

LEXIKON
UEBER DIE FORMEN
DER
GRIECHISCHEN VERBA.

VON
GEORG TRAUT.

GIESSEN
VERLAG VON EMIL ROTH.
1867.

Vorbemerkung.

Ein Lexikon über die Formen der griechischen Verba ist für die Studien und Forschungen auf dem Gebiete der griechischen Sprache von solcher Bedeutung, dass es den Gelehrten, Kritikern und Studirenden als ein unentbehrliches Hilfsmittel erscheinen muss. Es ist ferner ein sehr wünschenswerthes Ergänzungsbuch zu jedem Lexikon und jeder Grammatik das sich schon durch die alphabetische Anordnung und die damit erzielte Bequemlichkeit des Gebrauchs empfiehlt. Den Schülern von Gymnasien wird sich das Werk als ein unumgänglich nothwendiges Hilfs- und Erleichterungsmittel bei der Präparation und der Ausführung von Exercitien erweisen.

J. 2. 398.

GEORG TRAUT'S
GRIECHISCHES
VERBALFORMEN-LEXIKON.

OP. 48.

1991 1001.1

101711711001/317

12.398

LEXIKON UEBER DIE FORMEN

DER

GRIECHISCHEN VERBA.

NEBST ZWEI BEILAGEN.

I. Verzeichniss der Declinations- und Conjugations-Endungen.

II. Grammatischer Schlüssel.

VON

GEORG TRAUT.

GIESSEN.

VERLAG VON EMIL ROTH.

1867.

1871

1872

1873

Fr. Niewsche Buchdruckerel (Carl B. Lurek) in Leipzig

V o r r e d e.

Bei der grossen Mannigfaltigkeit der Formen, welche die griechische Sprache darbietet, muss ein Lexikon, das die Verbalformen in alphabetischer Ordnung aufführt, von Wichtigkeit und Bedeutung erscheinen, und zwar nicht nur für den Gelehrten, dem es geeignete Belegstellen nachweist, sondern auch für den Schüler, der es als Hilfsmittel bei der Praeparation und der Ausführung von Exercitien benutzen kann.

In der Wahl der aufzunehmenden Formen bestimmte mich einmal das grammatische Interesse, welches eine Form darbietet, sodann die grössere oder geringere Schwierigkeit, welche sie für den Schüler hat, ferner das seltene Vorkommen und endlich wiederum der allgemeinere und häufigere Gebrauch und zwar liess ich mich in letzterem Falle von der Absicht leiten, den Bedürfnissen der Anfänger Rechnung zu tragen, für die gerade eine ausführlichere Behandlung der häufiger vorkommenden Bildungen als nothwendig erscheinen muss.

Die Verba in ihren sämtlichen Tempus-, Modus- und Personalformen aufzuführen, war wegen des zugemessenen Raumes weder möglich, noch überhaupt nothwendig, ja nicht

einmal zweckmässig, da eine solche Häufung das Nachschlagen erschwert und den Rathsuchenden eher verwirrt als erleichtert haben würde. Ich führe daher öfters nur die Tempora auf, aber gewöhnlich mit Ausschluss des Präsens, behandle jedoch auch die Modus- und Personalformen stets in einem selbständigen Artikel, wenn sie von grammatischem Interesse sind oder ihre anomale Bildung und die Art ihres Vorkommens irgendwie besondere Aufmerksamkeit erfordert. Auch ist auf die Modus- und Personalformen innerhalb der Artikel, welche die Tempusform darstellen, Bedacht genommen worden. Die Verba auf μ habe ich vollständig in allen ihren Tempus-, Modus- und Personalformen aufgestellt, weil sie einmal als eine alterthümliche und seltenere Bildungsweise grössere Aufmerksamkeit erheischen und dann auch weil sie später erlernt und, wie die Erfahrung lehrt, dem Schüler überhaupt weniger geläufig werden. Da aber die Personal- und Modusformen weniger Berücksichtigung finden konnten und dennoch, namentlich bei den Verb. contract. mannigfache Schwierigkeiten darbieten, so entschloss ich mich, dem Lexikon einen Anhang der Conjugationsendungen beizugeben, der als Ergänzung des Hauptwerkes zu betrachten ist. Es sind in demselben die Endungen der Verba auf μ gar nicht berücksichtigt, da, wie oben gesagt, diese Verba vollständig aufgeführt sind, die Verba contracta dagegen ausführlich behandelt, und mit Bedachtnahme auf die Bedürfnisse des Anfängers ist auch von der gewöhnlichen Conjugation auf ω die dritte Person der Einheit und Mehrheit aufgeführt. Im übrigen enthält der Anhang vorzugsweise anomale Formen. Die Declinationsendungen sind aus praktischen Rücksichten zur Erleichterung der Schülerpräparation mit in den Anhang aufgenommen worden, und dürften namentlich von dem Anfänger als eine nicht unerwünschte Beigabe betrachtet werden.

Hinsichtlich der Anordnung der Aoristformen ist zu bemerken, dass sowohl die augmentirten Indicative als die nicht augmentirten Modusformen in besondern Artikeln behandelt worden und zwar ist für die letzteren ein gemeinsamer Artikel eingetreten, unter dem Imper. Conj., Opt. u. s. w. speciell aufgeführt sind.

Um dem Misstande abzuhelpen, dass durch die alphabetische Anordnung die zusammengehörenden Formen getrennt und oft an den verschiedensten Stellen des Werks behandelt werden, habe ich jedem Artikel, für welchen eine Beziehung auf die verwandten Bildungen nöthig schien, die betreffenden Formationen in Parenthese () mit dem Zeichen < beigelegt. Durch das Zeichen > sind die abweichenden Lesarten eingeführt, und durch die Buchstaben A*, B*, Γ*, Δ* ist auf das häufigere Vorkommen in aufsteigender Linie hingedeutet. Die Bestimmung und grammatische Erklärung, welche den einzelnen Artikeln beigelegt ist, sowie die Zurückführung auf die Präsensform und die Angabe der als Noten beigelegten deutschen Bedeutungen soll den Bedürfnissen der Schüler Rechnung tragen und es ist dies Alles, um auch den Wünschen der ersten Anfänger zu genügen, sammt und sonders durchgeführt worden. Da einerseits eine Verweisung auf die gangbarsten Grammatiken zum Zwecke einer genaueren Erläuterung der Formen als wichtig und nothwendig erschien und eine für jeden einzelnen Fall eintretende und daher sich öfters wiederholende Citation, vollständig ausgeschrieben, zu viel Raum erfordert hätte, so habe ich eine Aushilfe in dem am Ende angefügten „grammatischen Schlüssel“ gefunden. Die Ziffern in fetter Schrift verweisen zunächst auf die §§. in Krüger's Sprachlehre und zwar die der ersten Tabelle (p. 37 des Anhangs), welche im Lexikon selbst in runden Klammern stehen, auf den ersten und die der zweiten, in eckige Klammern eingeschlossenen,

auf den zweiten Theil. Die im Anhang sich findenden eingeklammerten Zahlen in gewöhnlicher Schrift gehen unmittelbar auf die §§. in Krüger's Sprachlehren. Nach Krüger ist durch die Bezeichnung *Kh. u. C.* auch auf die Grammatiken von Kühner und Curtius verwiesen. Es konnte indessen die Citation dieser Grammatiken nur in bestimmten Fällen eintreten. Sie ist nicht nur weggefallen, wenn die betreffenden Regeln in den Sprachlehren von *Kh. u. C.* fehlen, sondern auch wenn die ausführlichere Darstellung von Krüger allein genügen kann, theils auch wenn die Auffassungs- und Darstellungsweise zu sehr von einander abweicht und die entsprechenden Regeln von zu verschiedenen Beziehungspunkten ausgehen, oder auch wenn ein Fall, von Krüger in einer selbständigen Regel gefasst, in den andern Grammatiken nur als Nebenpunkt innerhalb einer andern Regel behandelt wird.

Giessen, am 14. Mai 1867.

Georg Traut.

A.

Ἀσά Aor. -*σας* II. 3, 237; *ἄσας* Od. 7, 296; -*σεν* 7, 297; -*σαν* Od. 11, 68; *ἄσας* 1.
ἄσασμην Aor. Med. II. 1, 116; τ, 137 ich fehlte: *ἄσας* 1.
ἄσαστο 3 P. Aor. M. II. 1, 537; λ, 340 hatte sich verblendet: *ἄσας* 1.
ἄσασθην Aor. Pass. II. 1, 136; -*θη* 113; π, 685; Od. 8, 503; -*θείς* 7, 501; *ἄσας* 1.
ἄσται 3 P. Sing. Ind. Praes. dynam. M. II. 1, 91. 129: *ἄσας* 1.
ἄσται Praes. M. Hes. Sc. 101: *ἄσας* 2.
ἄβανθον Aor. Od. 8, 249; [*ἄβανθον*] 3.
ἄβροαξέμεν Conj. Aor. st. -*ωμεν* mit verkürztem ω II. 1, 65; *ἄβροαξέμεν*, verfehlen.
ἀγαασθαι Inf. Praes. Od. 11, 203: *ἀγαάσθαι* ep. [200]: *ἀγαάσθαι* 4.
ἀγαασθες 2 P. Plur. Praes. (< *ἡγ-*) Od. 1, 119: *ἀγαάσθαι* ep.: *ἀγαάσθαι* 4.
ἀγαγ-ειν Aor. 2 II. 1, 112: *ἀγας* 5.
ἀγάγωμι 1 P. Conj. Aor. 2 mit erhaltenem -*μι*: II. 1, 717 [69]: *ἀγας* 5.
ἀγαζομαι Nhf. -*εναι* Pind. N. 11, 7: *ἀγαζομαι* 4.
ἀγαλθῆναι Aor. Pass. spät. Dio Cass. 51, 20: *ἀγαλλω* 6.
ἀγαλῶ Fut. bei d. Kom.: *ἀγαλλω* 6.
ἀγασμην (< *ἡγ-*) Aor. -*αντο* Od. 8, 71; -*αιτο* Opt. Dem. Cor. 204: *ἀγαάσθαι* 4.
ἀγασσθαι Inf. Aor. Od. 3, 565: *ἀγασσθαι* 4.
ἀγασσθες Conj. Aor. II. 1, 111: *ἀγασσθαι* ep.: *ἀγαάσθαι* 4.

ἀγασθαι Inf. Her. 6, 76: *ἀγαάσθαι* 4.
ἀγασθείς Part. Aor. Pass. Plat. Rep. 1, 329, d; -*θέντες* Plat. Symp. 179, c: *ἀγαάσθαι* 4.
ἀγασσομαι Fut. *ἀγαάσθαι* 4.
ἀγασσάμεθα Aor. II. 1, 224: *ἀγασσάμεθα* ep. 4.
ἀγασσάμενοι Part. Aor. II. 1, 689: *ἀγασσάμενοι* ep. 4.
ἀγασσάτο Aor.: *ἀγασσάμενοι* ep.: *ἀγαάσθαι* 4.
ἀγασσέσθαι Inf. Fut. Od. 8, 181: *ἀγασσέσθαι* ep. 4.
ἀγγελλας Inf. Aor. Pl. Phaed. 57, c: *ἀγγελλω* melden.
ἀγγηλα Aor. dor. Inscr. 2556, 43: *ἀγγελλω* melden.
ἀγείρω Aor. Od. 11, 285; -*εν* II. 1, 716; *ἀγείρας* Part. II. 1, 338; Soph. O. C. 1308: *ἀγείρω* 7.
ἀγείρατο Aor. M. I. für sich sammeln *ἔνν-* Od. 11, 523: *ἀγείρω* 7.
ἄγεν II. 8, 214. für *ἰάγησαν* 3 P. Pl. Aor. Pass. [114]: *ἄγηνμι* 8.
ἀγεόμενος Nhf. für *ἀγόμενος*.
ἀγερίσθαι, gew. *ἀγείρεσθαι* Inf. Aor. 2 M. Od. 8, 385: *ἀγείρω* 7.
ἀγορθεν 3 P. Pl. Aor. 1 Pass. [114]: *ἀγείρω* 7.
ἀγίρθην Ep. Aor. 1. Pass. -*η* II. 8, 152 f. (vgl. *ἀγορθεν*): *ἀγείρω* 7.
ἀγίροντο Ep. Aor. 2 Med. II. 8, 245; auch in *ἀμφοτέρω* II. 8, 37; Ap. Rh. 4, 1527: *ἀγείρω* 7.
ἄγεσκον Imprf. iter. Her. 1, 148 [139. 147]: *ἀγας* 5.
ἄγη 3 P. Sing. Aor. Pass. ohne Augm. st. *ἰάγη* II. 1, 801: *ἄγηνμι* 8.

1 beschädigen, betören, verblenden. 2 sättigen. 3 nicht wissen, nicht kennen. 4 bewundern, schätzen, zürnen. 5 führen. 6 ehren, verherrlichen; Praes. u. Imprf. Pass. sich zieren, freuen. 7 sammeln. 8 zerbrechen.

ἀγνίραθ' 3 Pl. Pprf. Pass.: Il. δ, 211; Od. λ, 388 [103]: ἀγίρω 1.
 ἀγνίραθ' 3 Pl. Plprf. Pass. Il. v, 13 [103]: ἀγίρω 1.
 ἀγνίραθ' Part. P. Pass.: ἀγίρω 1.
 ἀγνίραθ' Plsqmprf.: ἀγίρω 1.
 ἀγνίραθ' Part. P. Pass.: ἀγίρω 1.
 ἀγνίραθ' Plsq. Pass.: ἀγίρω 1.
 ἀγνίραθ' Inscr. Part. Aor. 2.
 ἀγνίραθ' Inf. Aor. 1 Eur. Med. 1026: ἀγνίραθ' 3.
 ἀγνίραθ' Part. P. Pass.: ἀγνίρω 18, 89 weniger gut als ἄγνιραθ': ἀγνίρω 2.
 ἀγνίραθ' Inf. Od. v, 213 [84]: ἀγνίρω 2.
 ἀγνίραθ' Part. M.: ἀγνίρω 2.
 ἀγνίραθ' (< ἄγνιραθ') Imperf. Il. ω, 784; Her. 3, 89. 93. 97: ἀγνίρω 2.
 ἀγνίραθ' Iter. Imperf. Od. ρ, 294 [141. 147]: ἀγνίρω 2.
 ἀγνίραθ' Fut. H. Apoll. ἀγνίρω 2.
 ἀγνίραθ' Part. Aor. 1 Od. α, 440: ἀγνίραθ' 4.
 ἀγνίραθ' Fut. (pass. Dem. 18, 249): ἀγνίρω 5.
 ἀγνίραθ' Fut. Isoer. 12, 251: ἀγνίρω 5.
 ἀγνίραθ' 3 P. Conj. Praes. Od. ω, 218 [73]: ἀγνίρω 5.
 (τα) ἀγνίραθ' Pass.: ἀγνίρω 5.
 ἀγνίραθ' Part. Pass. Il. π, 769; Od. κ, 123: ἀγνίρω 6.
 ἀγνίραθ' in ἀγνίραθ' Il. π, 78: ἀγνίρω 6.
 ἀγνίραθ' 3 P. Dnal. Praes. Act. Il. μ, 148: ἀγνίρω 6.
 ἀγνίραθ' Iter. Aor. Od. ψ, 95: ἀγνίρω 5.
 ἀγνίραθ' Praes. Il. β, 337 [200]: ἀγνίρω 7.
 ἀγνίραθ' Aor. Il. α, 78. 253: ἀγνίρω 7.
 ἀγνίραθ' Imper. = wohlan: ἀγνίρω 8.
 ἀγνίραθ' (Vgl. ἀγνίρω) Imper. = wohlan Od. v, 149: ἀγνίρω 8.
 ἀγνίραθ' -ισι Il. β, 481 -οι, -οις, -ων Sync. Part. Aor. 2. Med.: ἀγνίρω 9.
 ἀγνίραθ' 3 P. Plnr. Perf. Pass. Her. 9, 26 [111]: ἀγνίρω 10.
 ἀγνίραθ' att. Fut. Theoc. 6, 78: -ται Dem. Mid. 7: ἀγνίρω 10.

ἀγνίραθ' Aor. Med. ἀγνίρω 10.
 ἀγνίραθ' -ναι Aor. pass.: ἀγνίρω 10.
 ἀγνίραθ' Fut.: ἀγνίρω 10.
 ἀγνίραθ' Verb.: ἀγνίρω 10.
 ἀγνίραθ' Part. P. Il. κ, 98. 312. 399. 471. Od. μ, 281: ἀγνίρω 11.
 ἀγνίραθ' 3 P. Sing. Opt. Aor.: Od. α, 184: ἀγνίρω 11.
 ἀγνίραθ' 2 Pl. v, 748: ἀγνίρω 12.
 ἀγνίραθ' Inf. (ἀγνίρω) Pind. Ol. 3. 1) Aor. Il. γ, 173: ἀγνίρω 12.
 ἀγνίραθ' Opt. Aor.: ἀγνίρω 12.
 ἀγνίραθ' Part. Aor. Pind.: ἀγνίρω 12.
 ἀγνίραθ' Imperf. Ap. Rh. 1, 603: ἀγνίρω 13.
 -αί (< ἄγνιραθ') Imperf. Od. ε, 478; τ, 440: δαίω: δαίω durchwehen.
 ἀγνίραθ' Imperf. Il. α, 1: δαίω 14.
 ἀγνίραθ' Inf. Od. θ, 73 [80]: δαίω 14.
 ἀγνίραθ' Inf. Aor. Pass. Od. σ, 222: δαίω 15.
 ἀγνίραθ' Opt. Aor. dyn. M. Il. π, 559: δαίω 15.
 ἀγνίραθ' Inf. Aor. dyn. M. Il. χ, 404: δαίω 15.
 ἀγνίραθ' 3 P. Pl. Conj. Aor. Il. π, 545; τ, 26: δαίω 15.
 ἀγνίραθ' Fut. Il. χ, 256: δαίω 15.
 ἀγνίραθ' Aor.: δαίω Il. κ, 505: δαίω 16.
 ἀγνίραθ' Part. Aor. Med. Il. ψ, 856; Her. 7, 132: δαίω 16.
 ἀγνίραθ' Inf. Aor. Her.: δαίω 16.
 ἀγνίραθ' Aor. Pass. Il. ψ, 501: δαίω 16.
 ἀγνίραθ' Aor. Od. ξ, 464; Her. 1, 24: δαίω 14.
 ἀγνίραθ' Imperf. Aor. Mod. naoh Butt. Hom. H. 17, 1: δαίω 14.
 ἀγνίραθ' Praes. Hes. Th. 875: ἀγνίρω 18.
 ἀγνίραθ' Fut. Od. χ, 352; Pind. l. 5, 39: δαίω 14.
 ἀγνίραθ' Fut. Theoc. 4; Eur. Hero. Fur. 681: δαίω 14.
 ἀγνίραθ' ἀγνίρω = ἀγνίρω Od. v, 109 stets fließend.
 ἀγνίραθ' Pl. Part. Praes. Il. ε, 526; ἀγνίρω Od. ε, 478 [ἀγνίρω]: ἀγνίρω 13.
 ἀγνίραθ' Part. Praes. Theoc. 15, 29: ἀγνίρω 13.

1 sammeln. 2 führen. 3 ehren, verherrlichen. 4 aufhängen. 5 nicht kennen, nicht wissen. 6 zerbrechen. 7 reden, versammelt sein. 8 fangen, nehmen. 9 sammeln. 10 wettkämpfen. 11 Unlust empfinden.

αἰέει Praes. Od. ι, 111; Soph. Ai.
 226: αἰέω 17.
 αἰέειν Inf. II. μ, 214; Her. 3, 80:
 αἰέω 17.
 αἰέεται Praes. Med. II. σ, 110:
 αἰέω 17.
 αἰέετο Imperf. Med. II. λ, 84; Od.
 χ, 426: αἰέω 17.
 αἰέει Conj. Praes. Od. ν, 360:
 αἰέω 17.
 αἰέειν Fut. -ομαι M. Spät.: αἰέω 17.
 αἰέοντιν Praes. Od. ο, 372: αἰέω 17.
 αἰέεισθαι Part. Aor. Pass. Hom.,
 Pind., Her., Aesch., Enr.: αἰέω 16.
 αἰέειν 3 P. Pl. Aor. Pass. II. θ,
 74 [114]: αἰέω 16.
 αἰέειν [v] Aor. Pass. Od. τ, 540:
 αἰέω 16.
 αἰέειν s. αἰέειν.
 αἰέει Conj. Aor. Pass. Eur. Andr.
 848; ἐπαἰέει Her. 1, 212:
 αἰέω 16.
 αἰέει Conj. Aor. Panyas. bei Athen.
 2, 36 e: αἰέω 16.
 αἰέει Fut.: αἰέω 16.
 αἰέει [schlaf] def. Aor. Od. τ, 342.
 αἰέει [schlafen] Inf. eines def. Aor.
 αἰέειν vi schliefen defekt Aor.
 Od. γ, 151.
 αἰέειν schliefen def. Aor. Od. γ,
 490; ο, 188.
 αἰέει Imperf. Med. II. ε, 434: αἰέω 18.
 αἰέειν 1) 2 P. Imperf. 2) Impr. Praes.
 Med.: αἰέω 18.
 αἰέει 3 P. Imperf. Od. μ, 325; ε, 458:
 αἰέω 13.
 αἰέειν Inf. Od. γ, 176; II. ψ,
 214 [80]: αἰέω 13.
 αἰέειν Part. Od. ε, 131: αἰέω 13.
 αἰέειν Inf. Od. γ, 183: αἰέω 13.
 αἰέει Praes. Hes. Op. 514: αἰέω 13.
 αἰέει Praes. in Bedeut. des Act.
 Ap. Rh. 2, 81; Arat. 813 u. spät.
 D.; dagegen Praes. Pass. Pind. I.
 3, 27: αἰέω 13.
 αἰέει Imperf. Med. II. φ, 386: αἰέω 13.
 αἰέειν 3 Du. Praes. II. ι, 5: αἰέω 13.
 αἰέει Imper. Ap. Rh. 4, 768: αἰέω 13.
 αἰέειν -α, Aor. αἰέειν: Imper.:
 αἰέειν versammeln.
 αἰέειν Verb. Aesch. Pers. 931:
 αἰέω 18a.

αἰέει Fut. Eur. Herc. F. 1054:
 αἰέω 18a.
 αἰέει Imperat. Praes. II. ω, 503;
 Od. ι, 269: αἰέειν 18.
 αἰέει 2 P. Imper. II. φ, 74: αἰέειν
 Ältere Form für αἰέειν 18.
 αἰέει 2 P. Imper. Aor. I Soph.
 Ai. 506: αἰέειν 18.
 αἰέει 3 P. Fnt. II. ι, 508:
 αἰέειν 18.
 αἰέει Part. Aor. II. δ, 402; ἐπ-
 Pl. Leg. XI, 921, ε: αἰέειν 18.
 αἰέειν Aor. für ἰδέειν II.
 η, 93 [114]: αἰέειν 18.
 αἰέειν Fut. selten. ἐπ-
 Eur. I. A. 900: αἰέειν 18.
 αἰέειν Imper. Aor. Od. β, 65:
 αἰέειν 18.
 αἰέειν Fnt. II. χ, 124: αἰέειν
 18.
 αἰέειν Imper. Aor. II. ν, 640:
 αἰέειν 18.
 αἰέειν Conj. Aor. II. χ, 419:
 αἰέειν 18.
 αἰέειν Fut. Od. ε, 388: αἰέειν
 18.
 αἰέειν Vb. Plut. αἰέειν 18.
 αἰέειν Imperf. Ap. Rh. 21, 468: αἰέειν
 Ältere Form für αἰέειν 18.
 αἰέειν Inf. Pass. Xen. Cyr. 5, 1,
 15; αἰέειν Ap. Rh. 3, 296: αἰέειν 18b.
 αἰέειν Fnt. Anth. 12, 80;
 -ομαι att. κατ- Enr. Andr. 829:
 αἰέειν 15.
 αἰέειν Fut. Pass.: αἰέειν 19.
 αἰέειν Aor. Her. 5, 113: αἰέειν 19.
 αἰέειν in ἐπαἰέειν Fut.:
 αἰέειν 19.
 αἰέειν Fut. Pind. Ol. 7, 16; N.
 7, 63: αἰέειν 19.
 αἰέειν V. sp.: αἰέειν 19.
 αἰέειν Aor. Pind.: αἰέειν 19.
 αἰέειν -ω Fnt Hom. u. Pind. N. 1,
 72; P. 10, 69; -οι Theocr. 27,
 39: αἰέειν 19.
 αἰέειν Fnt. Eur. El. 946: αἰέειν
 20.
 αἰέειν Imperf. II. δ, 531: αἰέειν 21.
 αἰέειν Inf. Aor. Vgl. ἐπαἰέειν: αἰέειν 22.
 αἰέειν Inf. Aor. Med. (< αἰέειν
 -ομαι) II. χ, 195; ἐπ- ψ, 773:
 αἰέειν 22.

12 gefallen. 13 wehen. 14 singen. 15 misshandeln. 16 erheben. 17 vermehren, aufere. 18 scheuen, Ehrfurcht haben vor. . . 18a klagen. 18b anzuhängen. 19 loben. 20 in Rätseeln sprechen. 21 nehmen. 22 eilen, losfahren.

αἰξασκε Iter. Aor. II. φ, 369; in
ἐπαίξασκε ρ, 462; σ, 159: αἰσσω 1.
αἰξεί Fut. νπ- II. φ, 126: αἰσσω 1.
αἰσιν Imprf., -εν II. λ, 463; -ον σ,
222: αἰς II. υ, 532; φ, 388: αἰω 2.
αἰρεθήσομαι Fut. Pass. Pl. Men.
234: αἰρώ 3.
αἰρήσομαι Fut. M. Od. β, 357;
Pl. Phil. 22: αἰρώ 3.
αἰρήσω Fut. II. ι, 28; Eur. Sppl.
845: αἰρώ 3.
αἰσθε Imprf. II. υ, 403: αἰσθω 4.
αἰσθήσομαι Fut. Ar. Ran. 634:
αἰσθάνομαι 5.
αἰσχυνθήσομαι Fut.: αἰσχύνω 6.
αἰσχυνοῦμαι Aesch. Ag. 856;
Pl. Tim. 49; öfter als αἰσχυνθήσο-
μαι: αἰσχύνω 6.
αἰσχύνω Fut. Eur. Hipp. 719:
αἰσχύνω 6.
αἰτιάσθαι Ep. Inf. II. υ, 775
[200]: αἰτιάσομαι 7.
αἰτιάσομαι Fut. Pl. Phaed. 85:
αἰτιάομαι 7.
αἰτιόωτε Opt. II. λ, 654 [200]:
αἰτιάομαι 7.
αἰχθῆν Aor. Pass. -ήτην II. ω, 97:
αἰσσω 1.
ἀκασίεω 3 P. Pl. Plpf. Med.
II. μ, 179 [101]: ἀκαχίζω 8.
ἀκάχημαι Perf. M. Od. τ, 95: ἀκα-
χίζω 8.
ἀκαχημένος Part. Perf. II. ω,
550; Od. ο, 481; -ον Od. ι, 62; -ον
II. λ, 702 [120]: ἀκαχίζω 8.
ἀκάχησε Aor. II. φ, 223: ἀκα-
χίζω 8.
ἀκαχήσει Fut. Hom. Hy. Merc.
286: ἀκαχίζω 8.
ἀκάχησθαι Inf. Perf. II. τ, 335;
Od. δ, 806: ἀκαχίζω 8.
ἀκαχίσει Imper. Pass. II. ζ, 486:
ἀκαχίζω 8.
ἀκαχίσιος Ep. defect. Part. Perf.
gespitzt.
ἀκάχοντο Aor. M. Od. α, 342; -οί-
μεθα Opt. II. σ, 16: ἀκαχίζω 8.
ἀκαχών Part. Aor. Hes. Th., 868:
ἀκαχίζω 8.

ἀκείόμενος Part. II. σ, 29; Od.
ξ, 363: ἀκίωμα 9.
ἀκίοντο Imprf. II. α, 448; ζ, 2:
ἀκίωμα 9.
ἀκίσασθαι Inf. Aor. Her. 1, 167;
4, 90 (26): ἀκίωμα 9.
ἀκίσασθε* Impr. Aor. Od. υ, 69:
ἀκίωμα 9.
ἀκισθίνεω* Part. Aor. Pass. nur
Paus. 2, 27, 3; 3, 19, 7: ἀκίωμα 9.
ἀκίσομαι* Fut. sp. Musae. 199:
ἀκίωμα 9.
ἀκισσαι* Imper. Aor. II. σ, 523:
ἀκίωμα 9.
ἀκιδίδεν Aor. II. ξ, 427: ἀκη-
δία 10.
ἀκηδήσαντες Part. Aor. Qu. 8m.
12, 376: ἀκιδία 10.
ἀκήκω Perf. Pl. Phaed. 61, d:
ἀκίω 11.
ἀκηκέει Plsqpf. Her.: ἀκίω 11.
ἀκηκέειν Plpf. Her. 2, 52; Pl. Crat.
384 seltner als ἀκηκέειν: ἀκίω 11.
ἀκηχίδω* (αι) 3 P. Plur. Perf.
Iuss. II. φ, 637 [103]: ἀκαχίζω 8.
ἀκηχίμενος Part. Perf. -αι II. σ,
29; -μήτη, II. α, 364: ἀκαχίζω 8.
ἀκοστήσας Wohlgenährt. Defekt.
Part. Aor. II. ζ, 506; ο, 263:
ἀκοστήω wohlgenährt sein.
ἀκούετο D. M. II δ, 331: ἀκούω 11.
ἀκούκα Perf. Plut. Ages. 21:
ἀκούω 11.
ἀκουσθήσομαι Fut. Pass. Pl. Rep.
507, d: ἀκούω 11.
ἀκούσομαι Fut. II. ο, 199; Pl.
Apol. 17: ἀκούω 11.
ἀκουστίος, -τος V.: ἀκούω 11.
ἀκούσω Fut. Lyo. 378. 686. 1373;
LXX.; N. T. Matth. 13, 14:
ἀκούω 11.
ἀκροάσομαι Fut. Pl. Apol. 37:
ἀκροάομαι 12.
ἀκροατίος Vh.: ἀκροδομαι 12.
ἀκτίος -τός Vh.: ἀγώ 13.
ἀλαλάξαι Inf. Aor. Soph. Ant.
133 [17]: ἀλαλάξω 14.
ἀλαλάξομαι* Fut. Eur. Bacch. 593;
-ξω sp. V. T. Jer. 47, 3: ἀλαλάξω 14.

1 eilen, losfahren. 2 hören, vornehmen. 3 nehmen, fassen. 4 aus-
hauchen. 5 wahrnehmen, bemerken. 6 beschimpfen, beschämen, *M.* sich
schämen, schenken; *ισ-* dabei ∞. 7 beschuldigen, anklagen. 8 betrüben,
Pass. betrübt, traurig sein. 9 heilen, beschwichtigen; *ohne Cas.* helfen.
10 vernachlässigen 11 hören. 12 anhören. 13 führen. 14 das Kampfsge-
schrei erheben. 15 umherschweifen. 16 helfen, abwehren, *M.* von sich

ἀλ ἀλῃμαι Prf. mit Præsb. II. ψ, 74; ἀλάλῃμενος Part. Perf. m. aus die 3 letzte Silbe gerückt am Acc: ἀλάλῃμαι 15.
 ἀλ ἀλῃσαι 2 P. Prf. m. Præsb. Od. ε, 10: ἀλάλῃμαι 15.
 ἀλ ἀλῃσθαι Inf. Perf. m. Præsb. Od. β, 370: ἀλάλῃμαι 15.
 ἀλ ἀλῃσθαι 2 P. Pl. Perf. m. Præsb. Od. γ, 72; ι, 258: ἀλάλῃμαι 15.
 ἀλ ἀλῃσο Plsqprf. Od. γ, 313: ἀλάλῃμαι 15.
 ἀλ ἀλῃται 3 P. S. Perf. Od. ν, 340: ἀλάλῃμαι 15.
 ἀλ ἀλῃεν Inf. Aor. Ep.: ἀλάλῃω 16.
 ἀλ ἀλῃμεν Inf. Aor. Ep.: ἀλάλῃω 16.
 ἀλ ἀλῃμεναι Inf. Aor. Ep. [81]: ἀλάλῃω 16.
 ἀλ ἀλῃμενος Fnt. Ap. Rh. 2, 235: ἀλάλῃω 16.
 ἀλ ἀλῃ[εν]-ε II. ψ, 185, οι, οισ, οιν Ep. Aor.: ἀλάλῃω 16.
 ἀλ ἀλῃκῃμαι Perf. II. κ, '94: wie von ἀλῃκῃω: ἀλ ἀλῃκῃμαι 17.
 ἀλ ἀλῃμενος Part. Aor. Ar. Av. 1395: ἀλλομαι 18.
 ἀλ ἀλῃσαι II. λ, 503; -οντα ε, 166: ἀλῃσαι, verdünnen, vertilgen.
 ἀλ ἀλῃσαι Aor. I -ε Od. ε, 424: erschöpfen; Her.: ἀλῃσαι 19.
 ἀλ ἀλῃσαι Fut. -εις II. β, 367; ἐξ- Xen. An. 7, 1, 29: ἀλῃσαι 19.
 ἀλ ἀλῃτο Impf. II. ζ, 201: ἀλάλῃμαι 15.
 ἀλ ἀλῃτο Aor. Ther. 23, 60: ἀλλομαι 18.
 ἀλ ἄλῃνθῃ-ναι Aor. Pass.: ἀλῃνθῃω 20.
 ἀλ ἄλῃνθῃμενος Part. Xen. Apol. 8: ἀλῃνθῃω 20.
 ἀλ ἄλῃνθῃμαι Fut. M. -ει Soph. Ant. 230 pass.: ἀλῃνθῃω 20.
 ἀλ δῃσκει Iter. aus ἀλῃνθῃω; -οντος II. ψ, 599: ἀλῃνθῃω wachsen; vgl. ἀλῃνθῃω 21.
 ἀλ ἄλῃσθαι Inf. Aor. II. ψ, 340 [57]: ἀλλομαι: ἀλῃνθῃω 22.
 ἀλ ἄλῃσθαι Imper. Aor. Od. δ, 774 [57]: ἀλλομαι: ἀλῃνθῃω 22.
 ἀλ ἄλῃνθῃω = ἀλλομαι.
 ἀλ ἄλῃται Conj. Aor. (Præs.) Od. δ, 396 [57]: ἀλλομαι: ἀλῃνθῃω 22.

ἀλῃς Part. Aor. Pass.: εἰλω 23.
 ἀλῃσθῃσθαι Fut. ἐξ- Dem. 25, 75: ἀλῃσθῃω 24.
 ἀλῃσθαι Aor. -εν Od. ζ, 227: ἀλῃσθῃω 24.
 ἀλῃσθῃσθαι Aor. Med. -το II. ζ, 171: ἀλῃσθῃω 24.
 ἀλῃσθῃω Fut. ἐξ- Eur. I. A. 1486; Pl. Rep. 386, c: ἀλῃσθῃω 24.
 ἀλῃεν 3 P. Pl. Aor. Pass. II. χ, 12 [114]: εἰλω 23.
 ἀλῃεν II. ψ, 420. ἀλῃντες, ἀλῃντων II. φ, 607 s. ἀλῃς 23.
 ἀλῃσθῃσθαι Inf. Aor. Med. Od. δ, 62; II. ν, 475; ο, 565; Xen. An. 1, 3, 6: ἀλῃσθῃω 16.
 ἀλῃσθῃμεναι, -μεν Inf. Præs. II. α, 590; γ, 9: ἀλῃσθῃω 16.
 ἀλῃσθῃσαι Aor. I Op. H. 5, 626: ἀλῃσθῃω 16.
 ἀλῃσθῃσαιμι 1 P. Opt. Aor. ἀπ- II. ο, 371: ἀλῃσθῃω 16.
 ἀλῃσθῃσαι 3 P. Opt. Aor. Od. γ, 346; Theocr. 5, 346: ἀλῃσθῃω 16.
 ἀλῃσθῃσθαι Fut. M. -μενους Her. 5, 87; -μενοι 8, 108: ἀλῃσθῃω 16.
 ἀλῃσθῃσθ[ω]εν, εις II. ι, 251, οντα Fut.: ἀλῃσθῃω 16.
 ἀλῃσθῃμαι Præs. Med. -μενοι Her. 9, 119; -ους 7, 225 Part.: ἀλῃσθῃω 16.
 ἀλῃσθῃμσθῃαι 1 Pers. Pl. Conj. Præs. M.: ἀλῃσθῃω 16.
 ἀλῃσθῃτο Impf. ἐκ- (in tmesis) II. δ, 586: ἀλλομαι, ἀλῃνθῃω 22.
 ἀλῃσθῃτο n. Bekk. -ταίτο Opt. Aor. Od. ν, 368: ἀλλομαι: ἀλῃνθῃω 22.
 ἀλῃσθῃαι Inf. Aor. 2: ἀλλομαι 18.
 ἀλῃσθῃαι Aor. Od. ν, 109: ἀλῃω 25.
 ἀλῃσθῃω Fnt.: ἀλῃω 25.
 ἀλῃται (anch ἀλ-) Conj. Aor. II. λ, 192. 207: ἀλλομαι 18.
 ἀλῃναι Imperat. Aor. II. χ, 285 [57]: ἀλῃνθῃω: ἀλῃνθῃω 22.
 ἀλῃνθῃ-μενος* Part. Aor. II. ε, 444; ἀλῃνθῃσθῃαι Inf.: ἀλῃνθῃω: ἀλῃνθῃω 22.
 ἀλῃνθῃσθῃ* Aor.: ἀλῃνθῃω: ἀλῃνθῃω 22.
 ἀλῃνθῃσθῃ* Aor. M. II. λ, 369: ἀλῃνθῃω 22.
 ἀλῃνθῃμαι Fut. Theocr. 3, 25; 5, 144 [131]: ἀλλομαι 18.

abwehren, sich rächen, vergelten. 17 in Angst sein. 18 springen, laufen; a ἐξ-, hervorspringen; δ ὅσῃ, anspringen; κατω- herab- und darauf losspringen. 19 ausleeren; γεν. zerstören und plündern. 20 kränken, Schmerz erregen, Pass. gekränkt werden, Schmerz leiden. 21 wachsen lassen, stärken. 22 abhalten; M. meiden. 23 drängen, anschlüssen. 24 salben. 25 mahlen.

ἄλευσον Imper. Aor. Aesch. Sept.
128: ἀλέω 1.
ἀλέωσω Fut. Soph. Fr. 825: ἀλέω 1.
ἀλεύσωμαι Conj. Aor. Med. in
ἐξάλειψωμαι Soph. Ai. 656:
ἀλέω 1.
ἀλέωμεθα Conj. Aor. [Praes.] [57]:
ἀλέομαι: ἀλέω 1.
ἀλέηθῃν Aor. Od. ξ, 120; -ης ξ,
3 2; -οίς in ἐπαληθής Od. δ,
81; ο, 176: ἀλέομαι 2.
ἀλέηλεκα Prf. Anth. 11, 251: ἀλέω 3.
ἀλέηλεμαι Perf. Pass. Thuc. 4,
26: ἀλέω 3.
ἀλέηλεσμαι Prf. Pass. ἀληλεσμένος
Her. 7, 23; Vgl. Arr. An. 6, 23,
6: ἀλέω 3.
ἐλέηλιμαί Perf. Pass. Thuc. 4,
68: ἀλέω 4.
ἀλέηλω Perf. ἀπ- Dem. 52, 29:
ἀλέω 4.
ἀλέημεναι Inf. Aor. 2 Pass. Il. ε,
823; δ, 76. 286 [86]: ἀλέω 5.
ἀλέηναι Inf. Aor. Pass. Il. π, 714:
ἀλέω 5.
ἀλέησεται in ἀπαλίσσεται Conj. Aor.
mit in ε verkürztem η Hes. Sc.,
409: ἀλέομαι 2.
ἀλέησθῆναι Aor. sp.: ἀλέω 3.
ἀλέηται Conj. Aor. Il. φ, 536:
ἀλέομαι 6.
ἀλέησθῆναι Inf. Aor. σιτ- Hip-
pocr. 3, 163: ἀλέω 7.
ἀλέητο Imperf. Il. ε, 417: ἀλέομαι:
ἀλέω 7.
-ἀλέησσεσθον 3 P. Dnal. Fut. in
ἀπ- Il. θ, 405. 419: ἀλέομαι:
ἀλέω 7.
ἀλέησω Fut. sp.: ἀλέω 7.
-ἀλίσ-αι Aor. in ἐξάλισας Ar. Nubb.
32: ἐξάλισ sich auswälzen lassen.
ἀλίσσας Part. Aor. Her. 1, 119 fin.:
ἀλίσσω 8.
ἀλίσσθαι, ἀλίσσμενος s. ἡλ-.
ἀλίσθῆναι Aor. Pass. -ῆ Conj. Aor.
Xen. An. 2, 4, 3; -θείν Opt. Her.
1, 63; ἀλίσθέντες Part. Her. 5,
15: ἀλίσσω 8.
ἀλίσσθαι Inf. Aor. Od. δ, 378:
ἀλίσσω 9.

ἀλίσθημενος Part. Perf. Od. δ, 807;
Hes. Sc., 91 [120]: ὀλίσθω 9.
ἀλίσθησα Aor. 1 Orph. Arg. 647:
ἀλίσθω 9.
ἀλίσθηται Conj. Aor. Il. τ, 265;
ω, 586: ἀλίσθω 9.
ἀλίστοιμι Opt. Aor. Aesch. Prom.
531: ἀλίσθω 9.
ἀλίστοντο Aor. 2 Med. Od. ε, 108:
ἀλίσθω 9.
ἀλίστωμαι Conj. Aor. 2 Med. Il. ω,
570: ἀλίσθω 9.
ἀλλαγήσασθαι in ἀπ-, σιν-, δι-
Fut. neben ἀπαλλάσθαι: ἀλ-
λάσσω 10.
ἀλλαγμίνος (> ἡλ-) Part. Perf.
Pass. ἀπ- Her. 2, 144: ἀλλάσσω 10.
ἀλλάσθασθαι Aor. 1 Med. Pl.
Symp. 218, e: ἀλλάσσω 10.
ἀλλάσσομην Imperf. Pass.: ἀλδ-
σω 10.
ἄλμενος Part. eines sync. Aor. in
ἐξάλμενος Il. ο, 571; φ, 342;
ψ, 399; ἐσάλμενος Il. η, 260; -οι
Od. χ, 305; ἐσάλμενον Il. η, 15
und κατεσάλμενος von κατεσάλ-
λωμαι Il. λ, 94: ἀλλομαι 6.
ἀλδσσω Fut.: ἀλδσω dresche 11.
ἀλδρθεῖς Part. Aor. Pass. Theophr.:
ἀλδσω 11.
ἀλδρσω Fut.: ἀλδσω seblago 11.
ἀλοία Imperf. Il. ι, 568: ἀλδσω 11.
ἀλοιην Opt. Aor. Il. χ, 253; φ, 506;
Od. ξ, 183; ο, 800: ἀλίσκομαι 12.
ἀλοιμην Opt. Aor. sp.: ἀλλομαι 6.
ἀλδμίνος Part. Aor. 2 καθ- Xen.
Hell. 4, 5, 7: ἀλλομαι 6.
ἀλδντε Part. Aor. 2 Il. ε, 487:
ἀλίσκομαι 12.
ἀλοῦμαι Fut. ντερ- Xen. Equ. 8,
4: ἀλλομαι 6.
ἀλδς Part. Aor.: ἀλίσκομαι 12.
ἀλδσω Syno. Aor. Il. π, 754: ἀλδ-
μαι 6.
ἀλδω Syno. Aor. Il. ε, 111; π, 755;
Od. φ, 383; ἐπάλδω Il. φ, 140;
Pind. O. 13, 72; N. 6, 52: ἀλλο-
μαι 6.
ἀλύνει 2 P. Praes. Od. σ, 333:
ἀλύνω 14.

1 abhalten; *M.* meiden; *εξ-* ausweichen, entkommen. 2 naherschweifen.
3 mahlen. 4 salben. 5 drängen, ausblessen. 6 springen, laufen; *α εξ-*,
hervorspringen; *δ ερ-*, anspringen; *κατ-* herab- und darauf losspringen.
7 heilen, heil machen, *P.* heilen, heil werden. 8 versammeln, *Pass.*
sich sammeln. 9 irren, sündigen. 10 ändern, wechseln, *Med.* für sich ein-
(ans-) tauschen. 11 dreschen, schlagen. 12 gefangen, eingenommen, er-

ἀλυστα Aor. 1. Od. ψ, 328; -ξαι Il. θ, 243; ἀλύσω 13.
 ἀλύξω Fut. Hippocr. 2, 612: ἀλύσω verwirrt sein.
 ἀλύξω Fut.; -ξεν Il. κ, 371; -ξενον Soph. Ant. 488: ἀλύσω 13.
 ἀλύοντο ἀπεβήσαντο Part. Praes. Il. ε, 352; ἀλῶ 14.
 ἀλύσαντο Imprf. Od. χ, 330: ἀλύσαντο = ἀλύσω 13.
 ἀλύσκων Part. Praes. Od. χ, 363. 382: ἀλύσω 13.
 ἀλύσοντες Part. Praes. Il. χ, 70: ἀλύσω Nhf. v. ἀλῶ 14.
 ἀλύων Part. Praes. Il. ω, 12; -οντο ε, 352; ἀλῶ 14.
 ἀλφοι Opt. Aor. Od. ο, 453; φ, 250; ἀλφῶ 15.
 ἀλφ Conj. Aor. Her. 1, 84: ἀλίσκομαι 12.
 ἀλφ att. Fut.: ἀλῶ 3.
 ἀλφ Conj. Aor. Il. ξ, 81; ε, 592: ἀλίσκομαι 12.
 ἀλφ Opt. Aor. Var. v. ἀλῶ Od. ξ, 183; ο, 300: ἀλίσκομαι 12.
 ἀλῶσθε Part. Perf. Pind. P. 3, 57: ἀλίσκομαι 12.
 ἀλῶμενα: Inf. Aor. 2 für ἀλῶναι Il. φ, 495: ἀλίσκομαι 12.
 ἀλῶναι: Inf. Aor. 2 Il. φ, 281; Od. ε, 312; ω, 34: ἀλίσκομαι 12.
 ἀλῶσι Conj. Aor. Her. 2, 93: ἀλίσκομαι 12.
 ἀλῶσομαι Fut. Soph. O. T. 576; Ar. Vesp. 893: ἀλίσκομαι 12.
 ἀλωτός Verbal. ἀλίσκομαι 12.
 ἀλῶ Conj. Aor. Il. λ, 405; Od. σ, 265: ἀλίσκομαι 12.
 ἀμαρτήσ-εσθαι Fut. Od. ε, 512: ἀμαρτάνω 16.
 ἀμαρτήσω Fut. bei Spät.: ἀμαρτάνω 16.
 ἀμαρτον Hom. Aor.: wie -θ' (=τε) Il. δ, 491; -των ψ, 857: ἀμαρτάνω 16.
 ἀμβαινον Imprf. Ion u. ep. für ἀναβ.: ἀναβάνω hinaufgehen.
 ἀμβάλλωμι Part. Praes. Med. für ἀναβ. Il. β, 436: ἀναβάλλω.
 ἀμβλώσω Fut. ἀμβλίσκω 17.

ἀμειβεν Imprf. Hom.: ἀμειβω 18.
 ἀμειβεσθαι Inf. Praes. M.: ἀμειβω 18.
 ἀμειβετο Imprf. Med. Hom.: ἀμειβω 18.
 ἀμειβόμενος Part. Hom. Od. α, 375: ἀμειβω 18.
 ἀμειψθην Aor. Pass. Pind. 4, 102; Theoc. 7, 27: ἀμειβω 18.
 ἀμειψ-αι Aor. Her. 4, 72: ἀμειψας Soph. Tr. 659: ἀμειβω 18.
 ἀμειψασθαι Inf. Aor. Med. Soph. Tr. 737: ἀμειβω 18.
 ἀμειψεται Fut. Med. Il. ε, 409; Eur. El. 1093: ἀμειβω 18.
 ἀμεναι Inf. Praes. Il. φ, 70 [53]: ἀμω 19.
 ἀμερδω Hom. Imprf.: ἀμερδω 20.
 ἀμερδσαι 2 P. Sing. Praes. Ind. Pass. Od. φ, 290 [89]: ἀμερδω 20.
 ἀμερδῃς Conj. Aor. Pass. Il. χ, 56: ἀμερδω 20.
 ἀμερδσαι Inf. Aor. Il. π, 53: ἀμερδω 20.
 ἀμερσαι Aor. Od. θ, 64; Pind. O. 12, 16: ἀμερδω 20.
 ἀμ, λλῆσομαι Fut. Ar. Pax. 950: ἀμυλλασομαι 21.
 ἀμμένος Part. Perf. Pass. Her. 1, 86: ἀμνω, fügen, heften.
 ἀμμίξας Aor. st. ἀναμίξας Il. ω, 529: ἀναμίγνυμι vermischen.
 ἀμπειχον Imprf. ἀμπίχω 22.
 ἀμπειχεν Imprf. ep. Od. δ, 225: ἀμπίχω 22.
 ἀμπειχσιν Inf. Aor.: ἀμπίχω 22.
 ἀμπειχνοῦμαι Med. aus ἀμπειχνύομαι: ἀμπίχω 22.
 ἀμπλακσιν Inf. Aor. 2 Conj.: ἀμπλάκω Soph. Ant. 554: ἀμπλακίσκω 23.
 ἀμπλακίσω Fut. ἀμπλακίσκω 23.
 ἀμπλακῶν Part. Aor. 2 Enr. Iph. A. 124: ἀμπλακίσκω 23.
 ἀμπνυ Imper. Aor. 2 ep. Il. χ, 222: ἀναπνέω 24.
 ἀμπνύνθην Aor. Pass. als Aor. Il. ε, 697; ξ, 436: ἀναπνέω 24.
 ἀμπνυτο Synec. Aor. 2 Med. Il. λ, 359; χ, 475: ἀναπνέω 24.

obert werden. 13 vermeiden, ausweichen. 14 ausser sich sein. 15 eintragen, bringen. 16 fehlen, verfehlen; ahirren, sündigen. 17 missgefallen. 18 wecheln, austauschen; *M.* für sich ~; *bes.* vergelten, antworten. 19 sättigen. 20 berauben. 21 wettkämpfen. 22 umhüllen, *M.* umhaken. 23 irren, fehlen, verfehlen, entbehren. 24 anathmen, sich erholen.

ἀμύναι Inf. Aor. 1 Il. π, 75; Od. ρ, 538: ἀμύνω 1.
 ἀμύνει Imprf. Il. ο, 731: ἀμύνω 1.
 ἀμυννέμεναι Inf. Il. ρ, 182 [81]: ἀμύνω 1.
 -ἀμύνεσθαι in κατὰμύνεσθαι Aor. 1 Med. Il. ε, 425: ἀμύνω 2.
 ἀμύνε[σθαι], -εις Fut. Il. α, 243: ἀμύνω 2.
 ἀμύνσεν Imprf. Il. τ, 284: ἀμύνω 2.
 ἀμυρίξῃσα Aor. 1 Od. ψ, 196: ἀμυρίξω ringsum abschaben.
 ἀμυρίξομαι Fut. Med. Com. Fr. 3, 300: ἀμυρίξω 3.
 ἀμυρίξω Fut. Enr. Cycl. 343: ἀμυρίξω 3.
 ἀμυρίσσει Aor. Il. π, 124; σ, 348: ἀμυρίσσω; ἀμυρίσσω umgeben.
 ἀμυρίσσοιτο Imperf. Il. β, 315: ἀμυρίσσομαι, umflattern.
 ἀμυρίχανε Aor. Il. ψ, 79: ἀμυρίχαινα, umgähnen, verschlingen.
 ἀμυρίσσειν ηται windet sich rings umher. Perf. Pass. Il. ψ, 562: ἀμυρίσσειω rund herum drehen.
 ἀμυρίσσαιμι Opt. Aor. Od. σ, 361: ἀμυρίσσω 4.
 ἀμυρίσσαντο Aor. Med.: ἀμυρίσσω 4.
 ἀμυρίσσω Fut. Od. ε, 167: ἀμυρίσσω 4.
 ἀναβῆ 3 P. Conj. Aor. Od. β, 358: ἀναβαίω hinaufgehen.
 ἀναίνας 2 Pers. Sing. Praes. Ind. [89]: ἀναίνομαι 5.
 ἀναίνετο Imprf. Il. σ, 500: ἀναίνομαι 5.
 ἀναλοῖ Praes. Aeoch. Sept. 975: ἀναλῶω: ἀναλίσκω 6.
 ἀνάλουν Imprf. Thuc. 8, 45: ἀναλῶω: ἀναλίσκω 6.
 ἀναλώθη Aor. Pass.: ἀναλίσκω 6.
 ἀναλώθησθαι Fut. Pass. Eur. Hipp. 506: ἀναλίσκω 6.
 ἀνάλωκα (ἀνήλ-) Perf. Thuc. 2, 64: ἀναλίσκω 6.
 ἀνάλωμαι (< ἀνήλωμαι) Perf. Pass. Eur. Andr. 1154: ἀναλίσκω 6.
 ἀνάλωσα (< ἀνήλωσα, ἡνάλ-) Aor. 1 Thuc. 7, 83: ἀναλίσκω 6.

ἀναλώσω Fut. Eur. Cycl. 308: ἀναλίσκω 6.
 ἀνέξομαι Fut.: ἀνάγομαι: ἀνάγω 6α
 ἀνάσσει 3 P. Conj. Aor. 2 Od. σ, 834: ἀνίστημι aufstehen 11.
 ἀνέηκα ion Aor. 1: ἀνέημι 8.
 ἀνεμορμύρεσκε (> ἀνα-) Iter. Imprf. Od. μ, 238: ἀνεμορμύρεω anschäumen.
 ἀνερόπιστον Imperf. Od. ν, 78: ἀνερόπιστω, -τω in die Höhe werfen.
 ἀνίσσαιμι Opt. Aor. 1 Il. ξ, 209 [272]: ἀνέημι 8.
 ἀνέσαν* Aor. 1 Il. φ, 537: ἀνέημι 8.
 ἀνέσαντες* Part. Aor. 1 Il. ν, 637: ἀνέημι 8.
 ἀνίσσει Fut. Od. σ, 265 [272]: ἀνέημι 8.
 ἀνέχεθαι hielt empor Il. κ, 461: ἀνέχεθον Aor. 2 in erweiterter Form gebildet durch -θω: ἀνέχω 7.
 ἀνέχοντο Aor. Her. 5, 89; 6, 112; 7, 139: ἀνέχω 7.
 ἀνεται Praes. Pass. Il. κ, 251: ἀνέ Nhf. von ἀνέω vollenden.
 ἀνέχῃσι 3 P. Sing. Conj. Praes. mit der alten End. -σθαι Od. τ, 111 [72. 73]: ἀνέχω 7.
 ἀνέργα Prf. 2: ἀνείνυμι, -γω 9.
 ἀνέργμας bei den Att. für ἀνέργα wie Thuc. 2, 4: ἀνείνυμι, -γω 9.
 ἀνέργον Imprf. Il. ω, 228: ἀνείνυμι, -γω 9.
 ἀνέφξα Aor. Pl. Prot. 314: ἀνείνυμι, -γω 9.
 ἀνέφξομαι Fut. 3 Xen. Hell. 5, 1, 14: ἀνείνυμι, -γω 9.
 ἀνέφχα Prf.: ἀνείνυμι, -γω 9.
 ἀνέφχθην Aor. Pass.: ἀνείνυμι, -γω 9.
 ἀνῆγαγόμεην Aor. Thuc. 3, 79: ἀνάγομαι: ἀνάγω 6α.
 ἀνῆξ Conj. Aor. 2 Il. β, 34: ἀνέημι 8.
 ἀνῆκα Aor. 1 Vgl. ion ἀνέηκα: ἀνέημι 8.
 ἀνῆλίσκειν Imprf. Pl. Rp. VIII, 552 h.: ἀναλίσκω 6.
 ἀνῆλουντο Imperf. Med. (< ἀνάλω-) Thuc. 3, 81: ἀναλίσκω 6.
 ἀνῆλώθη (< ἀναλώθη) Aor. Pass. Dem. 50, 30: ἀναλίσκω 6.

1 abwehren *M.* von sich ∞, sich vertheidigen, vergelten. 2 kratzen. 3 umhüllen, *M.* umhaben. 4 anziehen, *M.* sich ∞. 5 verweigern. 6 verwenden, verschwenden, verzehren. 6a hinausführen; *Med.* abgeben. 7 emporstrecken, -halten. 8 hinaufenden; loslassen, ver∞. 9 öffnen. 10 krän-

ανῆλωκα (< ἀνάλωκα) Prf. Xen.
Cyr. 2, 4, 9: ἀνάλισκω 6.
ἀνῆλωκεῖναι Inf. Perf. Dem. 18,
279: ἀνάλισκω 6.
ανῆλωμαι (< ἀνάλ-) Perf. Pass.
Pl. Polit. 289, d: ἀνάλισκω 6.
ἀνῆλωσα (< ἀνέλωσα) Aor. Ia. 5,
85; Dem. 40, 86: ἀνάλισκω 6.
ἀνῆλωτο Pl. Polit. 272, d: ἀνα-
λίσκω 6.
ἀνῆνδμην, -ναιο, (< ἤνδ-) Aor. 1
II. φ, 204: ἀναινομαι 5.
ἀνῆνδσθαι Inf. Aor. II. η, 93;
Eur. Med. 237: ἀναινομαι 5.
ἀνῆνυται Conj. Aor. II. ι, 510:
ἀναινομαι 5.
ἀνῆνοθι (ν) dringt hervor, Ep. Prf. 2
mit Praesenshedeut. Od. φ, 270;
mit Aoristbed. II. λ, 266.
ἀνῆνόμεν Imperf. bei Sp.: ἀναινο-
μαι 5.
ἀνῆνθω 3 P. Sing. Imper. Perf.
I. Pass. Od. μ, 51: ἀναιτω anheften.
ἀνῆνσμαι Fut. Pass. med. C. Fr.
1148; Xen. Mem. 1, 1, 8: ἀνῆνω 10.
ἀνῆσι, [ἀνῆιν], ἀνῆσις Imperf.: ἀνῆμι 8.
ἀνῆσις Opt. Praes. Od. β, 185:
ἀνῆμι 8.
ἀνῆσμεν Imperf.: ἀνῆμι 8.
ἀνῆσθεις Part. Aor. Pass. Od. α,
135: ἀνῆνω 10.
ἀνῆσ-εις Fut. Od. τ, 66: ἀνῆνω 10.
ἀνῆσται für ἀνῆσθαι Od. κ, 192:
ἀναινομαι anfigehen.
ἀνῆσθῆσθαι Fut. 2 Pass. N. T.:
ἀναιγνυμι, -γω 9.
ἀνῆξα Aor. Her. 1, 68; -ε 4, 143;
-α 9, 118: ἀναιγνυμι, -γω 9.
ἀνῆσαι Inf. Aor. ἀναιγνυμι, ἀναιγω 9.
ἀνῆτο Opt. II. σ, 473: ἀνῆ Nbf.
v. ἀνῆνω 15.
ἀνῆχθ-ῆναι Inf. Aor. Pass.
-θείη Opt. Pl. Phaed. 59, d:
ἀναιγνυμι, -γω 9.
ἀνόμενος Part. Pass. Her. 7, 20:
ἀνῆνω 15.
ἀνόμενος ἀνῆστας: ἀνῆσθῆμι 11. 12.
ἀνῆσθεις aus ἀνῆσθ.: ἀνῆσθῆμι
11. 12.
ἀνῆσθῆσαι aus ἀνῆσθῆσαι:
ἀνῆσθῆναι umkehren.

ἀνῆσθῆναι aus ἀνῆσθῆναι Inf.
Aor. Od. ε, 320: ἀνῆσθ, hochhalten.
ἀνῆσθω Dor. Fut. Eur. Tro. 212:
ἀνῆσθ hegegnen 13.
ἀνῆσθαι Praes. II. ε, 698: ἀντο-
μαι 13.
ἀνῆσθῆσθαι s. ἀνῆσθῆσθαι.
ἀνῆσθῆσθαι 2 P. Pl. Praes. Med.
zusammengerzog. mit Vorschlag.
II. ω, 62: ἀνῆσθ 13.
ἀνῆσθῆναι (η-?) Imperf. Her. 1, 166
[41]: ἀνῆσθ 13.
ἀνῆσθῆσθαι Part. Aor. II. α, 67;
-σθῆσθαι Od. ζ, 193: ἀνῆσθ 13.
ἀνῆσθῆσθαι 3 P. Opt. Aor. II. ν,
290, -ν Od. φ, 402: ἀνῆσθ 13.
ἀνῆσθῆσθαι Fut. Od. χ, 28: ἀν-
ῆσθ 13.
ἀνῆσθῆσθαι Dual. Conj. Aor. II.
μ, 356: ἀνῆσθ 13.
ἀνῆσθῆσθαι 1 P. Pl. Praes. Dep.
Her. 9, 26: ἀνῆσθῆσθαι: ἀνῆσθ:
ἀνῆσθ 14.
ἀνῆσθῆσθαι Part. Praes. Od. α, 25;
ἀνῆσθῆσθαι, II. ν, 125: ἀνῆσθ 13.
ἀνῆσθῆσθαι 3 P. Pl. Imperat. II.
ψ, 643: ἀνῆσθ 13.
ἀνῆσθῆσθαι Part. Praes. Od. ω, 56;
γ, 436, -σθῆσθαι Acc. (bereitend) II.
α, 31: ἀνῆσθ 13.
ἀνῆσθῆσθαι (ν. η-?) Aor. Pass. Her.
7, 9, 10: ἀνῆσθῆσθαι, ἀνῆσθ 14.
ἀνῆσθῆσθαι Fut. M. Her. 7, 9;
9, 7: ἀνῆσθ, ἀνῆσθ 14.
ἀνῆσθῆσθαι Fut. Med. Her. 7,
102: ἀνῆσθ 14.
ἀνῆσθῆσθαι Part. Praes. II. β,
695: ἀντομαι 13.
ἀνῆσθῆσθαι 1 P. Pl. der Praesensform
ἀνῆσθαι zu ἀνῆσθ Theocr. 7, 10:
ἀνῆσθ 15.
ἀνῆσθ Fut.: ἀνῆσθ, -σθῆσθαι Ar. Ran.
649; -σθῆσθαι Soph. Phil. 711; ἀνῆσθῆσθαι
Opt. Aor. Od. ε, 294; Imper. ἀνῆσθ
Ar. Vesp. 1168; -σθῆσθαι Av. 241;
Part. ἀνῆσθῆσθαι Ar. Ach. 545: ἀνῆσθ 15.
ἀνῆσθῆσθαι Fut. Pass. Od. π,
373: ἀνῆσθ 15.
ἀνῆσθῆσθαι Conj. Aor. Med.: ἀνῆσθ 15.
ἀνῆσθῆσθαι Imperf. Theocr. 2, 92: ἀνῆσθ:
ἀνῆσθ 15.

ken, helikstigen. 11 aufstehen. 12 aufstehen heissen, lassen. 13 bege-
nen, α entgegen gehen, δ entgegen kommen. 14 begegnen, hes. feind-
lich. 15 vollenden.

ἄνωγ[α] alt poet. Perf. mit Praesbed. 1
 ἄνωγες Imper. Eur. Or. 119: ἄνωγα 1.
 1) ἄνώγει 3 Praes. II. ζ. 439; Od.
 ε. 139. 357; Her. 7, 104: ἄνώγω
 Prs. zu ἄνωγ[α] 1.
 2) ἄνώγει (< ἦν-) Plp. als Imperf.
 II. δ, 176: ἄνωγα 1.
 ἄνωγμεν Inf. Prf. m. Praesbed. II.
 ν, 56; Od. π, 278. 433: ἄνωγα 1.
 ἄνῳγεν Imperf. II. ξ, 168: εἰννυμὶ,
 εἶγω, ἄν- 2.
 ἄνώγετε 2 Plur. Imper. Perf. m.
 Praesbed. Od. ψ, 132: ἄνωγα 1.
 ἄνώγετον 2 Plur. P. Dual. Praes.
 II. δ, 287: ἄνώγω Praes. zu ἄνωγ[α] 1.
 ἄνώγετω 3 P. Imper. Perf. m.
 Praesbed. Od. β, 195: ἄνωγα 1.
 ἄνώγῃ Conj. Perf. m. Praesbed. II. ε,
 148; Her. 7, 104: ἄνωγ[α] 1.
 ἄνώγεμεν Hem.-H. 2, 350 1 Pl. des
 Perf. ἄνωγα m. Praesbed. [64] 1.
 ἄνώγοι, -οιμι, -οις Opt. Perf. m.
 Praesbed.: ἄνωγα 1.
 ἄνώγεν (< ἦν-) Imperf. II. ε, 805;
 Od. ι, 331; 3 P. Plur. Od. γ, 35;
 ξ, 471: ἄνώγω Praes. zu ἄνωγ[α] 1.
 ἄνῳκται Prf. Pass. Theocr. 14, 47:
 ἀνοίγνυμι, ἀνώγω 2.
 ἄνώξαι Inf. Aer. Od. κ, 531: ἄνώγω
 Praes. zu ἄνωγα 1.
 ἄνώξ[ω] Fut. -ομεν II. ε, 295:
 ἄνώγω Praes. zu ἄνωγα 1.
 ἄνώχθι 2 P. Plur. Imper. des Perf.
 m. Praesbed. Od. χ, 437: ἄνωγ[α] 1.
 ἄνώχθι 2 P. Sing. Imper. Perf.
 m. Praesbed.; II. ψ, 158; Eur. Ale.
 1044: ἄνωγ[α] 1.
 ἄνώχθω 3 P. Sing. Imper. Perf.
 m. Praesbed. II. λ, 189: ἄνωγ[α] 1.
 ἄξαι Inf. Aer.: ἄγω 3.
 ἄξαντ[ε] Dual. Part. Aer. 1 II. ζ,
 40: ἄγνυμι 4.
 ἄξαντο Aer. Med. ἰσάξαντε Her.
 5, 34; προς- 1, 190; 8, 20: ἄγω 3.
 ἄξασθαι Inf. Aer. M. In ἄν- Od.
 γ, 245: ἄγω 3.
 ἄξμεν, -μεναι Inf. Aer. II. ω, 663;
 ψ, 111; κατ- ζ, 53 [81]: ἄγω 3.
 ἄξισθαι 2 P. Pl. Imper. Aer. Med.
 II. θ, 505: ἄγω 3.

ἄξομαι Fut. M. Sopb. O.C 1460; pass.
 Aesch. 1632; Pl. Rep. 458: ἄγω 3.
 ἄξεντε Aer. Med. II. θ, 545: ἄγω 3.
 ἄξω Fut. κατ- II. θ, 408: ἄγνυμι 4.
 ἄξω Fnt. Pl. Rep. 359, ο; ἀπ-
 Pbaed. 58, b: ἄγω 3.
 ἀοιδίαι Od. κ, 227: ἀοιδίαι poet.
 = αἰδω 5.
 ἀοιδίαιονδ' Od. ε, 61: ἀοιδίαι
 poet. = αἰδω 5.
 ἀολλισθῆμεναι Inf. med. Pass.
 II. ε, 588: ἀελλίζω 6.
 ἀολλισθῆσαν Aer. med. Pass. II.
 ε, 54: ἀελλίζω 6.
 ἀόλλισσαν 3 P. Pl. Aer. II. ζ, 287:
 ἀολλίζω 6.
 ἀελλισσάσα Fem. Part. Aer. II.
 ζ, 270: ἀολλίζω 6.
 ἀπαντήσεμαι Fut. Med. Xen. Hell.
 1, 6, 3: ἀπαντῶ 7.
 ἀπάτησον Aer. II. τ, 97: ἀπατάω 8.
 ἀπατήσω Fut. Od. ρ, 139: ἀπατάω 8.
 ἀπαφείτε Opt. Aer. 2 Od. ψ,
 216; in ἔξ- II. ι, 376; ξ, 160:
 ἀπαρίσκω 8.
 ἀπάφω in ἔξ- Conj. Aer. 2 Od.
 ψ, 79: ἀπαρίσκω 8.
 ἀπαφών Part. Aer. 2 Hom. Hym.
 8, 38; Eur. Ien. 705: ἀπαρίσκω 8.
 ἀπίθῃ Aor. 1 II. π, 254: ἀπε-
 τιθῆμι ablegen.
 ἀπειλίδες 2 P. Praes. Ind. II. α, 161;
 -ειλίδες 2 P. Pl. II. π, 201: ἀπειλῶ 9.
 ἀπειλήσα Aor. -ας Od. θ, 383
 grossprahlen: ἀπειλῶ 9.
 ἀπειλήσω Fut. -σαι II. θ, 150 dro-
 hend prahlen, trotzen: ἀπειλῶ 9.
 ἀπειλήτην 3 P. Dual. Imperf. Od.
 λ, 313: ἀπειλῶ 9.
 ἀπέκτα Syno. Aer. ep.: ἀπεκτείνω 10.
 ἀπέκτατε Syno. Aer. Med. II. ε,
 437; ρ, 472: ἀπεκτείνω 10.
 ἀπέλα Imper. bel Xen. Cyr. 8, 8,
 32: ἀπελαίνω 11.
 ἀπέλανσα Aer. 1: ἀπελαῖω 12.
 ἀπελογήθην Aer. Pass. st. ἀπελο-
 γησάμην Pelyb., Antipb. II., γ,
 1; δ, 3; III., γ, 2; Eur. Baech.
 ἀπελογησάμην Aer. Lys. 22, 3:
 ἀπελογέμαι 13.

1 befehlen, antreiben. 2 öffnen. 3 führen. 4 zerbrechen. 5 singen.
 6 versammeln. 7 begegnen, freudlich und feindlich. 8 betrügen, täu-
 schen. 9 drehen; Pass. durch Drohungenn erschreckt werden. 10 töd-
 ten, erschlagen. 11 wegtreiben. 12 genießen. 13 sich vertheidigen.
 14 wehnen lassen Med. ziehen, wandern nach. 15 sterben. 16 Trans.

41; aber passiv. Bedent. Xen. Hell. 1, 4, 15: ἀπολογίσσασθαι 13
 ἀπεινάσσω Aor. Med. II, β, 629, Od. ο, 284: ἀπανδω 14.
 ἀπεινάσαν Plaprf. Od. μ, 393: ἀπονήσκω 15.
 ἀπεινάσαν 3 P. Pl. Aor. Pass. st. -ῶσαν Od. ε, 110. 183; η, 251: ἀποφθίνω 16.
 ἀπεινάσσω Inf. Pl. Rep. I. 843, ε: ἀπεχθάνομαι 17.
 ἀπειχθίσσομαι Fut. Is. 1, 22; Plat. Phil. 28, d; 58, c: ἀπεχθάνομαι 17.
 ἀπειχθῆται Conj. Aor. Hom.: ἀπεχθάνομαι 17.
 ἀπειχθόμενος Part. Aor. ἀπεχθάνομαι 17.
 ἀπρηλομένος Part. Perf. [Dem.] 42, b: ἀπαλοδω 18.
 ἀπρηλοῖσεν Aor. II. δ, 522 zer-
 schmetterte: ἀπαλοδω 18.
 ἀπρημίσθην Aor. Xen. An. 2, 5, 15: ἀπαμίσθωμαι erwiedern.
 ἀπρημίσθην verschmähte, ver-
 längnete Aor. II. η, 185: ἀπαμίσθωμαι gänzlich verweigern.
 ἀπρημίσθην Aor. Pass. Polyh. 2, 7: ἀπαντῶ 19.
 ἀπρημίσθην Prf. Ar. Lys. 420; Dem. 18, 15: ἀπαντῶ 19.
 ἀπρημίσθην Perf. Pass. Polyh. 2, 37: ἀπαντῶ 19.
 ἀπρημίσθην Aor. I Thuc. 2, 20: ἀπαντῶ 19.
 ἀπρημίσθην Imperf.: ἀπαντῶ 19.
 ἀπρημίσθην Imperf. aus -ας II. ζ, 17; ρ, 236; Od. γ, 192; δ, 646: ἀπαντῶ 20.
 ἀπρημίσθην Imperf. II. θ, 237: ἀπαντῶ 20.
 ἀπρημίσθην Aor. Med. Od. δ, 646 ist falsche Lesart: dafür ἀπρημίσθην: ἀπαντῶ 20.
 ἀπρημίσθην aus -ων 1 P. Imperf. II. τ, 89: ἀπαντῶ 20.
 ἀπρημίσθην Aor. Pass. II. γ, 354: ἀπεχθάνομαι 17.
 ἀπρημίσθην Prf. Pl. Alc. II., 149, ε: ἀπεχθάνομαι 17.
 ἀπρημίσθην Aor. II. ω, 27; Thuc. 2, 63: ἀπεχθάνομαι 17.

ἀποδάσσεσθαι Inf. Aor. Pind. N. 10, 86: ἀποδαίω 21.
 ἀποδάσσεσθαι Inf. Fut. II. χ, 118: ἀποδαίω 21.
 ἀποδάσσομαι Fut. II. ρ, 231: ἀποδαίω 21.
 ἀποδίωμαι Conj. Praes. II. ε, 763: ἀποδιώμαι verfolgen, verscheuchen.
 ἀπόδοιντο Att. Opt. Aor. 2 mit zurückgezogenem Accent: ἀποδίδωμι ab-, zurückgeben.
 ἀπόειρε verschlang, raffte weg Aor. II. ζ, 348; theils abgeleitet von ἐρδω, ion für ἀρδω, theils erklärt als transitive Nbf. von: ἀποέρω.
 ἀποέρω Opt. Aor. II. ρ, 529: ε. ἀποέρω.
 ἀποέρω Conj. Aor. II. ρ, 283: ε. ἀποέρω.
 ἀποθίωμαι Conj. Aor. st. -θίωμαι, -θῶμαι II. δ, 409 wegräumen: ἀποτιθῆμι.
 ἀπολαύσομαι Fut. Pl. Phaedr. 234: ἀπολαύω 12.
 ἀπολελέωμαι Prf., act. Isocr. 12, 218; auch passiver Bedeutung And. 1, 70: ἀπολογίσσομαι 13.
 ἀποναιω 2 P. Opt. Aor. M. II. ω, 556: ἀπονίνυμι 22.
 ἀπονάσσεσθαι Inf. Aor. M.: ἀπονίνυμι 22.
 ἀπονίσσεσθαι II. ξ, 46; β, 113: ἀπονόμομαι heimkehren.
 ἀπονόμενος Part. Aor. M. Od. ω, 30: ἀπονίνυμι 22.
 ἀπονήσεται Fut. M. ἀπονίνυμι 22.
 ἀπονῆτο Aor. M. ohne Ang. Od. σ, 120; λ, 324; ρ, 293: ἀπονίνυμι 22.
 ἀποξέσσει Inf. Aor. Od. ι, 326: ἀποξύνω 23.
 ἀποπίσσειν 3 P. Conj. Aor. Od. ω, 7: ἀποπίσσω herabfallen.
 ἀποπταμένη Part. Aor. Od. λ, 24: ἀποπτόμαι 24.
 ἀποπταμένος Part. Aor. II. β, 71: ἀποπτόμαι 24.
 ἀποπταίνω Fut. f. L. für ἀποπαπτ- II. ξ, 101: (ἀπο(πα)πταίνω).
 ἀπόστα Imper. Aor. 2 st. ἀποστέθι: ἀπώστω 25.

vernichten; intr. untergehen. 17 verhasst, verfeindet werden. 18 aus-
 zerdreschen. 19 entgegen kommen, beggennen. 20 a. wegnehmen, b. theil-
 nehmen, genießen. 21 vertheilen. 22 nützen, *M.* Vortheil, Genuss haben.
 23 abschaben. 24 wegwiegen. 25 abschlachten, entfernen.

ἀπομύηενδε 3 P. Praes. poet.
Nbf. Il. π, 390: ἀπομύω 1.
ἀπομύξας Part. Aor. Il. χ, 456;
-ας Dual. Il. κ, 364 poet. Nbf.
ven: ἀπομύω 1.
ἀπομύμενες beraubt Hes. Sc. 173
vgl. ἀπούρας: ἀπαρῶ 2.
ἀπούρας beraubt habend Part.
Aor. 1 Il. α, 356, 507; π, 831;
Pind. P. 4, 149: ἀπαρῶ 2.
ἀποφθίμην Opt. Aor. Od. κ, 51:
ἀποφθίω 3.
ἀπτετ' Imprf. Pass. -τ' Il. β, 171,
-το in καθ- ο, 127: ἀπτε 4.
ἀραι Inf. Aor. 1 (227): ἀρω 5.
ἀραίμη* Opt. Aor. M. Eur. Or. 3:
ἀρω 7.
ἀραιρηκα Perf. -κότες Her. 4, 66:
ἀρω 6.
ἀραιρημαι Perf. Pass. -μίνος Her.
4, 66: ἀρω 6.
ἀραξα Aor. Hem. ἀραξε Od. μ, 422;
-ας Soph. Ant. 52: ἀράσσω 8.
ἀράξω Fut. ἱξ- Ar. Th. 704: ἀράσ-
σω 8.
ἀράρα Perf. 2 Intr. προς- Xen.
Hell. 4, 7, 6: ἀρω [ἀραρίσκω] 9.
ἀραρίσιν Inf. Aor. 2: ἀρω 9.
ἀραρίσκε Imperf. Od. ξ, 28; Theocr.
25, 103: ἀρω [ἀραρίσκω] 9.
ἀραρίσκω Stammform zu dem un-
gebräuchlichen: ἀρω 9.
ἀραρεν Aor. 2 Il. μ, 105; intr.
π, 214; -εν Seph. El. 147; tr.
-ρε Il. π, 212: ἀρω 9.
ἀραρῖα Fem. Part. Perf. Intr. -αν
Il. ε, 744; Od. ζ, 70: ἀρω 9.
ἀρασθαι Aor. 1 Med.: ἀρω 5.
ἀράχθ-ην Aor. Pass. -θεν Part.
Seph. Ant. 973: ἀράσσω 8.
ἀρετ' κ. ἀρεθ.
ἀρετθαι κ. ἀρεθμῶν.
ἀρεθαι Inf. Aor. Il. ε, 120; τ, 138:
versöhnen, ausgleichen: ἀρεθῶ 10.
ἀρεθῶ 3 P. Sing. Imper. Aor.
Mod. Il. τ, 179: ἀρεθῶ 10.
ἀρεθθαι Aor. 2 Med. Hem., -Soph.
Al. 247(5); Theocr. 17, 117: ἀρεθῶ 7.
ἀρεθθίην[v] Opt. Aor. Pass. Soph.
Ant. 500: ἀρεθῶ 10.

ἀρεθόμενος Part. Aor. Med.
Il. ε, 112; Theogn. 740: ἀρεθῶ 10.
ἀρεθόμεαι Fut. Med. Od. θ, 402:
ἀρεθῶ 10.
ἀρεθόμεθ' Fut. Med. Il. δ, 362;
ζ, 526 begütigen: ἀρεθῶ 10.
ἀρετο Aor. 2 Med. Il. ε, 188; λ,
625: ἀρεθῶ 7.
ἀρεθόμεαι ep. Inf. als Praet. Od.
χ, 322: ἀρεθόμεαι 11.
ἀρεθόμενος Del. Part. Perf. Pass.:
gedrückt, gequält Il. σ, 435; Od.
ζ, 2; ι, 403; λ, 136; σ, 53. 81;
φ, 283.
ἀρεθρα Perf. 2 intr.; ep. ien. Anth.
6, 163: ἀρω 9.
ἀρεθρεῖν (< ἱρ-) Plaprf. Il. κ, 265:
ἀρω 9.
ἀρεθρεκα Perf. angeführt v. Sext.
Emp. adv. Gr.: ἀρεθῶ 10.
ἀρεθρεμαι Prf. Pass., simpl. sp.
Ap. Rh. 4, 677: ἀρω 9.
ἀρεθρεται in ἀρεθραρεται Conj.
Perf. Pass. Hes. Op. 431: ἀρω 9.
ἀρεθρε Cenj. Perf. intr. Od. ε, 361:
ἀρω 9.
ἀρεθρεμαι, -μίνος Perf. Pass. Il. σ,
548; Her. 4, 97: ἀρω 10a.
ἀρεθρῖα Fem. Part. Hes. Th. 608:
ἀρω 9.
ἀρεθραῖε Opt. Aor. Od. α, 164:
ἀρεθόμεαι 11.
ἀρεθόμεαι Fut. Il. ε, 172: ἀρεθ-
όμεαι 11.
ἀρεθίς Part. Pass. Hom. Her.
ἀρεθῶ 7.
ἀρεθεν 3 P. Pl. Aor. Pass. Il. π, 211:
ἀρω 9.
ἀρεθίσεμαι Fut. Pass. Ar. Ach.,
565: ἀρεθῶ 7.
ἀρεθίσεις Aor. Pass. Polyb. 13,
2, 4 (26): ἀρεθῶ 12.
ἀρεθίσεμαι Fut. Pass. Stob.
5, 93 (26): ἀρεθῶ 12.
ἀρεθίω Fut. Soph. Ant. 547; -σαι
Plat. Rep. 466, b (26): ἀρεθῶ 12.
ἀρεθῶ Att. Fut.: ἀρεθῶ 12.
ἀρεθῶν hinreichend τα ἀρεθῶντα
Xen. Mem. 1, 2, 1: ἀρεθῶ 12.
ἀρμενος angefügt, anpassend Il.

1 abschneiden. 2 α. wegnehmen, δ. theilnehmen, genießen. 3 Trans.
vernichten; intr. untergehen. 4 zusammenfügen. 5 erheben. 6 nehmen.
7 erheben. 8 schlagen. 9 zusammenfügen, verbinden. 10 wieder er-
statten, att. gefallen; Med. sich geneigt, gewogen machen. 10a ackern, säen.
11 beten, flehen, fluchen; wünschen, dass... 12 abwehren, beistehen, aus-

σ, 600; Od. ε, 234; Pind. Ol. 8, 78; N. 3, 58; Theocr. 29, 9; ἄρμωτος: ἄρμω 9.
 ἄρμωσμένος Perf. Pass. Her. 2, 124, 148; συν- 1, 163; ἄρμωζω 13.
 ἄρμωσσαι 3 P. Perf. Pass. Her. 3, 187; ἄρμωζω 13.
 ἄρμωχθῆν st. ἀρμωσθῆν dor. Aor. Pass.: ἄρμωζω 13.
 ἀρνηθῆσομαι Fnt. pass. Bedeut. in ἀπαρνηθῆσθαι Soph. Phil. 527; ἀρνηται 14.
 ἀρνησάμενον in ἰσαρνησάμενον Part. Aor. Med. Her. 3, 75; ἀρνηται 14.
 ἀρνησάσθαι Aor. Med. Od. θ, 858; Her. 3, 1; ἀρνηται 14.
 ἀρνησμαι Fnt. Aesch. Eum. 463; ἀρνηται 14.
 ἀρνήμενος Part. Praes. Od. α, 5; -αι, Il. α, 159; ζ, 446; ἀρνηται 15.
 ἀρνήσθην 3 P. Dual. Imprf. wie ἰδοιμὲν Od. II. χ, 160; ἀρνηται 15.
 ἀρρίμην Opt. Aor. 2 Med. Il. σ, 121; Soph. El. 34; ἀρρίω 7.
 ἀρρίσθαι 2 P. Plur. Opt. Aor. 2 Med. Aesch. Sept. 298; ἀρρίω 7.
 ἀρρίμην Aor. 2 Med. Il. ψ, 592; ἀρρίω 7.
 ἀρρυντο Aor. 2 Med. Il. ι, 124, 266, 269; ἀρρίω 7.
 ἀρρίσαι Aor. Pind. N. 10, 26; ἀρρίω.
 ἀρρίσω Fnt. (26); ἀρρίω 10a.
 ἀρρίμαι Part. Med. ἀρρίσθαι Soph. O. C. 460; ἀρρίω 5.
 ἀρρίωσιν st. ἀρρίωσιν Od. ι, 108; ἀρρίω 10a.
 ἀρρίάζων Fnt. Il. χ, 310; ἀρρίάζω 16.
 ἀρρίάζομαι Fnt. -όμεναι, in αν- Part Her. 8, 28; 9, 59; ἀρρίάζω 16.
 1) ἀρρίαι Aor. -αρρίας Part. Her. 2, 14; -άσθαι getränkt habend 5, 12; ἀρρίω Conj. 2, 14; ἀρρίω 17.
 2) ἀρρίαι Aor. Od. φ, 45 (55); ἀρρίω 9.
 ἀρρίάμενος Part. Aor. Hes. Sc. 320 (55); ἀρρίω 9.
 ἀρρίω Imperat. Aor.: ἀρρίω 9.
 ἀρρίω, -αι Fnt. Soph. Aj. 75; ἀρρίω 7.
 ἀρρίαι (ans < ἀρρίαι) Aor. Od. λ, 61; ἀρρίω 18.

ἀρρίαι schweigen Inf. Aor. Il. ο, 317; ἀρρίω 19.
 ἀρρίαι Opt. Aor. Il. ε, 489; ἀρρίω 19.
 ἀρρίων (< ἀρρίων) def. Aor. wir schließen Od. α, 367, 19.
 ἀρρίσθαι Aor. Pass. Med. Il. τ, 507; ἀρρίω 19.
 ἀρρίω, bethürte, Aor. Il. τ, 95, Vgl. ἀρρίω: ἀρρίω 18.
 ἀρρίω Inf. Fnt. Il. λ, 818; ἀρρίω 19.
 ἀρρίσθαι Fnt. Il. ο, 717; ἀρρίω 19.
 ἀρρίω Conj. Aor. Il. σ, 281; ἀρρίω 19.
 ἀρρίωσιν Opt. Aor. Her. 3, 41; ἀρρίωσιν: ἀρρίω 20.
 ἀρρίω Fnt. Pl. Leg. 664; ἀρρίω 21.
 ἀρρίω Fnt. Theocr. 1, 145; ἀρρίω 21.
 ἀρρίω Dor. Fut.: ἰρρίω 22.
 ἀρρίω Def. Part. Il. ε, 332 ἀρρίω: ἀρρίω 23.
 ἀρρίω Aor. Thcr. 1, 56; ἀρρίω 24.
 ἀρρίωσιν Part. Aor. Pass. Il. ζ, 468; ἀρρίω 24.
 ἀρρίωσιν Part. Aor. Od. δ, 505; ἀρρίω 25.
 ἀρρίωσιν Iter. Aor. Il. ε, 786; ρ, 420; ἀρρίω 25.
 ἀρρίω Imprf. Il. λ, 461; v, 48, 51; Her. 7, 223; ἀρρίω 26.
 ἀρρίω Conj. Praes. Od. ε, 490; ἀρρίω ausdörren, Feuer ansünden 27.
 ἀρρίω: ἀρρίω.
 ἀρρίω: ἀρρίω etc.
 ἀρρίω Aor. Pl. Ax. 371, e; ἀρρίω 27.
 ἀρρίω, ἀρρίω, ἀρρίω, ἀρρίω, ἀρρίω Aor. Il. ζ, 147; ἀρρίω 26.
 ἀρρίω Imprf. Il. λ, 258; v, 50; ἀρρίω = ἀρρίω 26.
 ἀρρίω Imprf. ἰρρίω Theocr. 22, 91; ἀρρίω = ἀρρίω 26.
 ἀρρίω Imprf. Il. μ, 160; Eor. Hipp. 167; ἀρρίω = ἀρρίω 26.
 ἀρρίω Imper. Aor. Her. 3, 69; ἀρρίω betasten.
 ἀρρίωσιν Plusqprf. Il. ο, 672; φ, 391; ἀρρίωσιν.
 ἀρρίω 3 P. Dual. Aor. 2 Il. λ, 642; ἀρρίω 28.
 ἀρρίω Aor. Pass. Her.: ἀρρίω 29.
 ἀρρίω 3 P. Imperf. Il. α, 25; ἀρρίω 28.
 ἀρρίω neb. ἰρρίω Imprf.: ἀρρίω 28.

reichen. 13 (zusammen-) fügen Med. für sich (), banen, 14 abschlagen. 15 erwerben. 16 ranben. 17 benetzen, bewässern. 18 beschädigen, betören. 19 sättigen. 20-Ekel erregen Dep. pass. Ekel haben. 21 singen. 22 senden. 23 tollkühn, verblendet. 24 in Schrecken setzen, betänbeln. 25 sprechen. 26 schreiben, rufen. 27 (an) sünden. 28 wegschicken, entsenden. 29 anfügen.

ἀποῦ Imper. Aor. 1 Med.: ἀπίημι 1.
 ἀφώωντα (ἀφ-) Part. Praes. II. 6,
 322: ἀφώω (ἀφ-) befüllen.
 ἀφρεον Imperf. II. λ, 282: ἀφρίω 2.
 ἀφύξιν Inf. Fut. II. α, 171:
 ἀφύσσω 3.
 ἀφονοντες in ἰξ- Od. ξ, 95: ἀφνώ 3.
 ἀφνύσσω (< ἰφνύσσω) Od. β, 379;
 Eur. I. A. 1051: ἀφνώ: ἀφνύσσω 3.
 ἀφνύσσω μιν (< ἰφνύσσω) Aor. M. -ατο
 II. π, 230: ἀφνύσσω 3.
 ἀφωμέν Conj. Aor. 2: ἀπίημι 1.
 ἀχέι lass ertönen Theocr. 2, 56:
 ἡχίω schallen, ertönen.
 ἀχέων Part. Od. β, 23; π, 189;
 φ, 318: ἀχίω 5.
 ἀχίσων Part. II. σ, 446; υ, 298;
 Od. λ, 195: ἀχίω 5.

ἀχθεσθήσομαι Fut. Pass als M.
 Pl. Gorg. 506, ο: ἀχθομαι 4.
 ἀχθίσομαι Fut. -σι Ar. N. 1441:
 ἀχθομαι 4.
 ἀχθῆναι Inf. Aor. Pass. ἰξ- Her.
 2, 54; -θω Conj. ἰξ- Aesch. 1,
 37: ἀγω führen.
 ἀχυντο Imperf. II. ξ, 38: ἀχυνμαι
 sich betrüben: ἀναχίζω 6.
 ἀχομαι betrübt sein Nbf. Od. σ,
 256: ἀναχίζω 6.
 ἀφομαι Fut. Med. Eur. And. 758;
 Pl. Symp. 221, b: ἀφω 7.
 ἀψο Fut. Aesch. Ch. 868: ἀφω 7.
 ἀωπρο Plisprf. Pass. mit versetztem
 Augm. st. ἡσπρο, ἡσπρο II. γ, 272;
 τ, 253: αἰσῶ 8.

B.

βᾶ poet. Imper. in Kompos.: καράβα
 Aor. Vesp. 979 βᾶω [Lobeck]:
 βαῖνω 9.
 βαδισοῦμαι Fut. Pl. Symp. 190, d
 (160): βαδίζω 9.
 βαῖσι, βαῖθ' Imper. Aor. 2 Soph.
 O. C. 1491: βαῖνω 9.
 βαῖεν 3 P. Pl.
 βαίη 3 P. S. Soph. Ai.
 921; O. T. 81
 βαίμεν 1 P. Pl. ἰμ-
 Xen. An. 5, 6, 13
 βαίην 1 P. Sing. Soph.
 O. T. 832
 βαίης 2 P. S.
 βαίητε 2 P. Pl.
 βαίητην 3 P. Dual.
 βαίητον 2 P. Dual.
 βαίμεν 1 P. Pl.
 βαίτε 2 P. Pl.
 βαίτην 3 P. Dual.
 βαίτην 2 Pl. Dual.
 βαῖς Aor. 2 II. λ, 108: βάλλω 10.
 βάλλει 3 P. S. Fut. Od. κ, 290
 [130]: βάλλω 10.
 βάλλειν Inf. Aor. II. β, 414; π,
 883. 866 [124]: βάλλω 10.

Opt.
 Aor. 2
 βαῖνω 9.

βαλέεις 2 P. Fut. in ἀποβ. Her.
 1, 71 [130]: βάλλω 10.
 βαλεῖν Inf. Aor. 2 II. ν, 387:
 βάλλω 10.
 βαλόντες Part. Fut. Od. λ, 608
 [130]: βάλλω 10.
 βαλέω* Fut. II. φ, 403: βάλλω 10.
 βάλλωσθα Conj. Aor. 2 Od. μ,
 221 [70]: βάλλω 10.
 βάλλωσθα Conj. Aor. 2 II. ο,
 571 [71]: βάλλω 10.
 βαλῶ Fut. II. φ, 451: βάλλω 10.
 βαῖμεν für βῆναι Inf. Aor. Pind.
 F. 4, 39: βαῖνω 9.
 βάμεας dor. f. βῶμεν Theocr. 15,
 22: βαῖνω 9.
 βάν 3 P. Plur. Aor. 2: βαῖνω 9.
 βάντα, ος in ἀπο-, δια-, Part.
 Aor. 2: βαῖνω 9.
 βάξω Fut. ἰκ- Aesch. Ag. 498:
 βύξω 11.
 βαρυνθείς Part. Aor. Pass. II. ν,
 498: βαρύνω 12.
 βαρυνθήσομαι Fut. Pass. Soph.
 Fr. 627: βαρύνω 12.
 βάς Part. Aor. Od. φ, 456: βαῖνω 9.

1 wegschicken, entsenden. 2 schäumen. 3 schöpfen. 4 belästigt,
 betrübt sein, sich kühlen, ärgern. 5 kochen, sich kühlen. 6 betrüben,
 P. betrübt sein. 7 anfügen. 8 erbeben. 9 geben, schreiten, wandeln;
 ὑπερβ- übersobreiten; δια- aus-, überschre.; ἰαβ- betreten. 10 werfen,

-βάσαν in ἐπιβάσαν Aor. 1 Pl. μ, 469: ὑπερβαίνω 9.
 βάσειμα: Fut. Theocr. 2, 8; 4, 26: βαίνω 9.
 βάσκ in der Formel: βάσκ' ἴδε Imperat. Il. β, 6: βάσκω; βαίνω 9.
 βασκίμεν Inf. in ἐπι- Il. β, 234: ἐπιβάσκω bringen in . . .
 βαστάσαι: Inf. Aor. N. T. Mth. 3, 11; -σας Part. Lnc. 11, 27; -σω Fut. -αι Soph. Al. 920: βαστάζω 13.
 βάσω Fut. dor. πορ- Pind. O. 8, 68; -ομεν Conj. 6, 24: βαίνω 9.
 βάτα Imper. Aor. 2 Aesch. Hic. 191; Soph. El. 1433: βαίνω 9.
 βάτην 3 P. Dnal. Aor. 2 Il. α, 327 neb. βήτην Il. θ, 115 und ἐβήτην Il. ζ, 40: βαίνω 9.
 βαυξω Fut.; βαυδε: Theocr. 6, 10: βαύζω 14.
 βεβάσσει Perf. Il. β, 134 [62]: βαίνω 9.
 βεβάδικα Perf. Aristot.: βαδίζω 9.
 βεβακα Dor. Perf. ἐμ- Pind. P. 10, 12: βαίνω 9.
 βεβακται Perf. Pass. in ἔπος βεβακται: ein Wort ist gesprochen; Od. 3, 408: βέζω 11.
 βεβαμαι: Perf. Pass. ἀνα- Xen. Hipparch. 1, 4: βαίνω 9.
 βεβαμεν Inf. Perf. Il. ρ, 359. 510: βαίνω 9.
 βεβανα: Inf. Perf. Eur. Heracl. 610; in σνμ- Her. 8, 146; in * απο- 5, 86: βαίνω 9.
 βεβαρημένος Part. Perf. Pass. Theocr. 17, 61: βαρνέω 12.
 βεβαρηός Part. Perf. Od. γ, 189; τ, 122: βαρνέω 12.
 βεβασάν 3 P. Plnr. eyn. Plsqmperf. in ἐμ-, Il. β, 720: βαίνω 9.
 βεβασίν Perf. Trag., wie Aesch. Pers. 1002 Vgl. βεβασόν: βαίνω 9.
 βεβαστακται: Perf. Pass. Lnc. Ocy. 14: βαστάζω 13.
 βεβασάς Part. Perf. Il. ζ, 477; in ἐπεμ- Il. ι, 582; παρ- λ, 522: βαίνω 9.
 βεβῶτα Part. Perf. Od. ε, 130; βεβῶτε in παρ- Dnal. Il. ν, 708: βαίνω 9.
 βεβηκα Perf. Il. ο, 90; Soph. El. 1151; Pl. Tim. 56: βαίνω 9.

βεβήκει Plsqmperf. Il. α, 221: βαίνω 9.
 βεβηκῖα F. Part. Perf. Pl. Criti. 121, ο nb. βεβῶσα: βαίνω 9.
 βεβηκώς Part. Perf. -κός Pl. Tim. 62, ο nb. βεβῶς, βεβῶσα: βαίνω 9.
 βεβιάσμαι: Perf. Pass., activ bei Dem. 19, 206: βεάζω 15.
 βεβίηκε(ν) Perf. Il. κ, 143. 172; π, 22: βεάζω 15.
 βεβημένος Part. Perf. Pass. Ap. Rh. 4, 1388; Antiphil. 44: βεάζω 15.
 βεβίωκα Perf. Is. 15, 27: βεάζω 16.
 βεβιωμένος Part. Perf. Pass. Is. 15, 7: βεάζω 16.
 βεβιώται: Perf. Pass. Dem. 22, 77; 24, 185: βεάζω 16.
 βιβλαμμαι Prf. Pass. Il. π, 660: βλάπτω 17.
 βεβλάστηκα Prf. Hippocr. 1, 513: βλάσσω 18.
 βιβλαφα Prf. Dem. 19, 180: βλάπτω 17.
 βιβλεμμαι: Prf. Pass. Athen. 9, 409: βλίπω 19.
 βιβλεφα Prf. Stoh. 70, 13: βλίπω 19.
 βιβληται 2 S. Perf. Pass. st. βεβλησαι Il. ε, 284; λ, 880: βάλλω 10.
 βεβλήαται: 3 P. Pl. Perf. Pass. Il. λ, 657; Od. λ, 194: βάλλω 10.
 βεβλήατο Plsqmperf. Pass. Od. η, 97; Il. ζ, 28: βάλλω 10.
 βεβληκα Prf.: βάλλω 10.
 βεβλήκειν 3 P. Sing. Plsqmperf. Il. ε, 661; ζ, 412; Od. χ, 276: βάλλω 10.
 βεβλήκος: 3 P. S. Opt. Prf.: βάλλω 10.
 βεβλημαι: Prf. Pass. -ται Il. ε, 103: βάλλω 10.
 βεβλησθαι Inf. Prf. Pass. Pl. Phaedr. 264, b: βάλλω 10.
 βεβοήθηκα Prf. -κόντες Xen. An. 6, 3, 24: βοηθῶ 20.
 βεβοήθηται: Perf. Pass. Antiph. 1, 31: βοηθῶ 20.
 βεβόημα: Perf. Pass. Anth. 7, 138: βοάω 21.
 βεβολήατο (< βεβλήαται) Plpf. Il. ι, 3: βάλλω 10.

schlendern, απο-; ἐνν-, . . . 11 sprechen, gew. schwätzen. 12 beschweren. 13 aufheben, lohen, preissen, tragen. 14 bellen, schreien. 15 zwingen. 16 leben. 17 schaden, hindern, schwächen. 18 sprossen. 19 blicken. 20 herbei eilen, helfen. 21 schreien.

βεβολημένος Part. Perf. II. 4, 9;
Od. κ, 247: βάλλω 1.
βέβονλα Prf. 2 in προβέβονλα II.
α, 113: βούλωμαι 2.
βεβούλημαι Prf. Dem. 18, 2:
βούλωμαι 2.
βεβράδνυα Prf. s. Luc. Symp. 20:
βραδύνω 3.
βέβρασται Perf. Pass. Ant. Th.
61 (VII, 288): βράζω 4.
βεβεργμένος Part. Prf. Pind. Ol.
6, 56 Am.: βρέχω 5.
βέβριθα Prf. 2 -θε II. π, 384:
-θας Od. ο, 324; Eur. El. 305:
βρίθω 6.
βεβρίθει Plaprf. Od. α, 474:
βρίθω 6.
βεβρίθνυα Part. Prf. II. φ, 885:
βρίθω 6.
βέβρυχεν (anbrausen) Prf. II. ρ,
264: βρέχω zu βρυχάσθαι 7.
-βέβρυχεν in ἀναβέβρυχεν spru-
delt auf, hervor II. ρ, 54: ἀνα-
βέβρυχεν.
βεβρυχώς Part. Perf. II. ν, 393:
βρέχω zu βρυχάσθαι 7.
βεβρωμένοις Opt. II. δ, 35: βε-
βρωθω = βιβρωσθω 8.
βέβρωκα Perf.: βιβρωσθω 8.
βεβρωκοι Opt. Prf. Her. 1, 119:
βιβρωσθω 8.
βεβρωκώς Part. Perf. II. χ, 94;
Od. χ, 403: βιβρωσθω 8.
βέβρωμαι Perf. Pass. Aesch. Ag.
1097: βιβρωσθω 8.
βεβρωσεται Fut. 3 [Fut. Pass. βρω-
σθήσθαι Lycophr. 1421]: Od. β,
203: βιβρωσθω 8.
βεβρωτες Part. Perf. Soph. Ant.
1022: βιβρωσθω 8.
βέβυσμαι Perf. Pass. Part.: βε-
βυσμένος, -ν Od. δ, 134: βυνίω 9.
βέβω Conj. Perf. Pl. Phaedr. 252:
βυνίω 10.
βέβωμαι Prf. ep. ion Her. 3, 39:
βυνίω 11.
βεβωμένος Part. Pass. Her. 3,
39: βυνίω 11.
βέβως Part. Perf. Soph. El. 311.
1095; O. C. 313 (294): βυνίω 10.

βεβῶσα Part. Prf. Od. ν, 14: βαι-
νω 10.
βίη in ἐπι- 2 P. Praes. mit Futur-
bedeut. aus βίαι nur II. α, 852;
ω, 131: βίωμα 12.
βέλωμαι II. χ, 431 = βίωμα.
βέλωμεν Conj. Aor. 2 κατα- II. κ, 97;
ἐπι-, Od. ζ, 262; κ, 334: βαινω 10.
βέω Conj. Aor. 2: βέω = βῶ;
II. ζ, 113: βαινω 10.
βέωμεν in ἐπιβ- Conj. Aor. 2
Her. 7, 50, 2: βαινω 10.
βῆ Aor. 2 II. α, 536; II. λ, 617;
Od. β, 5 nh. ἰβη: βαινω 10;
βῆ 3 P. Conj. Aor. 2 in νη-
II. ι, 501; in ἑμβ- α, 94: βαινω 10.
βῆθι Imper. Aor. 2 μετα- Od. θ,
492; ψ, 20 (275): βαινω 10.
βήμεναι Inf. Aor. 2 Hom.: βαινω.
βῆν (< ἰβην) Aor. 2, auch in περι-
βην: βαινω; περιβαινω 10.
βήναι Inf. Aor. 2 Hom.: βαινω 10.
βησάμενοι in ἀνα- Part. Aor.
Med. Od. ο, 475: ἀναβαινω 10.
βήσαντο Aor. Med.: βαινω 10.
βησσο Imper. Aor. ep. κατα- II.
ι, 109: βαινω 10.
βήσεται Fut. II. β, 539: βαινω 10.
βήσετο Aor. 1 Med. [56]: βαινω.
βήσομαι Fut. H. Hym. M. 166
(381): βαινω 10.
βήσομεν Conj. Aor. für -ωμεν II.
α, 144: βαινω 10.
βήσω Fut. factit. Bedent. -ίμεν im
ἐπι- II. θ, 197 [81]: βαινω 10.
βίτην Dual. Aor. 2 II. θ, 115 (neb.
βάτην u. ἰβίτην II. ζ, 40): βαινω 10.
βῆτον Dual. Conj. Aor. 2 in ἐπι- mit
factit. Bed. Od. φ, 52: βαινω 10.
βιασάμενοι Part. Aor. Med. Xen.
An. 7, 8, 11: βιάζω 13.
βιασθίντες Part. Aor. Pass. Pind.
N. 4, 9. Xen. Cyr. 4, 5, 56: βιάζω 13.
βιάσομαι Fut. Act. βιάζω 13.
βιβῆ Hom. II. Merc. 225: βιβῶ 14.
βιβάντα Part. Praes. II. γ, 22;
ν, 371: βιβῶ 14.
βιβάς Part. II. η, 213 βιβάς: βι-
βῶ 14.
βιβῶσα Part. Od. λ, 538-α; βιβῶ 14.

1 werfen, schleudern, ἀπο-; ἐν-; ... 2 wollen. 3 verzögern, aufhalten. 4 kochen, aufbrauen. 5 benetzen. 6 schwer sein. 7 brüllen. 8 essen, verzehren. 9 vollstopfen, verstopfen. 10 gehen, schreiten, wandeln; υπερβ- überschreiten; δια- aus-, überschreiten; ἐπιβ- betreten. 11 schreien. 12 lehen (u. A.), wandeln werden. 13 bewältigen, zwingen.

βιβάσθων def. Part. = βιβάζω, schreitend: II. v, 509; o, 676; π, 534. 14.
 βιβάσσομαι Fut. Med. ἀνα- Andoc. 1, 148; βιβάζω 15.
 βιβάσω (< βιβῶ) Fut. δει- Xen. An. 4, 8, 8; βιβάζω 15.
 βιβῶ (< βιβάω) Fut. gewöhnl. Soph. O. C. 351; βιβάζω 15.
 βιηθείς Part. Pass. pass. Bedeut. Her. 7, 83; βιῶν 13.
 βιησάμενος Part. Aor. act. II. v, 576, bewältigt habend: βιῶσμαι poet. u. ion. mcd. Dep. (382): βιῶν 13.
 βιήσατο (< ἔβη- Her. 4, 43) Aor. Mcd. II. v, 451 act. entzog gewaltsam: βιῶσμαι med. Dep. (382): βιῶν 13.
 βιήσσομαι, -εται Fut. Med. Od. v, 345 act.; Hippocr. 2, 794 pass.: βιῶσμαι med. Dep. (382): βιῶν 13.
 βιῶν Neutr. des Part. βιῶν in ἐπι- in Pollux: βιῶν 16.
 βιῶντα Acc. des Part. Aor. 2 βιῶν: Pl. De virt. 378, a: βιῶν 16.
 βιῶντες Pl. Part. Aor. 2 βιῶν: διαβιῶντας Pl. Leg. 662, d, βιῶντων Pl. Rep. 615, c: βιῶν 16.
 βιῶντα Part. Aor. 2 Pl. Prot. 351, b: βιῶν 16.
 βιῶσα Fem. Part. Aor. 2 (?) in δει- Pl. Leg. 679, d: διαβιῶν 16.
 βιῶντας Praes. ep. Od. 7, 503 [200]: βιῶν 13.
 βιῶντο Imperf. ep. Od. v, 9; Ap. Rh. 1, 751 [200]: βιῶν 13.
 βιῶ Conj. Aor. 1. Rep. 576, b: βιῶν 16.
 βιῶντα 3 Plur. Opt. st. βιῶντο, βιῶντο II. λ, 467 [106]: βιῶν 13.
 βιῶν Pl. Opt. Aor. 2 -η Pl. Gorg. 512, c: βιῶν 16.
 βιῶνθῶσμαι Fut. Pass. ap. -όμενος Ant. 9, 30: βιῶν 16.
 βιῶμενος Part. Her. 1, 19 pass.; vgl. βιῶται act. Her. 3, 80: βιῶν 13.
 βιῶν Inf. Aor. 2 (auch mit Praesensbed.) II. v, 174; Soph. O. T. 1485; Pl. Phaed. 114, b: βιῶν 16.
 βιῶσ- Aor. 1; βιῶσαι Inf. N. T. 1 Petr. 4, 2, βιῶσας Part. -αντες Pl. Phaed. 113, d; βιῶσίνην; -οντο Opt. Med.

Pl. Euthyph. 16; Tim. 42, b: βιῶν 16.
 βιῶσασθαι Aor. intr. in ἀνα- wieder beleben Pl. Phaed. 59, b: ἀναβιῶσσομαι 17.
 βιῶσσομαι (< βιῶσω) Fut. Pl. Gorg. 451, b; -εσθαι Inf. Symp. 178, c: βιῶσόμενος Part. Pl. Apol. 42: βιῶν 16.
 βιῶσω (< βιῶσσομαι) Fut. sp. Gnom. 104; Polyb. 32, 10, 9; Aristot. de Animal. Z., 6: βιῶν 16.
 βιῶτω 3 P. Imperat. Aor. 2 II. θ, 429 (Steph. †) βιῶν 16.
 [β]ιανβ[η]ν Aor. 2 Pass. βιανβίς Part. -έν Pl. Leg. 562, b; -έντα Aesch. Ag. 120; -έντος Leg. 936, d; vgl. βιανβήναι: βιῶντω 18.
 βιῶβεν (βιῶβην, βιῶβην) 3 P. Plur. Aor. 2 Pass. für βιῶβήσαν II. v, 545 [114]: βιῶντω 18.
 βιῶβεται Praes. bei Hom. wird beschädigt II. v, 82, 166; Od. v, 34: βιῶβομαι, βιῶντω 18.
 βιῶβήνας (< βιῶβήναι, βιῶβην, βιῶβήν) Inf. Aor. 2 Pass. Pl. Leg. 936, d: βιῶντω 18.
 βιῶβήσσομαι (< βιῶβήσμαι) Fut. Pass. Pl. Men. 77, d; Isocr. 1, 25; -εσθαι Pl. Alc. I, 114, c: βιῶντω 18.
 βιῶστε (< βιῶστων) Aor. 2 Pind. Ol. 7, 69: βιῶστη Conj. Soph. Ant. 563; -ουν El. 1060; βιῶστος Opt. Ant. 912: βιῶστών 19.
 βιῶσθῶ Fut. ἀνα- Her. 3, 62 (†): βιῶστών 19.
 βιῶστών Part. Aor. 2 Soph. Ai. 761. 1305; -ον Neutr. O. C. 695: βιῶστών 19.
 βιῶσθ- Aor. Pass. βιῶσθίς (< βιῶβίς) Part. -θέντα Acc. Sing. II. v, 489; -θέντο Dual. II. ζ, 39; -θέντο Pl. Leg. 767, e; 843, d; 844, d; 846, b; βιῶντω 18.
 βιῶσθῆναι (< βιῶβήναι) Inf. Aor. 1 Pass. Thuc. 4, 87: βιῶντω 18.
 -βιῶσ- Aor. -η Conj. Pl. Leg. 936, c; -ον Pl. Apol. 30, c; βιῶσας Part., -αντος, -τα Part. Pl. Leg. 875, d; 936 d: βιῶντω 18.
 βιῶσαι Inf. Aor. Xen. An. 3, 14; Pl. Rep. 434, a: βιῶντω 18.

14 schreiten. 15 gehen lassen (machen), bringen; bes. bespringen lassen. 16 leben, δει- durchleben, verleben. 17 wieder aufleben. 18 untauglich machen, schwächen, hindern, beschädigen, verletzen. 19 hervorsprossen.

- βλάπτειν Inf. Fut. Thuc. 4, 98; s. βλάπω; βλάπτω 1.
 βλάφωμαι (< βλαβήσμαι) Fut. Med. passiver Bedeutung Thuc. 6, 64: βλάπτω 1.
 βλάφω, -ει, -ετε Fut. Pl. Phil. 13, a; Apol. 30, c; s. βλάπτειν; βλάπτω 1.
 βλείης 2 Sing. Opt. Aor. 2 Pass. Epicharm. 154: βλῆν: βάλω 2.
 βλῆτο Opt. Aor. 2 passiv. Bedeut. II. v, 288 (bei Bekker jetzt βλῆτο): βλῆν: βάλω 2.
 -βλεψ- Aor. 1 -αυσι Opt. in προς- Soph. O. T. 1183; -εας Ar. Equ. 555; -ας, -αντος, -αντες Part. Pl. Phaed. 60, a; Symp. 194, b; Thuc. 5, 98; -ασα in ἐν- Soph. El. 905; βλέπον Imper. Xen. An. 4, 1, 20; ἐπιβλέψατε 2 P. Plur. Din. 1, 72: βλέπω 3.
 βλέπας Inf. Aor. Pl. Symp. 20s, c: βλέπω 3.
 βλέφωμαι (< βλέφω) Fut. Dem. 25, 98; ἀνα- Eur. Here. F. 563; προσ- lph. A. 1192; ὑπο- Pl. Crit. 53, b (379): βλέπω 3.
 βλέφω (< βλέφωμαι) Fut. Eur. Hec. 585; ἀνα- Her. 2, 111 (379): βλέπω 3.
 βλέφεται Conj. sync. Aor. pass. Bedeut. Od. p, 472 [374]: βάλω 2.
 -βληθ- (< ἐβλήθη) Aor. Pass. βληθῆτω 3 Imper. ἐκ- Pl. Leg. 854, d; βληθείς Part. Her. 6, 117; Ar. Nub. 997; ὑπερ- Pl. Alc. 1, 103, b: βάλω 2.
 βληθήσμαι (< βεβλήσμαι) Fut. 1 Pass. -όμενος in ἐν- Pl. Leg. 874, b: βάλω 2.
 βλήμεναι Inf. sync. Aor. [βλῆν] in ἐν- II. p, 578 [86]: βάλω 2.
 βλήμενος Part. sync. Aor. passiv. Bedeut. [βλῆν] II. p, 514; λ, 191; μ, 391; o, 495; in ἐνβλήμενος Od. λ, 127; o, 411 [149]: βάλω 2.
 βλήντο* Sync. Aor. passiv. Bedeut. ἐν- II. ε, 27: [βλῆν]: βάλω 2.
 βλήσμαι Fut. in ἐνβλήσμαι II. v, 335 [89]: βάλω 2.
 βλήσθαι Inf. sync. Aor. pass. Bedeut. II. δ, 115: [βλῆν]: βάλω 2.
 -βλήτας in ἐνβλήτας Conj. sync.

- Aor. Pass. [βλῆν]; nach And. -ἐνβλήτας Perf. Pass. ohne Augm. Od. η, 204: ἐνμβάλω 2.
 -βλήτην Sync. Aor. in ἐνμβλήτην Od. φ, 15: [βλῆν]: βάλω 2.
 βλήτω sync. Aor. pass. Bedeut. II. δ, 518; Aor. Med. in ἐνμβλήτω II. ε, 39: [βλῆν]: βάλω 2.
 βληχᾶται Praes. in ἀν- Ar. Vesp. 570: βληχάσμαι 4.
 βληχοῖντο Opt. Praes. Theocr. 16, 92: βληχάσμαι 4.
 βληχῶμαι Perf. -όμενος Ar. Plut. 293; -όμενος Pax 535: βληχάσμαι 4.
 -βλισ- Aor. βλίσσει Opt. Pl. Rep. 564, c (var. βλίσεαι) (16): βλίττω 5.
 -βλυσ- s. ἐβλυσα.
 -βλωξ- Aor. βλώξας Lycophr. 448. 1327: βλώσσω 6.
 βλώξω Fut. -οναι in κατα- Lycophr. 1061: βλώσσω 6.
 βοᾷ Praes. Soph. O. T. 1287; Pl. Leg. 672, c: βοάω 7.
 βοάσκειν Imperf. iter. Ap. Rh. 4, 921 [142]: βοάω 7.
 βοᾶν Inf. Pl. Rep. 573, c: βοάω 7.
 βόασε Aor. dor. Pind. P. 6, 36; βοάσσετε Eur. Tr. 335, [βοᾶτε Fix]: βοάω 7.
 βοάσμαι (< βοάσω, βοήσμαι, βοήσω) Fut. Med. dor. Ar. Nub. 1154: βοάω 7.
 βοάσω (< βοάσμαι, βοήσω, βοήσμαι) Fut. dor. Eur. Ion. 1447: βοάω 7.
 -βοηθησ- Aor. -ω Conj. Pl. Rep. 368, b; -ει Opt. Riv. 134, a; -ον Imper. Lach. 194, c; -ας, -αντ- Part. Rep. 492, a: βοηθῆω 8.
 βοηθήσω Fut. Pl. Leg. 636, c; -εν Inf. Rep. 574, c; -ων Part. Euthyd. 303, a: βοηθῆω 8.
 -βοησ- Aor. βοήσας, -αντ- Part. II. p, 89; ἀνα- Pl. Ep. 348, b: βοάω 7.
 βοήσμαι Fut. Thuc. 7, 48: Pl. Apol. 30, c (375, 378): βοάω 7.
 βοήσω (< βοήσμαι) Fut. sp. Anth. 9, 100 (375, 378): βοάω 7.
 βόλεσθε Praes. Od. π, 347: βόλομαι st. βούλομαι 9.

1 untanglich machen, schwächen, hindern, beschädigen, verletzen. 2 werfen, schleudern, ἀπο-; ἐν-,... 3 blicken, 4 blöken, von Schafen, auch von kleinen Kindern. 5 Honig ausschneiden, zeideln. 6 gehen, kommen. 7 schreien (brausen, laut ertönen). 8 helfen, beistehen. 9 wollen.

βόλεται Praes. II. 2, 319: βόλομαι
sl. βούλομαι 9.
βολῆσαι Inf. Aor. ἀντι- II. 8, 342:
ἀντιβολῶ = ἀντιβαλλῶ 10.
βολήσω Fut. ἀντι- Od. 9, 306; Lys.
14, 16; -ων Part. Ap. Rh. 1, 12:
ἀντιβολῶ = ἀντιβαλλῶ 10.
βοῶσιν Praes. II. 9, 265 [200.
201]; βοῶν 7.
βουλῇθ- Aor. Pass. -ῶ, -ῇ Conj.
Pl. Leg. 710, d; -είης, -είη Opt.
Euthyd. 296, d; -ειμεν Alc. 1.
111, c; -ειμεν Phil. 44, d; -είς,
-εντ- Soph. 226, b; βούλομαι 9.
βουλῇθῆρας Inf. Aor. Pl. Leg. 925,
c; βούλομαι 9.
βουλῆσθαι Fut. Soph. O. T. 1077;
Pl. Gorg. 460, c; βούλομαι 9.
βοῶν 3 P. Plur. Opt. ἐπι- Aesch.
Suppl. 675: βοῶν 7.
βοῶν, -ης, -η Opt. att. Pl. Phaed.
101, c [201]; βοῶν 7.
βρασ- Aor. ἀποβράσαι Inf. Alciph.
1, 23 (16); βράω 11.
βρασθ- Aor. Pass. ἀναβρασθείσα
Ap. Rh. 2, 568 (16); βράω 11.
βραχ- (< βραχθ-) Aor. 2 Pass. βρα-
χίσαι Part. Anaer. 34, 26; βράω 12.
βράχε (< βραχε) Aor. 2 ep. II.
9, 387; βράω 13.
βρέθ- (< βρεθε) Aor. ἐπιβρέθ Conj.
Simpl. ad Epict.; βρέθαι Inf. N. T.
Jac. 5, 17; βρέω 12.
βρέσθαι Fut. Med. κατα- Hippocr.
2, 798; βρέω 12.
βρεθθ- (< βραχθ-) Aor. 1 Pass. -είς
Eur. El. 326; -ῶ Conj. in κατα-
Ar. Nub. 267; βρέω 12.
βρέθης (-ης) 3 P. Sing. Conj.
(Ind.) Od. 7, 112 [73]; βρέω 14.
βρέθον Imperf. Od. 7, 219; βρέω 14.
βρέθησθαι Opt. Aor. Ar. Equ. 855:
βρεθῶμαι, βρεθῶν 15.
βρέθ- (< βρεθε) Aor. βρέθαι Part.
in ἀπο- Od. 7, 151; μ, 7; ἀπο-
βρέω 16.
βρεο- (< βρεοα) Aor. βρέας Part.
Aesch. Pers. 346; Od. 7, 159; ἐπι-

βρίση Conj. II. 9, 343; -εναι Opt.
Od. 7, 344; βρέω 14.
βρόσσα Part. Aor. 1 in ἀναβρό-
σσα Ap. Rh. 4, 824; ἀναβρόω 17.
βρόσειε(ν) Opt. Aor. 1 in ἀνα- Od.
μ, 240; in κατα- δ, 222; ἀνα-
καταβρόω 17.
βροχέν Part. Aor. 2 Pass. in ἀνα-
Od. 7, 586; ἀναβρόω 17.
βροχθείς (< ἀναβροχέν) Part. Aor.
1 sp. in κατα- Lycophr. 55; κατα-
βρόω 17.
βροχθίσ- Aor. καταβροχθίσαι Part.
Athen. VIII, 344, b; καταβροχθίσω,
niederschlucken, verschlingen.
βρώσθαι Fut. M. Hesych. vgl.
ἐβρωσα in ἀν- Ar. Equ. 602 (11. 19):
βρωῶ, strotzen, übersprudeln.
βρωθ- Aor. βρώθαι Part. Anth. 7,
624 (Diod. 16); βρώω 18.
βρώθω Fut. Hippocr. 2, 611; Ly-
cophr. 545; βρώω 18.
βρωθῶτο Imperf. Soph. Tr. 904:
βρωθῶμαι 19.
βρωχθ- Aor. -είς Part. Soph. O.
T. 1265; βρωθῶμαι 19.
βρωχίσαι Aor. Ap. Rh. 4, 19;
ἀναβρωχίσαι Part. Pl. Phaed.
117, d; βρωθῶμαι 19.
βρωθείς Part. Aor. Pass. Anth.
9, 267; βρώω 18.
βρωθ- Aor. καταβρωθῇ Conj. Her.
3, 16; βρωθῶν 20.
βρωθίσθαι (< βρωθίσθαι) Fut.
Pass. sp. Lycophr. 1421; βρωθῶ-
ν 20.
βρωθίσαι Aor. Ar. Vesp.
618; βρωθῶμαι.
βρώω Fut. sp. Lycophr. 678 (>);
βρωθῶν 20.
βρώσθαι Fut. Med. sp. Philostr.
p. 129; βρωθῶν 20.
βρωτός Vb. Enr. Suppl. 1110; -τός
Luc. Paras. 9; βρωθῶν 20.
βρωσθ- Aor. (< ἐβρωσθ) κατα-
βρωσθῶντες Plut. Cleom. 38; κατα-
βρωσθῶ ganz mit Leder überziehen.
βυρίονται Praes. Med. in δια- Her.

10 α. in den Wurf kommen, hegegnen; β. erlangen mit Gen. 11 sie-
den, brausen (Getreide werfen). 12 hetzen. 13 rasseln, krachen, dröh-
nen. 14 α. belastet, schwer sein; ein Uebergewicht haben, überlegen sein;
β. επι- schwer lasten auf ... 15 ergrimmen. 16 ausschlafen. 17 ἀνα-
hinunterschlingen, vgl. Butt. Lexil. II. III; κατα- hinunterschlucken, ver-
schlucken. 18 beissen, zerreißen, verschlingen. 19 brüllen, ἀνα- Klage-
geschrei erheben. 20 essen, verzehren.

4, 71 (▷); vgl. διαβίνεαι pass. Bed. 2, 96: βύνω, βύν 1.
 βῦσ- Aor. ἐπιβύσας Part. Ar. Pl. 379; προβύσας Inf. Anecd. Gr. Bekk. 59; -ον in προ- Ar. Vesp. 249; vgl. Fut. βύσσειν: βύνω, att. = βύν 1.
 βύσσειν Fut. προ- Ar. Vesp. 250: βύνω, att. βύν 1.
 βυοθ- Aor. Pass. s. ἴβ-: βύνω att.: βύν 1.
 βυστός Vh. παρα- Luc. Nelyom. 17: βύνω att., βύν 1.
 βῶ Conj. Aor. 2 Eur. Alc. 563: βαιν, gehen 2.
 βωθῆσας Inf. Aor. προ- Her. 8, 144: βωθίω ion. = βωηθίω 3.

βῶμεν 1 P. Plur. Conj. Aor. 2: βαιν, gehen 2.
 βωο- Aor. s. βῶσαι, βώσας, βωσάτω; βώσμαι: βώω 4.
 βῶσαι Inf. Aor. Her. 1, 146: βώω 4.
 βώσας Part. Aor. βώσας II. μ. 337; -τες Her. 5, 1; ἀμβώσαντες für ἀνα- Her. 3, 38: βώω 4.
 βώσασθαι Inf. Aor. Med. ἐπε- Her. 1, 87: βώω 4.
 βωσάτω Imper. Aor. Ar. Pax 1155: βώω 4.
 βῶς 3 P. Plur. Conj. Aor. 2 ἐμ- Pl. Ion. 534, a; ξιμ- Leg. 766, h: βαιν 2.
 βώσομαι Fut. ἐπε- Od. α, 378; β, 143; κατα- Her. 6, 85: βώω 4.

Γ.

γαθίω dor. für γηθίω Theoc. 1, 64: 5.
 γάθησαν Aor. dor. für γήθησαν Pind. P. 4, 122: γηθίω 5.
 γαίωv def. Part. II. α, 405; ε, 906; θ, 51: γαίω 5.
 γάμας dor. = γῆμας.
 γαμέϊ s. γαῖω 6.
 γαμεθεῖσα Part. Aor. Pass. Theoc. 8, 91: γαμέω 6.
 γαμίσσεται Fut. Med. ep. II. ε, 394 (wird mir wählen, freien): γαμέω 6.
 γαμέω (< γαῖω, γαῖήσω) Fut. II. ε, 388, 391; -έω Her. 5, 16 [58]: γαμέω 6.
 γαμηθ- Aor. Pass. γαμηθῆ Conj. N. T. Marc. 10, 12 (▷ γαμήσῃ): γαμέω 6.
 γαμησ- Aor. sp. Menand. Luc., N. T. γαμήσῃ Conj. Matth. 5, 32; γαμήσας Inf. 1 Cor. 7, 9; -ήσας Part. Matth. 19, 9; γαμησάτωσαν 3 Plur. Imper. 1 Cor. 7, 9: γαμέω 6.
 γαμήσω (< γαῖω, γαμέω) Fut. sp. Luc. Tim. 52; D. Mer. 7: γαμέω 6.

γαμητίαν Vh. Plut. Demetr. 14: γαμέω 6.
 γαμῶμας (< γαμίσσεται) Fut. Med. Eur. Phoen. 1673 (157. 158): γαμέω 6.
 γαῖω, -εῖ (< γαῖω, γαῖήσω) Fut. att. Aesch. Prom. 764; Xen. Cyr. 5, 2, 12 (157. 158): γαμέω 6.
 γανῶν Inf. Plut. M. 683: γανῶν 7.
 γανῶντες Part. Plut. M. 71: γανῶν 7.
 γανῶντα (vgl. -όντες, -όνται) Part. Praes. Hom. Ilym. 5, 10 [200. 201]: γανῶν.
 γανῶντες Part. Praes. II. ν, 265 [200. 201]: γανῶν 8.
 γανώσας Part. Praes. II. τ, 359; Od. η, 125 [200. 201]: γανῶν 8.
 γάνυσθαι Inf. Pl. Phaedr. 234, d. (▷ γάνυσθαι): γάνυμαι 9.
 γανύσεται Fut. sp. II. ξ, 504: γάνυμαι 9.
 γανύτας Praes. II. υ, 405; Ap. Rh. ε, 778; -μας Aesch. Eum. 970: γάνυμαι 9.
 γανώσας Part. Aor. Anacreont. 51, 11 (erheitern): γανῶν 7.

1 vollstopfen, anfüllen. 2 gehen, ξυν-, zusammentreten, hingehen (sich ereignen). 3 helfen, heistehen. 4 schreien [brausen, laut ertönen]. 5 sich freuen. 6 heirathen. Med α. gewöhnlich vom Weibe, sich verheirathen. β. von Aeltern, Kinder verheirathen; Pass. verheirathet werden. 7 glänzend machen, glätten. Pass. ergötzt werden. 8 glänzen, schlammern; sich erfreuen. 9 sich ergötzen, sich freuen. 10 besingen, sagen, erzählen.

γαρυσ- Aor. dor. γαρύσαστο Opt. Med. Theocr. 1, 136: γαρύω 10.
 γάρυος (ῶ u. v) dor. für γαρύω Pind. N. 6, 66: γαρύω 10.
 γαρύσαστο Imperf. Med. Theocr. 25, 133: [240. 201]: γαρύω, übermüthig, stolz sein.
 γαρύωθ- Aor. Pass. -θείς in Ipa-Xen. Cyr. 2, 4, 30: γαρύω, übermüthig machen.
 γεγάασθε in Ix-Hom. Epigr. 16, 3, wie von γεγάσας: γίγνομαι 11.
 γεγάασεν (vgl. γεγάστε) Perf. bei Hom. öfter, wie II. δ, 325 [61. 62]: γίγνομαι 11.
 γεγάστε (vgl. γεγάσεν) Perf. Balr. 143 (> γεγάασθε): γίγνομαι 11.
 γέγηθα (< γέγηθα) -ε Perf. dor. Pind. N. 3, 33: γέθω 5.
 γεγάσεν Inf. wie von γέγαμα Pind. O. 6, 49 (vgl. Thiersch §. 217, 55): γίγνομαι 11.
 γεγάμεν Inf. Perf. Pind. O. 9, 110; Ix-II. ε, 248; v, 106. 209: γίγνομαι 11.
 γεγάμηκα Perf. -εν Ar. Iys. 595; -κότα Pl. Leg. 877, e; -ες Xen. Symp. 9, 7: γαμέω 6.
 γεγάμηκας Perf. Pass. Xen. An. 4, 5, 24: γαμέω 6.
 γεγάνηκας Perf. -μένος Part. Anacr. 38, 3: γάνωμαι 9.
 γεγάνηκας Perf. Pass. Anacr. 43, 12; -μένος Pl. Rep. 411, a: γανός 7.
 γεγάστας Fut. in Ix γεγάστας Hom. Hym. 4, 197 [58]: γίγνομαι 11.
 γεγάτην 3 P. Dnal. Plsperf. in Ix γεγάτην Od. α, 138: γίγνομαι 11.
 γεγανία Fem. Part. Perf. ep. Ix-II. γ, 199; Ap. Rh. 1, 233 [62]: γίγνομαι 11.
 γεγαώς (< γεγώς) Ep. Part. Perf. -ῶτα Ap. Rh. 3, 421; -ας II. β, 866 Ix γεγαῶτα [62]: γίγνομαι 11.
 γεγίλαστας Perf. Pass. kara-Luc. D. Mort. 1, 1; Icar. 18: γελῶ 12.
 γεγίμεστας Perf. Pass. Dem. 34, 10: γεμίω 13.
 γεγενήκας (< γέγονα) Perf. -ήμεθα

Eur. Cyel. 637 -ησθε, -ηστας Pl. Tim. 24, c; Rep. 411: γίγνομαι 11.
 γεγενημένος Part. Perf. Pl. Sympos. 174, a: γίγνομαι 11.
 γεγενῆσθαι Inf. Perf. Pl. Theaet. 210, b: γίγνομαι 11.
 γέγευμας Perf. Pass. med. -μένος Eur. Hip. 663; Pl. Leg. 762, e: γεύω 14.
 γεγεῖσθαι Inf. Perf. Pass. Pl. Rep. 582, e: γεύω 14.
 γέγηθα (< γέγηθα) Perf. Od. ζ, 106; als Praes. auch in Prosa Pl. Phaedr. 251, d; Leg. 671, b; 931, d: γέθω 5.
 γεγήθει (er freude sich) Plsperf. II. λ, 683; τ, 494; Ap. Rh. 1, 858: γέθω 5.
 γεγηθώς Part. des Perf. γέγηθα Pl. Phaed. 84, e: γέθω 5.
 γεγήρακα Perf. (ieh bin alt) Soph. O. C. 727: γηράσκω, γηράω 15.
 γεγλύκασκας Perf. Pass. Athen. 9, 384: γλυκαίνω 16.
 γέγλυμκας Perf. Pass. Ix-Her. 2, 148: γλίω 17.
 γέγονα (< γεγενήκας) Perf. II. τ, 122; -εν Pl. Phil. 26, b; -ατορ Du. Euthyd. 272, b; -ατε Ep. 356, a; -αοιρ Gorg. 526, a: γίγνομαι 11.
 γεγονέκας Inf. Perf. Pl. Phaed. 64, c: γίγνομαι 11.
 γεγονώς Part. Perf. Pl. Theaet. 208, e; -ῶτα Rep. 548, e; -ός; Prot. 309, b; -οι- Gorg. 470, d: γίγνομαι 11.
 γεγραμμένος Part. Perf. Pass. Pl. Phaedr. 276, a: γράω 18.
 γέγραπτας Perf. Pass. Pl. Theaet. 143, a: γράω 18.
 γέγραφα (< γεγράφηκα) Perf. Thne. 5, 26; Pl. Theaet. 166, d: γράω 18.
 γεγράφηκα (< γέγραφα) Perf. (Vgl. Lobeck zu Phryn. p. 764): γράω 18.
 γεγράψθαι Inf. Perf. Pass. Pl. Leg. 745, a; -θω Imper. Leg. 745, a: γράω 18.
 γεγράωμαι (< γραφίσωμαι) Fut. 3 Pass. Soph. O. T. 411: γράω 18.
 γέγονα Perf. -αας Aristot. Probl.

11 geboren werden, werden, vgl. Pl. Parm. 156, a (Ix-gezeugt, geboren werden aus, abstammen...). 12 lachen, kara-verlachen. 13 anfüllen, befrachten; Pass. voll-, befrachtet sein. 14 kosten lassen; Med. kosten. 15 a. altern; δ. alt werden lassen. 16 süß machen, versüßen. 17 ansböhlen, in Stein, Erz, Holz graben, schnitzen. 18 ritzen, eingraben, schreiben.

- 11, 25; vgl. *γίγναι* als Praes.: *γίγναι* 1.
 1) *γίγναι* Perf. als Praes. Od. ε, 400; ζ, 294; neben Aorist. II. ω, 703; Od. θ, 305; *γίγναι* 1.
 2) *γίγναι* Imper. des Perf. *γίγναι* Aesch. Prom. 193. 741; Soph. Phil. 238; Eur. Or. 1220; *γίγναι* 1.
γίγναι Inf. II. μ, 337; Pind. Ol. 3, 9; Aesch. Prom. 657; Pl. Hipp. mai. 292, d; *γίγναι*; *γίγναι* 1.
γίγναι Imper. Xen. Cyn. 6, 24; *γίγναι*, *γίγναι* 1.
γίγναι Inf. Perf. mit Präsensbedeut. II. θ, 223; λ, 6; *γίγναι* 1.
γίγναι (< *γίγναι*, *γίγναι*) Imperf. Od. μ, 370 1 Sing.; ε, 47 3 Plur. [178]; *γίγναι*; *γίγναι* 1.
γίγναι Aor. Aesch. Prom. 990; *γίγναι*; *γίγναι* 1.
γίγναι Fut. Eur. Ion. 696; *γίγναι*; *γίγναι* 1.
γίγναι Vb. Pind. Ol. 2, 6; *γίγναι*; *γίγναι* 1.
γίγναι Conj. Perf. mit Präsensbedeut. Soph. O. C. 213; *γίγναι* 1.
γίγναι Part. Perf. mit Präsensbedeut. II. λ, 586; φ, 217; *γίγναι* 1.
γίγναι, -άσα (< *γίγναι*, *γίγναι*) Part. Perf. die Trag. wie Soph. Ai. 1013; El. 21. 775. Eur. Med. 216; auch Aristoph. Lys. 641; Plukn. 83, 4; 125, 1; *γίγναι* 2.
 (α) *γίγναι* (Subst.) Part. Aor. Her. 1, 122; τοῖς -αις 1, 120; τῆς *γίγναι* 4, 10; τῆν -ην 6, 52; τοῖς -αῖς Xen. Mem. 1, 4, 7; *γίγναι* 3.
γίγναι 2 P. Conj. Aor. für *γίγναι* Od. v, 202; *γίγναι* 3.
γίγναι Imperf. Hes. Sc. 88; *γίγναι* 3.
γίγναι (> *γίγναι*) Imperf. Theocr. 25, 124; *γίγναι* 2.
γίγναι (> -οοῖας) Inf. Aor. in ἀπο- Xen. Mem. 1, 4, 6; ἀπογίγναι, -ισαῖν, mit vorspringendem Sims oder Wetterdach versehen.
γίγναι 3 Plur. Praes. dor. = *γίγναι*; *γίγναι* 4.

- γίγναι* (< *γίγναι*) Aor. dor.; *γίγναι* 4.
γίγναι Part. dor. = *γίγναι*
γίγναι 4.
γίγναι (< *γίγναι*, -οοῖας) Aor. II. v, 840; *γίγναι* Opt. Leg. 857, d; *γίγναι* Part. Prot. 310, d; *γίγναι* 4.
γίγναι Aor. Pass. *γίγναι* Inf. Dem. 2, 19; *γίγναι* 4.
γίγναι Fut. Pass. *γίγναι* Luc. Jup. Trag. 15; *γίγναι* 4.
γίγναι Fut. Pl. Ion. 535, e (375. 378); *γίγναι* 4.
γίγναι Vb. Od. θ, 307; *γίγναι* Pl. Rep. 518, b; *γίγναι* 4.
γίγναι (< *γίγναι*, -οοῖας) Aor. poet. -οοῖας Pind. P. 9, 38; *γίγναι* 4.
γίγναι Fut. sp. Anth. 5, 179 (375. 378); *γίγναι* 4.
γίγναι Fem. Part. Aor. Hom. Hym. Ven. 49; *γίγναι* 4.
γίγναι Imperf. Od. v, 347; *γίγναι*, *γίγναι* 4.
γίγναι Part. Praes. Od. v, 390; *γίγναι*, *γίγναι* 4.
γίγναι (< *γίγναι*, *γίγναι*, -αις) Part. Od. v, 374; *γίγναι*, *γίγναι* 4.
γίγναι, -αις (< *γίγναι*) Part. Pl. Rep. 457, b; Phaed. 59, a; *γίγναι* 4.
γίγναι (< *γίγναι*, -αις) Part. Od. o, 111; *γίγναι*; *γίγναι* 4.
γίγναι Her. Imperf. Od. λ, 208; (371. 139) *γίγναι* 2.
γίγναι (< *γίγναι*) Fut. Pass. Parat. 141, e (371); *γίγναι* 2.
γίγναι (< *γίγναι*, *γίγναι*, -οοῖας) Fut. Thuc. 6, 6; Pl. Parm. 141, e (371); *γίγναι* 2.
γίγναι (< *γίγναι*) Fut. dor. Lysis Epist. ad Hipparch. 53 (371. 161); *γίγναι* 2.
γίγναι 3 P. Plur. Opt. Aor. II. β, 340 (371. 106); *γίγναι* 2.
 1) *γίγναι* (< *γίγναι*) syne. Aor. 2 Med. für *γίγναι* Hes. Th. 199 u. sp. Ep.; *γίγναι* 2.
 2) *γίγναι* erfasste ep. Aor. II. θ, 43; v, 241; σ, 476 gebildet aus *γίγναι*, *γίγναι*, γ aus dem Digamma und v aus λ entstanden (wie in *γίγναι* für *γίγναι*) (434); *γίγναι*, nehmen.

1 laut rufen, verkündigen. 2 geboren werden, werden, vgl. Pl. Parm. 156, a (ἐκ- gezeugt, geboren werden aus, abstammen). 3 geboren, erzeugt werden; im Aor. gebären, erzeugen. 4 lieben, kara- verachten. 5 kosten lassen, Med. kosten. 6 sich freuen. 7 heirathen. Med. a. gewöhnlich vom

γεύμεθα (ἐγ-) Perf. ohne Angm. Theocr. 14, 51: γεύω 5.
 γενο- Aor. γεύσας Part. Her. 7, 46; Med.: γεύσας Conj. Pl. Rep. 559, d; γεύσας Opt. Alc. 1, 114, a; γενομένου Part. Phil. 15, d; γεύσας Inf. Xen. An. 1, 9, 26; 7, 3, 22: γεύω 5.
 γεύομαι (< γεύω) Fut. II φ, 61; Pl. Rep. 592, a: γεύω 5.
 γεύω (< γεύομαι) Fut. Anthipp. Athen. 9, 404: γεύω 5.
 γηθεῖ freut sich. Praes. II ξ, 140: γηθῶ 6.
 γηθεῖ Imperf. Ap. Rh. 1, 436: γηθῶ 6.
 γηθησά (< ἐγηθησά) -εν II. κ, 190; Od. θ, 385; -ησαν Ap. Rh. 1, 449: γηθῶ 6.
 γηθησά Fut. II. ν, 416: γηθῶ 6.
 γηθῶ sp. Orph. 15, 10: γηθῶ 6.
 γημ- (< ἐγημα) Aor. γήμας Inf. Pl. Leg. 925, c; γήμας, -ατ-; -ας 714, c: γαυῶ 7.
 γήμασθαι Inf. Med. Pl. Leg. 926, c: γαυῶ 7.
 γηράνας (> γηράνας Dind.) Inf. alt. Soph. O. C. 570: γηράσκω 8.
 1) γηράς Def. Part. Aor. 2 II. φ, 197; Hes. Op. 156: γηράω, γηράσκω 8.
 2) γηρασ- (< ἐγήρασ) Aor. 1 γηράσκω Xen. Mem. 3, 12, 5 (γηράνας Dind.); γηράσας, -ατ- Part. Her. 7, 114; Pl. Leg. 958, d: γηράσκω 8.
 γηράσκειν (< γηράσκειν) Fut. Pl. Rep. 393, c: γηράσκω 8.
 γηράσκειν Fut. Critias. Athen. 13, 690: γηράω, γηράσκω 8.
 γηράσκω s. γηράσκω.
 γηρύετο Imperf. Hes. Op. 260; Hom. Hym. 3, 426: γηρύω 9.
 γηρύθ- Aor. Pass. γηρύθεις Part. Aesch. Suppl. 460: γηρύω 9.
 γηρύο- Aor. -ας, -ατος Ar. Pax. 805; -οαστο Opt. Med. Theocr. 1, 136: γηρύω 9.
 γηρύομαι Fut. Med. -ει Enr. Hipp. 213: γηρύω 9.

γλαψ- Aor. διαγλάψας Od. δ, 438: γλάψω 10.
 γλιξ- Aor. s. ἐγλιξάμην: γλιχόμεναι 11.
 γλιχέας 2 Pers. Sing. Praes. Her. 7, 161 [89]: γλιχόμεναι 11.
 γλυπτός Vb. Anth. 6, 24: γλύψω 10.
 γλύφ- (γη) Aor. Pass. s. ἐγλύφην 10.
 γλυψ- Aor. ἐγγλύψας Inf. Her. 2, 4; Med.: γλύψας Theocr. Epigr. 7, 4; γλύψω 10.
 γναμψ- Aor. γνάμψεν II. φ, 731; γνάμψας Inf. Ap. Rh. 3, 1249; γναμψας, -αττες Ap. Rh. 2, 350: γνάμπτω 12.
 γνωῖεν (< γνωῖσαν) 3 P. Plur. Opt. st. -ησαν Aor. 2 II. ο, 125; Dem. 41, 14: γινώσκω 13.
 γνωῖη Opt. Aor. 2 Xen. An. 1, 9, 20; Pl. Symp. 181, c; -η Ion. 540, d; -ης Gorg. 470, d; Soph. O. T. 1065: γινώσκω 13.
 γνωίμεν (< γνωίμεν) Opt. Aor. 2 Pl. Leg. 918, e; Alc. 1, 132, c: γινώσκω 13.
 γνωίσαν (γνωῖεν) 3 Plur. Opt. Aor. Dem. 597 (285): γινώσκω 13.
 γνωίτε (< γνωίτε) Opt. Aor. 2 γινώσκω 13.
 γνωίτην (< γνωίτην) 3 P. Dual. Opt. Aor. 2: γινώσκω 13.
 γνωίτην (< γνωίτην) 2 Dual. Opt. Aor. 2: γινώσκω 13.
 γνωίτην (< γνωίτην) Opt. Aor. 2 Pl. Alc. 1, 128, e: γινώσκω 13.
 γνωίτε (< γνωίτε) Opt. Aor. 2 γινώσκω 13.
 γνωίτο Opt. Aor. 2 Med. in οργ- γνωίτο Aesch. Suppl. 216: γινώσκω 13.
 γνωίτον (< γνωίτην) 2 P. Dual. Opt. Aor. 2: γινώσκω 13.
 γνωτ- Objectsf. d. Part. Aor. 2 γνωτός -α Pl. Symp. 222, b; -ι Leg. 669, a; -ες Rep. 555, b; -ας Leg. 801, a: γινώσκω 13.
 γνωός (vgl. γνωτ-) Part. Aor. 2 Pl. Prot. 310, b: γινώσκω 13.

Weibe, sich verheirathen; δ. von Aeltern, Kinder verheirathen; Pass. verheirathet werden. 8 a. altern; δ. alt werden lassen. 9 besingen, sagen, erzählen. 10 aushöhlen, in Stein, Erz, Holz graben, schnitzen. 11 verlangen, streben nach . . . 12 krümmen, biegen. 13 a. kennen lernen, erkennen, wahrnehmen; δ. wissen, einsehen; e. glauben, meinen, urtheilen.

γνώσα (vgl. γνώς, γνώε-) Fem.
Part. Aor. 2 Pl. Leg. 875, a; γε-
γνώσκει 1.
γνώ (<γνω) 3 P. Sing. Aor. 2 Hes.
Th. 551; γιγνώσκει 1.
γνώ (<γνώ) 3 P. Sing. Conj. Aor.
2 Il. α, 411; π, 273; Pl. Symp.
211, c; γιγνώσκει 1.
γνώη (<γνώ) 3 P. Sing. Conj. Aor.
2 Il. ω, 688; Od. ω, 217; γιγνώσκει 1.
γνώθι Imper. Aor. 2 Pl. Prot. 343,
b; γιγνώσκει 1.
γνώμεν (<γνώμεν) 1 P. Plur. Conj.
Aor. 2 Il. χ, 352; Pl. Rep. 402, b;
γιγνώσκει 1.
γνώμεναι (<γνώμεναι) Inf. Aor. 2 ep.
Il. β, 349 (bei Hom. öfter als γνώ-
μαι); γιγνώσκει 1.
γνώμεν (<γνώμεν) 1 P. Plur. Conj.
Aor. 2 Od. π, 304; γιγνώσκει 1.
γνώς 2 P. Sing. Conj. Aor. 2 Od. χ,
373; γιγνώσκει 1.
γνώσας 2 P. Sing. Fut. Il. β, 367;
γιγνώσκει 1.
γνώσθ-(γν) Aor. Pass. γνώσθ
Conj. Pl. Leg. 874, b; -είη Opt.
Rep. 477, a; -είην Prot. 342, b;
γνώσθεις Part. Leg. 730, c; s.
γνώσθηναι; γιγνώσκει 1.
γνώσθηνας Inf. Aor. Pass. Pl. Ep.
320, d; γιγνώσκει 1.
γνώσθησθαι Fut. Pass. Thuc. 1,
124; Pl. Crat. 440, b; γιγνώσκει 1.
γνώσιν (<γνώσιν) 3 P. Plur. Conj.
Aor. 2 Il. ζ, 231; Xen. Cyr. 7, 2,
17; γιγνώσκει 1.
γνώσμαι Fut. Thuc. 3, 37; Pl.
Apol. 19, d (384); γιγνώσκει 1.
γνώτε 2 Plur. Imper. Aor. 2 Il. τ, 54;
γιγνώσκει 1.
γνώτην 3 P. Dual. Indie. Aor. 2
Od. φ, 36; γιγνώσκει 1.
γνώτον 2 P. Dual. Conj. Aor. 2 Il.
φ, 215; γιγνώσκει 1.
γνώω (<γνώ) 1 Sing. Conj. Aor. 2
ep. Od. ξ, 115; φ, 549; Theoc.
25, 177; γιγνώσκει 1.
γνώωσιν (<γνώωσιν) 3 P. Plur. Conj.
Aor. 2 Il. α, 302; ω, 610, 661; ω,
688; Ap. Rh. 1, 661; γιγνώσκει 1.
γνώσσκον, ερ (<γνώσσκον) Iter. Imperf.

Od. θ, 92; Ap. Rh. 1, 293 [142];
γνώω 2.
γνώσκειν 3 P. Plur. Opt. Aor. Od. ω,
190; γνώω 2.
γνώσκμεν 1 P. Plur. Opt. Il. ω, 664;
γνώω 2.
γνώσκειν (<γνώσκειν) Iter. Imperf.
Hom. Il. 4, 216; γνώω 2.
γνώτο Imperf. Med. Soph. O. T.
1249; γνώω 2.
γνώθεις Part. Aor. 1 Anth. 7, 371;
γνώω 2.
γνώμεναι Inf. Il. ξ, 562 [54]; γνώω 2.
γνώσεται Fut. Il. φ, 124; γνώω 2.
γνώω Fut. sp. Anth. 7, 631; γνώω 2.
γνώον Aor. 2 ep. Il. ζ, 500; γνώω 2.
γνώοντα, -τας, -τες Part. Od. τ, 119;
κ, 209; μ, 234; γνώω 2.
γνώωσα Part. Il. π, 875; γνώω 2.
γνώωσαν Part. Od. τ, 210; γνώω 2.
γνώω Imperf. Od. κ, 567; γνώω 2.
γνώπτός Vb. Enr. Fr. Hypsip. 11;
-λος Xen. Equ. 2, 1; γνώω 3.
-γνώφ-(γν) Aor. 2 Pass. γνώφ
Conj. Pl. Phaedr. 275, e; -είς-
ει Part. Leg. 854, d; -ήναι Inf.
Phaedr. 277, e; γνώω 3.
γνώφσμαι Fut. Pass. Hippocr. 2,
278 (Littre); γνώω 3.
γνώω- Aor. γνώω Il. φ, 599; -η
Conj. Pl. Phil. 39, a; -αι Inf. Phaedr.
243, d; ας-, αντ- Part. Il. ζ, 169;
Pl. Leg. 945, d; Med. γνώωσται
Conj. Thuc. 8, 67; -άμενος Part.
Pl. Critia. 113, a; Xen. Oec. 9, 10;
-σθαι Leg. 943, b; γνώω 3.
γνώωσμαι Fut. Med. Ar. Pax 167;
γνώω 3.
γνώω, Fut. Xen. Hipp. 5, 4; -αι Pl.
Phaedr. 276, e; γνώω 3.
γνώπτός Vb. Ar. Lys. 656; γνώω 4.
γνώ- (<γνω) Aor. γνώω Inf.
Isae. 8, 27; -η Conj. in άνα- Ar.
Nub. 945; γνώω 4.
γνώσμαι (<γνώω) Fut. Alcae. C.
Fr. 2, 831; γνώω 4.
γνώω (<γνώσμαι) Fut. -εις Ar.
Equ. 294; γνώω 4.
γνώσθης Conj. Aor. In άπο- Il. ζ,
265; άπογνώω, ganz lähmen, ent-
kräften.

1 a. kennen lernen, erkennen, wahrnehmen; b. wissen, einsehen;
c. glauben, meinen, urtheilen. 2 wehklagen, jammern; beklagen, bejam-
mern. 3 ritzen, eingraben, schreiben. 4 grunzen, murmeln, machen.

γυμνασ- Aor. Med. -σας 2 P. Imper. Pl. Parm. 135, d; -σας Conj. Rep. 526 b; -ασθαι Gorg. 514, e; -άμενος Prt. Parm. 136, e; Xen. Symp. 1, 7: γυμνάζω 5.
 γυμνασθ-(γη) Aor. Pass. γυμνασθήσθαι Inf. Pl. Parm. 135, e; γυμνάζω 5.

γυμνάσματος Fut. Med. Xen. Symp. 2, 18: γυμνάζω 5.
 γυμνοῦσθαι sich entkleiden. Inf. Praes. Od. ζ, 222: γυμνῶν 6.
 γυμνωθ-(γη) Aor. Pass. -θή Conj. Pl. Gorg. 524, d; -θείς, -θήτα Il. μ, 359; Od. κ, 34, 1; Pl. Rep. 601, b; -θέν Her. 3, 64: γυμνῶ 6.

Δ.

δάε (< δδαον, redupl. δέδας) Aor. 2 Ap. Rh. 1, 724; 3, 529: ΔΑΣ 7.
 δαίεν 3 Plur. Aor. Pass. Ap. Rh. 1, 663: ΔΑΣ 7.
 δαίω Conj. Aor. Pass. Il. κ, 425; Od. ε, 250 [126]: ΔΑΣ 7.
 δαίεντες Part. Ap. Rh. 1, 916: ΔΑΣ 7.
 δαίμενος (häufiger als < δαήμενος) Inf. Il. φ, 487 [86]: ΔΑΣ 7.
 δαήσας 2 P. Fut. Med. wirst lernen, erfahren Od. γ, 187; τ, 325: ΔΑΣ 7.
 δαήσματος Fut. Med. s. δαήσας.
 δάηται Conj. Aor. 2 M. Il. ν, 316; φ, 375: δαίω, anzünden.
 δαίε Imperf. Il. σ, 206: δαίω, anzünden.
 1) δαίεται Praes. pass. Bed. Od. α, 48 (das Herz wird mir zerrissen); -όμενος φ, 332: δαίωμαι, theilen, ver~.
 2) δαίεται Praes. Pass. ἐν- in tmes. Od. ζ, 132: δαίω, anzünden.
 δαίετο (< δδαίετο) Imperf. Od. ο, 140; -οντο Pind. P. 3, 81: δαίωμαι theilen, ver~.
 δαίετός Vb. Orph. Arg. 979 (> δαήτων): δαίω 8.
 1) δαίεν 3 P. Sing. Imperf. = δδ- Il. φ, 29; Od. γ, 309: δαίωμαι 9.
 2) δαίεν 2 P. Sing. Imperf. st. δαίενθαι Il. ε, 70: δαίωμαι 9.
 δαίεν' 2 P. Sing. Imperf. Med. = δδαίενω, δδαίενω Il. ω, 63 [91]: δαίωμαι 9.
 δαίενάτο 3 P. Plur. Imperf. Med. = δδαίεντο Od. σ, 248 [105]: δαίωμαι 9.

δαίμεν Imperf. Callim. Cer. 84: δαίωμαι 9.
 δαίμεν Conj. Od. θ, 243; τ, 328: δαίωμαι 9.
 δαίμεντο (< δαίμεντο, δδαίμεντο) 3 Pl. Imperf. Med. -θ' Il. ε, 535; -τ' Od. γ, 66: δαίωμαι 9.
 δαίμεν st. δαίμεν 2 Sing. Imperf. vgl. δαίεν' [105]: δαίωμαι 9.
 δαίμενθαι Inf. Her. 3, 18: δαίωμαι 9.
 δαίμεντο 3 P. Praes. Opt. Med. Il. ω, 665: δαίωμαι 9.
 δαίξαι Inf. Aor. Il. β, 416; π, 841; -ας Aesch. Ch. 396: δαίω 8.
 δαίξω Fut. Aesch. Ag. 207: δαίω 8.
 1) δαίεσ- (< δδαίεσθαι) Aor. -ας Part. -ατα Pind. N. 1, 72: δαίωμαι 9.
 2) δαίεσ- (ἀμην) Aor. Med. -ατο Pind. P. 3, 93: δαίωμαι geschmaust habend Part. Od. σ, 408: δαίωμαι 9.
 δαίεσεν Inf. Fut. Il. τ, 299; vgl. δαίω: δαίω 8.
 δαίεσθαι Part. Aor. Pass. Eur. Heracl. 914, Ch.: δαίω 8.
 δαίεσμαι Fut. Lycophr. 665; in μετα- Il. φ, 207; μεταδαίεσται Od. σ, 45; vgl. Att. An. 5, 3, 2: δαίωμαι 9.
 δαίω Fut. (vgl. δαίεσεν) -εις Aesch. Eum. 305; Eur. Iph. Aul. 720: δαίωμαι 9.
 δαίχθεις Part. Aor. Pass. Pind. P. 6, 33; Eur. Iph. T. 872: δαίω 8.
 δακ- (< δδακον) Aor. 2 δάκω Il. ε, 493; Theog. 567; δακύν P. Aesch. Pr. 1009 -όσσα F. Xen. Mem. 2, 2, 7: δάκω 10.

5 üben, tüchtig machen zu; Med. sich üben. 6 entblößen, Med. sich entkleiden. 7 lehren, lernen. Med. lernen. 8 zertheilen, zerschneiden, zerrissen. 9 zum Essen austheilen, geben, wie einen Schmaus, δαίτα; ~ τινά einen bewirthten. 10 beissen, von Hunden; stechen, von Mücken; (verletzen).

- 2) δαρδ-(ηρ) (<κατεδραδην, -δρα-
θῶ) Aor. καταδραθήναι Ar. Pl. 309
(Bekker. MSS.); -δραθόντα (Pors.
Dind.) -θήντες Luc. Philop. 21;
-θήσας Dio. Cass. 45,1*; δαρθάνω 6.
δαρθεῖν (<δραθε, δραθήσει) Inf.
Aor. 2 in κατα- Pl. Symp. 223, b.
d.: δαρθάνω 6.
δαρθέσomas Fut. (7): δαρθάνω 6.
δαρτός (<δρατός) Vb. sp.: δίρω 5.
δαιο- Aor. -ωντας C. Xen. Cyr. 4,
2, 40; δάσασθαι Inf. II. ψ, 21; ἀνα-
Thuc. 5, 4: δαίωμα 7.
δάσαιμεθα Opt. Aor. Od. β, 335
δαίωμα 7.
δάσασκετο Her. Aor. II. ε, 333;
δαίωμα 7.
δαιοθ-(ηρ); δασθῆναι Aor. κατ- Luc.
Dem. 35: δαίωμα [δαστόμας] 7.
δάσomas Fut. -ωντας II. χ, 354: δαι-
ωμα 7.
δασάμενος Part. Aor. -ος Od. γ, 66:
δαίωμα 7.
δάσαντο Aor. II. ο, 189: δαίωμα 7.
δάσomas Fut. ἀπο- II. ρ, 231:
δαίωμα 7.
δατῖασθαι Inf. Aor. Hes. Op. 767:
δατόμας 7.
δατίοντο Imperf. II. υ, 394; θ, 550
[177]: δατόμας 7.
δατιύντο (<δατίοντο) Imperf. II.
ψ, 121; Od. α, 112 [177]: δατό-
μας 7.
δατιώμεθα Conj. Praes. II. ε, 280:
δατόμας 7.
δαῶμεν Conj. Aor. II. β, 299: ΔΑΣ 8.
δατ[ο] auch δατ geschrieben:
schien Od. ζ, 242.
δίγμενος Part. Perf. II. σ, 524;
Pind. [50]: δίγomas 9.
δεδάσθαι kennen lernen Inf. Perf.
wie von δίδαα gebildet Od. π, 316
(δεδάομας) ΔΑΣ 8.
διδᾶν (διδαν, δας) lehrte Redupl.
Aor. Od. ζ, 233; θ, 448; ψ, 160:
ΔΑΣ 8.
δεδάκηκα Perf. -κας Od. θ, 146; -κς,

*) Dindorf beseitigt den Aor. 1 Pass., sus-
setzt bei sehr späten Schriftstellern; wie den
Scholasten.

- 134; Her. 2, 165; -κότες P. Od. β,
61: ΔΑΣ 8.
δεδαγμένος Part. Perf. Pass. act.
Hom. Hym. 3, 453; Theocr. 8, 4:
ΔΑΣ 8.
δεδαγθῶμαι wissen Apoll. Rh. 2,
1157: ΔΑΣ 8.
δεδαίκαται (<δδάσας) 3 P. Plur.
Perf. passiv. Bed.: sie sind getheilt
Od. α, 23: δαίωμα 7.
δεδαγμένος Part. Perf. Pass. Od.
ν, 320 f.: δαίλω 10.
δεδαγμένος Part. Perf. Pass. Pind.
P. 8, 87: δαίλω 10.
διδᾶς (<δακ-, δακς) Redupl. Aor.
Anth. 12, 15: δαίνω 1.
δεδάκρυμα Perf. Pass. -μένος Pl.
Ax. 364, b: δακρύω 2.
δεδάκρυκα Perf. sp. Alciph. 2, 3:
δακρύω 2.
δεδάκρυκται 3 Plur. Perf. Pass.
Od. υ, 204. 353; II. χ, 491: δακρύω 2.
δεδάκρυκται 2 Sing. Perf. Pass. II.
π, 7: δακρύω 2.
δεδάμασται Perf. Pass. sp. Nic.
Al. 29: δαμάω 3.
διδαν s. δίδας.
δεδάκθηκα Perf. -κως in κατα- Pl.
Symp. 219, b: δαρθάνω 6.
[διδάκηκα Perf. Act. (7): δίρω 5.]
διδασκῶ Perf. Pass. Ar. Lys. 158;
dx- Her. 7, 70: δίρω 5.
διδασκας ist vertheilt Perf. Pass.
II. α, 125; Her. 2, 84: δαίωμα 7.
διδαντας Perf. Pass. Simonid. 28
(Bergk): δαίνω, anzünden.
δεδανμένος Part. Perf. Pass. Cal-
lim. Epigr. 50 (52) Conjectur.: δαίνω,
anzünden.
δεδαός (<δεδάκηκα, -κως) Part. Perf. 2
Od. ρ, 519; Ap. Rh. 1, 445: ΔΑΣ 8.
διδεγμαι Perf. auch mit Praesens-
bedeut.: empfangen, erwarte II. λ,
124; Aesch. Eum. 894; Pl. Tim.
27, a: δίγomas 9.
δεδέγηκα Perf. Pl. Pol. 277, d: δίω,
fehlen 11.
δεδέγηται Perf. Pass. -ται X. An. 7,
7, 14: δίω, fehlen 11.

lehnen, horgen. 5 abziehen, schinden. 6 κατα- schlafen. 7 theilen, verthei-
len. Med. lernen. 8 lehren, lernen. 9 nehmen, annehmen. 10 zertheilen,
zerschneiden, zerreißen. 11 fehlen, mangeln. Med. für sich nöthig haben,
bedürfen, begehren; wünschen, bitten.

δίδεγμαι Perf. Pass. *δίδουμαι* X. Cyr. 2, 3, 9; Pl. Phaed. 66, d; *διδείχθαι* Inf. Pl. Leg. 896, a; *ἀποδιδεγμένος* Xen. An. 7, 1, 26; *δαίνυμι* 1.

δίδεσται s. *δίδεσμαι*.

διδείπναμεν 1 Plur. Perf. syne. für *διδειπνήκαμεν* C. Fr. 3, 245; *δαίνυμι* 1.

διδειπνάνας Inf. Perf. syne. für *διδειπνήσας* C. Fr. 2, 663; Ar. Fr. 75 (D.); *δαίνω* 2.

διδείπνηκα Perf. Ar. Eccl. 1133; -όντες X. Cyr. 8, 4, 21; *δαίνω* 2.

διδειπνήκειν Plsperf.: *δαίνω* 2.

δίδειχα Perf. C. Fr. 3, 617; *δαίνυμι* 1.

δίδειχθαι s. *δίδεσμαι*.

δίδεκα (< *δίδηκα*) Perf. Dem. 24,

207; *δέω*, binden 3.

δίδεμαι Perf. Pass. (vgl. *δίδεται*) -μένος Thue. 1, 93; *δια*- Pl. Phaed.

82, c; *δέω*, binden 3.

δίδεντο Plsperf. Passiv. Od. x, 92; *δέω*, binden 3.

δίδεξο Imper. Perf. II. ε, 225; *δέχομαι* 7.

διδέξομαι Fut. 3 aet. II. ε, 238; *δέχομαι* 7.

διδέσθαι Inf. Perf. Pass. Pl. Phaed. 83, a; Dem. 24, 105; *δέω*, binden 3.

διδέσθω Imp. Perf. Pass. Pl. Leg. 880, b; *δέω*, binden 3.

δίδεται 3 Sing. Perf. (vgl. *δίδουμαι*) Pind. N. 11, 45; Pl. Gorg. 508, e;

δέω, binden 3.

δίδετο Plsperf. II. ε, 387; *δέω* 3.

διδενμαι Perf. -μένος Pl. Leg. 782, c; X. Cyr. 6, 2, 28; *δέω* 4.

δίδηα, -εν Perf. II. ε, 253; v, 18; *δαίω* anzünden.

διδηγμαι Perf. Pass. Ar. Ach. 1; -μένος Pl. Symp. 218, a. X. Symp.

4, 28; *δαίω* 8.

δεδήεις (vgl. Perf. *δίδηα*) Plsperf. II. β, 93; *δαίω*, anzünden.

δέδηκα (< *δίδεκα*) Perf. Aesch. 2, 46; *δέω*, binden 3.

δεδήλημαι Perf. pass. Eur. Hipp. 174; Her. 4, 198; 8, 100; *δηλώναι* 5.

δεδήλωκα Perf. Thue. 1, 9; Pl. Phaedr. 277, d; -όντας Symp.

185, b; *δηλώω* 5.

δεδηλώκοντας s. *δεδήλωκα*.

δεδήλωμαι Perf. Pass. Pl. Soph. 221, c; *δηλώω* 6.

δεδηλώσθαι Inf. Perf. Pass. Pl. Phaedr. 277, b; *δηλώω* 6.

δεδηλώσομαι (< *δηλώσομαι* M.) Fut. 3 Pass. Hippocr. 4, 190 (Littre);

δηλώω 6.

δεδήσομαι Fut. 3 pass. Xen. Cyr. 4, 3, 15; *δέω*, binden 3.

δέδηχα Perf. -ώς Part. Babr. F. 77 (Lachm.); *δαίω* 8.

δέδωα (< *δαίωα*, *δίδωα*) Perf. als Praes. Aesch. Pr. 902; -εν Dem.

4, 8; *δαίω* 9.

δεδωκόνηκα (< *δεδήκονηκα*) Perf.: *διακονέω* 10.

δεδάμεν (< *δεδήμεν*) 1 Plur. Perf. Isac. 5, 22 (*δεδήμεν* Cobet; Scheibe);

δαίω 9.

δεδάσαν 3 Pl. des Perf. *δέδωα* II. ω, 663; Pl. Ap. 29, a; *δαίω* 9.

δεδάσμαι Perf. Pass. -μένος X. Symp. 9, 6; *διδάσκω* 11.

δεδάχα Perf. Pl. Men. 85, d; *διδάσκω* 11.

δεδιδάχθαι Inf. Perf. Pass. II. λ, 831; Pl. Phaedr. 269, c; *διδάσκω* 11.

δεδιδάχθω Imper. Perf. Xen. Equ. 6, 9; *διδάσκω* 11.

δεδίει s. *δεδείη*.

δεδείη Opt. des Perf. *δέδωα* Pl. Phaedr. 251, a (> *δεδίει*, MS. Ast. -είη Buttman); *δαίω* 9.

δεδείρας Inf. des Perf. *δέδωα* Pl. Phaedr. 68, d; Xen. Ath. 1, 11;

δαίω 9.

δεδείτω Imper. des Perf. *δέδωα* Stob. 79, 52 (?); *δαίω* 9.

δεδιγκόνηκα (< *δεδιγκόνηκα*) Perf. [nach Molus schlechter als *δεδιγκόνηκα*] C. Fr. 4, 437 (Valkenaer's

Emendat. f. *δεδιγκ-*); *διακονέω* 10.

1 a. zeigen, anzeigen, lehren. δ. bewillkommen, grüssen *besonders* in den Formen d. Perf. 2 frühstücken, und speisen überhaupt. 3 a. binden. b. festhalten, hindern. 4 benetzen, befeuchten. 5 zu Grunde richten, tödten. 6 offenbaren. 7 nehmen, annehmen. 8 beißen, von Hunden; stechen, von Mücken, (verletzen). 9 a. sich fürchten. δ. mit *Accus.* befürchten, scheuen. 10 dienen, bedienen, aufwarten. 11 lehren, unterrichten; auseinandersetzen, beweisen; *Med. mit Accus.* einen unterrichten lassen.

δεδεικνόνημαι Perf. Pass. Dein. 51, 7: *δακνόνω* 10.

δεδίκτηκα Perf. Dem. 33, 31 (88): *δακτάω*.

δεδιγῆται Perf. Pass. *ἀπο*- Dem. 21, 85, 96 (88): *δακτάω*.

δίδοιθι (< *δεῖδιδαι*) Imper. des Perf. *δίδοι* Ar. Equ. 230: *δεῖδω* 9.

δίδειμιν (< *δεδίαιεν*, *δεῖδειμιν*) 1 P. Plur. des Perf. *δίδοι* Thuc. 3, 56: *δεῖδω* 9.

δεδιγῆται Perf. Pass. *ἀπο*- Il. ψ, 562: *ἀμφιδένει* ringsumlegen.

δεδίξαι Aor. *δεδίξαμενος* Dem. 19, 291: *δεδίδομαι* 13.

δεδίξομαι Fut. Lac. Philops. 31: *δεδίδομαι* 13.

δεδιόειν s. *δεδωῖν*.

δεδιότ-, -ος, -ι etc. s. *δεδωῖς*.

δεδίδομαι 2 Sing. Praes. Hom. Hym. 3, 163 (Emend. Piersoni; codd. *τετύναι*): *δεδίδομαι* 13.

δεδιόχμενος Part. Praes. Od. ο, 150: *δεδίδομαι* = *δεδίδομαι* 12.

δίδετε (< *δεῖδετε*) 2 Plur. des Perf. *δίδοι* Thuc. 4, 126: *δεῖδω* 9.

δεδιεύω s. *δεδωῖς*.

δεδίψηκα Perf. Hippocr. 1, 485: *δίψω*, *δίψω*, *δίψω*.

δεῖδω, -ει Conj. des Perf. *δίδοι* Xen. Ath. 1, 11: *δεῖδω* 9.

δεδωῖς (< *δεῖδωῖς*) Part. des Perf. *δίδοι* Pl. Prot. 320, a; -ός Rep. 605, b; -ός 331, b; Phaedr. -ός 233, a; -ός Phaedr. 77, c; *δεῖδωῖς* Phaedr. 254, c: *δεῖδω* 9.

δίδμασθ' 3 P. Plur. des Part. Pass. *δίδμασθαι* Theocr. 15, 120: *δέμω* 14.

διδμῆατο 3 Plur. Plsperf. Pass. Il. γ, 183: *δαμάω* 15.

διδμῆα Perf. (?) : *δαμάω* 15.

1) *διδμῆα* Perf. Pass. -μένος Il. ζ, 249; -τας Her. 7, 200: *δέμω* 14.

2) *διδμῆα* Perf. Pass. -ημεσθα Il. ε, 878: *δαμάω* 15.

διδμῆομαι Fut. Pass. Hom. Hym. 2, 365: *δαμάω* 15.

δίδμητο Plsperf. Ap. Rh. 1, 610: *δαμάω* 15.

δίδομαι (s. *δίδωμαι*), -μένος Pl. Apol. 34, e; X. Cyr. 6, 2, 9: *δονέω* 16.

δίδωκα (< *δίδω*) Perf. mit Praesensbed. Aesch. Pers. 751; Pl. Phaedr. 231, e; -εν Enth. 12, c; X. Ath. 1, 11: *δεῖδω* 9.

δεδόκαμες 1 Pl. des Perf. *δίδωκα* Theocr. 1, 16: *δεῖδω* 9.

δεδόκηκα Perf. -εν Aesch. Eum. 309: *δονέω* 16.

δεδόκηται Perf. Pass. (< *δίδωμαι*) Perf. Pass. -σας Eur. Med. 763; Ar. Vesp. 726; vgl. -ημένος, -ηται: *δονέω* 16.

δεδοκμήτος sl. *δεδοκμήτος* Il. ο, 730; Hes. Sc. 214: *δονέω* 16.

δεδόκηται (vgl. -ηται) Perf. Pass. impers. Pind. N. 5, 19; Her. cinm. 7, 16, 3: *δονέω* 16.

δίδωται (vgl. *δίδωμαι*). Perf. Pass. Her. 3, 85; Pl. Phaed. 98; X. An.: *δονέω* 16.

δίδωτο Plsperf. Her. 9, 74: *δονέω* 16.

δίδωται Perf. Pass. -τας Il. ε, 428; Pl. Symp. 183, b; X. Lac. 11, 6: *δίδωμι* 17.

δίδωκα Perf. mit Praesensbedeut. Il. γ, 95; Soph. Ai. 1. 360: *δέδομαι* 18.

δεδόσθαι Inf. Perf. Pass. Pl. Leg. 672, d; *ἀπο*- X. An. 7, 7, 48: *δίδωμι* 17.

δεδόσθω Imper. Perf. Pass. Pl. Tim. 52, d: *δίδωμι* 17.

δίδωται s. *δίδωμαι*.

δίδωπα Perf. -εν Archi. 26 (Anth. Plan. 94): *δίδωπας*, -ός Il. ψ, 679 (gefallen): *δονέω* 19.

δεδουπότος s. *δίδωπα* 19.

δεδόχθαι Inf. Perf. Pass. Pl. Leg. 808, a; Dem. 4, 19: *δονέω* 16.

δεδόχθω Imper. Perf. Pass. Pl. Leg. 799, c: *δονέω* 16.

διδραγμαι Perf. Pass. -ξας Enr. Tro. 750: *ἀγμῶς* Il. ε, 393.

δράσσω, zusammenfassen, ergreifen:

12 *δεδιόδομαι* a. mit dargebotener Rechte grüssen; δ. = *δείκνυμι* zeigen.

13 *δεδιόδομαι* (-οκνέω) erschrecken, in Schrecken, Furcht setzen. 14 banen.

15 *δαμάω*, *δαμνάω*, *δαμνῆμι*, *δαμνάω*; überwältigen, bändigen: a. *zähmen*,

b. *verheirathen*, pass. *verheirathet sein*; c. *überwinden*, *untergehen*, pass.

unterjocht sein, *gehorschen*; d. *überwältigen*, *töden*. 16 scheinen, glauben,

meinen. 17 geben a. = *dargeben*, *verleihen*; δ. *zugeben*, *verstatten*;

c. *übergeben* = *lehren*; δ. *übergeben* = *preisgeben*; e. *losgeben* = *begna-*

digen. 18 sehen, blicken. 19 tosen.

- 1) *δίδραμι* (< *δίδραμι*) Perf. -ας(ν) in ἀπο- X. An. 1, 4, 8; Cyr. 4, 1, 10; -ως Pl. Theaet. 203, d: *διδράμω* 1.
 2) *δίδραμι* Perf. Thuc. 8, 50: *δράω* 2.
διδράμιεν Plisperf. -ει in ἀπο- Xen. An. 4, 13. -εων in ἀπο- Hell. 1, 6, 39 [70]: *διδράμω* 1.
διδράμαι (< *διδραμαι*) Perf. Pass. -ται Ar. Pax. 1039; -μένης Eur. El. 1106: *δράω* 2.
διδράμηκα Perf. *περιδιδράμηκεν* [Pl.] Chl. 410, a; -ντα in ἀπο- Her. 8, 55; -ντες in κατα- Xen. Hell. 4, 7, 6; 5, 1, 12: *τρέχω* 3.
διδραμήκειν (> *ιδ-*) Plisperf. -εων Xen. Cyr. 7, 2, 5 [70]: *τρέχω* 3.
διδραξαι s. *διδραγμα*.
διδραμαι (< *διδραμαι*) Perf. Pass. self. -μένων Thuc. 3, 54: *δράω* 2.
διδραμα (< *διδραμα*) Perf. Hippocr. 2, 195: *διδράμω* 1.
διδράμακα Perf. ὄπο- Sappho. Fr. 2, 10: [*δρομα*], laufen].
δεδρακα Perf. -ει ll. ε, 811; vgl. -δρας; causativ *ἀποδίδρακε* Xen. An. 8, 8, 23: *δύω*.
δεδύκειν Inf. Perf. für *δεδυκίνας* Theocr. 1, 102: *δύω* 4.
διδύκεν Perf. ἀπο- Xen. An. 3, 8, 23; κατα- Pl. Soph. 239, c; -νός, Pl. Leg. 781, c (> *δεδυκός*); κατα- Rep. 579, b: *δύω* 4.
διδυκεν Perf. ll. ε, 239; ε, 811: *δύω* = *δύομαι*, *δύω* 4.
δεδυκίνας Inf. Perf. Pl. Phaed. 116, c: *δύω* 4.
διδυμαι Perf. Pass. *ἐκδεδυκίνας* Dem. 54, 35: *δύω* 4.
δεδύημαι Perf. -εθα Dem. 4, 30: *δύναμι* 5.
δεδύσθαι s. *δεδύμαι*.
διδωκα Perf. Pind. N. 2, 8. Aesch. Pr. 446; Pl. Leg. 665, a; X. Symp. 1, 5; -ντας Inf. Pl. Rep. 411, c; -νός 654, a: *δίδωμι* 6.
δεδωκίνας, -νός s. *δίδωκα*.
διδώρημαι Perf. act. -ησαι Xen.

- Cyr. 5, 2, 8; -ντας Pl. Leg. 672, b; Tim. 46, c; pass. 47, c; Rep. 274, c: *δωρόντας*, *δωρόω* 7.
δίδω (vgl. < *δίδω*) du bedarfst, bittest 2 P. Praes. Med. Pl. Lys. 210, d; Charm. 176, a; Parm. 126, a (216): *δίδω*, fehlen, mangeln 8.
δίδω 2 Sing. Praes. uncontr. Isocr. 11, 4: *δίδω*, fehlen, mangeln 8.
δίδωθαι Inf. M. offene Form für *διδώθαι* Xen. An. 7, 7, 32 (216): *δίδω*, mangeln, fehlen 8.
δίδωται Praes. M. offene Form für *διδώται* Xen. An. 7, 4, 8; Mem. 3, 6, 14 (> *διδώται*) (216): *δίδω*, mangeln, fehlen 8.
δίδω (vgl. *δίδω*) 3 Sing. Conj. Praes. Pl. Theag. 127, c; impers. Prot. 319, b; Phil. 23, d; X. Cyr. 1, 4, 12 (216): *δίδω*, fehlen, mangeln 8.
δεήθ-(ην) Aor. Pass. -θῆ Pl. Gorg. 507, d; -θῶσιν(ν) Xen. Lac. 6, 4 (zwim.); -θῶναι Pl. Leg. 628, c; X. Symp. 4, 41; -θείς, -ετ- Pl. Leg. 628, d: *δίδω* fehlen, mangeln 8.
δεήθῃσιν Fut. Pass. Aesop. F. 123: *δίδω* 8.
1) *δεήσ-* Aor. -σε Opt. Pl. Leg. 814, a: *δεῖ*, es ist nöthig.
2) *δεήσ-* (< *δέδωκα*) Aor. -οσσε Pl. Tim. 76, e: *δέδωκα*, *δίδω*, fehlen, mangeln 8.
δεήσσει Fut. Eur. Hipp. 941; Pl. Rep. 373, c; -ειν ib.: *δεῖ*, es ist nöthig.
δεήσομαι Fut. Med. -εσθαι Her. 3, 133; -εσται, -άμεθα etc. Pl. Rep. 567, d; Phil. 53, b; X. Hier. 10, 1: *δέδωκα*, *δίδω*, fehlen, mangeln 8.
δεήσω, Fut. -ομεν Pl. Rep. 395, c: *δίδω*, fehlen, mangeln 8.
δεθ-(ην) Aor. Pass. -ῶται Pl. Men. 98, a; -ῆται Leg. 954, c; -είς 864, c: *δίδω*, binden 9.
δεθῇσιν Fut. Pass. als unatt. bezeichnet; jedoch Dem. 24, 126. 131. 190: *δίδω*, binden 9.
1) *δεῖ*, *δεῖς* 3.2 Sing. Praes. Pl. Crat. 403, c: *δίδω*, binden 9.

1 in den Compos. mit ἀπο-, δια-, ἐκ-. 2 thun, intr. thätig, bes. dienen; b. trans. ausführen. 3 laufen. 4 a. hineingehen, sich hineinbegeben; b. von Kleidern, anthun, anziehen. 5 können, vermögen. 6 geben, a. = dargeben, verleihen; b. zugeben, verstellen; c. übergeben = lehren; d. übergeben = preisgeben; e. losgeben = begnadigen. 7 schenken, beschenken. 8 fehlen, mangeln, Med. für sich nöthig haben, bedürfen, begehren; wün-

- 2) *δει*, *δείς* 3.2 Sing. Praes. Pl. Lys. 204, c: *δῶ*, fehlen, mangeln 8.
 3) *δεί* 3 Sing. Praes. Imperis. Pl. Prot. 334, d: *δεί*, es ist nöthig.
δειδευμας (< *δεδ-*) Perf. als Praes. vgl. Od. η, 72: *δεινυμι* 10.
δειδεντο Plsperf. mit Bedeut. des Imperf. II. α, 224: *δεινυμι* 10.
δειδίζαται 3 Plur. Od. η, 72 [103]: *δεινυμι* 10.
δειδίζατο 3 Plur. Plsperf. -τ' II. δ, 4; ε, 671 [103]: *δεινυμι* 10.
δειδα (< *δέδα*, *δέδοικα*, *δείδοικα*) Perf. II. σ, 536; in *περὶ* α, 93; ρ, 240. 242: *δειδω* 11.
δειδας 2 Sing. des Perf. *δειδας* Od. σ, 90: *δειδω* 11.
 1) *δειδω* 3 Sing. des Perf. *δειδω* oder vielleicht Imperf. (vgl. *ίδειν* Quint. Smyrn. 10, 450) II. σ, 34; ω, 355; Od. π, 306: *δειδω* 11.
 2) *δειδω* Imper. Qu. Sm. 7, 298; 305, wie von *δειδω*: *δειδω* 11.
δειδιδω (< *δέδιδω*) Imper. des Perf. *δειδω* II. ε, 827; *δειδιδω* elidirt Od. σ, 63: *δειδω* 11.
δειδιμεν (*δειδιμεν* *δειδιμεν*) 1 Plur. des Perf. *δειδω* II. ε, 230: *δειδω* 11.
δειδιμεν Inf. Perf. Od. ε, 274; α, 381: *δειδω* 11.
δειδιξασθαι Aor. II. σ, 164: *δειδισομαι* = *δειδισομαι* 13.
δειδιξασθαι Fut. II. υ, 201. 432: *δειδισομαι* = *δειδισομαι* 13.
δειδιδότ = s. *δειδιδότ*.
δειδισκετο Imperf. Od. σ, 121 (begrüssen); Ap. Rh. 1, 558 (zeigen): *δειδισκομαι* ep. Nbf. von *δεινυμι* 12.
δειδισκόμενος: *δειδισκομαι* Ep. Nbf. von *δεινυμι* 12.
δειδισσεας 2 Sing. Praes.; *δειδισσο* 2 Sing. Imper. [92]; *δειδισσάσθω* 3 Sing. Imper.; *δειδισσοσθαι* Inf. (intrans. zagen) II. β, 190: *δειδισομαι* = *δειδισομαι* 13.
δειδισσεντο Imperf. trans. fürchtete Orph. Arg. 56: *δειδισκομαι* 13.
δειδωτε 2 Plur. Imper. des Perf. *δειδω* (< *δέδω*) II. υ, 366: *δειδω* 11.

- δειδωός* (< *δέδωός*) -όνα, II. ζ, 137; -ότες μ, 39; -ότων, Od. ξ, 60; -ότας II. υ, 45: Part. Prf. *δειδωας* *δειδω* 11.
δειδοικα (< *δέδοικα*, *δειδωας*, *δειδωας*) -ας, -ε Perf. mit Praesensbed. II. α, 555: *δειδω* 11.
δειδυνία (< *δέδυνία*) Fem. Part. Perf. Ap. Rh. 3, 752: *δειδω* 11.
δεικανάσκειν Praes. Theocr. 24. 56 [16] Ael. zu *δεικανάσκειν* = *δειδισκομαι* 12.
δεικανάσκειτο 3 Plur. Praes. II. ο, 86; Od. σ, 111; ω, 410 [200. 201]: *δεικανάσκειν* = *δειδισκομαι* 12.
δεικτιόν Vb. Xen. Mem. 3, 5, 8: *δεικνυμι* 10.
δειρ- (< *δειρᾶ*) Aor. -ας Her. 9, 10; vgl. *δειρμονεν*, Med.: *δειρᾶθ'* Od. ξ, 8; -ασθαι [Pl.] Ax. 370, b; -αινος 367, c: *δειρᾶ* 14.
δειρμονεν Conj. Aor. mit verkürztem Modusvokale II. η, 337: *δειρᾶ* 14.
δειξ- (< *δείξα*) *δείξε* Od. γ, 174; *δείξω*, -η Conj. Pl. Rep. 337, c; Leg. 893, a; X. Hell. 1, 6, 11; -αιμι, -εας, -ενεσ Opt. Pl. Gorg. 469, e; X. Oec. 2, 15; Pl. Crat. 391, a; Leg. 676, c; -ον Imper. Men. 84, a; Dem. 42, 22; -αι Inf. Crat. 430, e; X. Mem. 3, 5, 21; -ας Pl. Phaedr. 225, d; Med. *δειξάσκειτο* Opt. Eur. Alc.: *δεικνυμι* 10.
δειξαι Inf. s. *δειξ-*.
δειξε s. *δειξ-*.
δειξομαι Fut. Med. *δει-* II. τ, 83; Eur. Hecch.: *δεικνυμι* 10.
δειξω Fut. Od. μ, 25; Soph. Ant. 37; Pl. Leg. 819, e: *δεικνυμι* 10.
δειπνησ- Aor. *δειπνησε* Od. ξ, 111; -μεν Conj. X. An. 4, 6, 17; -ήσας Inf. 6, 5, 21; -ήσας Thuc. 3, 112; Pl. Symp. 217, d: *δειπνέω* 15.
δειπνήσομαι (< *δειπνήσω*) Fut. sp. D. Sic. 11, 9: *δειπνέω* 15.
δειπνήσω (< *δειπνήσομαι*) Fut. X. Cyr. 5, 3, 27: *δειπνέω* 15.
δειρ- Aor. *δειρᾶς* Xen. An. 1, 2, 5; *δειρᾶντες* Pl. Rep. 616, a: *δειρᾶ* 16.

schen, bitten. 9 a. binden, b. festhalten, hindern. 10 a. zeigen, anzeigen, lehren; b. bewillkommen, grüssen, besonders in den Formen des Perf. 11 a. sich fürchten, b. mit Accus. befürchten, scheuen. 12 *δειδισκομαι* a. mit dargebotener Rechte begrüßen; b. = *δεινυμι* zeigen. 13 *δειδισομαι* (-ασκομαι) schrecken, in Schrecken, Furcht setzen. 14 bauen. 15 frühstücken, und speisen überhaupt. 16 abziehen, schinden.

δεῖρε (> δαῖρε) Ar. Av. 365: δαῖρε
ion. für δειρε 9.
δεῖω- Aor. δέω II. θ, 138; δέωαι
η, 93; ἐποδείωαι Od. β, 66; δέωη
Pl. Theaet. 266, b; δέωας Her.
3, 30; Pl. Prot. 322, b; παρὰ δέω-
αα II. ε, 123; ψ, 328; -αρες ψ,
522; ἐποδείωας II. χ, 282; π, 425;
-αρες μ, 413; σ, 199; ω, 265; ἐπα-
δείωαι Soph. Ai. 169: δέω I.
δείωμαι (< δέω) Fut. -ετ II. ν,
130: δέω I.
δείω (< δέωμαι) Fut. sp. Aristid.
2, 168: δέω I.
δείχθ-(η) Aor. Pass. -ῆ Pl.
278, b; δείχθεις, -εν Pol. 286,
a; -θῆαι Eur. Sup. 1209: δέω-
ναι 2.
δείχθ-ήσμαι Fut. Pass. Polyb. 1,
15, 12: δέωναι 2.
δεικναι in ἐποδεικναι sie nahmen
es auf sich: Her. 4, 167: ἐποδεί-
κμαι für δέωμαι 3.
δεικτο Imperf. Pind. I. 7, 68: δέ-
κμαι für δέωμαι 3.
δείκτο (δέμην) Plperf. ohne Rednpl.
als Imperf. od. nach Buttm. sync.
Aor. II. β, 420; σ, 89; Od. ε, 352;
δέωμαι 3.
δῆμον Imperf. Od. ψ, 192 f.: δῆμ 4.
δέλ-(αμην) Aor. -ωμαι, -ηται, -ί-
μεθα, -ησθε Conj. Pl. Leg. 723, a;
916, d; -αίμεν, -αίτο Opt Clit. 406;
Leg. 832, d; δέας Imper. II. ε,
227; -ασθαι Inf. Pl. Phaed. 95, b;
-άμενος Part. 102, c: δέωμαι 3.
δέλ- Aor. (< δελ-) ion. ἀποδείας.
Her. 5, 64: δέωναι 2.
δείξωτο (> ιδ-) Imperf. Hom.
Hym. 6, 16: δείξωμαι = δείξωμαι 5.
δείξω- Aor. -άμενος Part. Xen.
Cyr. 3, 2, 14: δείξωμαι 5.
δείξωσμαι Fut. Soph. El. 976
δείξωμαι 5 c.
δείξω Imperf. Perf. II. τ, 10: δέωμαι 3.
δείωμαι Fut. II. ε, 238; Pl. Rep.
429, d; X. Vect. 4, 25; ἐπο- Od.
π, 70: δέωμαι 3.

δέω (< δέω) Fut. ion. ἀπο- Her.
3, 122: δέωναι 2.
δέω Opt. Pl. Rep. 402, b; X. Cyr.
5, 5, 30: δέ es ist nöthig.
δέωμαι Opt. Od. θ, 352 wie soll ich
dich binden, beim Worte halten:
δέω, binden 6.
δέω, -ατο, -αίμεθα, -αίτο Opt. Pl.
Symp. 218, e; Rep. 516, a; Lys.
220, c; X. Hell. 2, 4, 23: δέωμαι 7.
1) δέω Imperf. Od. μ, 196: δέω,
binden 6.
2) δέω (< δέω) Part. att. erst bei
Spät. öfter, vgl. jed. Pl. Phaed.
99, c (Lobeck zu Pryn. 221): δέω,
binden 6.
3) δέω Part. Thuc. 8, 6: δέω, feh-
len, ermangeln 5.
δέωτο Imperf. II. σ, 553: δέω, bin-
den 6.
δέων (δέων Aristarch.) Imperf.
Od. μ, 54: δέω, binden 6.
1) δέω Pracs. Her. 4, 74 att. erst
bei Sp. oft, jedoch auch Dem. 51,
11: δέω, binden 6.
2) δέω(ν) Pracs. Is. 4, 168: δέω,
fehlen, ermangeln 7.
δέωτο Her Imperf. Od. ε, 158:
δέωμαι 8.
δέλ- s. δέωμαι 8.
δέωμαι Fut. Androm. in Gal. de
Antid. 6, 37: δέωμαι 8.
δέωθ-(η) Aor. Pass. act. -ῆ Conj.
Soph. Ai. 425; -ῆται Inf. in κατα-
Tr. 1000: δέωμαι 8.
δέω Fut. Ar. Equ. 370: δέω 9.
δέω- Aor. -εω Opt. Pl. Parm.
134, d: δέω 10.
δέω Vb. σύνδεα, -έτω, Pl. Pol.
279, e; -έτω Ar. Eccl. 785: συν-
δέω, zusammenbinden.
δέω Imperf. II. ν, 655: δέω, be-
netzen 11.
δέω 2 P. Pracs. II. ψ, 434: δέω-
μαι = δέωμαι, δέω 7.
δέω 3 P. Pracs. II. β, 471: δέω,
benetzen 11.
δέω- Aor. δέωαι Qu. Sm. 4, 511:
δέω, benetzen 11.

1 a. sich fürchten, b. mit Accus. befürchten, scheuen. 2 a. zeigen, anzeigen, lehren; b. bewillkommen, grüssen, besonders in den Formen des Perf. 3 nehmen, annehmen. 4 bauen. 5 a. die Rechte flehend zu den Göttern erheben; b. bei der Rechten fassen; c. mit gebotener Rechten begrüssen. 6 a. binden; b. festhalten, hindern. 7 fehlen, mangeln. Med. für sich nöthig haben, bedürfen; begehren, wünschen, bitten. 8 sehen,

δεύσθαι Inf. Praes. II. ν , 310:
 δέουμαι, δέομαι, δέω 7.
 δευσιθην Dual. Praes. II. ϕ , 127:
 δέουμαι, δέομαι, δέω 7.
 δεύεσθον Iter. Imperf. Od. η , 260:
 δέω, benetzen 11.
 1) δέυεται 3 Praes. Pass. Od. ϵ ,
 53: δέω, benetzen 11.
 2) δέυεται 3 Praes. Med. Od. η , 73:
 δέουμαι, δέομαι, δέω 7.
 δέυετο Imperf.: δέω, benetzen 8.
 δειήσεται 2 Sing. Fut. Od. ζ , 192:
 δέουμαι, δέομαι, δέω 7.
 δειήσεσθαι Inf. Fut. II. ν , 786:
 Od. ψ , 127: δέουμαι, δέομαι, δέω 7.
 δειοίατο 3 Plur. Opt. II. β , 128:
 δέουμαι; δέω = δέω 7.
 δέοντο 3 Plur. Imperf. II. ψ , 15:
 δέω, benetzen 11.
 δειν- Aor. δέδωκε (> γεῖναι) Inf.
 Xen. Oec. 10, 11: δέω 11.
 δίχτας Perf. ohne Redupl. II. μ ,
 147: δίχομαι 3.
 δίχθεσθαι Inf. Praes. II. α , 20; Soph.
 O. C. 515: δίχομαι 3.
 δεχθ-(ην) ὑποδεχθεῖς act. Eur.
 Heracl. 757; ἐποδεχθέντες pass. Dem.
 40, 14: δίχομαι 3.
 δίχθαι Inf. Perf. II. α , 377; ὑπο-
 δίχθαι II. η , 93: δίχομαι 3.
 δίχθε (vgl. δίδο) Imper. Perf. Ap.
 Rh. 4, 1552: δίχομαι 3.
 δέω (< δῶν) Part. für das gewöhnl.
 δῶν erst bei Spät., doch auch Dem.
 22, 68: δέω, binden 6.
 δῆ (< δῆν) Conj. Praes. st. des rich-
 tigeren δῆν Dind. Ar. Vesp. 221
 n. Athen. X. p. 416; ξυνδῆ (> ξυν-
 δῆν) Pl. Rep. 462, b (217): δέω,
 binden 6.
 δήεις 2 Sing. Praes. II. ν , 260 f.:
 δῆω, finden werden.
 δήετε 2 Pl. Praes. II. ϵ , 418. 685:
 δῆω, finden werden.
 δηϊώων Opt. Od. δ , 226: δηϊώω 12.
 δηϊώων Part. Praes. II. ψ , 176:
 δηϊώω 12.
 δηϊώοντα Acc. Part. II. ϵ , 534;
 -τες II. 1, 153: δηϊώω 12.
 δηϊώντο Imperf. II. ν , 675: δηϊώω 12.
 δηϊωθέντες (vgl. Thiersch 170, 5

> δηωθέντες) Part. Pass. Od. ϵ , 66:
 δηϊώω 12.
 δηῖωσ-(vgl. Thiersch 170, 5 > δηωσ-)
 Aor. δηϊώσας Part.: δηϊέω 12.
 δηϊώσαντες (vgl. Thiersch. 170, 5;
 > δηῖωσαντες) Dual. Part. Aor. II. χ ,
 219: δηϊέω 12.
 δηϊώσειν (vgl. Thiersch. 170, 5 >
 δηῖωσειν) Inf. Fut.: δηϊέω 12.
 δηλήσ- Aor. s. die folg. Art.
 δηλήσατο Opt. Aor. Od. ν , 124:
 δηλίκομαι 13.
 δηλησάμενος Part. Aor. Her. 4,
 115: δηλίκομαι 13.
 δηλήσαντο (< ἐδ-) Aor. II. δ , 236;
 -ατο Od. χ , 278: δηλίκομαι 13.
 1) δηλήσασθαι Inf. Aor. II. δ , 67:
 δηλίκομαι 13.
 2) δηλήσασθαι Inf. Aor. Stob. Flor.
 vol. 1, p. 39: δῆλομαι, dor. (= βού-
 λομαι), wollen, wünschen.
 δηλήσεται Fut. II. ξ , 102: δηλί-
 κομαι 13.
 δηλήσηται Conj. Aor. II. γ , 107;
 Od. θ , 444: δηλίκομαι 13.
 δηλήσομαι Fut. Hom. Hym. 3, 541:
 δηλίκομαι 13.
 δηλωθ-(ην) Aor. Pass. -είη Opt.
 Pl. Tim. 62, c; -θείς Part. Pol. 266,
 c: δηλώω 14.
 δηλωθήσομαι Fut. Pass. Thuc. 1,
 144: δηλώω 14.
 δηλωσ- Aor. -ω, η Conj. Pl. Critia.
 107, b; -αιε Opt. Soph. 237, b; -ον
 Imperf.: δηλώω 14.
 δηλώσομαι Fut. Med. pass. Soph.
 O. C. 581: δηλώω 14.
 δηλώσω Fut. Soph. Ai. 462; Pl.
 Symp. 216, d; X. Symp. 3, 14:
 δηλώω 14.
 δηλώσειν Vb. Pl. Tim. 48, c: δη-
 λώω 14.
 δημευθ-(ην) Aor. Pass. -ήται Inf.
 Xen. Hell. 1, 7, 20: δημεύω 15.
 δημευθήσεσθαι Inf. Fut. Pass.
 Herodian. 2, 14: δημεύω 15.
 δημιουργήθ-(ην) Aor. Pass. -είς, -εν
 Pl. Tim. 76, d. vgl. ἐδαιουργήθη:
 δημιουργέω 16.

blicken. 9 abziehen, schinden. 10 unumschränkt gebieten, herrschen.
 11 benetzen, befeuchten. 12 feindlich handeln, tödten; bes. Länder verwün-
 sten. 13 zu Grunde richten, tödten. 14 offenbaren. 15 Privatvermögen
 einziehen und als Staatseigenthum erklären. 16 verfertigen, arbeiten.

δημιουργησ- Aor. -ασαν Part. Pl. Epin. 984, c: *δημιουργῆν* 1.

δημιώσομαι Fut. *δημιώσασθαι* Pind. l. 7, 8: *δημιώσας* [*δημιώ*] scherzen, spassen.

δηξ- s. *δηξάμην*.

δηξέμαι (< *δηξέω*) Fut. Xen. Oec. 12, 16: *δάκνω* 2.

δήξω (< *δήξομαι*) Fut. sp. Schol. Lycophr. 1006: *δάκνω* 2.

δηριάσασθαι Inf. II. ε, 734; π, 96: *δηριάω* 3.

δηριάσασθον Dual. Praes. Med. II. μ, 421 (sich zanken): *δηριάω* 3.

δηριάσασθων 3 Plur. Imper. Praes. M. II. φ, 467 (sie sollen, mögen kämpfen): *δηριάω* 3.

δηριάσασθην Iter. Imperf. sp. Opp. Cyn. 230: *δηριάω* 3.

δηριόσῃναι Inf. Aor. Pass. Ap. Rh. 2, 16: *δηριόμαι* [*δηριέω*] 3.

δηριόσῃτην Dual. Aor. Pass. als Med. II. π, 756 [> *δηριόσῃτην*]: *δηριόμαι* [*δηριέω*] 3.

δηριόσωντο für *ιδηριόωντο* Imperf. Od. θ, 78: *δηριόμαι* 3.

δηρίσ- Aor. -αν Orph. Arg. 420; -ω 410; vgl. *ιδηρίσας*: *δηρίω* streiten.

δηρίσαντο Aor. Od. θ, 76: *δηριόμαι* 3.

δηρίσσαι (< *δηρίσω*) Fut. Theocr. 22 (19), 70: *δηριόμαι* 3.

δηρίσω (< *δηρίσσομαι*) Fut. Lycoph. 1306: *δηρίω* streiten, vgl. *δηριόμαι* 3.

δηριέων Part. -ώντων Pind. N. 11, 26; -ώντες Ap. Rh. 1, 752: *δηριάω* 3.

1) *δησ-* (< *δέσσω*) Aor. *δήσω* Od. ε, 99; *δήσαν* II. ψ, 854; *δήσας* Od. τ, 457; *δήσῃ* Conj. Pl. Men. 98, α; -αίμην II. θ, 26; *δήσας* Part. Tim. 74, d; s. *δήσας*, -αίμενος, -άσμενος, -ας: *δέω* binden 4.

2) *δησ-* (< *δέσσω*) Aor. einmal II. σ, 100: *δέω*, entbehren, ermangeln 5.

δήσας Inf. Aor. Aesch. Prom. 15; Pl. Euth. 6, α; Xen. Cyn. 9, 2: *δέω* binden 4.

δησιόμενος Part. II. ε, 290; -ας Od. β, 430; *δέω*, binden 4.

δησιάντων 3 Plur. Imper. Aor. Od. μ, 50: *δέω*, binden 4.

δησιάσμετο Iter. Aor. Med. II. ω, 15 band an [139]: *δέω*, binden 4.

δήσαντ 2 Pl. Imper. Aor. Od. μ, 161, *δέω*, binden 4.

δήσειν Inf. Fut. II. φ, 454; *δέω* binden 4.

δήσεν s. *δήσ-* 1) n. 2).

δήσω Fut. -εσσι Xen. An. 5, 8, 24; vgl. -εσσι: *δέω*, binden 4.

δησ-ομαι Conj. Aor. Med. *καταδύσμενος* Her. 3, 110; *καταδέω*, an-, festbinden 4.

δηχθ- (γη) Aor. Pass. -ῃ Aesch. Eum. 638; -είη Eur. Med. 517; -αίς Pl. Symp. 215, α; Xen. Oec. 8, 1: *δάκνω* 6.

δηωθ- Aor. Pass. *δηωθέντες* Od. ε, 66; *δηωθέντων* II. δ, 417 (> *δηιόθ-*): *δηιόω*, *δηιέω* 7.

δηῶν (< *δηιέων*) Part. II. ε, 65; Thuc. 4, 87: *δηιέω*, *δηιέω* 7.

δηώσ (< *δηιόω*-) Aor. -ῃ Conj. Thuc. 2, 13; -ωσεν 2, 13; -ας Part. II. θ, 534; Xen. Hell. 2, 2, 9: *δηιέω*, *δηιέω* 7.

δηώσαντε (< *δηιέω*-) Dual. Part. Aor. II. χ, 218: *δηιέω*, *δηιέω* 7.

δηώσαιν (> *δηιέω*-) Inf. Fut. II. ε, 243: *δηιέω*, *δηιέω* 7.

διείς (> *διείη* Tiersch, Bekker) Imperf. Od. ε, 478; τ, 440: *διείμαι* 8.

διαίτᾱσα (< *διαιτῶσα*) Aor. Pind. P. 9, 65: *διαίτᾱω* 9.

διαίτᾱτο s. *διαίτᾱμην*.

διαίτῃθην (< *διαιτῆθην*) Aor. Pass. ion. als Med. Her. 2, 112. (388. 88 [37]: *διαίτᾱω* 9.

διαίτῃσομαι Fut. Med. Pl. Rep. 372, α: *διαίτᾱω* 9.

διαίτῃσω Fut. Dem. 29, 55: *διαίτᾱω* 9.

διαίτᾱμην; -τᾱτο Imperf. Med. Her. 3, 65 [37]: *διαίτᾱω* 9.

1) S. Curt. Ed. §. 243 D. 3: Zerdehnung.

1) s. Thierisch. §. 170, 5 u. Ahrens.
2) Wurde auch als Praes. v. *Διαιτῶμαι*.

1 verfertigen, arbeiten. 2 beissen, von Handen; stechen, von Mücken; (verletzen.) 3 wetteifern. 4 a binden; δ. festhalten, bindern. 5 fehlen, mangeln; Med. für sich nöthig haben, bedürfen, begabren; wünschen, bitten. 6 belassen, von Handen; stechen, von Mücken (verletzen.) 7 feindlich handeln, tödten; bes. Länder verwüsten. 8 durchwehen. 9 ernähren; Med. mit Aor. Pass. eine gewisse Lebensart führen; wohnen.

διακονήθ- s. δίδωμι ἡθην.
 διακονήσομαι Fnt. Med. Char. 1:
 διακονέω 10.
 διακονήσω (<διακονήσω) Fut. Pl.
 Gorg. 521, a; διακονέω 10.
 διακονέεις Fnt. II. β, 357 (trennet):
 διακρίνω 11.
 διακρινέσθαι Inf. Fut. Pass. Od.
 a, 149; v, 180; διακρίνω 11.
 διακρίνεις Vb. Pl. Lys. 211, c:
 διαλέγω 12.
 διαλέγομαι Fut. Med. Pl. Rep.
 328, a A; Isocr. 12, 253: -εσθαι,
 Pl. Symp. 217, b; -όμενος Charm.
 165, c: διαλέγω 12.
 διαλέχθ- (ην) Aor. Pass. -ῃς Pl.
 Prot. 310, e; -ειν Apol. 39, c;
 -ομεν, -ομενος Imper. Prot. 333, c;
 Euthyd. 275, b; -οθήσαι Theaet.
 143, b; -οις 142, c: διαλέγω 12.
 διαλέχομαι Fut. Pass. Dem.
 18, 252: διαλέγω 12.
 διακτερέ Vb. Xen. Mem. 3, 9, 1;
 -τις Pl. Rep. 451, c: διδάσκω 13.
 διδάτ- Aor. διδάτε (<ιδ- B*) II. ε,
 51; Pind. N. 3, 55; -αμεν Od. γ,
 422; -ω, -ῃ Conj. Pl. Euthyd. 293,
 b; -αμεν Opt. Hipp. maj. 287, b;
 -ον Imper. Aesch. Eum. 431; Pl.
 Ench. 6, c; -ας Inf. Pind. P. 3, 45;
 Pl. Phaedr. 276, c; -ας Part. Symp.
 215, c; Xen. Cyr. 1, 6, 40; Med. -αίμην
 Opt. Ar. Nub. 783; -όμενος Part.
 Pl. Rep. 467, c; act. Menex.
 238, c; -ασθαι Pind. O. 8, 59;
 Xen. Mem. 4, 4, 5: διδάσκω 13.
 διδάτεις s. διδάτ-.
 διδάτεις Fut. Med. Theogn. bei
 Xen. Symp. 4, 4 u. bei Pl. Men.
 95, d: διδάσκω 13.
 διδάτομαι Fut. Med. Soph. Ant.
 726; Ar. Nub. 127; Pl. Rep. 421,
 e; vgl. -ας: διδάσκω 13.
 διδάτω Fut. Soph. O. T. 839; Pl.
 Rep. 489, b: διδάσκω 13.
 διδασκόμενος Inf. II. ε, 442 [80.
 81.]; διδάσκω 13.
 διδάσκειν (<διδάτ-) Aor. -εν in ἐκ-
 Pind. P. 4, 217; διδασκόμενος Opt.
 Hom. Hym. 5, 144: διδάσκω 13.

διδάχθ- (ην) Aor. Pass. -ῃ Conj.
 Aesch. Prom. 10; -ῃ Imper. 634;
 -ῃ Pl. Eryx. 398, d; -εῖ Xen.
 Hell. 5, 4, 31: διδάσκω 13.
 διδάσκει 3 Plur. Ind. Praes. (nach τε-
 θῆαι) Xen. An. 5, 8, 24: διδῆμι
 (wie τίδῆμι) Nbf. von δέω binden 4.
 διδόντων 3 Plur. Imper. Praes. Od.
 μ, 54: διδῆμι Nbf. von δέω binden 4.
 διδῆ 3 Sing. Imperf. II. λ, 105 [233]:
 διδῆμι Nbf. von δέω binden 4.
 διδόμεν 1 Plur. Praes. nach der
 Analogie von διδόμεν für διδόμεν
 ἀπο- Niceph. Schol. in Synes. p.
 420, A; ἐκ- Lex. Rhet. Bekk. p.
 288; ἀντι- Theodoret. vol. 4, p.
 509: διδόμεν 14.
 διδόμεν (<διδόμεν) 3 Plur. Ind.
 Praes. Pl. Rep. 363, c; Xen. Cyr.
 1, 3, 8; ἐκ- Her. 1, 93: διδόμεν 14.
 διδόνται (<διδόνται) 3 Plur. Praes.
 Med. ἐκ- Her. 2, 47 (>-ονται) [107]:
 διδόμεν 14.
 διδόντες 2 Plur. Praes. nach der
 Analogie von διδόντες für διδόντες
 Geminus de Prasin. ad Caes. p.
 420: διδόμεν 14.
 [δίδοθαι 2 P. Sing. Imper. Praes.:
 διδόμεν 14.]
 διδος (<δίδου) Imper. Praes. dor.
 n. ion. Pind. Ol. 1, 85; 6, 104;
 γ, 89; 13, 115; N. 5, 50 [258]:
 διδόμεν 14.
 διδοί (<δίδωμι II. α, 299; ω, 528;
 Od. ε, 287, 474; Pind. N. 7, 59;
 Aesch. Eum. 7.) 3 P. Sing. Praes.
 Od. δ, 237; ε, 350; Pind. P. 4,
 265; 1, 3, 51; Aesch. Suppl. 1010;
 Her. 1, 107 und bei weitem öfter
 als διδωμι, das sich 2, 154 zweim.
 n. 8, 24 findet [231]: διδόμεν 14.
 διδοίεν 3 Plur. Opt. Praes. Aesch.
 Suppl. 703; Xen. Cyr. 3, 1, 4;
 Hell. 1, 6, 31: διδόμεν 14.
 διδοίη 3 Sing. Opt. Praes. Xen. Vect.
 2, 6; Cyr. 3, 2, 28: διδόμεν 14.
 διδοίμεν (<διδόμεν) 1 Plur. Opt.
 Praes. διδόμεν 14.
 διδοίην 1 Sing. Opt. Praes. Her.
 9, 111; ἐκ- Pl. Leg. 913, b:
 διδόμεν 14.

10 dienen, bedienen, aufwarten. 11 absondern, trennen. 12 aneinanderlesen, auslesen; Med. erwägen; sich unterreden, unterhalten. 13 lehren, unterrichten; aneinandersetzen; beweisen; Med. mit Accus. einen unterrichten lassen. 14 geben. a. = dargeben, verleihen; b. zugeben, verstaten; c. übergeben = lehren; d. übergeben = preisgeben; e. losgeben = begnadigen.

- διδοίης 2 Sing. Opt. Praes. Xen. Mem. 2, 3, 16 (> δούης): *διδωμι* 1.
 διδοίησαν (< διδοῖεν) 3 Plur. Opt. Praes.: *διδωμι* 1.
 διδοίητε (< διδοῖτε) 2 Plur. Opt. Praes.: *διδωμι* 1.
 διδοίητον (< διδοῖην) 3 Dual. Opt. Praes.: *διδωμι* 1.
 διδοίητον (< διδοῖεν) 2 Dual. Opt. Praes.: *διδωμι* 1.
 διδοίμεθα 1 Plur. Opt. Praes. Pass.: *διδωμι* 1.
 διδοίμεθον 1 Dual. Opt. Praes. Pass.: *διδωμι* 1.
 διδοίμεν (< διδοίμεν) 1 Plur. Opt. Praes. ἀπο- Pl. Rep. 387, c: *διδωμι* 1.
 διδοίμην 1 Sing. Opt. Praes. Pass.: *διδωμι* 1.
 διδοίητο 3 Plur. Opt. Praes. Pass.: *διδωμι* 1.
 διδοίτο 2 Sing. Opt. Praes. Pass.: *διδωμι* 1.
 διδοίς (< διδοῖσθα, διδως) 2 Sing. Praes. Ind. Act. II. 1. 164; Her. 5, 18; 8, 137: *διδωμι* 1.
 διδοῖσθα (< διδοίς, διδως) 2 Sing. Indic. Praes. II. 1. 270 (> διδωσθα Bekker) [231]: *διδωμι* 1.
 διδοῖσθα 2 Plur. Opt. Praes. Pass.: *διδωμι* 1.
 διδοῖσθον 3 Dual. Opt. Praes. Pass.: *διδωμι* 1.
 διδοῖσθον 2 Dual. Opt. Praes. Pass.: *διδωμι* 1.
 1) διδοίτε (< διδοίητε) 2 Plur. Opt. Praes. Od. 1, 357: *διδωμι* 1.
 2) διδοίτε Imper. Pind. P. 5, 119? vgl. διδος [256]: *διδωμι* 1.
 διδοίτην (< διδοίητην) 3 Dual. Opt. Praes.: *διδωμι* 1.
 διδοίτω u. alt. auch διδοῖτο 3 Sing. Opt. Praes. Pass. ἀποδοῖτο Xen. Occ. 1, 10 (301): *διδωμι* 1.
 διδοίτην (< διδοίητην) 3 Dual. Opt. Praes.: *διδωμι* 1.
 διδομαι 1 Sing. Ind. Praes. Pass.: *διδωμι* 1.
 διδόμεθα 1 Plur. Praes. Pass.: *διδωμι* 1.
 διδόμεθον 1 Dual. Praes. Pass.: *διδωμι* 1.

- δίδομαι 1 Plur. Praes. Act. II. β. 226; φ. 297; Od. θ. 545: *διδωμι* 1.
 δίδομαι Inf. Praes. Pind. l. 7, 60 [241]: *διδωμι* 1.
 δίδόμενος Part. Praes. Pass. Her. 3, 148; Pl. Phil. 11, c: *διδωμι* 1.
 δίδον (< διδοῖν) Neutr. Part. Praes. Pl. Tim. 75, c: *διδωμι* 2.
 δίδον (< διδον Hom. Hym. 5, 437) 3 Plur. Imperf. Hom. Hym. 5, 327 [234]: *διδωμι* 1.
 δίδοναι (< διδοῖναι) Inf. Praes. Pl. Gorg. 474, b 3m.; Xen. Occ. 4, 5: *διδωμι* 1.
 δίδοντ- Stammform des Part. Praes.: -ος Od. α. 390; -α Pind. P. 4, 21; -ες Od. 1, 117; Pl. Prot. 348, a A²; -ων Aesch. Pers. 294; Pind. O. 3, 39: *διδωμι* 1.
 δίδονται 3 Plur. Praes. Pass.: *διδωμι* 1.
 1) δίδονται (< διδονται) 3 Plur. Ind. Praes. dor. Archyt. ap. Gal. 702 [256]: *διδωμι* 1.
 2) δίδονται s. unt. διδοντ-.
 1) δίδοντων s. unt. διδοντ-.
 2) δίδοντων (< διδοῖντων) 3 Plur. Imper. Praes. ἀπο- Pl. Leg. 829, d: *διδωμι* 1.
 διδοσαι 2 Sing. Ind. Praes. Pass. (281): *διδωμι* (1).
 διδοσαν (< διδοῖσαν) 3 Pl. Imperf. Od. ε. 286; φ. 367. 411 [234]: *διδωμι* 1.
 1) διδοσθε 2 Plur. Ind. Praes. Pass.: *διδωμι* 1.
 2) διδοσθε 2 Plur. Imper. Praes. Pass.: *διδωμι* 1.
 1) διδοσθον 2. 3 Dual. Ind. Praes. Pass.: *διδωμι* 1.
 2) διδοσθον 2 Dual. Imper. Praes. Pass.: *διδωμι* 1.
 1) διδῶσθον 3 Dual. Imper. Praes. Pass.: *διδωμι* 1.
 2) διδῶσθον (< διδῶσθων) 3 Plur. Imper. Praes. Pass.: *διδωμι* 1.
 διδῶσθων (< διδῶσθων) 3 Plur. Imper. Praes. Pass.: *διδωμι* 1.
 διδοσο (< διδον) 2 Imper. Praes. Pass.: (283): *διδωμι* 1.
 δίδονται 3 Sing. Praes. Pass. Pl. Rep. 566, c: *διδωμι* 1.

1 geben. a; = dargeben; verleihen. b. zugeben, verstatten c. übergeben=leihen, d. übergeben;=preisgeben; e. losgeben=begnadigen. 2 laufen in den Compos. mit ἀπο-, δια-, ἐκ-. 3 aneinander lesen, auslesen; Med.

1) *δίδωτε* 2 Plur. Ind. Praes. *δίδωμι* 1.
2) *δίδωτε* 2 Plur. Imper. Praes. Pl. Critia. 108, a; Xen. Cyr. 4, 5, 47: *δίδωμι* 1.

1) *δίδωτον* 2. 3 Dual. Ind. Praes. *πεισ-* Pl. Lys. 211, c; *δίδωμι* 1.

2) *δίδωτον* 2 Dual. Imper. Praes: *δίδωμι* 1.

δίδωτω 3 Sing. Imper. Praes. Pl. Leg. 916, d: *δίδωμι* 1.

δίδωτων 3 Dual. Imper. Praes.: *δίδωμι* 1.

[*διδότωσαν* (< *διδότων*)] 3 Plur. Imper. Praes.: *δίδωμι* 1.]

1) *δίδω* (< *δίδωι*, *δίδωθι*) 2 Sing. Imper. Praes. Od. γ, 58; Aesch. Sept. 134; Her. 3, 140; Pl. Phaedr. 257, a: *δίδωμι* 1.

2) *δίδω* (*δίδωι*) Imperf. II. ε, 165 Γ* (299): *δίδωμι* 1.

3) *δίδω* (< *δίδωοι*) 2 Sing. Imper. Praes. Pass.: *δίδωμι* 1.]

δίδωεν (*διδόν*) Neutr. Part. Praes. bei Spät.: *δίδωμι* 1.

διδόεναι (< *διδόναι*) Inf. Praes. ep. nur II. ω, 425 [340] *δίδωμι* 1.

διδόεις Part. Praes. Plud. P. 1, 57; Pl. Phaedr. 240, d: *δίδωμι* 1.

διδόουα Fem. Part. Praes. Pl. Crat. 404, b: *δίδωμι* 1.

διδόουσιν (< *διδόασιν*) 3 Plur. Indic. Praes. stets bei Homer, wie II. β, 255 B* und meist bei Her., wie in *δνα-* 7, 26; *ἀπο-* 4, 119; bei Spät., wie Dio. Cass. 65, 13; Maurelio 2, 143; 3, 305 (273): *δίδωμι* 1.

διδρήσκουσιν ión. für. *διδράσκουσιν*, -όντων in *ἀπο-* Her. 9, 59; -es in *ἐν-* 3, 4; 9, 86: *διδράσκω* 2.

διδῶ 1 Sing. Conj. Praes. *ἐπι-* Xen. Cyr. 1, 4, 12: *δίδωμι* 1.

1) *διδῶ* 3 Sing. Conj. Praes. Act. Pl. Rep. 425, e; Xen. Cyr. 3, 2, 29: *δίδωμι* 1.

2) *διδῶ* 2 Sing. Conj. Praes. Pass.: *δίδωμι* 1.

1) *δίδωμι* 1 Sing. Ind. Praes. II. η, 620 Α*; Xen. Cyr. 8, 5, 19: *δίδωμι* 1.

2) *δίδωμι* (< *διδῶι*) 1 Sing. Conj. Praes. Od. η, 342 (vgl. Thiersch. p. 327) [69]: *δίδωμι* 1.

δίδων oder *διδῶν* (< *διδόναι*, *διδόναι*) Inf. Praes. dor. vgl. Ahrens. Aeol. p. 93: *δίδωμι* 1.

διδόνται 3 Plur. Conj. Praes. Pass.: *δίδωμι* 1.

διδως (< *διδωτε*, *διδωθεα*) 2 Sing. Ind. Praes. Pl. Phaed. 100, b: *δίδωμι* 1.

διδῶς 2 Sing. Conj. Praes. Pl. Prot. 310, d; X. Cyr. 5, 5, 22: *δίδωμι* 1.

διδώουεν Inf. Fut. Od. ω, 314 [250]: *δίδωμι* 1.

διδωοθα 2 Sing. Opt. Praes. bei Bekker für *διδωοθα* II. τ, 270 [231]: *δίδωμι* 1.

διδωοθε 2 Plur. Conj. Praes. Pass.: *δίδωμι* 1.

διδῶσθον 2. 3 Dual. Conj. Praes. Pass.: *δίδωμι* 1.

διδῶσι (s. unt. *διδῶι*) 3 Sing. Ind. Praes. Xen. Hell. 3, 4, 26: *δίδωμι* 1.

διδῶσι(ν) 3 Plur. Conj. Praes. Xen. An. 3, 1, 23; *ἀπο-* Pl. Leg. 809, d: *δίδωμι* 1.

διδώομεν (< *διδώομεν*) Fut. Od. η, 358 [250]: *δίδωμι* 1.

διδῶσι s. *διδῶσι* u. *διδῶομεν*.

διδῶται (< *διδῶται*) 3 Sing. Conj. Praes. Pass.: *δίδωμι* 1.

διδῶται (< *διδῶται*) 3 Sing. Conj. Praes. Pass. att. (301): *δίδωμι* 1.

διδῶτε (< *διδῶσι*) 3 Sing. Praes. dor. vgl. Ahrens; [256]: *δίδωμι* 1.

διδε Imperf. in *περσ-* II. ε, 566; ε, 433; λ, 557: *περσίδω*, sehr fürchten.

διδελεγμαί Perf. Med. Pl. Soph. 218, a: *διδελεγω* 3.

διδελεξαι 2 Sing. Perf. Med. Pl. Prot. 313, b: *διδελεγω* 3.

διδελεχθαι Inf. Perf. Med. Pl. Soph. 242, c: *διδελεγω* 3.

διδελεχθον Dual. Perf. Med. Pl. Eryx. 399, d: *διδελεγω* 3.

διδεῖς Part. Com. Fr. 3, 586; Hippocr. 4, 162: *διδῆς* zusammenges. aus *διδῆς* 4.

διδελεζάμεν, -ατο Aor. Med. ép. II. λ, 407 u. in spät. Prosa, wie Dio. Cass. 38, 18; 56, 1: *διδελεγω* 3.

διδελεχθην (vgl. *διδελεχθ-*) Aor. Pass. Pl. Theaet. 142, c: *διδελεγω* 3.

διδεμαι Praes. Aesch. Pers. 701 (> *διδεμαι*): *διδεμαι* 5.

erwägen; sich unterreden, unterhalten. 4 durchschicken, durchlassen, entlassen. 5 gescheucht werden, sich scheuen.

- διέμενος Part. Med. Ar. Plut. 729: διέμειψα संग्र. aus διέμειψα 1.
 3 Plur. Praes. Med. II. ψ, 475: διέμειψα 2.
 3 Plur. Imperf. Ion. II. ο, 581, sie heizten: διέμειψα, διέμειψα 2.
 1) διέσθαι Inf. Med. act. Hippocr. 1, 478: διέμειψα zusammengezogen aus διέμειψα 1.
 2) διέσθαι (weggescheucht werden, enteilen, sich entfernen) Inf. Praes. Med. II. μ, 304; vgl. ψ; 475: διέμειψα 2.
 3) διέσθαι scheuchen Inf. II. μ, 276; σ, 162; Od. ρ, 398; υ, 343: διέμειψα, διέμειψα 2.
 διέμειψα (διέμειψα suchte auf, sann) Imperf. II. π, 713; Her. 1, 65 (Orac.): διέμειψα 3.
 διέμειψα (< διέμειψα) 2 Sing. Theocr. 25, 37: διέμειψα 4.
 διέμειψα (< διέμειψα) Imperf. Med. Bion. 11, 2 (Meineke); Nonn. 12, 140: διέμειψα 3.
 διέμειψα (< διέμειψα) 2 Sing. Od. λ, 100: διέμειψα 4.
 διέμειψα zu erforschend strebend, suchend, forschend II. ε, 168; διέμειψα δ, 88: διέμειψα 4.
 διέμειψα (> διέμειψα) Inf. Hes. Op. 601; Her. 1, 94; 2, 147: διέμειψα 4.
 διέμειψα [α] Fnt. Od. π, 239: διέμειψα 4.
 διέμειψα (< διέμειψα) Aor. Pass. N. T.; διέμειψα 5.
 διέμειψα (< διέμειψα) N. T. Matth. 25, 44; 2 Tim. 1, 18: διέμειψα 5.
 διέμειψα (< διέμειψα) Fnt. Ion. -εν Her. 4, 134: διέμειψα 5.
 διέμειψα (< διέμειψα) Imperf. N. T. Matth. 4, 11; -ει 8, 15: διέμειψα 5.
 διέμειψα Conj. II. ο, 651; π, 246; χ, 189: διέμειψα (scheuchen, verfolgen): διέμειψα 2.

1) Vgl. Buttmann, Ausf. Gr. Gr. §. 86, Anm. 4.

- διέμειψα (< διέμειψα Ion.) Aor. Med. Pl. Phaed. 61, e: διέμειψα 6.
 διέμειψα (< διέμειψα) Ion. Aor. Pass. Thuc. 7, 87; Isocr. 6, 15 (388. 88): διέμειψα 6.
 διέμειψα (< διέμειψα, διέμειψα, διέμειψα) Aor. 1 Plut. 1, 625: διέμειψα 6.
 διέμειψα s. διέμειψα.
 διέμειψα (< διέμειψα) def. Aor. διέμειψα Eur. Bach. 600; διέμειψα Aesch. Ch. 99; Eur. Here. F. 498; Or. 991; διέμειψα 7.
 διέμειψα-(τη) Aor. Pass. -θείς Aesch. Ag. 393: διέμειψα 8.
 διέμειψα Ful. Thuc. 3, 40: διέμειψα 8.
 διέμειψα s. διέμειψα 9.
 διέμειψα Aor. διέμειψα Od. λ, 547: διέμειψα II. ψ, 574; -ω, -η, -η Pl. Demod. 383, b; -ον Leg. 696, b; -ας Inf. 700, c; -ας Part. 958, b; Med. -ασσάσθαι Pl. Leg. 937, e; -άμενος Part. 767 e: διέμειψα 9.
 διέμειψα-(τη) Aor. Pass. -είη Pl. Rep. 614, d: διέμειψα 10.
 διέμειψα (< διέμειψα) Fut. Ion. διέμειψα Inf. Her. 1, 97 (158. 159. 222): διέμειψα 9.
 διέμειψα Inf. Aor. Pass. Pl. Euthyd. 294, e: διέμειψα 9.
 διέμειψα 3 Dual. Imperf. Pass. II. ρ, 680: διέμειψα 10.
 διέμειψα Inf. Praes. Hes. Op. 598: διέμειψα = διέμειψα 10.
 διέμειψα (< διέμειψα) Imperf. Od. ε, 384; -όμεθα 388: διέμειψα 10.
 διέμειψα Her. Imperf. II. ω, 12: διέμειψα = διέμειψα 10.
 διέμειψα Opt. Praes. II. δ, 541: διέμειψα = διέμειψα 10.
 διέμειψα-(τη) Aor. Pass. -είη Od. χ, 85: διέμειψα 10.
 διέμειψα Aor. -ήσας Part. II. ψ, 840: διέμειψα 10.
 διέμειψα απο- Heracl. inscrpt. 1, 54: διέμειψα = διέμειψα 10.

1 durchschicken, durchlassen, entlassen. 2 Act. sich jagen lassen, fliehen; Med. schenken, in die Flucht jagen, verfolgen. 3 διέμειψα, ungewiss sein, zweifeln. 4 aufsuchen, sich zu verschaffen suchen; 5 dienen, bedienen, aufwarten. 6 ernähren, eine gewisse Lebensart führen. 7 werfen. 8 für recht und billig erachten; fordern wollen; strafen, verurtheilen. 9 rechten, Recht sprechen; Med. sich Recht sprechen lassen Kr. Gr. §. 52, 11, processiren; Pass. verklagt werden. 10 im Kreise herum drehen;

διέξε Aor. 1 sonst Anthol. 15, 27; jetzt geändert in *διέξε*: *διέξε* 7.

διόστο Opt. Od. ε, 317: *διόσθας* (scheuchen): *διώ* 2.

διόν Imperf. Hef um II. x, 251: *διώ* 2.

διονηθήσονται Fut. Pass. Eur. Ion. 1268: *διώ* 11.

διονηο- Aor. -ας Pind. l. 2, 35: *διώ* 11.

διωών Part. II. π, 747: *διώ* 11, aufsuchen, aufspüren.

διωά (< *διωή*) [Pl.] Az. 366, α; -ης Anth. Pl. 4, 137 (die Zusammenziehung in nur bei Spät.): *διωά* 12.

διωάων (< *διωών*) Part. Od. λ, 584: *διώ* 12.

διωή Praes. Pind. N. 3, 6; Pl. Phil. 35, b: *διώ* 12.

διωήσ- Aor. -ήσας R. Rep. 562, c: *διώ* 12.

διωήσω Fut. Pl. Xen. Mem. 2, 1, 17: *διώ* 12.

διωή (< *διωή*) 3 Sing. Opt. Pl. Eryx. 401, d: *διώ* 12.

διωή (< *διωή*) 2 Sing. Opt. Xen. An. 4, 5, 27: *διώ* 12.

διωών (< *διωών*) Part. Pl. Gorg. 565, α: *διώ* 12.

διωώς 3 Plur. Conj. Pl. Phil. 45, b: *διώ* 12.

διωυάθειν Inf. Praes. nach And. *διωυάθειν* Aor. 2 Pl. Rep. 375, α; Euth. 15, d: *διωυάθειν* = *διωυά* 13.

διωυάθοντες Part. Praes. nach And. Aor. 2 sp. Clem. Al.: *διωυάθω*, *διώ* 13.

διωυάθω Conj. Aor. 2 Ar. Nub. 1482: *διωυάθω* = *διώ* 13.

διωυάμεν Inf. II. ε, 223: *διώ* 13.

διωυάτεον 3 Dual Imperf. für -έτην II. π, 364, wie auch *λαγυάτεον* α, 583; *έτεύχτεον* ε, 346 [75]: *διώ* 13.

διωυάτες Vb. Chrysipp. Athen. 1, 8; -ας Her. 9, 58: *διώ* 13.

διώρας Conj. in *αποδιώρας* II. ε, 763: *αποδιώρας*, verfolgen.

διώρας Conj. II. ε, 110: *διώ* 13, schenken: *διώ* (?) 2.

διώξ- s. *διώ* 13.

διώξομεν Opt. Fut. Med. Pl. Prot. 310, c: *διώ* 13.

διώξομαι Fut. gew., wie Ar. Equ. 368; Pl. Chl. 407, α; Theaet. 168, α; Xen. Cyr. 4, 1, 19; 3, 18 (379): *διώ* 13.

διώξω (nicht selten neben *διώξομαι*) Fut. Pind. Ol. 3, 81; Xen. Cyr. 6, 3, 13; An. 1, 4, 8; Dem. 38, 16 α. Sp. (379): *διώ* 13.

διώξω- (ήν) Aor. Pass. -εις, -έντες, -είσα Thuc. 3, 4; 8, 20: *διώ* 13.

διωθ- (< *διωθ*-, *δαμ*-, *δαμασθ*-) Aor. Pass. *διωθεν* Pind. P. 8, 17; -θείς Part. -έντα Enr. l. T. 230; -έντες Aesch. Pers. 906, Ch.; Eur. Ale. 127, Ch.; Tro. 175, Ch.; -έντων lph. T. 199, Ch.: *δαμά* 14.

διωθεν s. *δαμά* 14.

διωθ- (< *δαμά*-, *δαμ*-, *δαμασθ*-) *διωθέν* 3 Sing Imper. II. ε, 158; -εις Part. -έντα II. δ, 99; ε, 646: *δαμά* 14.

διωθέν s. *δαμά* 14.

διωθέν s. *δαμά* 14.

διωθέν s. *δαμά* 14.

διωθέν s. *δαμά* 14.

διωθέν s. *δαμά* 14.

διωθέν s. *δαμά* 14.

διωθέν s. *δαμά* 14.

διωθέν s. *δαμά* 14.

διωθέν s. *δαμά* 14.

διωθέν s. *δαμά* 14.

διωθέν s. *δαμά* 14.

διωθέν s. *δαμά* 14.

διωθέν s. *δαμά* 14.

διωθέν s. *δαμά* 14.

διωθέν s. *δαμά* 14.

διωθέν s. *δαμά* 14.

διωθέν s. *δαμά* 14.

διωθέν s. *δαμά* 14.

διωθέν s. *δαμά* 14.

διωθέν s. *δαμά* 14.

διωθέν s. *δαμά* 14.

διωθέν s. *δαμά* 14.

διωθέν s. *δαμά* 14.

διωθέν s. *δαμά* 14.

διωθέν s. *δαμά* 14.

διωθέν s. *δαμά* 14.

Pass. sich herum drehen, herum schweifen. 11 mit der Wurf Scheibe werfen. 12 dursten, heftig verlangen nach . . . Gen. 13 α. in schnelle Bewegung setzen; δ. Med. vor sich herjagen, verfolgen, nachsetzen. 14 *δαμά*, *δαμά*, *δαμά*, *δαμά*; überwältigen, bändigen: α. zählen; β. verheirathen. pass. verheirathet sein; γ. überwinden, unterjochen; pass. unterjocht sein, gehorchen; δ. überwältigen, küssen. 15 verdoppeln, zweifelhaft, unschlüssig sein. 16 es schien, deuchte. Butt. Lexil. II. p. 100 ff.

δοχμωθεῖς Aor. Pass. Hes. Sc. 388; Hom. Hym. 3, 146: δοχμῶν 1.

δοχμωσε Aor. Nonn. D. 42, 162: δοχμῶν 1.

δραῖ Imper. Praes. Pl. Legg. 900, c: δρᾶν 2.

1) δρεῖ (vgl. 1, δρεῖ) 3 Sing. des Aor. ἴδραν; ἀποδρεῖ Pl. Hipp. maj. 295, b; Xen. Cyr. 1, 4, 13; Mem. 2, 10, 1: ἀποδιδράσκω 3.

2) δρεῖ 3 Praes. Ind. Pl. Rep. 495, b: δρᾶν 2.

3) δρεῖ Praes. Conj. Pl. Rep. 426, c: δρᾶν 2.

δρεῖθι Imperat. Aor.: διδράσκω 3.

δραθίεν Inf. Aor. παρα- II. 5, 163: παραδραθῆναι 4.

δραίην Opt. des Aor. ἴδραν; ἀποδραίην Xen. An. 6, 3 (6, 1), 16: διδράσκω 3.

δραίνεις 2 Sing. Praes. II. x, 96: δραίνω = δρᾶν 2.

δραν(-ον) Aor. 2 δρακύν Aesch. Eum. 34; προσ- 266; δρανών Eur. Bacch. 1018: δέκνομαι 5.

δραν(-ην) Aor. 2 Pass. -εις, ἔντες Pind. N. 7, 6: δέκνομαι 5.

δραμ- Aor. s. δραμῆν; δράμης Opt. Xen. 1, 5, 8; δραμῆν Inf. Eur. I. A. 1456; δραμῶν, -οντ- Part. Pl. Rep. 327, b: τρέχω 6.

δραμόμαι (< δραμοῦμαι) Fut. Illeg. 8, 102: τρέχω 6.

δραμῆν 3 Dual. Aor. 2 II. v, 393: τρέχω 6.

δραμητίον Vb. δρα- Procl. in Tim. 1, 32: τρέχω 6.

δραμόμαι (< δραμῶ, δραμοῦμαι) Fut. ἀνα- Anth. 9, 575: τρέχω 6.

δραμοῦμαι (< δρεῖν, δρεῖν) Fut. gew. Eur. I. T. 1424; Xen. An. 7, 3, 45; -εῖτας Equ. 8, 6: τρέχω 6.

δραμῶ (< δραμοῦμαι, δραμοῦμαι) Fut. ἔπερ- Philetaer. C. Fr. 3, 292: τρέχω 6.

δραν Neutr. des Part. δρᾶς.

δρεῖν (< δρεῖν) Inf. Praes. Pl. Phaedr. 270, d; Xen. Cyr. 3, 3, 53: δρᾶν 2.

δρεῖνα Inf. Aor. ἀποδρεῖνα (< δρεῖ-

ναι) Thuc. 4, 46; Pl. Prot. 317 a; Isocr. Paneg. 272, a: διδράσκω 3.

δρεῖντ-: -ος, -ι u. s. w. Gen. Dat. u. s. w. des Part. δρᾶς; διδραίνων Her. 8, 75: διδράσκω 3.

δρεῖ- Aor. δρακύνων Part. Med. Plut. Alex. 74; -ος Pl. Lys. 209, c: δρᾶν 2.

δραν- Aor. 2 (< δρεν-) δραπῶν Part. Aor. 2 Pind. P. 4, 130: δρᾶν 8.

1) δρᾶς, δραν- Part. Aor. ἀποδρεῖ; Od. π, 65; ε, 516; Pl. Symp. 198, c; Xen. Hell. 1, 3, 22; auch Ion.

(neb. Inf. δρεῖν) Her. 3, 148; vgl. διδραίνων u. δραν- und διδραίνων 4, 148: διδράσκω 3.

2) δρᾶς- Aor. 1 ἀποδρεῖν frühere Lesart für ἀποδρεῖ Xen. Cyr. 1, 4, 13; vgl. Theophr. Char. 18: διδράσκω 3.

3) δρᾶς- Aor. -η Conj. Pl. Leg. 873, c; -μεν Aesch. Ag. 1654; -μεν (186) Opt. Pl. Leg. 641, a; 709, d; δρᾶσαι Inf. Aesch. Suppl. 380; Pl. Rep. 377, c; -ας Thraet. 163, c; Aesch. Frgm. 268: δρᾶν 2.

δρεῖσα Fem. des Part. δρᾶς.

δρασθ- Aor. Pass. -εις, ἔντες Thuc. 6, 53 (209, 219): δρᾶν 2.

δράσκω (< δρεῖν) Fut. ἀποδράσκω Pl. Rep. 457, c; Dem. 9, 74: διδράσκω 3.

δραστικός Vb. Soph. El. 1019; Pl. Rep. 268, d (209, 212): δρᾶν 2.

δρᾶω Fut. Aesch. Prom. 744; Ar. Eccl. 704; Pl. Phil. 18, a; -ειν Pol. 494 c: δρᾶν 2.

δράται 3 Sing. Praes. Pass. Pl. Pol. 288, c: δρᾶν 2.

δρεῖ 2 Plur. Conj. des Aor. ἴδραν: διδράσκω 3.

1) δρεῖν Dual. Conj. des Aor. ἴδραν: διδράσκω 3.

2) δρεῖν Dual. Praes. Pl. Pol. 308, b: δρᾶν 2.

δρεῖν (< δρεῖν) Vb. -τά II. v, 169: δρεῖν 9.

1) δρεῖν 3 Sing. Imper. des Aor. ἴδραν: διδράσκω 3.

2) δρεῖν 3 Sing. Imper. Praes. Aesch. Sept. 1066; Pl. Leg. 914, a: δρᾶν 2.

δρεῖν Imperf. Mosch. 2, 69 von dem spätern δρεῖν u. δρεῖν 8.

1 seitwärts neigen, krümmen. 2 thun: intr. thätig sein, Lat. dienen; tr. ausführen. 3 entlaufen in den Campos, mit ἀπο-, δρα-, ἐν-. 4 schlafen neben, Jem. 5 sehen, blicken. 6 laufen. 7 zusammenfassen, ergreifen. 8 brechen,

- δρυν- (< δρυν-) -ως Conj. Her. 2, 92; -antes Pl. Tim. 91, e; *Med* δρυνασθαι Aesch. Sept. 718; δρυνάμενος Od. μ, 357; δρύνω 8.
- δρυνέμενος (< δρυνέμενος) Fut. dor. Theoc. 18, 40; δρύνω 8.
- δρύνωμαι (< δρυνέμενος) Fut. ἀπο- Anth. 6, 303; δρύνω 8.
- δρύν (< δρύν) Inf. Praes. bei Xen. Hell. 1, 1, 23; δρύν 2.
- δρύναι (< δρύναι) Inf. ion. ἀπο- Her. 3, 45; δρύνω 3.
- δρύνωμαι (< δρύνωμαι) Fut. ion. -σθαι in ἀπο- Her. 7, 210; -τας u. -οντας in δια- 3, 135; 8, 60. 80; δρύνω 3.
- δρυνάσκει Iter. Imperf. (er lief) Hes. Fr. 221, 2 (Goettl.); δρυνάω.
- δρυνθ- u. δρυνθην.
- δρύνω Opt. in ἀποδρύνω II. v, 187; u. 21; (ἀπο)- δρύνω für (ἀπο)- δρύνω 10.
- δρυν- Aor. II. π, 324; ἀποδρύνω Conj. Od. ε, 489; *Med*. δρυνάμενος Part. Od. β, 153; δρύνω 10.
- 1) δρύν 1 Sing. Conj. des Aor. *Idr*αν; ἀποδρύν Xen. Cyr. 1, 4, 13; δρύνω 3.
- 2) δρύν 1 Sing. Praes. Aesch. Sept. 1057; Pl. Theoc. 151, d; δρύν 2.
- δρύν (< δρύν) 3 Sing. Opt. Praes. Pl. Epin. 989, d; δρύν 2.
- δρύν (< δρύν) 3 Sing. Opt. Praes. Pl. Rep. 374, b; δρύν 2.
- δρύνω 1 Plur. Opt. Praes. Eur. Cycl. 132; δρύν 2.
- 1) δρύνω 1 Plur. Conj. des Aor. *Idr*αν; δρύνω 3.
- 2) δρύνω 1 Plur. Praes. Thuc. 3, 43; Pl. Leg. 713, d; δρύν 2.
- δρύν Part. Praes. Pl. Tim. 33, d B* vgl. δρύντ-; δρύν 2.
- δρύντ- Stammform des Part. δρύντ-ος Aesch. Ag. 1359; -ας Pl. Tim. 64, e; -ας Aesch. Eum. 799; -ας Pl. Phil. 19, d; δρύντων Tim. 65, b; δρύντ- ib.; δρύντας Rep. 469, d; δρύν 2.
- δρύνω (M. δρύνω, δρύνω) ich würde aufwarten Opt. Praes. Od. ε, 317; δρύν 2.
- 1) δρύνω 3 Plur. Conj. des Aor. *Idr*αν; δρύνω 3.

- 2) δρύνω (< δρύνω) 3 Plur. *Ind*. Praes. Aesch. Eum. 162; Pl. Rep. 358, c; δρύν 2.
- 3) δρύνω 3 Plur. Conj. Praes. Pl. Rep. 470, e; δρύν 2.
- 4) δρύνω Dat. Plur. Part. Praes. s. unt. δρύντ-.
- δρύνω (st. δρύνω) 3 Plur. Praes. ep. παρα- Od. ε, 324; ὕπο- 333; (παρα-, ὕπο-) δρύνω 2.
- δρύν (< δρύν) Aor. 2 II. θ, 85; ε, 210; σ, 416; δρύν 11.
- δρύν Imperf. Bion. 16, 6; δρύν 11.
- δρύνθην 3 Dual. Imperf. Od. χ, 114; δρύν 11.
- δρύνται Praes. Med. er verhält, birgt sich II. ε, 140; geht unter Her. 4, 181; δρύνται entzieht sich II. v, 225; δρύν 11.
- δρύνω 3 Sing. Imper. *Idr*αν- N. T. Eph. 4, 26; δρύν 11.
- δρύν (> δρύν Thiersch. §. 231, 161) 3 Opt. Aor. 2 Od. σ, 345; v, 286; δρύν 11.
- δρύν 3 Sing. Conj. des Aor. 2 *Idr*αν II. λ, 194. 209; ε, 435; Pl. Crat. 413, b; δρύν Hes. Op. 728; δρύν 11.
- δρύνω (< δρύνω) 1 Plur. Opt. Aor. 2; δρύν 11.
- δρύν (< δρύνω) 1 Sing. Opt. Aor. 2 δρύν 11.
- δρύνω Aor. 2. Pass. *Idr*αν- Hippocr. 1, 601 (> *Idr*ανω); *Idr*ανω herausgehen durch ..., durchschöpfen.
- δρύνω 2 Sing. Conj. des Aor. 2 *Idr*αν II. ι, 604; δρύν 11.
- δρύνω 2 Sing. Opt. Aor. 2 *Idr*αν vgl. δρύν; δρύν 11.
- δρύνω 2 Plur. Conj. des Aor. 2 *Idr*αν vgl. δρύν; δρύν 11.
- δρύνω (< δρύνω) 2 Plur. Opt. Aor. 2; δρύν 11.
- δρύνω (< δρύνω) 3 Dual. des Opt. Aor. 2 *Idr*αν; δρύν 11.
- δρύνω Dual. Conj. des Aor. 2 *Idr*αν; δρύν 11.
- δρύνω (< δρύνω) Dual. Opt. des Aor. 2 *Idr*αν; δρύν 11.
- δρύν- Aor. Pass. *Idr*ανθην Alex. Athen. 6, p. 227, e; *Idr*ανθην Inf. Antiph. 117, 3; δρύν 11.

puücken, genießen. ernten. 9. abziehen, schinden. 10. kratzen, zerkratzen. 11 a. hineingehen, sich hineinbegeben; b. von Kleidern, antheus, anziehen.

δυνάσσομαι Fut. Pass. ἀπο- Ar. Vesp. 1122; δύω 1.
 δῦθαι (vgl. δῦτε) 2 Sing. Imper. Aor. 2 ll. π, 64: δύω 1.
 δύνει s. δῦν.
 δύνειν (< δύνειν) Opt. Aor. 2 in ἐδύνειν ll. π, 99 (> ἐδύνειν vgl. Thiersch. 231, 101): δύω 1.
 δύνεσθαι (< δύναι) Inf. Aor. ll. ζ, 185, 411; ξ, 63; τ, 313: δύω 1.
 δύν Nentr. Part. s. δύν.
 δύν' (< δύνειν) Imperf. ll. τ, 367: δύω 1.
 δύνα (< δύνειν, δύνασθαι) 3 Sing. Imper. Praes. doris. Theor. 10, 2 (Soph. Phil. 649 Ch.): δύναται 2.
 δύνας (< δύνειν) Inf. Aor. 2 ll. γ, 322; η, 131; κ, 221; λ, 537; υ, 76; ἀποδύναι Pl. Charm. 154, d; ἐδύναι Tim. 62, b; καταδύναι Xen. Cyr. 5, 5, 9: δύω 1.
 δυνάτεο 3 Plur. Opt. Praes. Her. 7, 103; 8, 130 [112]: δύναται 2.
 δυνάμην Opt. Praes. Pl. Symp. 199, 201, e; δύνατο Xen. Cyr. 3, 1, 29; δύνατο Pl. Symp. 214, e; τ Aesch. Prom. 914; δυνάμεθα Xen. Hell. 4, 6, 2; δύνασθ' Pl. Rep. 327, e; δύναντο Gorg. 467, a: δύναται 2.
 δυνάμενος Part. Praes. Pl. Rep. 476, e: δύναται 2.
 δυνάμεθα (für δυνάμεθα . . .) 1 Plur. Praes. ll. β, 343: δύναται 2.
 δυνάμην (< δυνάμην, ῥδ-) Imperf. ll. τ, 136: δύναται 2.
 δύνανται 3 Plur. Praes. Ind. ll. γ, 634; Od. γ, 237; Pl. Prot. 326, e: δύναται 2.
 δύνασαι (< δύνειν) 2 Sing. Ind. Praes. ll. α, 393; Pl. Sym. 201, e; Xen. Mem. 2, 8, 6 (281. 243): δύναται 2.
 δυνασαίτας (< δυνάσσομαι) Fut. Hippod. Stob. 43, 93 [166]: δύναται 2.
 δυνασθ-(ην) (< δυνεθ-) Aor. Pass. mehr ion. ll. ψ, 465; aber bei Xenophon neben δυνεθ-: δυνασθαι Conj. Cyr. 4, 3, 16; -ῃ, Hell. 2, 3, 33; -ῶν 6, 5, 40; -είην Opt. 4, 5, 29; -είη (> -ῃθείη) An. 7, 6, 20; δυνασθεῖς Hell. 1, 4, 16 vgl. δυνασθῆναι (384): δύναται 2.

δύνασθαι Inf. Praes. Pl. Phaed. 101, e: δύναται 2.
 δυνασθῆναι (< δυνεθ-) Inf. Aor. Pass. mehr ion. (vgl. δυνασθ-(ην)) Her. 2, 119; jedoch auch Xen. Cyr. 4, 2, 11: δύναται 2.
 δυνάσθω 3 Sing. Imper. Pl. Rep. 345, a: δύναται 2.
 δύνασο 2 Sing. Imper. Praes. Xen.: δύναται 2.
 δύναται 3 Ind. Praes. ll. ε, 351; Pl. Phaedr. 263, b: δύναται 2.
 δύναιο (< δύναι) 3 Sing. Imperf. ll. γ, 451: δύναται 2.
 δύνειν (δύνει) ll. ξ, 352, 4° Imperf. ll. α, 219 (tauchte hinab in . . .); Od. η, 81B^o vgl. δύν: δύνο 1.
 δυνέταται 3 Plur. Ind. Praes. Her. 2, 142; 4, 30 [107]: δύναται 2.
 δυνέμεθα (< δυνάμεθα) 1 Plur. Conj. Praes. ion. Her. 4, 97 (> δυνάμεθα) [245]: δύναται 2.
 δυνέμεσθαι (= δυνάμεσθαι) 3 Plur. Conj. Praes. Her. 7, 163 (> δυνάμεσθαι) [245]: δύναται 2.
 1) δύνει (aus δύνας st. δύνας) 2 Sing. Ind. Praes. bei Dichtern, wie Soph. Phil. 798; Eur. And. 239; auch bei Her. 2, 53 und Spätern, wie Polyb. 7, 11; Gnom. Stob. 1, 10 (281. 243): δύναται 2.
 2) δύνει 2 Sing. Conj. Praes. Xen. Cyr. 1, 6, 10; Mem. 3, 6, 14; (vgl. Ind. δύνει und δύνας (281. 243): δύναται 2.
 δύνει 2 Sing. Conj. Praes. ep. ll. ζ, 229: δύναται 2.
 δύνεθ-(ην) (< δυνασθ-) Aor. Pass. alt. -ῶ, -ῶν Conj. Pl. Leg. 968, b; -ῆτε Xen. An. 5, 6, 9; -είην Opt. Mem. 3, 6, 14; -είει 4, 4, 19; -είει, -είει 1, 2, 23; -είει Pl. Leg. 922, a (384): δύναται 2.
 δυνεθῆναι (< δυνασθῆναι) Inf. Aor. Pass. Pl. Alc. ll. 150, e: δύναται 2.
 δυνεσάτε (< ῥδ-) Aor. ll. ε, 621; υ, 510. 607: δύναται 2.
 δυνήσας 2 Sing. Fut. ll. α, 241. 562 [89]: δύναται 2.
 δύνησθαι Dual. Conj. Praes. Pl. Leg. 768, a: δύναται 2.

1 a. hineingehen, sich hineinbegeben. δ. von Kleidern, anthon, anziehen. 2 können, vermögen. 3 geben. a. =, dargeben, verleihen; b. zu-

διτρήσομαι Fut. II. α, 588; -στας τ, 163; Pl. Leg. 691, ε; διτρήσομεθα Dem. 6, 5; διτρήσομεσθα Soph. Phil. 1394 -σθας Inf. Pl. Alc. I. 105, b; διτράμας 2.
 διτρήσας 3 Sing. Conj. Praes. Xen. An. I, 6, 3; Pl. Rep. 477, ε; διτράμας 2.
 διτρε Part. Dual. Od. γ, 201; ἐποδιτρε II. θ, 332; γ, 421; ρ, 717; διώ 1.
 διττων (< διτῶσαν) 3 Plur. Imper. Aor. 2 vgl. ἀφίττων; διώ 1.
 διτρώμας Conj. Aor. Pl. Symp. 201, d; διτράμας 2.
 διτρώμεθα 1 Plur. Conj. Praes. Pl. Rep. 348, α; διτράμας 2.
 διτῶντο (< διτῶντο) Imperf. mit act. Bed. II. ε, 345 [245]; διώ 1.
 διῶν Imper. Praes. Med. ἀνα- Pl. Theset. 145, ε nimm nicht zurück: ἀναδιτῶντος hervortreten, sich zurückziehen.
 διῶνσι 3 Plur. Praes. Od. γ, 195 (200. 201); διῶς, unglücklich machen.
 διῶσας st. διτῶσας die Trag. wie Aesch. Prom. 271; Pers. 582; Soph. O. T. 1218; διῶσας, wehklagen, jammern, trauern.
 δι-σ Aor. καραδιῶσ Conj. Xen. An. I, 3, 17; καραδιῶσ Part. Her. 6, 17; -σως Her. 8, 90; Med. διῶσας (Wolf.) II. γ, 328; διῶσας γ, 739; διώ 1.
 δις Part. Aor. Pl. Phaed. 113, c; διῶς Tim. 25, d; διῶτος Her. 7, 149; καραδιῶς II. σ, 210; -τα α, 601; -τας α, 545; ἐπὶ Od. ξ, 460; Ar. Pax. 336; ἐπὶ Soph. Tr. 759; ἐπὶ II. α, 736; διώ (ἐπὶ, ἐπὶ) 1.
 διῶς Inf. Aor. in ἀποδιῶς II. α, 435; γ, 182; ἀποδιῶ ausziehen, entkleiden.
 διῶς (< διῶς) Aor. παρίδιῶς, II. λ, 100; παρίδιῶ, ringsum ausziehen 1.
 διῶσας Fut. Med. II. ε, 231; in ἐπὶ διῶσας γ, 622 Aristarch (< ἐπὶ διῶσας), wirst dich begeben, erheben, hertzutreten zu ...): παρίδιῶ 1.
 διῶσας st. διῶς 2 Sing. Ind. u.

Imper. Aor. Med. II. π, 129; γ, 36; Od. ρ, 276 [56]; διώ 1.
 διῶσας Inf. Fut. Od. γ, 18; διώ 1.
 διῶσας st. διῶσας Aor. 1 Med. II. γ, 465 Γ^α [56]; διώ 1.
 διῶσας Iterat. Imperf. II. θ, 271 [143]; διώ 1.
 διῶσας Fut. Od. μ, 383; -σας Pl. Leg. 905, α; vgl. διῶσας; -σας II. γ, 298; ἐπὶ διῶσας Eur. Bacch. 853; καραδιῶσθ' Od. α, 174; διώ 1.
 διῶσας Part. Aor. Med. mit Praesensbedeut. Od. α, 24; διώ 1.
 διῶ Fut. (Conj. Aor. 1) ἀπο- II. β, 251; διώ 1.
 1) διῶ (< διῶ) 2 Plur. Opt. Aor. 2; διώ 1.
 2) διῶ (vgl. διῶ) 2 Plur. Imperat. Aor. 2 II. σ, 140; διώ 1.
 διῶ Vb. Pl. Rep. 457, α; διώ 1.
 διῶ (< διῶ) 3 Dual. Opt. Aor. 2; διώ 1.
 1) διῶ (< διῶ) 2 Dual. Opt. Aor. 2; διώ 1.
 2) διῶ (< διῶ) 2 Dual. Imper. Aor. 2; διώ 1.
 διῶ 3 Sing. Imper. Aor. 2 ἐπὶ II. ε, 377; διώ 1.
 διῶ Imper. Dual. Aor. 2; διώ 1.
 διῶσας (< διῶσας) 3 Plur. Imper. Aor. 2; διώ 1.
 δι-σ Aor. διῶσας Part. Ap. Rh. 1326; διῶσας, untertauchen.
 διῶ Conj. des Aor. 2 διῶ II. ρ, 186, 456; γ, 99; διώ 1.
 διῶσας 1 Plur. Conj. des Aor. 2 διῶ vgl. διῶ; διώ 1.
 διῶσας 3 Plur. Conj. des Aor. 2 διῶ vgl. διῶ; διώ 1.
 διῶ 1 Conj. Aor. 2 Od. ε, 356; γ, 296 [237]; διῶσας 3.
 1) διῶ (< διῶ, διῶ, διῶ) 3 Conj. Aor. 2 Aet. Ar. Vesp. 583; Xen. Oec. 9, 16; Dem. 18, 58; ἐπὶ Pl. Gorg. 499, b; διῶσας 3.
 2) διῶ 2 Conj. Aor. 2 Pass.: διῶσας 3.
 διῶ (< διῶ, διῶ, διῶ) 3 Sing. Conj. Aor. 2 II. ζ, 527 Γ^α [237]; διῶσας 3.
 διῶ, διῶ Opt. Aor. 2 ist in guten Ausgaben in die gewöhnliche Optativform διῶ, -ης, -η oder in die

geben, verstaten; ε. übergeben = lehren; d. übergeben = preisgeben; e. losgeben = begnadigen.

Conjunctivform geändert; vgl. jedoch δῶν Lys. 16. 19: δίδωμι 1.
 δῶντες (< δῶντα) 3 Sing. Conj. Aor. 2 ll. α, 324; η, 275 [237]: δίδωμι 1.
 δῶν' (< δῶντα, δῶντα) 3 Sing. Aor. 2 Od. η, 35: δίδωμι 1.
 δῶντα (< δῶντα) 1 Sing. Aor. 1 ll. θ, 43; Od. δ, 649: δίδωμι 1.
 δῶντων (< δῶντων) 3 Pl. Aor. 1 Od. ζ, 215: δίδωμι 1.
 δῶντας (< δῶντας) 2 Sing. Aor. 1 Od. δ, 647: δίδωμι 1.
 δῶντες[ν] (< δῶντες[ν]) 3 Sing. Aor. 1 ll. β, 102 Γ': δίδωμι 1.
 δῶνται 1 Sing. Conj. Aor. Pass.: δίδωμι 1.
 δῶνται 1 Plur. Conj. Aor. 2 Pass. in δῶνται ll. χ, 254: δίδωμι 1.
 δῶντες 1 Dual. Conj. Aor. 2 in παραδίδωντες ll. φ, 485: δίδωμι 1.
 δῶμεν (< δῶμεν) 1 Plur. Conj. Aor. 2 ll. φ, 537; Od. θ, 389; Pl. Tim. 55, d; Leg. 702, d [237]: δίδωμι 1.
 δῶν (< δῶν) Part. Praes. (217): δῶν, binden 2.
 δῶντας 3 Plur. Conj. Aor. 2 Pass. ἀπο- Xen. Mem. 3, 6, 6: δίδωμι 1.
 δῶμεν (< δῶμεν) 1 Plur. Conj. Aor. 2 mit verkürztem Bindevokale [372] ll. η, 209. 351: δίδωμι 1.
 δῶνται 3 Sing. Praes. Her. 1, 54 Γ': δῶντα 3.
 δῶντες Opt. dep. Med. Her. 2, 126: δῶντα 3.
 δῶντες- Aor. Pass. -εις, -ετα Is. 4, 26: δῶντα 3.
 δῶντες- Aor. Med. -η Xen. An. 7, 3, 20; -ατο Opt. Pl. Rep. 394, α;
 -ασθαι Xen. Hell. 6, 3, 6: δῶντα 3.
 δῶνται (< δῶνται) Fut. Eur. Heracl. 1028; Pl. Phaedr. 256, e: δῶνται, δῶντα 3.

δῶνται (< δῶνται) Fut. Hom. Fr. 7, 7: δῶντα 3.
 δῶν 2 Sing. Conj. Aor. 2 ll. η, 27; δῶν Aesch. Suppl. 340 [237]: δῶντα 1.
 δῶντα 3 Sing. Fut. ll. θ, 143; Pl. Rep. 461 e: δίδωμι 1.
 δῶντες Inf. Fut. ll. α, 654; Pl. Theaet. 166, b: δίδωμι 1.
 δῶντας 2 Sing. Fut. Pl. Soph. 253, e: δίδωμι 1.
 δῶνται (< δῶνται) Inf. Fut. ll. α, 323; χ, 117: δίδωμι 1.
 δῶνται (< δῶνται) Inf. Fut. ll. η, 369; Od. δ, 7: δίδωμι 1.
 δῶντα 2 Plur. Fut. Xen. An. 7, 3, 17: δίδωμι 1.
 δῶντα 2 Plur. Conj. Aor. 2 Pass. vgl. δῶν: δίδωμι 1.
 δῶντες (< δῶντες) 3 Plur. Conj. Aor. 2 ll. γ, 66 [237]: δίδωμι 1.
 δῶντες (δῶν, δῶντα, δῶν) 3 Sing. Conj. Aor. 2 ll. α, 129; Od. α, 379; η, 144 [137]: δίδωμι 1.
 δῶνται Fut. Med. παρα- Od. η, 78: δίδωμι 1.
 δῶνται 1 Plur. Fut. Pl. Rep. 635, α: δίδωμι 1.
 δῶνται 3 Plur. Fut. ll. α, 123 B'; Pl. Leg. 778, c: δίδωμι 1.
 δῶντα 1 Sing. Fut. ll. θ, 166 Γ'; Pl. Phaedr. 236, b: δίδωμι 1.
 δῶντα 3 Sing. Conj. Aor. 2 Pass. Xen. Mem. 2, 2, 5: δίδωμι 1.
 δῶντα 2 Plur. Conj. Aor. 2 Xen. An. 7, 3, 17; παρα- Her. 9, 87: δίδωμι 1.
 δῶντα 2, 3 Dual. Conj. Aor. 2 vgl. δῶν: δίδωμι 1.
 δῶν' (δῶν', δῶντα, δῶντα) 3 Sing. Aor. 1 ll. α, 266: δίδωμι 1.
 δῶνται (< δῶνται) 3 Plur. Conj. Aor. 2 ll. α, 137; δῶντα' α, 136. 278 [237]: δίδωμι 1.

E.

ἔα (< εἶα) 1 Sing. Imperf. Od. ζ, 222. 352 (> εἶα): εἶα 4.
 ἔα (< εἶα, εἶα, εἶα) 1 Sing. Imperf. ll. δ, 321; ε, 587; Od. ζ, 352; Her. 2, 19: εἶα 4.

ἔα (< εἶα) 3 Sing. Imperf. ll. δ, 317 (ll. 1.): εἶα 5.
 ἔα Imper. ll. β, 165; ε, 260; η, 13 (IX. III.); Pl. Crit. 54, e: εἶα 5.

1 geben α. = dargeben, verleihen; δ. zugeben, verstaten; ε. übergeben = lehren; d. übergeben = preisgeben; e. losgeben = begnadigen.
 2 α. binden, δ. festhalten, hindern, 3 (be)schenken auch das Med.

ἔα (< *ἔα*) 3 Sing. Praes. II. ε, 256; Pl. Rep. 361, α: *ἔα* 5.

*ἔα*¹⁾ (< *ἔα*) 3 Sing. Praes. II. θ, 414: *ἔα* 5.

*ἔα*²⁾ (< *ἔα*) Inf. Od. θ, 509 (-*ἔα*-, nicht -*ἔα* 222): *ἔα* 5.

ἔας (< *ἔας*) 2 Sing. Praes. Od. μ, 137: *ἔας* 5.

ἔα Perf. 2 pass. in Compos. *ἐπ-ἔα*. Op. 534 (daran zerbrochen sein); *καταῖσθαι* Pl. Gorg. 469, d (> *ἔα*); *καταῖσθαι* ib. (*κα-ἔα*): (*κατ-zer*)-*ἔα* 6.

ἔας (< *ἔας*) Part. Aor. Pass. und *ἔας* Conj. bei Späteren, wie Hippocr. T. III., 158. 165. 177. 182. 185. 186 (-*κα-ἔα*) (*κατ-zer*)-*ἔας* 6.

ἔας (< *ἔας*) (vgl. *ἔας*) Part. Aor. Pass. *ἔ- Ap. Rh. 4, 1684*; Epict. 3, 25; Aelian. H. A. 10, 10; N. T. (*κα-ἔα*): (*ἔ- heraus*)-*ἔας* 6.

ἔας ward zerbrochen Aor. 2 Pass. II. γ, 367 (> *ἔας*); 1, 559; v. 162; φ, 607; Od. v, 560; λ, 65; *κατ-zer*-Andoc. 1, 61; Lys. 1, 3, 14 (*κα-ἔα*): *ἔας* 6.

ἔας Perf. Pass. Luc. Tim. 10; Paus. 8, 46, 5 (*κα-ἔα*): *ἔας* 6.

ἔα (dor. *ἔα*) Perf. 2: *ἔα* Acc. Part. II. ε, 173; *ἔα* Od. σ, 422; *ἔα* Her. 1, 151 und bei Andern (*κα-ἔα*): *ἔα* 7.

ἔα (< *ἔα*) Aor. 2 dor.: *ἔα* 7.

ἔα (< *ἔα*, *ἔα*, *ἔα*) Aor. 2 Her. 4, 145; 153; 201; 6, 106 (*κα-ἔα*): *ἔα* 7.

ἔα (< *ἔα*) *ἔα*.

ἔα (< *ἔα*) II. χ, 12) Aor. 2 sammelte sich, schmiegte sich) II. v, 408, duckte sich nieder; v, 168. 278: *ἔα* drängen, zusammen-drängen.

ἔα (< *ἔα*) 3 Sing. Aor. 2 Thuc. 2, 31; 3, 34 (*κα-ἔα*): *ἔα* 8.

ἔα (< *ἔα*, dor. *ἔα*) *ἔα*.

Perf. Thuc. 3, 29; 8, 23; Pl. Ap. 38, d (*κα-ἔα*): *ἔα* 8.

ἔα (< *ἔα*) Inf. Perf. Thuc. 5, 63; Pl. Ap. 38, d: *ἔα* 8.

ἔα (< *ἔα*) Part. Perf. Pl. Leg. 437, c: *ἔα* 8.

ἔα (< *ἔα*) 1 Plur. Aor. 2 Xen. Cyr. 3, 2, 15; Isae 6, 1 (*κα-ἔα*): *ἔα* 8.

ἔα (< *ἔα*) 1 Sing. Aor. 2 Thuc. 2, 31; 3, 34 (*κα-ἔα*): *ἔα* 8.

ἔα (< *ἔα*) 3 Plur. Aor. 2 Thuc. 1, 125; Dem. 7, 38 (*κα-ἔα*): *ἔα* 8.

ἔα (< *ἔα*) Inf. Praes. II. α, 124; Pl. Crat. 397, b (*ἔα*, nicht *ἔα*): *ἔα* 5.

ἔα Aor. Etym. Gud. aus Aene. vgl. Buttman Ausf. Gr. Spr. §. 54, Anm. 10: *ἔα*, Gebieter sein.

ἔα (*ἔα*, *ἔα*, *ἔα*) Imperf. Her. 9, 5, 19 (> *ἔα*): *ἔα* 7.

ἔα (< *ἔα*) Aor. 1 -*ἔα* II. η, 270; Od. ε, 316; *ἔα* γ, 295; *ἔα*...

ἔα II. φ, 63; *ἔα* Od. ε, 283; Thuc. 3, 89; Pl. Crat. 398, b; *ἔα* Ar. Vesp. 1436: *ἔα* Aor. II. v, 237; *ἔα* Lys. 3, 42; *ἔα* II. v, 166; *ἔα* Od. ε, 383; *ἔα* ... *ἔα* Od. ε, 585 (*κα-ἔα*): (*κατ-zer*); *ἔα* zusammen-; *ἔα*; *ἔα* vor sich od. J.) -*ἔα* brechen 6.

ἔα Fut. bei Späteren in *ἔα* V. T. Ps. 47, 5: *ἔα* 6.

1) *ἔα* (< *ἔα*) Aor. 1 *ἔα* II. δ, 226; -*ἔα* Conj. σ, 536; -*ἔα* ε, 684; Xen. Cyr. 6, 1, 45; *ἔα* Pl. Prot. 332, α *ἔα*; -*ἔα* (136) Od. δ, 118; Xen. Cyr. 6, 4, 8; -*ἔα* II. ε, 32; Pl. Leg. 642, α; -*ἔα* Imperf. II. θ, 243 *ἔα*; Pl. Euth. 297, b; -*ἔα* ε, 416; Pl. Charm. 166, α: *ἔα* 5.

2) *ἔα* (< *ἔα*, *ἔα*, *ἔα*) 2 Sing. Imperf. Ion. Her. 1, 187: *ἔα* 4.

ἔα (< *ἔα*) Aor. poet. -*ἔα* II. α, 557; -*ἔα* 1, 437 (-*ἔα* 24 *ἔα* 12): *ἔα* 5.

ἔα (< vgl. *ἔα*, *ἔα*, *ἔα*, *ἔα*, *ἔα*) Fem. Part. dor. Tim. Locr. 96: *ἔα* 4.

1) Durch α verdrängte Form; vgl. jedoch Curtius Erl. zu §. 243, D. 3. p. 94.

2) Bei Homer mit kurzem *ἔα*: *ἔα*; ausser einmal II. 2, 559: *ἔα*, und wohl stets so im Att.

4 sein. 5 lassen; zulassen, sein lassen, unterlassen. 6 (zer-)brechen; *κατ-zer* ~. 7 gefallen. 8 gefangen, eingenommen, erobert werden.

ἔδσας Inf. Aor. Pl. Leg. 746, c; Dem. 8, 18 (24): ἔδω 1.

ἔδσας Part. Aor. Pl. Gorg. 454, c: ἔδω 1.

ἔδσεν Inf. Fut. Pl. Theaet. 195, d (-ας 24): ἔδω 1.

ἔδσας Inf. Praes. Pass. Eur. I. A. 1344; Dem. 8, 59; (-ας 24 [11. 12]): ἔδω 1.

ἔδσθω Imper. Praes. Pass. Soph. Tr. 329 (-ας 24 [11. 12]): ἔδω 1.

ἔδσεν (< εἰσιν) 3 Plur. Praes. Il. 7, 168; 7, 73: εἰμί 2.

ἔδσεν (< εἰσεν) Iterat. Imperf. -εν Il. 8, 832; 2, 330; ω, 17; -ες τ, 295 (-ας 24 [11. 12]): ἔδω 1.

ἔδσας 3 Sing. Opt. Fut. Pl. Rep. 450, a; -εῖτε (> αἶτε) Xen. Hell. 6, 5, 46; (< ἔδω) ἔδω 1.

ἔδσεν!) 3 Plur. Opt. Fut. Xen. 4, 8, 1: ἔδω 1.

ἔδσμαι Fut. Med. pass. Eur. I. A. 331: ἔδω 1.

ἔδσεν (vgl. ἔδω) Imper. Aor. Lass ab Il. 9, 221; Pl. Euthyd. 297, b; ἔδω 1.

ἔδσας, Fem. Part. Theocr. 2, 26; 5, 26 (> εἰσας) [281]: εἰμί 2.

1) ἔδσω (< ἀνέσω) Fut. Il. 9, 73; Dem. 16, 18; -ας Soph. Ant. 538; -ομεν Il. 7, 8, 4; Pl. Rep. 530, c; -ετε Il. 9, 465; -ουσι Od. 9, 283; -ουν Eur. I. A. 1428: ἔδω 1.

2) ἔδσω Conj. Aor. Il. 9, 569; -ομεν Pl. Prot. 347, c: ἔδω 1.

ἔδσας ion. (neben dem epischen εἰσας) 3 Plur. Perf. Il. 7, 134; 9, 628; κατ- Her. 2, 86: ἤμας, ἤσθας (ἦν, ἔην) 3.

ἔδσας 2 Plur. Imperf. ion. Il. 4, 119; 5, 92: εἰμί 2.

ἔδσεν Vb. Pl. Theaet. 190, c: ἔδω 1.

1) Krüger Gr. Spr. §. 53, 7, A. 10.

ἔδω ion. (neben dem ep. εἰσας) Pluperf. Il. 7, 414: ἤμας, ἤσθας (ἦν, ἔην) 3.

ἔδσθι oder ἔδσθι (< ἤσθι) folgte nach ep. Aor. Pass. ἔδω... Il. 7, 543; ἔδ- 9, 419: αἶτω heften, anknüpfen.

ἔδσθην Aor. Pass. κατ- V. T. Jer. 48, 25 und K S.: κατάρνημι 4.

ἔδω (< ἔδω) 3 Sing. Aor. 2 dor. Pind. O. 2, 173; P. 6, 45; Soph. Ant. 120; Eur. I. T. 449: βαῖνω 5.

ἔδσθον Imperf. Hom. Hym. 3, 210: βαδίζω 6.

ἔδσθον Aor. Pl. Eryx. 192 (-σ 11): βαδίζω 6.

ἔδσθον Imperf. -σ, -ομεν -ετε Il. 11, 207 A': βαδίζω 7.

ἔδσθην (< ἔδσθην) Aor. 2 Pass. Thuc. 4, 30 (209): βαῖνω 5.

ἔδσεν (< βαῖνω) Imperf. -σ Il. 9, 364; ἀνέδω Od. 9, 302; δέδωκε Her. 8, 62; κατέδωκε Her. 1, 90.

116. 118; κατέδωκε Od. 9, 206; -ον Plur. Her. 9, 94; προέδωκε Her. 5, 51; προέδωκε Soph. Phil. 285; συνέδωκε Ar. Ran. 807; -τε Her. 9, 601: βαῖνω 5.

ἔδωκε Aor. 1 sp.: βαῖνω 8.

ἔδωκεν Imperf. Med. ἀνέδωκε Aeschin. 7, 63; ἀνέδωκε Her. 5, 49; ἀνέδωκε Her. 6, 101; συνέδωκε Xen. An. 1, 1, 9; προέδωκε Pl. Legg. VI, 756, a; προέδωκε Dem. 21, 1; προέδωκε Xen. An. 5, 9, 25: βαῖνω 8.

ἔδωκε Imperf. Il. 7, 80; ἀνέδωκε Xen. Oec. 20, 28; ἐπιδωκε Il. 9, 35; κατέδωκε Xen. Hell. 3, 2, 3; κατέδωκε Her. 1, 7; -ες 9, 79; προέδωκε Il. 7, 421; Od. 9, 433; ἐπιδωκε Od. 11, 353; βαῖνω 8.

ἔδωκεν (< ἐπιδωκεν ep.; βαῖ- Il. 9, 566) Aor. 2 Med. Od. 9, 234; ἐπιδωκε Dem. 27, 51; κατέδωκε

1 lassen; zulassen, sein lassen. unterlassen. 2 sein. 3 sitzen, liegen, stehen. 4 (zer) brechen; κατ- zer-. 5 a. intr. gehen; wandeln, steigen, treten; b. trans. im Aor. gehen machen, einführen, bringen *) 6 schreiten,

*) ἀνα- hinauf-; Aor. 1 ep. ion. hinaufführen; ἀνα- wegg-; Aor. 1 aus Land setzen; ἀνα- intr. ausbrechen; tr. über-; ἀνα- intr. hinauf-; ἀνα- trans. Aor. 1 einführen, einweisen; tr. intr. herausg. aus-; tr. Aor. 1 ansetzen; ἀνα- intr. -σ-; tr. Aor. 1 hineinbringen; ἀνα- intr. aufsteigen, hinauf-; hinauf-, be-, auf-; tr. hinaufführen, bringen; ἀνα- intr. u. tr. hinauf-; ἀνα- intr. über-; übersiedeln; tr. vacare wählen, an-; ἀνα- vorbeig-; ἀνα- herum-; ἀνα- -σ- (vor-)wärtig, (vor-)wärts schreiten; ἀνα- zusammen-; über-; einnehmen; ἀνα- über-, übersteigen.

Str. 17, 837; περιέβαλετο Her. 8, 9; -οντο 1, 141; σύν δ' ἐβαλοντο (in tmesi) Il. μ, 377; ἐπεριέβαλοντο Her. 1, 61; 9, 71: (-λ- 21. -243. 244): βάλλω 8.

ἔβαλον (< ἐβλην ep.) Aor. 2 Il. ε, 17 (-λ-); ν, 411 B*; Pind. A*; Pl. Rep. 479; ἀμφέβαλε Pind. P. 5 31; ἀπέβαλε Her. 1, 60; δειέβαλον Her. 5, 34; 8, 90; εἰσέβαλεν Aesch. Prom. 1077; ἰσέβαλε Her. 1, 14; ἐπέβαλε Her. 7, 107; μετέβαλον Her. 1, 65; παρεβαλε 7, 179; Pl. Phaedr. 247, e; περιέβαλον Her. 6, 44; προέβαλε Ar. Pax. 180; ὑπέβαλε Is. 12, 231; ἐπεριέβαλον Her. 1, 59; ἐπειρέβαλον 3 Pl. Il. φ, 637 (-λ- 243. 244): βάλλω 8.

1) ἔβαν (< βάν > ἔβαν Pind. N. 6, 65) 1 Sing. Aor. 2 dor. für ἔβην Pind. O. 13, 97; Aesch. Ch. 22; Soph. Ai. 868: βαίνω 5.

2) ἔβαν (< βάν > 3 Plur. Aor. 2 für ἔβησαν, wie ἔσταν für ἔστησαν Pind. O. 2, 34 B*; Il. α, 391 Γ*: βαίνω 5.

ἐβαρέθηεν Aor. Pass. sp. -ημεν N. T. 2 Cor. 1, 8: βαρίω 9.

ἐβάρενα Aor. [Anth. 9 270]: βαρίνω 10.

ἐβαρύνθηεν Aor. Pass. -ῃ, u. εἶσα Pl. Phaedr. 248, c; -εις Il. ν, 408; Aesch. Ag. 1463; -ε H. θ, 308; βαρύνθεν(αι) 3 Pl. Pind. N. 7, 43; Soph. Phil. 890 (βαρύνθωεν): βαρίνω 10.

ἐβαρυντόμην Imp. Pass. -οντο Thuc. 2, 16 (wurden missmuthig): βαρίνω 10.

ἐβάρενον (< βαρύνον) Imperf. -s Il. λ, 584; Od. ε, 321: βαρίνω 10.

ἐβάσα (< ἐβησα) Aor. dor. Enr. 1. T. 402; Med. 209; ἐπ- Pind. I. 1, 39: βαίνω 5.

ἐβάσθηεν (< ἐβάθηεν) sp. Aor. Pass. παρ- Phil. adv. Flacc. 986 (-σθ- 209): βαίνω 5.

ἐβασκον Imperf. in Compos. παρ-

Il. λ, 104 er stand neben ihm [-σθ- 139]: βάσκω = βαίνω 5.

ἐβάσταξα (< ἐβάστασα) Aor. sp. Anth. App. Epigr. 324 [-ε- 6. 7] (97): βασταῶ 11.

ἐβάστασα* (< ἐβάσταξα) Aor. Od. φ, 405; Batr. 78; Aesch. Pr. 889: βασταῶ 11.

ἐβαυτάχθηεν Aor. Pass. sp. Diog. L. 4, 59; Athen. 2, 46; [-χ- 6. 7. 57]: βαυτάζω 11.

ἐβάφηεν Λ (< ἐβήθηεν) Aor. 2 Pass. βαφῇ Pl. Rep. 429, e; -εἶσα Tim. 83, b; Rep. -εν 429, e (11. 13. 14): βαπτω 12.

ἐβάφηθηεν V (< ἐβήφηεν) Aor. 1 selten ἀπ- Ar. Frgm. 366 (-φθ- 106): βάπτω 12.

ἐβασα Aor. 1 Aesch. Ch. 1011; Soph. Ai. 95; Eur. Or. 707; βαίνας Pl. Rep. 429, d; βάπτω 12.

ἐβαψάμην Aor. 1 Med. βαψάμενος Anthol. 9, 326; Aratus. 951: βάπτω 12.

ἐβδεσα Aor. 1 Anth. 11, 242: βδέω flesten.

ἐβεβήκειν ¹⁾ (< βεβήκει ¹⁾) Plisperf. -ει Il. λ, 296; ἐν- Thuc. 2, 15; 4, 132; 5, 37; δε- 8, 85 vgl. ἀναβεβήκαον 7, 4; -ει 44 (70): βαίνω 5.

ἐβεβλαστήκει Plisperf. Thuc. 3, 26 (ἐβ- 67): βλαστάνω 13.

ἐβεβλήκειν (< βεβλήκειν) Plisperf. -ει in ἐο- Thuc. 3, 96; -εσαν 4, 1. 24: βάλλω 8.

ἐβεβοητήκειν Plisperf. -εσαν Thuc. 3, 5; -ει in προσ- (herzu-) 2, 25: βοηθῶ 14.

ἐβεβραδύνει Plisperf. Lue. Symp. 20: βραδύνω 15.

ἐβεβρύχει Plisperf. Od. μ, 242: βρυχάσθαι, brüllen.

ἐβέβρωτο Plisperf. Hipp. T. III. p. 520, 528: βιβρώσκω 16.

1) Bei Hom. s-kr hiefsg, auch in den Compos. (wie δια- (V); κατα- (II); μετα- Od. μ, 312; προ- 9, 137), aber gewöhnlich in der Bedeut. eines Imperf. vgl. Buttin, Ausf. Gr. Gr §. 114 p. 126.

gehen, wandern; 7 reden, sprechen, bes. schwatzen. 8 werfen, schleudern. 9 beschweren. 10 beschweren; gew. belästigen, plagen. 11 a. aufheben; preissen; b. in den Händen halten, tragen; im Sinne haben. errögen; c. anfassend berühren. 12 eintauchen, färben, baden. füllen. 13 keimen, hervorsprossen. 14 helfen, beistehen, ἐπ- anrufen; προς- zu Med. zu sich herbei- 15 τραν. verzögern, aufhalten; intrans. zögern, sich aufhalten. 16 essen, verzehren.

ἐβένυστο Plurperf. Her. 6, 125: (-στ- 211): βένυς 1.

ἐβη (< βῆ Il. α, 34 u. sehr oft ἔβα) 3 Sing. Aor. 2 Il. α, 424A; απ- Pl. Phil. 39, α; αν- Phaed. 58, α: βαιν 2.

ἐβημεν (< βῆμεν Od. γ, 131; α, 67; ν, 317) 1 Plur. Aor. 2 Od. ξ, 241; Soph. O. T. 148; επ- Od. α, 83; εε- Pl. Leg. 864, ε; με- Crat. 438, α: βαιν 2.

ἐβην (< βῆν Od. α, 196; μ, 367) 1 Sing. Aor. 2 Il. ω, 766; Hym. 3, 350; ἀνα . . . Od. α, 177; επ- α, 347; λ, 167, 482; κατ- ψ, 252; Pl. Rep. 1, 1: βαιν 2.

ἐβης (< βῆς Hom. Hym. 2, 45) 2 Sing. Aor. 2 Hom. Hy. 2, 37: βαιν 2.

*ἐβησα (< βῆσα, -ε Il. α, 164; ἔβασα) Aor. 1 -ε in επ- Il. θ, 129; α, 546; αν- Her. 1, 80; απ- 6, 107; 8, 95; εν- 1, 46; εις- Enr. Baech. 400: βαιν 2.

ἐβησάμην s. ἐβήσατο.

1) ἐβησαν 3 Plur. Aor. 1 επ- Od. ψ, 13; Hes. O. 657: βαιν 2.

2) ἐβησαν (< ἔβαν) 3 Plur. Aor. 2 Il. λ, 460 B; Xen. Hell. 7, 4, 61: βαιν 2.

ἐβήσας 2 Sing. Aor. Med. Hom. Hy. 1, 141: βαιν 2.

ἐβήσατο (< ἐβήσατο) Aor. Med. Od. η, 135 (> ετο-) Hym. 1, 49: βαιν 2.

ἐβησε s. ἐβησα.

ἐβήσατο (< ἐβήσατο) Aor. Med. Od. η, 135 (> ατο); ἀπεβήσατο Il. α, 428; β, 35; επ- θ, 44, κατ- ν, 17; Od. β, 335; προς- Il. β, 4; 9 Od. φ, 5, 43: βαιν 2.

ἐβήτην (< βήτην, βήτην) 3 Dual. Aor. 2 Il. ζ, 40; απ- φ, 295: βαιν 2.

ἐβιάζομην Imperf. act. -στο Xen. An. 1, 3, 1; Dem. 17, 3; βιάζετο Pass. Il. ο, 727; π, 102: βιάζομαι, βιάζω 3.

ἐβίασα Aor. 1 -ε Alene. Com. Fr. 2, 833 (Bekker Anecd. p. 86): βιάζω 3.

ἐβιάσαμην Aor. 1 Med. -ατο Thue. 3, 55: βιάζω 3.

ἐβιάσθην stets pass. Bedent. Soph. El. 515; Thue. 4, 44; Dem. 6, 14:

βιάζομαι, βιάζω 3.

ἐβίβασα Aor. δε- Thue. 1, 105: διαβιβάζω, hinüberführen.

ἐβίβασθην Aor. Pass. Aristot. H. A. 6, 23: βιβάζω, gehen lassen, bespringen lassen.

ἐβίβασκε iter. Imperf. Hom. Hym. 1, 133: βιβάω, schreiten, Schritte machen.

ἐβήθη Aor. Pass. βιηθείς Her. 7, 83: βιάζομαι, βιάζω 3.

ἐβησάμην, -ατο Aor. pass. Il. λ, 555, π, 823; Her. 4, 43: βιάζομαι βιάζω 3.

1) ἐβίων Aor. 2 act. αν- Pl. Rep. 614, b: ἀναβιώσκομαι 4.

2) ἐβίων Aor. 2 -ω Pl. Ep. 327, b; -ωσαν Phaedr. 249, b; ἐπεβίων Thue. 5, 26 (277. 280); [επι-] βιάω 5.

ἐβίωσα Aor. 1 selten: -ε Her. 1, 163; Com. Fr. 4, 669; Xen. Oec. 4, 18; vgl. βίωσ; βιάω 5.

1) ἐβιωσάμην Aor. 1 ἀνα- Hipp. 1, 449 intrans.; vgl. ἀναβιώσασθαι trans. Pl. Phaedr. 89, b: ἀναβιώσκομαι 4.

2) ἐβιωσάμην Aor. 1 gelebt haben Anth. App. Epigr. 381; trans. ἐβίωσας 2 Sing. Od. θ, 468, beleben, das Leben retten: βιάω 5.

ἐβιώσας s. ἐβιωσάμην.

ἐβλάβεν für ἐβλάβησαν (βλάβειν) 2 Plur. Aor. Pass. Il. ν, 461: βλάβομαι, βλάπτω 6.

ἐβλάβην (< ἐβλάβην) Aor. 2 Pass. (vgl. ἐβλάβην) Pl. Ap. 38, b; -ητε Xen. Hell. 6, 5 48: βλάβομαι; βλάπτω 6.

ἐβλάστηκα Perf. Eur. I. A. 594; Com. Fr. 2, 561 (4. 67): βλάσταν 7.

ἐβλάστησα Aor. 1 Aristot. Mir. C. 153; Ap. Rh. 1, 1131; ε- Hippoer. 2, 17: βλάσταν 7.

ἐβλαστον Aor. 2 Soph. Ant. 296; αν- Her. 7, 156: βλάσταν 7.

ἐβλαφα (< βέβλαφα) Perf. C. Inscrpt. 1570 (Curt. Erl. p. 107): βλάπτω 6.

1 vollstopfen, anfüllen. 2 gehen: siehe Note 5 pag. 95. u. 96. 3 zwingen, überwältigen. 4 wieder aufleben. 5 leben. 6 untauglich machen, schwächen, hindern, beschädigen, verletzen. 7 keimen, hervorsprossen. 8 blicken. 9 werfen, schleudern. 10 Honig ausschneiden, zeideln, 11 schreien, brausen, laut ertönen, schreiend fordern, befehlen, ἀνα- aufschreiben. 12 heilen, bei-

ἐβλάθη Aor. 1 Pass. II. ψ. 387 (vgl. -θείς 1, 512; -θέντες, 39, -ῶσαν in ἀπο- Soph. Al. 941; -θήτας Thuc. 4, 73, 87); *βλάπτω* 6.
ἐβλάψα (< βλ-) Aor. 1 Lys. 4, 19; -ας II. γ. 15; ε-ψ. 782 A'; -αμεν Pl. Men. 84, b A'; -αν Soph. O. T. 375; Thuc. 2, 42; 3, 40; *βλάπτω* 6.
ἐβλεπον Imperf. Pl. Prot. 428, d, -ε Tim. 29, a; Hum. Batr. 67; *βλέπω* 8.
ἐβλήθη Aor. Pass. προσ- Plut. Symp. 5, 7, 1; *βλέπω* 8.
ἐβλεψα Aor. 1 Eur. Med. 293; Pl. Rep. 536, c; *βλέπω* 8.
ἐβλήθη Aor. Pass. Thuc. 8, 84; Ar. Nub. 997; ἐπ- Her. 6, 92; *βάλλω* 9.
ἐβλην (< ἐβαλον) Aor. 2 (*βλήτην* in ξυν- Od. φ. 15; *ἐμβλήμεναι* II. φ. 518) [152]; *βάλλω* 9.
ἐβλήτο (< βλήτο, βλήτο) Aor. sync. Med. pass. Bedeut. II. π. 753; -τ' 2, 675; μ. 306; *βάλλω* 9.
ἐβληχησάμην Anth. 7, 657; *βληχάομαι* 1. p. 35, 4.
ἐβλισα Aor. βλίσσω (< βλύσσω) Pl. Rep. 564, e (-σ- 16. 97); *βλίσσω* 10.
ἐβλυσα Aor. -εν Ap. Rh. 1444; Qu. Sm. 1, 242 (-σ- 16. 97; *βλύζω*, hervorquellen, überatömen, volkrein.
ἐβλώξα Aor. Lycophr. 1327; *βλώζω*, gehen, kommen.
ἐβόα (vgl. *ἰβόων*) 3 Sing. Imperf. Lys. 1, 11; *βοάω* 11.
ἐβόασα (< ἐβόασα) Aor. 1 *βοάσω* Pind. P. 6, 36; *βοάσατε*, τ' (< *βοάτε* Fix.) Eur. Tr. 335; *βοάω* 11.
ἐβοήθουν (< ἐβοήθουν) Imperf. Ion. Her. 6, 103; *βοηθῶ* 12.
ἐβοήθησα Aor. Pl. Phaed. 88, c; Dem. 5, 5; *βοηθῶ* 12.
ἐβοήθουν (< ἐβοήθουν) Imperf. Pl. Ap. 32; -αι Thuc. 1, 74; *βοηθῶ* 12.
ἐβόησα (< ἔβωσα) Aor. 1 Od. π. 311; -αν II. φ. 547 B'; -αν Thuc. 1, 53; *βοάω* 11.
ἐβόλησα Aor. -ε in ἀντ- II. λ. 809; π. 210 B'; -ας Od. λ. 416; -αν II. π. 790; ε(ν) Pind. O. 13, 30; ἀντ-

βόλω, begegnen, erlangen mit Gen.
ἐβόλοντο Aor. 2 Med. Od. α. 234 beschlossen *es anders* (vgl. Buttman. Lexil. I. p. 31. 32); *βόλωμαι*, *βούλωμαι* 14.
ἐβοσκήθη Aor. Pass. sp. Nic. Th. 34; *βόσκω* 13.
ἐβέσκησα Aor. 1 Geop. 18, 7; *βόσκω* 13.
ἐβοσκόμην Imperf. -ετο Eur. Bacch. 617; *βόσκω* 13.
ἐβούλετο 3 Plur. Aor. 2 Her. 1, 4; 3, 144 (> *ἐβούλοντο*) [108]; *βούλωμαι* 14.
ἐβούλετο (< *βούλετο*, *ἤβούλετο* (59) Imperf. II. λ. 4 B'; Xen. An. 2, 1, 5; 6, 21; *βούλωμαι* 14.
ἐβούλευσα Aor. 1 Od. ε. 23; Aesch. Ag. 1627; Pl. Ap. 32, b; *βουλεύω* 15.
ἐβουλεύσάμην Aor. Med. -σσω Soph. O. T. 537; -ατο Pl. Rep. 390, b; *βουλεύω* 15.
ἐβουλήθη (< *ἤβουλήθη* (59) Aor. Pass. Thuc. 1, 3; 2, 42, 94; 3, 113; Pl. Tim. 35, e; X. Cyr. 4, 4, 8; Dem. 14, 15; 19, 29, 43; *βούλωμαι* 14.
ἐβουλόμην (< *ἤβουλόμην* (59) Imperf. Lys. 12, 12; *βούλωμαι* 14.
ἐβόων Imperf. Dem. 19, 20; κατ- Thuc. 1, 67; *βοάω* 11.
ἐβρασα Aor. 1 Anthol. 6, 222 (-σ- 16. 97); *βράζω* 16.
ἐβραχε (< *βράχω*) Aor. 2 II. δ. 420; ε. 334, 859; π. 468, 566; Od. φ. 49; Hym. 7, 45; Qu. Sm. 3, 178; 4, 512; *βράχω* 17.
ἐβράχην (< *ἐβράχην*) Aor. 2 Pass. Anacreont. 35, 26; Aristot. Probl. 12, 3; κατ- Theophr. C. Pl. 6, 17; *βράχω* 18.
ἐβρεμον Imperf. Ap. Rh. 2, 765; Nonn. 1, 231; *βρέμω* rauschen.
ἐβρεξα Aor. Pl. Phaedr. 254, e; Coin. Athen. 342, b; *βρέχω* 18.
ἐβρίχθη (< *ἐβράχην*) Aor. Pass. -η Xen. An. 1, 4, 17; -οις Eur. El. 326; -θίττα Dem. 55, 25; -θῆναι 55, 24; *βρέχω* 18.
ἐβριμησάμην Aor. *βριμήσασθαι* Opt. Ar. Equ. 555; *βριμήσασθαι* 19.

stehen, ἐπ- anrufen; προς- zu ~; Med. zu sich herbei ~ 13 ernähren. 14 wollen. 15 überlegen, herathen; Med. sich berathen. 16 sieden, aufbrausen (Getreide *worfseln*). 17 rasseln, krachen, dröhnen. 18 benetzen. 19 ergrimmen, brausen, rauschen.

ἔβριμήσατο Aor. ἔβ- Luc. Nectom.
20: βρεμάσας 1.

ἔβριξα Aor. 1 -ξ' Eur. Rhes. 826;
vgl. ἀποβρίζατες Od. 4, 151 [6]:
βρίζω, schlafen, schläferig, un-
thätig sein.

ἔβρισα Aor. 1 -αν Il. μ, 346; 359;
ε, 512 [bejdrängen, droheu; ἔβρισ'
Hom. Hy. 5, 473; -ε Pind. N. 8,
18; vgl. Anthol. 11, 91; trans.
βρίσας Aesch. Pers. 346: βρίζω,
schwer, belastet sein,

ἔβρόντησα (<βρόντησα Il. v, 56 A')
Aor. 1. -ας Od. v, 113; -ε ih.
103; βροντήσῃ Conj. Aristot. H.
A. 5, 2: βροντῶ, donnern.

ἔβροφα Aor. Anth. 9, 1; vgl. die
Composita ἀναβρόφει Od. μ, 240;
καταβρόφει Od. δ, 222 (vgl. Butt-
mann Lexil. II. p. 121); ἀναβρόφασα
Ap. Rh. 4, 826: (βρόχω), schlürfen.
ἔβρύαξα Aor. ἀμβρύαξαν Ar. Equ.
602: βρυῖω, strotzen, Ueberflus
haben.

ἔβρυξα Aor. Hippocr. 5, 252 (Littre);
Anthol. 7, 624: βρύκω, 1) βρύχω¹⁾ 2).

ἔβρυν Imperf. Epigr. Athen. 2, 39:
βρύω hervorsprossen.

ἔβρυχε Imperf. Anthol. 9, 252 einer
hiss den andern (> ἔβρυχε Aor. 2
herzustellen?); βρύκω¹⁾ βρύχω²⁾ 2).

ἔβρυχθην Aor. Pass. βρυχθεῖς
Soph. O. T. 1265; βρυχάσμαι: βρυ-
χάσμαι 3.

ἔβρυχην (< ἔβρυχθην) Aor. Pass.:
βρυκω¹⁾, βρύχω²⁾ 2).

ἔβρυχισάμην Aor. βρυχίσας' Ar.
Rh. 4, 19; ἀναβρυχισάμενος Pl.
Phaed. 117, d: βρυχάσμαι 3.

ἔβρυχθην (< ἔβρυχην) Aor. Pass.
βρυχθεῖς Part. Anth. 9, 267: βρυ-
κω¹⁾, βρύχω²⁾ 2).

ἔβρωθην Aor. Pass. Lycophr. 414;
καταβρωθῆ Her. 3, 16: βεβρώσκα 4.

ἔβρωμησάμην Aor. βρωμησάμενος
Ar. Vesp. 618: βρωμάσμαι, rugire,
wie ein Esel brüllen.

ἔβρων Aor. 2 ep. Callim. 1, 49;

κατέβρων Hom. Hym. 1, 127: κα-
ταβρώσκα 4.

ἔβρωξα (< ἔβρωξα, ἔβρων) Aor. 1
sp. Anth. 11, 271: βεβρώσκα 4.

ἔβρων 2 Sing. Aor. 2 s. nnt. ἔβρων:
καταβρώσκα 4.

ἔβρωσα (< ἔβρωξα, ἔβρων) Aor. 1
dv- Nic. Ther. 134: βεβρώσκα 4.

ἔβρονον Imperf. Ar. Pak. 645:
βυνω 5.

ἔβυσα Aor. ἔβυσαν Luc. Char. 21;
ἐπιβύσας Ar. Plut. 379: βυνω 5.

ἔβυσάμην Aor. Med. παρβύσατο
Luc. D. Meretr. 12, 1 extr. βυνω 5.

ἔβυσθην Aor. Pass. παρβυσθίνα
Luc. Deor. Conc. 10 (-o- 211):
βυνω 5.

ἔβωσα (< ἔβωσα) Aor. ἔβωσα Hom.
Batr. 76; βώσας Her. 8, 92; βώσας
Il. μ, 337; βώσαντα Her. 6, 105;
8, 118; βώσαντες 5, 1; βώσαι 1,
146; ἀνέβωσα 1, 10; 3, 155; 9, 25;
-ας 3, 14; ἄμβωσας 1, 5; 7, 18
-αντες 3, 35 [-ω- 551. 553]
βώω, ἀναβώω 6.

ἔβωσάμην Aor. Med. ἔβωσατο
Theocr. 17, 60; ἐπεβώσαντο Her.

9, 23; προσεβώσατο 6, 35; ἐπι-
βώσασθαι 1, 57 [-ω- 551. 553]:
βώω, (ἐπι-, προσ-) 6.

ἔβώσθην Aor. Pass. -θην Her. 8,
124; -θησαν 6, 131 [-ω- 551.
553; -σθ- 209]: βώω 6.

ἔγαμα (< γάμην) Pind. P. 3, 91;
ἔγγμα, ἔγάμησα) Aor. dor. -εν Pind.
N. 4, 65; vgl. γάμας Theocr. 3,
40: γαμέω 7.

ἔγάμει Imperf. Ion. Her. 3, 88:
γαμέω 7.

ἔγαμήθην (< ἔγαμήθην) Aor. Pass.
ward zur Frau genommen; γαμέ-
θεισα Fem. Part. Theocr. 8, 91:
γαμέω 7.

ἔγαμήθην (< ἔγαμήθην) Aor. Pass.
γαμήθην Lesart neben γαμήσθην N.
T. Marc. 10, 12: γαμέω 7.

ἔγάμησα (ἔγαμησα) Aor. 1 bei Sp.
von Menand an und zwar bei
diesem in der Bedeut. zum Weibe

1) Soph. Tr. 987.

2) Anth. 15, 51; Hippocr. 2, 623.

1 ergrimmen, braussen, rauschen. 2 βρύκω mit den Zähnen knirschen, zerbeissen; βρύχω mit den Zähnen klappern. 3 brüllen. 4 essen, verzehren, 5 vollstopfen, anfüllen. 6 schreiben, branssen, laut ertönen; schreiend fordern, beschlehen; ἀνα- aufschreiben. 7 heirathen; Med. a. gewöhnlich vom Weibe: sich verheirathen. δ. von Aeltern: Kinder verheirathen. 8 glänzend machen, glätten. Pass. ergötzt werden. 9 verpfänden; verloben; Pass. vom Manne

geben: Men. Fr. 303; γαμήσας Luc. Luct. 13; N. T. Math. 22, 25 γαμήτω 7. *ἐγείμουν* Imperf. Ar. Nub.: γαμήτω 7. *ἐγανώθη* Aor. Pass. Ar. Ach. 7: γανώω 8. *ἐγγεγύθη* (ἡγγύθη) Perf. -ντας Dem. 59, 53 (ἡγγυημένος Dind.) -ώς Isoc. 3, 40 (ἡγγυητής) (ἐγγεγ- 85): ἐγγύω 9. *ἐγγεγύημαι* (< ἡγγύημαι) Perf. Pass. -νέτος Pl. Leg. 923, d: Is. 3, 73 (ἡγγυημένος): ἐγγύω 9. *ἐγγεγυήμην* (< ἐνεγγεγύητο) Plisperf. Pass. Dem. 23, 29 Bekker (ἐνεγγυήμην, ἡγγυήμην): ἐγγύω 9. *ἐγγλυφας* s. ἐγλυφα. *ἐγγυάσθαι* (< ἐγγυάσθαι) Inf. Praes. Med. = ἐγγυάσθαι Od. δ, 351: ἐγγύω 9. **ἐγγυάλιξα* Aor. Od. δ, 319; Il -ν λ, 753; ο, 644; φ, 613, ψ, 278; -ξη ο, 491; Od. ψ, 140: ἐγγυάλιξω 10. **ἐγγυάλιξαι* Inf. Aor. Il. α, 353: ἐγγυάλιξω 10. *ἐγγυάλιξω* Fut. Il. λ, 192; Od. π, 66: ἐγγυάλιξω 10. *ἐγγυάσθαι* (< ἐγγυάσθαι) Inf. Praes. Med. Her. 6, 130; Pl. Ap. 38, b; Dem. 18, 191: ἐγγύω 9. *ἐγγυάσομαι* (< ἐγγυάσομαι) Fut. Med. dor. Pind. O. 10, 16 (ich will dafür gnt sein): ἐγγύω 9. *ἐγγύηκα* (ἦ) (< ἐγγεγύηκα, ἡγγύηκα) Perf. Dio. Cass. 38, 9: ἐγγύω 9. *ἐγγυη* (vgl. ἐγγύησα und ἐνεγύησα) Aor. -ασθαι Imper. Pl. Phaed. 115, d; -ασθαι Inf. Alc. 134, e: ἐγγύω 9. *ἐγγυήσομαι* (< ἐγγυήσομαι) Fut. Med. Dem. 24, 46: ἐγγύω 9. *ἐγγυῶ* Praes. = ἐγγύω Her. 6, 130: ἐγγύω 9. *ἐγγυῶμαι* Praes. Med. aus ἐγγυάομαι Pl. Prot. 336, d: ἐγγύω 9. *ἐγγυῶτο* Opt. Praes. Med. Xen. Hell. 7, 4, 38: ἐγγύω 9. *ἐγδοίπῃσα* (< ἰδοίπῃσα, δοίπῃσα Il. ε, 42; π, 822; φ, 50) ἐπι . . . Il. λ, 45 (lärmten, donnerten dabei):

ἐπιδουπῆω, ep. auch *ἐπιδουπῆω* dabei, dazu Geräusch machen. *ἐγεγαμήκα* Plisperf. Thuc. 1, 126: γαμήτω 7. *ἐγεγενήμην* (< ἐγαγένη, -ησαν) Plisperf. -ητο Thuc. 5, 5. 16. 43. 76; 7, 18. 42. 50; 8, 52; Pl. Tim. 36, d; Xen. An. 6, 4 (3), 25; -ητο in προ- Thuc. 1, 66: γίγνομαι 11. *ἐγχευετο* Plisperf. Thuc. 2, 70: γέω 12. *ἐγαγόναι* (< ἐγαγενήμην) Plisperf. Ion. n. ep. Her. 1, 91. 186. 207; 3, 52 n. a. w.: γίγνομαι 11. **ἐγεγόναι* (< -αι, ἐγαγενήμην) Plisperf. Dem. 19, 97: γίγνομαι 11. **ἐγεγόνεσαν* 3 Plur. Plisperf. Her. 1, 67: γίγνομαι 11. *ἐγχεραπτο* Plisperf. Pass. Xen. Mem. 1, 2, 64; dor- Thuc. 1, 129: γράω 13. *ἐγεγράφα* Plisperf. Dem. 18, 79: γράω 13. *ἐγεγώναι*, -ον (< ἐγαγόνων, ἐγχεγρον) Imperf. Od. φ, 368; Il. x, 34; φ, 425: γεγώναι, γέγωνα 14. *ἐγεγόνων* (< γεγόνων 8ter vorkommend; ἐγεγώναι, -ον; ἐγχεγρον) Imperf. ep. Od. φ, 161: γεγώναι, γέγωνα 14. *ἐγεγώνησα* Aor. Aesch. Prom. 990: γεγώνηω, γέγωνα 14. *ἐγχεγρον* (< ἐγαγόναι, -ον, γεγόνων, ἐγαγόνων) Imperf. als Aor. Il. ε, 469: γεγώνηω, γέγωνα 14. *ἐγεγνάμην* Aor. poet. Enr. Iph. Anl. 399; -ατο (> γεγνάτο) Il. ο, 526; Od. α, 223; δ, 13; φ, 172; Hym. 16, 2; Soph. O. T.: γεγνόμαι 15. *ἐγείνω* 2 Sing. Aor. poet. Il. ε, 880; γεγίνομαι 15. *ἐγεγνῶμην* Imperf. (dafür Bekker γην.); γεγνῶμην Il. x, 477; γεγνόμαι 15. *ἐγείρω* Inf. Aor. Pind. P. 9, 104 (aufrichten); Pl. Crit. 44, a: ἐγείρω 16. *ἐγχερε* (vgl. ἤχερε) Imperf. od.

verlobt sein. 10 einhändigen. 11 geboren werden, werden vgl. Pl. Parm. 156, a (α- gereugt, geboren werden aus . . .) 12 kosten lassen; Med. kosten. 13 ritzen, eingraben, schreiben. 14 laut rufen, verkündigen. 15 geboren, erzeugt werden; im Aor. gebären, erzeugen. 16 wecken; Med. aufwachen; Perf. ἐγγύηκα ich bin aufgewacht, bin wach.

Aor. 1 Il. α, 496 sehr häufig:
ἐγείρω 1.
ἐγείρεσαν 3 Plur. Opt. Aor. 1 Il. α,
 166: *ἐγείρω* 1.
ἐγείρονται 1 Plur. Conj. mit ge-
 kürztem ω Il. β, 440 [-α- 372]:
ἐγείρω 1.
ἐγειρόνουν Imperf. Pl. Polit. 271,
 α: γειτόνῳ, benachbart s-in.
ἐγίλαθα (< *ἐγίλασα*, -σα) Aor.
 dor. [Theocr.] 20, 15, (> -ασα)
 [-ε- 9]: *γελῶ* 2.
ἐγίλασα (< *γέλασα*) Il. ψ, 840,
ἐγίλασα ἐγίλαθα Aor Pl. Phaedr.
 267, b (-ᾶ- 23. 24. 26): *γελῶ* 2.
ἐγέλασάτην 3 Dual. Aor. Pl. Lys.
 207, c: *γελῶ* 2.
ἐγέλασθην Aor. Pass. Dem. 2, 19:
γελῶ 2.
ἐγέλασα (< *γέλασα*- Il. β, 270;
 Pind. P. 9, 38, -σα, -θα) Aor poet.
 Il. α, 101 ᾠ [-α- 489]: *γελῶ* 2.
ἐγέλων Imperf. Lys. 1, 12: *γελῶ* 2.
ἐγεμ- -ον Imperf. Pl. Critia. 117, c:
γεμῶ 3.
ἐγεμισθην Aor. Pass. -θαίς Eur.
 Cycl. 503: *γεμίζω* 4.
ἐγενίατο Aor. Her. 1, 214; 2, 166
 (> *ἐγένετο*) [109]: *γίγνομαι* 5.
ἐγένεσθε 2 Plur. Aor. 2 Il. β, 323:
γίγνομαι 5.
ἐγενίσθην 3 Dual. Aor. 2 Xen.
 Hell. 4, 4, 8: *γίγνομαι* 5.
ἐγένετο (< *γένετο*, *ἐγενετο*, *γένετο*)
 3 Sing. Aor. Her. 1, 92. und
 überall: *γίγνομαι* 5.
ἐγενήθην (< *ἐγενόμην* Aor. bei
 Dor. u. spät. Att. wie Epicharm.
 Archyt., Polyb.): *γίγνομαι* 5.
ἐγενήθην Aor. Pass. Pl. Tim. 32,
 c: *γεννᾶν* 4a.
ἐγένεσσα Aor. *γενήσῃ* Conj. Soph.
 Ai. 1077: *γεννᾶν* 4a.
ἐγενήμην Imperf. -ᾶντο Pl. Pd. 271,
 α: *γεννᾶν* 4a.
ἐγενόμην (< -όμην) 1 Sing. Aor. 2
 dor. Aesch. Pers. 834: *γίγνομαι* 5.
ἐγενόμεθα 1 Plur. Aor. 2 Thuc.
 2, 73: *γίγνομαι* 5.
ἐγενόμην (< *γενόμην* Hom. Hym.

3, 273) Aor. 2 Lys. 9, 13; Pl.
 Euthyd. 301, α: *γίγνομαι* 5.
ἐγένοντο (älter als *γεν-* bei Hom.)
 3 Plur. Aor. 2 Il. γ, 84 B': *γί-
 γνομαι* 5.
ἐγεντο (< *ἐγένετο*, *γένετο*) Aor. 2
 Med. syne. für *ἐγένετο* Hes. Th.
 199; Theogn. 246, 1; Pind. P. 3
 87; 6, 28; Theocr. 11, 14: *γί-
 γνομαι* 5.
ἐγερθ- Aor. Pass. -είῃ Opt. Xen.
 Vect. 4, 41; -αίς Part. Pl. Tim.
 52, c: *ἐγείρω* 1.
ἐγερθεν (*ἀγερθεν*) (< *ἠγέρθη*)
 Aor. Pass. Il. ψ, 287: *ἐγείρω* 1.
ἐγερθήσομαι Fut. Pass. Rabr. Fab.
 49, 3: *ἐγείρω* 1.
ἐγερτός Vb. Eur. Rhes. 690:
ἐγείρω 1.
ἐγέρω Fut. Pl. Eleg. 25 (Bergh):
ἐγείρω 1.
ἐγενσα Aor. -σε Plut. Lyc. et Num.
 1 (vgl. *γεύσας* Her. 7, 46): *γεύω* 6.
ἐγενσάμην, -αυτο Aor. Med. Soph.
 Tr. 1101; Xen. An. 3, 1, 3; Pind.
 N. 6, 27; -ντο Pl. Rep. 586, α:
γεύω 6.
ἐγεώργησα Aor.: *γεωργέω*, bebauen.
ἐγηγέρκεν Pluperf. D. n. Cass. 42,
 45 (*ἐγγ-* 51. 53. 56): *ἐγείρω* 1.
ἐγγέμεται Perf. Pass. -μέτοι Thuc.
 7, 51 (*ἐγγ-* 51. 53. 56): *ἐγείρω* 1.
ἐγγέθειν Imperf. ep. Il. η, 127; Qu.
 Sm. 3, 187; *ἐπεγγέθει* (> *ἐπέγγεθε*)
 Aesch. Prom. 157: *γγέθω* 7.
ἐγγέθων Imp. ep. Il. η, 214; Qu.
 Sm. 2, 630: *γγέθω* 7.
ἐγγέθωσι (< *γγθ-* Il. α, 265):
γγέθω 7.
ἐγγμα (< *γγμεν*, *ἐγμα*, *ἐγάμηναι*)
 Aor. 1 -ε Od. ε, 241; π, 34; Eur.
 I. T. 338; Her. 3, 31; Thuc. 6,
 55; Xen. Cyr. 5, 2, 8: *γαμβ* 8.
ἐγγμάρην, -ήματο Od. π, 392;
 Eur. Med. 262; -ασθαι Pl. Leg. 926,
 c: *γαμβ* 8.
ἐγγρά Imperf. nach Buttmann Ind.
 Aor. Il. η, 148; ε, 197; κατηγγρά
 Her. 6, 72: *γγράσκω* 9.

1 wecken; Med. aufwachen; Perf. *ἐγγήγορα* Ich bin aufgewacht, bin
 wach. 2 lachen, αἰσά- verlachen. 3 voll, angefüllt sein. 4 anfüllen,
 vollpacken, befrachten; Pass. voll, befrachtet sein. 4a. zeugen. 5 geboren
 werden, werden vgl. Pl. Parm. 156, α (α- gezeugt, geboren werden aus....)
 6 kosten lassen; Med. kosten. 7 sich freuen, froh sein. 8 heirathen; Med.
 α. gewöhnlich vom Weibe: sich verheirathen. 9. von Aeltern: Kinder ver-

ἐγείρασαι Aor. liess alt werden Aesch. Suppl. 594; vgl. *γηεῖσθαι* Inf. Xen. Mem. 3, 12, 8; *κατεγείρασαν* Pl. Theaet. 202, d: *γηεῖσθαι* 9.
ἐγείρουσθην Aor. Pass. activ. Aesch. Suppl. 460: *γερῶν* 10.
ἐγείρουσα Aor. Ar. Pax. 805: *γερῶν* 10.
ἐγείρουσάμην Aor. Med. dep. Eur. El. 1327; *γαρούσαντο* Theocrit. 1, 136: *γερῶν* 10.
ἐγείρουσαν Imperf. Xen. An. 3, 1, 45; 5, 8, 8: *γερῶν* 11.
ἐγείρωτο 3 Plur. Lesart für *ἐγείροντο* Her. 1, 67 [108]: *γίγνομαι* 5.
ἐγκεκωμιάσα Perf. Pl. Leg. 629, c; Isocr. 7, 71: *ἐκωμιάω* 12.
ἐκωμιάσμαι Perf. Pass. (-μένος Pl. Charm. 157, c: *ἐκωμιάω* 12.
ἐκχεύειν Pluperf. Pl. Symp. 217, c: *ἐκχεύειν* Hand legen an . . . , zu Werke gehen.
ἐκχεύειν Perf. Dem. 19, 60: *ἐκχεύειν* einhändigen, überliefern.
ἐκωμιάσαι Inf. Aor. Pl. Prot. 246, b: *ἐκωμιάω* 12.
ἐκωμιάσθεις Part. Aor. Pass. Her. 5, 5: *ἐκωμιάω* 12.
ἐκωμιάσμαι (< häufiger als *ἐκωμιάσω*) Fut. Pl. Symp. 198, c; Isocr. 5, 17: *ἐκωμιάω* 12.
ἐκωμιάσω (< seltener als *ἐκωμιάσμαι*) Fut. Pl. Gorg. 518; Aeschin. 3, 241: *ἐκωμιάω* 12.
ἐγλαφα Aor. in Compos. *διαγλάφας* Od. δ, 438: *γλάφω* aushöhlen.
ἐγλαφάμην Aor. Med. Com. in Eusth.: *γλάφω*, aushöhlen.
ἐγλεξάμην Aor. Com. Fr. 2, 695: *γλιγομαι* 13.
ἐγλίχοντο Imperf. Thuc. 8, 15: *γλιγομαι* 13.
ἐγλύκάνθη Aor. Pass. Mosch. 3, 111: *γλυκαίνω* 14.
ἐγλυμμαι Perf. Pass. (-μένος Pl. Symp. 216, d: *γλύφω* 15.
ἐγλυπται Perf. Pass. s. *ἐγγλυμμαι*.
ἐγλύφην Aor 2 Pass. Anth. App. Epigr. 66: *γλύφω* 15.

ἐγλυψα Aor. Strabo 9, 411; *ἐν- ἐγγλυψας* Her. 2, 4: *γλύφω* 15.
ἐγλυφάμην Aor. Med. Theocrit. Epigr. 7: *γλύφω* 15.
ἐγνάνθη Aor. Pass. Ar. Il. γ, 348; η, 259; ρ, 44; Qu. Sm. 2, 529: *γνάνπτω* 16.
ἐγναμψα Aor. Il. ω, 274 (> Wolf (ἔκωμψα) *γνάνπτω*, 731: *γνάνπτω* 16.
ἐγναν 3 Plur. Aor. 2 für *ἐγνῶσαν* Pind. P. 4, 120; 9, 79; Ar. I. 2, 23; Hym. Cer. 111: *γινώσκω* 11.
ἐγνώ (< *γνώ* Il. δ, 357 A² vgl. Conj. γνῶ) 3 Sing. Aor. 2 Il. α, 199 B²; Thuc. 2, 12; Pl. Rep. 508, d; Aristot. II. v, 734; Dem. 19, 35: *γινώσκω* 11.
ἐγνώκα Perf. Aesch. Prom. 51; Soph. O. C. 553; -εν Pind. P. 4, 287; Pl. Apol. 23, b; -αμεν Eur. Bacch. 1346; -ας Xen. An. 3, 1, 43; Dem. 4, 29; -αὐς 9, 29: *γινώσκω* 11.
ἐγνώκειν Pluperf. Dem. 19, 154: *γινώσκω* 11.
ἐγνώκεις Inf. Perf. Lys. 1, 19; Pl. Crat. 439, b; Dem. 15, 30: *γινώσκω* 11.
ἐγνώκεις -ος Gen. u. s. w. Part. Perf. Pl. Rep. 454, d: *γινώσκω* 11.
ἐγνώκεις Part. Perf. Pl. Rep. 336, c: *γινώσκω* 11.
ἐγνώκειν 1 Plur. Aor. 2 Xen. An. 2, 4; Pl. Rep. 428, a: *γινώσκω* 11.
1) *ἐγνων* (< *γνών*) 1 Sing. Aor. 2 Il. λ. 526; η, 72; Od. ο. 532; η, 475; Soph. Ai. 38; Thuc. 3, 37; Pl. Prot. 335, a: *γινώσκω* 11.
2) *ἐγνων* (für *ἐγνώσαν*) 3 Plur. Aor. 2 (Lesart für das hergestellte *ἐγνῶσαν* Pind. P. 9, 79; I. 2, 23): *γινώσκω* 11.
ἐγνώρικα Perf. -αὐς Part. Pl. Phaedr. 262, h: *γνωρίζω* 17.
ἐγνώρισα Aor. Pl. Rep. 428, a: *γνωρίζω* 17.
ἐγνώρισθην (< *ἐγνώρισα*) Aor. Pass. N. T. 1 Corinth. 15, 1: *γνωρίζω* 17.
ἐγνώριστο Pluperf. Pass. Pl. Rep. 428, a: *γνωρίζω* 17.

heirathen. 9 a. altern, in derselben Bed. auch *κατα-*; δ. alt werden lassen. 10 besingen, sagen, erzählen. 11 a. kennen lernen, erkennen, wahrnehmen, δ. wissen, einsehen; c. glauben, meinen, urtheilen. 12 lohpreisen. 13 verlangen, streben nach . . . 14 süß machen, versüßen. 15 aushöhlen, bes. in Stein, Erz, Holz eingrahen, schnitzen. 16 krümmen, biegen. 17 a. kenntlich, bekannt machen; Pass. bekannt werden; δ. *gew.* erkennen, kennen lernen.

ἔγνων 2 Sing. Aor. II. v, 20; x, 10; Od. v, 209; φ, 273; Xen. An. 1, 6, 7; Pl. Rep. 497, e: *γινώσκω* 1.

ἔγνοσα Aor. 1 in Composit.; *ἀνέγνωναν* Her. 1, 68, 87 (er überredete); *ἀνέγνωναν* Her. 1, 129 (hatten überredet) (vgl. *ἀνέγνωσας* Her. 5, 106; 8, 100): *γινώσκω* 1.

ἔγνοσαν 3 Plur. Aor. 2 Od. x, 397; Thuc. 2, 4; Xen. An. 1, 9, 17; Pl. Apol. 33, d: *γινώσκω* 1.

ἔγνώσθαι Inf. Perf. Pass. *κατὰ* Xen. Hell. 7, 3, 8: *γινώσκω* 1.

ἔγνώσθην Aor. Pass. Thuc. 2, 66; Xen. Hell. 6, 5, 17; *παρὰ* Soph. Ai. 716 (vgl. *ἀνέγνωσθεις* Her. 4, 151): (*δυνα*)-*γινώσκω* 1.

ἔγνωσας Perf. Pass. -*τας* Thuc. 3, 38; Xen. Cyr. 8, 8, 3; -*μένα* Lys. 1, 2; *ἀνέγνωσμένας* Her. 8, 110: *γινώσκω* 1.

ἔγνωτε 2 P. Plur. Aor. 2 Lys. 4, 4; *δε* 3, 43: *γινώσκω* 1.

ἔγνώτην (< *γνώτην* Od. φ, 36) 3 Dual. Aor. 2: *γινώσκω* 1.

ἔγνωτον 2 Dual. Aor. 2: *γινώσκω* 1.

ἔγνησα Aor. 1 Anthol. 7, 611: *γνῶν* 2.

ἔγνωτέην Aor. Pass. -*θείς* Part. Dem. 19, 102: *γνητέω* 3.

ἔγνητεα Aor.: *γνητέω* 3.

ἔγραψατο 3 P. Plur. Imperf. (Lesart für *ἔγραψοντο*) -*οντο* Her. 5, 29 [108]: *γράφω* 4.

ἔγράψην Aor. 2 Pass. Pl. Tim. 24; Dem. 7, 19: *γράφω* 4.

ἔγράφην Aor. 1 Pass. sp. Archim.: *γράφω* 4.

ἔγραφα (*γράφω* II. φ, 599) Aor. 1 Pind. O. 3, 30: *γράφω* 4.

ἔγραψάην Aor. Med. Thuc. 8, 67: *γράφω* 4.

ἔγροτο Imperf. Aor. 2 Med. ep. II. x, 159; Od. α, 46; φ, 5: *ἔγρω* 5.

ἔγροσθαι Inf. Aor. 2 Med. Od. x, 124 (> *ἔγροσθαι* Bekker 1858): *ἔγρω* 5.

1) *ἔγροτο* (< *ἔγρο*) 3 Aor. 2 Med. II. β, 41A: *ἔγρω* 5.

2) *ἔγροτο* Imperf. von *ἔγρω* einer Nebenform. von *ἔγρω* Opp. Cyu. 3, 421: *ἔγρω*, *ἔγρω* 5.

ἔγρωτο Imperf. von *ἔγρω* einer Nebenform von *ἔγρω* Sopat. Athen. 4, 17: *ἔγρω*; *ἔγρω* 5.

ἔγρω 2 Conj. Aor. 2 Med. Ar. Vesp. 774: *ἔγρω* 5.

ἔγρωτο Perf. 2 bin aufgewacht, bin wach. Ar. Lys. 306; Xen. An. 4, 6, 22; 5, 7, 10; Pl. Theaet. 158, b: *ἔγρω* 5.

ἔγρωσθαι Inf. Perf. Pl. Phaed. 71, e: *ἔγρω* 5.

ἔγρωσθαι jetzt *ἔγρωσθαι* sp. Inf. Perf. von *ἔγρωτο* II. x, 67: *ἔγρω* 5.

ἔγρωσθαι 3 Plur. Perf. 2 ep. *ἔγρωσθαι* II. x, 419: *ἔγρω* 5.

ἔγρωσθαι aus *ἔγρωσθαι* *scid* wach ep. Imperf. Aor. 2 u. *ἔγρωσθαι* II. η, 371; σ, 299: *ἔγρω* 5.

ἔγρωσθαι Neutr. des Part. Perf. *ἔγρωσθαι* Aesch. Eum. 685; Ag. 346: *ἔγρω*; *ἔγρω* 5.

ἔγρωσθαι Dat. Plur. des Part. Perf. *ἔγρωσθαι* Pl. Soph. 246, c.: *ἔγρω* 5.

ἔγρωσθαι -*ος* Gen. n. s. w. des Part. Perf. *ἔγρωσθαι* Pl. Leg. 809, e: *ἔγρω* 5.

ἔγρωσθαι wachend von *ἔγρω* gebildet. Od. v, 6: *ἔγρωσθαι*: [*ἔγρω*] 5.

ἔγρωσθαι Fem. Part. Perf. *ἔγρωσθαι* Pl. Leg. 809, d: *ἔγρω* 5.

ἔγρωσθαι -*ος* Part. Perf. Pl. Phil. 20, b: *ἔγρω* 5.

ἔγρωσθαι 2 Pracs. Od. v, 33: *ἔγρω* 6.

ἔγρωσθαι wachend Part. II. 1; 551: *ἔγρω* 6.

ἔγρωσθαι s. *ἔγρω*.

ἔγρωτο 3 Opt. Aor. 2 Med. Od. 1, 113: *ἔγρω* 5.

ἔγρωσθαι Part. Aor. 2 Med. Od. x, 50; Pl. Lys. 201, d: *ἔγρω* 5.

ἔγρωσθαι s. *ἔγρω*.

1 a. kennen lernen, erkennen, wahrnehmen, b. wissen, einsehen; c. glauben, meinen, urtheilen. 2 wehklagen, jammern; beklagen, bejaammern. 3 bezaubern, betrügen. 4 ritzen, eingraben, schreiben. 5 wecken; Med. aufwachen; Perf. *ἔγρωτο* ich bin aufgewacht, bin wach. 6 wach, munter sein. 7 grunzen, murren, muckeln. 8 üben, tüchtig machen zu . . .; Med. sich üben. 9 entblößen; Med. sich entkleiden. 10 lehren, lernen; Med. lernen. 11 zertheilen, zerschneiden, zerreißen. 12 zum Essen aus-

ἔγχεσται 3 Plur. Praes. von *ἔγχεω* Eur. einer Nebenform von *ἐγείρω* Eur. Fr. Phaeth. 29 und sp. Ep. Opp. Hall. 5, 243: *ἔγχεω*. *ἐγείρω* 5.
ἔγχετα Aor. Is. 8, 27 (-ἐ- 17. 97): *γρῶν* 7.
ἔγχεσσαι Aor. *γυνάσσαι* Inf. Xen. An. 1, 2, 7: *γυνάξω* 8.
ἔγχεσάμην Aor. Med. *γυνάσασθαι* Inf. Pl. Gorg. 514, c: *γυνάξω* 8.
ἔγχεσθην (< *γυν-* Od. χ, 1) Aor. Pass. Il. μ, 399; Thuc. 1, 6: *γυνάω* 9.
ἔδαν (< *δαε*) Theocr. 24, 128 (δίδαν): *ΔΑΣ* 10.
ἔδαν Aor. 2 Pass. (ward gelehrt, lernte) Il. γ, 298; Od. δ, 267; -η Aesch. Ag. 123; Soph. El. 169; Eur. Hec. 77: *ΔΑΣ* 10.
ἔδαιζεν Imperf. Il. ε, 147: *δαίξω* 11.
ἔδαιστο Imperf. Soph. Tr. 765: *δαίω* anzündend.
ἔδαιζετο (war getheilt) Imperf. Il. ε, 8: *δαίξω* 11.
ἔδαιντο (< *δαινω* Od. σ, 248) 3 Plor. Imperf. Her. 1, 2, 11; vgl. *δαινώ*: *δαινω* 12.
ἔδαινοντο 3 Sing. Imperf. Soph. Tr. 771: *δαινω* 12.
ἔδαιξα, -τε Aor. *δαίξας* Il. β, 416; -ας Aesch. Ch. 396 [-ε- 6] *δαίξω* 11.
ἔδαισα Aor. Her. 1, 162; Eur. Or. 15: *δαινω* 12.
ἔδασαμην Aor. Med. Od. σ, 408. Soph. Fr. 153 (D); Pind. P. 3, 93: *δαινω* 12.
ἔδαιρεν Aor. *δαιρέων* Inf. Od. ε, 323: *δαιρέω*, theilen.
ἔδαον, -ε (< *δαίνω* Il. ε, 493) Aor. 2 Hom. Batr. 181; Ar. Pl. 822; Dem. 25, 96: *δαίνω* 13.
ἔδακρυσα (< *δάκρυσα* Od. λ, 55) Aor. Her. 7, 47; [Lys] 2, 40; Dem. 18, 291: *δάκρυω* 14.
ἔδαμασα (< *δάμασα*) Aor. Pind. O. 11, 30; Enr. H. F. 301: *δάμνω*, *δάμνημι* 15.
ἔδαμάσθη (< *ἰδμήθη*, *δμᾶθη*) Aor. Pass. Od. θ, 231; Eur. Herc.

F. 21; Xen. Mem. 4, 1, 3: *δάμνω*, *δάμνημι* 15.
ἔδάμασα 2 (< *δά-*; -ασα) Aor. Il. ε, 191; -ε(ν) ζ, 159 Γ'; σ, 119: *δάμνω*, *δάμνημι*, *δάμνημι* 15.
ἔδαμασάμην s. *ἰδαμάσαστο*.
ἔδαμάσαστο Aor. Med. Od. ε, 516; Pind. P. 3, 35 vgl. *καταδάμασσομενος* Thuc. 7, 81: *δάμνω*, *δάμνω* 15.
ἔδάμην (< *δάμῃ* Il. ε, 353 B'; *δάμῃ* Aesch. Sept. 605) Aor. 2 Pass. Il. υ, 94; -η β, 860; ε, 545; -ημεν ε, 812; -ησαν (< *δάμην* Il. θ, 344 Δ' [114]); Qn. Sm. 1, 812; -η Soph. El. 845; -ην Ar. Pax. 584: *δάμνω* 15.
ἔδαμουργήθη Aor. Pass. dor. Pl. Loer. 97, d: *δαμουργέω*, verfertigen, arbeiten.
ἔδάμω (< *δάμω* Il. π, 103) Imperf. Il. ε, 391; ζ, 439; η, 52: *δάμνω* 15.
1) *ἔδάμωτο* Imperf. Med. Qn. Sm. 1, 243: *δάμνημι*, *δάμνω* 15.
2) *ἔδάμωτο* Imperf. Pass. *δάμωτο* Il. λ, 309: *δάμνημι*, *δάμνω* 15.
ἔδαντο Aor. -ον Imperf. Xen. Cyr. 3, 1, 39: *δανείξω* 16.
ἔδαντοσάμην Aor. Med. *ἔδαντοσάσθαι* Pl. Rep. 619, c: *δανείξω* 16.
ἔδαντοσθην Aor. Pass. *δανεισθεῖς* Pl. Leg. 717, c: *δανείξω* 16.
ἔδανθησθην Aor. Pass. *δανησθῆναι* Xen. Cyr. 2, 4, 12: *δανείξω* 17.
ἔδανθησα Aor. *προδανησῆσθαι* Inf. Xen. Veet. 3, 6: *δανείξω* 17.
ἔδανων Imperf. Xen. An. 1, 3, 3; -ατε 7, 6, 31: *δανείξω* 17.
ἔδάρην Aor. Pass. *δάρεις* Menand. Gn. 422; *ἑδάρηντο* Her. 7, 26; *ἀποδάρηντα* Xen. An. 3, 5, 9: *δάρω* 18.
ἔδαρθεν s. *ἑδάρθην* nat. 2.
1) *ἑδάρθην* (< *ἑδάρην*) Aor. 1 Pass. Com. Fr. 2, 844: *δάρω* 18.
2) *ἑδάρθην* Aor. 2 Pass. *κατέδαρθεν* 3 Plur. [114] Ap. Rh. 2, 1230; vgl. *καταδάρθεντα* Ar. Pint. 300 (MSS. Bekker. -*δαρθόντα* Pers. Dind.) *δαρθάρω* 19.
ἑδαρθον neben der poet. Form

theilen, wie einen Schmaus *δαίτα*; τρώ, einen bewirthen. 13 beissen, von Hunden; stechen, von Mücken; (verletzen). 14 weinen. 15 *δάμνω*, *δάμνημι*, *δάμνω*, überwältigen, bändigen, a. zähmen; δ. verheirathen; Pass. verheirathet werden; c. überwinden, unterjochen; Pass. unterjocht sein, gehorchen; δ. überwältigen, tödten. 16 leihen, Med. entleihen, borgen. 17 aufwenden, verschwenden. 18 abziehen, schinden. 19 *καταδάρθεν*.

- ἔρασαν*; κατ. Thuc. 6, 61; Pl. Ap. 40, d.: *δαρθάναι* 1.
- ἔδασάμην* (< *ἔδασσ-*, *δασσ-*) Aor. poet. *ἔδασσαντο* Od. ξ, 208; Hym. 22, 4; auch in Prosa, wie Xen. Cyr. 4, 2, 43; Dec. 7, 24, 25; vgl. *ἀντάσασθαι* Thuc. 5, 4: *δαζομαι*, *δαίρομαι* 2.
- ἔδασσθην* Aor. Pass. *καταδασσθῆναι* Luc. Demon. 35: *δαίρομαι*, *δαζομαι* 2.
- ἔδασσατ[ο]* (< *ἔδασ-*; *δασσ-*) Aor. poet. Od. ζ, 10: *δαίρομαι*, *δαζομαι* 2.
- ἔδασα* (< *δαίω* Plud. N. 8, 23) Aor. κατ. Od. γ, 259; Qu. Sm. 1, 2. 400. 793: *καταδάπτω*, zerreißen.
- ἔδδισα* (< *ἔδδισα*, *δδισα*) Aor. -ας Il. γ, 19; α, 364; ψ, 425; -εν α, 33 B²; -ατε ν, 624 [-δδ- 496]: *δδιδω* 3.
- ἔδδαι* 2 Sing. Med. Il. ω, 129: *ἔδδωαι*, *ἔδδω* 4.
- ἔδδμεν* erwartete Plusperf. als Imperf. Od. ι, 513; μ, 230 (Buttm. Ausf. Gr. Gr. §. 110, 9 §. 114 p. 148); *δδόμεαι* 5.
- ἔδδισατο* (< *ἔδδισμην*, -εντο) Plsperf. Her. 1, 66; 5, 77 [110]: *δδω*, binden 6.
- ἔδδισμην* (< *ἔδδισμην*, -πτο) -πτο Plsperf. Pass. ion. *ἀπιδδισκτο* Her. 2, 146 (< *δδισκται*); 3, 58; 4, 132: *δδισκνμι* 7.
- ἔδδισμην* (< *ἔδδισμην*) -πτο Plsperf. *ἀπιδδισκτο* Xen. Hell. 3, 2, 13: *δδισκνμι* 7.
- ἔδδισμην* (< *ἔδδισατο*) Plsperf. Pass. -ετο Lys. 10, 16; κατ. Her. 3, 86 -ετο 3 Plur. Xen. Cyr. 5, 1, 12; vgl. *ἔδδεντο* Od. κ, 92: *δδω*, binden 6.
- ἔδδιστο* s. *ἔδδισμην*.
- ἔδδῆεν* (< *δδῆεν* Il. β, 93; μ, 35. 466) Plsperf. *δαίω* 8.
- ἔδδισεν* (< *ἔδδισκιν*) Plsperf. Dem. 34, 26: *δδιδω* 3.
- ἔδδισσαν*¹⁾ (< *ἔδδισαν*; *ἔδδισαν*) 3 Plur. Plsperf. bei Spät., aber auch Lys. 13, 27; Thuc. 4, 55; 5, 14; Xen. An. 5, 6, 36; vgl. *ἔδδισκιν*: *δδιδω* 3.
- ἔδδιστήκει* Plsperf. κατ. Dem. 21, 45: *καταδισκῶν*, als Schiedsrichter gegen Jem. erkennen.
- ἔδδιστήτο* Plsperf. ξ- Thuc. 1, 132: *ἔδδισκῶν*, von der bestehenden Sitte abweichen.
- ἔδδισκαστο* Plsperf. Dem. 23, 27: *δδισκῶ* 9.
- ἔδδισα* (< *ἔδδισσ-*) Aor. 1 Polysen. 1, 12: *δδισκομαι*, *δδισκομαι*, *δδισκτομαι* 10.
- ἔδδισαν*¹⁾ (< *ἔδδισαν*, *ἔδδισκον*) 3 Plur. Plsperf. (als die allein richtige Form gebilligt von Phryn., obwohl die Handschriften daneben *ἔδδισκον* haben) Pl. Leg. 685. c: *δδιδω* 3.
- ἔδδισκετο* Imperf. Ar. Lys. 564: *δδισκομαι*, *δδισκομαι*, *δδισκτομαι* 10.
- ἔδδισμητο* (< *ἔδδισμητο* Od. α, 426; ξ, 6) Plsperf. Pass. Il. ν, 683: *δδω*, bauen.
- ἔδδισκιν*²⁾ (< *ἔδδισκιν*) 3 Plur. Plsperf. 1 att. Pl. Rep. 472, a (> *ἔδδισκιν* 128); Charm. 175, a: *δδιδω* 3.
- ἔδδισκισαν* (< *ἔδδισκισαν*) 3 Plur. Plsperf. (128): *δδιδω* 3.
- ἔδδισκισαν*¹⁾ (< *ἔδδισαν*, *ἔδδισκον*) 3 Plur. Plsperf. Thuc. 4, 27; Xen. An. 3, 5, 18 (< -εισαν (128): *δδιδω* 3.
- ἔδδισκιν* Plsperf. s. *ἔδδισκισαν*: *δδιδω* 11.
- ἔδδισκον* 3 Plur. Plsperf. Her. 3, 19: *δδιδω* 11.
- ἔδδισκτο* Plsperf. Pass. Her. 9, 79 (> *ἔδδισκτο*); Pl. Men. 244, α; προ- Thuc. 7, 18: *δδιδω* 11.
- ἔδδισμην* Plsperf. Pass. s. *ἔδδισατο*.
- ἔδδιστο* Plsperf. Pass. Thuc. 3, 109: *δδιδω* 12.
- ἔδδούλωτο* Plsperf. Her. 7, 108: *δδουλῶν*, unterjochen.
- ¹⁾ Lobbeck zu Phryn. p. 180; Porpo zu Xen. An. 5, 6, 63.
- ²⁾ Thuc. hat von Perf. 1 nur *δδισκω* und *ἔδδισκισαν*. Kr.

1 *κατα-* schlafen. 2 *δαίρομαι*, *δαζομαι* theilen, vertheilen. 3 *α.* sich fürchten, *δ.* mit *Acc.* befürchten, scheuen. 4 essen, fressen, aufzehren. 5 nehmen, annehmen. 6 *α.* binden, *δ.* festhalten, hindern. 7 *α.* zeigen, anzeigen, lehren; *δ.* bewillkommen, grüssen, hex. in den *Formen des Perf.* 8 anzünden; Pass. brennen, mit *διδω*, *ἔδδῆεν* der *Bed.* nach. 9 richten, *Med.*

ἔδεδύκειν Plsperf. -εσαν in *ἐν*- Xen. An. 5, 4, 13; (*ἐν*)δύκειν, anziehen.

ἔδεδύκειν Plsperf. Act. -ε Xen. Cyr. 1, 4, 26; Dem. 6, 20; vgl. -εσαν: *δίδωμι* 12.

ἔδεδύκειν 3 Plur. Plsperf. Act. Her. 6, 108; vgl. -εσαν: *δίδωμι* 12.

ἔδεε (< *ἔδεα*) Imperf. ion. Her. 3, 45; *δεῖ* 13.

ἔδεετο Imperf. Med. ion. Her. 2, 30 (bat): *δέομαι*, bitten; *δένω*, fehlen, ermangeln 13.

ἔδεεθην Aor. 1 Pass. dep. Pl. Ap. 30, c; -η Aesch. 2, 43; -ησαν Thuc. 1, 27 (2 mal): *δέομαι*, *δένω*, fehlen, ermangeln 13.

ἔδεησα (< *δέησα*, *ἰδέησα*) Aor. 1 Lys. 30, 5; Dem. 19, 68; impers. Xen. Cyr. 3, 1, 27; Thuc. 6, 41; *δέομαι*, *δένω*, fehlen, ermangeln 13.

ἔδεεθην Aor. Pass. Lys. 13, 34; Xen. Hell. 1, 7, 35; Dem. 18, 107; *δένω* 6.

1) *ἔδεε* 3 Sing. Praes. Il. ο, 636: *δένω* 4.

2) *ἔδεε* 3 Sing. Imperf. Pl. Crat. 403, c: *δένω* 6.

3) *ἔδεε* (< *ἔδεα*) 3 Sing. Imperf. Pl. Prot. 313, a; Xen. Cyr. 7, 2, 1; Dem. 18, 159: *δεῖ* 13.

ἔδεε, ἰδέεσθαι, ἰδέεσθαι in καθ- s. *ἰδέομαι*.

ἔδειδμεν für *ἰδειδμεν* 1 Plur. Plsperf. Il. ζ, 99: *δεῖδω* 3.

ἔδειδσαν (< *δεῖδσαν*) Il. ο, 652) Plsperf. Il. ε, 790; η, 151: *δεῖδω* 3.

ἔδεικνύ (< *ἰδείκνυε* 3 Sing. Imperf. Xen. Cyr. 8, 4, 35; *ἐπ*- 8, 1, 23; Mem. 1, 1, 11; 5, 6; -ύε 1 Sing.; -ύε 2 Sing.; -ισαν 3 Plur.; -υτε 2 Plur. -ύτην 3 Dual; -ύρον 2 Dual. (vgl. Butt. Ausf. Gr. §. 107, Anm. 13): *δείκνυμι* 7.

ἔδεικνύατο 3 Plur. Imperf. Pass. *ἐπαπ*- Her. 9, 58 (-απ- 108): *δείκνυμι* 7.

ἔδεικνυε (*ἰδείκνυε*) 3 Sing. Imperf. Dem. 18, 233; 19, 114; *ἀπ*- Xen. Hell. 7, 1, 23; 5, 4, 13; *ἐπ*- An. 6, 6 (4), 4; Oec. 10, 1; vgl. Butt. mann Ausf. Gr. Spr. §. 107 Anm. 13 (-υε 300): *δείκνυμι* 7.

ἔδεικνύμεν 1 Sing. Imperf. Pass. vgl. -υτο, -ύτην, -ύατο: *δείκνυμι* 7.

ἔδεικνυον (< *ἰδείκνυον*) 1 Sing. Imperf. *ἐπ*- Xen. Oec. 9, 4 (-υε 300) *δείκνυμι* 7.

ἔδεικνυον 3 Plur. Imperf. Dem. 18, 213; *ἐπ*- Xen. An. 4, 5, 33; Cyr. 2, 3, 20: *δείκνυμι* 7.

ἔδεικνύτην 3 Dual. Imperf. Xen. Mem. 1, 2, 33: *δείκνυμι* 7.

ἔδεικνυτο 3 Sing. Imperf. Pass. -αν Xen. Hell. 3, 5, 16; *ἐπ*- Pl. Charm. 102, d: *δείκνυμι* 7.

ἔδειμα Aor. 1 Il. φ, 446; -ε ε, 349; -αν ξ, 32; Her. 2, 124 (-εε- 225): *δέμω*, bauen.

ἔδειμάμην (vgl. *δεμα*-) Aor. 1 Med. -ατο Od. ζ, 9; Eur. Fr. Dan. 22 (-εε- 225): *δέμω*, bauen.

ἔδειμαίνομαι Imperf. Eur. Rhes. 933: *δεμαίνω* sich fürchten, in Angst sein.

ἔδειξα (*ἔδειξα*, *δειξε*) Od. π, 303; ξ, 323; τ, 293; ω, 147; Pind. P. 6, 46; N. 4, 83; Pl. Tim. 41, c; *ἐπ*- Xen. An. 1, 9, 7; *δείκνυμι* 7.

ἔδειξάμην (< *ἰδείξάμην*) Aor. 1 Med. -ατο in *ἀπ*- Xen. An. 5, 5, 3: *δείκνυμι* 7.

ἔδειξάτην 3 Dual. Aor. *ἀπ*- Xen. Hell. 4, 4, 8: *δείκνυμι* 7.

ἔδειξα Aor. 1 -αν Il. α, 459; β, 422; vgl. *ἰδείξας* Xen. An. 1, 2, 8: *δείξω* abziehen, abbäuten.

ἔδεισα Aor. Her. 4, 97; -ας Pl. Euth. 15, d; -ε Phaedr. 254 (9): *δείδω* 3.

ἔδειτο 3 Sing. Imperf. Thuc. 7, 25; Xen. An. 4, 5, 16: *δέομαι*, *δένω* fehlen, ermangeln 13.

ἔδειχθην Aor. Pass. *δειχθῆ* Conj. Pl. Polit. 278, b; -θεις, -θίςτος Part. 278, b (106): *δείκνυμι* 7.

ἔδεικτο (< *δείκτο*) Plsperf. (vgl. Butt. mann Ausf. Gr. Spr. §. 110, 9 mit Anm. 6) als Imperf. Pind. Ol. 2, 49; P. 8, 19: *δείχνομαι* 5.

ἔδειξα (< *ἔδειξα*) Aor. ion. *ἀπ*- Her. 5, 22: *δείχνομαι* 5.

1) *ἔδειξάμην* Aor. Med. ion. *ἀπο*-

reehten. 10 erschrecken, *intr.* sich fürchten. 11 scheinen, glauben, meinen. 12 geben, dargeben, verleihen; *b.* zugeben. *gestatten*; *c.* übergeben, *lehren*; *d.* übergeben, *preisgeben*; *e.* losgeben, *begnadigen*. 13 fehlen, mangeln; *Med.* für sich nöthig haben, bedürfen, begehren, wünschen, bitten; *δεῖ* impers. es fehlt, es ist nöthig.

- δέξασθαι Her. 1, 170; ἀποδίδουσι 1.
 2) *ἑδεξάμην* Aor. Med. Soph. Ai. 661; El. 668; O. C. 539; -ατο Il. α, 238; ω, 305; -ατο Thuc. 1, 24; Dem. 19, 139 (39f); *δέχομαι* 2.
ἑδέξατο, *ἑδέξατο* s. *ἑδεξάμην*.
 1) *ἑδεόμην* Imperf. Pl. Theag. 121, α; -μεθα; Symp. 173, ε, *ἑδιότο* Legg. 680, α; Xen. An. 6, 4, 10; vgl. *ἑδίου* α. *ἑδίτο*; *δέομαι*: *δέω* fehlen, ermangeln 3.
 2) *ἑδεόμην* Imperf. Med. *ἔορτο* als Act. Il. α, 553; *δέω*, hindern 4.
ἑδίου 2 S. Imperf. Pl. Gorg. 465, ε; *δέομαι*, *δέω*, fehlen, ermangeln 3.
ἑδερχόμην Imperf. Soph. El. 899; *δέχομαι* sehen.
ἑδερχάμην, -ατο Aor. sp. Anth. Pl. 166; *δέχομαι*, schen.
ἑδερον Imp. (< *δέρον* Il. η, 316) Il. η, 167; ω, 622; *δέρω*, abziehen, abhanten.
ἑδερχθην (< *ἑδράμην*) Aor. Pass. activ. Bedeut. -θησ. Aesch. Prom. 546; *δέρχθη* Soph. Ai. 425; *δέρχθηθ'* Aesch. Prom. 93; *δέρχητ'* Prom. 141; *προοδερχθῆς* 53; *καταδερχθῆναι* Soph. Tr. 1000; *δέχομαι*, sehen.
ἑδεοικε Imperf. iter. Il. γ, 501 [139. 147]; *ἑδω* 5.
ἑδεσθαι s. *ἑδομαι*.
ἑδεστέον Vb. Pl. Prot. 314, α; Crit. 47, b; *ἑδω* 5.
ἑδετα s. *ἑδομαι*.
ἑδευε (< *δετε* Il. ν, 655) Imperf. Od. θ, 522; *δεύω* benetzen.
ἑδύετο 2 Sing. Imperf. Pass. Il. ρ, 142 [-α-92]; *δεύομαι*, *δεύω*, *δέω* fehlen, ermangeln 3.
ἑδύνετο Imperf. Pass. Il. α, 498B²; *δεύομαι*, *δεύω*, *δέω* fehlen, ermangeln 3.
ἑδέυον (< *ἑδύον* [ἑδύον Bekker] Il. α, 100) ermangelte Od. ε, [483]; 540; *δεύω*, *δέω* fehlen, ermangeln 3.
ἑδεύσα Aor. 1 Soph. Ai. 376; -ε Eur. Phoen. 674; Pl. Tim. 73, ε; *κατέδρευας* Il. ε, 490; *δρεύω* benetzen 6.
- ἑδέχθην* (< *ἑδεξάμην*) Aor. Pass. pass. Bedeut. (39f), *ἐδέχθην* Dem. 40, 14; activ. *ἐποδεχθείς* Eur. Heracl. 751; *δέχομαι* 2.
ἑδεχόμην Imperf. -ατο Pl. Rep. 615, ε; *δέχομαι* 2.
ἑδέδεσμαι Perf. Pass. *κατεδέδομαι* Pl. Phaed. 110, ε; *κατέδω*, -αθίω 5.
ἑδέδασκα Perf. *ἑδέδοκας* (< *ἑδέδικας*) Ar. Equ. 362; *ἑδέδοκότες* Xen. An. 4, 8, 20; *κατεδέδοκας* Ar. Pax. 388; *ἑδω*, *ἑδθίω* 5.
ἑδέδοντες Plsperf. Luc. V. Gall. 4; *ἑδω*, *ἑδθίω*.
ἑδέδοκίνας Inf. Perf. *κατ-* Aesch. 1, 91; *κατέδω*, -αθίω 5.
ἑδέδοτας 3 Sing. Perf. Pass. Od. γ, 56; *κατ-* Dio. Hall. Ant. 1, 65; *ἑδω*, *ἑδθίω* 5.
ἑδέδικας (< *ἑδέδοκας*) gesättigt, syn-cop. Part. Perf. Il. ρ, 542; *ἑδω*, *ἑδθίω* 5.
ἑδέλησάμην Aor. -αατο Il. α, 156; Od. ε, 459; λ, 401; *δολήσασθαι* Ar. γ, 278; *δολήσασθαι* Il. δ, 67; Her. 7, 51; *δολίωμαι* 7.
ἑδέλω Imperf. -ον Xen. An. 7, 7, 35; *δολώω* 8.
ἑδέλωθην Aor. Pass. Pl. Tim. 62, ε; *δολώω*, 8.
ἑδέλωσα Aor. Soph. Ai. 221; Xen. An. 2, 2, 18; *δολώω* 8.
ἑδέξάμην (< *ἑδέχθην*) Aor. Med. Hippocr. 2, 542; *δέκω* 9.
ἑδέκον (< *ἑδόν* Il. ο, 708) Imperf. -ον 3 Sing. Thuc. 1, 65; -ον Plur. Xen. Hell. 7, 2, 4; *δέκω*, *δέκω* 10.
ἑδέρεσα Aor. Theocr. 20 (25), 82; Orph. Arg. 410. 420; *δερύω*, *δερύω* 11.
ἑδέησα Aor. -ε Il. ξ, 72 A¹; Xen. An. 4, 6, 2; -ατο Il. α, 406 (-ησ-¹) 23. 24. 27; *δέω*, binden. 4.
ἑδέσάμην Aor. Med. -αατο Il. ε, 22 (-η¹) vgl. *ἑδέθην* 23. 24. 27; binden. 4.

1) Vgl. *δέκω*, *δέκω*, *δέκω*, *δέκω*, welche im Gegensatz zu *δεο-* zum Charakter haben.

1 a. zeigen, anzeigen, lehren, b. bewillkommen, grüssen, bes. in den formen des Perf. 2 nehmen, annehmen. 3 fehlen, mangeln; Med. für sich nöthig haben, bedürfen, begehren, wünschen, bitten; *δεῖ* impers. es leht, es ist nöthig. 4 a. binden, b. festhalten, hindern. 5 essen, fressen, aufzehren. 6 benetzen, hefeuchten, bestreichen. 7 verderben, zu Grunde richten, tödten, (be)schädigen; plündern, herauben. 8 offenharen, zu erkennen geben, zeigen. 9 heissen, von Hunden; stechen, von Mücken; (ver)letzen. 10 feindlich handeln, niederhauen, tödten; *bes. Länder* verwüsten, verheeren. 11 wetteifern, streiten, kämpfen. 12 dienen, bedienen,

- ἔδιδετο* Aor. Pass. -η Saph. Tr. 254; Ar. Ach. 18; Xen. Cyr. 1, 4, 13; vgl. *ἔδιδετο* Aesch. Eum. 638: *ἔδιδετο* 9.
ἔδιδετο Aor. Thuc. 1, 114; *ἔδιδετο* 10.
ἔδιδετο Aor. Pass. Dem. 50, 2: *ἔδιδετο* 12.
ἔδιδετο Aor. Med. Luc. Icar. 20: *ἔδιδετο* 12.
ἔδιδετο Imperf. (vgl. *ἔδιδετο* vgl. N. T. Matth. 4, 11 u. Buttm. §. 86, Anm. 4) Enr. Cycl. 406 (-*ἔδιδετο*) *ἔδιδετο* 12.
ἔδιδετο (< *ἔδιδετο*) Aor. H. 2, 832; v. 307; Soph. Al. 244; Pl. Pret. 327, d: *ἔδιδετο* 13.
ἔδιδετο Aor. Med. Soph. Ant. 355; Pl. Theag. 122, e; Men. 93, d: *ἔδιδετο* 13.
ἔδιδετο Aor. Pass. Xen. Hell. 6, 4, 44: *ἔδιδετο* 13.
ἔδιδετο 1 Plur. Imperf. Pass. *ἔδιδετο* 14.
ἔδιδετο 1 Dual. Imperf. Pass.: *ἔδιδετο* 14.
ἔδιδετο 1 Plur. Imperf. Aet. *ἔδιδετο* 14.
ἔδιδετο 3 Plur. Imp. Pass: *ἔδιδετο* 14.
ἔδιδετο 1 Sing. Imperf. Pass.: *ἔδιδετο* 14.
ἔδιδετο (< *ἔδιδετο*, *ἔδιδετο*) 3 Plur. Imperf. Her. 1, 97; 5, 93; Pl. Critia. 119, d; Xen. An. 6, 1, 9: *ἔδιδετο* 14.
ἔδιδετο 2 Plur. Imperf. Pass.: *ἔδιδετο* 14.
ἔδιδετο 3 Dual. Imperf. Pass.: *ἔδιδετο* 14.
ἔδιδετο 2 Dual. Imperf. Pass.: *ἔδιδετο* 14.
ἔδιδετο (< *ἔδιδετο*, *ἔδιδετο*) 2 Sing. Imperf. Pass.: *ἔδιδετο* 14.
ἔδιδετο 2 Plur. Imperf. Aet.: *ἔδιδετο* 14.
ἔδιδετο 3 Dual. Imperf. Aet.: *ἔδιδετο* 14.

- ἔδιδετο* 3 Sing. Imperf. Pass. Dem. 19, 167: *ἔδιδετο* 14.
ἔδιδετο 2 Dual. Imperf. Aet. *ἔδιδετο* 14.
 1) *ἔδιδετο* (< *ἔδιδετο*) 3 Sing. Imperf. Aet. Her. 5, 94; 9, 109; Xen. Cyr. 8, 3, 33; Dem. 19, 166; *ἔδιδετο* Pl. Menex. 237, d; *ἔδιδετο* Pol. 273, e; Xen. Cyr. 8, 3, 35; (-ev, -u 299): *ἔδιδετο* 14.
 2) *ἔδιδετο* (< *ἔδιδετο*) 2 Sing. Imperf. Pass. (299): *ἔδιδετο* 14.
 1) *ἔδιδετο* (< *ἔδιδετο*) 1 Sing. Imperf. Aet. Ar. Equ. 673; *ἔδιδετο* Pl. Theag. 130, d (-ovv, -ov 299): *ἔδιδετο* 14.
 2) *ἔδιδετο* (< *ἔδιδετο*) 3 Plur. Imperf. Aet. nicht gut für *ἔδιδετο* Dion. Arch. 5, 6, 59; N. T. Jo. 19, 3 (< *ἔδιδετο*) (-ovv 299): *ἔδιδετο* 14.
ἔδιδετο (< *ἔδιδετο*) 2 Sing. Imperf. Aet. Xen. Cyr. 8, 3, 32 (-ovv, -ovv 299): *ἔδιδετο* 14.
ἔδιδετο Imperf. Pl. Crit. 53, d: *ἔδιδετο* 15.
ἔδιδετο (< *ἔδιδετο*) 3 Sing. Imperf. Aet. Od. 2, 289 (299): *ἔδιδετο* 14.
ἔδιδετο (< *ἔδιδετο*) 3 Sing. Od. 2, 367; Dion. Arch. 4, 31, 33; Xen. An. 5, 8, 4 (< *ἔδιδετο*) (-ovv, -ovv 299): *ἔδιδετο* 14.
ἔδιδετο Imperf. Dind. (< *ἔδιδετο*) Imperf. Luc. Dea. Syr. 22: *ἔδιδετο* 16.
ἔδιδετο Aor. sp. Plut. M. 1115: *ἔδιδετο* 17.
ἔδιδετο Imperf. Her. 1, 214; 3, 41: *ἔδιδετο* 17.
ἔδιδετο Aor. *ἔδιδετο* Dem. 27, 829, 51 (*ἔδιδετο* 88): *ἔδιδετο* 17.
ἔδιδετο (< -ovv) Aor. Aet. st. *ἔδιδετο* [7]: *ἔδιδετο* 18.
ἔδιδετο (< -ovv) Aor. Pl. Theaet. 201, e: *ἔδιδετο* 18.
ἔδιδετο def. Aor. 2 Pind. Ol. 11, 72; *ἔδιδετο* Eur. Bacch. 600; *ἔδιδετο* Aesch. Ch. 99; Eur. Or. 992: *ἔδιδετο* 19.

aufwarten. 13 lehren, unterrichten; auseinandersetzen; beweisen; Med. mit Accus. einen unterrichten lassen. 14 geben, dargeben, verleihen; b. zugeben, gestatten; c. übergeben, lehren; d. übergeben, preisgeben; e. losgeben, begnadigen. 15 in den Compos *ἔδιδετο*, *ἔδιδετο*, *ἔδιδετο* entlaufen, entweichen, entfliehen, davonlaufen. 16 ungewiss sein, zweifeln. 17 ansuchen, sich zu verschaffen suchen. 18 richten, Med. rechten. 19 mit der Wurfsteine werfen. 20 im Wirbel (Kreise) herum-drehen; *intr. oder Pass.* sich im Kreise herumdrehen, herumschweifen, laufen.

ἑδνιάθην Aor. Pass. Pind. P. 11, 38: δέντω 1.

ἑδνεόμεσθα 1 Plur. Imperf. Pass. Od. 4, 153 (drehten uns, irrten): δέντω 1.

ἑδνεον (< ἑδνεον, ἑδνεον) Imperf. II. 4, 494; Ap. Rh. 2, 697: δέντω

ἑδνεον (< ἑδνεον) Imperf. II. 4, 606: δέντω, δέντω 1.

ἑδνεον Aor. Theocr. 26, 10 δέντω 1.

ἑδνεον Imperf. Eur. Suppl. 991: δέντω, befahren.

ἑδνεον Imperf. Hippocr. 3, 36, 42 (Littre): δέντω 2.

ἑδνεον Aor. N. T. Matth. 25, 35; Part. δέντω Pl. Rep. 562, c: δέντω 2.

ἑδνεον Imperf., n. And. Aor. 2 -ε Pl. Gorg. 483, a: δέντω, δέντω 3.

ἑδνεον (< ἑδνεον II. 4, 153) Imp. -ε, -ον II. 4, 424; Od. 4, 8; Xen. An. 7, 2, 20: δέντω 3.

ἑδνεον Aor. -τε Xen. Hell. 2, 4, 13; ἑδνεον Thuc. 1, 24: δέντω 3.

ἑδνεον Aor. Pass. δέντω Part. δέντω Thuc. 8, 20; ἑδνεον 3, 69: δέντω 3.

ἑδνεον (< ἑδνεον, ἑδνεον, ἑδνεον) Aor. Pass. δέντω Pind. P. 8, 17; δέντω Part. -δέντω Eur. (Chor.) Iphi. T. 230; -δέντω Aesch. (Chor.) Pers. 906; Eur. (Chor.) Tro. 175; -δέντω Iphi. T. 199: δέντω, δέντω, δέντω 4.

ἑδνεον Inf. Praes. für ἑδνεον, ἑδνεον II. 4, 345; 4, 203; 4, 36; 4, 347; Od. 4, 243; 4, 214 (83): ἑδνεον 5.

ἑδνεον (< ἑδνεον, ἑδνεον, ἑδνεον) Aor. Pass. δέντω II. 4, 99; 4, 446; δέντω II. 4, 158: δέντω, δέντω, δέντω 4.

ἑδνεον Imperf. II. 4, 472: δέντω, hin und herschütteln, — schleudern.

ἑδνεον (< ἑδνεον) Aor. -ε Theocr. 22 (19), 147: ἑδνεον 6.

ἑδνεον (< ἑδνεον Od. 4, 53 stattete aus dynam. Med.) Aor. Med. sp. Leon. Tar. Anth. 7, 648

heirathete (= liess sich ausstatten): ἑδνεον 6.

ἑδνεον Aor. Pass. Thuc. 3, 60; Pl. Tim. 47, e; Xen. Hell. 3, 1, 6; Dem. 18, 241: δέντω 7.

ἑδνεον Opt. Praes. II. 4, 322: ἑδνεον, ἑδνεον 5.

ἑδνεον (< ἑδνεον) 3 Sing. Imperf. Her. 5, 56; 7, 18: δέντω 8.

ἑδνεον (< ἑδνεον) 3 Sing. Imperf. Thuc. 4, 14; Pl. Prot. 307, d: δέντω 8.

ἑδνεον 2 Sing. Imperf. Pl. Crat. 434, d: δέντω

ἑδνεον (< ἑδνεον) 3 Sing. Imperf. Her. 2, 5 [177. 183]: δέντω 8.

ἑδνεον Aor. Pass. δέντω Part. -δέντω Eur. Alc. 1161; Med. 1417; Bacch. 3090: δέντω 8.

ἑδνεον (< ἑδνεον Od. 4, 93, ἑδνεον) Aor. Praes. -ε, 104: δέντω 8.

ἑδνεον (< ἑδνεον) Imperf. 1 Sing. u. 3 Plur. Imp. Thuc. 1, 22; Pl. Theocr. 201, d; Prot. 307, d: δέντω 8.

ἑδνεον (< ἑδνεον) Fut. Od. 4, 369; ἑδνεον II. 4, 237; 4, 271; ἑδνεον Pl. Rep. 373, c; ἑδνεον Prot. 334, c (162): ἑδνεον 5.

ἑδνεον 1 Plur. Aor. 2 Med.: δέντω 7.

ἑδνεον 1 Plur. Aor. 2 Acl. Od. 4, 65; Ap. Pl. Rep. 478, c: δέντω 7.

ἑδνεον 1 Sing. Aor. 2 Med.: δέντω 7.

ἑδνεον 3 Plur. Aor. 2 Med. Her. 2, 39: δέντω 7.

ἑδνεον (< ἑδνεον) Aor. Her. 3, 19; Thuc. 3, 82; Pl. Ap. 21, c; Xen. An. 4, 8, 14: δέντω 8.

ἑδνεον (< ἑδνεον II. 4, 162 1re) 3 Plur. Aor. 2 II. 4, 291; Od. 4, 135; Her. 6, 108; Pl. Symp. 179, c: δέντω 7.

ἑδνεον 2 Plur. Aor. 2 Med.: δέντω 7.

ἑδνεον 3 Dual. Aor. 2 Med.: δέντω 7.

ἑδνεον 2 Dual. Aor. 2 Med.: δέντω 7.

ἑδνεον 2 Plur. Aor. 2 Xen. Hell. 1,

1 im Wirbel (Kreise) herumdrehen, herumschweifen, laufen. 2 dursten; heftig verlangen nach. 3 a. in schnelle Bewegung setzen. b. Med vor sich herjagen. c. verfolgen, nachsetzen. 4 δέντω, δέντω, δέντω, δέντω überwältigen, bändigen: a. zählen; b. verheirathen, pass. verheirathet sein; c. überwinden, unterjochen; pass. unterjocht sein, gehorchen; d. überwältigen, tödten. 5 essen, fressen, aufzehren. 6 ἑδνεον u. ep. ἑδνεον, Mitgift geben, ausstatten. 7 geben, dargeben, verleihen; b. zu geben, gestatten; c. übergelien, lehren; d. übergeben, preisgeben; e. los-

- 7, 28; Lys. 13, 57, ἀνταπ- Thuc. 3, 63; διδωμι 7.
ἰδοῖν 3 Dual. Aor. 2 Ael.: διδωμι 7.
ἰδοτο 3 Sing. Aor. 2 Med. ἀπ- Xen. An. 7, 8, 6; Hell. 1. 6, 75: 4, 8, 27; Dem. 19, 229; διδωμι 7.
ἰδοτον 2 Dual. Aor. 2 Ael.: διδωμι 7.
ἰδον 2 Sing. Aor. 2 Med. ἀπ- Ar. Ach. 830; διδωμι 7.
ἰδοῦμαι Fut. καθέδει Ar. Ran. 200; -είτω Pl. Theaet. 146, a; καθέδομαι Ar. Av. 729; -όντας Eccl. 617; -ισθαί Ran. 792 (159): καθέζομαι, sich niedersetzen, darsitzen, abwarten, weilen.
ἰδρα 3 Sing. Aor. 2 ἀπ- Pl. Prot. 310, c; Xen. Au. 7, 8, 12 (280): διδράσκω 9.
ἰδραῖον Aor. 2 poet. für ἰδαρθον Od. v, 143; κατ- Od. v, 18; Theocr. 18, 9; δαρδάνω 10.
ἰδραῖα (< ἰδραμον) Aor. 1 sp. in Comp. ἰδ- Orph. Arg. 133: διδρασκω 11.
ἰδραῖην (< ἰδραχθην) Aor. Pass. δρακίς Part. Pind. Fr. 9, 2, 2; δρακίδ- Pyth. 2, 20; -όντες 7, 3: διδρασκω 11.
ἰδρακον (< ἰδρακα) Aor. 2 Od. x, 197; Eur. Or. 1456; vgl. δρακόν Aesch. Eum. 34: διδρασκω 11.
ἰδραμεν 1 Plur. Aor. 2 (280): διδράσκω 9.
ἰδραμον Aor. 2 II. Her. 1, 66; Aesch. Ag. 1121; vgl. δρακίτην II. x, 393; δρακόντα Part. Pl. Rep. 327, b: τρέχω 12.
 1) *ἰδράν* (att. nicht ἰδρασα) 1 Sing. Aor. 2 (280): διδράσκω 9.
 2) *ἰδράν* (< neben ἰδρασαν) 3 Plur. Aor. 2, ἀπιδραν) Soph. Ai. 167 (= meiden): διδράσκω 9.
ἰδραζάμην Callim. H. Dian. 76: δραζάμενος Pl. Lys. 209 (11); δράσω, -τω, Gen. Med. -ομαι zusammenfassen, ergreifen.

1) Thucyd u. Xen. haben nur ἰδρασαν vgl. Loheek ad Phryn.

- ἰδραπον* Aor. 2; δραπών Pind. P. 4, 130 (194): δράπω, (ab)brechen, abpflücken.
ἰδραῖς 2 Sing. Aor. 2 (188): διδράσκω 9.
 1) *ἰδρασα* (< ἰδραν) Aor. 1 unattisch: διδράσκω 9.
 2) *ἰδρασα* Aor. 1 Soph. Ant. 239: δράω 13.
ἰδράσαμεν 1 Plur. Aor. 1 Thuc. 3, 13: δράω 13.
 1) *ἰδρασαν* (< ἰδραν) 3 Plur. Aor. 2; ἀπ- Xen. Hell. 1, 1, 11: διδράσκω 9.
 2) *ἰδρασαν* 3 Plur. Aor. 1 Thuc. 2, 64: δράω 13.
ἰδρασας 2 Sing. Aor. 1 Aesch. Eum. 723: δράω 13.
ἰδραος 3 Sing. Aor. 1 Aesch. Ch. 1010: δράω 13.
ἰδράτε 2 Plur. Aor. 2 (188): διδράσκω 9.
ἰδραψάμην (< δραψ-) Aor. Med. -ατο Nonn. 1, 351: δράπω (δράπτω) abbrechen, pflücken; genießen.
ἰδρην (< ἰδραν) Aor. 2 ion. ἀπιδρη Her. 4, 43; 6, 2: διδράσκω 9.
ἰδρυνω Aor. δρύω Ar. Rh. 2, 109; 3, 672; -αίτω Od. β, 153: δρύπτω 14.
ἰδν (< δν 3 Sing. Aor. 2 II. x, 553 (fuhr in . . .); λ, 63 (laucht(e) sich): τ, 16 (ergriff); Aesch. Ag. 217; Pl. Phaedr. 248, α δύνω 15.
ἰδυε Imperf. ἔν- Xen. Cyr. 6, 4, 3: ἐνδύνω 15.
ἰνδρῖν Aor. Pass. ἐν- Com. Fr. 3, 413; Antiph. 2, 5: δύνω 15.
ἰδνμεν 1 Pl. Aor. 2: δύνω 15.
 1) *ἰδύν* (< ἰδύσαν) 3 Pl. Aor. 2 II. δ, 222; λ, 263: δύνω 15.
 2) *ἰδύν* 1 Sing. Aor. 2: δύνω 15.
ἰδύνω (Part. δύνως) Aor. Polyb. 9, 15 u. sonst bei Späteren: δύνω 15.
ἰδυνάσθην (> ἰδυνάσθην) Aor. Pass. Soph. O. T. 1212; Eur. El. 866 (213): δύνωμαι.

geben begnadigen. 8 scheinen, glauben, meinen. 9 in den Compos ἀπο-, δια-, ἐκ- entlaufen, entweichen, entfliehen, davonlaufen. 10 κατα- schlafen. 11 sehen, blicken. 12 laufen. 13 thun: α. ἑνtrans. thätig sein, dienen, aufwarten; trans. vollbringen, ausführen. 14 kratzen, zerkratzen, reissen. 15 δύνω verhüllen, versenken; δύνωμαι Med. nebst Aor. 2, Perf. u. Pluperf. u. der intr. Nbfm. δύνω eindringen, eingehen; untergehen (v. d. Sonne n. s. w.)

ἰδύναιμεθα (< ἰδ- 59) 1 Plur. Imperf. Pl. Rep. 434, e; *δύναιμι* 1.

ἰδύνάμην (< ἰδ- 59) 1 Sing. Imperf. Thuc. 5, 68; Xen. An. 7, 2, 33; Pl. Prot. 315, e; *δύναιμι* 1.

ἰδύναντο (< ἰδ- 59) 3 Plur. Imperf. Il. a, 163 Γ'; Thuc. 1, 103; Xen. Cyr. 3, 3, 66; An. 7, 8, 13; Hell. 4, 4, 9; 7, 2, 34 u. s. w.; *δύναιμι* 1.

ἰδύνασθε (< ἰδ- 59) 2-Plur. Imperf. Od. ε, 71; Dem. 19, 149; *δύναιμι* 1.

1) *ἰδύνάσθην* (< -άσθην, *ἰδυνήσθην*, *ἰδυνήσθην*) Aor. Pass. mehr ion. Il. η, 465; Od. ε, 319; Pind. O. 58; Her. 2, 19, 140; 7, 106, Eur. Ion. 567; att. Pros. Xen. -ην Hell. 7, 3; -η 7, 3, 9; -ητε Hell. 7, 3, 7; -ησαν 7, 5, 25; vgl. die Formen mit *δύνασθ-* (59): *δύναιμι* 1.

2) *ἰδύνάσθην* 3 Dual. Imperf. Xen. Mem. 1, 2, 24: *δύναιμι* 1.

ἰδύναιο (< ἰδύνω) 2 Sing. Imperf. sp. Hippocr. Epist. 3, 791 (-αιο 283): *δύναιμι* 1.

ἰδύνετο (< ἰδύναιτο, *ἰδύνετο* 59) 3 Sing. Imperf. Thuc. 2, 17; Xen. Cyr. 1, 5, 4; 7, 2, 1; Pl. Men. 94, d: *δύναιμι* 1.

ἰδύνει (< ἰδύνω) Il. γ, 339; ἐς- Hor. 6, 138: *δύνω* 2.

ἰδύνεοντο (< ἰδύνεοντο) 3 Plur. Imperf. Her. 4, 114; 7, 211; 9, 70, 103 [-αι 108]: *δύναιμι* 1.

ἰδυνήσθην (*ἰδυνήσθην*, *ἰδυνήσθην*) [Lys.] 14, 46; Dem. 18, 237. (59): *δύναιμι* 1.

ἰδυνήσμεν Aor. bei Hom. Il. ε, 33, 423 und öfter b. sp. D., wie Arat Phasn. 375; Ep. ad. c. 16 (Anth. 7, 145) und in ganz sp. Prosa: *δύναιμι* 1.

ἰδύνω (< ἰδ-, *ἰδύνω*) 3 Sing. Imperf. Hom. Hym. 3, 405; Xen. An. 7, 5, 3; (-ω 283): *δύναιμι* 1.

ἰδύει (< ἰδύνω) Aor. 1 -ει Il. α, 145;

-ει Ar. Thesm. 1044; ἀν- Pl. Charm. 154, e: *δύνω* 2.

ἰδύνειν Imperf. Med. -ον Pl. Pol. 269, a; *ἰδύνειν* (< ἰδύνειν) ἄ- Il. γ, 114 (zogen aus); ἐς- Xen. An. 4, 5, 14: *δύνω* 2.

ἰδύνειν, -ον Aor. Med. Il. γ, 325; Nonn. 4, 21; -αμεθα in ἀπο- Pl. Rep. 612, a vgl. ἀποδύνασθαι Ar. Vesp. 1159: *δύνω* 2.

ἰδύνειν (< ἰδύνειν) Aor. 1 ep. Il. ο, 129; Od. ε, 352 B'; *δύνω* 2.

ἰδυνάπτειν Imperf. (Vgl. Thierseh. Gr. Spr. §. 92, 3, 2): *δυνάπτω* einen unangenehmen Eindruck auf das Auge machen; Pass. fürchten.

ἰδύει (*δύνω* Il. δ, 43; Od. δ, 648; -ας δ. 647; -ει Γ'; ἄνδρα Pind. 1, 5, 39; δύν' ε 296; δύν' ε, 266; *δύνειν*) Aor. 1 nur. Indie. Od. ε, 373; Pl. Rep. 612, c; -ας Il. ε, 473; Phaedr. 257, ε; -ει Il. α, 96 Γ'; Prot. 321, h; -ων Il. γ, 379; Pind. N. 11, 39 (99): *δύνω* 3.

ἰδύειν ἡδύνειν Aor. Pass. Her. 8, 85: *δύνω* 4.

ἰδύειν Aor. Pind. Ol. 6, 131; -ησαν Med. Pl. Symp. 194; ε; X'; -ων (2 P.) Aesch. Prom. 251: *δύνω* 4.

ἰδυνάσκειν (< ἰδυνάσκειν Anth. 7, 648) Opt. Aor. Med. Od. β, 53 (der mag sie auslatten): *ἰδυνάσκειν* ep. für *ἰδυνάσκειν*: *ἰδύνω* 5.

ἰδύνει Aor. 2 Qu. Sm. 1, 153: *ἰδύνω*, *ἰδύνω* 6.

ἰδυνόμενος (< *ἰδυνόμενος*) Part. Pind. N. 10, 15: *ἰδύνω*, *ἰδύνω* 6. *ἰδύνω* (< ἰδύνω) ep. Imperf. Il. ο, 447: ἰδύνω: ἰδύνω gedrängen.

ἰδύνω (< ἰδύνω) Aor. 1 -ει Pind. N. 9, 33; -ας Ap. Rh. 3, 1106; Theoc. 19(22), 152 (< ἰδύνω) (58): *ἰδύνω* 7.

*ῥαίπον** (< ῥαίπον) Aor. 2 Il. α, 445; -ει α, 552 A'; -ει Γ' ε, 666; -ει α, 318 A'; Pind. O. 4, 35(3) -ει τ, 85; Od. τ, 334: *ῥαίπον* 7.

1 *δύναιμι* a. können, vermögen; b. über sich gewinnen, fertig sein; c. gelten, bedeuten. 2 *δύνω* verhüllen, versenken; *δύνω* Med. *nobis* Aor. 2, Perf. u. Plusperf. u. der intr. Nhfm. *δύνω* eindringen, eingeben; untergeben (u. d. Sonne u. s. w.). 3 geben, dargehen, verleihen; b. zugehen, gestalten; c. übergeben, lehren; d. übergeben, preisgeben; e. losgeben, begnadigen. 4 (be)schenken, ehren; Pass. geschenkt werden; Dep. Med. (be)schenken, darbringen. 5 *ἰδύνω* u. ep. *ἰδυνόμενος*, Mitgift gehen, ausstatten. 6 (ein)sehen, hemerken; Pass. gesehen werden, scheinen. . . 7 ich sagte, redete, nannte. 8 gehen, kommen, wandern, reisen. 9 ver

- **εἰσαμένη* (< *εἰσ-*) Fem. Part. Aor. II. ζ, 24 (III): *εἰδομαι, εἶδω* 6.
 **εἰσαμένος* (< *εἰσ-*) Part. Aor. II. λ, 241 (V) [568]: *εἰδομαι: εἶδω* 6.
εἰσαμένη s. *εἰσάωτο* 1. n. 2.
εἰσάω 2 Sing. Aor. II. ε, 645 [568]: *εἰδομαι, εἶδω* 6.
εἰσαόσθην 3 Dual. Aor. 1 Med. II. α, 544 [289]: *εἶμι* 8.
 1) *εἰσάωτο* 3 Sing. Aor. Od. β, 320 (VI: Od.): *εἰδομαι: εἶδω* 6.
 2) *εἰσάωτο* (< *εἰσάωτο*) Aor. 1 Med. II. ο, 415; γ, 89 vgl. *εἰσαόσθην* [289]: *εἶμι* 8.
εἰλδέαι (< *εἰλδαι*) dn sehnt dich 2 Sing. Praes. ep. Od. ε, 210 [568]: *εἰδομαι* 9.
*εἰλδίσθω** 3 Dnal. Imper. Praes. pass. ep. II. π, 494: *εἰδομαι* 9.
εἰλδεται (< *εἰλδεται*) 3 Sing. Praes. ep. II. ν, 638 (IV): *εἰδομαι* 9.
*εἰλδέτο** Imperf. Od. δ, 162: *εἰδομαι* 9.
*εἰλδομαι** Praes. ep. II. ξ, 276; Od. ε, 219: *εἰδομαι* 9.
*εἰλδόμενος** Part. ep. Od. α, 409; ξ, 42; -μένη μ, 438; Qn. Sm. 2, 240; -μένοι 639; -οις II. η, 7; Od. ω, 400; -ον II. η, 4; Od. φ, 209; -μένη Qn. Sm. 609: *εἰδομαι* 9.
εἰλμίσθαι 1 Plnr. Perf. Pass. II. ω, 662 [568]: *εἶλω* 10.
*εἰλμίνος** Part. Perf. Pass. II. ν, 524; Nonn. 2, 484 -οι II. μ, 38; ο, 287; -ον Hym. 3, 106 [568]: *εἶλω* 10.
εἰλπεται (< *εἰλπ-*) Praes. M. ep. II. α, 105; γ, 813 [568]: *εἶπω* 11.
*εἰλπετο** (εἰλπ-) Imperf. M. II. μ, 407; ν, 8, 609; Od. φ, 345: *εἶπω* 11.
*εἰλποιμην** Opt. Praes. M. ep. II. θ, 196; φ, 488: *εἶπω* 11.
εἰλοαι (< *εἰλοαι*) Inf. Aor. 1 II. φ, 295 [284, 568]: *εἶλω* 10.
 1) *εἰργε* Imper. Praes. Od. μ, 219 [568]: *εἰργω, εἰρω* 12.
 1) *εἰργε* Imperf. ep. II. π, 395; -ον II. δ, 130; θ, 213; -ον Od. η, 88 [568]: *εἰργω, εἰρω* 12.

- εἰργε** Praes. II. β, 845 B*; Hym. 2, 254; Qn. Sm. 2, 488; -ονον Od. λ, 503: *εἰργω, εἰρω* 12.
εἰργμένος Part. Perf. Pass. -αι II. ε, 89 (vgl. Matthia. Ausf. Spr. p. 578); ἀπειργμένη Hom. Hym. 4, 47 (> ἀπειργ-): *εἰργω* 12.
εἰργνυ Imperf. Od. α, 238 *εἰργω* 12.
εἰργόμενος Part. -οι II. ν, 525: *εἰργω* 12.
εἰργον 3 Plur. Imperf. Od. η, 88: *εἰργω* 12.
εἰργον Part. II. μ, 201, 219: *εἰργω* 12.
εἰργμένος Part. Perf. Pass. -ον Od. α, 296; Hym. 1, 104: *εἰρω* [εἰργω] 13.
εἰρτε Aor. κατ- Hom. Hym. 3, 356: κατεἰργω, -εργω 12.
εἰρτο Plsperf. Od. ο, 460: *εἰρω* 13.
εἰρχατο 3 Plur. Plsperf. Od. α, 241: *εἰρω* 12.
 1) *εἰσάωτο* Aor. Med. II. α, 23, 177; -τ' Od. ξ, 529: *εἰσάωτο* 14.
 2) *εἰσάωτο* Aor. Med. Od. ξ, 295: *εἰσάω* 15.
εἰσάωτο (δοτο) (Plsperf.) II. μ, 464; Hym. 4, 86: *εἰσάωτο* 14.
εἰσε (< *εἰσ* II. φ, 365) Imperf. Hes. Th. 295, 847; Qn. Sm. 2, 256; 3, 140: *εἰσω* 16.
εἰσεα (< *εἰσεα, εἰσεα*) Aor. Anth. 7, 385; *εἰσεα* Pl. Tim. 85, e; vgl. *εἰσ-*: *εἰσω* 16.
εἰσεθε Imper. Her. 8, 22: *εἰσεα* in Prosa selten.
εἰσιόσθην Aor. Pass. sp. Dioscor. (210): *εἰσω* 16.
εἰσεσμαι s. *εἰσεσμαι*.
εἰσενγμαι Perf. Pass. II. σ, 276; -μένη Xen. An. 1, 2, 5; 2, 4, 13, 24: *εἰσενγμαι* 17.
εἰσένγνυον (< *εἰσένγνυον*) Imperf. επ- Her. 7, 36; επ- Xen. Cyr. 8, 5, 1, 28: *εἰσένγνυμαι* 17.
εἰσενται 3 Sing. Perf. Pass. Luc. Navig. 33: *εἰσένγνυμαι* 17.
εἰσεντο Plsperf. Her. 4, 85: *εἰσένγνυμαι* 17.
εἰενεα (< *εἰενε-* Hom. I*) Aor. 1

langen, wünschen, sich sehnen. 10 α (be)drängen; Pass. bedrängt werden, sich zusammendrängen; ε. einschliessen. 11 hoffen lassen; Med. m. Perf. εἰλπα m. Praesensbed. hoffen, fürchten, meinen. 12 thun, machen; vollbringen, bes. darbringen, opfern. 13 verknüpfen, aneinanderreihen, einfassen. 14 bekleiden, anziehen; Med. sich etwas anlegen, anziehen. 15 ich setzte, legte, gründete Med. setzte mich, gründete für mich. 16 sieden, kochen, wallen, sprudeln auch übertr. 17 (an-, zusammen-) jochen; (ver)binden; fesseln; verheirathen.

-σ Od. γ, 478; Aesch. Pers. 722: *ζεύγνυμι* 1.
ζευξάμην Aor. Med. -ω Eur. Tr. 676; *συνεζεύξατο* Xen. Cyr. 6, 1, 51: (συν-) *ζεύγνυμι* 1.
**ἐζευχθαι* Inf. Aor. Pass. Eur. Hel. 1654: *ζεύγνυμι* 1.
**ἐζευχθην* (vgl. *ζευχθ-*) Aor. Pass. Eur. Ion. 949; *κατ-* Soph. Ant. 946; selten in att. Prosa: *ζευχθείσα* Pl. Polit. 302, c: *ζεύγνυμι* 1.
ἐζη (vgl. *ἔκω*) 3 Sing. Imperf. Aesch. Ch. 361 (> *ἐζης*); Xen. Cyr. 4, 6, 6; Oec. 7, 5; Pl. Theaet. 164, e; Rep. 406, b: *ζάω* 2.
ἐζηκα Perf. Aristot. Vol. 2, 1048 (Bekker); Dion. Hal. Ant. 5, 68: *ζάω* 2.
ἐζήλουν Imperf. Xen. Hier. 1, 9: *ζήλω* 3.
ἐζήλωκα Perf. -ε Pl. Theag. 121, d: *ζήλω* 3.
ἐζήλωκας Inf. Perf. Xen. Cyr. 4, 3, 17: *ζήλω* 3.
ἐζήλωσα Aor. Pl. Ion. 530, b: *ζήλω* 3.
ἐζημιώθην Aor. Pass. Her. 9, 77 (> *ζημιώσαις*); *ζημιόω* 4.
ἐζημιώκα Perf. Dem. 21, 50: *ζημιόω* 4.
ἐζημιώσα Aor. Thuc. 2, 65: *ζημιόω* 4.
ἐζην (< *ἔκω*) 1 Sing. Imperf. Dem. 24, 7 vgl. Butt. Anst. Spr. § 114, p. 191. 192; in *ἔκω* geändert ist *ἐζην* jetzt Eur. Ale. 295. 651: *ζάω* 2.
ἐζης 2 Sing. Imperf. Soph. Fr. 603: *ζάω* 2.
ἐζησα Aor. Anth. 7, 470: *ζάω* 2.
ἐζήτε 2 Plur. Imperf. Xen. Cyr. 7, 2, 26: *ζάω* 2.
ἐζήτημαι Perf. Pass. -ται Xen. Cyn. 13, 3: *ζητέω* 5.
ἐζήτησα Aor. Pl. Men. 99, e A* (-αμεν, -ατε): *ζητέω* 5.
ἐζήτουσιν (< *ἐζέου* Hom.) Imperf. Pl.: -ει, -οῦμεν, -εῖτε, -ουσ Prot. 322, b; Xen. Cyr. 8, 5, 13: *ζητέω* 5.
ἐζόμην Imperf. II. α, 48: *ἔζομαι*, sitzen.

ἐζυγην (vgl. *ζυγ-*) Aor. 2 Pass. Pl. Rep. 508, a: *ζεύγνυμι* 1.
ἐζωγράφην Aor. 1 Pass. -γ Her. 1, 128; Xen. Hell. 1, 5, 14: *ζωγράφω* 6.
ἐζώρησα Aor. 1 Thuc. 2, 92; Xen. An. 1, 7, 22: *ζωρέω* 6.
1) *ἐζωκα*¹⁾ Perf. Paus. 8, 40; Dion. Arch. 2, 5: *ζώννυμι* 7.
2) *ἐζωκα* Perf. C. Inscr. 3684: *ζάω* 2.
ἐζωμαι (< *ἔζομαι*) Perf. Pass. *περι-* Athen. 14, 622: *ζώννυμι* 7.
ἐζωμεν 1 Pl. Imperf. [Pl.] Epist. 347: *ζάω* 2.
ἐζων (< *ἔζην*) Imperf. Soph. El. 323; Pl. Leg. 679, e; [Pl.] Ep. 354, d: *ζάω* 2.
ἐζων (< *ζώσκον*) Imperf. Od. γ, 245; Hes. Op. 112; Her. 4, 112: *ζάω* 2.
1) *ἐζωσα*¹⁾ Aor. *ἔπε-* Her. 1, 120: *ζάω* 2.
2) *ἐζωσα* (< *ζώσαστε* Od. σ, 76); *σύζωσον* Ar. Thesm. 255: *ζώννυμι* 7.
ἐζωσάμην (< *ζώσατο*) II. ε, 181; Od. σ, 67; *περιζώσατο* Ar. Pax. 687: *ζώννυμι* 7.
ἐζώσθην Aor. Pass. Nonn. Par. 5, 3; Herodi. 2, 14; *δε-* Theophr. Fr. 6, 1, 22: *ζώννυμι* 7.
ἐζώσμαι (< *ἔζωμαι*) Perf. Pass. -μένοι in *ἔπε-* Her. 2, 28; in *δε-* Thuc. 1, 6: *ζώννυμι* 7.
ἐζώστο Plut. Ant. 4: *ζώννυμι* 7.
ἐη (< *ἔκω*, *ῥω*, *ἔη*, *ῥη*) 3 Sing. Conj. Praes. *offense* Form *st. ῥη*: II. ε, 142; π, 225; π, 300; ε, 484; Od. τ, 329. 332 [277]: *εἰμὶ* 8.
ἐη (< *ῥω*, *ἔη*, *ῥη*, *ῥη*, *ῥη*) 3 Sing. Conj. Aor. 2 *ἔη* II. π, 590 [270]: *ἔημι* 9.
ἐηγα (< *ἔγα*, *ῥγα*) Perf. ion. *καταγρότα* Her. 7, 224: (*κατ-*) *ἀγγνυμι* 10.
ἐηγείς (< *ἔαγείς*, *ἔγείς*) Part. Aor. *κατ-* Hipp. 4, 324: (*κατ-*) *ἀγγνυμι* 10.
ἐηκα (< *ῥκα*) Aor. 1 *ἔηκα* II. ν, 346; *καθήκα* ω, 642; *μεθήκα* φ, 539; *πρόηκα* θ, 297; π, 125; *ἐπρόηκα* φ, 708: *ἔημι* 11.

1) Für Aor. 1 und Perf. gebrauchten die Aor. gew. *ἔζωκα*, *ἔζωκα*.

1 (αν-, zusammen-) jochen; (ver)binden; fesseln; verheirathen. 2 leben, vorhanden sein; ein Leben führen, sich nähren; in Kraft sein, bestehen. 3 nachheifern; bewundern; beneiden. 4 Schaden zufügen; strafen. 5 suchen, streben, wünschen. 6 lebendig gefangen nehmen, dem Gefangenen das Leben schenken. 7 (um)gürten, anlegen; Pass. u. Med. sich umgürten. 8 sein. 9 a. entsenden, entlassen, wegschicken. b. los-, freilassen. c. sein lassen, aufgeben, nicht achten. Pass. entlassen, frei ge-

ἔρως 3 Sing. Aor. 1 Pl. α, 48; ferner in *ἐρέως* μ, 221; φ, 115; ψ, 841; *ἐρέως* κ, 89; Od. δ, 233; *ἐρέων* ι, 38; ε, 464; Qu. Sm. 2, 94; *μερέων* Il. ψ, 434; ω, 48; Od. σ, 402; *ἐνέρεως* Il. α, 8; β, 182; η, 210; κ, 512; ο, 442; Od. σ, 34; *πυρέων*(ν) Il. α, 290 Γ²; *ἀποπυρέων* Od. ξ, 26; χ, 327; *ἐπιπυρέων* Il. β, 520; Od. ο, 299; *ἔρως* Il. ε, 79 (*< ἔρ, ἔρ, ἔρ, ἔρως*) 3 Sing. Imperf. Il. γ, 180; β, 687. 642; δ, 399; ε, 546; ι, 762; μ, 337; ο, 39. 47. 521; φ, 420; ω, 426; Od. β, 272; ο, 361; ω, 208; Hym. 5, 68; Her. 7, 143; *ἐπέρων* 7, 170; [283]: *εἰμί* 8.
ἐρέων (*ἐρέων, ἔρων B*) Imperf. Il. ω, 25: *ἐρέων* 12.
ἐρσθα (*< ἔρσθ, ἔρσ*) 2 Sing. Imperf. ep. Il. χ, 435; Od. π, 420; φ, 175 [282]: *εἰμί* 8.
ἐρσ(ν) (*< ἔρσν, ἔρ, ἔρ, ἔρ*) 3 Sing. Conj. Praes. Il. β, 366; γ, 109; Od. δ, 147; ι, 434; ο, 422; ω, 202 [277]: *εἰμί* 8.
ἐράω (vgl. *Θαν-*) Imperf. Com. Fr. 2, 146: *Θανώ* 13.
ἐράλλεν (*< ἐράλεον*) Imperf. Plind. Ol. 3, 23 liess wachsen, brachte hervor: *Θάλλω* 14.
ἐράπε Imperf. Soph. Anl. 417: *Θάλλω* 15.
ἐράπετο Imperf. Pass. Plind. N. 4, 14 wurde noch von der Sonne erwärmt, lebte noch: *Θάλλω* 15.
ἐράφθην Aor. Pass. *Θαφθεῖς* Hes. Th. 863; *θαφθῆ* Ar. Equ. 210 (103. 106): *Θάλλω* 15.
ἐράψα Aor. -ε Soph. Tr. 1082 (96. 97): *Θάλλω* 15.
ἐράμπεον Imperf. -εν Qu. Sm. 2, 146; -εο 3 Plur. Od. δ, 638; κ, 63; φ, 367; Plind. N. 3, 50 (*> -εν*); Her. 1, 111: *Θαμβῶ* staunen.
ἐραον (*< ἐάον, -ε*) Aor. 2 als Simpl. poet., lon. und in sp. Prosa: Od. δ, 226; *ἐάω* Il. φ, 610; *ἐάει* (*> ἐάει*) Aesch. Sept. 961.

962; Hippoer. oft; *ἀπέρων*(ν) in att. Prosa Xen. Hell. 2, 1, 4 Γ²; *ἀπέρων* Pl. Alc. I. 115, b: (*ἀπο-*) *ἐρήσω* 16.
ἐράσησα Aor. Her. 9, 25 (*> ἐράσησαν*): *Θαράω*.
ἐράσμεσα Aor. Aesch. Sept. 771; Pl. Phaed. 89, a Γ²: *Θανμάω* 17.
ἐραυράσθην Aor. Pass. Xen. Cyn. 1, 5; *Θανρασθῆ* Thuc. 6, 12: *Θανμάω* 17.
ἐράφθην (*< ἐράφην*) Aor. Pass. Simon. C. 170 (Bergk); *Θαφθῆναι* Her. 2, 81; *Θαφθεῖς* 7, 228 (105. 106): *Θάπτω* 18.
ἐραψα Aor. -ε Her. 1, 113; Enr. Suppl. 760; -αν Thuc. 5, 11 vgl. *ἐραπον* (96. 97): *Θάπτω* 18.
ἐράσθην Aor. Pass. pass. Bedeut. sp. N. T. Marc. 16, 11; *Θεαθῆναι* einmal Thuc. 3, 38 ist jetzt nach den besten MSS. in *Θεασθῆναι* geändert: *Θεάομαι* 19.
ἐρεάσμεν (*< ἐρεσάμεν*) Aor. Eur.; Pl. Symp. 221, a; -σάμεθα Rep. 615, d; -σασθε Laeb. 179, c; Dem. 5, 7: *Θεάομαι* 19.
ἐράτο (*< ἐρεῖτο*) Imperf. Thuc. 5, 7; Xen. Cyr. 1, 4, 15: *Θεάομαι* 19.
ἐρεν (*< ἐρεν, ἐρε*) Imperf. Il. α, 483; Od. β, 429; ε, 299: *Θεω* 20.
ἐρεσάμεν (*< ἐρεσάμεν, ἐρεσ-*) Aor. -ατο Her. 3, 23, 24; 4, 87; 7, 128 (*> ἐρεσάμεν*): *Θεάομαι* 19.
ἐρε (*< ἐρεν, ἐρεν*) Imperf. Pl. Charm. 153, b: *Θεω* 20.
ἐρείην, -ης, -η Opt. des Aor. Pass. *εἴθην* (*ἐθην*): *ἔρως* 11.
ἐρεῖα Aor. 1 -ε Il. φ, 491: *Θεῖω* 21.
ἐρεῖον Imperf. Aesch. Pers. 418: *Θεῖω* 21.
ἐρεῖοντο Imperf. Pass. Aesch. Sept. 959: *Θεῖω* 21.
ἐρείς Part. Aor. Pass. *ἀρεθείς* Xen. Mem. 4, 4, 4; Equ. 3, 5; Pl. Rep. 451, b; *ἀρεθεία* Tim. 60, a A²;
1) Bekker, Lhardy haben nach den meisten MSS. in Her. *Θεασμαι, ἐρεσάμεν* gegeben, wo Schweigh., Boet. *Θησμαι, ἐρεσάμεν* hatten.

prochen werden, loskommen; *Med.* sich losmachen, ablassen. 10 (zer-)brechen 11 *ἔρως* gehen machen, in Bewegung setzen, senden, schicken. *Med.* sich in Bewegung setzen, begehren: verlangen. 12 gefallen. 13 sitzen. 14 blühen, grünen, gedeihen. 15 (er)wärmen. 16 sterben. 17 sich (ver)wandern. 18 bestatten, begraben. 19 (be)schauen, betrachten, wahrnehmen. 20 laufen, dahineilen. 21 schlagen, hauen, stechen; *Pass.* geschlagen, getötet werden.

- ἀποθέτος Pl. Rep. 410, e; ἀν-
Xen. Cyr. 3, 1, 26: (ἀφ)ήμι, (ἀν)-
ήμι 1.
ἔθελε (< θέλω) Imperf. Od. ρ,
521: θέλω 3.
ἔθιλε (< θέλω) Pl. β, 357 B*;
Xen. Cyr. 3, 1, 18: ἔθιλω 2.
ἔθιλεν (< θέλων Pl. Rep. 391, a)
Inf. Praes. Xen. Hipp. 9, 9; Pl.
Rep. 437, b B*: ἔθιλω 2.
ἔθιλες (< θέλεις) 2 Sing. Praes.
Il. δ, 26 Γ*; Pl. Alc. I. 122, b.
d; Xen. Cyr. 1, 4, 10: ἔθιλω 2.
ἔθιλεσκον Imperf. iter. -ε Il. ε, 353;
-ες 486; -ον Plur. Il. ε, 106:
ἔθιλω 2.
ἔθιλετε (< θέλετε Pl. Phaedr. 77,
c) 2 Plur. Ind. Praes. ἔθιλω,
ἔθιλω 2.
ἔθιλη (< θέλη; θέλησις) 3 Sing.
Conj. Praes. Il. χ, 366; α, 116 A*;
Pind. P. 5, 65; Xen. Equ. 8, 4;
Isae. 2, 13: ἔθιλω 2.
ἔθιλες (< θέλησθα) 2 Sing. Conj.
Praes. Il. α, 554; Od. λ, 105; ψ,
258: ἔθιλω 2.
ἔθιλησα (< ἔθιλησθα) Aor. II. σ,
396 (Wolf): ἔθιλω 2.
ἔθιλησαι (< -αιεν) 3 Sing. Opt.
Aor. (-αι, -αιεν 136): ἔθιλω 2.
ἔθιλησαι (< θέλησαι) Inf. Aor.
Thuc. 1, 39; Xen. Cyr. 4, 5, 10:
ἔθιλω 2.
ἔθιλησαιν (< -αιν) 3 Plur. Opt.
Aor. (-αιν, -αιεν 136): ἔθιλω 2.
ἔθιλησαιν 1 Plur. Opt. Aor. Xen.
Mem. 1, 5, 2: ἔθιλω 2.
ἔθιλησας (< -εας) 2 Sing. Opt.
Aor. Pind. P. 1, 40; Pl. Gorg.
449, b; Lys. 206, c (-εας, -εας
136): ἔθιλω 2.
ἔθιλησαι (< -αιεν) 3 Plur. Opt.
Aor. Xen. An. 4, 1, 8 (-αιεν, -αιεν
136): ἔθιλω 2.
ἔθιλησαι (< -εας) 2 Sing. Opt.
Aor. Pl. Pol. 272, b (-εας, -εας
136): ἔθιλω 2.
ἔθιλησαιν (< -αι) 3 Sing. Opt.
Aor. Pl. Pol. 276, b (-αιεν, -αι
136): ἔθιλω 2.
ἔθιλησιν (< θέλησιν) Inf. Fut. Pl.
Rep. 347, a: ἔθιλω 2.
ἔθιλησεν 3 Dual. Fut. Od. θ,
316: ἔθιλω 2.
ἔθιλησῃ Conj. 3 Sing. Aor. 1 Aesch.
Prom. 178; Pl. Phaedr. 257, c; Leg.
863, b: ἔθιλω 2.
ἔθιλησῃ 2 Sing. Aor. 1 Pl. Euthyd.
295, a: ἔθιλω 2.
ἔθιλησῃ 2 Plur. Aor. 1 vgl. ἔθι-
λησῃ: ἔθιλω 2.
ἔθιλησθα (< θέλεις) 2 Sing.
Conj. Praes. Il. α, 554; δ, 353; θ,
471; α, 457; τ, 147; ρ, 484; ω,
335; Od. γ, 92; δ, 322. 391;
σ, 270; ω, 511; Hym. 3, 181:
ἔθιλω 2.
ἔθιλησι (< θέλη; θέλησις) 3 Sing.
Conj. Praes. Il. α, 580; θ, 142; ε,
146 Γ*; Theoc. 16, 28 (> ἔθιλησι,
ἔθιλωσι): ἔθιλω 2.
ἔθιλησῃ 3 Sing. Opt. Fut. Pl.
Prot. 335, a: ἔθιλω 2.
ἔθιλησῃ 2 Sing. Opt. Fut. Pl.
Rep. 337, a: ἔθιλω 2.
ἔθιλησον Imper. Aor. Pl. Gorg.
449, b: ἔθιλω 2.
ἔθιλω (< θέλ-) Fut. Od. θ,
223; Batr. 187; Xen. Cyr. 2, 4,
17; -ας Od. α, 362; -αι Il. σ, 215;
vgl. -εον -εοναι Pl. Rep. 471, b
vgl. Opt. -σαι, -σαι: ἔθιλω 2.
ἔθιλωμεν 1 Plur. Conj. Aor. 1
vgl. ἔθιλωμεν: ἔθιλω 2.
ἔθιλωμεν 3 Plur. Conj. Aor. I.
Pl. Theaet. 177, b: ἔθιλω 2.
ἔθιλητε (< θέλητε Pl. Phaedr. 115,
a) 2 Plur. Conj. Praes.: ἔθιλω 2.
ἔθιλητον 2 Dual. Conj. Praes. Il.
δ, 346; ε, 233: ἔθιλω 2.
ἔθιλεσθαι Aor. Od. ε, 318; vgl. θέλων
Soph. Tr. 355; θέλων Aesch.
Suppl. 571: θέλω 3.
ἔθιλε (< θέλω) 3 Sing. Opt. Praes.
Il. σ, 473 A*; Xen. Equ. 3, 12;
Pl. Parm. 133, b: ἔθιλω 2.
ἔθιλεον 3 Plur. Opt. Praes. Od.
γ, 228; Thuc. 7, 6: ἔθιλω 2.
ἔθιλοιμεν 1 Plur. Opt. Praes.
Il. β, 123 A*; Xen. An. 7, 7, 6:
ἔθιλω 2.
ἔθιλοιμε (< θέλ-) 1 Sing. Opt.
Praes. Il. δ, 318 Γ*; Xen. Cyr. 5,
2, 10: ἔθιλω 2.
ἔθιλοες (< θέλω) 2 Sing. Opt.
Praes. Il. ψ, 894; Pl. Prot. 334,
b: ἔθιλω 2.

1 ἔθιμι gehen machen, in Bewegung setzen, senden, schicken. Med. sich in Beweg. setzen, begehren, verlangen. 2 wollen, entschlossen sein; be-

ἠθελούσας Fem. Part. Praes. dor. für *ἠθελούσας* Pind. N. 3, 83 [417]: *ἠθίλω* 2.

ἠθίλουτε (*ἠθίλουτε*) 2 Plur. Opt. Praes. Od. α, 435: *ἠθίλω* 2.

ἠθίλον Imperf. II. ζ, 336; Pind. P. 9, 111: *ἠθίλω* 2.

1) *ἠθίλοντε* (< *ἠθίλοντες*, *ἠθίλουτε*) 3 Plur. Praes. dor. Pind. O. 13, 9; N. 7 10 [161]: *ἠθίλω* 2.

2) *ἠθίλοντε* Dat. Part. Praes. Pl. Leg. 907, c: *ἠθίλω* 2.

ἠθίλουσα (< *ἠθίλουσα* Xen. Oec. 5, 12) II. σ, 434 A; Xen. Cyr. 8, 1, 4: *ἠθίλω* 2.

ἠθίλουσα (< *ἠθίλ-*) 3 Plur. Ind. Praes. II. β, 284 B; Pl. Symp. 179, b: *ἠθίλω* 2.

ἠθίλχθην Aor. Pass. -ης Od. α, 326; *ἠθίλχθεν* [3 Plur. I σ, 212; *ἠθίλχθης* Eur. I. A. 142: *ἠθίλω* 3.

1) *ἠθίλω* 1 Sing. Indic. Praes.: *ἠθίλω* 2.

2) *ἠθίλω* 1 Sing. Conj. Praes. vgl. *ἠθίλωμι*, *ἠθίλωρε*, -ῖσθα, -ῖ, -ωμεν, -ῖτε, -ωσιν: *ἠθίλω* 2.

ἠθίλωμεν 1 Plur. Conj. Praes. Xen. An. 3, 2, 19 (> *βουλώμεθα*): *ἠθίλω* 2.

ἠθίλωμι 1 Sing. Conj. Praes. II. α, 549 (nach Herm.); α, 397 (nach Aristarch); Od. φ, 345 [69]: *ἠθίλω* 2.

ἠθίλων (< *ἠθίλων*) Part. Praes. II. δ, 300; Pl. Symp. 220, a: *ἠθίλω* 2.

ἠθίλωσιν (< *ἠθίλωσιν*) 3 Plur. Conj. Praes. II. η, 375; Od. ε, 169; σ, 277; Xen. Cyr. 4, 5, 31; Pl. Symp. 190, d (> *ἠθίλωσιν*); Phaedr. 266, c; Isae. 2, 33: *ἠθίλω* 2.

ἠθίμεθα 1 Plur. Aor. 2 Med. Pl. Rep. 369, c; συν- Lys. 13, 88; ἑπ- Pl. Parm. 142, d: *τίθημι* 4.

ἠθίμεθον 1 Dual. Aor. 2 Med.: *τίθημι* 4.

ἠθίμεν (< *ἠθίμεν*) 1 Plur. Aor. 2 Act. Pl. Soph. 248, c; Rep. 491, c; συν- Xen. Oec. 9, 8; δε- Isocr. 4, 118: *τίθημι* 4.

ἠθίμην 1 Sing. Aor. 2 Med. Hom. Hym. 4, 255; Isae. 2, 36; Pl. Crat. 385, d; συν- Eur. Bacch. 175; συν-

Xen. Oec. 7, 2; ἑπ- Pl. Theaet. 165, d: *τίθημι* 4.

ἠθίμετα, *ἠθίμετος* s. *ἠθίς*.

ἠθίμετο (< *ἠθίμετο*) 3 Plur. Aor. 2 Med. II. β, 150; α, 232; φ, 158; Aesch. Ag. 816 B; Her. 9, 52; Xen. Mem. 4, 4, 19; Pl. Phaed. 91, a; συν- Od. ν, 72; Pl. Leg. 858, d; συν- Xen. Ath. 2, 17: *τίθημι* 4.

**ἠθίμεπεύσθην* (< *ἠθίμεπεύσθην*) Aor. Pass. *ἠθίμεπεύσθην* Pl. Charm. 157, b; -*ἠθίμετε* Lach. 179, b; -*ἠθίμεν* Prot. 325, c: *ἠθίμεν* 5.

ἠθίμεπενον Imperf. Xen. Cyr. 7, 5, 51: *ἠθίμεν* 5.

ἠθίμεπενον Aor. 1 Thuc. 1, 137; Pl. Clit. 407, b: *ἠθίμεν* 5.

**ἠθίμεπενώμην* Aor. Med. V. T. 2 Reg. 19, 24: *ἠθίμεν* 5.

**ἠθίμεπεύσθην* (< *ἠθίμεπεύσθην*) Aor. Pass. Hippocr.: *ἠθίμεν* 5.

ἠθίμεσαν (< *ἠθίμεσαν*) 3 Plur. Aor. 2 II. α, 290; Od. μ, 448 (> *ἠθίμεσαν* Wolff); Aesch. Pers. 283; Eur. Bacch. 755; Xen. Mem. 2, 4, 4; Pl. Tim. 21, b; παρ. . . Od. ζ, 248; θ, 420; ἑπ- Pl. Prot. 343, b; προς- Her. 5, 30; Xen. Mem. 1, 4, 11: *τίθημι* 4.

ἠθίμεσθε (< *ἠθίμεσθε*) 2 Plur. Aor. 2 Med. II. δ, 449; Od. χ, 40 (> *ἠθίμεσθε* Wolff); -*ἠθίμε* Aesch. Pers. 1005; Isae. 4, 17; συν- Eur. Bacch. 807: *τίθημι* 4.

ἠθίμεσθην (< *ἠθίμεσθην*) 3 Dual. Aor. 2 Med. vgl. *κατέσθην* Od. χ, 141: *τίθημι* 4.

ἠθίμεσθον 2 Dual. Aor. 2 Med.: *τίθημι* 4.

ἠθίμετε 2 Plur. Aor. 2 Act.: *τίθημι* 4.

ἠθίμετην 3 Dual. Aor. 2 Act.: *τίθημι* 4.

ἠθίμετο (< *ἠθίμετο*) 3 Sing. Aor. 2 Med. Eur. Hee. 711; Pl. Crat. 417, b A; δε. . . Od. θ, 274; συν- Xen. An. 2, 4, 23: *τίθημι* 4.

ἠθίμετον 2 Dual. Aor. 2 Act.: *τίθημι* 4.

ἠθίμεν (< *ἠθίμεν*) 2 Sing. Aor. 2 M. Her. 7, 209; συν- Pind. P. 11, 41 (> Böckh: *συντίθευ*; Herm. γν *συντίθευ*) [92]: *τίθημι* 4.

fähig sein, pflegen, sollen. 3 steichen, bezaubern, läuschen. 4 setzen, stellen, legen. 5 dienen, warten, pflegen.

ἑθεῶντο (< *ἑθεῶντο*) Imperf. Xen. An. 3, 5, 13; *θεῶμαι* 1.

ἑθεῖτο (< *ἑθεῖτο*) Imperf. Her. 1, 10; 4, 85; *θεῖσθαι* 1.

ἑθεύμεθα (< *ἑθεύμεθα*) 1 Plur. Pres.: *θεῖσθαι* 1.

ἑθεῖντο (< *ἑθεῖντο*) Imperf. Her. 7, 56; *θεῖσθαι* 1.

ἑθεσάμην (< *ἑθεσάμην*, *θεῖσ-*, *θεσ-*) Aor. Her. 3, 23, 24 vgl. *ἑθεσάμην* mit Anm.: *θεῖσθαι* 1.

ἑθεκα (< *ἑθεκα*) 1 Sing. Aor. 1 Il. 4, 485; Aesch. Prom. 444; *τίθημι* 2.

ἑθεκαν (< *ἑθεκαν*) 3 Plur. Aor. 1 Il. 7, 300 *Α*: *τίθημι* 2.

ἑθέκωντο 3 Plur. Aor. 1 Med. *ἐπ-* Her. 6, 108; 7, 125; *τίθημι* 2.

ἑθεκας 2 Sing. Aor. 1 Il. 9, 37; Aesch. Eum. 458; *ἐπ-* Pl. Ep. 315, b; *τίθημι* 2.

ἑθέκατο (< *ἑθέκατο*) Aor. 1 Med. *ἀπεθέκατο* Pind. Ol. 8, 68; *ἐπ-* Her. 1, 26; 8, 27; *τίθημι* 2.

ἑθεκε(ν) (< *ἑθεκε*, *ἑθεκε*, *ἑθεκε*) 3 Sing. Aor. 1 Il. 2, 2 *Α*; Pind. Ol. 2, 99; Aesch. Suppl. 299; Xen. Lac. 1, 5; 8, 7; *ἐπ-* Pl. Charm. 164, c; *ἐπ-* Prot. 328, c; *ἐπ-* Phaedr. 228, a; *τίθημι* 2.

ἑθέλυναι Aor. Eur. Fr. Er. 17, 29 (D.): *θελύνω* 3.

ἑθελύνθην Aor. Pass. Soph. Al. 651; Nonn. D. 12, 214; *θελύνω* 3.

ἑθην (< *ἑθην*) Aor. Pass. *ἀφ' ἑθην* Hom. Batr. 87; *ἀφίημι* 4.

ἑθῆναι Inf. Aor. Pass. *ἀφ' ἑθῆναι* Thuc. 7, 86; Xen. Ag. 1, 10; Vecl. 2, 4; *ἀφίημι* 4.

ἑθεῖα s. *θεῖα*.

ἑθεῖσθαι s. *θεῖσθαι*.

ἑθεράσμιην Aor. Med. *ἑθεράσμιην* Soph. Phil. 1007; *-ασθαι* Eur. Hipp. 919; *θεράω* 5.

ἑθερευναι Aor. Pl. Euthyd. 290, d; *θερεῖν* 6.

ἑθερευσάμην Aor. Med. s. *θερεῖν*.

ἑθέσμαι Fut. 1 Pass. *ἀφ' ἑθέσμαι* Pl. Rep. 472, a; *ἀφίημι* 4.

ἑθετε Imperf. Aor. Pass.: *ἑθετε* 7.

ἑθεχ' (< *ἑθεκα*, *ἑθεκα*, *ἑθεχ'*) 3 Sing. Aor. 1; *τίθημι* 2.

ἑθεχέμεν s. *θεῖσθαι*.

ἑθεχον Aor. 2 *-ας* Eur. Alc. 108; vgl. *θεῖναι*, *θεῖσθαι*, *θεῖναι*, *θεῖναι*; *θεγγάνω* 8.

ἑθεχθην Aor. Pass. Sexti. Emp. 435; *θεγγάνω* 8.

ἑθελασ (< *ἑθελασ*) Aor. *-ε(ν)* Od. 9, 97; Hes. Sc. 140; *θελών* 9.

ἑθελάσθην Aor. Pass. Aesch. 76; *ἐπ-* Aristot. Prohl. A. 38; *θελών* 9.

ἑθελβην (< *ἑθελβην*) Aor. 2 Pass. *ἐπ-* Hippocr. 2, 113 (> *ἐπ' ἑθελβῆ* Köhn.); *θελίβω* 10.

ἑθελίβην (< *ἑθελίβην*) Aor. Pass. *ἐπ' ἑθελίβην* Pl. Tim. 91, a; *θελίβω* 10.

ἑθελεψα Aor. Pl. Tim. 60, c; *θελίβω* 10.

ἑθεάζον Imperf. Eur. Hera. F. 383; *θεάζω* 11.

ἑθεῖναζε Imperf. Xen. Ages. 8, 7; *θεοειλίζω*.

ἑθευήθην s. *θεοειλίζω*.

ἑθευησα Aor. Her. 1, 129 (< *ἑθευησα*); *θεοειλίζω* (> *θεοειλίζω*) 12.

ἑθεύων Imperf. Hes. Sc. 212; *θεοειλίζω* 12.

ἑθερον (< *ἑθερον*, *-ε*) Aor. 2 *ἑ-* Il. 9, 539; *ἐπ-* Od. 2, 207; *θεράσσω*.

ἑθου 2 Sing. Aor. 2 M. Aesch. Sept. 107; Pl. Leg. 626, b; *ἐπ-* Aesch. Ag. 1409; *ἐπ-* Pl. Crat. 435, a; *τίθημι* 2.

ἑθερα Aor. Pl. Phaedr. 242, c; Parm. 130, d; vgl. *θεράω* Aesch. Prom. 628; *θεράσσω* 13.

ἑθεραυα Aor. *-ε* Soph. El. 745; *θεραύαυα* Eur. Hel. 1544; *θεραύω* 14.

ἑθερεύθην Aor. Pass. *θεραυεύθην* Soph. Ant. 476; *-εσθαι* Eur. Suppl. 691; *θεραύω* 14.

ἑθεράχθην Aor. Pass. Soph. Fr. 812 (D.); *θεράσσω* 13.

1 (be)schauen, betrachten, wahrnehmen. 2 setzen, stellen, legen. 3 weihisch machen, verweichlichen, verzärteln. 4 a. entsenden, entlassen, wegschicken. b. los-, freilassen. c. sein lassen, aufgeben, nicht achten. Pass. entlassen, freigesprochen werden, loskommen; Med. sich losmachen, ablassen. 5 erjagen, fangen, treffen; Med. für sich erj. u. s. w. 6 jagen, auf die Jagd gehen. 7 *ἑθην* gehen machen, in Bewegung setzen, senden, schicken. Med. sich in Bewegung setzen, begehren, verlangen. 8 berühren, anrühren, betasten. 9 (zer)quetschen, (zer)drücken, (zer)schlagen. 10 drücken, pressen. 11 beeilen, beschleunigen. 12 bewirthen, speisen.

ἔθρεῖα Aor. selten -ε Eur. I. A. 1569; **ἐπιθρεῖατο** Il. v, 409; **περιθρεῖα** Ar. Thesm. 657; **θρέζων** Herat. II. σ, 599; **θρέζας** Epigr. Plut. V. Aristid. 20*: **θρέζω** 15.

ἔθρεθον (< **ἐθρέθη**) Aor. Pass. Hes. Th. 192; Eur. Hec. 351; vgl. **θρεθρήνας** 600: **τρέψω** 16.

ἔθρεψα (< **θρέψα**, -ε(ν) **Γ***) Aor. -ε Il. λ, 223 B*); -α Aesch. Ch. 908; -ατ Sept. 19; -ε Ch. 548 A; Pl. Tim. 23, d; -αν Leg. 694, d: **τρέψω** 16.

ἔθρεψάμην Aor. Med. (vgl. das reflex. Fut. **θρέψομαι**) Aesch. Ch. 928; Eur. Herc. F. 458; **ἔθρεψω** Pl. Leg. 695, e; -ατο Critia. 113, e; -ατο Pind. O. 6, 46 vgl. **θρέψατο**, -ατο, -ωντας n. s. w.: **τρέψω** 16.

ἔθρελλεῖα s. **θρεῦλλεῖας**.

ἔθρελλιχθην s. **θρεῦλλιχθην**.

ἔθρεψθην Aor. Pass. Aristotel. De anim. 2, 8, 4; Probl. 11, 6: **θρεῦπτω** 17.

ἔθρεψα Aor. ἑ- Hipp. 2, 713: **θρεῦπτω** 17.

ἔθρενα (< **ἔθρενα**) Aor. Anth. 6, 217: **θρεῦνω** 18.

ἔθρενον (< **ἔθρενον**, **θρεῖνον**) Imperf. Hes. Sc. 210: **θρεῦνω** 18.

ἔθρενον (< **θρεῖνον**, **ἔθρενον**) Imperf. Simonid. 191 (Bergk.): **θρεῦνω**, **θρεῖνω** 19.

ἔθρενάμην Imperf. Med. Xen. An. 6, 1, 31; -ατο Xen. Γ: **θρεῖνω** 19.

ἔθρεον (θ) (< **θρεῖον**) Imperf. **ἔθρε** Pind. Ol. 11, 57; Xen. 8, 7, 3: **θρεῖνω** 19.

1) **ἔθρεα** (< **ἔθρενα**) Aor. selten Anth. Pal. 13, 18, Callim. Fr. 82: **θρεῖνω** 18.

2) **ἔθρεα** (< **θρεῖα**, -ε) Aor. Od. ε, 231; Soph. El. 576; Her. 1, 50; Xen. Cyr. 8, 7, 1: **θρεῖνω** 19.

ἔθρεάμην Aor. Med. Xen. An. 3, 5, 18; Leg. 642, d: **θρεῖνω** 19.

ἔθρε Conj. Aor. Pass.: **ἔθρε** 7.

1) **εἶ** (< **εἶς**, **εἰσά(ν)**) 2 Sing. Praes. Ind. att., auch bei Herod. 3, 140, 142 neben dem sonst gewöhnl. **εἶς**; Aesch. Prom. 696 **Γ***; Xen. An. 7, 3, 19; Pl. Symp. 173, d 2 m.: **εἶμι** 20.

2) **εἶ** (< **εἶς**) 2 Sing. Praes. Ind. ἄπας Pl. Crit. 54, h: **εἶμι** 21.

3) **εἶ** (< **ἔα**) Imper. nur in Compos., wohl als imperativ. Fut. zu fassen (**ἔα**) Ar. Nub. 633; **εἶμι** 21.

εἶα (ἔα) 3 Sing. Imperf. Od. η, 141; Pl. Parm. 135, e; Xen. Symp. 8, 29: **εἶμι** 22.

εἶα Perf. Dem. 8, 37; 43, 78; Aristotel. Metaph. A. 9: **εἶμι** 22.

εἶα Perf. Pass. Dem. 45, 22: **εἶμι** 22.

εἶα s. **εἶσθαι** 3 Plur. Opt. aol. **οὐνεας** Corp. inser. Nr. 11 p. 29: **εἶμι** 20.

εἶας (< **εἶας**) 2 Sing. Imperf. Od. τ, 25; Pl. Alc. 1, 124, c; **εἶμι** 22.

εἶα (< **εἶα**) Aor. 1 -ε Il. θ, 125 B*; Soph. Ant. 698*; Thuc. 6, 41; -αμην Pl. Soph. 221, e; **εἶα** Thuc. 8, 84; Pl. Rep. 344, c; Xen. Hell. 6, 5: **εἶμι** 22.

εἶα (< **εἶα**) Iter. Imperf. Il. ε, 802: **εἶμι** 22.

εἶα s. **εἶα** und **εἶα**.

εἶα (< **εἶα** Il. γ, 134; ε, 628 n. stets Her.) 3 Plur. Perf. (Praes.) für **ἔα** Il. α, 100. 161. 422; Od. ζ, 307 [300]: **ἔα** 23.

εἶα (< **εἶα**, **ἔα**) 3 Plur. Imperf. Od. v, 106 (> nach Bntlm. **εἶα** [282]: **εἶμι** 20.

1) **εἶα** (< **εἶα** Il. η, 414, u. stets Her. **ἔα** γ, 153) 3 Plur. Pluperf. für **ἔα** Il. γ, 149 **Γ***; **εἶα** w, 84. 99 [300]: **ἔα** 23.

2) **εἶα** 3 Plur. Pluperf. Il. α, 596 [100. 101]: **εἶα** 24.

schmausen, verzehren. 13 in Unordnung bringen, beunruhigen. 14 (zer-)brechen, (zer-)malmen, zerstören. 15 laufen, rennen, eilen. 16 fest, dick, fett machen; *gew.* füttern, erziehen. 17 (zer-)reiben, (zer-)malmen, *Pass.* (zer-)fallen. Uebertr. schwächen *Pass.* verweichlicht werden, schweigen. 18 einhinstürmen 19 opfern. 20 sein, vorhanden sein, da sein, existieren, leben 21 gehen. 22 lassen; zulassen, *sein*lassen, *unter*lassen. 23 ich bin gelegt, gesetzt, gestellt worden; ich liege, sitze, stehe. 24 bekleiden, anziehen; *Med.* sich etw. anlegen, anziehen, anthun; *Pass. Perf.* **εἶμι** εἶ ich bin mit etw. angezogen, habe etw. an.

- εἴβεται* Praes. Pass. Ap. Rh. 2, 666: *εἶβω* 1.
εἴβeto Imperf. Hes. Th. 910: *εἶβω* 1.
εἰδόμενος Part. Med. Soph. Ant. 527: *εἶβω* 1.
εἶβον Imperf. Od. δ, 153: *εἶβω* 1.
εἶδα (vgl. *εἶδον*) Aor. 1 spätere Form. Orph. Arg. 119: *ΕΙΔΩ* 2.
εἶδαιεν (< *εἰδείσαν*) 3 Plur. Opt. Praes. Her. 9, 42 (> † *εἰδαιεν*); Xen. Cyr. 2, 2, 21; Pl. Leg. 719, 1b; Dem. 14, 30: *ΕΙΔΩ* 2.
εἶειν 3 Sing. Opt. Praes. Il. π, 73; μ, 229; Xen. Cyr. 3, 2, 8; Pl. Tim. 68, b A': *ΕΙΔΩ* 2.
εἰδείην 1 Sing. Opt. Aesch. Suppl. 289; Lys. 7, 16; Xen. Cyr. 4, 1, 21; Pl. Symp. 207, c B': *ΕΙΔΩ* 2.
εἰδείης 2 Sing. Opt. Praes. Od. ε, 206: *ΕΙΔΩ* 2.
εἰδείσαν (< *εἰδαιεν*) 3 Plur. Opt. Praes. Her. 3, 61: *ΕΙΔΩ* 2.
εἰδείντε (< *εἰδείντε*) 2 Plur. Opt. Praes. Pl. Leg. 886, b: *ΕΙΔΩ* 2.
εἰδόμεν (< *εἰδόμεν*) 1 Plur. Opt. Pl. Rep. 582, a; Lach. 190, b: *ΕΙΔΩ* 2.
εἶδον (< *ἴδον*) 3 Sing. Aor. 2 Il. δ, 275 I'; Pind. N. 4, 66; *εἶδε* Il. ψ, 874 B'; Pind. N. 1, 56; *εἶδ'* Il. τ, 16 A'; Pind. I. 2, 18; Xen. Cyr. 1, 4, 8; Pl. Phil. 65, c: *ΕΙΔΩ* 2.
εἰδέναι (< *ἴδέναι*) Inf. Perf. Aesch. Ch. 690; Pl. Phaed. 75, d I': *ΕΙΔΩ* 2.
εἶδες (< *ἴδες*) 2 Sing. Aor. 2 Od. λ, 162; Pl. Rep. 558, a: *ΕΙΔΩ* 2.
εἶδ'ε' 2 Plur. Ind. Aor. 2 Xen. Symp. 2, 15: *ΕΙΔΩ* 2.
εἶδεται 3 Sing. Praes. Med. Il. α, 228 B': *εἶδεται*, *ΕΙΔΩ* 2.
1) *εἶδete* 2 Plur. Ind. Aor. 2 Her. 8, 140, 144; 9, 58: *ΕΙΔΩ* 2.
2) *εἶδete* (< *εἰδέτε*) 2 Plur. Conj. Praes. Il. θ, 18; σ, 53; Od. ε, 17: *ΕΙΔΩ* 2.
εἶδeto Imperf. Pass. Ap. Rh. 2, 579, wurde gesehen, erschien: *ΕΙΔΩ* 2.
εἶδω 1 Sing. Conj. Perf. Il. ε, 235 (> *ἴδω*); Od. π, 236: *ΕΙΔΩ* 2.
εἶδῃ 3 Sing. Conj. Prf. Il. θ, 406; Aesch. Prom. 824; Xen. Cyr. 4, 1, 12; Pl. Crat. 435, c A': *ΕΙΔΩ* 2.
εἶδῃκα Perf. Aristot. Top. 1, 24, 484: *εἶδω*, *ΕΙΔΩ* 2.
εἶδῃς 2 Sing. Conj. Prf. Il. α, 185 B; Xen. Cyr. 8, 2, 23: *ΕΙΔΩ* 2.
εἶδῃσα' (vgl. *εἶδον*) Aor. 1 selten Theophr. Char.; *εἶδῃσας* Hippocr. 2, 436 (Littre): *εἶδω*, *ΕΙΔΩ* 2.
εἶδῃσαν (< *εἰδῃσαν*, *εἶδωμαι*) Fut. Il. α, 546: *ΕΙΔΩ* 2.
εἶδῃσαντες (< *εἶδω*, *εἶδῃ*) 2 Sing. Fut. Od. η, 327: *ΕΙΔΩ* 2.
εἶδῃσμεν (< *εἶδῃσαν*, *εἶδωμαι*) Inf. Fut. Od. ζ, 267: *ΕΙΔΩ* 2.
εἶδῃτε 2 Plur. Conj. Perf. Lys. 13, 4; Xen. An. 1, 3, 15; Hell. 2, 3, 30; Pl. Ap. 32, a: *ΕΙΔΩ* 2.
εἶδῃθ' st. *εἶδῃτα* Acc. Sing. Il. ε, 440: *ΕΙΔΩ* 2.
1) *εἶδωμεν* 1 Plur. Indic. Aor. 2 Her. 9, 46; Soph. El. 853; Xen. An. 3, 2, 23; Pl. Leg. 969, c: *ΕΙΔΩ* 2.
2) *εἶδωμεν* (< *εἶδωμεν*) 1 Plur. Conj. Perf. Il. α, 363; γ, 327; π, 19; χ, 130, 244: *ΕΙΔΩ* 2.
εἶδωμένη Fem. Part. Praes. Il. β, 250; *εἶδωμένην* Aesch. Ag. 771; *εἶδωμένης* Ap. Rh. 4, 976: *εἶδωμαι*, *ΕΙΔΩ* 2.
εἶδόμενος (< *ἰδόμενος*) Part. Praes. Il. ε, 462; Her. 7, 56; vgl. *ἰδωμένους* Ap. Rh. 4, 221 und in Prosa *προεἰδόμενος* act. Thuc. 4, 64: *εἶδωμαι*, *ΕΙΔΩ* 2.
εἶδωμην (< *ἴδω*) Aor. 2 Med. act. Bed. (= *εἶδον*) Aesch. Pers. 179; Eur. Hel. 122; *κατεἶδωμην* Soph. El. 892; vgl. *εἰδωμετο* Soph. Tr. 150; *ἐπιδωσθε* Dem. 23, 3; vgl. auch *εἶδοντο* n. (προ)εἰδόμενος: *ΕΙΔΩ* 2.
1) *εἶδον* (< *ἴδον*) 1 Sing. Aor. 2 Il. τ, 292; Od. α, 194; λ, 281; ω, 445; Pind. P. 2, 54; Pl. Rep. 350, d: *ΕΙΔΩ* 2.
2) *εἶδον* (< *ἴδον*) 3 Plur. Aor. 2 Xen. Cyr. 1, 4, 18; Pl. Phaedr. 250, b: *ΕΙΔΩ* 2.
εἶδοντο (< *ἴδοντο*) Aor. 2. Med.

1 träufeln, vergiessen: *Pass.* niederrinnen. 2 *ἴδον*, sehen, betrachten, bemerken, wahrnehmen. zusehen, an-, einsehen. *Pass.* *εἶδωμαι* gesehen werden, (er)scheinen, ähnlich sein: Perf. *εἶδα* mit *Conj.* *εἶδω* wissen,

act. Bed. (= εἶδον od. ἴδον) II. π. 278 B⁺; Ap. Rh. 2, 206; vgl. εἰδόμην): εἰδόμενος, Εἰδῶ 2.
 εἰδέναι(ν) Dat. Plur. Part. Praes. II. π. 250; Xen. Cyr. 1, 7; An. 4, 1, 22; Pl. Symp. 199, a: Εἰδῶ 2.
 εἰδέναι Acc. Sing. Part. Praes. II. π. 527; Od. π. 215 B⁺; Aesch. Suppl. 742; Pl. Rep. 450, e A⁺: Εἰδῶ 2.
 εἰδέναι Acc. Part. Praes. st. εἰδέναι Od. δ. 534: Εἰδῶ 2.
 εἰδέναι Acc. Plur. Part. Praes. Aesch. Ag. 1368 (III.); Xen. Cyr. 1, 1, 3; Hell. 2, 3, 33: Εἰδῶ 2.
 εἰδέναι Dual. Part. Praes. II. β. 823; π. 549. 608; π. 360; λ. 710: Εἰδῶ 2.
 εἰδέναι N. Plur. Part. Praes. II. β. 720; Od. γ. 277 B⁺: Εἰδῶ 2.
 εἰδέναι Dat. Sing. Part. Praes. Pind. P. 4, 142; Aesch. Prom. 1040; Pl. Rep. 337, d B⁺: Εἰδῶ 2.
 εἰδέναι Gen. Sing. Part. Perf. II. π. 345; Pl. Pol. 357, c B⁺: Εἰδῶ 2.
 εἰδέναι Gen. Plur. Part. Perf. Xen. Mem. 3, 6, 17; Pl. Rep. 300, c: Εἰδῶ 2.
 εἰδέναι Fem. Part. Praes. II. π. 5 B⁺; Pl. Lach. 198, e; II. π. 263; Pl. Phaedr. 259, e; -ίη II. α. 365; -ίαι Aesch. Prom. 1076; -ας II. π. 128 B⁺; -ηος II. α. 608; -ίαισιν Aesch. Prom. 441: Εἰδῶ 2.
 εἰδέναισιν Dat. Fem. Plur. Part. s. u. εἰδέναι.
 εἰδῶ Conj. Praes. Her. 2, 114; Xen. Oec. 11, 1; Pl. Alc. I. 106, c: Εἰδῶ 2.
 εἰδῶν 1 Plur. Conj. Praes. Aesch. Ch. 890; Pl. Pol. 289, d A⁺; Xen. Mem. 3, 6, 11: Εἰδῶ 2.
 εἰδῶς Part. Praes. II. π. 385 I⁺; Aesch. Sept. 68 I⁺; Pl. Phil. 17, c B⁺: Εἰδῶ 2.
 εἰδῶν 3 Plur. Conj. Perf. Pl. Prot. 323, b: Εἰδῶ 2.
 εἶν (< εἴησαν) 3 Plur. Opt. Praes. II. β. 372 I⁺; Hym. 1, 152; Aesch. Suppl. 185; Xen. Cyr. 1, 2, 5; An. 4, 6, 2; Hell. 6, 1, 11; Pl. Rep. 515, b (288): εἶναι 3.
 εἶν 3 Plur. Opt. Aor. 2: ἴηται 4.
 εἶη (< εἶη) 3 Sing. Opt. Praes. II. γ. 410 A⁺; Pind. O. 1, 115; Aesch.

Prom. 494; Xen. Cyr. 3, 2, 25 B⁺; Pl. Phaedr. 231, d; ἀπ' . . . II. χ. 454; Pl. Epin. 277, c; ἐν II β. 490; ἐπ- β. 259; μετ- α. 85 A⁺; παρ- Od. α. 370; Pl. Rep. 362, d B⁺; ἐπ- Xen. Cyr. 1, 4, 23 [129]: εἶναι 3.
 εἶη (< εἶη, ἦ, εἴησαν, ἦσαν) 3 Sing. Conj. II. η. 340. 439; π. 245; Od. α. 448⁺; π. 586 [277]: εἶναι 3.
 εἶη 3 Sing. Opt. Aor. 2 εἶησιν II. γ. 317; π. 631; Pl. Ep. 349, a; εἶησιν Od. α. 254; μεθ' εἶησιν II. π. 118; εἶησιν [424] Her. 3, 113; συνεἶησιν Pl. Ion. 503, c; ἴηται 4.
 εἶη (< ἦσαν, εἶη, ἀνῆλθον, μεθ' ἦλθον) 3 Sing. Conj. Aor. 2 εἶησιν Od. α. 254 Herm. [424] μεθ' εἶησιν > μεθ' ἦλθον Od. π. 471: ἴηται 4.
 εἶησαν (< εἶησαν) 1 Plur. Opt. Praes. Pl. Hipp. maj. 301, d; Dem. 16, 5: εἶναι 3.
 εἶησιν (vgl. εἶησιν, εἶη, εἶησιν, εἶη [279]) 1 Sing. Opt. II. θ. 539; Pind. O. 3, 45; 9, 80; Aesch. Sept. 188; Ag. 472; Lys. 8, 9; Pl. Prot. 317, c; μετ- Od. π. 52; π. 436 [129]: εἶναι 3.
 εἶησιν 1 Sing. Opt. Aor. 2 εἶησιν II. α. 227; εἶησιν π. 124; μεθ' εἶησιν Soph. Phil. 1302 [124]: ἴηται 4.
 εἶησιν (< εἶησιν [278]) 2 Sing. Opt. Praes. II. π. 57; Od. π. 209; π. 415; π. 79; Aesch. Prom. 979; Xen. Cyr. 1, 6, 2; Pl. Symp. 210, a; [129]: εἶναι 3.
 εἶησιν 2 Sing. Opt. Aor. 2 εἶησιν Aesch. Pers. 650; Xen. Cyr. 1, 6, 2: ἴηται 4.
 εἶησιν 2 Sing. Conj. Aor. 2 Od. π. 376 Thiersch. (> εἶησιν): εἶησιν 4.
 εἶησαν (> εἶησαν) 3 Plur. Opt. Praes. bei Her. gewöhnlicher als εἶησαν [278] Her. 3, 119; 4, 46; auch öfters bei den alten Attikern, wie Thuc. 1, 9; 2, 72; 3, 22; 6, 96; Pl. Gorg. 292, b; Xen. Cyr. 1, 2, 13; Symp. 5, 5; Mem. 1, 4, 19 (> εἶησαν); παρ- An. 2, 6, 13; Hell. 1, 4, 18 (288. 278): εἶναι 3.
 εἶησαν (< εἶησαν) 2 Plur. Opt. Aor. 2 παρ- Xen. Hell. 5, 2, 9: ἴηται 4.

inne haben, verstehen, kennen, erfahren. 3 sein, vorhanden sein, existieren, leben. 4 ἴηται, gehen machen, in Bewegung setzen, senden, schicken. Med. sich in Beweg. setzen, begehren, verlangen. 5 lassen; zulassen, seinlassen, unterlassen.

εἰσοθα 2 Sing. Opt. Praes. Theogn. 715: εἰσι 1.
 εἰσητε (< εἰτε) 2 Plur. Opt. Praes. Lys. 1, 1; Dem. 19, 71: εἰσι 1.
 εἰσητην (< εἰτην) 3 Dual. Opt. Pr.: εἰσι 1.
 εἰσητον (< εἰτον) 1 Dual. Opt. Praes.: εἰσι 1.
 εἰσην Aor. 1 Pass. παρῆσθαι II. ψ, 868; ἀπεισθαι Her. 7, 122; ἀπεισθῆσαν 6, 112; ἀπεισθαι Pl. Leg. 781, a; Lys.; Dem. μετῆσθαι Her. 1, 114; παρῆσθῆσαν Euthyd. 303, h (παρῆσθῆσαν): ἔημι 2.
 εἰσθα Perf. Pl. Men. 70, b: εἰσθω 3.
 εἰσθα Aor. 1 Dem. 20, 68: εἰσθω 3.
 εἰσισθαι Inf. Perf. Pl. Leg. 653, h: εἰσθω 3.
 εἰσισθῆν Aor. Pass. Pl. Leg. 681, b: εἰσθω 3.
 εἰσισθαι Perf. Eur. I. A. 726; Pl. Apol. 38, a; -σαι Alc. I., 106, b; -σαι Euthyd. 275, c; -σμεθα Tim. 63, a; -σμεν Isocr. 6, 2: εἰσθω 3.
 εἰσα (< εἰσα) Perf. vgl. εἰσαι, die 3 Pers. Plur. bei den Att.: εἰσω, gleichen 4.
 εἰσα (< εἰσα, ἀφῆσα) καθύπευθε Dem. 29, 35; καθῆσαι Plut. Symp. 1, 2, 3; Dem. ἀναισθῆσαι 56, 25; καθῆσαι Com. bei Athen. 3, p. 124, d; καθῆσαι, Dion. Hal. 6, 26; ἀναισθῆσαι, -σμεν Dem. 37, 1; ἀναισθῆσαι Pol. 5, 101, 2: ἔημι 2.
 εἰσάειν (< ἔειν) Imperf. Xen. An. 1, 6, 11: εἰσάειν 5.
 εἰσάειν Inf. Praes. (nach And. εἰσάειν Inf. Aor.) Soph. El. 396: εἰσάειν 6.
 εἰσάειν Opt. Praes. nach And. Aor. 2) Ap. Rh. 3, 849: εἰσάειν 6.
 εἰσάειν Imperf. Ap. Rh. 1, 505: εἰσάειν 6.
 εἰσάειν Conj. Praes. (nach And. Aor. 2) Soph. O. T. 650: εἰσάειν 6.
 εἰσάειν Part. Praes. (nach And. εἰσάειν Aor.) Soph. Trach. 1177: εἰσάειν 6.
 εἰσακα Perf. ap. Suid.: εἰσάειν 5.
 εἰσασ- Aor. -σσαι Inf. Aesch. Ch.

618; Xen. Cyr. 7, 2, 25; -ας Oec. 10, 1: εἰσάειν 5.
 εἰσασα (< ἔκασα) Aor. Xen. Apol. 15; Pl. Symp. 216, c: εἰσάειν 5.
 εἰσάσθην Aor. Pass. Xen. Hell. 7, 5, 22; -σθῆναι Cyr. 2, 3, 19; -σθῆναι Pl. Parm. 132, d; -σθῆναι ib.: εἰσάειν 5.
 εἰσασθῆσθαι Fut. Pass. Ar. Ach. 783: εἰσάειν 5.
 εἰσασθῆναι (< εἰσασθῆναι, εἰσασθῆναι) 3 Plur. Aor. Cratin. 7: εἰσω, gleichen 4.
 εἰσασθῆναι (ἔκ-) Perf. Pass. -μεν Pl. Phaedr. 248, a; -μεν Xen. An. 5, 4, 12; vgl. -σθῆναι: εἰσάειν 5.
 εἰσάσθαι Fut. Med. in Comp. ἀναισθῆναι Pl. Men. 80, c; Xen. Mem. 3, 11, 1: εἰσάειν 5.
 εἰσάσθαι (ἔκ-) 3 Sing. Perf. Pass. Xen. An. 5, 3, 12; Pl. Crat. 439, a: εἰσάειν 5.
 εἰσάσθαι Vb. Soph. Tr. 690; -σθῆναι Pl. Phaedr. 270: εἰσάειν 5.
 εἰσάσθαι Fut. Aesch. Eum. 49: εἰσάειν 5.
 εἰσα Imperf. II. ε, 520: εἰσω 4.
 εἰσα Imperf. II. ε, 348; Od. ε, 10: εἰσω 7.
 εἰσῆν Pluperf. vgl. Perf.: ἔημι 2.
 εἰσῆναι (< εἰσῆναι) Inf. Perf. Eur. Fr. Antig. 10; Ar. Nub. 185; πρῶσ- Eccl. 1161: εἰσω gleichen 4.
 εἰσῆτε 2 Plur. Imperf. Praes. II. ε, 606: εἰσω 7.
 εἰσῆς (< εἰσῆς) Nentr. Part. Perf. Pl. Phil. 63, c d*: εἰσω, gleichen.
 εἰσῆς (< εἰσῆς) Stammform des Part. Perf. εἰσῆς: -ος Pl. Phaed. 92, d B*; -ε Theaet. 162, c; Rep. 603, b; -α Theaet. 177, α B*: -έων Phaed. 92, d; -έων Tim. 29, c: εἰσω, gleichen 4.
 εἰσῆς 3 Plur. Praes. II. μ, 48; -σ Aesch. Ag. 1071: εἰσω 4.
 εἰσῆς 3 Dual. Pluperf. ep. = εἰσῆς II. α, 104; σ, 245; ψ, 379; Od. δ, 662 Paus., gleichen 4.
 εἰσῆς (< ἔκῆς) Pluperf. II. ψ, 107: εἰσω, gleichen 4.
 εἰσῆς 3 Dual. Perf. ep. = εἰσῆς Od. δ, 27: εἰσω, gleichen 4.

1 sein, vorhanden sein, existiren, leben. 2 ἔημι gehen machen, in Bewegung setzen, senden, schicken. Med. sich in Beweg. setzten, begehren, verlangen. 3 gewöhnen, sich gewöhnen, gewohnt werden, gewohnt sein. 4 ähnlich sein, gleichen; (er)scheinen; geziemen, sich schicken, nur impers. 5 gleich, ähnlich machen; vergleichen; vermuthen, schliessen. 6 weichen, nachgeben. 7 weichen, zurücktreten; nachstehen, nachgeben, nachlassen, gestatten. 8 nehmen, fassen; sich bemächtigen, erorbern.

ελευία Fem. Part. Perf. II. γ, 396 f^o;
-αν ε, 399; -ας Gen. Pl. Leg. 944,
c; *ελευί* 788, α: *ελευ* gleichen 4.
ελευός (δουικός) Part. Perf. Hom. nur
cismal. II. ψ, 254; Pind. I. 3, 63;
für Pl. s. *ελεύς*, *ελευοι*: *ελευ*,
gleichen 4.
ελύ s. *ελευ* 8.
ελευα (< *ελευα*) Perf. dor.
Inscr. Phoc. 73; *λαμβάνω* 13.
ελευα (< *ελευα*) Perf. dor. -ας
Theocr. 16, 84 (> jetzt geändert
in *ελευα*: *λαγχάνω* 11.
ελύ s. *ελευ* 8.
ελευμας (< *ελευμας*) Perf. *ε-*
λυ 4, 146; *ελευμένος* προ- II. ν,
689; *ελευ* Xen. Hell. 6, 1, 30; *ελύ* 9.
ελύ 3 Sing. Imperf. II. θ, 215;
Od. μ, 210; τ, 200; *ελύω*, *ελύω* 10.
ελύεις s. *ελευ* 8.
ελύετο Imperf. Mosch. 4, 104; *ελύω* 10.
ελύον (< *ελύον*) 3 Plur. Imperf.
Od. γ, 460; *ελύω*, *ελύω* 10.
ελύοντο (< *ελύοντο*, *ελύοντο*)
Imperf. Pass. Her. 5, 12; *ελύω* 10.
ελύω (< *ελύω*) 2 Sing. Aor. 2
Med. II. ρ, 206; *ελύω* 8.
ελύμας Pass. *ελευμένω* Part. Her.
2, 76; *ελύω* 10.
ελύοντα Acc. Part. Praes. Od. λ,
573 [180]; *ελύω*, *ελύω* 10.
ελύοντο (< *ελύοντο*, *ελύοντο*)
Imperf. Pass. II. ρ, 8; *ελύω*, *ελύω* 10.
ελύα (< *ελύα*) Perf. sp. *ε-*
λύ Aristid. 49, 381; Dio. Cass. 46, 26;
ελύ 9.
ελύω 3 Plur. Conj. Praes. II. β,
294; *ελύω*, *ελύω* 10.
ελύμας Perf. Pass. -μένης Eur. Tro.
296; -μένης Dem. 30, 34; *λαγ-*
χάνω 11.
ελύθεις Part. Aor. Pass. sp. Arr.
An. 6, 9; *ελύω* 10.
ελύθω (< att. *ελύθω*) 1 Sing.
Perf. II. ε, 204 A^o; Od. ν, 257 A^o;
-ας II. α, 202; ψ, 94; Od. B^o;
-ον II. ο, 131 A^o; *ερχομαι* 12.
ελύθω es (att. *ελύθω*) 3 Sing.

Plsperf. II. θ, 520; ε, 44; λ, 230;
ν, 364; ρ, 350; ν, 485; *ερχομαι* 12.
ελύθω (< *ελύθω*)
1 Plur. Perf. aus *ελύθω* II.
ε, 49; Od. γ, 81; *ερχομαι* 12.
ελύθω (< *ελύθω* II. ο,
81; att. *ελύθω*) Part. Perf. Od.
τ, 28; ν, 360; *ερχομαι* 12.
ελύμας Perf. Pass. Lycophr. 1202;
ελύω 10.
ελύμας (< *ελύμας*, *ελύμας*)
Perf. Pass. Xen. Symp. 3, 13;
vgl. *ελυμένος*: *λαμβάνω* 13.
ελυμένος, -ον, -ον, -ον Part.
Perf. Pass. Pl. Euthyd. 302, b;
Leg. 876, b; Xen. Cyr. 2, 3, 15;
3, 2, 13; -ας Dem. 18, 254;
λαμβάνω 13.
ελύσα Aor. sp. V. T. 2 Reg. 2, 8;
ελύω 10.
ελύω Fut. sp. Anth. 12, 208;
ελύω 10.
ελύα (*ελύα* dor., *ελύα* ion.
u. dor.) Perf. Eur. Bacch. 226; Pl.
Tim. 19, d; -ας Men. 77, b; -ον
Phaedr. 238, c A^o; -ον Soph. 221,
b; -ον Thuc. 1, 77; Lysias 30,
6; -ον Thuc. 8, 27; Lys. 12,
83; Pl. Crat. 409, e; vgl. *ελύα*,
-ον, -ον, -ον: *λαμβάνω* 13.
ελύω Plsperf. -ας Thuc. 3, 32;
-ον 2, 58; Dem. 18, 151; *λαμ-*
βάνω 13.
ελύω Inf. Perf. Pl. Phaedr.
263, b; Dem. 5, 22; *λαμβάνω* 13.
ελύω Stammform des Part.
Perf. -ας Plat. Soph. 245, e; -ας
243, c; -ον Pol. 295, b; -ας
Phaedr. 75, b; Xen. Cyr. 3, 3, 32;
λαμβάνω 13.
ελύω Conj. Perf. -ον Pl. Pol.
269, c; *λαμβάνω* 13.
ελύω Par. Perf. Pl. Men. 96, a;
Isae. 5, 24; *λαμβάνω* 13.
ελύα (< *ελύα* poet. n. ion.
ελύα Empedocl. 5) Perf. *ε-*
λύ Aesch. Sept. 376. 422; Theaet. 149,
b B^o; Isae. 7, 21. 23; -ον Dual.

fangen; gerichtlich überführen; fassen, begreifen; Med. α. nehmen, er-
greifen, wegnehmen, δ. an sich nehmen, erlangen, c. wählen, wünschen,
wollen; Pass. gewählt werden. 9 zusammenbringen, sammeln, legen.
10 *ελύω* später auch *ελύω*, *ελύω*, häufiger *ελύω* od. *ελύω* drängen, be-
drängen, zusammenweisen. 11. a. trans. bekommen, erhalten, erlangen,
empfangen; δ. intrans. zu Theil werden, zufallen. 12 gehen, kommen,
vorschreiten, fortgehen, aufbrechen. 13 l. a. fassen, ergreifen; δ. fassen,
wahrnehmen, begreifen. II. nehmen; Med. sich bemächtigen.

- Pl. Critia 109, b; -ας Soph. 227, b;
 ἑλλήχας Theoc. 16, 84 (> ἑλλαχ):
 λαγγάνω 1.
 ἑλλήχων Plsperf. -ας Pl. Phaed. 107,
 d; Xen. An. 4, 5, 24: λαγγάνω 1.
 ἑλλήχον- Stammform des Part. Perf.
 a. ἑλλήχως 1.
 ἑλλήχως Part. Perf. -όν Pl. Critia.
 114, b; -όν Aesch. Sept. 451; -όν
 Pl. Tim. 92; -όν 38, d: λαγγάνω 1.
 ἑλλήχας Perf. Pass. Hes. Th. 791;
 Eur. Fr. Thon. 7, 7: ἑλλίσσω,
 ἑλλίσσω 2.
 ἑλλίσσω Plsperf. Eur. Herc. F. 927:
 ἑλλίσσω 3.
 1) ἑλλίστα Aor. ἑλλίστας Inf. Eur. Tro.
 116; ἑλλίσσας Her. 4, 34; ἑλλίσσαντες
 ib.: ἑλλίσσω 2.
 2) ἑλλίστα Aor. -αν Pl. Tim. 73, a:
 ἑλλίσσω 3.
 ἑλλίστασθαι Aor. Med. s. ἑλλίστασθαι.
 ἑλλίσσας Part. Aor. Her. 4, 34:
 ἑλλίσσω 2.
 ἑλλίστω Fut. Eur. Or. 171: ἑλλίσσω 2.
 ἑλλίσσας (γ) Part. Aor. συνελίσσαντα
 Hippocr. 3, 148 (> συνελίσσονται):
 ἑλλίσσω 2.
 ἑλλίσθην (< ἑλλίχθην) Aor. Pass.
 συνελίσθοντα (γ) Hippocr. 2, 438:
 ἑλλίσσω 2.
 ἑλλίσσας Plsperf. Pass. Her. 7, 90
 [107]: ἑλλίσσω 2.
 ἑλλίχθην (< ἑλλίσθην) Aor. Pass.
 sp. ἑλλίχθεις Ap. Rh. 3, 655:
 ἑλλίσσω 2.
 ἑλλίχθην Aor. Pass. Eur. I. T. 444:
 ἑλλίσσω 3.
 ἑλλίχον Imperf. -ε Xen. An. 4, 5,
 32; -ε Dual. Pl. Rep. 547, h;
 -ον Xen. An. 4, 2, 28: ἑλλίχω 4.
 ἑλλίχων Perf. Dem. 22, 59; καθ.
 Dem. 5, 12: ἑλλίχω 4.
 ἑλλίσσω (< ἑλλίστα) Eur. Andr. 108;
 Phoen. 987; Pl. Phaedr. 270, a;
 Rep. 560, h: ἑλλίχω 4.

- ἑλλυσάμεν Aor. Med. Anth. 7,
 287: ἑλλω 4.
 ἑλλύσθην (< ἑλλίχθην) Aor. Pass.
 Hippocr. 5, 152. vgl. ἑλλύσθ(ην):
 ἑλλω 4.
 ἑλλυσσας Perf. Pass. ἑλλυσσας Eur.
 Rhes. 576; ἑλλυσσάμενον Thuc. 3,
 89; καθελυσσάμενον 6, 50: ἑλλω 4.
 ἑλλίστα (< ἑλλίσσω) -αν Hom. Batr.
 115; περίελλε Philostr. Her. p. 735:
 ἑλλω 4.
 ἑλλομεν s. ἑλλο.
 ἑλλόμενος Part. Praes. Pass. Il. ε,
 203, 752; θ, 215: ἑλλω 5.
 ἑλλόμεν Aor. 2 Med. ἑλλο (< ἑλλε)
 Il. ε, 344 γ; ἑλλόμεθ' (< ἑλλόμεθα)
 Od. ε, 157; ἑλλομε Il. η, 380; -με
 Pl. Rep. 620, e; ἑλλόμεθα Pl. Leg.
 784, a; ἑλλομε Lys. 13, 10; Thuc.
 3, 63; Pl. Ap. 28, e; -ομε Thuc.
 7, 16; Menex. 234, b; Isaac. 1, 22 vgl.
 ἑλλεν: αἰρώ 6.
 ἑλλεν Aor. 2 ἑλλε (< ἑλλε) Il. ε,
 47 γ; ἑλλ' ε, 126; ἑλλομεν ε,
 561; ἑλλο (< ἑλλο) 3 Plar. Od. ε,
 155; ἑλλε Pl. Leg. 698, d; -ον Eur.
 Andr. 11; Thuc. 1, 89; 5, 35;
 Xen. Hell. 1, 5, 21: αἰρώ 6.
 ἑλλεν (< ἑλλω) 2 Sing. Aor. 2
 Med. Lys. 1, 26: αἰρώ 6.
 ἑλλεύσας Praes. Pass. ἑλλεύρω
 Theoc. 1, 39: ἑλλώ 5.
 -ἑλλόχα (< ἑλλεχα) Perf. συν- Dem.
 21, 23: λέγω 7.
 -ἑλλόχε Perf. κατέλλοχε Il. ε, 221:
 λέγω, sagen. ἑλλεγμένος Part. Perf.
 spät. Themist. Or. 1, 22: λέγω sagen.
 ἑλλύσας st. ἑλλύσας 3 Plur. Perf.
 Pass. Il. ε, 286; Od. v, 352: ἑλλώ 8.
 ἑλλυμένος Part. Perf. Il. ε, 196; α
 Od. ε, 136; -ας 479; Il. ε, 522;
 -ε 492: ἑλλώ 8.
 ἑλλίσσω Fut. Il. ε, 319: ἑλλώ 8.
 ἑλλυτο 3 Sing. Plsperf. Pass. Il. π,
 640; Od. ε, 403: ἑλλώ 8.

1 a. trans. bekommen, erhalten, erlangen, empfangen; b. intrans. zu Theil werden, zufallen. 2 herumdrehen, herumlenken, schwingen; rollen, wirbeln; schlingen, umschlingen, Med. sich winden; hin und herdenken. 3 = 2. 4 ziehen, schleppen. 5 ἑλλω später auch ἑλλω, häufiger ἑλλώ od. ἑλλω drängen, bedrängen, zusammenziehen. 6 nehmen, fassen; sich bemächtigen, erobern, fangen; gerichtlich überführen; fassen, hegreifen; Med. a. nehmen, ergreifen, wegnehmen, b. an sich nehmen, erlangen, c. wählen, wünschen, wollen; Pass. gewählt werden. 7 zusammenbringen,

ελλυφών Part. II. 2, 156: ελλυφῶν 9.

ελλυφῶν (< ελλυφῶν) Aor. Pass. Galen. de Semin. 1, 6, 192: ελλυφῶν 4.

1) εἶμαι 1 Sing. Perf. Pass. vgl. die Formen der übrigen Personen: ἴημι 10.

2) εἶμαι Ind. Perf. hin angezogen (vgl. ἴσται 2 P. n. εἶται 3 P.) Od. τ, 72: ἔννυμι 11.

εἰμάρθαι (< μάρθαι) Inf. Perf. Pl. Phaedr. 255, b; Rep. 566, a: μάρθαι 12.

εἰμαρμένος (< μεμαρμένος, μεμαρμένος) Aesch. Ag. 913; Pl. Prot. 320, d; Tim. 89, b Γ^α: μάρθαι 12.

εἰμαρταί (< μεμαρταί) Perf. Impers. Pl. Phaedr. 255, b; Rep. 566, a: μάρθαι 12.

εἰμαρτο (< μεμαρτο) Plisperf. II. γ, 251; Od. α, 34; Dem. 18, 195: μάρθαι 12.

εἰμεθα (< ἐμεθα) 1 Plur. Ind. Aor. 2 Med. προσεμεθα Dem. 5, 13; καθυμεμεθα 3, 8: ἴημι 10.

εἰμεθα 1 Plur. Perf. Pass. ἀφ- Pl. Leg. 635, a; 657, e: ἴημι 10.

εἰμῆν (< ἐμῆν) 1 Plur. Praes. II. ε, 873 Γ^α; Ap. Rh. 2, 1153; auch enclit. II. γ, 382; so Her. 1, 97; 7, 172; 9, 26; n. Pind. P. 3, 60; ἐνεμῆν II. ε, 477 [276]: εἰμῆ 13.

1) εἰμεν (< ἐμεν) 1 Plur. Opt. Praes. Eur. Alc. 921; Hipp. 349; Pl. Theaet. 147, a (< ἐμεν); Rep. 558, d; Men. 86, h: εἰμῆ 13.

2) εἰμεν (< ἐμεναι, ἡμεν, ἡμεναι) Inf. Praes. dor. Theogn. 960; bei Thuc. 5, 77 (2 mal) n. 79; Ar. Ach. 741. 771 (> ἡμεν); Decret. der Byzantiner bei Dem. De. Cor.; Theocr. 2, 41 (> ἡμεν); 4, 9; 7, 96; Hippod. Stob. 43, 92: εἰμῆ 13.

1) εἶμεν (< ἐμεν) 1 Plur. Ind. Aor. 2 ἀνείμεν Ar. Vesp. 574; καθείμεν Eur. L. A. 423; μεθ- Eur. Or. 1133; Pl. Phil. 62, e; παρειμεν Rep. 503, e (> παρήμεν): ἴημι 10.

2) εἶμεν 1 Plur. Opt. Aor. 2 παρειμεν Pl. Rep. 503, e: ἴημι 10.

εἶμεναι (< ἡμεναι, ἐμεν) Inf. Praes. dor. Ar. Ach. 775 [84]: εἰμῆ 13.

1) εἰμῆτος Part. Perf. Pass. ἀνείμενον Eur. Heracl. 3; ἀνείμενον Soph. El. 516; ἀνείμενος Her. 7, 103; 2, 167; -ος Pl. Rep. 549, d; ἀνείμετος Dem. 24, 26; καθείμενος Pl. Critia. 118, a; μεθείμενον Leg. 781, a; παρειμενον Aesch. Prom. 819; -ων Pl. Leg. 931, d; ἐμείμενη Soph. Ant. 531: ἴημι 10.

2) εἰμῆτος Part. Perf. II. ο, 308; γ, 381; Soph. O. C. 1701; εἰμῆτος δ, 432; Od. ο, 330; ἐμείμενος II. α, 149 (in Unversehämtheit Gehül- leter); ἐμείμενος II. ε, 372; κατείμενον Od. γ, 351: ἔννυμι 11.

εἰμῆς (< ἐμῆς, ἐμῆς) 1 Plur. Ind. Praes. dor. [276]: εἰμῆ 13.

1) εἶμην Plisperf. Pass.: ἴημι 10.

2) εἶμην (308) Ind. Aor. 2 Med.: ἴημι 10.

3) εἶμην Opt. Aor. 2 Med. παρειμην Soph. O. C. 1666: ἴημι 10.

εἰμῆ 1 Sing. Praes. II. β, 26 Δ^α; Pind. P. 8, 29: εἰμῆ 14.

εἶμῆ 1 Sing. Indic. Praes. II. α, 169 Γ^α; εἶμῆ 1, 652; Aesch. Prom. 325; εἶμῆ Ag. 957; Pl. Phaed. 100, b: εἶμῆ 15.

εἶναι (< ἐμεν, ἐμεναι, ἐμεν, ἐμεναι) Inf. Praes. II. α, 91 Β^α; Pind. I. 5, 20 (> ἐμεν); Aesch. Sept.: εἶμῆ 14.

εἶναι Inf. Aor. 2 ἀνείναι Her. 2, 129; Xen. An. 7, 6, 30; Pl. Symp. 179, e; ἀπείναι Her. 9, 106; ἀπείναι Pl. Rep. 599, a; ἐπείναι Prot. 338, a; μετρίναι Her. 1, 128; μετρίναι Soph. Ai. 250; συνείναι Pl. Crat. 414, d; καθείναι Thuc. 5, 52: ἴημι 10.

εἶνται 3 Plur. Perf. Pass. ἀνείνται Pl. Leg. 637, h; μεθείνται 636, d; Phil. 62, d: ἴημι 10.

εἶντο 3 Plur. Plisperf. Pass. Plut. 1, 58, 9: παρήναι 10.

sammeln, legen. 8 a. wälzen, winden, Pass. steh wälzen, sich fortwinden; b. umhüllen, bedecken; Pass. umhüllt, bedeckt werden. 9 daherwälzen, wirbeln. 10 ἴημι gehen machen, in Bewegung setzen, senden, schicken. Med. sich in Beweg. setzen, begehren, verlangen. 11 bekleiden, anziehen; Med. sich etw. anlegen, anziehen, anhaben; Pass. Perf. εἰμῆται leh hin mit etw. angezogen; habe etw. an. 12 Perf. Pass. εἰμαρται es ist durchs Loos zugetheilt, vom Verhängniss bestimmt. 13 sein. 14 sein, vorhanden sein, dasein, existiren, leben. 15 gehen.

- 1) εἶναι 3 Plur. Plsperf. Pass. ἀφ- Pl. Critia. 118, d: ἴημι 1.
 2) εἶναι 3 Plur. Aor. 2 Med. προσέειπεν Dem. 5, 15: (προ-) ἴημι 1.
 εἶναι Imparf. καταείνων Il. ψ, 135 (> καταείνων Bekker): καταείναι ep. st. καθέναι 2.
 εἶναι Aor. καταείνωσας Il. ψ, 135 Bekker (> καταείνων): καταείναι ep. st. καθέναι 2.
 εἶναι Inf. Praes. ἐπείνωσθαι Her. 4, 64 Ion. für ἐπένωσθαι ἐπείνωσι = ἐπένωσι 2.
 εἶναι Aor. s. εἶμι, η, εἶμι.
 εἶναι (εἶναι Alem. 40 Bergk) Aor. 1 s. εἶμι, εἶναι, εἶναι: εἶμι 3.
 εἶναι Inf. Aor. Il. ψ, 337; mit imperat. Bedeut. Xen. Cyr. 3, 3, 8: εἶμι gleichen 3.
 εἶναι 3 Plur. Ind. Aor. Il. ω, 718; Od. β, 14: εἶμι, gleichen 3.
 εἶναι- Stammform des Part. Aor. εἶας. -ος Il. δ, 164; εἶας Dual. Pl. Phaedr. 254, b; -ας Thuc. 2, 61: εἶμι, weichen 4.
 εἶας Part. Aor. Il. ω, 43 B*: εἶμι 4.
 εἶναι Fem. Part. Aor. Od. ε, 126: εἶμι 4.
 εἶναι (< εἶναι, εἶναι) 3 Plur. zum Aor. εἶναι Eur. Hel. 497; Ar. Nuh. 341; Com. Fr. 2, 620; Pl. Soph. 230, a; Pol. 305, e: εἶμι, gleichen 3.
 εἶναι Iter. Imperf. Od. ε, 332: εἶμι, weichen 4.
 εἶναι 2 Plur. Imper. Aor. Il. ω, 716: εἶμι weichen 4.
 εἶναι 3 Sing. Ind. Aor. Il. ω, 100: εἶμι weichen 4.
 εἶναι 3 Plur. Opt. Aor. Il. ν, 807: εἶμι weichen 4.
 εἶναι 3 Sing. Opt. Aor. Il. ν, 321 Γ*: εἶμι weichen 4.
 εἶναι Inf. Fut. εἶναι Xen. Hell. 5, 4, 45; vgl. εἶναι: εἶμι, weichen 4.
 εἶναι 3 Sing. Conj. Aor. Il. φ, 230: εἶμι weichen 4.
 εἶναι (< εἶναι) Fut. ἐπείνωσι Il. ω, 294; ἐπείνωσι Il. ψ, 602;

ἐπείνωσι Od. μ, 117: ἐπείνω, weichen 4.

- 1) εἶναι 1 Plur. Fut. ἐπείνωσι Her. 7, 160; Aesch. Ag. 1362; Dem. 15, 24: εἶμι, weichen 4.
 2) εἶναι 1 Plur. Conj. Aor. st. -ωσι [378] ἐπείνωσι Il. δ, 62: ἐπείνω, weichen 4.
 εἶναι Imper. Pind. I. 1, 6: εἶμι gleichen 3.
 1) εἶναι Fut. selten -ας Ar. Nuh. 1001: εἶμι, gleichen 3.
 2) εἶναι (εἶναι) Fut. s. unt. εἶναι, εἶναι u. εἶναι: εἶμι, weichen 4.
 εἶναι Part. Fut. -οντες Thuc. 1, 141: εἶμι weichen 4.
 εἶναι 3 Plur. Conj. Aor. Il. μ, 224: εἶμι 4.
 εἶναι s. εἶναι.
 εἶναι (< εἶναι)¹⁾ 1 Sing. Aor. 1 sehr selten Xen. Mem. 2, 2, 8; προσ- Eur. Cycl. 101; vgl. auch Alex. Athen. 6, p. 230, b; 11, p. 562, f: εἶναι 5.
 εἶναι Inf. Aor. 1 oft: Her. 1, 49, 57; 3, 116; 4, 187; 7, 60, 152: εἶναι 5.
 εἶναι (< εἶναι) 1 Plur. Opt. Aor. 1 Pl. Soph. 240, d (> εἶναι): εἶναι 5.
 εἶναι (< εἶναι) Opt. Aor. 1: εἶναι 5.
 εἶναι Part. Pind. Ol. 8, 46: εἶναι 5.
 εἶναι 1 Plur. Aor. 1 sehr selten Ar. Eccl. 75: εἶναι 5.
 εἶναι Aor. 1 Med. ἐπείνωσι Her. 1, 205; -οντες 6, 100; -άμεθα 9, 7, 1; -άμενος 5, 56; -άμενος 4, 120; συνέπασθαι (sich verahreden) Dion. Hal. Ant. 5, 48, 51; συνέπασθαι Aristot. Oec. 2, 29; Jamhl. v. Pyth. p. 266: εἶναι 5.
 εἶναι (< εἶναι) 3 Plur. Aor. 1 Her. 1, 120 (3 mal); 4, 158; 5, 1, 39: εἶναι 5.
 εἶναι Acc. des Part. εἶναι Her. 4, 15: εἶναι 5.
 εἶναι s. εἶναι.

1) Die Imperativformen des Aor. 1 sind bei den Alt. gebräuchlicher als die entsprechenden des Aor. 2.

1 ἴημι gehen machen, in Bewegung setzen, senden, schicken. Med. sich in Beweg. setzen, begehren, verlangen. 2 hekleiden, anziehen; Med. sich etw. anlegen, anziehen, anthun; Pass. Perf. εἶμαι τι ich bin mit etw. angezogen, habe etw. an. 3 ähnlich sein, gleichen; (er)scheinen; goziemen,

εἰδάντων Gen. Plur. des Part. εἰδώς
Her. 3, 22 (2 mal): εἰπὼν 5.

1) εἰπας 2 Sing. Aor. 1 Il. α, 106.
108 (> εἰπας); bes. bei Trag. die
gew. Form der 2 Pers. Aesch. Ag.
915 (VII); Soph. O. T. 1017; O. C.
1513; El. 1220; Ar. Eccl. 191.
514; Ach. 580; Xen. Mem. 3, 10,
3; Oec. 15, 6; 19, 14; An. 2, 5,
23; 5, 8, 10 (> εἰπας); Symp. 4,
56; προ- Cyr. 2, 2, 19; Pl. Soph.
260, b; Alc. I. 115, e: εἰπὼν 5.

2) εἰπας Part. Aor. Ion. Her. 1, 31, 41.
86, 122 u. s. w. vgl. εἰδάντα Acc.
u. εἰδάντων Gen. Plur.: εἰπὼν 5.

εἰπάτε, -αθ', -ε' (< εἰπτε) 2 Plur.
Imper. Od. γ, 427; εἰπαθ' φ, 198;
-τε, -ε' Soph. O. T. 926; Ant.
1190; Eur. Cycl. 428; Ar. Ach.
540; Pl. Lach. 187, d; Xen. Cyr.
3, 2, 28; προ- Eur. Med. 895:
εἰπὼν 5.

εἰπάτω s. εἰδάνων.
εἰπάτων 2 Dual. Aor. 1 Ar. Av.
107; Pl. Lach. 186, e; Prot. 353,
a; Euthyd. 294, c: εἰπὼν 5.

εἰπάτω (< εἰπέτω) 3 Sing. Imper.
Aor. 1 Ar. Pax. 660; Ran. 1243;
Lys.; Pl. Phil. 60, d; Xen.
Ath. 3, 6; κατ- Ar. Pax. 20;
προ- Xen. Hier. 8, 3: εἰπὼν 5.

εἰπέ Imper. Aor. 2 (vgl. Aor. 1
εἶπον, εἶπεν) Il. α, 85; εἶπ' γ, 192;
εἶπ' Od. ε, 279 Δ'; Aesch. Ch.
918; εἰπέ Pind. P. 4, 100; Aesch.
Ag. 617; Pl. Prot. 311, b: εἶπὼν 5.

εἰπέων (< εἰπόμενος, εἰπόμεν) Inf.
Aor. 2 Il. α, 543 Γ' Pind.; Ol. 1,
52 B'; Xen. Cyr. 1, 4, 27; Pl.
Phaed. 66, a Δ': εἶπὼν 5.

εἰπόμεν (< εἰπόμενος, εἰπείν) Inf.
Aor. 2 Il. η, 373; Od. γ, 89; τ,
222; φ, 76, 265: εἶπὼν 5.

εἰπόμενος (< εἰπόμεν, εἰπείν) Inf.
Aor. 2 Il. η, 375; ξ, 501; Od. δ,
682: εἶπὼν 5.

εἰπέ(ν) (εἰπείν) 3 Sing. Aor. 2 Il.
δ, 22 Γ'; Pind. Ol. 1, 75 Γ':
εἶπὼν 5.

εἰπες (< εἰπες) 2 Sing. Aor. 2 Il.
ω, 744: εἶπὼν 5.

εἶπσκον Her. Imperf. Il. β, 271
(XXVI): εἶπὼν 5.

εἶπετ' s. εἶπτε.

εἶπετο (< εἶπετο) 3 Sing. Imperf.
Med. Il. β, 675 (V); Od. τ, 245;
εἶπετ' Il. γ, 447; εἶπετο Pl. Leg. 853,
a: εἶπωμα 6.

εἶπετον Dual. Imper. Aor. 2 (vgl.
Aor. 1 εἶπών) Pl. Euthyd. 296, d:
εἶπὼν 5.

εἶπέτω 3 Sing. Aor. 2 (vgl. Aor. 2
εἶπών) Pl. Phaedr. 273, a; Pl.
Leg. 662, e; Lach. 194, e: εἶπὼν 5.

εἶπη (< εἶπη) 3 Sing. Conj. Aor. 2
Il. θ, 373; Pind. l. 3, 59; Eur.
Hel. 1458; Pl. Soph. 225, a: εἶπὼν 5.

εἶπηθ' s. εἶπητε.

εἶπηρ (< εἶπηρ) Inf. Aor. 2 Aeneas:
εἶπὼν 5.

εἶπηρ (< εἶπηρ) 2 Sing. Conj.
Aor. 2 Il. α, 90; Pind. Ol. 14,
22; Pl. Ion. 538, b: εἶπὼν 5.

εἶπησθαι (< εἶπηρ) 2 Sing. Conj.
Aor. 2 Il. υ, 256 [73]: εἶπὼν 5.

εἶπηρ (< εἶπη) 3 Sing. Conj.
Aor. 2 Il. ζ, 479 B: εἶπὼν 5.

εἶπητε 2 Plur. Conj. εἶπηθ' Aesch.
Prom. 1073: εἶπὼν 5.

εἶπος 3 Sing. Opt. Aor. 2 Il. φ,
260 Δ'; Od. β, 31 B'; Aesch.
Sept. 913; Xen. Cyr. 1, 4, 13 Δ';
Pl. Soph. 220, d Δ': εἶπὼν 5.

εἶπομεν 3 Plur. Opt. Aor. 2 Mem.
1, 2, 19; Pl. Leg. 709, d: εἶπὼν 5.

εἶπομεν (< εἶπαμεν) 1 Plur. Opt.
Aor. 1 Pl. Rep. 398, a: εἶπὼν 5.

εἶπομε Opt. Aor. 2 Od. ο, 158,
314; σ, 166; χ, 262; Pind.
N. 6, 74; Pl. Rep. 400, a: εἶπὼν 5.

εἶπώς 2 Sing. Opt. Aesch. Ch.
847, 1000; Pl. Phil. 23, e: εἶπὼν 5.

εἶπομεν (< εἶπαμεν) 1 Plur. Aor. 2
Xen. Oec. 9, 10: εἶπὼν 5.

εἰπόμεν (< εἰπόμεν) 1 Sing. Imperf.
Med. Eur. Bacch. 1046; Pl. Phaedr.
234, d: εἶπω 6.

εἶπον,!) auch εἰπὼν Imper. Aor. 2
seltener bei den Att. als εἶπὼν Pind.
Ol. 6, 92; Eur.; Ar. Eccl.
256; Euphron. Com. bei Athen.

1) εἶπον ist nach Boeckh. Pind. Ol. 6, 92;
Jacobs Anth. Pal. p. 79 εἰπὼν zu schreiben.

sich schicken nur impers. 4 weichen, zurücktreten; nachstehen, nachgeben,
nachlassen, gestalten. 5 reden, sagen, nennen. 6 a. mit etw. beschäftigt
sein, etw. besorgen; b. Dep. Med. folgen a) mitgehen, begleiten; β) nach-
gehen, verfolgen; geistig folgen, verstehen, γ) gehorchen.

Athen. 11, p. 503, a; Pl. Men. 71, a; Xen. Mem. 3, 6, 3; Theocr. 14, 11: *ἔπον* 1.

1) *ἔπον* (< *ἔπον*) Aor. 2: *ἔπον* 1.

2) *ἔπον* (< *ἔπον*) 3 Plur. Aor. 2 Od. ζ, 223: *ἔπον* 1.

ἔπον- Stammform des Part. *ἔπων*: -*ἔπος* Il. ζ, 281; Pl. Phaedr. 243, d; -*τε* Il. x, 821; -*τα* o, 405; -*τ* Pind. l. 1, 46; Pl. Pol. 287, d; -*τε* Dual. Il. φ, 298; -*τες* Pl. Parm. 147, c: *ἔπον* 1.

ἔπον 3 Plur. Imperf. Med. Il. x, 591; Pl. Charm. 164, c; Xen. An. 2, 3, 10: *ἔπον* 2.

ἔπον 2 Sing. Imperf. Med. Pl. Aic. l. 108, a: *ἔπον* 2.

ἔπων Fem. Part. Aor. 2 Il. γ, 139; -*οῖ* e, 792 B⁺; Aesch. Ch. 858: *ἔπον* 1.

ἔπω (< *ἔπω*) Conj. Aor. 2 Il. x, 421 B⁺; Aesch. Ag. 1491. 1515; Ch. 88; Pl. Parm. 143, c A⁺; Xen. Vect. 4, 13: *ἔπον* 1.

ἔπων 1 Plur. Conj. Aor. 1 Pl. Phil. 58, d A⁺: *ἔπον* 1.

ἔπων (< *ἔπω*) Conj. Aor. 2: *ἔπον* 1.

ἔπων Part. Aor. 2 Il. x, 470 B⁺; Pind.; Aesch. Ag. 919 A⁺; Xen. Cyr. 6, 1, 46: *ἔπον* 1.

ἔρα Aor. in Compos. *ἔρας* Ar. Vesp. 423; -*αντες* Equ. 376; -*αντα* Her. 3, 87: *ἔρας* 3.

ἔρα (< *ἔρα*) Imperf. Od. γ, 435; *ἔρα* Her. 1, 155 (> *ἔρ*-) (40): *ἔρα* 4.

ἔρα Inf. Praes.; nach Andern *ἔρα* Inf. Aor. 2 Soph. El. 1271; Eur. Phoen. 1175: *ἔρα* 5.

ἔρα 2 Sing. Praes. Med.; nach Andern *ἔρα* Aor. 2 Aesch. Enn. 566: *ἔρα* 5.

ἔρα 1 Sing. Aor. 1 dor. Pind. l. 2, 67 (42): *ἔρα* 4.

ἔρα Aor. Med. Pl. Hipp. maj. 282, c; -*ον* Hipp. min. 368, c; -*ον* Rep. 377, c; Lysias 7, 10; -*ον* Aesch. Sept. 845; -*ον* Pl. Rep. 450, x; -*ον* Lysias 2, 20; Pl. Phaedr. 244, h; vgl. *ἔρα*.

ἔρα (< *ἔρα*) 2 Sing. Praes. Il. x, 416 A⁺ (89): *ἔρα* 8.

ἔρα 3 Plur. Perf. Pass. für *ἔρα* Her. 2, 24: *ἔρα*, *ἔρα* 9.

ἔρα (< *ἔρα*, *ἔρα*) Aor. Pass. ion. Her. 4, 77. 156; 7, 184; 8, 119; bei Her. an einigen Stellen auch die Lesart *ἔρα*; Bekker jedoch hat überall *ἔρα*, *ἔρα* 9.

ἔρα Her. 1, 93 (> *ἔρα*- 40): *ἔρα* (42): *ἔρα* 4.

ἔρα Aor. Pass. stets Pass. Bed. -*ον* Xen. Mem. 1, 4, 5; *ἔρα* Pl. Leg. 865, c; vgl. *ἔρα*- [42]: *ἔρα* 4.

ἔρα 3 Sing. Perf. pass. Bed. er soll gemacht werden Xen. Cyr. 12, 3 vgl. *ἔρα* [42]: *ἔρα* 4.

ἔρα Perf. 1) act. Thuc. 1, 137; Pl. Hipp. maj. 282, d; -*ον* Aesch. Fr. 321; Soph. Ai. 22; Pl. ebenso; -*ον* Eur. Rhos. 481; -*ον* Ar. Plut. 1113; -*ον* Pl. Ap. 39, c; -*ον* Arist. Plut. 355; Pl. B⁺; 2) pass. -*ον* Aesch. Ag. 354. 1346; Lys. 12, 89; -*ον* Prom. 342; Fr. 271; -*ον* Eur. Or. 284; Pl. ebns. B⁺; vgl. *ἔρα* [42]: *ἔρα* 4.

ἔρα Pluperf. Thuc. 6, 29; vgl. *ἔρα*- 40] (42): *ἔρα* 4.

ἔρα Perf. Pass. *ἔρα* Eur. Heracl. 877: *ἔρα* 6.

ἔρα Perf. Pass. -*ον* Ar. Av. 1085; *ἔρα* Xen. Hell. 3, 2, 3; *ἔρα* Aesch. l. 182: *ἔρα* 7.

ἔρα 1 Praes. καθ- Pl.: *ἔρα* - *ἔρα* 7.

ἔρα 3 Sing. Praes. Lesart für *ἔρα* in *ἔρα* Her. 4, 69: *ἔρα*, *ἔρα* 6.

ἔρα 1 Praes. Andoc. 4, 27: *ἔρα* = *ἔρα* 7.

ἔρα Lesart für *ἔρα* Her. 9, 68: *ἔρα*, *ἔρα* 6.

ἔρα 3 Plur. Praes. Lesart für *ἔρα* Il. φ, 72 (sie halten - ab): *ἔρα*.

ἔρα (< *ἔρα*) 2 Sing. Praes. Il. x, 416 A⁺ (89): *ἔρα* 8.

ἔρα 3 Plur. Perf. Pass. für *ἔρα* Her. 2, 24: *ἔρα*, *ἔρα* 9.

ἔρα (< *ἔρα*, *ἔρα*) Aor. Pass. ion. Her. 4, 77. 156; 7, 184; 8, 119; bei Her. an einigen Stellen auch die Lesart *ἔρα*; Bekker jedoch hat überall *ἔρα*, *ἔρα* 9.

1 reden, sagen, nennen. 2 a. mit etw. beschäftigt sein, etw. besorgen; b. Dep. Med. folgen a) mitgehen, begleiten; β) nachgehen, verfolgen; geistig folgen, verstehen, γ) geborchen. 3 verknüpfen, aneinanderreihen, einfassen. 4 a. arbeiten, b. bearbeiten, bebanen, betreiben; verrichten, c.

- ἐρεο* 2 Sing. Imper. *interroga*, *frago*, Od. α, 254; *ἐρπαι* 8.
ἐρεο 2 Sing. Ion. Her. 1, 32; *ἐρπαι*, sich sagen lassen, fragen 8.
ἐρεόμενος Part. *ἐπιερεόμενος* Her. 3, 64 Schweigh. (> *ἐπιερέμενος* Bekker 1845); *ἐρπαι* 8.
ἐρεοθαι (< *ἐρεσθαι*) Inf. Od. δ, 423; ι, 13; *ἐρπαι* 8.
ἐρεσθω (< *ἐρεσθω*) 3 Sing. Imper. *interrogato* Od. φ, 571; *ἐρπαι* 8.
ἐρεται 3 Sing. Praes. Pass. sp. Arat. 172. 261; *EIPΩ*; *εἰπὴν* 9.
ἐρετο (< *ἤρετο*) 3 Sing. Imperf. Od. ι, 251; ε, 120; υ, 137; Her. 1, 30 [40]; Pind. Ol. 6, 49; *ἐνέρετο* Her. 3, 130 [40]; *ἐρπαι* fragen 8.
ἐρεσσαι (< *ἐρεσσαι*) Fem. Part. Praes. Hes. Th. 28; *ἐρπαι* 10.
ἐρξαι 2 Sing. Conj. Praes. Od. α, 156; *ἐρπαι* 8.
ἐρηθ' s. *ἐρητο*.
ἐρηκα Perf. Pl. Prot. 325, c A'; Xen. An. 1, 2, 5; -ας Pl. Phil. 14, d; Symp. 222, c; -(v) Soph. Tr. 63; Thuc. 1, 9; Pl. Leg. 861, b; 879, a; -αμεν Rep. 352, d; 492, d; 608, b; -ασι(v) Thuc. 1, 10; Lys. 25, 2; *EIPΩ*; *εἰπὴν* 9.
ἐρηκόντ' s. *ἐρηκός*.
ἐρηκώς Part. Perf. Pl. Symp. 222, c A', -όντος 198, a; -τες 194, c; -τος Xen. Hell. 6, 5, 37; *EIPΩ*; *εἰπὴν* 9.
ἐρημαι Perf. Pass. s. *ἐρηται*, *ἐρηται*, *ἐρεται* und *ἐρημένος*; *EIPΩ*, *εἰπὴν* 9.
ἐρημένος Part. Perf. Pass. Od. μ, 453; Pl. Crat. 406, b Γ'; Xen. Hell. 7, 1, 28; *EIPΩ*, *εἰπὴν* 9.
ἐρηνται 3 Plur. Perf. Pass. Pl. Leg. 804, c; *EIPΩ*, *εἰπὴν* 9.
1) *ἐρεήσεται* (*ἐρήσεται*) 3 Sing. Fut. Od. τ, 48; vgl. -ήσεται; *ἐρπαι*, fragen 8.
2) *ἐρεήσεται* Fut. 3 Pass. dicitor, wird ge-agt werden Il. ψ, 795; Her. 4, 16; Pind. l. 5, 59; Eur. Bacch. 776; Hec. 825; Pl. Theaet. 179 B'; Xen. Cyr. 7, 1, 9 (187 a. E.); *EIPΩ*, *εἰπὴν* 9.

- ἐρεσθαι* Inf. Perf. Pass. Pl. Prot. 309, a Γ'; Xen. Mem. 3, 14, 4; *EIPΩ*; *εἰπὴν* 9.
ἐρησθον 2 Dual. Perf. Pass. Pl. Phaedr. 243, b; *EIPΩ*; *εἰπὴν* 9.
ἐρησθω 3 Sing. Imper. Perf. Pass. Lys. 24, 3; Isae. 5, 12; Pl. Soph. 223, c; 243, c; *EIPΩ*; *εἰπὴν* 9.
1) *ἐρεήσεται* (< *ἐρήσεται*) Fut. Od. η, 237; τ, 104. 509; -ομεθα δ, 61; vgl. -εται; *ἐπιερεσμένους* Her. 4, 161; *ἐρπαι*, sich sagen lassen, fragen 8.
2) *ἐρεήσεται* Fut. 3 s. *ἐρεήσεται*; vgl. *ἐρησθον* (187 a. E.); *EIPΩ*, *εἰπὴν* 9.
1) *ἐρηται* (< *ἐρεται*) 3 Sing. Conj. Praes. Od. ι, 503; Her. 4, 76; *ἐρπαι*, fragen 8.
2) *ἐρηται* 3 Sing. Perf. Pass. Il. δ, 363; Her. 2, 24; Eur. Or. 1203; Thuc. 1, 22; Pl. Symp. 219, a B'; Xen. Hell. 7, 4, 1 B'; *EIPΩ*; *εἰπὴν* 9.
ἐρητο 3 Sing. Plsperf. *dictus erat* Il. κ, 540; Od. π, 11; *ἐρηθ'* 351; -το Thuc. 1, 120; 5, 25; Pl. Symp. 219, a; Xen. An. 3, 4, 3; *EIPΩ*; *εἰπὴν* 9.
ἐρηκα Perf. in Compos. *διερεκόντες* Xen. Cyr. 8, 3, 10; *διερεκα*, durchreihen, durchstecken.
ἐρηται s. *ἐρημαι*.
ἐρπαι (< *ερμαι* ep., *ερμαι* Ion.) Perf. Pass. Callim. Fr. 140; *ἐρπαι*, aneinanderreihen.
ἐρξα Aor. -ας Eur. Bacch. 443; -ατο Dem. 12, 2; *ἐρξῃ* [Dem.] 59, 66; *ἐρξας* Ar. Ach. 330; -αυρα [Dem.] ib.; *ἐρξας* Plut. Fab. Max. 9; *ἐργω* 6.
ἐρξα Aor. Luc. D. Meretr. 10, 1; *ἐπ-* Thuc. 4, 37 (Bekker); *ἐργω* 7.
ἐρξομαι Fut. Med. als Pass. Xen. An. 6, 6, 16; Aesch. 3, 122 (373. 374); *ἐργω* 7.
ἐρξω Fut. *ἐρξεις* Soph. Phil. 1406; -οις Thuc. 1, 35; -ει 8, 74 (> *ἐρξ-* Bekker); *ἐργω* 7.
ἐρξω Fut. -αι Aesch. Sept. 503; *ἐρξει* Thuc. 8, 74 Bekker (> *ἐρξ-*); *ἐργω* 6.

bewirken, hervorbringen, d. erarbeiten, erwerben. 5 = 6. 6 einschliessen, einsperren. 7 ausschliessen, aussperren; trennen, abhalten, verhindern, Med. sich enthalten. 8 fragen, sagen. 9 sagen, reden, verkünden. 10 sagen.

- εἰρωμαι* (< *εἰρωμαι*) 1 Sing. Praes. Il. α, 553: *εἰρωας* fragen 1.
εἰρωμένος (< *εἰρωμένος*) Part. Praes. Il. γ, 327: *εἰρωμαι* 1. τοῦτο 13
εἰρωμένη (< *εἰρωμένη*) Imperf. i n. τοῦτο Her. 1, 30; Pind. Ol. 6, 49;
εἰρωτο Her. 3, 130: *εἰρωας*, fragen 1.
εἰρωτο (< *εἰρωτο*) 3 Sing. Imperf. Od. 4, 402 A. *εἰρωας* 1.
εἰρωμαι 1 Plur. Imperf. Act. [160] (42): *εἰρω* 2.
εἰρων Imperf. Od. α, 395; O. C. 147; *καθ'εἰρων* Soph. Frgm. 110 (42): *εἰρω* 2.
εἰρωλον Imperf. Qu. Sm. 13, 93 (42): *εἰρω* 3.
εἰρωσα Aor. Ar. Vesp. 272; καθ. Ar. Ran. 485; παρ. Eccl. 398; ε. V. T. Ps. 44, 2 (42): *εἰρω* 3.
1) *εἰρωτας* (< *εἰρωτας*) 3 Plur. Perf. Pass. pass. Bed. -r Il. δ, 248; -tas Od. ζ, 265; mit langem u Il. ε, 75 [101, 102]: *εἰρω* 4.
2) *εἰρωτας* 3 Plur. Perf. med. Bedeut. Il. α, 239 wahren, schirmen; *εἰρωτας* Od. π, 463 ansparen, aufsuern: *εἰρω* (*εἰρω*) 4.
1) *εἰρωτο* (< *εἰρωτο*) 3 Plur. Plsperf. Pass. pass. Bed. Il. ε, 30; ο, 654 waren heraufgezogen worden [101, 102]: *εἰρω* 4.
2) *εἰρωτο* 3 Plur. Plsperf. med. Bed., nach And. syne. Aor. Od. ζ, 303, hatten geschirmt: *εἰρω* (*εἰρω*) 4.
εἰρωνας Inf. Hes. O. 815 ziehen; *εἰρωτός* Part. Perf. Pass. pass. Bed. Il. ν, 852: *εἰρω* 4.
1) *εἰρωτο* (< *εἰρωτο*) 3 Plur. Plsperf. Pass. Il. 6, 69 [102]: *εἰρω* 4.
2) *εἰρωτο* Imperf. 1) nach Anden syne. Aor. 7) Med. Il. μ, 434 retteten [102]: *εἰρω* (*εἰρω*) 4.
εἰρωμένοθα 1 Plur. Praes. für Fut Il. φ, 588: *εἰρω* 4.
εἰρωα (< *εἰρωα*, *εἰρωα* B* *εἰρωα* B*) Aor. 1 u Il. π, 863; Od. β, 389; -av Il. θ, 226 A*: *εἰρω* 4.
εἰρωας Inf. dr. Her. 9, 96; B. 1, 141: *εἰρω* 4.
εἰρωάμην 1 Sing. Aor. Med. Od. α, 165 zog den Spiess wieder an mich: *εἰρω* 4.
εἰρωμένος (< *εἰρωμένος* Hom. Pind.) Her. 4, 8: *εἰρω* 4.
εἰρωας 2 Sing. Aor. 1 Med. Il. ν, 230: *εἰρω* 4.
εἰρωας (< *εἰρωας* Hom. π, Her. 3) Part. Aor. Her. 2, 38; 4, 10; 8, 92: *εἰρω* 4.
εἰρωατο (< *εἰρωατο*, *εἰρωατο*) 3 Sing. Aor. 1 Med. Il. δ, 146; ο, 274; ν, 93: *εἰρω* 4.
εἰρωα Conj. Aor. Hippocr. 2, 153; dr. Mosch. 4, 116: *εἰρω* 4.
εἰρωθαι (< *εἰρωθαι*) Inf. Od. γ, 285 schirmen; v. 82, 151 erspähen: *εἰρω* 4.
εἰρωθας Inf. Perf. gezogen sein Od. ε, 332; τ, 289: *εἰρω* 4.
εἰρωθην Aor. Pass. -θεις Hippocr. 2, 657; *οὐκ'εἰρωθην* 204: *εἰρω* 4.
εἰρωμαι, *εἰρωμαι*.
εἰρωα (< *εἰρωα* Γ*, *εἰρωα* B*, *εἰρωα* B*) Aor. Od. θ, 85: *εἰρω* 4.
εἰρωάσθε 2 Plur. Aor. 1 Med. Il. ρ, 327: *εἰρω* 4.
εἰρωατο (< *εἰρωατο*) 3 Sing. Opt. Aor. 1 Il. δ, 143; Od. π, 459: *εἰρω* 4.
εἰρωσασθαι (< *εἰρωσασθαι*, *εἰρωσασθαι*) Inf. Aor. 1 Med. Il. α, 216: *εἰρω* 4.
εἰρωατο (< *εἰρωατο*, *εἰρωατο*) 3 Sing. Aor. 1 Med. Il. ζ, 306; Od. ζ, 79: *εἰρω* 4.
εἰρωσόμεναι s. -ομαι.
εἰρωσον Imperf. Aor. Soph. Tr. 1632: *εἰρω* 4.
εἰρωσονται Fut. Med. Il. ο, 276: *εἰρω* 4.
εἰρωσων Fut. dr. Ap. Rh. 1, 687: *εἰρω* 4.
εἰρωται (< *εἰρωται*, *εἰρωται*) Perf. Pass. Od. θ, 151 pass. Bed.: *εἰρω* 4.
εἰρωτο (< *εἰρωτο*) Imperf. Med. contrah.

1 fragen, sagen. 2 kriechen, schleichen, wandeln, gehen; sich verbreiten, um sich greifen. 3 kriechen, schleichen. 4 ziehen, zerren, schleppen; herum-, abreissen; Med. α, nach sich hin, für sich ziehen; δ, an sich ziehen; α) retten, erhalten; beschützen; bewachen. 5 ausschliessen, anspannen; trennen, abhalten, verhindern. 6 einschliessen, einsperren. 7 sagen, reden, verkünden. 8 *εἰρωαί* Ion. für

aus *εισθετο* mit zurückgezogenem Accent. II. π. 542; ω. 499; Od. ψ. 229 *σχιρυντε*; γ. 90 *zog: ειρυν* 4. *εισθην* Aor. Pass. *-ησαν* Thuc. 5, 49 Poppo (> *εισθην* Bekker); s. *εισθηναι*: *ειρυν* 5. *εισθην* Aor. Pass. *εισθηναι* Dem. 59, 66; *εισθηντω* Aesch. 1, 16 *νομος: ειρυν* 6. *εισθηναι* s. *εισθην*. *εισθηναι* Inf. Aor. Pass. Thuc. 4, 63; *ειρυν* 5. *εισθηντω* s. *εισθην*. *εισθα* Aor. sp. Chrysost. Ep. p. 622; *ει*- V. T. Ps. 104, 29: *ειπα* 2. *ειπα* I Sing. Praes. nur in der Od. wie β. 162; λ. 137; γ. 7: *ειπα, ειπειν* 7. *εισπαι* (< *εισπαι*) Conj. Praes. Od. θ. 549; *-εισπα* (< *εισπειθα*) π. 402: *εισπαι* 1. *εισπα* 3 Sing. Praes. Her. 3, 119: *εισπαι* 8. *εισπα* (< *ειπ*-) Imperf. Her. 3, 22: *εισπαι* 8. *εισπα* (< *εισπα*) 2 Sing. Praes. cp. Od. δ. 347: *εισπαι* 8. *εισπαιμενος* (< *εισπαιμενος*) Part. Praes. Pass. ion. Her. 6, 3; 2, 32: *εισπαι* [196. 197] 8. *εισπαιον* (< offer als *ειπ*, vgl. *ηρωτων*) Imperf. Her. 4, 147 ion. [ει- 38. -ειον 198]: *εισπαι* [196. 197] 8. *εισπαιοντες* (< *εισπαιοντες*) Part. Praes. ion. Her. 4, 147 ion. [ει- 38]: *εισπαι* [196. 197] 8. *εισπειν* (< minder oft als *ειπαιον*, *ηρωτων*) Imperf. Her. 1, 158; 3, 140; 9, 59. 93 [ει- 38; -ειν 198]: *εισπειν* [196. 197] 8. *εισπειντας* (< *εισπειντας*) Part. Praes. Her. 3, 62 ion. [ει- 38]: *εισπειν* [196. 197] 8. *εισπειντας* (< *εισπειντας*) Part. Praes. ion. Her. 3, 13: *εισπειν* [196. 197] 8. *εισπεισιν* 3 Plur. Praes. Her. 1, 69: *εισπειν* 8. *εις* M. Part. Aor. 2 *εισε* [424] Her.

1, 77 (> *εισε*); *εισε* Soph. O. C. 914; Symp. 219, b; *καθειδω* Thuc. 2, 91; *εισε* Aesch. Pers. 361; *εισε* Ch. 925; Xen. Cyr. 5, 4, 13; Pl. Symp. 180, c; *εισε* Her. 1, 156; 3, 52: *εισε* 9. *εις* oder *εις* (< *εισε*) 2 Sing. Praes. II. π. 515 [273]: *εισε* 10. 1) *εισα* F. Part. Aor. 2 *εισα* Od. γ. 387: *εισα* 9. 2) *εισα* Aor. 1 s. *εισε*, *εισαν*. *εισαμενη* (< *εισαμενη*) Fein. Part. Aor. 1 Med. pass. Bed. II. ε. 555: *εισα* 11. *εισαμενος* (< *εισαμενος*) Part. Aor. 1 Med. pass. Bed. II. γ. 45 B*: *εισα* 11. *εισαμενος* Part. Aor. Med. Her. 1, 66; *-μεινος* Thuc. 3, 55; (> *εισαμενος*); Plut. Them.: *εισα* 12. 1) *εισαμην* (< *εισαμην*) s. *εισατο* [289]: *εισα* 10. 2) *εισαμην* s. *εισατο* [289]: *εισαμην*, *εισαμην* 11. *εισαμην* (< *εισαμην*, *εισαμην*) Aor. Callim. Jov. 67: *εισα* 12. 1) *εισαν* (< *εισαν*, *εισαν* II. γ. 537; *καθειδω* Hym. 2, 325 (llesien, herab); *πρὸς* Od. δ. 681 B*) 3 Plur. Indic. Aor. 2 *εισαν* II. γ. 729 [269]; *εισαν* Thuc. 5, 32; Pl. Symp. 179, c; *εισαν* Thuc. 5, 51; 7, 53; Xen. Hell. 1, 5, 19; Dem. 217, 20; *εισαν* Pl. Tim. 77, c; *καθειδω* Eur. I. T. 333. 1181; *εισαν* Eur. Troad. 693: *εισαν* 9. 2) *εισαν* 3 Plur. Aor. 1 II. δ. 392; s. 693; Od. γ. 416: *εισαν* 12. *εισατο* Aor. 1 Med. pass. Bed. II. μ. 103 *schien*; Ap. Rh. 1024 *meinte: ειδομαι*, *εισα* 11. *εισας* (< *εισας*) Part. Aor. *ει*- Her. 3, 126; *εισατο* 6, 163; *εισα* 12. 1) *εισατο* (< *εισατο*) 3 Sing. Aor. 1 1) *εισας*, *-ας* nach Cobet.

εισπα (be)fragen, forschen, sich erkundigen. 9 *ειπα* gehen machen, in Bewegung setzen, senden, schicken, Med. sich in Beweg. setzen, begehren, verlangen. 10 sein, vorhanden, sein, da sein, existieren, leben. 11 (zu-, an-, ein-) sehen, bemerken, wahrnehmen, Pass. gesehen werden, (er) scheinen, ähnlich sein; *ειδα* Perf. mit Conj. *ειδω* u. s. w. *ειδω*, *ειδωμαι* u. *ειδω*: wissen, inne haben, verstehen, können, kennen, erfahren. 12 ich setzte, legte, gründete, Med. ich setzte mich, gründete für mich.

- M. II. d. 138; v. 538; p. 118; v. 191; e. 518; Od. ω. 524 [289]: εἰς 1.
- 2) εἶσαο (< εἰσαο, εἰσαο) Aor. 1 Med. pass. Bed. II. β. 215; Ap. Rh. 3, 502, *schien*; Ap. Rh. 4, 1476 *meinte*, in derselben Bed. εἰσαο Ap. Rh. 1, 1024 εἰσαο wurde geschn. *erschien* 4, 853: εἰσαο, Εἰσῶ 2.
- εἶσαο (< εἰσαο, εἰσαο) Aor. 1 εἰσαο Eur. I. T. 946; -το Theoc. 17, 123; *τυραννισαο* Eur. Hipp. 31: εἰσα 3.
- εἶσαο 3 Sing. Aor. 1 II. α. 311 d; Hym. 1, 9; Her. 3, 61: εἰσα 3.
- εἰσας (< εἰσῶ, εἰσαι, εἰσῶς, -ων, -ων) 2 Sing. Fut. Med. act. Bed. II. η. 226; α. 88; φ. 292; Od. β. 40; π. 246; ω. 506: Εἰσῶ 2.
- εἰσας (< εἰσαι, εἰσῶ) 2 Sing. Fut. Med. act. Bed. Xen. Cyr. 7, 4, 12; Pl. Theat. 153, c (II.); -σῶ Od. π. 313: Εἰσῶ 2.
- εἰσας Inf. Fut. Med. act. Bed. Xen. Cyr. 3, 1, 29; Pl. Phaed. 64, d (IV.): Εἰσῶ 2.
- εἰσας 2 Plur. Fut. Med. act. Bed. Xen. An.: Εἰσῶ 2.
- 1) εἰσας 3 Sing. Fut. Od. α. 213 s. εἰσας: εἰς 1.
- 2) εἰσας (< εἰσῶς, -ων, -ων) 3 Sing. Fut. Med. act. Bed. II. α. 548; π. 243 (7); Xen. An. I, 4, 15; Pl. Crat. 435, d, (IV). εἰσας Aesch. Ch. 305 passiv. Bed.: Εἰσῶ 2.
- 3) εἰσας 3 Sing. Conj. Aor. Med. (7) II. π. 243: Εἰσῶ 2.
- εἰσῶ s. v. εἰσας.
- εἰσῶ (< εἰς) 2 Sing. Ind. Praes. II. α. 450; Od. τ. 69; v. 179 [286] εἰς 1.
- εἰσῶ Inf. Perf. Pass. ἀρ. Pl. Leg. 756, d; 945, a: εἰς 4.
- εἰσῶ 2 Plur. Aor. 2 Med. προῖσθαι Dem. 5, 10: (προ)ῖσθαι 4.
- εἰσῶ 1 Dual. Imper. Perf. Pass. μεθίσθαι Ar. Ran. 1427: εἰς 4.
- εἰσῶ 3 Sing. Imper. Perf. Pass. ἀρῶ Pl. Leg. 764, α; μεθίσθαι Her. 4, 98; Pl. Soph. 267, b: εἰς 4.
- εἰσι[ν] (< εἰσι dor., εἰσι lon.) 3 Plur. II. α. 566 Γ; Pind. Isth. 276] Pl. Gorg. 451, d; δ. Od. τ. 130; πάρ. Aesch. Suppl. 1039: εἰσι 5.
- εἰσι(ν) 3 Sing. Ind. Praes. II. β. 87; εἰς α. 280; Aesch. Scpl. 1065 B; Pl. Ep. 351, c; ἀντας Prot. 319, d d: εἰς 1.
- εἰσόμεν s. εἰσόμεν.
- εἰσόμεν (< εἰσόμεν) Imperf. εἰσόμεν Od. α. 321; λ. 363; εἰσόμεν Theoc. 25, 140: εἰσόμεν 4.
- 1) εἰσόμεν (< εἰσόμεν) 2 Sing. Ind. Aor. 2 Med.; εἰς 4.
- 2) εἰσόμεν Imper. Aor. 2 Pass.: εἰς 4.
- 1) εἰσόμεν Fut. II. φ. 335; ω. 462, vgl. εἰσόμεν: εἰς 1.
- 2) εἰσόμεν (< εἰσόμεν, -ας) Fut. Med. act. Bed. II. θ. 532; ε. 8; Od. x. 7; εἰσόμεν τ. 501; εἰσόμεν Xen. Cyr. 1, 3, 14; Pl. Prot. 310, a (IV.): Εἰσῶ 2.
- *εἰσόμεθα 1 Pl. Fut. Med. act. Bed. Pl. Phaed. 69, d, (IV.): Εἰσῶ 2.
- *εἰσόμεθα 1 Plur. Fut. Aesch. Ag. 459: Εἰσῶ 2.
- εἰσὼν Imper. Aor. 1 lass sitzen Od. η. 163: εἰς 3.
- εἰσὼν 3 Plur. Fut. Med. act. Bed. Pl. Phaedr. 233, d: Εἰσῶ 2.
- εἰσῶν (< εἰσῶν, εἰσῶν) Pluperf. Hes. Sc. 264. 269; vorzugsweise att. Thuc. 1, 59; Pl. Symp. 220, e d.; Lys. 206, e; Xen. Cyr. 1, 4, 8; -σῶν Cyr. 8, 3, 9 (293): εἰσῶ 6.
- εἰσῶ s. εἰσῶν.
- εἰσῶν Perf. Dem. 21, 156; -σῶν Pl. Gorg. 515, c (42): εἰσῶν 7.
- εἰσῶν (< εἰσῶν, εἰσῶν) Perf. Pass. εἰσῶν Pl. Rep. 354, a (42): εἰσῶν 7.
- εἰσῶν Aor. Xen. Cyr. 1, 3, 10 (42): εἰσῶν 7.
- εἰσῶν 3 Sing. Imper. Perf. Pass. Pl. Rep. 354, a (42): εἰσῶν 7.
- εἰσῶν Imperf. Med. -σῶν Ar. Nub. 1354; -σῶν Pl. Symp. 203, b: εἰσῶν 7.
- εἰσῶν (< εἰσ- lon.) Imperf. -σῶ

1 gehen. 2 (zu-, an-, ein-) sehen, bemerken, wahrnehmen, *Pass.* gesehen werden, (erscheinen, ähnlich sein; *οἶδα Perf.* mit *Conf.* εἶδῶ u. s. w. *Fut.* εἰσόμεν u. εἰσῶν: wissen, inne haben, verstehen, können, kennen; erfahren. 3 ich setzte, legte, gründete, *Med.* ich setzte mich, gründete für mich. 4 εἰς gehen machen, in Bewegung setzen, senden, schicken. *Med.* sich in Beweg. setzen, begehren, verlangen. 5 sein,

Lys. 19, 27; Pl. Phaedr. 227, b: *εἰστίας* Xen. Cyr. 1, 3, 10: *εἰσίου* 7.

εἰστιάω s. *εἰστιάωμην*.

εἴτας 3 Sing. Perf. Pass. *ἀνείτας* Her. 2, 65; Aesch. Sept. 413; Soph. Al. 1214; *μεθείτας* Pl. Leg. 781, a; *παρείτας* Eur. Bacch. 635: *ἴηται* 4.

εἴτε (< *εἴητε*) 2 Plur. Opt. Praes. Od. φ, 195: *εἴμει* 5.

1) *εἴτε* (< *ἴτε*) 2 Plur. Ind. Aor. 2 *ἀνείτε* Soph. O. T. 1405; *μεθείτε* Eur. Andr. 1017: *ἴηται* 4.

2) *εἴτε* 2 Plur. Opt. Aor. 2 *μεθείτε* Ar. Ran. 1384. 1393; *μεθ-ἴηται* 4.

εἴτην (< *εἴητην*) 3 Dual. Opt. Praes. Pl. Parm. 149, e; 155, a; Tim. 31, a (< < *ἴτην*): *εἴμει* 5.

1) *εἴτω* (< *ἴτω*, *ἔστω* Od. δ, 76) 3 Sing. Ind. Aor. 2 Med. *ἔπειτο* Aesch. Prom. 4; Soph. Phil. 619; Ar. Vesp. 242; Xen. An. 6, 6, 31; *ἔπειρ'* Soph. El. 1111; Tr. 286; *ἔπειτο* Eur. Suppl. 1200; *ἔπειρ'* Ar. Vesp. 242; *ἔπειτο* Eur. Phoen. 31; *προείτω* Dem. 18, 114: *ἴηται* 4.

2) *εἴτω* 3 Sing. Plusperf. Pass. *ἀπέειτο* Her. 8, 49 (war aufgegeben); Pl. Critia 116, c; 117, c; *κατέειτο* Thuc. 4, 103 (waren nicht aufgeführt): *ἴηται* 4.

εἰχόμεν Imperf. Med. *εἴχω* Pind. P. 4, 244; *ἡρεχόμεν* (86); *ἡμπαίχω* (86); Pl. Phaed. 87, b (42): *ἔχω* 8.

εἴχον Imperf. -α(ν) Pl. Prot. 321, d B*; -ον Symp. 190, a (42); *προείχον* (79); *ἀνείχον* Xen. Hell. 1, 6, 20 (86): *ἔχω* 8.

εἴω (< *ἴω*) 1 Sing. Conj. *μετ-* Il. φ, 47 [277]: *μέτρεται* 5.

εἴω Praes. st. *ἴω* Il. δ, 55: *ἴω* 9.

εἴω 1 Sing. Conj. Aor. 1 *ἔπειω* Il. α, 567; *μεθείω* γ, 414 [270]: *ἴηται* 4.

εἴωθα (< ion. *ἔωθα*) Perf. Il. ε, 766; Pl. Ap. 17, c A*; -ας Soph. 217, c; A*; -α Phaed. 73, d B*; -αν Rep. 596, a; -ας Phil. 45, b (-ω- 203): *ἔω* 10.

εἴωθαι (< ion. *ἔωθαι*) Pluperf. -ας (138) Symp. 213, c; -ας 176, c; 217, b; Rep. 516, d; Phaed. 59, c; -αμεν 59, a (-ω- 203): *ἔω* 10.

εἴωθός Neutr. des Part. Perf. *εἴωθός* Pl. Phaed. 59, c (-ω- 203): *ἔω* 10.

εἴωθον Stammform des Part. Perf. *εἴωθός*; -τος, -τα, -θέντων Pl. A* (-ω- 203): *ἔω* 10.

εἴωθον Fem. Part. Perf. *εἴωθός* Pl. Ap. 40, n (-ω- 203): *ἔω* 10.

εἴωθός Part. Perf. gewöhnt Pl. Symp. 217, a (-ω- 203): *ἔω* 10.

εἴωμεν 1 Plur. Conj. Praes. für *ἔωμεν* Od. φ, 260: *ἔω* 9.

1) *εἴωρ* (< *ἔωρ*) ion. 1 Sing. Imperf. [Pl.] Ep. 319, a: *ἔω* 9.

2) *εἴωρ* (< *ἔωρ*) ion. 3 Plur. Imperf. Il. ο, 448; Thuc. 1, 28; Pl. Phaed. 58, c A*: *ἔω* 9.

1) *εἴωσι* (< *ἔωσι*) 3 Plur. Indic. Praes. für *ἔωσι* Il. β, 132: *ἔω*.

2) *εἴωσι* 3 Plur. Conj. Praes. für *ἔωσι* Il. ν, 139: *ἔω* 9.

ἔωσι (< *ἔωσι* gew.) Imperf. alt att. Xen. Hell. 6, 2, 29; 4, 1, 1; 5, 4, 41: *καίω* 11.

ἔω s. *ἔωμην*.

ἔωζοντο Imperf. Nicol. Annal. p. 120: *ΚΑΖΩ*, *καίωμαι* 12.

ἔωζην (< *ἔωζην*) Aor. 2 Pass. ep., ion. (bei Her. neb. *ἔωζον* und bei Spätern -η) Od. μ, 15; κατα. Il. α, 464; β, 427; γ, 212; Od. γ, 481; μ, 364; *καταέωζην* Her. 2, 180; 4, 79; vgl. *καίωμαι*: *καίω* 11.

ἔωθα (< *ἔωθα*) s. *καθα*-u. *καθῆρ-* (230): *καθαίω* 13.

ἔωθαίην (< *ἔωθαίην*) Aor. 2 Pass. s. *καθα*-(η): *καθαίω* 13.

ἔωθαίην (< *ἔωθαίην*) Aor. 1 Pass. Thuc. 3, 104; vgl. *καθα*-(η): *καθαίω* 13.

ἔωθεζόμεν (< poet. bei Hom. u. den Trag. *καθεζόμεν*) Imperf. gew. als Aor. -οντο Thuc. 2, 15;

1) *ἔω* statt *ἔω* stets bei Her.

vorhanden sein, da sein, existiren, leben. 6 stellen, setzen. 7 bewirthen, speisen, tractiren; ergötzen, erfreuen. 8 halten, haben. 9 lassen; zulassen, sein lassen, unterlassen. 10 gewöhnt sein, Praes. nur im Part. *ἔω*, nach Gewohnh.; gew. *ἔωθα*, ion. *ἔωθα* die Gewohnheit haben, pflegen. 11 (ver)brennen, anzünden. 12 überwältigen, überwinden; übertreffen, sich auszeichnen. 13 reinigen; Med. sich.

-οσθην Pl. Ethyhd. 272, c; -εσθ
 Prot. 310, c; -οσθα Rep. 328, c;
 mit Imperfekt-Bed.; -εσθ Xen.
 An. 1, 5, 9; Cyr. 5, 3, 25; καθί-
 ζομαι, καθίζω 1.
 Ἐκαθίσθην Aor. Pass. sp. Long.
 Pastor. 2, 38 (Seiler); Anth. 11,
 392; καθίσθης Luc. Soloec. 11
 (der es verwirft): καθίζομαι 1.
 Ἐκαθίσθησα a. att. καθίσθησα.
 Ἐκαθίσθον (< καθίσθον Pl. u.
 Trag., καθίσθον ep. [-γέθον] Imperf.
 gew. in Pros., att. Xen. Oec. 7,
 11 (87); καθίσθω 2.
 Ἐκαθήμην (< καθήμην) Imperf.
 Ar. Eccl. 152; Aeschin. 2, 89
 (339); καθήμαι 3.
 Ἐκαθήντο (< καθήντο) 3 Plur.
 Imperf. Pl. Prot. 315, c; Xen. An.
 4, 2, 6 (339); καθήμαι 3.
 Ἐκάθησα (< ἐκάθησα) Aor. II. π.
 228 (vgl. καθήσας, καθήσαν, -ε-
 -ον); Thuc. 3, 104; vgl. καθά-ρ-μ.
 καθήρ- (230); καθάιρω 4.
 Ἐκαθηράμην s. καθήρ-(αμην);
 καθάιρω 4.
 Ἐκάθηθε (< καθήθε) 2 Plur.
 Imperf. Ar. Ach. 635 (338);
 καθήμαι 3.
 Ἐκάητο (< καθήτο, -ήτο) 3 Sing.
 Imperf. Xen. Cyr. 7, 3, 14 (339);
 καθήμαι 3.
 Ἐκαθίζομην (< καθίζομην) Imperf.
 Med. -ον Ar. Vesp. 524;
 καθίζω 1.
 Ἐκαθίζον (< καθίζον Hom.) Im-
 perf. Xen. Hell. 5, 4, 6; Cyr. 8, 4,
 3; καθίζω 1.
 Ἐκάθισα (< att. καθίσα, ion. κατίσα
] > καίσα) Aor. gew. Xen. An.
 3, 5, 17; Cyr. 6, 1, 23; καθίζω 1.
 Ἐκαθισάμην (< -οσάμην) Aor.
 Med. -ον in ἐκ- Thuc. 4, 130;
 -ον in παρ- Dem. 33, 14; vgl.
 καθισ-(αμην); καθίζω 1.
 Ἐκασε (< ἐκασε alt att.) Imperf. gew.

Xen. Ag. 1, 33; Hell. 4, 6, 12;
 καίω 5.
 Ἐκείρο (< ἐκείρο alt att.) Imperf.
 Pass. gew. Xen. An. 4, 5, 6;
 καίω 5.
 Ἐκείντο Imperf. Od. γ, 282, er
 übertraf; καίνομαι 6.
 Ἐκείον (< ἐκείον alt att.) Imperf.
 gew. Od. ι, 553; Xen. An. 1, 6,
 1; 4, 1, 11; 4, 12; Cyr. 6, 3(1),
 19; Hell. 3, 2, 5; 6, 5; καίω 5.
 Ἐκείοντο (καίοντο) Imperf. ion.
 Her. 1, 173 [-εο-, -ον- 177];
 καίω 7.
 Ἐκείσθην¹⁾ (< ἐκείσθην) Aor.
 Pass. προσ- Hipp. 3, 614; καίω 7.
 Ἐκείοσθην (< ἐκείοσθ-, καίσοσθ-) Aor.
 Med. (450) καίσοσθην Pl.
 Leg. 937, a; προσκαίσοσθην Dem.
 34, 23 (23. 27); καίω 7.
 Ἐκάλεσα (< ἐκάλεσα, κάλεσα ep.;
 ἐκλήσα sp.) Aor. Eor. Hel. 348;
 Pl. Rep. 477, d B²; Xen. Cyr. 2,
 2, 30 (23. 27); καίω 7.
 Ἐκάλεσσα (< κάλεσσα, ἐκάλεσσα
 gew., ἐκλήσα sp.) Aor. Od. ε, 379
 (23. 27); καίω 7.
 Ἐκαλεοσάμην (< ἐκαλεο-, καίλοσθ-) Aor.
 Med. (450) II. γ, 161 (23.
 27); καίω 7.
 Ἐκαλυνδοθήντο Imperf. Thuc. 2,
 52 (-ετο Her.); καλυνδομαι 8.
 Ἐκαλύψθην Aor. Pass. καλύψθην
 Eur. Suppl. 531; καλύπτω 9.
 Ἐκάλυψα (< κάλ-) Aor. II. α, 466;
 π, 735 umfasste; λ, 249 umhüllte,
 umdüsterte I²; Aesch. Pers. 646;
 περι- Pl. Tim. 34, b; καλύπτω 9.
 Ἐκάμντο Imperf. Her. 1, 115; ἔκ-
 Thuc. 2, 51; κάμνω 10.
 Ἐκαμόμην (< κάμ-) Aor. 2 Med.
 -οντο Od. ι, 130; Phillet. 7; Ap.
 Rh. 2, 720 (243. 244); κάμνω 10.
 Ἐκάμον (< κάμον, -ε I²) Aor. II.
 δ, 244; Od. μ, 232; Ar. Ach.

1) Mit καλίζομαι Suid., übereinstimmend.

1 καθίζομαι sich niedersetzen, sitzen; καθίζω a. trans. niedersetzen, sich setzen lassen; b. intr. u. Med. sich niedersetzen, sitzen. 2 (ein-) schlafen. 3 (da)sitzen, stehen. 4 reinigen; Med. sieh~. 5 (ver)brennen, anzünden; Pass. angezündet werden, (an)brennen; Med. nur im Aor. sich etw. anzünden. 6 überwältigen, überwinden; übertreffen, sich auszeichnen. 7 (an)rufen, nennen; Med. zu sich rufen. 8 sich in etw. drehen und wenden, sich stets mit etw. beschäftigen. 9 bedecken, ver-, umhüllen; Med. sieh~. 10 a. sich müde arbeiten, ermüden; gew. leiden. b. trans. mit Mühe verfertigen. 11 beugen, krümmen; ein-, anlenken; trop. ei-

360; Xen. Hell. 5, 3, 19; vgl. καμ-: κάμνω 10.
ἐκάρφθην Aor. Pass. Pl. Men. 244, ε; vgl. καρφθ-(γν): κάμπτω 11.
ἐκαρψα (< κάμψα) Aor. -ε Od. ε, 453; Pind. P. 2, 51; ἐκαρψ' Eur. Hec. 1150, vgl. καμψ-: κάμπτω 11.
ἐκατον Aor. 2 Sopl. Ant. 1319; vgl. κατ- (243, 244): καίω 12.
ἐκαόμην Imperf. Pass. Thuc. 2, 49; Xen. Hell. 6, 4, 36; κάομαι Ar. Lys. [215, 9] κάω; alt att. = καίω 5.
ἐκασον (< ἐκασον gew.) Imperf. alt att. Xen. Cyr. 4, 2, 33; Hcll. 6, 5, 27; καίω 5.
ἐκάπυσεν (< κάπυσεν) Aor. II. γ, 467; κάπτω 13.
ἐκάρην (< ἐκάρθην) Aor. Pass. καρῆ -ῆρας Luc. Sacl. 6; Her. 4, 127; καίω 14.
ἐκαττέτο Imperf. παρ. An. Plut. 663; παρα- καττώ 15.
ἐκαύθην Aor. Pass. κατ- Thuc. 3, 74; 4, 133; 6, 55; 7, 43; καίω 5.
ἐκαυσα (< [ἐκαυ] κάω alt. Dichter, ἐκα, -κα ep.) Aor. Ar. Pax. 1058; Is. 4, 19; κατ- Thuc. 4, 57; 7, 25; 8, 107 vgl. καυο-: καίω 5.
ἐκαυσάμην Aor. Med. ἀνακαύσω- Xen. Her. 1, 202; καίω 5.
ἐκαυχάμην Aor. sp. Athen. 14, 627; Aeschin. Epist. 4, 5; καυχάμαι 16.
ἐκδύμην s. δύμω.
ἐκίατο (< κίατο, ἐκίατο, κίατο = ἐκίετο) 3 Sing. Imperf. Ion. Her. 1, 167 (296): κίμαι 17.
ἐκίδασθεν für ἐκείδασθαι [114] Aor. Pass. II. ε, 657, vgl. κείδασθ-: κείδανναι, κείδω 18.
ἐκείδασθην s. ἐκείδασθαι.
ἐκείδασσε[ν] (< ἐκείδασα) Aor. II. ε, 85 B²; κείδανναι, κείδω 18.

ἐκείτο (< ἐκίετο) 3 Sing. Imperf. Her. 1, 196 (296): κίμαι 17.
ἐκίετο (< κίετο, ἐκίετο, κίετο = κίενται) 3 Sing. Imperf. Ion. Ap. Rh. 4, 1295; κίμαι 17.
ἐκίμεθα (< κίμεθα Od. ε, 75) 1 Plur. Imperf. Od. γ, 281; κίμαι 17.
ἐκίμην (< κίμην Od. ε, 434) Imperf. II. γ, 284; Pl. Euthyd. 303, α; κίμαι 17.
ἐκίεντο (< ἐκίετο, κίεντο, κίετο, ἐκίετο, κίετο) 3 Plur. Imperf. Thuc. 2, 52; Pl. Rep. 328, ε; Xen. An. 1, 8, 27; κίμαι 17.
ἐκίερα (< ἐκίερα) Aor. κατ- Od. γ, 356; vgl. κίερα Pind.: κίερω 14.
ἐκίεράμην (< ἐκίεράμην) Aor. I Med. -ατο Aesch. Ch. 159; Aeschip. 3, 211; κίερω 14.
ἐκίεσθε 2 Plur. Imperf. -αθ' Aesch. Choeph. 964 ihr liegt verachtet: κίμαι 17.
ἐκίετο (< κίετο I²; κίεκίετο) 3 Sing. Imperf. II. γ, 156 B²; Hym. 4, 159; Her. 8, 93; Thuc. 7, 4; Pl. Rep. 425, α; Xen. An. 7, 1, 24; κίμαι 17.
ἐκίεαστο: (< κίεαστο) Plisperf. II. β, 530; π, 805; γ, 289; ω, 535; Od. β, 158; ε, 509; γ, 395; Ap. Rh. 2, 869; KAZSL, κίενται 6.
ἐκίεβύθε Plisperf. Od. ε, 344; κείδω 19.
ἐκίελέντο 3 Plur. Plisperf. κατ- Xen. An. 3, 3, 7; κίετω 20.
ἐκίελετο (< κίελετο B²) Aor. 2 redupl. ermuntere II. ζ, 66; Hym. 5, 88; 7, 16; Hes. Sc. 341-44. 46; κίλωμαι 21.
ἐκίελητο Plisperf. Pass. Her. 1, 119; κίλω 7.
ἐκίελετο (< κίελετο II. κ, 472) Plisperf. II. ε, 356; κίλω 22.
ἐκείνοιλόγηστο Plisperf. Thuc. 7, 86; κοινολογέωμαι 23.
ἐκείλοιστο Plisperf. -ε- Her. 1, 92; κείλωμαι 24.

niedrigen; intr. umlenken, umkehren. 12 tödten, umbringen. 13 (aus-) hauchen. 14 (ab)scheeren; absehneiden; abweisen. 15 zusammenflicken, -schustern; anzetteln. 16 prahlen, sich (be)rühmen. 17 (da)liegen und zwar auch schlafend, müssig, schwach, krank, todt, im Unglück. 18 zerstreuen, zertrümmern, zertrümmern. 19 bergen, in sich fassen; verbergen, verhehlen, verschweigen; Pass. und bei Trag. Anth. verborgen sein. 20 (ver-, zu-, ein-)schließen; binden. 21 antreiben, heissen, befehlen; (zu- herbei-) rufen. 22 biegen, beugen, senken; anlehnen; Pass. gelehnt sein, liegen; sich neigen, wenden. 23 sich besprechen; berathen, verabreden. 24 (aus-) meisseln, eingraben; picken.

ἐκκέλευστο Plperf. Med. Plnt. Lycurg. 11; *κελεύω* 1.
ἐκκεοσμίετο 3 Plur. Plperf. Pass. Her. 1, 100 [100. 110]: *κοσμίω* 2.
ἐκκέσμητο 3 Sing. Plperf. Pass. Her. 4, 178: *κοσμίω* 2.
ἐκκεράειν Plperf. Xen. Cyr. 1, 3, 10: *κράω* 3.
ἐκίερατα (< *κίερατα*) Aor. 1 selten u. spät. V. T. Ps. 21, 5: *κράω* 3.
ἐκίερατο Plperf. Pass. Pl. Pol. 272, 5: *κείρυνται* 4.
ἐκετρήμην Plperf. -ητο Lys. 19, 27; Pl. Theet. 198, d; Critia. 114, a; -ήμεθα Phaedr. 333, d; -ητο Leg. 899, c; Thuc. 1, 14: *κείρωμαι*, sich erwerben, verschaffen, erlangen.
ἐκελεύθην (< *ἐκελεύσθην*) Aor. Pass. sp. Dio. Hal. Ant. 1, 84 (213): *κελεύω* 5.
ἐκίλευσα (< *κελ-*) Aor. II. a, 823 B'; Pl. Rep. 327, b; Xen. An. 1, 5, 8: *κελεύω* 5.
ἐκελευσάμην Aor. Med. sollen Hippocr. 1, 386, *ἐκελευσάτο* Pl. Theet. 168, d (138): *κελεύω* 5.
ἐκελεύσθην (< *ἐκελεύσθην*) Aor. Pass. *κελευσθείς* Soph. O. C. 738; -θίτης Xen. Cyr. 4, 5, 21 (213): *κελεύω* 5.
ἐκελευσάμην (< *κελεσ-*) Pind. O. 13, 80; I. 5, 37 Aor. selten Epich. Fr. 48; bei Athen. 7, 282: *κίλωμαι* 5.
ἐκίλεσα Aor. 1 bei Hom., den Trag. u. in späterer Prosa -αμεν Od. a, 546; 4, 20; μ. 5; Soph. Tr. 804; -ας Eur. Rhes. 598; -αν. Ap. Rh. 1, 586; 2, vgl. *κελο-* [55]: *κίλλω* 6.
ἐκεντήθην Aor. Pass. Theophr. 9, 15, 3: *κεντέω* 7.
ἐκέντησα Aor. Hippocr. 5, 234: *κεντέω* 7.
ἐκεράττετο Imperf. Pass. Her. 8, 86: *κεράττω* 8.

ἐκαράισα Aor. *καράισας* Her. 2, 115: *καράω* 8.
ἐκέραισα (< *κίραισσα*, *ἐκέραισα*) Aor. 1 in Pl. Crat. 427, c; Pl. Soph. 262, c; -σαντες Phaedr. 266, b; Critia. 120, s; -σας Xen. An. 1, 2, 13: *καράννυμι* 4.
ἐκέραισάμην (< *καράισσ-* ep.) Aor. 1 Med. [Pl.] Locr. 96; συν- Her. 7, 151 (150): *καράννυμι* 4.
ἐκέραισθην (< *ἐκέραισθην*) *ἐκέραισθην* Aor. Pass. *καράισθεις* Xen. An. 5, 4, 29; -θίς Pl. Tim. 85, a; -θίτων Phil. 47, c: *καράννυμι* 4.
ἐκέρδαισα (< *ἐκέρδαισα*, *ἐκέρδαισα*) Aor. Pind. I. 4, 27; *κερδαίω* Inf. Xen. Cyr. 5, 2, 12; Mem. 2, 1, 25; Ap. 9; *κερδαίης* Soph. Ai. 107; -η O. C. 72; -αίη Tr. 191 (225. 229): *κερδαίω* 9.
ἐκέρδηναι (< *ἐκέρδηναι*, *ἐκέρδηναι*) Aor. *κερδαίης* Hom. Epigr. 14, 6: *κερδαίω* 9.
ἐκέρδισα (< *ἐκέρδισα*, *ἐκέρδισα*) Aor. I ion. Her. 4, 152: *κερδαίω* 9.
ἐκέρθην (< *ἐκέρθην*) Aor. Pass. *κερθίτης* Pind. P. 4, 82: *κέρω* 9.
ἐκέρω (< *ἐκέρω*) Aor. ep. II. v, 546; *κέρω* u, 456; *κέρωσαν* Opt. Aesch. Sup. 665 (Ch.) [54. 55]: *κέρω* 10.
ἐκερασάμην (< *ἐκεράσην*) Aor. I Med. *κερασάμενος* Aesch. Pers. 952 [54. 55]: *κέρω* 9.
ἐκενέθανον (< *ἐκενέθανον*, *κενέθω*) Imperf. II. γ, 453: *κενέθω* 11.
ἐκενέθην (< *κενέθην*) A' Imperf. Od. ψ, 30: *κενέθω* 10.
ἐκενύσα Aor. *ἐκενύσης* Od. o, 263: *κενέθω* 10.
ἐκεχάρητο (< *κεχάρητο*) Hes. Sc. 65; Plperf.; *χαίρω* 12.
ἐκεχάρεστο (< *κεχάρεστο*) Od. η, 23; Plperf. Her. 8, 5 impers. und passiv: Her. 8, 5- *χαρίζομαι* 13.

1 stützen, beschneiden, bändigen, mässigen; tadeln, züchtigen. 2 a. (an)ordnen; Pass. dazu gerechnet werden; b. zieren, schmücken. 3 krächzen, schreien, laut rufen. 4 (ver)mischen; ausgleichen, mässigen. 5 antreiben, heissen, befehlen; (zu, herbei-) rufen. 6 treiben, bewegen; mit u. ohne *κατ'*, anfahren, landen. 7 *κεράω*, *κερτέω* stechen, stacheln, (an)spornen; durchstechen. 8 von Grund aus zerstören, verwüsten; anbringen, morden. 9 gewinnen; Vortheil haben. 10 (ab)scheeren; abschneiden; abweiden. 11 bergen, in sich fassen; verbergen, verhohlen, verschweigen; Pass. und bei Trag. *Anth.* verborgen sein. 12 sich freuen. 13 sich gefällig beweisen, zu Willen sein, willfahren; Pass. bes. Perf. angenehm, lieb, erwünscht sein. 14 zornig machen, aufbringen;

ἐκχελάωμην Pluperf. a. *κεχελώτο*, *κεχελώατο*: *χολέω* 14.
ἐκχέγειν (< *ἐκχέγη* dor.) Pluperf. Arist. Eqn. 651: *χάσκω* 15.
ἐκχέγη (< *ἐκχέγημι*) Pluperf. dor. Ar. Ach. 10: *χάσκω* 15.
ἐκχερόσμεν Pluperf. Antisth. Fr. 2, 147, 151; 7, 220; 3, 64 (Bekk. Dind.); *ἐκχερόμην* (Schäf.): *χράω* 16.
ἐκχέροτο Pluperf. Xen. Cyr. 7, 1, 2 (< *-το*): *χράω* 17.
ἐκχυντο Pluperf. Pass. a. *ἐχυντο*: *χύνω* 18.
ἐκχ' α. ἐκχ.
ἐκχδε (< *κῆδε*, *κῆδεσκον*) Imperf. *ἐκχδεοσάμην* Imp. Aor. Med. *κῆδεσσαι* Aesch. Sept. 136: *κῆδω* 19.
 II. ε, 404: *κῆδω* 18.
ἐκχέδομαι Aor. *ἐκκεχέδομαι* Dual. Part. II. ψ, 413; vgl. *ἀκῆδεσεν* II. ε, 427: *κῆδω* 19.
ἐκχέδρομην (< *κῆδετο* Hom.) Her. 9, 45: *κῆδω* 19.
ἐκχε (< *ἐκασσα*) Aor. ep. II. ι, 773 (> *ἐκασσ* Wolf.); ω, 34; Od. γ, 273; *ἐκχ' τ*, 366: *κύνω* = *κύνω* 20.
ἐκχέω v. *κῆκον*, -*αι*.
ἐκχέρεα Aor. Thue. 4, 37; Xen. Hell. 6, 4, 29; Cyr. 4, 2, 32; An. 3, 4, 36; 7, 1, 36; vgl. *κῆρε*: *κῆρεσσω* 21.
ἐκχερόσθην Aor. Pass. Hell. 4, 5, 2; 7, 2, 21; *κῆκερῶσθην* Soph. O. C. 430; R. Lys. 3, 45; vgl. *κῆρεχθαι*: *κῆρεσσω* 21.
ἐκχένατο Imperf. II. θ, 1; ω, 695: *κῆνεμι* 22.
ἐκκλήσκω Imperf. Aesch. Pers. 655: *κῆκλσκω* 23.
ἐκχίνα (< *ἐκίνα*) Imperf. ion. Her. 5, 96: *κῆνω* 24.
ἐκχέα Aor. Anth. 15, 27; *ἀπέκχεν* Aor. Aesch. 669 sie schmissen weg: *ἀποκίω* Dam. Lex. Hom., -*κίω* gew., -*κίω* Buttn. Schol. Hom. Od. ι, 579: *κύνω* 25.

ἐκχον (< vgl. *κίε* Γ²; *κίον* Γ²; *κίονεν*; *κίον* B²; *κί'*; *κίρε*, *κίρετα*, *κίον*) -ον 3 Plur. II. μ, 138 schritten zu...; -*αι* Od. ο, 147 gingen ihnen nach; -*αι* Hym. 2, 61: *κύνω* 26.
ἐκίονα (< *κίονη*) Imperf. Od. η, 182; κ, 356; ν, 53: *κίονεμι*, *κῆρῶννεμι* 4.
ἐκίχανε(ν) (< vgl. -*ημεν*, *ἐκίχεας*, *κῆχάνετα*) 3 Sing. Imp. II. β, 18 (VI.): *κῆχάνω* 27.
ἐκίχανον 3 Plur. Imperf. II. κ, 150; Od. κ, 60: *κῆχάνω* 27.
ἐκίχεας (vgl. *ἐκίχανον*, *ἐκίχμεν*, *κῆχτην*) 2 Sing. Imperf. = *ἐκίχαις* (vgl. 299) Od. ω, 284: *κῆχάνω* 27.
ἐκίχμεν (vgl. *ἐκίχεας*, *κῆχτην*) 1 Plur. Imperf. Od. κ, 379: *κῆχάνω* 27.
ἐκίχησα Aor. 1 sp. Op. Hal. 5, 116; Nonn.: *κῆχάνω* 27.
ἐκίχησάμην s. *κῆχέατο*.
ἐκχον (< ep. auch *κίχον*) Aor. 2 -*ον* Od. γ, 169; Eur. Bacch. 903: *κῆχάνω* 27.
ἐκλαγέα (vgl. *ἐκλαγον* Aor. 2) Aor. 1 II. α, 46; Aesch. Ag. 201; Sept. 205; vgl. *κλαγε* (18): *κλάω* 28.
ἐκλάγον (vgl. *ἐκλαγέα*) Aor. 1 Hom. Hym. 19, 14; Theocr. 17, 71; *ἀν*-Eur. I. A. 1062: *κλάω* 28.
ἐκλάεν Aor. 2 Theocr. 14, 32; von Herm. die Richtigkeit der Stelle bezweifelt; Op. 5, p. 96 ff.; vgl. Hermes. Athen. 597²: *κλάω* 29.
ἐκλαδάμην (< *ἐκλῆσάμην*) Aor. Med. (450) *κατεκλάδατο* Theocr. 18, 5 (Ed. Junt. (> *κῆκον* *ἀγγο* Conj. Am. n. Ahr.) vgl. *ἀποκλάζας* 15, 77: *κλάω* 30.
ἐκλάπην Aor. Med. R. Xen. Hell. 5, 4, 12; vgl. *κλαπ*-(*ην*): *κλέπτω* 31.
ἐκλάσα (< *κλάσθαι* Od. ε, 128; *κλάσσειν* Aor. 1 Pind. P. 5, 34; *κατ*-Pl.

Med. zornig werden, zürnen. 15 gähnen. 16 darreichen, einen Götterspruch erteilen; *Med.* gebrauchen. 17 salben. 18 (er)glessen. 19 betrüben, *Med.* betrübt sein. 20 (ver)brennen, anzünden; *Pass.* angezündet werden, (an)brennen; *Med.* nur im Aor. sich etwas anzünden. 21 Herold sein, verkündigen; rühmen, preisen. 22 *κῆνεμι* *poet.* = *σπιδάσθην* zerstreuen, auseinandersprengen; *κῆνεμαι* *Pass.* zerstreut werden, sich verbreiten. 23 *κῆκλσκω* *poet.* = *κάλω* (an-, herbei-)rufen. 24 bewegen. 25 gehen machen. 26 (weg)gehen. 27 einholen, erlangen, erreichen; trüffen; finden. 28 *κλάω* tauschen, tauschen; krächzen, schreien. 29 weinen, klagen, jammern. 30 *ver*-, *zu*-, *ein*-, umschlüssen. 31 stehlen.

- Phaed. 117, d; ἐπ- Plut. Pericl. 37 (29): κλέω 1.
- ἐλλάσαστο Aor. Med. (450) ἀπ- Anth. 7, 506: κλέω 1.
- 1) ἐλλάσθην Aor. Pass. Il. 4, 584; Batr. 241; κατ- Od. 8, 481. 538; π, 198. 496. 566; ε, 256; μ, 277; Callim. Del. 107; Eur. Hipp. 766; ἐπικλάσθητε Thuc. 3, 67; -θείεν 4, 37; -θήναι 3, 59 (212): κλέω 1.
- 2) ἐλλάσθην (< ἐλίσσθην, ἐλίσσ-θην) Aor. Pass. dor. κατ- Theocr. 7, 84: κλέω 4.
- ἐλλάσσα Aor. Enr. Tro. 482, vgl. κλαυ- (29): κλέω 3.
- ἐκλαυσάμην Aor. Med. Soph. Tr. 152: (29): κλέω 3.
- ἐκλαύσθην Aor. Pass. sp. Lycophr. 831; Joseph. Ant. 8, 11, 457; Anth. App. Epigr. 341; vgl. κλαυ-θε (29): κλέω 3.
- ἐκλεσσα Aor. Xen. An. 7, 1, 36; vgl. κλεσ-: κλέω 4.
- ἐκλεσσαμένην Aor. Med. s. κλεσσαμ- (ην): κλέω 4.
- ἐκλείσθην (< ἐκλίσθην) Aor. Pass. ἀπ- Lys. 1, 17 s. κλείσθ- (ην): κλέω 4.
- ἐκλεισ 2 Sing. Imperf. für ἐκλείω [93] Il. ω, 202; Callim. in Del. 40: κλέω 5.
- ἐκλειον (< κλείων) Imperf. Ap. Rh. 3, 246; κλέω 5.
- ἐκλείφθην Aor. Pass. s. κλειφθ- (ην): κλέω 6.
- ἐκλεψα Il. ε, 268, ξ, 217; Pl. Parm. 128, d: κλέπτω 6.
- ἐκλήθην (< ἐκάλειθην) Aor. Pass. Ar. Thesm. 862; -η Pl. Phaedr. 238, c (III); Xen. Ap. 1; -ησαν Her. 1, 173; Thuc. 6, 2; Pl. Crat. 397, c: κλέω 7.
- ἐκάλινδθετο Imperf. Her. 3, 52 vgl. -εύντο: κλειρόθεμαι 8.
- ἐκλήϊσαν (< κλήϊσαν -σαι) Aor. Od. ω, 166; Hym. 1, 6: κλήϊω [-έω] 9.
- ἐκλήϊσθην Aor. Pass. ἀπικλήϊσθησαν Il. 3, 55; ἀπικλήϊσθη 1, 165; -σθέντες 3, 55 > > Bekk. Dind.; κατακλήϊσθέντα 2, 128 Dind.; θέν-τα Bekk. (209. 243): κλήϊω [-έω] 9.
- ἐκλήϊσται (< κλήϊσται) Perf. Pass. Ap. Rh. 4, 616: κλήϊω 9.
- ἐκλήϊστο Pluperf. Ap. Rh. 4, 267: κλήϊω 9.
- ἐκλήϊσα (< s. ἐκάλεισα) Aor. sp. Nicand. Fr. 22; Musae. 10; s. ἐκλήϊσται: κλέω 7.
- ἐκλήϊσα (< κλήϊσα Orph. Arg. 1007) Aor. κλήϊσον Ar. Av. 950; vgl. κλήϊσ-: κλήϊω 10.
- ἐκλήϊσα Aor. Rar. Or. 1449; Thuc. 1, 109; 2, 24; vgl. κλήϊσ-: κλήϊω 4.
- ἐκλήϊσάμην (< ἐκλαϊάμην) Aor. Med. (450) s. κλήϊσασθαι: κλήϊω 4.
- ἐκλήϊσε Aor. Nicand. Athen. 35: κλέω 5.
- ἐκλήϊσθην¹⁾ (< ἐκλείσθην¹⁾, ἐκλίσθην) Aor. Pass. κατ- Thuc. 1, 117 Popp.; κατεκλείσθ-¹⁾ Bekk.: κλήϊω, κλέω 4.
- ἐκλήϊσάζων (< ἡκλήϊσάζων): ἔ- Xen. Hell. 5, 3, 16: ἐκλήϊσάζω 11.
- ἐκλήϊσασα Aor. ἔ- Dem. 21, 193 (< ἡκλήϊ-): ἐκλήϊσάζω 11.
- ἐκλήϊσθην²⁾ (< ἐκλίνθην²⁾, κλίνθην, ἐκλίνθην) Od. ε, 470; Qu. Sm. 3, 66; κλειθείς Pind. Ol. 1, 92; -είσ Eur. Hipp. 211; κλειθήρας Pl. Phaed. 109, a: κατεκλίνθ Xen. Hell. 4, 1, 30; Symp. 1, 8 (233): κλίνω 12.
- ἐκλίνα (< κλίνω) Aor. 1 Il. 8, 435 B²; Xen. Ap. 3, 5, 13; vgl. κλιν- (α) (225): κλίνω 12.
- ἐκλινάμην Aor. Med. κλινάμενος Il. χ, 4; φ, 340: κλίνω 12.
- ἐκλίνην (< ἐκλίνθην, ἐκλίσθην) κατ- Ar. Lys. 906; Xen. Cyr. 8, 7, 4;

1) „Die Lesarten schwanken vielfach zwischen κλει- u. κλήϊ-“ Kr.
2) ἐκλίνθην ist bei Homer viel häufiger als ἐκλίσθην.

1 (ab-, zer-) brechen. 2 rühmen, preisen, besingen, verherrlichen. 3 weinen, klagen, jammern. 4 (var-, zu-, ein) schließen; binden. 5 κλέω, κλείω, κλίσσας besingen, preisen. Pass. bekannt, berühmt werden. 6 stehen. 7 (an)rufen, nennen; Med. zu sich rufen. 8 sich in etw. drehen und wenden, sich stets mit etwas beschäftigten. 9 rühmen, preisen. 10 = 9. 11 in der Volksversammlung sein, sprechen, herathen. 12 biegen, beugen, senken, anlehnen; Pass. geliebt sein, liegen; sich neigen, wenden. 13 hören, vernehmen; anhören; gehorchen, folgen. 14 (be-, an-)spülen. 15 spinnen. 16 nagen, schaben, kratzen. 17 = 16.

- Pl. Symp. 213, c. e; κατακλινῇ 222, e; ᾧ Ar. Vesp. 1210; -εῖς Nub. 694; -έντος Pl. Symp. 176, a; -έντε Phaedr. 230, c; -έντες Rep. 372, b; ἤτοι Ar. Av. 122; Vesp. 1211; κλίνω 12.
- κλινῶν¹⁾ (< κλίνω, κλίνω, κλίνω) Aor. Pass. II. γ. 360 f²; Hes. Th. 711; Archil. Fr. 33; Theoc. 3 44 vgl. ἀνακλινεῖς 3, 38 (233); κλίνω 12.
- κλινῶν Imperf. steht auch für den Aor. II. x. 47; -ες u. 335 A²; -ει(u) u. 43; -ον 367; κλινῶ 13.
- κλινῶσα Aor. κατ- Thuc. 3, 89; κλινῶ 14.
- κλινῶσθην Aor. Pass. II. ε. 392; Od. x. 484; vgl. κλινῶσθ-: κλινῶ 14.
- κλινῶσα Aor. ἔκ- Od. γ. 206; Eur. Or. 12; vgl. κλινῶσθ-: ἐκκλινῶσθ 15.
- κλινῶσάμην, -αυτο Aor. Med. ἔκ- II. u. 325; κλινῶσθ 15.
- κλινῶσθην Aor. Pass. κλινῶσθέντων Pl. Leg. 960, c; ἐκκλινῶσθέντα (> -σθέντα) Rep. 620, e; κλινῶσθ 15.
- κλινῶσσε (< κλινῶσα) Aor. ἔκ- Pl. Rep. 406, b; κλινῶ 16.
- κλινῶσθην (< κλινῶσθην) Aor. Pass. δι- Hippocr. 2, 781; κλινῶ 16.
- κλινῶσάμην Aor. Med. Luc. Bis Accus. I: κλινῶ 17.
- κλινῶσθην (< κλινῶσθην) Aor. Pass.: κατ- Ar. Equ. 771; κλινῶ 17.
- κλινῶσα (< κλινῶσα) Aor. dor. Pind. I. 5, 50 [-ε- δ. 7.]; κλινῶ 18.
- κλινῶσα (< κλινῶσα) Aor. Pind. P. 11, 23; I. 4, 58; κλινῶ 18.
- κλινῶσθην (< κλινῶσθην) Aor. Pass. Soph. El. 509; κλινῶ 19.
- κλινῶσα (< κλινῶσα) Aor. Eur. Hipp. 1387 (> jetzt κλινῶσα): κλινῶ 19.
- κλινῶσθην (< κλινῶσθην) Aor. Pass. Od. δ. 430; Xen. An. 2, 1, 1: κλινῶ 19.

1) κλινῶν ist bei Homer viel häufiger als κλινῶ.

- κλινῶσα (< κλινῶσα) Aor. Od. γ. 397; Aesch. Ag. 1247; κλινῶ 19.
- κλινῶσα (< κλινῶσα) Aor. dor. wie von κλινῶ gebildet Pind. P. 4, 115; κλινῶ 20.
- κλινῶσθε Imperf. Med. (wie von κλινῶ gebildet; vgl. κλινῶσα) παρ- Pind. P. 4, 133; κλινῶ 20.
- κλινῶλογῆσθην Aor. Pass. Polyb. 10, 42; κλινῶλογίαι 21.
- κλινῶλογησάμην Aor. Med. Her. 6, 23; κλινῶλογίαι 21.
- κλινῶσα (< κλινῶσα) Aor. Pl. Leg. 889, d; κλινῶ 20.
- κλινῶσα Aor. Isocr. 1, 50; κλινῶ 22.
- κλινῶσάμην Aor. Med. (450) vgl. s. κλινῶσα (αμην): κλινῶ 22.
- κλινῶσθην Aor. Pass. Xen. Symp. 4, 48; vgl. s. κλινῶσθ-: κλινῶ 22.
- κλινῶσθην¹⁾ (< κλινῶσθην) Aor. Pass. Plut. Cat. m. 26; Aesch. Pers. 1035; -ουθῶσα Thuc. 7, 66 (< -ουθῶσθ, -ουθῶσθαι); -ουθῶσθαι, -ουθῶσθαι u. κλινῶσθην (-ουθῶσθ 213); κλινῶ 23.
- κλινῶσα Aor. Callim. Jov. 90; Aristot. Polit. 2, 12; κλινῶ 23.
- κλινῶσθην¹⁾ (< κλινῶσθην) Aor. Pass. Aesch. Pers. 1035 f (> -ουθῶσθ); Thuc. 7, 66 f (> -ουθῶσθ); Dion. Cass. 37, 17; 46, 19; 50, 34 (-ουθῶσθ 213); κλινῶσθαι, -ουθῶσθ Theophr. C. Pl. 2, 20 (15) (> -ουθῶσθαι, -ουθῶσθ) (-ουθῶσθ 213); κλινῶ 23.
- κλινῶσα (< -ουθῶσθ, -ουθῶσθ) Aor. dor. Pind. N. 2, 19; vgl. κλινῶσα [-7]: κλινῶ 24.
- κλινῶσα (< -ουθῶσθ, -ουθῶσθ) Aor. Her. 5, 98 B²; Pl. Phaedr. 242, d; κλινῶ 24.
- κλινῶσάμην (< κλινῶσάμην, κλινῶσα) Aor. Med. (454) Xen. Cyr. 4, 6, 5; -αυτο Her. 6, 118; Thuc. 6, 103; vgl. κλινῶσα (αμην): κλινῶ 24.

1) Leb. Soph. Al. p. 324.

18 ritzen, kratzen, schaben; reizen, erzürnen; necken, kränken, betrüben. 19 einschläfern, beruhigen; Pass. mit Fut. Med. sich schlafen legen, einschlafen. 20 mittheilen, Med. mit Aor. Pass. Theil nehmen. 21 sich besprechen, berathen, verabreden. 22 stützen, beschneiden; bändigen, mässigen; tadeln, züchtigen. 23 verstümmeln, abschneiden; stützen; verkleinern; unterdrücken. 24 besorgen, warten, pflegen; den Todten besorgen, anheben und wegtragen; überhaupt, bes. aber als Beute wegtragen; tragen.

ἐκομισθην Aor. Pass. Thuc. 2, 33; Xen. Hell. 5, 3, 19; vgl. *κομισθ-(ην)* Her. Pl. Dem. (432, 433): *κομίζω* 1.

ἐκόμισσα (< -ισα, -ισα, *κόμισσα*) Aor. II. β. 183 B*: *κομίζω* 1.

ἐκομισσάμην (< -σάμην) Aor. Med. (454); *κομισσ-* II. θ. 284: *κομίζω* 1.

ἐκόμισα Aor. II. φ. 407; *κομίσας* Aesch. Pers. 163: *κομίσω* 2.

ἐκομισάμην Aor. Med. (448) *κόμισαι* Ar. Eccl. 1176; *κομισάμενος* Luc. Anach. 31: *κομίσω* 2.

ἐκόπην Aor. 2 Pass. κατ- Ar. Av. 1688; Thuc. 4, 12, 96; *περι-* 6, 27; vgl. *κοπ-* (ην) (II. 191): *κόπτω* 3.

ἐκόρεσα Aor. 5. *κορεσ-*: *κορέννυμι* 4.

ἐκορέσθην (sättigte mich) Aor. Pass. (neben *ἐκορίσαστο*) Od. δ. 541; κ. 499; *κορεσθίς* Eur. Hipp. 112: *κορέννυμι* 4.

ἐκορίσαστο (< *κορ-*) Aor. Med. (vgl. *ἐκορέσθην*) II. λ. 87, 562: *κορέννυμι* 4.

ἐκόρυξα, -άμην 5. *κορυξ-*: *κορύσσω* 5.

ἐκόρυσα, -ισαι 5. *κόρυσαι*.

ἐκοτεσ- 5. *κοτεσ-*

ἐκοψα (< *κοψε* II. ν. 203) Aesch. Ch. 423; Thuc. 2, 75; vgl. *κοψ-*: *κόπτω* 3.

ἐκοψάμην Aor. Med. 5. *κόψατο* (448): *κόπτω* 3.

ἐκράανθην Aor. Pass. *ἐκράανθεν* Theocr. 20, 196: *κρααίνω* 6.

ἐκραγ- (ην) Aor. Pass. -είη Her. 2, 173; -ήναι 6, 129; -έντες Thuc. 8, 84: *ἐκρήννυμι* 7.

ἐκραγήσασαι Fut. -ορται Aesch. Prom. 367: *ἐκρήννυμι* 7.

ἐκραγον (5. *ἐκραβα*) Aor. 2 *ἐκτραγας* Ar. Plut. 428; *ἀντραγας* Od. ξ. 467; Pind. N. 7, 76; Xen. Cyr. 3, 3, 67; An. 5, 1, 14; 5, 8, 12 B*: *κράζω* 8.

ἐκράδανα Aor. *κραδάνας* Plut.

Ale. 15; Anton. 37; *κραδάνας* Mor. 210, 6: *κραδαίνω, κραδαίω* 9.

ἐκραδάνθην Aor. Pass. *κραδανθήναι* Pl. Alex. 74: *κραδαίνω, κραδαίω* 9.

ἐκραίασεν Imperf. II. ε. 508: *κρααίνω* 6.

ἐκράνα (< *ἐκρηνα* ep.) -2 Aesch. Ag. 369; -3 Suppl. 622; Eur. Andr. 1204 (228): *κρααίνω* 6.

ἐκράνθην Aor. Pass. Pind. P. 4, 175; Eur. Suppl. 814; Hipp. 1345 B* (243): *κρααίνω* 6.

ἐκράξα (vgl. *ἐκραγον*) Aor. 1 sp. Theophr. Sign. 4, 3 (κράξη); Anib. 11, 211 (Lucill. 115); N. T. Matth. 8, 29; 20, 30 B; Dio. Chrys. 27, p. 527; *κράξας* V. T. Ps. 21, 5: *κράζω* 8.

ἐκρεμάμην, -ατο Imperf. Med. Xen. An. 4, 1, 2; Luc. Char. 17; vgl.

κρέμω: *κρέμαμαι, κρεμάννυμι* 10.

ἐκρέμασα Aor. -2 Ar. Thesm. 1028; *κρεμδαντες* II. θ. 19; -δωας Xen. An. 1, 2, 8: *κρεμάννυμι* 10.

ἐκρεμασάμην Aor. Med. selten 5. *κρεμάσασθαι*: *κρεμάννυμι* 10.

ἐκρεμάσθην Aor. Pass. 5. *κρεμασθ-(ην)*: *κρεμάννυμι* 10.

ἐκρίμω 2 Sing. Imperf. II. ο. 18; vgl. *ἐκρημαγην* (282): *κρέμαμαι, κρεμάννυμι* 10.

ἐκρήννα (< *κρήννα*) Aor. Hom. Hym. 4, 223: *κρααίνω* 6.

ἐκρήννατο (< *κρηννάμεσθαι*; *ἐκρηννώτο*) Imperf. Med. -3 Eur. El. 1217; *ἐκρηννώτο, -ατο* App. Civ. 1, 71: *κρήννυμι* 11.

ἐκρήμνην Imperf. sp. App. Mithr. 97: *κρηννυμι* 11.

ἐκρημνώτο (< *ἐκρήμνατο*) Imperf. Med. κατ- Hom. Hym. 7, 39: *κρημνίω, κρήννυμι* 11.

ἐκρήνα (< *ἐκρانا*) Aor. ep. *κρήνας* Od. ε. 170: *κρααίνω* 6.

ἐκρήξας Part. Aor. Arist. Meteorol. 2, 8: *ἐκρήννυμι* 7.

ἐκρήξω Fut. -2 Soph. Ai. 775; Plut. Fab. Max. 12: *ἐκρήννυμι* 7.

ἐκρίθην (< *ἐκρίσθην* ep.) Aor.

1 besorgen, warten, pflegen; den Todten besorgen, aufheben und wegtragen; überhaupt, aber bes. als Beute wegtragen; tragen. 2 mit Staub erfüllen. 3 schlagen, hauen, klopfen, bedrängen, quälen. 4 sättigen, satt machen; Med. sich sättigen, satt werden. 5 mit dem Helm versehen; wappnen, rüsten; Med. sieh 5. 6 vollenden, vollführen, erfüllen. 7 heransbrechen, -reisen; hervor-, losbrechen. 8 krächzen, schreien, laut rufen. 9 schütteln,

- Pass. gew. Eur. Hec. 644; Lys. 43, 50; Pl. Leg. 821, c 1^a; vgl. κρίθην (233): κρίνω 12.
- ἐκρίνα Aor. -αν Od. α, 264; -ατε Aesch. Pers. 520; Il. 1, 120; 7, 19; Pl. Theaet. 201, b (225): κρίνω 12.
- ἐκρίναρην Aor. Med. -ατο Il. ε, 150; Od. δ, 778; ἀπεκρίνατο Xen. Cyr. 1, 3, 13; An. 2, 1, 22 (225): κρίνω 12.
- ἐκρίνθην (< ἐκρίθην) Aor. Pass. ep. in κριθόντες Il. ν, 129; vgl. κλινθίνης u. διελκιδίνης Il. β, 815 (233): κρίνω 12.
- ἐκρυσσα Aor. Xen. An. 4, 5, 18: κρύω 13.
- ἐκρυσάμην Aor. Med. Thuc. 7, 40: κρύω 13.
- ἐκρυσάσθην Aor. Pass. ἀπ- Thuc. 4, 107; 4, 102; als Simpl. sp. Ernstoth. Catast. 32, 127 (212): κρύω 13.
- ἐκρύβην (< bei Spät. üblicher als ἐκρύβον; vgl. ἐκρύβην) Aor. Pass. Apollodor. 3, 2, 5; Aesch. 65; V. T. Gen. 3, 8; Tob. 1, 21; N. T. loan. 8, 59; κρυβίς Soph. Al. 1145 jetzt ersetzt durch κρυβίς¹⁾ (243): κρύπτω 14.
- ἐκρυσόμην (< ἐκρυσάμην) Aor. 2 Med. (454) Aesch. 65; ἀπεκρύβετο Apollod. 3, 2, 1, 3: κρύπτω 14.
- ἐκρύβον Aor. 2 sp. περι- N. T. Luc. 1, 24 (221): κρύπτω 14.
- ἐκρύβην¹⁾ (< ἐκρύβον, ἐκρύβην) Aor. κρυβίς Soph. Al. 1145 (< κρυβίς): κρύπτω 14.
- ἐκρυσθην 3 Plur. Aor. Pass. Eur. Hipp. 1247; eine vereinzelte Form bei att. Dichtern, wie auch κλέυσθην Ar. Nub. 662; ἔκασθην Aesch. Pers. 962 (115): κρύπτω 14.
- ἐκρύφθην (< κρύφθην, ἐκρύβην, ἐκρύβην) Aor. Pass. Aesch. Ag. 357; Thuc. 8, 50; vgl. ἐκρυσθην und κρυφθ-(ης) (106): κρύπτω 14.
- ἐκρυσσα Aor. Aesch. Ag. 455; Soph.

- Ant. 25; Thuc. 1, 133: κρύπτω 14.
- ἐκρυσάμην (< ἐκρυσόμην) Aor. Med. (454) s. κρυψαμ-(ης): κρύπτω 14.
- ἔκτα (< ἔκτανον) 3 Sing. Aor. 2 poet. Il. ζ, 205 B; Eur. Hec. Fur. 424; κατ- Aesch. Semel. 205 A¹⁾ (152): κτείνω 15.
- ἔκταγμα¹⁾ (< ἔκταγμα), ἐκτόνημα, ἔκτονα Perf. 1 ἀπ- Aristot. V, 2, 1324; Menand. Misum. 8 (> ἔκταγμα¹⁾): κτείνω 15.
- ἔκταθεν s. u. ἐκτάθην.
- ἔκτάθην (< ἐκτάσθην) Aor. Pass. ep. ἔκταθεν 3 Plur. (114) Od. δ, 537: κτείνω 15.
- ἔκτακα¹⁾ (< ἔκτακα¹⁾, ἐκτόνημα, ἔκτονα) Perf. 1 ἀπ- Polyb. 3, 76 MSS. B. C. Vulg. (> -αγκα Bekker): κτείνω 15.
- ἔκταμεν (< κτάμεν Hom. (III), vgl. ἔκτανον) 1 Plur. Aor. 2 poet. Od. μ, 375 (152): κτείνω 15.
- 1) ἔκταν (< ἔκτανον) 1 Sing. Aor. 2 poet. Il. δ, 319 (152): κτείνω 15.
- 2) ἔκταν (< ἔκτανον) 3 Plur. Aor. 2 Il. κ, 526; Od. τ, 276 (152): κτείνω 15.
- ἐκτάσθας Inf. Perf. Pass. sp. ἀπ- Polyb. 7, 7: κτείνω 15.
- ἐκτάσθην (< ἔκτασθην) Aor. Pass. sp. Anth. 14, 32; V. T. Mac. 2, 9; Apoc. 2, 13; 9, 18; 11, 13; 19, 21; ἀποκτανθεὶς Marc. 9, 31; Luc. 9, 22; ἀποκτανθῆναι Matth. 16, 21; Marc. 8, 31; Apoc. 13, 10: κτείνω 15.
- ἔκτανον (< κτάνον, ἔκταν) Aor. 2, poet. (244) Od. ψ, 363; -ις Il. β, 701; -ις(ς) u, 151 Γ^a; Aesch. Sept. 970; -ς Suppl. 499; -ον Soph. O. T. 277; ἀπκτανε nur Eur. Rhes. 978; aber oft ἔκτανον die ob. Stell. und κατ- wie Aesch. Sept. 980 B^a; in Prosa Luc. Pisc. 3; aber angezweifelt (244) und von Krüger und Dind. in ἔκτανον geändert ist ἔκτανον in den Stellen Xen. An. 1, 10, 7; 4, 8,

1) Lob. zu Soph. Al. 1145 und zu Phryn. 317.

1) Vgl. Buttm. Ausf. Spr. §. 214, p. 226 Anm.*)

schwelen. 10 aufhängen; Med. hängen, schweben. 11 hinabstürzen, werfen; hängen, schweben lassen; Med. herabhängen, schweben. 12 trennen, (ent-) scheiden, schlichten; (be)urtheilen; Pass. und Med. mit einander rechten. 13 (aus)schlagen, klopfen, stossen, drängen. 14 verderben, verstecken, verhüllen; verheimlichen. 15 tödten, erschlagen, morden.

- 25; Ages. 2, 22; Hier. 7, 12; *πτείνω* 1.
- ἔτασ* (< *ἐτασες*) 2 Sing. Aor. 2 poet. Enr. Med. 1395; κατ- Aesch. Palam. 187 [152]: *πτείνω* 1.
- ἔτασε* 3 Sing. Aor. 2 Pass. poet. ἀν- II. ε, 437; φ, 472: *πτείνω* 1.
- ἔταστας* (für *ἐταστας*, *ἐταστας*) 3 Plur. Perf. Her. 4, 23 [-*ετασ*-100]: *πτάσμαι* 2.
- ἔτασσε* (< *πτείνε*, *ἐτασσε* poet.) Aor. I II. τ, 296; Od. δ, 188 B⁺; -αν μ, 379; Aesch. Pers. 776; Thuc. 1, 20; Pl. Enth. 4, b: *πτείνω* 1.
- ἔτασσεον* (< *πτείνου*) Imperf. Od. ε, 265 A⁺; Xen. An. 2, 7, 32: *πτείνω* 1.
- ἐτασίζομεν* Imperf. Eur. Hipp. 1174: *πτείζω* 3.
- ἐτασίσαι* Aor. Med. Ar. Fr. 501: *πτείζω* 3.
- ἐτασίσθη* Aor. Pass. Hippiatr. p. 226: *πτείζω* 3.
- ἐτασίσμαι* (< *κατατασίσμαι*) Perf. Pass. Archil. 156 (Bergk); Sim. Amorg. 65: *πτείζω* 3.
- ἐτασμαι*¹⁾ (< *ἐτασμαι*¹⁾) Perf.¹⁾ mehr ion. -ται Her. 2, 95; *ἐτασνέσας* (< *κατασνέσας*, -*νέσας*) Aesch. Prom. 795; -*νέσας* (< *κατασνέσας* I⁺) Pl. Leg. 954, d (68): *πτάσμαι* 2.
- ἐτασθη* Aor. Pass. stets pass. Thuc. 1, 123; 2, 36; *πτασθῆς* Eur. Hec. 449; Dion. Hal. Ant. 10, 27; 11, 40; τὰ *πτασθέντα* Enseb. Philol. ap. Stob. Serin. p. 130 Gesn.; Memnon. ap. Phot. p. 231 Bekk. (391): *πτάσμαι* 2.
- ἐτασάμην* 1 Sing. Aor. Lys. 7, 5; Xen. Symp. 4, 43; *ἐτάσω* Od. 1, 193; Aesch. Pers. 755; Pl.; -*σας* [69] Her. 7, 29; -*σας* II. ε, 400; Od. v, 265; Aesch. Pers. 770; Thuc. 1, 4; Pl. Xen. n. s. w.; -*σασθαι* Thuc. 6, 18; Xen. An. 5, 5, 7; -*σας* Thuc. 2, 43; Pl. Gorg. 519, a: *πτάσμαι* 2.
- ἐτάσας* (< *ἐτάσω*) 2 Sing. Aor. s. unter *ἐτασάμην*.
- ἐτασθαι* (< *κατασθαι*) Inf. Perf. mehr ion. II. ε, 402; Her. 1, 155. 170 (> *κατασθαι*); 3, 100; 4, 191; 6, 20; Pl. Prot. 340, c codd. nonn. *κατασθαι*; Phil. 58, d (> *κατ.*), sonst bei Pl. *κατ.* B⁺ (68): *πτάσμαι* 2.
- ἐτασθω* (< *κατασθω*) Imperf. Perf. mehr ion. Pl. Leg. 914, a (68): *πτάσμαι* 2.
- ἐτασσμαι* (< *πτάσμαι*, *κατασσμαι*) Fnt. 3 selten Pl. Lach. 192, b: *πτάσμαι* 2.
- ἐτάσω* (< *ἐτάσας*) 2 Sing. Aor. s. u. *ἐτασάμην*.
- ἐτασται* s. *ἐτασμαι*.
- ἐτασεν* (< *ἐτασεν*) Imperf. Lys. 20, 9 (-ν, -von 300): *πτείνω* 1.
- ἐτασεν* (< *ἐτασεν*) Imperf. ἀν⁺ Xen. Hell. 7, 3, 8 (-ν, -von 300): *πτείνω* 1.
- ἐτάσεν* (< *ἐτάσεν*, *ἐτασεν*, *ἐτασεν*) Perf. einmal in Trag. κατ- Aesch. Enn. 587 (?); -*εν* in ἀν- Lys. 10, 2; -*ας* 7; Xen. -*ας* An. 2, 1, 11; Hell. 2, 4, 21; -*ότας* 7, 4, 24; -*εν* Hier. 2, 16; -*ας* Pl. Ap. 38, c n. zweim. 39, c; Isocr. Paneg. 246, b (200. 201. 202): *πτείνω* 1.
- ἐτάσθη* (< *ἐτασθη*, *ἐτασθη*, *ἐτασθη*) Perf. ἀν- Xen. Hier. 3, 8 (> *ἀντασθέντας* Bekk., Dind.) Pl. Ap. 38, c (> *ἀντασθέντας* Bekk., Stallb., Herm.); Aristot. Soph. 1, 33: *πτείνω* 1.

1) Deber die passive Bed. vgl. die Bemerk. zu *ἐτασμαι*.

2) Lob. Phryn. p. 762.

1 tödten, erschlagen, morden. 2 sich erwerben, sich verschaffen; Perf. besitzen. 3 kämmen; Med. sich ~. 4 *πτείνω* = *πτείνω* ep. nur Praes. u. Imperf. sich bewegen. 5 krachen, prasseln, dröhnen, erschallen. 6 ehren, loben, rühmen, preisen; durch Ehrenbezeugungen erfrönen. 7 schwanger sein, trüchtig sein; auch empfangen; Pass. im Mutterleibe getragen werden; Med. poet. gebären. 8 wälzen, rollen, wälzend oder rollend fortbewegen; Pass. sich wälzen, fortrollen; sich herumtreiben, herumlanfen. 9 küssen. 10 (an)treffen, begegnen; stoßen auf...; erlangen, erreichen; -*εν*trans. zufallen, sich befinden, sein. 11 in sich fassen, enthalten, schwanger, trüchtig sein, vgl. oben Note 7. 12 sich bücken, sich

ἔκτονήμει Plsperf. ἀπ- Plut. Timol. 16 Vulg. (> -ήμει Sint.); *κτείνω* 1. *ἐκτόπησα* Aor. Soph. O. C. 1606; Eur. Phoen. 1187: *κτεπέω* 5. *ἐκτόπον* Aor. 2 II. ε, 595; Soph. O. C. 1456: *κτεπέω* 5. *ἐκτάσσω* (< *κτάσσω*) Imperf. Plut. Coriol. 1: *κτάσσω*, ep., *κτάσσω* poet. u. in sp. Prosa: 6. *ἐκτάσσω* (< *κτάσσω*) Aor. dor. Pind. P. 1, 31: *κτάσσω*, ep., *κτάσσω* poet. u. in sp. Prosa: 6. *κτέω* Imperf. II τ, 117; -εις Ar. Lys. 745: *κτέω* 7. *ἐκτέθην* Aor. Pass. ἀπ- Aristot. Gen. An. 4, 5: *κτέω* 7. *ἐκτέσσα* Aor. Ar. Thesm. 641; Pl. Symp. 203, e; *κτέσας* 209, a: *κτέω* 7. *ἐκτεσάμην* Aor. Med. Himer. Or. 7, 4; Opp. Cyn. 3, 22: *κτέω* 7. *ἐκτέλγω* Aor. Theoc. 23, 52; H- Pind. Fr. 2; εἰς- Ar. Thesm. 651: *κτέλγω* 8. *ἐκτέλιθην* Aor. Pass. s. *κτέλιθην*; *κτέλγω* 8. *ἐκτένησα* (< *ἐκνεσα*) Aor. 1 Athen. 9, 394: *κτένω* 9. *ἐκτέρησα* (< *ἐκρησα*) Aor. Her. 1, 31; Enr. Hec. 215; *κτερέας* Aesch. Sept. 589 A'; Soph. Ant. 870; *κτερέας* O. T. 1514; Her. 1, 35. 59 B'; *κτερέω* 10. *ἐκτρέον* (< *κτρέον*) Imperf. Soph. O. C. 1159: *κτρέω* 10. *ἐκτρέσα* (< *ἐκτρέσα*) Aor. 1 II. ψ, 425; Aesch. Pers. 779; Prom. 739; Enr. Ion. 1105; εἰ- Her. 3, 77; 4, 125 n. in sp. Prosa; εἰ- Arr. An. 2, 11 [224. 35]: *κτρέω* 10. *ἐκτρίσα* (< *ἐκνισσα*, *κνισσε*, *κνισσε*, *ἐκνισσα*) Aor. 1 -σ' Od. ψ, 208; Eur.

Cycl. 553; Ar. Av. 141; προσ- Equ. 640 B: *κνισέω* 9. *ἐκῖσα* Aor. befrechtete Aesch. Fr. 38: *κῖω* 11. *ἐκυσάμην* Aor. Med. *κῖσαμην* empfangen habend (über die Schreibart -κυσ- bei Hom. vgl. Butt. Ausf. Spr. § 114; p. 230) Hes. Th. 125. 308. 405; II. θ, 26; Od. λ, 254; -σάμεναι II. v, 225; in der Bed. brachte hervor Euphor. Fr. p. 150: *κῖω* 11. *ἐκυσσα* (< *ἐκυσ*, *κῖσσα*, *κῖσε*, *ἐκῖσσα*) Aor. 1 II. θ, 371; Od. φ, 225: *κῖω* 9. *ἐκυσσα* Aor. Her. 3, 14; εἰ- 1, 130; εἰ- Ar. Thesm. 644 (> *ἐκυσσα*); εἰ- Xen. Oec. 11, 5; vgl. *κῖω* - *κῖω* 12. *ἐκῖσσω* Imperf. II τ, 284; Od. δ, 259; τ, 541: *κῖω* 13. *ἐκῖπύσα* Aor. s. *κῖω* - *κῖω* 13. *ἐκῖλυθην* Aor. Pass. s. *κῖω* - *κῖω* 14. *ἐκῖλυσσα* Pl. Menex. 244, e; [Pl.] Ep. 357, a: *κῖω* 14. *ἐκῖμασα* (< -σα) Aor. dor. s. *κῖω* - *κῖω* 15. *ἐκῖμασα* (< -σα) Aor. ὅς *ἐκῖμασεν* Sprehw. Diog. 8, 60; vgl. *κῖω* - *κῖω* 15. *ἐλ'* (vgl. *ἐλ'*) st. *ἐλ'* 3 Sing. Aor. 2 II. ε, 50: *αἰέτω* 16. *ἐλα* Imper. Pind. 1. 4, 39; Eur. Herc. Fur. 819; Fr. Phaeth. 5; *ἐπῖλα* in alt. Prosa nrr. Xen. Cyr. 8, 3, 32: *ἐλαίω*, *ἐλαίνω* 17. 1) *ἐλῶ* 3 Sing. Praes. selten n. poet. Pind. N. 3, 74: *ἐλαίω*, *ἐλαίνω* 17. 2) *ἐλῶ* 3 Sing. Fut. Soph. O. T. 418; Xen. Equ. 3, 9; Dem. 21, 131 (159): *ἐλαίω*, *ἐλαίνω* 17. *ἐλάαν* (< *ἐλάω*) Inf. Praes. für *ἐλαύνω* II. ε, 366 Γ'; Pind.: *ἐλάω*, *ἐλαύνω* 17.

1) *προσῖμασεν* ist regelmäßig Xen. Cyr. 2, 4, 19; 8, 3, 14; Ag. 1, 34; jedoch poet. auch *προσῖμασεν* wie *προσῖμασεν* Soph. Phil. 657; *προσῖμασεν* El. 1274; *προσῖμασεν* Ar. Equ. 126; *προσῖμασεν* 640.

dueken. 13 heulen, schreien, weinen, wehklagen. 14 hemmen, (ver)hindern, ab-, zurück-, in Sehranken halten. 15 (einher)sehwärmen. 16 nehmen, fassen; sich bemächtigen, erobern, fangen; gerichtlich überführen, fassen, begreifen; Med. a. nehmen, ergreifen, wegnehmen, b. an sich nehmen, erlangen, c. wählen, wünschen, wollen; Pass. gewählt werden. 17 a. in Bewegung setzen, treiben; fahren, reiten, rudern, marschieren; b. wegtreiben, wegführen; c. schlagen, (ab)hauen; d. in Erz treiben; e. herbringen, erzeugen; f. es treiben, fortschreiten.

ἐλάσκειν (< ἔλασν, vgl. ἔλασν) Ap. Rh. 1, 733: (ἐλάσν, ἐλάσν 1.

ἐλάσσεσκον (< ἔλασον) Aor. Her. Her. 4, 78, 130 (> λάσσεσκον, -σε Bekker) [139, 140]: λαμβάνω 2.

ἐλαβέτην (< λαβέτην Il. ζ, 233) 3 Dual. Aor. 2 Pl. Phaedr. 265, c: λαμβάνω 2.

ἐλαβόμεην Aor. Med. -οντο Xen. An. 1, 6, 10 (> ἔλαβον); vgl. λαβ-(-ομεν): λαμβάνω 2.

ἐλαβον (< ἔλαβε, λαβ', λάβε, λαβ') Aor. 2 -ε(ν) Il. ε, 620; ἔλαβ' ε, 328; Her. 6, 137; Pl.: -ε(ν), -ομεν, -τε, -ον; s. anch. ἐλαβέτην: λαμβάνω 2.

ἐλάχασον (< λαχ-) Imperf. Od. ε, 160; v, 282: λαγγάνω 3.

ἐλαεν (< ἐλάσκειν, vgl. ἔλασν) 3 Sing. Imperf. Ap. Rh. 3, 871: ἐλάσν, ἐλάσν 1.

ἐλάζετο (< ἐλάζετο, ἐλάζυτο) Imperf. Il. ε, 371; ἀν- Mosch. 2, 163: ἐλάζομαι¹⁾ 4.

ἐλάζυν' Imperf. Eur. Med. 1216 (< ἐλάζυν'): ἐλάζυμαι¹⁾ 4.

ἐλάζυτο (< ἐλάζετο) Imperf. Hym. 3, 316: ἐλάζυμαι¹⁾ 4.

ἐλαθ-(ην) Aor. Pass. ἔλαθε Bekker (< -σθείς) Her. 5, 42; -σθείς 4, 142 (zweim.); 5, 95; Xen. Cyr. 2, 1, 15; ἔλασθη 6, 1, 15; vgl. ἡλάσθη: ἐλάσν, ἐλάσν 1.

ἐλαθέμην 1 Sing. Aor. 2 Med. s. ἐλάθοντο (193): λαμβάνω 5.

ἐλάθον, -ε(ν) (< ἔλαθον, -ε(ν), ἔλαθ', ἐλάθον, -ε, ἐλάθ') Aor. 2 -ον Il. ε, 1 A; -θ' Il. ε, 1. —

Thuc. 3, 106; Pl. Soph. 253, c; Xen. An. 6, 3, 22. — Pers.: -ον, -ε(ν), -ομεν, -ον (193): λαμβάνω 5.

ἐλάθοντο (< ἐλάθοντο, ἐλάθοντο) 3 Plur. Aor. 2 Med. Il. v, 835; Pind. P. 4, 41; vgl. λαθ-(ομεν) (193): λαμβάνω 5.

ἐλάκησα Aor. λακήσας Ar. Pax. 382; δαλακῆσασα Nub. 410: λάσσω 6.

ἐλακον (< ἐλάκον ep.) Aor. 2. Aesch. Sept. 153; Eur. Tr. 209: λάσσω 6.

ἐλαμπον Imperf. -εν Pl. Phaedr. 250, d: λάμπω 7.

ἐλάμφοθη (< ἐλάφθη -att., ἐλάφθη -dor.) Aor. Pass. Her. 9, 119; vgl. λαμφο-, -ειν, -είσαι, -ήναι: λαμβάνω 2.

1) ἐλαμψα Aor. 1. H. Bias. in Diog. Laert. 1, 85: λαμβάνω 2.

2) ἐλαμψα Anacr. 44, 6; Ar. Vesp. 62: λάμπω 8.

1) ἐλάω Inf. Fut. Eur. Med. 70; Pl. Theng. 129, d (159): ἐλάω 1.

2) ἐλάω (< ἐλάω) Inf. Praes. für ἐλαύνειν Xen. Hell. 2, 4, 32 (MSS. Dind.): ἐλάω, ἐλαύνω 1.

ἐλάνθανον (< λανθανόμεν) Imperf. -ε Od. θ, 93, 532; -ον Il. v, 721. — Her. 7, 218; 8, 25; Pl. Hep. 432, c: λαμβάνω 5.

ἐλάσσω Fem. Part. Praes. Nonn. Dionys. 7, 139: ἐλάσν, ἐλαύνω 1.

ἐλάπατα Aor. Hippocr. 5, 176; Ael. H. A. 5, 39: λαπάτω, λαπάσω 9.

ἐλαπάχθη Aor. Pass. Hippocr. 5, 176: λαπάω, λαπάσω 9.

ἐλάπην Aor. 2 Pass. ἐλαπήνην Ar. Fr. 211: λάπω 10.

ἐλάς 2 Sing. Fut. Eur. Bacch. 1334 (159): ἐλάσν, ἐλαύνω 1.

1) ἐλάσα (< ἐλάσσειν, ἔλασα, ἔλασσα) Aor. Il. ε, 217 (-σας); -σε Il. ψ,

1) ἐλάζομαι erweist sich als die epische und ἐλάζυμαι als die attische Form.

1 a. in Bewegung setzen, treiben; fahren, reiten, rndern, marschiren; b. wegtreiben, wegfhren; c. schlagen, (ab)hauen; d. in Erz treiben; e. hervorbringen, erzeugen; f. es treiben, fortschreiten. 2 l. a. fassen, ergreifen; b. fassen, wahrnehmen, begreifen; Il. nehmen; Med. sich bemächtigen. 3 a. trans. bekommen, erhalten, erlangen, empfangen; b. intrans. zu Theil werden, znfallen. 4 ἐλάζομαι, dor. λασδομαι, ἐλάζυμαι¹⁾ nehmen, fassen, ergreifen. 5 verborgen sein, latere; das Part. Aor. mit Verb. finit. wird übersetzt: unver(bei)merkt; heimlich, geheim; versteckt, unverschends. 6 tönen, krachen, schreien; laut sprechen, verkünden, weissagen. 7 = 8. 8 leuchten, glänzen. 9 (aus)leeren; (aus)plündern; det. den

1) Nach Elmsl. ist ἐλάζυμαι mit Ausnahme des Imper. ἐλάζον (Eur. Or. 452) die attische Form bei Dichtern.

615; -σ' ε, 80; -αν Od. γ, 493; ἔλαα Od. γ, 422 Ἀ*; Aesch. Choeph. 967; ἔλαα Od. λ, 290; ρ, 237; -σας Od. ε, 164; -σαντες μ, 353; ἔλαασι, Opt. Aor. 1 Med. Od. ν, 51; ἔλαας Xen. Cyr. 8, 3, 1; -σας, -σαντες 6, 3, 13: ἔλαα, ἔλαυν 1.

2) ἔλαα (< ἔλαα) Aor. dor. ἔλ... Aitae. 92 (Bergk): λαθάνω 5.

ἔλααίνω 3-Plur. Opt. Aor. 1 Med. st. ἔλααίνω II. ε, 537: ἔλαυν 1.

ἔλαόμην (< ἔλαόμην) Aor. 1 Med. dor. Mosch. 3, 63; Qu. Sm. Nonn.; vgl. Lob. Phryn. 719: λαθάνω 5.

ἔλαασι Aor. Iter st. ἔλασι II. β, 190 [140]: ἔλαυν 1.

ἔλαω (< ἔλαω, ἔλω) Fut. Xen. An. 7, 1, 55 und bei Sp. ἀπ. V. T. Ez. 34, 12 (159): ἔλαω, ἔλαυν 1.

ἔλαω 2 Plur. Fut. Ar. Equ. 243 (159): ἔλαω, ἔλαυν 1.

ἔλαω Vb. Xen. Hipp. 2, 7 (209. 210): ἔλαω, ἔλαυν 1.

ἔλαωθην (< ἔλαωθην ἄλ.; ἔλαωθην dor.) Aor. Pass. dor. Archim. Aren. p. 516 B*: λαμβάνω 2.

ἔλαωτα Aor. Orph. Lith. 120; Aelian. H. A. 4, 45: λαφύσσω II.

ἔλαφάμην Aor. 1 Med. Lycophr. 321: λαφύσσω II.

ἔλαω (< ἔλαω) Aor. 2 II. ε, 365; ε, 190; -ε 191; ἔλαω' 192; Aesch. Eum. 931; ἔλαω 1 Pers. Xen. Cyr. 7, 1, 16; -ε(ν) 6, 3, 36; Pl. Ἀ*, -ων Theaet. 210, e; -ον Rep. 620, d; Her. 1, 167: λαγγάνω 3.

ἔλαω Aor. 1 II. Ar. Ach. 1229: ἔλαω 12.

ἔλαωμην Aor. Med. Pherecr. 93: ἔλαω 12.

ἔλεω (< ἔλεω, ἔλω) Fut. ep. Ap. Rh. 3, 411: ἔλεω, ἔλαυν 1.

ἔλεων (< ἔλεω) Part. Praes. Ap. Rh. 2, 80; εἰσ- Od. ε, 83: ἔλεω, ἔλαυν 1.

ἔλεας¹⁾ 2 Sing. Praes. Od. ψ, 6; Pind. Ol. 1, 4: ἔλεω 13.

ἔλεται¹⁾ (< ἔλεται) 3 Sing. Praes. II. ε, 490: ἔλεω 13.

ἔλεόμενος¹⁾ (< ἔλεόμενος) Part. Praes. -ας II. ψ, 122: ἔλεω 13.

ἔλε(ν) (< ἔλεω) 3 Sing. Aor. 2 II. ε, 335 I*: οἶδω 14.

ἔλεω (< ἔλεω Ion.; ἔλεω ep.) Aor. att. Athen. 3, 79 (225. 230): λαίω 15.

ἔλεετ¹⁾ 3 Dnal. Imprf. Pl. Phaedr. 265, a; Xen. Hell. 4, 4, 8: λέγω, sagen 16.

ἔλεην (< ἔλεην¹⁾) Aor. 2 Pass. κατ- Lys. 30, 8; ἐντελέην Pl. Phaed. 59, d (194. 195): λέγω, sagen 17.

ἔλεετο Vb. Pl. Leg. 905, d: ἔλεω 18.

ἔλεην Aor. 2 Med. sync. Od. ε, 335, rechnete mich, gesellte mich zu; vgl. ἔλετο: λέγω legen.

ἔλεω, -ε (< ἔλεω, ἔλε¹⁾) Imprf. Od. ψ, 308; Pl. Rep. 524, e (V.); s. ἔλεετ¹⁾: λέγω, sagen 16.

ἔλεε- Aor. -ης II. ε, 522; -ων Pl. Rep. 539, b; -ων (288) Gorg. 470, e; -ον Euthyd. 280, e; -ας, -ων, -ωντων Leg. 917, d B*; -ας Gorg. 470, e; Aesch. Ch. 851: ἔλεω 18.

1) ἔλεω Fut. Ar. Nub. 1043; Pl. Ap. 29, e; Is. 6, 71: ἔλεω 18.

2) ἔλεω Conj. Aor. s. unt. ἔλεε-: ἔλεω 18.

1) Die Formen von ἔλεω sind bei weitem häufiger.

Magen leeren, abführen. 10 (ab)schälen. 11 verzehren, auffressen, verschlucken, verschlingen. 12 *lambere*, schlappen, lecken, saufen; gierig trinken. 13 verlangen, wünschen, sich nehmen. 14 nehmen, fassen; sich bemächtigen, erobern, fangen; gerichtlich überführen; fassen, begreifen; *Med. a.* nehmen, ergreifen, wegnehmen; *b.* an sich nehmen, erlangen; *c.* wählen, wünschen, wollen; *Pass* gewählt werden. 15 glätten, ebenen; zerreiben, zermalmen; aufreiben, vernichten. 16 sagen, sprechen, reden. 17 *a.* legen, lagern; *Med. sich*; liegen; *b.* zusammenlegen, lesen, sammeln; *Med. (für) sich*; *c.* anlesen, auswählen; *Med. (für) sich*; *d.* dazu rechnen, zählen; *Med. sich* überzählen; *e.* erzählen, schildern; *Med. sich* worüber besprechen. 18 *a.* verschmähen, verachten; *b.* widerlegen, überführen und damit beschämen; *c.* darthun, zeigen; *d.* ausforschen, anfragen, untersuchen.

ἐλεγχθ- Aor. Pass. -*θη* Pl. Hipp. maj. 287, e; -*θησ* Rep. 539, b; -*θείης* Hipp. maj. 288, a; -*θείται*, -*ς* Xen. Cyr. 3, 1, 12; Ap. 24; -*θείτων* Pl. Leg. 905, d; *ἐλέγχο* 1.

ἐλεγχθήσomas Fut. Pass. -*εται* Xen. Mem. 1, 7, 2; *ἐ-* Pl. Enthyd. 275, e; -*ονται* Ap. 17, b; *ἐλέγχο* 1.

ἐλέεν (< *ἐλεῖν*) Inf. Aor. 2 ll. e, 558; x, 142; *αἰρώ* 2.

ἐλεῖθ- s. n. *ἐλέθηθην*.

ἐλέηνα (< *ἐλένα* att., *ἐλεῖνα* ep.) Aor. 1 ep. s. *λεῖηνα* (225. 230): *λεῖνω* 3.

ἐλεῖσ-, -*ήσεις*, -*ας*, -*ῆσαι* s. n. *ἐλέησα*.

ἐλεῖθε Imperf. Xen. Cyr. 6, 4, 3; *λεῖβ* 4.

ἐλεῖηνα (< *ἐλέηνα* ion., *ἐλεῖνα* att.) Aor. 1 ep. s. *λεῖηνα* (225. 230): *λεῖνω* 3.

ἐλεῖν (*ἐλέω*) Inf. Aor. 2 ll. e, 720; Pind.; Aesch. (ll.); Soph. O. T. 996; Pl. Soph. 241, c; Xen. Cyr. 7, 9; *αἰρώ* 2.

ἐλεῖα Aor. Aesch. Ag. 828; Eum. 106; *λεῖας* Ar. Equ. 103; *λεῖας* Achae. Ath. 10, p. 427; *λεῖω* 5.

ἐλεπόμην Imperf. Pass. -*οντο* Her. 7, 196; 4, 84 Bekker, Dind. (> *ἐλποντο* Vulg. MSS): *λεῖνω* 6.

ἐλεπον Imp. ll. τ, 298; -*ς* (< *λεῖνω*) x, 226; -*ς* Od. τ, 403; -*ονεν* μ, 201; *λεῖνω* 6.

ἐλεπτο (< *ἐλεεπτο*) Plsperf. Ap. Rh. 1, 45; *λεῖνω* 6.

ἐλεῖσθην (< *ἐλεῖσθην*) Aor. Pass. -*η* Enr. Hel. 411; -*ημεν* Thuc. 3, 11; -*ης* Pl. Ep. 316, d; vgl. *λεῖσθ-* (η): *λεῖνω* 6.

1) *ἐλεσα* Aor. 1 s. *λεῖσας*, *λεῖσ-οντε*: *λεῖβ* 4.

2) *ἐλεσα* Aor. 1 bei den Älteren sehr unsicher und überhaupt sehr selten Ar. bei Antiat. Bekker p. 1067; Pythag. Aur. Carm. 70; Opp. Cyn. 33; Maneth. 1, 153; Luc. Paras. 42; Julian. Epist. XI, 416, e; Procop. Arc. 29, 216; *λεῖνω* 6.

ἐλεσάμην Aor. Med. (450) Enr. Ale. 1015; *λεῖβ* 4.

ἐλετο (< *λέτο* B*) Aor. 2 Med. sync. Od. τ, 50; *λέω*, legen 7.

ἐλέεπτο (< *ἐλεεπτο* B*, *ἐλεπτο*, *λελεῖμην*) Plsperf. Pass. ll. β, 700; *λεῖνω* 6.

ἐλελήθην Plsperf. Her. 9, 22 (-*ας*); Ar. Nub. 350; Hippocr. 5, 208; *λανθάνω* 8.

(δ) *λελήτο* s. *λελήτο*.

ἐλεετο Synec. Aor. 2 ep. ll. λ, 39; τ, 558; *λελέω* 10 A.

1) *ἐλέλεα* Aor. -*ς* ll. θ, 199; ε, 278; Batr. 286; *λελέω* 10 A.

2) *ἐλέλεα* Aor. Callim. Del. 137; *λελέω* 10 B.

ἐλελεδάμην Aor. Med. -*άμενος* ll. β, 316; *λελέω* 10 A.

ἐλελίσθην Aor. Pass. -*η* ll. χ, 448; -*ησαν* ε, 497 A'; -*θείτης* λ, 589; *λελέω* 10 A.

ἐλελίσχην Plsperf. Luc. Amor. 18; *λελίσχω* 11.

ἐλελείπε Plsperf. Xen. Cyr. 2, 1, 21; *λεῖνω* 6.

1) *ἐλεα* Aor. Aesch. Eum. 114; Thuc. 1, 31; Xen. An. 3, 1, 27; *λέω*, sagen 12.

2) *ἐλεα* Aor. ll. ε, 252 (brachte, wiegte in Schlummer); gew. in Comp. *ἐ-* Thuc. 8, 44; Pl. Rep. 535, a; *κατ-* Xen. Hell. 3, 4, 15; *ον-* Cyr. 1, 5, 6; 8, 4, 32; *λέω*, legen 7.

ἐλεξάμην, -*ατο* (< *λέατο*) Aor.

1 a. verschmähen, verachten; b. widerlegen, überführen und damit beschämen; c. darthun, zeigen; d. ansforschen, anfragen, untersuchen. 2 nehmen, fassen; sich bemächtigen, erobern, fangen; gerichtlich überführen; fassen, begreifen; Med. a. nehmen, ergreifen, wegnehmen; b. an sieb nehmen, erlangen; c. wählen, wünschen, wollen; Pass. gewählt werden. 3 glätten, ebenen; zerreiben, zermalmen; aufreiben, vernichten. 4 (ans-, ver-)giessen, träufeln lassen; Pass. vergossen werden, fließen. 5 lecken. 6 *linguo*, (zurück-, übrig-, ver-)lassen; *intr.* ansiehn, schwinden; Pass. zurückgelassen werden; zurück-, übrigbleiben. 7 a. legen, lagern; Med. sich~; liegen; b. zusammenlegen, lesen, sammeln; Med. (für) sich~; c. auslesen, auswählen; Med. (für) sich~; d. dazurechnen, -zählen;

Med. -ατο ll. α, 666. legte sich schlafen; gew. in Comp. ἔλεψι-
μην Xen. Oec. 7, 11; -ατο Ath. 2,
6; -ατο Pl. Monex. 237, d; λέγω,
legen 7.

ἔλεπτόνθην Aor. Pass. Hippocr. 4,
548; ἀπολεπτεύθιντος Pl. Tim.
83, b; λεπτύνω 13.

ἔλεσθαι Inf. Aor. 2 Med. ll. α, 501;
v, 268; Od. Γ²; Pind.; Aesch. (II);
Soph. O. T. 585; Pl. Prot. 338, α;
αἰέω 2.

ἔλεσθε 2 Plur. Imper. Aor. 2 Med.
ll. α, 529; η, 370; σ, 298; Hym. 2,
311; Xen. Cyr. 5, 4, 22; αἰέω 2.

ἔλεσθω 3 Sing. Imper. Aor. 2 Med.
ll. α, 391; Od. α, 47; αἰέω 2.

ἔλεσας Aor. 2 Iterat. ll. α, 752; Od.
θ, 88; μεθ- 376; vgl. -σας;
αἰέω 2.

ἔλεσας 1 Sing. Aor. 2 Iterat. Od. ε,
220; vgl. -σας; αἰέω 2.

ἔλεσθην 3 Dual. Aor. 2 ll. α, 576; η,
6; λ, 328; Od. γ, 187; αἰέω 2.

ἔλεσθε (-ελεσθε) 3 Sing. Aor. 2 Med.
ll. α, 368 B²; Her. θ, 593; αἰέω 2.

ἔλεσθω 3 Sing. Imper. Aor. 2 Od. v,
52; αἰέω 2.

ἔλεσθ (<λεσθ) 2 Sing. Imper. Aor.
2 Med. ll. α, 294; αἰέω 2.

1) ἔλεσσα Aor. sp. λέσση Maneth.
4, 59; λέσσω 14.

2) ἔλεσσα Aor. παρὰ... Her. θ, 5;
παρ- 3, 38; 9, 5; Lyncrg. 71;
λέω 15.

ἔλεψέθη Aor. Pass. παρ- Xen.
An. 5, 7, 1; vgl. λευσέθ-(ην);
λέω 15.

ἔλεψσας Fut. ll. α, 369; v, 753;
-σας α, 425 Γ²; -άμεθα μ, 225;
-σται ψ, 497; -σθας σ, 180 A²;
Od. α, 168 B². — Ap. Rh. 3, 177;
Her. 6, 9; Hippocr. 2, 626; verein-

zelt bei att. Dichtern und selten in
attischer Prosa; Aesch. Prom. 854;
Suppl. 522; Soph. O. C. 1206; Tr.
595 u. „fast beispiellos in früherer
att. Prosa“²⁾ (Krüger) Lys. 22, 11;
in späterer Prosa Plut. Lucull. 16;
εξ- Polyb. 4, 9; ἐπεξ- Luc. Iup.
Tr. 17; μετ- Nav. 38; ἐρχομαι 16.

ἔλεσσον (<λεσσον) Imprf. Aesch.
Pers. 696; λέσσω 14.

ἔλευστικός (<ἐλεστικός) Vb. μετ-
Luc. Fugit. 22; ἐρχομαι 16.

1) ἔλεχθην Aor. Pass. Soph. O. T.
292; Thuc. 2, 48; 3, 53; 6, 32;
Pl. Phil. 24, e A²; Xen. An. 1, 9,
18; δαλέχθην Pl. Theat. 142, e;
Theag. 130, b; Parm. 126, c; λέγω,
sagen 12.

2) ἔλεχθην¹⁾ (<ἐλέγγην¹⁾) Aor. Pass.
ll. γ, 188 wurde beigezählt; gew.
in Compos. συν- Her. 7, 8, 173;
θ, 50¹⁾; vgl. λεχθ-(ην); λέγω,
legen 7.

ἔλεσα Aor. ll. α, 236; ἀπολέψ-
αυτα Ar. Av. 673; λέσω 17.

ἔλεη (<ἐλεη) 3 Sing. Conj. Aor. 2
ll. η, 77; ε, 365; Od. φ, 294; Pind.
P. 1, 100; 10, 24; Aesch. (II); Pl.
Leg. 784, d A²; Xen. Cyn. 9, 20;
αἰέω 2.

ἔλεησ (<ἐλεησ) 2 Sing. Conj. Aor. 2 Med.
ion. st. ἔλεη; αἰέω 2.

ἔλεψέμην (<ἐλεψέμην) Imprf. Med.
(450) Xen. Cyr. 3, 2, 25; λεψέ-
μαι 18.

ἔλεψας s. unter ἐλεθον.

1) συλεχθην, λεχθ- bei Her. häufiger
als συνελέγη; letzteres nicht bei Homer.

2) Die Attiker gebrauchten dafür εἰμι
(320. 324).

Med. sich überzählen; ε. erzählen, schildern; Med. sich worüber besprechen.
8 verborgen sein, latere; das Part. Aor. mit Verb. finit. wird übersetzt:
unver(bei)merkt; heimlich, geheim; versteckt, unversiehends. 9 begehren,
verlangen, wünschen, sich sehnen. 10 α. erschüttern, erzittern machen;
Pass. erzittern, erbeben; Med. sich schlängeln, winden, ll. λ, 39; β. in die
Flucht schlagen. β. das Schlachtgeschrei erheben. 11 α. trans. bekommen,
erhalten, erlangen, empfangen; β. intrans. zu Theil werden, zufallen.
12 sagen, sprechen, reden. 13 dünn, fein, mager machen; Pass. dünn,
fein, mager werden. 14 sehen, erblicken, wahrnehmen. 15 steinigen.
16 gehen, kommen, vorsehreiten, fortgehen, aufbrechen. 17 (ab)schälen.
18 α. erbennten, für sich als Bente wegführen; β. verheeren, verwüsten,
ausplündern; verderben, schaden.

- ἠέθετο (< ἠέθετο *A**; ἠέθετ' *A**; ἠέθετο) Imperf. II. *e*, 319; ἠέθω ep. λαοθάω 1.
 ἠέθην (?) Aor. Pass. διελέθησαν Hippocr. 1, 417 (> διελέθησαν): λαοθάω 2.
 ἠέθομεν *s.* unter ἠέθον.
 ἠέθον (< ἠέθεν, ἠέθ') Imperf. Od. *τ*, 151; -ε(ν) *β*, 106; *ω*, 141; ἠέθομεν *μ*, 17; ἠέθω, λαοθάω 2.
 ἠέζον Imperf. Thuc. 3, 85; 4, 41; ἠέζω 3.
 ἠέζομαι (< ἠέζομαι) Aor. Med. (450) Her. 3, 47; Andoc. 1, 101; ἠέσο-(αμην); vgl. ἠέσομαι: ἠέζομαι 3.
 ἠέσομαι Aor. Pass.; ἠέσομαι Ap. Rh. 4, 400; ἠέζω 3.
 ἠέλαιατο (< ἠέλαιατο) 3 Plur. Plsperf. Od. *η*, 86 (> ἠέλαιατο Bekker. *ἀρηέσθαι* Wolf.) [100. 104]: ἠέλω, ἠέλνω 4.
 ἠέλαιατο Perf. Plut. M. 1131; ἀπὲλαιαται Xen. Cyr. 4, 2, 10; ἠέλαιαται Ar. Nub. 828 (51): ἠέλω, ἠέλνω 4.
 ἠέλαιαται Plsperf. -σαν in *ἔ*- Her. 5, 90 (51): ἠέλω, ἠέλνω 4.
 ἠέλαιαται *s.* ἠέλαια.
 ἠέλαιαται *s.* ἠέλαια.
 ἠέλαιαται (< ἠέλαιαται (210. 213)) Perf. Pass. -ται Od. *η*, 113; Her. 1, 180; ἠέλαιαται, -ον 6, 137; 9, 9; -ας 1, 191; -μεν Aesch. Pers. 871; ἠέλαιαται Eur. Hel. 90; ἀπὲλαιαται Pl. Menex. 238, d; *s.* ἠέλαιαται (21- 51; -αται 210. 213): ἠέλω, ἠέλνω 4.
 ἠέλαιαται *s.* ἠέλαια.
 ἠέλαιαται Perf. Pass. Pl. Rep. 616, e (51): ἠέλω, ἠέλνω 4.
 ἠέλαιαται (< ἠέλαιαται) Perf. ep. Hippocr. 3, 15; Panssen. 4, 26, 8: ἠέλω, ἠέλνω 4.
 ἠέλαιαται (< ἠέλαιαται II. *e*, 400) Plsperf. II. *δ*, 135; *κ*, 153; Ap. Rh.

- 1, 526; ἀπ. Her. 7, 206 (51. 55. 56): ἠέλω, ἠέλνω 4.
 ἠέλαιαται 3 Sing. Perf. Pass. (114): ἠέλνω 5.
 ἠέλαιαται Plsperf. *ἔ*- Dem. 32, 27: ἠέλνω 5.
 ἠέλαιαται (< ἠέλαιαται) Perf. Pass. -μεν Pl. Leg. 805; -ον Lac. Nigr. 4; ἠέλαιαται Lys. 6, 44 Reis. Bait. Somp. *ἔ*- MS. B. (ἠέλ-, *ἔ*- 56. 57; -γμ- st. -γμ- 114): ἠέλνω 5.
 ἠέλαιαται 2 Sing. Perf. Pass. (114): ἠέλνω 5.
 ἠέλαιαται Inf. Perf. Pass. *ἔ*- Pl. Gorg. 473, c: ἠέλνω 5.
 ἠέλαιαται (< besser ist ἠέλναι 57) Perf. Pass. in sp. Prosa Paus. 10, 17: ἠέλνω 6.
 ἠέλναι (< ἠέλναι, -θώς, ἠέλναι) Part. Perf. ep. II. *ο*, 61: ἠέλναι 7.
 ἠέλναι (< ἠέλναι, ἠέλναι) Perf. ep. Aesch. Prom. 943; Soph. O. C. 366; Phil. 141; Eur. Baech. 1201; Phoen. 256; Ar. Nub. 238; Dem. 35, 3; Plat. -α, -ας, -ε, -ατον; -αμεν, -αοιν; *s.* -ατον; -θώς, -θώς (51. 56): ἠέλναι 7.
 ἠέλναι Dual. Perf. Pl. Gorg. 487, b; *s.* ἠέλναι (51. 56): ἠέλναι 7.
 ἠέλναι Plsperf. Ar. Equ. 1306; παρ. Thuc. 7, 6 (51. 55. 56): ἠέλναι 7.
 ἠέλναι Inf. Perf. Pl. Crat. 433, α; *ἔ*- Thuc. 2, 3 (51. 56): ἠέλναι 7.
 ἠέλναι Opt. Prf. selten παρ. Xen. Cyr. 2, 4, 17 (51. 56): ἠέλναι 7.
 ἠέλναι F. Part. Perf. Pl. Tim. 80, a (51. 56): ἠέλναι 7.
 ἠέλναι Part. Perf. -θώς Pl. Rep. 361, d (51. 56): ἠέλναι 7.
 ἠέλναι (vgl. ἠέλναι) 1 Plur. Perf. Cratin. 236: ἠέλναι 7.

1 ἠέθω poet. Nbfm. zu λαοθάω; nur selten in Prosa, verborgen sein, unbemerkt bleiben; Med. vergessen. 2 verborgen sein, *latere*; das Part. Aor. mit Verb. *ῥησιμ.* wird übersetzt: unver(ber)merkt; heimlich, geheim; versteckt, unversehens. 3 *a.* erbeuten, für sich als Beute wegführen; *b.* verheeren, verwüsten, ausplündern; verderben, schaden. 4 *a.* in Bewegung setzen, treiben; fahren, selten; rudern, marschieren; *b.* wegstreiben, wegführen; *c.* schlagen, (ab)hauen; *d.* in Erz treiben; *e.* hervorbringen, erzeugen; *f.* es treiben, fortschreiten. 5 *a.* verschmähen, vrachten; *b.* widerlegen, überführen und damit beschämen; *c.* dorthin, zeigen; *d.* anfor-

Ἑληλόςθαι Inf. Perf. Pass. *du*-Xen. Cyr. 1, 4, 28 ist jetzt in *διηγέσθαι* geändert: *ἔρχομαι* 7.

Ἑλῆς 2 Sing. Conj. Aor. 2 Pl. Phil. 17, c: αἰρώ 8.

Ἑλῆσα (< ἑλασα) Aor. *ἔπλησεν* Od. v, 85; als Simpl. *λήσσειν* Nic. Alex. 280: *λανθάνω* 2.

Ἑλῆσαιην (< ἑληλαίην) Aor. Med. (250) -ατο Eur. Tr. 866: *ληίζομαι* 3.

Ἑλῆσθην Aor. Pass. s. *ληισθῆναι*: *λανθάνω* 2.

Ἑλῆσαι (< ἑλῆ) 3 Sing. Conj. Aor. 2 Pl. v, 345; Od. μ, 96; τ, 515: αἰρώ 8.

Ἑλῆσαι 3 Sing. Conj. Aor. 2 Med. Callim. in L. P. 101; ἀπό... Ἑλῆσαι Il. π, 650: αἰρώ 8.

Ἑλῆτε 2 Plur. Conj. Aor. 2 Pl. η, 71: αἰρώ 8.

Ἑλῆσθην (< ἑλῆσθην dor., ἑλῆσθην ion.) Aor. Pass. -ης Soph. Tr. 808; Ar. Nub. 1076; Thuc. 4, 56; 7, 45; 8, 55; 4. 100; 7, 87; -ημεν Isocr. 19, 22; vgl. *ληισθ-(ην)* (106): *λανθάνω* 9.

Ἑλῆσθην Aor. Pass. Lys. 17, 8; vgl. *ληχθεῖς*, -θήνας: *λαγχάνω* 10.

Ἑλθί Imper. Aor. 2 Pl. δ, 70 A: *ἔρχομαι* 7.

Ἑλθεῖν Inf. Aor. Il. γ, 393 Γ*; Pl. Prot. 335, c: *ἔρχομαι* 7.

Ἑλθίμεν (< ἑλθίμεναι, ἑλθεῖν) Inf. Aor. 2 Pl. δ, 247 Γ* (81): *ἔρχομαι* 7.

Ἑλθίμεναι (< ἑλθίμεν, ἑλθεῖν) Inf. Aor. 2 Pl. φ, 67 Γ* (81): *ἔρχομαι* 7.

Ἑλθετε 2 Plur. Imper. Aor. 2 -ε' Od. ω, 214: *ἔρχομαι* 7.

Ἑλθετίον (< ἑλθεντίον) Vb. Strabo 13, p. 622: *ἔρχομαι* 1.

Ἑλθίτω 3 Sing. Imper. Aor. 2 Aesch. Suppl. 505; Eur. Baceh. 1211; Pl. Charm. 155, b: *ἔρχομαι* 7.

Ἑλθῆ (< ἑλθῆ) 3 Sing. Conj. Aor. 2

Pl. ε, 77 Γ*; Pl. Leg. 894, a: *ἔρχομαι* 7.

Ἑλθῆς 2 Sing. Conj. Aor. 2 Pl. κ, 510; Pl. Rep. 844, a: *ἔρχομαι* 7.

Ἑλθῆσαν (< ἑλθῆ) 3 Sing. Conj. Aor. 2 [73] -σ' Pl. ε, 132; -σαν Od. γ, 422; ε, 398; -σε α, 77; λ, 192; Il. τ, 191: *ἔρχομαι* 7.

Ἑλθῆτε 2 Plur. Conj. Aor. 2 Pl. α, 147: *ἔρχομαι* 7.

Ἑλθῆτον 2 Dual. Conj. Aor. 2 Pl. κ, 444: *ἔρχομαι* 7.

Ἑλθεσ 3 Sing. Opt. Aor. 2 Pl. ε, 301 Γ*; Pl. Rep. 393, c: *ἔρχομαι* 7.

Ἑλθεσεν 3 Plur. Opt. Aor. 2 Thuc. 6, 52; Pl. Leg. 679, b: *ἔρχομαι* 7.

Ἑλθείμεν Opt. Aor. Med. selten a. spät. Hec. Batr. 179 (MSS); (> *ἐλχοίην* Wolf., *ἑλθείην* Franke): *ἔρχομαι* 7.

Ἑλθεσμε 1 Sing. Opt. Aor. 2 Od. λ, 501; Pl. Leg. 683, c: *ἔρχομαι* 7.

Ἑλθεσε 2 Sing. Opt. Aor. 2 Pl. ω, 556; Pl. Phaed. 101, d: *ἔρχομαι* 7.

Ἑλθόντεσσαν (< ἑλθόντεσσαν) Dat. Plur. Part. Aor. 2 Pind. P. 4, 30: *ἔρχομαι* 7.

Ἑλθεῖσα Fem. Part. Aor. 2 Pl. γ, 162; Pl. Leg. 894, a: *ἔρχομαι* 7.

Ἑλθεῖσαι (< ἑλθόντεσσαν) Dat. Plur. Part. Aor. Od. γ, 390: *ἔρχομαι* 7.

Ἑλθω 1 Sing. Conj. Aor. 2 Pl. χ, 113; Pl. Rep. 266, a: *ἔρχομαι* 7.

Ἑλθωμεν 1 Plur. Conj. Aor. 2 Od. ζ, 296; χ, 77; Pl. Rep. 603, c: *ἔρχομαι* 7.

Ἑλθών Part. Aor. 2 Pl. α, 325 Γ*; -όντες; -όντα Il. ε, 504; Pl. Theaet. 142, c; -όντα Od. τ, 394; Xen. Hell. 7, 2, 23; Pl. Symp. 174, c; -όντες Il. λ, 623; Pl. Phaedr. 250, d; -όντας Xen. An. 7, 7, 30; vgl. *ἑλθόντα*, *ἑλθόντεσσαν*, *ἑλθόντων*, *ἑλθόντων*: *ἔρχομαι* 7.

Ἑλθόντε 3 Plur. Conj. dor. st. ἑλθόντε [161]: *ἔρχομαι* 7.

sehen, anfragen, untersuchen. 6 (um-, hin- und her)drehen, wenden; winden, schlingen; *Pass. u. Med.* a. sich umdrehen; δ. hin- und herlaufen. 7 gehen, kommen, vorschreiten, fortgehen, aufbrechen. 8 nehmen, fassen; sich bemächtigen, erobern, fangen; gerichtlich überführen; fassen, begreifen; *Med.* a. nehmen, ergreifen, wegnehmen; δ. an sich nehmen, erlangen; a. wählen, wünschen, wollen; *Pass.* gewählt werden. 9 l. a. fassen, ergreifen; δ. fassen, wahrnehmen, begreifen; Il. nehmen; *Med.* sich bemächtigen. 10 a. *trans.* bekommen, erhalten, anlangen, empfangen; δ. *intrans.* zu Theil werden, anfallen.

ἔλθωσι(ν) 3 Plur. Conj. Aor. 2 II, φ, 532; Thuc. 2, 80; Pl. Gorg. 484, d; Xen. Cyn. 7, 9: ἔρχομαι 1.
 ἔλυσθαι für -ῥωσαν [114] Ap. Rh. 4, 1303; vgl. ἔλυσθην: λείω-
 μαι 2.
 ἔλυσθην (< λείωθην, ἔλυσθην, λίσσθην, λίσσεις) Aor. Pass. II. o, 543: λείω 2.
 ἔλυσσας Fut. 2 sp. V. T. Jcs. 34, 4: ἔλυσσιν 3.
 ἔλυστός Vb. Soph. Tr. 12: ἔλυσσιν 3.
 ἔλυσσιν, -ετο (ἔλυσ-) Imperf. Hes. Th. 665; Orph. Arg. 413: λίσσιν, begehren.
 ἔλυσσεν (<-ον) Ap. Rh. 1, 569: ἔλυσιν 4.
 ἔλυσον (<-ον) Imperf. Ap. Rh. 1, 862; Her. 8, 71: ἔλυσιν 4.
 ἔλυσσα Aor. Prom. 530; Theoc. 10, 51; Her. 7, 56: ἔλυσιν 4.
 ἔλυσσεν Fut. -εσσα Pind. N. 5, 1; -ας l. 2, 46; -ας Luc. Lex. 4: ἔλυσιν 4.
 ἔλυσ- Aor. ἔλυσας Part. II. φ, 466: ἔλυσσιν 3.
 ἔλυσ-(ἀμην) Aor. Med. ἔλυσ-
 ἀμηνος II. μ, 405; ν, 204; φ, 283: ἔλυσσιν 3.
 ἔλυσσας Aor. Med. II. μ, 467; act. ν, 204: ἔλυσσιν 3.
 ἔλυσσας Fut. M. -εσσα II. φ, 728: ἔλυσσιν 3.
 ἔλυσ Fut. Enr. Phoen. 711: ἔλυσσιν 3.
 ἔλυσσιν (< ἔλυσθην) Aor. 1 Axion. Athen. 8, 342: λίσσιν 5.
 ἔλυσθην (< ἔλυσθην) Aor. 2 Pass. sp. ἀπ- Dio. Cass. 37, 42: λίσσιν 6.
 ἔλυσσιν (< ἔλυσσιν) Aor. 1 Op. Hall. 4, 357: λίσσιν 5.
 ἔλυσσιν Aor. 2 Med. II. μ, 14; Od. δ, 495; ν, 67; -ετο Her. 1, 185, 186 hinterliess; -ετο Ap. Rh. 452; καταλίσσιν Pl. Symp. 209, d; Rep. 599, e; Tim. 73, e: λίσσιν 6.
 ἔλυσσιν (< λίσσιν, -α) Aor. 2 II. ε, 480; ἔλυσσιν ε, 496; ἔλυσσιν α, 425;

Aesch. Pers. 965; Pl. Tim. 23, α; λίσσιν 6.
 ἔλυσσιν Inf. ep. II. φ, 309 [80. 81]; ἔλυσσιν 3.
 ἔλυσσιν (< ἔλυσσιν, λίσσιν) Imperf. II. α, 15 A: λίσσιν 7.
 ἔλυσσιν (< ἔλυσ-) Imperf. II. ν, 24, 28; Theoc. 24, 30: ἔλυσσιν 3.
 ἔλυσσιν Praes. Med. -όμενος II. χ, 95; -ον θ, 340; σ, 372; -ον φ, 11; -όμενος θ, 340; -όμενος Pind. Ol. 11, 9: ἔλυσσιν 3.
 ἔλυσσιν, -ην 3 Plur. Aor. Pass. Callim. Cor. 93; Ap. Rh. 1325 u. Arist. H. A. 5, 22 war früher unrichtige Lesart für ἔλυσσιν: λίσσιν 6.
 ἔλυσθην (s. ἔλυσθην) Aor. Pass. -όμενος II. μ, 74: ἔλυσσιν 3.
 ἔλυσσιν Aor. Med. Nie. AL 582; Diog. Laert. 8, 91: λίσσιν 8.
 ἔλυσσιν Imperf. Med. Ar. Vesp. 1033: λίσσιν 8.
 ἔλυσσιν für ἔλυσσιν Imperf. II. π, 499: ἔλυσσιν 9.
 ἔλυσσιν(ν) 3 Sing. Imperf. II. δ, 213 Γ*: ἔλυσσιν 9.
 ἔλυσσιν Inf. ep. für ἔλυσσιν II. κ, 353: ἔλυσσιν 9.
 ἔλυσσιν 2 Sing. Imperf. Med. II. κ, 15: ἔλυσσιν 9.
 ἔλυσσιν Imperf. II. φ, 325: ἔλυσσιν 9.
 ἔλυσσιν Inf. Med. II. κ, 15: ἔλυσσιν 9.
 ἔλυσσιν 3 Sing. Imperf. Med. II. α, 194 A: ἔλυσσιν 9.
 ἔλυσσιν Aor. Pass. II. χ, 62: ἔλυσσιν 9.
 ἔλυσσιν Fut. II. χ, 336: ἔλυσσιν 9.
 ἔλυσσιν 3 Dual. Conj. Od. ν, 32: ἔλυσσιν 9.
 1) ἔλυσσιν (ἔλυσσιν) Imperf. s. ἔλυσσιν 2); ἔλυσσιν, ἔλυσσιν, ἔλυσσιν, ἔλυσσιν: ἔλυσσιν 9.
 2) ἔλυσσιν 3 Plur. Imperf. II. χ, 465; ω, 324: ἔλυσσιν 9.
 3) ἔλυσσιν Neutr. Part. II. θ, 486: ἔλυσσιν 9.
 ἔλυσσιν (< ἔλυσσιν) Vb. Pl. Rep. 365, e: ἔλυσσιν 9.

1 gehen, kommen, vorsehreiten, fortgehen, aufbrechen. 2 α. seitwärts ansbeugen, aus-, entweichen, sich entfernen; δ. ausgleiten, fallen, sinken. 3 (nm-, hin- und her)drehen, wenden; winden, schlingen; Pass. u. Med. α. sich umdrehen; δ. hin- und herlaufen. 4 ruhen, rasten, feiern; zögern, zandern. 5 α. fett machen, einsalben; Med. sich oder etwas von sich; δ. dünken. 6 (zurück-, übrig-, ver-)lassen; intr. ausgehen, schwinden; Pass. zurückgelassen werden; zurück-, übrigbleiben. 7 bitten, (an-)erflehen. 8 λίσσιν lecken, bes. von Schlangen, züngeln; Med. sich be-

Ἐλκυσ- Aor. -σῃ Her. 2, 65; Pl. Theast. 175, b; -σεν Parm. 135, d; **ἔλκυσαι** *intr.* Her. 7, 167; **ἔλκυσαντες**, -τα Xen. Hell. 7, 1, 19; Equ. 8, 11; **ἔλκω** 9.

ἔλκυσθ-(ην) Aor. Pass. -σθήναι Her. 1, 140; **ἔλκυσθῇ** Ar. Eccl. 686; **ἔλκω** 9.

ἔλκυσθήσομαι Fut. Pass. Lycophr. 358; **ἔλκω** 9.

ἔλκυστός (< **ἐλκτός**) Vb. *syn.* Xen. Ag. 9, 4; **ἔλκω** 9.

ἔλκυσω (< **ἐλξω**) Fut. Hippocr. 3, 67; *ds.* Aesop. 4; **ἔλκω** 9.

ἔλκυστο (< **ἐλκυστο**) Aor. Med. Od. ε, 325 (**ἔλκ- 17. 18. 484**); **λαμβάνω** 10.

ἔλκυσθον (< **ἐλκυσθον**) Aor. 2 -σ(ν) Il. 1, 402 **Γ*** (**ἔλκ- 17. 18. 484**); **λαμβάνω** 10.

ἔλκυσχον (< **ἐλκυσχον**) Hom. Hym. 5, 86 (**ἔλκ- 17. 18. 484**); **λαγγάνω** 11.

ἔλκυσπον (< **ἐλκυσπον**) Imprf. Ap. Rh. 2, 1034 (**ἔλκ- 17. 18. 484**); **λείπω** 6.

ἔλκυσσῃν Aor. Med. Od. 1, 35; *v.* 273 (**17. 18. 484**); **λίσσομαι** 7.

ἔλκυσσέτο (< **ἐλκυσσέτο**) Il. ζ, 45; *s.* -σεν (**17. 18. 484**); **λίσσομαι** 7.

ἔλκυσσοτο (< **ἐλκυσσοτο**) 3 Plur. Imprf. Il. ε, 585 (**17. 18. 484**); **λίσσομαι** 7.

ἔλξαν (< **ἐλκύνω**) Anth. 9, 370; Orph. Arg. 260; **ἔλκω** 9.

ἔλξω (< **ἐλκύνω**) Fut. Ar. Equ. 710, 711; Plut. 955; **ἔλκω** 9.

ἐλκυσσῃν Aor. Med. Eur. Or. 555; *vgl.* **λογισ-(αμην)**; **λογίζομαι** 12.

ἐλκυσθήν Aor. Pass. Xen. Hell. 6, 1, 19; **λογίζομαι** 12.

ἐλέσσα *s.* **λοῖσσοις**.

ἐλεσσάμην (< **λεσσάμην**) Aor. Med. Callim. Cer. 17; *vgl.* **λοῖσσοις**; **λοῖω** 13.

ἐλέων Imprf. früher Od. δ, 252; Wolf: **λέων**; **λοῖω** 13.

ἔλοι 3 Sing. Opt. Aor. 2 Il. β, 12; *π.* 505; *δ.* 596; Pl. Soph. 261, b; Xen. Cyr. 7, 5, 7; **αἰρέω** 14.

ἐλοῖατο (*für* **ἐλοῖντο**) 3 Plur. Opt. Aor. 2 Med. Od. ν, 117 [-αῖατο 100]; **αἰρέω** 14.

ἐλοιδόρηθ(ην) *s.* **λοιδόρηθ-(ην)**; **λοιδόρην** 15.

ἐλοιδόρησα Aor. Pl. Phaedr. 254, c; **λοιδόρην** 15.

ἐλοιδόρησάμην Aor. Med. *sp.* Synes. Ep. 79; **λοιδόρην** 15.

ἐλοῖν 3 Plur. Opt. Aor. 2 Il. λ, 509; *ο.* 71; Pl. Critia 119, c; **αἰρέω** 14.

ἐλοίμεθα 1 Plur. Aor. 2 Med. Il. β, 127; Od. π, 297; **αἰρέω** 14.

ἐλομεν 1 Plur. Opt. Aor. 2 Il. π, 345; **αἰρέω** 14.

ἐλοίμην 1 Sing. Opt. Aor. 2 Med. Od. ω, 333; Xen. An. 1, 7, 3; **αἰρέω** 14.

ἐλοῖς 1 Sing. Opt. Aor. 2; **αἰρέω** 14.

ἐλοῖντο (< **ἐλοῖατο 100**) 3 Plur. Opt. Aor. 2 Med. Pl. Rep. 505, d; Xen. An. 6, 1, 18; **αἰρέω** 14.

ἐλοῖς 2 Sing. Opt. Aor. 2 Il. ε, 304; Od. δ, 463; **αἰρέω** 14.

ἐλοῖτο 3 Sing. Opt. Aor. 2 Il. γ, 66; Soph. O. T. 886; Pl. Menex. 235, c; **αἰρέω** 14.

ἐλόμενος Part. Aor. 2 Med. Aesch. Snpp. 396; Pl. Phaedr. 230, c B'; **αἰρέω** 14.

ἐλόμεσθα (< **ἐλλόμεσθα**) 1 Plur. Aor. 2 Med. Il. λ, 730; **αἰρέω** 14.

ἐλόμην (< **ἐλλόμην**) 1 Sing. Aor. 2 Med. Il. ε, 210; *τ.* 60; **αἰρέω** 14.

1) **ἔλον** (**ἐλιν**) 1 Sing. Aor. 2 Il. φ, 102; **αἰρέω** 14.

2) **ἔλον** (< **ἐλιν**) 3 Plur. Aor. 2 Il. λ, 749; *φ.* 321 B'; **αἰρέω** 14.

ἔλόντ- Stammform des Part. **ἔλόντ**; *τ'* st. -τα Il. ω, 227; -τα Pl. Leg. 728, d; -τι Symp. 182, c; -των Xen. Cyr. 7, 5, 73; **αἰρέω** 14.

lecken, sich den Mund lecken. 9 (fort)schleppen, fortziehen. 10 l. a. fassen, ergreifen; b. fassen, wahrnehmen, begreifen; Il. nehmen; Med. sich bemächtigen. 11 a. *trans.* bekommen, erhalten, erlangen, empfangen; b. *intrans.* zu Theil werden, zufallen. 12 a. (be-, über)rechnen; b. erwägen, überlegen, bedenken. 13 **λοῖω**, ältere Form von **λοῖω** baden, waschen; Med. sich-. 14 nehmen, fassen; sich bemächtigen, erobern, fangen; gerichtlich überführen; fassen, begreifen; Med. a. nehmen, ergreifen, wegnehmen; b. an sich nehmen, erlangen; c. wählen, wünschen, wollen; Pass. gewählt werden. 15 schelten, schmähen, schimpfen.

ἔλδοντες Plur. Part. Aor. 2 II. γ, 316; Pl. Menex. 243, h: *αἰρίω* 1.
ἔλδοντο (< *ἐλδοντο*) 3 Plur. Aor. 2 Med. β, 399; η, 466. 4²; ε, 713 B²: *αἰρίω* 1.
ἔλδω 3 Sing. Imperf. Act. für *ἔλδω* απ- Ar. Vesp. 115: *λύνω* 2.
ἔλδω (< *ἐλδω*) Imperf. Aor. 2 Med. Aesch. Prom. 182; Soph. El. 345; Ar. N. 1336; Pl. Ion. 542, α: *αἰρίω* 1.
ἔλδωθην (< *ἐλδωθην*) Aor. Pass. Hippocr. 2, 633; απο- Theophr. C. Pl. 6, 10, 5: *λύνω* 2.
ἔλδωμεν 1 Plur. Imperf. Act. für *ἐλδωμεν* Ar. Plut. 657: *λύνω* 2.
ἔλδωμεν 1 Sing. Imperf. Med. Menand. C. Fr. 4, 178: *λύνω* 2.
ἔλδοντο (< *λύντο*, *λύνοντο*) 3 Plur. Imperf. Xen. Cyr. 4, 5, 4: *λύνω* 2.
ἔλδωσα Aor. II. α, 587; Soph. 911: *λύνω* 2.
ἔλδωσα Fem. Part. Aor. 2 II. ζ, 302: *αἰρίω* 1.
ἔλδωσάμην Aor. Med. II. α, 576; Eur. Ale. 160; Pl. Phaed. 116, α: *λύνω* 2.
ἔλδωσθην (< *ἐλδωσθην*) Aor. Pass. Lycophr. 446: *λύνω* 2.
ἔλδωτο 3 Sing. Imperf. Med. II. γ, 125: *λύνω* 2.
ἔλδωσι für *ἐλδούσι* (< *ἐλδύουσι*) 3 Plur. Praes. cp.; Od. η, 319; vgl. *ἔλδω*, *ἔλδω*, *ἔλδω*; *ἔλδω*, *ἔλδω* 3.
ἔλδωσι 2 Sing. Praes. II. ε, 40; Od. θ, 314: *ἔλδωσι* 4.
ἔλδω Imperf. Ion. für *ἔλδωσι* II. ν, 201: *ἔλδωσι* 4.
ἔλδωσθ' Inf. II. α, 504: *ἔλδωσι* 4.
ἔλδωσας (< *ἔλδωσας*) Praes. Plind. Ol. 1, 64; Her. 7, 237: *ἔλδω* 4.
ἔλδωτο (< *ἔλδωτο*, *ἔλδωτο*) Od. ε, 419; Imperf. II. 539 Γ²; -τ' Od. φ, 157: *ἔλδωσι* 4.

ἔλδω Conj. Praes. Od. ζ, 297: *ἔλδωσι* 4.
ἔλδωτο (< *ἐλδωτο*) 2 Sing. Opt. Od. η, 293: *ἔλδωσι* 4.
ἔλδωτο (< *ἐλδωτο*) 3 Sing. Opt. Od. γ, 319: *ἔλδωσι* 4.
ἔλδω aus *ἔλδωσι* Praes. II. ο, 110: *ἔλδωσι* 4.
ἔλδωσι Praes. II. ν, 309; Her. 1, 65 B²; Plind. Ol. 1, 109 Γ²: *ἔλδωσι* 4.
ἔλδωμενος Part. Praes. II. σ, 260; Her. 9, 113; *ἐλδωμενος* Aesch. Ag. 1031: *ἔλδω* 4.
ἔλδω Aor. -ω II. λ, 413: *ἔλδω* 5.
ἔλδωσι (< *ἔλδωσι*) Inf. Aor. II. α, 409; σ, 294; φ, 225: *ἔλδω* 5.
ἔλδωσι Part. Aor. Od. ε, 132; η, 250; Plind. O. 11, 43: *ἔλδω* 5.
ἔλδω Conj. des Iacon. Aor. ἔλδω Ar. Lys. 105: *ἔλδωσι* 6.
ἔλδωσι Opt. des Iacon. Aor. ἔλδω Ar. Lys. 118: *ἔλδωσι* 6.
ἔλδω Part. des Iacon. Aor. ἔλδω Ar. Lys. 1081: *ἔλδωσι* 6.
ἔλδωθην Aor. Pass. Od. θ, 360; Eur. Hel. 660; Pl. Lach. 191, c: *λύνω* 7.
ἔλδωσθην Aor. Pass. *ἔλδωσθην* Aesch. Ch. 290; *ἔλδωσθην* Eur. Hipp. 1310: *λύνω* 8.
ἔλδωσθην Aor. Pass. Soph. O. C. 826; *ἔλδωσθην* Pl. Phil. 52, b: *λύνω* 9.
ἔλδω Aor. II. α, 244; Aesch. Ag. 876: *λύνω* 7.
ἔλδωσάμην Aor. Med. II. α, 685; Lys. 19, 59; Dem. 18, 268: *λύνω* 7.
ἔλδωσθην (< *ἐλδωσθην*) Aor. Pass. II. φ, 393; *ἔλδωσθην* σ, 510; Od. ε, 43; Arch. Fr. 91 (Bergk): *λύνω* 10.
ἔλδω für *ἔλδω* Imperf. II. α, 398; φ, 126 (35): *λύνω* 11.
ἔλδω (< *ἔλδω*, *ἔλδω*, *ἔλδω*) 1 Sing. Fut. Xen. Cyr. 1, 4, 20 Plind. Poppo

1 nehmen, fassen; sich bemächtigen, erobern, fangen; gerichtlich überführen; fassen, hegrefien; Med. α. nehmen, ergreifen, wegnehmen; δ. an sich nehmen, erlangen; ε. wählen, wünschen, wollen; Pass. gewählt werden. 2 baden, waschen; Med. sich. 3 α. in Bewegung setzen, treiben; fahren, reiten, rudern, marschieren; δ. wegtreiben, wegführen; ε. schlagen, (ab)hauen; δ. in Erz treiben; ε. hervorbringen, erzeugen; f. es treiben, fortschreiten. 4 *ἔλδω* hoffen lassen; viel häufiger im Med. hoffen; vermuthen, erwarten, ahnden, meinen, glauben. 5 drängen, α. (be)drängen, in die Enge treiben; δ. einschliessen, einsperren; Pass. ge-, he-, zusammengedrängt werden, eingeschlossen werden. 6 geben, kommen, vorschreiten, fortgehen, aufbrechen. 7 lösen, α. losmachen, -binden; Med. sich, von sich loslösen;

(ϵ) ἑλώω) δ - Eur. Hel. 1279; Ar. Equ. 365 (159): ἑλῶν; ἑλῶντο 3.

ἑλωβήθην Aor. Pass. ἑλωβήθης Pl. Gorg. 473, c; ἑλωβήθηται Men. 91, c; δ - Soph. Al. 217; δ - Phil. 330: ἑλωβήσας 12.

ἑλωβήσασθην Il. v. 623; Lys. 26, 9: ἑλωβήσας 12.

ἑλωμαι 1 Sing. Conj. Aor. 2 Med. Il. x. 119; Pl. Ap. 37, b: αἰέτω 1.

ἑλωμεθα 1 Plur. Conj. Aor. 2 Med. Pl. Hipp. maj. 294, c: αἰέτω 1.

ἑλωμεν 1 Plur. Conj. Aor. 2 Il. β . 228: αἰέτω 1.

1) ἑλῶν (< ἑλῶν) Part. Praes. ἑλῶντα Hym. Merc. 355: ἑλῶν, ἑλῶντο 3.

2) ἑλῶν Part. Fut. Har. 2, 162; 1, 32; 9, 89; ἑλῶντες Xen. Cyr. 6, 2, 7; -των Adv. 1, 8, 10; ἑλῶντο 3.

ἑλῶν (< ἑλῶν) Imprf. Il. ω . 696; Od. δ . 2: ἑλῶν, ἑλῶντο 3.

ἑλῶν Part. Aor. 2 Il. γ . 72 Γ : Pind.; Aesch. Sept. 479; Pl. Leg. 874, b; Xen. Cyn. 1, 9: αἰέτω 1.

ἑλῶντες 3 Plur. Conj. Aor. 2 Med. Pl. Leg. 916, h δ : αἰέτω 1.

ἑλῶντες; -των δ . u. ἑλῶν 2).

1) ἑλῶσι 3 Plur. Praes. Aesch. Eum. 75: ἑλῶν, ἑλῶντο 3.

2) ἑλῶσι (< ἑλῶσι) 3 Plur. Fut. Il. v. 315; Aesch. Eum. 75; Eur. Alc. 951; Her. 1, 297; Xen. Mem. Equ. 3, 9; δ - Pl. Ap. 37, d (159): ἑλῶν, ἑλῶντο 3.

ἑλῶσι 3 Plur. Conj. Aor. 2 Il. π . 129: αἰέτω 1.

ἑλῶσθαι Aor. Soph. Al. 61: ἑλῶσθαι, -ας 13.

ἑλῶσθην (< ἑλῶσθην) Aor. 2 Pass. ἑλῶσθαι und ἑλῶσθαι Pl. Theaet. 191, d (11): μέσσω 14.

ἑμᾶθεην 3 Dual. Aor. 2 Pl. Euthyd. 285, h: πανθῶν 15.

ἑμᾶθεν (< ἑμᾶθεν, ἑμᾶ-) Aor. 2 Pind. N. 7, 18; Her. 1, 160; Aesch. Prom. 1065; Pl. Rep. 510, b B : Xen. Cyr. 2, 2, 6; vgl. -έτην: πανθῶν 15.

ἑμαίετο Imprf. π Soph. Al. 287; ϵ - Il. ϵ . 748; -το π . 401 B : ἑμαίετο 16.

ἑμαίεμην s. ἑμαίετο.

ἑμαίεσθαι Aor. Aet. sp. a. selten Greg. in Ene. Maec. (als Aet. 382): ἑμαίεσθαι 17.

ἑμαίεσθην (seltener als < ἑμαίεσθην) Aor. Med. -ατο Xen. Ap. 33 (388): ἑμαίεσθαι 17.

ἑμαίεσθην (öfter als < ἑμαίεσθην) Aor. Pass. Thuc. 2, 42; ἑμαίεσθῆτες 3, 40; Pl. Soph. 267, a (388): ἑμαίεσθαι 17.

ἑμᾶν Aor. Pass. Her. 3, 30, 38; Eur. Bacch. 1295; ϵ - Ar. Vesp. 1469; vgl. ἑμᾶν-(ην) Pl. B (245): ἑμᾶντο 18.

ἑμαί Aor. προσ- Ar. Equ. 815; Simpl. μέσσω Pl. Rep. 372, b (11): μέσσω 14.

ἑμαίεμην Aor. Med. -ατο Anth. 5, 296 (Agath. 9); δ - Aleiphr. 3, 64; ἑμαίεμενος Her. 1, 200; ποταμῶν Θεοορ. 3, 29 (< ποταμῶν Ahrens) (11): μέσσω 14.

ἑμαίον Aor. 2 s. ἑμαίον, ἑμαίον: ἑμαίον 19.

ἑμαίον Aor. 1 Hom. Hym. 3, 140; Isoer. 1, 6; ἑμαίον Soph. O. T. 1326 (225, 226, 228): ἑμαίον 20.

ἑμαίον Aor. Pass. Il. π . 212; δ - Theoc. 9, 30: ἑμαίον 20.

ἑμαίον Aor. Med. Epigr. Anth. 3, 967 (323; vgl. anch. 226): ἑμαίον 20.

δ . vom Zugvieh: losspannen; von Menschen: befreien. 8 a. schimpfen, beschimpfen; δ . schaden, beschädigen; verderben, verletzen. 9 kränken, betrüben, beleidigen; Pass. mit Fut. Med. gekränkt u. s. w. werden; sich betrüben; tranern. 10 wälzen, rollen; wickeln; einhüllen, bedecken. 11 (fort)schleppen, fortziehen. 12 beschimpfen, verhöhnen, misshandeln; schaden, verletzen. 13 sich erholen, ausruhen; rasten; nach-, ablassen, aufhören. 14 kneten. 15 larnen; kennen lernen, erfahren; erkennen, einsuchen. 16 trachten, streben, suchen. 17 Gen. im Med. weich (leth), schlief, unthätig werden; schwächlich, krank werden oder sein. 18 rasen, wüthen; toben, brausen. 19 argreifen, erfassen, halten, packen. 20 a. auslöchen; Pass. allmählig verlöchen; δ . allmählig vernichten, vertilgen, entkräften, verzehren. π . allmählig verkränken, allmählig vernichten, vertilgen, entkräften, verzehren.

Ἐμαρτάνω (< ἡμάρτα, -ατος) Impf. perf. -ατο II. II. 40; -αμεσθα Eur. I. T. 1876; vgl. ἡμαρτάνω: ἡμάρταια 1.

Ἐμαρτάνω 3 Dual. Impf. -ῃ II. II. 301; ε, 382; vgl. ἡμαρτάνω: ἡμάρταια 1.

Ἐμαρτάνω Aor. Med. Pl. Phil. 41; δι ἡμαρτάνω 2.

Ἐμαρτάνω Aor. Pass. 3. μαρτάνω (-ῃ).

Ἐμαρτάνω Aor. 3. μαρτάνω.

Ἐμαρτάνω Aor. Od. ω, 360; Pind. N. 6, 12; Soph. O. C. 1682; Eur. Baech. 1173; ἡμάρταια 3.

Ἐμαρτάνω Aor. Od. ω, 420; π, 172; vgl. ἡμάρτα, ἡμάρταια.

Ἐμαρτάνω Impf. Plat. Alex. 42; μαρτάνω 5.

Ἐμαρτάνω (< ἡμαρτάνω) Aor. dor. (Pl.) Tim. Locr. 99; d: ἡμαρτάνω 6.

Ἐμαρτάνω (< -ῃ, ἡμαρτάνω) Aor. Xen. An. 1, 7, 17; vgl. μαρτάνω (27); ἡμαρτάνω 1.

Ἐμαρτάνω (< ἡμαρτάνω, -ῃ) Aor. Pass. 5, 4; Joseph. Apollod. vgl. Lob. zu Phryn. 732; μαρτάνω 1.

Ἐμαρτάνω (< -ῃ, ἡμαρτάνω) Aor. ep. 3. μαρτάνω: μαρτάνω 1.

Ἐμαρτάνω (< ἡμαρτάνω) Aor. 1 Pass. προσμαρτάνω Soph. Tr. 1053 (11); ἡμάρταια 8.

Ἐμαρτάνω Part. Aor. 2 II. 2, 573; vgl. ἡμάρταια: ἡμάρταια 9.

Ἐμαρτάνω 3 Plur. Plsperf. für ἡμαρτάνω II. II. 720 (294); ἡμάρταια 9.

Ἐμαρτάνω Fem. Part. Perf. für ἡμαρτάνω II. ω, 81; Hes. Th. 12 (294); ἡμάρταια 9.

Ἐμαρτάνω Part. Perf. für ἡμαρτάνω II. ε, 109; vgl. ἡμαρτάνω, ἡμαρτάνω: ἡμάρταια 9.

Ἐμαρτάνω Fut. Eur. Heracl. 168; vgl. ἡμάρταια: ἡμάρταια 9.

Ἐμαρτάνω 2 Dual. Imper. Aor. 2 II. II. 403, geht brav dran: ἡμάρταια 9.

Ἐμαρτάνω (vgl. ἡμαρτάνω) Impf. V. II. 1, 8 (-v- 26); ἡμάρταια 10.

1) Ἐμαρτάνω (-ῃ) Aor. Alex. Com. Fr. 3, 481; Luc. D. Syr. 22 (-v- 26, -ῃ) factit. Bed. 362; ἡμάρταια 11.

2) Ἐμαρτάνω Aor. Nonn. 28, 211 (-v- 26); ἡμάρταια 10.

Ἐμαρτάνω Aor. Pass. -ῃ Xen. Hel. 5, 4, 5; ἡμάρταια Pl. Symp. 214, 2; Rep. 562, d; -ῃ Ar. Vesp. 1252; -ῃ Eur. Cycl. 538; Pl. Symp. 203, b (ἡμάρταια 362); ἡμάρταια 11.

Ἐμαρτάνω (vgl. ἡμαρτάνω) Impf. Xen. Cyr. 5, 4, 8; ἡμάρταια 11.

Ἐμαρτάνω (-ῃ) Aor. Anth. Pal. 5, 261; ἡμάρταια 11.

Ἐμαρτάνω 3 Plur. Plsperf. für ἡμαρτάνω II. II. 720 (294); ἡμάρταια 9.

Ἐμαρτάνω Aor. -ῃ Pind. P. 3, 28; Her. 3, 50; Thuc. 3, 75; περιμαρτάνω Pl. Ap. 38, c (295); vgl. ἡμάρταια: ἡμάρταια 12.

Ἐμαρτάνω Impf. Dem. 35, 31; ἡμάρταια 13.

Ἐμαρτάνω Aor. Pass. ἡμαρτάνω Act. Bedeut. Soph. Al. 1184; passiv. ἡμαρτάνω Anth. 5, 201 (Ep. ad. 112); μετ- Pol. 8, 25; 11, 16; 31, 20 (382. 384); ἡμάρταια 14.

1) Ἐμαρτάνω Aor. Luc. Salt. 27; ἡμάρταια 14.

2) Ἐμαρτάνω Aor. Imper. Lys. 11, 9; Pl. Gorg. 471, b; ἡμάρταια 13.

Ἐμαρτάνω (< ἡμαρτάνω selten) Aor. Thuc. 1, 134; 3, 65; 8, 23; Xen. Hell. 5, 4, 65; Cyr. 1, 3, 15; 3, 1, 34 (59); ἡμάρταια 15.

1 kämpfen, fechten, streiten; hadern, zanken. 2 Zunge sein, zeugen. 3 ergreifen, erfassen, halten, packen. 4 trachten, streben, suchen. 5 peitschen, geißeln. 6 künstlich (listig) bereiten, ersinnen; pass. im Med. machen, dancen; heimlich ersinnen, vorhaben. 7 streiten, fechten, kämpfen. 8 kneten. 9 darauf schreiten, treten, geben; Aor. 1 Act. trans. hineinbringen. 10 trunken sein, sich betrinken. 11 betrunken machen, berauschen; Pass. sich betrinken. 12 intrans. (ver)bleiben, (ver)weilen, warten; trans. etwas abwarten; Jemand erwarten. 13 hoc michi curae est; es kümmert mich, mir liegt daran. 14 am Herzen liegen. 15 im Begriff

ἔμειλον (< ἔμειλον, μέλει, μέλει-
σας) Imperf. II. 7, 356 (ich ge-
dachte); Od. 7, 270 (ich sollte);
-ες α, 475 A'; -ες) II. 8, 39 F';
-ες α, 817. — Soph. Ai. 443;
Thuc. 2, 31; Pl. Rep. 544, b; Xen.
An. 4, 7, 16: μέλει 15.

ἔμειλον (< μέλει, μέλει-σας) Imperf. Med.
Med. μεμειλόσσο Thuc. 7, 60: μεμει-
λόσσοι 16.

ἔμειλον (< μέλει, μέλει-σας) Imperf. Od. 8, 17: μέλει
17.

ἔμειλον (> ἔμειλον, -ες) Imperf. Med. dor. Eur. Tro. 554:
μέλει 17.

ἔμειλον Aor. Aesch. Ag. 244; μέ-
λει 1446; μέλει Aor. Thuc. 974: μέλει 17.

ἔμειλον Plur. Imperf. -η 1 Pers. Pl.
Euth. 14, 6 (> -ον 128); -αι Men.
86, 2; -αι Xen. Cyr. 3, 3, 57:
μεμειλόσσοι 18.

ἔμειλον 3 Sing. Imperf. Hes. Sc.
245 nach Herm. Op. 6, 1. p. 200,
nach Andersen > μεμειλόσσοι Aor. 2:
μέλει 3.

ἔμειλον Plur. Imperf. Xen.
Hell. 8, 3, 9; Cyr. 8, 3, 25: μέλει 18.

ἔμειλον Od. 1, 439, sonst als ein
von dem Perf. μέλει neu gebild.
Imperf. erklärt (s. Butt. Anst.
Spr. 2, p. 244 u. 9. 111, mit Anm. 1,
p. 34. 35); jetzt aber in μέλει
geändert und als Aor. 2 [43] ge-
faßt: μεμειλόσσοι 19.

ἔμειλον Plur. Imperf. II. 8, 438: μέλει
20.

ἔμειλον (< ἔμειλον) Plur. Imperf.
dor. Pind. l. 8, 26: μεμειλόσσοι 21.

ἔμειλον (< ἔμειλον) Plur. Imperf.
ion. für ἔμειλον Her. 2, 104
[-εμε 100] f.; μέλει, μέλει-
σας 21.

ἔμειλον (< ἔμειλον, ἔμειλον
ion.) Plur. Imperf. Med. Pl. Theaet. 143,

α A'; -η Her. 3, 51; Pl. Symp.
178, α A'; Xen. Cyr. 2, 1, 19; An.
7, 5, 8; -η Thuc. 2, 21: μεμει-
λόσσοι 21.

ἔμειλον Plur. Imperf. 2 Od. 7, 395:
μεμειλόσσοι 22.

ἔμειλον Plur. Imperf. Menand. C.
Fr. 4, 215 Buttmanns Emend. für
ἀμειλντ': μέλει 23.

ἔμειλον (< seltener als ἔμει-
λον) Aor. Pass. act. Pind. l. 2,
30; Eur. Hipp. 1402; μεμειλόσσοι Thuc.
4, 85; μεμειλόσσοι Her. 2, 13; 7, 146;
-θείσθαι α, 190; -θείσθαι Eur. Hel.
31; pass. Stob. 9, 45 (382. 386):
μεμειλόσσοι 24.

ἔμειλον (häufiger als ἔμειλον)
Aor. Lys. 2, 1; Thuc. 1, 143; -ον
Pl. Phaedr. 234, b; -ον Rep.
406, α; vgl. -ον Pl.; -ον Her.
Xen.; -ον Her. (382. 386):
μεμειλόσσοι 24.

1) ἔμειλον (< ἔμειλον, ἔμειλον, μέλει
Hom.; ἔμειλον, ἔμειλον Pind.; ἔμει-
λον, ἔμειλον, ἔμειλον, ἔμειλον) Inf. ep.
st. μέλει II. 8, 299. 319; α, 316; τ,
22; α, 267; α, 416; 1, 364; α, 127;
α, 64 (280): μέλει 25.

2) ἔμειλον Plur. Praes. für ἔμειλον, sehr
zweifelhaft Soph. El. 21 (276):
μέλει 25.

ἔμειλον (< ἔμειλον, μέλει) Inf. Aor. 2
μέλει II. 2, 141; μέλει α, 293;
μέλει Od. 1, 155; μέλει II.
8, 94; μέλει Pind. P. 3, 80 (270):
μέλει 26.

ἔμειλον (< α. u. ἔμειλον) Inf. st. μέλει
II. 7, 40. 42; α, 602; φ, 193; α,
306. 642; τ, 819; π, 493; χ, 269;
φ, 479; Od. 1, 489 (> ἔμειλον Wolf);
π, 242; φ, 224; τ, 257 (< μέλει);
φ, 173; φ, 75; Hym. 22, 5 (280):
μέλει 25.

ἔμειλον (< ἔμειλον, μέλει) Inf. Aor. 2
μέλει Od. 1, 531 (270): μέλει 26.

ἔμειλον (< ἔμειλον, ἔμειλον, μέλει)
Fut. M. Hippocr. 2, 547: μέλει 27.

sein; werden, wollen, mögen, sollen, müssen. 16 bereuen. 17 (be)singen;
Med. besingen. 18 lernen; können lernen, erfahren; erkennen, einsehen.
19 bläken, blöken, quäken. 20 mischere, (ver)mischen, (ver)mengen.
21 erinnern, mahnen; Med. sich erinnern, eingedenk sein, gedenken.
22 mahnen, brüllen. 23 schneuzen, mungere, emungere. 24 tadeln, schel-
ten, schmähen. 25 sein, vorhanden sein, da sein, existieren, leben. 26 ἔμει-
λον machen, in Bewegung setzen, senden, schicken; Med. sich in Bew.
setzen, begehren, verlangen. 27 (aus-, weg)brechen; heraussprudeln;
vgl. geytore.

ἐμπρία (<-α) Aor. ἔμριον (Pl.)
Tim. Loc. 99, d: ἔμριον 1.

ἐμπρία (<-ε) Aor. Polyb. 10, 16:
ἔμριον 1.

ἐμπριάμενος, -ατο Aor. Med. Ion 9,
24; ἔμριον Pl. Pol. 261; c;
ἀντορ Dem. 34, 18: ἔμριον 1.

ἐμπριάθην Aor. Pass. ε. ἔμριον
(-ην): ἔμριον 1.

ἐμπριάμεθα (<-εα) Aor. ε. ἔμριον
ἔμριον 2.

ἐμπρία Aor. (vgl. ἔμριον) ἔμριον Inf.
Her. 1, 133; ἔμριον Od. μ, 237;
-α 437 (-α- 26): ἔμριον 3.

ἐμπρία (<-εα) Aor. ε. ἔμριον
ἔμριον 2.

ἐμπρία (<-εα) Aor. ε. ἔμριον
ἔμριον 2.

ἐμπρία (<-εα) Aor. ε. ἔμριον
ἔμριον 2.

ἐμπρία (<-εα) Aor. ε. ἔμριον
ἔμριον 2.

ἐμπρία (<-εα) Aor. ε. ἔμριον
ἔμριον 2.

ἐμπρία (<-εα) Aor. ε. ἔμριον
ἔμριον 2.

ἐμπρία (<-εα) Aor. ε. ἔμριον
ἔμριον 2.

ἐμπρία (<-εα) Aor. ε. ἔμριον
ἔμριον 2.

ἐμπρία (<-εα) Aor. ε. ἔμριον
ἔμριον 2.

ἐμπρία (<-εα) Aor. ε. ἔμριον
ἔμριον 2.

ἐμπρία (<-εα) Aor. ε. ἔμριον
ἔμριον 2.

ἐμπρία (<-εα) Aor. ε. ἔμριον
ἔμριον 2.

ἐμπρία (<-εα) Aor. ε. ἔμριον
ἔμριον 2.

ἐμπρία (<-εα) Aor. ε. ἔμριον
ἔμριον 2.

ἐμπρία (<-εα) Aor. ε. ἔμριον
ἔμριον 2.

ἐμπρία (<-εα) Aor. ε. ἔμριον
ἔμριον 2.

ἐμπρία (<-εα) Aor. ε. ἔμριον
ἔμριον 2.

ἐμπρία (<-εα) Aor. ε. ἔμριον
ἔμριον 2.

ἐμπρία (<-εα) Aor. ε. ἔμριον
ἔμριον 2.

ἐμπρία (<-εα) Aor. ε. ἔμριον
ἔμριον 2.

ἐμπρία (<-εα) Aor. ε. ἔμριον
ἔμριον 2.

ἐμπρία (<-εα) Aor. ε. ἔμριον
ἔμριον 2.

ἐμπρία (<-εα) Aor. ε. ἔμριον
ἔμριον 2.

ἐμπρία (<-εα) Aor. ε. ἔμριον
ἔμριον 2.

ἐμπρία (<-εα) Aor. ε. ἔμριον
ἔμριον 2.

ἐμπρία (<-εα) Aor. ε. ἔμριον
ἔμριον 2.

ἐμπρία (<-εα) Aor. ε. ἔμριον
ἔμριον 2.

ἐμπρία (<-εα) Aor. ε. ἔμριον
ἔμριον 2.

ἐμπρία (<-εα) Aor. ε. ἔμριον
ἔμριον 2.

ἐμπρία (<-εα) Aor. ε. ἔμριον
ἔμριον 2.

ἐμπρία (<-εα) Aor. ε. ἔμριον
ἔμριον 2.

ἐμπρία (<-εα) Aor. ε. ἔμριον
ἔμριον 2.

ἐμπρία (<-εα) Aor. ε. ἔμριον
ἔμριον 2.

ἐμπρία (<-εα) Aor. ε. ἔμριον
ἔμριον 2.

ἐμπρία (<-εα) Aor. ε. ἔμριον
ἔμριον 2.

ἐμπρία (<-εα) Aor. ε. ἔμριον
ἔμριον 2.

ἐμπρία (<-εα) Aor. ε. ἔμριον
ἔμριον 2.

ἐμπρία (<-εα) Aor. ε. ἔμριον
ἔμριον 2.

ἐμπρία (<-εα) Aor. ε. ἔμριον
ἔμριον 2.

ἐμπρία (<-εα) Aor. ε. ἔμριον
ἔμριον 2.

ἐμπρία (<-εα) Aor. ε. ἔμριον
ἔμριον 2.

ἐμπρία (<-εα) Aor. ε. ἔμριον
ἔμριον 2.

ἐμπρία (<-εα) Aor. ε. ἔμριον
ἔμριον 2.

ἐμπρία (<-εα) Aor. ε. ἔμριον
ἔμριον 2.

ἐμπρία (<-εα) Aor. ε. ἔμριον
ἔμριον 2.

ἐμπρία (<-εα) Aor. ε. ἔμριον
ἔμριον 2.

ἐμπρία (<-εα) Aor. ε. ἔμριον
ἔμριον 2.

ἐμπρία (<-εα) Aor. ε. ἔμριον
ἔμριον 2.

ἐμπρία (<-εα) Aor. ε. ἔμριον
ἔμριον 2.

ἐμπρία (<-εα) Aor. ε. ἔμριον
ἔμριον 2.

ἐμπρία (<-εα) Aor. ε. ἔμριον
ἔμριον 2.

ἐμπρία (<-εα) Aor. ε. ἔμριον
ἔμριον 2.

ἐμπρία (<-εα) Aor. ε. ἔμριον
ἔμριον 2.

ἐμπρία (<-εα) Aor. ε. ἔμριον
ἔμριον 2.

ἐμπρία (<-εα) Aor. ε. ἔμριον
ἔμριον 2.

ἐμπρία (<-εα) Aor. ε. ἔμριον
ἔμριον 2.

ἐμπρία (<-εα) Aor. ε. ἔμριον
ἔμριον 2.

ἐμπρία (<-εα) Aor. ε. ἔμριον
ἔμριον 2.

ἐμπρία (<-εα) Aor. ε. ἔμριον
ἔμριον 2.

ἐμπρία (<-εα) Aor. ε. ἔμριον
ἔμριον 2.

ἐμπρία (<-εα) Aor. ε. ἔμριον
ἔμριον 2.

1 (ver-, ein)theilen; Med. sich (ver)theilen. 2 (be)sorgen, (er)sinnen, erwägen; unsehlüssig sein, zögern. 3 (aus-, weg)brechen; herauspradeln; vgl. *cruciare*. 4 rasend machen; Med. rasen, wüthen; toben, brausen. 5 anzeigen, entdecken, verrathen; verkünden. 6 zusammenziehen, -wickeln. 7 im Sinne haben, ersinnen. 8 im Sinne haben, einen Beschluss fassen, berathschlagen. 9 künstlich (listig) bereiten, ersinnen; *gew* im Med. machen, bauen; heimlich ersinnen, vorhaben. 10 *malis*, färben, verunreinigen, besondern; *violare, vitare*. 11 *miscere*, (ver)mischen, (ver)mengen. 12 nach-

1) Das ε erst bei Greg. Naz. kurz. Porp.
Eur. Phoen. 1596.

ἐπιδοθεῖσα Aor. Hippocr. 3; 322: *πίδω* 14.

ἐπίστα Aor. Pind. l. 6, 25; Aesch. Ch. 546; Pl. Phaedr. 240, a: [Pl.]

-Tim. Locr. 99, a: *πίστει* 11.

ἐπιστάθην 3 Dual. Imperf. Med. II. 5, 295: *πίστω*, *πίστει* 11.

ἐπιστάσθην Imperf. Her. Med. Od. v, 7; vgl. *πιστάσθαι*: *πίστω*, *πίστει* 11.

ἐπιστάμεν (<ἐπίστω) Imperf. Med. -ero Od. a, 430; Her. 1, 5; 2, 46;

ἐπιστά Od. a, 209; 5, 178; vgl.

ἐπιστάμεν: *πίστω*, *πίστει* 11.

ἐπιστάμεν (<πίστω, ἐπίστω, πίστω) Imperf. Od. a, 410; Pl. Tim. 41, d:

πίστω, *πίστει* 11.

ἐπιστάμεν Aor. Pass. *πιστάμεν* Her. 2, 119; *πιστάμεν* Aesch. Prom. 45: *πιστά* 15.

ἐπιστάμεν (<πίστω) Aor. a *πιστά* 2

πιστά 15.

ἐπιστάμεν Imperf. Xen. Cyr. 8, 8, 12: *πιστά* 15.

ἐπιστάμεν 3 Plur. Aor. 1 Pass. II. γ, 209; Pind. N. 2, 22 (-en st. -gouen [114]): *πίστω* 11.

ἐπιστάμεν (<ἐπιστάμεν, ἐπιστάμεν, <ἐπιστάμεν Kr.) Aor. 1 Pass. II. ε, 134;

Od. 99; γ, 642; a, 457; Od. γ, 329;

vgl. *ἐπιστάμεν* Hom. Pind. Aesch.

Her. Pl. u. u. *πίστω* 11.

ἐπιστάμεν (ἐπιστάμεν, ἐπιστάμεν) Aor. 2 -es: Od. a, 362; -en γ, 226 (-en [15]):

πιστάμεν 16.

ἐπιστάμεν Fem. Part. Perf. II. ε, 838; vgl. -ώς u. s. w.: *πιστά* 17.

ἐπιστάμεν Part. Perf. für *ἐπιστάμεν* II. ε, 142, 330 B⁺; vgl. -ώς, -ώς, -ώς: *πιστά* 17.

ἐπιστάμεν Dual. Perf. II. ε, 240; vgl. -ώς u. s. w.: *πιστά* 17.

ἐπιστάμεν Plur. Part. Perf. II. ε, 785; vgl. -ώς u. s. w.: *πιστά* 17.

ἐπιστάμεν (<u. u. ἐπιστάμεν) Inf. dor. für *πιστά* Pind. l. 5, 20; O. 5, 16; 7,

56; 9, 64; P. 4, 98, 287; 9, 100.

118; N. 5, 49; 10, 51 vereinzelt Soph. Ant. 623 (280): *πιστά* 18.

ἐμνησας (<ἐμνησας, ἐμνησας, ἐμνησας Hom. ἐμνησας, ἐμνησας Pind.; ἐμνησας, ἐμνησας, ἐμνησας [od. ἐμνησας]) Inf. st.

ἐμνησας II. α, 117; β, 216, 249; δ, 142;

ζ, 444, 488; θ, 246; π, 144; ρ, 131;

τ, 391; φ, 186, 405, 463; ψ, 459,

470, 619; Od. α, 33, 172; θ, 181;

π, 419; Pind. Ol. 1, 32; P. 12, 18

[280]: *πιστά* 18.

ἐμνήσθην 1 Sing. Praes. dor. u. aeol. für *πιστά* Theocr. 21, 32; Sapph. 2, 15:

πιστά 18.

1) ἐμνησθην Perf. st. *πιστά* II. α, 278¹⁾; a, 189; Od. ε, 338; λ, 338; Hes.

Op. 340; Th. 414, 426: *πιστά* 19.

2) ἐμνησθην 3 Sing. Aor. 2¹⁾ Dion. Per. 239: *πιστά* 19.

ἐμνησθην 2 Sing. Aor. 2 Ap. Rh. 3, 4; 4, 42: *πιστά* 19.

1) ἐμνησθην 1 Sing. Aor. 2 sp. Nic. Ther. 791: *πιστά* 19.

2) ἐμνησθην 3 Plur. Aor. 2 sp. in einem Citat des El. M.: *πιστά* 19.

ἐμνησθην Imperf. gellängte Form vgl. Curt. Erl. §. 243, D. 3, p. 94;

ἐμνησθην Od. γ, 38; *πιστά*, *πιστά* 20.

ἐμνησθην (<ἐμνησθην) Aor. dor. Pind. P. 11, 13; *πιστά* 20.

ἐμνησθην Aor. Pass. dor. a *πιστά* (ην): *πιστά* 20.

ἐμνήσθην (<ἐμνήσθην) Imperf. Her. 1, 206: *πιστά* 20.

ἐμνησθην Aor. Pass. a *πιστά* 21.

ἐμνησθην Part. Pass. 3, 20, b; Pl. Phaed. 103, a: *πιστά* 21.

ἐμνησθην Pl. Soph. 231, c: *πιστά* 21.

ἐμνησθην (<ἐμνησθην dor.) Aor. Od. γ, 103; Eur. Alc. 878; ar-El. 504:

πιστά 20.

1) Nach Buttm. ist ἐμνησθην auch II. α, 278 Aor., dagegen Perf. nach Freling, Lobbeck vgl. Buttm. Ausf. Spr. 2 p. 241.

ahmen. 13 poet. st. *πίσω* bleiben. 14 *minuere*, vermindern; verringern; *intrans.* sich ~, abnehmen. 15 *hassen*, verschmähen, verabscheuen. 16 lernen; kennen lernen, erfahren; erkennen, einsehen. 17 nur *ἐμνησθης*, anstrengend, andringend, heftig. 18 sein, vorhanden sein, da sein, existieren, leben. 19 theilhaft sein; Perf. A. u. Aor. Prf. Pass. *ἐμνησθης* es ist durchs Loos zugetheilt, vom Verhängnis bestimmt. 20 erinnern, mahnen; Med. sich erinnern, eingedenk sein, gedenken. 21 sich erinnern, gedenken, eingedenk sein; erwähnen.

ἑμψόσμη, -σσι (< ἑμψόσσο, -σσο u. s. w.) Aor. poet. Med. -τ' O. T. 564; παρεμψόσω Tr. 1124; vgl. μψοσ-(αμψο): μμψόσσω 1.

ἑμψόσθην (< ἑμψόσθη) Aor. Pass. Lys. 21, 24; Thuc. I, 10; 6, 15; Pl. Phil. 59, s B²; vgl. μψοσθ-(ην): μμψόσσω 1.

ἑμψόσσο (< ἑμψόσσο A²) Imperf. Med. 10r ἑμψόσσο, ἑμψόσσο II β, 686; Ap. Rh. I, 518; μμψόσσω 1.

ἑμψόσας Aor. I sp. μολόσας Tzet. Anteh. 3, 66. — Nicet.: βλώσσω 2.

ἑμψόν (< μώλον) Aor. 2 poet. Pind. O. 14, 18; I. 4, 21; -(s) B²; Aesch. Ch. 935 A²; -ας Soph. El. 506; -εν Eur. H. F. 745; Ar. Lys. 984; bei den Trag. sehr häufig, bes. in den Form. unt. μολ-: μολέω, βλώσω 2.

ἑμψόμαι (< ἑμψόμαι, ἑμψώ, ἑμψώ) Fut. Med. att. (157) -αί Aesch. Eum. 730 (> ἑμψή): ἑμψώ 3.

ἑμψάσσο 2 Sing. Imperf. Od. α, 271, 305; ἑμψάσσω 4.

ἑμψάσθην Imperf. Od. ε, 553; φ, 488; -ομεθα β, 201; vgl. -σο: ἑμψάσσω 4.

ἑμψόσλημα (< ἑμψόσλημα) Perf. sp. Luc. Catapl. I: ἑμψόσλημα 5.

ἑμψόσλοιστο Imperf. Od. ε, 456; ἑμψόσλοι 5.

ἑμψόσλημα (< ἑμψόσλημα) Perf. ἑμψόσλημα Her. I, 1; ἑμψόσλοι 5.

ἑμψόσσο¹) Aor. ἑμψόσσας II. β, 218; ἑμψόσσοιστες Luc. Tim. 5; ἑμψόσσο (-μψώ¹) 6.

ἑμψόσσο u. ἑμψόσσομαι s. u. μψόσσο u. μψόσσομαι.

ἑμψόσσομαι (< ἑμψόσσομαι) Aor. dor. μμψόσσο Theoc. 22, 75; 26, 20; μμψόσσο 7.

ἑμψόσσομαι (< ἑμψόσσομαι) μμψόσσοιστες Aor. Ar. Nuβ. 292; μμψόσσο 7.

ἑμψόν s. μψόν.

ἑμψώ (< ἑμψώ) Aor. II. β, 487; μψώ 8.

ἑμψόσθην Aor. Med. Mosch. 3, 91; μψώ 9.

1) ἑμψώ¹) Aor. μμψώ II. α, 637; μμψώσας Soph. Ant. 421; -σσοις Eur. Med. 1183; μψώ 10.

2) ἑμψώ (< ἑμψώ) Aor. Hippocr. 3, 546; μψώ 8.

ἑμψώ (< ἑμψώ, ἑμψώμαι, ἑμψώμαι) Fut. att. (157) τολέω ἑμψώ C. Fr. 2, 868; ἑμψώ 3.

ἑμψόσθην Aor. Pass. sp. μμψόσθην N. T. 2 Cor. 6, 3; μμψόσθην 11.

ἑμψόσσομαι Aor. -σω Aesch. Ag. 277; μμψόσσομαι Luc. Hist. conser. 33; μμψόσσο 11.

ἑμψόσσο Aor. Med. Hes. μψώ 11a.

1) ἑμψώ (< ἑμψώ) 3 Sing. Praes. für ἑμψώ II. φ, 569; ἑμψώ 12.

2) ἑμψώ (< ἑμψώ) 3 Plur. Praes. für ἑμψώ Od. ε, 132, 134; ἑμψώ 12.

ἑμψόσσοιστες Nom. Pl. Part. Praes. Xen. An. 4, 2, 20; ἑμψόσσοιστες, den Riemen des Wurfspiesses befestigten.

ἑμψόν (< ἑμψόν, -εν, ἑμψόν) Imperf. Od. γ, 292 A²; -εν II. ε, 543 B².

— Aesch. Prom. 452; ἑμψόν 13.

ἑμψόσθην Inf. Praes. Act. ep. ἑμψόσθην II. ζ, 229; — ἑμψόσθην u, 244; ἑμψόσθην 14.

ἑμψόσθην (< ἑμψόσθην) Aor. Pass. -σθην Pl. Theset. 200, d; -σθην Her. 7, 10, d; Pl. Phaed. 93, a; ἑμψόσθην 15.

ἑμψόσθην (< ἑμψόσθην) Fut. Pass. att. Bed. -σθην Luc. Nav. 32; ἑμψόσθην 15.

ἑμψόσθην (-σθην) Fut. Aesch. Prom. 786; -σθην Eur. Ale. 152; Ar. Pax. 1049; Pl. Symp. 197, a; Xen. An. 7, 6, 5; -σθην Thuc. 4, 85; ἑμψόσθην 15.

ἑμψόσθην Vb. Aristot. Top. 8, 9; ἑμψόσθην 15.

¹) Die Formen μψώ, -ω sind erst aus dem Futur. μμψώ entstehend. Vgl. Buttm. Ausf. Spr. 2 p. 245 u. μψώ, mit Ann.

1) Lang ist das u des Aor. nur bei Sp. wie Anth. 7, 420; 9, 558.

1 erinnern, mahnen; Med. sich erinnern, eingedenk sein, gedenken. 2 gehen, kommen. 3 (aus-, weg-)brechen; herausprudeln; vgl. ερuctare. 4 sich bekümmern um..., achten auf... 5 handeln, (ein-, ver-)kaufen. 6 aussaugen. 7 mühen, brüllen. 8 stöhnen, senken; saugen. 9 rauschen, brausen, murmeln; trans. beweinen. 10 sich (ver-, zu-)schließen; trans. (ver-, zu-)schließen. 11 tadeln. 11a streben, trachten, begehren. 12 darin, da sein. 13 wohnen, liegen, gelegen sein. 14 erliegen, tödten; Med. — Act. 15 sich entgegenstellen, sich widersetzen. 16 schwimmen. 17 fest-

ἔσχατον, -ατο Aor. Med. Anth. 9, 26; ἀπ- Luc. Pisc. 50; Polyb. 16, 3; σπασ- Call. Del. 47; *ἐσχατο* = *ἐλθε* schwimmen 16.

Ἰνα ξὺς Αὐτ. Οὐ. φ. 122; καταναίξαντες
 Μερ. 7, 36; συναίξαντες 7, 60 (▷ †
 συναίξαντες): ναίσω 17.

ἐνέρον (< *ἐνέρον*) Aor. 2 -*er* Pind.
N. 10, 15; -*er* Eur. Suppl. 821. (im
Hexam.); *ἐνέρον* 14.

δραγρον Perf. ὄδ. α, 236; Arat. 453:
δραγρον 18.

drapizō (< *drapizōn*, *drapizōn*) Aor.
ll. g. 187; x. 323; *drapizō*; Ap. Rh.
1, 92. 1041. — Pind. N. 6, 59 (6.
11); *drapizō* 19..

ἄναξις Fut. ἄναξις Il. 20, 339;
-ἔων λ. 101 (6. 11): ἄναξις 19.

Pass. *slu*- Eur. Med. 166; L. T. 175;

ner- Phoen. 20; *κατασθες* für
-*σθες* [115] Ar. Vesp. 682: *κατα* 13.
κατασθες (< *κατασθες*) Hor. -*σθες* Hom.
Hym. 2, 120 banten; -*σθες* Pind. P.
5, 94? (> *κατασθες*) liess wohnen,
siedelte an: *κατασθες* 13.

Sedacate (< *sedacate* sp.) Aor.
Med. less much nieder dr- ll. β ,
629; Od. a, 254; in act. Bed. less
wohnen, siedelte Jem. an: Ap. Rh.
4, 275; *κατασέδων* Aesch.
Eum. 429; *ἀνασέδων* Eur. I. T.
1260; als Simpl. *sedacate* Hes. Op.
639; *sedacate* 13.

δραυλιζομαι inf. Aor. Pass. Xen.
An. 7, 7, 8: *δραυλιζομαι* sich auf-
halten.

Fraxus Improf. Her. 7, 231: *lavin* 20.
Fraxus Aor. Athen. (Daphil):
lavin 20.

ἰνυσάμενος Part. Aor. Med. Luc.
Tim. 6; Ael. bei Suid.; vgl. *ἰνύ-
σασθαι*: *ἰνύω* 20.

371. c: vol. -diagnosi: Anno 20.

279; Eur. Fr. Accl. 19 D; *av-*
stolfe 21.

ἐνῶχε (< *ἐνῶχος*) *Impf. Theocr. spec-*
[*Theocr.*] 21, 18; *ἐνῶς* 22.

5, 9, 31 (dass es bedürfe): *bedürfe*.

Indiculus Impr. iter. Theor. 16,
38; *Indiculus* 23.

Indica 23.

Indiánus: *Præc. Med. Hom. Hym.*
32, 6: *Indián* 23.

Indefessum Aor. 1 für *Indefessum* II. σ,
584, sie betreten: *Indefessum* 24.

ἐνδοσίαν & ἀνδοσίαν.

ἐρδοιασθ- (ητ) Aor. Pass. -θησθαι
pass. Bed. Thuc. 1, 122; -οισιν act.
sp. Parthen. 9, 4; ἐρδοισιν 25.

Dem. 21, 69; *κατασκευάζω* 26.

δραγυῦντο Pls. cf. Dom. 3, 55:
δρύνω 27.

driznos (< *driznos*, *driznos*) 3 Sing.
Opt. Aor. 1 Soph. Tr. 774 (▷ *driz-*
nos Herm. nach MS.); Xen. Symp.
2, 3; *edpa* 28.

Hipp. 392; Pl. Crit. 43, c: *αἶψα* 28.

ἀναγκάματος (< ἀπεινάματος) Part.
Aor. 1 Aesch. 1, 131: φέρω 28.

δύστας (< *δυσίναος*, *δυσίναος*) Part.
Aor. 1 Xen. Mem. 4, 8, 1 (> *-ών*)
δυσίναος Dem. 49, 51 Bekker
> vulg. *δυσίναος*); also *Simpl.*
sonst erst bei Spät-, wie Plut. Mor.
233, c; V. T. Esdr. 4, 2; N. T. Luc.
12, 23; Act. Ap. 5, 2; 14, 13; in
Compos. vanderlindia Xen. An. 6,
5, 6 Poppo, Bornem. > *-ότης*
Krüg., Vulg.; *δυσίναος* Mem. 2,
2, 5 (> *όσος*); *δυσίναος* 1, 2,
53 (> *ότης*); *όσος* 28.

drôgnasôas (< *drôgnasôas*) Inf. Aor.
Med. *elô-* Isocr. 15, 188: *elôas* 28.

drágnate (< *dréinate*) 2 Plur. Imper. Aor. 1 Encl. Heralcl. 751; Hes. Ar. Ran. 847; *edon* 28.

φρυγαν 3 Sing. Imper. Aor. 1 Ar.
Nub. 1490; Vesp. 529; Ran. 1304;
Thesm. 238; Pl. Phaed. 116, d;
φρου- Xen. Symp. 6, 2; *φρου* 28.

drücken, feststampfen, 18 einfügen. 19 den getödteten Feind anziehen, der Waffen berauben; *spoliare*. 20 anzünden. 21 ein Schiff od. zn Schiff schieken; (zu Schiff) reisen. 22 schwimmen. 23 unter freiem Himmel sein; an einem Orte wohnen; *trans.* unter freiem Himmel wohnen lassen. 24 (vor)lagen, verscheuchen. 25 in Zweifel sein, bezweifelt werden. 26 jugendlich, übermüthig, leichtsinnig handeln. 27 verloben; *Pass.* verlobt werden, zur Brant bekommen. 28 tragen.

Eryx (< *Eryxos*) 2 Sing. Imper.
Aor. 2 Enr. Heracl. 699 (*Eryx*);
Ar. Eqn. 110; Xen. Mem. 3, 6, 9:
erōn.

δυσπύκνυς Inf. Aor. 2 Tragg.; Xen. Cyr. 2, 2, 9; Pl. Ap. 37, c; Rep. 503, c; *δυσ-* Thuc. 6, 82; *πρὸς* Pind. P. 9, 62; *ἐφ' ὧν* 1.

ἐνδύκωμις (< *ἐνδύκωμις, δύνωμι*) Opt.
Aor. 2 Soph. Fr. 105, 4 D; -ας Pl.
Rep. 330, a; *μετενδύκωμις* Xen. Cyr.
1, 6, 38; 5, 3, 26; *ἐπενδύκωμις* Thuc.
6, 20; *ἐπενδύκωμις* Isocr. 12, 138:

Ερμηνεύς (< *Ερμης*) 2 Sing. Imper.
Aor. 1 Anaxipp. Fr. Com. 4, 466
(bei Athol. 11, 486) Conjectur
Personae: *Ερμηνεύς* 1.

divyxa (*divixa*, *divixn*) Conj. Aor.
Eur. H. F. 939; -η Soph. Tr. 573;
-α Pl. Rep. 946, α: *divex* 1.

dryas (*< dryas*) Part. Aor. 2
Pind. 1, 7, 21; Soph.; Eur.; Xen.
Cyr. 2, 2, 8; [Pl.] Ep. 353, c;
dryas Thuc. 6, 66; *dryas* 1.

δρυσία (> *ῥρυσία*) Imperf.
δρυσία Isaac, 3; 45 (> *ῥρυσία* [85]):
δρυσία 2.

^(*)▷ *nyvāro* [85]: *tyvāro* 2.

▷ *trayvshans* Pluperf. Dem. 33, 29
 ▷ *trayvshans* Bekker; *trayvshans*).
 vgl. *trayvshans* [8.5]: *trayvshans* 2.

δρεγέησα (< ῥεγέησα) Aor. Isac.
3, 79, 52 > ῥεγέησα, vor Bekker
δρεγέησα (65): ῥεγέησα 2.

3, 55 (▷ *kyriarō*); vgl. *kyriarō* 2.

deduxer 3 Plur. Plapf. sie
hatten angerufen Xen. An. 5, 4,
13: *dedux* anziehen.

An. 7, 1, 41: *bedürf*, *bedürfen*, *bedürfen*.

Isodactyla Aor. *Isodactylus* Plut. Mor.
11, c; Lnc. Hermet. 25; Gall. 41:
Isodactylus 3a. 19

4, 188: *Isotoma* 4.

Ἰνστιτούτο ε. Ἰνστιτούτον.

ἐρέκει 3 Sing. Aor. 1 ep. st. ἐρέκει
s. ἔκει: ἐρέκει 5.

dr̥dqr̥ (< *dr̥d̥qr̥*) 3 Sing. - imperf. ep.
cf. *dr̥d̥qr̥* Od. 4, 164; τ, 443; *dr̥d̥qr̥* 6.

Xen. Mem. 1, 1, 17; 4, 5, 9; Pl. Cra.
411, c (384): *ἐρτυντο* 7.

3 Sing. Opt. Aor. II. β , 490:
8.

Iriza (< ἱριζα, ἱριζαν) 1 Sing.
Aor. 1 Ion. Orph. Arg. 312; ἀ-
οι 1. 625. 2a. II. = 361. 2a. 3

Od. 4, 25; *ἐκ*-Il. 7, 261; *ἐκ* 3
δυσίκα (< *δυσίκα*, *δυσίκα*, *δυσίκα*)
 3 Sing. Opt. Aor. 2 Od. 9, 196
 Bekker (> *δυσίκα*); Theocr. 1, 134;
 2, 185; 2, 185

dytiscus (< *dytiscus*, *dytiscus*) Inf.
Aor. 1 II. σ, 334; Od. σ, 286; Hes.
Th. 784; Pind. P. 9, 53; Her. 1, 32;
It. 1, 24; 7, 112; 3, 3.

Her. 7, 152 (-may 136): sign 3.

• 1 Plur. Aor. 1 Od. ω , 43: $\phi\acute{\epsilon}\rho\omega$ 3.

ἀντακάματος Hes. 3, 148: ἄρσ 3.
ἀντακάμην (< ἀντακάμην) Luc. 1
Mod. Ant. Hes. 1, 57, 2, 169.

Med. *drainare* Her. 1, 57; 2, 150;
da- 5, 34; 7, 152 (> > > *drainare*);
vgl. *drainare*: *drainare* 3

Аор. 1 пл. а. 306 *A³* - *судьба*

Нер. 5, 99 \triangle $\sigma\alpha\tau\epsilon\acute{\iota}\nu$ -[41]: $\sigma\acute{\iota}\rho\alpha$ 3.
dyzinauto s. n. *dyzinauto*.

1) *ἔπειτα* (< *ἔπει*, *ἔπειτα*) 2 Sing.
Aor. 1 *ἔπει* II. v. 255: *ἔπει* 3. v.

2) *δραίνω* (< *δρύωμαι*) Part. Aor. 1
H. 9, 39; δι- Her. 1, 25; *δρυσιστορεα*
5, 79; -ος 8, 132; *δρ-* 4, 166;
-αρος 1, 68; 8, 10; -αου 4, 154;
πισω 8.

Aor. Med. Sald. G. Her. 6, 103.

δυναστε (< *δυναστε*) 2 Plur. Imper.

drisare (< *dr*) 3 Sing. Aor. Med.
Indr- II, c, 314; vgl. *drisare* u.
Indr- II, c, 314; vgl. *drisare* u.

ḡvaka (< ḡvaka, ḡvaka)-3 Sing.
Aor. II. e. 705; Plod. O. 3. 14: 9. 59.

eur- 3, 129 Cod. F. (\supset eury- [41]);

1 tragen. 2 verloben; Passiv. verlobt werden, zur Braut bekommen.
3 tragen. 3a in Zweifel sein, bezweifelt werden. 4 darin oder daraufsitzen.
5 hinein senden. 6 darin, da sein. 7 bedenken, beherzigen. 8 sein.

- ἔειπαι* (< *ειπελογον*) Imperf. Her. 8, 125: *ειπαι*, -αι 9.
ἔειπαι (< *ειπαι*) Inf. Aor. II. τ, 194 für Imperf.: *ειπαι* 1.
ἔειπαι (< *ειπαι*(v); *ειπαι*; *ειπαι*(v)) Aor. -αι; II. γ, 59: *ειπαι*, *ειπαι* 9.
ἔειπαι, *ειπαι* Hes. Se. 440 nach Buttm., G64ll. und Lob. eine Praesensform von *ειπαι*, welches das Etym. Mag. p. 691, 24 als böotisch bezeichnet; von Herm. in *ειπαι* 3 Sing. Plsperf. geändert Op. 6, 1, p. 218: *ειπαι* 1.
ἔειπαι (< *ειπαι*) 3 Sing. Conj. Aor. Od. β, 329: *ειπαι* 1.
ἔειπαι (< *ειπαι*, *ειπαι*, *ειπαι*) 3 Sing. Opt. Aor. 2 II. σ, 147; Od. φ, 196 (> *ειπαι* Bekker): *ειπαι* 1.
ἔειπαι Imperf. Aor. Anaer. Fr. 62 (61), 3 Bergk: *ειπαι* 1.
ἔειπαι (< *ειπαι*) 1 Sing. Conj. Aor. II. ζ, 258 A: *ειπαι* 1.
ἔειπαι Conj. Aor. 2 Med. -αι 1.
ἔειπαι s. *ειπαι*.
ἔειπαι Aor. 1 Her. 3, 39; Aesch. Enn. 401; Pl. Rep. 364, b; vgl. *ειπαι*, *ειπαι* (225): *ειπαι* 10.
ἔειπαι (< *ειπαι*) Aor. Med. -αι Pl. Leg. 741, b; -αι 771, b (225): *ειπαι* 10.
ἔειπαι 1 Plur. Praes. ep. st. *ειπαι* II. ε, 477: *ειπαι* 6.
ἔειπαι 3 Sing. Plsperf. Hes. Se. 440 nach Herm.; vgl. *ειπαι*: *ειπαι* 1.
ἔειπαι 3 Plur. Praes. Xen. An. 2, 4, 21: *ειπαι* 6.
ἔειπαι (< *ειπαι*, *ειπαι*, *ειπαι*) Aor. Pass. *ειπαι* Her. 9, 71 (> *ειπαι* II); *ειπαι* 1, 19 (< *ειπαι* II); *ειπαι* 2, 111; sehr häufig im Part., wie *ειπαι* 1, 116; 214; *ειπαι* 1, 158; *ειπαι* 1, 84 u. s. w.: *ειπαι* 1.
ἔειπαι s. *ειπαι*.
ἔειπαι (< *ειπαι*, *ειπαι*, *ειπαι*) Vb. *ειπαι* Stob. Flor.

- 79, 42 (Soerat); Schol. Thue. 3, 2: *ειπαι* 1.
ἔειπαι (< *ειπαι*) Aor. Pass. meist zweifelhaft 1) vgl. *ειπαι*: *ειπαι* 10.
ἔειπαι (< *ειπαι* Pind. I. 1, 3) Aor. Luc. Am. 25: *ειπαι* 11.
ἔειπαι (< *ειπαι*) Aor. Pass. *ειπαι* Pl. Leg. 737, e: *ειπαι* Dem. 59, 104; *ειπαι* 36, 38 (> *ειπαι*). — Act. Eccl. nar- Ath. 15, 677: *ειπαι* 10.
ἔειπαι (< *ειπαι*) Aor. Med. Ath. 12, 58; *ειπαι* Hippoc. 1, 520: *ειπαι* 10.
ἔειπαι (< *ειπαι*) redupl. Aor. nach Buttmann für *ειπαι* u. *ειπαι*, welche zu vergl.: *ειπαι* 12.
ἔειπαι (< *ειπαι*) Aor. II. π, 626; Od. σ, 78. 321. 326; τ, 65. 90; φ, 84. 167. 287; χ, 212; φ, 96 (> für alle Stellen jetzt *ειπαι* hergestellt): *ειπαι* 12.
ἔειπαι (< *ειπαι*) redupl. Aor. als Var. von *ειπαι* u. *ειπαι* II. σ, 546. 552; φ, 473 (> für alle Stellen jetzt *ειπαι* hergestellt, sowie auch Qu. Sm. 2, 430; 4, 302; 5, 237 n. s. w.): *ειπαι*, in der Bed. von *ειπαι* 12.
ἔειπαι (< *ειπαι*) Plsperf. *ειπαι* Ep. 295, d (> *ειπαι*): *ειπαι* 13.
ἔειπαι s. *ειπαι*.
ἔειπαι (< *ειπαι*) Plsperf. Med. als Act. Her. 1, 77 (> *ειπαι* Bekker); *ειπαι* 7, 206 (> *ειπαι* Bekker); *ειπαι* 7, 207; vgl. Anaer. Fr. 10 Bergk; Soph. Fr. 191, d {-w- 553}: *ειπαι* 14.
ἔειπαι (< *ειπαι*, *ειπαι*) Imperf. Pind. N. 1, 69; *ειπαι* O. 8, 29; N. 4, 33 (> *ειπαι*): *ειπαι* 15.
ἔειπαι Opt. Praes. Od. ε, 561; *ειπαι* Pind. Ol. 8, 82: *ειπαι*, *ειπαι* 15.
ἔειπαι Acc. Part. Praes. Od. ε, 549. 556: *ειπαι* 15.

1) S. Kr. Stud. 2 S. 37.

2) Vgl. Buttm. Lexil. 1, p. 282; Wern. Trigraph. p. 358.

vorhanden sein, da sein, existiren, leben. 9 zanken. 10 (ans-, ver-)theilen; weiden. 11 zürnen, übelnehmen; Med. sich schämen. 12 anreden, verkünden. 13 nachdenken, überlegen, beabsichtigen. 14 a. wahrnehmen; b. erdenken; c. bedenken. 15 a. (an)sagen, erzählen; b. heissen.

ἐρέποντες Dual. Part. Praes. Od. ψ, 301: ἐρέπω 1.

ἐρέποντες Plur. Part. Praes. Il. λ, 643: ἐρέπω 1.

ἐρέποντες Dal. Plur. Part. dor. für -ουσιν Pind. N. 6, 67: ἐρέπω 1.

ἐρέπουσα Fem. Part. Praes. Od. ω, 414: ἐρέπω 1.

ἐρέπουσαν Aor. 1 Il. χ, 374: ἐμπρήθω 2.

ἐρέπω Conj. Praes. Axionic. 3, 7: ἐρέπω 1.

ἐρέπων (< ἐρέπω) Part. Praes. α. ἐρέποντα, -τε, -τες, -ουσα, -ουσιν: ἐρέπω 1.

ἐρεσαν 3 Plur. Imprf. ep. st. ἐρήσαν Od. φ, 60: ἐρεμι 3.

ἐρεσταχται Perf. Pass. Od. β, 271: ἐρεσάω 4.

ἐρεταλάμην Aor. Med. -ατο Her. 1, 156; Luc. Philopat. 13; ἐρεταλάμενος Her. 1, 118, 123; ἐρεταλάσθαι Xen. An. 5, 1, 13: ἐρετῆλω 5.

ἐρεταλον Imprf. Xen. An.: ἐρεταλον.

ἐρετῆλλω 2 Sing. Imprf. Her. 1, 118; ἐρετῆλλω 3 P. 1, 90; 3, 16, 25: ἐρετῆλω 5.

1) ἐρευσα (< ερεῖσα Il. θ, 246) Aor. Eur. Hec.; Pl. Phaed. 117, α: ερεῖω, nieken, winken.

2) ἐρευσα Aor. ἔ- Thuc. 2, 90; ἐρευσσαι Eur. Hipp. 470: ερεῖω 6.

ἐρεχθ-(ην) (< ἐρεχθην) Aor. Pass. -θείη Pl. Tim. 63, α; -θήναι Parm. 138, d; -θέντα Tim. 87, α; ἀρεχθῆ Leg. 910, e; εἰς- Xen. Oec. 7, 21; ἀρεχθῆναι Xen. Symp. 8, 30; κατ- Thuc. 4, 120; ξυν- 1, 9; ὑπερ- Xen. Oec. 18, 7; ἀρεχθῆναι Pl. Euth. 7, e; παρεχθῆναι Phil. 38, d; vgl. ῥήχθην: ερεῖω 7.

ἐρεχθήσομαι (< εἰσθήσομαι) Fut. Pass. ἐπ- Thne. 7, 56; κατ- Isoer. 13, 19: ερεῖω 7.

ἐρέωσα Aor. 1 -ε Ap. Rh. 4, 1241: ἐρεώσω 8.

ἐρήε (< ῥήεον) Imprf. Ion. παρ- Qu. Sm. 9, 114: παρῥήεω, daneben aufhäufen.

ἐρήεν (< ἐρήην) 3 Sing. Imprf. ep. st. ἐρήν Il. α, 593: ἐρεμι 3.

ἐρήεσα (1 ἑρεσα) Aor. ῥήεσαν Od.

τ, 64; ῥήεσας Her. 1, 60 (> ῥήεσας); παρῥήεσαντα 2, 107 (> παρῥήεσαντα): ῥήεω 9.

1) ἐρήθην (< ἐρήσθην) Aor. Pass. sp. Herodi. 4, 2, 21: ερεῖω 9.

2) ἐρήσθην Aor. Pass. ῥηθήντα Pl. Pol. 282, e: ερεῖω 10.

ἐρήπας 2 Sing. Aor. 1 Il. ε, 700; -αμεν Od. η, 401: ἐρήπαι 11.

ἐρήπαι (< ἐρήπαι) Aor. 1 Il. φ, 570: ἐρήπαι 11.

ἐρήν (< ἐρήν) 3 Sing. Imprf. Xen. An. 1, 5, 1: ἐρεμι 3.

ἐρήνευγται (< ἐρήνευται) 3 Sing. Perf. ἀν- Corp. Inscrpt. 1, 76, 4 Böekh: ερεῖω 7.

ἐρήνευμαι (< ἐρήνευμαι) Perf. Pass. α. -μένος, -εσται: ερεῖω 7.

ἐρήνευμένος Part. Perf. Pass. -μένον in μετ- Pl. Prot. 339, α; -μένον in δε- Symp. 187, e; -μένον in εἰς- Dem. 27, 4: ερεῖω 7.

ἐρήνευμαι (< ἐρήνευμαι, εἰσμαι) Perf. Pass. Ion. ἐρήνευμένα Her. 8, 37: ερεῖω 7.

ἐρήνευται (< ἐρήνευται) 3 Sing. Perf. Pass. Rep. 584, d: εἰς- Eur. Ion. 1340; vgl. -εσται: ερεῖω 7.

ἐρήνευτο Pluprf. Xen. Hell. 4, 3, 20; vgl. -εσται: ερεῖω 7.

ἐρήνεον (< ῥήεον [> ῥήεον]) Imperf. ἐπ- Il. η, 428, 431; παρα- Od. α, 147; -ον η, 51; -ον Ap. Rh. 1, 1123; Qu. Sm. 4, 135: (ἐπ-, παρα-)ῥήεω 9.

ἐρήνοθε att. redupl. Perf. mit Praesensbed. in den Compos.: ἐπενήροθε Il. β, 219; α, 134; Od. θ, 365; κατενήροθε Hes. Sc. 269; Hom. Hym. 5, 279; παρῥενήροθε Ap. Rh. 1, 864; Orph. Lith. 628: nach Buttm. Lexil. 1, p. 266 f. von ΕΝΕΘΩ, ΕΝΘΩ: ἐρήνοθε 12.

ἐρήνοχα Perf. -εν Dem. 22, 62; -εις 21, 108. — Pl. Mor. 990, d; 1044, e; συνερηγόχην Xen. Mem. 3, 5, 22; μετερηγόχας Pl. Critia. 113, α: ερεῖω 7.

ἐρηντίωμαι (< ῥηντίωμαι) Perf. nur Ar. Av. 385 durch das Metr. gewahrt (84): ἐρατρίωμαι 13.

ἐρηρα Aor. 1 selten u. sp. κατ- Orph. Arg. 669: ἐραλέω 14.

1 α. (an)sagen, erzählen; δ. heissen. 2 α. anzünden; δ. hineinblasen. 3 darin, da sein. 4 einträufeln. 5 heissen, befehlen. 6 schwimmen. 7 tragen. 8 hineinstossen. 9 (auf)häufen. 10 spinnen. 11 hinein sen-

ἐνέγκω 3 Sing. Aor. 1 Med. II. ε, 43, 59; ξ, 515; Od. ω, 424; Hes. Th. 316; Ap. Rh. 1, 1040; ἐνέγκω 14.

1) ἐνέγκω (< ἐνέγκω Ion.) Aor. συνέ-
νέγκω Her. 1, 34; νήσας Ar. Lys.
373; -σαντες 269; Eur. H. F. 243;
Thuc. 2, 52; auch Her. συνένέσας
1, 86; νήω 9.

2) ἐνέγκω Aor. Soph. Fr. 391; ἐπεί-
νους II. ν, 128; ω, 210; νήσας
Eupol. Fr. Inc. 19 Meineke (> νή-
σας!); νήω, νήσω 10.

ἐνέσθην s. νήσαντο.

ἐνέσαν 3 Plur. Imprf. Xen. An. 1,
5, 2; ἐνέμω 3.

ἐνέσαι, -εις s. ἐνέσω.

ἐνέσθην (< ἐνέσθην) Aor. Pass. sp.
Arr. An. 7, 3, 2; Euseb. Praep. 4,
155, c; νήω 9.

ἐνέσσω s. ἐνέσω.

ἐνέσω Fut. -ω Od. ε, 198; -εις II. π,
449; -αντες ξ, 131; ἐνέσω 11.

ἐνέ' st. ἐνέ' Theocr. [436]: ἐρχο-
μαι 15.

ἐνέμενος Plur. Part. Aor. 2 Med.
Xen. An. 1, 4, 7: ἐνέμεται, ein-
schiffen.

ἐνέθης 2 Sing. Conj. Aor. 2 für ἐν-
έθης Theocrit. [436]: ἐρχομαι 15.

ἐνέορ' s. ἐνέορ.

ἐνέορ 3 Sing. Aor. 2 II. ω, 79;

ἐνέορ' ο, 623. — Ap. Rh.: ἐνέορ-
ω 16.

ἐνέορθηθ(ην) Aor. Pass. -θῆμαι Pl.
Crat. 421, d; ἐνέορθητε Prot. 327,
a; -θείς Symp. 208, c; Xen. Hell.
4, 4, 19 (384): ἐνέορμαι 17.

ἐνέορθησμαι (< ἐνέορθησμαι)
Fut. sp. Epict.; Arr.: ἐνέορμαι 17.

ἐνέορσμαι (< ἐνέορθησμαι)
Fut. Lys. 12, 45: ἐνέορμαι 17.

ἐνέορσμεν 1 Sing. Opt. Xen. An.
3, 1, 20: ἐνέορμαι 17.

ἐνέορσμαι 1 Sing. Praes. Xen.
2, 4, 5: ἐνέορμαι 17.

ἐνέορσμενος Part. Praes. Pl. Gorg.
499, b u. s. w.; passiv. Bed. sp.

Appian. Civ. 5, 133: ἐνέορμαι 17.

ἐνέω Part. Aor. 2 für ἐνέω in ἐν-
Theocr. [436]: ἐρχομαι 15.

1) ἐνε (< ἐν) 3 Plur. Praes. für ἐνεαι
II. ν, 248; Od. ε, 126: ἐνεαι 3.

2) ἐνε (< ἐν) 3 Sing. Praes. für ἐνεαι
Od. φ, 288; Xen. An. 5, 3, 11; Pl.
Parm. 158, c: ἐνεαι 3.

ἐνεπρήσας Inf. Aor. II. ν, 319 Γ*:
ἐνεπρήσω 2.

1) ἐνεπρήσω Fut. II. θ, 182 B*:
ἐνεπρήσω 2.

2) ἐνεπρήσω Conj. Aor. 1 -ωαι II. π,
82: ἐνεπρήσω 2.

1) ἐνεπρε(ν) 3 Sing. Aor. 2 II. β,
80; ζ, 438: ἐνέτω 1.

2) ἐνεσπε (< ἐνέσπε) 2 Sing. Imper.
Aor. Od. δ, 642; Aesch. Suppl. 603;
Theocr. 25, 34: ἐνέτω 1.

ἐνεσπε(ν) Inf. Aor. 2 Od. γ, 93;
δ, 323; Hes. Th. 369; Ap. Rh.;
[Eur. Suppl. 435]: ἐνέτω, ἐνέτω 1.

1) ἐνεσπες 2 Sing. Aor. 2 II. ω, 388:
ἐνέτω 1.

2) ἐνέσπες? (< ἐνεσπε) 2 Sing. Im-
per. II. λ, 186; ξ, 470; Od. γ, 101;
δ, 314. 331; λ, 492; μ, 112; ξ, 185;
χ, 166; φ, 35; Ap. Rh.: ἐνέτω,
ἐνέτω 1.

ἐνέσπη 3 Sing. Conj. Od. γ, 327;
θ, 101. 251: ἐνέτω 1.

ἐνέσπῃσω Fut. Od. ε, 98: ἐνέτω,
ἐνέτω 1.

ἐνέσπες 3 Sing. Opt. Aor. II. ξ,
107: ἐνέτω 1.

ἐνέσπες 2 Sing. Opt. Aor. Od. δ,
317: ἐνέτω 1.

1) ἐνέστω Indie. Praes. sp. Nic. Ther.
522; Orph. Arg. 850; Lith. 4; Dion.
Per. 391: ἐνέστω, Nebenform von
ἐνέτω 1.

2) ἐνέστω Conj. Aor. 2 II. λ, 838; Od.
ε, 37; Ap. Rh.: ἐνέστω, ἐνέτω 1.

ἐνέσσω Aor. sp. νήσας (< νή-
σας) Maneth. 3, 412; νήσας Herm.
Fr. 2, 65 (bei Athen. 13, 598, d
[> νήσας] Herm. Opusc. 249)
vgl. Lob. zu Butt. νήσας 18.

ἐνέσσω Gen. Plur. Part. Praes.
Xen. An. 7, 4, 17: ἐνέσω = ἐνέσω
darin fest gehalten werden.

1) Nicht ἐνέσω vgl. Butt. Ausf. Spr.
2, p. 167; u. Gölz, Accentlehre, p. 87.

2) Vgl. Spitzner II. II, 186 u. Gölz, Ac-
centlehre, p. 86.

1) Vgl. Butt. Ausf. Spr. 2, p. 248.

den. 12 ἐν- darauf liegen; νει-, νει- daran haften. 13 sich entgegen-
stellen, sich widersetzen. 14 erliegen, tödten; Med. = Act. 15 kommen,
gehen. 16 hineinpringen. 17 bedenken, beherzigen. 18 (weg-, zu-
rück)gehen.

ἐπίσθην Aor. Pass. καταριθθεῖσαι Hippocr. 1, 216: καταρίξω 1.

1) ἐπίσα (< εἶπε Od. ε, 505) Aor. Eur. Suppl. 765: εἶξω 2.

2) ἐπίσα Aor. kat- Ar. Ach. 135: εἶψω 3.

ἐπίσαι Inf. Aor. 1 sp. Nonn.: ἐρίσω, ἐρίσω 4.

ἐπιπάμην Aor. Med. Hes. Op. 739: εἶπαντο Eur. Baech. 767: -ασθαι Od. α, 138 B²: -άμενος Il. ω, 305: εἶξω 2.

1) ἐρίψω¹⁾ (< ἐρίσσω) Fut. Od. β, 137; -ω Il. η, 447; Od. λ, 148.

— Ap. Rh.; Theocr.: ἐρίσω¹⁾, ἐρίσω 4.

2) ἐρίψω Conj. Aor. Theocr. 27, 10: ἐρίσω, ἐρίσω 4.

ἐννεάκωος 3 Plur. Perf. Her. 3, 6 ion. [-ω 553]: ἐννέω 5.

ἐννέωτο α. ἐννέωτο.

ἐννέωτο α. ἐννέωτο.

ἐννεον Imperf. st. ἐννον Il. φ, 11: εἶω, schwimmen.

ἐννεπε Imper. cp. Od. α, 1; Il. β, 761: ἐνέπω, ἐνέπω 4.

ἐννέποισα (< ἐνέποισα) Fem. Part. dor. Pind. l. 7, 46: ἐννέτω 4.

ἐννεπον, -ον (< ἐννεπν, ἔννεπε) Imperf. Il. θ, 412; Pind. O. 1, 47.

86; 8, 41; 4, 242; 9, 96: ἐννέπω, ἐννέπω 4.

ἐννέπων (< ἐννέπων) Part. Praes. Pind. N. 7, 69: ἐννέπω, ἐννέπω 4.

ἐννεῖτε 2 Plur. Xen. An. 5, 9, 29: ἐννέω 5.

ἐννεοῦμενος Part. Praes. Pass. Xen. An. 3, 1, 3: ἐννέω 5.

ἐννεχλεῖς = ἐννεχλεῖς Theocr. 29, 39: ἐννεχλέω 10.

ἐννεῶνται 3 Plur. Conj. Praes. Xen. An. 3, 1, 41: ἐννέω 5.

ἐννευσθαι (< ἐννευσθαι) Inf. Praes. Od. ζ, 28; ζ, 514. 522: ἐννευε 6.

ἐννευε Imperf. Od. ε, 230; Od. κ, 543; ἐννευ' ε, 229: ἐννευε 6.

ἐννεύσας, -οντα α. u. ἐννεύσας.

ἐννεῖτε α. u. ἐννεοῦμεν.

ἐννεῖσθην²⁾ Aor. Pass. νεηθέντα Pl.

1) Vgl. Buttm. Lexil. 1 p. 279 ff.

2) Vgl. ἐννεύσας, ἐννεύσας.

Leg. 692, c; Luc. Alex. 4; in den Compos. ἀπο-, δια-, ἐν-, προ- γε- wöhnl. Dep. pass. (382, 387); δια-

νεῖσθην Thuc. 4, 13; διανεῖσθην Pl.

Phaed. 99, c A²; -ης, -η A²; -ημεν,

-ησαν Pl.; διανεῖσθην Her. 3, 122;

διανεῖσθην 6, 115; διανεῖσθην Luc. Am. 31; προνεῖσθην Lys. 3,

37; Pl. Crat. 395, c; προνεῖσθην Lys. 3, 29 (mit Vorbedacht); Isaac.

2, 46 (382); pass. διανεῖσθην Pl.

Leg. 654, c; νεῖω 7.

ἐνέησα (< νέησαι, ἐννεῖσαι) Aor. Il. κ,

550; Od. λ, 62; -ει(ς) Il. γ, 21 Γ²;

Pl. Rep. 508, d; Xen. An. 3, 4, 44:

νεῖω 7.

ἐνεοῦσάμην (< νεῖσασθε, ἐννεοῦσάμην)

Aor. Med.; med. Dep. (387) in dem

Compos. προνεοῦσάμην Eur. Hipp.

398. 685; προνεῖσθαι Ar. Equ. 421.

— Antiph. 5, 43 (προδ- 79); δι-

νεῖσασθε Diod. Sic. 20, 30: (προ-,

δια)νεῖω 7.

ἐνεοῦντας, -τες Part. Praes. Xen.

An. ἐνεοῦνται, darin wohnen.

ἐνέμεσα Aor. Her. 1, 131; Pl. Charm.

155, d; Prot. 322, a: νεῖω 8.

ἐνεμίσθην Aor. Pass. Her. 1, 140:

νεῖω 8.

ἐνδ' Nentr. Part. Praes. Pl. Rep.

431, c: ἐνδ' 9.

ἐνδόντων Gen. Plur. Part. Praes. Xen.

An. 2, 4, 22: ἐνδ' 9.

ἐνεοῦ α. u. ἐνεοῦμεν.

ἐνεοῦσάμην Imperf. Med. προ- Xen.

An. 7, 7, 37; -οῦ 2 Pers. Pl. Tim.

26, d; -εῖτο Rep. 332, b; -οῦμεθα

Leg. 622, b; -οῦντο 967, a: (προ-,

δια)νεῖω 7.

ἐνεχλέω Fut. Anth. 11, 126: ἐνε-

χλέω 10.

ἐντεθύμημας Perf. -ται Thuc. 1,

120; -σαι Xen. Mem. 3, 3, 12;

-ῆσθαι Pl. Phaed. 86, b: ἐνθυμέ-

μας 11.

ἐντετλάμενος, -ασθαι α. u. ἐντε-

τλάμην.

ἐντετλάσθαι Inf. Aor. Xen. An. 5,

1, 13: ἐντετλάμαι, antragen.

ἐντετελεν Aor. st. ἐντετελεν Pind. Ol.

7, 40: ἐντετελεν 12.

1 begießen, besprengen. 2 netzen, waschen. 3 schnellen. 4 a. (an-) sagen, erzählen; δ. heissen. 5 bedenken, erwägen; glauben; bedeuten. 6 bekleiden; anziehen; Med. sich anziehen, anlegen. 7 a. wahrnehmen; δ. erdenken; c. bedeuten. 8 a. gewohnt sein, pflegen; δ. dafür halten, glauben, meinen. 9 darin, da sein. 10 belästigen. 11 bedenken, be-

ἐντελοῦμαι Fnt. sp. N. T. Schol. Il. ω, 117: ἐνέλλω 12.
 ἐντεταγμένω Part. Perf. Pass. Xen. An. 3, 3, 18: ἐντάττω, einordnen.
 ἐντέταλμαι Perf. Pass. gew. pass. Eur. Phoen. 1648; ἐντεταλμένα Her. 1, 60, 63; 6, 106; aet. Polyb. 17, 2: ἐνέλλω 12.
 ἐν-τίταται s. τίταται.
 ἐν-τετατός s. τετατός.
 ἐντί st. ἐστί n. αἰολ 3 Sing. n. Plur. Praes. Theocr.; Bion.; Mosch. [276]: αἰμί 13.
 ἐντύνα Aor. Il. ε, 162; Enr. Hipp. 1183: ἐντύνω 14.
 ἐντυνάμην Aor. Med. Od. μ, 18; Hes. Op. 630: ἐντύνω 14.
 ἐντύνας 2 Sing. Praes. Med. Od. ζ, 33: ἐντύνω 14.
 ἐντύναςσι (< ἐντυον, ἐντυονον) Imperf. Ap. Rh. 3, 40: ἐντύνω 14.
 1) ἐντύνομαι Praes. Med. -όμενος Od. γ, 33: ἐντύνω 14.
 2) ἐντύνομαι Praes. Pass. -ονται Ap. Rh. 2, 135: ἐντύνω 14.
 ἐντύνον (< ἐντυον, ἐντύνονον) Imperf. Il. ε, 203; Od. μ, 183: ἐντύνω 14.
 ἐντύνοντο Imperf. Med. Il. ω, 124 B²: ἐντύνω 14.
 ἐντυνῶ Fnt. Lycophr. 7134: ἐντύνω 14.
 ἐντυον (ἐντυον, ἐντύνονον) Imperf. -ν) Il. ε, 720; Pind. N. 9, 36; -ον 3 Plur. Il. ψ, 259; ἐντυ Pind. Ol. 3, 28. — Ap. Rh.; Mosch.: ἐντύω 14.
 ἐνύσταται (< ἐνύσταται) Aor. Theophr. Char. 23; ἐνυ- Plut. Brut. 36: νυστάζω 15.
 ἐνύσταται (< ἐνύσταται) Aor. Com. Fr. 3, 549; Anth. 12, 135: νυστάζω 15.
 ἐνωσα (< ἐνώθη) Aor. ion. ἐνώσας Her. 1, 68; ἐνώσαντα 86 [-ω-558]; vgl. ἐνώθη: νότω 7.
 ἐνωσάμην, νώσατο, -όμενος (< ἐνωσάμην) Aor. Med. Teogn. 1298; Ap. Rh. 4, 1407; Theocr. 25, 265; Call. Jov. 87 [-ω-553]: νότω 7.
 ἐνώχλων (< ἡνώχλων, ἡνόχλων)

Imperf. Var. für ἡνώχλων: ἐνώχλω 10.
 ἔξαγαγεῖν Inf. Aor. 2 Xen. An. 6, 2, 19: ἔκω 16.
 ἔξαγαγών Part. Aor. 2 Xen. An. 7, 5, 1: ἔκω 16.
 ἔξαίρεισθαι Opt. Aor. Pass. Xen. An. 2, 3, 16: ἔκω, ausnehmen.
 ἔξαιττοσμένη Fem. Part. Med. Aor. 1 losbittlend: ἔξαιτόν, ansbitten.
 ἔξαισασο 2 Sing. Opt. Aor. Il. δ, 36; -αίτο 3 Sing. Od. γ, 145: ἔκω 17.
 ἔξαιλαπάδωμεν Fut. Xen. An. 7, 1, 29: ἔξαιλαπάζω ansplündern.
 ἔξάλλασθαι Inf. Aor. ep. st. ἔξάλλασθαι Hes. Op. 105. 756. 800; Ap. Rh.: ἔξάλλω 18.
 ἔξαμβρόσας Inf. Aor. 1 Aesch. Eum. 925 (> ἔξαμβρόσαι): ἔξαμβρύνω, hervorquellen lassen.
 ἔξαστάς, -άτος, -τες Part. Aor. 2 Xen. An.: ἔξασταί 19.
 ἔξασταίτο Imperf. Med. Xen. An.: ἔξασταί 19.
 ἔξασταίτο Imperf. Med. X. A. 5, 9, 10: ἔξασταί 19.
 ἔξαπατηθέντες Part. Aor. Pass. X. A.: ἔξαπατάω 20.
 ἔξαπατηθῆναι Inf. Aor. Pass. X. An. 3, 2, 22: ἔξαπατάω 20.
 ἔξαπατήσας Inf. Aor. X. An.: ἔξαπατάω 20.
 ἔξαπατήσας Inf. Fnt. X. A.: ἔξαπατάω 20.
 ἔξαπελθ 3 Sing. Conj. X. A.: ἔξαπελθω 21.
 ἔξβαλεῖν 3 Sing. Aor. 2 X. An. 1, 1, 7: ἐξβάλλω, auswerfen, verbannen.
 ἔξβαν 3 Plur. Aor. 2 Sol. u. ep. st. ἔξβαν vgl. ἔξβαν: ἐξβαίνω 22.
 ἔξω, -ες s. ἔξω.
 ἔξωι Opt. Praes. X. A.: ἔξωι, es ist erlaubt.
 ἔξωλόμην s. εἰλόμην.
 ἔξωλλω Aor. 2 X. An. 5, 3, 4: ἔκω, ausheben.
 ἔξω Inf. Fut. Thuc. 3, 13; X. An. 2, 3, 15: ἔχω 23.

herzigen. 12 heissen, befahlen. 13 sein, vorhanden sein, da sein, existiren, leben. 14 (an-, zu)rüsten, schmücken. 15 nicken, schlafen. 16 herausführen. 17 ausheilen, (aus)sühnen, besänftigen. 18 gänzlich vermeiden, answeichen, entinnen. 19 Aor. 2 Act. u. das Med. anstehen. 20 betrügen, täuschen. 21 ausreichen, genügen. 22 heransgehen, (aus-, empor-) steigen. 23 haben, halten.

ἔχειναι Inf. Praes. X. A.: ἔχειναι.
 ἔχεισθαι 2 Sing. Praes. st. ἔχει Od. v, 179 [73]: ἔχεις 1.
 ἔχειναι Aor. 1 X. An. 1, 4, 10 liess anbauen: ἐκόνειν.
 ἔκονβισιν Imprf. X. An. 5, 9, 9: ἐκονβισιν, sich kopfüber hinaus-
 stürzen.
 ἔκλειναι s. ἔκλειναι: ἔκλειναι 2.
 ἔκλεισθαι s. ἔκλεισθαι: ἔκλειναι 2.
 ἔκλεισθαι Conj. Aor. Pass. X. An.: ἔκλεισθαι 3.
 ἔκλεισθαι 1 Plur. Opt. Aor. 2 Med. X. An. 2, 5, 20: ἔκλεισθαι, auswählen.
 ἔκλεισθαι 1 Plur. Opt. Aor. 2 Xen. An. 2, 5, 4: ἔκλεισθαι, benehmen.
 1) ἔκλειναι Inf. Aor. 2 st. ἔκλειναι Il. λ, 141: ἔκλειναι 4.
 2) ἔκλειναι (< ἔκλειναι) Inf. Fut. ep. Il. ε, 473: ἔκλειναι 5.
 ἔκλειναι 3 Sing. Perf. 2 Od. ε, 335: ἔκλειναι 6.
 ἔκλειναι Inf. Aor. Xen. An. 3, 2, 29: ἔκλειναι πόλεμον, den Krieg offen anfangen.
 ἔκλειναι Imprf. Od. ψ, 199: ἔκλειναι 7.
 ἔκλειναι Aor. 2 Pass. Xen. An. 7, 6, 42: ἔκλειναι, bestürzt werden.
 ἔκλειναι Imprf. Xen. An. 2, 6, 2: ἔκλειναι, ausschiffen, fortschaffen.
 ἔκλειναι 3 Sing. Aor. 2 Hes. Op. 98: ἔκλειναι 8.
 ἔκλειναι (< ἔκλειναι) Aor. Il. ε, 81: περὶ Theocr. 22, 50 (23, 26): ἔκλειναι 7.
 ἔκλειναι Perf. Pass. -μένος Ar. Fr. 684 (Dind.) (23, 26, 210): ἔκλειναι 7.
 ἔκλειναι s. ἔκλειναι.
 ἔκλειναι 3 Plur. Aor. Med. Xen. An. 5, 4, 12: ἔκλειναι, sich anstellen.
 ἔκλειναι (< ἔκλειναι dor.) Aor. Thesm. 438: ἔκλειναι, -ωμεν, -αι Pl.: ἔκλειναι 9.
 ἔκλειναι (-ων) s. ἔκλειναι.
 ἔκλειναι Vb. Pl. Rep. 509, α: ἔκλειναι 9.

ἔκλειναι (< ἔκλειναι) Fut. Pl. Apol. 29, ε; Xen. Oec. 8, 10: ἔκλειναι 9.
 ἔκλειναι s. ἔκλειναι.
 ἔκλειναι Aor. Pass. Xen. An. 7, 2, 32: ἔκλειναι, erziehen.
 ἔκλειναι (< ἔκλειναι) Fut. Isocr. 9, 34 (159): ἔκλειναι 9.
 ἔκλειναι 3 Plur. Aor. Xen. An. 3, 1, 16: ἔκλειναι, offenen Krieg erklären.
 ἔκλειναι Aor. Xen. An. 1, 3, 2; -ων 7, 4, 6: ἔκλειναι, entfliehen.
 ἔκλειναι Aor. 1 X. An. 1, 6, 5: ἔκλειναι, melden.
 ἔκλειναι Imprf. X. An. 2, 4, 24: ἔκλειναι, melden.
 ἔκλειναι Aor. Pass. Xen. Cyr. 8, 7, 1: ἔκλειναι 10.
 ἔκλειναι Fut. Xen. An. 6, 4, 34: ἔκλειναι 11.
 ἔκλειναι Inf. Xen. An. 1, 6, 10: ἔκλειναι 12.
 ἔκλειναι Imprf. Xen. An.: ἔκλειναι, fortgehen.
 ἔκλειναι Perf. sp. Cram. An. vol. 4, 196: ἔκλειναι 7.
 ἔκλειναι Imprf. Xen. An.: ἔκλειναι, verfließen sein.
 ἔκλειναι Aor. Xen. An. 7, 3, 33: ἔκλειναι, herauspringen.
 ἔκλειναι Imprf. Xen. An. 6, 4, 2: ἔκλειναι 13.
 ἔκλειναι Aor. Xen. An. 1, 6, 29: ἔκλειναι, verbreiten.
 ἔκλειναι Aor. Pass. Xen. An.: ἔκλειναι 14.
 ἔκλειναι 3) (< -αμαι, -αμαι) Perf. Pass. scheint fehlerhaft 3) προαπὸ Hippocr. 2, 188: ἔκλειναι 15.
 ἔκλειναι 3) (< ἔκλειναι [-αμαι]) Perf. Pass. Theophr. C. Pl. 5, 14, 6; Alex. Com. Fr. 3, 410; vgl. Apd. 1, 9, 1; Schol. Ar. Plat. 1062 (237): ἔκλειναι 15.
 ἔκλειναι (< ἔκλειναι) Aor. ἔκλειναι Thuc. 1, 109; ἀποκλειναι 7, 12 (225, 226, 228): ἔκλειναι 15.

1) Vgl. Bekker An. p. 261, 32.

2) Schaefer. Schol. Ap. Rh. 3, 276; Lob. Phrya. p. 34, 35 u. Paralip. p. 421.

1 aus-, herausgehen. 2 (ans-), benehmen. 3 ans Licht bringen. 4 herausziehen, entlassen. 5 haben, halten. 6 vorzugsweise theilhaft werden. 7 schaden, kratzen. 8 heraus-, ans-, fortfliegen. 9 aus-, erforschen, untersuchen. 10 aufwecken. 11 anführen. 12 heransführen. 13 erlaucht, vergönnt sein. 14 betragen, täuschen. 15 trocknen. 16 anfangen, vorangehen. 17 hinaustragen, erzählen, verbreiten. 18 zusammen-

ἔξερανθαι Inf. Perf. Hippocr. 2, 640: ἔξεραινο 15.

ἔξερανθῆν Aor. Pass. ἔξερανθῆν Pl. Phil. 31, c. — Aristot. περὶ ζῴων 1, 10, 3, 6: ἔξεραινο 15.

ἔξερσας 1) (< ἔξερσας 1) (ἔξερσας) Perf. Pass. Hippocr. 1, 706; ἀπεξερσασμένον Her. 1, 186; -or 7, 109; vgl. Antiphanes 217, 13 (237): ἔξεραινο 15.

ἔξερσμένα Part. Perf. Pass. Xen. An. 2, 1, 9: ἔξερσῶ, ausweiden.

ἔξερσῃ (< ἔξερσῃ) Aor. Ion. Hippocr. 2, 568; ἀπεξέρσῃ Her. 7, 109: ἔξεραινο 15.

ἔξερσῃ Impf. Xen. An.: ἔξερσῃ 16.

ἔξερσῃ Perf. Xen. Mem. 3, 6, 10, 11; -ότες Pl. Theaet. 154, d. — Philem. bei Athen. 7, 290, b: ἔξερσῃ 9.

ἔξερσῃ (< ἔξερσῃ) Aor. Theophr. 14, 28: ἔξερσῃ 9.

ἔξερσῃ Aor. Pass. Dem. 21, 202; 22, 66; ἔξερσῃ Pl. Crat. 436, d: ἔξερσῃ 9.

ἔξερσῃ Perf. Pass. -σας Dem. 18, 197; -σας in pro- 21, 227; -σμένη 14, 7: ἔξερσῃ 9.

ἔξερσῃ Impf. Xen. An. 6, 4, 11: ἔξερσῃ, heransverlangen.

ἔξερσῃ Aor. Pass. Xen. An. 1, 8, 21 wurde verleitet zu . . . : ἔξερσῃ 12.

ἔξερσῃ (< ἔξερσῃ) Inf. Praes. Od. σ, 448; Xen. An.: ἔξερσῃ, ausgehen, fortgehen.

ἔξερσῃ (< ἔξερσῃ, ἔξερσῃ) Inf. Praes. Od. λ, 531 (286): ἔξερσῃ, ausgehen.

ἔξερσῃ Inf. Praes. verkürzt aus ἔξερσῃ Macho b. Athen. 13, p. 580, C: ἔξερσῃ, ausgehen.

ἔξερσῃ 3 Sing. Opt. Praes. Xen. An. 6, 4, 2: ἔξερσῃ, ausgehen.

ἔξερσῃ 2 Plur. Imper. Od. β, 139: ἔξερσῃ, ausgehen.

ἔξερσῃ Fut. s. οἶσῃ: ἔξερσῃ 17.

ἔξερσῃ s. οἶσῃ.

ἔξερσῃ 2) (< οἶσῃ) Fut. Med. Eur. Hec. 398; -όμεθα Pl. Rep.

621, c. — ἀποξέρσας Com. Fr. 3, 300: ἔξω 5.

ἔξορμησας Inf. Aor. Xen. An.: ἔξορμῶ, antreiben.

ἔξορμησῃ (< ἔξορμησῃ) Aor. mit dopp. Augm. st. ἔξορμησῃ, οὐρμησῃ Anacr. Aleas bei Et. M. p. 355, 9: ἔξορμησῃ 18.

ἔξορμησῃ Impf. Med. Luc. Lex. 5: ἔξω 19.

ἔξορμησῃ (< ἔξορμησῃ) Aor. 1 spät. ἔξορμησῃ Tzetz. Hist. 9, 231: ἔξορμησῃ u. selten = ἔξορμησῃ 20.

ἔξορμησῃ (< ἔξορμησῃ) Aor. Med. Plut. M. 336: ἔξορμησῃ u. selten = ἔξορμησῃ 20.

ἔξορμησῃ Perf. -μένη Her. 2, 36; Ar. Thesm. 191; Pol. 30, 16, 3; Luc. Merc. Cond. 1: ἔξορμησῃ 20.

ἔξορμησῃ (< ἔξορμησῃ) Aor. ἔξορμησῃ Her. 5, 35: ἔξορμησῃ 20.

ἔξορμησῃ (< ἔξορμησῃ) Aor. Med. sp. ἔξορμησῃ sp. N. T. Act. 21, 24: ἔξορμησῃ 20.

ἔξορμησῃ 1) Aor. -σῃ II. ε, 179; ἐξέρσῃ 1) Enr. Fr. Beller. 11 (> ἐξέρσῃ); δὲξέρσῃ 1) Nonn. Dion. 39, 321 (> δὲξέρσῃ Gräfe): ἔξω 19.

ἔξορμησῃ Aor. Med. ἔξορμησῃ Xen. Cyr. 6, 2, 32: ἔξω 19.

ἔξορμησῃ Aor. Pass. Theophr. C. Pl. 5, 6, 13; ἐξέρσῃ Pl. Rep. 405, c (211): ἔξω 19.

ἔξορμησῃ Perf. Pass. περὶ Hippocr. 2, 856; med. ἀπεξέρσῃ Alciph. 3, 40: ἔξω 19.

ἔξω 1) (< οἶσῃ) Fut. Od. ε, 494; -σῃ II. ν, 833; Pl. Phil. 59, b; -όμεν II. σ, 274; Thuc. 7, 13; -εσῃ 1, 39; 3, 13; -όμεν II. ν, 27; Thuc. 8, 80: ἔξω 5.

ἔξω 3 Sing. Aor. sync. Pass. Ap. Rh. 1, 306 (> ἔξω): ἔξω 21.

ἔξω (< οἶσῃ) 3 Sing. Opt. II. ε, 112; λ, 838; ε, 333; Od. ε, 421; ε, 77; Her. nar 7, 6 (278): ἔξω 22.

ἔοργεν 1 Plur. Perf. contr. aus εὐοργῆν Soph. Ai. 1239; Eur. Heracl. 427. 681; Cycl. 99: ἔοργα, εἶνα 23.

1) Lobek zu Phryn. p. 34.

2) ἔξω gew. in der Bed. haben, halten; οἶσῃ in der Bed. zurückhalten.

1) Ueber ε u. ο vgl. Wern. Tryph. 516.

2) Vgl. Sp. 237, 2).

schieken, -bringen, feindselig aneinanderbringen; wahrnehmen, bemerken. 19 schaben, kratzen, glätten, poliren. 20 scheeren. 21 aufregen aus . . . 22 sein. 23 ähnlich sein, gleichen; (er)scheinen; geziemen, sich schieken nur impers.

ἔοικα (< *εἶκα*) Perf. Od. η, 209; γ, 348; -ας Il. ο, 90; Od. B⁺; -εν Il. γ, 158 A⁺; Ap. Rh. 3, 476. 570; -α Eur. Hec. 813; Pl. Ap. 21, d I⁺; -ας Phaedr. 230, e; -εν A⁺; Xen. n. s. w.; vgl. -αρεν, -αρε, -ασι: *εἶκα* 1.

εἰκαμεν 1 Plur. des Perf. *ἔοικα* Pl. Crat. 401, e A⁺: *εἶκα* 1.

εἰκασι (< *εἶκασι*, *εἶκασι*) 3 Plur. Perf. Pl. Phil. 55, α; Xen. Cyr. 8, 8, 14: *εἶκα* 1.

εἰκατε 2 Plur. des Perf. *ἔοικα* Pl. Theset. 193, α; Xen. Hell. 6, 3, 8: *εἶκα* 1.

εἰκαίρας (< *εἶκαίρας*) Inf. Perf. Ar. Vesp. 1142; Xen. Cyr. 5, 1, 21; Pl. Parm. 132, d B⁺: *εἶκα* 1.

εἰκασαν (< *εἶκασαν*) 3 Plur. Plsperf. nur Il. ν, 102 (> *εἶκασαν* jetzt Bekker): *ἔοικα*, *εἶκα* 1.

εἰκασι s. *εἶκασι*.

εἰκασι s. *εἶκασι*.

εἰκασι Opt. Perf. -ας Pl. Phaedr. 270, d: *εἶκα* 1.

εἰκασι (< *εἶκασι* A⁺; ?) Neutr. des Part. Perf. Xen. Cyn. 9, 10; Pl. Tim. 30, e: *εἶκα* 1.

εἰκασι (< *εἶκασι*; *εἶκασι*) Stammform des Part. Perf. *εἰκασι*; -ον Od. δ, 141; Ap. Rh. 3, 594; Pl. Phil. 53, d; -ον Od. α, 46; -ον Dual. Il. μ, 146; -ον Il. β, 337 A⁺; -ον Od. α, 390; Xen. Cyr. 2, 4, 23: *εἶκα* 1.

εἰκασι s. u. *εἶκασι*.

εἰκασι (< *εἶκασι*) Fem. des Part. Perf. *εἰκασι*; dafür *εἰκασι* Il. σ, 418: *εἶκα* 1.

εἰκασι Conj. Perf. -ης Xen. Symp. 6, 9: *εἶκα* 1.

εἰκασι (< *εἶκασι*, *εἶκασι*) Part. Perf. Il. β, 20 I⁺; Thue. 7, 71; Xen. Cyr. 2, 3, 7; Pl. Rep. 549, b: *εἶκα* 1.

εἰκασι (< *εἶκασι*) 2 Sing. Opt. Il. α, 284 [278]: *εἶκα* 2.

εἰκασι (< *εἶκασι*, *εἶκασι*) Fem. Part. Praes. dor. Pind. P. 4, 265; Sappho 118; Theocrit. 2, 64 [281]: *εἶκα* 2.

εἰκασι Imperf. Act. für *εἶκασι* Pind. P. 4, 233 nach Buttmann (> *εἶκασι* nach den meisten MSS. u. Böckh); vgl. *εἰκασι* u. *εἰκασι*: *εἶκα* od. *εἶκα* dor. Nbf. st. *εἶκα* 3.

εἰκασι Perf. bei Hesych. sicherer als *εἶκασι* u. *εἰκασι*: *εἶκα* 4.

εἰκασι Plsperf. Pass. nach Buttmann Nbf. von *εἶκα* Ap. Rh. 3, 471 (> jedoch *εἶκασι* nach allen MSS.); vgl. *εἶκασι* u. *εἰκασι*: *εἶκα* od. *εἶκα* 5.

εἶκα Perf. 2 in der Bed. des Praes. Il. ν, 186; γ, 216; Od. β, 275; γ, 375; α, 379; δ, 315; -ας Od. φ, 583; -εν φ, 317; -α Ap. Rh. 3, 506: *εἶκα* 5.

1) *εἶκα* (< *εἶκα*, *εἶκα*, *εἶκα*) 1 Sing. Imperf. Il. λ, 762; ν, 642 [282]: *εἶκα* 2.

2) *εἶκα* (< *εἶκα*) Neutr. Part. Praes. [281]: *εἶκα* 2.

εἶκα (< *εἶκα*) Acc. des Part. Praes. *εἶκα* Il. β, 790 I⁺; Hym. 1, 19 [281]: *εἶκα* 2.

εἶκασι (< *εἶκασι*) Acc. Plur. des Part. Praes. Il. δ, 151 A⁺ [281]: *εἶκα* 2.

εἶκασι (< *εἶκασι*) Dual. Part. Praes. Il. α, 609 [281]: *εἶκα* 2.

εἶκασι (< *εἶκασι*) N. Plur. des Part. Praes. *εἶκα* Il. α, 290 B⁺ [281]: *εἶκα* 2.

εἶκασι (< *εἶκασι*) Dat. des Part. Praes. *εἶκα* Il. α, 634; ν, 356 [281]: *εἶκα* 2.

εἶκασι (< *εἶκασι*) Gen. des Part. Praes. *εἶκα* Il. γ, 354 B⁺ [281]: *εἶκα* 2.

εἶκασι (vgl. *εἶκασι*) Imper. dor. Inscrip.: *εἶκα* 2.

1) *εἶκασι* (< *εἶκασι*) Imper. dor. Inscrip.; vgl. *εἶκασι*: *εἶκα* 2.

2) *εἶκασι* (< *εἶκασι*) Gen. Plur. des Part. Praes. Od. γ, 147; Pind. N. 1, 32; I. 3, 45 [281]: *εἶκα* 2.

εἶκασι 1) (< *εἶκασι*) Perf. Ar. Thesm. 32, 33; Plut. 1046; Maech. bei Ath. 6, 244; Enpol. Com. Fragm.

1) Vgl. Buttm. Ausf. Sprl. 1, p. 325, Anm.; Pers. Eur. Phoen. 1367; Reinsig. Ar. p. 73; Frische Ar. Thesm. 33, p. 14.

1 ähnlich sein, gleichen; (er)scheinen; geziehen, sich ziehen nur impers. 2 sein. 3 drängen, pressen. 4 *εἶκα*, später auch *εἶκα*, *εἶκα*, häufiger *εἶκα* oder *εἶκα*, drängen, bedrängen, zusammenziehen. 5 *εἶκα* hoffen lassen; viel häufiger im Med. hoffen; vermuthen, erwarten, ahnden,

2, 500; vgl. Plut. 98; Av. 1573: ἔργον 6.

ἔργον Perf. 2 -ας II. ε, 399; χ, 347; -ε(ν) β, 272 B²; ἔργων Od. χ, 318; -ες II. ε, 320. — Ap. Rh. — ἔργων für ἔργων Hom. Batr. 179: ἔργον, ἔργον 7.

ἔργον s. ἔργον.

ἔργον (< ἔργον) 3 Sing. Plsrf. Her. 1, 127: ἔργον, ἔργον 7.

ἔργον s. ἔργον.

ἔργον s. ἔργον.

ἔργον Inf. Aor. Ar. Ach. 1079: — Pl. Rep. 458, a: ἔργον 8.

ἔργον Fut. Her. V. Hom. 29: ἔργον 8.

ἔργον (< ἔργον) Impf. Luc. Symp. 35; προσ- Dem. 54, 4: ἔργον 9.

ἔργον (< ἔργον ion.) Perf. ἔν- Ar. Lyx. 402: ἔργον 9.

ἔργον Aor. ἔργον Conj. Ar. Vesp. 300; ἔργον Eupol. Com. Fr. 2, 444: ἔργον 9.

ἔργον (< ἔργον) Fem. Part. Praes. II. γ, 159 A² [281]: εἰμί 2.

ἔργον (< ἔργον) Aec. Fem. Part. Praes. II. α, 587 [281]: εἰμί 2.

ἔργον (< ἔργον) Dat. Fem. Part. Praes. II. α, 546 [281]: εἰμί 2.

ἔργον (< ἔργον) Gen. Fem. Part. Praes. II. γ, 201; ε, 154 [281]: εἰμί 2.

ἔργον (< ἔργον) Dat. Plur. des Part. Praes. [281]: εἰμί 2.

1) ἔργον Conj. Praes. Pl. Leg. 881, c: ἔργον 10.

2) ἔργον (< ἔργον, ἔργον) Aor. 2 Pass. II. κ, 374; χ, 276; Pl. Tim. 59, b; ἔργον Aesch. Ag. 1198: ἔργον 11.

ἔργον (< ἔργον) Aor. 2 II. ε, 321 A²; -ες ψ, 607; -ον ξ, 67; Aesch. Eum. 143, 146; -ετς Thuc. 3, 55. — Pl. -ετς, -ε(ν), -ον, -ον; Xen. n. s. w.: ἔργον 12.

ἔργον Aor. Pass. Xen. Cyr. 1, 2, 2; Pl. Crit. 50, d. e; Menex. 236, a: ἔργον 13.

meinen, glauben. 6 sehen. 7 machen, thun. 8 feiern. 9 harnen. 10 hinführen. 11 fest machen, befestigen; bauen, gerinnen, gefrieren machen; Med. sich bauen; gefrieren. 12 (er)leiden; erfahren. 13 erziehen, unterrichten, bilden. 14 a. gutheissen, billigen, beipflichten, genehmigen; b. zureden. 15 scherzen, spielen, tändeln. 16 schlagen.

ἔπειρα Aor. 1 Soph. O. C. 919; Pl. Tim. 23, d: ἔπειρα 13.

ἔπειρα Aor. Med. -ατο Pl. Menex. 93, d; -ασθαι Rep. 546, b: ἔπειρα 13.

ἔπειρα 2 Sing. Praes. Pass. (audaris) syncop. aus ἔπειρα Her. 3, 34 (> -ται) [93]: ἔπειρα 14. ἔπειρα (ην) Aor. Pass. -θέντας Isocr. 12, 146: ἔπειρα 14.

ἔπειρα Aor. Fut. Pass. Pl. Rep. 474, d; [Dem.] 60, 15: ἔπειρα 14.

ἔπειρα 3 Plur. Praes. dor. Pind. P. 5, 107 [161]: ἔπειρα 14.

ἔπειρα s. u. ἔπειρα.

ἔπειρα 1) (< att. öfter als ἔπειρα, vgl. ἔπειρα) Fut. gew. -σται Pl. Menex. 236, c; -όμεθα Rep. 379, e; Leg. 688, d; -εσθαι Symp. 199, a; Leg. 639, c; Isocr. 12, 109; Dem. 21, 73: ἔπειρα 14.

2) ἔπειρα (< att. seltener als ἔπειρα; vgl. ἔπειρα) Fut. Eor. Andr. 465; Heracl. 300; -ετς Tro. 418; Aesch. Eum. 836; -αι Pl. Symp. 214, c; -ετς Xen. An. 1, 4, 16; -εσθαι 5, 5, 8: ἔπειρα 14.

3) ἔπειρα Conj. Aor. Pl. Symp. 214, d: ἔπειρα 14.

ἔπειρα (< ἔπειρα, -omas) Fut. -ομεν Pind. P. 10, 69: ἔπειρα 14.

ἔπειρα Praes. lacon. = ἔπειρα Ar. Lys. 198: ἔπειρα 14.

ἔπειρα hol. st. ἔπειρα Sim. bei Pl. Prot. 346, d: ἔπειρα 14.

ἔπειρα (< ἔπειρα) Aor. 1 dor. Luc. Dial. Deor. 6, 4; vgl. Pl. u. 2) ἔπειρα: ἔπειρα 15.

1) ἔπειρα (< ἔπειρα) Aor. Aesch. Ag. 1379 B²; Soph. O. T. 1270 B²; Xen. An. 2, 3, 11 B²: ἔπειρα 16.

2) ἔπειρα (< ἔπειρα) Aor. 1 παύσας Od. θ, 251; παύσας Ar. Thesm. 947; Av. 660; παύσαι Plut. 1055; Pl. Enthyd. 278, c Vulg. Bait. Orell. (> παύσαι MSS. Winckl.): παύσαι 15.

- ἔπαισάμην* Aor. Med. -σατο Xen. Cyr. 1, 3, 6: *παίω* 1.
ἔπαισθην ¹⁾ Aor. Pass. Aesch. Ch. 184 (211): *παίω* 1.
ἔπάλασσα (< *πάλασσαν*) Aor. 1 -εν Od. δ, 343; ε, 134; *παλαίσαντες* Xen. Oec. 17, 2: *παλαίω* 2.
ἔπαλασθην Aor. Pass. -θείς Eur. El. 686 (211): *παλαίω* 2.
ἔπαλαλκεῖν Inf. Aor. 2; vgl. *ἀλαλκεῖν*: *ἀλῆω* 3.
ἔπαληθείς Part. Aor. Pass. Od. δ, 83; ε, 176: *ἐπαλάομαι* 4.
ἔπαληθῆ Conj. Aor. Od. ε, 401: *ἐπαλάομαι* 4.
ἔπαλην v. *παλεις*.
ἐπάλμενος (< *ἐπάλμενος* Od. ω, 320) Part. Aor. synē. für *ἐπαλόμενος* Il. η, 260 Γ² [569]: *ἐπαλλομαι* 5.
1) *ἐπαίτω* Aor. 2 synē. s. *παίτω*: *παίλω* 6.
2) *ἐπάλτω* Aor. 2 synē. Il. ν, 643; ε, 140; Pind. O. 13, 72; N. 6, 52 (> *ἐπαίτω*): *ἐπαλλομαι* 5.
ἐπαξα (< *ἐπηξα*) Aor. 1 dor. Pind. N. 7, 26: *πηγνυμι* 7.
ἐπαρδαν Aor. 2 κατ. Ar. Pax. 547: *πίρδω*, gew. *πίρδομαι* 8.
ἐπάρην Aor. 2 ἀναπαρῆναι Mach. bei Athen. 8, p. 349, c; ἀναπαρίς Her. 4, 94 (245): ἀνακίρω 9.
ἐπαρήρει Plsperf. Pass. Il. μ, 456: *ἐπαρω* 10.
ἐπαρηρός Part. Perf. Part. Arat. 83: *ἐπαρω* 10.
ἐπάρμενος (vgl. ἄρμενος) Part. synē. Aor. 2 Med. Hes. Op. 601. 625: *ἐπαρω* 10.
ἐπαρρησιασάμην Aor. -ασθαι Aesch. 1, 80: *παρρησιάζομαι* 11.
ἐπαρρηστήθην Aor. Pass. Dem. 22, 63 (86): *παρρησίω* 12.
ἐπαρήνησα (< *παρήνησα*) Aor. Dem. 22, 62; Luc. Conv. 2; Themist. (86): *παρρησίω* 12.
ἐπαρήνουν Imperf. Dem. 54, 4; 23,

- 114 (> *ἐπαρῆνουν*) (86): *παρῆναι* 12.
ἔπασα Aor. καταπάσας Ar. Nub. 177; ὑποπάσας Her. 1, 132 (> ἔποςπάσας); διαπάσας 6, 125; ἑπάσαι Pl. Lys. 210, a: *πάσσω* 13.
1) *ἐπασάμην* (< *πασσάμεθ*-, *πασάμην*, *πάσασθαι*, *πάσασθαι*, *πασάμενος*, -μένη) Aor. -αντο Il. α, 464; β, 427; Od. γ, 9, 461; μ, 364; Ar. Pax. 1092; Her. 1, 73; *πασαμένα* Aesch. Ag. 1408 [*πάσας*]: Praes. *πασάομαι* 14.
2) *ἐπασάμην* Aor. Aesch. Fr. 199 (D); Theogn. 146: *πάσας* 15.
ἐπάσθην Aor. Pass. *ἐμπασθείς* Pl. Rep. 405, e (16): *ἐμπάσσω* 16.
ἐπασχον Imperf. Il. ε, 886; Pl. Symp. 215, c: *πάσχω* 17.
ἐπάταξα Aor. Lys. 4, 15; Ar. Ran. 38, 54; Xen. Hell. 6, 2, 19; Alb. 1, 10; *πατάξω* Pl. Leg. 879, e; *πάτασεν* Soph. Phil. 748; *πατάξαι* Pl. Rep. 333, c: *πατάσσω* 18.
ἐπανάθην ¹⁾ Aor. Pass. als Med. ion. u. altatt. Hes. Th. 533; Her. 5, 94; 6, 66; *πανθήσαι* Thuc. 2, 77; *πανθείς* 6, 59; -θῆτος in kata-Her. 6, 71; *κατεπανόσθην* Her. 1, 139: *παύω* 19.
ἐπανέρασθαι (< *ἐπανρεύσθαι*) Inf. Aor. 1 Hippocr. 1, 78: *ἐπανρεύσω* 20.
ἐπανρεύειν (< *ἐπανρεύμεν*) Inf. Aor. 2 -Il. λ, 573; ε, 340: *ἐπανρεύσω* 20.
ἐπανέριμεν (< *ἐπανρεύειν*) Inf. Aor. 2 ep. Il. σ, 302; Od. ε, 81: *ἐπανρεύσω* 20.
ἐπανέρω 2 Sing. Aor. 2 Med. Pind. N. 5, 49: *ἐπανρεύσω* 20.
ἐπανρεύσθαι ²⁾ (< *ἐπανρεύσθαι*) Inf. Aor. 2 Med. Ar. Rh. 1, 677; Eur. 1, T. 529: *ἐπανρεύσω* 20.
ἐπαύθη 3 Sing. Conj. Aor. 2 Il. λ, 391; ε, 649; Od. σ, 107; Ar. Rh. 2, 174: *ἐπανρεύσω* 20.

1) *ἐπανόσθην* öfters als Var.

2) Vgl. Buttm. Lexil. 1, p. 80; Lob. Buttm. Ausf. Sprl. 2, p. 122.

1) Gebräuchlicher war dafür *ἐνέληγην*.

1 schlagen, hauen, stossen; *intrans.* an schlagen. 2 *παλαίω* ringen. 3 beistehen. 4 hinzukommen, hinausschweifen. 5 anspringen, darauf springen. 6 schwingen, schwenken. 7 fest machen, befestigen; bauen, gerinnen, gefrieren machen; Med. sieb bauen; gefrieren. 8 *perdere*. 9 anspiessen. 10 daran passen. 11 freimüthig, offen reden, urtheilen. 12 beim Wein sich schlecht betragen; *intr.* einen in der Trunkenheit schmähibl behandeln. 13 streuen. 14 kosten, essen. 15 erwerben. 16 dazu, darauf

ἑπαύρηαι 2 Sing. Conj. Aor. 2 Med. II. α, 17; ἑπαύρηαι 20.

ἑπαυρηόσοθαι Inf. Fut. Med. II. ζ, 353; ἑπαυρηόσω 20.

ἑπαύροσθε 3 Sing. Opt. Aor. 2 Med. Her. 7, 180; ἑπαυρίσω 20.

ἑπαυρόμενος Part. Aor. 2 Med. Ap. Rh. 4, 962; ἑπαυρίσω 20.

ἑπαύρων Aor. 2 Dor. Plind. P. 3, 36; ἑπαυρίσω 20.

ἑπαύρονται 3 Plur. Conj. Aor. 2 II. α, 410; ἑπαυρίσω 20.

ἑπαυα (< παύειν), παύσαν, πανσάμεθα Aor. II. λ, 442 B²; Aesch. Prom. 248; Thuc. 4, 37; Pl. Xen. u. s. w.: παύω 19.

ἑπανόμην (< πανσάμεθα, -ασθα, -αντο, -ασθαι) Aor. Med. -ατο II. ξ, 260 B²; -άμεθα φ, 432; Isoer. 4, 112; -αντο Thuc. 2, 65; 8, 75; ἑπαύσω Pl. Rep. 354, a B²; παύω 19.

ἑπαύσας Aor. Aesch. Ch. 828; ἑπαύω 21.

ἑπαύσθην s. ἑπαύθην

ἑπαύσων Imper. Aor. Theocr. 23, 44 (> ἑπάπνουν¹⁾); ἑπαύω 21.

ἑπάσθην (< ἑπύσθην) Aor. Pass. παχθῆ Theocr. 23, 31; πῆγνυμι 7.

ἑπε (ἔπειν, ἔπειον) Imperf. διέπει II. β, 207; διέπω 22.

ἑπίβηος Aor. I II. θ, 129; ἑπιβαίνω 23.

ἑπιβήσθε 3 Sing. Aor. 1 Med. II. θ, 44; ἑπιβαίνω 23.

ἑπιγύγετο Aor. 2 II. κ, 124; ἑπιγύγω 24.

ἑπιγυρόμενος Part. Aor. 2 II. ξ, 256; ἑπιγύγω 24.

ἑπίδραμον 1 Plur. Inf. Aor. 2 Xen. An. ἑπιτρέγω 25.

ἑπίδραμον s. ἑδραμον.

ἑπέην 3 Sing. Imperf. II. ν, 276; ἔπειμι 26.

ἑπεθ' 3 Sing. Imperf. Med. ans ἔπειτο II. π, 154; ἔπω 27.

ἑπίθεντο s. ἔθεντο.

ἑπίθεσαν s. ἔθεσαν.

ἑπίθετο s. ἔθετο.

ἑπει 2 Sing. Praes. Med. Pl. Phaed. 105, b; ἔπω 27.

ἑπείγετε Imper. Od. α, 445; ἑπείγω 28.

ἑπείγετον Dual. Praes. II. κ, 361; ἑπείγω 28.

ἑπειρόμην (< ἑπειρόμην) Imperf. Med. II. κ, 622; ἑπείγω 28.

ἑπειρον (< ἑπειρον) Imperf. -ε(ν) Od. λ, 54; μ, 167; -ον 205; ἑπείγω 28.

ἑπείρον 2 Sing. Praes. Med. Pl. Phaed. 116, e; ἑπείγω 28.

ἑπείη 3 Opt. Praes. II. β, 259; ἔπειμι 26.

ἑπεικτέον Vb. Pl. Leg. 687, e; ἑπείγω 28.

ἑπείγησα (< -ασα) Aor. s. πειρησ-, πείρασ-.

ἑπείγων Imperf. Xen. Hell. 6, 2, 15; πειράω 29.

ἑπείξαι s. ἑπιξομαι.

ἑπείξομαι Fut. Med. -αι Aesch. Prom. 52; ἑπείγω 28.

ἑπειρα (< πείρα) Aor. -ας II. α, 465; πειράω 30.

ἑπειράσθην¹⁾ (< ἑπειρήσθην¹⁾) Aor. Pass. gew. aet. Bedeut. Pl. Phaed. 118; Phil. 60, c; vgl. πειράδηντε, -αδῆν, -αδῶ, -αδῆναι, -αδῆς; πειράω 30.

ἑπειράσων Imperf. -ε Plind. I. 7 (8), 24; πειράω 31.

ἑπειράσα (< ἑπειρήσα) Aor. πειράσασθε Imper. Soph. O. C. 1276; ἀπειράσασθε Thuc. 4, 135; ἑπ- Xen. Cyr. 5, 2, 28; ἀποπειράσασθε Thuc. 7, 17; πειράσας Inf. Thuc. 4, 70, 128; ἀπο- 4, 121; 7, 36, 43; πειράσας 6, 54; -αντες 63; -άντων Ar. Equ. 517; πειράω 30.

ἑπειρασάμην¹⁾ (< ἑπειρησάμην¹⁾) Aor. Med. s. πειράσας Imperf.; πειράσασθαι, πειρασάμενος; πειράω 30.

ἑπειρήσθην¹⁾ (< ἑπειράσθην¹⁾) Aor.

¹⁾ Vgl. auch Herm. Zeitschr. f. Alt. 4, p. 231. Ahrens: ἑπαινοσθαι.

¹⁾ Vgl. Sp. 247, 1).

streuen, sprengen, gießen. 17 (er)leiden, erfahren. 18 klopfen, schlagen. 19 ablassen machen, beruhigen; Med. u. Pass. aufhören, ablassen. 20 erreichen, erlangen; Med. zu genießen haben. 21 ἑπαύω zusehen. 22 ein Geschäft besorgen. 23 (auf-, be-)treten. 24 wieder aufwecken. 25 her-zulaufen. 26 darauf -, dabei sein. 27 beschäftigt sein um . . . ; Med. folgen. 28 drücken, (fort-, vorwärts-)treiben. 29 hungern. 30 versuchen, unternehmen, streben, trachten. 31 anbinden, anknüpfen.

Pass. Ion. ael. Bed. Her. 7, 135; Theogn. 126, vgl. περῆσθην: περῶν 1.

ἠπειρήνη s. περῆναι.

ἠπειρήσα (< ἠπειράσα) Aor. ep.

πειρήσαν Ap. Rh. 3, 1245: περῶν 1.

ἠπειρησάμην ¹⁾ (< ἠπειρασάμην ¹⁾)

Aor. M. d. 36b. -ατο Od. θ, 120;

-ανθ' Il. ε, 435; -αντ' Od. θ, 23;

vgl. περῆσα: περῶν 1.

ἠπειρώατο Imperf. für ἠπειρῶντο Her.

1, 16 (> -ωντο) [108]: περῶν 1.

ἠπειρώμην Imperf. Pl. Ap. 21, c;

-ατο Her. 6, 5, 50; -ωντο 7, 139;

vgl. ἠπειρώατο: περῶν 1.

ἠπειρῶν Imperf. Thuc. 4, 25: περῶν 1.

ἠπειρα Aor. Aesch. Eum. 84, 724;

Thuc. 2, 29; Xen. Hell. 1, 7, 8;

Pl. Leg. 738, c: πείθω 2.

ἠπεισθην Aor. Pass. Aesch. Eum.

593; Thuc. 3, 32; Xen. Cyr. 5, 5,

16 A¹; Pl. Symp. 217, d: πείθω 2.

ἠπειχθ(ην) -θόντις Pl. Leg. 587, o;

vgl. ἠπειχθην Aor. Pass.: ἠπειγν 3.

ἠπεικῆτο Imperf. Xen. An. 6, 5, 29;

ἠπεικμαι 4.

ἠπίλασα (< ἠπίλασσα, πίλασα) Aor.

Eur. Hel. 682: πείλω 5.

ἠπειλασάμην s. πηλασάμην.

ἠπειλάσθην (< πηλασθην) Aor. Pass.

πηλασθῆναι Soph. O. T. 213; -θείς

Phil. 1327: πείλω 5.

ἠπίλασσα (< ἠπίλασε, πίλασε, πή-

λασε) Aor. -α, Il. φ, 93: πείλω 5.

ἠπειλήατο 3 Sing. Plperf. Pass. Il.

7, 804; φ, 493: ἠπειλάνω 6.

ἠπειλήυθα Perf. 2 Od. δ, 265:

ἠπέρχουαι 7.

ἠπείλῃς 3 Sing. Aor. 1 Ac¹. Od. v,

85: ἠπείλυνθαι 8.

¹⁾ Homar gebraucht neben ἠπειρησάμην, obwohl viel seltener, auch ἠπειρώσθην in gleicher Bed., während bei den Ait. nur selten ἠπειρασάμην, dagegen häufiger ἠπειρώσθην und zwar selten in pass. Bed. vorkommt.

ἠπείλθ - Aor. 2; -αι, -άν, -ούσα Pl.

u. sonst: ἠπέρχουαι 7.

ἠπείλθειν Inf. Aor. 2: ἠπέρχουαι 7.

ἠπείλαβε 3 Sing. Aor. Od. δ, 193

(< ἠπείλυνθε): ἠπείλυνθαι 9.

ἠπείλμην (< ἠπείλε, ἠπείλετο, πεί-

λμην, πείλυντο, πείλυνετο) Imperf.

Med. Simonid. Fr. 47: πείλω 10.

ἠπείλον (ἠπείλε, πείλον) Imperf. Pind.

Ol. 1, 46: πείλω 10.

ἠπεμείλετο (ἠπεμείλετο) Imperf. Pl.

Ep. 361, α; ἠπεμείλουαι 11.

ἠπεμείλετο (ἠπεμείλετο) Imperf. Pl.

Gorg. 516, b; Xen. Mem. 2, 9, 4:

ἠπεμείλουαι 11.

ἠπεμείλῃσθην Aor. Pass. Isocr. 4,

38; Xen. Hell. 6, 5, 37; Xen. Cyr.

1, 6, 12; vgl. ἠπεμείλῃθ(-ην):

ἠπεμείλουαι 11.

ἠπέρχθην Aor. Pass. Soph. O. C.

430; Eur. Hec. 712; vgl. περῆσθ(-

ην) Pl.: πείρω 12.

ἠπερῃσα (< περῃσ-) Aor. Od. λ, 623.

626; φ, 149; Pind. O. 4, 2; Xen.

Hell. 6, 4, 19: πέρω 12.

ἠπερῃσάμην Aor. Med. ἠπέρω Eur.

Hec. 971; vgl. περῃσαίειθ', -ασ-

θαι: πέρω 12.

ἠπερῃσαι Inf. Aor. 1 Ion. s. ἠπε-

ρῃσαι Il. τ, 261: ἠπερῃσω 13.

ἠπίνεμε 3 Sing. Aor. 1 Il. ε, 216:

ἠπίνω 14.

ἠπενήνεον Imperf. Il. η, 428, 431:

ἠπηνῆναι 15.

ἠπενόει Imperf. Xen. An.: ἠπηνόω 16.

ἠπίνοντο (< πίνοντο) Imperf. Il. ω,

124: πίνω 17.

ἠπεο (< ἠπεν, ἠπον) 2 Sing. Imperf.

Med. Il. ε, 387; Od. ε, 91: ἠπω 18.

ἠπεξα Aor. Anth. 6, 279: πείνω 19.

ἠπεξάμην Aor. Med. -ατο Simonid.

Fr. 19 p. 31 Schneidew.; πείνασι

Theocr. 29 (28), 13; πεξάμην Il.

ε, 176: πείνω 19.

ἠπειρωμένωτο Plperf. Thuc. 1, 50:

πειρωέω 20.

1 versuchen, unternehmen, streben, trachten. 2 bewegen, gewinnen, überreden, überzeugen. 3 drücken, (fort-, vorwärts)treiben. 4 daran, darauf, darüber liegen. 5 nahen, sich nähern. 6 herantreiben. 7 heran-, herzu-, beikommen. 8 vergessen über... 9 dazu nehmen. 10 in Bewegung sein, sich regen, sein. 11 sorgen für... 12 schicken, senden. 13 herbeiführen. 14 (zu-, ver)theilen; (ab)weiden. 15 darauflaufen, -legen. 16 im Sinne haben, gedenken. 17 Knechtesdienste thun, sich anstrengen. 18 beschäftigt sein um...; Med. folgen. 19 kämmen, kratzen. 20 lobsingen, frohlocken. 21 erwerben. 22 streuen. 23 ablassen machen, beruhigen; Med. u. Pass. aufhören, ablassen. 24 darauf-,

ἐπιπάρην Plsperf. Anth. 7, 67; -ατο Xen. An. 1, 9, 19 (> *πέπατο*): *πάομαι* 21.

ἐπίπατο (< *πέπατο*) Plsperf. Ap. Rh. 1, 729; κατ- Luc. Asia. 7: *πάσω*, *πάτω* 22.

ἐπίπαιτο s. *ἐπίπαιτο*.

ἐπίπαιτο Plsperf. in Bed. des Imperf. od. Perf. Her. 7, 9; -αιτο 1, 83; 9, 52: *παίω* 23.

ἐπεπειρώτο Plsperf. Pass. für *ἐπαπείρωτο* Her. 7, 125 (κατ- Bekker) | 100, 110, 111: *περῶν* 1.

ἐπίπτοι Aor. Xen. An.: *ἐπιπίτω* 24.

ἐπεπηθήκειν Plsperf. εἰ- Dem. 54, 20: *πηθάνω* 25.

ἐπεπήθητο Plsperf. Pass. Hippocr. 1, 356 aot: *πηθάνω* 25.

ἐπίπιθμεν 1 Plur. syno. sus *ἐπιπίθειμεν* II. β, 341; δ, 159; ε, 55: *πιθώ* 2.

ἐπεπλήκειν Plsperf. -εσαν in *περ*- Thuc. 6, 99: *περπλήν* 26.

ἐπίπληρον (< *πέπληρον*) Aor. 2 II. ε, 504: *πλήρομαι* 27.

ἐπεπλήθειν Plsperf. Ap. Rh. 3, 271: *πλήθω* 28.

ἐπίπλητο Plsperf. ἐν- Lys. 28, 6: *ἐμπλήρης* 29.

ἐπίπλω 2 Sing. Aor. 2 syno. ep. Od. γ, 15: *ἐπιπλώω* 30.

ἐπεποιήκει Plsperf. Thuc. 3, 23; Xen. Hell. 2, 4, 23: *ποιέω* 31.

ἐπεποίητο Plsperf. Thuc. 1, 62; Isocr. 9, 54; vgl. -ητο Xen. Cyr. 1, 4, 80: *ποιέω* 31.

ἐπεποίηεν (< *εποποίηε*) Plsperf. II. π, 111; -εσαν Her. 9, 58 [122]: *ποιέω* 2.

ἐπεπολέμωτο Plsperf. Thuc. 1, 57: *πολέμω* 32.

ἐπεπόμφει Plsperf. Xen. Cyr. 6, 2, 9: *πέμπω* 33.

ἐπεπονθήκει Plsperf. Thuc. 7, 38: *πονέω* 34.

ἐπιπόνθειν (< *επιπόνθειν*) Plsperf. 2 Od. γ, 92; Ar. Eccl. 650; *ἐπεπόνθη* Pl. Symp. 195, c (> *ἐπεπονθαι*, -ων; *ἐπιπόνθεισαν* Ap. 33, d: *πόσχω* 35.

ἐπίπρακτο Plsperf. Pass. Thuc. 6, 56: *πράσσω* 36.

ἐπεπράχει Plsperf. Xen. Hell. 5, 2, 32: *πράσσω* 36.

ἐπίπταρε 3 Sing. Aor. 2 Od. ε, 545: *ἐπιπταίρω* 37.

ἐπίπτωτο 3 Sing. Aor. II. γ, 821; Od. ο, 100, 525; Ar. Av. 48: *ἐπιπτόμαι* 38.

ἐπεπτόμην Aor. Ar.: *ἐπιπτόμαι* 38.

ἐπίπυστο (< *πέπυστο*) Plsperf. II. γ, 674; Hym. 1, 97: *πινύσσομαι* 39.

ἐπεραιώθη Aor. Pass. Her. 1, 209; vgl. *περαιώθ-(η)*: *περαιώω* 40.

ἐπεραιώσα Aor. Thuc. 4, 121: *περαιώω* 40.

ἐπέραια Aor. Pl. Gorg. 522, ο: *περαίω* 41.

ἐπεράνθη Aor. Pass. s. *περάνθ-(η)* Pl. Xen. u. s. w.: *περαίω* 41.

1) *ἐπέραια* (< *ἐπέραια*) Aor. *περαίω* Aesch. Prom. 718; 790; Soph. O. T. 674; -η O. T. 1530; *περαίω* Opt. Pind. N. 11, 10; *περαίω* Part. für -ας P. 3, 76; -ας Aesch. Pers. 509: *περαίω* 42.

2) *ἐπέραια* (< -ααα) Aor. 1 *πέραιω* Od. ο, 428: *περαίω* 44.

ἐπέραισα (< *ἐπέραισα*) Aor. 1 II. φ, 78, 102: *περαίω* 44.

ἐπερρόμην s. *πέρρομαι*.

ἐπερρώσμαι Perf. Pass.: *ἐπερρώσω* 45.

ἐπέρωσα (< *ἐπέρωσα*, *πέρωσα*) Aor. II. ε, 291 B'; s. *περῶσθαι*, *περῶσμαι*, *περῶσαι*: *περῶω* 42.

ἐπερνώμην Imperf. -ατο Pind. I. 2, 7: *πέρνω* 44.

ἐπερρώσαντο 3 Plur. Aor. 1 II. α, 529; *ἐπερρώσμαι* 45.

ἐπερρώσθη s. *ερρώσθη*.

über-, an)fallen. 25 springen, hüpfen. 26 herum-, umherschiffen, kreuzen. 27 schlagen, stossen, stampfen. 28 voll sein oder werden, sich füllen. 29 hinein-, an-, vollfüllen. 30 befahren, entgegenschiffen. 31 machen, thun. 32 verfeinden; Pass. feind werden. 33 schicken, senden. 34 arbeiten, sich anstrengen; trans. bewerkstelligen, verfertigen. 35 (er)leiden, erfahren. 36 durchdringen; sus-, vollführen, erlangen. 37 dazu niesen. 38 fliegen. 39 erfragen; vernehmen; erfahren. 40 übersetzen, -führen, über das Meer, den Fluss setzen. 41 vollenden, ausrichten. 42 durchbohren; durchgehen, -reisen. 43 anlehnen; Med. sich woran sn~. 44 verkaufen. 45 sich schnell bewegen bei, auf, an . . .

ἐπειρα (< *πίρα*, *ἐπράθον*) Aor. Od. α, 2; Soph. Tr. 365: *πύρθω* 1.
ἐπείρα ¹⁾ Aor. 1 in klass. Anth. höchst zweifelhaft ¹⁾ *ἐπείραν* Orph. Arg. 523 † (> *ἐπείραν*); † *πρῶτ-πείρα* (> -ον); aber oft in Schrift. der alexandr. u. byzant. Zeit, so V. T. Sam. 7, 10; N. T. *ἀν-πείρα* 6, 10; *ἐπείρα* Gal. 5, 4; Test. Achil. Tat. Mal.: *πίπτω* 2.
ἐπείραν 3 Plur. Imperf. ep. st. *ἐπείραν* Od. β, 344: *ἐπείραν*, dabei sein.
ἐπείρα Inf. Praes. Il. δ, 530; Xen. An. 3, 5, 18: *ἐπείρα* 3.
ἐπείρα 2 Plur. Praes. Med. Xen. An. 7, 3, 43: *ἐπείρα* 3.
ἐπείρα 3 Dual. Imperf. Med. Il. ε, 551; Ap. Rh. 2, 275: *ἐπείρα* 3.
ἐπείρα poet. — *ἐπείρα* bei Athen. 3, 85 d; Phercer. ib. 14, p. 645 a: *ἐπείρα* 4.
ἐπείρα 3 Sing. Imper. Med. Od. ε, 397; Aesch. Suppl. 197; Xen. Cyr. 6, 3, 34: *ἐπείρα* 3.
ἐπείρα 3 Plur. Imper. Med. Il. ε, 170; Xen. Cyr. 6, 3, 40: *ἐπείρα* 3.
ἐπείρα (< *ἐπείρα*, *ἐπείρα*) Imperf. *ἐπείρα* Od. η, 230; *ἀν-πείρα* Ap. Rh. 1, 571: *ἐπείρα* 3.
ἐπείρα (< *πίρα* Γ*, *ἐπείρα*, *πίρα*, *καπείρα*) Aor. 2 Il. η, 600; Pind. Ol. 12, 10; P. 8, 21; Eur. Hipp. 241; Pl. Leg. 840, d; Xen. An. 6, 4, 9: *πίπτω* 2.
ἐπείρα Aor. 2 Il. τ, 294: *ἐπείρα* 5.
ἐπείρα st. *ἐπείρα*, *ἐπείρα* 3 Sing. Fut. Od. δ, 756; Hym. 6, 263: *ἐπείρα*, dabei sein.
ἐπείρα Imperf. Her. 1, 160: *πίπτω* 6.
ἐπείρα 3 Sing. Imperf. Aet. Od. α, 256 B*: *ἐπείρα* 7.
ἐπείρα 3 Plur. Imperf. Il. β, 86: *ἐπείρα* 7.
ἐπείρα 3 Sing. Perf. Pass. Il. ζ, 361: *ἐπείρα* 7.

¹⁾ Vgl. Lob. zu Bultin. Ausf. Sprachl. 2, p. 278. 279.

ἐπείρα 3 Sing. Aor. 2 syno. Il. ε, 459 B*: *ἐπείρα*, *ἐπείρα* 7.
ἐπείρα s. *ἐπείρα*.
ἐπείρα Part. Perf. ion. -*ἐπείρα* Her. 7, 117; -*ἐπείρα* 4, 84; -*ἐπείρα* 2, 148: *ἐπείρα* 8.
ἐπείρα 3 Sing. Aor. 2 Il. η, 124: *ἐπείρα* 8.
ἐπείρα 3 Sing. Praes. Med. st. *ἐπείρα* Il. θ, 140 A*: *ἐπείρα* 3.
ἐπείρα 3 Sing. Praes. Od. ζ, 276; Xen.: *ἐπείρα* 3.
ἐπείρα (< *πίρα*, *πίρα*) Aor. s. *πίρα* - *πίρα*: *πίρα* 9.
1) *ἐπείρα* Aor. Pass. s. *πίρα* - *πίρα* (α): *πίρα* 9.
2) *ἐπείρα* Aor. Pass. Pseud. Anaer. 36, 6; *ἀν-πείρα* Aristot. H. A. 9, 40: *πίρα* (> *πίρα* 9) 10.
ἐπείρα Plsperf. Xen. An.: *ἐπείρα* 11.
ἐπείρα s. *ἐπείρα*.
ἐπείρα (< *ἐπείρα*) 3 Sing. Imperf. Med. Il. η, 644 B*: *ἐπείρα* 3.
ἐπείρα s. n. *πίρα*.
ἐπείρα (< *ἐπείρα*, *ἐπείρα*) 3 Sing. Imperf. Med. ion. Il. η, 146 B*: *ἐπείρα* 3.
ἐπείρα Aor. 2 ep. Musae. 180: *ἐπείρα* 12.
ἐπείρα Aor. Xen. Cyr.: *ἐπείρα* 13.
ἐπείρα Imperf. Ar. Ran. 505: *πίπτω* 14.
ἐπείρα 3 Plur. Plsperf. Pass. Hes. Se. 166: *πίρα* 15.
ἐπείρα Aor. Pass. Hippocr. 2, 523; *καταπείρα* Hipp. 2, 89; *πείρα* 1, 46; *πείρα* Ar. Vesp. 668: *πίρα*, *πίρα* 6.
ἐπείρα (< *πίρα*) Aor. 2 Il. η, 495; Ap. Rh. 1, 1045; Soph. O. R. 1497; Eur. Andr. 655: *ΠΕΡΝΩ* 16.
ἐπείρα, -ι (< *πίρα*) Aor. 2 Il. η, 127; λ, 197; π, 37. 61; ε, 9; ν, 540; Od. θ, 68; η, 111. 549; Ap. Rh. 1, 654: *πείρα* 17.
ἐπείρα Plsperf. Her. 7, 142: *πείρα* 18.

1 verwüsten, zerstören. 2 fallen. 3 beschäftigt sein um . . . ; Med. folgen. 4 dabei, dazu essen. 5 verfolgen; auch trop. ein Geschäft; nach-, zusetzen; Med. begleiten, verfolgen. 6 weh, reiß maehen, zeitigen, haeken. 7 antreiben; Pass. herbeieilen; losrennen auf . . . 8 daranstellen, -setzen. 9 ausbreiten. 10 flegen. 11 dazu, ver-, anordnen, auftragen. 12 gefallen, .belieben. 13 heten zu . . . , sich rühmen. 14 — 6. 15 (an)zeigen; leuchten, erscheinen. 16 tödten. 17 anzeigen, verkünden, befehlen; Med. mit Aor. Pass. wahrnehmen. 18 umgeben,

ἐπιφύμιαι Plsperf. Pl. Crat. 389, b; Rep. 374, b (> > *πεφύμαι*); *ἔπιφύμιαι* Hom. Hym. 5, 12: *φύω* 19.
ἐπιέχθην Aor. Pass. Ar. Nub. 1356: *πίκω* 20.
ἔπεσα Aor. *πίφαντις* Pl. Rep. 372, b. — Aristot. Eth. 4, 11; *καταπίνη* Il. α, 81: *πίττω*, *πίσω* 6.
ἐπεφάμην Aor. Med. Hegem. Thas. Alben. 15, 55 (> *ἐπίφα-*): *πίττω*, *πίσω* 6.
ἐπηγέρθη Aor. Pass. Her. 7, 137: *ἐπυγίω* 21.
ἐπήγγυτο (< *πγγνυ*) Imperf. Xen. An. 7, 4, 3: *πγγνυμι* 22.
ἐπήδα Imperf. Il. φ, 269. 302: *πηδάω* 23.
ἐπήδησα Aor. *άν-* Xen. Hell. 2, 3, 52; vgl. *πηδησ-*: *πηδάω* 23.
ἐπήειν Imperf.: *ἐπιμι*, herangehen.
ἐπήεν 3 Sing. Imperf. ep. st. *ἐπην* Il. ε, 127: *ἐπιμι*, daran sein.
ἐπήειν 3 Sing. Imperf. ep. Il. ρ, 741: *ἐπιμι*, hinzukommen, -gehen.
ἐπήϊσαν 3 Plur. Imperf. Od. λ, 233: *ἐπιμι*, hinzukommen.
ἐπήκαν 3 Plur. Aor. 1 Act. Her. 7, 176: *ἐπίκω* 24.
ἐπηκτο Aor. 2 sync. Med. xat- Il. λ, 378: *πγγνυμι* 22.
ἐπηλα Aor. -αν Soph. El. 710; vgl. *πῆλε*, *πῆλ'*, *πῆλαι*: *πάλλω* 25.
ἐπηλάμην Aor. Med. Call. Iov. 64: *πάλλω* 25.
ἐπήλθομεν 1 Plur. Aor. 2 Xen. An.: *ἐπέρχομαι* 26.
ἐπήλθον (< *ἐπῆλυθον*) Aor. 2 Od. β, 107; Thuc. 1, 97 u. s. w.: *ἐπέρχομαι* 26.
ἐπημάνθη Aor. Pass. s. *πημάνθη*, *πημανθήρας* p. s. w.: *πημαίνω* 27.
ἐπημνηα Aor. s. *πημνη(α)*: *πημαίνω* 27.
ἐπηξα (< *πῆξε*, *ἐπαξα*) Aor. Il. β, 664; v. 570; Andoc. 4, 30: *πγγνυμι* 22.
ἐπηξάμην s. *πῆξαι*, *πηξάμενος*, *πηξασθαι*: *πγγνυμι* 22.

ἐπῆρατο Imperf. Xen. An.: *ἐπῆραμαι* 28.
ἐπῆρσε 3 Sing. Aor. 1 ep. Il. ξ, 167. 339: *ἐπάρω* 29.
ἐπησα Aor. 1 *πῆσας* Aesch. Ag. 1624 † (> *παίσας*, *πταίσας*): *πάσχω*, leiden.
ἐπῆσαν 3 Plur. Imperf. ep. Od. τ, 445: *ἐπιμι*, hinzugehen, -kommen.
ἐπησθε 2 Plur. Conj. Praes. Od. κ, 425 Δ': *ἔπω* 3.
ἐπησθεῖεν 3 Plur. Opt. Aor. 1 ion. st. *ἐπησθεῖσαν* Hes. Suid.: *ἐπῆδομαι* 30.
ἐπηsson Imperf. Athen. 12, 534: *πῆσσω*, *πῆττω*, *πῆγγυμι* 22.
ἐπηται 3 Sing. Conj. Praes. Pind. P. 3, 106; Pl. Gorg. 470, a Δ': *ἔπω* 3.
ἐπηύξατο Aor. Xen. Cyr.: *ἐπιύχομαι* 13.
ἐπηυράμην Aor. 1 Aristot. Eth. N. 8, 15: *ἐπauρίσκω* 31.
ἐπηυρόμην Aor. 2 Ear. Hel. 468: *ἐπauρίσκω* 31.
ἐπήχθην (< *πῆχθην*, *πῆχθην*, *ἐπάγχην*) Aor. Pass. -*θέντας* Ear. Cyel. 302: *πγγνυμι* 22.
ἐπε 3 Sing. Praes. st. *ἐπεισι* Il. α, 515; Od. θ, 563; μ, 209: *ἐπιμι*, daran-, darauf-, dabeisein.
ἐπιάλμενος s. u. *ἐπάλμενος*.
ἐπίαξα (< *ἐπίασα*) Aor. dor. *πιάσας* Theocr. 4, 35; *ἀρεπιάσας* Epigr. 6, 4: *πιάω* 32.
ἐπίασα (< *ἐπίαδα*) Aor. V. T. Cant. 11, 15; N. T. Ioa. 21, 3; Act. 3, 7: *πιάω* 32.
1) *ἐπιάσθην* Aor. Pass. *συν-* Hippocr. 5, 430: *πιάω* 33.
2) *ἐπιάσθην* Aor. Pass. N. T. Apoc. 19, 20: *πιάω* 32.
ἐπίασιν 3 Plur. Praes. Xen. An.: *ἐπιμι*, hinzugehen.
ἐπίβᾱ Imperf. Aor. 2 st. *ἐπιβηθε* Theogn. 847: *ἐπιβαίω* 34.
ἐπιβαίειν 3 Plur. Opt. Aor. 1 st. *ἐπιβαίεισαν* Il. θ, 512: *ἐπιβαίω* 34.

einschliessen, versperren, verwahren. 19 (er)zeugen; Pass. wachsen; entstehen. 20 kämmen, kratzen. 21 wieder aufwecken. 22 fest machen, befestigen; bannen, gerinnen, gefrieren machen; Med. sich bauen, gefrieren. 23 springen, hüpfen. 24 zsenden; Med. sich bauen, gefrieren. 25 schwingen, schwenken. 26 herankommen; anfallen; betreten. 27 schaden, verletzen; Med. sich schaden. 28 wieder (be)fragen. 29 daran fügen. 30 sich freuen über . . . 31 erreichen; Med. genossen. 32 zsammendrücken. 33 müsten, erfrenen; Med. sich freuen. 34 (auf-, be)treten.

ἐπιβαίην 1 Sing. Opt. Aor. II. ε, 192; ἐπιβαίω 1.
 ἐπιβαίης 2 Sing. Opt. Aor. II. ε, 299; ἐπιβαίω 1.
 ἐπιβάων Part. Aor. 2 II. δ, 99; ἐπιβαίω 1.
 ἐπιβεβλήσθαι Inf. Perf. Med. Xen. An.; ἐπιβάλλω 2.
 ἐπιβείμεν 1 Plur. Conj. Aor. 2 Od. ζ, 262; ἐπιβαίω 1.
 ἐπιβήμεναι Inf. Aor. 2 st. ἐπιβῆναι Od. μ, 282; ἐπιβαίω 1.
 ἐπιβήσας 2 Sing. Fut. Med. II. θ, 165; ἐπιβαίω 1.
 ἐπιβήσο 2 Sing. Imper. Aor. 1 Med. II. θ, 165; ἐπιβαίω 1.
 ἐπιβήσον Imper. Aor. II. θ, 265; ἐπιβαίω 1.
 ἐπιγνοίη 3 Opt. Aor. 2 Od. ω, 217 (< -ώη); ἐπιγνώσκω 3.
 ἐπιδίδρω 3 Sing. Perf. 2 Od. ζ, 45; ἐπιτρέχω 4.
 ἐπίδυνον Imperf. Plur. Aemil. R. 14; πιδύνω 5.
 ἐπιειμένος Part. Perf. Pass. st. ἐπειμένος II. α, 149 B²; ἐπιέννυμι 6.
 ἐπεισοόμενος Part. Aor. 1 Med. ion. II. φ, 424; ἐπίειναι, hinzugehen.
 ἐπεισέραι Fut. ion. II. λ, 367; π, 454; Od. ε, 504; ἐπίειναι, hinzugehen.
 ἐπίεδα (< ἐπίειναι) Aor. Hippocr. 3, 73; πιδῶ 7.
 ἐπίεσα (< ἐπίεδα) Aor. Her. 9, 63; Thuc. 2, 52; πιδωρτες Xen. Hell. 2, 2, 41. — Hippocr. 3, 75, 76; 2, 241, 551, 603, 708; πιδῶ 7.
 ἐπίεσας Inf. Aor. Med. Xen. Cyr.; ἐπιέννυμι 6.
 ἐπίεσθην (< ἐπίεσθην) Aor. Pass. πιδωδής Od. θ, 336; Xen. Hell. 2, 4, 34; -θήναι Luc. Tox. 58; -θήναι Her. 4, 11; πιδῶ 7.
 ἐπίεσανεν 1 Plur. Aor. I ion. Od. υ, 143; ἐπιέννυμι = ἐπίννυμι 6.
 ἐπίεσθην (< ἐπίεσθην) Aor. Pass. Hippocr. 3, 73; πιδωδής 61; πιδωδῶν 2, 113; πιδωδής 3, 165, 189, 198; πιδῶ 7.

ἐπιθεῖναι v. θείναι.
 ἐπιθεῖς v. θείς.
 ἐπιθεῖτο v. θείτο.
 ἐπιθεσθαι v. θείσθαι.
 ἐπιθῆς v. θῆς.
 ἐπιθήσεται v. θήσεται.
 ἐπιθεῖντο v. θείντο.
 ἐπιθάρην (< πιδάρην, πιδάρην ep.) Aor. 2 Med. poet. ἐπιδάρην II. γ, 260 B²; vgl. πιδ-(σ)μην; πιδῶ 8.
 ἐπιθάρην Inf. Aor. 1: ἐπιθάρην 9.
 ἐπιθάρην v. θάρην.
 ἐπιτίσας Fut. -μένους Xen. An.; ἐπιτίσας 10.
 ἐπιτίσας Fut. II. η, 462; ἐπιλανθάνω 11.
 ἐπιμελείσθω 3 Sing. Imper. Pl. Leg. 812, e; ἐπιμελόμαι 12.
 ἐπιμελείσθων (< ἐπιμελείσθων) 3 Plur. Imper. Praes. Pl. Leg. 909, d; ἐπιμελόμαι 12.
 ἐπιμελείσθων (< ἐπιμελείσθων) 3 Plur. Imper. Praes. Pl. Leg. 932, b; ἐπιμελόμαι 12.
 ἐπιμελέσθων 3 Plur. Imper. Praes. Xen. Cyr. 5, 3, 40; ἐπιμελόμαι 12.
 ἐπιμελεθ-(σ) Aor. Pass. -θείη Pl. Ap. 36, c; -θείην (137) Ale. 1, 128, d; -θείην (137) 132, b; ἐπιμελόμαι 12.
 ἐπιμελεθόμενος Fut. Pass. sektion -όμενος Xen. Mem. 2, 7, 5 (> ἐπιμελεθόμενος); -μένους Aesch. 3, 27; ἐπιμελόμαι 12.
 ἐπιμελέσθην Thuc. 6, 41; ἐπιμελόμαι 12.
 ἐπιμελέσθην Inf. Fut. Her. 5, 29; Pl. Phaed. 62, d A²; ἐπιμελόμαι 12.
 ἐπιμελέσθην Fut. -σι Pl. Gorg. 515, b; -εται 569, b; Xen. Mem. 5, 4, 22; -όμεθα Pl. Crit. 54, a; ἐπιμελόμαι 12.
 ἐπιμελέσθην Vb. Pl. Rep. 618, b; Xen. Cyr. 7, 5, 70; ἐπιμελόμαι 12.
 ἐπιμελόμενος (< ἐπιμελόμενος) Part. Pl. Phaedr. 246, e I²; ἐπιμελόμαι 12.

1 (auf-, be)treten. 2 darauf werfen. 3 (wieder)erkennen. 4 herzu-
 laufen. 5 hervorquellen. 6 Med. sich bekleiden, anziehen. 7 (zu-
 sammen)drücken, hart zusetzen. 8 bewegen, gewinnen, überreden, über-
 zeugen. 9 darauf, darüber hinspringen. 10 liegen über, an, bei ...
 11 vergessen lassen; Med. vergessen. 12 sorgen für ... 13 über-, aus-
 denken; vorhaben. 14 (an)füllen; Pass. sich füllen. 15 anzünden;

ἐπίστας (< *ἐπίστας*, *ἐπίστω*) Imper. Her. 7, 209 Schweigh. (> *ἐπίστας* Bekker): *ἐπίστας* 1.
ἐπίστας (< *ἐπίστα*, *ἐπίστη*, *ἐπίσται*) 2 Sing. Praes. Aesch. Prom. 374; Pl. Phaedr. 230, c B⁷; Xen. Mem. 2, 3, 10: *ἐπίστας* 1.
ἐπίσταςθαι Inf. Praes. Her. 3, 130; Pl. Prot. 339, a B⁷; Xen. Cyr. 3, 3, 57: *ἐπίστας* 1.
ἐπίσταςθε 2 Plur. Praes. Xen. An. 5, 7, 7; Cyr. 1, 5, 14: *ἐπίστας* 1.
ἐπίσταςθον Dual. Praes. Pl. Lach. 186, c: *ἐπίστας* 1.
ἐπίστας (< *ἐπίστας*, *ἐπίστω*) Imper. Her. 7, 29: *ἐπίστας* 1.
ἐπίστας 3 Sing. Praes. Aesch. Pers. 599; Pl. Xen. u. s. w.: *ἐπίστας* 1.
ἐπίστας (< -σας, -α, -η) 2 Sing. Praes. H- Her. 7, 135: *ἐπίστας* 1.
ἐπίστας 3 Plur. Praes. für *ἐπίσταντας* Her. 3, 103; 4, 174: *ἐπίστας* 1.
ἐπίσταντο 3 Plur. Imperf. für *ἐπίσταντο* Her. 8, 58: *ἐπίστας* 1.
ἐπίσταντας 3 Plur. Conj. Praes. für *ἐπίσταντας* Her. 3, 134: *ἐπίστας* 1.
ἐπίστη (< -σας, -α, -ας) 2 Sing. Praes. Theogn. 1051: *ἐπίστας* 1.
ἐπιστηθ-(ην) Aor. Pass. *ἐπιστηθῆ* Conj. Pl. Phaedr. 277, b; -θείς Symp. 186, d: *ἐπίστας* 1.
ἐπιστήθην Aor. Pass. -η Her. 3, 15 MS. S. Bekker (> *ῆπιστ*- MSS. Gaisf.): *ἐπίστας* 1.
ἐπιστήσμεν (< *ἐπιστάμεν*) Imperf. ep. II. a, 60: *ἐπίστας* 1.
ἐπιστήσομαι Fut. II. g, 320; Pl. Men. 85, c; Euthyd. 290, d: *ἐπίστας* 1.
ἐπιστήται 3 Sing. Conj. Praes. Pl. Rep. 579, c; Xen. Oec. 1, 12: *ἐπίστας* 1.
ἐπίστω (< *ἐπίστας*, *ἐπίστας*) Imper. gew. Soph. Phil. 419; Xen. Cyr. 3, 2, 16; 3, 3, 32: *ἐπίστας* 1.
ἐπίστωμαι 1 Sing. Conj. Praes. Pl. Euthyd. 296, a: *ἐπίστας* 1.
ἐπίστωντας 3 Plur. Conj. Praes.

Pl. Leg. 689, d; Xen. Cyr. 2, 3, 10: *ἐπίστας* 1.
ἐπισφάσας Inf. Aor. Xen. An. 1, 8, 29: *ἐπισφάττων* 2.
ἐπισφίθας Opt. Aor. 2 poet. st. *ἐπισφισθαι* Aesch. Sept. 453: *ἐπίστω* 3.
ἐπισφίθην Inf. Aor. 2; s. *σφίθην*: *ἐπίστω* 3.
ἐπίστω Imperf. -α als Aor. Soph. O. C. 1732: *πίστω* 4.
ἐπίσφισθ- u. s. w. s. *σφισθ*- u. s. w.
ἐπισφίθας s. *χίτας*.
ἐπισφίθης Perf. Lyeurg. 76; Xen. An. 3, 1, 21; 3, 2, 10; Her. 4, 68 (> *ἐπισφίθης*): *ἐπισφίθης* 5.
ἐπισφίθης Aor. Dem. 49, 67; Ar. Ran. 102: *ἐπισφίθης* 5.
1) *ἐπιδόσθην* 1) (< *ἐπιδόσθην*, *ἐπιδόσθην*) Aor. 2 Pass. dor. s. *πλάγ(ην)*: *πλάσσω* 6.
2) *ἐπιδόσθην* 1) (< *ἐπιδόσθην*, *ἐπιδόσθην*) Aor. Pass. in den Compos. 1) H- Thuc. 5, 66; u. *πασ*-; vgl. *πλάγ(ην)*: *πλάσσω* 6.
ἐπιδόσθην (< *πλάσθην*) Aor. Pass. Aesch. Sept. 184; *ἀπιδόσθης*, -η Od. b, 573 A⁷; *ἀπιδόσθην* Qn. Sm. 2, 289 (18): *πλάσσω* 7.
ἐπιδόσθης s. *πλάσθης*.
ἐπιδόσθην Aor. Pass. als Med. Aesch. Prom. 596; Eur. Rhes. 920: *πλάσσω* 8.
ἐπιδόσθης s. *πλάσθης*.
ἐπιδόσθην Aor. Pass. Isocr. 4, 28 (abgeschweifen): *πλάσσω* 9.
ἐπιδόσθην Imperf. -μεθα Pl. Lys. 213, c; -μετο Xen. Cyr. 4, 5, 13: *πλάσσω* 9.
ἐπιδόσθης Aor. *πλάσθης*, -ατος Pl. Tim. 50, a A⁷; Xen. Mem. 2, 6, 37; *πλάσθης* Hipp. 6, 1; *πλάσθης* Ar. Plut. 721 (16): *πλάσσω* 10.
ἐπιδόσθης Aor. Med. s. *πλάσσω*.
1) *ἐπιδόσθην* Aor. Pass. Eur. Fr. 104 (D.); *πλάσθης*, -θότος, -θότος,

1) Die Compos. H- u. *πασ*- (in der Bed. *anschieben*) haben *ἐπιδόσθην* mit kurzem *α*; bei Hom. auch *ἐπιδόσθην* für *ἐπιδόσθην*.

1 verstehen, wissen; glauben. 2 darauf, noch dazu schlagen, niederstossen, durchbohren. 3 darauf, an-, zurückhalten. 4 *πίστω* = *πλάσσω*, ausbreiten. 5 falsch schwören. 6 schlagen, stossen, stampfen. 7 umher irren machen, verschlagen; Pass. umherirren, -schwefeln. 8 *ισθ*. nahen, sich nähern; *trans*. nähern. 9 irre, in die Irre führen; Pass. umherirren. 10 a. bilden, gestalten; b. (er)dichten, erlügen; Med. für sich

- θόντας Pl. Tim. 26, c (ill.) (16): πλάσσω 10.
 2) ἐπλάσθη (< ἐπλάσθην) Aor. Pass. bezweifelt Eur. Hec. 850; vgl. Butt. Anst. Sprl. 2, p. 209: πλάσσω 8.
 ἐπλάσσω Imperf. Xen. Hell. 5, 1, 6 (216): πλάσσω 13.
 ἐπλάσθη Aor. 2 Pass. Var. v. ἐπλάσθη; vgl. πλάσσω (195): πλάσσω 11.
 ἐπλάσσω (< ἐπλάσσω, πλάσσω) Imperf. II. μ, 11: πλάσσω 12.
 ἐπλάσσω Aor. 1 II. ε, 176; s. πλάσσω: πλάσσω 11.
 ἐπλάσσω Aor. Med. s. πλάσσω (η): πλάσσω 11.
 ἐπλάσσω Imperf. Med. ep. für ἐπλάσσω II. γ, 281: πλάσσω 12.
 ἐπλάσσω Imperf. Thuc. 2, 93 (216): πλάσσω 13.
 ἐπλάσσω 3 Sing. Imperf. sync. Med. II. α, 506 d'; Hym. 3, 117: πλάσσω 12.
 ἐπλάσσω (< ἐπλάσσω) 2 Sing. Imperf. sync. Med. II. ε, 54; π, 29; φ, 69. 691: πλάσσω 12.
 ἐπλάσσω Aor. Aesch. Ag. 691; Thuc. 2, 31; Pl. Xen. Isocr. (-εν-28): πλάσσω 13.
 ἐπλάσσω Aor. Pass. Arr. An. 6, 28, 6; Babr. Fab. 71, 3 (-σθ-212; -εν-28): πλάσσω 13.
 ἐπλάσσω (< ἐπλάσσω) Aor. Pass. s. πλάσσω (η): πλάσσω 11.
 ἐπλάσσω (< ἐπλάσσω, ἐπλάσσω) Aor. 2 Pass. Her. 5, 120; nat. II. γ, 31 s. πλάσσω (η): πλάσσω 6.
 ἐπλάσσω Imperf. Aesch. Pers. 421: πλάσσω 14.
 ἐπλάσσω (< πλάσσω, πλάσσω) Aor. 2 Med. -ητο Hes. Th. 193; -ητο II. δ, 449; δ, 63: πλάσσω 15.
 ἐπλάσσω s. ἐπλάσσω.
 ἐπλάσσω (< πλάσσω) Aor. εἰ- Thuc. 4, 36; Pl. Gorg. 494, d; πλάσσω 6.
 ἐπλάσσω Aor. Med. Her. 3, 14; πλάσσω (η): πλάσσω 6.
 ἐπλάσσω (< πλάσσω) Aor. Eur. Med. 905; ε- Thuc. 7, 82; Pl. Phaedr. 255, d: πλάσσω 16.
 ἐπλάσσω Aor. Med. trans. -σσω

- Soph. O. C. 526; vgl. πλάσσω (αμνη); intr. Nic. Ther. 177: πλάσσω 16.
 ἐπλάσσω (< πλάσσω) Aor. Pass. II. v, 156; Hym. 3, 280; Qu. Sm. 2, 196; Eur. Hec. 646; -εν Pl. Leg. 641, c; vgl. πλάσσω (η) Soph. Thuc. Pl.: πλάσσω 16.
 ἐπλάσσω (< ἐπλάσσω, ἐπλάσσω) Aor. Pass. selten Plin. M. 901; ἐπλάσσω Eur. Tr. 183: πλάσσω 6.
 ἐπλάσσω Aor. Pass. (233) s. πλάσσω (η).
 ἐπλάσσω (< ἐπλάσσω) Aor. Pass. sp. Dioseor. 2, 94 (233): πλάσσω 17.
 ἐπλάσσω -ως, -ω Aor. 2 Auth. Pal. 9, 219; 11, 42; ἐπλάσσω Hes. Op. 648; -ως Od. γ, 15; ἐπλάσσω Ap. Rh. 2, 152; εἰ- 647: πλάσσω 18.
 ἐπλάσσω Aor. Her. 4, 148: πλάσσω 18.
 ἐπλάσσω (< ἐπλάσσω) Aor. Pass. Philo (-εν-28): πλάσσω 19.
 ἐπλάσσω Aor. Hes. Op. 506; Eur. Andr. 327; ε- II. ε, 456; ω, 442; Od. ε, 381; ἐπλάσσω Pl. Symp. 179, b (-εν-28): πλάσσω 19.
 ἐπλάσσω (< ἐπλάσσω) Aor. Pass. sp. Eustath.; Galen (-εν-28): πλάσσω 19.
 ἐπλάσσω Aor. 2 Pass. Hom. Batr. 148; πλάσσω Solides in Stob. Fl. 98, 9, 14; ἀπο- Pherecr. Com. Fr. 2, 341; ἀποπλάσσω Pl. Gorg. 512, a: πλάσσω 20.
 ἐπλάσσω Aor. s. πλάσσω: πλάσσω 20.
 ἐπλάσσω (< ἐπλάσσω) Aor. πόσσω, πόσσω II. ο, 219; Od. β, 375; Theoc. 10, 8, selten in Prosa, wie Her. 9, 22; Isocr. 4, 122; 19, 7 (-ε-, -η- 23, 27): πόσσω 21.
 ἐπλάσσω Aor. Pass. Hippocr. 1, 50. 195; ἐπλάσσω Aesch. Ch. 64; καταπόσσω Pl. Tim. Critia 111, d: πλάσσω 22.
 ἐπλάσσω (< ἐπλάσσω) Aor. gew. in Prosa Her. 3, 36; Pl. Men. 84, c; Xen. Hell. 1, 1, 30; 5, 3, 20; Ages. 11, 15; auch Coluth. 67 (-η-, -ε- 23, 27): πόσσω 21.
 ἐπλάσσω (< ἐπλάσσω) 3 Sing. Imperf. Med. Her. 7, 17: πλάσσω 23.

— δ; sich vorstellen. 11 flechten, drehen, knüpfen, sehlingen. 12 a. sich regen, bewegen; δ. sein = versari. 13 a. schiffen; δ. schwimmen. 14 voll sein, sich füllen. 15 = 8. 16 (er-, an-)füllen. 17 (aus-)waschen; (ans-, ab-)spülen. 18 = 13. 19 a. wehen; δ. duften; c. schnauben, athmen. 20 (er-)stecken, erwürgen. 21 wünschen, verlangen, ersehnen. 22 trinken. 23 machen, thun.

ἰποεῖτο (< *-ετο*) 3 Sing. Imprf. Med. Xen. Ages. 1, 22: *ποιῶ* 1.
ἰποεῖμην (< *ἰποεῖμην*) Imprf. Med. Her. 1, 118; *-εῖντο* 7, 138 [547]; vgl. *ἰποιετο*: *ποιῶ* 1.
ἰποιῶ (< *ποιῶσα*) Aor. II. η. 222 B²; Her. 1, 115; Pl. Xen. n. s. w.: *ποιῶ* 1.
ἰποιῶσάμην (< *ποιῶσατο*) Aor. Med. Her. 6, 105; 9, 106; Xen. Cyr. 6, 1, 23: *ποιῶ* 1.
ἰποεῖμην (< *-εῖμην*) Imprf. Med. Xen. Cyr. 2, 1, 9; *-αμεθα* Pl. Symp. 173, c: *ποιῶ* 1.
ἰποιπνυν (< *ποιπνυν*, *περιποιπνυν*) Imprf. Pl. o. 421; Od. γ. 430; Nonn. Dion. 5, 57: *ποιπνυν* 2.
ἰποιπνυσα s. *πομπνύσσει*, *-ύσσαι*.
ἰπολεμήθη Aor. Pass. Thuc. 6, 26; Xen. An. 4, 1, 1: *πολεμῶ* 3.
ἰπολίμῃσα Aor. Thuc. 1, 1: *πολεμῶ* 3.
ἰπολεορκήθη Aor. Pass. Isocr. 6, 57: *πολιορκῶ* 4.
ἰπολετεύθη Aor. Pass. *pass.* *-θείη* Xen. Mem. 4, 4, 16; *-θήναι* Pl. Leg. 693, c; *act.* *-εύθη* Thuc. 6, 92; *-θήναι* Lys. 26, 5; Aristot. Pol. 2, 12 (388): *πολετεῖω* 5.
ἰπολιτεύσάμην (< *ἰπολιτεύθη*) Aor. Med. nat.-Dem. 19, 315 (388): *πολιτεῖω* 5.
ἰποράθη (< *-ήθη*) Aor. Pass. *dor. pass.* Bed. (388); *ποταθῆ* Pind. Ol. 6, 11: *πορώ* 6.
ἰπόνεσα (< *ἰπόνεσα*) Aor. Hippocr. 2, 105, 192; u. sp. Themist. Or. 1, 14; 11, 150; V. T. 1 Par. 10, 3; Jer. 5, 3; 51, 29 (*-ε* 27): *πορώ* 6.
ἰπονήθη (< *ἰπονῆσάμην*, *ἰπονάθη*) Aor. Pass. *act.* Bed. (388) Eur. Hel. 1509: *πορώ* 6.
ἰπόνεσα (< *ἰπόνεσα*) Aor. Eur. Hipp. 1369; Xen. An. 7, 6, 41; Hippocr. 2, 182 (*-η* 27): *πορώ* 6.
ἰπονῆσάμην s. *πονῆσατο*, *-άμενος*.
ἰπόνουν Imprf. Xen. Ap. 17: *πορώ* 6.
ἰπορεύθη Aor. Pass. Isocr. 1, 5; vgl. *πορεύθ(η)* (388): *πορεύω* 7.

ἰπρέυσα s. *πρέυν-*.
ἰπορευσάμην Aor. Med. *-σάμενος* Polyb. 2, 27 (> *-άμενος*): *πορεύω* 7.
ἰπερασάμην Aor. Med. Pl. Crat. 421, c; Tim. 47, a: *πορίζω* 8.
ἰπορίσθη Aor. Pass. Isocr. 4, 29; *-ισθήναι* Pl. Rep. 437, c: *πορίζω* 8.
ἰπορον (< *πόρον*) Aor. 2 II. ε. 196; *ἔπορ' ε*, 277; *-ον* Pind. Ol. 13, 77 A²; *-ον* N. 6, 53: *πόρω* 9.
ἰποτάθη s. *ποταθῆ*.
ἰποτήθη s. *ποταθῆ*.
ἰπόφορας s. n. *φορμα*.
ἰπρηγματεύθη (< *scitenar* [386] als *ἰπρηγματευσάμην*) Aor. Pass. *act.* Dio. Hal. A. R. 6, 91: *πρηγματεύομαι* 10.
ἰπρηγματεύσάμην (< *häufiger* [386] als *ἰπρηγματεύθη*) Aor. *-ατο* Xen. Oec. 10, 9; *-μένω*, *-άμενον* Pl. Eryx. 398, e a [Pl.] Ep. 315, c: *πρηγματεύομαι* 10.
ἰπράθη (< *ἰπρήθη*) Aor. Pass. Aesch. Ch. 915; vgl. *πράθῃναι*, *-θίναι*, *-θίνων*: *ππράσσω* 11.
ἰπράθον Aor. 2 II. σ. 454; Pind. P. 9, 81: *πέρθω* 12.
ἰπράτα (< *ἰπρήτα*) Aor. Pind. P. 2, 40 B²; Aesch. I² *-άτην* Ag. 1418; Pl. Phaedr. 232, d; 233, a; Xen. Cyr. 5, 4, 23 B²: *πράσσω* 13.
ἰπρατάμην Aor. Med. Aesch. Ag. 812; Pl. Ap. 31, c; *-ατο* Gorg. 511, d: *πράσσω* 13.
ἰπράχθη (< *ἰπρήχθη* ion.) Aor. Pass. Aesch. Prom. 49; Thuc. 1, 23; Pl. Tim. 23, e; Xen. Hell. 3, 2, 19: *πράσσω* 13.
ἰπρατάτη s. u. *ἰπράτα*.
ἰπραῦνα (*ἰπρήννα*) Aor. Aesch. Pers. 190: *πράνω* 14.
ἰπρεπε (< *πρέπε*) Imprf. II. μ. 104; Xen. An. 1, 9, 6: *πρέπω* 15.
ἰπρεο Aor. verkürzt aus *ἰπρησα* Hes. Th. 856: *πρήσω*, *πίπρημαι* 16.
ἰπρεσα Aor. Pl. Charm. 158, c: *πρέπω* 15.
ἰπρηγματεύθη (< *ἰπρήγω*) Aor.

1 machen, thun. 2 hasten, eilen; emsig, geschäftig sein. 3 a. Krieg führen; b. bekriegen. 4 belagern, bedrängen. 5 den Staat verwalten; Med. als Bürger leben, Staatsgeschäfte treiben. 6 arbeiten, sich mühen; trans. verfertigen. 7 (über)fahren, übersetzen; Med. gehen, reisen, wandern. 8 verschaffen, bereiten. 9 geben, gewähren, verschaffen. 10 a. ein Geschäft (be)treiben; b. sich beschäftigen mit . . . , bemühen um . . . 11 verkaufen. 12 verwüsten, zerstören. 13 (durch-, hindurch)dringen;

Pass. med. Her. 2, 87: *πραγμα-
τεύομαι* 10.
ἐπεύθην (< *ἐπράθυον*) Aor. Pass.
 ion. Her. 2, 56: *πεπρήσκει* 17.
ἐπεύθον (< *ἐπύπρυνον*, *ἐπύπρην*)
 Impf. *ἐν* II. 4, 590: *πρήθω*, *πύ-
πρην* 16.
ἐπεύθει (< *ἐπράθει*) Aor. Her. 3, 58;
 5, 114: *πρήσσω* ion. = *πράσσω* 13.
ἐπεύθειν (< *ἐπράθειν*) Aor.
 Med. -αυτο in *συν*- Her. 5, 94: *συν-
πρήσσω* 18.
ἐπρήσα (< *πρήσο*) Aor. II. 9, 217;
 Od. 8, 427; Thuc. *ἐν* 1, 30, 105;
 vgl. *πρήσαι* n. s. w.: *πρήθω* 19.
ἐπρήθυνα (< *ἐπράθυνα*) Aor. Hom.
 Hym. 3, 417: *πρήθω* 14.
ἐπεύχθην (< *ἐπράχθην*) Aor.
 Pass. Her. 5, 106: *πρήσσω* ion. =
πράσσω 13.
ἐπείραμην 1) (< *πείραμην*) Aor. 2
 Archipp. Com. Fr. 2, 723; Andoc.
 3, 5; [Pl.] Ep. 13, 361: *πείραμαι* 20.
ἐπείον Impf. Luc. Hist. 51; *ἐ-
Thuc.* 7, 25 (-*ἐ* -*Θ*1): *πείω* 21.
ἐπείσα Aor. *πείσαι* Hippocr. p. 412
 F; *πείσαντες* Thuc. 4, 100 (-*ἐ* -*Θ*1):
πείω 21.
ἐπείσθην Aor. Pass. *πείσθεις* Soph.
 Ai. 1030; *ἐπείσθωσαν* N. T. Hebr.
 11, 35 (-*ἐ* -*Θ*1): *πείω* 21.
ἐπεύθυμυτο Impf. frühere Lesart
 für *πείθυ* Xen. Ages. 2, 1: *προ-
θυμύομαι* 22.
ἐπύσαι Perf. Aristot. Vol. 2, p.
 1425 Bekker; Menandr. bei Stob.
 113, 13: *πύσο* - Isocr. 6, 82:
πύσω 23.
ἐπύσαι Aor. [Pl.] Ep. 371, c; vgl.
πύσαι - *πύσω* 23.
ἐπύσθην Aor. Pass. *πύσθηναι*
 Luc. Demon. 7: *πύσω* 23.
ἐπύθει (< *ἐπύθει*) Aor. don. Plind.
 4, 57: *πύσω* 24.
ἐπύθω (< gew. *ἐπύθω*) Aor. 1
πύθωνται Aristotel. Probl. 33, 16:
πύθονται, *πύθω* 25.

1) Aor. zu *ἀνίσταμαι*.

ἐπύθην Aor. Pass. *πύθωνται* Hippocr.
 5, 214; Aristot. Probl. 7, 8; Anth.
 11, 268; Phot. 242, 59; Aglaoph.
 p. 605: *πύθω* 25.
ἐπύθον (< *ἐπύθω*) Aor. 2 gew.
 -*ον* Od. 9, 541; -*ον* Ar. Ran. 647;
πύθων Her. 6, 107; *πύθω* Pl.
 Symp. 185, c; *ἐπύθων* Od. 9,
 545; Hym. 3, 297; Theocr. 18, 16;
 -*ον* 7, 96 (244): (*ἐπύθω*) *πύθω* 25.
ἐπύθη (< *ἐπύθη*) Perf. *πύθω* 24.
 Themist. 24, p. 309: *πύθω* 24.
ἐπύθει (< *ἐπύθει*) Aor. Soph. O.
 C. 1466; vgl. *πύθει* - *πύθει*:
πύθω 24.
ἐπύθη (< *ἐπύθη*) Perf. Isocr. 5,
 58; *πύθω* - Lycarg. 40: *πύθω* 24.
ἐπύθει s. *πύθωνται*.
ἐπύσθην Aor. Pass. *πύσθωνται*
 Theophr. H. P. 4, 4, 10: *πύσσω* 26.
ἐπύσαι Perf. Pass. -*μύσαι* Hippocr.
 2, 670; *πύσαι* - Ar. Ach. 507:
πύσσω 26.
ἐπύσαν Aor. 2 *πύσαι* Soph. Ai. 693:
πύσωνται 27.
ἐπύθην (< *ἐπύθην*) Aor. 2 Pass.
πύσαι Hippocr. 2, 513: *πύσσω* 28.
ἐπύθωνται Perf. Pass. App. Civ. 4,
 72; *πύθω* Xen. Hier. 2, 4; *πύθω* -
 Theophr.: *πύσσω* 28.
ἐπύθην (< *ἐπύθην*) Aor. 2 Pass.
 Hippocr. 5, 106: *πύθω* 29.
ἐπύθη Perf. Sext. Emp. p. 505:
πύθω 29.
ἐπύθει s. *πύθω* - *πύθω*, -*πύθω*, -*πύθω*.
ἐπύθην Aor. Pass. wurde schon
πύθωνται Pl. Axioch. 370, a: *πύθω*,
 schon machen.
ἐπύσαι Aor. Anthol. 7, 283; *πύθω* -
πύθω Soph. Ant. 653; *πύθω* -
 Od. 4, 322; *πύθω* Eur. Hec.
 1276: *πύθω* 29.
ἐπύσθην (< *ἐπύθην*) Aor. 1 Pass.
 Hippocr. 2, 183: *πύθω* 29.
ἐπύθωνται Aor. Pass. *πύθω* - Eur. El.
 357: *πύθω* 28.
ἐπύθην (< *ἐπύθην*) Aor. 1
 Pass. s. *πύθω* (πύθω): *πύθω* 28.

ausführen, erreichen. 14 besänftigen, mildern. 15 a. hervortreten;
 b. abheilen; c. ziemen. 16 anfachen, -schwellen, -zünden; Pass. brennen.
 17 = 11. 18 zusammen bewerkstelligen. 19 = 16. 20 kaufen.
 21 (zer)sägen. 22 geneigt sein. 23 (an-, um)stossen; Pass. angestossen,
 verfehlt werden. 24 in Furcht setzen; Pass. sich fürchten. 25 lesen.
 26 Gerste a. s. w. enthäusen; (zer)stampfen. 27 aufhiegen. 28 (zusam-
 men)alten. 29 speien.

ἐπιπόρευσις (< *ἐπιπόρευσις*, *ἐπιπόρευσις*) Aor. 2 -ετο Il. ε, 224, 379; α, 530; -ετο Her. 1, 154; -ετο Thuc. 1, 28; -ον Pl. Theat. 209, ε; -εμεθα Phaed. 59, ε; Xen. Cyr. 1, 1, 6; *ἐπιπόρευμαι* 1.
ἐπιπόρευσις ε. *ἐπιπόρευσις*.
ἐπιπόρευσις Aor. Hippocr. 1, 105; 3, 494; *ἐπιπόρευσις* 2.
ἐπιπόρευσις Aor. Hippocr. 3, 516 † (> *ἐπιπόρευσις*, *ἐπιπόρευσις*); 553; 563 † (> *ἐπιπόρευσις*); *ἐπιπόρευσις* 2.
ἐπιπόρευσις (< *ἐπιπόρευσις*) Imperf. Hippocr. 5, 216, 230; vgl. u. *ἐπιπόρευσις*: *ἐπιπόρευσις* 2.
1) *ἐπιπόρευσις* (< *ἐπιπόρευσις*) Aor. Hom. Hym. 2, 196; κατ- 193: *ἐπιπόρευσις* 3.
2) *ἐπιπόρευσις* (< *ἐπιπόρευσις*) Aor. Callim. Fr. 313: *ἐπιπόρευσις* 4.
ἐπιπόρευσις Aor. Pass. H- Babr. Fab. 12, 1: *ἐπιπόρευσις* 5.
ἐπιπόρευσις 2 Plur. Imperf. für *ἐπιπόρευσις* Il. π, 208: *ἐπιπόρευσις*, *ἐπιπόρευσις* 6.
ἐπιπόρευσις (< *ἐπιπόρευσις*) Aor. Pass. H- Hippocr. 2, 782: *ἐπιπόρευσις* 7.
ἐπιπόρευσις Opt. Praes. Pind. P. 11, 50: *ἐπιπόρευσις* 6.
ἐπιπόρευσις Praes. Il. γ, 446; Pind. N. 1, 31; Eur. Alc. 866; Ar. Vesp. 751: *ἐπιπόρευσις* 6.
ἐπιπόρευσις 2 Sing. Praes. Theocr. 1, 78 (> *ἐπιπόρευσις*): *ἐπιπόρευσις*, *ἐπιπόρευσις* 6.
ἐπιπόρευσις Aor. 1 H- Ar. Ach. 341; *ἐπιπόρευσις* Isocr. 5, 128: *ἐπιπόρευσις* 7.
ἐπιπόρευσις (ην) Aor. Pass. -θείς Pl. Crat. 404, ε; -θείς, -τας, -τας Pl. Xen.: *ἐπιπόρευσις* 7.
ἐπιπόρευσις (< *ἐπιπόρευσις*) Aor. Pass. Her. 2, 131: *ἐπιπόρευσις* 6.
ἐπιπόρευσις Fut. Pass. Aesch. Enn. 852; Luc. Merc. Cond. 7: *ἐπιπόρευσις*, *ἐπιπόρευσις* 6.
ἐπιπόρευσις (< *ἐπιπόρευσις*, -δωσι) Aor. Pind. Ol. 1, 25; P. 2, 27: *ἐπιπόρευσις* 6.
ἐπιπόρευσις Vb. Pl. Symp. 204, ε; Phaedr. 250, d: *ἐπιπόρευσις* 6.
ἐπιπόρευσις Fut. H- Ar. Vesp. 893: *ἐπιπόρευσις* 7.
ἐπιπόρευσις 3 Sing. Praes. Il. ε, 64; Pind. P. 1, 57; N. 10, 29: *ἐπιπόρευσις* 6.

ἐπιπόρευσις 3 Sing. Praes. Sappho Fr. 16; Theocr. 2, 149: *ἐπιπόρευσις*, *ἐπιπόρευσις* 6.
ἐπιπόρευσις Conj. Praes. dor. für *ἐπιπόρευσις* Pind. P. 4, 92: *ἐπιπόρευσις* 6.
ἐπιπόρευσις (< *ἐπιπόρευσις*, *ἐπιπόρευσις*) Imperf. -ετο Od. α, 210: *ἐπιπόρευσις* 8.
ἐπιπόρευσις Aor. 2 Il. 1, 437: *ἐπιπόρευσις*, *ἐπιπόρευσις* 9.
ἐπιπόρευσις Aor. Med. trans. Aesch. Enn. 56: *ἐπιπόρευσις* 9.
ἐπιπόρευσις (αην) Aor. -ηται Xen. Pl. Symp. 213, d; -αται Log. 664, α; -αται Xen. Pl.; -αται Her. Pl. Xen.: *ἐπιπόρευσις* 8.
ἐπιπόρευσις (ην) Aor. Pass. -θείς Pl.; -θείς, -θείς, -θείς Pol. 279, ε; *ἐπιπόρευσις* 8.
ἐπιπόρευσις Fut. Pass. pass. Soph. Tr. 1218: *ἐπιπόρευσις* 8.
ἐπιπόρευσις (< *ἐπιπόρευσις*) Perf. Ion. act. Her. 9, 45; -αται 3, 155; pass. -αται 7, 53: *ἐπιπόρευσις* 8.
ἐπιπόρευσις (< *ἐπιπόρευσις*, *ἐπιπόρευσις*) Fut. Her. 8, 79; Eur. Med. 108; Xen. Symp. 6, 10; Pl. Crit. 53, α B: *ἐπιπόρευσις* 8.
ἐπιπόρευσις Vb. Eur. Med. 701: *ἐπιπόρευσις* 8.
1) *ἐπιπόρευσις* Perf. Pass. -μην Hom. Hym. 3, 123: *ἐπιπόρευσις* 10.
2) *ἐπιπόρευσις* Perf. Pass. *ἐπιπόρευσις* Her. 2, 99: *ἐπιπόρευσις* 11.
ἐπιπόρευσις (< *ἐπιπόρευσις*) Imperf. Il. ε, 540; Hym. 2, 125: *ἐπιπόρευσις* 12.
ἐπιπόρευσις (< *ἐπιπόρευσις*) Imperf. Her. 7, 33: *ἐπιπόρευσις* 12.
ἐπιπόρευσις (< *ἐπιπόρευσις*) Inf. Il. ε, 148: *ἐπιπόρευσις*, *ἐπιπόρευσις* 9.
ἐπιπόρευσις Inf. Her. 6, 143: *ἐπιπόρευσις* 13.
ἐπιπόρευσις Conj. Praes. Her. 1, 119: *ἐπιπόρευσις* 12.
ἐπιπόρευσις Opt. Praes. Il. ε, 261: *ἐπιπόρευσις* 13.
ἐπιπόρευσις Praes. Pass. Her. 4, 60: *ἐπιπόρευσις*, *ἐπιπόρευσις* 9.
1) *ἐπιπόρευσις* Imperf. Il. 1, 707: *ἐπιπόρευσις* 9.
2) *ἐπιπόρευσις* Imperf. Her. 9, 103: *ἐπιπόρευσις* 12.
ἐπιπόρευσις Praes. ep. sp. Nic. Thor. 464: *ἐπιπόρευσις* 14.

1 erfragen; vernehmen, erfahren. 2 fiebern. 3 verfaulen machen; Pass. verfaulen. 4 = 3. 5 fliegen. 6 lieben. 7 ausgießen. 8 ein Geschäft betreiben; trans. bearbeiten, ausüben. 9 *ἐπιπόρευσις*, *ἐπιπόρευσις*, thun. 10 einschließen. 11 *ἐπιπόρευσις* ausschließen. 12 thun, machen, betreiben. 13 = 12. 14 sagen. 15 fragen, suchen. 16 (er)fragen; Med. = Act.

ἐρίων Inf. *ἐλ-* Anth. 11, 368: *ἐρίω* 14.
 ἐρευνᾶμεν Impf. Med. als Act. Od. 9, 305: *ἐρεῖω* 16.
 ἐρευνῶν Impf. Od. 8, 137: *ἐρεῖω* 16.
 ἐρεῖσθαι Inf. Praes. Med. Od. 2, 298; Hippocr. 1, 230: *ἐρίω* 15.
 ἐρεῖον (< ἑρέων) Impf. Il. 8, 400: *ἐρίω* 9.
 ἐρέσων Tzetz. P. H. 750: *ἐρίω* 15.
 ἐρέσων (< ἑρέων) Ap. Rh. 3, 618: *ἐρίω* 17.
 ἐρεῖδον (< ἑρέδον) Impf. Il. 9, 131: *ἐρίω* 18.
 ἐρεῖε -s. ἑρέεα.
 ἐρεῖο Imper. = ἐρίω, ἐρεῖ Il. 2, 611: *ἐρίω* 15.
 ἐρεῖμεν Conj. Praes. = -εμεν Il. 2, 62: *ἐρίω* 15.
 ἐρεῖον (< ἑρέων) Impf. Il. 8, 258: *ἐρίω* 19.
 ἐρεῖσα (< ἑρέσα) Aor. Hom. Hym. 1, 117; Ap. Rh. 1, 1198; *ἐπ-* Il. 7, 269: *ἐρίω* 18.
 ἐρεῖσάμην (< ἑρεῖσάμην) Aor. Med. intrans. Il. 2, 309; trans. Anth. 6, 83: *ἐρίω* 18.
 ἐρεῖσθην Aor. Pass. Il. 7, 145; -θείς, συν- Eur. I. T. 457: *ἐρίω* 18.
 ἐρίσω Fut. Callim. H. Del. 234; Lycophr. 616: *ἐρίω* 18.
 ἐρεῖσθ(η) Aor. Pass. -θείς Soph. Al. 309: *ἐρίω* 19.
 ἐρίσας Inf. Aor. Her. 1, 164: *ἐρίω* 19.
 ἐρίσω Fut. Soph. O. C. 1372; Xen. Cyr. 7, 4, 1: *ἐρίω* 19.
 ἐρεῖα Aor. Il. 2, 373; Hym. 15, 6; Batr. 181; Qn. Sm. 3, 95; Soph. O. C. 537; Eur. Andr. 838: *ἐρίω* (ἔρω, ἔγω) 9.
 ἐρίσμεν Opt. Praes. Od. 2, 229: *ἐρίω* 14.
 ἐρίσσο Impf. Il. 2, 332: *ἐρίω* 15.
 ἐρεπτόμενος Part. Il. 8, 776: *ἐρίω* 20.
 ἐρίπτω (< ἐρήπτω) Plsperf. gekürzt Il. 2, 15: *ἐρίω* 19.
 ἐρύσμαι Perf. *ἐναρερυμένος* †

Hippocr. 2, 64 (> *ἐναρερυμένος*): *ἐρύσμαι* 21.
 ἐρευνᾶειν Opt. Praes. *ἐρεῖ-* Hippocr. 2, 176: *ἐρύσω* 22.
 ἐρενέ(αμην) s. ἑρενᾶμην.
 ἐρενέσμαι Fut. Hippocr. 2, 669: *ἐρύσμαι* 21.
 ἐρεῖσα Aor. *ἐρεῖσας* Il. 2, 329: *ἐρύσω* 22.
 ἐρύσω Fut. Il. 2, 329: *ἐρύσω* 22.
 ἐρίχθων Part. Praes. Od. 2, 85: *ἐρίχθω* 23.
 ἐρεχθονίη Fem. Part. Praes. Hym. Apol. 180; Il. 9, 317: *ἐρίχθω* 23.
 ἐρεφ(αμην) s. ἑρενᾶμην.
 ἐρεφα (< ἑρεφα) Aor. Il. 2, 39; 450; Od. 9, 193; Pl. O. 13, 22: *ἐρύσω* 24.
 ἐρίσμαι Fut. Med. -ομεσθα Eur. Bacch. 323: *ἐρύσω* 24.
 ἐρίσω Fut. Ar. Av. 1110: *ἐρύσω* 24.
 ἐρίσμεν Conj. Praes. Od. 9, 509: *ἐρίω* 15.
 ἐρίων Part. Praes. Il. 7, 128: *ἐρίω* 15.
 ἐρή 2 Sing. Conj. Phaedr. 275, d: *ἐρύσω* 25.
 ἐρηρίδαται (< ἐρήρεσμαι, ἑρήρεσται, ἐρήρεσται, ἑρεσμαι) 3 Plur. Perf. Il. 2, 284 [111]: *ἐρίω* 18.
 ἐρηρίδατο (< ἑρήρεστο, ἑρήρεστο) Plsperf. -τ' Od. 9, 95 [111]: *ἐρίω* 18.
 ἐρήρεσα Perf. προσ- Pl. Aem. Paul. 19: *ἐρίω* 18.
 ἐρήρεσται (< ἐρήρεσμαι, ἑρήρεσται, ἐρηρίδαται, ἑρεσμαι) 3 Plur. Perf. Ap. Rh. 2, 320: *ἐρίω* 18.
 ἐρήρεσμαι (< ἑρήρεσται, ἐρηρίδαται, ἑρεσμαι) Perf. Pass. Her. 4, 162; Hippocr. 3, 176. 211. 263; [Pl.] Tim. Locr. 97: *ἐρίω* 18.
 ἐρήρεγμαι (< ἐρήρεσμαι) Perf. Pass. Aristotel. H. A. 8, 7; Hippocr. 1, 480; 2, 597: *ἐρίω* 26.
 ἐρήρεπα Perf. 2 Il. 2, 55: *ἐρίω* 19.
 ἐρήρεπτο (< ἐρίρεπτο) Plsperf. Arr.: *ἐρίω* 19.
 ἐρήρεσμαι (< ἐρήρεγμαι) Perf. Pass. Hippocr. 2, 597: *ἐρίω* 26.

17 (an)reiben, antreiben. 18 anstellen; anlehnen. 19 trans. umwerfen, einreisen: Pass. u. intrans. Aor. 2 einfallen. 20 schrappen, (ver)zehren. 21 anbrechen, eructare. 22 röthen; Pass. sich ~. 23 zerreißen. 24 überdachen; umkränzen; Med. sich umkränzen. 25 (er)fragen, erforschen. 26 zerbrechen, zerreißen; intrans. im Aor. 2 brachen, reißen.

ἐρήμισται Perf. Pass. als Act. Hes. Fr. 219: *ἐρέω* 1.

ἐρήμισσθαι Inf. Fut. Xen. Occ. 11, 22: *ἐρεμαι* 2.

ἐρήμισται Fut. Eur. Or. 507; Pl. Ap. 29, c; Phaed. 60, d; Xen. Occ. 15, 1; vgl. *-σθαι*: *ἐρεμαι* 2.

ἐρεται 3 Sing. Conj. Aor. 2 Pl. Prot. 355, c; Xen. Mem. 4, 4, 7: *ἐρεται* 2.

ἐρετέσθον Imperf. Rh. 1: *ἐρετώ* 3.

ἐρετέθεν 3 Plur. Aor. Pass. für *-έθον* [114] Il. β. 211: *ἐρετώ* 3.

ἐρεττον Imperf. -s Od. π. 43; -ετ'(s) Il. ε. 462 A'; -ον s. 503: *ἐρετώ* 3.

ἐρετέοντο Imperf. Med. Il. θ. 345 A'; act. s. 723: *ἐρετώ* 3.

ἐρετώσα (< *ἐρετώσας*) Aor. Il. -σε Il. α. 192; Pangas. in Siob. Pl. 18, 22, 11: *ἐρετώ* 3.

ἐρετώσασκε (< *ἐρετώσα*) Aor. iterat. Il. λ. 567 [139. 140]: *ἐρετώ* 3.

ἐρετέσω Fut. Ap. Rh. 1, 296; Soph. Ph. 1416: *ἐρετώ* 3.

ἐρέθονα Aor. Ap. Rh. 1, 89; 2, 988: *ἐρεθίω* 4.

ἐρέθισσθαι Inf. Aor. Med. als Act. Il. φ. 792 > † *ἐρεθίσαι*: *ἐρεθίω* 4.

ἐρέθισον Imperf. Od. θ. 225: *ἐρέθω* 1.

ἐρέω Fut. Nonn. Dion. 1, 502 > *ἐρέω* Graece; Eusth. Opusc. 56, 94: *ἐρέω* 1.

ἐρεπε (< *ἔρεπε*) Aor. 2 Il. ε. 68; v. 417: *ἐρεπω* 5.

ἐρεπίετε Part. Aor. 2 Pass. Pind. O. 2, 43 (> *ἐρεπίετε*): *ἐρεπω* 5.

ἐρεπίηται Conj. Aor. 2 Il. ε. 522 [21]: *ἐρεπω* 5.

ἐρεπίουσα Fem. Part. Il. ε. 357 A': *ἐρεπω* 5.

ἐρεπών Part. Aor. 2 Il. θ. 320: *ἐρεπω* 5.

ἐρεσα (< *ἔρεσα*) Aor. -ον Pind. 1, 7, 27; -ονον Od. σ. 277; *ἐρεσαι* Her. 4, 152; -ονον Xen. Ages. 1, 5; vgl. *ἐρεσσει*: *ἐρέσω* 1.

ἐρεσσω Praes. dor. für *ἐρέσω* Theocr. 1, 24: *ἐρέσω* 1.

ἐρεσσει Opt. Aor. Od. τ. 286: *ἐρέσω* 1.

ἐρεσσαι Fut. od. Conj. Aor. Med. Od. δ. 80: *ἐρέσω* 1.

ἐρεστέος Vb. Soph. El. 220: *ἐρέσω* 1.

ἐρεσω Fut. Matth. 12, 19: *ἐρέσω* 1.

ἐρεσω (< *ἐρεσω*) Aor. Orph. Arg. 495; Mosch. 3, 32; απ- Pind. P. 6, 37 (19): *ἐρέσω* 6.

ἐρετός Vb. Arr. Ind. 20: *ἐρέσω* 7.

ἐρέω Aor. -s Od. ε. 435; -ον θ. 490; -άτην Aesch. Sept. 9242 [40]: *ἐρέω*, *ἐρέω* 7.

ἐρέω Aor. απ- Her. 2, 124 [40]: *ἐρέω* 8.

ἐρέω Aor. *ἐρέω* Od. ε. 411; *ἐρέω* Her. 3, 136 [40]: *ἐρέω* = *ἐρέω* 9.

ἐρέω Inf. Aor. Od. ε. 342; Pind. P. 8, 6; Aesch. Suppl. 406; Theogn. 178: *ἐρέω*, *ἐρέω* 7.

ἐρέω 1 Sing. Opt. Aor. Od. ν. 147; Aesch. Eum. 467: *ἐρέω*, *ἐρέω* 7.

ἐρέω (< *ἐρέω*) Part. Aor. dor. Pind. O. 11, 91: *ἐρέω*, *ἐρέω* 7.

ἐρέω (< *ἐρέω*) Aesch. Pers. 236 Part. Aor. -ονον Il. ε. 650; Aesch. A' Pl. Enth. 12, a (post); -ονον Pers. 786: *ἐρέω*, *ἐρέω* 7.

ἐρέω Inf. Fut. Od. η. 294: *ἐρέω*, *ἐρέω* 7.

ἐρέω 2 Sing. Conj. Aor. Il. β. 384; Od. α. 293: *ἐρέω*, *ἐρέω* 7.

ἐρέω Fut. Med. Soph. O. T. 690: *ἐρέω* 8.

ἐρέω Imper. Aor. Od. π. 67: *ἐρέω*, *ἐρέω* 7.

ἐρέω Fut. *ἐρέω* Fab. Heracl. 1, 83: *ἐρέω* = *ἐρέω* 9.

ἐρέω Fut. Il. ε. 360; 1, 80; Aesch. Pers. 1059: *ἐρέω*, *ἐρέω* 7.

ἐρέω 1 Plur. Opt. Aor. 2 Pl. Prot. 354, a: *ἐρεται* 2.

ἐρέω 1 Sing. Opt. Aor. 2 Pl. Symp. 199, c: *ἐρεται* 2.

ἐρέω 3 Plur. Opt. Aor. 2 Pl. Crit. 50, a: *ἐρεται* 2.

ἐρέω 2 Sing. Opt. Aor. 2 Pl. Rep. 341, c: *ἐρεται* 2.

ἐρέω 3 Sing. Opt. Aor. 2 Pl. Prot. 312, d; Xen. Occ. 7, 5: *ἐρεται* 2.

1 (sich) streiten, hadern; wettsiefern; Med. = Act. wettsiefern. 2 (er) fragen, erforschen. 3 auch Med.: anhalten, hemmen. 4 = 1. 5 trans. umwerfen, eindreissen; Pass. u. intr. Aor. 2 einfallen. 6 werfen, schlen- dern; intr. sich werfen, sich stürzen. 7 thun, machen, betreiben. 8 *ἐρε- σω* ausschliessen. 9 einschliessen. 10 schleichen, kriechen. 11 = 10.

ἐρόμενος Part. Aor. 2 Pl. Crat. 407, e; Xen. Hell. 3, 3, 9: *ἐρώμας* 2.
ἐρεῖ Imper. Aor. 2 Enr. Or. 763; Pl. Gorg. 447, c: *ἐρώμας* 2.
ἐρεπετόν Vb. Od. δ, 418; Ar. Av. 1069; Theoc. 24, 56: *ἐρώ* 10.
ἐρπυο- Aor. *ἐρεπύσας* Ar. Pl. 675; *ἐρεπύσας* Theoc. 19, 15 † ▷ *ἐρεπύσας*; sehr selten in Prosa. Diog. Laert. 6, 4; vgl. *ἐρπυσα*: *ἐρπύ* 11.
ἐρε s. n. *ἐρε*.
ἐρεδην (< *ἐρέχθην*) Aor. 2 Pass. Ar. Nub. 583; *ἐ-* Her. 8, 74; κατ- Thuc. 4, 115: *ἐρένη* 12.
ἐρεάδατα (< *ἐρεάτας*) 3 Plur. Perf. Pass. ep. Od. v, 354 [204]: *ἐάω* 13.
ἐρεάδατο 3 Plur. Plsperf. Il. μ, 431 [204]: *ἐάω* 13.
ἐρεαισα s. *ἐάιση*.
ἐρεαίσθην Aor. Pass. Il. π, 339; Pind. Fr. 77; *ἐαίσθη* Aesch. Pers. 189; -*θαῖσα* Ap. Rh. 2, 1113: *ἐάω* 14.
ἐρεαμαί (< *ἐρεαμαί*, *ἐρεαμαί*) Perf. Pass. -*μένα* Persae. Athen. 4, 140: *ἐάω* 13.
ἐρεαμαί Perf. Pass. -*αμνέρος* Ar. Eccl. 24; Alex. Com. Fr. 3, 423: *ἐάω* 15.
ἐρεάνα (< *ἐρεάνα*, *ἐρεάνα*) Aor. Com. bei Athen. 7, 292, e; Eur. Rhes. 73; Anth. 7, 55; 12, 132; *ἐ-* Cycl. 402 (225, 228): *ἐάω* 13.
ἐρεάνθην Aor. Pass. *ἐανθείσαν* Pind. P. 5, 100: *ἐάω* 13.
ἐρεάνας (*ἐρεάνας*, *ἐρεάνας*) Perf. Pass. Aesch. Pers. 572 nach Herm. Op. 2, p. 81: *ἐάω* 13.
ἐρεάτα Aor. *ἐάαντες* Dem. 54, 8; *ἐρεάτα* Soph. O. C. 1503; *ἐρεάτα* Xen. Hell. 7, 5, 16: *ἐάω* 16.
ἐρεάπια Aor. Dem. 25, 57: *ἐάπια* 17.
ἐρεαπίσθην Aor. Pass. Timocl. Com. Fr. 3, 607; Sext. Emp. adv. Math. 11, 94: *ἐάπια* 17.
ἐρεάσα s. *ἐάσατε*.

ἐρεσμαι (< *ἐρεσμαι*, *ἐρεσται*) Perf. Pass. Schol. Il. *ἐρεσται* μ, 431: *ἐάω* 13.
ἐρεάην Aor. 2 Pass. Dem. *ἐρεάην* 54, 41; *ἐρεάην* Enr. Bacch. 286 (14): *ἐάω* 15.
ἐρεάθαι Inf. Perf. Pass. Eur. Bacch. 243; Dem. 54, 35: *ἐάω* 15.
ἐρεάον Aor. 2 sp. Nonn. Dion. 7, 152: *ἐάω* 15.
ἐρεάθην Aor. Pass. κατ- Thuc. 7, 6: κα(ε)ράσω 16.
ἐρεάνα (< *ἐάνα*) Aor. Eur. Andr. 911; Her. 6, 1; 9, 17: *ἐάω* 15.
ἐρεαφάμην Aor. Med. *ἐαφάμενος*, -*μένη* Ar. Equ. 783; Nub. 538; Nonn. 1, 567: *ἐάω* 15.
ἐρεάην Aor. 1 Hom. Hym. 3, 79 (Conjectur Matth., von Herm. gebilligt, für > *ἐρεάην*): *ἐάω* 15.
ἐρε 2 Sing. Imper. pack' dich fort Il. δ, 164 B⁺; *ἐρε* γ, 498; Soph. O. C. 1383; Ar. Plut. 404: *ἐρε* 18.
ἐρε (< *ἐρε*, *ἐρε*) Imperf. Il. ε, 438 B⁺: *ἐρε* 19.
ἐρείσθην (< *ἐρείσθην*, *ἐρείσθην*) Aor. Pass. Hippocr. 5, 196 (> *ἐρείσθην*): *ἐρε*, *ἐρε* 20.
1) *ἐρε* (< *ἐρε*, *ἐρε*) Imperf. Il. ε, 86: *ἐρε* 19.
2) *ἐρε* 3 Sing. Praes. oft mit Perfectbed. wie *οἶσμαι*, ist dahin. Aesch. Soph. Eur., auch in Prosa Xen. Cyr. 6, 1, 3: *ἐρε* 18.
ἐρε Inf. Praes. Pl. Leg. 677, d; vgl. *ἐρε*: *ἐρε* 18.
ἐρε 2 Sing. Praes. Eur. I. T. 379; vgl. n. *ἐρε*: *ἐρε* 18.
ἐρείτο Imperf. Pass. Eur. Hel. 1602: *ἐρε* 19.
ἐρε (< *ἐρε*, *ἐρε*) Aor. selten Il. ε, 536; κ, 49; Pl. Leg. 642, c: *ἐρε* 7.
ἐρεπον (< *ἐρεπον*) Imperf. Luc. Di. Mort. 11, 1: *ἐρε* 21.
ἐρε 2 Plur. Imper. weicht von mir, geht hinweg Il. ω, 239; Ap. Rh. 3, 785: *ἐρε* 18.
ἐρετώ 3 Sing. Imper. geh' er Il. ε, 349; Od. ε, 139; Archil. Fr. 3, 4

12 brechen, reißen, sprengen; Med. = Act. Pass. brechen, reißen, springen. 13 (be)sprengen, (be)streuen. 14 sprengen; zerschmettern, zertrümmern. 15 a. nähren; Med. α) sich ~; β) = Act.; d. anstiften. 16 schlagen, stoßen. 17 schlagen, peitschen. 18 langsam, mühselig einhergehen; in Elend gerathen, untergehen. 19 fliessen. 20 sprechen, sagen, reden, nennen. 21 das Uebergewicht haben.

Gaisf. Ap. Rh. 3, 785; Soph. Phil. 1200: ἔρεω 1.
 Ἐρευνά Aor. Pseudophoc. 180; Mosch. 3, 33; Anthol. 5, 33; Hippocr. 1, 436; 2, 125, 127; 3, 162, 183; selten im Att. ἔρενας Ar. Equ. 526; παρερεῖνας Lycurg. 96. — ἔρεναςτα † Pl. Rep. 544 c (> hergestellt ἔρενας); ἔρενη † Aristot. Meteor. 2, 2. p. 356, a, 17 † (> hergestellt ἔρενη) (28): ἔρεω 2.
 Ἐρεῖναι Aor. Med. sp. Ann. Comm. 15, p. 475 (28): παραῖναι 2.
 Ἐρεῖναι Aor. [Pl.] Ep. 328, h; ἔρενη Phil. 46, e; — αἶνα Pol. 544, e: ἔρεω 3.
 Ἐρεῖναι (< ἔρενα) Perf. Tab. Heracl. B.; dr- Philostrat. Imag. 2, 26, 553; dr- V. T. 2 Regg. 14, 30; 15, 22: ἔρενη 4.
 Ἐρεῖναι Perf. Pass. selten an- Docrat. Ep. 7, 14; συνερεῖναι Od. 6, 137; παρερεῖναι Her. 2, 12: ἔρενη 4.
 Ἐρεῖναι (< ἔρεθαι, εἰρεθαι) Aor. Pass. Eur. I. T. 91; Xen. Cyr. 6, 1, 19; 7, 5, 26: ἔρεω, εἰρεω 5.
 Ἐρεῖναι s. ἔρενα.
 Ἐρεῖναι Plisprf. παρ- Arr. An. 4, 26: ἔρενη 4.
 Ἐρεῖναι (< — αἶνα, ἔρενα) Perf. Hippocr. 3, 99: ἔρεω 6.
 Ἐρεῖναι Aor. Il. γ, 348; η, 259; ρ, 44; Hom. Batr. 254; Enr. Herc. F. 994; ἔρενας Dem. 9, 61; ἔρενας Aesch. Pers. 468: ἔρενη 4.
 Ἐρεῖναι (< ἔρεθαι) Ar. Med. Il. μ, 291; Eur. Heracl. 835; παρ- Xen. Cyr. 3, 1, 13: ἔρενη 4.
 Ἐρεῖναι Fut. — αἶς Hom. Hym. 3, 259; Ar. Vesp. 147; ἔρεθαι 1329; — αἶς Pax. 500; — αἶς Lys. 1240: ἔρεω 1.
 Ἐρεῖναι (< ἔρεθαι) Aor. Pass. selten ἐρεθίζω Tryphlodor. 11; διαερεθίζω Hippocr. 2, 483: ἔρενη 4.
 Ἐρεῖναι (< ἔρεθαι, ἔρεθαι) Perf. Il. γ, 353; η, 114; ρ, 175; Od. ψ, 216: ἔρεω 7.

Ἐρεῖναι Plisprf. Od. ψ, 216: ἔρεω 7.
 Ἐρεῖναι (< ἔρεθαι, ἔρεθαι) Perf. Il. π, 119; Soph. O. C. 1607: ἔρεω 7.
 Ἐρεῖναι 3 Sing. Conj. Praca. Il. γ, 353 [73]: ἔρεω 7.
 Ἐρεῖναι Part. Perf. ep. Hes. Sc. 228: ἔρεω 7.
 Ἐρεῖναι Aor. Hippocr. 1, 43; 3, 60; Plut. M. 132; dr- Ar. Plut. 546: ἔρεω 8.
 Ἐρεῖναι Perf. Pass. — αἶς Eur. Med. 1404; — αἶς Ar. Eccl. 850; — αἶς Xen. Mem. 3, 1, 7; διαερεῖναι 2, 1, 31: ἔρεω 9.
 Ἐρεῖναι s. u. ἔρενα.
 Ἐρεῖναι Imperf. Her. 8, 53; — αἶς Xen. Cyr. 4, 2, 33: ἔρεω 9.
 Ἐρεῖναι Perf. Lys. 10, 9, 21: ἔρεω 9.
 Ἐρεῖναι (< ἔρεθαι) Aor. 2 Pass. Enr. Fr. Melanip. 2 (Diod.); Pl. Phil. 16, h (14): ἔρεω 9.
 Ἐρεῖναι Aor. Pass. s. ἔρεθαι: ἔρεω 9.
 Ἐρεῖναι (< ἔρεθαι, ἔρεθαι, ἔρεθαι) Aor. Il. π, 130 A; Batr. 97; Qu. Sm. 3, 86; Aesch. Prom. 748; Ch. 913; [Pl.] Ax. 368, c: ἔρεω 9.
 Ἐρεῖναι s. u. ἔρενα.
 Ἐρεῖναι Fut. 3 Loc. Merc. Cond. 17 (187): ἔρεω 9.
 Ἐρεῖναι (< ἔρεθαι) Aor. Op. Hal. 1, 563; dr- Soph. Tr. 568: ἔρεω 10.
 Ἐρεῖναι Plisprf. Anth. 16, 106: ἔρεω 10.
 Ἐρεῖναι Opt. Praes. Eur. Alc. 734: ἔρεω 1.
 Ἐρεῖναι Aor. Ar. Equ. 51; dr- 701; dr- Xen. Cyr. 1, 3, 10: ἔρεω 11.
 Ἐρεῖναι Perf. Pl. Rep. 485, d; Isoer. 159, d; παρ Soph. Phil. 653; συν- Xen. An. 5, 2, 3: ἔρεω 2.
 Ἐρεῖναι (< ἔρεθαι) Aor. Pass. Aesch. Fr. bei Schol. Ar. Lys. 1259; Her. 8, 135; Thuc. 2, 5; 3, 116; Xen. Cyr. 8, 3, 30; Dem. 19, 287; ἔρεθαι Eur. Cycl. 147; ἔρεθαι Isoer. 10, 59;

1 langsam, mühselig einhergehen; in Elend gerathen, untergehen. 2 fließen. 3 das Uebergewicht haben. 4 brechen, reißen, sprengen; Med. — Act. Pass. brechen, reißen, springen. 5 sprechen, sagen, reden, nennen. 6 (be)sprengen, (be)streuen. 7 schaudern, sich entsetzen; trans. schaudern vor . . . 8 frieren. 9 werfen, schleudern; mir. sich werfen, sich stürzen. 10 rauschen, sausen, schwirren. 11 schlürfen, (ver)schlucken. 12 beschmutzen, beflecken; Pass. schmutzig werden. 13 schmutzig sein.

ἐνείκε Pl. Tim. 84, c; -έντις Rep. 495, b; περιεργύη Thuc. 4, 12; διεργή Pl. Rep. 452, d; ἴδω 2.

ἐρρυπάρην Aor. Pass. Plut. M. 434: ἴσταντο 12.

ἐρρυπάρην (< ἐρρυπάρην) Part. Perf. Schol. Ar. Ach. 425: ἴσταντο 13.

ἐρρύπων Imperf. Ar. Av. 1252: ἴσταντο 13.

ἐρρύσασθην (ἐρύσασθην, ῥύσασθην, ῥύσασθην) Aor. Med. II. v. 194; Eur. Ion. 1298; Ar. Lys. 342; Her. 3, 132: ἴσταντο 14.

ἐρρύω (< ἐρρύω) Perf. Aesch. Pers. 433; Eur. Hipp. 1338; Ar. Plut. 546; Hippocr. 1, 535; de Pl. Phaed. 86, a (203): ἴσταντο 4.

ἐρρύωμαι Perf. Pass. Eur. Heracl. 636; Pl. Symp. 176, b Γ²; -σαι Dem. 22, 26: ἴσταντο 15.

ἐρρύωτο (< ῥύωτο) Imperf. II. v. 367; Hes. Sc. 230: ἴσταντο 15.

ἐρρύω Aor. Plut. Pericl. 19; Isocr. 8, 14; Thuc. 4, 36: ἴσταντο 15.

ἐρρύωσθην Aor. II. ω, 616; Hes. Th. 8: ἴσταντο 15.

ἐρρύωσθαι Inf. Perf. Pl. Symp. 176, b; Phaed. 61, b: ἴσταντο 15.

ἐρρύωσθε 2 Plur. Imper. Perf. Pass. [Hippocr.] Ep. 3, 781: ἴσταντο 15.

ἐρρύωσθην Aor. Pass. Thuc. 4, 72: ἴσταντο 15.

ἐρρύω 2 Sing. Imper. Perf. Pass. Xen. Cyr. 4, 5, 33; [Pl.] Ep. 310, a: ἴσταντο 15.

ἐρρύω 1) 3 Sing. Aor. 1 ἀπο- II. ζ, 348; ἀποέρω 3 Sing. Conj. II. φ, 283; ἀποέρω 3 Opt. II. φ, 329: ἀποέρω 1), cf riss fort, raffte hinweg.

1) ἐρυγγάνεται Praes. Med. act. Hippocr. 1, 724: ἐρυγγάνω = ἐρύγμαι 16.

2) ἐρυγγάνεται Praes. Pass. Hippocr. 1, 725: ἐρυγγάνω = ἐρύγμαι 16.

ἐρύγειν s. ἔρυγον.

ἐρύθαινετο (< ἔρ-) Imperf. II. κ, 46; φ, 21; Anth. 12, 8: ἐρύθαινε 17.

ἐρύθη Aor. Ap. Rh. 1, 791; 4, 474; Orph. Arg. 230: ἐρύθαινε 17.

ἐρυκάνειν Inf. Aor. 2 II. ε, 262 B² [47]: ἐρύκω 18.

ἐρύκακον (< ἔρ-) Aor. 2 II. λ, 352 Γ² [47]: ἐρύκω 18.

ἐρυκάκος Opt. Aor. 2 II. η, 342 [47]: ἐρύκω 18.

ἐρύκαται Imperf. Od. κ, 429 (> ἐρύκαται); κατ- II. ω, 218; Orph. Arg. 650 (> κατερύκαται): ἐρύκαται 19.

ἐρυκανόσας 3 Plur. Praes. Od. α, 199; Qu. Sm. 12, 205: ἐρυκανόσας 19.

ἐρύκας 2 Sing. Praes. Med. Od. δ, 373: ἐρύκωμαι, ἐρύκω 18.

ἐρυκίμεν Inf. ep. II. θ, 216 B²; Qu. Sm. 2, 159: ἐρύκω 18.

ἐρύκεσθον s. ἐρύκεσθαι.

ἐρύκετον Dual. Imper. Pind. Ol. 11, 5: ἐρύκω 18.

ἐρύκομαι Praes. Med. Od. δ, 466; -ται II. μ, 285; -σθον v. 443: ἐρύκω 18.

ἐρύκων (< ἔρυκον) Imperf. II. π, 369 B²; Hym. 1, 99: ἐρύκω 18.

ἐρυκτο Imperf. Theocr. 25, 76: ἐρύκω 20.

ἐρύκω (< ἔρυκω) Aor. Od. ε, 515; -ας II. ζ, 217; Od. π, 82; -ε II. κ, 527; -ον γ, 113; vgl. -ον: ἐρύκω 18.

ἐρύκω Imper. Aor. Od. τ, 16: ἐρύκω 18.

ἐρύκω Fut. Od. ο, 68; -ω II. θ, 178 B²; ο, 297: ἐρύκω 18.

ἐρύκω Imperf. II. μ, 258: ἐρύκω 20.

ἐρύκω s. ἐρύκω 2).

ἐρύσσει (< ἐρύσσει, ἐρύσσει, ἐρύσσει) Aor. II. ε, 573; π, 781; Pind. N. 7, 67: ἐρύκω 20.

ἐρύσσει (< -σσει) Inf. Aor. II. φ, 419: ἐρύκω 20.

ἐρύσαται s. ἐρύσαιμαι.

ἐρύσαιμαι (< ἐρύσασαι, ἐρύσασαι) Opt. Aor. Med. -σσο II. ε, 419: ἐρύκω 20.

ἐρύσαιμαι s. ἐρύσαιμαι.

ἐρύσαιμαι (< ἐρύσασαι, ἐρύσασαι) Opt. Aor. Med. -σσο II. ε, 419: ἐρύκω 20.

1) Einige leiten diese Form von ἔρρω, Andere von ἔρρω ab; Buttm. Lexil. 2, p. 169 führt sie auf ἔρρω, ion. Nbf. von ἔρρω, zurück, während Ahrens ἀποέρω (vom St. F₁ = F₂) als Grundform annimmt.

14 (er)retten; schirmen, beschützen. 15 stärken; Pass. stark werden. 16 ansbrechen, eruclare. 17 röthen; Pass. sich r. 18 zurück-, auf-, abhalten, abwehren; Pass. zurückbleiben, zögern. 19 nicht fortlassen, ab-, fern-, auseinander-, auf-, anhalten; Pass. zurückbleiben. 20 ziehen, zerren, schleppen; herum-, abreißen; Med. α. nach sich hinziehen, für sich ziehen; δ. an sich ziehen. — retten, erhalten, beschützen.

456; ω, 584; -αἰμεθα ἔ, 79 B*; *ἐρῶσαιο* 3 Plur. II. ε, 298 [106]: *ἐρῶ* 1.
ἐρῶσαιμι Opt. Aor. II. θ, 24; -αιε' 21; *ἐρῶ* 1.
ἐρῶσαιο 2 Sing. Opt. Aor. Med. II. ε, 456; *ἐρῶ* 1.
ἐρῶσάμην (s. u. *ἐρεῶσάμην*) Aor. Med. Aesch. Prom. 235; *ἐρῶμαι* 2.
ἐρῶσας (-σας, *ἐρῶσας*) Part. Aor. II. ψ, 21 B*; -ας α, 536; -ας Od. θ, 508; *ἐρῶ* 1.
ἐρῶσασθαι (< *ἐρῶσασθαι*, *ἐρῶσασθαι*) Inf. Aor. Med. II. χ, 351; Qu. Sm. 1, 808; *ἐρῶ* 1.
ἐρῶσαοι Impf. Iter. II. κ, 490; *ἐρῶ* 1.
ἐρῶσατο (< -σατο, *ἐρῶσατο*, -σατο) Aor. Med. -ατο Od. ἔ, 279; -ασθε Hym. 2, 310; *ἐρῶσατο* Od. θ, 504; *ἐρῶ* 1.
ἐρῶσῃ (< -ῶσῃς) Conj. Aor. II. ἔ, 230; *ἐρῶ* 1.
ἐρῶσῃται Conj. Aor. Med. Ap. Rh. 1 1204; *ἐρῶ* 1.
ἐρῶσθαι (< *ἐρῶσθαι*) Inf. bewahren II. ε, 454; ε, 194; κ, 444; ἔ, 260; ρ, 429; *ἐρῶ* 1.
ἐρῶσο 2 Sing. Plsperf. schirmtest II. χ, 507; *ἐρῶ* 1.
ἐρῶσόμεθαι (< *ἐρῶσόμεθαι*) Fnt. Med. II. σ, 588; vgl. *ἐρῶσσεσθαι*; *ἐρῶ* 1.
ἐρῶσα (< -σα, *ἐρῶσα*, -σα) Aor. -αμεν Od. δ, 577. 780; κ, 403; -αν θ, 51; λ, 2; *ἐρῶ* 1.
ἐρῶσας (< *ἐρῶσας*) Inf. Aor. II. θ, 23; *ἐρῶ* 1.
ἐρῶσάμενος Part. Aor. Med. II. γ, 361 I*; *ἐρῶ* 1.
ἐρῶσας (< *ἐρῶσας*, *ἐρ*-) Part. Aor. Od. ε, 99; Ap. Rh. 3, 915; *ἐρῶ* 1.
ἐρῶσασθαι (< *ἐρῶσασθαι*, *ἐρῶσ-*) Inf. Aor. Med. II. σ, 174; *ἐρῶ* 1.
ἐρῶσατο (< -σατο, *ἐρῶσατο*, -σατο) Aor. Med. II. λ, 363 I*; *ἐρῶ* 1.
ἐρῶσεσθαι Inf. Fut. Med. Od. χ, 176; *ἐρῶ* 1.

ἐρῶσσαι Conj. Aor. Med. II. κ, 44; *ἐρῶ* 1.
ἐρῶσῃς (< *ἐρῶσῃ*) Conj. Aor. II. ε, 110; *ἐρῶ* 1.
ἐρῶσσομεν Conj. Aor. II. α, 141; Od. θ, 34; π, 348 [-α 372]; *ἐρῶ* 1.
1) *ἐρῶσω* (< *ἐρῶσῃ*) Conj. Aor. 2 -ως Od. ρ, 479; *ἐρῶ* 1.
2) *ἐρῶσω* Fut. Orph. Lith. 35; *ἐρῶ*.
ἐρῶσο (< *ἐρῶσο*) Plsperf. od. syno. Aor. schirmte, wehrte ab II. δ, 138; ε, 23. 538; ν, 555; ρ, 518; ψ, 819; Od. ω, 524; Hes. Sc. 415; Ap. Rh. 3, 1305; *ἐρῶ* 1.
ἐρῶσός Vb. Soph. Al. 731; *ἐρῶ* 1.
ἐρῶτο Plsperf. passivisch Hes. Th. 304; *ἐρῶ* 1.
1) *ἐρῶν* Praes. *ἐρῶν* II. χ, 493; *ἐρῶ* 1.
2) *ἐρῶν* Fut. od. Praes. als Fut. [59] -σας II. λ, 454; ο, 351; χ, 67; *ἐρῶ* 1.
ἐρχαται 3 Plur. Perf. II. π, 481; Od. κ, 283; *ἐρχο* = *ἐρχο* 3.
ἐρχατο (< *ἐρχατο*) 3 Plur. Plsperf. II. ρ, 354; *ἐρχο* = *ἐρχο* 3.
ἐρχεαι (< *ἐρχεαι*) 2 Sing. Praes. II. κ, 208; *ἐρχομαι* 4.
ἐρχεαι (< *ἐρχεαι*) 2 Sing. Praes. Pl. Prot. Rep. 596, ε; Prot. 321, ε; *ἐρχομαι* 4.
ἐρχεο (< *ἐρχεο*) 2 Sing. Imper. II. ζ, 270 δ; *ἐρχομαι* 4.
ἐρχεσθαι 1) Inf. II. θ, 400; Aesch. Ag. 917; αλ- Hippoer. 2, 629; Lys. 17, 19; συν- Pl. Dem. 381; ελ- Andoc. 4, 21; Dem. 23, 8; *ἐρχομαι* 4.
1) *ἐρχεσθε* 2 Plur. Praes. Xen. An. 1, 7, 2; *ἐρχομαι* 4.
2) *ἐρχεσθε* 2 Plur. Imper. Praes. II. ε, 649 B*; *ἐρχομαι* 4.
ἐρχεσθον Dual. Praes. Pl. Critia. 110, α; *ἐρχομαι* 4.
ἐρχεται 3 Sing. Praes. II. α, 120;

1) Das Praes. bei Att. nur im Ind. häufig, wird durch die entsprechenden Formen von *ἐλμι* ergänzt.

1 ziehen, zerren, schleppen; herum-, abreißen; Med. a. nach sich hinziehen, für sich ziehen; δ. an sich ziehen. — retten, erhalten, beschützen. 2 (er)retten; schirmen, beschützen. 3 einschliessen. 4 gehen, kommen, vorsehreiten, fortgehen, aufbrechen. 5 kriechen, schleichen, gehen; sich verheilen. 6 (er)fragen, erforschen. 7 *ἵκη* gehen machen, in Bewegung setzen, senden, schicken; Med. sich in Bewegung setzen, begehren, verlangen.

Aesch. Sept. 158; Pl. Xen.: ἔρχομαι 4.
 ἔρχου (< ἔρχομαι) 2 Sing. Imper. II. 4, 43 Γ*; Theogn. 220: ἔρχομαι 4.
 ἔρχησθον 1) Dual. Conj. Praes. Od. π, 170; Callim. Fr. 67; Maneth. 6, 269; Hippocr. 2, 625: ἔρχομαι 4.
 ἔρχηται 1) 3 Sing. Conj. Praes. selten II. α, 185: ἔρχομαι 4.
 ἔρχθαις Part. Aor. Pass. II. φ, 282: ἔργον = ἔργον 3.
 ἔρχοιτο 1) Opt. selten II. Xen. Cyr. 4, 1, 1: ἔρχομαι 4.
 ἔρχομεθα 1 Plur. Praes. Od. β, 207: Pl. Leg. 707, d: ἔρχομαι 4.
 ἔρχομενος 1) II. β, 475; δ, 276 Γ*; Pind. P. 5, 14; Soph. Tr. 850; Thuc. 6, 3; Pl. Symp. 174, d; in II. α, 535 B*; Aesch. Prom. 98; Ar. Nub. 311; ὅπ. Pl. Crit. 53, e; Xen. Ath. 2, 14: ἔρχομαι 4.
 ἔρχονται 3 Plur. Praes. II. β, 801, 705; Gorg. 488, c: ἔρχομαι 4.
 ἔρχου (< ἔρχομαι) 2 Sing. Imper. seltener att. für ἔθ. N. T. Matth. 8, 9; Luc. 7, 8; Apoc. 6, 5: ἔρχομαι 4.
 ἔρυσθαι s. u. ἔρυσθαι.
 1) ἔρυσθαι (< ἔρυσθαι) Fut. ἔρ. Aesch. 500: ἔρυσθαι 5.
 2) ἔρυσθαι (< ἔρυσθαι) Fut. dor. Theocr. 5, 45; ἔρυσθαι 8, 40 [160]: ἔρυσθαι 5.
 ἔρυσθαι 1 Sing. Conj. Aor. Pl. Gorg. 447, c: ἔρυσθαι 6.
 ἔρυσθαι 1 Plur. Conj. Aor. 2 Pl. Riv. 135, α: ἔρυσθαι 6.
 ἔρ Imper. Aor. 2, ἔρ II. ε, 174; πρός α, 127; π, 38, 241; ἔρ II. β, 26, 63; ω, 133: ἔρ II. 7.
 1) ἔρυσθαι Opt. Aor. 1 II. ε, 209 [272]: ἀνίημι 8.
 2) ἔρυσθαι Opt. Aor. 1 ἀμφι- Od. σ, 361: ἔρυσθαι 9.
 ἔσθαι (< ἔσθαι, ἐσθίοντα) Aor. Xen. An. 1, 2, 17: ἐσθίοντα 10.
 ἔσθαι (< ἔσθαι, ἐσθίοντα) Aor. sp. V. T. 6, 5, 16 B*; N. T. Matth.

1) Vgl. Sp. 290, 1).

6, 2; Apoc. 8, 6 B*; Luc. Oeyp. 114: ἐσθίοντα 10.
 1) ἔσθαι (< ἔσθαι) 3 Plur. II. α, 267 Γ*; Her. 1, 70 Γ*; ἔσθαι hat Her. „wohl stets in Compos.“ Kr. [283]: ἐσθί 11.
 2) ἔσθαι 3 Plur. Aor. 1 Act. für ἀνίημι II. φ, 537 [272]: ἀνίημι 8.
 ἔσθαι Aor. Apollod. Com. (226): ἐσθίοντα, wedeln.
 ἔσθαι (< ἔσθαι) Aor. s. ἐσθίοντα, -αντες, -ον: ἐσθίοντα 12.
 ἔσθαι (< ἐσθίοντα) Aor. 2 Pass. Her. 3, 66; ἐσθίοντα 6, 136; ἐσθίοντα Pl. Phaed. 80, d; -ον 87, c; -ἐσθίον Hes. Sc. 152; -ἐσθίον Ar. Equ. 1308; vgl. ἐσθίοντα, -ἐσθίον: ἐσθίοντα 13.
 ἔσθαι Part. des Aor. ἔσθαι Od. ; ε, 280; vgl. ἔσθαι: ἔσθαι 14.
 1) ἔσθαι (< ἐσθίοντα) Aor. ἔσθαι Hipocr. 2, 330, 345: ἐσθίοντα 12.
 2) ἔσθαι Part. des Aor. ἔσθαι Od. α, 364: ἔσθαι 14.
 3) ἔσθαι Part. Aor. 1 ἀμφι- Od. ε, 264; σ, 369: ἐσθίοντα 9.
 ἔσθαι Inf. Aor. Med. II. ω, 646; Od. η, 339; ἐσθίοντα Xen. Cyr. 6, 4, 6: ἐσθίοντα 9.
 ἔσθαι 2 Plur. Imper. ἀμφι- Od. φ, 131: ἐσθίοντα 9.
 ἔσθαι (< ἔσθαι, ἐσθίοντα, ἐσθίοντα) 3 Sing. Aor. 1 Med. II. ε, 178: ἐσθίοντα 9.
 ἔσθαι (< ἐσθίοντα) 3 Sing. Imperf. II. φ, 238 (ἐσθίοντα): ἐσθίοντα = ἐσθίοντα 15.
 ἔσθαι (< ἐσθίοντα) Pind. Aor. Pass. Od. γ, 185; vgl. -ἐσθίοντα 15.
 ἔσθαι (< ἐσθίοντα, -ον) Aor. Od. ε, 130; -ας II. χ, 15; -ε(ν) Γ*; Pind. Fr. 155; -ον σ, 405: ἐσθίοντα 15.
 ἔσθαι (< ἐσθίοντα) Aor. 2 intrans. -ας Theocr. 4, 39 (ἐσθίοντα): ἐσθίοντα 16.
 ἔσθαι Imperf. Pl. Phaed. 106, α: ἐσθίοντα 16.
 ἔσθαι Aor. κατα... II. π, 293; κατα... φ, 381; Od. φ, 250. — ἔσθαι(ν) Soph. Al. 1057; Anth. 5, 62; vgl. ἐσθίοντα, ἐσθίοντα: ἐσθίοντα 16.

8 an-, emporsenden; los-, freilassen; intr. nachlassen. 9 bekleiden; anziehen; Med. sich anziehen, anlegen. 10 trompeten. 11 sein, vorhanden sein, da sein, existieren, leben. 12 panzen, packen; ausrüsten; beladen; vollstopfen. 13 faul, verfaulen machen; gew. Pass. m. Perf. 2 faul sein, (ver)faulen. 14 ich setzte, legte, gründete; Aor. Med. baute, gründete für mich. 15 (er)retten, erhalten, bewahren. 16 (aus)löschen; dämpfen, stillen.

- εσθλάθη* Aor. Pass. Simonid. 190 (Bergk); Anth. 12, 39; Hippocr. -2, 446; κατ- Xen. Symp. 6, 10; -θείη Hell. 5, 3, 8; ἀποσθλάθεις Pl. Tim. 58, c; Critia. 112, c; σθλάθεις 1. *εσθλάθεις* Perf. απ- Hippocr. 2, 505: σθλάθεις 1. *εσθλάθεις* Perf. intr. κατ- Aesch. Ag. 888; απ- Pl. Polit. 269, b; Xen. Cyr. 8, 8, 13; vgl. -ήεις: σθλάθεις 1. *εσθλάθεις* Plsprf. απ- Pl. Symp. 218, b: σθλάθεις 1. *εσθλάθεις* (< εσθλάθεις) Aor. II. 4, 471; Od. γ. 182; απ- Eur. Frgm. 84 (Dind.) Theocr. 4, 39 (280): σθλάθεις 1. *εσθλάθεις* (< εσθλάθεις) 2 Sing. Fut. II. α, 563: εἶμι 2. *εσθλάθεις* Imperf. Pl. Phaedr. 234, b; Ep. 344, d; Xen. Cyr. 8, 8, 1; 11, 1: εἶμι 3. *εσθλάθεις* 3 Sing. Fut. ἀσθλάθεις Od. α, 265 [272]: ἀσθλάθεις 4. *εσθλάθεις* Aor. Soph. El. 713; Thuc. 4, 52; δε- [Dem.] 11, 7; σθλάθεις Pind. 4, 272: εἶμι 5. *εσθλάθεις* (< σσθλάθεις) Aor. Pass. Callim. Apol. 1: εἶμι 5. *εσθλάθεις* s. σσθλάθεις. *εσθλάθεις* Imperf. Thuc. 4, 26: εἶμι 5. *εσθλάθεις* 3 Plur. Plsprf. Her. 7, 62, 70, 73, 86 [111]: σθλάθεις 6. *εσθλάθεις* (< εσθλάθεις) Inf. Fut. II. ε, 56 B*; Lys. 12, 99; 19, 63: εἶμι 2. *εσθλάθεις* 2 Plur. Fut. II.: εἶμι 2. *εσθλάθεις* Dual. Fut. Od. π, 267; γ, 216: εἶμι 2. *εσθλάθεις* (< εσθλάθεις, εσθλάθεις, εσθλάθεις) 3 Sing. Fut. II. ε, 480; Pind. P. 5, 54: εἶμι 2. *εσθλάθεις* Aor. Pass. Soph. Fr. 175 (Dind.) (bei Hesyeh.); σσθλάθεις Pl. Phaedr. 254, b: σθλάθεις 3. *εσθλάθεις* (< εσθλάθεις, εσθλάθεις) 2 Sing. Fut. Od. τ, 254: εἶμι 2. *εσθλάθεις* Aor. Pass. Xen. Hell. 6, 2, 34; Dem. 47, 16: σσθλάθεις 7. *εσθλάθεις* Aor. Aesch. Ch. 667; Her. 3, 106; 8, 11; Pl. Rep. 523, d; Xen. An. 3, 4, 4 A*: σσθλάθεις 7. *εσθλάθεις* Aor. Med. -ατο II. η, 175: εσθλάθεις (ατο): σσθλάθεις 7. *εσθλάθεις* s. σσθλάθεις, σσθλάθεις. *εσθλάθεις* s. u. σσθλάθεις. *εσθλάθεις* (< εσθλάθεις) Aor. 1 Pass. Apellinar. Ps. 37, 10: σσθλάθεις 8. *εσθλάθεις* Aor. κατ- Ael. H. A. 9, 62: σσθλάθεις 8. *εσθλάθεις* 3 Sing. Praes. aus εσθλάθεις II. ν, 107 B*: εἶμι 2. 1) εσθλάθεις Inf. Aor. 2 Med. εσθλάθεις Xen. Hell. 1, 3, 19; απ- Isoer. 8, 83: εσθλάθεις 9. 2) εσθλάθεις Praes. Aesch. Ag. 1597: εσθλάθεις, εἶμι 10. *εσθλάθεις* (< εσθλάθεις) Inf. Od. ε, 197: εσθλάθεις, εἶμι 10. *εσθλάθεις* (< εσθλάθεις, εσθλάθεις) Inf. II. α, 213 (V.): εσθλάθεις, εἶμι 10. *εσθλάθεις* (< εσθλάθεις) Perf. Pass. Her. 3, 129; 6, 112: (εσθλάθεις) 11. *εσθλάθεις* 3 Dual. Plsprf. Pass. II. ε, 517: εἶμι 12. *εσθλάθεις* Imperf. Od. ε, 443: εσθλάθεις, εἶμι 10. *εσθλάθεις* (< εσθλάθεις, εσθλάθεις) 3 Sing. Praes. II. η, 152; -ατο Od. α, 460: εσθλάθεις, εἶμι 10. *εσθλάθεις* (< εσθλάθεις, εσθλάθεις) Inf. Od. β, 305 B*: εσθλάθεις, εἶμι 10. *εσθλάθεις* Praes. Pass. wird verzehrt Od. δ, 318: εσθλάθεις, εἶμι 10. *εσθλάθεις* (< εσθλάθεις) Praes. II. α, 415: εσθλάθεις, εἶμι 10. *εσθλάθεις* Part. II. α, 476 A*: -ατο ε, 231: εσθλάθεις, εἶμι 10. *εσθλάθεις* (< εσθλάθεις) Aor. Pass. dor. Eur. Phoen. 349: σσθλάθεις 13. *εσθλάθεις* (< εσθλάθεις) Aor. Pass. Eur. Suppl. 298; Aesch. 2, 86: σσθλάθεις 13. *εσθλάθεις* Aor. s- Pl. Euthyd. 286, b A*: -ατο Riv. 133, α; -ατο Xen. Cyr. 4, 5: σσθλάθεις 13. *εσθλάθεις* s. u. εσθλάθεις. *εσθλάθεις* Aor. -ατο Her. 8, 31: σσθλάθεις 14.

1 (ans)löschen; dämpfen, stillen. 2 sein, vorhanden sein, da sein, existieren, leben. 3 sehen, (ver)sehen. 4 auf-, emporsenden; los-, freilassen; intr. nachlassen. 5 schwingen; schütteln; sieben; erschüttern; (an die Thür) pochen; bewegen. 6 panzen, packen; ausrüsten; beladen; vollstopfen. 7 (be)zeichnen; beschreiben, beweisen. 8 faul, versulen machen; gew. Pass. m. Perf. 9 hineinwerfen, -thun, -lassen; Med. zu sich hereinlassen. 10 essen, auf-, verzehren.

ἔσινιαιτο (< -ῖναιτο, -οντο) Imprf. Her. 7, 147: οἰνομαί 14.

ἔσινδeto 3 Sing. Imprf. Her. 9, 13 (> -ντο): οἰνομαί 14.

ἔσινδοντο (< -ῖναιτο, -οντο) Imprf. Her. 5, 81 (> οἰνόντο): οἰνομαί 14.

ἔσινετο s. u. ἔσινετο.

ἔσιν ὄμην, -οντο (< ἔσινοντο, ἔσινοντο) Imprf. Her. 5, 74; Xen. An. 3, 4, 16; vgl. ἔσινετο, -ῖναιτο: οἰνομαί 14.

ἔσιώπων Imprf. Lys. 1, 14: σιωπάω 15.

ἔσκαρμαι Perf. Pass. Pl. Crat. 413, a; Luc. Gall. 6: σκάπτω 16.

ἔσκαφα Perf. Isoer. κατ- Isoer. 14, 7 (14): σκάπτω 16.

ἔσκαφην (< ἔσκαφθην) Aor. Pass. Enr. κατ- Hee. 22; Thuc. 4, 109; Lys. 13, 34; κατασκαφεῖν Lys. 13, 8; -ῖναι Isoer. 15, 319 (14): κατασκάπτω 17.

ἔσκαφθην (< ἔσκαφην) Aor. Pass. κατ- Polyb. 3, 107, 4 (14): κατασκάπτω 17.

ἔσκαφα Aor. κατ- Her. 7, 156; Thuc. 4, 109: κατασκάπτω 17.

ἔσαι (< ἔην, ἔει, ἔειν, ἔειν) 3 Sing. Imprf. iterat. Il. γ, 180 A. (282); Her. 1, 196 B; Aesch. Pers. 656: εἶμι 2.

ἔσεδάωντον Imprf. Dem. 54, 4: σεδάωνται 18.

ἔσειδαο Aor. Il. η, 330; φ, 649; Hes. Op. 95; Soph. Tr. 989; δε- Thuc. 1, 54: σεδάωνται 18.

ἔσειδασθην Aor. Pass. Her. 5, 102; δε- Thuc. 3, 98; vgl. σεδάσθην: σεδάωνται 18.

ἔσειδασμαι Perf. Pass. -μένον Thuc. 4, 56; -μένων Pl. Symp. 221, a; Xen. An. 3, 5, 2; -ουσ Hell. 2, 1, 17; -μένη Cyn. 5, 26: σεδάωνται 18.

ἔσέλλοιτο Imprf. κατ- Aesch. Prom. 481: (κατα)σέλλω 19.

ἔσκαρμαι Perf. Pass. in act. u. pass. Bedeut. (392) Pl. Prot. 317, b; 339, b; ἔσκαρται Xen. Mem. 3, 6, 5, 13; -πται Pl. Gorg. 501, a; -ἀμρ-θα Rep. 371, e; ἔσκαφθαι Imper. Hippocr. 1, 72; ἔσκαφθαι Pl. Ap. 20, b; Crat. 428, b; Dem. 15, 25; 21, 191; ἔσκαρμένος Eur. Heracl. 147; Thuc. 6, 62; Pl. Menex. 236, b; Xen. Hell. 3, 3, 8; Dem. 21, 192: σέσκαρται 20.

ἔσκιπην (< ἔσκιφθην) Aor. 2 Pass. V. T. Num. 1, 18, 19: σέσκιπται 20.

ἔσκεπται s. u. ἔσκαρμαι.

ἔσκιφθαι s. u. ἔσκιφθαι s. u. ἔσκαρμαι.

ἔσκιφθην Aor. Pass. σελten σκεφθῆναι Hippocr. 1, 18: σέσκιπται 20.

ἔσκεψαι s. u. ἔσκαρμαι.

ἔσκηψάμην (< σέφωτο Hom. Hym. 5, 245) Aor. ἔσκηψαι Pl. Soph. 251, e; -ατο Hom. Hym. 3, 360, 415; Eur. Or. 494; (-τ) Lys. 15, 10; Pl. Theaet. 196, a; -ἀμρ-θα Rep. 558, e; Thuc. 6, 52; -ατο 8, 63. — Xen. n. s. w.: σέσκιπται 20.

ἔσκηφμαι Fut. Pass. 3 Pl. Rep. 392, c (187): σέσκιπται 20.

ἔσκηπτόμην Imprf. Med. -ετο Lys. 4, 14: σέσκιπται 21.

ἔσκηφα Perf. Diog. Laert. 1, 118; σέσκιπται 21.

ἔσκηφθην s. u. σέσκιπθην.

ἔσκηψα Aor. Eur. Med. 1333: σέσκιπται 21.

ἔσκηψάμην Aor. Med. s. σέσκιπθην: σέσκιπται 20.

ἔσειδαο Aor. Hes. Th. 716; σείδαω Il. φ, 232; σείδω 22.

ἔσειδάμην Imprf. -ατο Il. α, 497; τ, 277; φ, 3; ω, 2: σείδαμαι 18.

ἔσκληκα Perf. ἔ- Epiech. 106 (Ahrens); ἔ- Hippocr. 2, 206; Luc. Somn. 29; -κας Aleiph. 3, 3; simpl. sp. Nic. Ther. 718, 789: σέλλω 19.

ἔσκληκα Plsprf. Ap. Rh. 2, 201: σέλλω 19.

ἔσκλησας Parl. Perf. syne. Ap. Rh. 2, 53: σέλλω 19.

11 bekleiden. 12 bekleiden; anziehen; Med. sich anziehen, anlegen. 13 schweigen, still schweigen, still sein. 14 wegtrafen, weg-, berauben, ausplündern; (be)schädigen; verwunden. 15 — 13. 16 graben; (be-, auf-, um-, ein)hacken. 17 (ver-, unter)graben; niederreißen. 18 zorstreuen, zersprengen, auseinander treiben; Nebenf. σείδω, verbreiten; Pass. sich -. 19 austrocknen, auszehren. 20 (umher)schauen, spähen. 21 stützen. 22 beschatten.

- 1) *ἔσκον* (< *ἐσ, ἔσκον*) 1 Sing. Imperf. II. η, 153 [282]: *εἰμί* 1.
 2) *ἔσκον* (< *ἔσαν, ἔσαν*) 3 Plur. Imperf. Her. 1, 196; 4, 129; 9, 40: *εἰμί* 1.
ἔσκαπύμην, -αῖτο Imperf. Med. Xen. An. 5, 2, 8: *σκοπέω* 2.
ἔσκαπουν Imperf. Isac. 2, 18; Pl. Gorg. 514, d; Rep. 354, b A'; Xen. Cyr. 7, 5, 59 A': *σκοπέω* 2.
ἔσκαμμαι Perf. Pass. ἀπεσκάφθω Luc. Bacch. 8: *σκάπτω* 3.
ἔσκαφθην Aor. Pass. Xen. C. r. 5, 2, 18: *σκάπτω* 3.
ἔσκαψα Aor. Ar. Nub. 540; Xen. Symp. 4, 28; Pl. Men. 77, a: *σκάπτω* 3.
ἔσκαδάμην (< *ἐσκαδάμην*) Aor. Med. Call. Lav. Pall. 32 (219): *σκάω* 4.
ἔσκιν (< *εἰσκιν*) 1 Plur. Praes. Thuc. 3, 14; Pl. Rep. 378, e; Pol. 274, b: *εἰμί* 1.
ἔσκητα (< *ἐσκησα*) Aor. ἀπ- Hipocr. 2, 224; Nonn. 4, 209 (219): *σκήχω*, *σκάω* 4.
ἔσκησα (< *ἐσκητα*) Aor. Alex. Com. Fr. 3, 471 (219): *σκάω* 4.
ἔσκησάμην (< -σάμην) Aor. Med. s. *σκησάμενος*.
ἔσκησθην Aor. Pass. διασκησθῆς Ar. Nub. 1237 (219): *σκήχω*, *σκάω* 4.
ἔσκησαν (< *ἐσκων*) Imperf. Od. ζ, 226 (219): *σκάω* 4.
ἔσκησθην (< *ἐσκήσθην*) Aor. Pass. ἀποσκησθέντες Luc. Dial. Mort. 6, 3: *ἀποσκήχω* 5.
ἔσκησμένος Perf. Pass. κατ- Heliod. 7, 21: *κατασκήχω* 6.
ἔσκησθην (< *ἐσκήσθην*) Aor. Pass. κατ- Theocr. 8, 90: *κατασκήνω* 6.
ἔσκων (< *ἐσκων*) Imperf. ἔ- Her. 3, 148: *ἐσκάω* 7.
ἔσκειν 1 Sing. Opt. Fut. Xen. Cyr. 7, 8, 49; Pl. Ep. 328, c; vgl. *ἔσκειτο*: *εἰμί* 1.
ἔσκειτο 3 Sing. Opt. Fut. Thuc. 8, 50; ἔ- Xen. Cyr. 7, 5, 49; vgl. *ἔσκειν*: *εἰμί* 1.
ἔσκειναι (< *ἔσκειναι, ἐσκέυμαι, ἐσκέυ-*

- μαι*) Fut. II. ζ, 409; Od. α, 397; φ, 131: *εἰμί* 1.
ἔσκεισθα 1 Plur. Fut. Od. β, 61: *εἰμί* 1.
ἔσκειντος Part. Fut. Lys. 19, 13; Pl. Phaedr. 248, d: *εἰμί* 1.
ἔσκειν 3 Plur. Fut. für *ἔσκειναι* II. II. α, 546: *εἰμί* 1.
ἔσκειναι (< *ἔσκειναι*) 3 Plur. Fut. Od. δ, 214; ω, 84: *εἰμί* 1.
ἔσκειναι Fut. dor. s. *ἔσκειναι, ἐσκέυμαι, ἐσκέυναι*: *εἰμί* 1.
ἔσκεινται 3 Plur. Fut. dor. Thuc. 5, 77: *εἰμί* 1.
ἔσκειναι Perf. Aristot. Probl. 12, 2; Sext. Emp. adv. Math. 1, 46; 9, 25; dv- Dem. 19, 314; Antiph. Athen. 3, 103; 5, 224; Ar. Ach. 1069: *σκάω* 8.
ἔσκειναι Aor. 2 Pass. Soph. O. T. 1498; Thuc. 2, 27; vgl. *σκαρ-(η)* (245): *σκέρω* 9.
ἔσκειναι Perf. sp. Icaai. 37, 30: *σκέρω* 9.
ἔσκειναι Perf. Pass. -ται Eur. H. F. 1098; Ar. Ran. 1206; -μένος Pl. Leg. 693, a; Xen. Hell. 3, 4, 22; 4, 1, 9; 4, 5, 15; 6, 2, 17; Ages. 1, 30; *δέσκειναι* Lys. 11, 8: *σκέρω* 9.
ἔσκειναι s. n. *ἔσκειναι*.
ἔσκειναι Aor. Ap. Rh. 1, 1239; Aesch. Ag. 333; Ar. Thesm. 928: *σκάω* 8.
Pl. Phaedr. 264, e: *σκάω* 8.
ἔσκειναι, -ατο, *σκάω*, *σκάω*, *σκάω*, -άμενος Aor. Med. II. τ, 387; Lycurg. 87: *σκάω* 8.
ἔσκειναι Inf. Perf. Pass. δ- Xen. An. 1, 5, 9: *διασκάω* 8.
ἔσκειναι Aor. Pass. Enr. Cycl. 640; κατ- Thuc. 1, 63; Xen. An. 1, 9, 6 (210): *(κατα)σκάω* 8.
ἔσκειναι Perf. Pass. Plut. Cleom. 8; med. -σκέων Xen. -σκέων Cyr. 7, 5, 29; An. 7, 4, 16; pass. *διασκαμίνων* Thuc. 6, 98; -ας 8, 104; -μένην Xen. An. 4, 8, 10; vgl. -άσθαι: *(δια)σκάω* 8.
ἔσκειναι Imperf. Med. Ar. Ran. 564: *σκάω* 8.
ἔσκε Aor. 2 pers- Her. 1, 73; 114;

1 sein, vorhanden sein, da sein, existieren, leben. 2 schauen, spähen, prüfen, erwägen. 3 nachhelfen; (ver)sprechen; (ver)höhnern. 4 beschmieren, bestreichen; abwaschen, reinigen. 5 (durch schmauchendes Feuer) verzehren. 6 verbrennen, verzehren. 7 aus-, abwischen. 8 (heraus-, hervor-)ziehen. 9 (be)säen. 10 mit Sorgfalt um etwas herum sein; besorgen,

ἔσσε (< ἔσσε) Part. Aor. 1 Od. ξ, 396: ἔσσε 1.

1) ἔσσετο (< ἔσσετο, ἔσσετο) Aor. Med. Anaer. 111: ἔσσε 3.

2) ἔσσετο (< ἔσσετο, ἔσσετο, ἔσσετο) 3 Sing. Aor. 1 Med. II. η, 207; π, 334: ἔσσε 1.

ἔσσε(ν) (< ἔσσε) Aor. II. ε, 905; π, 680; Od. η, 265; π, 457: ἔσσε 1.

ἔσσεα (< ἔσσεα) 2 Sing. Fut. II. ο, 95 B⁺; Hym. 3, 37: εἰμι 2.

ἔσσε 3 Sing. Fut. II. ε, 405; Od. ο, 338; π, 79; ρ, 557: ἔσσε 1.

ἔσσεται (< ἔσσεται, ἔσσεται, ἔσσεται) 3 Sing. Fut. II. β, 393; π, 317; Od. τ, 302; sonst dorisch wie Theoc. 7, 67: εἰμι 2.

ἔσσεθ' Inf. Fut. st. ἔσσεσθαι II. μ, 324: εἰμι 2.

1) ἔσσεσθαι (< ἔσσεσθαι) Inf. Fut. II. λ, 444 Γ⁺: εἰμι 2.

2) ἔσσεσθαι Fut. Med. II. ε, 455: ἔσσε 3.

ἔσσετ' 3 Sing. Fut. st. ἔσσεται II. δ, 271: εἰμι 2.

ἔσσεται (< ἔσσεται, ἔσσεται, ἔσσεται) 3-Sing. Fut. II. ψ, 412 Δ⁺; Hym. 1, 87: εἰμι 2.

ἔσσενα (< ἔσσενα, ἔσσενα) Aor. II. ε, 208; λ, 147; ξ, 413: οἶν 4.

ἔσσενα (< ἔσσενα, ἔσσενα) Aor. ἔπ- Anth. 7, 439: ἔσσενα 4.

ἔσση 2 Sing. Fut. dor. Theoc. 10, 5: εἰμι 2.

ἔσσι (< ἔσσι, ἔσσι, ἔσσι) 2 Sing. Praes. II. γ, 161 Γ⁺; Pind. O. 6, 90; P. 1, 89; N. 10, 80; I. 2, 12; Epicharm. 130; Theoc. 1, 123: ἔσσε 1.

1) ἔσσε (< ἔσσε, ἔσσε) 2 Sing. Imper. Med. II. γ, 57: εἰμι 2.

2) ἔσσε (< ἔσσε) 2 Sing. Plsperf. Pass.; Od. π, 199: ἔσσε 1.

ἔσσεμαι Fut. Med. ἔπ- Ap. Rh. 1, 691; ἔπ- Pind. N. 11, 16: ἔσσε 1.

ἔσσεμενος Part. Fut. μένους(ν) II. β, 119 Δ⁺; μένους Od. λ, 433; ὀμνόν Pind. N. 1, 27; μένους Ol. 12, 8; ὀμνέας II. α, 70; Pind. Ol. 13, 103: εἰμι 2.

ἔσσεμεθ' 1 Plur. Fut. für ἔσσεμεθα II.: εἰμι 2.

ἔσσε Imper. Aor. 1 II. π, 670: ἔσσε 1.

ἔσσεσται (< ἔσσεσται) 3 Plur. Fut. II. ζ, 353 B⁺: εἰμι 2.

ἔσσενα (< ἔσσενα, ἔσσενα) Aor. Pass. 2 st. ἔσσενα lacon. ἀπ- Xen. Hell. 1, 1, 23 > ἀπῆσσε Ahrens): ἀπῆσσε 4.

ἔσσεμενος Part. Praes. Pass. Her. 5, 66: ἔσσεμενος 5.

ἔσσεσται 3 Plur. Praes. Pass. Her. 3, 106: ἔσσεσται 5.

ἔσσεσθε Imperf. Pass. Her. 1, 67: ἔσσεσθε 5.

ἔσσεσθαι Inf. Praes. Pass. Her. 2, 122: ἔσσεσθαι 5.

ἔσσεσθαι Praes. Med. II. τ, 74; -ται Od. κ, 484; Pind. I. 7, 61; Qu. Sm. 1, 679: οἶν 4.

ἔσσεμενος 1) Part. Perf. Pass. II. λ, 553 B⁺; -ον, -ον, -μένους, -μένους II. Od.: οἶν 4.

ἔσσε Plsperf. Pass. od. Aor. 2 st. ἔσσε II. π, 585; Od. ε, 447 (91): οἶν 4.

ἔσσετο (< ἔσσετο, ἔσσετο) 3 Sing. Plsperf. Pass. od. Aor. 2 -τ' II. ξ, 519; Od. ξ, 34; τ, 448; Hym. 5, 287; Qu. Sm. 1, 682; 2, 111; 3, 54, 155: οἶν 4.

ἔσσε (< ἔσσε) 1 Sing. Fut. Od. π, 79; ρ, 339; ρ, 550, 557: ἔσσε 1.

ἔσσεσθαι Conj. Aor. Pass. Her. 4, 97: ἔσσεσθαι 5.

ἔσσεσθαι Aor. Pass. Her. 2, 109; 3, 45; 85; -θῆναι, -θῆναι Her. 5, 46; 6, 9, 108; 9, 122: ἔσσεσθαι 5.

ἔσσεσθαι Perf. Pass. -ται Her. 7, 10: ἔσσεσθαι 5.

ἔσσεσθαι Part. Perf. Pass. Her. 7, 9; 8, 130: ἔσσεσθαι 5.

ἔσσε 3 Sing. Praes. für ἔσσε Eur. El. 557 (317): εἰμι 2.

ἔσσεθ' Imper. Perf. Od. κ, 489 (294): ἔσσεθαι 6.

1) Wegen der Praesens-Bedeutung stets proparox.

1 bekleiden; anziehen; Med. sich anziehen, anlegen. 2 sein, vorhanden sein, da sein, existieren, leben. 3 ich setzte, legte, gründete; Aor. Med. baute, gründete für mich. 4 scheuchen; Pass. u. Med. eilen. 5 überwinden, besiegen. 6 (auf-, hin-)stellen, setzen, errichten; intrans.

- 1) Ἑστιάθην (< ἄθην) Aor. Pass. Od. p. 463; Pind. P. 4, 84; Aesch. Pers. 206; μετ- Eur. El. 1201; ἔαν- Hel. 1652: ἱστημι 6.
- 2) Ἑστιάθην (> ἄθην) Aor. Pass. Call. Min. 53: ἱστημι 6.
- ἑσται (< ἑσται, ἑσσεται, ἑσσει, ἑσσεύεται) 3 Sing. Fut. II. β, 252 Γ*; Aesch. Prom. 189 Γ*; Eur. Hipp. 1429; Pl. Symp. 204, d; Xen. An. 1, 7, 8: εἶμι 2.
- ἑσταίη Opt. Perf. ἀφ- Od. ψ, 101. 169 (294): ἱστημι 6.
- 1) ἑστάα (< ἱστημι) 1 Sing. Perf. dor. Eur. Suppl. 1013; -σ(ν) Aesch. Sept. 956; Soph. Ai. 200; παρ- Pind. P. 8, 71: ἱστημι 6.
- 2) ἑστάα Aor. trans. Inscript. Long. de Subl. 16, 2; περ- (Pl.) Axioch. 370; vgl. Matthiae. A. Gr. Gr. §. 210, 4: ἱστημι 6.
- ἑσταλάδατο s. u. ἑστάλατο.
- ἑστάλατο (< ἑστάλειον) 3 Plur. Plsperf. ion. Hes. Sc. 228; Her. 7, 89 Bekker (> ἑσταλάδατο Vulg.): στέλλω 7.
- ἑστάλην (< ἑστάλην) Aor. 2 Pass. gew. s. Med. Soph. El. 404; ἐφ' ἑστάλην = ἐφ' ἄ ἑστάλην O. C. 550; -ης Eur. Andr. 251; H. F. 109; -η Hel. 1525; Med. 665; -η Her. 5, 126 (245): στέλλω 7.
- ἑστάληθην (< ἑστάλην) Aor. 1 Pass. Boeckh's Corp. Inscript. 3053: στέλλω 7.
- ἑσταλκα Perf. ἐπ- Eur. Phoen. 870; Xen. Hell. 1, 5, 3; ἀπ- Isoer. 1, 2 (233): στέλλω 7.
- ἑσταλκεον 3 Plur. Plsperf. ἐπ- Thuc. 5, 37 (233): στέλλω 7.
- ἑσταλκαί Perf. Pass. pass. u. med. -μενον Aesch. Ch. 766; -μενοι Her. 7, 93; -μενοι Xen. An. 3, 2, 7; Pl. Leg. 833 (233): στέλλω 7.
- ἑστάμεν Perf. Pass. διαστάμενοι Pl. Tim. 81, d: ἱστημι 6.
- ἑστάμεν 1 Plur. Perf. Od. λ, 466; Qu. Sm. 2, 450; Soph. O. C. 1017; Enr. Baech. 159; Heracl. 145; I. A. 561; Pl. Gorg. 468, b; καθ- Thuc. 6, 18; παρ- Ar. Ach. 683 (294): ἱστημι 6.
- ἑστάμεν (< ἑστάμεναι, ἑστάμεναι, ἑσταμέναι) Inf. Perf. II. δ, 342; Od. φ, 261 (294): ἱστημι 6.
- ἑστάμεναι (< ἑστάμεναι, ἑστάμεναι, ἑσταμέναι) Inf. Perf. II. π, 490; γ, 56 (294): ἱστημι 6.
- ἑσταν (< σταν, ἑσθοναι u. l.) 3 Plur. Aor. 2 ep. II. β, 467 B*: ἱστημι 6.
- ἑστάνας (< ἑστάμεναι, ἑστάμεναι, ἑσταμέναι) Inf. Perf. Soph. Ant. 640; Eur. El. 344; Pl. Rep. 436, e A*; Xen. An. 4, 7, 9 (294): ἱστημι 6.
- ἑσταξα (< στάξαι, -ον) Aor. -ε Hom. Batr. 229; -α Eur. H. F. 1355: στάξω 8.
- ἑσταότ- Stammform des Part. Perf. ἑσθώς, das Hom. u. Pind. nicht im N. haben; ἑσταόσας II. σ, 79; -άτα γ, 438; -έτ' β, 170 Γ*; Pind. N. 5, 2; -ότε γ, 245; -ότες II. β, 320 Γ*; -όντων σ, 246; Od. ε, 442 [252]: ἱστημι 6.
- 1) ἑστασαν (< ἑσταν, ἑσθοναι) 3 Plur. Aor. 1 ep. für ἑσθοναι u. 2) II. μ, 56; Od. γ, 182: ἱστημι 6.
- 2) ἑστάσαν (< ἑσθοναι) 3 Plur. Plsperf. syne. II. μ, 56; Her. 4, 79; 9, 18; Soph. El. 713; Thuc. 4, 56; ἀφ- 7, 58; καθ- 7, 28: ἱστημι 6.
- ἑστάσας (< ἑσθοναι) 2 Sing. Aor. sp. Anth. 9, 714: ἱστημι 6.
- ἑστάσας (< ἑσθοναι) 3 Sing. Aor. sp. Anth. 9, 708: ἱστημι 6.
- ἑστάσει (< ἑστάσει, ἑσθήσει) 3 Plur. Perf. II. μ, 64; Her. 1, 14. 51; Eur. Phoen. 1079; Pl. Rep. 436, d; Pl. Phil. 61, e (294): ἱστημι 6.
- 1) ἑστάτε 2 Plur. Perf. Ar. Pax 383; Her. 5, 49 Bekker (< ἑστάτε Vulg.); ἀφ- II. δ, 340 (294): ἱστημι 6.
- 2) ἑστάτε 2 Plur. Imper. Perf. II. ν, 354 (294): ἱστημι 6.
- ἑστέην 3 Dual. Plsperf. [Pl.] Ep. 7, 349, α (294): ἱστημι 6.
- 1) ἑστάτων Dual. Perf. II. φ, 284; ἐφ- Eur. I. A. 862; Pl. Parm. 161, d (294): ἱστημι 6.
- 2) ἑστάτων Dual. Imper. II. φ, 443 (294): ἱστημι 6.

und zwar in den Formen des Act. Aor. 2, Perf., Plsperf., Fut. sich stellen, treten, hintreten, dastehen. 7 (auf-, in Ordnung) stellen; Med. mit Aor. Med. u. Pass. sich fertig machen zum Gehen, Reisen u. s. w., sich rüsten; gehen, reisen. 8 tröpfeln, (ein)träufeln, einflößen.

ἑστάνω Imper. Sop. El. 50 (294. 168): *ἵστημι* 1.

1) *ἑστί* 2 Plur. Ind. Praes. II. β. 301; Aesch. Eum. 405 (iV.); Pl. Tim. 22, h; Xen. An. 4, 6, 14: *εἰσι* 2.

2) *ἑστε* 2 Plur. Imper. Praes. II. ζ. 112 B*: *εἰσι* 2.

ἑστίας (< *ἑστάος*, *ἑστήσας*) 3 Plur. Perf. *ἄν*- Her. 3, 62; *κατ*- 1, 200; 2, 84: *ἵστημι* 1.

ἑστίας 3 Plur. Perf. Pass. *κατ*- Her. 1, 196 Schweig. Gaist. (> *κατεστίας* Perf. Act. Bekker Dind. MSS. F.): *ἵστημι* 1.

ἑστειν Imperf. Thuc. 4, 34: *οἰσιν* 3.

ἑστιά Aor. Soph. Ant. 165; Thuc. 7, 20; *ἔπ*- Isocr. 5, 81: *οἰσίν* 4.

ἑστιάσῃ Aor. Med. Soph. O. T. 434: *οἰσίν* 4.

ἑστειρόμην (< *οἰσείρόμην*) Imperf. Med. -*ατο* Qu. Sm. 7, 100: *οἰσίν* 5.

ἑστειν Aor. *κατ*- Soph. O. C. 467: *καταοἰσίν* 6.

ἑστίλλετο Imperf. Her. 3, 53; 124: *οἰσίν* 4.

ἑστήμην Perf. Pass. -*μνός* Ap. Rh. 4, 1158; -*μνόν* Aesch. Eum. 44; -*ην* Suppl. 344; Xen. Cyr. 8, 3, 12; *ἀνέστημην* Eur. Hipp. 806: *οἰσίν* 7.

ἑστίαμαι Perf. sp. -*μνός* Lycophron. 412: *οἰσίν* 8.

ἑστίασα Aor. Eur. I. T. 550; *οἰσάμεν* Dem. 23, 210; *οἰσάσαι* 27, 69: *οἰσάμεν* 8.

ἑστειν (v) Imperf. II. α. 16; Od. φ. 247; ψ. 230; Qu. Sm. 2, 556; Aesch. Ag. 408: *οἰσίν* 5.

ἑστιά Aor. Polyb. 8, 14, 5: *οἰσίν* 3.

ἑστιάσῃ Aor. Med. -*ατο* Anth. 13, 27: *οἰσίν* 3.

ἑστίν Vb. *οὐκ*- Pl. Prot. 313, b: *εἰσι* 2.

ἑστός Neutr. Part. Perf. Hippocr. 4, 298: *ἵστημι* 1.

ἑστέμην Perf. Pass. Anth. 6, 120: *οἰσίν* 9.

ἑστέω s. *οἰστέω*.

ἑστέθην (< *ἑστέθην*, *ἑστέθην*) Aor. 1 Pass. Soph. Ant. 13; Xen.

An. A*; Pl. Phaed. 99, c A*: *οἰστέω* 10.

ἑστέμην Perf. Polyb. 31, 19; *ἀπ*- Pl. Leg. 668, d; -*κός* Phaedr. 241, b; -*κός* Thuc. 7, 6: *οἰστέω* 10.

ἑστέμην Perf. Pass. -*ηται* Xen. Cyr. 5, 5, 23; -*μνόν* Aesch. Ag. 755; -*μνός*, -*ψ*, -*αι* Pl. Phaed. 117, d B*: *οἰστέω* 10.

ἑστέθην s. *οἰστέω*.

ἑστέμην (< -*σας*) Aor. Eur. Andr. 1213; Xen. Hell. 1, 4, 15: *οἰστέω* 10.

ἑστέμην Aor. Soph. O. R. 1023; *οἰστέμην* Pl. Rep. 486, c: *οἰστέμην* 9.

ἑστέμην Aor. Pass. Lycophr. 1190: *οἰστέμην* 9.

ἑστέμην Aor. Pass. Anth. P. 3, p. 53; -*θαι* Luc. Merc. Cond. 13; vgl. *οἰστέμην* (v): *οἰστέμην* 7.

ἑστέμην Aor. Med. -*ατο* Nic. Fr. 30 Schn.; Nonn. Dion. 2, 705; *οἰστέμην* Orig. Arg. 727; *ἔπ*- II. α. 470 B*: (*ἔπ*) *οἰστέμην* 7.

ἑστέμην (< *ἑστέμην*, *ἑστέμην*) Part. Perf. Ion. Her. 2, 38 [252]: *ἵστημι* 1.

ἑστέμην Fem. Part. Perf. Ion. Her. 5, 92 [252]: *ἵστημι* 1.

ἑστέμην s. n. *οἰστέμην*.

ἑστέμην (< *οἰστέμην*, *οἰστέμην*) 3 Sing. Aor. 2 II. ζ. 375 A*; Pl. Pol. 270, d; *ἀπ*- Thuc. 1, 62: *ἵστημι* 1.

ἑστέμην (< *οἰστέμην*) 1 Sing. Perf. Aesch. Ag. 1379; Pl. Menex. 235, a: *ἵστημι* 1.

ἑστέμην 2 Sing. Perf. II. α. 485: *ἵστημι* 1.

ἑστέμην (< *οἰστέμην*, *οἰστέμην*) 3 Plur. Perf. II. δ. 434; Isocr. 4, 180; *καθ*- Thuc. 7, 67: *ἵστημι* 1.

ἑστέμην (v) (< *οἰστέμην*) 3 Sing. Perf. II. γ. 231 B*; Aesch. Ag. 1057; Eur. Andr. 996; Heracl. 74; Pl. Phaedr. 275, d; *ἔπ*- Isocr. 3, 48; *καθ*- 3, 15: *ἵστημι* 1.

1) *ἑστέμην* (< *οἰστέμην*) Plur. Perf. II. δ. 329 Γ*; Ar. Plut. 738; *ἀπ*- Thuc. 8, 35; *καθ*- Thuc. 7, 29; -*σας* in *ἀπ*- Thuc. 6, 88; in *προ*- Thuc. 8, 75: *ἵστημι* 1.

1 (auf-, hin)stellen, setzen, errichten; *intr.* und zwar in den Formen des *Act.* Aor. 2, Perf., *Plur.* Perf., *Fut.* sich stellen, treten, hintreten, dastehen. 2 sein, vorhanden sein, da sein, existieren, leben. 3 a. decken, schützen, vertheidigen; hergen, einschliessen; δ. aus-, abhalten, ertragen. 4 (auf-, in Ordnung) stellen; Med. mit Aor. Med. u. Pass. sich fertig machen zum Gehen, Reisen u. s. w., sich rüsten; gehen, reisen. 5 l. eng machen,

2) *ἑστῆκεν* 3 Sing. Plsperf. II. v. 691: *ἑστῆκε* 1.
ἑστηκίνας (< *ἑστάναι*, *ἑστάνεσθαι*, *ἑστάνειν*) Inf. Perf. als Simpl. sp. Paus. 1, 7, 2; *ἑσθ*- Dem. 19, 143; 51, 7 (294): *ἑστηκε* 1.
ἑστήκη 1 Plur. Plsperf. *ἑσθ*- Pl. Prot. 335, d (128): *ἑστηκε* 1.
ἑστήκη 3 Sing. Conj. Perf. *ἑσθ*- Pl. Symp. 174, b; *ἑσθ*- Leg. 817, b; vgl. *ἑσθ*- *ἑστηκε* 1.
ἑστήκει 3 Sing. Opt. Perf. *ἑσθ*- Pl. Leg. 759, b: *ἑστηκε* 1.
ἑστηκός (< *ἑστός*) Neutr. Part. Perf. Pl. Soph. 249, e (294): *ἑστηκε* 1.
ἑστηκυῖα (< *ἑστάα*) Fem. Part. Perf. Thuc. 4, 79; Pl. Leg. 502, e (294): *ἑστηκε* 1.
ἑστήκωμεν 1 Plur. Plsperf. Xen. An. 6, 5, 10; vgl. *ἑστήκη*: *ἑστηκε* 1.
ἑστηκώς (< vgl. *ἑστός*) Part. Perf. Eur. Hel. 438; Thuc. 6, 104; Pl. Men. 93, d; *ἑσθ*- Lys. 1, 24 (294): *ἑστηκε* 1.
ἑστημεν (< *ἑστήμεν*) 1 Plur. Aor. 2 *ἑσθ*- Lys. 30, 3; Isae. 2, 5: *ἑστηκε* 1.
ἑστην (< *ἑστήν*) 1 Sing. Aor. 2 Od. x. 310; Eur. Suppl. 652; I T. 962: *ἑστηκε* 1.
ἑστήσεται (< *ἑστήσω*, *ἑστήσει*) Fut. Xen. Cyr. 6, 2, 17: *ἑστηκε* 1.
ἑστήσει Opt. Fut. Pl. Symp. 220, d: *ἑστηκε* 1.
ἑστήσω (< *ἑστήσω*, *ἑστήσει*) Fut. intr. Hom. Epigr. 15, 14; Ar. Lys. 234; vgl. *ἑστήσει*: *ἑστηκε* 1.
ἑστήσεται Perf. Pass. *ἑσθ*- Hes. Th. 779; Ap. Rh. 4, 816; Call. Ap. 23; Nic. Th. 20: *ἑστήσω* 11.
ἑστήσει s. n. *ἑστήσεται*.
ἑστήσαντο Plsperf. II. π. 111; Hym. 3, 11; Hes. Sc. 218: *ἑστήσω* 11.
ἑστήσει (< *ἑσθ*, *ἑστήσει*) Aor. II. d. 443; Eur. Baech. 1083 (17): *ἑστήσω* 11.
ἑστησάμην (< *ἑσθ*) Aor. Med. *ἑσθ*- Eur. Baech. 1073; *ἑστήσει* *ἑσθ*- II. v. 242: *ἑστήσω* 11.
ἑστήσει (< *ἑστήσει*) Aor. sp. V.

T. Ind. 19, 5; App. Bell. civ. 1, 98; Anth. 14, 72: *ἑστήσω* 11.
ἑστησάμην (< *ἑστησάμην*) Aor. Med. Jesai. 59, 16: *ἑστήσω* 11.
ἑστησάμην Aor. Pass. Arctae. 1, 30; *ἑστήσει* Tyrtae. 7 (6), 32 Bergk: *ἑστήσω* 11.
ἑστήσει 2 Sing. Aor. 2 II. v. 179: *ἑστήσει* 1.
ἑστήσει (< *ἑσθ*, sp. *ἑσθ* ep.) Aor. 1 Isocr. 6, 111; *ἑσθ*- Eur. Heracl. 656; *ἑσθ*- Thuc. 5, 20; vgl. *ἑστήσει*: *ἑστήσει* 1.
ἑστησάμην (< *ἑσθ*) Aor. Med. *ἑσθ*- Ap. Rh. 2, 703; Pl. Rep. 554, e; Xen. Hell. 4, 3, 9; *ἑσθ*- Isocr. 4, 66: *ἑστήσει* 1.
1) *ἑστήσει* (< *ἑσθ*, *ἑσθ*) 3 Plur. Aor. 2 II. v. 487; Pl. Phaedr. 247, b: *ἑστήσει* 1.
2) *ἑστήσει* (< *ἑσθ*) 3 Plur. Aor. 1 II. a. 448 Γ': *ἑστήσει* 1.
1) *ἑστήσει* 2 Plur. Praes. Aor. 2 II. d. 243, 246 (> *ἑσθ* Perf. syne. vgl. Thierseh. §. 223, 88, d. p. 315) [252]: *ἑστήσει* 1.
2) *ἑστήσει* s. u. *ἑστήσει*.
ἑστηκυῖα (< *ἑστηκυῖα*) Fem. Part. Perf. Ap. Rh. 3, 817; 4, 163 [294]: *ἑστήσει* 1.
ἑστήσει (< *ἑσθ*, *ἑσθ*) Part. Perf. Hes. Th. 519; Ap. Rh. 2, 49, 193: *ἑστήσει* 1.
ἑστήσει (< *ἑσθ*) 3 Sing. Praes. II. β. 811 n. überall [276; über die Betonung *ἑσθ* u. *ἑσθ* 317]: *ἑσθ* 2.
ἑστήσει Fut. Pl. Theoc. 178: *ἑστήσει* 12.
ἑστήσει Fut. Com. Fr. 3, 36: *ἑστήσει* 12.
ἑστήσει Conj. Perf. Pass. Soph. Al. 814: *ἑστήσει*, *ἑσθ* 13.
ἑστήσει Perf. Pass. Ar. Av. 760; Her. 5, 35; Xen. An. 5, 4, 32: *ἑσθ* 14.
ἑστήσει Aor. Her. 5, 35: *ἑσθ* 14.
ἑστήσει Inf. Perf. Pass. Her. 8, 6: *ἑσθ* 14.
ἑστήσει Aor. 2 II. π. 258; Callim. Del. 153; Ap. Rh. 3, 1211; Theoc. 25, 154, 223: *ἑσθ* 15.

gew. Pass. a. sich verengen, (zu) eng werden, sein; b. sich füllen; c. beschwert werden. II. stöhnen, senzen. 6 (nieder-, zer-, be-)treten. 7 a. dieht, rings umgeben, umringen; b. bekränzen. 8 stöhnen, senzen. 9 lieben. 10 (be-)rauben. 11 (fest-, auf-)stellen; Pass. u. Med. sich stemmen, stützen. 12 bewirthen, spelsen. 13 (fest-, zer-)treten, stampfen. 14 stechen. 15 steigen, schreiten, gehen, kommen.

ἑστιχόωντο 3 Plur. Imperf. Med. für ἑστιχοντο II. β, 92. 516 (X.); 20 (25), 126. στυχάσαι 1.

ἔστο (< ἑστο, εἶτο) 3 Sing. Plsperf. Pass. II. v, 67; Od. φ, 203; 338; τ, 218. 237; ω, 227; ἔννυμ 2.

ἔστον 2 Dual. Imper. Praes.: εἰμί 3.

1) ἑτόν 2 Dual. Ind. Praes. II. α, 259; α, 198; λ, 138; ε, 444; Eur. I. T. 497; εἰμί 3.

2) ἑτόν 3 Dual. Indie. Praes. Aesch. Ch. 207; Pl. Parm. 149, ε B*: εἰμί 3.

ἑστονάχῃσα Aor. στοναχῃσαι II. α, 124; ἑστονάχῃσαι ω, 79: στοναχίω 4.

ἑστοναχίετο (< στοναχίετο) Imperf. met. Hes. Sc. 92: στοναχίω 4.

ἑστύργα Perf. γώς Part. Her. 7, 69: στέργω 5.

ἑστόρεια (< στόρεια) Her. 8, 99: στόρειν 6.

ἑστορέσθην (< ἑστορήθην) Aor. Pass. Plut. Mor. 787: στόρειν 6.

ἑστόρεσμαι (< ἡμαι) Perf. Pass. sp. Themist. Or. 15, p. 194: στόρηνυμι 6.

ἑστορέσμεν Plsperf. Dio Cass. 74, 13: στόρειν 6.

ἑστορήθην (< ἑστορήσθην) Aor. Pass. Hecych.: στόρηνυμι 6.

ἑστόρημαι (< ἑστόρημαι) Perf. Pass. dor. p. 623. 664 > ἑστόρημαι Ahrens de Accl. p. 148 nach Jo. Gramm.: στόρηνυμι 6.

ἑστόρουντο Imperf. Theocr. 19 (22), 33: στόρηνυμι 6.

ἑστός (< ἑσταός) Neutr. Part. Perf. Pl. Parm. 156, ε (> ἑστός Vulg.) 146, α; Theaet. 183, ε; Soph. 249, α (294): ἑστημι 7.

ἑσταρμαι Perf. Pass. -μναι Hom. Hym. 3, 411; -α Xen. 4, 7, 16; ἀνίσταρμαι Eur. Hipp. 982; κατ-Isocr. 5, 21; κατἑσταρμένος 5, 140. 142 (181): στέγω 8.

ἑσταρπται s. n. ἑσταρμαι.

ἑστάρην (< ἑστάρην, ἑστάρην) Aor. 2 Pass. Solon. 36, 6;

Her. 3, 129; Soph. Ant. 315; Xen. An. 3, 5, 1; ἀν- Eur. Suppl. 159; ἐπ- Hel. 83; Ion. 353: στέγω 8.

ἑστάρην (< ἑστάρην, ἑστάρην) Aor. Pass. Sophr. 78 Ahrens; Theocr. 7, 132; κατ- Her. 1, 130: στέγω 8.

ἑστάρην (< ἑστάρην, ἑστάρην) Aor. 1 Med. II. π, 598; Ar. Thesm. 1128; Pl. Polit. 273: στέγω 8.

ἑστάρεα Aor. s. u. τρεν-.

ἑσταρέμεν Aor. Med. Soph. O. C. 1416; κατ- Isocr. 5, 65: στέγω 8.

ἑσταρέμενος Part. Perf. Pass. Lycophr. 172: στέγω 9.

ἑσταρέμενος Aor. sp. Plut. Num. 13: στέγω 9.

ἑσταρέμενος Imperf. Pass. Polyb. 24, 8, 13: στέγω 9.

ἑσταρέμενος Part. Perf. Theogn. C. Fr. 4, 549; Stob. 7, 53; ἐπ- Polyb. 5, 110 (169): στέγω 8.

ἑστάρεμενος Aor. Pass. Diod. Sic. 14, 144: στέγω 6.

ἑσταρέμενος Plsperf. κατ- Babr. Fab. 34: στέγω 6.

ἑσταρέμενος (< ἑσταρέμενος) Perf. Pass. Hom. 1, 158; Eur. Med. 380; Thuc. 2, 34: στέγω 6.

ἑστάρεμενος (< ἑσταρέμενος) Plsperf. II. π, 155; Her. 7, 193; κατ- 8, 53: στέγω 6.

ἑσταρεα (< ἑσταρεα) s. στέγω.

ἑστω 3 Sing. Imper. Praes. II. α, 144 B*; Aesch. Ag. 378 B*; Eur. Hec. 532; Thuc. 1, 34; Pl. Rep. 361, ε; Xen. 2, 10 A*: εἰμί 3.

ἑστώμεν 1 Plur. Conj. Perf. Pl. Gorg. 468, b (294): ἑστημι 7.

1) ἑστων 3 Dual. Imper. Praes. II. α, 338: εἰμί 3.

2) ἑστων (< weniger häufig als ἑστωσαν; vgl. auch ἑστων) 3 Plur. Imper. Praes. Od. α, 273; Pl. Rep. 502, α; Leg. 759, ε; Xen. Cyr. 4, 6, 10; 8, 6, 11 (314): εἰμί 3.

ἑστώ (< ἑστώ, ἑστώ, ἑστώ) Part. Perf. Soph. Ai. 87; Eur. Suppl.

1 in Reihen und Gliedern einherschreiten, -gehen. 2 bekleiden, anziehen. 3 sein, vorhanden sein, da sein, existiren, leben. 4 stöhnen, seufzen. 5 lieben. 6 (aus-, auseinander-, hin-)breiten. 7 (auf-, hin-)stellen, setzen, errichten; intr. und zwar in den Formen des Act. Aor. 3, Perf., Plsperf., Fut. sich stellen, treten, hintreten, dastehen. 8 wenden, drehen, kehren. 9 schnell herumdrehen. 10 ziehen, (fort-)schleppen,

- 856; Xen. An. 1, 3, 2 (294): ἱστῆμα 7.
ἑστῶσα (< ἑστῶσα [252]) Fem. Part. Perf. Ar. Eccl. 64; παριστώω Pl. Crit. 43, b (294): ἱστῆμα 7.
ἑστῶσαν (< häufiger als ἑστῶν; vgl. auch ὄντων) 3 Plur. Imper. Praes. Thuc. 8, 18 (2 mal); Pl. Leg. 737, e Γ' (314): εἰμί 3.
 1) *ἑστῶσι* 3 Plur. Conj. Perf. ἑσ- Eur. Bacch. 319 (294): ἑστῶσιν 7.
 2) *ἑστῶσι* Dat. Plur. Part. Perf. Pl. Crat. 412, d; ἑσ- Thuc. 5, 38; προ- 8, 17 (294): ἱστῆμα 7.
ἑστῶτ- Stammform des Part. Perf. ἑστῶς; ἑστῶτος Pl. Parm. 156, d; -τα Rep. 545, a Δ'; παριστῶται Rep. 452, b; ἑστῶτες Theaet. 191, c; -τας Eur. I. T. 1349; -ῶτων Thuc. 5, 46; vgl. -ῶσι (294): ἱστῆμα 7.
ἑσθῶθι (< ὀσθῶν, ἑσθῶν) Aor. Pass. ἑ- II. ε, 293; simpl. Eur. Hel. 1302 (15): σῆμα 18.
ἑσθῶ (< ἑσθῶτο, ὀσθῶ) Plsperf. Pass. ὀd. Aor. 2 Med. Eur. Hel. 1162; H. F. 919; Phoen. 1065; Ar. Fr. 676: σῆμα 18.
ἑσθῶρα Aor. Anth. 7, 216; παρ- Aesch. Prom. 1065; κατ- Her. 6, 33; κατὰ μὲν ἑσθῶρα 5, 81; δα- Dem. 19, 313: σῆμα 10.
ἑσθῶρην Aor. 2 Pass. ἑ- Anth. 9, 36; ἀποσθῶρην Luc. Navig. 9: σῆμα 10.
ἑσθῶργα (< -ῶτα, -ῶσα) Aor. σῶργα Orph. Arg. 993 (> σῶργα Herm.): σῶργα 11.
ἑσθῶρεα (< ἑσθῶρα, ἑσθῶργα) Aor. Ar. Plut. 689: σῶργα 11.
ἑσθῶσα (< ἑσθῶρεα, ἑσθῶργα) Aor. Babr. Fab. 114, 4; Luc. Harmon. 2: σῶργα 11.
ἑσθῶρην (< ἑσθῶρην) Aor. 2 Pass. σθῶρεα Aesch. Eum. 305; -ῶτα Eur. Phoen. 933; -ῶται I. T. 598; κατῶσθῶρην Hcl. 936; Xen. An. 4, 1, 23: σθῶρα 12.
ἑσθῶρίζετο Imperf. -ετο Her. 6, 76; -οντο 9, 71; Xen. An. 4, 3, 18: σθῶρίζετο 13.

- ἑσθῶρμας* Perf. Pass. -ῆται Od. κ, 532; λ, 45; Artemidor. in Athen. 14, 84: σθῶμα 12.
ἑσθῶλα (< ἑσθῶλα) Aor. Pind. Ol. 2, 81; P. S. 15; l. 3, 53: σθῶλλο 14.
ἑσθῶλε Aor. 2 nur sp. ἀν- Ananai. Comm. 6, 163; Galen., Julian.: σθῶλλο 14.
ἑσθῶλην Aor. 2 Pass. -ῆ Soph. Ai. 1136; -ῆν Eur. Med. 1010; σθῶλην Suppl. 156; -ῆς Ion. 533; vgl. σθῶλ-(ῆν): σθῶλλο 14.
ἑσθῶλκα Perf. Pol. 8, 11: σθῶλλο 14.
ἑσθῶλμας Perf. Pass. -ῆται Eur. Andr. 897; -ῆται Her. F. 75; Hipp. 1414; -ῆται Pl. Hipp. min. 372, b; -ῆται Crit. 436, c: σθῶλλο 14.
ἑσθῶτα (< σθῶτ', σθῶτε) Aor. -ατ II. α, 459; β, 422; ω, 622; Od. γ, 451; μ, 359; Acseh. Ag. 1433; σθῶτατε Xen. Cyr. 8, 3, 24; An. 2, 2, 9; -ας Pl. Euthyd. 301, d: σθῶτο 12.
ἑσθῶθην (< ἑσθῶρην) Aor. 1 Pass. selten σθῶθῆσα Pind. P. 11, 23; Her. 5, 5; -ῆται Eur. I. T. 177: σθῶτο 12.
ἑσθερεῖσθην (< ἑσθερεῖσθην) Aor. Med. -ῆται Acseh. Suppl. 39, Chor.: σθερεῖσθην 16.
ἑσθερίσσω Aor. Pl. Leg. 715; ἑσθερεῖσθην Aor. Med. Dem. 32, 2; (Pl.) Epist. 333, e; Polyb. 4, 50: σθερεῖσθην 15.
ἑσθῶλα (< σθῶλε, σθῶλα, ἑσθῶλα) Aor. -ε Phoen. 1419; Thuc. 2, 87; -ῶσαν 2, 65: σθῶλλο 14.
ἑσθῶμας Perf. Pass. Luc. Musc. Enc. 3: σθῶμα 16.
ἑσθῶργα Aor. Anth. 5, 294; Luc. Asin. 24: σθῶργα 16.
ἑσθῶργατο Aor. Med. Hermesian. El. 81: σθῶργα 16.
ἑσθῶρην Aor. Pass. Anth. 6, 331: σθῶργα 16.
ἑσθῶ Eur. Suppl. 874 s. ἑσθῶ.
ἑσθῶσαν 3 Plur. Imperf. st. ἑσθῶ- Eur. Lycophr. 21: σθῶτο 17.
ἑσθῶσα Aor. Pind. Eur. Tro. 811; vgl. σθῶσ-: σθῶτο 17.

fortschleifen. 11 pfeifen; zische(l)n, flüstern; auszischen. 12 opfern, schlachten. 13 schlachten, opfern lassen (vgl. 12). 14 fallend, wankend machen, fallen, stürzen. 15 sich etwas widerrechtlich an-, zueignen; anmassen, sich bemächtigen. 16 schnüren, drücken, zwingen, einengen. 17 a. klaffen machen, schlitzten, spalten; b. verrücken, verrenken; c. loslassen; d. hemmen, inhibere. 18 scheuchen; Pass. u. Med. eilen.

ἑσχατάμην Ar. Nub. 107; Pl. Com. Fr. 2, 626: *σχάω* 1.
ἑσχατόθην Aor. Pass. Athen. 4, 5: *σχάω* 1.
ἑσχατοσ Plsprf. sp. Heliod. 4, 3: *σχάω* 1.
ἑσχήθην Aor. Pass. *ἑσ-* Callisth. in Stob. 7, 65; *κατ-* (Enr. ?) Dan. 27 (Fr. 317, Wagner): *ἔχω* 2.
ἑσχεθον (< *εσχέθον*) Imprf. II. ε, 418 Γ^ν; -ες Hym. 7, 54; -ες Eur. Hipp. 1289: *ἔχω* 2.
ἑσχηα (< *ἑσχηα*, *ἑσχηα*) Pl. Ap. 20, d; -ατε Dem. 18, 99: *ἔχω* 2.
ἑσχημα Perf. Pass. *παρόσχηται* Dem. 40, 65; -ήμεθα Isocr. 4, 31; -ημέ- nos in *ἑσ-* Xen. An. 7, 6, 11: (*ἑσ-*, *παρ*) *ἔχω* 2.
ἑσχησα Aor. 1 selten Inscript: *ἔχω* 2.
ἑσχόμην Aor. Med. (zuweilen Pass.) -το II. μ, 294; ε, 696; Od. δ, 705; Ap. Rh. 1, 320; -οντο II. γ, 84; Od. λ, 334; ε, 2: *ἔχω* 2.
ἑσχον Aor. 2 II. ε, 7; Thuc. 1, 12, 112; Pl. Γ^ν; Isocr. 4, 29; 5, 81: *ἔχω* 2.
ἑσχον 2 Sing. Aor. 2 Med. *ἑσ-* Eur. Hipp. 687: *ἔχω* 2.
ἑσχυν Imprf. Ar. Nub. 409: *σχάω* 1.
ἑσω (< *ἑσω*) Fnt. *ἄμω* Od. ε, 167: *ἀμωμένω*, anziehen, anthun, anlegen.
ἑσώθην (< *ἑσώθην*) Aor. Pass. Soph. O. T. 1457; Eur. Heracl. 15; Isac. 1, 7; Pl. Xen.: *σώω* 3.
ἑσώξα (vgl. *ἑσώξα*, *ἑσώξα*) Aor. κατ- Tah. Heracl. 2, 30: *σώω* (*σωννύω*) 3.
1) *ἑσώσα* (< *ἑσώσα*, *ἑσώξα*) Aor. Tah. Heracl. B. 47, 1, 3: *σώω* (*σωννύω*) 3.
2) *ἑσώσα* (vgl. *ἑσώξα*) Aesch. Eum. 661; Pl. Prot. 356, e: *σώω* 3.
ἑσώσθην (< *ἑσώσθην*) Aor. Pass. Hesych.: *σώω* 3.
ἑτάγγην (< *ἑτάγγην*) Aor. 2 Pass.

selten Eur. Fr. Incert. 95; Stob. 79, 50 (13): *τάσσω* 4.
ἑτάθην Aor. Pass. Soph. Ant. 124; *ἑσ-* Xen. Hel. 7, 5, 22; *παρετάθη-* san Pl. Enthyd. 303, d: *τέλω* 5.
ἑτάκην (< *ἑτάκθην*) Aor. 2 Pass. Pl. Phaedr. 251, b; vgl. *τακ(η)ν*: *τέλω* 6.
ἑτακόμην Imprf. -το s. u. *τηκ-*.
ἑτάλασσα Aor. II. ε, 166: *ταλάω* 7.
ἑταμόμην Imprf. Od. ε, 243; Her. 1, 186: *τέλω* 8.
ἑταμόμην (< *ἑταμόμην*) Aor. 2 Med. *ἑτάμεθ'* Eur. Hec. 634; vgl. *ταμω-* θαι (194): *τέλω* 8.
ἑταμον (< *τάμων* stets Hom. u. Pind., *ἑταμον*) Aor. 2 auch im Alt- att. Eur. Hel. 1224; *τάμωμεν* Thuc. 1, 81; *ἀπείταμες* Aesch. Ag. 1410 (194): *τέλω* 8.
ἑτανύσθην s. *τανύσθεν*.
ἑτανυσάμην s. *τανυσάμενος*.
ἑτανυσσε (< *τανυσσε*) Aor. 1 Od. φ, 128: *τανύω* 9.
ἑταξα Aor. Eur. Hel. 1390; Thuc. 4, 9; Pl. Leg. 772, c; 905, a; Xen. Symp. 43: *τάσσω* 4.
ἑταξάμην Aor. Med. Eur. Andr. 1099; Her. 3, 97; 4, 165; Thuc. 1, 48; 3, 77; Pl. Rep. 653, d; vgl. *ταξ(α)μην*: *τάσσω* 4.
ἑτάραξα Aor. -ε Od. ε, 291; Batr. 145; vgl. *ταραξ-*: *ταράσσω* 10.
ἑταράχθην Aor. Pass. Eur. Fr.; Xen. An. 2, 4, 18: *ταράσσω* 10.
ἑτάρηην (< *τάρηην*) Aor. 2 Pass. ep. *ἑταρηήην* Od. ψ, 300: *τέρω* 11.
ἑταρηήτην s. u. *ἑτάρηην*.
ἑτάρῃθην (< *ἑτάρῃθην*, *ἑτάρῃην*) Aor. 1 Pass. ep. s. u. *τάρῃθην*: *τέρω* 11.
ἑτάττετο Imprf. Med. *σων-* Xen. An. 1, 8, 14: *τάσσω* 4.
ἑτάφην Aor. 2 Pass. Thuc. 5, 74: *θάπτω*, begraben.
ἑτάφον (< *τάφον*) Aor. 2 Call. Dian. 103: *θάπτω*, *τάφω*, erlaunen.

1 a klaffen machen, schlitzen, spalten; δ. verrücken, verrenken; c. loslassen; d. hemmen, *inhibere*. 2 darhalten, -bieten; gehen, gewähren. 3 (er)retten, erhalten, bewahren. 4 a. stellen, setzen, legen; δ. aufstellen, ordnen, beordern. 5 a. (hin)strecken, sich erstrecken lassen; Pass. aus-, hingestreckt werden, eine Richtung nehmen; δ. ausdehnen, hinziehen; c. spannen. 6 schmelzen, entkräften; Pass. schmelzen (intr.), zerfließen; sich abhärten, schwinden. 7 (er)tragen, (er)dulden; mit *Inf.* über sich nehmen, sich entschliessen, sich erkönnen. 8 (zer)schneiden, (zer)hauen. 9 spannen, (aus-, hin)strecken; Med. sich ansstrecken. 10 rütteln; verwirren, beunruhigen, erschrecken; Pass. in Unordnung,

ἐτάχθην (< *ἐτάχην*) Aor. Pass. -*ημεν* Her. 5, 109; -*ησαν* 3, 97; Pl. Phaed. 114, b; Isoer. 6, 100; *προς*-Eur. Hec. 100 (13): *τάσσω* 4. *ἔταξα* Aor. Aesch. Prom. 401: *τίγγω* 12. *ἐτέγχθην* Aor. Pass. Soph. Phil. 1456; *ταγχθέντων* Pl. Leg. 880, c: *τίγγω* 12. *ἐτετέλημεσαν* 3 Plur. Plsperf. Dio Cass. 24, 26: *wollen*. *ἐτέθην* 3 Sing. Aor. 2 Pass. Thuc. 6, 38; Pl. Symp. 182, c B': *τίθης* 13. *ἐτέθην* 1 Plur. Aor. Pass. *δε*-Lys. 32, 18: *τίθης* 13. *ἐτίθην* 1 Sing. Aor. Pass. Pl. Symp. 215, c; Euthyd. 303, b: *τίθης* 13. *ἐτεθέησα* 1 Sing. Plsperf. Od. ζ, 166; vgl. *τεθέηκας*: *θαύω*, *τάω*, *erstaunen*. *ἐτίθωσαν* 3 Plur. Aor. Pass. Pl. Leg. 943, d: *τίθης* 13. *ἐτίθητε* 2 Plur. Aor. Pass. *δε*-Lys. 25, 27: *τίθης* 13. *ἐτίθασαν* 3 Plur. Plsperf. Xen. Hell. 6, 4, 16: *θνήσκω*, *sterben*. *ἐτίθραντο* 3 Sing. Plsperf. Pass. Plut. V. Caes. 19: *θραύω*, *zerbrechen*, *schwächen*. *ἐτίθοντο* 3 Plur. Plsperf. Pass. Xen. Hell. 3, 1, 23: *θύω*, *opfern*. *ἔτεila* Aor. 1 Pind. Ol. 2, 70; *ἀν*-Il. ε, 777; Pind. I. 5, 75; vgl. *ἀντεila*: (*ἀνα*)*τίλλω* 14. *ἔτεilaμην* Aor. *ἑτεilaτο* Od. α, 327; *ἑτεilaμένος* Her. 1, 90; *ἑτεilaσθαι* Xen. An. 5, 1, 13: (*ἐπι*-)*τίλλω* 15. *ἔτεινα* Aor. Il. δ, 124; *-άτην* Aesch. Ch.: *τίνω* 5. *ἔτεινάτην* s. *ἔτεινα*. *ἔτειρα* (< *τείρε*) Aor. Il. ε, 796 I^o: *τίρω* 16. *ἔτείρετο* (< *τείρετο*) Imperf. Med. Il. χ, 242: *τίρω* 16. *ἔτείχισον* Imperf. -*ες* Xen. Cyr. 3, 1, 10: *ταχίζω* 17.

ἐτειχίσσαντο Aor. 1 Med. Il. η, 449; Thuc. 1, 11: *ταχίζω* 17. *ἐτίλεσα* (< *ἐτέλεσσα*) Aor. Aesch. Sept. 782; Soph. Tr. 917; Thuc. 4, 78; *δε*-Isoer. 4, 52: *τελέω* 18. *ἐτελεσάμην* Aor. Med. *ἐπ*-Xen. Ap. 33; vgl. *τελεσ*-(*αμην*): *τελέω* 18. *ἐτελέσθην* Aor. Pass. Aesch. Ch. 1067; Eur. Andr. 1296; *τελεσθῆναι* Dem. 13, 19: *τελέω* 18. *ἐτέλεσσα*, -*ας*, -*εν* (< *ἐτέλεσα*) Aor. Il. α, 198 I^o; Ap. Rh. 1, 152: *τελέω* 18. *ἐτελεύτησα* (< *τελεύτησα*) Aor. Pl. Leg. 877, b: *τελευτάω* 19. *ἐτεμόμην* (< *ἐταμόμην*) Aor. 2 Med. Luc. Pro Imag. *τεμόμενος* Pl. Leg. 695, c; vgl. *τεμ*(*αμην*): *τέμνω* 8. *ἔτεμον*, -*ε* (< *ἐταμον*) Aor. 2 gewöhnl. Eur. Hel. 231; *τεμῶν* Aesch. Eum. 592; *ἔτεμον* Thuc. 2, 55. 56 öfters; -*ε* 100; Pl. Tim. 70. 77; *διατέμην* Pl. Phaed. 86, a; *ἀποτεμώτες* Xen. An. 5, 4, 17 (194): *τέμνω* 8. *ἔτιος* Vb. *ἀφ*-Pl. Phaedr. 260, a A': *ἵκημι*, *senden*. *ἔτέροιο* Imperf. Il. λ, 848: *τέρω* 20. *ἔτερθην* (< *ἐταρθην*) Aor. 1 Pass. Od. θ, 131; ε, 174; Hom. Hym. 1, 146 (nach Thuc. 3, 104); *ἐταρθεν* [114] Hym. 19, 45; vgl. *τερθθην* (388): *τέρω* 11. *ἔτετα* s. u. *τετ*-. *ἔτετάμην* s. u. *τέτασθαι*. *ἔτερσα* Aor. Hom. Hym. 19, 47; Eur. Heracl. 433; vgl. *τερσθ*-: *τέρω* 11. *ἔτερσάμην* s. u. *τερσάμενος*. *ἔτίταλο* Plsperf. *ἐπι*... Il. β, 643; Od. λ, 524: *ἐπιτίλλω* 21. *ἔταράμην* Plsperf. Pass. Pl. Phaed. 59, b; vgl. *ἔτετάρατο*: *ταράσσω* 10. *ἔτετάρατο* 3 Sing. Plsperf. Thuc. 7, 44; vgl. *ἔταράμην*: *ταράσσω* 10. *ἔτετάχато* 3 Plur. Plsperf. Thuc. 7, 4; *δε*-4, 31: *τάσσω* 4.

Verwirrung gerathen; erschrecken (intr.). 11 laben, leizen, erquicken, erfreuen. 12 (be)netzen, anfeuchten. 13 setzen, legen, stellen. 14 anfangen, entstehen lassen; *intr.* hervor-, aufgehen. 15 a. aufgehen; *δ*. vollenden, vollbringen; *ἐπι*- *anf*-, übertragen, anvertrauen; *ἐπ*- *auf*tragen, heissen. 16 antreiben, erschöpfen, belästigen; *Pass.* erschöpft, bedrängt werden. 17 (be)mauern, befestigen; *Pass.* befestigt, mit Mauern umgeben werden. 18 vollenden, anführen; *Pass.* vollbracht werden, geschehen. 19 (be)endigen; *intr.* enden, zu Ende gehen. 20 *τέρωμαι*, *act. durch trocknen* *erstickt*: trocknen. 21 *auf*-, übertragen, anvertrauen.

ἐτετελέκειν Plsprf. προ- Thuc. 6, 31: προτελλών 1.
ἐτετέλεστο Plsprf. ἐπ- Thuc. 7, 2: τελλών 1.
ἐτετεύχῃ (< τετεύχῃ, ἐτέκνυτο) Plsprf. Pass. II. 2, 608: τεύχῃ 2.
ἐτετεύχευ Plsprf. ion. intrans. Her. 3, 14: τυγχάνω, treffen, erlangen.
ἐτετέκειν (< τετέκειν) Plsprf. Xen. An. 4, 5, 15: τέκω 3.
ἐτέτλαιν 1 Plnr. Plsprf. Ap. Rh. 1, 807: τάλαια 4.
ἐτετρυν (< τέτρυν) Aor. 2 ep. II. 8, 293; Od. α, 218: τέτρυν 5.
ἐτέτραπτο (< τέτραπτο) Plsprf. Pl. Critia. 118, b: τρέπω 6.
ἐτετρέφῃ Aor. 1 Med. δ- Ar. Thesm. 1b: διατετρέφω 7.
ἐτέτρητο Plsprf. ἐν- Pl. Critia. 115, c: συντετρέφω 8.
ἐτέκνυτο (< τέκνυτο, ἐτετεύχῃ) 3 Sing. Plsprf. Pass. II. ε, 402 B*; Ap. Rh. 1, 234, 732; 4, 213; Qu. Sm. 1, 773; vgl. ἐτέκνυτο: τεύχῃ 2.
ἐτέκνυτο 2 Sing. Plsprf. II. μ, 164; Qu. Sm. 5, 558: τεύχῃ 2.
ἐτενύα (< τεύα) Aor. II. ζ, 166, 338; Qu. Sm. 1, 666; Aesch. Suppl. 306: τεύχῃ 2.
ἐτενύαμην s. n. τεύασθαι.
ἐτεύχθη (< ἐνύχθη) Aor. 2 Pass. Hippocr. 1, 76; Anth. 6, 207: τεύχῃ 2.
ἐτέχθη Aor. Pass. selten (Eur.) Fr. Dan. 44 (Wagn.); Anacreont. 41, 1; 39, b Bergk; Hippocr. 1, 467; Luc. D. Mort. 13; Muson. in Stob. 40, 9; ἀπ- Ecphant. Stob. 48, 65: τέκτω 9.
ἐτεχνήσάμην Aor. Med. Soph. Tr. 534: τεχνάσμαι 10.
ἐτην Dual. Aor. 2 ἀπέτην II. 2, 641: ἀπέτημι, wegsenden.
ἐτηξά Aor. κατ- Od. τ, 206; vgl. τηξ-: τέκω 3.
ἐτηρήθη Aor. Pass. Lys. 12, 71: τηρέω 11.
ἐτήχθη (< ἐτάχθη) Aor. 1 Pass. s. n. τηχθ(ην): τέκω 3.

ἐτίθεα (< τίθεισκον) 1 Sing. Imprf. ion. für ἐτίθην od. ἐτίθειον Her. 3, 155: τίθημι 12.
ἐτίθει (< τίθει, ἐτίθη) 3 Sing. Imprf. II. σ, 541, 550, 551, 607; Od. ζ, 76 B*; Pl. Leg. 631, a (> ἐτίθη); 630, c; προς- Ar. Nuh. 63; ἀντιπ- Thuc. 1, 129; περι- Her. 6, 69 (299): τίθημι 12.
ἐτίθεις (< ἐτίθης) 2 Sing. Imprf. Pl. Rep. 497, d (> ἐτίθης) (299): τίθημι 12.
ἐτίθιμαθα 1 Plnr. Imprf. Pass. Pl. Rep. 454, e: τίθημι 12.
ἐτίθειμι 1 Plur. Imprf. Pl. Phil. 25, c: τίθημι 12.
ἐτίθεντο 3 Plur. Imprf. Pass. Xen. An. 7, 3, 22: τίθημι 12.
ἐτίθεισαν (< τίθεισαν) 3 Plur. Imperf. Xen. Mem. 3, 14, 1; ἀν- Pl. Critia 120, c: τίθημι 12.
ἐτίθεσο 2 Sing. Imprf. Pass. Pl. Phil. 31, c; Rep. 352, d (282): τίθημι 12.
ἐτίθετο 3 Sing. Imprf. Pass. Pl. Phil. 66, d: τίθημι 12.
ἐτίθη (< ἐτίθει) 3 Sing. Imprf. Pl. Leg. 631, a (299): τίθημι 12.
ἐτίθην (< ἐτίθουν) 1 Sing. Imprf. Lys. 30, 17; Pl. Gorg. 500, b (> ἐτίθουν) (299): τίθημι 12.
ἐτίθης (< ἐτίθεις) 2 Sing. Imprf. Pl. Rep. 528, d; Par. A. (< ἐτίθεις al. Vulg.) (299): τίθημι 12.
ἐτίθουν (< ἐτίθην) 1 Sing. Imprf. Pl. Gorg. 500, b (> ἐτίθην) (299): τίθημι 12.
ἐτίλλοντο (< τίλλοντο) Imprf. Luc. Fugit 28: τίλλω 13.
ἐτιμήθη Aor. Pass. Her. 7, 213; 8, 105; τιμηθέντες Pl. Menex. 242, c: τιμάω 14.
ἐτιμνήσάμην Aor. Med. -ασθ' Od. ν, 129; -ασθε Thuc. 1, 33; 4, 40; -ατο Lys. 19, 48: τιμάω 14.
ἐτίσα Aor. Od. ω, 352; Soph. O. T. 810; Eur. El. 1189; vgl. τίσω-, τίσαι u. s. w.: τίνω 15.
ἐτισάμην Aor. Med. -ατο II. β, 743

1 vollenden, ausführen; Pass. vollbracht werden, geschehen. 2 (er-)zeugen, hervorbringen, verfertigen; Pass. hervorgebracht, erbaut, fertiggestellt werden. 3 schmelzen, entkräften; Pass. schmelzen (intr.), zerfließen; sich abhärten, schwinden. 4 (er-)tragen, (er-)dulden; mit Inf. über sich nehmen, sich entschließen, sich erkühnen. 5 (an-)treffen. 6 a. drehen, wenden, kehren; Pass. sich ~; b. lenken, riechten. 7 durchbohren. 8 durchbohren, aushöhlen. 9 (er-)zeugen, gehören, hervorbringen. 10 verfertigen.

*B**; Soph. Ai. 181; Her. 1, 190: *τίνω* 15.
ἐτίσθην Aor. Pass. *ἔ-* Dem. 28, 2: *τίνω* 15.
ἐτισταίμεν Imprf. Med. trans. II. ε, 97: *τισταίνω* 16.
ἐτλα 3 Sing. Aor. 2 Aesch. Ag. 224: *τλάω*, *ταλάω* 4.
 1) *ἐτλαν* 1 Sing. Aor. 2 Pind. I. 6, 37: *τλάω*, *ταλάω* 4.
 2) *ἐτλαν* 3 Plur. Aor. 2 für *ἐτλησαν* II. σ, 608: *τλάω*, *ταλάω* 4.
ἐτλάσαν 3 Plur. Aor. 2 Soph. Phil. 1201: *τλάω*, *ταλάω* 4.
ἐτλην Aor. 2 II. σ, 433 *B**; Aesch.; Eur. H. F. 1279; Hel. 785; -ης II. ρ, 153 *B**; Aesch.; -η II. ε, 23 *Γ**; Ap. Rh. 1, 204; Eur. Ion. 278; -ητε II. ω, 35; Aesch.; selten in Prosa Xen. Cyr. 3, 1, 2; Luc. Philops. 21; vgl. *ἐτλαν* und *ἐτλασαν*: *ελάω*, *ταλάω* 4.
ἐτμήγην (< *ἐτμήγην*) Aor. 2 Pass. II. π, 374; δι- η, 302: (*δια*)*τμήγω* 17 u. 18.
ἐτμαγον Aor. 2 δι- II. η, 302; μ, 461; π, 354; Od. η, 276; Ap. Rh. 2, 298; 3, 343: *διατμήγω* 18.
ἐτμαξα (< *ἐτμηξα*) Aor. δι- Theoc. 8, 24: *τμήγω* 17.
ἐτμήγην (< *ἐτμάγην*) Aor. 2 Pass. spät Anth. 9, 661; Callim. Fragm. 300: *τμήγω* 17.
ἐτμήθην Aor. Pass. Eur. Tro. 480; Pl. Symp. 191, a; *τμηθείης* Rep. 266, c; -είων 510, b; -έτος Soph. 264, c; -ήται Xen. Ath. 2, 14: *τμήνω* 19.
ἐτμηξα (< *ἐτμαξα*) Aor. Ap. Rh. 2, 483; vgl. *τμηξ-*: *τμήγω* 17.
ἐτμηξάμην Aor. Med. trans. Anth. 7, 480; Nie. Alex. 68; ύπ- Ap. Rh. 4, 328: *τμήγω* 17.
ἐτο 3 Sing. Aor. 2 Med. *ἐύετο* Od. δ, 76 vernahm: *ἐννίμης*, zusammenschicken, wahrnehmen.
ἐτρέφῃς Aor. 1 Opp. Cyn. 3, 321; *τρέφῃς* Hom. Hym. Merc. 119; *ἀντρέφασεν* II. ε, 337: *τρέφω* 23.

ἐτορον Aor. 2 II. λ, 236: *τορέω* 23.
ἐτός Vb. ἀφ- Thuc.: *ἔημι*, senden.
ἐτοσος Aor. 1 *ἐπ-* Pind. P. 4, 25; vgl. *τόσσοις*: *ἐπέτοσσε*, traf, stieß darauf.
ἐτράπειον Imprf. Hes. Sc. 301: *τραπίω* 20.
 1) *ἐτράπην* Aor. 2 Pass. *ἐτράπημεν* Pl. Lys. 213, e; vgl. *τραπ(ην)*: *τρέπω* 6.
 2) *ἐτράπην* Aor. 2 Pass. Soph. Ai. 7, 43: *τρέπω* 6.
ἐτραπόμην Aor. 2 Med. -ετο II. κ, 45; -οντο Her. 5, 11; Thuc. 1, 50: *τρέπω* 6.
ἐτραπον, -ε (< *τράπε*) Aor. 2 II. ε, 187; Pind. P. 3, 55; intrans. II. π, 657; Hes. Th. 58: *τρέπω* 6.
ἐτραφ, *ἐτραψε* II. φ, 279; φ, 90 nach Buttm. Aor. 2 mit inlr. Bed., nach Thierseh, Boeckh ep. Kürzung für *ἐτραφ(η)*: *τρέφω* 21.
ἐτραφίτην Dual. II. ε, 555 nach Buttm. Aor. 2, nach Thierseh, Boeckh ep. Kürzung aus *ἐτραφίτην*: *τρέφω* 21.
ἐτράφην (< *ἐθρέφθην*) Aor. 2 Pass. -ήμεν II. φ, 84; *ἐτραφην* st. -ησαν Od. κ, 417; -η Aesch. Sept. 754; -ητε Xen. Cyr. 2, 1, 15: *τρέφω* 21.
ἐτράφθην (< *ἐθρέφθην*) Aor. Pass. s. u. *τραφίζμαι*: *τρέπω* 6.
ἐτραχον Imprf. dor. Theoc. 2, 146: *τρέχω* 24.
ἐτραχύνθην s. u. *τραχυνθ(ην)*.
ἐτραφα (< *ἐτρεφα*) Aor. 1 Ion. Her. 4, 202: *τρέπω* 6.
ἐτρεμον Aor. 2 II. κ, 390: *τρέμω* 22.
ἐτρέφθην (< *ἐτράφθην*, *ἐτράπην*) Aor. Pass. Xen. Hell. 3, 4, 14; 5, 20; An. 5, 4, 23; Eur. El. 1046: *τρέπω* 6.
ἐτρεφα (< *τρέφω*, *ἐτραφα*) Aor. II. δ, 354 *B**; Eur. Suppl. 718; Thuc. 1142; Xen. An. 1, 8, 24: *τρέπω* 6.
ἐτρεφάμην Aor. 1 Med. -άμεθ' Eur. Heracl. 842; -ατο Her. 7, 105;

11 a. heohachten; δ. (be)wahren, behüten. 12 setzen, legen, stellen. 13 zupfen, (ab)rupfen, zerzausen. 14 abschätzen; schätzen, würdigen, ehren; als Strafe zuerkennen. 15 büssen, zahlen, entrichten; Med. büssen lassen; strafen, züchtigen. 16 anziehen, (aus)spannen, ausbreiten, ausstrecken. 17 Nebenform von *τέμνω*, schneiden, hauen. 18 zerschneiden, zerhauen, zerbrechen. 19 (zer)schneiden, (zer)hauen. 20 Weintrauben treten, keltern. 21 fett machen, füttern, ernähren, aufziehen. 22 (er)zittern, beben. 23 durchbohren. 24 laufen.

- ατο Lys. 2, 46; vgl. *τρυν(αμης)*: *τρίτω* 1.
- ἐτρησα* Aor. Eur. Pl. Tim. 91, a; Critia 115, d: *συνετρησέν* 2.
- ἐτρίβην* Aor. 2 Anth. 6, 24; Luc. Paras. 52; *συν-* Ar. Pax. 71; Andoc. 1, 61; *διατρίβοντας* Thuc. 1, 125; *κατατρίβοντας* Xen. Oec. 15, 10; *κατατρίβεντα* Pl. Leg. 678, d: *τρίβω* 3.
- ἐτρίζον* Impf. *κατ-* Hom. Batr. 85: *τρίζω* 4.
- ἐτρίβθην* (< *ἐτρίβην*) s. n. *τρίβθ-* (ην).
- ἐτρεψα* Aor. Pl. Phaed. 69, h; *δ-* Isocr. 4, 83: *τρίβω* 3.
- ἐτρεψάμην* Aor. Med. Callim. Pal. lav. 25: *τρίβω* 3.
- ἐτρεύην* Aor. 2 Pass. s. u. *τρυφ(ην)*.
- ἐτρυχόμην* Pass. Ar. Ach. 68: *τρύχω* 5.
- ἐτρώθην* Aor. Pass. Xen. Cyr. 4, 1, 4; Xen. An. 4, 3, 33; vgl. *τρωθ-* (ην): *τετρώσκω* 6.
- ἐτρώξα* Aor. *κατ-* (Hom.) Batr. 126, 182: *τρώγω* 7.
- ἐτρωσα* Aor. Eur. Hipp. 392; Thuc. 4, 14; Lys. 3, 41; Xen. An. 4, 3, 33: *τετρώσκω* 6.
- ἐτύχαον* Impf. *nur* Od. ξ, 231: *τυγχάνω* 8.
- ἐτύθην* Aor. 1 Pass. Aesch. Ch. 242; Her. 1, 216: *θύω*, opfern.
- ἐτύπην* s. u. *τυπ(ην)*.
- ἐτυπον* Aor. 2 *selten* Eur. Ion. 767: *τύπτω* 9.
- ἐτυπήθην* (< *ἐτύπην*) Aor. 1 Pass. *sp.* Philo. Leg. Spec. 2, 799: *τύπτω* 9.
- ἐτύπησα* (< *ἐτυφα*, *τύψω*) Aor. Aristot. Polit. 2, 12; Aesop. 21: *τύπτω* 9.
- ἐτύφην* Aor. 2 Pass. *ἐπ*τυφῇ Ar. Lys. 221 222: *τύφω* 10.
- ἐτύφον* (< *τύφον*) Aor. 2 Soph. Ant. 1009: *τύπτω* 9.
- 1) *ἐτύχῃσα* Aor. 1 *traf* Il. δ, 106; ε, 579; μ, 394; α, 581; φ, 466: *τυγχάνω* 8.
- 2) *ἐτύχῃσα* Aor. 1 *traf an* Od. φ, 13: *τυγχάνω* 8.
- 3) *ἐτύχῃσα* Aor. 1 *traf sich zufällig* Od. ξ, 334; τ, 291: *τυγχάνω* 8.
- ἐτύχθην* (< *ἐτύχθην*) Aor. Pass. „nur im Indic., nie ohne Augm.“ Il. β, 155 B; Ar. Rh. 4, 192; Aesch. Eum. 353; Suppl. 86: *τεύχω*, bereiten.
- 1) *ἐτύχον* Aor. 2 Il. ε, 287. 587; Aesch. Ch. 14; Eur. Tr. 499; Xen. Cyr. 8, 4, 3; Pl. Phaedr. 252; Isocr. 12, 265: *τυγχάνω* 8.
- 2) *ἐτύχον* Aor. 2 *traf sich*, war gerade, eben Il. λ, 116; Pind. N. 1, 49; Soph. Al. 742; Pl. Euthyd. 272; Xen. Mem. 3, 9, 13: *τυγχάνω* 8.
- ἐτυφα* (< *τύψω*, *ἐτύπησα*) Aor. 1 Her. 3, 64: *τύπτω* 9.
- ἐτω* 3 Sing. Imper. *πρότω* Il. δ, 94: *πρόημι*, ent-, ansenden.
- ἐτώθασα* Aor. *τετώθασω* Ar. Vesp. 1362; *ἐπετώθασε* (Hippocr.) Epist. 3, 799; Applan. Civ. 2, 153: *τετώθασω* 11.
- εὔδα(ς)* (< *ἔαδε*, *ἄδε*) Aor. Il. ξ, 340; φ, 647; Od. π, 25: *ἀνδάνω* 12.
- εὔδασι* (< *εὔδοι*, *ἡδδοι*) Impf. Il. χ, 503: *εὔδω* 13.
- εὔδησαι* Inf. Aor. *καθ-* Hippocr. 2, 451: *εὔδω* 13.
- εὔδησω* Fut. Aesch. Ag. 337; *κατεν-δῆσεν* *us* 1. *ys.* 1, 10: *εὔδω*, *καθεῖναι* 13.
- εὔδητιον* Vh. *καθ-* Pl. Phaedr. 259, d: *καθεῖναι* 13.
- εὔδον* (< *ἡδον*, *εἰδοναι*) Impf. Il. β, 2 Γ^o; Eur. Bacch. 683: *εὔδω* 13.
- εὔεγγέτειον* (> *εὔεγγ-*) Impf. Xen. Ap. 26: *εὔεγγέτιω* 14.
- εὔεγγετηθεῖς* Part. Aor. Pass. Pl. Gorg. 520, c: *εὔεγγέτιω* 14.
- εὔεγγετημας* (< *εὔεγγετημας*) Perf. Pass. Xen. Mem. 2, 2, 3; Pl. Crit. 43, a: *εὔεγγέτιω* 14.
- εὔεγγετησα* (< *εὔεγγετησα*) Aor. Isocr. 4, 56: *εὔεγγέτιω* 14.
- εὔεγγετήσω* Fut. Eur. Hel. 1298; Xen. Cyr. 3, 1, 34: *εὔεγγέτιω* 14.
- εὔεγγέτειον* (< *εὔεγγέτειον*) Impf. Xen. Ag. 4, 4: *εὔεγγέτιω* 14.

- 1 a. drehen, wenden, kehren; Pass. sich ~; b. lenken, richten.
2 durchbohren, auskühlen. 3 reiben, abnutzen. 4 schwirren, zischen, zirpen, zwitschern. 5 aufreiben, erschöpfen, ermüden, bedrängen, quälen.
6 verwunden, verletzen, beschädigen. 7 nagen, schrotten, zerheissen, essen, fressen. 8 a. (an)treffen, begegnen; b. sich treffen, ereignen; *τυγχάνω* mit Part. = gerade, zufällig, eben, wie *τυγχάνω ὦν*, ich bin gerade, eben.
9 schlagen; Pass. Schläge, Wunden bekommen. 10 räuchern, auskünden;

εὐρηγέτηκα (< εὐρηγέτηκα) Perf. Lycurg. 140: εὐρηγέτω 14.
 εὐρηγέτημαι (< εὐρηγέτημαι) Perf. Pass. Luc. Abdic. 14: εὐρηγέτω 14.
 εὐρηγέτησα (< εὐρηγέτησα) Aor. Ar. Plut. 535; Lys. 9, 14: εὐρηγέτω 14.
 εὐθείς Part. Aor. Pass. ἀφ- Suid.: εὐς 15.
 εὐκτις Vb. sp. Epint. Esch. 77: εὐχομαι 16.
 εὐκτο Aor. 2 = εὐκτο Hom. Fr. 2, 15: εὐχομαι 16.
 εὐκτός Vb. Eur. Ion. 642: εὐχομαι 16.
 εὐλόγαι Imprf. Ar. Eccl. 454: εὐλόγω 17.
 εὐλόγηκα Perf. V. T. Gen. 17, 20: εὐλόγω 17.
 εὐλόγησα (< εὐλόγησα) Aor. V. T. Gen. 1 Reg. 21, 15; εὐλόγησας Ar. Equ. 565: εὐλόγω 17.
 εὐλογήσονται Fut. Med. pass. Isocr. 9, 5: εὐλόγω 17.
 εὐλογήσω Fut. Eur. Hec. 465: εὐλόγω 17.
 εὐνήθην (< εὐνήθην) Aor. Pass. συν- Hippocr. 2, 533: εὐνάω 18.
 εὐνήθην (< εὐνήθην) Aor. Pass. Anth. 7, 78; εὐνήθιστέ Il. γ, 441; εὐνήθισα Ap. Rh. 1, 135; συν- Her. 6, 69: εὐνάω 18.
 εὐνημαι Perf. Pass. Anth. 7, 397: εὐνάω 18.
 εὐνησα Aor. Od. δ, 440: εὐνάω 18.
 εὐξάμην (< εὐξάμην) Aor. Xen. Hell. 4, 4, 12; -αίμην Lys. 21, 21; -αισ Isocr. 5, 68; -αισ Eur. Andr. 1113; -ασθαι Hipp. 46; εὐχομαι 16.
 εὐξομαι Fut. (Lys.) 6, 4; Pl. Phaedr. 233; προσ- Eur. El. 415: εὐχομαι 16.
 εὐράμην Aor. Med. Hec. Fr. 77; ἀν- Com. Fr. 3, 592 (MSS.), -άμην (Dind.): εὐρίσκω 19.
 εὐρεῖ Imper. Aor. 2 att. (254): εὐρίσκω 19.
 εὐρεῖν 3 Sing. Aor. 2 -εν Il. α, 498 A': εὐρίσκω 19.
 εὐρίθην Aor. Pass. Eur. El. 382; Thuc. 6, 31, 55; -θείη Pl. Alc. 129,

b; -θήναι Isocr. 5, 10; -θείς Pl. Phaedr. 278, a: εὐρίσκω 19.
 εὐρεθήσομαι (< εὐρεθήσομαι) Fut. Pass. Eur. I. A. 1105; Lys. 29, 2; Isocr. 9, 41: εὐρίσκω 19.
 εὐρεῖν (< εὐρεῖν) Inf. Aor. Isocr. 4, 45: εὐρίσκω 19.
 εὐρέμεναι (< εὐρεῖν) Inf. Aor. 2 ep. Il. β, 343 B': εὐρίσκω 19.
 εὔρω 2 Sing. Imper. Aor. 2 Med. Od. τ, 403: εὐρίσκω 19.
 εὔρετε 2 Plur. Aor. 2 Pl. Euthyd. 291, a: εὐρίσκω 19.
 εὔρετην Dual. Aor. 2 Pl. Euthyd. 273, e: εὐρίσκω 19.
 εὔρετο s. u. εὐρήμην.
 εὔρη (< εὔρησαι) 3 Sing. Conj. Aor. 2 Il. χ, 192 A': εὐρίσκω 19.
 εὔρηκα Perf. Ar. Nub. 764; -αμεν Isocr. 2, 12; -έναι Lys. 12, 68; Isocr. 5, 14: εὐρίσκω 19.
 1) εὔρημαι Perf. Pass. Eur. Bacch. 203; Xen. Cyr. 4, 2, 21: εὐρίσκω 19.
 2) εὔρημαι Perf. Med. Dem. 19, 17: εὐρίσκω 19.
 εὔρης 2 Sing. Conj. Aor. 2 Pl. Hipp. maj. 300, d: εὐρίσκω 19.
 εὔρησα Aor. Maneth. 5, 137: εὐρίσκω 19.
 εὔρησαι (< εὔρη) 3 Sing. Conj. Aor. Il. μ, 402: εὐρίσκω 19.
 εὔρησσι 1 Sing. Opt. Fut. Pl. Ap. 22, d: εὐρίσκω 19.
 εὔρησσομαι (< εὔρηθήσομαι) Fut. Med. Her. 9, 6; Aeschin. 3, 134: εὐρίσκω 19.
 εὔρησω (< εὔρησω Epicharm.) Fut. Hym. 302; Pind. O. 13, 113; Ar. Nub. 1311; Isocr. 2, 45; 3, 2, 9; Thuc. 8, 76: εὐρίσκω 19.
 εὔρω 3 Sing. Opt. Aor. 2 Od. ε, 535; Pl. Prot. 321, d: εὐρίσκω 19.
 εὔρωμεν 1 Plur. Opt. Pl. Leg. 638, b: εὐρίσκω 19.
 εὔρωμένη 1 Sing. Opt. Aor. 1 Med. Od. ε, 422: εὐρίσκω 19.
 εὔρωμαι 1 Sing. Opt. Aor. 2 Od. γ, 43; Pl. Euthyd. 5, b: εὐρίσκω 19.
 εὔροις 2 Sing. Opt. Aor. 2 Pl. Rep. 343, d: εὐρίσκω 19.

intrans. u. im Pass. rauchen, glimmen. 11 ver-, auslachen, verhöhnen. 12 gefallen, behagen. 13 schlafen, ruhen, saumselig sein. 14 Wohlthaten erweisen; *Pass.* Wohlthaten empfangen. 15 sengen, braten, dörren. 16 geloben; sich rühmen, beten; wünschen. 17 gut sprechen von ..., loben. 18 zu Bette bringen, einschlafen; beschäftigen; *Pass.* sich lagern, aeflafen. 19 finden; antreffen; entdecken; begreifen; verschaffen.

εὐρομεν 1 Plur. Aor. 2 II. 1, 771 B⁺; Pl. Rep. 612, b: εὐρίσκω 1.
 εὐρόμεην (< εὐράμεην) Aor. 2 Med. -το II. π, 472 B⁺; Aesch. Prom. 267: εὐρίσκω 1.
 εὐρώ 3 Plur. Aor. 2 II. α, 329: εὐρίσκω 1.
 εὐρώμεν 1 Plur. Conj. Aor. 2 II. ε, 49; Od. μ, 390; Pl. Rep. 392, c: εὐρίσκω 1.
 εὐρώων Part. Aor. 2 II. γ, 24; Pl. Rep. 522, d: εὐρίσκω 1.
 εὐρώσαι 3 Plur. Conj. Aor. 2 II. η, 31: εὐρίσκω 1.
 εὐροα Aor. Od. ξ, 75: εὐω 2.
 εὐρύχεσα (< -χσα, ἡνύχχῃσα) Aor. sp. Anth. Ap. Epgr. p. 327 (9, 40): εὐνύχῃω 3.
 εὐνύχῃσθην Aor. Pass. Herod. 2, 14: εὐνύχῃω 3.
 εὐνύχῃσα Perf. Isoer. 12, 7; Pl.: εὐνύχῃω 3.
 εὐνύχῃσαι Perf. Pass. Thuc. 7, 77: εὐνύχῃω 3.
 εὐνύχῃσα (< -σα, ἡνύχχῃσα) Aor. Xen. Hell. 3, 5, 12: εὐνύχῃω 3.
 εὐνύχῃσω Fut. Eur. Or. 1212: εὐνύχῃω 3.
 εὐνύχουσιν Imprf. Soph. Fr. 94; Xen. Cyn. 12, 6: εὐνύχῃω 3.
 εὐφραίνω 2 Sing. Fut. Med. Her. 4, 9: εὐφραίνω 4.
 εὐφραίνω (< εὐφραίνω) Fut. II. η, 291: εὐφραίνω 4.
 εὐφρανθῇ Aor. Pass. Pind. O. 9, 62; Xen. Cyr. 1, 5, 9: εὐφραίνω 4.
 εὐφρανόμενος Fut. Med. Her. 4, 2; Xen. Cyn. 7, 5: εὐφραίνω 4.
 εὐφρανῶ (< εὐφραίνω) Fut. Aesch. Ch. 742: εὐφραίνω 4.
 εὐφρηνα (ἡνύφρην) Aor. ion. II. ω, 104: εὐφραίνω 4.
 εὐχθεῖσα Aor. Pass. sp. Dio Cass. 48, 32: εὐχόμεναι 5.
 ἔφα (< ἔφη) Aor. 2 dor. Aesch. Ag. 369: φῆμι 6.
 ἑφάανθεν s. u. ἑφάανθην.
 ἑφάανθην (< ep. für ἑφάνθην) Aor. 1 Pass. Ap. Rh. 2, 451; H- II. δ, 468; γ, 278; Qu. Sm. 1, 761; vgl. ἑφάανθεν II. τ, 17: φάινω 7.

ἑφάανθην Aor. 1 Pass. s. u. φάσθηναι.
 ἑφάμεν (< φάμεν) 1 Plur. Imprf. II. ψ, 440; Pl. Rep. 459, d: φῆμι 6.
 ἑφάμην 1 Sing. Imprf. Med. II. γ, 366 Γ⁺; Qu. Sm. 2, 311; ἑφάμεν Theocr. 7, 127: φῆμι 6.
 ἑφάν (< φάν) 3 Plur. Imprf. für ἑφασαν II. γ, 161 Γ⁺; Ap. Rh. 2, 1200: φῆμι 6.
 ἑφάνης (< φάνη, ἑφάνθη) Aor. 2 Pass. ἑφάνεν 3 Plur. [114] II. θ, 557; Pind. I. 1, 29; -ημεν Aesch. Eum. 320; -η Thuc. 8, 10; Pl. B⁺; Xen. An. 3, 2, 9: φάινω 7.
 ἑφάνθη (< φάνθη, ἑφάνην) Aor. 1 Pass. u. bei Homer and zuw. bei den Trag. Med. Aesch. Pers. 265; Soph. O. T. 525. 1485; Ant. 104; φανθέν Tr. 743; φάνθη Hera. F. 804; φανθείη Xen. 6, 4, 11; -θέντων Dem. 58, 13; ἀποφανθῆναι Dem. 19, 44; -θέντα 5, 9; Isae. 3, 73. 80: φάινω 7.
 ἑφάτο (< φάντο) 3 Plur. Imprf. Med. II. μ, 106 Γ⁺; selten bei Attikern Lys. Fr. 3: φῆμι 6.
 ἑφασα (< ἑφασα) Aor. 1 dor. φάσε Pind. N. 1, 66: φῆμι 6.
 ἑφασαν (< φάσαν, ἑφαν, φάν) 3 Pl. Imprf. II. δ, 374 B⁺; Xen. Hell. 3, 2, 7 B⁺; Isae. 2, 31: φῆμι 6.
 ἑφάσχετε 2 Plur. Imprf. Od. χ, 35 [292. 145. 146]: φάσκω 8.
 ἑφάσχετε 3 Sing. Imprf. Med. Soph. Phil. 114: φάσκω 8.
 ἑφάσκοιμην Imprf. iter. II. ν, 100; Od. ν, 135; -ες II. τ, 297; -ε Γ⁺; -ετε Od. χ, 35. — -ε Aesch. Ch. 276; Eur. Suppl. 725; -οι Hel. 538; -ον Bacch. 27; -εν Pl. Leg. 901, a [292. 145. 146]: φάσκω 8.
 ἑφατ' s. u. ἑφατο.
 ἑφατε 2 Plur. Imprf.: φῆμι 6.
 ἑφάτην 3 Dual. Imprf. Eur. Hec. 128; Pl. Euthyd. 278, d; 294, e: φῆμι 6.
 ἑφάτισα Aor. Her. 5, 58; vgl. φάτις -: φάτις 9.
 ἑφάτισθην s. u. φάτισθ(ην).
 ἑφατο (< φάτο, φάτ') 3 Sing. Imprf. -τ' II. α, 33 Γ⁺: φῆμι 6.
 ἑφατον 2 Dual. Imprf.: φῆμι 6.

1 finden; antreffen; entlecken; begreifen; verschaffen. 2 sengen, braten, dörren. 3 Glück haben, gelingen, glücken. 4 erfreuen; Pass. mit Fut. Med. froh sein. 5 geloben; sich rühmen; beten, wünschen. 6 sagen, sprechen, reden, erzählen. 7 erscheinen lassen, (au)zeigen, verkündigen; Pass. leuchten, erscheinen, sich zeigen. 8 bejahen, versprechen; meinen.

ἔφειβοτο (< φέβοτο) Imprf. II. θ, 342; λ, 178: φέβομαι, fliehen.
 ἐφείηα (< ἐφῆα) Aor. I II. α, 108: ἐφῆα 10.
 ἐφείην I Sing. Opt. Aor. 2 II. α, 124; -η Od. α, 254: ἐφῆα 10.
 ἐφείω Conj. Aor. 2 Act. ep. π: ἐφείω, ἐφῶ II. α, 567 [270]: ἐφῆα 10.
 ἐφείμεν Inf. Aor. 2 st. ἐφείμεν: ἐφῆα 10.
 ἐφειρόμεν Imprf. Med. Soph. Phil. 957: φέβω II.
 ἐφειρόμεν Imprf. Eur. Or. 809; Pl. Critia 115, α: φέβω II.
 ἐφείδον (< φείδον) Imprf. II. λ, 533; Pl. Critia 120, ε: φείδω 12.
 ἐφείε 2 Sing. Imper. Aor. 2 II. α, 174: ἐφῆα 10.
 ἐφῆ (< φῆ) 3 Sing. Imprf. II. α, 219 α'; Pl. Xen. u. s. w.: φῆα 6.
 1) ἐφείσας Inf. Aor. st. ἐφείσας Od. γ, 274: ἐφείσα 13.
 2) ἐφείσας Imper. Aor. I Med. Od. σ, 277: ἐφείσα 13.
 ἐφείσάμενος Part. Aor. I Med. Od. π, 443: ἐφείσα 13.
 ἐφείσασθαι Inf. Fut. Med.: ἐφείσα.
 ἐφῆμιξα (< ἐφῆμιξα) Aor. I dor. Hes. Op. 764; Qn. Sm. 13, 558: φῆμιξω 14.
 ἐφῆμιξα (< -ξα) Aor. Aesch. Ch. 558; Eur. I. A. 1356: φῆμιξω 14.
 ἐφῆμισάμην (< ἐφῆμισάμην) Aor. I Med. Aesch. Ag. 629, 1162, 1173: φῆμιξω 14.
 ἐφῆμισάμην (< -σάμην) Aor. I Med. δα- Arat. 442: φῆμιξω 14.
 ἐφῆν (< φῆν) I Sing. Imprf. Soph. O. T. 349; Xen. Occ. 2, 9; Pl. Prot. 317, d: φῆα 6.
 ἐφῆνα Aor. II. 318, 324; Xen. Hell. 3, 2, 25; 3, 5, 10 (225): φῆα 7.
 ἐφῆς (< ἐφῆσθα, φῆς) 2 Sing. Imperf. II. χ, 250, 331; selten bei Alt. Aesch. Ag. 1613 (> φῆς); Xen. Cyr. 4, 1, 23; Pl. Gorg. 466, ε; Enthyd. 393, ε: φῆα 6.
 ἐφῆσα (< ἐφῆσα, φῆσα) Aor. I Xen. An. 5, 8, 5; Pl. Pol. 297, ε: φῆα 6.
 ἐφῆσθα (< ἐφῆς, φῆς) 2 Sing. Imperf. II. α, 397; π, 830; Od. γ, 357;

φ, 71; Qu. Sm. 1, 646; Xen. An. 1, 6, 7; Cyr. 1, 6, 3; Pl. Dem. 18, 70 [292, 71]: φῆα 6.
 ἐφῆσαι s. u. ἐφῆσθαι.
 ἐφῆσσαι Fut. Med. II. φ, 82: ἐφῆσθαι 10.
 ἐφῆσθαι Fut. II. ω, 117; -ας Od. γ, 376; -ας v. 386: ἐφῆσθαι 10.
 ἐφῆσθα Perf. Dem. 18, 39: φῆσθα 15.
 ἐφῆσθαι Plsprf. Lae. Philops. 6: φῆσθα 15.
 ἐφῆσθα (< ἐφῆσθα) Aor. I dor. Theocr. 3, 15 (9): φῆσθα 15.
 ἐφῆσθαι 3 Plur. Perf. Thuc. 3, 13: φῆσθαι 16.
 ἐφῆσθαι 3 Plur. Plsprf. Her. [111]: φῆσθαι 16.
 ἐφῆσθην Aor. Pass. Fr. Com. 2, 167; Thuc. 1, 24, 110; δα- Eur. Suppl. 563; Thuc. 1, 100; Isocr. 3, 32 (245): φῆσθην 16.
 ἐφῆσθαι Inf. Perf. δα- Thuc. 8, 1; Lys. 22, 14: φῆσθαι 16.
 ἐφῆσθαι Perf. Dinarch. 1, 64; δα- Eur. Med. 226; Lys. 1, 60; Pl. Ap. 33, ε; Theaet. 144, d B': φῆσθαι 16.
 ἐφῆσθαι Plsprf. Dem. 45, 27: (δα-) φῆσθαι 16.
 ἐφῆσθαι Perf. Pass. -ας Soph. El. 765; Thuc. 7, 12; -μενος Soph. Ai. 25; Eur. H. F. 932; Pl. Leg. 676, b; δα- Eur. Hel. 1192; vgl. δα- φῆσθαι 16.
 ἐφῆσθαι s. n. ἐφῆσθαι.
 ἐφῆσθα (< ἐφῆσθα) Aor. Thuc. 3, 49; Isocr. 4, 56; 5, 53: φῆσθα 15.
 ἐφῆσθην Aor. I Pass. sp. Dio. Hal. 6, 25: φῆσθην 15.
 ἐφῆσθαι Perf. -μενος Pl. Ep. 342, b; vgl. ἐφῆσθαι (114): φῆσθαι 17.
 ἐφῆσθαι 2 Sing. Perf. Pl. Leg. 830, c: φῆσθαι 17.
 ἐφῆσθαι (< φῆσθαι Hom. B'; Pind.) Aor. -εσθαι Hom. Batr. 12, 92; Eur. Andr. 1147; Ion. 729; I. T. 1385; Pl. A'; -εσθαι Phil. 24, c; -εσθαι Crat. 399, b: φῆσθαι 17.
 ἐφῆσθαι (< ἐφῆσθαι) Aor. I Thuc. 1, 69; 2, 101; 3, 116: φῆσθαι 16.

9 sprechen, reden, sagen; verloben. 10 zusenden, (zu)schicken. 11 weiden, füttern, nähren; Pass. sich weiden, sich nähren. 12 tragen. 13 ich setzte, stellte, legte darauf. 14 aussprechen, benennen. 15 eher kommen, überholen, zuvorthun. 16 verderben, verschlimmern. 17 schreiben; tönen, klingen, schallen u. s. w.

ἔρθιος Vb. Nic. Al. 392; ἔρω 1.
 ἔρθη (< ἔρῃ) Aor. 2 Act. wie
 ἔστην Il. π. 314. 322; Od. λ. 58;
 Ap. Rh. 2, 546; Eur. Heracl. 120;
 Pl. Rep. 466, d A* (280): ἔρθάνω 2.
 ἔρθιαρο 3 Plur. Plsperf. ion. Il. α.
 25 [101]: ἔρθω 3.
 ἔρθησιν Impf. Il. σ. 446: ἔρθω 3.
 ἔρθησεν 3 Plur. Aor. 1 Pass. für
 ἔρθησαν [114] ἀπο..., ἀπ-, jezt
 ε. 110. 133; η. 251 (< ἀπέρθη-
 -σεν): ἔρθω 3.
 ἔρθια Perf. intr. sp. Dioscor. Mat.
 Praef. p. 6: ἔρθω 3.
 ἔρθιμην Plsperf. ἔρθισσος Aesch. Sept.
 970; κατ- Eur. Hipp. 839; ἔρθιστο
 Eur. Alc. 414; vgl. ἔρθιαρο [149.
 150]: ἔρθω 3.
 ἔρθινηστέες Part. Perf. κατ- Vit.
 Civ. 14: καταρθίω 3.
 ἔρθινον Impf. Pl. Tim. 77, α:
 ἔρθινω 3.
 ἔρθισα (< ἔρθισα) Aor. s. u. ἔρθισ-
 (ἀντιρθισσεν Ap. Rh.) ἔρθω 3.
 ἔρθισσος s. u. ἔρθιμην.
 ἔρθιστο s. u. ἔρθιμην.
 ἔρθισσα (< -ησα) Anth. 5, 304:
 ἔρθισιν 4.
 ἔρθησθην s. u. ἔρθησθ-.
 ἔρθησος (< -ησα) Aor. Pl. Ap.
 33, α; Menex. 238, α: ἔρθισιν 4.
 ἔρθησα (< ἔρθησα) Perf. 2 act.
 Bedcut. nur bei den älteren att.
 Dichtern Soph. δε- El. 306; Eur.
 Med. 349; Ar. Fr. 418; δε- Eur.
 Hipp. 1014; pass. Bed. Il. σ. 128;
 Hippocr. 2, 769; Luc. Soloece. 3:
 ἔρθισω 5.
 ἔρθός Vb. Pl. Pol. 404, c: ἔρω 1.
 ἔρθητε 3 Sing. Praes. dor. für ἔρθης
 Pind. I. 2, 9: ἔρθης 6.
 ἔρθιαμην Aor. Med. -αρο Il. ε. 61:
 ἔρθω, ἔρθω 7.
 ἔρθισα (< -ησα) Aor. Pind. 2, 16;
 9, 34 (> > -ησα) [13. 368]:
 ἔρθω 7.

ἔρθησεν Aor. Pass. Il. β. 668 [114]:
 ἔρθω 7.
 ἔρθησος (< -ησα) Aor. Il. ε. 423;
 Xen. Cyr. 7, 3, 9: ἔρθω 7.
 ἔρθησος ἡσάμην Aor. Med. Xen.
 Cyr. 3, 1, 8; An. 4, 5, 34: ἔρθη-
 σος 8.
 ἔρθησος Aor. Pl. Critia 116, c:
 ἔρθω = ἔρθω, erzeugen.
 ἔρθη Impf. Ar. Nub. 1376: ἔρθω 9.
 ἔρθησος Aor. 2 Aesch. Ch. 28:
 ἔρθω 10.
 ἔρθησθην Aor. Pass. Hippocr. 3,
 309; ἔρθησθην 2, 123. 187; ἔρθη-
 σθην 3, 208. 358; ἔρθησθην 3,
 297. 359. 661: ἔρθω 9.
 ἔρθησθην (< ἔρθησθην) Aor. 2 Pass.
 αν- Luc. D. Deor. 9, 2; δε- Anth. 12,
 178; Ach. Tat. 6, 18. 20: ἔρθω 11.
 ἔρθησθην Impf. Ap. Rh. 2, 518:
 ἔρθω 11.
 ἔρθησος Aor. αν- Pind. O. 3, 20;
 δε- Ar. Pax. 608; ἔρθησος Aesch.
 Prom. 582: ἔρθω 11.
 ἔρθησθην (< ἔρθησθην) Aor. 1 Pass.
 ἔρθησθην Hom. Epigr. 14, 23:
 ἔρθω 11.
 ἔρθησος Aor. δε- Hippocr. 2, 113:
 ἔρθω 12.
 ἔρθησθην Impf. αν- Il. γ. 361: ἔρθω 13.
 ἔρθησος (< ἔρθησος) Aor. 1 dor. δε-
 Ap. Rh. 1, 275: ἔρθω 13.
 ἔρθησος (< ἔρθησος) Aor. 1 Anth. 7,
 351; ἀπ- Archil. Fr. 34 (Schneidew.);
 vgl. ἔρθησος: ἔρθω 13.
 ἔρθησθην Aor. Pass. ἔρθησθην 3
 Plur. Il. α. 470; Eur. Rhes. 47; Pl.
 Polit. 268, b; ἔρθησθην 14.
 ἔρθησος Aor. Il. λ. 173 B*; ἔρθη-
 σος Pl. Rep. 551, b: ἔρθησθην 14.
 ἔρθησθην 3 Sing. Impf. dor. st. ἔρθησθην:
 ἔρθησθην 15.
 ἔρθησθην 3 Plur. Impf. Od. γ. 456
 [179]: ἔρθησθην 16.
 ἔρθησος (< -ησα) Isac. 4, 72; V.
 T. Syr. 11, 5; N. T. 1 Cor. 15, 49:
 ἔρθησθην 16.

1 kochen, sieden. 2 eher kommen, überholen, zuvorthun. 3 umkom-
 men, abnehmen, vergehen, sterben. 4 missgönnen, dagegen sein. 5 ver-
 derben, verschlimmern. 6 zusenden, (zu)schieken. 7 bewirthen, pflegen;
 lieben. 8 freundlich, liebevoll gesinnt sein. 9 zerstossen, zerreiben, zer-
 malmen. 10 zerbrechen, zerreißen. 11 (an-, ver)brennen, erhitzen.
 12 drücken, reiben; beengen; belästigen. 13 überfließen, (über-, auf-)
 wallen. 14 schrecken, scheuchen. 15 umherschweifen, -irren; hin- und
 her-, aus- und eingehen. 16 hin- und her-, oft tragen, bringen. 17 u. 18
 vermischen, anmachen, färben, bes Flecken. 19 ἔρθησος, Nebst. ἔρθησθην,

ἔφάρα (< φάρα) Aor. s. u. φάρα.

ἔφάρντο (< φάρντο) Imperf. Med. Qu. Sm. 2, 356; φάρνυ 17.

ἔφάρτα Aor. 1 φάρτας Od. σ, 336; Hippocr. 1, 576; φάρσσω 18.

ἔφάρταμην Aor. 1 Med. Nic. Ther. -ατο Nic. Ther. 204; φάρσσω 18.

ἔφάρην (< φάρην) Aor. 1 Pass. Arel. Sign. 1, 7, 13; ἀπ- Luc. D. Mort. 28, 2; φάρσω 19.

ἔφάρυσαν Imperf. ἀπ- Thuc. 7, 44; ἀποφάρνυμι 20.

ἔφάρτο Plsperf. ἀπ- Hippocr. 2, 667; ἑπάρω 21.

ἔφάσα (< φάσας) Aor. Hom. nur Od. λ, 22; Hym. 4, 128; 3, 142; Her. 7, 213; 9, 10; hel Ath. -α Ar. Equ. 647; -ας Soph. El. 1265; -ε Thuc. 1, 143; Isae. 3, 32; Xen.: φάσω 22.

ἔφασάμην (< ἑφασάμην, φασάμην) Aor. Med. Od. ρ, 161; ἑφάσας II. ε, 236; ψ, 450; -ατο Od. γ, 289; ἑφάσας II. ε, 665; ἑφάσας φ, 410. — Archil. Fr. 88: φάσω 22.

ἔφασάθην Aor. Pass. als Med. Od. ε, 495; ψ, 260; Pind. N. 5, 34; Eur. Hec. 546; Her. 1, 84; φασάθεις 7, 46; 9, 107; -θέντα 5, 92, 3; -θέντες 9, 19; φάσω 22.

ἔφασάμην (< ἑφασάμην, φασάμην) Aor. Med. -ατο II. ε, 426; -ατο Od. δ, 529; Ap. Rh. 1, 15; φάσω 22.

ἔφάχθην (< φάχθην) Aor. Pass. s. u. φάχθην).

ἔφρεξα Aor. II. ν, 339; Pind. Ol. 7, 38; Aesch. Sept. 490; Suppl. 608; Fr. 398; Pl. Phaedr. 251, a: φρίσσω 23.

ἔφρόντισα Aor. Eur. Tr. 1046; Pl. Ap. 25, c: φροντίσω 24.

ἔφρυσμην Imperf. εἰσ- Eur. Tr. 647: εἰσφύω 25.

ἔφρύγην (< ἑφρύγην) Aor. 2 Pass. Anth. 7, 293 (Isid. 4); Geop. 7, 12, 9; 14, 18, 4: φρύγω 26.

ἔφρύγαν Imperf. Ar. Ran. 511: φρύγω 26.

ἔφρυξα Aor. Cratin. Com. Fr. 2, 95; Hippocr. 3, 316; φρύγω 26.

ἔφρύχθην (< ἑφρύχθην) Aor. Pass. -θήναι Hom. Epigr. 14, 4: φρύγω 26.

ἔφυν 3 Sing. Aor. 2 Od. ψ, 190; Eur. El. 1176; Suppl. 681; Pl. A' (280): φύν 27.

ἔφύγγαντο Imperf. δι- Thuc. 7, 44: διαφυγγάνω 28.

ἔφυναν (< φύναν, -ε(ν)) Aor. 2 Her. 5, 30; Xen. Hell. 3, 1, 6; Pl. Ap. 26, a: φύνω 29.

ἔφύην Aor. 2 Pass. ἀν- Theophr. II. P. 4, 16, 2 (280): φύν 27.

ἔφύλαξα Aor. Callim. Del. 204; Soph. Al. 535: φυλάσσω 30.

ἔφύλαξάμην Aor. Med. Her. 7, 130; vgl. φυλάσασθαι: φυλάσσω 30.

ἔφύλαχθην Aor. Pass. Luc. Pisc. 15: φυλάσσω 30.

ἔφυμεν 1 Plur. Aor. 2 Isocr. 4, 24 (280): φύν 27.

1) ἔφυν 1 Sing. Aor. 2 Eur. El. 362; Bacch. 656 (280): φύν 27.

2) ἔφυν 3 Plur. Aor. 2 Od. ε, 481; Pind. P. 1, 42 (280): φύν 27.

ἔφυσάθην (< -θήν) Aor. Pass. φραθείσα Pl. Theaet. 147, c: φυάω 31.

ἔφυσάμην (< -φασάμην) Aor. Med. φράσασθαι Ar. Nub. 879: φυάω 31.

ἔφυσήθην (< -άθην) Aor. Pass. Anth. 7, 478: φυάω 31.

ἔφύρην (< ἑφύρην) Aor. Pass. sp. συναφύρηντες Luc. Ep. Sal. 25: φύρω 32.

ἔφύρησάμην (< -ασάμην) Aor. φ-φύρασθαι Nic. Ther. 932: φυάω 30.

ἔφύρθην (< ἑφύρην) Aor. Pass. Aesch. Ag. 732: φύρω 32.

ἔφύρον Imperf. II. ω, 162; Aesch. Prom. 450: φύρω 32.

ἔφυσα Aor. Od. π, 393; Eur. Suppl. 574. 842; Ion. 546; Pl. Tim. 44, c; 74, c; 76, c; Euthyd. 299, a: φύν 27.

umgehen, ein-, verschliessen. 20 verzännen, versperrern, verstopfen. 21 noch dazu sagen. 22 anzeigen; angeben. 23 rauh, uneben sein, emporspringen. 24 nachdenken, besorgt sein. 25 aus-, ein-, durchlassen. 26 dörren, rösten, braten. 27 a. trans. schaffen, entstehen lassen; b. intrans. ἔφυν, φύω und das Pass. entstehen. 28 losgesprochen werden. 29 (ent)fliehen; Jem. oder etwas fliehen. 30 intr. wachen, Wachthun; trans. bewachen, beschützen. 31 (ver)mischen. 32 (ver)mischen, beschmieren; Pass. durch Schimpfreden beschmutzt werden.

ἔφυτεύθην s. u. φυτεύθ(ην).
 ἐφυτεύσατο Aor. Pl. Crit. 50, d; Xen.
 Oec. 20, 3: φυτεύω 1.
 ἐφυτεύσαμένην Aor. Med. φυτεύσα-
 μένῃ Xen. Mem. 1, 1, 5: φυτεύω 1.
 ἔχ' 3 Sing. Imperf. für ἔχε II. σ, 538:
 ἔχω 2.
 ἔχασον (< χάσθαι) Aor. 2 II. δ, 24;
 θ, 461: χαράσσω 7.
 ἐχάζετο Imperf. II. γ, 32; ἀν- Xen.
 An. 4, 7, 10; Cyr. 7, 1, 34: χάζω 3.
 ἐχάιρησα Aor. 1 sp. Plut. Lucul.
 25: χαίρω 4.
 ἐχάλασα (< ἐχάλασα, -ασσα) Aor.
 χαλάσας Plind. P. 1, 6: χαλάω 5.
 ἐχάλασα (< ἐχάλασσα, -ατα) Aor.
 Pl. Soph. 242, e: χαλάω 5.
 ἐχάλασσα (< ἐχάλασσα, -ατα) Aor.
 Hom. Hym. 9, 6: χαλάω 5.
 ἐχαλεπύνθην Aor. Pass. Xen. An.
 4, 6, 2: χαλεπαίνω 6.
 ἐχάνθανον Imperf. Od. ρ, 344; Theocr.
 13, 57: χαυνάω 7.
 ἐχάρην Aor. 2 Pass. als Aet. II. η,
 54; Od. κ, 419; vgl. χαρείη: χαίρω 4.
 ἐχαρισάμην Aor. -ατο Her. 1, 91;
 -σω Ar. Equ. 1368; χαρισ(αμην):
 χαρίζομαι 8.
 ἐχασσαν Aor. 1 ἀν- trans. Plind. N.
 10, 69: χάζω 3.
 ἐχάσσατο (< χάσσατο) Aor. 1 Med.
 Qu. Sm. 3, 338: χάζω 3.
 ἔχε (< εἶχε) 3 Sing. Imperf. II. κ, 4:
 ἔχω 2.
 ἔχεα (< ἔχεα, ἔχευσα) Aor. II. σ,
 347; ω, 799; Od. θ, 436 (101):
 χίω 9.
 ἐχεάμην (< ἐχεάμην) Aor. 1/Med.
 -ατο Her. 7, 43; vgl. χε(αμην):
 χίω 9.
 ἐχειρώθην Aor. Pass. Her. 4, 96;
 5, 16; vgl. χειρώθ(ην): χειρώω 10.
 ἐχειρώσαμένην s. u. χειρώσαμένη.
 ἐχέουσα 2 Sing. Ind. Praes. Sappho
 22 [71]: ἔχω 2.
 ἐχέμεν (< ἔχουν) Inf. Praes. Od. δ,
 302: ἔχω 2.

ἐχερυνάμην (< χειρυνάμην) Aor.
 Med. Lys. 6, 52: χειρύντομαι 11.
 ἔχεε 2 Sing. Imperf. II. ρ, 441: ἔχω 2.
 ἔχεσα Aor. 1 s. n. χεσ-..
 ἐχεσάμην s. u. χέσαστο.
 ἐχεσκον iter. Imperf. Od. δ, 627; -ες,
 -ε [140]: ἔχω 2.
 ἐχεσσαν Aor. 2 κατ- Com. Fr. 2, 826;
 vgl. χεσεῖν: χέω 9.
 ἐχευε 2 Plur. Imper. II. ρ, 531:
 ἔχω 2.
 ἐχέτην 3 Dual. Imperf. II. ε, 569 A°:
 ἔχω 2.
 ἐχέτω 3 Sing. Imper. II. γ, 282:
 ἔχω 2.
 ἔχευα (< ἔχεα, ἔχευσα) Aor. II. γ,
 270; δ, 269; Ap. Rh. 2, 853; δα-
 3, 320; ἐπ- Qu. Sm. 1, 796:
 χίω 9.
 ἐχευάμην (< ἐχεάμην) Aor. -ατο
 II. ε, 314; η, 63; ἐπ- Ap. Rh. 2,
 268; κατ- 4, 25: χίω 9.
 ἐχευσα (< ἔχεα, ἔχευα) Aor. Anth.
 14, 124: χίω 9.
 ἐχῆς (< ἐχῆσθα) 2 Sing. Praes. II.
 α, 133: ἔχω 2.
 ἐχῆς 3 Sing. Praes. st. ἔχῃ Od. α,
 95: ἔχω 2.
 ἐχῆσθα (< ἐχῆς) 2 Sing. Praes.
 II. τ, 280: ἔχω 2.
 ἐχῆσαν 3 Dual. Conj. Praes. II. ζ,
 183: ἔχω 2.
 ἐχθαρεύομαι Fut. Med. Soph. Ant.
 93: ἐχθαίρω 12.
 ἐχθαρεῖς Vb. Soph. Al. 679 >
 ἐχθαρτικός: ἐχθαίρω 12.
 ἐχθεῖ Imperf. Theogn. 1032 > ἔχθεο):
 ἐχθῶ, ἐχθω 13.
 ἐχθεο s. u. ἔχθεα.
 ἐχθηράμην Aor. Med. als Aet. Ni-
 cand. Al. 539: ἐχθαίρω 12.
 ἐχθαρτικός Vb. sp. vgl. ἐχθαίρω:
 ἐχθαίρω 17.
 ἐχσε 3 Sing. Praes. Od. α, 117:
 ἔχω 2.
 ἐχοιμι 1 Sing. Opt. Praes. II. ω, 22:
 ἔχω 2.

1 (an)pflanzen, (er)zeugen. 2 halten, haben. 3 (gew. χάζομαι) zurück-
 drängen; Med. nach-, ablassen; sich scheuen zu. 4 sich frenen. 5 trans.
 erschlaifen lassen; intr. erschlaifen. 6 schwierig sein, von Stürmen schwer
 hereinbrechen; zornig, unzufrieden sein; Pass. angefeindet, erzürnt werden.
 7 in sich fassen, enthalten. 8 a. sich götig erweisen; willfahren; Pass.
 bes. im Perf. angenehm, erwünscht sein; δ. schenken. 9 (aus-, er)-
 giessen; sich ausbreiten. 10 handhaben, behandeln; Med. bezwingen,
 besiegen. 11 sich die Hände waschen. 12 hassen. 13 hassen; Pass.

- ἐχουσ* 2 Sing. Praes. Od. α, 402;
ἐχου 2.
ἐχολύσθη Aor. Pass. Il. ν, 206;
 vgl. *χολύσθ(ην)*: *χολών* 14.
ἐχόλωσα Aor. Il. σ, 111; Od. θ,
 205; Soph. Tr. 1035: *χολών* 14.
ἐχολώσάμην (< *χολ-*) Aor. Med.
 Il. ο, 155: *χολών* 14.
ἐχομεν 1 Plur. Praes. Od. δ, 459;
ἐχου 2.
ἐχόμεν Imperf. Med. Od. α, 435;
ἐχου 2.
ἐχον (< *ἐχον*) Imperf. Il. α, 463 δ*;
ἐχου 2.
ἐχουν (< *ἐχωνυ*) Imperf. Thuc. 2,
 75: *χών* 15.
ἐχράσ Imperf. Od. α, 396; Ap. Rh.
 3, 431; Anth. 5, 297; vgl. *ἐχράστε*
 (192 a): *χράω*, bedrängen.
ἐχράστε 2 Plur. Imperf. Od. ψ, 69;
 vgl. *ἐχρας* (192 a): *χράω*, be-
 drängen.
ἐχρασμον (< *χράισμον*) Imperf. Il.
 ε, 66: *χράισμος* 16.
ἐχρασεν Imperf. Il. π, 352. 356; Od.
 β, 50 (192 a): *χράω*, bedrängen.
ἐχράτο (< *ἐχρήτο*) Imperf. Anthip.
 in Athen. 403; Her. 1, 178: *χράσ-*
μας 18.
ἐχράτο 3 Sing. Imperf. ἀπ- Her. 8,
 14: *χράσματος* 18.
ἐχράτο (< *ἐχράτο*, *ἐχράτο*)
 3 Plur. Imperf. Her. 2, 108; δ, 82;
 6, 46; Hippocr. 2, 469: *χράσματος* 18.
ἐχράτο (< *ἐχράτο*, *ἐχράτο*)
 Imperf. Her. 4, 157; δ, 52 (> >
ἐχράτο): *χράσματος* 18.
ἐχρη Imperf. Tyr. 3, 3 (219):
χράω 19.
ἐχρηζεν Imperf. Soph. O. T. 1439:
χρηζω 20.
ἐχρηζ (< weniger häufig als *χρηζ*
 (60)) Imperf. Soph. Fr. 94 (Dind.);
 Eur. Andr. 113; Lys. 7, 19; 7, 37;
 Pl. Xen.: *χρηζ* 21.
 1) *ἐχρησαι* Aor. Lys. 19, 24; vgl.
χρησ-: *νίχρημα* (270): 22.
- 2) *ἐχρησα* Aor. Aesch. Eum. 203;
 Eur. Phoen. 409; Her. 4, 156:
χράω 19.
 1) *ἐχρησάμην* Eur. Elec. 190; Pl.
 Dem. 384; Luc. Nectym. 16: *νίχρη-*
μα 22.
 2) *ἐχρησάμην* Aor. Soph. O. T. 117;
 Her. 1, 94; Thuc. 1, 6; 8, 70; -σω
 Pl. Critia 106, b: *χράσματος* 18.
ἐχρησε Aor. ἀπ- Her. 7, 196; Isocr.
 4, 97: *ἀποχράω*, hinreichen, ge-
 nügen.
ἐχρήσθη Aor. Pass. Her. 7, 144;
 9, 120; Eur. Ion. 792 (391): *χράσ-*
μας 18.
ἐχρήτο (< *ἐχράτο*) Imperf. *ἐχρήτο*
 Her. 3, 41. 129 (> *ἐχράτο*) Pl.
 Prot. 315, d: *χράσματος* 18.
ἐχρίον (< *χρίον*) Imperf. Il. α, 186:
χρίω 23.
ἐχρίσα Aor. Od. γ, 466; α, 364;
 Soph. Tr. 689: *χρίω* 23.
ἐχρίσάμην s. u. *χρίσ(αμην)*.
ἐχρίσθη Aor. Pass. *χρίσθεις* Aesch.
 Prom. 675: *χρίω* 23.
ἐχρίμην Imperf. Isocr. 5, 27; vgl.
ἐχρήτο, -*αίτο*, -*ιστο*, -*αίτο*: *χράσ-*
μας 18.
ἐχρίντο (< *ἐχρίντο*, *ἐχρίντο*) Pl.
 Rep. 406, a: *χράσματος* 18.
ἐχρυσσά Aor. Anth. Pl. 138; Luc.
 Imag. 7: *χρίω* 24.
ἐχύθη (< vgl. *ἐχυτο*) Aor. Pass.
 Ap. Rh. 3, 108; Qu. Sm. 2, 410;
 Ar. Vesp. 1469; Pl. Soph. 264, c;
 vgl. *χυ(θην)*: *χίω* 9.
ἐχυντο (< *χύντο*) 3 Plur. Aor. 2
 Od. α, 415: *χίω* 9.
ἐχύτο (< *χύτο*) 2 Sing. Aor. 2 Med.
 sync. ε- Od. τ, 470: *χίω* 9.
ἐχυσεν 1 Plur. Conj. Praes. Od. ο,
 281: *ἐχου* 2.
ἐχύννυ (< *ἐχυν*) Imperf. Ctes. Epist.
 P. 5: *χών* 15.
ἐχύνυσαν 3 Plur. Imperf. Plut. Phoc.:
χών 15.

verhasst sein. 14 die Galle reizen, aufbringen, erzürnen; *Pass. u. Med.*
 zürnen. 15 (auf)schütten, zuschütten; *Pass.* verschüttet werden. 16 ab-
 wehren; schützen, helfen, nützen. 17 Feind sein, hassen. 18 gebrauchen,
 sich bedienen; haben. 19 a. ritzen, an-, befallen; δ. Bescheid geben,
 rathen (von Orakeln). 20 bedürfen; verlangen, fordern. 21 es ist nöthig,
 man braucht, muss, soll. 22 *νίχρημα*, leihen; *Med.* entleihen. 23 a. ritzen,
 verwunden; δ. salben; *Med.* sich ~; c. gewöhnlich anstreichen. 24 be-,
 anrühren; abfärben.

Ἐχώρησαι Aor. II. o, 655; π, 592;

Thuc. 1, 17; Pl.: χωρίω 1.

Ἐχωσα Aor. Dem. 25, 54: χάω 2.

Ἐχυσάμην (< χυοάμην) Aor. Med.

II. a, 64; Qu. Sm. 1, 611; Ap. Rh.

3, 367: χύωμαι 3.

Ἐχύσθην Aor. Pass. Her. 2, 137;

Xen. Cyr. 7, 3, 17 (211): χύω 2.

Ἐψα s. u. ἔψη.

Ἐψάλλεται 3 Plur. Perf. Pass. ion.

ψάλλω

Ἐψαυσα Aor. Aesch. Pers. 202:

ψαύω 4.

Ἐψυόθην Aor. Pass. sp. Dioscor.

Mat. 2, 16: ψαύω 4.

Ἐψαυσας Perf. Pass. παρ- Hippocr.

2, 335: ψαύω 4.

1) ἔψαε Imper. Hippocr. 2, 218 (>

ἔψα): ἔψω 5.

2) ἔψαε (< ἔψον) Imperf. Her. 1, 48

(> ἔψα, ἔψα): ἔψω 5.

Ἐψύην Inf. Praes. Pl. Euthyd. 301,

(> ἔψου): ἔψω 5.

Ἐψύσθαι Inf. Pass. καθ- Luc. Asin.

25 (> καθύσθαι): ἔψω 5.

Ἐψύω 3 Sing. Imper. Praes. Pl.

Euthyd. 285, c: ἔψω 5.

Ἐψυσα Aor. Aesch. Pers. 472:

ψεύδω 6.

Ἐψυοάμην Aor. Med. Aesch. Ag.

1205; Pl.: -ατο Eur. Bacch. 31;

Ion. 825; Pl.: -αθ' ih.; -ατο Her.

6, 32; Pl. (388): ψεύδω 6.

Ἐψύσεται (< ψεύσεται) Fut. jetzt

Eur. Andr. 346 (> ψεύσεται) (187):

ψεύδω 6.

Ἐψύσθαι s. u. ἔψωμαι.

Ἐψυόθην Aor. Pass. Pl. Ap. 22, d;

vgl. ψευδοθ(ην): ψεύδω 6.

Ἐψωμαι Perf. Pass. -σται Her. 2,

22; Lys. 3, 22; -μένος Her. 8, 40;

Lys. 2, 27; διεψεύσθαι Isocr. 5, 21:

ψεύδω 6.

Ἐψωται s. u. ἔψωμαι.

Ἐψωτο Plsperf. Thuc. 5, 83: ψεύδω 6.

Ἐψη (< ἔψα) Imperf. απ- Eur. I. T.

311 (> ἀπύα): ψάω 7.

Ἐψη 3 Sing. Conj. Praes. Pl. Hipp.

maj. 290 (> ἔψη): ἔψω 5.

Ἐψημαι (< ἔψημαι od. -ημαι) Perf.

Pass. κατ- Soph. Tr. 695: κατα-

ψάω 7.

Ἐψηθῆ Conj. Aor. Her. 4, 61: ἔψω 5.

Ἐψηθῆν s. u. ἔψησθην.

Ἐψηκα Perf. Philo: ἔψω 5.

Ἐψημένος Part. Perf. Pass. απ- Her.

1, 188: ἔψω 5.

Ἐψησα Aor. -ε Ap. Rh. 3, 830; περι-

Ar. Plut. 730; καταψησας Pl. Phaed.

89, b: ψάω 7.

Ἐψηοάμην Aor. Med. απ- Ar. Ran.

490: ἀποψάω 7.

Ἐψηόθην od. -ήθην (< ἔψησθην)

Aor. Pass. sp. V. T. Jer.: ψάω 7.

Ἐψησμαι od. -ημαι (< ἔψημαι)

Perf. Pass. sp. Polux. 4, 152: ψάω 7.

Ἐψησμαι Fut. Pl. Rep. 372, c:

ἔψω 5.

Ἐψησοα Aor. Soph. Ai. 449: ψη-

φίλω 8.

Ἐψησιόαμην Aor. Med. Pl. Ap. 32,

h; -ατο Isac. 6, 50; -αοθε Pl. Dem.

382, c; -ατο Isocr. 5, 28; Dem.: ψη-

φίλω 8.

Ἐψησιόθην Aor. Pass. Lys. 13, 23;

Thuc. 6, 8; Isocr. 8, 52: ψηφίλω 8.

Ἐψησισμαι Perf. Pass. act. Ar. Vesp.

591; Thuc. 1, 120; Dem. 2, 11;

pass. Eur. Heracl. 141; Ar. Ecl.

706; Thuc. 6, 15: ψηφίλω 8.

Ἐψησιτο Plsperf. Dem. 19, 157:

ψηφίλω 8.

Ἐψησθην (< ἔψησθην, -ήσθην) Aor.

Pass. sp. καταψησθίνα Nicand.

Al. 265; -σία Ther. 53: καταψάω 7.

1) ἔψωμαι Fut. Med. II. x, 108; Eur.

Hec. 346: ἔψω 9.

2) ἔψωμαι Praes. -όμεθα Ar. Ach.

1232: ἔψω 5.

Ἐψοθαί 3 Plur. Praes. Arist. Mirab.

c. 22 (> ἔψουσι): ἔψω 5.

Ἐψύην (< ἔψύην, ἔψύσθην) Aor.

1 Pass. s. u. ψύχ(ην).

Ἐψύμαι Perf. Pass. -μένος Pl. Critia

120: ψύχω 10.

Ἐψύην Aor. Ai. Soph. 1031; vgl.

ψύξω 10.

Ἐψύχην (< ἔψύχην, ἔψύσθην) Aor.

2 Pass. ἀποψύχῃ Pl. Phaedr. 242,

a: ψύχω 10.

1 a. weichen; b. fortgehen; vorrücken; c. in sich fassen, enthalten. 2 (an)schütten, zuschütten; Pass. verschüttet werden. 3 zürnen, unwillig sein, sich betrüben. 4 be-, anrühren, streifen, betasten. 5 kochen, siedeln. 6 belügen, täuschen; Pass. belogen, getäuscht werden; sich täuschen, irren. 7 glatt machen, ehenen; streicheln; zermalmen; intrans. zerfallen. 8 abstimmen. 9 um etwas beschäftigt sein; Med. folgen. 10 hauchen.

ἐνύχθην (< ἐνύχην, ἐνύχην) Aor. 1 Pass. Theocr. 2, 106; vgl. ψυχθ- (ην): ψύχω 10.

ἐψω Praes. Ephipp. Com. Fr. 3, 338 (=> ἐσω): ἐψω, ἐσω 5.

1) ἐψω Fut. ἐψ- ll. φ, 888; παρ- Xen. Cyr. 4, 4, 6: ἐψω 9.

2) ἐψω Praes. -ορτες Xen. An. 5, 9, 29: ἐψω 5.

ἐω (< μετρίω) 1 Sing. Conj. Praes. Od. ε, 18; Her. 4, 98 (277): εἰμί 11.

ἐφ Opt. Praes. st. εἰός att. n. Od. v, 20 (205): εἶω 12.

ἐφγα (< ἐφχα) Perf. 2 Hippocr. 2, 337: ἀνσίγνυμι 13.

ἐφγυμια (< ἀνσίγμια) Perf. Pass. ἀν- Lys. 1, 24; 12, 16: ἀνσίγνυμι 13.

ἐφγον (< ἥφγον, ἀνφγον) Imprf. ἀν- ll. π, 221; ω, 228; Od. π, 389; Xen. An. 5, 5, 20: ἀνσίγνυμι 13.

ἐφεν 3 Plnr. Opt. Praes. Pl. Symp. 190, c: εἶω 12.

ἐφη 3 Sing. Opt. Praes. Pl. Leg. 811, b; Xen. Hell. 3, 20: εἶω 12.

ἐφην 1 Sing. Opt. Praes. Pl. Gorg. 458, a: εἶω 12.

ἐωθα (< εἰωθα) Perf. 2 Ion. Ich bin gewohnt ll. θ, 408. 422; -α Her. 2, 91; -αμν 4, 134; 3, 15: εἶω 14.

ἐώθεα Plsprf. ion. Her. 4, 127: εἶω 14.

ἐώθεα Plsprf. Her. 3, 33; 4, 134; vgl. ἐώθεα: εἶω 14.

ἐώθει (< ᾤθει) Imprf. Hym. Merc. 305: ᾤθει 15.

ἐώθεσαν (< ἐώθεσαν) 3 Plnr. Plsprf. Her. 1, 74: εἶω 14.

ἐωθώς Part. Perf. Her. 1, 111: εἶω 14.

ἐωχα Perf. sp. R- Plut. Mor. p. 48: ᾤθω 15.

ἐώκων (< ἐώκων nrr ll. v, 102) Plsprf. ll. ξ, 474; Hom. Hym. 5, 241; Ap. Rh. 3, 189; Qn. Sm. 1, 662: εἶω 16.

ἐώλπειν Plsprf. ll. τ, 328; Od. v, 328; ω, 313; Ap. Rh. 3, 370: εἶω 17.

ἐώμην 1 Plnr. Praes. Ind. u. Conj.; Conj. Pl. Parm. 159, b B*; Xen. Cyr. 7, 3, 9: εἶω 12.

ἐωμην theils gefasst als Conj. 2 von ἐγμυ, theils als Conj. von ᾤω st. ᾤμην, theils von der Stammform ἐωμ, sich sättigen, abgeleitet: ἐγμυ od. ᾤω od. ἐωμ, sich sättigen.

ἐώμυ 1 Sing. Opt. Praes. att. st. εἰώμυ; auch Od. π, 85 (205): εἶω 12.

ἐών Part. Praes. ll. γ, 46 f* (281): εἰμί 11.

ἐών Part. Praes. ἐώντα Pl. Leg. 804, d; ἐόντες Pl. B*; Isocr. 4, 105: εἶω 12.

ἐωνήθην Aor. Pass. Xen. Mem. 3, 7, 11; vgl. ὠνῆθ(ην): ὠντο- μαι 18.

ἐωνημαι Perf. Pass. Ar. Plut. 7; Lys. 32, 21; Pl. Rep. 563, b (392): ὠντομαι 18.

ἐωνησάμην (< ὠνῆσάμην) Aor. Med. Eupol. Com. Fr. 1, 533: ὠντομαι 18.

ἐώνητο Plsprf. Dem. 36, 5, 9: ὠντο- μαι 18.

ἐωνούμην Imprf. Xen. Equ. 8, 2; Dem. 38, 8: ὠντομαι 18.

ἐωνοχόα 3 Sing. Imprf. mit doppeltem Augm. ll. δ, 3; Od. v, 255 (28): ὠνοχόω 19.

ἐωντας 3 Plnr. Perf. Pass. ἀρ- N. T. Mauth. 9, 2, 5; Lnc. 2, 5, 9 B*; vgl. Butt. Lex. 1, p. 296 u. 2, p. 273: ἀφίγμυ 20.

ἐφθα (< ἀφθα, ἀφθθα) Thuc. 2, 2: ἀνσίγνυμι 13.

ἐφθεμα Fut. 3 ἀν- Xen. Hell. 5, 1, 14: ἀνσίγνυμι 13.

ἐφρα Imprf. Lys. 12, 66; Thuc. 5, 80: ὄφω 21.

ἐφραχα (< ἐφραχα) Perf. Lys. 11, 7; -αμν Isocr. 2, 40; -αμν Thuc. 2, 20; -αμν Lys. 10, 22; -αμν Lys. 1, 12: ὄφω 21.

ἐφράμια (< ᾤφραμια) Perf. Pass. Dem. 45, 66: ὄφω 21.

ἐφργες 3 Sing. Plsprf. 2 st. ὄφργες Od. δ, 693; ξ, 259: ὄφργω, ὄφρω 22.

ἐφραζον (< ὄφραζον) Imprf. Isocr. 19, 40: ὄφραζω 23.

ἐφρασα s. ὄφρασας.

ἐφρων (< ᾤφρων Ion., ᾤφρων) Imprf.

athmen; kühlen, kalt machen; trocknen. 11 sein. 12 lassen. 13 öffnen. 14 gewohnt sein, pflegen. 15 (an-, ab-)stossen, drängen, stürzen; Pass. gestürzt werden; sich drängen; Med. von sich stossen, zurückdrängen. 16 weichen, nachgeben. 17 hoffen lassen; Med. m. Perf. εἰλωα hoffen; glauben; fürchten. 18 kaufen; feilschen. 19 Wein einschenken. 20 zusenden, (zu-)schlecken. 21 sehen, schauen, blicken. 22 thun. 23 feiern.

- Thnc. 1, 51; 2, 62; 3, 108; Isocr. 3, 43; 5, 14: ἔρω 1.
 ἔωσα (< ἔωσα) Pl. Tim. 60, c. 92;
 H- Thuc. 2, 90; 5, 72; 8, 105;
 Soph. O. C. 1297. 1330; ep. selten
 Il. π, 410; ἀπ- Od. ε, 81 (48):
 ἔωτω 2.
 ἔωσα Fem. Part. Praes. Pl. Phaed. 65, c (48): ἔω 3.
 ἔωσάμην (< ἔωσάμην) Aor. Med. -ατο Thnc. 4, 43; ἀπ- Thnc. 1, 32; 3, 67 (48): ἔωτω 2.
 ἔωσθη Aor. Pass. ε. n. ἔωθ(ην).
 1) ἔωσι(ν) 3 Plur. Ind. Praes. Thnc. 1, 52: ἔω 3.
 2) ἔωσι(ν) 3 Plur. Ind. Praes. Xen. Luc. 11, 10; Ath. 2, 18: ἔω 3.
 3) ἔωσιν (< ἔωσι) 3 Plur. Conj. Praes. Il. μ, 300; Od. δ, 165; ψ, 119; Her. 2, 39 (277): εἰμι 4.
 ἔωσμαι Perf. Pass. Xen. Cyr. 7, 1, 36; ἀπ- Thuc. 2, 39; παρ- 3, 57; Eur. Pl. Tim. 59: ἔωτω 2.
 ἔωχα (< ἔωχα) Perf. Dem. 42, 30: ἀσπίγνυμι 5.

Z.

- ζαρεύω Fem. Part. dor. Theocr. 1, 85 [164]: ζάρεω, dor. st. ζάρεω, suchen.
 ζέεσμαι Perf. ep. Geop.; ζέεσμαι ἀπ- Hipp. 5, 224: ζέω 6.
 ζενύμενον Part. Pass. Alex. Aphr. Probl. 1, 104: ζένυμι, alt für ζέω 6.
 ζέωσα (< ζέωσα) Aor. Il. σ, 349; Anth. 7, 308: ζέω 6.
 ζεστός Vb. sp.: ζέω 6.
 ζέω Fut. ζάω- Aesch. Prom. 370: ζάω 6.
 ζεύγνυμι Inf. ep. Il. π, 145: ζεύγνυμι 7.
 ζεύγνυον (< ζεύγνυον, ζεύγνυσαν) Imperf. Il. τ, 393: ζεύγνυμι 7.
 ζεύγνυσαν (< ζεύγνυον, ζεύγνυσαν) Imperf. Il. ω, 783: ζεύγνυμι 7.
 ζεύξ- Aor. -ησ Ap. Rh. 3, 1051; -ας Pl. Tim. 22, c: ζεύγνυμι 7.
 ζεύξομαι Fut. Med. Enr. Hec. 469: ζεύγνυμι 7.
 ζεύξω Fut. Aesch. Ag. 1640; Pind. l. 1, 6: ζεύγνυμι 7.
 ζεύχθ(ην) (< ζεύ(ην)) Aor. Pass. -θείς Aesch. Ag. 842; -θῆρας Her. 7, 6; -θείω Pl. Rep. 302, c: ζεύγνυμι 7.
 ζῆ (< ζῆθι) Imper. Soph. Ant. 1169; Eur. l. T. 699: ζάω 8.
 ζῆ 3 Sing. Praes. Pl. Rep. 330, c: ζάω 8.
 ζῆθι (< ζῆθι) Imper. Anth. 10, 43; Menand. Lent. 191: ζάω 8.
 ζημιώσεται (< ζημιώσεται) Fut. Pass. Xen. Mem. 3, 9, 12; Lys. 8, 18; Isae. 1, 23: ζημιώω 9.
 ζημιώσεται (< ζημιώσεται) Fut. öfter Med. als Pass. Thnc. 3, 40; Her. 7, 39; Dem. 1, 27: ζημιώω 9.
 ζῆν Inf. Thnc. 2, 43; Xen. Hell. 2, 3, 22: ζάω 8.
 ζήσεται Fut. Med. Dem. 25, 82: ζάω 8.
 ζήσω Fut. Ar. Plut. 263; Fr.; Pl. Rep. 465, d; 591, c; Leg. 792, c: ζάω 8.
 ζῆτε 2 Plur. Conj. Praes. Pl. Symp. 192, e: ζάω 8.
 ζῆτε 2 Plur. Ind. Praes. Pl. Leg. 771, a: ζάω 8.
 ζήτω Imper. Pl. Leg. 952, c: ζάω 8.
 ζῶεν Her. 7, 46 Gaisf.: ζάω = ζάω 8.
 ζύγ(ην) (< ζεύχθ(ην)) Aor. Pass. ζυγίς Soph. Phil. 1025; Eur. Suppl. 220; -ῆρας O. T. 826: ζεύγνυμι 7.
 ζῶ 1 Sing. Ind. u. Conj. Praes. Xen. Cyr. 8, 5, 26: ζάω 8.
 ζῶεν 3 Plur. Opt. Praes. Pl. Menex. 248, d: ζάω 8.
 ζώσεται (< ζώω) Imperf. iter. Hes. Op. 90: ζάω = ζάω 8.
 ζώη 3 Sing. Opt. Praes. Pl. Phaedr. 258, e A: ζάω 8.

1 sehen, schanen, blicken. 2 (an-, ab)stossen, drängen, stürzen; Pass. gestürzt werden; sich drängen; Med. von sich stossen, zurückdrängen. 3 lassen. 4 sein. 5 öffnen. 6 siedend, kochen, wallen, sprudeln; ζάω- aufbraten lassen. 7 (an-, zusammen-)jochen; verbinden, vereinigen. 8 leben, sich nähren, bestehen. 9 Schaden zufügen; (be)strafen. 10 (um)

ἑρασμάμην (< ἑράσασατο Il. ε, 71; -ἀμθ' γ, 224; -άσασατο Od. ν, 211) Aor. Med. -άσασατο Il. γ, 181; ἄσασα 1.

ἡγγελία (< ἄγγελια, ἄγγηλια, ἡγγε-
λον) Aor. 1 Act. Od. ν, 22; Aesch.
Ch. 741; Eur. Heracl. 54; Pl. Phaed.
58, a: ἄγγελλω 2.

ἡγγέλην (< ἡγγέλθην) Aor. 2 Pass.
Eur. I. T. 932 (> ἡγγέλθης): ἄγ-
γέλλω 2.

ἡγγέλισαι Inf. Perf. Pass. παρ- Pl.
Symp. 180, c; Xen. Cyr. 6, 2, 11:
ἄγγέλλω 2.

ἡγγέλθην (< ἡγγέλην) Aor. Pass.
Eur. I. T. 932 (> ἡγγέλλης); Thuc.
8, 1; ἀγγελισία Eur. Hec. 591;
-θείς in εἰς- Isae. 3, 62: ἄγγέλλω 2.

ἡγγέλινα Perf. Polyb. 35, 4; κατ-
25, 30; εἰς- Lye. Leocr. 1, 2; -νότα
in ἀπ- Dem. 19, 8: ἄγγέλλω 2.

ἡγγέλισαι Perf. Pass. -ται Pl. Charm.
153, b; -μένος Thuc. 8, 97; -οι
Xen. Hell. 6, 4, 16: ἄγγέλλω 2.

ἡγγέλον (< ἡγγελία) Aor. 2 ἀπ-
Her. 4, 153; 7, 142 (> ἀπηγγε-
λον); εἰς- † Isae. 3, 45 (> εἰσῆγ-
γελλας); ἀπ- † Thuc. 8, 86 (>
-ελλον); ἡγγεῖς † Pl. Phaed. 58, a
(> -αῖς); sicherer später, wie
Herodian. 5, 104: ἄγγέλλω 2.

ἡγγύα (< ἐγγύα) Imperf. Isae. 3, 45;
κατηγγύας Dem. 32, 29: ἐγγύω 3.

ἡγγυήθην Aor. Pass. κατ- Dem. 59,
49: ἐγγύω 3.

ἡγγύηκα (< ἐγγεγύηκα) Perf. -κέναι
Dem. 59, 53; -κώς Isae. 3, 40: ἐγγύω 3.

ἡγγυήκας Plsperf. Isae. 3, 58: ἐγγύω 3.

ἡγγυήμαι (< ἐγγεγύημαι) Perf. Pass.
διηγγυημένος Thuc. 3, 70; ἐξηγγυη-
μένος Dem. 19, 169: (δι-, ἐξ)ἐγγύω 3.

ἡγγύησα (< ἐγγύησα) Aor. Eur. I.
A. 703: ἐγγύω 3.

ἡγγυησάμην Aor. Med. Isae. 5, 2;
Andoc. 1, 72: ἐγγύω 3.

ἡγέ(ν) s. n. ἡγόν.

ἡγεῖρα (< ἡγεῖρα) Aor. II. ε, 778;
ε, 222; Od. β, 41; Pl. Leg. 685,
c: ἡγείρω 5.

ἡγεῖρα (< ἡγεῖρα) Aor. II. ε, 208;
ε, 222, 261; Pl. Leg. 685, c:
ἡγείρω 6.

ἡγεῖράμην (< ἡγεῖρατο) Aor. Med.
ἡγεῖράμενος Ap. Rh. 4, 1334:
ἡγείρω 5.

ἡγείσθω Imperf. Isocr. 3, 51: ἡγέ-
μαι 4.

ἡγεσθεν (< ἡγεσθεν) 3 Plur. Aor.
1 Pass. [114] II. α, 57: ἡγείρω 5.

ἡγίεθην (< ἡγίεθην) Aor. Pass.
s. u. ἡγεσθεν: ἡγείρω 5.

ἡγίεθην (< ἡγίεθην) Aor. Pass.
ἡγεσθέντες Pl. Tim. 52, c: ἐπηγίε-
θη Her. 7, 137: (ἐπ)ἡγείρω 7.

ἡγίτην 3 Dual. Imperf. Pl. Rep. 547,
b: ἡγώ 8.

ἡγίθην Aor. Pass. sp. n. selten
pass. Polyxen. 2, 31: ἡγέτομαι 4.

ἡγήμας (< ἡγήμας dor.) Perf. gew.
act. Pl. Leg. 837, c; pass. Dem. 43,
66; δε- Antiph. 1, 31: ἡγέτομαι 4.

ἡγησάμην Aor. II. μ, 257; Thuc. 9,
39; Xen. Oec. 2, 15; Isocr. 2, 15;
3, 38: ἡγέτομαι 4.

ἡγησώμαι Fut. II. ε, 374; Enr. Bacch.
194; Pl. Rep. 520: ἡγέτομαι 4.

ἡγίσαν (< ἡγίσαν, ἡγίσανον) Im-
perf. II. σ, 453: ἡγίσω 9.

ἡγύμαι Perf. Pass. -μένος Pl. Ale.
124, a; -οι Dem. 13, 15; παρηγ-
μύτους Soph. Ant. 294; vgl. ἡγύας:
ἡγώ 8.

ἡγυσήθην Aor. Pass. Dem.: ἡγυ-
σω 10.

ἡγνόηκα Perf. -ήκατε Aesch. 3, 84;
-ήκαμεν Pl. Soph. 221, d; -ήκαται
592, a; -κώς Phaedr. 241, b:
ἡγνόω 10.

ἡγνόημαι Perf. Pass. -ήσθαι Pl. Leg.
797, a: ἡγνόω 10.

ἡγνόησα (< ἡγνόησασα) Aor. Thuc.
4, 96; Pl. Alc. II. 144, b; ἡγνο-
ήσας, -αεν, -ήσας, -ήσαντα Pl.:
ἡγνόω 10.

ἡγόν (< ἡγόν, ἡγόν, ἡγόνον) Imperf.
II. ν, 194; -ε(ν) ε, 273; Xen. An.
4, 6, 2; vgl. ἡγίτην: ἡγώ 8.

1 a. staunen, bewundern, verehren; zürnen; δ. beneiden. 2 verkün-
digen, benachrichtigen, melden, berichten, erzählen. 3 verloben; Pass.
verlobt werden, sein; Med. sich verbürgen. 4 a. vorangehen, führen;
δ. leiten, befehligen; c. glauben, meinen. 5 (ver-, ein)sammeln; (er)wer-
ben. 6 n. 7 (er)wecken; Pass. nebst sync. Aor. ἡγάμην u. Perf. ἐγένησα
erweckt werden, wachen; anhäufen. 8 u. 9 führen. 10 nicht (er)kennen,
verkennen. 11 versammelt sein, rathschlagen; (in der Volksversammlung)

ἡγοράσασθαι (< ἀγοράσασθαι) II. θ, 230: ἀγοράσας 11.
 ἡγοράσων Impf. ἡγορᾷ 2 Pers. Soph. Tr. 601: ἀγοράσας 11.
 ἡγορόωντο 3 Plur. Impf. für ἡγοράσωντο II. δ, 1; Ap. Rh. 3, 168; Her. 6, 11: ἀγοράσας 11.
 ἡγοῦμαι (< ἀγοῦμαι dor. Pind. P. 10, 45) Impf. Isao. 2, 1; Thuc. 1, 19; pass. Her. 3, 19: ἡτόμας 4.
 ἡγρόμην (< ἐγρόμην) Ek. Ar. Ran. 52 (370): ἐγρίειν 12.
 ἡγυιόσμαι Aor. Med. Eur. Suppl. 637; ἀγυιόσμενον Lys. 13, 60: ἀγυιόσμαι 13.
 ἡγυιόσθην Aor. Pass. pass. Lys. 2, 34: ἀγυιόσμαι 13.
 ἡγυιόσμαι Perf. Pass. Eur. Ion. act. 939; pass. Suppl. 465; Dem. 24, 145; ἀγυιόσμαι 13.
 ἡδε Impf. Anacr. Fr. 141 (Bergk): ἡδω 14.
 ἡδε (< ἡδε, ἡδη) 3 Sing. Plsrf. Od. γ, 340 [305]: εἶδον, οἶδα 15.
 ἡδεα (< ἡδη, ἡδεν) 1 Sing. Impf. Theogn. 853; Her. 2, 150 [305]: εἶδον, οἶδα 15.
 ἡδέατε 2 Plur. Plsrf. Her. 9, 58 (> ἡδέετε): εἶδον, οἶδα 15.
 ἡδεα (< ἡδε, ἡδη) 3 Sing. Plsrf. II. ρ, 402 A; Her. 2, 100; 7, 164; 8, 113; 9, 94 [305]: εἶδον, οἶδα 15.
 ἡδέατε 2 Plur. Plsrf. Her. 9, 58 (> ἡδέετε): εἶδον, οἶδα 15.
 ἡδεα (< ἡδη, ἡδεν) 3 Sing. Plsrf. Pl. Symp. 217, a: εἶδον, οἶδα 15.
 ἡδέεμαι (< ἡδέμεν, ἡδέμεν) 1 Plur. Plsrf. (345): εἶδον, οἶδα 15.
 ἡδέων (< ἡδέων, ἡδέων, ἡδων) 3 Plur. Plsrf. Ap. Rh. 2, 65: εἶδον, οἶδα 15.
 1) ἡδέων (< ἡδη, ἡδεν) 1 Sing. Plsrf. Ar. Pax. 1182; Thuc. 7, 44; Pl. Phaed. 60, d: εἶδον, οἶδα 15.
 2) ἡδέων (> ἡδε, ἡδη) 3 Sing. Plsrf. att.: εἶδον, οἶδα 15.
 ἡδεα (< ἡδε, ἡδεοθα, ἡδηα) 2 Sing. Praes. Ar. Nub. 329: εἶδον, οἶδα 15.

ἡδεσαν (< ἡδεσαν, ἡδον) Plsrf. Xen. An. 6, 5, 31 (> ἡδεσαν): εἶδον, οἶδα 15.
 ἡδεοθα (< ἡδεα, ἡδεα, ἡδεοθα) 2 Sing. Plsrf. Ar. Nub. 551; Pl. Euthyd. 277, c (> ἡδεοθα): εἶδον, οἶδα 15.
 ἡδέετε (< ἡδε, ἡδε) 2 Plur. Plsrf. (345): εἶδον, οἶδα 15.
 ἡδέεην (< ἡδεην) 3 Sing. Dual. (345): εἶδον, οἶδα 15.
 ἡδέετον (< ἡδετον) Dual. Plsrf. (345): εἶδον, οἶδα 15.
 ἡδέμεν (< ἡδέμεν) 1 Plur. Plsrf. O. T. 1232 (345): εἶδον, οἶδα 15.
 ἡδεοσμαι Aor. ἡδέσθαι Od. γ, 28; ἡδέσθαι 2 Pers. Aesch. Ch. 108 (210. 387): αἰδέσθαι 16.
 ἡδεσαν (< ἡδον, ἡδεσαν) 3 Plur. Plsrf. Isac. 3, 63; Xen. An. 6, 5, 31; Pl. Tim. 72, c: εἶδον, οἶδα 15.
 ἡδέσθην Aor. Pass. Aristot. Probl. 14 (13), 6; nar- Corn. Fragm. 2, 627: (κατέ)δην 17.
 ἡδέσθην Aor. Pass. [Pl.] Ep. 350, d; nar- Eur. Heracl. 1027; αἰδεσθῆναι Pl. Rep. 566, c; -δέσθαι 393, c; vgl. αἰδεσθῆναι (210. 383. 387): αἰδέσθαι 16.
 ἡδεσμαι Perf. Pass. pass. -μένος Dem. 23, 77: αἰδέσθαι 16.
 1) ἡδη (< ἡδεν, ἡδεν) 1 Sing. Plsrf. Soph. O. T. 448; Pl. Symp. 190, a (> ἡδεν): εἶδον, οἶδα 15.
 2) ἡδη (< ἡδεν, ἡδεν, ἡδεν) 3 Sing. Plsrf. att. II. α, 70 Γ; εἶδον, οἶδα 15.
 ἡδεα (< ἡδεα, ἡδεοθα, ἡδεοθα) 2 Sing. Plsrf. II. γ, 280 (> ἡδεα): εἶδον, οἶδα 15.
 ἡδεοθα (< ἡδεα, ἡδεα, ἡδεοθα) 2 Sing. Plsrf. Od. π, 93; Soph. Ant. 447; Pl. Ap. 22, d B* [305]: εἶδον, οἶδα 15.
 ἡδίκησα Perf. Eur. Alc. 689; -εν Lys. 30, 35; -ας 12, 82: ἀδίκησα 18.
 ἡδίκημαι Perf. Pass. -ήμεθα Thuc. 1, 39: ἀδίκημαι 18.

reden. 12 (auf-, er)weeken, erregen. 13 (wett)kämpfen, wetteifern. 14 erfreuen, vergnügen. 15 sehen, wahrnehmen, zu-, an-, einsehen; Pass. gesehen werden, erscheinen; Perf. οἶδα; Plsrf. ἡδον, wissen, verstehen, kennen, können, erfahren. 16 sich scheuen, schämen; Aor. ἡδεοσμαι, verzeihen, begnadigen. 17 essen, fressen; aufzehren; auffessen, auffressen, verzehren. 18 ungerecht, schuldig sein; trans. einem Unrecht thun, schaden.

ἡδέκῃσα Aor. Xen. An. 5, 4, 6: *ἀδελῶς* 1.
 ἡδον Imperf. Thuc. 2, 21: ἡδον 2.
 ἡδύνειν (< ἡδύνειν) Imperf. Isoer. 3, 33; 5, 129; ἡδύνειν Thuc. 1, 3, 4; ἡδύνει Com. Fr. 4, 472; -ἀμεθεα Lys. 7, 6; -ασθε 12, 99 (-ῃ- 59): ἡδύνει 3.
 ἡδύνειν (< ἡδύνειν) Aor. Pass. Xen. Cyr. 3, 1, 30; Isoer. 4, 103; 5, 108 (-ῃ- 59): ἡδύνει 3.
 ἡδυν (< ἡδυν, ἡδυν, ἡδυν) 3 Sing. Imperf. Il. μ, 311; Od. σ, 257; υ, 89 [288]: ἡδυν 4.
 ἡδυν (< ἡδυν, ἡδυν, ἡδυν) 3 Sing. Plsperf. Il. α, 284; υ, 247; Od. θ, 290; Pl. Phaedr. 228, b 4 [288]: ἡδυν 4.
 1) ἡδυν 3 Sing. Imperf. Od. α, 154: *ἀδελῶς*, *singen*.
 2) ἡδυν 3 Sing. Imperf. Her. 1, 47 (> ἡδυν Bekker) [305]: *εἶδον*, *εἶδα* 5.
 ἡδυν (< ἡδυν, ἡδυν, ἡδυν) 3 Plur. Plsperf. Ap. Rh. 4, 1698: *εἶδον*, *εἶδα* 5.
 ἡδυν (< ἡδυν, ἡδυν) 3 Sing. Plsperf. Od. α, 206; Ap. Rh. 9, 954, 2, 824 (> > früher ἡδυν); Her. 1, 45 (> ἡδυν Bekker) [305]: *εἶδον*, *εἶδα* 5.
 ἡδυν (< ἡδυν, ἡδυν) 2 Sing. Plsperf. Il. χ, 280 [305]: *εἶδον*, *εἶδα* 5.
 ἡδυν (< seltener als ἡδυν) 1 Plur. Imperf. [322]: *εἶδα* 4.
 1) ἡδυν (< ἡδυν) 3 Sing. Imperf. Pl. Crit. 117; Tim. 38, c; 72 [322]: *εἶδα* 4.
 2) ἡδυν (< ἡδυν) 1 Sing. Imperf. [325]: *εἶδα* 4.
 ἡδυν (< ἡδυν, -ον Il. ψ, 730; Od. φ, 18) Aor. -αν Il. ω, 590; Ap. Rh. 2, 1231: *ἀδελῶς* 6.
 ἡδυν Imperf. (Aor.) Il. α, 499: *εἶδα*, zusammenfügen.
 ἡδυν (< ἡδυν, ἡδυν) 2 Sing. Imperf. [322]: *εἶδα* 4.
 ἡδυν (< ἡδυν) 2 Sing. Imperf. δ-

Pl. Tim. 26, e; *ἀδελῶς* Eutyphr. 4, b [322]: *εἶδα* 4.
 ἡδυν (< seltener als ἡδυν) 2 Plur. Imperf. [322]: *εἶδα* 4.
 ἡδυν (< ἡδυν, ἡδυν, ἡδυν, ἡδυν) 3 Sing. Imperf. Il. γ, 41; ρ, 9; ξ, 499 [282]: *εἶδα* 7.
 ἡδυν s. n. ἡδυν.
 ἡδυν Aor. 1 Nonn. 8, 101: *ἀδελῶς* 8.
 ἡδυν Plsperf. Pass. Nonn. 4, 427: *ἀδελῶς* 8.
 ἡδυν (< ἡδυν) Imperf. Ap. Rh. 4, 1426: *ἀδελῶς* 8.
 ἡδυν 3 Plur. Praes. Il. φ, 12: *ἀδελῶς* 9.
 ἡδυν Plsperf. Ap. Rh. 3, 368: *ἀδελῶς* 9.
 ἡδυν (< ἡδυν) Aor. Pass. παρ- Il. π, 341: *ἀδελῶς* 6.
 ἡδυν Perf. Pass. -μεν Ap. Rh. 2, 171: *ἀδελῶς* 6.
 ἡδυν Imperf. Anth. 9, 12; Leon. Al. 34; Ap. Rh. 1, 738: *ἀδελῶς* 10.
 ἡδυν Perf. Pass. Opp. Cyn. 2, 99; Anth. Pal. 5, 230: *ἀδελῶς* 10.
 ἡδυν Aor. Anth. 6, 223 (Ant. Sid. 14): *ἀδελῶς* = *ἀδελῶς* 10.
 ἡδυν 3 Plur. Imperf. Pl. Rep. 600, c: *εἶδα* 4.
 ἡδυν s. n. ἡδυν.
 ἡδυν (< ἡδυν, ἡδυν, ἡδυν, ἡδυν) 3 Sing. Imperf. Il. λ, 808; Od. ε, 283; υ, 316; ω, 342 [282]: *εἶδα* 7.
 ἡδυν Perf. Aeschin. 2, 139; Xen. Cyr. 5, 2, 9; Dem. 47, 5: *εἶδα* 11.
 ἡδυν Plsperf. Xen. Cyr. 5, 2, 9; Hell. 6, 5, 21: *εἶδα* 11.
 ἡδυν (< ἡδυν) Aor. Thuc. 3, 55; Lys. 4, 10; Isac. 6, 16: *εἶδα* 11.
 ἡδυν (< ἡδυν) Imperf. Il. π, 253; Her. 1, 16; Soph. Al. 90; Eur. Boeab. 1342; Thuc. 5, 15: *εἶδα* 11.
 ἡδυν Perf. Xen. Hell. 7, 3, 9 u. Sp.: *ἀδελῶς*, sammeln.
 ἡδυν Perf. Pass. -ται Isoer. 4, 135: *ἀδελῶς*, sammeln.

1 ungerecht, schuldig sein; *trans.* einem Unrecht thun, schaden. 2 *ἀδελῶς*, *att.* ἡδυν, (be)singen; preisen. 3 können; gelten, bedeuten, bezwecken. 4 gehen. 5 sehen, wahrnehmen, zu-, an-, einschen; *Pass.* gesehen werden, erscheinen; *Perf.* εἶδα, Plsperf. ἡδυν, wissen, verstehen, kennen, können, erfahren. 6 anheben, erheben; *Pass.* auch steigen, sich heben. 7 sein, dasein, existiren, leben. 8 *ἀδελῶς* poet. = *αὐτῶς* mehr; stärken, heben, erhöhen; *Med.* sich mehrten, wachsen, gedeihen. 9 *ἀδελῶς* ep. = *ἀδελῶς*, schweben, flattern. 10 (er)heben. 11 wollen; pflegen, sollen. 12 *εἶδα*, *δοῦσα*, a. ähnlich sein, gleichen; δ. (er)scheinen;

ἦτα (< ἀντίον, ἦα) 1 Sing. Imprf. Od. δ. 427. 433. 572; α. 309; Her. 3, 42; 4, 82; Xen. Cyr. 5, 4, 11 Poppo (Born. Dind.) [288]; εἶμα 4.

ἦτα(ν) (< ἦε(ν), ἦα, ἦε(ν)) 3 Sing. Imprf. Il. α. 47 Γ^α [288]; εἶμα 4.

ἦτες (< ἦε) 2 Sing. Imprf.: εἶμα 4.

ἦταται 3 Sing. Perf. Pass. Nic. Ther. 658; ἦταται: εἶμα 12.

ἦτατο (< ἦετο) 3 Sing. Plsperf. Pass. Od. δ. 796; ν. 298; π. 157; υ. 31: εἶμα 12.

ἦτα (< ἀτάσσει) Aor. -ει(ν) Il. δ. 78 Γ^α; -αν Od. β. 154: ἀτάσσει 13.

ἦταται 2 Sing. Perf. Pass. Eur. Ale. 1073; vgl. ἦταται: εἶμα 12.

1) ἦτον (> ἦα) 1 Sing. Imprf. ἀντίον Od. α. 146. 274; ἐξήτον Ap. Rb. 1, 446 [288]; εἶμα 4.

2) ἦτον (< αἶον) Imprf. sp. Maneth. 6, 113: ἀίον 14.

3) ἦσαν (< ἦσαν, ἦσαν) 3 Plnr. Imprf. ἐξήσαν Od. ψ. 370; ἀντίον α. 446 [288]; εἶμα 4.

ἦσα Aor. ἐπ- Her. 9, 93: αἶω 14.

ἦσαν (< ἦσαν, ἦσαν, ἦον) 3 Plnr. Plsperf. Il. α. 197; ν. 305; ε. 495; Od. τ. 436; υ. 7; ω. 9. 13 [288]; Her. 1, 105 (> ἦσαν); 3, 76; Soph. Fr. 514: εἶμα 4.

ἦσαν Imprf. Il. α. 506: ἀτάσσει 13.

ἦταθην (< ἀταθῆτην) Aor. Pass. -ησαν Il. π. 404: ἀτάσσει 13.

1) ἦκα (< ἦκα) Aor. 2 Pl. ν. 204; ἀφῆκα Pl. Synp. 217, d; selten 1 n. 2 Plnr. ἀφῆκαμεν Ilnc. 5, 1; ἐφῆκαμεν Od. μ. 401; συνῆκατε Ar. Ach. 101; ἀφῆκατε Dinarch. 1, 37; Dem. 29, 37. — ἐφῆκα (< ἐφῆκα) Il. ε. 188; ἐφῆκαε 1, 146; ἀφῆκεν, ἀφῆκεν, ἀφῆκα, ἀφῆκα, ἐφῆκε, ἐφῆκε, μεθῆκεν, ἐφῆκε bei Hom.; vgl. die Compos. von ἔφη: ἔφημι, senden.

2) ἦκα Perf. sp. V. T. Gen. 47, 4: ἦκα 15.

ἦκαμην Aor. 1 Med. nur in Compos., selten προσ- Eur. El. 622; Luc.

Bis. Acc. 20; προσ- Dem. 19, 84; 20, 15: ἔφημι, senden.

ἦκαζον (< εἰκαζον) Imp. Thuc. 2, 56: ἦκαζω 16.

ἦκασα (< εἰκασα) Aor. Aesch. Suppl. 288 (46): εἰκαζω 16.

ἦκασμαι (< εἰκασμαι) Perf. Pass. Ar. Av. 807 (46): εἰκαζω 16.

ἦαχον Imprf. Il. π. 822; Od. π. 427; ἦαχ' σ. 357: ἀναχίζω 17.

ἦκε Imprf. Ar. Av. 1298 Dind. (> εἶκε): εἶκω 12.

ἦκε Imper. selten Soph. Ai. 1116; Xen. Cyr. 4, 5, 25: ἦκω 15.

ἦκεσάμην Aor. Med. ἦκέσας Il. ε. 402. 901 (26): ἀκίονας 18.

ἦκίσθην Aor. Pass. pass. sp. Paus. 2, 27, 3 (210): ἀκίονας 18.

ἦκίτω Imper. selten Eur. Rhes. 337: ἦκω 15.

ἦκηόθεν (< ἀκηόθεν Lyenrg. Leocr. 15; Pl. παρ- Euthyd. 300, d; ἀκηόση Crat. 384; Her. 2, 52) Plsperf. Ar. Pax. 616; Vesp. 800; Xen. Hell. 5, 1, 26; Cyr. 3, 2, 2; Oec. 15, 7 (55): ἀκίονας 19.

ἦκεσάμην Aor. Med. Xen. An. 3, 4, 5: ἀκίονας 20.

ἦκίσθην Aor. Pass. pass. Lys. 6, 27; ἀκίονοις Xen. An. 2, 6, 29; Isocr. 4, 154 (391): ἀκίονας 20.

ἦκισμαι Perf. Pass. -μένη Eur. Med. 1130: ἀκίονας 20.

ἦκεσται Perf. Pass. κατ- Od. π. 290; τ. 9: ἀκίονας 20.

ἦκλήροισαζον (< ἀκλήροισαζον) Imperf. Dem. 18, 265; 19, 60: ἀκλήροισαζω 21.

ἦκον Imprf. Thuc. 1, 91: ἦκω 15.

ἦκονοα Aor. Xen. An. 1, 8, 16: ἀκίονας 19.

ἦκονοάμην Aor. Med. selten n. sp. Mosch.: ἀκίονας 19.

ἦκυσσάθην Aor. ἀκονοσθέν Thuc. 3, 38: ἀκίονας 19.

ἦκονομαι Perf. Pass. Luc. Philop. 4: ἀκίονας 19.

ἦκροάζετο Imprf. Menand. Com. Fr. 4, 113: ἀκροάζετο 14.

c. impers. gezogen. 13 sich leicht, schnell bewegen; trans. schwingen, schütteln. 14 hören; wahrnehmen, verstehen, wissen. 15 angekommen sein, da sein. 16 a. gleich (ähnlich) machen; δ. vergleichen, vermuthen, schliessen. 17 kränken, betrüben, sich ~; betrübt sein. 18 hellen, stillen, ausbessern, aussöhnen. 19 hören. 20 ἀκίονας, -ομαι, misshandeln, quälen, beschimpfen; ἀκίονας m. ἦκισθην auch pass. 21 Volksversammlung halten.

ἡκροῦσάμην Aor. ἀκροασάμεθα Ar. Ran. 315; ἀκροασάσθαι Pl. Ion. 330, d; ἀκροάομαι 1.

ἡκροῦστος 3 Sing. Imprf. Pl. Lys. 207, b; ἀκροάομαι 1.

ἡκροῦσθην 1 Sing. Imprf. Pl. Menex. 236, a; ἡκροῦσμεθα Sis. 387, b; ἀκροάομαι 1.

ἡκροῦντο 3 Plur. Imprf. Xen. Hell. 7, 3, 3; ἀκροάομαι 1.

ἡκταις 3 Sing. Perf. Pass. Her. 2, 158; Pl. Leg. 781, b; παρῆται Pl. Crat. 416, b; προσῆται als Med. Isocr. Phil. 5, 20; ἄγω 2.

ἡλάθην (< ἡλάσθην) Aor. Pass. Eur. Heracl. 430; ἀπ- Heracl. F. 63; ἔλ- Her. 4, 145 f; Lys. 13, 14, 47; ἔλαυνε 3.

1) ἡλαινόντι Imprf. Theocr. 7, 23; ἔλαυνε 4.

2) ἡλαινόντι Part. Praes. Theocr. 7, 23 (> ἡλαινόνται); ἡλαινε 3.

ἡλαλάετο Imprf. Med. Arr. An. 5, 10, 3; διαλάζω 5.

ἡλάλαξα (< διαλάξα V. T. Jer. 47, 3) Aor. Eur. H. F. 981; διαλάζω 5.

ἡλάμην (< ἀλάμην) Aor. ἤλατο Eur. Ion. 1402; ἐλ- Il. π, 558; ἀῖηλατο Ar. Nub. 147; ἔλλαραι 6.

ἡλάσα (< ἤλασσα, ἔλασα, ἔλασσα) Aor. Il. α, 154 f; Hes. Th. 291; Ap. Rh. 1, 4; Xen. Cyr. 4, 1, 7; ἀπ- Eor. Heracl. 188; ἔλ- Lys. 3, 7; 14, 34; (ἀπ-, ἔλ-) ἔλαυνε 3.

ἡλάσκαζες Imprf. Hom. Hym. 1, 142; ἡλασκάω 7.

ἡλάσσα (< ἤλασα, ἔλασα, ἔλασσα) Aor. ἔλ- Il. λ, 562; ἔλαυνε 8.

ἡλάτω (< ἀλάτω) Imprf. Od. γ, 302; ἀλάομαι 4.

ἡλαυνάμην Imprf. Med. Eur. Hel. 790; ἔλαυνε 3.

ἡλαυνον (< ἔλαυνον) Imprf. Soph. O. T. 1139; Thoc. 3, 49; ἔλαυνε 3.

ἡλγυρα Aor. Aesch. Ch. 746; ἀλγύ- ρειν Soph. Tr. 458; ἀλγύνω 9.

ἡλγύνθην Aor. Pass. Aesch. Prom. 245; ἀλγύνω 9.

ἡλδανον Imperf. Od. σ, 70; ἔλ- δαίνω 10.

ἡλδησα Aor. ἐν- Nic. Al. 409 (> ἡλδησα); ἀλδαίνω 10.

ἡλεγμαι Perf. Pass. ἔλ- Lys. 6, 44; ἔλελλγγω 11.

ἡλεγθα Aor. Pind. P. 11, 49; Eur. Heracl. 404; Pl. Soph. 250, e; ἔλ- Isac. 3, 4; ἐλέγχω 12.

ἡλέγχθην Aor. Pass. Eur. Hel. 855; Pl. Gorg. 458; ἔλ- Thnc. 3, 64; ἐλέγχω 12.

ἡλέσθην Aor. Pass. Lys. 10, 22; ἐλεσθίη Lys. 2, 2; Pl. Apol. 34, c; ἐλέω, bemitleiden.

ἡλέσσα Aor. 1 Ar. Ach. 706; Lys. 2, 40; ἐλεήσαιεν Rep. 518, b; ἐλε- ησας Pl. Symp. 191, b; ἐλέω, be- mitleiden.

ἡλεσμαι Perf. Pass. sp. (37); ἐλέω 13.

ἡλεσθα Perf. ἀπ- Dem. 52, 29 (> ἀπαλήλεσθα, ἀπαλήλεσθα); ἐλέω 13.

ἡλείσθην (< ἡλίπην) Aor. 1 Pass. ἐλεσθίεν Pl. Lys. 217, c; -θέν d; ἐλέω 13.

ἡλεισάμην Imprf. Med. -οντο Pl. Thescl. 144, c; ἐλέω 13.

ἡλεσθα Aor. Il. σ, 350; Od. τ, 505; ἐλέω 13.

ἡλευνάμην (< ἐλευνάμην) Aor. Med. -ατο Ar. Nob. 836; -ατο Pax. 502; -ατο Thnc. 1, 6; ἐλέω 13.

ἡλίεσσα Aor. Apollod. 3, 12, 5; vgl. ἐλεήσεις; ἐλέω 14.

ἡλεσα (< ἔλεσσα) Aor. Com. Fr. 2, 345; ἀλίσω Hippocr. 2, 598; 3, 28; ἐλέω 15.

ἡλεσμαι Perf. Pass. Dioscor.: ἐλέω 15.

ἡλεσθα Aor. 1 ἀπαλήξει Aesch. Suppl. 1052; ἀπο... ἀλέξαι Qu. Sm. 6, 307; ἐλέω = ἐλέω 14.

ἡλήλατο (< ἐλήλατο) Plisprf. Il. ε', 400; ἔλαυνε 3.

1 hören; wahrnehmen, verstehen, wissen. 2 führen. 3 treiben, weg-
treiben; bedrängen, misshandeln; hanen, verwunden. 4 umherschweifen.
5 Kriegsgeschrei erheben; tr. jubelnd verkündigen. 6 springen, hüpfen.
7 irren, umherstreifen; tr. meiden. 8 heraus-, weg-, vertreiben. 9 weh
thun, kränken; Pass. leiden, sich betrüben. 10 nähren, vermehren, för-
dern. 11 überweisen, -führen; widerlegen; erkunden; erproben, erweisen.
12 a. beschimpfen, beschämen; b. überführen, widerlegen, tadeln; c. nach-,
er-, beweisen; d. erkunden, prüfen. 13 be-, anstreichen; salben. 14 ab-
wehren; Med. sich vertheidigen. 15 mahlen. 16 gehen, kommen, vor-
schreiten; weggehen, ansbrechen. 17 heilen; Pass. geh. werden; heilen.

ἡλίσσασθην (< ἡλίσσω) Aor. Med. Pl. Gorg. 484, b; vgl. ἐλασσίωται: ἡλίσσω 3.

ἡλίσσασθην Aor. Pass. Geop.: ἡλίσσω 15. ἡλίσσασθαι Dual. Aor. sync. Isae. 4, 7: ἔρχομαι 16.

ἡλίσσασθαι Aor. Nic. Ther. 496: ἡλίσσω, ἡλίσσασθαι, ἡλίσσασθαι 17.

ἡλίσσασθην Aor. Med. sp.: ἡλίσσω, ἡλίσσασθαι, ἡλίσσασθαι 17.

ἡλίσσων (< ἡλίσσων, ἡλίσσων) Aor. sync. H. a, 207; Pind. Soph. Eur. Ar. Hor.; Lys. 4, 7; Thuc. Pl. u. s. w.: ἔρχομαι 16.

ἡλίσσας Perf. ἔλ- Ar. Nub. 33: ἡλίσσας 18.

ἡλίσσασθαι Perf. Pass. Dinarch. bel. Said.: ἡλίσσας 19.

ἡλίσσας Aor. ἡλίσσας Ar. Nub. 32: ἡλίσσας 18.

ἡλίσσας Aor. συν- Her. 1, 176: ἡλίσσας Eur. H. F. 412: ἡλίσσας 20.

ἡλίσσασθην Aor. Pass. συν- Xen. An. 7, 3, 45: ἡλίσσας 20.

ἡλίσσασθην Imperf. Xen. Cyr. 5, 5, 1; Hell. 5, 1, 24: ἡλίσσασθαι 21.

ἡλίσσασθην Imperf. H. a, 375; Hes. Se. 80; Callim. H. Dian. 255; Theogn. Aesch. Kom. 269: ἡλίσσασθαι 22.

ἡλίσσων (< ἡλίσσων) Aor. 2 Pass. Joseph. p. 1060: ἡλίσσων Pl. Phaedr. 258, b (> ἡλίσσων): ἡλίσσων 13.

ἡλίσσων (< ἡλίσσων) Aor. Pass. ἡλίσσων Isae. 4, 13; ἀπὸ ἡλίσσων Aesch. Prom. 750; -η Lys. 1, 17; διαλλίσσων 7, 40; -ημεν 27, 15; ἀπὸ ἡλίσσων Aesch. Prom. 471; -γέ- τις Ag. 336; -ος Soph. Ant. 422; -είας Eur. Phoen. 592 B; Ar. Thuc. Xen. Pl. (198): ἡλίσσων 23.

ἡλίσσων Perf. Pass. Callim. Epigr. 7; ἐπὶ ἡλίσσων Soph. Al. 207; δι- ἡλίσσων Pl. Menex. 244, a: δι- ἡλίσσων 24.

ἡλίσσων Aor. -άσων Eur. Ale. 661; ἀπ- Isocr. 5, 34; ἐπ- 4, 39; μετ- 6, 17: ἡλίσσων 23.

ἡλίσσων Aor. Med. Pl. Menex. 237, a; vgl. ἀλλόλασθαι: ἀλλόλασσω 23.

ἡλίσσων s. u. ἡλίσσων.

ἡλίσσων Perf. ἀπ- Xen. Mem. 3, 13, 6; Dem. 18, 65: ἀπὸ ἡλίσσων 25.

ἡλίσσων (< ἡλίσσων) Aor. 1 Pass. ἀλλόλασθην Eur. I. A. 798; ἀπὸ ἡλίσσων Hel. 102; δι- ἡλίσσων Aesch. Sept. 885; ἀπὸ ἡλίσσων Eur. Cycl. 600; Med. 896; διαλλόλασθην Pl. 430, a; ἀπὸ ἡλίσσων Soph. O. C. 786; -όσων Ar. Lys. 900; ἀπὸ ἡλίσσων Plut. 66; ἀπὸ ἡλίσσων Soph. Ant. 244; -όσων Ar. Vesp. 504 (198): ἡλίσσων 23.

ἡλίσσων Perf. Pass. ἡλίσσων Theophr. C. Pl. 4, 12, 9; ἀπ- Dem. 42, 6; κατ- Athen. 14, 822: ἡλίσσων 26.

ἡλίσσων (< ἡλίσσων) Aor. Ar. Ran. 149; κατ- Aesch. 2, 140: ἡλίσσων 26.

ἡλίσσων (< ἡλίσσων) Aor. ἀπ- Il. 8, 522; συν- Theocrit. 19 (22), 127: ἡλίσσων 26.

ἡλίσσων Perf. Pass. κατ- Com. Fr. 3, 211: ἡλίσσων 27.

ἡλίσσων Aor. 2 ἐπὶ ἡλίσσων † Aesch. Pers. 516 (> ἐπὶ ἡλίσσων); ἐπὶ ἡλίσσων † Soph. O. T. 131 (> ἐπὶ ἡλίσσων): ἡλίσσων 6.

ἡλίσσων (< ἡλίσσων) Aor. sync. Med. Ibyc. 48 Bergk: ἡλίσσων 3.

ἡλίσσων (< ἡλίσσων, ἡλίσσων sync.) Il. a, 152; Pind. Soph. Eur.: ἔρχομαι 16.

ἡλίσσων (< ἡλίσσων) Aor. Od. γ, 297: ἡλίσσων 28.

ἡλίσσων Imperf. Ap. Rh. 4, 1289: ἡλίσσων 29.

ἡλίσσων Aor. 2 Il. ε, 79; vgl. ἡλίσσων: ἡλίσσων 30.

ἡλίσσων (< ἡλίσσων) 3 Sing. Aor. 2 Od. γ, 230; Xen. An. 4, 5, 27 (48): ἡλίσσων 21.

ἡλίσσων (< ἡλίσσων, ἡλίσσων) Perf. ἡλίσσων Her. 1, 83; ἡλίσσων Xen. An. 4, 2, 13; -είας Dem. 21, 105 (48): ἡλίσσων 21.

18 sich austummeln, auswälzen lassen. 19 wälzen lassen; sich wälzen, sich umhertreiben. 20 sammeln. 21 gefangen, eingenommen, erobert, bedrängt werden. 22 fehlen, sündigen. 23 ändern, vertauschen; Med. kaufen, verkaufen. 24 ver-, um-, eintauschen; versöhnen; Pass. sich versöhnen; intrans. verschieden sein, sich anszeichnen. 25 a. entfernen; b. befreien; c. intrans. sich entfernen; Med. m. Aor. Pass. sich entfernen. 26 dreschen, prügeln. 27 ἡλίσσων = ἡλίσσων, ἡλίσσων, dreschen, prügeln. 28 aus-, entweichen; vermeiden; entgegen. 29 ausser sich sein. 30 (Gewinn) einbringen; übertr. ziehen.

ἡλώμην (< ἄλωτο) Imperf. Od. δ. 91; γ. 321; vgl. ἄλωτο: ἀλώμας 1.
 ἡλώσαν (< ἄλωσαν) 3 Plur. Aor. 2 Her. 7, 175; Xen. Hell. 5, 1, 24; An. 4, 4, 21: ἀναλίσκω 2.
 ἡμας 1 Sing. Praes. Il. σ. 104; ω. 542; Od. θ. 157; ξ. 413; vgl. καὶ-θημας: ἡμας 3.
 ἡμαρτήθησιν Aor. Pass. Thuc. 2, 65; ἀμαρτηθεῖν Xen. Veet. 4, 37: ἀμαρτάνω 4.
 ἡμαρτήσας Perf. Eur. Alc. 616; Ar. Plut. 961; Thuc. 1, 38; Pl. Pol. 275, a; -κός, -κός- Phaedr. 243, c; Xen. Cyr. 8, 5, 6; -νέται 3, 1, 15; Pl.: ἀμαρτάνω 4.
 ἡμαρτήσας 1) Perf. Pass. Thuc. 3, 56; Eur. Tro. 1028; Pl. Rep. 449, a: ἀμαρτάνω 4.
 ἡμαρτήσας 1) Aor. sp. Aristid. 45, 56 (Lob. zu Phryn. p. 732): ἀμαρτάνω 4.
 ἡμαρτον (< ἄμαρτον, ἡμφοτον) Aor. 2 Eur. Hel. 50; Pl. Pol. 274, c; Xen. Cyr. 4, 6, 3. 4: ἀμαρτάνω 4.
 ἡμπλακον (< ἡμπλακον) Archil. Fr. 68 (41): ἀμπλακίσκω 5.
 ἡμβλινμας, -νεται (241) Perf. Pass. απ- Anth. 13, 61: ἀμβλύνω 6.
 ἡμβλῖνα Aor. Anthol. 6, 67: ἀμβλύνω 6.
 ἡμβλύνθησιν Aor. Pass. Anth. 6, 65: ἀμβλύνω 6.
 ἡμβλω Aor. 2 δε- bei Suid.: ἑταμβλίσκω 7.
 ἡμβλώθησιν Aor. Pass. Aristot. Pol. 773: ἀμβλίσκω 7.
 ἡμβλωκα Perf. δε- Ar. Nub. 137: ἑταμβλίσκω 7.
 ἡμβλωμας Perf. Pass. δε- Ar. Nub. 139: ἀμβλίσκω 7.
 ἡμβλωσα Aor. δε- Pl. Theaet. 150, c: ἑταμβλίσκω 7.
 ἡμβλωτο Plperf. Pass. Acl. bei Suid. (vgl. Butt. Ausf. Sprl. 2. p. 111): ἀμβλίσκω 7.

1) S. Krüger Stud. 2 S. 34. 35.

ἡμφοτον (< ἡμαρτον, ἄμαρτον) Aor. 2 ep. Od. γ. 154 Δ'; -ες Il. γ. 279 Δ'; -ει(ν) Od. η. 292; φ. 421; -ον Il. π. 336: ἀμαρτάνω 4.
 1) ἡμεθα 1 Plur. Imperf. Od. γ. 263 B'; ἡμεθ' ψ. 42: ἡμας 3.
 2) ἡμεθα 1 Plur. Praes. Il. ο. 740: ἡμας 3.
 3) ἡμεθα 1 Plur. Imperf. Matth. 23, 30 2 mal; Actor. 27, 37 (> ἡμεν), vielleicht Galat. 4, 3; Ephes. 2, 3; vgl. ἡμην: εἰμί 8.
 ἡμειψάμην (< ἀμειψάμην, -ατο Her. 1, 37) Aor. Med. -ατ' Il. ψ. 542; -ατο Soph. Phil. 378; ἀμειψομαι Her. 4, 97; -άμετος 8, 58: ἀμειβω 9.
 ἡμειψέθη (< ἀμειψέθη, ἡμειψάμην) Aor. Pass. = ἡμειψάμην απ- Xen. An. 2, 5, 15: ἀμειβω 9.
 1) ἡμεν 1 Plur. Imperf. Il. λ. 689 B'; Ar. Ach. 136; Pl. Rep. 343, a: εἰμί 8.
 2) ἡμεν (< ἡμεις, ἡμεναι, εἰμεναι, εἰμεν, εἰμεν, εἰμεναι, εἰμεναι) Inf. Ar. Ach. 741. 771; Thuc. 5, 77, 79 (> > εἰμεν Bekker); byz. Deret. bei Dem. 18, 91; Theocr. 14, 25 [280]: εἰμί 8.
 ἡμεν (< ἡμεν, ἡμεν) 1 Plur. Imperf. Pl. Rep. 328, b. d [280]: εἰμί 10.
 ἡμεναι od. εἰμεναι (< s. u. ἡμεν) Inf. Praes. dor. Ar. Ach. 775 [280]: εἰμί 8.
 ἡμενος Part. Praes. Il. φ. 389 Γ'; Aesch. Prom. 366; Eur. Suppl. 357; vgl. καθ' ἡμενος: ἡμας 3.
 ἡμερσα (< ἀμερσα) Aor. Hom. Hym. 5, 312: ἀμειβω 11.
 1) ἡμες (< ἡμεν) 1 Plur. Imperf. Theocr. 14, 29 [283]: εἰμί 8.
 2) ἡμες (s. u. 2) ἡμεν) Inf. dor. Theocr. 4, 41 [280]: εἰμί 8.
 ἡμεσα (< ἡμεσσα, ἡμησα) Aor. Luc. Herm. 11; εἰμίσας Her. 1, 133; δεῖῃμεσαν Ar. Ach. 2 (26): εἰμί 12.

1 umherschweifen. 2 aufwenden, verbrauchen, verschwenden. 3 ich sitze, liege, stehe. 4 a. verfehlen, nicht erreichen; b. fehlen, sündigen. 5 fehlen, irren. 6 abstumpfen, schwächen; Pass. geschwächt werden. 7 missgebären. 8 sein, da sein, existieren, bestehen; leben. 9 wechseln, austauschen; Med. verlassen; häufiger Med. auch mit Aor. Pass. antworten. 10 gehen. 11 untheilhaft machen, entziehen. 12 aus-, wegbrechen; sich

- 1) ἥμην Imprf. Med. sehr selten Enr. Suppl. 200; Hel. 931; Lys. 7, 34; Xen. Cyr. 6, 1, 9; Frag. bel Chrys. 64, 4, n; Fr. Com. 4, 654; N. T. Matth. 25, 35, 43; Marc. 14, 49; Ioan. 11, 15; 16, 4 Γ^o (315): εἰμί 8.
- 2) ἥμην Imprf. II. ζ, 336; Od. x, 374; λ, 49; Soph. Tr. 24: ἥμας 3.
- ἥμῃσα (< ἥμεσα, ἥμεσα) Aor. Hes. Th. 181; δε- 497 (> ἥμεσα): ἐμὲ 12.
- ἥμλληθῃσιν Aor. Pass. act. ἀμλληθῶ Eur. Hel. 165; pass. ἀμλληθόν Thuc. 6, 31 (387): ἀμλλησόμενος 13.
- ἥμλλησας Eur. Hel. 546; Polyb. 12, 11; pass. Luc. Paras. 58: ἀμλλησάμενος 13.
- ἥμλλησάμεν Aor. Med. Plut. Arat. 3; ἑκαμλλησάμενος Eur. Hel. 1471: ἀμλλησάμενος 13.
- ἥμμας (< ἄμμας Her. 1, 86) Perf. ἥμμετος Pl. Rep. 527, c; Leg. 819, a: ἄντας 14.
- ἥμπεσχόμεν Imprf. -εσσι Pl. Phaed. 87, b (86): ἀμπεχῶ 15.
- ἥμπεσχόμεν (< ἥμπεσχόμεν) Aor. 2 Med. -εσσι Enr. Med. 1159 (> ἥμπεσχεται) (86): ἀμπεχῶ 15.
- ἥμπεσχόμεν (< ἥμπεσχόμεν) Aor. 2 Med. Ar. Eccl. 540 (86): ἀμπεχῶ 15.
- ἥμπεσχον Aor. 2 Pl. Prot. 320, e (86): ἀμπεχῶ 15.
- ἥμπλάκεις Perf. Pass. Aesch. Suppl. 916: ἀμπλάκισσι 5.
- ἥμπλάκων (< ἥμπλάκων) Aor. 2 Aesch. Ag. 1212: ἀμπλάκισσι 5.
- ἥμῃσα Aor. II. ε, 662; v, 783; Enr. 1, A.; Heracl. 30; Thuc. 6, 80: ἀνύω 16.
- ἥμῃσάμεν (> ἀνύσασσι Her.) Aor. Med. Enr. Andr. 910; -ασθε Suppl. 529; -άμεθα Thuc. 2, 36; -ασσι Isocr. 6, 42: ἀνύω 16.
- ἥμυσα Aor. II. θ, 308, sinken, sich neigen.
- ἥμφειγνόμενα Aor. Pl. Soph. 228, c; 291, b (87): ἀμφειγνέω 17.

- ἥμφειγνόμενα (< ἥμφειγνόμενα) Imprf. Pl. Soph. 236, c; Riv. 135, d (> ἥμφειγνόμενα) (87): ἀμφειγνέω 17.
- ἥμφεισβήθησα (< ἥμφεισβήθησα) Aor. Pl. Gorg. 479, d (< ἥμφεισβήθησαν) (87): ἀμφισβητέω 18.
- ἥμφεισβήσαν (< ἥμφεισβήσαν) Imperf. Pl. Menex. 242, d (> ἥμφεισβήσαι) (87): ἀμφισβητέω 18.
- ἥμφίασα Perf. συν- Athen. 6, 70: ἀμφιάω 19.
- ἥμφίασα Aor. sp. Anth. 7, 368: ἀμφιάω 19.
- ἥμφειγνόμενα (< ἥμφειγνόμενα) Imprf. Xen. An. 2, 5, 33 (> ἀμφειγνόμενα) (87): ἀμφειγνέω 17.
- ἥμφίεσα Aor. Xen. Cyr. 1, 3, 17: ἀμφίεννυμι 20.
- ἥμφισσάμεν Aor. Med. ἀμφισσάμενος Od. v, 142; ἀμφι... ἔσσαντο II. v, 150; ἀμφι... ἔσσαντο Od. ζ, 228. — Anth. 12, 93: ἀμφίεννυμι 20.
- ἥμφισσάσαι Inf. Perf. Pl. Charm. 174, c; vgl. ἥμφισσάσαι: ἀμφίεννυμι 20.
- ἥμφισσάσαι Perf. Pass. -σσαι Xen. Mem. 1, 6, 2; -μένη Oec. 10, 12; Lys. 13, 40; -μένη Pl. Gorg. 523, e B^o; -ων Pl. Symp. 220, b; vgl. ἥμφισσάσαι: ἀμφίεννυμι 20.
- ἥμφισβήθησα (< ἥμφεισβήθησα) Aor. Isae. 3, 55; 11, 9: ἀμφισβητέω 18.
- ἥμφισβήσαν (< ἥμφεισβήσαν) Imprf. Lys. Fr. 5; Isae. 4, 30: ἀμφισβητέω 18.
- 1) ἥν (< ἥ, ἔα, ἔ', ἥα, ἔαν, ἔσαν) 1 Sing. Imprf. Theact. 197, a (Vat. ἥ); Rep. 328, c (Ven. C. ἥ): εἰμί 8.
- 2) ἥν (< ἔην, ἔην, ἔην, ἔαν) 3 Sing. Imprf. II. ε, 9 Γ^o; Aesch. Pers. 371 Γ^o; Xen. Pl. n. s. w. [282, 283]: εἰμί 8.
- 3) ἥν früher als 3 Plur. für ἥσαν genommen, wie Hes. Th. 321; siehe hierüber Böttger, Anst. Sprl. p. 531 Anm. 17: εἰμί 8.
- 4) ἥν 1 Sing. Imprf. Pl. Rep. 327, c: ἥμι = φημι 21.
- 5) ἥν Aor. 2 im Sing. Indic. nicht im Gebrauch (292): ἥμι 22.

erbrechen. 13 wettkämpfen; wetteifern; sich eifrig bemühen. 14 heften; binden, anknüpfen; anzünden. 15 umhüllen; Med. umhaben. 16 abwehren; Med. sich verteidigen; sich rächen an... 17 schwanken, zweifeln. 18 streiten, rechten, zweifeln an... 19 umhüllen, bekleiden. 20 anziehen, anlegen; Med. sich anziehen, anlegen (ein Kleid). 21 reden, sprechen. 22 senden, schicken.

ἡρακλέους (< ἡρακλέους) Imperf.
ἡρακλέους II. 2, 450; Aesch. Ag. 300:
ἡρακλέους 1.

ἡράκλειος Perf. Pass. κατ- Isocr. 3,
31: ἀνάλιστος 2.

ἡράκλειος (> ἀνάλιστος) Aor. selten

κατ- Isocr. 9, 60: καταναλισκώ 3.

ἡρακλῆος Aor. Pass. Xen. Mem.
4, 8, 5 (84): ἡρακλῆος 4.

ἡρακλῆος (< ἡρακλῆος) Perf.

Thuc. 2, 40 (84): ἡρακλῆος 4.

ἡράκλειος (< ἡράκλειος, ἡράκλειος) Aor.

Lycophr. 486: ἡράκλειος 5.

ἡράκλειος (< ἡράκλειος, ἡράκλειος) Aor.

Anacr. Epigr. (15) 101 (Bergh):

ἡράκλειος 5.

ἡρακλῆος Aor. Pass. κατ- Aesch.

Cb. 347: ἡρακλῆος 5.

ἡρακλῆος Perf. Pass. καταναλισκώ

Soph. Ai. 26: ἡρακλῆος 5.

1) ἡρακλῆος Imperf. Aesch. Sept. 811:

ἡρακλῆος 6.

2) ἡρακλῆος (< ἡρακλῆος) Aor. 2 Eur.

Audr. 1182: ἡρακλῆος 6.

ἡρακλῆος (< ἡρακλῆος, ἡρακλῆος)

Imperf. II. 2, 47^a; Her. 7, 152;

8, 29: ἡρακλῆος 7.

ἡρακλῆος Aor. Her. 1, 151;

Thuc. 1, 98: ἡρακλῆος 8.

ἡρακλῆος Aor. Med. Her.

4, 203; Thuc. 4, 48: ἡρακλῆος 8.

ἡρακλῆος Inf. Perf. Pass.

Her. 8, 29; ἡρακλῆος: ἡρακλῆος

8.

ἡρακλῆος Aor. Pass. ἡρακλῆος

Xen. Hell. 1, 6, 14:

ἡρακλῆος 8.

ἡρακλῆος Perf. Pass. -τας

Her. 6, 106: ἡρακλῆος 8.

ἡρακλῆος (< ἡρακλῆος, ἡρακλῆος) Aor.

Soph. El. 13; Eur. I. A. 800; Xen.

Hell. 4, 1, 27: ἡρακλῆος 9.

ἡρακλῆος (< ἡρακλῆος) Sopb.

Tr. 462; -ω Eur. Suppl. 583; vgl.

ἡρακλῆος (αἰης): ἡρακλῆος 9.

ἡρακλῆος (> ἡρακλῆος Ion.) Aor. 2

Act. Soph. O. C. 521: ἡρακλῆος 9.

ἡρακλῆος Aor. Pass. αἰεταίς Her.

5, 102; ἡρακλῆος Thuc. 2, 25 (210):

(ἡρακλῆος) 10.

ἡρακλῆος (< ἡρακλῆος, ἡρακλῆος) Aor. ἡρακλῆος

II. 2, 855: ἡρακλῆος 9.

ἡρακλῆος s. ἡρακλῆος.

ἡρακλῆος (< ἡρακλῆος) Aor. 1 Pass.

s. ἡρακλῆος (αἰης): ἡρακλῆος 9.

ἡρακλῆος Imperf. -ετος Thuc. 1, 77;

Xen. An. 5, 6, 34; Hell. 6, 5, 49

(86): ἡρακλῆος 11.

ἡρακλῆος Perf. ἡρακλῆος Isocr. 12, 107; Pl.

Rep. 307, a: ἡρακλῆος 10.

ἡρακλῆος (< ἡρακλῆος Her. 5, 113) Aor.

Soph. Phil. 1384; ἡρακλῆος Eur. I. A.

655; Pl. Theat. 194, c B^a: ἡρακλῆος

10.

ἡρακλῆος (< häufiger als ἡρακλῆος

Ar. Pax. 347; ἡρακλῆος Eur.

Hipp. 687; Her. 5, 89; 6, 112; 7,

139) Aor. 2 Med. Ar. Nub. 1363;

Equ. 412; Lys. 3, 3; ἡρακλῆος Her.

5, 48 A^a; Eur. El. 264; Ar. Equ.

537; Pl. Charm. 162, d; Xen;

-ετος Eur. H. F. 1319; Thuc. 3 28

(86): ἡρακλῆος 11.

ἡρακλῆος (< ἡρακλῆος) Aor. Pass.

Xen. An. 4, 7, 12; Pl. Phaedr. 254,

b; Rep. 586, a; ἡρακλῆος Thuc. 8, 90;

ἡρακλῆος 8, 94; 4, 65: ἡρακλῆος 9.

ἡρακλῆος (< ἡρακλῆος, ἡρακλῆος,

ἡρακλῆος) Aor. Pass. dreifach aug-

mentiert N. T. Ioan. 9, 10; Act. 16,

26 und nach Tischendorf Matth. 9,

30: ἡρακλῆος 12.

ἡρακλῆος Perf. Pass. ἡρακλῆος Isocr. 12,

233: ἡρακλῆος 10.

ἡρακλῆος (< ἡρακλῆος) Aor. Med.

ἀπηνήναι II. 2, 185: ἡρακλῆος 1.

ἡρακλῆος (< ἡρακλῆος) II. 2, 30; Pind.

P. 3, 13: αἰετός 13.

ἡρακλῆος 3 Sing. Aor. dor. st. ἡρακλῆος

Theoc. 1, 77: ἡρακλῆος, geben.

ἡρακλῆος Perf. ἡρακλῆος, -ός Thuc.

2, 49: ἡρακλῆος, hervorblühen.

ἡρακλῆος -ε Aor. dor. st. ἡρακλῆος, -ε

Theoc. 1, 88 (95): ἡρακλῆος, geben

1 a. abschlagen, verweigern, leugnen; b. betrogen, sich schämen.
2 anwenden, verbrauchen, verschwenden. 3 an-, verwenden; verbrauchen.
4 entgegen sein, sich widersetzen, widersprechen. 5 den gefallenen
Feind plündern; tödten. 6 erlegen, tödten, verderben. 7 gefallen,
behagen. 8 zum Sklaven machen, als Sklaven verkaufen. 9 tragen.
10 a. loben, billigen; b. ermahnen; c. sich bedanken. 11 a. emporhalten;
b. zurück-, aufhalten; Med. sich aufrecht erhalten; zusammenhängen.
12 eröffnen; Pass. mit Perf. 2 offen stehen. 13 a. loben, zufrieden sein
mit . . . ; b. geloben, versprechen, sagen. 14 a. plagen; b. kränken, be-

ἡνιάθην (< ἡνιέθην) Aor. Pass. Xen. Hell. 6, 4, 20; ἀνιᾶθεις Cyr. 2, 2, 3; 4, 6, 4 (24. 388. 433); ἀνιάω 14.
 ἡνιάσα (< ἡνίσα) Aor. Xen. 5, 4, 33; ἀνιάσασα Soph. Ai. 904 (24): ἀνιάω 14.
 ἡνιέθην (< ἡνιάθην) Aor. Pass. ἀνιᾶθεις Od. α, 133; γ, 117; -θίοντα Il. β, 291 (24): ἀνιάω 14.
 ἡνίσα (< ἡνιάσα) Aor. ἀνιᾶσας Orph. Lith. 645 (24): ἀνιάω 14.
 ἡνιέσμεν Aor. Med. ἡνίω Eur. H. F. 1120; -ατο Ar. Equ. 1085; Av. 970; Theset. 152, c; Rep. 332, d: ἀνιόσμεν 15.
 ἡνέπαπον (< ἐνέπαπον, ἐνέπαπον, ἐνέπαπον) Aor. 2 Il. β, 245; Od. v, 303 [47]: ἐνέπαω 16.
 ἡνέχθην Aor. Pass. pass. ἀνιᾶχθῆναι Pl. Gorg. 495, a: ἀνιόσμεν 15.
 ἡνέχην (< ἀνιέχθην, ἡνιέχθην) Aor. 2 Pass. N. T. Ael. 12, 10 (> ἡνιέχθην); Apocal. 11, 19; 15, 5: ἀνιόσμεν 12.
 ἡνέγαν, ἀνέγαν, ἀνιόγαντο Imprf. Xen. Hell. 1, 1, 2; 1, 6, 21: ἀνιόγμεν 12.
 ἡνέχθην (< ἀνιέχθην, ἡνιέχθην) Aor. Pass. N. T. Apocal. 20, 12 (2 mal): ἀνιόγμεν 12.
 ἡνέμην Imprf. ἦντο Her. 1, 169; 8, 71: ἄνω 17.
 ἦν Imprf. Od. γ, 496; ἦν Eur. Andr. 1132: ἄνω 17.
 ἦντο 3 Sing. Imprf. lacon. st. ἦν-θε Ar. Lys. 1258: ἀνέθω, blühen.
 ἦντας (< ἔντας, ἔντας) 3 Plur. Pracs. Ap. Rh. 2, 1085; Call. Fr. 122; Eur. Bacch. 38; vgl. καθῆν-τας: ἦμας 19.
 ἦνεδίκασι Imprf. Dem. 40, 18 (87): ἀνιόκασι 20.
 ἦνεδίκασα Aor. Dem. 47, 26 (87): ἀνιόκασι 20.
 ἦντεον (< ἦντεον) Imprf. für ἦντας Il. η, 423: ἀντας 21.

ἦνθησα (< ἄνθησα) Aor. Il. δ, 375 B⁺; Her. 1, 114; 2, 119; ἀν- Thuc. 2, 20: ἀντας 21.
 ἦνθησάμεν Aor. Med. συναντήσω-τας Il. ε, 134; συναντῶν 22.
 ἦνθησας Perf. Pass. ἀν- Dio; Hal. Antiqu. 8, 33: ἀντας 21.
 ἦντιάζον Imprf. Her. 1, 166 (> ἀντιάζον); ὕπ- 4, 121: ἀντιάζω 23.
 ἦντιάζα Aor. Her. 4, 80; 9, 6 [41]: ἀντιάζω 23.
 ἦντιβόλιον Imprf. Ar. Ach. 147 (84): ἀντιβόλιον 24.
 ἦντιβόλησα Aor. Ar. Fr. 101 (Dind.) (84): ἀντιβόλιον 24.
 ἦντιούτο Imprf. Her. 1, 76; 7, 139; -ούτο 4, 3: ἀντιούτο 25.
 ἦντιώθην Aor. Pass. Her. 7, 9 (> ἀντιώθην); 8, 100: ἀντιώτο 25.
 ἦντο (< ἔντο, ἔντο) 3 Plur. Imprf. ἦν Il. γ, 153; vgl. καθῆντο, καθῆντο [300]: ἦμας 19.
 ἦντων (< ἦντων) Imprf. ἀν- Isocr. 4, 90 (83): ἀντων 26.
 ἦνυα Perf. -ντας Pl. Polit. 264, b: ἀνύω 18.
 ἦνυσα Aor. Od. δ, 357; Xen. Cyr. 4, 2, 15: (δε)ανύω 27.
 ἦνυσάμεν Aor. Med. Λουαθ' Aesch. Prom. 700; ἀνυσάμεν Theocr. 6, 144: ἀνύω 18.
 ἦνύσθην Aor. Pass. ἀν- Hes. Sc. 311: ἀνύω 18.
 ἦνυσμαι Perf. Pass. διηγνύσθαι Xen. Cyr. 1, 4, 28: ἀνύω 18.
 ἦνυστο Plsperf. Luc. Herm. 3: ἀνύω.
 ἦνυστο Imprf. Med. Il. α, 243: ἀνύω.
 ἦνυστον Imprf. δ- Eur. Hipp. 399: ἀνύω 18.
 ἦνυτος (< ἀνυστός Xen. An. 1, 8, 11) Vh. ἀνῆνυτος Soph. El. 162: ἀνύω 18.
 ἦνυτο 3 Sing. Imprf. Hom. Hym. 4, 298; Her. 3, 81; vgl. ἦνυτον: ἀνυτο Pracs. 20 ἀνυτο 28.
 ἦνύγα Plsperf. Od. α, 44; α, 263; ε, 55 [122]: ἀνυγα 28.

trüben; belästigt werden, sich betrüben. 15 ἀνιόσμεν in Rätheln sprechen; anspielen, sticheln. 16 α. hart anreden, schelten; β = ἐνίπω, vor-kündigen. 17 weit vorschreiten. 18 α. vollbringen, verschaffen; aus-richten; β. endigen, zerstören. 19 Ich sitze, liege, stehe. 20 α. rechten; sich vertheidigen; β. widersprechen. 21 begegnen, entgegen kommen; theilhaftig werden. 22 zusammentreffen, kommen; begegnen. 23 (freund-lich n. feindlich) begegnen; angehen, ansehen. 24 begegnen; erlangen, theilhaftig werden. 25 ἀνιόκασι mit Aor. Pass. begegnen. 26 entgegen gehen, begegnen; sich treffen; sich stellen, erscheinen. 27 ganz vollenden. 28 ermuntern, ermahnen; heissen, befehlen.

ἡνώγει (< ἠνώγει) 3 Sing. Plaprf. Od. μ, 160: ἠνώγει 1.

ἡνώγειν 3 Sing. Plaprf. als Impf. Il. ζ, 170; κ, 394; Od. ε, 112; μ, 160; Soph. O. C. 1598: ἠνώγει 1.

ἡνώγον (< ἠνώγον) Impf. Il. ε, 578; Od. ζ, 216; ξ, 237; vgl. ἡνώγει: ἠνώγει Praes. zu ἠνώγει 1.

ἡνώξα Aor. Hes. Sc. 479; ἀνώξαι Od. κ, 531: ἠνώγει Praes. zu ἠνώγει 1.

ἡνώρθωμας Perf. Pass. Imp. Dem. 18, 311 (86): ἀνώρθω 2.

ἡνώρθωσα (< ἀνώρθωσα Isoer. 5, 64) Aor. Imp. Dinareh. 1, 96 (86): (Imp.) ἀνώρθω 2. 3.

ἡνώρθωσάμην Aor. Med. Imp. Isoer. 4, 165 (86): ἠνώρθω 3.

ἡνώρθωμην Impf. Med. Imp. Pl. Theaet. 143, a (86): ἠνώρθω 3.

ἡνώρθουν Impf. Imp. Isoer. 12, 200 (86): ἠνώρθω 3.

ἡνώχληθην Perf. Pass. Hippocr. 5, 702 (86): ἠνώχλιω 4.

ἡνώχληκα Perf. Dem. 21, 4 (86): ἠνώχλιω 4.

ἡνώχλημας Perf. Pass. παρ. Dem. 18, 50 (86): ἠνώχλιω 4.

ἡνώχλησα Aor. Dem. 19, 206 (86): ἠνώχλιω 4.

ἡνώχλουν Impf. Xen. Cyr. 5, 3, 36 (86): ἠνώχλιω 4.

1) ἦξα Aor. 1 ἄξαι Hes. Op. 434; ἄξαι Hom. Batr. 119. — Bei den alten Att. selten Antiph. 5, 46; ἀπῆξαι Ar. Ran. 468; Thuc. 2, 97; προσῆξαν 8, 25; ἄγω, führen.

2) ἦξα (< ἔα) Aor. sp. Il. φ, 392; Od. τ, 539; κατῆξα Ion. Hippocr. 5, 224; ἄγνυμι, brechen.

3) ἦξα (< αἰτέω Pl. Leg. 709, a; ἀπαίτω Theaet. 190, a) Aor. Eur. El. 844: ἦσσω 5.

αἰτέω s. αἰτάναι, αἰτᾶσθαι.

ἦσαν (> ἦσαν, ἦσαν) 1 Plur. Impf. Od. κ, 251. 670; λ, 22 (888): αἶμα 6.

ἦπαρον Aor. 2 Ap. Rh. 3, 130; Anth. 9, 739; παρ... Od. φ, 488: ἀπαρίσσω 7.

ἦπειρμαι Perf. Pass. Suid.: ἐπείγω 8.

ἦπειρόμην (< ἐπείρόμην) Impf. Med. Thuc. 4, 4: ἐπείγω 8.

ἦπειρον (< ἐπείρον) Impf. Soph. Phil. 499: ἐπείγω 8.

ἦπειλουν Impf. Lys. 3, 28: ἀπειλῶ, drohen.

ἦπειξα Aor. Hippocr. 3, 814: ἐπείγω 8.

ἦπειχθην Aor. Pass. als Med. Isoer. 4, 87 (386): ἐπείγω 8.

ἦπημινος Part. Perf. pass. sp. Aristid. τ, 2, 307: ἠπάμαι 9.

ἦπήσασθαι Inf. Aor. Ar. Fr. Dind. 28: ἠπάμαι 9.

ἦπιστάμην (< ἐπιστάμην) Impf. Ar. Equ. 462; Isoer. 2, 40: ἐπίστω (281. 283) Eur. H. F. 344; Pl. Ion. 531; -ατο Her. 5, 136; Eur. Hel. 14; Thuc. 6, 60; Isoer. 5, 107; -ασθαι Lys. 3, 44; -ατο 12, 76; selten ep. wie Hom. Fr. 1; Callim. C. 112: ἐπιστάμαι 10.

ἦπιστάσθην (< ἐπιστάσθην) Aor. Pass. συν. Xen. Hell. 5, 4, 19: ἐπιστάμαι 10.

ἦπίστεον (< ἐπίστεον Od. ν, 339) Impf. -οῦμαι Pl. Theaet. 144, c: ἀπιστέω 11.

ἦπιστήθην (< ἐπιστάσθην) Aor. Pass. Pl. Crat. 393, c; Leg. 686, c; 687, a; Her. 3, 15 (> ἐπιστήθην): ἐπιστάμαι 10.

ἦπιστηκα Perf. Pl. Soph. 258, c: ἀπιστέω 11.

ἦπίστω (281. 283) s. n. ἦπιστάμην.

ἦπορήθην Aor. Pass. Dem. 27, 53 (388): ἀπορῶ 12.

1 ermuntern, ermahnen; beissen, befahlen. 2 aufrichten, verbessern, herstellen. 3 wiederherstellen. 4 belästigen, beunruhigen. 5 ἄγω, ἦσσω, αἰτέω, sp. auch ἄρω, ellen, losfahren. 6 gehen. 7 ἀπαρίσσω Act. nur bei Theogn.; ἀπαρῶ, Hos.; γεν. ἀπαρίσσωμαι a. berühren; ε. genießen, Vortheil (Schaden) haben. 8 a. (be)drängen, drücken; ε. (fort-) bejreiben; beilein; Med. für sich betreiben; c. Pass. (sich beilein); sich sehnen, streben nach... 9 bessern, flicken. 10 a. verstehen, wissen; ε. glauben, meinen. 11 nicht glauben, bezweifeln; nicht gehorchen. 12 Mangel leiden; nicht wissen. 13 heften, anknüpfen; Med. anfasen, berühren; antasten; er-, (feindlich) angreifen. 14 (laut, an-, zu-, aus-) rufen. 15 lieben, ianig begehren; erstreben. 16 erheben; übernehmen; rühmen; After Med. erheben; erwerben; auf sich nehmen. 17 verfluchen;

- ἰππόρῃα Perf. Pl. Soph. 244, c; -αίς Leg. 810, c: ἀπορῃω 12.
 ἰππόρῃαι Perf. Pass. Eur. I. A. 531, d; pass. Pl. Soph. 250, c: ἀπορῃω 12.
 ἰππόρῃα Aor. Thuc. 1, 63: ἀπορῃω 12.
 ἰππόρῃον Imperf. Pl. Symp. 210, c; -ας Prot. 321, c: ἀπορῃω 12.
 ἰπταί 3 Sing. Perf. Pass. Eur. Hel. 107: ἄπτω 13.
 ἰπύσα Aor. Eur. Rhes. 776: ἀπύω 14.
 1) ἰρᾶ 3 Sing. Imperf. Pl. Lys. 222, a: ἔρω 15.
 2) ἰρᾶ 2 Sing. Aor. 1 Med. docof. = ἴρω Ar. Aeb. 913: αἶρω 16.
 3) ἰρᾶ Aor. 1 Thuc. 6, 18; Pl. Phaedr. 248, a: αἶρω 16.
 ἰρᾶθ' Imperf. II. v, 149: ἀράσμαι 17.
 ἰράμαι Perf. Pass. Eur. Dem. 18, 142: ἀράσμαι 17.
 1) ἰράμην Imperf. Eur. Heracl. 991; -ατο Theoc. 13, 6; -ατο (Lys.) 2, 14: ἔραμαι 15.
 2) ἰράμην Aor. Med. II. 8, 510; Pl. Rep. 374, a: αἶρω 16.
 ἰρεῖα Aor. Lycophr. 15; ἀπ- II. 7, 497; ἔ- Ar. Equ. 641: ἀράσσω 18.
 ἰρεῖον Imperf. Her. 9, 108; Pl. Lys. 222: ἔραμαι 15.
 ἰρεῖον Aor. 2 II. v, 712; Od. 8, 771; ε, 95 [45]: ἀραρίσκω 19.
 ἰρεῖσα Aor. ἔ- Ar. Aeb. 341: συνερεῖσαι Isocr. 5, 138: (ἔ-, συνερεῖω 15, 20.
 1) ἰρεῖσάμην (< ἰρήσάμην) Aor. Med. Soph. O. T. 1291: ἀρασμαι 17.
 2) ἰρεῖσάμην (< -ησ-, -ασάμην, ἰρασάμην) Aor. -άσασα Med. II. π, 182: ἔρω 15.
 ἰρεῖσθην Aor. Pass. Eur. Hec. 775; Hipp. 337, 453; Pl. Symp. 213, c: ἔραμαι 15.
 ἰρασμαι Perf. Parthen. 2, 3: ἔραμαι 15.

- ἰρασάμην (< -ασάμην, -ησ-, ἰρασάμην) Aor. Med. II. v, 223: ἔραμαι 15.
 ἰρατο ε. ἰραμην 1 u. 2.
 ἰρατο Imperf. II. π, 277: ἀράσμαι 17.
 ἰραῖσθην Aor. Pass. ἀραῖσθην Soph. Ant. 973; σὺν... ἀραῖσθη Od. ε, 426; σὺνταραῖσθ' Her. 7, 170: ἀράσσω 18.
 ἰργμαι Perf. Pass. aet. Pl. Leg. 722, c: ἀρχω 21.
 ἰρίσθην Aor. Pass. Aesch. Sept. 505; Eur. Suppl. 635; Hipp. 657; Thuc. 7, 31: αἶρω 22.
 ἰρεῖσθ' (< ἰρίσθ' αὐτοῦ) Imperf. Mosch. 3, 85: ἔρω 23.
 ἰρεῖα (< ἰρήσμαι) Perf. προσ- Polyb. 5, 60 (54): ἔρω 24.
 ἰρεῖον Imperf. Hes. Sc. 287: ἔρω 25.
 ἰρεῖσμαι Perf. Pass. Plut. Brut. 42: ἔρω 26.
 ἰρεῖα (< ἰρεῖα) Aor. Ar. Fr. Amphiar. 2; κατερεῖσας Vesp. 649: (κατερεῖω 27.
 ἰρεῖον (< ἰρεῖον) Imperf. 9, 70: ἔρω 26.
 ἰρεῖα (< ἰρεῖα) Aor. Soph. Ant. 1236: ἔρω 24.
 ἰρεῖσμαι (ε. η. ἰρήσμαι) Perf. Pass. Pl. Tim. Loc. 98; ἀπ- Polyb. 3, 66: ἀπερεῖω 28.
 ἰρεῖσθην Aor. Pass. Arr. Exp. 1, 27, 7; ἰρεῖσθ' Soph. Al. 309: ἔρω 26.
 1) ἰρεῖα Aor. Ap. Rh. 1, 1110; δ- Od. π, 446: ἔρω 29.
 2) ἰρεῖα Aor. II. π, 138; Pl. Prot. 335, a; Xen. Hell. 1, 1, 29: ἀράσκω 30.
 ἰρεῖσθην Aor. Pass. Soph. Ant. 500: ἀράσκω 30.
 ἰρεῖσθ' Imperf. -ε Thuc. 5, 27: ἀράσκω 30.
 ἰρεῖν Imperf. Ion. st. ἰρεῖν Hes. Sc. 302: αἶρω 22.

beten, flehen, (in)wünschen. 18 schmettern, schlagen, stossen, treffen, rütteln. 19 (zusammen)fügen, zusammendrängen; verletzigen, bannen; versehen, anrühren. 20 anspeien; ausschütten; zusammenkriechen, beitragen. 21 a. vorangehen, herrschen, gebieten; δ. anfangen. 22 nehmen, fassen, fangen, erobern; Med. für sich nehmen; erlangen. 23 reizen, beunruhigen. 24 anstammen, anleihen; Med. sich stämmen, lehnen auf... 25 zerbrechen, zerspalten, theilen, trennen. 26 umstürzen, einreißen, zerstören; Pass. mit Aor. 3 Act. nieder-, hin-, einstürzen. 27 zerbrechen, zerschrotten; Med. sich (Schleier, Kleider u. dgl.) zerreißen. 28 ἀπερεῖσμαι, sich ganz stützen auf... 29 rudern; fortreiben, heftig stossen. 30 gefallen; Med. versöhnen.

ἡρενδάρη Aor. Med. ἔ- N. T. Sept.

Ps. 44: ἰερώνας 1.

ἡρεφον (< ἱρεφον) Imperf. Ar. Fr.

64 (Diod.): ἰρεφω 2.

ἡρενα (< ἱρενα) Aor. Dem. 19,

265; Soph. O. C. 474: ἰρενω 2.

ἡρενάρη Aor. Med. ἡρενάρητος

Ap. Rh. 2, 159. — Anth. 9, 363;

καταρῆσθε Ar. Vesp. 1294: ἰρε-

νω 2.

ἡρηα (< ἀραρηα ion. Her. 4, 66)

Perf. Thuc. 1, 103; Pl. Ap. 28, a;

-αίς, -αίτας Thuc. 1, 61: αἰρέω 3.

ἡρημας Perf. Pass. od. Med. -τας

Thuc. 8, 82; ἡρηόθαι 2, 94; Pl.

Rep. 620, d (med.); ἡρημίνος

Leg. 807, d: αἰρέω 3.

ἡρηντο Plsperf. Xen. An. 3, 2, 1;

med. Thuc. 1, 62: αἰρέω 3.

ἡρήρεν (< ἀρήρεν) Plsperf. -αί ll.

μ. 56: ἀραρίτω 4.

ἡρήρεντο (< ἰρηρίδατο, ἡρήρε-

το) Plsperf. Ap. Rh. 3, 1398 (56):

ἰρεῖω 5.

ἡήρεστας (< ἰρηρίδατος, ἡήρε-

ντας, ἡρησμαι) Perf. Pass. Orph.

Arg. 1142 (56): ἰρεῖω 5.

ἡήρεστο Plsperf. ll. γ, 358; η,

252; λ, 436; Ap. Rh. 2, 1176:

ἰρεῖω 5.

1) ἡρησάμην (s. u. ἡρασάμην) Aor.

Med. Luc. Dea Syr. 17: ἡραμας 6.

2) ἡρησάμην (< ἡρσάμην) Aor.

Med. -ατο ll. ψ, 144; δ, 143:

ἀρασμαι 7.

3) ἡρησάμην (< ἡρασάμην) Aor.

Med. iotr. -ατο Hes. Se. 362; trans.

Simonid. 173 (Bergh): ἰρεῖω 5.

ἡρησάμην Aor. Med. -ατο in ἔ-

Ar. Thesm. 761: αἰρέω 3.

ἡήρομας (< αἰρεθίρομας) Fut. 3

sollen Pl. Prot. 338; αἰρέω 3.

ἡρθην Aor. Pass. Thuc. 4, 41, 62;

8, 95: αἰρέω 8.

ἡρθήσασθην Aor. Med. Phaedr.

270: ἀρεθίω 9.

ἡριθμόν Imperf. Thuc. 3, 20:

ἀρεθίω 9.

ἡρικα Perf. Polyb. 3, 91: ἰρεῖω 10.

ἡρίκον Imperf. trans. u. intrans. ll.

ε, 295; Hes. Se. 287: ἰρεῖω 11.

ἡρίξα (< ἡρίοα) Aor. Tab. Hercul.

2, 26: ἰρεῖω 10.

ἡρίπε s. u. ἡρίπον.

ἡρίπην Aor. 2 Pass. ἡρίπντα

Pind. O. 2, 43: ἰρεῖω 12.

ἡρίπόμεν Aor. 2 Med. pass. Anth.

9, 152: ἰρεῖω 12.

ἡρίπον, -ε Aor. 2 trans. Simonid.

44, 3 (Bergh); Paus. 10, 32, 4; Qu.

Sm. 13, 452; intr. ll. ε, 47, 294;

θ, 122, 260, 314 Γ^α: ἰρεῖω 12.

ἡρίσα (< ἡρίσα) Aor. Hes. Th. 928;

Xen. Ages. 1, 5: ἰρεῖω 10.

ἡρίσταμεν 1 Plur. Perf. synec. st.

ἡρίστηκαμεν Com. Fr. 2, 799: ἀρε-

στάω 13.

ἡρίσάνας Inf. Perf. synec. st. ἡρι-

στήκαμεν Com. Fr. 2, 406: ἀρε-

στάω 13.

ἡρίστηκα Perf. Xen. Cyr. 4, 2, 39;

vgl. ἡρίσταμεν, ἡρίσάνας: ἀρε-

στάω 13.

ἡρίστησα Aor. Ar. Av. 788: ἀρε-

στάω 13.

ἡριστοποίηντο Xen. Hell. 4, 5,

β (> ἡριστοποίηντο Dind.): ἀρεστο-

ποίηω 14.

ἡριστοποίησθην Imperf. Xen. An.

3, 3, 1: ἀριστοποίημαι 14.

ἡρικα Perf. Dem. 25, 52; ἀπ-10, 23;

Thuc. 8, 99: (ἀπ)αίρω 15.

ἡρικσα Aor. ll. ζ, 16 B^α; Eur. Ale.

32 (26): ἀρίω 16.

ἡριξάσθην Aor. Pass. Polyb. 13, 2

(26): ἀρίω 16.

ἡριξοτας Perf. Pass. Stob. 48, 63

(26): ἀρίω 16.

ἡρικουν Imperf. Thuc. 2, 47: ἀρίω 16.

1) ἡριμας Perf. Pass. Eur. Fr. 161:

αἰρέω 8.

2) ἡριμας Perf. Med. ἡρίματος Soph.

El. 64: αἰρέω 8.

1 ausbrechen, anspeien, sich ergiessen; Aor. 2 ἡρηνω, brüllen.
2 a. bedecken, erbauen; b. bekränzen, schmücken. 3 nehmen, fassen,
fangen, erobern; Med. für sich nehmen; erlangen. 4 (zusammen)fügen,
zusammendrängen; verfertigen, banen; versehen, ausrüst n. 5 ansammeln,
anlehnen; Med. sich stützen, lehnen auf . . . 6 lieben, innig begehren;
ersuchen. 7 verflohen; beten, flehen, (an)wünschen. 8 erheben; über-
nehmen; rühmen; öfter Med. erheben; erwerben; auf sich nehmen.
9 zählen, zahlen; Pass. sich zählen lassen. 10 streiten, zanken; Med.
weilkämpfen. 11 zerbrechen, zerspalten, theilen, trennen. 12 umstürzen,

ἥρμους (< ἡρμους) Aor. II. γ, 333; ρ. 110; Od. ε, 247; ἀρμόζω, ἀρμόζω 17.
 ἥρμουςαίνην (< ἀρμόζαίνην) Alemt. 58) Aor. Med. Her. 5, 32; ἀρμόζω, -τω 17.
 ἥρμουςθαι Inf. Perf. Pass. Pl. Phaed. 93, c; ἀρμόζω, -τω 17.
 ἥρμουςθην (< ἀρμόζθην) unatt. Diog. Laert. 8, 65) Aor. Pass. ἀρμουςθῆ Pl. Phaed. 93, a; ἀρμόζω, -τω 17.
 ἥρμουςμαι (< ἀρμουςμαι) Ecphant. Stob. Flor. 48, 64) -σται Phaed. 93, c; -σμεθα Loch. 193, d; -μετος, -η Phaed. 93, d; ἀρμόζω, -τω 17.
 ἥρμουςην Aor. Pass. Lycurg. 30; ἀρμους 18.
 ἥρμουςμαι Perf. Dem. 28, 24; ἀρμους 18.
 ἥρμουςαίνην Aor. Med. II. ξ, 191; Aeschin. 3, 224; ἀρμους 18.
 ἥρμα Aor. Od. ξ, 230; Pl. Leg. 701, a; ἀρμα 19.
 ἥρμασμαι Aor. Med. Isoer. 3, 4; ἥρμα Eur. Suppl. 403; ἥρμασται Pl. Euthyd. 272, b; -στω Thuc. 2, 47, 68; -σμεθα Ar. Nuh. 1353; -στω Thuc. 1, 2, 3. — Pl.: ἀρμα 19.
 ἥρμασθην Aor. Pass. Soph. O. T. 1485 (26); ἀρμα 20.
 ἥρμασθην Aor. 2 Eur. H. F. 177; ἥρμα Eur. El. 275; ἥρμα Thuc. 3, 113; ἀρμα Eur. H. 772; ἥρμα 21.
 ἥρμα Aor. Soph. O. T. 1497 (26); ἀρμα 20.
 ἥρμασθην (< ἥρμασθην, ἥρμασθην) Aor. 2 Pass. sp. Lycophr. 505; δ. Polyb. 4, 79; ἀρμα 22.
 ἥρμασται (< ἥρμασται) Aor. dor. Pind. N. 10, 67; ἀρμα, -τω 22.
 ἥρμασται (< ἥρμασται) Aor. Eur. Or. 1634; ἀρμασται Thuc. 6, 101; ἀρμα, -τω 22.
 ἥρμασθην (< ἥρμασθην, ἥρμασθην) Aor. Pass. ἀρμασθαι Thuc. 6, 104;

Her. 1, 1; ἀρμασθαι Eur. Hel. 751; ἀρμα 22.
 ἥρμασται (< ἥρμασται) Perf. Pass. Xen. An. 1, 2, 27; ἀρμα 22.
 ἥρμασθην (< ἥρμασθην, ἥρμασθην) Aor. Pass. Her. 8, 115; ἀρμα 22.
 ἥρμασθαι Perf. eis- Ar. Thesm. 1075; ἥρμα 23.
 ἥρμασθαι Aor. Ar. Ran. 1192; eis- Hipp. 4; ἀρμα Eupolis Com. Fr. 2, 517; ἥρμα 23.
 1) ἥρμα Aor. Her. 2, 14; ἀρμα.
 2) ἥρμα (< ἀρμα) Aor. II. α, 136; -τ. ξ, 167; ἀρμα 4.
 ἥρμα 3 Sing. Perf. Pass. (Med.) ἀρμα Thuc. 2, 11; ἀρμα 8.
 ἥρμασται Perf. Pass. Eupol. Com. F. 2, 504; ἀρμα 24.
 ἥρμα Aor. Od. ξ, 169; ἀρμα 24.
 ἥρμασθην Aor. Med. Od. θ, 53; ἀρμα 24.
 ἥρμασθην Impf. II. α, 379; ἀρμα 24.
 ἥρμασθαι Aor. Cratin. bei Athen. 2, 68; Lycophr. 163; Her. 1, 12; ἀρμα 24.
 ἥρμασθην Aor. 2 Aristot. Probl. 1, 44; Nic. Al. 111; ἀρμα 25.
 ἥρμασθην (< ἥρμασθην) Aor. Pass. Ar. Alex. in Athen. 2, 36; ἀρμα 26.
 ἥρμασθην (< ἥρμασθην) Aor. 2 II. ε, 321 (47); ἀρμα 27.
 ἥρμασθην (< ἥρμασθην) Impf. Soph. Phil. 423; ἀρμα 27.
 ἥρμασθην (< ἥρμασθην) Aor. Aesch. Sept. 1075; ἀρμα Xen. 5, 8, 25; ἀρμα 27.
 ἥρμασθην Impf. Hes. Sc. 301; ἀρμα 26.
 ἥρμασθαι Aor. Com. Fr. 2, 328; Xen. Cyr. 1, 3, 9 (26); ἀρμα 26.
 ἥρμασθην Aor. Med. ἀρμασθαι Hes. Op. 650; ἀρμασθαι Eur. Hipp. 209; ἀρμα 26.
 ἥρμασθην (< ἥρμασθην) Aor. Pass. Hippocr. 1, 411; ἀρμα 26.
 ἥρμασθαι Perf. Plut. X. Orat. vit. 851; ἀρμα 19.
 ἥρμασθην Impf. II. α, 495 δ; ἀρμα 19.

einreissen, zerstören; Pass. mit Aor. 2 Act. nieder-, hin-, einstürzen. 13 frühstücken. 14 ein Frühstück zubereiten; Med. frühstücken. 15 a. wegnehmen, -bringen; b. aufbrechen, abseignen, abreissen. 16 a. dauern; b. genügen; Pass. zufrieden sein mit . . . , helfen, nützen. 17 a. intrins. angemessen sein, b. zusammenfügen. 18 verneinen, lengnen. 19 a. vorangehen, herrschen, gebieten; b. anfangen. 20 ackern, besäen. 21 (be-)fragen. 22 (weg-)raffen, entführen. 23 schweifen, elend herumgehen. 24 zusammenfügen, verwalten. 25 ausbrechen, von sich geben. 26 schöpfen; Med. für sich ~; erwerben. 27 zurück-, abhalten.

ἡρχομαι Aor. Pass. ἀρχομαι Thuc. 2, 8: ἀρχω 1.

ἡρχομαι 2 Sing. Imperf. Od. σ, 176: ἀρχομαι 2.

ἡρχομαι Imperf. Pl. Phaed. 68, a: ἀρχω 3.

ἡρχομαι Aor. Il. ψ, 433; ἀρχομαι 13, 57; ἀρχομαι Theocr. 13, 74: ἀρχω 4.

1) ἡρχομαι (< ἡρχομαι) 2 Sing. Imperf. anatt. (Pl.) Axioch. 365 (315); N. T. Marc. 14, 67 (< ἡρχομαι); vgl. Buttmann's Ausf. Sprl. 2, p. 528: ἀρχω 5.

2) ἡρχομαι 3 Sing. Praes. dor. für ἡρχομαι Theocr. 2, 90, 93; 5, 10; vgl. Buttm. Ausf. Sprl. 2, §. 108, Anm. 16, p. 531 [283]: ἀρχω 5.

ἡρχομαι 2 Sing. Conj. Praes. μεθ- Ar. Equ. 841: ἀρχω 5.

1) ἡρχομαι 2 Sing. Praes. für ἡρχομαι Il. σ, 245: ἡρχω 6.

2) ἡρχομαι 2 Sing. Imperf. für ἡρχομαι Od. π, 44: ἡρχω 6.

ἡρχομαι Aor. Pl. Ion. 535, a; Tim. 21, b: ἀρχω 7.

ἡρχομαι 2 Sing. Praes. Il. β, 255; Aesch. Eum. 440 s. ἡρχομαι u. vgl. ἀρχομαι: ἡρχω 6.

ἡρχομαι s. ἡρχομαι.

1) ἡρχομαι (< ἡρχομαι, ἡρχομαι, ἡρχομαι) 3 Plur. Imperf. Il. γ, 15 Γ²; Hes. Th. 142; Xen. Hell. 4, 5, 5; Pl. Symp. 173, e: ἀρχω 5.

2) ἡρχομαι (< ἡρχομαι, ἡρχομαι, ἡρχομαι) 3 Plur. Imperf. Od. τ, 445; μεθ- Ar. Equ. 605; Fr. 216; Her. 2, 163 (< ἡρχομαι Bekker) [288, 323]: ἀρχω 8.

3) ἡρχομαι (< ἡρχομαι) 3 Plur. Imperf. Aesch. Prom. 449; Eur. Cycl. 231; Rhes. 855 (315): ἀρχω 9.

ἡρχομαι 3 Sing. Aor. ep. Od. ι, 353: ἡρχομαι.

ἡρχομαι 3 Sing. Fut. ἀρχομαι Il. β, 276; Pl. Parm. 162, a; ἐν- Od. ο, 198; μεθ- α, 77; Pl. Phil. 23, b; ὑπερ- Od. δ, 198: ἡρχω 10.

ἡρχομαι (< ἡρχομαι, ἡρχομαι) Inf. Fut. Od. θ, 203; μεθ- Pl. Leg. 951, d (272): ἡρχω 10.

ἡρχομαι 2 Sing. Fut. ἀρχομαι Ar. Vesp. 448; ἐν- Il. α, 518: ἡρχω 10.

ἡσθίημι (< ἡσθίημι, ἡσθίημι) Inf. Fut. μεθ- ἡσθίημι Il. ν, 361 [272]: ἡσθίημι 11.

ἡσθίημι (< ἡσθίημι, ἡσθίημι) Inf. Fut. μεθ- ἡσθίημι Od. π, 377 [272]: ἡσθίημι 11.

ἡσθίημι 2 Plur. Fut. μεθ- ἡσθίημι Il. τ, 92: ἡσθίημι 10.

ἡσθίημι Aor. Pass. Theogn. 989; ἀσθίημι Her. 3, 41: ἀσθίημι 12.

ἡσθίημι (< ἡσθίημι) 2 Sing. Imperf. Il. α, 898; τ, 228; χ, 233; φ, 604; ω, 749; Od. δ, 31; ψ, 14; χ, 435; ω, 92; Aesch. Ag. 801; Eur. I. A. 344; Bacch. 922; Lys. 12, 31; Isae. 3, 40 (282): ἀσθίημι 6.

ἡσθίημι Inf. Praes. Il. α, 134; Aesch. Ag. 862; vgl. ἀσθίημι: ἡσθίημι 6.

ἡσθίημι Aor. Pass. ep. Schol. Ar. Ran. 656: ἀσθίημι 13.

ἡσθίημι 2 Plur. Praes. ἡσθίημι Il. β, 240; ἡσθίημι Cratin. 4 (Fragm. Com. 2, 95): ἡσθίημι 6.

ἡσθίημι (< ἡσθίημι) 2 Plur. Imperf. Ar. Pax. 821 (Dind. Bekker); Eccl. 1096 (Bekker); ἡσθίημι Dind.: ἀσθίημι 5.

ἡσθίημι Perf. Pl. Phaed. 61, e; -σθίημι Parm. 128, b Γ²; -σθίημι Thuc. 7, 66; -ἡσθίημι Pl. Soph. 223, d; -ἡσθίημι Ar. Vesp. 673; Xen. Mem. 1, 4, 13; vgl. -ἡσθίημι, -ἡσθίημι: ἀσθίημι 13.

ἡσθίημι Inf. (< ἡσθίημι) Part. Perf. Eur. Hel. 1539: ἀσθίημι 14.

ἡσθίημι Part. Perf. Pl. Pol. 264, e; Xen. Cyr. 5, 3, 20: ἀσθίημι 13.

ἡσθίημι Aor. Pass. ἡσθίημι Pl. Lys. 205, e: ἀσθίημι 7.

1) ἡσθίημι 3 Dual. Imperf. Il. θ, 445, 458: ἡσθίημι 6.

2) ἡσθίημι Aor. 1 Pass. Eur. Hipp. 1258; Ar. Ach. 2, 4; Equ. 696; [Lys.] 2, 26: ἡσθίημι 15.

ἡσθίημι Inf. Perf. Pass. Aelian, A. H. 16, 34: ἀσθίημι 14.

ἡσθίημι Inf. Perf. Pl. Symp. 189, e: ἀσθίημι 13.

ἡσθίημι Pluperf. Aelian, V. H. 12, 32: ἀσθίημι 14.

1 a. vorangehen, herrsehen, gebieten; b. anfangen. 2 versuchen; beten, stehen, (an)wünschen. 3 lieben, innig begehren; erstreben. 4 strömen; springen, laufen; zurückgehen. 5 sein, dasein, existieren, bestehen; leben. 6 ich sitze, liege, stehe. 7 singen; krähen, rufen, zwitschern. 8 gehen. 9 wissen. 10 senden, schicken. 11 los-, ent-, freilassen.

Ἡσθιον (< Ἡσθον, Ἰδον, Ἰδισκον) Imprf. Od. v, 19: Ἰσθω, Ἰσθίω, Ἰσθω 16.

Ἡσθόμεν Aor. 2 Eur. Andr. 72. 1048; Ar. Vesp. 176; Ἡσθον Pl. Phaedr. 241, e; -ετο Lys. 3, 20; Thuc. 4, 50; 5, 73: αἰσθάνομαι 13.

Ἡσθον (< Ἡσθιον, Ἰδον, Ἰδισκον) Imprf. Od. ζ, 249: Ἰσθω, Ἰσθίω, Ἰσθω 16.

Ἡσθω 3 Sing. Imper. Praes. s. u. καθ' ἑσθω.

Ἡσθω s. u. Ἡσθον.

1) Ἡσθον (> Ἡσθον, Ἡσθ, εἴη, Ἡ) 3 Sing. Conj. Il. τ, 202; Ἡσθ Od. θ, 580; Hes. Op. 292 (277): εἶμι 5.

2) Ἡσθον (< Ἡσθ, ἀντήρ, Ἰσθίη, μεθ' Ἡσθ) 3 Sing. Conj. Aor. 2 Act. Il. σ, 359 [270]: Ἰσθω 10.

Ἡσθων 3 Sing. Imprf. st. Ἡσθων Il. γ, 398: ἀσθίω, üben.

Ἡσθων Perf. Pass. Fr. Com. 2, 638: Ἡσθω 7.

Ἡσθων (> Ἡσθων) 1 Plur. Imprf. Aesch. Ag. 1099; Fr. Geryt. 198; Eur. Heracl. 658; Hes. 1112; vgl. Piers. Moer. p. 174 (345): αἶδα 9.

1) Ἡσθω 2 Sing. Imprf. Eur. Rhes. 846: Ἡσθω 6.

2) Ἡσθω 2 Sing. Imper. Pl. γ, 406: δ, 412; Od. α, 105; vgl. Ἡσθ: Ἡσθω 6.

Ἡσθων Fut. Med. ἀσθίνομαι Eur. Hel. 1250; I. A. 310; μεθ- Heracl. 266; προσθίνομαι Isocr. 6, 10: Ἰσθω 10.

Ἡσθων 1 Plur. Fut. ἐσθίνομεν Il. ζ, 131; μεθ- σ, 553; ἀν- Pl. Prot. 337, d: Ἰσθω 10.

Ἡσθον (< Ἡσθον) Aor. Pass. Eur. Andr. 917: Ἡσθον 17.

Ἡσθων (< Ἡσθων) Perf. Pass. Soph. Al. 1242: Ἡσθων 17.

Ἡσθον (< Ἡσθον) Vb. Soph. Ant. 678: Ἡσθων 17.

Ἡσθων 3 Sing. Praes. Pl. τ, 349 B*; Aesch. Sept. 513; falsch [289] Hes. 9, 57; vgl. καθ' Ἡσθων: Ἡσθω 6.

Ἡσθω (< Ἡσθω) 2 Plur. Imprf. Soph. Fr. 317 (345): αἶδα 9.

1) Ἡσθον (< Ἡσθον) 3 Dual. Imprf. Il. α, 10; Eur. Hipp. 386; Isae. 6, 6; Pl. Phaedr. 273, b; Euthyd. 271, a; 272, a (315): εἶμι 8.

2) Ἡσθον (> Ἡσθον) 3 Dual. Imprf. Ar. Av. 19 (345): αἶδα 9.

Ἡσθω 3 Sing. Imprf. M. α, 512 F*; Eur. Suppl. 664; vgl. καθ' Ἡσθω, καθ' Ἡσθω: Ἡσθω 6.

Ἡσθον (< Ἡσθον) 3 Dual. Imprf. Pl. Euthyd. 291, e (> Ἡσθον, Ἡσθον 315): εἶμι 5.

Ἡσθων Aor. Thuc. 8, 24: Ἡσθων 18.

Ἡσθων Fut. Thuc. 1, 142: Ἡσθων 18.

Ἡσθων (< Ἡσθων) Perf. sp. Dio. Cass. 58, 16: αἰσθων 19.

Ἡσθων Perf. Pass. -μένος Il. α, 180 (186): αἰσθων 19.

Ἡσθων (< Ἡσθων) Aor. Il. σ, 27; Lys. 1, 4: αἰσθων 19.

Ἡσθων Aor. Pass. αἰσθωνοίεν Hes. 1, 4; -θων Isae. 9, 13; κατ- Ἡσθων Isocr. 5, 62: (κατ)αἰσθων 19.

Ἡσθων Imprf. Med. Isae. 2, 18: αἰσθωνοίεν 19.

Ἡσθω 1 Sing. Fut. Il. φ, 515; Eur. Hes. 164; ἀσθων Il. β, 263; Pl. Symp. 189, c; Ἡσθω, 117; μεθ- λ, 848; παρ- Ar. Equ. 340: Ἰσθω 10.

Ἡσθων Perf. Ἡ- Xen. Mem. 3, 6, 10; Pl. Theaet. 154, d (83): Ἡσθων 20.

Ἡσθων (< Ἡσθων) Aor. dor. Theocr. 14, 28 (83): Ἡσθων 20.

Ἡσθων (< Ἡσθων) Aor. Ἡ- Ar. Theam. 436; Theogn. 1016: Ἡσθων 20.

Ἡσθων Aor. Auth. 12, 135; ἐσθων 7, 17; V. T. Genes. 12, 47 (83): ἐσθων 21.

Ἡσθων Aor. Pass. Ἡ- Dem. 22, 66 (83): Ἡσθων 20.

Ἡσθων Perf. Pass. Ἡ- Dem. 37, 46 (83): Ἡσθων 20.

1) Ἡσθω (< Ἡσθω) 2 Pl. Imprf. Xen. An. 7, 7, 6: εἶμι 8.

2) Ἡσθω (> Ἡσθω) 2 Pl. Imprf. Il. π, 657; Aesch. Ag. 542; Pl. Euthyd. 276, a (315): εἶμι 5.

3) Ἡσθω 2 Plur. Praes.: εἶμι 5.

Ἡσθων Imprf. Il. ε, 359: αἰσθων 22.

Ἡσθων (< αἰσθων Pind. 9, 107) Imprf. Od. ω, 337; Ἡσθων Od. γ, 173: αἰσθων 22.

12 betrüben; sich betrüben. 13 empfinden, wahrnehmen, verstehen. 14 bekleiden; gekleidet, angethan sein. 15 sich freuen. 16 essen. 17 geringer machen, bezwingen. 18 ruhen, schweigen. 19 eingingen. 20 prüfen, untersuchen, ausforschen. 21 prüfen. 22 fordern, verlangen.

ἦτην (> ἦσταν) 3 Dual. Imprf. Pl. Soph. 243, c; Phil. 41, d: εἰμί 1.
 2) ἦτην 3 Dual. Imprf. Pl. Euthyd. 294, d: εἰμι 2.
 ἦτησα Aor. Eur. Andr. 53; Isao. 6, 14; Thuc. 1, 27: αἰτέω 3.
 ἦτησάμην Aor. Med. -ατο Eur. Hec. 390; Lys. 12, 59; Thuc. 3, 53: αἰτέω 3.
 ἦτάσθην Aor. Pass. pass. Xen. Hell. 2, 1, 32: αἰτέομαι 4.
 ἦτῖάμας Perf. act. Dem. 19, 215; pass. Thuc. 3, 61 (392): αἰτέομαι 4.
 ἦτιασάμην Aor. Med. Pl. Men. 93, d; αἰτέασατο Rep. 435, c; -αίμεθα Thuc. 1, 120: αἰτέομαι 4.
 ἦτιάτο Imprf. Pl. Demod. 355, d: αἰτέομαι 4.
 ἦτιρῆσα (< ἦτιρῆσα) Aor. dor. ἀτιρῆσαντα Pind. P. 9, 50: ἀτιρῆω 5.
 ἦτιρῆκότε Part. Perf. Plat. Cat. 15: ἀτιρῆω 5.
 ἦτιρῆσα (< ἦτιρῆσσω dor.) Il. α, 11; ε, 111: ἀτιρῆω 5.
 ἦτο (< ἦστο) Imprf. v. u. κἀθήτο: ἦμαι 6.
 ἦτον (> ἦστον) Pl. Parm. 143, d: εἰμί 1.
 2) ἦτον 2. 3 Dual. Conj. Praes.: εἰμί 1.
 3) ἦτον (< ἦετον) 2 Dual. Imprf.: εἰμί 1.
 ἦττηθήν (< ἦσσηθήν) Aor. Pass. Dem. 20, 146: ἦττάομαι 7.
 ἦττημας (< ἦσσημας) Perf. Pass. Pl. Euthyd. 300: ἦττάομαι 7.
 ἦττησα Aor. Polyb. 1, 75: ἦττάω 7.
 ἦττησomas (< ἦττηθήσomas) Fut. Eur. Hipp. 727; Lys. 20, 32: ἦττάομαι 7.
 ἦττητίον (< ἦσσητίον) Vb. Ar. Lys. 450: ἦττάω 7.
 ἦτω (< ἔτω) 3 Sing. Imper. Praes. sonst Pl. Rep. 361, c. u. Hippocr. 2, 834, bei Plat. von Schneider in ἔτω geändert; sonst nur bei Hellenisten, wie V. T. Ps. 103, 32; N. T. 1 Cor. 16, 22; Jac. 5, 12: εἰμί 1.
 ἦψαισάμην Imprf. Pass. Ar. Fr. 47, 514 (Dind.) (†): αὐαίρω 8.

ἦψαμην (< αὐαίρω) Plsperf. act. Soph. Tr. 610: εὐχόμεαι 9.
 ἦψα (< αὐαίρω) 3 Sing. Imprf. Il. α, 92 f; Her. 2, 57 (> αὐαίρω); Eur. Andr. 1091: αὐαίρω 10.
 ἦψατα Aor. Anth. 6, 218: αὐαίρω 10.
 ἦψαξάμην Aor. Med. -αίρω Her. 5, 51; αὐαίρασθαι 2, 55, 57. — Opp. Hel. 1, 127: αὐαίρωμαι 10.
 ἦψήσθην Aor. Pass. αὐαίρεις Soph. Tr. 1106: αὐαίρω 10.
 ἦψηκα Perf. ἀπ- Hippocr. 1, 500: ἀπαυαίρω 10.
 ἦψησα (< αὐαίρασαι, αὐαίρων Eur. Phoen. 124, αὐαίραντος Pind. 4, 232) Aor. Pind. P. 4, 232: αὐαίρω 10.
 ἦψον (< εἶδον; εὐδοίω) Imprf. poet. Pl. Symp. 203, b; Her. 3, 69 [38]; καθῆψον 219, d B⁺: εὐδω 11.
 ἦψυσα Aor. αὐαίρωσι Her. 1, 200; ἔψυσα 4, 173 (39): ἔψυαίρω 8.
 ἦψυται Perf. pass. Pl. Phaed. 279, c; act. sp. Septuag. Num. 6, 19: εὐχόμεαι 9.
 ἦψυβόμην (> εὐλαβοῦμην) Imprf. Eur. Or. 748. 1059 (> εὐλ-): εὐλαβοῦμαι 12.
 ἦψυσάμην Aor. Med. -ατο Thuc. 4, 45; 6, 65; ἀπ- 3, 5; ἐναυλοσάμενος Her. 9, 15: (ἀν-, ἐπ-)αυλιζόμεαι 13.
 ἦψυσθην Aor. Pass. Xen. An. 4, 1, 16; 3, 1; 5, 21; αὐλοσθέντες Her. 8, 9: αὐλιζόμεαι 13.
 ἦψάμην (< εὐδάμην) Aor. Med. -ατο Hes. Th. 493; γῆβω Aesch. Ag. 933; -ατο Ar. Av. 73 (> εὐξάτο): εὐχόμεαι 9.
 ἦψήσθην Aor. Pass. Thuc. 6, 33; Pl. Prot. 327, c; Critia 121, α: αὐαίρω 14.
 ἦψηκα Perf. -κότε Pl. Tim. 90, b; -αται Xen. Hier. 6, 15: αὐαίρω 14.
 ἦψημας Perf. Pass. -ηται Xen. Cyr. 8, 8, 15; -ημένος 5, 2, 34; -η Eur. I. A. 1248; -η Isocr. 3, 63: αὐαίρω 14.
 ἦψησα Aor. Xen. Cyr. 8, 5, 23; Isocr. 5, 120: αὐαίρω 14.
 ἦψας Aor. Med. Auth. 9, 29: εὐρίκω 15.

1 sein, dasein, existieren, bestehen; leben. 2 gehen. 3 fordern, verlangen. 4 beschuldigen, anklagen. 5 verachten, beschimpfen. 6 ich sitze, liege, stehe. 7 geringer machen, bezwingen. 8 austrocknen. 9 geloben, versichern. 10 sagen, gebieten; nennen. 11 schlafen, ruhen.

- ἡϋρημα¹⁾ (< ἡρημα) Perf. Eur. Heracl. 531 (Elmsl.); Athen. 7, 35: ἡρημα 15.
 ἡϋρησιν¹⁾ Imprf. Polyb. 10, 7: ἡρησιν 15.
 ἡϋρησιν¹⁾ (< ἡρησιν) Aor. Eur. Med. 553 (Dind.); Thuc. 1, 58 (Bekker) (360): ἡρησιν 15.
 ἡϋρησιν (< ἡρησιν) Aor. II. 6, 227 f²⁾; Id... Soph. Tr. 565: ἡρησιν 16.
 ἡϋρησιν Aor. ἄν. Nonn. Dionys. 12, 21: ἡρησιν 16.
 ἡϋρησιν (< ἡρησιν) Imprf. Xen. Hell. 7, 1, 11; Eur. Hec. 18, 301 (> ἡρησιν, -ον): ἡρησιν 17.
 ἡϋρησιν Aor. Eur. Or. 542: ἡρησιν 17.
 ἡϋρησιν Aor. Simonid. 158, 12 (Bergk); Enr. Or. 217, 257 (> ἡρησιν): ἡρησιν 18.
 ἡϋρησιν (< ἡρησιν) Imprf. -στο Pl. Alc. II, 141, a: ἡρησιν 9.
 ἡϋρησιν Perf. Pass. Ar. Av. 73 (Dind.); Aesch. Fr. 309: ἡρησιν 19.
 ἡϋρησιν Aor. Id. Hecataea. Fr. 360: ἡρησιν 20.
 1) ἡρησιν (< ἡρησιν) Aor. Pass. ἀρησιν Thuc. 4, 133; ἡρησιν Her. 1, 19: ἡρησιν 21.
 2) ἡρησιν Aor. Pass. sp. ἡρησιν Dioscor. Parab. 1, 148: ἡρησιν 22.
 ἡρησιν (< ἡρησιν, ἡρησιν) 3 Sing. Imprf. Thuc. 2, 49; Pl. Lys. 222, b; vgl. ἡρησιν: ἡρησιν, ἡρησιν 23.
 ἡρησιν (< ἡρησιν, ἡρησιν) Imprf. Pl. Enthyd. 293, a (> ἡρησιν): ἡρησιν 23.
 ἡρησιν 3 Sing. Imprf. Med. Dem. 25, 47: ἡρησιν 23.
 ἡρησιν (< ἡρησιν, ἡρησιν) Xen. Hell. 4, 6, 11; Pl. Enthyd. 293, a (> ἡρησιν): ἡρησιν 23.
 ἡρησιν (< ἡρησιν, ἡρησιν) Imprf. selten: ἡρησιν 23.
 ἡρησιν (< ἡρησιν) Aor. Od. 4, 165: ἡρησιν 24.
 ἡρησιν (< ἡρησιν, -στο) ἡρησιν

- Aor. Med. Od. 7, 257; ἀρησιν Eur. Med. 836: ἡρησιν 24.
 ἡρησιν Imprf. Pass. Od. 7, 305: ἡρησιν 25.
 ἡρησιν Inf. Perf. Pass. Pl. Phaedr. 260, c: ἡρησιν 21.
 ἡρησιν (< ἡρησιν Dem. 18, 39) Perf. Polyb. 4, 64; συν. Xen. Mem. 4, 2, 8: (συν)ἡρησιν 26.
 ἡρησιν Imprf. Herodian. 2, 39 (> ἡρησιν): ἡρησιν 27.
 ἡρησιν Aor. Pass. Aeschin. 1, 65; συν. Isocr. 6, 103; ἀρησιν Aesch. Prom. 390: ἡρησιν 28.
 ἡρησιν Aor. Pass. Her. 3, 145; ἀρησιν Her. 6, 30; ἀρησιν Xen. Mem. 4, 1, 3; ἡρησιν Pl. Rep. 572, b; παρησιν Eur. Suppl. 432: ἡρησιν 26.
 ἡρησιν Perf. Pass. Lycophr. 827: ἡρησιν 28.
 ἡρησιν Perf. sp. Lycophr. 827: ἡρησιν 27.
 ἡρησιν Imprf. -στο Od. 4, 366; τ. 338; Enr. Hipp. 1402: ἡρησιν 27.
 ἡρησιν Aor. Pass. Qn. Sm. 2, 550; 8, 446: ἡρησιν 29.
 ἡρησιν Aor. Od. 4, 406; 4, 304; trans. verdunkelte Qn. Sm. 1, 598: ἡρησιν 29.
 ἡρησιν (> ἡρησιν, ἡρησιν) Imprf. dor.: ἡρησιν 30.
 ἡρησιν Aor. Thuc. 2, 77; 4, 100: ἡρησιν 21.
 ἡρησιν Aor. Med. Aesch. Ag. 1608; ἡρησιν Eur. Suppl. 317; Hec. 245, 273; -στο II. 4, 799; Thuc. 2, 49; Lys. 13, 71; -ασθαι Ap. Rh. 3, 377: ἡρησιν 21.
 ἡρησιν Aor. Pass. ἡρησιν Her. 4, 61: ἡρησιν 22.
 ἡρησιν Perf. Pass. Hippocr. 2, 246; Ar. Probl. 3, 36; ἀρησιν Her. 1, 188: ἡρησιν 22.
 ἡρησιν (< ἡρησιν) Aor. 1 Med. Strattis (Fr. Com. 2, 775); Her. 1, 119; ἡρησιν 216: ἡρησιν 22.
 ἡρησιν Aor. Med. ἡρησιν Pollux. 2, 85: ἡρησιν 22.
 ἡρησιν Imprf. Ar. Vesp. 239; Antiph. 27 (Com. Fr. 3, 144): ἡρησιν 22.

1) ἡρησιν haben zuweilen Elmsley und Dind.; vgl. Lobbeck zu Phryn. p. 140.

12 vorsichtig, bedächtig sein bei ... 13 im Hofe einhergehen. 14 mehreren, preisen; Pass. zunehmen. 15 finden, antreffen. 16 rufen, schreien. 17 gut treffen; glücklich sein. 18 erfreuen; Pass. mit Fut. Med. froh sein. 19 senken, rösten. 20 betasten. 21 anheften. 22 kochen. 23 entsenden. 24 bleich werden. 25 schöpfen. 26 führen. 27 hassen. 28 lästig finden, ungern thun. 29 dunkel werden. 30 haben.

Θ.

θαυσάμεν Inf. Praes. Od. γ, 336; Hym. 3, 172: θαύσω, att. θάσω 1.
 θαύσων Impf. Il. ε, 194; ο, 124: θαύσω, att. θάσω 1.
 θαύτω Impf. Theoc. 19 (22), 199: θαύωμαι dor. für θηύωμαι, θεάωμαι 2.
 θαύω Imper. sl. θαύου Anth. 6, 354; Anth. Pl. 4, 306: θαύωμαι = θεάωμαι 2.
 θαυτός (< θαυτός, θηητός) Vb. Pind. l. 3 (δ), 40; -ον B*: θαύωμαι dor. = θεάωμαι 2.
 θαύς Aor. 2 Hom. Hym. 19, 33 (> κλέ, λάθε): θαύω 3.
 θαύσκει 3 Sing. Impf. iter. Mosch. 2, 67: θαύω = θαύω 3.
 θαύθαι (< θαύθουκε) Impf. Ap. Rh. 2, 843 (> θαύθαι): θαύθω 4.
 θαύθουκε (< θαύθου) Impf. Anth. 11, 374: θαύθω 4.
 θαύησα (< (ε)θλήησα) Aor. Pind. N. 10, 85: θαύω dor. = θηλέω 5.
 θαύησμαι Fut. ἀνα- Anth. 7, 281: θαύω, θαύω 3.
 θαυλήσω (< θηλήσω) Fut. θαυλήσει gew. L. Alex. Act. b. Parthen. 14, 9 (> θηλήσει Passow): θαύω = θηλέω 5.
 θαύεθα Conj. Praes. Sophr. bei Apollon. Pron. p. 359 A: θαύωμαι = θεάωμαι 2.
 1) θάυε 3 Sing. Aor. 2 s. u. θάων.
 2) θάυε Imper. Aor. 2 ll. φ, 106: θήσκω 5.
 θαύεις 2 Sing. Fut. ἀπο- Her. 4, 163 [132]: ἀποθήσκω 5.
 θαύειν (< θαυεῖν, θαυμεῖν) Inf. Aor. 2 ep. ll. ο, 289; χ, 426; Ap. Rh. 1, 443: θήσκω 5.
 θαύεσθαι (< θαυεῖσθαι) Inf. Fut. ll. δ, 12; ο, 728, Od. υ, 21; ἀπο- Her. 3, 143; Theoc. 22, 15: ἀποθήσκω 5.
 θαύεται (< θαυεῖται) 3 Sing. Fut. ἀπο- Her. 4, 190: ἀποθήσκω 5.
 θαυεῖν (< θαυεῖν, θαυμεῖν) Inf. Aor. 2 Hom. nur einmal ll. η, 52; Pind. Ol. 1, 82; Aesch. Ag. 550 B*: θήσκω 5.

θαυεῖσθαι (< θαυεῖσθαι) Inf. Fut. ἀπο- Xen. Hell. 5, 2, 6; Pl. Ap. 39, c; Pbaed. 88, b; vgl. θαυεῖμαι: ἀποθήσκω 5.
 θαυεῖται s. u. θαυοῦμαι.
 θαυέμεν (< θαυεῖν, θαυεῖν) Inf. Aor. 2 Pind. P. 4, 72: θήσκω 5.
 θαυόντας (< θαυόντας) 3 Plur. Fut. ἀπο- Her. 4, 95: ἀποθήσκω 5.
 θαυέμενος (< θαυόμενος) Part. Fut. ἀπο- Her. 7, 134: ἀποθήσκω 5.
 θάυη (< θάυης) 3 Sing. Conj. Aor. 2 Aesch. Ag. 1318; ἀπο- Pl. Gorg. 524, c: θήσκω 5.
 θάυησι(ν) (< θάυη) 3 Sing. Aor. 2 ll. τ, 228: θήσκω 5.
 θάυητε 2 Plur. Aor. 2 ἀπο- Pl. Symp. 192, c: ἀποθήσκω 5.
 θάυε Opt. Aor. 2 Od. σ, 359; -ων χ, 472; ἀποθάυε Xen. Mem. 4, b, 3; Pl. Symp. 191, b; -οιεν Men. 91: θήσκω 5.
 θάουμι 1 Sing. Opt. Aor. 2 ἀπο- Xen. Hell. 7, 3, 9: ἀποθήσκω 5.
 θαυοῖντο* Opt. ἀπο- Xen. Cyr. 7, 5, 34: ἀποθήσκω 5.
 θάων (< ἰθάνων) Aor. 2 θάυε Il. χ, 486; -ει(ν) β, 642; Ap. Rh. 2, 916; -ον Od. ε, 66: θήσκω 5.
 θαύετ- s. u. θαυεῖν.
 θαυοῦμαι (< θαυεῖσθαι, θηλέσμαι, τεθνήσκω, τεθνήσκουμαι) Fut. Soph. Ant. 462; Eur. Andr. 254; -εῖται Tr. 1056; -οιμήνιν l. A. 892; ἀποθαυοῦμαι Xen. Mem. 4, b, 9; -εῖται 7, 1, 19; Pl. Gorg. 481, a; -οῦμενος Theag. 129, a; vgl. θαυεῖσθαι: (ἀπο)θήσκω 5.
 θαυόμενος s. u. θαυοῦμαι.
 θαυόνται s. u. θαυοῦμαι.
 θάωμεν 1 Plur. Conj. Aor. 2 Od. μ, 156: θήσκω 5.
 θάων Part. Aor. 2 ll. ρ, 564; φ, 223; θαυόντος Od. ρ, 115; -όντε α, 236: θήσκω 5.
 θάωσι 3 Plur. Conj. Aor. Od. λ, 218; Eur. Alc. 720: θήσκω 5.
 θάσας Imper. Aor. Epich. 78; Sophr. 44 (bei Athen. 3, p. 56, A; 106, E; Theoc. 1, 136 (149); 3, 15 (12); 10, 41: θαύωμαι = θεάωμαι 2.

1 sitzen, ruhen. 2 (be)schauen, betrachten. 3 blühen, grünen.

Θαυόμενοι Part. Aor. 1 Tab. Herasl. 1, 70: θαύμας = θαύματος 2.

Θάσασθαι Inf. Aor. 1 Theocr. 2, 72: θάσας = θαύματος 2.

Θάσας 2 Plur. Imper. ein Megarcr Ar. Ach. 770: θάσας = θαύματος 2.

θάσσαι (< θαύσσαι) Fut. θαύμεναι Theocr. 15, 23: θάσας = θαύματος 2.

θαυόμεναι (< θαύσσαι) Fut. Call. Dian. 3: θάσας = θαύματος 2.

θαυμάζοντες Imperf. Pind. Ol. 3, 32: θαυμάζω 6.

θαυμάζοντας Praes. Pass. Calligrat. Stob. Flor. 3, 162: θαυμάζω 6.

θαυμάζοντες Part. Fut. Od. 6, 105: θαυμάζω 6.

θαυμάσ- Aor. Pl. Γ'; -ης Aesch. Ag. 879; -ας Pl. Hipp. maj. 282, d (136); -εν Xen. Oec. 8, 6 (136);

-ον Pind. P. 9, 31; -ας 10, 48; Pl. -ας Pl.: θαυμάζω 6.

θαυμάσθ(η)ν Aor. Pass. s. ἰθαυμάσθην: θαυμάζω 6.

θαυμάσθησμαι Fut. Pass. Thuc. 2, 41: θαυμάζω 6.

1) θαυμάσσομαι (< θαυμάσσομαι, θαυμάσω) Fut. Aesch. Prom. 476; Pl. Parm. 129, c; Euthyd. 15, b; θαυμάζω 6.

2) θαυμάσσομαι (< θαυμάσσομαι, θαυμάσω) Fut. Il. 6, 467: θαυμάζω 6.

θαυμαστός Vb. Eur. Hel. 84, 506; Athen. 11, 508: θαυμάζω 6.

θαυμαστός (< θαυμαστός) Vb. Hom. Hym. 5, 10: θαυμάζω 6.

θαυμάσω (< θαυμάσσομαι) Fut. zw. Xen. Hell. 5, 1, 14; Cyr. 5, 2, 12; sicherer Hippocr. 1, 416; a. sp. Luc. Dem. Enc. 43: θαυμάζω 6.

θαυμάσθαι (< θαυμαστός) Vb. Hom. 3, 80; Hes. Sc. 165; Pind. P. 10, 30: θαυμάζω 6.

θαυθ(η)ν Aor. Pass. -ήναι Her. 2, 81; -ήας 7; 228 [14]: θαύτω 7.

θαυ- Aor. θάψαι Her. 6, 30; Eur. Alc. 129; Pl. Hipp. maj. 293, a; -αυτε b: θαύτω 7.

θάψω Inf. Fut. Isae. 2, 25: θάψω 7.

θάψας Opt. Fut. Isae. 2, 10: θάψω 7.

θάψω Fut. Aesch. Sept. 1052; Soph. Ant. 72; Eur. Alc. 730; Eur. El. 1206; vgl. θάψας; θάψαι; θάψω 7.

θαύ 2 Sing. Conj. Praes. Pl. Rep. 598, a: θαύματος 2.

θαυθίη Neutr. Part. Pass. sonst Thuc. 3, 35 (> jetzt θαυθίη): θαύματος 2.

θάσας (< θάσας) Imper. Aor. Pl. Phaed. 91, b: θαύματος 2.

θαυσαίμην 1 Sing. Opt. Aor. -αυτο Xen. Oec. 8, 6: θαύματος 2.

θαυσαίμενος Part. Aor. Pl. Prot. 352, a: θαύματος 2.

θαύσασθαι Inf. Aor. Xen. An. 6, 5, 16: θαύματος 2.

θαύσασθων 3 Plur. Imper. Pl. Rep. 415, d: θαύματος 2.

θαύσασθαι Inf. Praes. Pl. Symp. 211, d: θαύματος 2.

θαύσας 2 Plur. Praes. Soph. Tr. 79: θαύματος 2.

θαύσσαι (< θαύσσαι, θαύσσαι, θαυσαίμην) Fut. Eur. Hipp. 661; Xen.; Pl. Rep. 467, e B': θαύματος 2.

θαύσσαι Conj. Aor. 2 -ήτας Pl. Gorg. 495, c; -άμεθα Leg. 720, c: θαύματος 2.

θαύτας 3 Sing. Praes. Pl. Gorg. 524, c: θαύματος 2.

θαυθον Vb. Pl. Rep. 390, d: θαύματος 2.

θαυτός (< θαυτός, θαυτός) Vb. Soph. Al. 915; Pl. Symp. 197, d: θαύματος 2.

θαυσκον Imperf. Iter. Il. v, 229: θαύ 8.

θαύσσαι (< θαύσσαι, θαύσσαι, θαυσαίμην) Fut. Ion. Her. 1, 8; 9, 25: θαύματος 2.

θαύων (< θαύων) 3 Plur. Opt. Aor. 2 Il. 6, 363: τίθης 9.

θαύη (< θαύη) 3 Sing. Conj. Aor. 2 Od. κ, 301; α, 51 [236]: τίθης 9.

θαύη 3 Sing. Opt. Aor. 2 Il. μ, 26; Pl. Rep. 578, c: τίθης 9.

θαύμεν (< θαύμεν) 1 Plur. Opt. Aor. 2 Prot. 343, c: τίθης 9.

θαύην 1 Sing. Opt. Aor. 2 Il. ε, 215; Pl. Leg. 689, c: τίθης 9.

1) θαύης 2 Sing. Opt. Aor. 2 Il. ω, 661; Pl. Rep. 352, c; 457, b; Xen. Oec. 19, 9: τίθης 9.

4 blühen, trans. hervorbringen. 5 sterben. 6 sich wundern, bewundern. 7 bestatten. 8 laufen. 9 setzen, legen, stellen.

2) *Θείης* (< *Θῆς*, *Θῆης*) 2 Sing. Conj. Aor. 2 Od. π, 341; τ, 403 [236]: *τίθης* 1.

Θείμην (< *Θείμην*) 1 Plur. Opt. Aor. 2 Od. μ, 347: *τίθης* 1.

Θείμην 1 Sing. Opt. Aor. 2 Med. παρα- Od. τ, 150; ε, 506; Soph. Ant. 188: *παραιθίμην* 2.

Θείναι (< *Θέιναι*, *Θέμναι*) Inf. Aor. 2 Il. δ, 26; ζ, 92; Aesch. Suppl. 33; Eum. 724; Pl. Rep. 619, α B*: *τίθης* 1.

Θείνας Part. Aor. II. ν, 481: *Θείνω* 3. 1) *Θείω* Imper. Praes. Aesch. Prom. 56: *Θείω* 3.

2) *Θείναι* (< *Θέιναι*) Imperf. II. π, 339: *Θείνω* 3.

Θείνμεναι Inf. Od. χ, 443: *Θείνω* 3.

Θείνόμενος Part. Praes. Pass. -όμενος II. ζ, 135; -όμενος α, 588; -ων α, 454; φ, 21; -ων Od. ε, 459: *Θείνω* 3.

Θείων Part. II. φ, 430: *Θείνω* 3.

Θείωμαι (< *Θάμαι*) 1 Sing. Conj. Aor. 2 Med. ἀπο- II. 409 [372]: *τίθης* 1.

Θείωμεν (< *Θάμεν*, *Θάμεν*) 1 Plur. Conj. Aor. 2 Il. α, 143 [372]: *τίθης* 1.

Θείς Part. Aor. 2 παραθείς Od. ν, 259; Pl. Rep. 458, b; Xen. Lac. 2, 10: *τίθης* 1.

Θείσα Fem. Part. Aor. 2 -α Aesch. Sept. Aesch. Ag. 192: *τίθης* 1.

Θείτ' s. u. *Θείτο*.

Θείτε (< *Θείτε*) 2 Plur. Opt. Aor. 2 Il. α, 264; Od. χ, 62: *Θείτε* 4.

Θείτω 3 Sing. Opt. Aor. 2 Med. Od. φ, 225; παρα- β, 105; *Θείτ'* Aesch. Prom. 527: *τίθης* 1.

1) *Θείω* Praes. st. *Θείω* II. π, 437: *Θείω* 5.

2) *Θείω* (< *Θείω*, *Θείω*) 1 Sing. Conj. Aor. 2 Il. π, 83, 437; Od. α, 89; ε, 75 [236]: *τίθης* 1.

Θείω (< *Θείω*, *Θείω*) Imperf. II. μ, 355: *Θείω* 6.

Θείωμαι (< *Θείωμαι*, *Θείωμαι*) Imperf. Iter. Od. γ, 264: *Θείω* 6.

Θείω (< *Θείω*) 3 Sing. Praes. Aesch. Eum. 260 Γ*; Pl. Phaedr. 230, d (> *Θείω*); Soph. 252, e: *(Θείω)* 7.

Θείων (< *Θείων* Pl. Γ*) Inf. Praes. Pl. Rep. 391, α: *(Θείω)* 7.

Θείω (< *Θείω*) 2 Sing. Praes. Aesch. Prom. 321 Γ*; Xen. Hell. 3, 4, 5; Pl. Rep. 596, d: *(Θείω)* 7.

Θείτω 3 Sing. Imper. Eur. El. 1354: *(Θείω)* 7.

Θείη (< *Θείη*) 3 Sing. Conj. Aesch. Sept. 1027 Α*: *(Θείω)* 7.

Θείω- Aor. *Θείω* (< *Θείω*) Aesch. Prom. 1029: *(Θείω)* 7.

Θείω (< *Θείω*) Imper. Aor. Aesch. Prom. 753: *(Θείω)* 7.

Θείω (< *Θείω*) Fut. -ουσι Xen. Cyr. 2, 1, 19: *(Θείω)* 7.

Θείω 2 Plur. Conj. Praes. Pl. Phaed. 115, α: *(Θείω)* 7.

Θείω Aor. *Θείω* Pind. N. 4, 5; -ας Od. π, 291; Ap. Rh. 1, 27; -ας Il. ν, 435; vgl. d. F. u. *Θείω*:

Θείω 6.

Θείω Fut. -ας Od. π, 298; Aesch. Prom. 174, 565; -ας 900: *Θείω* 5.

Θείω (< *Θείω*) 3 Sing. Opt. Pind. 8, 85 (> *Θείω*); Aesch. Prom. 667; Xen. An. 4, 4, 5: *(Θείω)* 7.

Θείωμαι (< *Θείωμαι*) 1 Sing. Opt. Aesch. -ουσι Prom. 346 Α*: -ουσι Suppl. 787: *(Θείω)* 7.

Θείω (< *Θείω*) 2 Sing. Opt. Pl. Rep. 581, c: *(Θείω)* 7.

Θείω (< *Θείω*- Pl. Γ*) Stammform von *Θείω*: *Θείω* Pl. Rep. 426, d; Xen. Oec. 5, 15; -ουσι Cyr. 6, 4, 14: *(Θείω)* 7.

Θείω (< *Θείω*, *Θείω*) Pind. P. 1, 62 (> *Θείω*): *(Θείω)* 7.

Θείω (< *Θείω*) Fem. Part. Praes. Aesch. Pers. 204: *(Θείω)* 7.

Θείω (< *Θείω*) 3 Plur. Praes. Xen. An. 3, 2, 16: *(Θείω)* 7.

Θείω (s. u. *Θείω*).

Θείω (s. u. *Θείω*).

Θείω (s. u. *Θείω*).

1) *Θείω* (< *Θείω*) 1 Sing. Ind. Praes. Aesch. Prom. 308; Pl. Symp. 192 einige MSS. (< *Θείω*): *(Θείω)* 7.

2) *Θείω* (< *Θείω*) 1 Sing. Conj. Praes. vgl. *Θείω*, *Θείω*, *Θείω*, *Θείω*: *(Θείω)* 7.

Θείω (< *Θείω* Pl. B*) Part. Praes. Pind. O. 2, 97; Aesch. Prom. 118; Xen. Mem. 2, 6, 4: *(Θείω)* 7.

1 setzen, legen, stellen. 2 daneben stellen. 3 schlagen, hängen.
4 (dar)aufsetzen. 5 laufen. 6 streicheln. 7 wollen. 8 nieder-, hinlegen,

- θέλωσι** (< *θέλωσι*) 3 Plur. Conj. Praes. Xen. Oec. 5, 16 †; Pl. Symp. 196, d (> *ιδ-*): (*ιδέλω* 7.
θέμεθα (< *θέμεθα*) 1 Plur. Aor. 2 Med. καθέμεθα Od. σ, 45: κατατίθημι 8.
 1) **θέμεν** (< *θέμεν*) 1 Plur. Aor. 2 Od. ω, 44; ι, 72: κατατίθημι 8.
 2) **θέμεν** (< *θέμεν*, *θέμεναι*) Inf. Aor. 2 Od. σ, 3, 81; ω, 168; Pind. O. 6, 4 A¹; Theoc. 5, 21: τίθημι 1.
θέμεναι (< *θέμεν*, *θέμεναι*) Inf. Aor. 2 H. β, 285; δ, 57; ω, 644; Aesch.; Pl. Theaet. 179, c: τίθημι 1.
θέμενος Part. Aor. 2 Med. Od. ι, 171; κ, 195; μ, 319; Xen. An. 7, 3, 23: -μένη ν, 357: τίθημι 1.
θέμε Imper. Aor. 2¹) Ar. Av. 54: θέμε 3.
θέμεν Inf. Aor. 2¹) Eur. Heracl. 271: θέμε 3.
θέμε Stammform des Part. Aor. 2 **θείς**:
θείς Aesch. Ag. 177; -τες 819; Sept. 47; H. σ, 352; φ, 254; Pl. Rep. 361, b; -τες Pol. 257, b; -τες Leg. 820, c: τίθημι 1.
 1) **θείμεν** 3 Plur. Imper. Aor. H. τ, 599; Aesch. Dan. 35; Pl. Leg. 917, c: τίθημι 1.
 2) **θείμεν** Gen. Plur. Part. Aor. 2 Pl. Leg. 634, c: τίθημι 1.
θείω Fut. Ar. Ach. 564: θέμε 3.
θείω Conj. Aor. 2¹) Ar. Lys. 821: θέμε 3.
 1) **θείων** Part. Aor. 2¹) Eur. Cycl. 7; Ar. Equ. 640; Av. 1613; Ran. 855: θέμε 3.
 2) **θείων** Part. Praes. Theoc. 22 (20), 66: θέμε 3.
θείω (< *θεύ*, *θεύ*) 2 Sing. Aor. 2 Med. Od. κ, 333: τίθημι 1.
θεράπευον (< *ιδ-*) Imperf. Od. ν, 265: *θεραπύω* 9.
θεραπύομαι Fut. Hom. Hym. 2, 212; pass. Alc. 1, 135: *θεραπύω* 9.
θεραπύω Fut. Ar. Equ. 799; Thuc. 2, 51: *θεραπύω* 9.
θεραπευέσ Vb. Pl. Prot. 325, c: *θεραπύω* 9.

1) Vom Aor. 2 ist wohl nur Conj. *θείω*, Imper. *θείω*, Inf. *θείων* und Part. *θείων* gebrauchlich.

- θεραπεύειον** Vb. Xen. M. 2, 1, 25: *θεραπύω* 9.
θερέω Conj. Aor. 2 Pass. Od. ε, 23: *θερέω* 10.
θερέω Conj. Pass. Opp. Hal. 3, 522: *θερέω* 11.
θερέω Imper. Od. η, 826; Ar. Ran. 1339: *θερέω* 11.
θερέω Imperf. H. σ, 348; Od. η, 437: *θερέω* 11.
θερέω Imperf. Ap. Rh. 4, 1312: *θερέω* 10.
θερέω Fut. Od. τ, 507: *θερέω* 10.
θερέω Part. Nicand. Therm. 687: *θερέω* 10.
θείς 2 Sing. Imper. H. ζ, 273; Aesch. Ch. 790; Suppl. 453; Pl. Prot. 322, d: τίθημι 11.
θείσαν (< *ίδεσαν*) 3 Plur. Aor. 2 H. α, 433; Ap. Rh. 1, 1150; 2, 515: τίθημι 1.
θείσας Inf. Aor. 2 Med. Pl. Leg. 858, c: τίθημι 1.
 1) **θείσθε** (< *ίδεσθε*) 2 Plur. Ind. Aor. 2 Med. Od. δ, 729: τίθημι 1.
 2) **θείσθε** 2 Plur. Imper. Aor. 2 Med. H. ν, 121; *θείσθε* ο, 561, 661; *θείσθε* Lys. 24, 26: τίθημι 1.
θείσθην 3 Dual. Aor. 2 Med. καθέσθην Od. χ, 141: κατατίθημι 8.
θείσθω 3 Sing. Imper. H. β, 382: τίθημι 1.
θείσασθε 3 Plur. Med. Plind. N. 5, 10: *θείσασθε* 12.
θείς 2 Plur. Imper. Aor. 2 καθέίς Od. 317: κατατίθημι 8.
θερίος Vb. Pl. Rep. 413, d A¹: τίθημι 1.
θείτον (< *ίδετο*) 3 Sing. Aor. 2 Med. H. ε, 629; Od. ο, 241; Pind. N. 10, 89: τίθημι 1.
θεύ (< *θεύ*, *θεύ*) 2 Sing. Aor. 2 Med. *δέπιδεν* Od. ο, 310: τίθημι 1.
θεύομαι (< *θεύω*) Fut. H. φ, 623; Ar. Av. 205; *ἀντι-* Her. 5, 22; *μετα-* Xen. Ven. 6, 22: *θεύω* 6.
θεύω (< *θεύομαι*) Fut. Lycophr. 1119 (28): *θεύω* 5.
θεύω Imper. Praes. Pl. Rep. 296, c: *θεύω* 13.
θεύω (< *θεύω*, *θεύω*) 1 Sing. Conj. Aor. 2 Her. 1, 108 [236]: τίθημι 1.
 1) **θεώμεθα** 1 Plur. Ind. Praes. Pl. Rep. 611, c: *θεώμεθα* 13.

-setzen, -stellen. 9 dienen. 10 wärmen. 11 warm machen; Pass. warm werden. 12 bitten, flehen, wünschen. 13 (be)schauen, betrachten.

- 2) *θεῶμεθα* 1 Plur. Conj. Praes. Pl. Rep. 611, d: *θεῶμεθα* 1.
θεῶμεν (< *θεῶμεν, θεῶμεν*) 1 Plur. Conj. Aor. 2 Od. ω, 485; Her. 3, 81 [236]: *τιθῆμι* 2.
θεῶμεν Opt. Praes. Xen. Symp. 2, 14; vgl. *θεῶο, θεῶτο: θεῶμεθα* 1.
θεῶο 2 Sing. Opt. Praes. Xen. Hier. 11, 12: *θεῶμεθα* 1.
θεῶτο 3 Sing. Opt. Praes. Pl. Phaed. 110, b: *θεῶμεθα* 1.
1) *θῆ* (< *θεῖς*) 3 Sing. Conj. Aor. 2 Act. Pl. Crat. 385, a: *τιθῆμι* 2.
2) *θῆ* 2 Sing. Conj. Aor. 2 Med.: *τιθῆμι* 2.
θηέτω Imprf. Od. ζ, 230: *θηέμεθα* = *θεῶμεθα* 1.
θηέμενος Part. Praes. Her. 7, 146: *θηέμεθα* = *θεῶμεθα* 1.
θηέτω 3 Plur. Imprf. Od. β, 13: *θηέμεθα* = *θεῶμεθα* 1.
θηήσαμενος Part. Aor. Her. 1, 11, 30; 4, 87; vgl. Anm. zu p. 134: *θηέμεθα* = *θεῶμεθα* 1.
θηήσαντο (< *ιθῆσαντο*) 3 Plur. Aor. 1 Od. θ, 17; η, 180: *θηέμεθα* = *θεῶμεθα* 1.
θηήσατο 3 Sing. Aor. II. ε, 76; η, 134: *θηέμεθα* = *θεῶμεθα* 1.
θηήσομαι (< *θηήσομαι, θεῶσομαι*) Fut. Hes. Op. 452: *θηέμεθα* = *θεῶμεθα* 1.
θηήτός s. u. *θεατός*.
θη' (< *θης, ιθῆς*) 3 Sing. Aor. 1 II. π, 223: *τιθῆμι* 2.
θηκάμενος Part. Aor. 1 Med. Pind. P. 4, 29; -αι 201; *καταθηκάμενος* Ol. 6, 39; *καταθηκάμενος* P. 9, 62: *τιθῆμι* 2.
θηκαν (< *ιθῆκαν*) 3 Plur. Aor. 1 II. ω, 795; Od. α, 223: *τιθῆμι* 2.
θηκато (< *ιθῆκατο*) 3 Sing. Aor. 1 Med. II. ν, 31: *τιθῆμι* 2.
θηκε (< *θη', ιθῆς*) 3 Sing. Aor. 1 II. β, 482 Γ²; Hes. Th. 447. 450: *τιθῆμι* 2.
θηκός Vb. Aesch. Sept. 944: *θήγω* 3.
θηέας (< *θηέας*) Part. Aor. dor. Pind. Ol. 10, 20: *θήγω* 3.
θήεας (< *θηέας*) Part. Aor. Eur. Or. 51: *θήγω* 3.
θηέσθω 3 Sing. Imper. Aor. Med. II. β, 382: *θήγω* 3.

- θήλω* Fut. Eur. Cycl. 244: *θήγω* 3.
θηόω 2 Sing. Opt. Praes. II. ω, 418: *θηέμεθα* 1.
θηραθ(ην) Aor. Pass. -*θηέμεθα* Aesch. Prom. 1072: *θηράω* 4.
θηραο - Aor. *θηράσας* Aesch. Pers. 229: *θηράω* 4.
θηράσομαι (< *θηράσω*) Fut. Eur. Baech. 228; I. T. 1324 (380): *θηράω* 4.
θηράσω (< *θηράσομαι*) Fut. von den Atticisten verworfen, aber bei Soph. Phil. 958; Eur. I. T. 1426; Xen. Cyr. 1, 4, 16; An. 4, 5, 24; Mem. 3, 11, 7: *θηράω* 4.
θηρατός (< -τός) Vb. Soph. Phil. 116: *θηράω* 4.
θηρατός (< -τός) Vb. Polyb. 10, 47: *θηράω* 4.
θηρενθ(ην) (< *θηραθ(ην)*) Aor. Pass. -*θηέμεθα* Pl. Soph. 211, a; -*θηέμεθα* 222, c; *θηρέω* 4.
θηρενο - (< *θηραο*) Aor. -*θηέμεθα* Phil. 65, a; -*θηέμεθα* Theat. 197, c; *θηρέω* 4.
θηρευς(αμην) (< *ιθῆρευς(αμην)*) Aor. Med. -*θηέμεθα* Pl. Euthyd. 290, c; -*παύειν* d: *θηρέω* 4.
θηρεύω (< *θηρέω*) Fut. Aesch. Prom. 858 (> *θηρέω*); Pl. Theat. 166, c; *θηρέω* 4.
θησαίω 3 Sing. Opt. Aor. Od. α, 191: *θηέμεθα* = *θεῶμεθα* 1.
θήσας 2 Sing. Fut. Med. ύλο- Od. δ, 163: *ιθῆσας* 5.
θήσας 3 Sing. Fut. Od. ν, 152; Pl. Leg. 733, c: *τιθῆμι* 2.
θήσειν (< *θηέσειν, θηέμεθα*) Inf. Fut. II. τ, 298: *τιθῆμι* 2.
θήσεις 2 Sing. Fut. II. π, 90; Pl. Theat. 165, b: *τιθῆμι* 2.
θήσομεν (< *θηήσομεθα, θηέμεθα*) Inf. Fut. Pind. P. 10, 58: *τιθῆμι* 2.
θησίμεθα (< *θηήμεθα, θηέμεθα*) Inf. Fut. II. π, 35 B²: *τιθῆμι* 2.
θήσεσθαι Inf. Fut. Med. Pl. Theat. 208, c; Crat. 390, d: *τιθῆμι* 2.
θήσετα 3 Sing. Fut. Med. ύλο- Od. γ, 27: *ιθῆσας* 5.
θήσεται 2 Plur. Fut. II. ω, 57; Thuc. 1, 40: *τιθῆμι* 2.
θήσομαι 1 Sing. Fut. Med. Pind. I. 1, 3; Eur. Alc. 1113; Andr. 380.

1 (be)schauen, betrachten. 2 setzen, legen, stellen. 3 schärfen.
4 (er)jagen. 5 untersetzen, -legen, -stellen. 6 be-, anrühren. 7 (zer-)quetschen. 8 drücken, pressen. 9 sterben. 10 heiligen, beschleunigen.

827; ἔπο- Od. β, 194; ε, 143: (ἔπο)τίθημι 2. 5.
 Θησόμεθα 1 Plur. Fut. Med. ἔπο-
 II. θ, 36. 467; φ, 293: ἔποτίθημι 5.
 Θήσομεν 1 Plur. Fut. Ap. Rh. 2,
 693; Xen. Mem. 4, 2, 17; Pl.:
 τίθημι 2.
 Θήσονται 3 Plur. Fut. Med. II. ω,
 402; Pind. P. 9, 63; vgl. -ομαι,
 -εσθαι: τίθημι 2.
 Θήσονται 3 Plur. Fut. -ουσ' II. π,
 673; Pl. Leg. 471, c; 495, c: τί-
 θημι 2.
 Θήσω 1 Sing. Fut. Od. φ, 74; Eur.
 Bacch. 863; Lys. 32, 28: τίθημι 2.
 Θήσων Part. Fut. Aesch. Ag. 66:
 τίθημι 2.
 Θῆται 3 Sing. Conj. Aor. 2 Med.
 Her. 1, 29; Pl. Theaet. 172, a; Crat.
 384, d: τίθημι 2.
 Θέγειν Inf. Aor. Soph. O. C. 1133;
 Eur. Bacch. 304: θηγάνω 6.
 Θίγης s. u. θίγω.
 Θίγουμε Opt. Aor. 2 -μ' Eur. Ale.
 345: θηγάνω 6.
 Θίγον (< θίγον) Aor. 2 Pind. I.
 1, 18; -εν Theocr. 1, 59: θηγάνω 6.
 Θίγοντ- s. n. θίγυν.
 Θίγω Conj. Aor. 2 θίγης Eur. Hel.
 567: θηγάνω 6.
 Θίγῶν Part. Aor. 2 Soph. O. C. 470;
 Xen. Cyr. 6, 4, 9; -όντα Soph.
 Phil. 408: θηγάνω 6.
 Θίξομαι (< θίξω) Fut. Med. -ετας
 Eur. Hipp. 1056; προσθίξαι Heracl.
 652 Mauthiae, Witzschel (-u Elms-
 ley) (381): θηγάνω 6.
 Θίξω (< θίξομαι) (381) Fut. He-
 rodian.: θηγάνω 6.
 Θλάσσα (< θλάσσω) (26) Aor. ep.
 -ε II. ε, 307: θλάω 7.
 Θλαστές Vb. Ar. Fr. 345: θλάω 7.
 Θλάσσω Fut. ἐν- Hipp. 2, 507 (26):
 θλάω 7.
 Θλίψθ(ην) s. u. θλίβωθην.
 Θλίψεται Fut. Med. Od. φ, 221:
 θλίβω 8.
 Θλίψω Fut. ἀπο- Eur. Cycl. 237
 (> ἀπαλίψω): θλίβω 8.
 Θνήξομαι (< τεθνήξω, τεθνήξομαι,
 θανέομαι) (381), θανέομαι) Fut.
 nur Anth. 9, 354: θνήσκω 9.

Θνήξω Conj. Aor. 1 Aesop. 134:
 θνήσκω 9.
 Θράσσω Fut. Empedocel. 346: θρά-
 ζω 10.
 Θραύσσομαι (> θραύησσαι) Fut.
 Med. Eur. Cycl. 550; -άμσθαι El.
 836: θραύω 11.
 Θραύησατο Aor. Med. Anth. 9, 244:
 θραύω [13] 11.
 Θραύησται (< θραύασομαι) Fut.
 Med. Ia- Aesch. Pr. 1025; sp. Stob.
 Ecl. Ph. 1, 52. 968: θραύω 11.
 Θράττο 3 Sing. Opt. Aor. 2 Med.
 αντ- st. συνθράττο Xen. An. 1, 9, 7;
 προσ- Dem. 16, 9: τίθημι 2.
 Θραύομαι (< θραυέομαι) Fut. II. η,
 179: θραύομαι 12.
 Θράρνυμαι Praes. sp. Nic. Ther. 130:
 θράνω 12.
 Θραυύνονται Conj. Her. 3, 109:
 θραυύομαι, θράνω 12.
 Θραυύμαι (< θραυέομαι) Fut. ἔπερ-
 Aesch. Sup. 874: θράνω 12.
 Θράξαι Inf. Aor. Aesch. Prom. 628:
 θράσσω 13.
 Θράξῃς Conj. Aor. Anth. Plan. 255:
 θράσσω 13.
 Θραυέομαι Fut. Med. Heayeh.:
 θράσσω 13.
 Θραυέσσοι Imprf. iter. Orph. Lith.
 140: θραύω 14.
 Θραυσθ(ην) Aor. Pass. -θῆς Ar.
 Nub. 997; -θέντα Soph. Ant. 476:
 θραύω 14.
 Θραυστός Vb. ἤμ- Eur. Herc. F.
 1096: θραύω 14.
 Θραύσω Fut. Ar. Av. 466: θραύω 14.
 Θραυτίον (< ἀντιδραμητίον Procl.
 in Tim. 1, 32) Vb. περι- Pl. Theaet.
 160, c: τρέχω 15.
 Θρεῖ-, θρέξας † s. n. ἰδρεῖα.
 Θρέξασσοι Imprf. iter. II. σ, 599:
 τρέχω 15.
 Θρίξω (< θρέξομαι) Fut. Simpl. sp.
 Lycophr. 108; ἀπο- Plato in Com.
 (Fr. Com. 2, 695): τρέχω 15.
 Θρίομαι Praes. Aesch. Sept. 78:
 θρίομαι 16.
 Θρόμβιος Part. Praes. Aesch. Ch.
 970; -μίνη Eur. Med. 51: θρίομαι 16.
 Θρεπτός Vb. Pl. Tim. 19, a; Rep.
 403, c: τρέφω 17.

11 bewirthen; schmansen. 12 springen, hüpfen. 13 beunruhigen, zer-
 brechen. 14 zerbrechen, zerschmettern, zermalmen. 15 laufen, rennen,
 eilen. 16 (ein Klagegeschrei) ertönen lassen. 17 fest, dick, fett machen,
 (er)nähren, erziehen.

θρέφθην Aor. Pass. Hes. Th. 192; vgl. ἰθρέφθην: τρέφω 1.
 θρέψα (< ἰθρέψα) Aor. II. α, 60; -ειν Od. λ, 309; Hes. Th. 319; Ap. Rh. 1, 762; θρέψ' II. β, 766; -ον Od. ε, 175; Eur. I. A. 710; -ασα Phoen. 280: τρέφω 1.
 θρέψαισ 3 Sing. Opt. Aor. 1 Med. Od. τ, 368: τρέφω 1.
 θρεψάμεν (< ἰθρεψάμεν) Aor. 1 Med. Pind. P. 9, 91; -αίμεν Soph. O. T. 1143; vgl. θρέψαισ: τρέφω 1.
 θρέψομαι Fut. Med. Hippocr. 1, 406; Xen. Cyr. 3, 3, 16; Pl. Rep. 568, d; 352, b; Crit. 54, a: τρέφω 1.
 θρέψω Fut. Soph. Ant. 660; Eur. Andr. 724; Ar. Equ. 799; Vesp. 736: τρέφω 1.
 θρήξαι (< θρήξω, θρανοῦμαι) Fut. ἀπο- Ar. Nub. 1005; μετα- Pax. 261; παρ- Ran. 193: τρέφω 2.
 θρελίξαι Part. Aor. Lycophr. 487: θρελίξω (-λίξω) 3.
 θρελίχθη Aor. Pass. II. ψ, 396: θρελίξω 3.
 θρυπτός Vb. ἐν- Dem. 18, 260: θρύπτω 4.
 θρυπθήσμαι (< θρύνομαι) Fut. Agr. An. 4, 19, 2: θρύπτω 4.
 θρύψομαι (< θρυπθήσμαι) Fut. Ar. Equ. 1163; Luc. Laph. 4: θρύπτω 4.
 θρύψω Fut. Greg. Nac. P. 134: θρύπτω 4.
 θύειν (< θύον) Imperf. Od. λ, 420 B*: θύω, θύνω 5.
 θύεσσε Imperf. iter. Hippon. Fr. 28 Bergk: θύω 6.
 θύει s. u. θύον.
 θύνον (< θύον, ἰθύνον, ἰθύνων) Imperf. II. β, 446; θύνει λ, 342: θύνω 5.

θύσ- Aor. θύσας II. ε, 219; Pl. Euthyd. 302, a; θύσας Thuc. 2, 71; -αυτες Xen. Cyr. 8, 3, 33: θύνω 6.
 θύσαμ(ην) Aor. Med. -μένους Pl. Rep. 278, a: θύνω 6.
 θύσσαι Fut. Med. Eur. Heracl. 340; Her. 7, 197: θύνω 6.
 θύσῃ (< θύσω) Fut. Theoc. 2, 28 (33): θύνω 6.
 θύσω (< θυσῶ) Fut. -εις Eur. El. 1141; -εν I. A. 583: θύνω 6.
 θύσιν Vb. Pl. Rep. 305, c: θύνω 6.
 θύψαι Aor. Hesych.: τρέφω 7.
 θῶ (< θείω, θείω) 1 Sing. Conj. Aor. 2 Eur. Andr. 737; παρ- Ar. Pax. 1214; Pl. Prot. 322, c: τίθημι 8.
 θωθήναι Inf. Aor. Pass. Hesych. θῶσθαι 9.
 θῶμεν (< θάμεν, θείμεν) 1 Plur. Conj. Aor. 2 Pl. Phaed. 79, a; Rep. 525, d: τίθημι 8.
 1) θῶνται Hesych.: θῶσθαι 9.
 2) θῶνται 3 Plur. Conj. Aor. 2 Med. Pl. Rep. 339, c: τίθημι 8.
 θωραχθεῖς (< θωρηχθήναι) Part. Aor. Pass. Pind. Fr.: θωρήσσω 10.
 θώρηξα Aor. II. π, 155: θωρήσσω.
 θωρήξομαι (< θωρήσομαι) Fut. Ar. Ach. 1135: θωρήσσω 10.
 θωρήσομαι (< θωρήξομαι) Fut. Hes. Theog. 431: θωρήσσω 10.
 θωρηχθήναι (< θωραχθ-) Inf. Aor. Pass. II. α, 226; -θέντες σ, 277: θωρήσσω 10.
 θώσασθαι Inf. Aor. Med. Hesych.: θῶσθαι 9.
 θῶσαν 3 Plur. Conj. Aor. 2 Pl. Leg. 762, c: τίθημι 8.
 θωσσύμεθα Fut. Epicharm. 167: θῶσθαι 9.
 θῶται Hesych.: θῶσθαι 9.
 θωνμασ- Aor. θωνμάσας Her. 9, 16: θωνμάω 11.

I.

ἰάθην Aor. Pass. pass. -θῆ Pl. Leg. 758, d; -θέντων Symp. 159, d. — Andoc. 2, 9; Anth. 6, 330; N. T. Luc. 6, 17: ἰάομαι 12.

ἰαθήσομαι Fut. Luc. Asin. 14; N. T. Matth. 8, 8: ἰάομαι 12.
 ἰάχησα (< ἰάχῃσα) Aor. Eur. Heracl. 752: ἰάχτω 13.

1 fest, diek, fett machen, (er)nähren, erziehen. 2 laufen, rennen, eilen. 3 einen Misston auf der Zither erzeugen. 4 zerreiben, zermahlen. 5 einherstürmen, eilen. 6 opfern. 7 räubern, rauchen. 8 setzen, legen, stellen. 9 speisen, sehmausen. 10 bepanzern, rüsten; Med. sich ~.

Ἰαλῶ Fut. *ἱαί-* Ar. Nob. 1299; *ἱαί-* *αἰλλῶ* 14.
ἱανθεις Part. Aor. Pass. Pind. O. 2, 12; *ἱαίνο* 15.
ἱάνθη Aor. Pass. II. α, 103 B*; -ης Od. φ, 47; ω, 352; *ἱανθῆς* II. τ, 174; vgl. *ἱανθεις*; *ἱαίνο* 15.
ἱάνθης n. -ῆς s. n. *ἱόνθη*.
ἱασάμενος Part. Aor. Pl. Symp. 193, d; *ἱάσμαι* 12.
ἱασάμεν (<ἱα-) Aor. -ατο Pl. Phaed. 89, a; -ηται Leg. 933, c; -ατο Hipp. min. 373, a; -ατο Xen. Cyr. 8, 2, 2; -ασθαι, -άμενος; *ἱάσμαι* 12.
ἱασασθαι Inf. Aor. Isocr. 4, 114; -άμενος Pl. Symp. 191, d; *ἱάσμαι* 12.
ἱάσι (<ἱάσις) 3 Plur. Praes. Xen. Cyn. 13, 16; ἄπεισι 5, 14; Hell. 5, 1, 33; μεθίσαι Mem. 2, 1, 33; auch Her. (neben *ἱάσι* [267]) ἄπεισι 2, 41; 1, 194 (> ἄπεισι) (273); (ἀφ)ἱάσι 16.
ἱάσι 3 Plur. Praes. II. π, 160; Xen. Cyr. 8, 6, 2; Pl. Symp. 174, b; *ἱάσι* 17.
ἱάσμαι (<ἱάσμαι) Fut. Pl. Gorg. 447, b; -εται Eur. H. F. 1107; -άμενος Isocr. 6, 101; *ἱάσμαι* 12.
ἱάται 3 Sing. Perf. Pass. N. T. Marc. 5, 29; *ἱάσμαι* 12.
ἱάτο Imperf. *ἱάτ* II. μ, 2; *ἱάσμαι* 12.
ἱάσκειν (<ἱάσκω) Imperf. Hes. Sc. 232; *ἱάω* 13.
ἱάσκη (<ἱάσκησθαι) Aor. Eur. Or. 512 (> *ἱάσκησθαι*); *ἱάσκη* 13.
ἱάσσω Fut. Eur. Phoen. 1523 (> ἱάσσω); *ἱάσκη* 13.
ἱάσκω (<ἱάσκειν) Imperf. II. σ, 29; *ἱάω* 13.
ἱάσκη Part. Perf. ἄμφ. II. β, 316; *ἱάσκη* 18.
ἱάσκη Perf. Soph. Tr. 229; *ἱάσκη* 20.
ἱάσκη (v) Aor. 2 II. β, 82 A; *ἱάσκω*, *ἱάσκω* 19.
ἱάσκη (<ἱάσκη) 2 Sing. Imper. Aor. 2 Pl. Theaet. 192, c; *ἱάσκω*, *ἱάσκω* 19.
ἱάσκη (<ἱάσκω, ἱάσκω) Inf. Aor. 2 II. γ, 236 A; *ἱάσκω*, *ἱάσκω* 19.
ἱάσκη (<ἱάσκω, ἱάσκω) Inf. Aor. 2 II. α, 246; Pl. Phaedr. 250, b; *ἱάσκω*, *ἱάσκω* 19.
ἱάσκω (<ἱάσκω, ἱάσκω) Inf. Aor. 2; Pind. N. 7, 25; *ἱάσκω*, *ἱάσκω* 19.

1) *Ἰδρύνθην* 3 Sing. Conj. Aor. 2 II. α, 337; *ἰδρύνθην*, *ἰδρύνθην* 19.
2) *Ἰδρύνθην* 2 Sing. Aor. 2 Med. II. γ, 163 (Wolf); *ἰδρύνθην*, *ἰδρύνθην* 19.
ἰδρύνθην 2 Sing. Conj. Aor. 2 II. γ, 449; Pl.: *ἰδρύνθην*, *ἰδρύνθην* 19.
ἰδρύνθην 2 Plur. Aor. 2 II. δ, 249; *ἰδρύνθην*, *ἰδρύνθην* 19.
ἰδρύνθην 2 Dual. Pl. Critia 110, a; *ἰδρύνθην*, *ἰδρύνθην* 19.
ἰδρύνθην Inf. Aor. 2 II. λ, 719; *ἰδρύνθην*, 273; *ἰδρύνθην*, *ἰδρύνθην* 19.
ἰδρύνθην 3 Sing. Opt. Aor. II. β, 195; *ἰδρύνθην*, *ἰδρύνθην* 19.
ἰδρύνθην 3 Plur. Opt. Aor. 2 Od. α, 163; *ἰδρύνθην*, *ἰδρύνθην* 19.
ἰδρύνθην 3 Plur. Opt. Aor. 2 II. μ, 268; Xen. Cyr. 1, 1, 3; *ἰδρύνθην*, *ἰδρύνθην* 19.
ἰδρύνθην Opt. Aor. 2 Od. α, 147; *ἰδρύνθην* II. δ, 223; Pl. Symp. 177, c; *ἰδρύνθην* Rep. 375, d; *ἰδρύνθην* 476, c; *ἰδρύνθην* Aesch. Prom. 895; *ἰδρύνθην* Pl. Rep. 611, d; *ἰδρύνθην*, *ἰδρύνθην* 19.
ἰδρύνθην 2 Sing. Opt. Aor. 2 II. δ, 223; *ἰδρύνθην*, *ἰδρύνθην* 19.
ἰδρύνθην 1 Plur. Aor. 2 Od. μ, 244; *ἰδρύνθην*, *ἰδρύνθην* 19.
ἰδρύνθην 1 Sing. Aor. 2 II. α, 436; *ἰδρύνθην*, *ἰδρύνθην* 19.
ἰδρύνθην 3 Pl. Aor. 2 Od. μ, 258; *ἰδρύνθην*, *ἰδρύνθην* 19.
ἰδρύνθην - Stammform des Part. Aor. 2 *ἰδρύνθην*; Pl. Parm. 132, b; -α Pl. Symp. 213, b; -ας Rep. 496, c; *ἰδρύνθην*, *ἰδρύνθην* 19.
ἰδρύνθην 3 Sing. Pluperf. *ἰδρύνθην* Her. 2, 150 [110]; *ἰδρύνθην* 21.
ἰδρύνθην (< *ἰδρύνθην*) Aor. Pass. Her. 1, 172; Thuc. 3, 72; Xen. Cyr. 8, 4, 10; *ἰδρύνθην* 21.
ἰδρύνθην Perf. selten καθ. Arist. de part. An. 3, 4; καθ. *ἰδρύνθην* 22.
1) *ἰδρύνθην* Perf. Theocr. 17, 21; Aesch. Sup. 413; *ἰδρύνθην* 21.
2) *ἰδρύνθην* Perf. Med. Her. 2, 42; Pl. Symp. 195, c; *ἰδρύνθην* 21.
ἰδρύνθην (< *ἰδρύνθην*) Aor. Pass. meist ep. II. η, 56; ἀφ. Anth. Pl. 260; ἐν. Anth. 10, 9; *ἰδρύνθην* 21.

11 sich wundern, bewundern. 12 heilen. 13 schreien, laut rufen. 14 zusenden, antreiben. 15 erwärmen; erweichen, erfreuen. 16 senden; ἀφ. entsenden. 17 gehen. 18 umrauschen. 19 *ἰδρύνθην*, ep. auch *ἰδρύνθην* sehen, betrachten, zu-, an-, einschauen; Pass. gesehen werden, scheinen. 20 kommen, gelangen; befallen. 21 niedersetzen, errichten. 22 niedersetzen; Pass. sich setzen, sich niederlassen; Med. errichten.

Ἰδρῶσα Aor. Od. γ, 37: ἰδρῶ 1.
 Ἰδρῶσαμην Aor. Med. Pl. Tim. 38, d;
 Eur. Herc. Fur. 49: ἰδρῶ 1.
 Ἰδρῶσαι Aor. Anth. 7, 109; Nonn. D.
 422: ἰδρῶ 1.
 Ἰδρῶσθαι Inf. Perf. Pass. Soph. Tr.
 68; Thuc. 8, 40: ἰδρῶ 1.
 Ἰδρῶσμαι Fut. Med. Eur. Heracl.
 397: ἰδρῶ 1.
 Ἰδρῶσω Fut. καθ- Eur. Baech. 1339:
 ἰδρῶ 1.
 Ἰδρῶσαν Vb. Ar. Fr. 923: ἰδρῶ 1.
 Ἰδρῶσα Part. Praes. II. λ, 598: ἰδρῶ 2.
 2) Ἰδρῶσα Aor. II. δ, 27; Xen. Cyr.
 8, 1, 38: ἰδρῶ 2.
 Ἰδρῶσω Fut. II. β, 388: ἰδρῶ 2.
 Ἰδῶ (< ἰδῶμι) 1 Sing. Conj. Aor. 2
 II. ω, 555: ἰδῶν, εἰδῶ 3.
 Ἰδῶμαι Conj. Aor. 2 M. II. χ, 450;
 -μας τ, 144; -μας Od. δ, 412;
 -μαθα κ, 44; -μαθε θ, 307; -μα-
 ται: ἰδῶν, εἰδῶ 3.
 Ἰδῶμαι 1 Plur. Aor. 2 Od. φ, 112;
 Pl. Phaedr. 268, α: ἰδῶν, εἰδῶ 3.
 Ἰδῶμι (< ἰδῶ) 1 Sing. Conj. Aor. 2
 II. σ, 63: ἰδῶν, εἰδῶ 3.
 Ἰδῶν Part. Aor. 2 II. α, 148 Δ*: ἰδῶν,
 εἰδῶ 3.
 Ἰδῶσι 3 Plur. Aor. 2 II. τ, 174: ἰδῶν,
 εἰδῶ 3.
 Ἰε (< ἰεν, ἦεν, ἦτε, ἦν, ἦε, αἰ. ἦε,
 ἦεν) 3 Sing. Imprf. Od. η, 62:
 εἶπε 4.
 Ἰε Imper. ἔνι Theogn. 1240 Bek-
 ker [267]: ἔνιημι 5.
 Ἰε (< ἰε, ἦν) Imprf. ἀν- Her. 4,
 125 (> -ἰε) [267]: ἀνιημι 7.
 1) Ἰε (< ἰε, ἦν) 3 Sing. Imprf. II. α,
 479 B*; παρ- Xen. Cyr. 1, 4, 6; ἀν-
 Her. 4, 28; ἰε- 7, 124: ἦμας 5.
 2) Ἰε 2 Sing. Imper. II. φ, 338; ἔνιημι
 Od. α, 271; παρ- ω, 519; ἀν- Ar.
 Ran. 1462: (ἐν)ιημι 5a.
 Ἰε oder ἰεῖ (< ἰησι) 3 Sing. Praes.
 μεθῖσις oder μεθῖσι II. κ, 121;
 προῖσι β, 752 [266]: μεθῖμας 6.
 ἰεῖν (< ἰεῖν) 3 Plur. Opt. Praes.
 ἀφῖσιν: ἀφῖμας 9.
 ἰεῖς 2 Sing. Opt. Praes. ἀν- Od. β,
 185: ἀνιημι 7.

Ἰεν Imper. προ- Od. ε, 88; κ, 100
 [267] μ, 9: προῖμας 8.
 1) Ἰε (< ἰε, ἦν) 2 Sing. Praes.
 μεθῖσις Od. δ, 372 (> μεθῖμας
 Bekker) [266]: μεθῖμας 6.
 2) Ἰε 2 Sing. Imprf. προῖσις Od. ω,
 333 [267]: προῖμας 8.
 ἰεῖς Part. Praes. ἀφῖσις II. α, 51;
 ἀποπροῖσις Od. χ, 82: ἐφ-, ἀπο-
 προῖμας 8.
 ἰεῖς (< ἰε, ἦν) 2 Sing. Praes.
 μεθῖσις II. ζ, 523 (> μεθῖμας
 Bekker) [266]: μεθῖμας 6.
 ἰεῖσις (< ἰεσις) 3 Pl. Praes. II. γ,
 152; προῖσις λ, 270; Her.: (προ)-
 ἦμας 8.
 Ἰεν 1 Plur. Praes. μεθῖμας II. ξ,
 364; ἀφῖμας Pl. Rep. 451, b: μεθ-,
 ἀφῖμας [466] 6. 9.
 ἰεν (< ἰεναι, ἰέναι) Inf. Praes.
 Hes. bei Athen 10, 782, α: ἦμας 7a.
 ἰεναι (< ἰεν, ἰεναι, ἰέναι) Inf.
 Praes. ἰα- Od. χ, 470: εἶμας 5.
 ἰεναι (< ἰεν, ἰέναι) Inf. Praes.
 μεθ- II. σ, 114 [266]: ἦμας 5.
 ἰεναι (> ἰέναι Wolf) Part. Med.
 (327) Od. ε, 5; -ον τ, 187; ἰέναι
 II. σ, 291; -αῖμας σ, 707; -αῖμας Od.
 υ, 358: εἶμας 4.
 ἰεναι Part. Aor. 2 Med. Pl. Crat.
 419, e: ἦμας 9a.
 ἰεναι 1 Pl. Praes. Med. Soph. Ant.
 432: ἦμας 9a.
 ἰεναι Imprf. Ar. Equ. 625: ἦμας 10.
 ἰεν (< ἰε, ἦεν, ἦν, ἦε, αἰ. ἦε,
 ἦεν) 3 Sing. Imprf. Od. ε, 30 B*:
 εἶμας 4.
 ἰεν 3 Plur. Imprf. ἐν- nach Aristarch
 II. α, 273 (> ἔνιεν): ἐνιημι 9b.
 ἰεν (< ἰεον) 3 Pl. Imprf. II. μ, 33;
 Pind. I. 1, 25; μεθῖεν Od. φ, 377
 [267]: (μεθ)ῖμας 6.
 ἰέναι (< ἰέναι, ἰέναι) Inf. Praes.
 ἀφ- Pl. Leg. 962, d: ἀφῖμας 9.
 ἰέναι (< ἰεν, ἰέναι, ἰέναι) Inf.
 Praes. II. α, 227; Xen. Pl. u. s. w. 2:
 εἶμας 4.
 ἰεν- Stammform des Part. ἰεῖς: ἰέναι
 Pl. Theaet. 194, α: ἦμας 5.
 ἰεναι 3 Plur. Praes. Med. Od. χ,

1 niedersetzen, errichten. 2 schwitzen. 3 εἰδῶν, ep. auch ἰδῶν sehen, betrachten, zu-, an-, einsehen; Pass. gesehen werden, scheinen. 4 gehen. 5 senden. 5a zusammenbringen; hören, vernehmen. 6 nachlassen. 7 hin- auf-, emporsenden, -schicken. 8 vor(aus)schicken, entsenden. 9 entsenden. 9a senden, schicken. 9b stellen, setzen, legen. 10 eilig gehen, eilen.

304 (> ἵκνται von ἵκημι Wolf.):
 ἵκνται 3 Pl. Praes. Med. Xen. An. 5,
 7, 24; ἵκημι 9a.
 ἵκντο 3 Pl. Imperf. Il. 7, 501; Xen.
 An. 4, 2, 7; 5, 2, 8; ἵκημι 9a.
 ἵκς (< ἵκς) 2 Sing. Imperf.: ἵκς 4.
 ἵκσαν Imperf. Her. stots, und ἀπέρχον
 [267] ἀφ- Thuc. 4, 45; φφ- 21, 79;
 ἀπέρχου 9.
 ἵκσθαι Inf. Praes. N. Her. 6, 134;
 Xen. An. 3, 4, 41; 5, 7, 25; ἵκημι 9a.
 ἵκσθαι 2 Plur. Imper. Praes. Med.
 Il. 11, 274; ἵκς 4.
 ἵκσθαι Imperf. iter Theogn. 157; με-
 θίσκει Ap. Rh. 3, 274; μεθίσκει 6.
 ἵκσθαι Imper. ἀφ- Pl. Theact. 146, b;
 ἀπέρχου 9.
 1) ἵκτε 2 Plur. Imper. Praes. μεθ-
 ίστε Il. 8, 234; ἀφίστε Od. 7, 251;
 (μεθ-, ἀφί-) 6. 9.
 2) ἵκτε 2 Plur. Praes. καθίστε Il. 7,
 132; μεθίστε 11, 409; 7, 116; ἀφ-
 ίστε Lys. 7, 8; καθ-, μεθ-, ἀφ-
 ίσθαι 5. 9.
 ἵκτο 3 Sing. Plsperf. Her. 9, 78; ἵκημι 9a.
 ἵκτων Imperf. Il. 7, 258; Od. 11, 209;
 ἵκτων 11.
 ἵκς Imper.: ἵκς 12.
 ἵκς (< ἵκσων) Imperf. Eur. Alc.
 946; ἵκς 12.
 ἵκσων (< ἵκς) Imperf. iter. Od. 7,
 409; ἵκς 12.
 ἵκσων Part. Perf. συν- Galen. de
 Us. part. 19, 11; ἵκς 12.
 ἵκσων Aor. Dio Cass. 50, 2; Philo-
 strat. V. Apoll. 2, 11, 59; συν-
 Plut. M. 665; ἵκς 12.
 ἵκσων Imperf. Il. 11, 522; Her. 4,
 146; ἵκς 12.
 1) ἵκ (< ἵκς) 3 Sing. Conj. Praes.
 Od. 7, 194; Pl. Tim. 84, 1 A;
 ἵκς 4.
 2) ἵκ (< ἵκς) 3 Sing. Conj. Praes.
 ἀφίκ Pl. Parm. 156, 1; ἀφίκ 9.
 ἵκλα Aor. Il. 11, 19; ἵκλα 13.
 ἵκνω Aor. -ων Od. 8, 426; ἵκνη
 Conj. Il. 11, 119; ἵκνω 14.
 ἵκνη s. n. ἵκνω.
 ἵκς (< ἵκσθαι) 2 Sing. Conj. Praes.
 Il. 11, 295; Eur. Ion. 1603; ἵκς 4.

ἵκσθαι (< ἵκς) 2 Sing. Conj. Praes.
 Il. 11, 67; ἵκς 4.
 ἵκσι (< ἵκ) 3 Sing. Conj. Praes.
 Il. 11, 701; ἵκς 4.
 ἵκσι (< ἵκσι, ἵκσι, ἵκσι) 3 Sing. Praes.
 Il. 7, 158; Od. 7, 130; 1, 239; Xen.
 Cyr. 8, 3, 28; ἀνίσι Od. 8, 568;
 Pl. Crat. 403, c; ἵκσι Od. 11, 65
 [267]; (ἀν-, ἐν-) ἵκσι 5.
 ἵκσι (< ἵκ) 3 Sing. Conj. Praes.
 μεθίκσι Il. 7, 234 [266]; με-
 θίκσι 6.
 ἵκσμαι (< ἵκσμαι) Fut. Ion. -ετα
 Od. 11, 520, 525 [11]; ἵκσμαι 15.
 ἵκσι (< ἵκσι) 3 Sing. Praes. dor.
 ἵκ- Pind. l. 2, 9, ἵκ- Theocr. 414;
 προίσι 11, 47 [256]; ἵκσι 16.
 ἵκ' (< ἵκ) 2 Sing. Imper. Il. 7, 390;
 Enr. Phoen. 921; ἵκς 4.
 ἵκς (< ἵκ') 2 Sing. Imper. Praes.
 Il. 11, 32 Γ"; Aesch. Pers. 657;
 Eur. El. 1340; Ar. Vesp. 1153;
 Nub. 497; Pl. Γ"; ἵκς 4.
 ἵκνω Aor. Od. 7, 197; ἵκνω 17.
 ἵκνω Imperf. Od. 7, 8; ἵκνω 17.
 ἵκνω Aor. Pass. Il. 11, 475; ἵκνω 17.
 ἵκσθαι Aor. Il. 11, 693; Her. 4, 122;
 ἵκνω 18.
 ἵκνω Imperf. Il. 8, 210; ἵκνω 19.
 ἵκτω (< ἵκτω) 3 Plur. Aor. 2 Od.
 Plsperf. Her. [109]; ἵκτω 20.
 ἵκτω (< ἵκτω) 3 Plur. Aor. 2 Od.
 Plsperf. Her. [100]; ἵκτω 20.
 ἵκτας Conj. Aor. 2 Pl. Phaedr.
 276, d; ἵκτω 20.
 ἵκνωσθαι 1 Plur. Praes. Od. 11,
 339; ἵκτω 20.
 ἵκνω Aor. 2 Il. 8, 260; Eur. Med.
 484; -οίμην Ion. 11, 14; selten in
 Prosa Thuc. 5, 40; ἵκτω 20.
 ἵκνω Imperf. Il. 11, 317; ἵκνω 22.
 ἵκτω Plsperf. oder Aor. 2 sync. Hes.
 Th. 481 [149, 150]; ἵκτω 20.
 ἵκσθαι (< ἵκσθαι) Imper. Theocr. 13,
 142; ἵκσι 21.
 ἵκσάμην (< ἵκσάμην, ἵκσάμην)
 Aor. Med. Ap. Rh. 1, 1093; ἵκσά-
 μαι 21.
 ἵκσάμην (< ἵκσάμην) Aor. Med.
 Luc. de Socr. 12; ἵκ- Xen. Cyr. 7,
 2, 19; ἵκσάμαι 21.

11 sich setzen, sitzen. 12 sich setzen, lagern, sitzen. 13 werfen, senden,
 schlessen. 14 erwärmen; erweichen, erhitzen. 15 heilen. 16 zusenden.
 17 gerade machen; lenken, leiten; recht machen. 18 gerade an-, vordringen;
 anstürmen. 19 gelangen, erreichen, kommen. 20 kommen, gelangen; be-
 fallen. 21 = ἵκσμαι versöhnen. 22 wohin kommen, gelangen, erreichen.

Ἰλάσθην Aor. Pass. pass. N. T. Luc. 18, 13: ἰλάσκομαι 4.
 ἰλάσσομαι (< ἰλάσσομαι, ἰλάζομαι) Fut. Pl. Phaedr. 95, a: ἰλάσκομαι 4.
 ἰλασσάμην (< ἰλασσάμην, ἰλαζάμην) Aor. Med. II. α, 100: ἰλάσκομαι 4.
 ἰλάσσεαι Fut. II. α, 147; vgl. ἰλάσσομαι: ἰλάσκομαι 4.
 ἰλάσσομαι (< ἰλάσσομαι, ἰλάζομαι) Fut. Od. γ, 419: ἰλάσσομαι 4.
 ἰλάτε 2 Plur. Imper. Ap. Rh. 4, 984; Maneth. 6, 754: ἰλῆμι 4.
 ἰληθεῖ (ἰλαθεῖ) Imper. Od. 1, 380: ἰλῆμι 4.
 ἰλήκω Opt. Perf. Hym. 1, 165: ἰλῆμι 4.
 ἰλήκω Conj. Perf. Od. φ, 365: ἰλῆμι 4.
 ἰμασα (< ἰμασσα) Aor. II. λ, 250: ἰμάσω 5.
 ἰμασσα (< ἰμασα) Aor. II. ο, 17: ἰμάσω 5.
 ἰμασσόμενος Fut. Pass. Anth. 7, 696: ἰμάσω 5.
 ἰμείρατο Opt. Aor. Med. II. ξ, 163: ἰμείρω 6.
 ἰμερον Imperf. Aesch. Pers. 233; II. κ, 431: ἰμείρω 6.
 ἰμείροντο Imperf. Med. Her. 6, 120: ἰμείρω 6.
 1) ἱμεν 1 Plur. Praes. II. ς, 155; Od. β, 127; σ, 258; κ, 431; ἔμμεν Eur. Phoen. 615; ἀπ- Xen. An. 2, 2, 10 B*: εἶμι 1.
 2) ἱμεν (< ἱμενας, ἱμενας, ἱνας) Inf. Praes. II. α, 170 Γ*; Pind. O. 6, 63: εἶμι 1.
 ἱμενας (< ἱμεν, ἱμενας, ἱνας) Inf. Praes. II. ν, 365; Od. θ, 287 [285]: εἶμι 1.
 ἰμείρεθην Aor. Pass. als Act. Her. 7, 44: ἰμείρω 6.
 ἰμερτός Vb. II. β, 751; Pind. P. 9, 75: ἰμείρω 6.
 ἰνδαλθεῖς Part. Aor. Pass. Lycophr. 961: ἰνδαλλομαι 7.
 ἰνδαλλετο Imperf. II. ς, 213: ἰνδαλλομαι 7.
 ἰουν 3 Plur. Imperf. ἡφ- Isac. 6, 40: ἀφίημι 2.
 ἱεα Aor. 1 sp. Qu. Sm. 12, 460; Anth. 8, 170: ἱω 8.
 ἱεομαι (< ἱεομαι) Fut. Od. τ, 20; Soph. Ai. 1365: ἰνδομαι 3.

ἱεον Aor. 2 II. ε, 773; -ες Hom., Hym. 1, 45 (< ἱεας): ἱω 8.
 ἱεομαι (> ἱεομαι) Fut. Anth. 9, 341: ἰνδομαι 3.
 ἱεω Fut. megar. Ar. Ach. 742: ἱω 8.
 ἱε: (< ἱεη [εἶη II. ω, 139; Od. ξ, 496?]) 3 Sing. Opt. II. ξ, 21 [287]; Pl. Tim. 17, d: εἶμι 9.
 ἱεον 3 Plur. Opt. Pl. Rep. 360, c; Xen. An. 1, 10, 5: εἶμι 9.
 ἱεον (< ἱεον) 3 Plur. Opt. Praes. ἀφίεον Xen. Hell. 6, 4, 3 (311): ἀφίημι 10.
 ἱοίην (< ἱοιμι) 1 Sing. Opt. Praes. Xen. Symp. 4, 16: εἶμι 9.
 ἱοιμεν 1 Plur. Opt. Praes. δευ- Pl. Leg. 635, e; εἰς- Prot. 314, c: (δευ-, εἰς-)εἶμι 9.
 ἱοτε (< ἱοιτε, ἱερε) 2 Plur. Opt. ἀφίοτε Pl. Ap. 29, d (311): ἀφίημι 10.
 ἱοτε 2 Plur. Opt. Praes.: εἶμι 9.
 ἱομεν (< ἱομεν) 1 Plur. Conj. Praes. mit verkürztem ω [283] II. β, 410 Γ*: εἶμι 9.
 ἱόν Neutr. Part. Praes. Xen. Oec. 20, 23; Pl. Parm. 138, e: εἶμι 9.
 ἱόνθ' Acc. Part. Praes. st. ἱόντα II. α, 567: εἶμι 9.
 ἱοντ- Stammform des Part. Praes. ἱόν: ἱόντος II. ν, 19 B*; Pl. Phaedr. 240, e; -τα II. π, 338 B*; -τα II. δ, 480 Γ*; Pl. Symp. 210, a; ἱόντε II. λ, 324; φ, 285; -τες κ, 87 B*; Xen. Mem. 4, 3, 13; -των II. κ, 359; Aesch. Pers. 245; Pl. Rep. 489, d; -τας II. σ, 286; Xen. Cyr. 3, 2, 31; vgl. ἱοῦσα, ἱοῦσιν: εἶμι 9.
 1) ἱόντων Gen. Plur. Part. Praes. s. u. ἱοντ-: εἶμι 9.
 2) ἱόντων (< ἱωσαν, ἱων) 3 Plur. Imper. Praes. Thuc. 4, 118; Pl. Leg. 956, e (321): εἶμι 9.
 ἱοῦσα Fem. Part. II. γ, 406 Γ*; -ης α, 482; -ων γ, 154; -αι ν, 254; -ας κ, 508. — Pl. Leg. 466, c: εἶμι 9.
 ἱοῦσιν Dat. Plur. Part. Xen. An. 2, 3, 6: εἶμι 9.
 ἱπταμαι Praes. Med. wie ἱσταμαι Luc. Soloe. 7; ἡφ- Mosch. 1, 16: ἱπτημι 11.

1 gehen. 2 entsenden. 3 kommen, gelangen; befallen. 4 versöhnen. 5 peitschen, geißeln. 6 sich schnehen, verlangen nach ... 7 mit-, zusammenspringen. 8 wohin kommen, gelangen, erreichen. 9 gehen. 10 ent-

Ἰστέμην Aor. Med. II. v, 592; Eur. Hel. 15; de-Pl. Leg. 686, a: Ἰστέμην 11.

1) Ἰστέμ 2 Sing. Praes. dor. Theocr. 14, 34 (> Ἰσός, Ἰσός): Ἰστέμ 12.

2) Ἰστέμ Part. Praes. lesb. Anth. Pal. 7, 718: Ἰστέμ 12.

Ἰστέμην 1 Plur. Praes. Pind. N. 7, 14: Ἰστέμ 12.

Ἰστέμ 1 Sing. Praes. dor. Pind. P. 4, 248: Ἰστέμ 12.

Ἰστέμ (< Ἰστέμ, Ἰστέμ, Ἰστέμ) 3 Plur. Imperf. II. a, 494 f; Eur. Bacch. 421 (> Ἰστέμ): Ἰστέμ 9.

Ἰστέμ (< Ἰστέμ) 3 Plur. Imperf. II. a, 405; Od. δ, 772; γ, 170; ψ, 152: Ἰστέμ, Ἰστέμ 12. 13.

1) Ἰστέμ 3 Plur. Praes. Epich. 26; Theocr. 15, 64: Ἰστέμ 12.

2) Ἰστέμ Dat. Part. Pind. P. 3, 29: Ἰστέμ 12.

Ἰστέμ 3 Plur. Conj. Praes. Inscript. Cret. 3053: Ἰστέμ 12.

Ἰστέμ (< Ἰστέμ, Ἰστέμ) 3 Plur. Praes. Ἰστέμ, Ἰστέμ 13.

Ἰστέμ 3 Sing. Aor., Med. II. ω, 607: Ἰστέμ, gleichchen, gleich machen.

Ἰστέμ 2 Plur. Praes. Perianth. Epist. Diog. Laert. 1, 99: Ἰστέμ 12.

Ἰστέμ 3 Sing. Praes. Theocr. 15, 146: Ἰστέμ 12.

Ἰστέμ Praes. dor. für Ἰστέμ - Theocr. 5, 97: Ἰστέμ 14.

Ἰστέμ Imper. Aor. Od. λ, 224; Eur. H. F. 1125: Ἰστέμ, Ἰστέμ 13.

Ἰστέμ Imperf. Od. τ, 203; γ, 31; Ap. Rh. Theocr. Lycophr.: Ἰστέμ 15.

Ἰστέμ (< Ἰστέμ) 1 Plur. Praes. Pl. Tim. 23, a: Ἰστέμ, Ἰστέμ 13.

1) Ἰστέμ Imperf. Her. 2, 106; κατ- 6, 43: (καθ-)Ἰστέμ, Ἰστέμ 16.

2) Ἰστέμ Imper. καθ- II. ε, 202; προσ- Mach. Athen. 6, 243, f; Xenarch. Athen. 10, 426, b: (καθ-, προσ-) Ἰστέμ 16.

Ἰστέμ (< Ἰστέμ) 3 Sing. Praes. ion. Her. 4, 103: Ἰστέμ, Ἰστέμ 16.

Ἰστέμ 3 Plur. Opt. Praes.: Ἰστέμ 16.

Ἰστέμ 3 Sing. Opt. Praes. Pl. Tim. 63, b: Ἰστέμ 16.

Ἰστέμ (< Ἰστέμ) 1 Plur. Opt. Praes.: Ἰστέμ 16.

Ἰστέμ 1 Sg. Opt. Praes.: Ἰστέμ 16.

Ἰστέμ 2 Sg. Opt. Praes.: Ἰστέμ 16.

Ἰστέμ (< Ἰστέμ) 2 Plur. Opt. Praes.: Ἰστέμ 16.

Ἰστέμ (< Ἰστέμ) 3 Dual. Praes.: Ἰστέμ 16.

Ἰστέμ (< Ἰστέμ) 2 Dual. Opt. Praes.: Ἰστέμ 16.

Ἰστέμ 1 Plur. Opt. Praes.: Ἰστέμ 16.

Ἰστέμ (< Ἰστέμ) 1 Plur. Opt. Praes.: Ἰστέμ 16.

Ἰστέμ 1 Sing. Opt. Praes. Pass.: Ἰστέμ 16.

Ἰστέμ 3 Plur. Opt. Praes.: Ἰστέμ 16.

Ἰστέμ 1 Sing. Opt. Praes. Pass.: Ἰστέμ 16.

Ἰστέμ 2 Plur. Opt. Praes.: Ἰστέμ 16.

Ἰστέμ 3 Dual. Opt. Praes.: Ἰστέμ 16.

Ἰστέμ 2 Dual. Opt. Praes.: Ἰστέμ 16.

Ἰστέμ (< Ἰστέμ) 2 Plur. Opt. Praes.: Ἰστέμ 16.

Ἰστέμ (< Ἰστέμ) 3 Dual. Opt. Praes.: Ἰστέμ 16.

Ἰστέμ 3 Sing. Opt. Praes. Pass. H- Pl. Rep. 380; d; καθ- Parm. 162, c: Ἰστέμ 16.

Ἰστέμ (< Ἰστέμ) 2 Dual. Opt. Praes.: Ἰστέμ 16.

Ἰστέμ 1 Sing. Praes. Pass. II. γ, 271; Pind. N. 8, 19; καθ- Pl. Theat. 169, b: Ἰστέμ 16.

1) Ἰστέμ 1 Plur. Praes. Pass.: Ἰστέμ 16.

2) Ἰστέμ 1 Plur. Imperf. Pass.: Ἰστέμ 16.

Ἰστέμ 1 Dual. Praes. Pass.: Ἰστέμ 16.

Ἰστέμ 1 Dual. Imperf. Pass.: Ἰστέμ 16.

Ἰστέμ 1 Plur. Praes. Ind.: Ἰστέμ 16.

Ἰστέμνος Part. Praes. Pass. II. δ, 203; -Ἰστέμνος Od. ξ, 162; -ψ η, 83; -Ἰστέμνος II. μ, 341; -Ἰστέμνος β, 271; -Ἰστέμνος σ, 486. — Pl. Leg. 661, a: Ἰστέμνος 16.

senden. 11 Ἰστέμ, Ἰστέμνος = πέτομαι, fliegen. 12 wissen, kennen. 13 wissen, 14 sich setzen, sitzen. 15 gleich, ähnlich machen, nachahmen. 16 setzen, legen, stellen.

- ἵσταμαι 1 Sing. Imperf. Pass. ἀν-
Pl. Prot. 335, c: ἵστημι 1.
ἵσταν Neutr. Part. Praes.: ἵστημι 1.
ἵσταν Inf. Praes. Pl. Crat. 437, b:
ἵσταν, ἵστημι 1.
ἵσταναι Inf. Praes. Her. 2, 110:
ἵστημι 1.
ἵστανειν Inf. Praes. καθ- Isac. 2,
29: καθίστανω 3.
ἵστατον Imperf. συν- Polyb. 4, 82:
συνιστάνω 4.
ἵσταντ- Stammform des Part. Praes.
Pl. Soph. 252, a: ἵστημι 1.
ἵστανται 3 Plur. Praes. Pass. Il. μ,
44; Xen. An. 1, 10: ἵστημι 1.
ἵσταντε (< ἵστασι, ἵστασις) 3 Plur.
Praes. dor. Tim. Loer. 100, b:
ἵστημι 1.
ἵσταντο 3 Plur. Imperf. Pass. Il. β,
473 B⁺: δι- Xen. An. 1, 8, 20:
ἵστημι 1.
1) ἵσταντων 3 Plur. Imper. Praes.:
ἵστημι 1.
2) ἵσταντων Gen. Part. Praes. Pl.
Soph. 252, a: ἵστημι 1.
ἵστας Part. Praes.: ἵστημι 1.
ἵστας 3 Sing. Imper. Praes. Pass.
Il. ν, 448: ἵστημι 1.
ἵστας 2 Sing. Praes. Ar. Fr. 445:
ἵσταν 1.
ἵστασα Fem. Part. Praes.: ἵστημι 1.
ἵστασαι 2 Sing. Praes. Pass.: ἵστημι 1.
ἵστασαν 3 Plur. Imperf. Ind. Her. 3,
48: ἵστημι 1.
ἵστασθαι Inf. Praes. Pass. Od. τ,
201; Xen. Cyr. 8, 6: ἵστημι 1.
1) ἵστασθαι 2 Plur. Ind. Praes. Pass.
καθ- Xen. Cyr. 8, 3: ἵστημι 1.
2) ἵστασθαι 2 Plur. Imper. Praes. Pass.
Il. λ, 591: ἵστημι 1.
3) ἵστασθαι 2 Plur. Imperf. Pass.:
ἵστημι 1.
ἵστασθην 3 Dual. Imperf. Pass.:
ἵστημι 1.
1) ἵστασθον 2 Dual. Praes. Pass.:
ἵστημι 1.
2) ἵστασθον 3 Dual. Praes. Pass.:
ἵστημι 1.
3) ἵστασθον 2 Dual. Imper. Praes.:
ἵστημι 1.
4) ἵστασθον 2 Dual. Imperf. Pass.:
ἵστημι 1.
ἵστασθω 3 Sing. Imper. Praes. Pass.:
ἵστημι 1.

- 1) ἵστασθων 3 Dual. Imper. Praes.
Pass.: ἵστημι 1.
2) ἵστασθων (< ἵστασθων) 3 Pl.
Imper. Praes. Pass.: ἵστημι 1.
ἵστασθωσαν (< ἵστασθων) 3 Plur.
Imper. Praes. Pass.: ἵστημι 1.
ἵστασιν 3 Plur. Praes. Il. ν, 336;
Pl. Phaedr. 232, d: ἵστημι 1.
ἵστασιν Imperf. iter. Od. τ, 574
[143]: ἵστημι 1.
ἵστασι 3 Sing. Imper. Praes. Pass.
Il. λ, 314; Od. ε, 31 A⁺: ἵστημι 1.
ἵστασι 2 Sing. Imperf. Pass. Eur. Alc.
1122; Phoen. 40; Pr. Vesp. 285:
ἵστημι 1.
ἵστασι (< ἵστη) 3 Sing. Imperf. Od.
τ, 574: ἵστημι 1.
ἵστατ 3 Sing. Imperf. Il. ν, 702:
ἵστημι 1.
ἵσταται 3 Sing. Praes. Pass. Il. ν,
173; Plad. O. 8, 78: ἵστημι 1.
1) ἵστατε 2 Plur. Praes. Ind.:
ἵστημι 1.
2) ἵστατε 2 Plur. Imper. Praes.:
ἵστημι 1.
3) ἵστατε 2 Plur. Imperf.: ἵστημι 1.
1) ἵσταν 3 Dual. Imper. Praes.:
ἵστημι 1.
2) ἵσταν 3 Dual. Imperf.: ἵστημι 1.
ἵστατο 3 Sing. Imperf. Pass. Il. ν,
333 B⁺: ἵστημι 1.
1) ἵστατον 2 Dual. Praes. Ind.:
ἵστημι 1.
2) ἵστατον 3 Dual. Praes. Ind.:
ἵστημι 1.
3) ἵστατον 3 Dual. Imperf.: ἵστημι.
4) ἵστατον 2 Dual. Imper. Praes.:
ἵστημι 1.
ἵσταν 3 Sing. Imper. Praes. καθ-
Pl. Leg. 928, d: ἵστημι 1.
ἵσταν 3 Dual. Imper. Praes.:
ἵστημι 1.
1) ἵτε (< ἵστατε) 1 Pl. Praes. Od.
η, 211; Xen. Hell. 6, 5, 44; Pl.
Rep. 328, a: ἵδα, ἵδω 2.
2) ἵτε 2 Plur. Imper. Pl. Phaed. 63,
b: ἵδα, ἵδω 2.
ἵστασι (< ἵστασι) 3 Pl. Praes. ν,
Her. 5, 71 (< ἵστασι) 1, 200; ἀν-
3, 62: ἵστημι 1.
ἵσταται 3 Plur. Praes. Her. 2, 50
[107]: ἵστημι 1.
ἵστη Imper. st. ἵσθησι Il. φ, 313:
ἵστημι 1.

1 setzen, legen, stellen. 2 wissen, 3 niedersetzen, hinstellen. 4 zu-

Τατη Imperf. Ar. Vesp. 40; ἀν- Her. 1, 196; Ιατημ 1.

Ιατη 2 Sing. Praes. Pl. Theset. 157, b; Ιατημ 1.

Ιατη 3 Sing. Conj. Praes.: Ιατημ 1.

Ιατη 2 Sing. Conj. Praes. Pass.: Ιατημ 1.

Ιατημεν 1 Plur. Imperf. Ind.: Ιατημ 1.

Ιατην 1 Sing. Imperf.: Ιατημ 1.

Ιατης 2 Sing. Praes. Ind.: Aesch. Ch. 885; Ιατημ 1.

Ιατης 2 Sing. Imperf. Ιατημ 1.

Ιατη 2 Sing. Conj. Praes. Pl. Prot. 356, b; Ιατημ 1.

Ιατησθε 2 Plur. Conj. Praes. Pass.: Ιατημ 1.

Ιατησθε 3 Dual Conj. Praes. Pass.: Ιατημ 1.

Ιατησθε 2 Dual. Conj. Praes. Pass.: Ιατημ 1.

Ιατησιν 3 Sing. Praes. Pl. Crat. 437, a; Ιατημ 1.

Ιατηται 3 Sing. Conj. Praes. Pass.: Ιατημ 1.

Ιατηται od. Ιατηται 3 Sing. Conj. Praes. Pass. Pl. Parm. 156, c; Ιατημ 1.

Ιατητε 2 Plur. Conj. Praes.: Ιατημ 1.

Ιατητε 2 Dual. Conj. Praes.: Ιατημ 1.

Ιατητε 3 Dual Conj. Praes.: Ιατημ 1.

Ιατω 3 Sing. Imperf. Praes. Il. α, 36; τ, 258; οἶδα, εἶδω 2.

Ιατῶ 1 Sing. Conj. Praes.: Ιατημ 1.

Ιατῶμαι 1 Sing. Conj. Praes. Pass.: Ιατημ 1.

Ιατῶμεθα 1 Plur. Conj. Praes. Pass. ἀν- Pl. Leg. 960, e; Phil. 41, b; Ιατημ 1.

Ιατῶμεθον 1 Dual. Conj. Praes. Pass.: Ιατημ 1.

Ιατῶμεν 1 Plur. Conj. Praes. Pl. Rep. 361, b; καθ- Rep. 421, b; Ιατημ 1.

Ιατῶνται 3 Plur. Conj. Praes. Pass. ἀν- Pl. Leg. 932, e; Ιατημ 1.

Ιατῶσι(ν) 3 Plur. Conj. Praes.: Ιατημ 1.

Ιαχανάσασον Imperf. Iter. Il. α, 723; Ιαχάνω 6.

Ιαχάνιτην Dual. Imperf. Il. ε, 747; Ιαχάνω 6.

Ιαχανάωτο Imperf. Il. μ, 38; Ap. Rh. 2, 864; Ιαχάνω 6.

Ιαχάνω (< Ιαχάνω) Aor. Ar. Ran. 941; Ιαχάνω 7.

Ιαχάνωτην Aor. Pass. Hippocr. 5, 676; Ιαχάνω 7.

Ιαχάνωμαι Fut. Med. κατ- Aesch. Prom. 269; Ιαχάνω 7.

Ιαχάνω (< Ιαχάνω) Aor. Her. 3, 24; Ιαχάνω 7.

Ιαχάνω Imperf. Med. Il. ε, 366; Xen. An. 6, 3, 9; Ιαχάνω 6.

Ιαχάνω Imperf. Il. ο, 618; Ιαχάνω 6.

Ιαχάνω Perf. Aesch. 1, 165; Ιαχάνω 8.

Ιαχάνωσιν Aor. Med. Pl. Gorg. 489; Ιαχάνωσιν 9.

Ιαχάνωσιν Fut. att. Lys. 6, 35; Ιαχάνωσιν 9.

Ιαχάνωσιν Vb. Pl. Rep. 533; Ιαχάνωσιν 9.

Ιαχάνω Aor. Soph. Ai. 502; Ιαχάνω 8.

Ιαχάνω Fut. Hom. Bait. 279; Ιαχάνω 8.

Ια 2 Plur. Imperf. Praes. Il. α, 335; Pind. P. 11, 3; Aesch. Sept. 110; Pl. Leg. 797, d; εἶμ 10.

Ιατην (ἡτην) 3 Dual. Imperf. Il. α, 347; εἶμ 10.

Ιατην 2, 3 Dual. Ind. Praes.: εἶμ 10.

Ιατην 3 Sing. Imperf. Praes. Il. η, 372 B*; Aesch.; Eur. Baech. 365; I. A. 1470; Hel. 1431; Pl. Ap. 19, a; Leg. B*: εἶμ 10.

1) Ιατην (< Ιατην, Ιατην) 3 Plur. Imperf. Aesch. Eum. 32 (321); εἶμ 10.

2) Ιατην 3 Dual. Imperf. Praes.: εἶμ 10.

Ιατησαν (< Ιατησαν, Ιατησαν) 3 Plur. Imperf. Praes. Eur. I. T. 1480; Pl. Leg. 765, a; 925, e; ἀπελ- 873, e; προ- Xen. Ven. 4, 3 (321); εἶμ 10.

Ια 1 Sing. Conj. Praes. Il. π, 245 B*; εἶμ 10.

εἶμ 10.

Ιαμεν (< Ιαμεν) 1 Plur. Conj. Pl. Parm. 163, b; εἶμ 10.

Ιών Part. Praes. Il. α, 138 A*; Pind. O. 3, 36; Xen. Cyr. 4, 5, 26; εἶμ 10.

Ιωσι 3 Plur. Conj. Praes. Il. μ, 239; Pl. Rep. 568, e; Leg. 796, e; εἶμ 10.

sammenstellen. 5 senden, schicken. trocken machen, dörren; demüthigen. 9 sich stark machen; versichern; fest

6 (an-, zurück)halten. 7 mager, stark sein; können, vermögen. 10 gehen.

K.

- καίερα Part. Aor. 2 κατα- Her. 1, 51: καίω 1.
καζόμενος Part. Nicet. Annal. p. 148: καίω 2.
καήμεναι (< καῖναι) Inf. Aor. 2 ep. II. φ, 210: καίω 1.
καῖναι (< καῖμεναι) Inf. Aor. 2 κατα- Her. 2, 107: καίω 1.
καήσομαι (< καυθήσομαι) Fut. Pass. sp. Apocr. Syr. 28, 24: κατα- N. T. 1 Cor. 3, 15: καίω 1.
καθαίρ- Aor. -ης Xen. Oec. 19, 8; Pl. Leg. 735, b (> καθαιρή): καθαίρω 3.
καθαρ(η) (< καθαρθ(η)) Aor. Pass. ἀποκαθαρή Arr. Ven. 27, 1: καθαίρω 3.
καθαρθ(η) (< καθαρ(η)) Aor. Pass. -θῆ, -θείς, -θέντα Pl. -θήτω Leg. 865, d: καθαίρω 3.
καθαροῦμαι Fut. Med. Pl. Crat. 396, e: καθαίρω 3.
καθαρίων Vb. Hippocr. 2, 129: καθαίρω 3.
καθαροῦ Fut. Xen. Oec. 18, 6: καθαίρω 3.
καθεδύσομαι (< καθεδύσομαι, καθεδούμαι) Fut. Diog. Laert. 2, 72: καθίζομαι 4.
καθεδύμαι (< καθεδύσομαι, καθεδούμαι) Fut. Med. -εῖ Ar. Ran. 200: -οῦμεθ' Av. 727: -οῦνται Ar. Eccl. 617: καθίζομαι 4.
καθεζόμεν (< ἐκαθεζόμεν) Imprf. -ζέτω II. α, 360 B; Aesch. Eum. 6; -όμεσθαι Eur. Heracl. 33; -εῖ Phoen. 75: καθίζομαι 4.
καθεῖατο (< καθῆντο) 3 Plur. Imprf. II. λ, 76: καθῆμαι 5.
καθεσθήσομαι (< καθεδύσομαι, καθεδούμαι) Fut. Med. προ- Aesch. 3, 167: καθίζομαι 4.
καθευδέναι Inf. Perf. Epiphan.: καθεύδω 6.
καθευδῶ Conj. Aor. Luc. Asin. 6: καθεύδω 6.
καθευδῶ Fut. Lys 1, 10; Xen. Cyr. 6, 2, 30: καθεύδω 6.
- καθευδῆτον Vb. Pl. Phaedr. 259, d: καθεύδω 6.
καθεῦδον (< καθῆδον, ἐκάθευδον) Imprf. -ε Od. δ, 304; -εῖ II. α, 611; Ar. Av. 495: καθεύδω 6.
κάθημαι 1 Sing. Praes. Pl. Phaed. 98, e: κάθημαι 5.
καθήμεθα 1 Plur. Praes. Pl. Dem. 11, 17: κάθημαι 5.
καθήμεθα 1 Plur. Imprf. Soph. Ant. 411: κάθημαι 5.
καθήμενος Part. Praes. Ar. Pax. 666: κάθημαι 5.
κάθηνται (< κατένται) 3 Plur. Praes. Pl. Rep. 555, d: κάθημαι 5.
καθῆντο (< καθείατο) 3 Plur. Imprf. Ar. Eccl. 302; Dem. 18, 30: κάθημαι 5.
καθῆρ-, κάθηρα (< ἐκάθηρα) Aor. -εν II. ε, 171; -αν Od. ζ, 93; καθῆρας ζ, 67; Xen. An. 5, 7, 35 (> -άρας); -ήσαντες Od. ω, 44. — καθῆρη Pl. Rep. 573, b; -αν, -άτες Leg.: καθαίρω 3.
καθῆρ(αμην) Aor. Med. -ηται Pl. Leg. 881, e; -άσθαι 868, a; -ασθαι, -άμενος Pl.: καθαίρω 3.
κάθηραι (< κατέραι) 2 Sing. Praes. Xen. Cyr. 3, 1, 6: κάθημαι 5.
καθῆσθαι Eur. Heracl. 55: κάθημαι 5.
κάθησθε 2 Plur. Praes. Dem. 2, 24: κάθημαι 5.
καθῆσθε 2 Plur. Imprf. Dem. 25, 21: κάθημαι 5.
καθῆστο (< καθῆτο, ἐκάθητο) Imprf. II. α, 569; Pl. Rep. 328: κάθημαι 5.
κάθητο 2 Sing. Imper. Praes. II. β, 191; Eur. I. A. 127: κάθημαι 12.
καθήσομαι Fut. Eur. Fr. 77: κάθημαι 5.
κάηται 3 Sing. Preses. Pl. Ap. 35, e: κάθημαι 5.
κάηται 3 Sing. Conj. Praes. Ar. Equ. 754: κάθημαι 5.
κάητο (< ἐκάητο, καθῆστο) Imperf. Dem. 18, 619: κάθημαι 5.
καθηῦδον (< ἐκάθευδον, καθεύδον)

1 (ver)brennen, anzünden; Pass. angezündet werden, anbrennen; Med. nur Aor. sich etwas anzünden. 2 überwältigen, überwinden; übertreffen, sich anszeichnen. 3 reinigen; Med. sich ~. 4 καθίζομαι sich niedersetzen, sitzen; καθίζω α. trans. niedersetzen, sich setzen lassen; β. intrans. u. Med.

Imprf. Pl. Symp. 217, d; 219, d; 220, d: καθίζω 6.
 καθίζομαι (< καθίσομαι, καθ-
 ισμαι) Fut. Med. Pl. Phacdr. 229,
 a: καθίζω 4.
 καθίζον (< καθίζων) Imprf. II. γ,
 426; θ, 436: καθίζω 4.
 καθίζας (< καθίσας) Part. Aor.
 dor. Theocr. 1, 12: καθίζω 4.
 καθίζω (< καθίσω, κατίσω, καθιῶ)
 Fut. Bion. 4, 16: καθίζω 4.
 καθισομαι (< καθίζομαι, καθ-
 ισμαι) Fut. Med. V. T. Ps. 131,
 13: καθίζω 4.
 καθισα (< καθισα, κατίσα, κἀτίσα)
 Aor. att. Eur. Phoen. 1184; Ar.
 Rau. 911; Thuc. 7, 82: καθίζω 4.
 καθισα(αμπ) Aor. Med. -μενος in
 συμπαρα- Dem. 28, 15; παρα- Xen.
 Cyr. 5, 5, 7: καθίζω 4.
 καθισομαι (< καθίζομαι, καθ-
 ισμαι) Fut. Med. sp. N. T. Luc.
 22, 30: καθίζω 4.
 καθίσας (< καθίζας) Part. Aor.
 II. ε, 489: καθίζω 4.
 καθισω (< κατίσω, καθιῶ, καθιζῶ)
 Fut. Apoll. Com. Fr. 4, 451: καθίζω 4.
 καθιῶ (< καθίσω, κατίσω, καθιζῶ)
 Fut. Xen. An. 2, 1, 4: καθίζω 4.
 καθοίμεθα 1 Plur. Opt. Praes. Ar.
 Lys. 149 ▷ καθήμεθα: καθήμαι 5.
 καθοίμην 1 Sing. Opt. Praes. Pl.
 Theag. 130, e: καθήμαι 5.
 καθοίτω 3 Sing. Opt. Praes. Ar.
 Rau. 919: καθήμαι 5.
 καθοίμαι 1 Sing. Conj. Praes. Eur.
 Hel. 1084: καθήμαι 5.
 καθοίμεθα 1 Plur. Conj. Praes.
 Dem. 4, 44: καθήμαι 5.
 καθοίντα 3 Plur. Conj. Praes. Dem.
 59, 67: καθήμαι 5.
 καίεν Imprf. für καίεν Od. τ, 397:
 καίω 1.
 καίεσκον (< καίεσκον) Imprf. Iter.
 II. ε, 562 [141]: καίω 7.
 καίεσσαντο (< καίεσσαν, καίεσα-,
 καίεσα-) II. α, 270: καίω 7.
 καίεσθε Imprf. Iter. Pass. II. ο,
 338 [141]: καίω 7.
 καίεσκον (< καίεσκον) Imprf. Iter.
 Ap. Rh. 4, 1514: καίω 7.

καίεσμαι (< καίεσμαι) Fut. Med.
 att. Eur. Phoen. 1501; λι- Lyc.
 c. Leocr. 17: καίω 7.
 καίεσσα (< καίεσσα, καίεσα, κα-
 ισσα) Aor. II. π, 693: καίω 7.
 καίεσσο (< καίεσα-, καίεσα-,
 καίεσα-) Aor. Med. II. α, 54; σ, 143:
 καίω 7.
 καίω (< καίω, καίω) (159. 162)
 Xen. Symp. 1, 15; Fut. Aesch. 1,
 67; εν- Her. 3, 74; παρα- Dem.
 8, 14: καίω 7.
 καίεσμαι (< καίεσμαι) Fut. Med.
 Intr. Ar. Eccl. 864; pass. Soph. El.
 971; Eur. Or. 1140 (159. 162):
 καίω 7.
 καίεθ- (γν) Aor. Pass. -εις Od. δ,
 402: καίω 8.
 καίεθ- (γν) Aor. Pass. V. T.
 Eccl. 6, 4: καίω 8.
 καίεθ- Aor. -ας Soph. Ant. 28:
 καίω 8.
 καίεθ- (γν) Aor. II. δ, 461
 B: καίω 8.
 καίεθ- Aor. Med. II. ε, 184;
 -άνην γ, 141: καίω 8.
 καίεθ- Fut. II. φ, 321: καίω 8.
 καίω α. u. καίω.
 κάμω Aor. 2 II. β, 101; κάμω δ,
 187: κάμω 9.
 κάμω 3 Sing. Fut. Aet. n. And.
 Med. Soph. Tr. 1215: κάμω 9.
 κάμω Fut. Med. Pl. Leg. 921,
 e: κάμω 9.
 κάμω 3 Dual. Aor. 2 II. δ, 27;
 ζ, 262: κάμω 9.
 κάμω 2 Dual. Aor. 2 II. δ, 448:
 κάμω 9.
 κάμω 3 Sing. Conj. Aor. 2 Od. ε,
 65: κάμω 9.
 κάμω 3 Plur. Opt. Aor. 2 Od. δ,
 126: κάμω 9.
 κάμω 2 Plur. Aor. 2 II. δ, 22:
 κάμω 9.
 κάμω Fut. Aesch. Eum. 881, ε:
 κάμω u. κάμω: κάμω 9.
 κάμω Vb. Pl. Tim. 44, e: κάμω 10.
 κάμω (γν) Aor. Pass. -ήναι Thuc. 3,
 58: κάμω 10.
 κάμω- Aor. -η II. δ, 486; -αυ Eur.
 Hipp. 87: κάμω 10.

sich niedermetzen, sitzen. 5 (da)sitzen, stehen. 6 (ein)schlafen. 7 (an-)
 rufen, nennen; Med. zu sich rufen. 8 bedecken, um-, verhüllen; Med.
 sich ~. 9 a. sich müde arbeiten, ermüden; gew. leiden; b. trans. mit
 Mühe verfertigen. 10 bengen, krümmen; ein-, umlenken; trop. ernie-
 drigen; intr. umlenken, umkehren. 11 zerbrechen.

κάμψω Fut. II. τ, 72; Soph. O. C. 91: κάμπτω 1.
 καν- Aor. 2 -ας Aesch. Sept. 630 (244): κάινω 5.
 κανῆν Inf. Aor. 2 Theocr. 24, 91 (> κανεῖν): κάινω 5.
 κάρη, -ῆρας (245) s. u. ἐκάρην.
 καρτός Vb. sp. Geop. 2, 6, 32: καίρω 6.
 καταγείς (< καταγείς, κατεγγείς) Part. Aor. 2 Lys. 3, 40; Anth. Plan. 187: κατάρνυμι 7.
 καταγῆ (< καταγῆ) Conj. Aor. 2 Pass. Pl. Crat. 389, a; Hipp. 4, 158: κατάρνυμι 7.
 καταναλίσκων Imperf. Isocr. 1, 18: καταναλίσκω 8.
 καταῖας Inf. Aor. Eur. Suppl. 508; Phryn. Com. Fr. 2, 603: κατάρνυμι 7.
 κατάξη Conj. Aor. Ar. Ach. 932; Pl. Phaed. 86, a: κατάρνυμι 7.
 κάταξον Imper. Aor. Ar. Fr. 458: κατάρνυμι 7.
 κατῆξω Fut. Eupol. Com. Fr. 2, 559: κατάρνυμι 7.
 καταπερρόνηκα Perf. Andoc. 4, 16: καταπερρόνω 9.
 καταπερρόνησθαι (< καταπερρόνησθαι) Fut. Pass. Isocr. 6, 96: καταπερρόνω 9.
 καταπερρόνησθαι (< καταπερρόνησθαι) Fut. Med. als Pass. Pl. Hipp. maj. 281: καταπερρόνω 9.
 καταπερρόνω Fut. Isocr. 11, 27: καταπερρόνω 9.
 κατῆα (< κατῆα, κατῆα) Perf. 2 Ar. Ach. 1150; Pl. Gorg. 469, d; Crat. 389, e: κατάρνυμι 7.
 κατεγγείς (< κατεγγείς, κατεγγείς) Part. Aor. 2 Pass. Hipp. 4, 346: κατάρνυμι 7.
 κατεγγῆ (< κατεγγῆ) Conj. Aor. 2 Pass. Hipp. 4, 220: κατάρνυμι 7.
 κατεγγῆ (< κατεγγῆ) Aor. 2 Pass. Andoc. 1, 61: κατάρνυμι 7.
 κατῆαμα Perf. Pass. Luc. Tim. 10: κατάρνυμι 7.
 κατῆα (< κατῆα) Aor. II. v, 257;

Ar. Vesp. 1436; Xen. An. 4, 2, 20: κατάρνυμι 7.
 κατεῖας Part. Aor. Lys. 3, 43 (< κατεῖας): κατάρνυμι 7.
 κατῆατο Plsperf.; Her. 9, 90 (37): κατῆαμα, sitzen.
 κατεῖαθην (< κατεῖαθην) Aor. Pass. sp. V. T. Jer. 46, 25: κατάρνυμι 7.
 κατῆα (< κατῆα, κατῆα) Perf. -ότα Her. 7, 224: κατάρνυμι 7.
 κατεγγείς (< κατεγγείς, κατεγγείς) Part. Aor. 2 Pass. Hippocr. 4, 324: κατάρνυμι 7.
 καταπερρόνηθην Aor. Pass. Pl. Euthyd. 273, e: καταπερρόνω 9.
 καταπερρόνησα Aor. Pl. Lach. 200, a: καταπερρόνω 9.
 κατῆα (< κατῆα, κατῆα) Perf. selten Hippocr. 3, 75: κατάρνυμι 7.
 κατεγγαίωθην Aor. Pass. Hippocr. 1, 511: καταναλίσκω 8.
 κατεγγαίωμα Perf. Pass. Isocr. 3, 31: καταναλίσκω 8.
 κατεγγαίωσα Aor. Isocr. 9, 60: καταναλίσκω 8.
 κατῆσας (< κατῆσας) 2 Sing. Praes. Her. 3, 134: κατῆσας 2.
 κατῆσας 3 Pl. Praes. Ion. st. καθῆσας, hinabsendend.
 κατῆσας 3 Pl. Praes.: κατῆσας hinabsgehen.
 κατῆα (< κατῆα) Aor. Ion. Her. 1, 85; 4, 79 (> κατῆα): κατῆα 3.
 κατῆα (< κατῆα, κατῆα, κατῆα) Fut. Her. 4, 190: κατῆα 3.
 καυδαίς 2 Sing. Opt. Aor. Hes. Op. 668. 695: κατάρνυμι 7.
 καυθ(η) Aor. Pass. -εων Her. 6, 101; Pl. Leg. 800, b; -θείς Tim. 68, e; -θήας 1, 86 (29): καίω 4.
 καυθήσθαι (< καυθήσθαι) Fut. Pass. Luc. Sacrif. 8; de M. Peregr. 8; Is. Pl. Rep. 613, e (29): καίω 4.
 καυσ- Aor. -αυτες Xen. Cyr. 3, 3, 33; -ων, κατα- Thuc. 2, 4 (29): καίω 4.
 καύσθαι (< καύσθαι) Fut. Ar. Pl. 1054 (29): καίω 4.
 καυστός (< περί-καυστός) Vb. Eur. Cyel. 633 (29): καίω 4.

1 beugen, krümmen; ein-, umlenken; tropf. erniedrigen; intr. umlenken, umkehren. 2 (da)sitzen, stehen. 3 καθίσκω sich niedersetzen, sitzen; καθίω a. trans. niedersetzen, sich setzen lassen; b. intr. u. Med. sich niedersetzen, sitzen. 4 (ver)brennen, anzünden; Pass. angezündet werden, anbrennen; Med. nur Aor. sich etwas anzünden. 5 tödten, umbringen. 6 (ab)schneiden; abschneiden, abweiden. 7 zerbrechen. 8 verwenden, verbrauchen, aufwenden. 9 verachten. 10 rühmen, prahlen. 11 (da)liegen

καίω (< καύομαι) Fut. Xen. Cyr. 5, 4, 21; Anth. 9, 15; Luc. de M. Peregr. 20 [29]: καίω 4.

καύωντας s. u. ἐκκαύω.

καυτός (< καυντός) Vb. περίκαυτα Pl. Tim. 85, c [29]: καίω 4.

καυχῶ(σμαι) Aor. Med. -ασθαι Eupoi. Fr. Com. 2, 473 (> καυχῶμαι Cod Jung.): καυχάομαι 10.

καυχῶσμαι Fut. Med. Her. 7, 39; Epical. Fr. Com. 3, 369: καυχάομαι 10.

καχάξω Fut. dor. Theocr. 5, 142: καχάω, καχάω laut lachen.

καῶ Praes. altatt. für καίω Thuc. 2, 49; Ar. Lys. 8: καίω 4.

κάας Part. -αντες Aesch. Ag. 849; Soph. El. 757: καίω 4.

κάτας (< καίτας, κίοντας, κύντας) 3 Plur. Praes. II. 1, 659 B⁺; nur so Her. wie ἀνα- 1, 14; δια- 105; προο- 133: κύντας 11.

κίατο (< κίατο, κύντο, κύντο) 3 Plur. Imperf. II. 1, 763; ω, 168; κύντ' 610: κύντας 11.

κείασι(ψ) Aor. 1 Pass. -θείας II. 1, 739; -θείας ο, 328: κείασι 11.

κείωντας 3 Plur. Praes. Pass. Ap. Rh. 4, 500: κείωντας 12.

κείσθαι (< κείσθαι) Inf. Praes. Her. 4, 11; 9, 105 [293]; κύντας 11.

κύντας (< κύντας) 3 Sing. Praes. ion. Her. 1, 178; 4, 62: κύντας 11.

κύνται (< κύνται) 3 Sing. Conj. Xen. Oec. 8, 19; Plat. Soph. 257, c: κύντας 11.

κύντας 2 Sing. Praes. καύντας Hom. Hym. 3, 254: κύντας 11.

κύντας (< κύντας, κύντας, κύντας) 3 Plur. Praes. Ap. Rh. 4, 451: κύντας 11.

κύντο (κύντο, κύντο, κύντο) 2 Pl. Imperf. Od. 9, 418 [296]: κύντας 11.

κύνμεν Inf. Praes. II. 1, 397 [297]: κύντας 13.

1) κύντας 1 Sing. Praes. Ind. Od. 1, 516; Eur. Hec. 28: κύντας 11.

2) κύντας (< κύντας) 1 Sing. Praes. Conj. (ψ) διακύντας Pl. Phaed. 84, c [333]: διακύντας 11.

1) κύνμεθα 1 Plur. Praes. συγ- Pl. Theocrit. 201, c: συγκύντας 11.

2) κύνμεθα (< κύνμεθα) 1 Pl. Imperf. Od. 1, 57 [296]: κύντας 11.

κύνμενος Part. Od. 9, 291 Γ⁺; Soph. Ai. 323: κύντας 11.

κύνην (< κύνην) 1 Sing. Imperf. Od. 1, 354: κύντας 11.

κύντας (< κύντας, κύντας, κύντας) 3 Plur. Praes. Pl. Menex. 442, d; Leg. 960, b: κύντας 11.

κύντο; (< κύντο, κύντο, κύντο) 3 Pl. Imperf. II. 1, 426: κύντας 11.

κύντες Part. Praes. II. 1, 340 [297]: κύντας 13.

κύντας 2 Sing. Praes. II. 1, 319: κύντας 11.

κύνσμαι (< κύνσμαι) Fut. dor. Theocr. 3, 52: κύντας 11.

κύνσθαι Inf. Pl. Parm. 148, c: κύντας 11.

κύνθε 2 Pl. Praes.: κύντας 11.

κύνθε 2 u. 3 Dual: κύντας 11.

κύνθω 3 Sing. Imperf. Od. 1, 129; Pl. Rep. 350, d: κύντας 11.

κύνω Imperf. II. 1, 122: κύντας 11.

κύνσμαι (< κύνσμαι) Fut. Od. 9, 319; Eur. Phoen. 1282; Hec. 210; Hel. 985; Pl. Phaed. 69, c: κύντας 11.

κύντας (< κύντας) 3 Sing. Praes. Thuc. 1, 36; Xen. Apol. 25: κύντας 11.

κύντο (< κύντο, κύντο, κύντο) 3 Pl. Sing. Imperf. II. 1, 695 B⁺: κύντας 11.

κύνσμαι redupl. Fut. II. 1, 353: κύντας 14.

κύνσμαι Fut. redupl. Od. 9, 153. 170: κύντας 14a.

κύνμένος (< κύνμένος) Part. Perf. Pass. dor. Pind. O. 1, 27: κύντας, κύντας 15.

κύνοντο 3 Pl. Aor. Med. II. 1, 497; ο, 574 [45]: κύντας 14a.

κύνων Part. Aor. sync. II. 1, 334 [45]: κύντας 14a.

κύνσθαι Perf. Schol. Ar. Pax. 753: κύντας 16.

κύνσθαι Perf. Pass. -κύνην Pl. Phaed. 67, c; -κύντας in ἐκ- Xen. An. 1, 2, 16: κύντας 16.

κύνσθαι Perf. Epict. Diss. 2, 6, 23: κύντας 3.

κύνσμαι Perf. Pass. II. 1, 360.

und zwar auch müßig, schwach, krank, todt, im Unglück. 12 zerstreuen, auseinander werfen, zersprengen. 13 ich will mich niederliegen, schlafen, ruhen. 14 betrüben; Med. betrübt sein. 14a verdrängen, berauben; Med. weichen. 15 überwältigen, überwinden; übertreffen, sich auszeichnen. 16 reinigen; Med. sich ~.

790; Od. α, 443; Hes. Th. 9; Pind. 5, 16; Xen. Cyr. 5, 1, 4: καλύπτω 5.
 κεκαλύφθαι Inf. Perf. II. ε, 192: καλύπτω 5.
 κεκαρμένος Part. Perf. Pass. συγ- Xen. Equ. 7, 2; ἔπα- Hippocr. 1, 91 (114): κάμπτω 6.
 κεκάμφθαι Inf. Perf. Pass. Hippocr. 4, 280: κάμπτω 6.
 κεκάμω 1 Sing. Praes. Conj. Perf. II. α, 168: κάμω 7.
 κεκανότος Perf. κατα- Xen. An. 7, 9 36 (> κατακάνοντες): καίω 8.
 κέκαρκα Perf. παρ- Lnc. Symp. 32: κείρω 9.
 κέκαρμαι Perf. Pass. Theoc. 14, 46; Eur. Or. 458; Ar. Ach. 849; Xen. Hell. 1, 7, 8 (-ρσας 238): κείρω 9.
 κεκάσμεθα 1 Plur. Perf. Pass. Od. ω, 509; -άσθαι Ap. Rh. 2, 1006: καίω καίωμαι 4.
 κεκασμένος (< κεκαδμένος) Part. Perf. Pass. Od. δ, 725. 815; -ς II. δ, 339; Nonn. 4, 241. — Aesch. Enm. 7, 66: καίω, καίωμαι 4.
 κέκασσας 2 Sing. Perf. Pass. Od. τ, 82: καίω, καίωμαι 4.
 κέκαστας Perf. Pass. Eur. El. 616: καίω, καίωμαι 4.
 κέκαστο (< ἐκέαστο B*) Plsperf. II. ξ, 124; Od. η, 157: καίω, καίωμαι 4.
 κεκάττυμαι Perf. Pass. sp.: καττίω 10.
 κέκαυκα Perf. κατα- Xen. Hell. 6, 5, 37; προς- Alex. Com. Fragm. 3, 439 (167): καίω 1.
 κέκαυμαι Perf. Pass. Enr. Cycl. 457; Andoc. 1, 108; Xen. Cyr. 7, 5, 23; Pl. Fr. Com. 2, 679: καίω 1.
 κέκαυστας Perf. Pass. Hippocr. 2, 482: καίω 1.
 κεκαύχημαι Perf. sp. N. T. 2 Cor. 7, 14: ναυγάζομαι 2.
 κεκαφώς Part. Perf. II. ε, 698: καίω 11.

κεκίδαστο Plsperf. Pass. Ap. Rh. 2, 1114: κεδάνωμαι 3.
 κεκίλευκα Perf. Lys. 1, 40; Luc. Demon. 44 (167): κελείω 13.
 κεκίλευσμαι Perf. Pass. Xen. Cyr. 8, 3, 14 (211): κελείω 13.
 κεκίτημαι Perf. Pass. Hippocr. 3, 350: κεντίω 12.
 κενήρακα Perf. sp. V. T. Prov. 9, 5: κεράνωμαι 16.
 κενήρασμαι (< κενρασμαι) Perf. Pass. Anaereont. 16, 13; Luc. D. Mercr. 4, 4: κεράνωμαι 16.
 κενήρδαγμα (< κενήρδγμα, κενήρ- δαγμα) Phot. Cod. 224. 368: κερ- δαίω 14.
 κενήρδακα (< κενήρδγμα, κενήρδαγμα) Perf. Achill. 6, 25: κερδαίω 14.
 κενήρδγμα (< κενήρδακα, κενήρδαγμα) Dio Cass. 43, 18; 53, 5) Perf. προς- Dem. 56, 30: κερδαίω 14.
 κένευθα Perf. Od. γ, 18; Eur. Ion. 1349; I. A. 112: κεύθω 15.
 κένευθμαι Perf. Pass. Antem. Fr. 3: κεύθω 15.
 κέκηδα Perf. 2 Intr. Tyr. 9, 28: κήδω 17.
 κενήρυγμα Perf. Pass. Enr. Fr. 2; ἐπι- Dem. 19, 127; ἐκκεκρήχθαι Soph. Ant. 27: κηρύσσω 18.
 κενήρυχα Perf. ἐπι- Dem. 19, 35. 74: κηρύσσω 18.
 κέκλαγγα Perf. als Praes. Xen. Ar. Vesp. 929; Cyn. 3, 9; 6, 23: κλάζω 19.
 κέκλαγγω Conj. Perf. Ar. Vesp. 929: κλάζω 19.
 κέκλαγξομαι Fut. Ar. Vesp. 930: κλάζω 19.
 κέκλαμαι (< κέκλαμαι) Perf. Pass. dor.: κλέω 20.
 κέκλασμαι Perf. Pass. Hippocr. 3, 67; Theopomp. Fr. Com. 2, 812; προς- Xen. Equ. 7, 6; ἐπι- Luc. Demon. 12 (212): κλάω 30.

1 (ver)brennen, anzünden; Pass. angezündet werden, anbrennen; Med. nur Dor. sich etwas anzünden. 2 rühmen, prahlen. 3 zerstreuen, auseinander werfen, zersprengen. 4 überwältigen, überwinden; übertreffen sich auszeichnen. 5 bedecken, um-, verhüllen; Med. sich ~. 6 hengen, krümmen; ein-, umlenken; trop. erniedrigen; intrans. umlenken, umkehren. 7 a. sich müde arbeiten, ermüden; gew. leiden; δ. trans. mit Mühe verfertigen. 8 tödten, umbringen. 9 (ab)scheeren; abschneiden, schwelgen. 10 zusammenkleben, -schustern. 11 nur κεκαφώς nach Luft schnappen. 12 stechen, stacheln, (an)spernen. 13 antreiben, heissen, beschlen; (zu-, herbei)rufen. 14 gewinnen. 15 bergen, in sich fassen; verbergen, verhehlen, verschweigen; Pass. u. bei Trag. Anth. verborgen sein. 16 (ver-, ein)mischen. 17 betrüben, schaden; Med. u. Perf. 2 κέκηδα, nnd Fut.

κέκλαυμαι (< κέκλαυρα) Perf.
Pass. Aesch. Ch. 687 (312): κέκλω 29.
κεκλαυμένος Perf. Pass. Aesch. Ch.
457; Soph. O. T. 1490: κέκλω 29.
κέκλαυρα (< κέκλαυρα) Perf.
Pass. ep. Lycophr. 273; Plut. M.
115; *ἐκ-* Luc. Demon 37, -σθαι
Dial. Mort. 19, 2 (312): κέκλω 29.
κεκλαύσομαι Fut. 3 Impera. Ar.
Nub. 1436: κέκλω 29.
κεκλήσται (< κελήσται) 3 Plur. Perf.
Pass. Her. 2, 164: κέκλω 21.
κέκλεται Perf. Theophr. Ch. 20;
δια- Polyb. 3, 60: κέκλω 20.
κέκλεται (< κέκλεται) Perf. Pass.
Dem. 25, 25; *κατα-* Isocr. 4, 34
(212): κέκλω 20.
κέκλεσται (< κέκλεται) Perf. Pass.
Ar. Vesp. 198; Xen. Cyr. 7, 5, 27
(212): κέκλω 20.
κεκλήσομαι (< κελήσομαι) Fut.
3 Ar. Lys. 1072: κέκλω 20.
κέκλεται Perf. Pass. Ar. Vesp.
57: κέκλω 22.
κέκλετο (< κέκλετο) Imperf. oder
Aor. 2 Il. π, 657: κέκλω 23.
κεκλήσται (< κελήσται) 3 Plur.
Perf. Pass. Ap. Rh. 1, 1128:
κέκλω 21.
κεκλήσται 3 Plur. Plsperf. Pass. Il.
π, 195: κέκλω 21.
κέκλεται Perf. Orph. Lith. 45:
κέκλω 19.
κεκλήσται Plsperf. Alem. 47: κέκλω 19.
κεκλήσται Plur. des Part. Perf.
κεκλήσται Il. π, 125; φ, 756; Hes.
Sc. 319: κέκλω 19.
κεκλήσται Part. Perf. Il. β, 222; α,
165; Od. ω, 408; Hes. Sc. 99; Op.
449; Ap. Rh. 2, 1105: κέκλω 19.
κεκλήσται (< κέκλεται) Perf.
Pass. Ap. Rh. 4, 619: κέκλω 20a.
κέκλεται Perf. Ar. Plut. 260; Isac.
3, 22; Pl. Rep. 580 (369): κέκλω 21.
κέκλεται Perf. *ἀν-* Ar. Av. 1162:
κέκλω 20.
κέκλεται Perf. Pass. Il. π, 259; Her.
1, 95; Aesch. Enn. 417; Eur. Andr.
75; Pl. Phaedr. 258, c B* (369):
κέκλω 21.
κέκλεται (< κέκλεται) Perf. Pass.

Aesch. Suppl. 956; Eur. Hel. 977;
Andr. 482: κέκλω 20.
κεκλήσται 1 Plur. Opt. Perf. Ar.
Lys. 253: κέκλω 21.
κεκλήσται Opt. Perf. Soph. Phil. 119:
κέκλω 21.
κεκλήσται Inf. Perf. Pl. Symp. 175,
b; Eur. Ion. 1594: κέκλω 21.
κέκλεται Perf. Pass. Eur. Ion. 283
(> κέκλεται): κέκλω 20a.
κεκλήσται (< κελήσται) Fut.
Il. γ, 138; Trag. n. Com. Pl. [48]:
κέκλω 21.
κεκλήσται (< κέκλεται) 3 Plur. Perf.
Pass. Il. π, 65: κέκλω 28.
κέκλεται Perf. Polyb. 30, 10: κέκλω 28.
κέκλεται (< -σθαι) Perf. Pass. Il. ε,
709; Xen. Equ. 5, 5; Theocr. 7, 65:
-σθαι (242): κέκλω 28.
κεκλήσομαι Part. Aor. 2 Soph. O.
T. 159; Ap. Rh. 1, 311; pass.
Maneth. 2, 251: κέκλω 23.
κέκλεται Perf. Ar. Equ. 1149; Pl. 372;
Dem. 22, 49; 24, 162 (169): κέκλω 22.
κέκλεται (< κέκλεται) Imperf. Perf. Il.
π, 284; Ap. Rh. 2, 11 [45. 263]:
κέκλω 24.
κέκλεται Perf. dor. κέκλω.
κέκλεται Perf. Pass. *ἐκ-* Pl. Leg.
957, c: κέκλω 25.
κέκλεται (< -σθαι Theocr. 1, 16) Perf.
Intr. Il. ζ, 262; Aesch. Sup. 158;
Eur. Hipp. 756; Pl. Leg. 927, b; Luc.
Pisc. 1, 571; Navig. 35: κέκλω 26.
κεκλήσται (< κεκλήσται) Part. Perf.
Ap. Rh. 2, 324: κέκλω 26.
κεκλήσται (< κεκλήσται) Acc.
Part. Perf. Il. λ, 802: κέκλω 26.
κεκλήσται Part. Perf. Il. ψ, 232:
κέκλω 26.
κεκλήσται (< -σθαι) Acc. Part. Perf.
Od. γ, 282: κέκλω 26.
κεκλήσται (< κεκλήσται) Acc. Pl.
Part. Perf. Thuc. 3, 59 (> -σθαι):
κέκλω 26.
κεκλήσται Plur. Part. Perf. Ap. Rh.
3, 1340: κέκλω 26.
κεκλήσται Dat. Part. Perf. Il. ζ, 261:
κέκλω 26.
κέκλεται Perf. *δια-* Pherecr. O. Fr.
2, 327: κέκλω 27.

κεκλήσται, betrüht sein. 18 Herold sein, ausrufen, verkündigen. 19 ran-
schen, tosen. 20 (zu-, ver-)schliessen. 20a rühmen, preisen. 21 (an-)rufen,
nennen; *Med.* zu sich rufen. 22 stehlen. 23 antreiben, heissen. 24 er-
fahren, vernehmen. 25 spinnen. 26 mühsam verfertigen, arbeiten. 27 nagen,
schaben. 28 bengen, biegen. 29 weinen, klagen, heulen. 30 brechen.

κίνασσαι Perf. Pass. δια- Ar. Nub. 120: κινάω 1.
 κίνησσαι (< κίναισσαι) Perf. Pass. κατ- Ar. Plut. 973: κινάω 1.
 κίνεσσαι Perf. Pass. Luc. D. Mer. 10, 4: κινέω 2.
 κικλήμηναι Perf. Pass. Luc. Tim. 6: κικλήμι 3.
 κινέλασθαι Inf. Perf. Aristotel.: κολάω 4.
 κινέλασσαι Perf. Pass. Dem. 20, 139: κολάω 4.
 κινέλουμαι (< κινέλουμαι) Perf. Pass. Anth. 7, 234: κολούω 5.
 κινέλουμαι (< κινέλουμαι) Perf. Pass. Eustath.: κολούω 5.
 κινέμεκα Perf. Isaac. 5, 44; Pl. Crit. 45, b: κινέω 6.
 κινέμεσσαι Perf. Pass. med. Dem. 18, 231: κινέω 6.
 κινέμεσαι Perf. Pass. Aesch. Pers. 683; Ar. Ach. 512; Strattis, Fr. Com. 2, 768; Thuc. 4, 26; παρα- Ar. Ach. 517: κινέω 7.
 κίνηται Perf. Soph. E. M. p. 500, 54: κινέω 8.
 κικλήμεναι (< κινέμεσσαι) Perf. Pass. II φ. 541; Ar. Eccl. 291: κινέω 9.
 κινέμεσσαι (< κινέμεσαι) Perf. Pass.: κινέω 9.
 κινέμεστο (< κινέμεστο) Plsperf. Pass. Anth. 9, 128: κινέω 9.
 κινέμεστο (< κινέμεστο) Plsperf. Pass. II χ. 405: κινέω 9.
 κίνομαι (< κίνομαι) Perf. 2 als Praes. II ν. 60: κινέω 7.
 κινέμεσσαι (< κινέμεσαι) Perf. Pass. Xen. Mem. 3, 11, 14; Luc. Nigr. 38: κινέμεναι 12.
 κινέμεναι (< κινέμεναι) Perf. Pass. II σ. 257; Her. 3, 80; Ar. Pax. 1685: κινέμεναι 12.
 κινέμεσσαι Fut. 3 ep. Maxim.: κινέμεναι 12.
 κινέμεναι Perf. 2 als Pass. -ός Od. σ. 72: κινέμεναι 12.
 κινέμεναι Part. Perf. Pass. II ρ. 3; Eur. Andr. 279; I. A. 1073: κινέμεναι 10.

κινέμεναι Part. Perf. 2 als Praes. -ός II φ. 456 [61]: κινέω, κινέω 11.
 κίνομαι (< κίνομαι) Perf. Pass. Luc. 1, 14, 42; Xen. Hell. 6, 5, 37: κινέω 7.
 κινέμεναι (< κινέμεναι, κινέμεναι) Fut. 3 Pass. δια- Ar. Ran. 1223; κατ- Xen. An. 1, 5, 16: κινέω 7.
 κινέμεναι 3 Plur. Perf. Od. σ. 116: κινέμεναι 13.
 κινέμεναι 3 Plur. Plsperf. Od. δ. 132: κινέμεναι 13.
 κινέμεναι Perf. Aesch. Ch. 535; Ar. Ach. 711, 504; Eup. Fr. Com. 2, 474; Xen. An. 7, 8, 15 [201]: κινέω 14.
 κινέμεναι Inf. Perf. Phoenicoides, Fr. Com. 4, 509: κινέω 14.
 κινέμεναι (< κινέμεναι) 2 Plur. Perf. Ar. Vesp. 450: κινέω 14.
 κινέμεναι Part. Perf. Luc. Pisc. 35, 604: κινέω 14.
 κινέμεναι (< κινέμεναι) Perf. Pass. Pind. P. 10, 41; Aesch. Prom. 106; Pl. Rep. 397; Dem. 24, 214: κινέμεναι 15.
 κινέμεναι 3 Plur. Perf. Pass. Eur. Hipp. 1255: κινέω 13.
 κινέμεναι Fut. Med. Ar. Ran. 258; -σται Eupol. Fr. Com. 2, 425; -σται Ar. Fr. Com. 2, 974: κινέω 14.
 κινέμεναι 3 Sing. Perf. Pass. Aesch. Suppl. 943; Ch. 571: κινέω 13.
 κινέμεναι (< κινέμεναι) 2 Plur. Perf. Ar. Ach. 335: κινέω 14.
 κινέμεναι Imper. Ar. Vesp. 198; Luc. Demon. 53: κινέω 14.
 κινέμεναι Imper. Perf. Pass. Archimed. Tetrag. 131: κινέμεναι 35.
 κινέμεναι Plsperf. κατ- Diod. Sic. 15, 26: κινέμεναι 35.
 κινέμεναι Part. Perf. 2 Ar. Av. 1521: κινέω 16.
 κινέμεναι Perf. Pl. Leg. 734; Dem. 19, 233 (167): κινέω 17.
 κινέμεναι Perf. Pass. II ν. 417; Pind. O. 2, 30; Lyenig. 52 -σται Dem. 22, 66 (242): κινέω 17.
 κινέμεναι Perf. προς- Dem. 21, 206 (< 167): κινέω 18.
 κινέμεναι (< κινέμεναι) Perf.

1 nagen, schaben. 2 kneipen, schaben. 3 einschlafeln, beruhigen. 4 stützen, beschneiden. 5 verstümmeln, verkürzen. 6 besorgen, versorgen, fort-schaffen, wegstagen; (herbei)bringen; Med. bei sich pflegen, bewirthen; Pass. u. Med. gebracht, getragen werden. 7 stossen, schlagen, hauen. 8 umbringen. 9 bestäuben. 10 waffnen, (aus)rüsten. 11 grollen, zürnen. 12 sätügen. 13 vollenden, bewirken. 14 krächzen. 15 (ver-, ein-)mischen. 16 knarren. 17 siehen, (unter)scheiden. 18 schlagen, klopfen. 19 ver-

- Pass. act. Dem. 6, 23; ἀπο- pass. Xen. Hel. 7, 4, 26 (κίχρουνσαι); Ar. Ach. 459: προῖν 18.
- κίχρουνσαι (< κίχρουνσαι) Perf. Pass. ἀπο- pass. Ar. Ach. 435: προῖν 18.
- κίχρουνσαι Perf. Pass. Od. ψ, 110; Hes. Op. 384; Enr. Hel. 62; Isoer. 3, 52: κρύπτω 19.
- κίχρουνσαι Perf. Hippocr. 1, 471: προῖν 18.
- κίχρουνσαι Inf. Perf. Pind. O. 7, 57: κρύπτω 19.
- κίχρουνσαι Fut. 3 Hippocr. 2, 668: κρύπτω 19.
- κίχρουνσαι (< κίχρουνσαι) Perf. Pass. Xen. Laced. 13, 8: κρύπτω 24.
- κίχρουνσαι (< κίχρουνσαι) Perf. Pass. als Praes. Hes. Op. 437; Aesch. Snppl. 336; Enr. Hel. 372; Pl. Rep. 330, b; Leg. 668, e (68): κρύπτω 20.
- κίχρουνσαι 1 Plur. Ind. Thuc. 1, 33: κρύπτω 20.
- κίχρουνσαι 1 Plur. Conj. Perf. Pl. Rep. 505: κρύπτω 20.
- κίχρουνσαι Part. Perf. Her. 2, 173, 174; 7, 27; Thuc. 1, 6: κρύπτω 20.
- κίχρουνσαι Plisprf. Eur. I. A. 404 (71): κρύπτω 20.
- κίχρουνσαι Inf. Perf. als Praes. Enr. Hee. 489; Thuc. 1, 35: κρύπτω 20.
- κίχρουνσαι 2 Plur. Conj. Perf. Isoer. 3, 49: κρύπτω 20.
- κίχρουνσαι 2 Sing. Plisprf. Her. 7, 29: κρύπτω 20.
- κίχρουνσαι (< κίχρουνσαι) Fut. Aesch. Sept. 1017; Baceh. 514; Pl. Gorg. 467, a; Rep. 417, a: κρύπτω 20.
- κίχρουνσαι Conj. Perf. Xen. Symp. 1, 8: κρύπτω 20.
- κίχρουνσαι -φο, -φο Opt. Xen. Ages. 9, 7: κρύπτω 20.
- κίχρουνσαι Perf. Philem. Com. Fr. 4, 41; Dio Cass. 45, 1: κρύπτω 21.
- κεοίμην Conj. Aor. 2 Od. ζ, 303 [45]: κρύπτω 22.
- κεοίμην (< κρύπτω) Aor. 2 redupl. Od. ζ, 303: κρύπτω 22.
- κεοίμην Perf. Pass. Athen. 480: κρύπτω Xen. Cyr. 5, 3, 1: κρύπτω 23.
- κεοίμην Perf. Her. 4, 183; Pl. Rep. 586, a; ἀπο- Eur. Cycl. 2, 2; συγ- Luc. Bis. Accus. 4: κρύπτω 26.
- κεοίμην Perf. Dinarch. 1, 101 (167): κρύπτω 27.
- κεοίμην Perf. Pass. Thuc. 2, 37: κρύπτω 27.
- κεοίμην Perf. Anth. 5, 112; Iliad- Pl. Rep. 500, b: κρύπτω 28.
- κεοίμην Aor. II. η, 542: κρύπτω 29.
- κεοίμην (< κρύπτω) Fut. Med. Pind. O. 11, 79: κρύπτω 29.
- κεοίμην (< κρύπτω) Fut. Pind. O. 2, 3: κρύπτω 29.
- κεοίμην -s. κρύπτω
- κεοίμην (ην) Aor. Pass. -θείς, -θέντες [21 f] s. n. Iliad-θην.
- κεοίμην (< κρύπτω) Vb. δια- Pl. Leg. 631, d: κρύπτω 30.
- κεοίμην (< κρύπτω) Vb. παρα- Thuc. 6, 13 [21 f]: κρύπτω 30.
- κεοίμην Fut. II. δ, 322; Pl. Theaet. 143: κρύπτω 30.
- κεοίμην (< κρύπτω) Aor. Pind. O. 13, 80: κρύπτω 31.
- κεοίμην Fut. Od. x, 296: κρύπτω 31.
- κεοίμην (< κρύπτω) Aor. 2 od. Imprf. Anth. 14, 34: κρύπτω 31.
- κεοίμην Aor. -ας Eur. El. 139; -ασα I. A. 167; κρύπτω Hipp. 140 [55, 224]: κρύπτω 32.
- κεοίμην Fut. Aesch. Snppl. 330; Eur. Hee. 1067 [224]: κρύπτω 32.
- κεοίμην Inf. ep. II. ψ, 337 [55]: κρύπτω 33.
- κεοίμην Fut. Soph. Ai. 1245: κρύπτω 33.
- κεοίμην (< κρύπτω) 3 Plur. Aor. 2 od. Imprf. dor. Alec. Fr. 117: κρύπτω 31.
- κεοίμην Opt. -οιτο Pl. Rep. 477, a: κρύπτω 34.

bergen, verstecken, verheimlichen. 20 erwerben; Perf. κίχρουνσαι, besitzen. 21 in sich fassen, schwanger sein. 22 bergen, in sich fassen; verbergen, verhehlen, verschweigen; Pass. u. bei Trag. Anth. verborgen sein. 23 wälzen; fortbewegen; Pass. sich wälzen, fortrollen; sich herumtreiben, herumlaufen. 24 kämmen, striegeln, glätten. 25 erwerben; Perf. κίχρουνσαι, besitzen. 26 drücken, bücken, sich neigen. 27 hemmen, (ver)hindern, ab-, in Schranken halten. 28 einherschwärmen. 29 rauschen. 30 bewegen, (an-)treiben, heissen, befehlen; (zu-, herbei-)rufen. 31 antreiben, heissen. 32 treiben; intr. sich bewegen, laufen, von Schiffen: anfahren. 33 stechen, stacheln. 34 (da)liegen und zwar auch müssig, schwach, krank, todt, im Unglück. 35 aufhängen, Ned. hängen.

- κείντο 3 Pl. Opt. Praes.: κείμαι 1.
 κείντο 3 Sing. Opt. Her. 1, 67; Pl.
 Rep. 277, α: κείμαι 1.
 κείμαι Praes. Ion. für κείμαι 1.
 κείνται (< κείνται, κείνται) 3 Plur.
 Ion. Il. χ, 510; Od. λ, 314; π, 232;
 Hippocr. 1, 526, 532 [296] κείμαι 1.
 κεία Imper. Athen. 2, 29: κείω 2.
 κείασθε 2 Plur. Praes. Od. γ, 332:
 κείω 2.
 κείαι Imperf. Il. ε, 203: κείω 2.
 κείαιτα (< κείαιτα) Aor. Nonn.
 23, 21: κείαιω 3.
 κείαϊόμενος Part. Eur. Alc. 886:
 κείαιω 3.
 κείαο- Aor. -ογ Antiphanes Fr. Com.
 3, 26; -ας Xen. An. 1, 2, 13; κεία-
 σσα Od. κ, 362: κείαννυμι 2.
 κείασθ(ην) 3. u. κείασθην.
 κείασσα (< κείασσα, κείασσα) Aor.
 Od. ε, 93: κείαννυμι 2.
 κείασσάμην Aor. Med. Od. α, 423:
 κείαννυμι 2.
 κείανω (< κείανω, κείανωμαι,
 κείανω) Fut. Her. 8, 60 (229):
 κείανω 4.
 κείανω (< κείανω) Fut. att.
 Aesch. Ag. 1301; Eur. Hel. 1051
 (229): κείανω 4.
 κείανωμαι (< κείανω, κείανω,
 κείανω) Fut. Her. 3, 72: κεί-
 ανω 4.
 κείανω (< κείανω) Fut. sp.
 Anth. 9, 390: κείανω 4.
 κείω (< κείω, κείω) Fut. ep. Il.
 ψ, 146: κείω 5.
 κείοντες 3. u. κείονην.
 κείομαι Fut. Eur. Tr. 1183; ἀπο-
 κείω Pl. Phaed. 89, b: κείω 5.
 κείοντο (< κείοντο) 3 Plur. Im-
 perf. Od. α, 500: κείω 2.
 κείομενος 3. u. κείομην.
 κείοι Aor. Hes. Sc. 419; κείω Qu.
 Sin. 11, 214; -ειν Aesch. Sept.
 665 [55]: κείω 5.
 κείοι 3 Sing. Opt. Fut. Mosch. 2,
 32 [55]: κείω 5.
 κείω (< κείω, κείω) Fut. Pl. Rep.
 471, b: κείω 5.
 κείω Part. Praes. Od. ω, 364: κεί-
 ω 2.
 κείω Imperf. Ap. Rh. 1, 1185: κείω 2.
- κείνται 3 Plur. Conj. Praes. Il. δ,
 260: κείω 2.
 κείντο (< κείντο) 3 Plur. Im-
 perf. Od. θ, 470: κείω 2.
 κείντο Imperf. Her. nur Od. φ, 41
 [296]: κείω 1.
 κείω Vb. Il. ε, 214: κείω 9.
 κείω Fut. Od. γ, 157: κείω 28.
 κείω Perf. Bekk. An. 611 p. 1285:
 κείω, κείω 6.
 κείω Perf. Hippocr. 3, 654;
 6, 594: κείω 7.
 κείω Perf. Pass. Anth. 9,
 297; Arat. 351; Herod. 1, 14; Ar.
 Taet. p. 79: κείω 7.
 κείω (< κείω) Perf. dor. Sophr.
 F. 51 Ahrens: κείω, κείω 6.
 κείω Perf. als Praes. Il. ψ, 268;
 Od. δ, 96: κείω 8.
 κείω Plurpf. Il. ω, 192: κείω
 8.
 κείω Perf. Ar. Vesp. 746; -ηώς
 Her. 3, 42: κείω 10.
 κείω (< κείω) Perf. Pass.
 act. Hom. Hym. 7, 10; Eur. I. A.
 200; Ar. Vesp. 389; Theocr. 26,
 70: κείω 10.
 κείω Part. Perf. ep. Il. η,
 312; Hes. Fr. 223: κείω 10.
 κείω (< κείω, κείω, κείω,
 κείω) Fut. Od. ψ, 266;
 Theocr. 16, 73 [48]: κείω 10.
 κείω (< κείω, κείω) Fut. ep. Il. ε, 98
 [48]: κείω 10.
 κείω Plurpf. Hes. Sc. 65:
 κείω 10.
 κείω Imper. pass. Pl. Phaedr.
 250, c: κείω 11.
 κείω Perf. Ar. Eqn. 54; Xen.
 Hel. 4, 8, 9; Isocr. 19, 38 [392]:
 κείω 11.
 κείω Part. Perf. Il. ε, 243;
 Eur. Herc. F. 889; Isocr. 3, 48:
 κείω 11.
 κείω (< κείω) Plurpf.
 Od. ι, 23: κείω 11.
 κείω (< κείω) Perf. Pass.
 Eur. Cycl. 368; El. 1077; Or. 1122;
 Orph. Hym. 51, 5: κείω 10.
 κείω 3 Plur. Opt. Aor. 2
 redupl. ep. Il. α, 256; -οι Ap. Rh.
 1, 920: κείω 10.

1 (da)liegen und zwar auch müßig, schwach, krank, todt, im Unglück.
 2 (ver-, ein-)mischen. 3 verwüsten, plündern. 4 gewinnen. 5 scheeren, ab-
 schneiden. 6 gähnen. 7 nach-, loslassen, abspannen. 8 (tu steh) fassen, in sich

- κηδόντο Aor. 2 red. ep. II. π. 600; Ap. Rh. 2, 1160[45]: *κηδόν* 10.
 κηδίσσας Perf. Pass. Aesch. Sept. 326; Thuc. 5, 96: *κηδίσ* 12.
 κηδίσσας Perf. Pass. Ar. Ach. 1170: *κηδ* 13.
 κηδῆνα (< *κηδῆνα*) Perf. II. π. 409; Ar. Lys. 426; Pl. Rep. 529, h: *κηδῆνα*, *κηδῆνα* 6.
 κηδῆναι 2 Plur. Imper. Ar. Ach. 133 Dind. (168): *κηδῆνα*, *κηδῆνα* 6.
 κηδῆναι Conj. Perf. Ar. Equ. 804: *κηδῆνα*, *κηδῆνα* 6.
 κηδίσσειν Inf. Perf. für *κηδίσσεναι* Pind. Fr. 6 (49): *κηδίσ* 14.
 κηδίσσοντας Part. Perf. Pind. P. 4, 179: *κηδίσ* 14.
 κηδίσθεις Part. Perf. Pass. Pind. O. 9, 2: *κηδίσ* 14.
 κηδῶνα Perf. *ἔκ*- Ar. Ran. 479: *κηδῶ* 13.
 κηδολίσσας Fut. (46): *κηδίσ* 27.
 κηδίσσας (< *κηδολίσσας*) 3 Plur. Plsperf. Od. 5, 282 (15): *κηδίσ* 15.
 κηδίσσας Perf. Pass. als Med. Od. α, 69; Plut. Fab. Max. 22: *κηδίσ* 15.
 κηδίσσας 2 Sing. Plsperf. II. π. 585: *κηδίσ* 15.
 κηδολίσσας (< *κηδολίσσας*) Fut. als Med. II. α, 139; Od. α, 214 (46): *κηδίσ* 15.
 κηδίσσας Perf. Pl. Leg. 654, b: *κηδίσ* 16.
 κηδίσσας Perf. Pass. impers. Ar. Nub. 1510: *κηδίσ* 16.
 κηδῆνα Perf. Menand. Fr. Com. 4, 247: *κηδῆνα* 17.
 κηδῆναι Part. Perf. II. τ. 262; Soph. Phil. 1264; Eur. Suppl. 457 (212): *κηδῆνα* 18.
 κηδῆναι Part. Perf. *ἔκ*- Her. 7, 145: *κηδῆνα* 17.
 κηδῆσθαι Inf. Perf. Lys. 25, 15: *κηδῆσθαι* 18.
 1) κηδῆσας Perf. Pass. Od. γ, 266; Lys. 25, 15: *κηδῆσας* 18.

- 2) κηδῆσας Perf. Pass. Her. 4, 164; 7, 141 (< *κηδῆσας*): *κηδῆνα* 17.
 κηδῆσας Fut. (211): *κηδῆνα* 18.
 κηδῆσας (< *κηδῆσας*) Perf. Pass. Her. 4, 195; Com. Fr. Magnes 2, 10; Eubul. 3, 250; Ar. 2, 1147, 1148; vgl. Lobbeck zu Soph. Ai. p. 325 (212); Xen. Cyr. 7, 15, 22: *κηδῆνα* 19.
 κηδῆσας (< *κηδῆσας*) Perf. Pass. Ar. Com. Fr. 2, 1176; (212): *κηδῆνα* 19.
 κηδῆσας 3 Sing. Perf. Pass. Luc. Tragoed. 296: *κηδῆνα* 19.
 κηδῆσας Perf. *ἔκ*- Plut. Orac. Pyth. 3: *κηδῆνα* 20.
 κηδῆσας Perf. Pass. Eur. Med. 497; Eur. Hec. 912; Hippocr. 5, 390; Luc. Lexiph. 22 (309, 212): *κηδῆνα* 20.
 κηδῆσας Perf. *ἔκ*- Menand. Fr. Com. 4, 294; Polyb. 5, 84: *κηδῆνα* 21.
 κηδῆσας Perf. Pass. II. α, 141; Eur. Baech. 456; Heracl. F. 1063; Suppl. 527; Luc. D. Sacrif. 5, 530; περὶ Deor. D. 20, 8; *ἔκ*- Plat. Crit. 49 (210): *κηδῆνα* 21.
 κηδῆσας Perf. *ἔκ*- Dem. 55, 28; Diod. 3, 3, 15: *κηδῆνα* 22.
 κηδῆσας Perf. Her. 1, 120, 122; Thuc. 1, 122: *κηδῆνα* 23.
 κηδῆσας Perf. Pass. Plat. Com. Fr. 2, 679; Xen. Cyr. 7, 3, 16 (211): *κηδῆνα* 22.
 κηδῆσας Perf. Od. γ, 342 (297): *κηδῆνα* 24.
 κηδῆσας 3 Pl. Conj. Praes.: *κηδῆνα* 1.
 κηδῆσας Aor. II. α, 58 (> *κηδῆσας*): *κηδῆνα* 25.
 κηδῆσας 3 Plur. Praes. Her. 1, 209 (7) (107): *κηδῆνα* 26.
 κηδῆσας Imper. Aor. Aesch. Sept. 136: *κηδῆνα* 26.
 κηδῆσας Imperf. Iter. Od. ψ, 9: *κηδῆνα* 26.
 κηδῆσας Fut. II. α, 240: *κηδῆνα* 26.

enthalten. 9 stechen, stacheln. 10 sich freuen. 11 sich gefällig und gütig erweisen, willfahren. 12 handhaben, behandeln. 13 scheissen. 14 strotzen, wogen. 15 erzürnen; *Pass. u. Med.* zürnen. 16 im Reigen, im Chor tanzen. 17 anpacken, an-, befallen. 18 gebrauchen, sich bedienen. 19 ritzen, verwunden, stechen. 20 he-, anrühren. 21 giessen. 22 (auf-)schütten, dämmen. 23 weichen, (fort)gehen. 24 sich niederlegen, schlafen wollen. 25 (ver)hrennen, anzünden; *Pass.* angezündet werden, anbrennen; *Med.* nur Aor. sich etwas anzünden. 26 betrüben, schaden; *Med. u. Perf.* 2 *κηδῆσας*, und Fut. *κηδῆσας*, betrübt sein. 27 toll sein. 28 (ver-)bergen.

κλινούμαι) Fut. Dem. 19, 310: κλίσω 12.
 κλαίει(ν) 3 Sing. Imprf. Od. α, 363 Γ^ο: κλίσω 12.
 κλαίεισκον Imprf. iter. II. θ, 364; Aesch. Fr. 285: κλίσω 12.
 κλαίεισσι (< κλαινύσαι, κλαινύμαι) Fut. selten Dem. 21, 99; 37, 48; 54, 42: κλίσω 12.
 κλαίεισθα 2 Sng. Opt. II. ω, 619: κλίσω 12.
 κλαίον Imprf. Od. θ, 539: κλίσω 12.
 κλαίω (< κλίσω) Fut. Theocr. 6, 32: κλίσω 14.
 κλάς Part. dpo- Anacr. Fr. 16: κλίσω 13.
 κλάς 3 Sing. Aor. Od. ζ, 128 [26]: κλίσω 13.
 κλασθ(ην) Au. Pass. -θῆτε in ἐπι- Thuc. 3, 67: -θῆται Luc. Meretr. D. 12, 2 [212]: κλίσω 13.
 κλασθήσονται Fut. Pass. Arist. Met. E. 3: κλίσω 13.
 κλάσσα (< ἐκλίσω, κλάσ) Aor. Theocr. 20 (25), 147: κλίσω 13.
 κλάσσω (< ἐκλίσω, κλάσ) Aor. Od. ζ, 128: κλίσω 13.
 κλάσω Fut. syn- Apocr. Syr. 28, 18: κλίσω 13.
 κλάσσει (< ἐκλίσω) Aor. Od. γ, 261; κλάνσαι II. ω, 49 [29]: κλίσω 12.
 κλάνσαι Aor. -σεν Soph. Phil. 693: κλάνσαι Eur. Andr. 1160 [29]: κλίσω 12.
 κλάνυσμαι (< κλαινύσαι) Ar. Fr. 1081 Fut. II. σ, 340; Eupol. Fr. Com. 2, 513; Ar. Nub. 58: -οιστο [Dem.] 59, 38 (161): κλίσω 12.
 κλινστέος (< κλιντός) Vb. Soph. O. C. 1360 (> κλιντέα) [212]: κλίσω 12.
 κλιντός (< κλινστέος) Aesch. Sept. 330 [212]: κλίσω 12.
 κλίσω Fut. dor. Pind. O. 1, 110: κλίσω 15.
 κλίσω Imprf. Orph. Lith. 193: κλίσω 15.
 κλίσω Fut. -ετε in ἀποκλίσετε Luc. Hermot. 13, 752: κλίσω 16.
 κλίσω(αμην) Aor. Med. κλινόμενος Xen. Cyr. 7, 2, 5: κλίσω 16.
 κλίσω(ην) Aor. Pass. -θέντες in κατα- Dem. 22, 13 [212]: κλίσω 16.

κλίσωθήσονται (< κελκίσωμαι) syn- oiso Dem. 59, 38 Xen. Hell. 5, 2, 19 [212]: κλίσω 16.
 κλίσωτός Vb. Eur. Fr. Pel. 3: κλίσω 16.
 κλίσω (< κλίσω) Fut. dpo- Xen. An. 6, 6, 13: κλίσω 16.
 κλίσω Vb. Soph. Phil. 57: κλίσω 17.
 κλίσω(ην) Aor. Pass. -θείς Eur. Or. 1580: κλίσω 17.
 κλίσωμαι (< κλίνω) Fut. Xen. Cyr. 7, 4, 13: κλίσω 17.
 κλίσω Fut. Ar. Eccl. 667; Xen. M. Equ. 4, 17: κλίσω 17.
 κλίσω Part. Praes. dor. -κλίνοντα Ar. Lys. 1299: κλίσω 15.
 κλίσω(ην) Aor. Pass. -είη Pl. Leg. 665, a; -ῆται, -είς, -είσα, -έν, -έντες, -είσας: κλίσω 18.
 κλίσωθήσονται (< κελκίσωμαι) Fut. Plat. Leg. 681, d; Luc. Euc. 3: κλίσω 18.
 κλίσω Vb. Od. β, 344: κλίσω 15.
 κλίσω (< ἐκλίσω) Aor. Orph. Arg. 1007: κλίσω 15.
 κλίσω Aor. Med. ἀποκλίσωσθαι. Thuc. 6, 101: κλίσω 16.
 κλίσω Fut. Hom. Hym. 31, 18: κλίσω 15.
 κλίσω (< κλίσω dor.) Fut. Thuc. 4, 8: κλίσω 16.
 κλίσω Vb. Pl. Crat. 393, c: κλίσω 18.
 κλίσω Vb. Od. ε, 386: κλίσω 18.
 κλίσω(ην) Aor. Pass. -θῆται Pl. Phaed. 109, a; -θείς Luc. Rhet. Praes. 9; -θείς Luc. Amor. 54; -θείσαν Soph. Tr. 1226: κλίσω 20.
 κλίσωθήσονται (< κλινθήσονται) Fut. Pass. κατα- Eur. Ale. 1090: κατα- κλίνω 19.
 κλιν- Aor. -αντες Pl. Tim. 77, e: κλίνω 20.
 κλινθήσονται (< κλινθήσονται) Fut. Pass. Ar. Equ. 98; Plat. Symp. 222: κλίνω 20.
 κλινθ(ην) (< κλινθ(ην) Aor. Pass. Theocr. 29 (22), 120: κλίνω 20.
 κλινθην Aor. Pass. II. ψ, 232: κλίνω 20.
 κλινύμαι Fut. Med. κατα- Ar. Lys. 910: κλίνω 20.

8 sich bewegen, gehen. 9 κεράννυμι (ver)mischen. 10 einholen, erlangen. 11 rauschen, tosen. 12 weinen, klagen. 13 (ab-, zer)brechen. 14 (ver-)schließen. 15 berühmt machen, preisen. 16 (ver-, zu-, ein-)schließen. 17 stehlen. 18 (an-)rufen, nennen; Med. zu sich rufen. 19 niederbiegen, neigen. 20 beugen, biegen.

- κλῖω (< κλίσω) Fut. κατα- Enpol. C. Fr. 2, 544: κλίσω 1.
 κλύε Imper. Praes. Aesch. Ch. 156: κλύω 2.
 κλύετε 2 Plur. Imper. Ar. Plut. 601: κλύω 2.
 κλύθε Imper. Il. α, 37; Aesch. Ch. 332; Soph. Fr. 1115; Eur. El. 1238; Eur. Hipp. 872 [263]: κλύω 2.
 κλύμενος Part. Aor. 2 Med. Theocr. 14, 26: κλύω 2.
 κλύομαι Opt. Praes. Aesch. Prom. 313: κλύω 2.
 κλύετε 2 Plur. Imper. Aesch. Ch. 399: κλύω 2.
 κλυτός Vb. Il. β, 742: κλύω 2.
 κλύω Conj. Praes. -η Aesch. Pers. 665: κλύω 2.
 κλύουστας Fut. ἔπει- Od. v, 196 (> ἐπικλύουστας); ἐπικλύω 26.
 κλυέμεν Vb. dipo- Pl. Rep. 445, b: κλύω 3.
 κναισ- Aor. διακναισας Ar. Ecol. 956: διακναιώ 4.
 κναισθήσομαι Fut. Pass. δεα- Ar. Pax. 251: κναιώ 4.
 κναισθ (< κναισώ) Fut. ἐκναισεύντι 3 Plur. Theocr. 15, 88: κναιώ 4.
 κναισώ (< κναισθ) Fut. δια- Enr. Cycl. 456: κναιώ 4.
 κνῆ Imperf. oder Aor. 2 ep. für κνας (219) ἔπει- Il. λ, 639: κναιώ = κναιώ 4.
 κνῆσθαι Inf. Praes. Med. Pl. Gorg. 494, c: κναιώ; κναιώ 4.
 κνισθ (ην) Aor. Pass. -ῆς Enr. Andr. 209; ἐκνισθην Theocr. 4, 59: κνί-ζω 5.
 κνίσω Fut. Ar. Ran. 1198: κνίζω 5.
 κοιμηθ (ην) Aor. Pass. κοιμήθημεν, -θίμεν, -θίμε, -θήναι Hom.; -θήναι, -θίμεν Pl.; -θείς Xen. Cyr. 8, 7, 2 [388]: κοιμάω 6.
 κοιμήσα (< κοιμάσα) Aor. -ε Od. μ, 169 B^o; -ον Il. π, 524: κοιμάω 6.
 κοιμήσομαι (< κοιμηθήσομαι) Fut. Med. Luc. D. Deor. 414: κοιμάω 6.
 κοινύσω Fut. Aesch. Ch. 673: κοινύω 7.
 κολῶ Fut. Ar. Equ. 456: κολάω 8.
 κολασαμ (ην) Aor. Med. κολασάμενος Pl. Menex. 240, d: κολάω 8.
 κολασθ (ην) Aor. Pass. -θήναι Pl. Leg. 879, d; -θίμεν, -θείς Pl.: κολάω 8.
 κολάσομαι (< κολάσω) Fut. Com. Fr. 801; Xen. Hell. 1, 7, 20; Pl. Rep. 578, d: κολάω 8.
 κολαστός Vb. Pl. Gorg. 527, b: κολάω 9.
 κολάω (< κολάσομαι) Fut. Lys. 31, 29; Lyeurg. 1, 10; Pl. Rep. 389, d; Xen. Cyr. 7, 5, 83; Athen. 1, 9: κολάω 8.
 κολουθ (ην) s. u. ἐκολουθην.
 κολουθ (ην) Aor. Pass. s. u. ἐκολουθην.
 κολούσω Fut. Plut. Alc. 34: κολούω 9.
 κορίσκον Imperf. iter. Od. α, 212, 390: κορίζω, besorgen.
 κορίζην 3 Dual. Il. θ, 113 [475]: κορίζω, besorgen.
 κορίζαι Inf. Aor. Pind. P. 4, 159: κορίζω 10.
 κορίζομαι Fut. Med. Ar. Vesp. 690; Ecol. 671; Thuc. 1, 113; Isocr. 8, 22: κορίζω 10.
 κόμισα (< κόμισσα) Aor. -ν Il. γ, 378; ψ, 699: κορίζω 10.
 κομισαμ (ην) Aor. Med. -ομαι Ar. Thesm. 1166; Xen. An. 5, 15, 21 -αυτε; Il. α, 594 (388): κορίζω 10.
 κομισθ (ην) Aor. Pass. -θίμεν Her. 4, 71; -θείς, -θίμεν, -θίμεν Pl. Rep. 614, b B^o [388]: κορίζω 10.
 κόμισσα Aor. Il. λ, 738; -ε Od. σ, 322; κομίσσον π, 82; κομίσση π, 298: κορίζω 10.
 κομίσσασθε Aor. Med. Od. ζ, 278: κορίζω 10.
 κορίσω (< κορίζω) Fut. Ar. Pl. 768; Pl. Rep. 370, e [137]: κορίζω 10.
 κορίζω (< κορίσω) Fut. Od. σ, 546; Ar. Ecol. 500; Lys. 29, 14: κορίζω 10.
 κονάβητος Aor. Il. σ, 648: κονάβιζω 11.
 κονίσις s. u. ἐκόνισα.
 κονίσιω Fut. Il. ξ, 145: κονίσιω 12.
 κοπ (ην) Aor. Pass. κοπίσας Aesch. Ag. 1278; κατακοπήναι Xen. An. 1, 2, 25: κόπτω 13.
 κοπήσομαι (< κόπομαι) Fut. Med.

1 (ver-, zu-, ein) schliessen. 2 erfahren, vernehmen. 3 mühsam verfertigen, arbeiten. 4 nagen, schaben. 5 kaeipen, schaben. 6 einschläfern, beruhigen. 7 mittheilen. 8 stützen, beschneiden. 9 verstümmeln, verkürzen. 10 fortschaffen, wegstreten; (herbei)bringen; Med. bei sich pflegen, bewirthen; Pass. u. Med. gebracht, getragen worden. 11 tönen, rasseln.

- V. T. Jer. 16, 3; συν- Lys. 3, 34: κόπτω 13.
 ● οπτές Vb. Com. Fr. 3, 73: κόπτω 13.
 ● ορτίζω Opl. Aor. Od. 8, 28: ορτίζω 14.
 ● ορτίζω (≡ ορτίζω) Aor. Med. Od. v, 59; -άμεθα Il. x, 427; ορτίζομαι Hes. Op. 366; Theocr. 8, 70 -άμετος Il. v, 46; Hes. Op. 33: ορτίζω 14.
 ● ορτίζω (≡ ορτίζω) Fut. Her. 1, 212: ορτίζω 16.
 ● ορτίζωμαι Conj. Aor. Il. x, 509; Od. n, 411: ορτίζω 14.
 ● ορτίζω (≡ ορτίζω) Fut. -έω Il. θ, 379; ρ, 241: ορτίζω 16.
 ● ορτίζω Fut. Pl. Com. Athen. 15, p. 665, b: ορτίζω 16.
 ● ορτίζωμαι (≡ ορτίζωμαι) Praes. Pass. Ap. Rh. 2, 322: ορτίζω 17.
 ● ορτίζω Aor. ορτίζω Theocr. 3, 5 † (≡ ορτίζω): ορτίζω (≡ ορτίζω) 15.
 ● ορτίζω Imprf. Il. θ, 306: ορτίζω 15.
 ● ορτίζω 3 Dual. Imprf. Pass. -εις Il. δ, 274; θ, 379; έω v, 431; ρ 241: ορτίζω 15.
 ● ορτίζωμαι Praes. Pass. Il. δ, 424; Incert. Id. 9 (Theocr. 25), 94: ορτίζω 15.
 ● ορτίζω Imprf. Pass. Il. v, 364: ορτίζω 15.
 ● ορτίζω Aor. ορτίζω Hom. Hym. Cer. 254: ορτίζω, ορτίζω 18.
 ● ορτίζω Aor. Il. v, 383; -άμετος π, 386: ορτίζω, ορτίζω 18.
 ● ορτίζω Fut. Med. Il. v, 747; θ, 391: ορτίζω, ορτίζω 18.
 ● ορτίζω Imprf. iter. Theocr. 2, 107 (≡ ορτίζω): ορτίζω 19.
 ● ορτίζω Part. Praes. Pherecr. Com. Fr. 2, 316: ορτίζω 19.
 ● ορτίζω (≡ ορτίζω) Aor. -ε Il. μ, 204: κόπτω 13.
 ● ορτίζω Aor. Med. -ατο Il. x, 33: κόπτω 13.
 ● ορτίζω (≡ ορτίζω) Fut. V. T. Jer. 22, 18: κόπτω 13.
 ● ορτίζω Fut. Ar. Ach. 403; Ran. 460; Menander. Fr. Com. 4, 260: κόπτω 13.

- κρημνός Aor. 2 διακρημνός Xen. Cyr. 2, 2, 3; -όντες An. 4, 4, 20: διακρημνός 23.
 ● κρημνός Opt. Aesch. Prom. 1049: κρημνός, κρημνός 20.
 ● κρημνός Inf. Aor. Pass. Plut. V. Alex. 74: κρημνός 20.
 ● κρημνός Part. Praes. ep. Il. η, 213 B: κρημνός, κρημνός 20.
 ● κρημνός (≡ κρημνός) Aor. Pass. διακρημνός Thuc. 6, 5: κρημνός 21.
 ● κρημνός Inf. Fut. Med. pass. Il. ι, 629: κρημνός 22.
 ● κρημνός Aor. Pass. -όν Eur. Hipp. 868; -όντων Eur. I. A. 1022: κρημνός 22.
 ● κρημνός Fut. Pass. Aesch. Prom. 911: κρημνός 22.
 ● κρημνός Fut. Aesch. Ch. 1075; Eur. Suppl. 377: κρημνός 22.
 ● κρημνός Aor. κρημνός Theophr. Anth. 11, 211: κρημνός 23.
 ● κρημνός (≡ κρημνός) Fut. sp. Anth. 11, 141: κρημνός 23.
 ● κρημνός (≡ κρημνός) Opt. Ar. Ach. 944; Nub. 870: κρημνός 24.
 ● κρημνός Aor. -άμετος Il. θ, 19; -άμετος Xen. An. 1, 2, 8; Luc. Icar. 34: κρημνός 25.
 ● κρημνός Inf. Aor. Hes. Op. 627: κρημνός 25.
 ● κρημνός (≡ κρημνός) Aor. Pass. -όν Hippocr. 3, 140; -όν 3, 251; -όντες Apoc. Luc. Deor. D. 1, 267: κρημνός 25.
 ● κρημνός (≡ κρημνός, κρημνός) Fut. Com. Fr. 2, 627; V. T. Gen. 40, 19: κρημνός 25.
 ● κρημνός 3 Sing. Praes. Pind. O. 6, 125: κρημνός 24.
 ● κρημνός Fut. Med. Ar. Vesp. 808; Ach. 278; Luc. Fugit. 31: κρημνός 24.
 ● κρημνός (≡ κρημνός) Opt. Ar. Vesp. 397 (≡ κρημνός): κρημνός 24.
 ● κρημνός (≡ κρημνός, κρημνός) Fut. Il. η, 93: κρημνός 25.
 ● κρημνός (≡ κρημνός, κρημνός) Fut. -άμετος Ar. Plut. 312 (159): κρημνός 25.

12 bestäuben. 13 stossen, schlagen, hauen. 14 sättigen. 15 waffnen. (aus)rüsten. 16 putzen, reinigen. 17 erheben, erhöhen. 18 grollen, kühnen. 19 in Menge fliessen. 20 schwingen, schütteln; Pass. wanken, zittern. 21 (ver-, ein)mischen. 22 vollenden, bewirken. 23 krächzen, kreischen, schreien. 24 hangen, schweben. 25 aufhängen, schweben lassen; Med. hangen. 26 zuspinnen, zutheilen.

κρήμμαι Conj. Arist. Rhet. 3, 14: κρήμμαι 2.
 κρήνω (< κρήνω) Aor. Od. γ, 418: κρήνω 1.
 κρήναιμος Part. Ar. Nub. 377: κρήναιμος 3.
 κρήναιμος Imprf. Med. Luc. Ion. 1613: κρήναιμος 3.
 κρήναισθε Imper. Pass. Luc. Eur. H. F. 521: κρήναιμος 3.
 κρήνω Imper. Etym. M. p. 637, 34; Eustath. zu II. ε, p. 1001, 10: κρήνω 3.
 κρήνω s. u. κρήνω.
 κρήνω 3 Plur. Aor. Pass. Pind. P. 4, 168: κρήνω 4.
 κρήνω Aor. Pass. δῖος Rep. 569, -θήτω 829, ε; -εῖω Phaedr. 249, α; κρήνω 4.
 κρήνωσθαι Fut. Pass. Aesch. Eum. 679, 744; Eur. Suppl. 603; Pl. Crat. 438, c; Dem. 61, 53: κρήνω 4.
 κρήνω Aor. 2 II. π, 470: κρήνω 19.
 κρήνω (η) s. u. κρήνω.
 κρήνωσθαι Imper. Aor. Od. δ, 36: κρήνω 4.
 κρήνωσθαι Fut. Med. δῖα Od. σ, 149: κρήνω 4.
 κρήνω (η) s. u. κρήνω.
 κρήνωσθαι Fut. Med. Eur. Med. 609; Luc. Dial. Mort. 19, 2: κρήνω 4.
 κρήνω Fut. Aesch. Sept. 414; Pl. Phaedr. 237 e [223]: κρήνω 4.
 κρήνω (< κρήνω) Vb. Pl. Gorg. 523, α; κρήνω 4.
 κρήνω (< κρήνω) Vb. II. η, 434: κρήνω 4.
 κρήνω (αμην) Aor. Med. -ασθαι in παρα- [Dem.] 25, 38; vgl. κρήνωσθαι 5.
 κρήνω (η) Aor. Pass. -θήτω s. u. παρα- Dem. 23, 1; vgl. κρήνωσθαι 5.
 κρήνωσθαι Vb. Ar. Eccl. 988: κρήνω 5.
 κρήνω (η), κρήνω s. u. κρήνω.
 κρήνωσθαι Fut. Pass. Eur. Suppl. 543: κρήνω 6.
 κρήνωσθαι Imprf. Iter. II. θ, 272: κρήνω 6.
 κρήνω (< κρήνω) Vb. Soph. Aut. 273: κρήνω 6.

κρήνω (< κρήνω) Vb. II. ε, 168: κρήνω 6.
 κρήνω (η), κρήνω s. u. κρήνω.
 κρήνω (η) (< κρήνω) Aor. Pass. II. ε, 405; -θήτω Eur. Her. 897; -θήτω Soph. O. C. 1346; -θήτω Eur. Hel. 519: κρήνω 6.
 κρήνω (αμην) Aor. Med. -ασθαι in απο- Luc. Anach. 17; -ασθαι Dem. 27, 8: κρήνω 6.
 κρήνω Aor. Od. λ, 244; Pind. O. 6, 31; Blon. Reliqu. 1, 79; κρήνωσθαι II. ε, 377; Hes. Op. 42; -ασθαι Eur. I. T. 1020 -ασθαι Dem. 22, 52; -ασθαι Hes. Th. 174; -ασθαι Aesch. Eum. 461 -ασθαι Pl. Rep. 548, α; κρήνω 6.
 κρήνωσθαι Fut. Med. Soph. Tr. 474: κρήνω 6.
 κρήνω Fut. Od. δ, 350: κρήνω 6.
 κρήνω (< κρήνω) Inf. Aor. 2 κρήνω II. ε, 557: κρήνω 10.
 κρήνω (< κρήνω) Inf. Aor. 2 II. ε, 8: κρήνω 10.
 κρήνωσθαι Part. Aor. 2 Pass. II. φ, 75; Aesch. Pers. 923; Crat. C. Fr. 2, 72: κρήνω 10.
 κρήνω (< κρήνω) Aor. 2 II. φ, 236, 344: κρήνω 10.
 κρήνω Inf. Praes. Strabo 8, 352; Arrian. Tact. 94; κρήνω Plat. M. 189 (244): κρήνω 10.
 κρήνωσθαι Fut. Med. pass. II. ε, 481: κρήνω 7.
 κρήνω (< κρήνω) Aor. 2 II. η, 155; λ, 672: κρήνω 10.
 κρήνω Part. κρήνω II. φ, 323; Aesch. Sept. 965; Eur. Ale. 3, 696; I. T. 715: κρήνω 10.
 κρήνωσθαι Inf. Aor. 2 Pass. II. ε, 558: κρήνω 10.
 κρήνω (< κρήνω, κρήνω) Fut. II. φ, 309: κρήνω 10.
 κρήνω (< κρήνω, κρήνω) Fut. II. φ, 121; απο- Her. 3, 30: κρήνω 10.
 κρήνω (< κρήνω, κρήνω) Fut. II. φ, 68; Thuc. 3, 58; Xen. An. 1, 1, 3: κρήνω 10.
 κρήνω 1 Plur. Conj. Aor. 2 Od. φ, 216: κρήνω 10.
 κρήνω (< κρήνω) Aor. Med. Od. ε, 450: κρήνω 7.

1 vollenden, bewirken. 2 hangen, schweben. 3 aufhängen, schweben lassen. 4 sichten, (unter)scheiden. 5 schlagen, klopfen. 6 verbergen, verstecken, verheimlichen. 7 erwerben; Perf. κρήνωσθαι, besitzen. 8 = κρήνωσθαι, ehren; Intr. sich rühmen, stolz sein. 9 empfangen, schwanger werden.

κτήσομαι Fut. Aesch. Eum. 289: κτῶμαι 7.
 κτητέον (< κτητός) Vb. Pl. Rep. 373, b: κτῶμαι 7.
 κτητός (< κτητέον) Vb. Il. 5, 407: κτῶμαι 7.
 κτθανεν Imperf. Intr. Il. 5, 42: κτῶμαι 8.
 κτθῆναι Aor. Il. 5, 793: κτῶμαι 8.
 κτθῆναι Inf. Aor. Od. 11, 212: κτῶμαι 8.
 κτθω-2. u. κτῶμαι.
 κτῶμαι (< κτῶω) Fut. Hippocr. 2, 717: κτῶ 9.
 κτῶω (< κτῶμαι) Fut. Hippocr. 2, 640: κτῶ 9.
 κτλινδῶω Fut. 5. κτλινδῶ 11.
 κτλινδῶμαι Fut. Pass. In- Aesch. Prom. 87: κτλινδῶ 11.
 κτλινον Imperf. Od. 9, 224: κτλινῶ 12.
 κτλινον (< κτλινον) Imperf. Il. 5, 821: κτλινῶ 13.
 κτλινω Fut. Soph. O. C. 225; Democr. in Stob. Flor. 29, 88: κτλινῶ 13.
 κτλαμ (πρ) Aor. κτλαμῆν Hes. Th.

125, 405; ἔπο- 308; Il. 5, 261: κτῶ 19.
 κτῶμαι Fut. ὄνα- Ar. Av. 146: κτῶ 14.
 κτῶω Fut. δνακῶω Pl. Euthyd. 302, c: κτῶ 14.
 κτῶω- Aor. κτῶω Soph. Ant. 29: κτῶ 15.
 κτῶωμαι Fut. Ar. Lys. 1222: κτῶ 15.
 κτῶωω Fut. Aesch. Ag. 1313: κτῶ 15.
 κτῶωωω Fut. Med. Thuc. 1, 142: κτῶ 16.
 κτῶωωω Fut. Thuc. 2, 62; Soph. Ant. 261: κτῶ 16.
 κτῶωωωω Vb. Xen. Hier. 8, 9: κτῶ 16.
 κτῶωωωωω (< κτῶωωωωω) Fut. Pind. 1, 3, 90: κτῶ 17.
 κτῶωωωωωω (< κτῶωωωωωω) Fut. Med. Pind. P. 9, 89; Anth. 5, 64; Lnc. Seet. 13: κτῶ 17.
 κτῶωωωωωω Fut. Pind. N. 9, 1: κτῶ 17.

Λ

λαβ' (< λάβε) 3 Sing. Aor. 2 Il. 5, 229: λαμβάνω 18.
 λάβε (< ἔλαβε, ἔλαβε) 3 Sing. Aor. 2 Il. 5, 657 B': λαμβάνω 18.
 λαβί Imper. Aor. 2 Il. 5, 407; Pl. Theat. 143, c: λαμβάνω 18.
 λαβεῖν Inf. Aor. 2 Xen. An. 2, 1: λαμβάνω 18.
 λαβέτω 3 Dual. Aor. 2 Il. 5, 233; 711: λαμβάνω 18.
 1) λάβετον 2 Dual. Aor. 2 Il. 5, 645: λαμβάνω 18.
 2) λάβετον 2 Dual. Imper. Aor. 2 Pl. Eth. 275, b: λαμβάνω 18.
 λαβέτω 3 Sing. Imper. Aor. 2 Od. 9, 152; Pl. Rep. 497, c: λαμβάνω 18.
 λάβη (< λάβηω) 3 Sing. Conj. Aor. 2

Il. 5, 480; Xen. 5, 4, 1; Pl. Symp. 151, a: λαμβάνω 18.
 λάβηε 2 Sing. Conj. Aor. 2 Xen. Cyr. 1, 4, 13: λαμβάνω 18.
 λάβηε (< λάβη) 3 Sing. Conj. Aor. 2 Il. 5, 191; 43: λαμβάνω 18.
 λάβηε 2 Plur. Conj. Aor. 2 Od. 5, 147: λαμβάνω 18.
 λάβεω 3 Sing. Opt. Aor. 2 Od. 5, 418; Xen. Symp. 2, 5: λαμβάνω 18.
 λάβεωω 1 Plur. Opt. Aor. 2 Il. 5, 273; Pl. Phil. 34, c: λαμβάνω 18.
 λαβείμην Opt. Aor. 2 Med. Eur. Cycl. 470; -εω Pl. L. 637, b: λαμβάνω 18.
 λάβεωωω 1 Sing. Opt. Aor. 2 Il. 5, 22; Xen. Cyr. 5, 3, 12: λαμβάνω 18.

10 tödten, erschlagen. 11 wälzen; fortbewegen; Pass. sich wälzen, fortrollen; sich herumtreiben, herumlaufen. 12 küssen. 13 betreffen, sich beziehen. 14 ducken, sich neigen. 15 in tiefen oder krankhaften Schlaf verfallen. 16 verkürzen, mindern, schwächen; hindern. 17 im feierlichen Zug einherziehen, jubeln. 18 l. a. fassen, ergreifen; 2. fassen, wahrnehmen; begreifen, verstehen. Il. nehmen; Med. sich bemächtigen, an sich nehmen, bekommen, erhalten; auf-, in sich-, übernehmen. 19 in sich fassen, schwanger, trüchtig sein.

λάβω (< ἔλλαβον, ἔλαβον) 3 Plur. Aor. 2 Od. ε, 387: λαμβάνω 1.
 λαβόντι Stammform des Part. Aor. 2 λαβών; -ντι Od. ζ, 147; -α Pl. Theaet. 198, a B⁷; -ντι 201, b; -ντι Rep. 474, a: λαμβάνω 1.
 λαβόντες Dual. Part. Aor. 2 Pl. Phil. 24, d: λαμβάνω 1.
 λαβόντα Fem. Part. Aor. 2 Il. ε, 853; Xen. Cyr. 7, 3, 11: λαμβάνω 1.
 λαβόντων 1 Plur. Conj. Aor. 2 Pl. Phaedr. 246, d; Parm. 143, a: λαμβάνω 1.
 λαβόν Il. δ, 122; Pl. Phaed. 73, e; Xen. An. 1, 1, 9 vgl. λαβόντι: λαμβάνω 1.
 λάς Imprf. st. ἴλας Od. τ, 230 [292a]: λάω, anblicken.
 λάθ' (< λάθην, ἔλαθεν) Aor. 2 Il. υ, 398: λαθάρω 2.
 λάθειν Inf. Aor. isocr. 3, 22: λαθάρω 2.
 λάθειν (< ἔλαθεν) Aor. 2 Il. γ, 420: λαθάρω 2.
 λάθισθαι (< ἐλάθισθαι) Inf. Aor. 2 Med. Il. μ, 235; Ap. Rh. 1, 280: λαθάρω 2.
 λάθειν (< ἐλάθειν) Aor. 2 Med. Il. ε, 537: λαθάρω 2.
 λάθευαι (< ἐλάθειν) 3 Sing. Praes. Pind. O. 8, 72; Soph. El. 167: λαθάρω 2.
 λάθειν 3 Dual. Aor. 2 Od. γ, 179: λαθάρω 2.
 λάθειν 3 Sing. Imper. Med. Pind. P. 5, 23: λαθάρω 2.
 λάθην (< ἐλάθην) 3 Sing. Conj. Aor. Pl. Theaet. 160, e: λαθάρω 2.
 λάθην (< ἐλάθην) 3 Sing. Conj. Aor. 2 Il. χ, 191: λαθάρω 2.
 λάθω 3 Sing. Opt. Aor. 2 Il. x, 468: λαθάρω 2.
 λαθάρω 3 Plur. Opt. Aor. 2 Med. Od. x, 236: λαθάρω 2.
 λαθείην Opt. Aor. 2 Med. Il. x, 243; -είην Soph. El. 1287: λαθάρω 2.

λάβω Opt. Aor. Eur. I. A. 516: λαθάρω 2.
 λάθω dor. post. Form für λαθάρω Pind. Ol. 8, 72; Soph. El. 163: λαθάρω 2.
 λάθω 1 Sing. Aor. 2 Od. γ, 270: λαθάρω 2.
 λάθω (< ἐλάθω) Aor. 2 Med. Il. ο, 322 A⁷: λαθάρω 2.
 λάθω 1 Sing. Conj. Aor. 2 Dem. 45, 85: λαθάρω 2.
 λάθω Conj. Aor. 2 Med. Il. ζ, 265: λαθάρω 2.
 λάθων Part. Aor. 2 Il. ε, 477; Eur. Bacch. 840: λαθάρω 2.
 λάθων Conj. Aor. 2 Med. Il. χ, 282: λαθάρω 2.
 λάθω Fut. Ar. Equ. 167: λάθω 3.
 λάθω Part. Aor. dia- Ar. Nub. 410: δαλάω 4.
 λάθω Fut. Ar. Pax. 381. 384: λάθω 4.
 λάθω Aor. 2 Il. υ, 277: λάθω 4.
 λάθω (< ἐλάθω) Imprf. Il. ζ, 319: λάθω 6.
 λαπυρέων Part. nur Il. α, 104: λαπυρέων 5.
 λαπυρέος Vb. kara- Her. 3, 127: λαπυρέων 1.
 λαπυρέων Aor. Pass. λαπυρέων Her. 7, 230; λαπυρέων 2, 89; λαπυρέων 6, 92: λαπυρέων 1.
 λαπυρέων 2 Sing. Fut. ion. Her. 1, 199; 7, 39: λαπυρέων 1.
 1) λαπυρέων Inf. Fut. ion. Her. 9, 188: λαπυρέων 1.
 2) λαπυρέων Inf. Fut. ἐλλάπυρεων Her. 1, 80; 8, 74: λαπυρέων 6.
 λαπυρέων 3 Sing. Fut. ion. Her. 8, 10: λαπυρέων.
 λαπυρέων (< λαπυρέων, ἐλάπυρεων) Fut. ion. s. -ας, -ισθαι, -εσθαι, -εσθαι: λαπυρέων 1.
 λαπυρέων 3 Plur. Fut. ion. Her. 3, 36: λαπυρέων 1.
 λαπυρέων Fut. Soph. El. 66: λαπυρέων 6.
 λαπαρόην Imprf. Od. μ, 227: λαπαρόων 2.
 λάβω Part. Lycophr. 137: λάβω 9.

1 I. a. fassen, ergreifen; δ. fassen, wahrnehmen; begreifen, verstehen; II. nehmen; Med. sich bemächtigen, an sich nehmen, bekommen, erhalten; ant-, in sich -, übernehmen. 2 verborgen sein (latere); das Part. Aor. mit Verb. finit. wird übersetzt: unbemerkt, heimlich, geheim, versteckt, unversehens, einem etwas vergessen machen; Med. vergessen, versäumen, unterlassen. 3 zu unedlem Gebrauch verwenden. 4 δαλάω, zerplatzen.

λέξομαι (< λέγομαι) Fut. ion. -εσθαι
Her. 7, 141: λαγγάνω 10.
λαπάξω Fut. -ων Aesch. Sept. 47.
531: λαπάξω 14.
λαπήνας Aor. 2 &- Ar. Fr. 211:
λέγω 11.
λασεύμαι (< λήσομαι) Fut. Theocr.
4, 39: λανθάνω 2.
λασθήμεν Inf. Aor. Pass. Theocr.
2, 40: λανθάνω 2.
λαίγω (< ελαγω) 3 Sing. Aor. 2
Il. φ. 562: λαγγάνω 10.
λαγύν Inf. Aor. 2 Il. η. 179; Aesch.
Prom. 48; Soph. Ai. 525: λαγ-
γάνω 10.
λαγῆ (< λαγγῶν) 3 Sing. Conj.
Aor. 2 Il. φ. 76; Pl. Leg. 765, b:
λαγγάνω 10.
λαγῆσιν (< λαγῆ) 3 Sing. Conj.
Aor. 2 Il. η. 171: λαγγάνω 10.
λαγίσαν Fem. Part. Aor. 2 Pind.
O. 14, 2: λαγγάνω 10.
λαγών Part. Aor. 2 Aesch. Sept 55;
Dem. 55, 29; λαγγάνω 10.
λαγύων 3 Plur. Aor. 2 Pl. Leg.
760, c: λαγγάνω 10.
λαγόμενος Part. Aor. Med. Pherecr.
in Com. Fr. 2, 294: λάντω 12.
λάβομαι Fut. Med. &- Ar. Pax. 585:
λάντω 12.
λαφόμενος (< λήγομαι, λάφωμαι)
Fut. dor. λαφῆ Theocr. 1, 4. 10;
Epicharm. Fr. 18: λαμβάνω 1.
λάνω Fut. Il. π. 161: λάντω 12.
λάνω Od. ε. 229. 230 [192]: λάνω 13.
λαγίς Part. Aor. 2 Pass. -ένται in nara-
Pl. Leg. 943, a; συν- Xen. Hell.
2, 1, 6: λέγω 7.
λαγῶς 3 Plur. Conj. Aor. 2 Pass.
nara- Pl. Leg. 762, c: λέγω 7.
λασανίω Fut. ep. für λάνω Il. ε. 261:
λάνω 8.
λαίλας Inf. Aor. Achaëus Athen. 10,
427: λείγω, lecken.
λαίλας Part. Aor. Ar. Equ. 103:
λείγω, lecken.
λασφ(η)ν Aor. Pass. λείφθη Pind. O.
2, 43; -φῆ Pl. Leg. 920, b; -φῆτε
Xen. An. 7, 3, 43; -θείη Symp.
191, b; -θήναι Aesch. Pers. 344;
-θείς Pind. l. 2, 11; -θείας Pl.
Critica. 111, b: λάνω, zurücklassen.

1) λεκτέος Vb. Xen. An. 5, 6, 6:
λέγω 7b.
2) λεκτέος Vb. &- Pl. Rep. 456,
b: λέγω 7.
λίκτο 3 Sing. Aor. 2 sync. Med.
Od. δ. 451: λέγω 7.
1) λεκτέος Vb. Soph. O. T. 19:
λέγω 7.
2) λεκτέος Vb. Soph. Phil. 633:
λέγω 7b.
λελαβίσθαι Inf. Aor. sync. Od.
δ. 388: λαμβάνω 1.
λελάβηκα (< ελληνα att.) Perf. ion.
u. dor. Her. 4, 79; 8, 122; Archim.
Aren. 127, 15: λαμβάνω 1.
λελαβήκας Plsprf. nara- Her. 3, 42:
λαμβάνω 1.
λίσσῃα (< λίσθηα) Perf. &- Pind.
O. 11, 3: λανθάνω 2.
λελαθίσθαι (< λαθίσθαι) Inf. Aor.
2 Il. τ. 136: λανθάνω 2.
λελαθίσθω Imper. Aor. 2 redupl.
Med. Il. π. 200: λανθάνω 2.
λελάθη 3 Sing. Conj. Aor. 2 Med.
Il. ο. 60: λανθάνω 2.
λελάθεμαι Opt. Aor. Ap. Rh. 3, 778:
λανθάνω 2.
λελάθεοτο Opt. Aor. 2 Med. att.
Bed. Hes. Theogn. 471: λανθάνω 2.
λελαθόμεν Aor. 2 Med. s. -οντο,
-είτο, &-θαι, -ίσθω: λανθάνω 2.
λίσσῃον Red. Aor. &- Il. β. 600:
λανθάνω 2.
λελάθεοντο (< λάθεοντο) Aor. 2
Med. Il. δ. 127 [45]: λανθάνω 2.
λελαθούσα Part. Aor. redupl. Orph.
Arg. 879: λανθάνω 2.
λίσσῃα (< λίσθηα) Perf. 2 bei den
Trag. Aesch. Prom. 406; Eur. Hed.
678. 1110; Hipp. 55; auch Arist.
Aeb. 410 (Parodie d. trag. Sprache):
λαμῖν, λάσω 5.
λελάχμεν Aor. 2 Med. mit ep. Red.
Hom. Hym. 3, 145: λάσω 5.
λελακνία Fem. Part. Od. μ. 85; vgl.
λελεγκώς: λάσω 5.
λίλαμμαι Perf. Pass. ion. u. dor.
&- Her. 9, 51; &- 3, 117: λαμ-
βάνω 1.
λίλαμπα Perf. 2 Eur. Andr. 1026;
Tro. 1295: λάνπω 6.

5 krachen; sprechen. 6 leuchten, glänzen. 7 legen, sammeln. 7b sagen, sprechen, reden. 8 glätten, ebenen. 9 λάνω = λαντίω, umstossen. 10 &. trans. bekommen, erhalten; erlangen, empfangen; &. &-tr. zu Theil werden, zufallen. 11 (ab)schleiten. 12 saufen. 13 sehen, erblicken. 14 ausleeren.

λαλαμπρόνται 3 Plur. Perf. Ar. Plut.: λαμπρόνται, glänzend machen.
 λαλάσθαι Inf. Perf. Pass. Hippocr. 3, 46: λαλάσσω 1.
 λάλασσαι Perf. Pass. -ται II. ε, 834; -μεθα I, 313; -μῆτος π, 538 B²; -ται Theocr. 2, 157: λαλάσσω 3.
 λάλασα Perf. Ar. Fr. 492: λάλω 10.
 λαλάσθαι 3 Plur. Perf. Empedocl. 5: λαλάσσω 17.
 λαλαγήσασθαι Conj. Aor. Hesych.: λαλάω, theilhaftig machen.
 λαλάχηται 2 Plur. Conj. Aor. 2 redupl. II. ψ, 76; Nonn. 2, 16: λαλάχων 17.
 λαλάχων 3 Plur. Conj. Aor. 2 II. η, 80; ο, 350; χ, 343 [43]: λαλάχων 17.
 1) λάλεγμα (< λέλεγμαι) Perf. Pass. in Comp. ἐλλελεγμένος Ar. Eccl. 58; Her. 7, 26; ἀπο- 40; vgl. λέλέχθαι: λέγω 9.
 2) λάλεγμα Perf. Pass. Eur. Med. 356; Pl. Leg. 732, e; vgl. λέλέχθαι, λέλέχθαι: λέγω 15.
 λάλεσσαι Perf. Pass. Eur. Here. F. 1156; vgl. λάλεσθαι, -πται, -μῆτος: λέλω 11.
 λάλεσμένος Part. Perf. Pass. Soph. Ai. 543. 1245: λέλω 11.
 λαλέσμεν (< λέλεσμεν) Plsperf. II. χ, 334: λέλω 11.
 λάλεσται 3 Sing. Perf. Pass. II. ε, 253; v, 256; Theocr. 4, 15: λέλω 11.
 λάλεσται Plsperf. II. ε, 256; v, 168: λέλω 11.
 λαλέσθαι Inf. Perf. Pass. Isocr. 4, 5: λέλω 11.
 λαλέσθαι Part. Perf. 2 Hes. Theogn. 826: λέλω, λέλω 12.
 λάλεσθαι 2 Sing. Perf. Soph. O. T. 1504; Eur. Or. 1085: λέλω 11.
 λάλεσθαι Fut 3 II. ω, 742; Thuc. 5, 105; Eur. Or. 1041; Hipp. 324 [48]: λέλω 11.
 λάλεται 3 Sing. Perf. Pass. s. λέλεγμαι.
 λάλεται Perf. Pass. ἀπο- Epich. 109: ἀπολέτω 13.
 λάλεται s. u. λέλεσθαι.

λάλεται Fut. -ται Thuc. 3, 53; Pl. Rep. 457, b; Crat. 433, a: λέγω 15.
 λαλέσθαι Inf. Perf. Pass. Athen. 12, 552: λαλέσω 14.
 λαλέσθαι Perf. Pass. Hippocr. 2, 190; προ- Pl. Tim. 66, a: λαλέσω 14.
 λάλεχα Perf. sp. Galen. 8, 545 st. des class. λέγω: λέγω 15.
 λαλέχθαι Inf. Perf. Pass. δε- Xen. Hell. 1, 6, 16; vgl. λάλεγμα: λέγω 9.
 λαλέχθαι Imper. Perf. Pass. Pl. Tim. 89, d; vgl. λάλεγμα: λέγω 15.
 λάλεθαι (< λέλεθαι) Perf. -en Soph. O. T. 247; Isocr. 3, 2; -ασθαι Pl. Phaed. 64, b; -αμεν Leg. 888, d: λαλάσσω 3.
 1) λαλέθαι Inf. Perf. Xen. Oec. 15, 10; Pl. Phaed. 64, a: λαλάσσω 3.
 2) λαλέθαι Inf. Perf. med. Bed. δε- Her. 3, 46 für λαλέσθαι: λαλάσσω 3.
 λαλέθαι Part. Perf. -θῆτα Leg. 856, a; -θῆτα Philem. Fr. Com. 4, 67: λαλάσσω 3.
 λάλεχα Perf. Hes. Op. 207; vgl. λέλεχθαι: λέλω 2.
 λαλέχθαι Part. Perf. II. χ, 141; vgl. λέλεχθαι: λέλω 2.
 λάλεγμα Perf. Pass. Aesch. Ag. 876; Eur. Ion. 1113 B²; δε- Ar. Eccl. 1090; Hippocr. 2, 140; δε- Ar. Nub. 631: λαλάσσω 1.
 λαλέσθαι Inf. Perf. Pass. Soph. El. 342: λαλάσσω 3.
 1) λάλεσθαι (< λέλεσθαι) Perf. Pass. Soph. El. 342; Pl. Phaedr. 252, a: λαλάσσω 3.
 2) λάλεσθαι Perf. Pass. zusammengez. aus λέλεσθαι Eur. Hel. 475; -μῆτος Fr. 373: λέλεσθαι 4.
 λαλέσμεν Plsperf. δε- [Luc.] As. 141: λαλάσσω 3.
 λαλέσθαι Fut. Eur. Alc. 894: λαλάσσω 3.
 λάλαστο Plsperf. Inscr. Id. 8 [Moesch. 4], 118: λαλάστω 5.

1 I. a. fassen, ergreifen; δ. fassen, wahrnehmen; begreifen, verstehen. II. nehmen; Med. sich bemächtigen, an sich nehmen, bekommen, erhalten; auf-, in sich-, übernehmen. 2 krachen, sprechen. 3 verborgen sein (latere); das Part. Aor. mit Verb. finit. wird übersetzt: unbemerkt, heimlich, geheim, versteckt, unversehens, einem etwas vergessen machen; Med. vergessen, versäumen, unterlassen. 4 erbeuten, verwüsten, verderben.

- λέλειπται, -τος Perf. Theocr. 20, 196; λέλειπται 6.
 λέλειπμένος Part. Perf. II. μ, 106; λέλειπται 6.
 λέλειπτο Plaprf. Orph. Arg. 1267; Incert. Id. [Mosch. 4], 110; λέλειπται 6.
 λέλειμμένος Part. Perf. Pass. als Act.: Aesch. Sept. 390. λίπω 7.
 λέλιπασμαι Perf. Schol. Od. τ, 72; λιπών 8.
 λίλογας Perf. 2 angeführt von Hesychius n. Photius: λίγω 9.
 λέλόγισμαι Perf. Pass. act. Bed. Lys. 32, 24; pass. Pl. Phaedr. 246, c: λογιζομαι 16.
 λίλογχα (< λίλογα) Perf. Od. λ, 304; Pind. O. 9, 15 A; Eur. Tro. 243. 282; Her. 7, 53; D. Hal. Ant. 4, 83: λαγγάνω 17.
 λέλόγγασεν 3 Plur. Perf. Od. λ, 304: λαγγάνω 17.
 λέλόγγης Plaprf. Theocr. 4, 20: λαγγάνω 17.
 λέλοδέρχαι Perf. Pl. Phaedr. 241, c: λωδερών 18.
 λέλοδέρχμαι Perf. Pass. -μένος Xen. Hell. 5, 4, 29: λωδερών 18.
 λίλοιπα Perf. II. α, 235; Pl. Pol. 280, c; -ότος Rep. 449, d: λείπω, zurücklassen.
 λίλουμαι (< λίλουμαι) Perf. Pass. II. α, 6; Pl. Rep. 495, e; Symp. 174, a: λών 19.
 λίλουμαι (< λίλουμαι) Perf. Pass. sp. Cyrill. Hieros. Cat. 3, 2, 55: λών 19.
 λελούω Fem. Part. Perf. angeführt von Hesychius: λίγω, λίγω 9.
 λελύα Perf. Isoer. 12, 96; Thuc. 1, 67: λών 20.
 1) λελύμαι Perf. Pass. II. β, 135; ω, 599; Aesch. Pers. 592; Xen. Cyr. 4, 2, 40; Pl. Crat. 415, d: λών 20.

- 2) λελύμαι Perf. Med. Dem. 36, 45: λών 20.
 λελύματα s. u. λελύμασμαι.
 λελύμασμαι Perf. Pass. Dem. 21, 173; -αμέντος Xen. Hell. 7, 5, 18 (235): λυμάλωμα 21.
 λελύται 3 Pl. Perf. II. β, 135: λών 20.
 λελύτο Opt. Aor. für λελύετο Od. σ, 238 Bekker > λελύτο, λελύτο [118. 150]: λών 20.
 λελύπημαι Perf. Dem. 24, 175: λυπίω 22.
 λελύπημαι Perf. Pass. Eur. Ion. 1311: λυπίω 22.
 λελύσμαι Fut. 3 Dem. 14, 2: λών 20.
 λελύται 3 Sing. Perf. II. ω, 599: λών 20.
 λελύτο 3 Sing. Opt. Aor. Od. σ, 238 Buttm. > λελύτο, λελύτο [118]: λών 20.
 λελύτο 3 Sing. Opt. Aor. Od. σ, 238 Wolf > λελύτο, λελύτο [118]: λών 20.
 λελώβημαι Perf. Pass. Her. 3, 155; Pl. Rep. 495, d: λωβόμαι 23.
 λελώπημαι Perf. Thuc. 6, 12; Pl. Rep. 620, d: λωπών 24.
 λίξαι Inf. Aor. Pl. Gorg. 522, c: λίγω 15.
 λελαιμην 1 Sing. Opt. Aor. Med. Od. γ, 365; τ, 598: λίγω 9.
 λίξαις Part. Aor. dor. Pind. P. 8, 53: λίγω 15.
 λίξαστο 3 Sing. Aor. 2 Med. Od. ω, 108: λίγω 9.
 λίξασθαι Inf. Aor. Med. II. β, 125; σ, 519; ε- Pl. Rep. 557, d: λίγω 9.
 λελίσσθην 3 Dual. Aor. 1 Med. II. ε, 350: λίγω 9.

5 entweichen, entrinnen. 6 begehren, verlangen, streben. 7 begehren, verlangen, wünschen. 8 fett machen, salben, einschmieren. 9 legen, sammeln. 10 laufen, schlappen. 11 ver-, zurück-, hinter-, übrig lassen. 12 (anf., be) lecken, züngeln. 13 abschälen. 14 fein, dünn, mager machen. 15 sagen, sprechen, reden. 16 (be)rechnen; überlegen, erwägen; schliessen. 17 a. trans bekommen, erhalten; erlangen, empfangen; b. intr. zu Theil werden, zu-fallen. 18 schelten, schimpfen, schmähen. 19 waschen, baden; sich ~. 20 lösen. 21 misshandeln, beschimpfen, schaden, verletzen. 22 beschweren, kränken, betrüben; Pass. mit Fut. Med. 23 freveln, verspotten, beschimpfen, höhnen. 24 rasten, sich erholen; aufhören; trans. befreien.

- λεξάσθαι 3 Plur. Imper. Aor. 1 Med. II. 4, 67: λέγω 2.
 λίσσας 3 Sing. Aor. 1 Med. II. 4, 27; Pind. P. 4, 336: λέγω 2.
 λεξάτω 3 Sing. Imper. Aor. 1 Med. Xen. Cyr. 6, 4, 19: λέγω 1.
 λίσσας 2 Sing. Fut. Od. 7, 319: λέγω 2.
 λίσσας (< λίσσας) Imper. Aor. II. 4, 617: λέγω 2.
 λίσσας 2 Sing. Conj. Aor. Soph. Phil. 1275: λέγω 1.
 λίσσας (< λίσσας) Imper. Aor. Od. 4, 320: λέγω 2.
 1) λίσσας Fut. pass. Bed. Soph. O. C. 1186; Eur. Hec. 906: λέγω 1.
 2) λίσσας Fut. werde mich legen Od. 8, 413; συν- β. 292: λέγω 2.
 λίσσας Imper. Aor. Xen. Hell. 4, 1, 3; Mem. 3, 3, 3: λέγω 1.
 λίσσας Fut. Aesch. Ag. 859; Pl. Soph. 258, a: λέγω 1.
 λίσσας Imperf. iter. Empedocl.: λίσσας 3.
 λίσσας Conj. Aor. sp. Maneth. 4, 59: λίσσας 3.
 λίσσας (ην) Aor. Pass. -θήσας Soph. O. C. 435; Eur. I. A. 1350: λίσσας 4.
 λίσσας ήσας Fut. Pass. κατὰ Aesch. 1, 163: λίσσας 4.
 1) λίσσας Fut. sp. Maneth. 6, 93: λίσσας 3.
 2) λίσσας Fut. κατὰ Ar. Ach. 285: λίσσας 4.
 λίσσας (ην) Aor. Pass. -θήσας Pl. Crat. 421, c; -θείσας Leg. 668, d; -θήσας Phil. 53, c; -θείσας, -θείσας, -θείσας, -θείσας Leg. 723, b; -θείσας Pl. — Xen. Au. 3, 3, 1: λέγω 1.
 λίσσας ήσας Fut. Thuc. 5, 86; Pl. Tim. 67, c; Soph. 251, d: λέγω 1.
 λίσσας 3 Sing. Indic. Praes. Epich. 94; Ar. Lys. 1160: λίσσας, λίσσας dor. st. θίσσας 5.
 λίσσας 3 Sing. Conj. Praes. Epich. 19: λίσσας, λίσσας dor. st. θίσσας 5.
 λίσσας Praes. zuweilen für λίσσας Simould. Anth. 7, 25: λίσσας 6.
 λίσσας Imperf. iter. II. 4, 13: λίσσας 6.
 λίσσας poet. Form für λίσσας II. 4, 190: λίσσας 6.
 λίσσας meist poet. Form für λίσσας II. 4, 563; Xen. Ag. 6, 5: λίσσας 6.
 λίσσας Fut. Od. 7, 357: λίσσας 7.
 λίσσας Vb. II. 4, 406: λίσσας 7.
 λίσσας (< λίσσας) ion. für λίσσας Imperf. Od. 8, 379: λίσσας 9.
 λίσσας Inf. Aor. Pherecr. Com. Fragm. 3, 352: λίσσας, λίσσας 10.
 λίσσας Vb. Isac. 7, 23: λίσσας 8.
 λίσσας Conj. Praes. Ar. Thesm. 493: λίσσας, λίσσας 10.
 λίσσας Inf. Thuc. 5, 77: λίσσας, λίσσας dor. st. θίσσας 5.
 λίσσας Aor. λίσσας Soph. Phil. 768; -αίσας Eur. I. T. 1142: λίσσας legen, besänftigen.
 λίσσας (< λίσσας) Fut. selten Pl. Rep. 617, 1: λίσσας 8.
 λίσσας Vb. Pl. Rep. 529, d; -ας Phil. 34, d: λίσσας 11.
 1) λίσσας 2 Sing. Indic. Praes. Epich. 44, 94; Ar. Lys. 95: λίσσας, λίσσας dor. st. θίσσας 5.
 2) λίσσας 2 Sing. Conj. Praes. Theocr. 5, 21: λίσσας, λίσσας dor. st. θίσσας 5.
 λίσσας Fut. Od. 4, 308: λίσσας 6.
 λίσσας Fut. II. 4, 416; Pl. Phaedr. 262, a; -ας Rep. 449, c: λίσσας 6.
 λίσσας (ην) Aor. Pass. -θείσας Pl. Parm. 152, c; -θείσας Gorg. 473, b; -θείσας Leg. 946, b; -θείσας Gorg. 521, c; -θείσας, -θείσας, -θείσας Pl.: λίσσας 11.
 λίσσας ήσας Fut. Eur. Med. 381: λίσσας 11.
 λίσσας (ην) Aor. Pass. λίσσας Isac. 9, 24; Dem. 54, 28; -θείσας 38, 20: λίσσας 8.
 λίσσας Inf. Fut. Xen. Hell. 7, 5, 6; Pl. Thesm. 178, c: λίσσας 1.
 λίσσας 3 Plur. Opt. Fut. Xen. Hell. 5, 4, 7: λίσσας 11.
 λίσσας (< λίσσας) Fut. Eur. Bacch. 239; Ion. 1410; Cycl. 342 Pl. Phaedr. 78, Isocr. 6, 80; Xen. An. 4, 7, 3: λίσσας 11.
 λίσσας Imperf. Lycophr. 21: λίσσας 12.

1 sagen, sprechen, reden. 2 legen, sammeln. 3 sehen, erblicken, wahrnehmen. 4 steinigen. 5 wollen. 6 verborgen sein (latere); das Part. Aor. mit Verb. finit. wird übersetzt: unbemerkt, heimlich, geheim, versteckt, unversehens; einem etwas vergessen machen; Med. vergessen, versäumen unterlassen. 7 erbeuten, verwüsten, verderben. 8 a. trans. bekommen, erhalten; erlangen, empfangen; b. intrans. zu Theil werden, zu-

Λαοδίε Aor. Pass. Enr. Hec. 95: Λαόρας 12.
 Λαοθεν (< Λαοσε) 3 Sing. Aor. Pass. II. ψ, 879: Λαόρας 12.
 Λαοθην (< Λαοθην) Aor. Pass. II. ο, 520; Λαοθεις ν, 418: Λαόρας 12.
 Λαοσεν Aor. 1 II. ψ, 879 (> Λαοθεν): Λαόρας 12.
 Λιγες Aor. II. δ, 125: Λιγυ 13.
 Λιλαϊσας 2 Sing. Praes. Od. ε, 451 B^o: Λιλαϊσας 14.
 Λιλαϊσο Imper. Od. χ, 340: Λιλαϊσας 14.
 Λιλαϊστο Imperf. II. υ, 76: Λιλαϊσας 14.
 Λιπ' Imper. Aor. 2 Od. κ, 266; ο, 199: Λιπω 15.
 Λιπε(ν) (< Λιπον) 3 Sing. Aor. 2 II. δ, 292 Γ^o: Λιπω 15.
 Λιπεεν Inf. Aor. 2 καλλιπεεν Od. π, 296: καλλιπεω 15.
 Λιπειν Inf. Aor. 2 II. μ, 111; Pl. Leg. 872, ε: Λιπω 15.
 Λιπες 2 Sing. Aor. 2 II. κ, 406: Λιπω 15.
 Λιπέσθας Inf. Aor. 2 Med. II. ε, 154; Her. 2, 136: Λιπω 15.
 Λιπετ' 3 Sing. Aor. 2 Med. II. π, 294: Λιπω 15.
 Λιπετε 2 Plur. Imper. Aor. 2 II. κ, 443: Λιπω 15.
 Λιπέτην 3 Dual. Aor. 2 II. ζ, 284; Od. γ, 485: Λιπω 15.
 Λιπετο 3 Sing. Aor. 2 Med. Od. δ, 536: Λιπω 15.
 Λιπιτω 3 Sing. Imper. Aor. 2 Od. γ, 424: Λιπω 15.
 Λιπη 3 Sing. Conj. Aor. II. π, 453; Pl. Rep. 567, b: Λιπω 15.
 Λιπηε 2 Sing. Conj. Aor. 2 Eur. Phoen. 385: Λιπω 15.
 Λιπησθε 2 Plur. Conj. Aor. 2 Med. II. ψ, 248: Λιπω 15.
 Λιπησθεν 3 Dual. Conj. Aor. 2 Med. II. ψ, 407: Λιπω 15.
 Λιπητας 3 Sing. Conj. Aor. 2 Med. II. τ, 235: Λιπω 15.
 Λιπητε 2 Pl. Conj. Xen. Hell. 4, 1, 36: Λιπω 15.

Λιπομένη 1 Sing. Opt. Aor. 2 Med. II. ε, 437: Λιπω 15.
 Λιποιμι Opt. Aor. 2 Pl. Ap. 29, α; -εις Xen. Cyr. 1, 6; -ας Aesch. Sept. 219: Λιπω 15.
 Λιποτο 3 Sing. Opt. Aor. 2 II. γ, 160: Λιπω 15.
 Λιπόμην 1 Sing. Aor. 2 Med. Od. ε, 316; τ, 286; ο, 481: Λιπω 15.
 Λιπον (< Λιπον) 1 Sing. Imperf. II. ε, 204: Λιπω 15.
 Λιπον (< Λιπον) 3 Plur. Aor. 2 II. ε, 447: Λιπω 15.
 Λιποντε Stammform des Part. Aor. 2 -οντα Od. η, 65; Pl. Leg. 759, ε -οντε Phaedr. 254, ε. Λιπω 15.
 Λιποῦσα Fem. Part. Aor. 2 II. π, 857; Aesch. Prom. 794: Λιπω 15.
 Λιπάν Part. Aor. 2 II. ε, 20; Enr. Cycl. 621: Λιπω 15.
 Λιπαντας 3 Plur. Conj. Aor. 2 Od. γ, 354: Λιπω 15.
 Λιση 3 Sing. Conj. Aor. 2 Med.: Λιτορας 16.
 Λισσας 2 Sing. Praes. Od. δ, 347: Λισσας 16.
 Λισσεθ' (< Λισσεντο) 3 Sing. Imperf. Med. II. ο, 660: Λισσας 16.
 Λισσεσθας Inf. Praes. Pass. Od. γ, 19: Λισσας 16.
 Λισσεσθε 3 Sing. Imperf. Iter. II. ε, 451: Λισσας 16.
 Λισσετ' (< Λισσεντο) 3 Sing. Imperf. II. ε, 591: Λισσας 16.
 Λισσεντο (< Λισσεντο) 3 Sing. Imperf. Od. θ, 344: Λισσας 16.
 Λισσηται 2 Sing. Conj. Praes. Od. μ, 53: Λισσας 16.
 Λισσεντο 3 Sing. Opt. Praes. Pass.: Od. ζ, 142: Λισσας 16.
 Λισσομένης Part. Praes. Pass. II. κ, 118: Λισσας 16.
 Λισσεντο (< Λισσεντο) 3 Plur. Imperf. II. ε, 448; Pind. P. 4, 207: Λισσας 16.
 Λισσω(ας) 1 Sing. Conj. Praes. II. χ, 418; Soph. O. C. 1560: Λισσας 16.
 Λισσωμαι 1 Sing. Conj. Praes. Od. μ, 163: Λισσας 16.

fallen. 9 krachen, knochen. 10 Unzucht treiben. 11 l. α. fassen, ergreifen; δ. fassen, wahrnehmen; begreifen; verstehen. II. nehmen; Med. sich bemächtigen, an sich nehmen, bekommen, erhalten; auf-, in sich-, übernehmen. 12 entweichen, entinnen. 13 laut tönen, schwirren. 14 verlangen, begehren, streben, sich sehnen. 15 ver-, zurück-, hinter-, übrig lassen. 16 sehen, bitten; an-, ersehen.

- λέωμαι Inf. Praes. II. π, 47; λέωμαι 1.
 λέωμαι 1 Sing. Opt. Praes. Od. ζ, 406; λέωμαι 1.
 λέωμαι Fut. dno- II. φ, 123; λέωμαι 2.
 λέω 3 Sing. Imper. Praes. Od. α, 361; λέω 3.
 λέωμαι Fut. att. Ar. Ran. 1263; λέωμαι 4.
 λέω s. u. λέω.
 λέω 2 Sing. Praes. Med. αω- Ar. Nub. 838; λέω 3.
 λέω (< λέω) Imperf. Od. δ, 262; λέω 3.
 λέω (< λέω) Inf. Hes. Op. 749; λέω 3.
 λέωμαι Part. Aor. 1 Med. II. φ, 560 A'; λέω 3.
 λέω Part. Aor. 1 Med. II. φ, 262; λέω 3.
 λέω Aor. 1 Med. Od. ζ, 227; λέω 3.
 λέωμαι Fut. Od. ζ, 221; λέω 3.
 λέω Aor. Pass. -όων Dem. 54, 5; λέω 5.
 λέωμαι Fut. Ar. Equ. 1400; Xen. Cyr. 1, 4, 9; λέω 5.
 λέω Vb. sp. Max. Tyr. 3, 3; λέω 5.
 λέω Imperf. Hom. Hym. 1, 120; λέω 3.
 λέω (< λέω) Inf. II. ζ, 508; λέω 3.
 λέω Perf. att. für λέω; λέω Xen. Cyr. 1, 3, 11; λέω 3.
 λέω Part. Praes. Pass. Ar. Av. 1625; Plut. 658, 11; λέω 3.
 λέω Inf. Hippocr. in Galen.; λέω 3.
 λέω (αω) Aor. Med. λέωμαι Xen. Cyr. 8, 7, 4; -άων Symp. 1, 7; λέω 3.
 λέω Opt. Aor. 1 Od. α, 254; λέω 3.
 λέω 3 Plur. Aor. 1 Od. φ, 364; λέω 3.
 λέω (< λέω) 3 Plur. Aor. 1 Od. ζ, 48; λέω 3.
 λέω Fem. Part. Aor. 1 Od. α, 264; λέω 3.
 λέω Inf. Aor. Med. Xen. Cyr. 8, 7, 4; λέω 3.
 λέω 2 Plur. Imper. Aor. 1 Od. ψ, 131; λέω 3.
 λέω 2 Plur. Imper. II. π, 669; λέω 3.
 λέω Aor. II. α, 905 F'; λέω 3.
 1) λέω Inf. Her. 3, 124; λέω 3.
 2) λέω Inf. für λέω Pl. Leg. 942, b; λέω 3.
 λέω Fut. Pl. Phaedr. 116, α; λέω 3.
 λέω Imper. Aor. 1 II. π, 669; λέω 3.
 λέω Fut. Callim. Del. 95; λέω 3.
 λέω Fut. dor. Theocr. 5, 146; λέω 3.
 λέω Imper. Praes. st. λέω II. α, 480; λέω 6.
 λέω 3 Sing. Imperf. II. λ, 620; λέω 6.
 λέω s. u. λέω.
 λέω (η) Aor. Pass. -όων Pl. Tim. 38, d; -όων Xen. An. 3, 4, 35; -όων, -όων, -όων, -όων, -όων Pl.: λέω 6.
 λέωμαι Fut. Pass. Pl. Tim. 41, b; λέω 6.
 λέωμαι Fut. Xen. Cyr. 6, 3, 24; Dem. 24, 1; Luc. Im. 3; λέω 7.
 λέω 1 Sing. Opt. Aor. 2 ep. II. φ, 80; λέω 6.
 λέω Part. Aor. sp. Liban. 4, 350; λέω 7.
 λέω 3 Plur. Aor. 2 II. η, 16; λέω 6.
 λέω Imperf. st. λέω II. ν, 27; λέω 6.
 λέω (η) Aor. Pass. Soph. Pl. Phil. 52, b [388]; λέω 8.
 λέωμαι Fut. Pass. Luc. D. Meretr. 8, 2; συν- Herod. 6, 30; λέω 8.
 λέωμαι Fut. Med. Eur. Med. 474; λέω 8.
 λέω Fut. Eur. Or. 545; λέω 8.
 λέω Vb. Xen. Ap. 27; λέω 8.
 λέω Inf. Aor. Od. α, 53; λέω 6.
 λέω 3 Plur. Aor. 1 II. φ, 433; λέω 6.
 λέω Inf. Aor. 1 Med. II. α, 118; λέω 6.
 λέω 3 Sing. Aor. 1 II. φ, 440; λέω 6.
 λέω Fut. II. α, 378; -όων II. α, 13; λέω 6.

1 stehen, bitten; an-, erschauen. 2 (auf-, be-)lecken, rümpeln. 3 waschen, baden. 4 (be-)rechnen; überlegen, erwägen; schliessen. 5 schelten, schimpfen, schmähen. 6 lösen. 7 misshandeln, beschimpfen, schaden, verletzten. 8 beschweren, kränken, betrüben; Pass. mit Fut. Med. 9 freveln,

1ῶσε Fut. II. 2, 205, 304; λῶν 6.
 1ῶτε Aor. 2 Med. als Pass. II. 9,
 114; λῶν 6.
 1ῶτε Aor. 2 Med. als Pass. II. 9, 1
 (1ῶτε); λῶν 6.
 λῶμεν 1 Plur. Conj. Praes. II. 9,
 100; λῶν 6.
 λῶθηθ(η) Aor. Pass. -θηται Pl. Men.
 91, e; -θείς Gorg. 473, e; λῶται-
 ραι 9.

λῶσονται Fut. Pl. Crit. 47, d; λῶ-
 σονται 9.
 λῶστές Vb. II. 9, 531; Soph. Phil.
 607; λῶσται 9.
 λῶη Opt. Epich. 137; λῶν 11.
 λῶρες 1 Plur. Praes. Ar. Lys. 1162;
 λῶν 11.
 λῶτε Imprf. dor. Callim. Min. 72;
 λῶν 3.

M.

μάθ' Imper. Aor. 2 Aesch. Eum.
 657; μαθάνω 10.
 1) μάθι Indic. Aor. 2 vgl. μαθόν;
 μαθάνω 10.
 2) μάθι Imper. Aor. 2 Eur. Bacch.
 657; Xen. An. 4, 8, 4; Pl. Theaet.
 166, e; μαθάνω 10.
 μαθίεν (< μαθίω) Inf. Aor. 2
 Her. 1, 10; μαθάνω 10.
 μαθίεν¹⁾ (< μαθίεν) Inf. Aor. 2
 Pind. O. 9, 75; Xen. Cyr. 2, 4, 31;
 μαθάνω 10.
 μαθίετε 2 Plur. Imper. Aor. 2 Pl.
 Tim. 41, b; μαθάνω 10.
 μαθήσεσθαι (< μαθήσεται) Fut. dor.
 Theocr. 11, 60 (μαθήσεσθαι) [166];
 μαθάνω 10.
 μάθη 3 Sing. Conj. Aor. 2 Aesch.
 Prom. 697; μαθάνω 10.
 μάθης 2 Sing. Conj. Aor. 2 Pl. Crit.
 427, e; μαθάνω 10.
 μαθήσεσθαι Inf. Fut. Pl. Gorg.
 459, e; Xen. Cyn. 13, 2; μαθάνω 10.
 μαθήσεσθαι Fut. Ar. Nub. 111; -εσθαι
 Aesch. Prom. 926; -εσθαι Xen. Cyr.
 4, 1, 18; -έσθαι Pl. Phil. 53, e; -εσθαι
 Pl.; -εσθαι Lys. 13, 4; Pl.; vgl. -εσθαι,
 -έμενος (381); μαθάνω 10.
 μαθησόμενος Part. Fut. Pl. Symp.
 206, b; Xen. Oec. 8, 21; μαθάνω 10.
 μάθητε 2 Plur. Aor. 2 Aesch. Prom.
 273; μαθάνω 10.
 μαθητίον Vb. Her. 7, 66; Pl. Crit.
 439, b; -τίον Leg. 822, e; μαθάνω 10.
 μάθος 3 Sing. Opt. Aor. 2 Xen.

Equ. 8, 13; Pl. Phil. 18, e; μαθ-
 άνω 10.
 μάθοις 1 Sing. Opt. Aesch. Eum.
 420; μαθάνω 10.
 μάθοις 2 Sing. Opt. Aor. 2 Pl. Rep.
 353, a; μαθάνω 10.
 μαθήσα Fem. Part. Aor. Theocr.
 2, 161 [164]; μαθάνω 10.
 μαθήσε 2 Plur. Opt. Aor. 2 Dem.
 20, 61; μαθάνω 10.
 μάθον (< μαθόν) Aor. 2 μάθον
 Pind. P. 8, 12; μαθάνω 10.
 μάθοντ- Stammform des Part. Aor.
 2 -τες Her. 5, 91; -τες Pl. Leg.
 795, b; μαθάνω 10.
 μαθεύσα Fem. Part. Her. 1, 10;
 μαθάνω 10.
 μαθεύσει(ν) Dat. Plur. Part. Aesch.
 Ag. 39; Xen. Mem. 1, 1, 9; μαθ-
 άνω 10.
 μάθω 1 Sing. Conj. Aor. 2 Aesch.
 Ch. 21; Pl. Hipp. maj. 369, d;
 Theaet. 192, e; μαθάνω 10.
 μάθωμεν 1 Plur. Conj. Aor. 2 Xen.
 An. 3, 2, 25; Eur. Ion. 720; μαθ-
 άνω 10.
 μάθων Part. Aor. 2 Pind. N. 7, 68;
 Pl. Xen.: μαθάνω 10.
 μαίρωσι Aor. II. 9, 670; μαίρων 12.
 μαίρωντα Part. Praes. Orac. bei
 Her. 8, 77; μαίρων 12.
 μαίρωντο Imprf. Dion. Per. 1136;
 μαίρων 12.
 μαίρωνται (< μαίρωνται) Fem. Part.
 Soph. Ai. 50; μαίρων 12.
 μαίρωσι (< μαίρωνται) 3 Plur. Praes.
 II. 9, 78; μαίρων 12.

1) Zuerst bei Theogn.

beschimpfen, verspotten, höhnen. 10 a. lernen, Aor. gelernt haben, ver-
 stehen; b. kennen lernen, wahrnehmen; verstehen, begreifen, einsehen; c.
 anlernen, sich gewöhnen, pflegen. 11 wollen. 12 heftig verlangen, wüthen,
 stürmen, toben.

μαίρωμαι Part. Praes. II. α, 742: μαίρων 1.
μαίρωντα Qu. Sm. 6, 217: μαίρων 1.
μαίρωσα Fem. Part. Praes. II. α, 542: μαίρων 1.
μαίρωνος (< μαίρωνος) 3 Plur. Praes. II. α, 75: μαίρων 1.
μαίρωνην Opt. Eur. I. A. 1256: μαίρωνος 5.
μαίρωνος Part. Praes. Aesch. Sept. 343: μαίρωνος 5.
μαίρωνος Part. Aor. Pass. Apollod. 1, 4, 1, 2: μαίρωνος 2.
μαίρωνος Aor. Coluth. 180; Anth. 9, 80: μαίρωνος 2.
μαίρων Part. Aor. 2 II. π, 469; Od. α, 98: μαίρωνος 3.
μαίρωνος 3 Sing. Conj. Praes. Xen. Cyr. 3, 2, 5: μαίρωνος.
μαίρωνος Aor. -ης Ar. Equ. 389: μαίρωνος 4.
μαίρωνος Fut. Eur. Ale. 351: μαίρωνος 4.
μαίρωνος Aor. Pass. Soph. Phil. 1334: μαίρωνος 4.
μαίρωνος Aor. Pass. -ας Theocr. 5, 16: μαίρωνος Xen. An. 2, 5, 10 (245): μαίρωνος 5.
μαίρωνος s. d. μαίρωνος.
μαίρωνος s. d. μαίρωνος.
μαίρωνος 1) Fut. 2 sp. Anth. 11, 216: μαίρωνος 5.
μαίρωνος Fut. -ας Her. 1, 109: μαίρωνος 5.
μαίρωνος Fut. Aor. Aesch. Eum. 1406: μαίρωνος 6.
μαίρωνος Fut. -ας Aesch. Sept. 716 (< η); -ας Ag. 1367: μαίρωνος 6.
μαίρωνος dor. für μαίρων Pind. N. 9, 4: μαίρων 7.
μαίρωνος (η) Aor. Med. ἀπομαίρωνος Ar. Ran. 1040: ἀπομαίρωνος 14a.
μαίρωνος Part. Aor. Pl. Rep. 372, b: μαίρωνος 14b.

μαίρωνος Fut. & Call. Dian. 124: μαίρωνος 14b.
μαίρωνος Fut. Ar. Lys. 601: μαίρωνος 14b.
μαίρωνος Inf. Aor. 2 Hes. Sc. 231, 304: vgl. μαίρωνος, μαίρωνος, fassen
μαίρωνος Fut. N. T. Jac. 1, 11: μαίρωνος 7a.
μαίρωνος 1 Plur. Praes. Od. γ, 108; Hes. Th. 647: μαίρωνος 8.
μαίρωνος Dat. Dual. II. α, 257: μαίρωνος 8.
μαίρωνος Part. II. α, 327; -μαίρωνος 609; -ον γ, 307; -ος ζ, 256; Hes. Th. 663; -ον II. α, 429: μαίρωνος 8.
μαίρωνος 3 Plur. Imperf. II. γ, 720; Hes. Sc. 1001: μαίρωνος 8.
μαίρωνος 2 Sing. Imperf. Pind. α, 475; π, 497: μαίρωνος 8.
μαίρωνος 2 Sing. Praes. Pind. N. 10, 86: μαίρωνος 8.
μαίρωνος Inf. II. α, 33; Qu. Sm. 8, 376: μαίρωνος 8.
μαίρωνος 3 Sing. Imperf. Pind. I. 5 (4), 54: μαίρωνος 8.
μαίρωνος 3 Sing. Praes. II. δ, 513; Pind. O. 5, 15: μαίρωνος 8.
μαίρωνος 3 Sing. Imperf. II. γ, 369: μαίρωνος 8.
μαίρωνος 1 Plur. Opt. Aor. Od. 1, 513: μαίρωνος 8.
μαίρωνος 1 Pl. Conj. Hes. Sc. 110: μαίρωνος 8.
μαίρωνος Hes. st. μαίρωνος Lobbeck del Buttin: μαίρωνος 9.
μαίρωνος Aor. Med. & Isaac. 3, 25: μαίρωνος 10.
μαίρωνος Fut. Pind. O. 6, 21; Soph. Ant. 515; Tr. 422; Pl. Ap. 21, α: μαίρωνος 10.
μαίρωνος Aor. -η II. α, 564; Ar. Equ. 197; μαίρωνος II. γ, 201; μαίρωνος Od. α, 116: μαίρωνος 11.
μαίρωνος Part. Aor. Pind. N. 1, 54: μαίρωνος 11.
μαίρωνος Fut. II. α, 137; Eur. Fr. Inc. 2 Dind.: μαίρωνος 11.
μαίρωνος Inf. Aor. & Od. 1, 591: μαίρωνος 12.
μαίρωνος Fut. dor. Theocr. 11, 57 [166]: μαίρωνος 13.

1) Verworfen Moeris p. 264; Thoen. Mag. p. 307.

1 heftig verlangen, wüthen, stürmen, toben. 2 entbinden. 3 mätern, blöken. 4 weichen, verweiblichen. 5 rasen, wüthen, toben. 6 wahr sagen. 7 anzeigen, verrathen, angeben. 7a auslösen, ersticken; zerstören, aufreiben. 8 streiten, fechten, kämpfen. 9 erlangen. 10 Zeuge sein, bekennen; Pass. mit Fut. Med. bezengt werden. 11 a. fassen, packen; d. erreichen, einholen. 12 betasten, befühlen; zufassen, ergreifen. 13 a. suchen, verlan-

μασσάμενος Part. Aor. *ἔμα-* Od. *ε*, 446: *ἐπαιρίσας* 12.
μάσσομαι Fut. II. *ε*, 394; *ἐπ-* *δ*, 190: *μαίρας* 13.
μαστιγέσκον Imperf. Iter. Ap. Rh. 4, 1392: *μαστύνω*, *suchen*.
μαστιγώσμαι Fut. Med. pass. Pl. Rep. 361, *ε*: *μαστιγών* 14.
μαστιγώω Fut. Xen. Cyr. 1, 4, 13: *μαστιγών* 14.
μαστιγώτις Vb. Ar. Ran. 633: *μαστιγών* 14.
μάστιξ Imperf. II. *φ*, 622: *μαστίνω*, *μαστίζω* 15.
μαστίστας 3 Sing. Praes. Med. II. *ν*, 171: *μαστίνω*, *μαστίζω* 15.
μάστιξεν (< *ἐμάστιξεν*) Aor. II. *ε*, 766 Ist: *μαστίζω* 15.
μαστιδών Part. ep. Hes. Sc. 431: *μαστιδών* 15.
μαστιδών Praes. dor. Theocr. 7, 108: *μαστιδών* 15.
μαστός Vb. *ἔμα-* Od. *ν*, 377: *μαίρας* 13.
μάτησεν (< *ἐμάτησεν*) Aor. II. *ψ*, 510: *ματάν* 16.
ματήστον 3 Dual. Fut. II. *ε*, 233: *ματάν* 16.
μάχαι 2 Sing. Praes. II. *φ*, 471: *μάχουμαι* 17.
μαχεόμενος (< *μαχεύμενος*) Part. Praes. Od. *φ*, 471: *μάχουμαι* 17.
μαχεῖται Fut. II. *ν*, 26: *μαχεῖσθε* Xen. Cyr. 6, 4, 17; vergl. *μαχοῦμεθα* (159): *μάχουμαι* 17.
μαχέοιτο 3 Sing. Opt. Praes. II. *α*, 272: *μάχουμαι* 17.
μαχεύμενος (< *μαχεύμενος*) Part. Od. *ω*, 113: *μαχέουμαι* = *μάχουμαι* 17.
μαχέοισιν 3 Plur. Opt. Aor. Xen. Oec. 6, 5: *μάχουμαι* 17.
μαχέοιτο 2 Sing. Opt. Aor. 1 II. *ζ*, 329: *μάχουμαι* 17.
μαχέοιτο 3 Sing. Opt. Aor. 1 II. *ω*, 439: *μάχουμαι* 17.
μαχεσάμενος (< *μαχησάμενος*) Part. Aor. [Dem.] 59, 96: *μάχουμαι* 17.
μαχέσασθαι (< *μαχέσασθαι*) Inf. Aor. II. *γ*, 20, 433; *ε*, 496 Bst; Her. 7, 103: *μάχουμαι* 17.
μαχεσθ(ην) Aor. Pass. bei Spätern: *μάχουμαι* 17.
μάχοιθε 2 Plur. Praes. II. *δ*, 246: *μάχουμαι* 17.

μάχοσθον 2 Dual. Imper. Praes. II. *η*, 279: *μάχουμαι* 17.
μαχέσθω 3 Sing. Imperf. II. *π*, 209: *μάχουμαι* 17.
μαχέομαι (< *μαχέσμαι*) Fut. Her. 7, 102, 209; 8, 26: *μάχουμαι* 17.
μαχητόν (< *μαχητόν*) Vb. Pl. Soph. 249, *ε*: *μάχουμαι* 17.
μαχησάμενος (< *μαχεσάμενος*) Part. Aor. II. *γ*, 393: *μαχέουμαι* = *μάχουμαι* 17.
μαχέσασθαι (< *μαχέσασθαι*) Inf. Aor. II. *ε*, 483 Bst: *μάχουμαι* 17.
μαχέσασθε Aor. II. *ζ*, 184: *μαχησάμεθ'* *β*, 377: *μαχέουμαι* = *μάχουμαι* 17.
μαχέσας 2 Sing. Fut. II. *ψ*, 621: *μάχουμαι* 17.
μαχέομαι (< *μαχέομαι*) Fut. II. *γ*, 290: *μαχέουμαι* = *μάχουμαι* 17.
μαχηται 3 Sing. Conj. Praes. II. *θ*, 406: *μάχουμαι* 17.
μαχητόν (< *μαχητόν*) Vb. *δια-* Pl. Soph. 241, *δ*: *μάχουμαι* 17.
μαχέοιτο 3 Plur. Opt. Praes. II. *δ*, 348; *φ*, 429: *μάχουμαι* 17.
μαχοίμεθα 1 Plur. Opt. Praes. Xen. An. 3, 2, 27: *μάχουμαι* 17.
μαχοίμην 1 Sing. Opt. Praes. II. *μ*, 324: *μάχουμαι* 17.
μάχοιτο 3 Sing. Opt. Praes. II. *π*, 576; Xen. Cyr. 5, 3, 5: *μάχουμαι* 17.
μαχόμεθα 1 Plur. Praes. II. *ε*, 575: *μάχουμαι* 17.
μαχοῦμαι Fut. Eur. Hercul. 689 *ε*.
μαχεῖται, *-έσθε* uul. *εἴται* u. *μαχοῦμεθα*.
μαχοῦμεθα 1 Plur. Fut. Xen. An. 2, 1, 12 (159): *μάχουμαι* 17.
μάχουμαι 1 Sing. Conj. Praes. II. *ε*, 227; Xen. An. 6, 3, 13: *μάχουμαι* 17.
μαχάμεθα 1 Plur. Conj. Praes. II. *χ*, 243: *μάχουμαι* 17.
μαχωνται 3 Plur. Conj. Praes. II. *π*, 429: *μάχουμαι* 17.
μήγχε Aor. II. *ψ*, 865; *μηγέρας* *ο*, 473: *μεγαίρω*, *beuelden*.
μίδεις 2 Sing. Praes. Soph. Ant. 1119; Fr. 341: *μίδω* 18.
μίδεις (< *μείδω*) Part. aeol. Alcac. Fr. 40: *μίδω* 18.
μείδονσα Fem. Part. Hom. Hym. 10, 4: *μείδω*, *μίδω* 18.

gen, streben, trachten; *δ* im Sinne haben, erinnern. 14 peitschen, prügeln, züchtigen, strafen. 14a abwischen, abstreichen. 14b kneten. 15 geisseln, peitschen. 16 schlief, unthätig sein, zaudern. 17 streiten, kämpfen, kriegten. 18 schalten, herrschen.

μεδέουσι 3 Plur. Praes. Qn. Sm. 5, 525: μέδω, μέδω 2.
 μεδίων (< μέδεις) Part. II. π, 234; Pind. O. 7, 88: μέδω, μέδω 2.
 μέδης 2 Sing. Conj. Praes. Od. λ, 110; μ, 137: μέδομαι 1.
 μεδήσομαι Fut. II. ε, 650: μέδομαι 1.
 μεδοῖατο Opt. II. ε, 622: μέδομαι 1.
 μεδοῦσης Fem. Part. Lycophr. 1178: μέδω 2.
 μέδων Part. Praes. Od. α, 72: μέδω 2.
 μεθίηκε(ν) (< μεθήκε(ν)) 3 Sing. Aor. II. ψ, 434: μεθίημι 3.
 μεθείη Conj. Aor. 2 Od. ε, 471 [236]: μεθίημι 3.
 μεθεῖμαι (< μερέμαι) Perf. Pass. -εῖται Aesch. Sept. 79 (> καθ-); Pl. Phil. 62, d: μεθίημι 3.
 μεθεῖς Part. Aor. 2 -εῖται Aesch. Prom. 1038: μεθίημι 3.
 μετέλυσσε Imperf. iter. Od. θ, 376: μετάρω, verstehen.
 μεθέντα, -τος u. s. w. s. μεθεῖς.
 μετεπλον Vb. Pl. Tim. 55, d: μεθίημι 3.
 μεθέηκε (< μεθήηκε) 3 Sing. Aor. Aesch. Ag. 1385: μεθίημι 3.
 μεθέηκεν (< μεθήηκεν) 3 Sing. Aor. Od. ε, 460: μεθίημι 3.
 μεθέησα Aor. sp. μεθήσας Part. Coluth. 127: μεθίημι 3.
 μεθήσειμην Inf. Fut. ep. st. μεθήσειμην II. ν, 361: μεθίημι 3.
 μεθησόμεναι (< μεθησόμεν) Inf. Fut. Od. π, 377 [371]: μεθίημι 3.
 μεθήσω Fut. II. λ, 841; Aesch. Ch. 822 (< μεθησόμεναι): μεθίημι 3.
 μεθείεις 2 Sing. Praes. Od. δ, 372: μεθίημι 3.
 μεθείμεν 1 Plur. Praes. II. ξ, 364: μεθίημι 3.
 μεθείμεν (< μεθείμεναι) Inf. Praes. für μεθείναι II. δ, 351: μεθίημι 3.
 μεθείμεναι (< μεθείμεν) Inf. Praes. für μεθείναι II. ν, 114: μεθίημι 3.
 μεθείν 3 Plur. Imperf. Od. φ, 377: μεθίημι 3.
 μεδείνας Inf. Praes. Pl. Phil. 686, c: μεθίημι 3.
 μεδείετε 2 Plur. Praes. II. ν, 116: μεθίημι 3.

μεθίησι 3 Sing. Conj. II. ν, 234: μεθίημι 3.
 μεθίστατο Imperf. Med. II. ε, 514: μεθίστημι 21.
 μεθύοθην Inf. aeol. für μεθυοθήνας.
 μεθυοθήσομαι Fut. Pass. Luc. Luct. 13; V. T. Ps. 35, 9: μεθύσκω 4.
 μεθύσω Fut. V. T. Jer. 31, 14 (26): μεθύσκω 4.
 μεθύμεν 1 Plur. Conj. Aor. II. π, 449; Aesch. Prom. 262: μεθίημι 3.
 μείδησεν Aor. II. ε, 426; ζ, 404; ε, 222 B*: μεδαῖω, lächeln.
 μειδάει 3 Sing. Praes. Hom. Hym. 9, 3 [192c]: μειδάω 19.
 μειδάων (< μειδάων) Part. Hom. Hym. 6, 14 [192c]: μειδάω 19.
 μειδάων (< μειδάων) Part. II. ω, 486: μειδάω 19.
 μειδάωσα Part. II. φ, 491: μειδάω 19.
 μείρο Imper. II. ε, 616: μείρομαι 5.
 1) μείρεται 3 Sing. Praes. αἶπο- Hes. Op. 576: μείρομαι 5.
 2) μείρεται 3 Sing. Praes. αἶπο-Theogn. 801 er wird getrennt: μείρομαι.
 μελανθεῖς Part. Pass. Hippocr. 1, 98; 3, 661: μελαίνω 6.
 μελανθήνας Aor. Pass. Hippocr. 3, 86: μελαίνω 6.
 μέλε Imper. Praes. Od. ε, 6: μέλω 7.
 μελεδανθ(ην) Aor. Pass. μελεδανθῆσα Hippocr. 2, 660; 3, 2-6: μελεδαίνω, sorgen.
 μέλες Praes. impers. II. ω, 633: μέλω 7.
 μέλειν (< μελῆμεν) Inf. Praes. Soph. El. 342: μέλω 7.
 μελῆμεν (< μελῆμεν) Inf. Od. ο, 421: μέλω 7.
 μέλοσθε 2 Plur. Imper. Praes. Med. Aesch. Sept. 178: μέλωμαι, μέλω 7.
 μελίσσω 3 Sing. Imper. Praes. Med. Aesch. Suppl. 367: μέλωμαι, μέλω 7.
 1) μελίτω Imper. Praes. II. ω, 152 A*: μέλω 7.
 2) μελίτω 3 Sing. Imper. impers. Pl. Lys. 211, c: μέλω 7.
 μέλη 3 Sing. Conj. Praes. impers. Aesch. Ch. 780: μέλω 7.
 μεληθεῖς Part. Aor. Pass. aet. Soph. Al. 1184; pass. Anth. 5, 201: μέλω 7.

1 sorgen für..., denken an... 2 schalten, herrschen. 3 nach-, los-, ent-, freilassen. 4 sich beranschen, berauscht, trunken sein. 5 Praes. zum Antheil empfangen; Perf. Act. einer Sache theilhaftig sein. 6 schwarz

μελεσάτω Imper. Aor. Med. Aesch. Prom. 332: μέλω 7.

μελεήσει 3 Sing. Fut. II. ε, 430: μέλω 7.

μελήσει 3 Sing. Fut. impers. Pl. Leg. 923, ε: μέλω 7.

μελεήσιν Inf. Fut. II. α, 51: μέλω 7.

μελήσεται Fut. Med. II. α, 523: μέλω 7.

μελήσουσι 3 Plur. Fut. II. ε, 225: μέλω 7.

μελήσω α. μελήσει 1.

μεληγέτω Vb. Pl. Rep. 365, d: μέλω 7.

μέλλεσκον (< μέλλω) Imperf. Her. Theoc. 20 (25), 240: μέλλω 8.

μελλήσεσθαι Fut. Pass. sp. Procop. Goth. 2, p. 464: μέλλω 8.

μέλλον (< μέλλεσκον) Imperf. II. ε, 278: μέλλω 8.

μέλοι Opt. Praes. Aesch. Snppi. 939: μέλω 7.

μέλων Imper. Praes. Impers. Pl. Ap. 24, α: μέλω 7.

μελόντων Plur. Imper. Praes. II. ε, 463; Od. ε, 594; α, 266: μέλω 7.

μέλουσα Fem. Part. Praes. Soph. O. C. 1433; Eur. Tr. 842: μέλω 7.

μέλιποντο (< ἐμείποντο) Imperf. Eur. Andr. 1039: μέλω 9.

μέλιποναι Fut. pass. Anth. Pal. 9, 521: μέλω 9.

μέλιψω Fut. Eur. Ale. 446: μέλω 9.

μελών Part. Praes. Pind. Fr. 24: μέλω 7.

μεμάσσι 3 Plur. Perf. 2 II. α, 208: μάω 10.

μέμασται Perf. Pass. Ar. Equ. 57; Thuc. 4, 16; Eubul. Fr. Com. 3, 242; Ex. Cratin. Fr. Com. 2, 165: μάσσω, μάττω 11.

μεμαγμένος Part. Perf. Pass. Ar. Plut. 57; Aesch. bei Athen. 1, 30: μάσσω, μάττω 11.

μεμάθηκα Perf. Ar. Nub. 1143; Pl. Leg. 664, ε: μάθάνω 13.

μεμακκοῦσθαι Part. Perf. -ότα Ar. Equ. 62: μακκοῦσθαι 14.

μεμακνῖα Fem. Part. Aor. 2 II. δ, 435: μηκῖον, μηκῖομαι 15.

μεμᾶλός (< μεμηλός, -ότα) Part. Perf. Pind. O. 1, 89 (> μεμαλός) μέλω 7.

μέμαμεν 1 Plur. Perf. 2 II. ε, 641; α, 105: μάω 10.

μεμαίνηκα (< μέμνηα) Perf. sp. ἐπισ. Cyrill. Alex. 1, 181: μαίνω 12.

μεμαίνηται Perf. Pass. selten Theoc. 10, 31: μαίνω 12.

μεμᾶότες (< μεμαῖτες) Dual. Part. Perf. II. ε, 197: μάω 10.

μεμαῖότες Part. Perf. II. β, 515: μάω 10.

μεμαῖοισιν 3 Sing. Opt. Aor. 2 mit Redupl. Hes. Scut. Herc. 252; vgl. μέμαρπον, μαπτύν: μαίρπω, lassen, ergreifen.

μεμαίραμαι (< μεμαίραμαι) Perf. Pass. Plut. Pomp. 31; Clem. Al. Prot. p. 43, 25: μαραίνω 17.

μεμαίραμαι (< μεμαίραμαι) Perf. Pass. Luc. Anach. 35: μαραίνω 17.

μεμαργυμαι Perf. Aesch. Suppl. 739: μαργόμαι = μαργάω 20.

μεμαργυμένος Part. Perf. Aesch. Suppl. 757: μαργόμαι = μαργάω, toll sein.

μέμαρπα Perf. 2 ep. -ώς Hes. Op. 254; Ap. Rh. 1, 756; 4, 432: μαίρπω 18.

μέμαρπον 3 Sing. Aor. 2 Hes. Sc. 245 (> ἐμάρπων): μαίρπω 18.

μεμαρτήρηκα Perf. Lys. 7, 38; Dem. 46, 9: μαρτηρέω, Zeuge sein, zeugen.

μεμάσσαν 3 Plur. Pluperf. II. η, 3; θ, 56 B': μάω 10.

μέμαται 2 Plur. Perf. 2 syne. II. η, 160: μάω 10.

μέματον Dual. Perf. 2 syne. II. θ, 413; α, 433: μάω 10.

μεμάτω Imper. Perf. II. δ, 304; ν, 355: μάω 10.

μεμανῖα Fem. Part. Perf. II. η, 24; -αν δ, 73; -αι λ, 615: μάω 10.

μέμαχα Perf. Ar. Equ. 55: μάσσω, μάττω 11.

machen. 7 am Herzen liegen. 8 gedenken, vorhaben, wollen; sollen, müssen. 9 (be)singen; sich vergnügen, spielen. 10 streben. 11 kneten, einmengen. 12 rasend machen; Med. μαίνομαι rasen, wüthen. 13 α. lernen, Aor. gelernt haben, verstehen; δ. kennen lernen, wahrnehmen; verstehen, begreifen, einsehen; ε. anlernen, sich gewöhnen, pflügen. 14 einfältig, unverständlich sein. 15 mätern, blöken. 16 rasen, wüthen, toben. 17 auslösen, ersieken; zerstören, aufreiben. 18 α. lassen, packen; δ. erreichen, einholen. 19 lieheln. 20 toll sein. 21 umstellen.

μεμάχεσμαι (< μεμάχημαι) Perf. συν- Xen. Cyr. 7, 1, 14; μάχομαι 1.
 μεμάχημαι (< μεμάχησμαι) Perf. -μένος Thuc. 7, 43; Lys. 7, 41; Isocr. 6, 54; μάχομαι 1.
 μεμαχός Part. Perf. Ar. Equ. 55; μάσσω, μάττω 3.
 μεμαώς Part. Perf. Il. λ, 239 Γ*;
 μάω 2.
 μεμαῶσιν Dat. Plur. Perf. Il. μ, 200.
 218; μάω 2.
 μεμαῶτα Acc. Part. Perf. Il. ν, 256
 Γ*;
 μάω 2.
 μεμαῶτας Acc. Plur. Part. Perf. Il. Il. ε, 361; ο, 276; μάω 2.
 μεμαῶτε (< μεμαῶτε) Dual. Part. Perf. Il. ε, 569; ζ, 120; ν, 159; ψ, 814; μάω 2.
 μεμαῶτες (< μεμαῶτες) Plur. Part. Perf. Il. β, 543 Γ*;
 Qu. Sm. 8, 376; Pind. N. 1, 43; μάω 2.
 μεμαῶτε Dat. Part. Perf. Il. τ, 80.
 317; χ, 284; μάω 2.
 μεμαῶτος Gen. Part. Perf. Il. θ, 118; Qu. Sm. 9, 243; μάω 2.
 μεμβλεοθε 2 Plur. Perf. Pass. Ap. Rh. 2, 217; μέλω 4.
 μεμβλετας (< μεμβλεται) Perf. Pass. Il. τ, 343; μέλω 4.
 μεμβλετο (< μεμβλετο) 3 Sing. Plsperf. Pass. Il. φ, 516; Od. χ, 12; μέλω 4.
 μεμβλωκε Perf. Od. φ, 190; -πότων Eur. Rhes. 629; vgl. μολεῖν. βλίσσω 22.
 μεμίδνομαι Perf. Pass. Hedyt. Athen. 4, 78; Luc. D. Mer. 3, 1; μεθύω 6.
 μεμίδηκε Perf. Pl. Crat. 428, b; μέλω 4.
 μεμειληέναι Inf. Perf. Pl. Laeb. 187, c; μέλω 4.
 μεμειληός Part. Perf. Pl. Prot. 339, b; μέλω 4.
 μεμειλήμεθα 1 Plur. Perf. Anth. 10, 17; μέλω 4.
 μεμειληοο s. n. μεμειλητο.
 μεμειλητας (< μεμβλετας) 3 Sing. Perf. Pass. sp. Opp. Cyn. 1, 435; μέλω 4.
 μεμειλητο (< μεμβλετο) Plsperf. Theocr. 17, 44; -ηοο Anth. 5, 220; μέλω 4.

μεμειλημένος Perf. sp. Galen. 8, 269; μέλλω 7.
 μεμίνηκα (< μέμνηα) Perf. Dem. 18, 321; Luc. Pisc. 44; ἐμ- Thuc. 1, 5; μένω 8.
 μεμίσσμαι Perf. Pass. Pl. Parm. 144, b, d; Tim. Loer. 96, d; μερίζω 9.
 μεμεταμίνος Part. Perf. ion. π'. μεθυμένος Her. 5, 108; 6, 1; 7, 229; μεθύμε 5.
 μεμηκώς Part. Perf. Il. κ, 362; μεη- κάω 10.
 μεμηλας Perf. in Perfectbed. Hom. Hym. 3, 437; μέλω 4.
 μεμήλας Plsperf. Il. β, 614; Od. α, 151; μέλω 4.
 μεμήλαν 3 Sing. Perf. als Praes. Il. ε, 876; ι, 228 B*;
 μέλω 4.
 μεμήλη 3 Sing. Conj. Il. δ, 353; μέλω 4.
 μεμηλώς (< μεμάλως) Part. Perf. Il. ε, 359; μέλω 4.
 μεμήνηα (< μεμάνηα) Perf. 2 Soph. Ant. 790; vgl. μεμηητότ'· μαιίνω 11.
 μεμηητότ- Part. Perf. Aesch. Prom. 977; Soph. Ai. 81; vgl. μεμήνηα· μαιίνω 11.
 μεμήνηκα Perf. Andoc. 1, 22; Pl. Soph. 226, a; Tim. 48, b; μνηνύω 12.
 μεμήνηκαε Perf. Pass. Andoc. 1, 10; Thuc. 6, 57; μνηνύω 12.
 μεμηηδόθαι Inf. Perf. Thuc. 1, 26; 6, 57; μνηνύω 12.
 μεμηχανήμας Perf. Med. u. Pass. Soph. Tr. 586; Pl. Leg. 739, c; 904, b B*;
 Isocr. 3, 6; Xen. Hier. 11, 4 (392); μηχανάω 14.
 μεμηχανήσθαι Inf. Perf. Med. Pl. Phil. 30, 6; μηχανάω 14.
 μεμηχανήτο Plsperf. μηχανάω 14.
 μεμίσσμαι (< μεμίσσμαι, μεμίσσμαι) Perf. Pass. Plut. Gracch. 21 (234); μαιίνω 15.
 μεμίσσται 3 Plur. Perf. μαιίνω 15.
 μεμίσσθαι Inf. Perf. Pass. Horapoll. Hierogl. 1, 44; μαιίνω 15.
 μεμίσσμαι (< μεμίσσμαι, μεμίσσμαι) Perf. Pass. Ap. Rh. 4, 716; Thuc. 2, 102; Pl. Phaed. 81, b (235); μαιίνω 15.

1 streiten, kämpfen, kriegeln. 2 streben. 3 kneten, einmengen.
 4 am Herzen liegen. 5 nach-, los-, ent-, freilassen 6 sich berauschen.
 beranscht, trunken sein. 7 gedenken, vorhaken, wollen; sollen, müssen.
 8 (ver)bleiben. 9 (ver-, zu)theilen. 10 μεμίζω, μεμίσσμαι meckern, blö-
 ken. 11 rasend machen; Med. μαιίνω rasen, wüthen. 12 anzeigen, ver-

μέμνημαι Perf. Pass. -μένον Od. θ. 196; λ. 123; φ. 270; Pl. B⁷; -πται Pind. O 1, 91; Pl. Prot. 346, d: μέμνημι 16.

μεμνήμεναι Perf. auct. pass. (392) Pl. Crat. 414, b; Pol. 293, e; Leg. 812, e: μεμνόμεναι 17.

μεμνημένος Part. Perf. auct. pass. Her. 2, 78. 86; Ar. Lys. 159; Pl. Crat. 425, d; Arist. Rhet. 1, 11, 3: μεμνόμεναι 17.

μεμνήσθαι Perf. Hippocr. 3, 276; 4, 348: μεμνῶ 18.

μεμίσθαι (< μίσθαι, μιγίσθαι) Fut. Hes. Op. 177; Aesch. Pers. 1052: μίσθωμι 16.

μεμίσθηται Perf. Pl. Phil. 44, c: μίσθω 19.

μέμνηται Perf. συμ- Polyb. 38, 5; Dion. C. 67, 11; Phalar. Epist. 77: μίσθωμι 16.

μεμίσθεται Inf. Perf. Pass. Pl. Phil. 64, e; ἀνα- Luc. De Merced. 25: μίσθωμι 16.

μεμνῶναι 3 Plur. Opt. Praes. Pind. Fr. 297: μεμνήσκω 20.

μέμνηται (< μέμνηται) Perf. Theocr. 5, 40; -οιαι 116. 118; μέμνηται Pind. O. 6, 11: μεμνήσκω 20.

μεμνημένος (< μεμνημένος) Part. Perf. Pind. N. 7, 80: μεμνήσκω 20.

μεμνᾶσθαι Inf. Perf. Pind. O. 6, 92: μεμνήσκω 20.

μεμνᾶσθαι 3 Sing. Imper. Pind. Nem. 11, 15: μεμνήσκω 20.

μέμνητο Imper. ion. für μέμνητο Her. 5, 105; Orph. Lith. 605; Anth. App. 855: μεμνήσκω 20.

μεμνῶμεθα (< μεμνῶμεθα) 1 Plur. Conj. Her. 7, 47: μεμνήσκω 20.

μεμνῶτο (< μεμνῶτο) 3 Sing. Opt. Perf. II. φ. 361 [214]: μεμνήσκω 20.

μέμνηται (< μέμνηται, μέμνη) 2 Sing. Perf. II. φ. 442: μεμνήσκω 20.

μέμνηται Perf. II. ε. 527; Od. ω. 122 (68): μεμνήσκω 20.

μεμνημένος Part. Perf. Od. δ. 151 B⁷: μεμνόμεναι, μεμνήσκω 20.

μέμνηται 3 Plur. Perf. Thue. 2, 6; vgl. μέμνηται: μεμνήσκω 20.

μέμνηται 3 Plur. Plsperf. II. ε. 364: μεμνήσκω 20.

μέμνηται (< μέμνηται, μέμνη) 2 Sing. Perf. II. φ. 648; Aesch. Prom. 622; Pl. Prot. 323, e: μεμνήσκω 20.

μεμνήσθαι Inf. Fut. Od. τ. 551; φ. 79: μεμνόμεναι, μεμνήσκω 20.

μεμνήσθαι Inf. Perf. II. δ. 357; Aesch. Pers. 257; Lys. 2, 3; 21, 19: μεμνήσκω 20.

μέμνηται 2 Plur. Perf. Aesch. Prom. 522; Lys. 30, 14; Pl. Tim. 23, b: μεμνήσκω 20.

μέμνηται (< μέμνηται) 2 Sing. Plsperf. Aesch. Ch. 491; Ar. Lys. 931; Pl. Phaedr. 234, b; Luc. Dial. Mort. 23, 3: μεμνήσκω 20.

μεμνήσθαι Fut. II. χ. 390: μεμνήσκω 20.

μέμνηται (< μέμνηται) (212): μεμνήσκω 20.

μέμνηται' s. u. μέμνηται.

μέμνηται (< μέμνηται) 3 Sing. Perf. II. θ. 362; Hes. Th. 103: μεμνήσκω 20.

μέμνηται Plsperf. Od. ω. 195: μεμνήσκω 20.

μεμνῶτο Opt. Perf. Ar. Pl. 991; Pl. Rep. 517: μεμνήσκω 20.

μέμνηται 2 Sing. Opt. zw. Xen. An. 1, 7, 5; vgl. Butt. Ausf. Spruehl. §. 98 Anm. 15, 17: μεμνήσκω 20.

μεμνῶμαι Conj. (Perf.) Dem. Prooem. 20: μεμνήσκω 20.

μεμνῶμεθα 1 Plur. Conj. Perf. Od. ε. 168; Soph. O. T. 49: μεμνήσκω 20.

μεμνῶμεν Opt. Perf. Soph. O. T. 49 Herm.: μεμνήσκω 20.

μεμνῶ 2 Sing. Opt. Xen. An. 1, 7; 5 (> μέμνηται): μεμνήσκω 20.

μεμνῶτο (< μεμνῶτο) Opt. Xen. Cyr. 1, 6, 3 (> -ῶτο): μεμνήσκω 20.

1) μέμνηται Perf. II. ε. 482; -ας η. 36; ε. 247; ν. 307; ε. 88; -ει(ν) μ. 304: μέμνηται.

2) μέμνηται (< μεμνῶται) Eur. I. A. 1495; Ap. Rh. 3, 434: μέμνηται.

rathen; verkündigen, kundgeben. 13 a. fassen, packen; b. erreichen, einholen. 14 künstlich ersinnen, bereiten vgl. p. 215 Anm. 9. 15 beflecken, färben; verunreinigen. 16 (ver)mischen vgl. p. 216 Anm. 11. 17 nachahmen, nachmachen. 18 (ver)mindern, schwächen; indir. abnehmen. 19 hassen, verachten, verschmähen. 20 erinnern, mahnen. 21 bleiben, vgl. p. 214 Anm. 12. 22 gehen, kommen. 23 trachten. 24 bleiben.

μεμόναι Plsperf. Theocr. 20 (25), 64: μέμονα 1.
 μεμονέναι Inf. Perf. Her. 6, 84: μέμονα 1.
 μεμόρακτας Perf. Pl. Tim. Locr. 95, 2: μέρομαι, μέρω 2.
 μεμορημένος (< μεμορητός) Part. Perf. Pass. Nic. Al. 229; Anth. 7, 466: μέρω 2.
 μεμόρηται (< εἰμαρται) Perf. Pass. Ap. Rh. 1, 646: μέρω 2.
 μεμόρητο (< εἰμαρτο) Plsperf. Ap. Rh. 1, 973: μέρω 2.
 μέμορθαι Inf. Perf. Schol. Il. 2, 67: μέρω 2.
 μεμορμένος (< μεμορημένος) Part. Perf. Pass. Ap. Rh. 3, 1130: μέρω 2.
 μέμυκε Perf. Aesch. Suppl. 351: μυῖσσαι, brüllen.
 μέμυθ(ην) Aor. Pass. ¹⁾ -εῖθ Eur. Hel. 31: μέμφομαι 3.
 μέμψ(αμην) Aor. -ασθαι Lys. 8, 1; Xen. Cyr. 7, 5, 42; üblicher als der passive Aor. μέμψθ(ην) (386): μέμφομαι 3.
 μέμψαιμην 1 Sing. Opt. Aor. Isae. 1, 9: μέμφομαι 3.
 μέμφομαι Fut. Hes. Op. 156: μέμφομαι 3.
 μέμμεν Inf. Praes. Od. 2, 97; v. 330: μένω 4.
 μενετός (< μενετός) Vb. Pl. Rep. 328, b: μένω 4.
 μενετός (< μενετός) Vb. Thuc. 1, 142: μένω 4.
 μενέω Imper. Il. 9, 195: μένω 4.
 μενέω (< μενῶ) Fut. Il. 2, 308; v. 279; Her. 8, 62: μένω 4.
 μενητίον (< μενετός) Vb. Dion. Hall. Ant. 7, 27: μένω 4.
 μένοισεν Opt. Praes. Il. 2, 37; Od. 9, 275: μένω 4.
 μένον Imperf. Od. 2, 98; 2, 544: μένω 4.
 μενῶ (< μενέω) Fut. -είη Rep. Pl. 466, e; 546, a; -οῦμεν Thuc. 1, 71; Pl. Leg. 833, e: μένω 4.

μερσ(αμην) Aor. Med. -άμεθα Pl. Pol. 261, c: μερίζω 5.
 μερσθ(ην) Aor. Pass. -θεῖ Pl. Tim. 56, d: μερίζω 5.
 μερῶ Fut. att. -εῖς Pl. Parm. 131, e: μερίζω 5.
 μερῆρετα (< ἐμερῆρετα) Aor. Il. 2, 671: μερμηρίζω 6.
 μερμηρίζω Fut. Od. 2, 261: μερμηρίζω 6.
 μετᾶλμνος Part. Il. 2, 336; 2, 538; 2, 305; 2, 443: μεθαίλλομαι 7.
 μεταμειψήσομαι Fut. sp. Schol. Eur. Phoen. 899; V. T. Eszech. 14, 22: μεταμίλλω 8.
 μεταμειῖται Fut. Pl. Dem. 382, d: μεταμίλλω 8.
 μεταμειλόμενον Part. Fut. Xen. Mem. 2, 6, 23: μεταμίλλω 8.
 μεταμμιλλῆσαι Perf. Med. V. T. Macc. 11, 10: μεταμίλλω 8.
 μετεκίασεν Imperf. Il. 9, 581; Callim. Dian. 46; Ap. Rh. 1, 90: μετεκιάσθω 18.
 μετεμειψήσθην Aor. Pass. sp. Polyb. 8, 25: μεταμίλλω 8.
 μετήσομαι Fut. Med. als Pass. Her. 5, 35: μεθήσω 9.
 μήσσει Inf. Aor. 2a Soph. Tr. 1142: δαμάσσει, rassend machen.
 μήσει(ν) Imperf. Il. 2, 769 B²: μηνύω 10.
 μηνύει Fut. V. T. Ps. 102, 9: μηνύω 10.
 μηνύεται Praes. Med. Aesch. Eum. 101: μηνύω 10.
 μηνύσαι Inf. Aor. Her. 7, 229: μηνύω 10.
 μηνύσας Part. Aor. Il. 2, 178; 2, 178; Soph. Ant. 1177: μηνύω 10.
 μηνυθ(ην) Aor. Pass. -θέντος Pl. Rep. 452, d: μηνύω 11.
 μηνύσω Fut. Eur. Ion. 750; Her. 2, 121; Luc. Toxar. 50: μηνύω 11.
 μηρνοάμην Aor. Med. -αυτο Od. 2, 170: μηρνοάμην 12.
 μῆσ(αμην) (< ἐμῆσάμην) μῆσσω Aor. Il. 2, 157; Hes. Th. 166; Eur. Phoen. 799; μῆσσω Aesch. Sept. 1057: μῆσσω 13.
 μῆσομαι Fut. Soph. Tr. 973; Eur. Hipp. 592: μῆσσω 13.

¹⁾ Im Sinne de D. M. bei den Ioniern und Tragikern.

1) trachten, streben, wollen. 2) zum Theil empfangen. 3) tadeln, schelten. 4) bleiben vergl. pag. 211 Anmerkung 12. 5) (ver)theilen. 6) intr. sorgen, bekümmert sein; trans. aussinnen. 7) hinüberspringen, angreifen; nachspringen, einholen. 8) es kümmert mich, liegt mir am Herzen; meta- es grünt mich. 9) nach-, los-, ent-, freilassen. 10) grollen, zürnen.

μήστο Plsperf. ion. st. *ἐμμήστο* von Hesych. *ἰβουλεύσαστο* erklärt: *μη-δομαι* 13.

μητιάσθαι Inf. Od. α , 262 (< *μη-τίσασθαι* Wolf, Harlel.) Ap. Rh. Qu. Sm.: *μητιάω* 14.

μητιάσθαι 2 Plur. Imper. Praes. II. χ , 174; *μητιάω* 14.

μητιάσωντο Imperf. iterat. Ap. Rh. *μητιάω* 14.

μητιόωντες Part. Praes. Od. α , 234 *Α'*; -τι II. σ , 312; *μητιάω* 14.

μητιόωντι Dat. Part. Praes. II. σ , 312; *μητιάω* 14.

μητιόωντο Imperf. II. μ , 17; *μη-τιάω* 14.

μητιόωσα Fem. Part. Praes. Od. ζ , 14; θ , 9; *μητιάω* 14.

1) μητιόωσιν 3 Plur. Indic. Praes. II. κ , 208, 409; *μητιάω* 14.

2) μητιόωσιν 3 Dal. Plur. Part. II. η , 45; *μητιάω* 14.

μητιόομαι Fnt. Med. II. γ , 416; *μη-τιάω* 14.

μητιόοντο Imperf. II. μ , 17; *μη-τιάω* 14.

μηχανάσθαι (< *μηχανᾶσθαι*) Inf. Praes. Od. γ , 213; π , 196; *μηχα-νάω* 15.

μηχανάσθαι Imper. Praes. Od. ν , 370, 394; *μηχανάω* 15.

μηχανησ(αην) Aor. Med. -αίμεθα Pl. Leg. 966, a; -ήσασθαι, -ησάμενος; *μηχανάω* 15.

μηχανήομαι Fnt. Aesch. Sept. 1038; Pl. Leg. 965, e; *μηχανάω* 15.

μηχανόωνται Praes. Od. γ , 207; θ , 375 *B'*; *μηχανάω* 15.

μηχανόωντας Part. Od. σ , 143; *μη-χανάω* 15.

μηχανόωντο Imperf. II. θ , 177; *μηχανάω* 15.

μηχανόωτο Opt. Praes. Od. π , 196; *μηχανάω* 15.

μηχανυμέθα 1 Plur. Praes. Eur. Hipp. 331; *μηχανάω* 15.

μίστη (< *μίστη*) 3 Sing. Conj. Eur. I. A. 1595; *μίστω* 16.

μίσανθ(ην) Aor. 1 Pass. *μίσανθίτος* Pl. Leg. 872, e; -θήσας Aesch. Ch. 846;

-θήσας Eur. Ion. 1118; *μίστω* 16.

μίσανθην 3 Plur. Aor. 1 Pass. ep. nach den alten Grammatikern st. *μίσανθεν* für *ἐμίσανθην*; nach den neuen 3 Dual. für *μίσανθῆτην* II. δ , 146; *μίστω* 16.

μίσανθησαν 3 Plur. Aor. 1 Pass. II. π , 795; ψ , 732; *μίστω* 16.

μίσανθήσομαι Fut. Pass. Pl. Rep. 621, e; *μίστω* 16.

μίσεν 3 Plur. Aor. 2 Pass. Od. ϵ , 91; Pind. P. 9, 68[114]; *μίσυνται* 17.

μίσιντα Part. Dual. Od. κ , 334; *μίσ-υνται* 17.

μίσινται 3 Plur. Conj. Aor. 2 II. β , 475; *μίσυνται* 17.

μίστη (< *μίστη*) Aor. Pass. II. ϵ , 143; -ησαν θ , 268; *μίστην* Od. α , 315; -ης ϵ , 378 (> *εἰς* Wolf); -ίη θ , 222; *μίστις* Pl. Rep. 490, b; -ήτος 537, a; -είσα Od. α , 73; τ , 266; Hes. Th. 533; -εἰσὼν in Eur. Thue. 8, 42; vergl. *μίσντες*; *μίσ-υνται* 17.

μίστηνται (< *μίστηναι*, *μίσθήνται*) Inf. Aor. 2 Pass. II. σ , 409; ψ , 469; Hes. Th. 301 [86]; *μίσυνται* 17.

μίστηναι (< *μίσθήναι*) Inf. Aor. 2 Pass.; *μίσυνται* 17.

μίστησομαι Fut. selten -σθαι II. κ , 365; Noun. 8, 147; *μίσυνται* 17.

μίσυνται 3 Sing. Praes. Pass. Xen. Cyr. 1, 2, 3 (300); *μίσυνται* 17.

μίσυνται Praes. Med. -ται Pl. Soph. 260, b; *μίσυνται* 17.

μίσυνμενος Part. Praes. Med. Pl. Pol. 307, e; *μίσυνται* 17.

μίσυνται Inf. Pl. Phil. 59, c; *μίσ-υνται* 17.

μίσυνται Part. Praes. Pl. Tim. 351, b; -ήτες Rep. 488, a; *μίσυνται* 17.

μίσυνσθαι Inf. Praes. Med. Pl. Rep. 458, d; *μίσυνται* 17.

μίσυνται 3 Sing. Praes. Pl. Leg. 691, e; *μίσυνται* 17.

μίστη (< *μίστη* dor.) Conj. Aor. II. δ , 141; *μίστω* 16.

μίστιον Vb. Pl. Tim. 48, a; *μίσ-υνται* 17.

μίστω (< *ἐμίστω*) Sync. Plsperf. od. Aor. II. λ , 354; π , 513 [150]; *μίσυνται* 17.

11 anzeigen, verrathen; verkündigen, kundgeben. 12 ziehen, bes. Wolle zupfen, auflockern. 13 im Sinne haben, einen Entschluss fassen, ersinnen, erdenken und ausführen. 14 im Sinne haben, berathschlagen, beschliessen. 15 künstlich ersinnen, bereiten vgl. p. 215 Anm. 9. 16 bestreken, färben; verunreinigen. 17 (ver)mischen vgl. p. 216 Anm. 11. 18 nachgehen, verfolgen.

μιχτός Vb. Pl. Tim. 76, b: *μίσγνυμι* 1.
 μιμηθ(ην) Aor. Pass. -θῆν Pl. Leg.
 66*, b (391): *μιμῶμαι* 2.
 μιμηθῆσμαι (< μιμήσμαι) Fut.
 Pass. pass. Pl. Rep. 599, a: *μιμῶ-*
μαι 2.
 μιμησ(αμην) Aor. Med.; -αυτο Pind.
 P. 12, 21; -ασθαι Xen. Oec. 4, 4;
 Nonn. 1, 47: *μιμῶμαι* 2.
 μιμήσμαι (< μιμηθῆσμαι) Fut.
 Ar. Plut. 306; Pl. Rep. 547, d B*;
 Luc. Pro Imag. 16; Nonn. 4, 99:
μιμῶμαι 2.
 μιμητόν Vb. Pl. Rep. 396, h: *μι-*
μῶμαι 2.
 μίμν' Imperf. II. γ, 92: *μίμνυ* 3.
 μίμνυ Imperf. II. γ, 713: *μίμνυ* 3.
 μίμνυτε 2 Plur. Imperf. Od. ε, 172:
μίμνυ 3.
 μίμνυτε 3 Sing. Imperf. II. τ, 189;
 Od. ζ, 69: *μίμνυ* 3.
 μίμνυ 3 Sing. Conj. II. ω, 382; Od.
 ο, 545: *μίμνυ* 3.
 μιμνήσκω 2 Sing. Imperf. II. γ,
 268: *μιμνήσκω* 4.
 μιμνήσκεισθαι Inf. Praes. Od. γ,
 142: *μιμνήσκω* 4.
 μιμνήσκειται 3 Sing. Praes. Od. ο,
 54: *μιμνήσκειται* 4.
 μιμνήσκειτο 3 Plur. Imperf. II. γ,
 722: *μιμνήσκω* 4.
 μίμνον Imperf. II. θ, 565; -εν(ν) II. ο,
 689: *μίμνω* 3.
 μινύθεισκον Imperf. iter. II. ο, 492;
 Od. ξ, 17: *μινύθω* 5.
 μινυθῆναι 3 Plur. Conj. Aor. Act.
 (Pass.) Hippocr. 3, 642: *μινύθω* 5.
 μινυθῆσαι Inf. Aor. Hippocr. 3,
 60: *μινύθω* 5.
 μινυθῆσω Fut. Hippocr. 4, 385: *μι-*
νύθω 5.
 μινυθόν Imperf. Qu. Sm. 3, 406:
μινύθω 5.
 μίξ- Aor. μίξαν Pind. P. 4, 213;
 μίξαι 223; μίξας Pl. Prot. 406, a;
 -αντες 320, d; ξυμ- Thuc. 149:
μίσγνυμι 1.
 μίξαι Inf. Aor. II. ο, 510: *μίσγω*,
μίσγνυμι 6.
 μίξομαι (< μιμίδομαι) Fut. Med.
 μίξομαι Od. ζ, 136; ω, 314; -ομαι
 Nonn. 2, 131; Pl.: *μίσγνυμι* 1.

μίξω Fut. -ομεν Pl. Phil. 64, b:
μίσγνυμι 1.
 μίσγειαι 2 Sing. Praes. II. β, 232:
μίσγω = *μίσγνυμι* 6.
 μισγίμεναι Inf. Od. γ, 203: *μίσγω*,
μίσγνυμι 6.
 μισγίσθαι Inf. Praes. II. φ, 73;
 -σθ'ω, 91: *μίσγνυμι* 6.
 μισγίσκετο Imperf. iter. Od. σ, 325:
μίσγνυμι 1.
 μίσγετο Imperf. Med. Od. ζ, 136:
μίσγω, *μίσγνυμι* 6.
 μίσγον (< λίσγον) Imperf. II. γ,
 270: *μίσγνυμι* 6.
 μισθ(ην) Aor. Pass. Aesch. Prom.
 45: *μισθώ* 7.
 μισθῆσμαι Fut. Med. Pl. Theaet.
 168, a: *μισθώ* 7.
 μισθῆσω Fut. Dem. 10, 19: *μισθώ* 7.
 μισθητός Vb. Pl. Phil. 49, a: *μι-*
σθώ 7.
 μίχθῃ (< λμίχθῃ) Aor. Pass. II.
 υ, 374; -θείς Od. γ, 48; Pind. N.
 1, 56; -θέντες P. 4, 257; Pl. Leg.
 837, d B*;-θῆται Her. 2, 199:
μίσγνυμι 1.
 μίχθῆναι Inf. II. θ, 438 [86]:
μίσγνυμι 1.
 μίχθῶσι 3 Plur. Conj. Aor. Pass.
 ξυμ- Pl. Leg. 969, h (> λμίσθῶσι):
μίσγνυμι 1.
 μνά 2 Sing. Praes. für μνά Od. π,
 431 [201]: *μνάομαι* 8.
 μνάσθαι (< μνάσθαι) Inf. Praes.
 II. α, 39: *μνάομαι* 8.
 μνάσθ(ην) Aor. Pass. Pind. N. 9,
 10; -θέντε O. 7, 61: *μινύθω* 4.
 μνάσθαι (< μνάσθαι) Inf. Praes.
 Od. ξ, 91: *μνάομαι* 8.
 μνάσθω 3 Sing. Imperf. Od. π, 391;
 φ, 261: *μνάομαι* 8.
 μνάσκετο Imperf. iter. Od. υ, 290:
μνάομαι 8.
 μνάται 3 Sing. Praes. Od. π, 77:
μνάομαι 8.
 μνέται Praes. Her. 1, 173 (blosse
 Conj. v. H. Steph.): *μνάομαι* 8.
 μνέμενος Part. Praes. Her. 1, 96:
 (> μνέμενος): *μνάομαι* 8.
 μνηθῆσθαι Inf. Fut. Pass. Pl. Rep.
 449, d: ἀνα- Lys. 26, 1: *μινύθω* 4.
 μνημονεύθῃσμαι (< μνημονεύ-

1 (ver)mischen vgl. p. 216 Anm. 11. 2 nachahmen, nachmachen.
 3 μίμνω Nebenform von μίμνω bleiben. 4 erinnern, nachahmen. 5 (ver)mindern,
 schwächen; intr. abnehmen. 6 μίσγνυμι vermischen vgl. p. 216 Anm. 11.
 7 hassen, verachten, verabscheuen. 8 (sich) bewerben, freien; trachten.

σώμας) Fut. Pass. Dem. 18, 231; μνημονεύω 9.

μνημονεύομαι (< μνημονεύομαι) Fut. Med. pass. Eur. Heraclei. 334; μνημονεύω 9.

μνημονεύω Fut. Ar. Eccl. 264; μνημονεύω 9.

μνημονεύειον Vb. Pl. Rep. 441, d; μνημονεύω 9.

μνημονεύεις Vb. Ar. Rhet. 1, 11; μνημονεύω 9.

μνησ- Aor. μνήσῃ Od. ξ, 170; -ασα Il. α, 407; μνησάσκω 4.

μνήσας Imper. Aor. Med. II. κ, 509; α, 375; μνησάσκω 4.

μνησάσθε 3 Plur. Opt. Aor. Med. für μνησάσθε Od. η, 138; μνησάσκω 4.

μνήσας 3 Sing. Opt. Aor. Med. Od. δ, 527; μνησάσκω 4.

μνησάμενος Part. Aor. Med. II. τ, 314 B⁷; μνησάσκω 4.

μνήσας 3 Plur. Aor. Med. II. δ, 222; φ, 252; ξ, 441; α, 380; μνησάσκω 4.

μνησάσθαι Inf. Aor. M. Od. η, 217; μνησάσκω 4.

μνήσας 2 Plur. Imper. Aor. M. II. ζ, 112; μνησάσκω 4.

μνησάσθω 3 Sing. Imper. Aor. M. II. φ, 671; μνησάσκω 4.

μνησάσθε Aor. Iter. II. λ, 566; μνησάσκω 4.

μνήσας Aor. Med. Od. α, 29; μνησάσκω 4.

μνήσασθαι Inf. Fut. M. II. β, 724; μνησάσκω 4.

1) μνήσῃ 3 Sing. Conj. Aor. Act. Od. ξ, 170; μνησάσκω 4.

2) μνήσῃ 2 Sing. Conj. Aor. Med. Od. δ, 462; μνησάσκω 4.

μνησθ(ην) Aor. Pass. μνησθῶ Lys. 21, 9; Soph. Phil. 310; Pl. Lach. 300, d; Critia 108, c; -θείην Isocr. 12, 92; -θείητε Xen. Hell. 6, 5, 48; μνησθήναι Od. δ, 118; Lys. 10, 5; 12, 14; -θέντας Thuc. 1, 37; μνησάσκω 4.

μνησθήσομαι (< μνήσας) Fut. Pass. Eur. Med. 933; Lys. 3, 45; Thuc. 3, 90; μνησάσκω 4.

μνήσθητε Imper. Aor. Pass. Xen. Cyr. 1, 6, 16; Philippides Fr. Com. 4, 472; μνησάσκω 4.

μνήσας (< μνησθήσομαι) Fut. Med. II. Od. α, 647; η, 192 vergl. μνήσασθαι; μνησάσκω 4.

μνησάμεθα 1 Plur. Conj. Aor. für μνησάμεθα Od. κ, 177; μνησάσκω 4.

μνησείον Vb. Hipp. 2, 157; Πλάτ. Tim. 90, b; μνησάσκω 4.

μνήσω Fut. II. ο, 31; -αι Od. η, 38; ἀνα- Dem. 45, 34; μνησάσκω 4.

μνώσο Imper. Ap. Rh. 1, 896; μνησάσκω 4.

μνωμεθ' (α) 1 Plur. Imperf. Od. α, 125; μνώσας 8.

μνώμενοι Part. Praes. Od. λ, 117; η, 578; μνώσας 8.

μνώσας 3 Plur. Praes. Od. ζ, 284; τ, 133; φ, 326; μνώσας 8.

μνώμενος (< μνώμενος) Part. Od. δ, 106; μνησάσκω 4.

1) μνώοντο (< ἐμνώοντο) Imperf. Od. λ, 288; μνώσας 8.

2) μνώοντο (< ἐμνώοντο) 3 Plur. Imperf. II. λ, 71; π, 77. 697; μνησάσκω 4.

μολέην Inf. Aor. Aesch. Prom. 231 (244); μολέω, βλώσκω 10.

μολή 3 Sing. Conj. Aesch. Pers. 529; μολέω, βλώσκω 10.

μολήσῃ Conj. Aor. 2 Aesch. Prom. 719 (244); μολέω, βλώσκω 10.

μολήσας Aor. sp. Tactz. Anth. 3, 65 (244); μολέω, βλώσκω 10.

μολέω Opt. Aor. 2 Aesch. Ag. 1450 (244); μολέω, βλώσκω 10.

μολέων Neutr. Part. Aesch. Ag. 293 (244); μολέω, βλώσκω 10.

μολοῦμαι Fut. Soph. O. C. 743 (244); μολέω, βλώσκω 10.

μολοσάσας Fem. Part. Aesch. Ag. 192 (244); μολέω, βλώσκω 10.

μολυνθῆ 3 Sing. Conj. Pass. Hippocr. 3, 2; μολύνω, βεβέκεν.

μολώ 1 Sing. Conj. Aor. 2 Eur. Suppl. 621; μολέω, βλώσκω 10.

μολώμεν 1 Plur. Conj. Aor. 2 Aesch. Pers. 226 (244); μολέω, βλώσκω 10.

μολών Part. Aor. 2 Aesch. Sept. 244 (244); μολέω, βλώσκω 10.

μολώω 3 Plur. Conj. Xen. An. 7, 1, 33 (244); μολέω, βλώσκω 10.

μόρεσσαν Aor. sp. Qu. Sm. 4, 270. 374; μόρεσσαν 11.

μουνωθεύς Aor. Pass. -θέντα Od. ο, 386; μωρόν 12.

9 εμνεδενκ, sich erinnern, gedenken. und δμωγγυω wischen, abtrocknen.

10 gehen, kommen. 11 δμωγγυω einzeln oder allein machen.

G. Traut's Verbalformenlexikon.

μύνασσι Aor. pl. ἰνδρῶσι Od. π.
 117: μύνασσι 1.
 μύθεαι (< μύθεαι) 2 Sing. Praes.
 Od. β. 202: μύθεω 2.
 μύθεαι (< μύθεαι) 2 Sing. Praes.
 Od. δ. 180: μύθεω 2.
 μύθεισθην 3 Dual. Imprf. Od. γ.
 140: μύθεω 2.
 μύθεισσας Imprf. iter. II. α. 259:
 μύθεω 2.
 μύθεος Aor. Phot.: μύθεω 2.
 μύθεοιμην Opt. Aor. 2 Med. Od.
 φ. 193: μύθεω 2.
 μύθεοιστο Opt. Aor. 1 Od. ν. 191;
 Pind. P. 4, 533: μύθεω 2.
 μύθεοιμην Aor. Med. II. φ. 200.
 442: μύθεω 2.
 μύθεοισθαι Inf. Aor. Med. II. α.
 74: μύθεω 2.
 μύθεοιστο 2 Sing. Fut. Od. τ. 500:
 μύθεω 2.
 μύθεοιμας Fut. Od. δ. 240: μύ-
 θεω 2.
 μύδαται 3 Sing. Praes. Eur. H. F.
 870: μύδαται 3.
 μύδαται Opt. Aor. Pl. Rep. 616,
 α: μύδαται 3.
 μύδαται Fut. Anth. 9, 730: μύ-
 दाται 3.
 μύδαν Aor. 2 ep. II. ν. 260: μύδα-
 ται 3.
 μύδαμενος Part. Aor. ἀπο- Ar. Equ.
 910: μύδαται 4.

μυρ(αρη)ν Aor. Med. Incert. Id. 1
 (Mosch. 3), 72: μύραται 5.
 μύραμεν Imprf. Hes. Op. 206: μύραται 5.
 μύραμεν Imprf. Hes. Sc. 132: μύραται 5.
 μύρα- Aor. καταμύρα Luc. De Meietr.
 Dial. 7, 2: μύραται 6.
 μύραν Aor. II. α. 637: μύραται 6.
 μύρα Fut. sp. Lycophr. 988: μύραται 6.
 μύρα (< vgl. μύρατος) Praes. Act.
 Epicharm. Etym. M. p. 559, 43:
 μύραται 7.
 μύρατο Imper. Epicharm. bei Xen. Mem.
 2, 1, 20: μύραται 7.
 μύραται Part. Aesch. Ch. 45, 441:
 μύραται 7.
 μύραται Fem. Part. Soph. Tr. 1136:
 μύραται 7.
 μύρατος Part. Soph. O. C. 836:
 μύραται 7.
 μύρατος Part. ep.: μύρατος 8.
 μύραται 3 Plur. ep.: μύρατος 8.
 μύραται 3 Plur. Aor. Med. Qu.
 Sm. 12, 563: μύραται 8.
 μύραται Fut. II. γ. 412: μύ-
 दाται 8.
 μύρατος Vb. Aesch. Sept. 508:
 μύραται 8.
 μύρατο Imprf. Diogen. Pyth. Stob.
 Flor. 5, 69: μύραται 7.

*) μύρα findet sich im Praes. nur im dori-
 schen Dial.

N

νᾶς 3 Sing. Imprf. s. νᾶω.
 νᾶς Praes. Od. ζ. 292: νᾶω 10.
 νᾶω 3 Sing. Aor. Med. ἀπο-
 Soph. El. 211: νᾶω 9.
 νᾶω (< νᾶω, νᾶω) Inf.
 Eur. I. T. 1088; Cycl. 430: νᾶω 9.
 νᾶω (νᾶω, νᾶω Od. δ. 96)
 Inf. Praes. Od. λ. 265: νᾶω 9.
 νᾶω (< νᾶω, νᾶω) Inf.
 Praes. Od. φ. 240; Ap. Rh. 4, 1036:
 νᾶω 9.
 νᾶω Imprf. iter. 3, 299; -ον 6,
 124; 12, 451: νᾶω 9.
 νᾶω Imprf. iter. II. λ. 673;

φ. 308; Ap. Rh. 1, 65; Qu. Sm.
 8, 304; 10, 126; 11, 92: νᾶω 11.
 νᾶω Acc. Part. Od. δ. 96
 [192c]: νᾶω 11.
 νᾶω Acc. Plur. Part. Od.
 φ. 28, 85, 275; φ. 242; α. 362
 [192c]: νᾶω 11.
 νᾶω Nom. Plur. Part. Praes.
 Pind. O. 6, 78; P. 4, 186; Hes. Th.
 621 [192c]: νᾶω 11.
 νᾶω Gen. Plur. Part. Praes.
 Od. ε. 30; φ. 387; περι- Pind. N.
 8, 15: νᾶω 11.

--- 1 einzeln oder allein machen. 2 μύθεω, gew. μύθεοιμας α. ἰνρ. reden,
 sprechen, sagen; δ. τρ. sagen, erzählen. 3 μυῖν, brüllen. 4 schmerzen.
 5 rauschen, schmeicheln, beweißen. 6 sich schliessen. 7 begehren, suchen.
 8 tadeln, verhöhnen. 9 α. wohnen; δ. liegen, gelegen sein; ε. voll sein.

ναυτῶνας Praes. II. δ, 45; Hes.

Th. 592 [192c]: ναυτῶν 11.

ναυτῶν Part. Praes. Od. ζ, 245;
Pind. N. 4, 85 [192c]: ναυ-
τῶν 11.

ναυτῶσα Fem. Part. II. ζ, 415
B* (> ναυτῶσα Bekker): ναυ-
τῶν 11.

ναυτῶν Aor. Med. Dion. P. 349:
ναῦν 9.

ναυτῶν 1 Plur. Praes. Soph. Tr.
40: ναῦν 9.

ναυτῶν(ν) 3 Plur. Praes. Hes. Op.
389; Eur. Med. 396; Theocr. 16,
5: ναῦν 9.

ναυτῶς (< ναυτός) Vb. Pl. Graech.
7 (?): ναῦν 12.

ναυτῶς Part. Aor. nata- Her. 7,
36: ναῦν 12.

ναῦν Imprf. Ap. Rh. 1, 1146; Callim.
Dian. 224; Od. ε, 222 (> ναῦν
Wolf nach Aristarch.): ναῦν 10.

ναῦσα Aor. Med. Hes. Op. 641;
Ap. Rh. 1, 93; 4, 565. 956. 1138:
ναῦν 9.

ναῦσασθαι s. u. ναῦσοντας.

ναῦσοντας Fut. werde bewohnen,
-σας Ap. Rh. 2, 749: ναῦν 9.

ναυπηγύμενος, -α Her. 2, 96; 6,
46: ναυπηγῶναι, Schiffe bauen.

ναυτολῆθεις Part. Aor. Pass. Diod.
Sic. 4, 13: ναυτολῶν 13.

ναυτολῆσοντας Fut. Med. pass.
Eur. Fr. 1048: ναυτολῶν 13.

ναυτολῶν Fut. Enr. Suppl. 474:
ναυτολῶν 13.

ναυτολεύμενα Praes. Pass. Eur.
Fr. Melan. 29: ναυτολῶν 13.

ναυτιυθῆς Part. Aor. Pass. Plut.
Mar. 29: ναυτιυθῶν 14.

ναῦν Inf. Praes. περι- Her. 6, 80:
περιναῦν umherhäufen.

ναῦσθαι (< ναῖσθαι) Inf. Praes. II.
β, 84 A*; Ap. Rh. 1, 306. 525; 4,
825; Theocr. 16, 28: ναῖσθαι 15.

ναῖσθαι 3 Sing. Imper. Praes. II. ψ,
662: ναῖσθαι 15.

ναῖσθων 3 Plur. Imper. Praes. II.

γ, 74; Theocr. 19 (29), 95 (93):
ναῖσθαι 15.

ναῖσθαι 2 Sing. Conj. Praes. II. α, 32:
ναῖσθαι 15.

ναῖσθαι 3 Sing. Conj. Praes. Od. α,
205: ναῖσθαι 15.

ναῖ 3 Sing. Praes. Pl. Rep. 453, d:
ναῖν schwimmen.

ναῖσθαι 2 Sing. Praes. Od. λ, 114; μ,
141 [185. 194] ans ναῖσθαι: ναῖ-
σθαι 15.

ναῖσθαι Imprf. II. β, 224: ναῖσθαι 16.

ναῖσθαισθων Imprf. Iter. II. ε, 86;
-α β, 221; δ, 241: ναῖσθαι 16.

ναῖσθαι (< ναῖσθαισθαι) 2 Sing. Conj.
Od. ε, 189: ναῖσθαι 16.

ναῖσθαισθαι (< ναῖσθαισθαι) 3 Sing. Conj.
II. α, 579: ναῖσθαι 16.

ναῖσθαισθαι (< ναῖσθαισθαι) Imprf. II. μ,
268: ναῖσθαι 16.

ναῖσθαισθαι (< ναῖσθαισθαι) Aor. II. ε,
471 B*, -σθαι Od. ε, 239: ναῖσθαι 16.

ναῖσθαισθαι (< ναῖσθαισθαι) Aor. II. γ,
38; ζ, 325 B*; Qu. Sm. 6, 40;
-σθαι II. η, 161: ναῖσθαι 16.

ναῖσθαισθαι Fut. II. α, 115: ναῖσθαι 16.

ναῖσθαισθαι(ς) 3 Plur. Praes. II. ν, 254
[182]: ναῖσθαι 16.

ναῖσθαισθαι Part. Praes. Her. 9, 55:
ναῖσθαι 16.

ναῖσθαισθαι Aor. -σθαι Xen. Cyr. 4, 5, 53;
-σθαι Pl. Leg. 741, α. -σθαι 816, c;

-σθαι Her. 6, 33; Thuc. 3, 114; vgl.
ναῖσθαι (225): ναῖσθαι 17.

ναῖσθαισθαι Inf. Aor. Xen. An. 6, 6, 17;
Dem. 14, 21: ναῖσθαι 17.

ναῖσθαισθαι(ν) Aor. Med. ναῖσθαισθαι
Isae. 1, 16; Pl. Leg. 745, d; προ-
ς Ar. Av. 563: ναῖσθαι 17.

ναῖσθαισθαι (< ναῖσθαισθαι) 3 Plur. Aor. II.
γ, 274: ναῖσθαι 17.

ναῖσθαι s. u. ναῖσθαι.

ναῖσθαι (< ναῖσθαι) Aor. II. ε, 217 B*:
ναῖσθαι 17.

ναῖσθαι Imper. Aor. Od. η, 179; ν,
50: ναῖσθαι 17.

ναῖσθαι Imper. sp. Leon. Tar. 70: ναῖ-
σθαι 15.

ναῖσθαι (< ναῖσθαι) Inf. Praes. Od.
ε, 58; Ap. Rh. 2, 1140; Pind. P. 4,

Pass. bewohnt werden, liegen. 10 fließen, schwimmen. 11 wohnen,
sich aufhalten; trans. bewohnen. 12 festdrücken, feststampfen, zusammen-
stampfen, dicht anfüllen. 13 ein Schiff schleiken; schiffen, lenken, regieren.
14 muthwillig, leichtsinnig, übermüthig sein. 15 gehen, kommen, fort-,
zurückgehen. 16 reizen, necken, kränken, höhnen, schelten, schimpfen.
17 aus-, zu-, vertheilen.

247; N. 2, 12; Soph. Ant. 33: νέσσομαι 1.
 νέσσομαι Fut. Ap. Rh. -νεται 3, 1242; -ναι 4, 815; μετα- 4, 626: νέσσομαι = νέσσομαι 1.
 νέττ' (< νέττα) 3 Sing. Praes. Od. δ, 633: νέσσομαι 1.
 νέττα 3 Sing. Praes. Od. μ, 188: νέσσομαι 1.
 νεφόμεν s. u. νεφόμεν.
 νέμε Imprf. Od. α, 375; ο, 140: νέμε 2.
 νέμεαι 2 Sing. Praes. Med. Od. ε, 449; Pind. P. 4, 150: νέμε 2.
 νεμίδοντο Imprf. Il. λ, 635: νεμίδομαι 3.
 νεμίδομαι Inf. Fnt. Med. Dem. Mid. 21, 203: νέμε 2.
 νεμίδομαι (< νεμίδομαι, νεμίδομαι) Fut. Med. ion. Her. 1, 173: νέμε 2.
 νεμίδα (< νεμίδα) Imper. Praes. Il. α, 115: νεμίδα 4.
 νεμίδα Inf. Il. δ, 430: νεμίδα 4.
 νεμίδα Opt. Aor. 1 Act. Pind. I. 1, 3: νεμίδα 4.
 νεμίδα Dual. Conj. Praes. st. νεμίδα [contrahirt nach 193] Il. φ, 494: νεμίδα 4.
 νεμίδα Aor. Il. δ, 507; -αν Od. ε, 481; -ήν β, 101: νεμίδα 4.
 νεμίδα 2 Sing. Fut. Med. Il. α, 115; vgl. νεμίδα: νεμίδα 4.
 νεμίδα 2 Plur. Conj. Aor. st. -ήν Od. α, 115: νεμίδα 4.
 νεμίδα Fut. Med. Il. ε, 93; τ, 121; vgl. -ναι: νεμίδα 4.
 νεμίδα Inf. Praes. Med. Il. α, 777: νέμε 2.
 νεμίδα (< νεμίδα) Imprf. Od. φ, 147: νεμίδα 4.
 νεμίδα 3 Sing. Praes. Med. Od. δ, 158: νεμίδα 4.
 νεμίδα Il. α, 53 (Bekker nach Herm.) sonst νεμίδα 4.
 νεμίδα Part. Aor. Pass. Il. ο, 227; -θεία 103: νεμίδα 4.
 νεμίδα 3 Plur. Aor. Pass. Il. β, 223: νεμίδα 4.
 νεμίδα Aor. Pass. Od. α, 119: νεμίδα 4.
 νεμίδα Imper. Aor. 1 Pass. Il. π, 544: νεμίδα 4.

νεμίδα 1 Plur. Conj. Aor. Pass. Il. α, 53 (> νεμίδα Bekker nach Herm.): νεμίδα 4.
 νεμίδα Opt. Aor. Med. Od. α, 228: νεμίδα 4.
 νεμίδα 1 Sing. Praes. Med. Il. ν, 119 A': νεμίδα 4.
 νεμίδα 1 Sing. Praes. Il. δ, 413; Od. ζ, 206: νεμίδα 4.
 νεμίδα 3 Plur. Praes. Hes. Op. 739: νεμίδα 4.
 νεμίδα 2 Sing. Conj. Praes. Med. Il. ν, 185: νέμε 2.
 νεμίδα Aor. Pass. -θεία Pl. Leg. 737, c; -θείων 849, c; -θείων Dem. 38, 38: νέμε 2.
 νεμίδα Aor. Med. Hippocr. I, 520: νέμε 2.
 νεμίδα (< νεμίδα) Fut. Med. sp. Dio. Hal. Ant. 8, 71; pass. Plut. Crass. 14: νέμε 2.
 νεμίδα (< νέμε) Fut. sp. Long. Past. 2, 23; vgl. Lob. in Soph. Ai. 369: νέμε 2.
 νεμίδα Opt. Praes. Soph. Ai. 1015; -οιο Aesch. Suppl. 670: νέμε 2.
 νεμίδα 3 Sing. Opt. Praes. Med. Il. β, 780: νέμε 2.
 νεμίδα Praes. Med. -ναι Pl. Crit. 115, α; νεμίδα Soph. Phil. 707; -ναι Aesch. Prom. 422; Theoc. 8, 69 (66); -ναι Pind. P. 11, 55: νέμε 2.
 νεμίδα 1 Plur. Praes. Med. Od. β, 167: νέμε 2.
 νεμίδα 3 Plur. Praes. Med. Od. ν, 407: νέμε 2.
 νεμίδα (< νεμίδα) Fut. Thuc. 4, 64: νέμε 5.
 νεμίδα (< νεμίδα) Fut. Soph. Ai. 513; Eor. Cycl. 49: νέμε 2.
 νεμίδα Conj. Praes. Qu. Sm. 4, 209: νέμε 2.
 νεμίδα (< νεμίδα) Perf. Pass. Ar. An. 6, 24, 4; Hippocr. I, 407 (> νεμίδα): νέμε 6.
 1) νεμίδα (< νεμίδα) Perf. Pass. -ναι Ar. Eccl. 840; -ναι Theoc. 8, 9. Alciph. 3, 47; über νεμίδα Theoc. 9, 9 s. Bottom. Ausf. Gr. G. 2, p. 192, 1: νέμε, νάτω 6.
 2) νεμίδα Perf. sp. -ναι Anth. App. 51, 8: νάτω 8.

1 gehen, kommen, fort-, zurückgehen. 2 aus-, zu-, vertheilen. 3 weiden, fressen. 4 unwillig, unzufrieden werden, zürnen. 5 weiden. 6 fest-

νεναυδύηκα Perf. Athen. 3, 108, D.: *νεναυδύω*, Schiffbruch leiden.
 νεναυδύηκα Perf. Ar. Ran. 191: *νεναυδύω*, zu Schiffu oder zur See fechten, zur See kämpfen.
 νεναυτοδύηκα Perf. Soph. Phil. 550: *νεναυτοδύω* 7.
 νεναυτοδύμενος Perf. pass. Dem. 21, 18: *νεναυτοδύμαι* 9.
 νεναύτας (< *νένημα*) Perf. Ion. syn. Her. 2, 135; 4, 62; 6, 80: *νέω*, *νέω* 10.
 νενήμα Perf. δια- Xen. Cyr. 4, 5, 45: *νέω* 2.
 νενήμα Perf. Pass. -τας Pl. Parm. 144, d A'; Pl. Leg. 760, b; -ηται Prot. 322, c; -ησθαι Soph. 267, b; -μένη Parm. 144, d: *νέω* 2.
 1) *νένημα* Perf. Eur. I. A. 1581; Polyb. 9, 5; Theoc. 22, 90, 203; Luc. D. Dial. 17, 2; Menipp. 12; de Merc. 22; [Luc.] Philopatr. 1: *νέω* 11.
 2) *νένημα* Perf. δια- Pl. Rep. 441: *διανέω* hinüber schwimmen, sich mit Mühe retten.
νένημα (< *νένημα*) Perf. Pass. Xen. An. 5, 4, 27; syn-Alex. Athen. 13, 562, B; *νέω*, *νέω*, häufen 10.
 1) *νένημα* (< *νένημα*) Perf. Pass. Ar. Nub. 1203; Luc. Peregr. 35; *νέω*, *νέω* häufen 10.
 2) *νένημα* Perf. Pass. *ἐπι-* Luc. Philop. 14: *νέω*, *νέω* spinnen 12.
νενήμα Perf. Lys. 21, 5; -α Pl. Rep. 36, d; Dem. 18, 247; -ατε Thuc. 2, 89; Dem. 15, 23; -ασι Lys. 26, 39: *νέω* 13.
νενήμα Perf. Inf. Perf. Pl. Theoc. 164, c; *προ-* Thuc. 2, 89: *νενήω* 13.
νενήμα Perf. Part. Perf. Pl. Rep. 583, b A'; -άτος Pl. Leg. 964, c; -άτα Lys. 205, c; *νενήω* 13.
νενήμα Perf. Pass. *ῥησθαι* in *προ-* Thuc. 2, 89: *νενήω* 13.
νενήμα Perf. Pass. Theoc. 15, 32; *παρ-* H. u. 419; *ἐκ-* Eubul. Fr. Com. 3, 231, *κατα-* Pherecrat. Fr. Com. 2, 299, 300; *ἀπο-* Ar. Vesp. 1217; Eccl. 419: *νέω* 14.

νενήμα Perf. Pl. Phaedr. 229, c; -άται Leg. 137, c; -άς 952, b: *νέω* 15.
νενήμα Pl. Ep. 343, a; *ἀπο-* [392]: (*ἀπο*)*νέω* 15.
νενήμα Perf. Her. 3, 38; 7, 153; Lycug. 75; Pl. Soph. 265, d; *νενήω* 16.
νενήμα Inf. Perf. Pl. Crat. 401, c; *νενήω* 16.
νενήμα Pl. Pass. -σας Eur. Med. 170; Dem. 43, 22; *νενήω* Ar. Lys. 11; *νενήω* Pl. Rep. 347, c; *νενήω* 16.
νενήμα Plusperf. -άριστο Ar. Nub. 762: *νενήω* 16.
νενήμα Inf. Perf. Pass. dor. Stob. 48, 63: *νενήω* 16.
νενήμα Perf. Phot. n. Hesych.: *νέω*.
νενήμα Perf. -ον Dem. 9, 39; -άτα Pl. Rep. 407, d: *νενήω*, kranken, siechen.
νενήμα Theognost. in Bekker. Anecd. Ind. p. 1402; *νενήμα* Ar. Fr. 2, 1110 (nach Suid.): *νέω*.
νενήμα (< *νενήμα*) Perf. Ion. *ἐν-* Her. 3, 6: *νέω* 15.
νενήμα (< *νενήμα*) Perf. Pass. Her. 9, 53: *νέω* 15.
νενήμα 3 Plur. Praes. II. o. 377 [106]: *νενήω* 1.
νενήμα 1 Plur. Opt. Praes. Med. II. γ, 170: *νενήω* 1.
νενήμα Opt. Praes. II. ε, 335: *νενήω* 1.
νενήμα 1 Sing. Praes. II. o. 101; -άτος Pind. N. 7, 20: *νενήω* 1.
νενήμα 1 Sing. Imperf. Med. Od. δ, 585; ε, 148: *νενήω* 1.
νενήμα 3 Plur. Imperf. II. ε, 907: *νενήω* 1.
νενήμα 3 Plur. Praes. *ἐπι-* Hor. 4, 62: *νενήω* aufhäufen 10.
νενήμα (< *νενήμα*) Praes. für *νενήω* II. o. 136 [184]: *νενήω* 1.
νενήμα Opt. Od. ε, 257: *νενήω* 11.
νενήμα Imperf. Her. 2, 48: *νενήω* 11.
νενήμα Aor. *νενήω* II. ε, 223; Od. ε.

drücken, feststampfen, zusammenstampfen, dicht anfüllen. 7 ein Schiff schicken, lenken, regieren. 8 wohnen; 9 liegen, gelegen sein; c. voll sein. Pass. bewohnt werden, liegen. 9 mathematisch, leichtsinnig, übermüthig sein. 10 (auf)häufen, aufschichten. 11 (zu)nicken, (zu)winken. 12 spinnen. 13 (ob)siegen. 14 netzen, waschen, reinigen. 15 bemerken, wahrnehmen, erkennen, (be)denken, erwägen, meinen, glauben. 16 gewohnt sein, pflegen, wofür halten, glauben, meinen.

- 330; Hym. 5, 445; Ap. Rh. 2, 951; νέσας Pind. O. 7, 67; Soph. Aut. 270; νέσων Pind. P. 1, 71; ἐκ-νέσῃ Luc. Saturn. 3: νέσω 1.
 νέσας Part. Aor. κενέσας st. κενέσας Od. ε, 464: κενέσας 1.
 1) νέσεται (< νέσασθαι) Fut. Med. κενέ- II. α, 524; Pl. Rep. 350, c (379): κενέσας 1.
 2) νέσεται (< νέσασθαι) Fut. Hesych. (161): νέω, schwimmen 2. νέσασθαι Fut. Med. Xen. An. 4, 3, 12 (νέσασθαι 161. 381): νέω, schwimmen 2.
 νέσασθαι Vb. Pl. Rep. 453, d (312): νέω, schwimmen 2.
 1) νέσω (< νέσασθαι 379) Fut. Od. π, 283; Theoc. 7, 109 (νέσας); Polyb. 5, 46; δει- Luc. Saturn. 1: νέω winken 1.
 2) νέσω Conj. Aor. Alexis Fr. Com. 3, 420: νέω 1.
 νέσι Praes. nur in Comp. συν- Ar. Av. 1502; Eur. El. 1078: συν- νέσι 8.
 νέσμεθα 1 Plur. Conj. Praes. keh- ren wir zurück II. β, 236 B*: νέσας 4.
 νέων Part. Praes. II. α, 344, 442; Pl. Rep. 529, c: νέω, schwimmen.
 νέσι Imprf. st. νέσι II. φ, 160: νέω, aufhäufen 5.
 νέσων Imprf. st. νέσων II. φ, 139: νέω, aufhäufen 5.
 νέσας Inf. Aor. Od. ε, 322; Her. 1, 50; 2, 107: νέσι 5.
 νέσων 3 Plur. Aor. Od. τ, 64: νέσι 5.
 νέσασθαι (< νέσασθαι) Aor. Med. Qu. Sm. 5, 619; περ- 3, 678: νέσι 5.
 νέσας Part. Aor. II. α, 358; -αστες Qu. Sm. 7, 163: νέσι 5.
 νέσασθαι Inf. Aor. II. α, 279: νέσι 5.
 νέσασθαι 3 Sing. Imper. II. α, 137: νέσι, aufhäufen 5.
 νέσεται Fut. geläugt Op. Hal. 2, 216: νέσας 4.
 νέσεται (< νέσασθαι) Fut. Od. α, 364: νέσι, schwimmen 2.
 νέσ- Aor. νέσας Ar. Lys. 373; νέ-

- σας Thuc. 2, 52; Luc. Char. 22; συνέσας Her. 1, 86: νέω, häufen 5.
 νέσας (< νέσας) Inf. Aor. Thuc. 2, 52; Ar. Lys. 269. 373: νέω, häufen 5.
 νέσασθαι 3 Plur. Aor. Od. η, 198: νέω 12a.
 νέσασθαι Fut. Ar. Lys. 519; -ας Mo- nander Fr. Com. 4, 298: νέσι, νέω 12a.
 νέσι Vb. Od. β, 338 (262): νέσι, νέω häufen 5.
 νέσι Inf. ep. Od. ε, 375: νέσι 6.
 νέσασθαι (< νέσασθαι) Fut. sp. Orac. Sib. 2, 209: νέσι 6.
 νέσασθαι Part. Praes. Od. ε, 352: -άσας φ, 233: νέσας, νέσι 6.
 νέσι Imprf. Hes. Sc. 317: νέσι 6.
 νέσι Imper. II. α, 830. 846: νέσι 7.
 νέσι Imprf. Med. Od. η, 224: νέσι 7.
 νέσι Imprf. Od. α, 112: νέσι 7.
 1) νέσι 3 Sing. Ind. Praes. Pl. Leg. 801, α: νέσι 8.
 2) νέσι 3 Sing. Conj. Praes. Pl. Rep. 397, d: νέσι 8.
 νέσι Inf. Praes. Pl.: νέσι 8.
 νέσι Inf. Praes. Fut. dor. Theoc. 21, 32 [9]: νέσι, slegen.
 νέσι 2 Sing. Praes. II. β, 370: νέσι 8.
 νέσι Part. Aor. dor. für νέσι Pind. N. 10, 24: νέσι 8.
 νέσι Part. dor. für νέσι Pind. O. 5, 8: νέσι 8.
 νέσι Fut. dor. -σι Theoc. 8, 16; -σι Theoc. 8, 7: νέσι 8.
 νέσι 3 Sing. Imper. Praes. Aesch. Ag. 159; Eum. 85: νέσι 8.
 νέσι Imprf. Pind. N. 5, 5: νέσι, νέσι 8.
 νέσι (η) Aor. Pass. -σι Thuc. 1, 73; 4, 101; -σι Pl. Leg. 914, d: νέσι 8.
 νέσι Praes. Theoc. 7, 40 [264]: νέσι, νέσι 8.
 νέσι- Aor. -η Pl. Leg. 839, ε; -σι Isocr. 6, 69; -σι Pl. Rep. 469, c; -σι Soph. Al. 1334; -σι Her. 1, 61; -σι Aesch. 1423; -σι Pl. Leg. 699, b: νέσι 8.

1 (zu)nicken, (zu)winken. 2 schwimmen. 3 amwölken. 4 gehen, kommen, fort-, zurückgehen. 5 (auf)häufen, (auf)schieben. 6 νέσι, νέσας schwimmen. 7 netzen, waschen, reinigen. 8 (ob)liegen. 9 νέσας, νέσι weg-, zurückgehen. 10 (be)schneiden, Pass. beschneit werden.

νίηται Aor. Od. 2, 545: νινάω 8.
 νιητόμεν Inf. Fut. II. β, 597; η,
 192: νινάω 8.
 1) νικῆσω Fut. Pl. Theag. 128, e:
 νινάω 8.
 2) νικῆσω Conj. Aor. Pl. Phaed. 89,
 e: νινάω 8.
 νικῆον 3 Plur. Opt. Pl. Symp. 179,
 a; Xen. Hell. 4, 3, 1: νινάω 8.
 1) νικῶμεν 1 Plur. Ind. Praes. Xen.
 An. 1, 8, 13: νινάω 8.
 2) νικῶμεν 1 Plur. Conj. Praes. Pl.
 Men. 247, a: νινάω 8.
 νικῶν Part. -νῶτος Pl. Phil. 67, a;
 -νῶτος II. π, 79: νινάω 8.
 νικῶντες Dat. Plur. Pind. Ol.
 7, 10: νινάω 8.
 νικῶσα Fem. Part. Pl. Leg. 856, c;
 904, b: νινάω 8.
 νικτός Vb. ἀνικτός II. ζ, 266: νίλω 7.
 νίσσας Fut. Od. ψ, 76; Anth. 6,
 265; vgl. East. II. ψ, 70; Heyne II.
 ε, 381: νισσῶμαι = νίσσας 9.
 νισσοῦθαι Inf. Praes. Qu. Sm. 7,
 89: νισσῶμαι 9.
 νισσῶμαι Praes. Man. Ap. 6(3), 5;
 -ετας Qu. Sm. 7, 80; -δμσθ' 7, 53;
 -εσθs Eur. Phoca. 1334; -εστας Hel.
 1482; -δμετας Qu. Sm. 5, 86: νισ-
 σῶμαι 9.
 νισσοῦθα 1 Plur. Praes. Od. η,
 42; -δμενον II. ε, 186; ε, 577: νισ-
 σῶμαι 9.
 νισσοῦν 3 Plur. Praes. Pind. Ol. 3,
 10: νισσῶμαι 9.
 νισσοῦτο Imperf. II. μ, 119: νισσο-
 μάς 9.
 νίηται 3 Sing. Praes. Pass. Her. 4,
 31: νίω, νίω 10.
 νιήμι Inf. Praes. II. μ, 260 (νι-
 ήμι Bekker): νίω, νίω 10.
 νίη Conj. Aor. 2 Xen. Cyn. 8, 1:
 νίω, νίω 10.
 νιηθ(ην) Aor. Pass. κατανιηθείς
 Hippocr. 1, 218: νίλω 7.
 νιη(αην) Aor. Med. -ατο II. π,
 230; -ατο Eur. Bacch. -άνερος Od.
 β, 263; ἀπο- Hes. Op. 737; Luc.
 Amor. 44; νιησθας Od. α, 138
 B*; ἀπο- Alexis Fr. Com. 3, 498;
 Antiphanes Fr. Com. 3, 74: νίλω 7.
 νίηται 3 Sing. Opt. Aor. Ap. Rh.
 4, 586: νίλω 7.

νίηται Aor. II. ε, 575: νίλω 7.
 νίη α. η. νίηται.
 νίηται Fut. Med. Ap. Rh. 4 541;
 δνίηθ Don. 18, 140: νίλω 7.
 νίηται Imper. Aor. Od. τ, 358: νίλω 7.
 1) νίη Fut. sp. Plut. M. 949: νίω 10.
 2) νίη Fut. Od. τ, 376; -α τ, 356;
 δνίη Eur. I. T. 1224; κατανίηται
 Luc. Lexiph. 15: νίλω 7.
 νίηται (< νίηται) 3 Sing. Med.
 Pl. Loer. 102, b: νίλω 11.
 1) νίη 3 Sing. Ind. Praes. Pl. Parm.
 132, c: νίλω 11.
 2) νίη 3 Sing. Imper. Praes. Pl.
 Rep. 508, d: νίλω 11.
 νίη Inf. Praes. Pl. Prot. 347, c:
 νίλω 11.
 νίηθαι Inf. Med. Pl. Rep. 507, b:
 νίλω 11.
 νίηται Part. Praes. Hes. Op. 259;
 Her. 8, 22: νίλω 11.
 νίηθ(ην) Aor. Pass. -θῆτα Pl. Leg.
 692, a: νίλω 11.
 νίηθῶμαι (< νίηθῶμαι) Fut.
 Pass. (δν- 383): δνίηται 11.
 νίη- Aor. -ας Pl. Phil. 24, a; -α-
 -αμεν, -αμεν, -α- Pl. Prot.
 328, c: Incert. Id. 9 (Theocr. 25),
 276; -ατα Pl. Phaedr. 271, d;
 -α- Phaedr. 276, d: νίλω 11.
 νίηται Inf. Aor. Pl. Prot. 328, c:
 νίλω 11.
 νίηται Aor. II. ε, 669: νίλω 11.
 νίηται α. η. νίηται.
 νίηται (< νίηθῶμαι) Fut. δν-
 (383): δνίηται 12.
 νίη Fut. II. ψ, 415; -α II. ε, 104,
 105; Pl. Rep. 524, b: νίλω 11.
 νίηται Vb. Pl. Epil. 991, d: νίλω 11.
 νίηται Inf. Fut. Pl. Rep. 530, a
 (166): νίλω 13.
 νίηθῶμαι (< νίηθῶμαι) Fut.
 Med. als Pass. Hippocr. 1, 587
 (166): νίλω 13.
 νίη- Aor. -ης Pl. Leg. 714, b;
 -ητε Ar. Av. 725; -αμεν Pl. Riv.
 133, b; -αμεν Thuc. 5, 11; Isocr.
 11, 45; -ον Pl. Alc. 114, b; -ας Pl.
 Tim. 33, b; -αμεν Pol. 285, a; -ας
 Rep. 518, b: νίλω 13.
 νίηθ(ην) Aor. Pass. -θῆτα Pl. Leg.
 841, b: νίλω 13.

11 bemerken, wahrnehmen, erkennen, (be)denken, erwägen, meinen, glauben.
 12 überlegen. 12a spinaen. 13 gewohnt sein, pflegen, wofür halten,
 glauben, meinen.

νομοδόχομαι (< νομοδοῖν) Fut. Pass. Pl. Soph. 240, c: νομίζω 1.
 νομῖ Fut. stl. -οῦμαι Xen. Cyr. 1, 6, 11; Pl. Rep. 469, b: -εἶτε Isocr. 15, 305; -οῦσι Tim. 18, c; Xen. Cyr. 3, 1, 9; Ar. Av. 571: νομίζω 1.
 νοοῖ 3 Sing. Opt. Pl. Euthyd. 287, d: νοῖω 2.
 νοοίμην 3 Sing. Opt. Med. δια- Xen. An. b, 5, 29: νοῖω 2.
 νοοῖναι Praes. Med. νοοῦμενος: νοῖω 2.
 νοοῦμενος Part. Med. → Pl. Parm. 132, c; -ον, -ον, α: νοῖω 2.
 νοοῦναι - Stammform des Part. νοῦν; -τι Pl. Parm. 165, c; -τα Pl. Euthyd. 287, d: νοῖω 2.
 νοοῦσα Fem. Part. Xen. Mem. 2, 2, 9; -ης Crat. 407, b: νοῖω 2.
 νοοῖ 3 Sing. Praes. Soph. O. T. 61; -οῦμαι Ar. Av. 31; -οῦναι Soph. Tr. 1012; -οῦναι Eur. Suppl. 225: νοῖω 3.
 νοοῖσθαι - ἡ Pl. Tim. 84, a; -ας Phaed. 83, b; -αντας Her. 3, 73; -ῖος Pl. Leg. 853, d: νοῖω 3.
 νοοῖσθαι - ἡ Pl. Tim. 84, a; -ας Phaed. 83, b; -αντας Her. 3, 73; -ῖος Pl. Leg. 853, d: νοῖω 3.
 νοοῖσθαι - ἡ Pl. Tim. 84, a; -ας Phaed. 83, b; -αντας Her. 3, 73; -ῖος Pl. Leg. 853, d: νοῖω 3.

Od. 2, 163; -αναι Il. 2, 232; -ῖος Od. 2, 424; -ας Od. 2, 208; -αναι μ, 43; -αναι Il. 2, 35: νοοῖω 4.
 νοοῖσθαι Inf. Fut. Il. 2, 374: νοοῖω 4.
 νοοῖσθαι Fut. Il. 2, 212; -οναι β, 253: νοοῖω 4.
 νοοῖσθαι Part. Praes. Pl. Leg. 742, d: νοῖω 2.
 νοοῖσθαι (< νοοῖσθαι) Fut. Plut. Brut. 36: νοοῖω 5.
 νοοῖσθαι (< νοοῖσθαι) Fut. V. T. Essai. 5, 27: νοοῖω 5.
 νοοῖσθαι Imprf. Il. 2, 677: νοοῖω 6.
 νοοῖσθαι 3 Plur. Fut. für -ῖος Pind. P. 4, 18: νοοῖω 6.
 νοοῖσθαι Aor. -εν Od. 2, 163; -ῖος Il. 2, 471; -ῖος Il. 2, 238: νοοῖω 6.
 νοοῖσθαι Inf. Aor. Med. Qd Sm. 11, 65: νοοῖω 6.
 νοοῖσθαι Aor. Med. Incert. Id. 9 (Theocr. 25), 263: νοῖω 2.
 νοοῖσθαι Part. Aor. Her. 1, 68, 86: νοῖω 2.
 νοοῖσθαι Aor. Med. Ap. Rh. 4, 1407: νοῖω 2.

ἔνυσαν

ἐνύσσει (< ἐνύσσειν) Aor. Od. 2, 217; -αντες Her. 1, 106: ἐνύσσειω 7.
 ἐνύσσει (< ἐνύσσειν) Aor. Il. 2, 174; ἐνύσσειας Od. 2, 288: ἐνύσσειω 7.
 ἐνύσσειν Aor. Pass. -θῆναι Pl. Tim. 17, b: ἐνύσσειω 7.
 ἐνύσσει (< ἐνύσσειν) Aor. ep. Od. 2, 245; 3, 341; 3, 44 (26): ἐνύσσειω 8.
 ἐνύσσει Vb. Od. 2, 33 (26): ἐνύσσειω 8.
 ἐνύσσει Aor. δια- Ar. Lys. 578: ἐνύσσειω 9.
 ἐνύσσει Inf. Aor. Thuc. 1, 109; 7, 12: ἐνύσσειω 10.
 ἐνύσσει Conj. Aor. ἀν-ἐνύσσειω Il. 2, 347 (248): ἐνύσσειω 10.
 ἐνύσσει (ἡ) Aor. Pass. -θῆναι Pl. Phil.

31, c; Aristotel. περὶ ζώων 2, 10, 3, 6 (228): ἐνύσσειω 10.
 ἐνύσσειν Fut. Med. als Pass. Aristot. Meteor. B, 3: ἐνύσσειω 10.
 ἐνύσσειν Vb. Aristot. Prob. 2, 3; Geop. 3, 8: ἐνύσσειω 10.
 ἐνύσσει Fut. Eur. Cycl. 575: ἐνύσσειω 10.
 ἐνύσσει - α. ο. οὐκ.
 ἐνύσσει Imperat. Theogn. 1240 Bekker: ἐνύσσειω 11.
 ἐνύσσει Imprf. Il. 2, 273 (nach Aristarch ἐνύσσει) (267): ἐνύσσειω 11.
 ἐνύσσει 3 Plur. Imprf. Il. 2, 393: ἐνύσσειω, zusammengehen 12.

1 gewohnt sein, pflegen, wofür halten, glauben, meinen. 2 bemerken, wahrnehmen, erkennen, (be)denken, erwägen; meinen, glauben. 3 kränken, siechen. 4 zurückkehren vgl. νόστος. 5 nicken, schlafen. 6 ans., ver-, zutheilen. 7 a. einen Freunden, Gastfreund aufnehmen; b. ein Fremder sein. 8 schaben, kratzen. 9 kratzen, kämmen, krepeln; spinnen, wehen. 10 (aus)trocknen, dörren. 11 zusammen-, eheiken; hören; wahrnehmen. 12 zusammengehen, zusammentreffen, auch feindlich. 13 ἐνύσσει, ἐνύσσει, ἐνύσσει scheeren. 14 schreien, brüllen. 15 vergrößern, erhöhen, erwei-

ἔθον Impf. Od. γ, 456; ἔθω 8.
 ἔθρας (< ἔθρησιν) Part. Aor. sp.
 Trütz. Hist. 9, 231; ἔθρω 13.
 ἔθρηστας (< ἔθρησται) 3 Plur.
 Praes. Her. 2, 66; ἔθρω 13.
 ἔθρηστας 3 Plur. Praes. Her. 2,
 36; ἔθρω 13.
 ἔθρησθῆσμαι (< ἔθρησμαι) Fut.
 Pass. sp. V. T. Levit. 13, 33; ἔθ-
 ραίνω 13.
 ἔθρησας Part. Aor. -ήσαντα Her. 5,
 35; ἔθρω 13.

ἔθρησθαι Inf. Aor. Med. Luc.
 Herm. 86, 531; ἔθραίνω 13.
 ἔθρησσαι (< ἔθρησθῆσμαι) Fut.
 Med. sp. V. T. Levit. 14, 8; ἔθ-
 ραίνω 13.
 ἔθρ- Aor. ἀποθύσας Il. ε, 446; Luc.
 Navig. 45; ἔθρας Hym. Ven. 225;
 ἔθρῳ Eur. Baller. 11; ἔθω 8.
 ἔθρας Inf. Aor. Hom. Hym. Ven.
 225; ἔθω 8.
 ἔθρσθ(ην) Aor. Pass. -θῆντος Arist.
 H. An. 6, 16 (24); ἔθω 8.
 ἔθρστέ Vb. Her. 2, 71 (24); ἔθω 8.

O.

ὀγκησ(αμην) Aor. Med. -ήσαντο Luc.
 Quom. hist. ser. 17; ὀγκήσας 14.
 ὀγκωθ(ην) Aor. -θῆς Soph. Frgm.
 679; -θῆρας Eur. Ion. 388; ὀγ-
 κῶς 15.
 ὀγκῶσαι Inf. Aor. Ar. Vesp. 1024;
 ὀγκῶς 15.
 ὀγκῶσμαι Fut. Med. Ar. Ran. 703;
 ἔ- Eur. Hipp. 938; ὀγκῶς 15.
 ὀγκῶσω Fut. Alex. Aetol. in Par-
 then. Erot. 14, 33; ὀγκῶς 15.
 ὀδαξήσμαι Fut. Med. als Pass.
 Hipp. 2, 827; ὀδάξω, ὀδαξῶ,
 ὀδάω 16.
 ὀδηγήσω Eur. H. F. 1402; -ονος
 Aesch. Prom. 728; ὀδηγῶς 17.
 ὀδηθ(ην) Aor. 1 Pass. -είης Eur.
 Cycl. 12; ὀδῶ ausführen und ver-
 kaufen.
 ὀδοιπέρηκα Perf. Philpides 13
 (92); ὀδοιπέριω 18.
 ὀδοιπέριον Impf. Her. 4, 110. 116
 (> ὀδοιπέριον) [40]; ὀδοιπέριω 18.
 ὀδυῖσθαι Inf. Praes. Pl. Rep. 515,
 ε; Menander. Fr. Com. 4, 120;
 ὀδυῖται 19.
 ὀδυῖσται 3 Sing. Praes. Pl. Phaedr.
 251, d; Philem. Fr. Com. 4, 42;
 ὀδυῖται 19.
 ὀδυνηθήσμαι Fut. Pass. sp. V.
 T. Zach. 9, 5; ὀδυῖται 19.
 ὀδυνησω Fut. Ar. Eccl. 928; ὀδυ-
 νῶν 19.

ὀδῶραιμ(ην) Part. Aor. -άμενος Il.
 ω, 48; Isocr. 15, 65; -ασθαι Dem.
 21, 95; ὀδύρομαι 20.
 ὀδύρεαι 2 Sing. Praes. Od. θ, 577;
 ὀδύρομαι 20.
 ὀδυρέσκειτο Impf. Her. 1, 3, 19; ὀδύ-
 ρομαι 20.
 ὀδύρομαι Praes. Od. φ, 250; Il. β,
 290; Eur. Phoen. 1762; ὀδύρομαι 20.
 ὀδυροῦμαι Fut. Dem. 21, 186; -είας
 Dem. 36, 36; -είσθαι 37, 48; Luc.
 D. Mort. 23, 2; ὀδύρομαι 20.
 ὀδυρτός Vb. Ar. Ach. 1126; ὀδύ-
 ρομαι 20.
 ὀδύσαστο 3 Plur. Aor. Od. τ, 275;
 Il. ε, 138; ὀδύσσομαι 21.
 ὀδυσαμένως Part. Aor. Od. τ, 407;
 -μένοιο Il. θ, 37. 468; ὀδύσσομαι 21.
 ὀδῶσαι (< ὀδῶσαι) Plsprf. Od. ε,
 60; ι, 210; ὄζω 22.
 ὀδῶσνται 3 Sing. Perf. Od. ε,
 423 [51]; ὀδύσσομαι 21.
 ὄζισω (< seltener als ὄζω) Fut.
 ion. Hippocr. 3, 13; Eust. Od. p.
 1523, 38; Cram. An. 3 p. 396; ὄζω 22.
 ὄζισω (< häufiger als ὄζω) Fut.
 Ar. Vesp. 1059; ὄζω 22.
 οἶς Imp. Hes. Op. 821; οἶνυμι 23.
 οἶνυμαι Praes. Med. α- Eur. Ion.
 927; οἶνυμι 23.
 οἶνυμι Praes. -ως in α- Dem.

tern, aufblähen. 16 beissen, stechen, jucken, kratzen. 17 den Weg zeigen.
 18 reisen, wandern, gehen. 19 betrüben, kränken. 20 weklagen, wei-
 nen, sich betrüben. 21 zürnen, grollen, hassen. 22 riechen, duften.
 23 öffnen, aufschliessen.

- 24, 209; *οἴοντα*, *δὲ* Ar. Eccl. 852: (*δὲ*, *δε*) *οἴοντα* 1.
οἶδ' Perf. II. x, 322; Od. θ, 28; *οἶδω* 2.
οἶδα (< *οἶδνα*) Perf. II. δ, 163 A'; *οἶδω* 2.
οἶδα (< *οἶδα*) Perf. Ion. Alcæe. bei Herod. π. μὲν λ., p. 81 Lehrs; *οἶδω* 2.
οἰδαίνεσκον Imprf. iter. Ap. Rh. 3, 383; *οἰδαίνω* 3.
οἶδμεν (< *οἶδμεν*, *οἶδμεν*) 1 Plur. Perf. selten Her. 4, 46; Xen. An. 2, 4, 6 [343]; *οἶδω* 2.
οἶδας (< *οἶδθα*) 2 Sing. Perf. Hom. nur einmal Od. α, 337; Hom. Hym. Merc. 456. 461; Her. 3, 72; 4, 167 (Orac.); Theogn. 957; selten bei Att. Eur. Alc. 780; Xen. Mem. 4, 6, 6 (343); *οἶδω* 2.
οἶδαο (< *οἶδαο* bei Hom., seltener mit kurzem *ο*) 3 Plur. Perf. Her. 2, 43 [304]; Xen. Oec. 20, 14 (343) *οἶδον*, *οἶδω* 2.
οἶδαν (< *οἶδαν*) 2 Plur. Perf. selten Eur. Suppl. 1044 (343); *οἶδω* 2.
οἶδε(ν) 3 Sing. Perf. II. η, 236; *οἶδω* 2.
οἶδόντων v. *οἶδων*.
οἶδων Part. Praes. -όντων Her. 3, 76. 127 (Bredow, Dial. Her. p. 381); *οἶδω* 3.
οἶδῶν Fut. -όντων Hippocr. 3, 431 (> jetzt -όντων Aor.); *οἶδω* 3.
οἶδῶσα Fem. Part. Praes. Plut. Mor. 734, c: *οἶδω* 3.
οἶσας 2 Sing. Praes. II. α, 561: *οἶσας* 4.
οἶσας (< *οἶσῃ*) 2 Sing. Praes. Pl. Theaet. 147, a; Rep. 486, c; 290, c: *οἶσας* 4.
οἶσθε 2 Plur. Praes. Xen. Hell. 2, 4, 44: *οἶσας* 4.
οἶσθω 3 Sing. Imper. Praes. Thuc. 6, 91; Isocr. 4, 73: *οἶσας* 4.
οἶστας (< *οἶστας*) 3 Sing. Praes. Od. τ, 360: *οἶσας* 4.
οἶστο Imprf. Hom. Hym. 1, 164: *οἶσας* 4.
οἶτῶσα Aor. Od. ψ, 307: *οἶτῶ* 5.
οἶτῃ (< *οἶσῃ*) 2 Sing. Praes. dor. Sophr. Fragm. 23: *οἶσας* 4.
οἶτῃ(ν) Aor. Pass. -οἶτῃ Pl. Theaet. 178, c; -οἶτῃ Isocr. 15, 311; -οἶτῃ Pl. Ap. 18, c; -οἶτῃ Isocr. 12,

- 23; -οἶτῃ Pl. Leg. 712, c (> *οἶτῃ* *οἶτῃ*); -οἶτῃ Thuc. 2, 81; -οἶτῃ Pl. Pol. 262, b; -οἶτῃ Theaet. 174, a; -οἶτῃ Dem. 29, 57; *οἶτῃ* 18, 254 (384): *οἶσας* 4.
οἶτῃ Imper. Aor. Pass. Menander Fr. Com. 4, 100. 101: *οἶσας* 4.
οἶτῃ Fut. -ας Pl. Leg. 891, d; -ας Isocr. 12, 141; Dem. 22, 4; Xen. Cyr. 7, 5, 84: *οἶσας* 4.
οἶτῃ Vb. man muss glauben. Arist. Pol. 1, 8, 11; Eth. Nic. 9, 2; Apoll. Dysc. De constr. p. 166, 15: *οἶσας* 4.
οἶτῃ (< *οἶτῃ*) 3 Plur. Perf. Pass. als Praes. Act. Her. 1, 142 [107]: *οἶσας* 6.
οἶτῃ Imprf. Her. 1, 56: *οἶσας* 6.
οἶτῃ 3 Sing. Praes. Her. 2, 166: *οἶσας* 6.
οἶτῃ 3 Plur. Praes. Her. 1, 4 (> *οἶτῃ*): *οἶσας*, zum Freunde machen.
οἶτῃ Inf. Pass. Pl. Rep. 466, c; Prot. 326, b: *οἶσας* 7.
οἶτῃ Praes. st. *οἶσας* Her. Th. 330: *οἶσας* 6.
οἶτῃ Vb. Clem. Al. Paed. 3, p. 295: *οἶσας*, zum Freunde machen
οἶτῃ 3 Sing. Opt. II. δ, 18: *οἶσας* 6.
οἶτῃ (< *οἶτῃ*) Imprf. Her. 1, 57 [38]: *οἶσας* 6.
οἶτῃ Part. Praes. Her. [183]: *οἶσας* 6.
οἶτῃ (< *οἶτῃ*) Part. Her. 4, 157; Theoc. 16, 77 [183]: *οἶσας* 6.
οἶτῃ Part. Praes. Her. 4, 149 [183]: *οἶτῃ* ion. = *οἶσας* 7.
οἶτῃ 3 Plur. Praes. Her. 1, 4; 1, 94 (> *οἶτῃ*); 3, 2: *οἶτῃ* ion. = *οἶσας* 7.
οἶτῃ s. u. *οἶτῃ*.
οἶτῃ - Aor. -ας Pl. Rep. 473, a; -ῃ 472, c: *οἶσας* 6.
οἶτῃ Fut. vorherrschend pass. Pl. Rep. 520, c; Lach. 185, a; Leg. 853, b (374): *οἶσας* 6.
οἶτῃ Fut. Pl. Phaed. 69, c; Eur. Ion. 791; l. A. 1508; Isocr. 4, 173; Pl. Rep. 547, c: *οἶσας* 6.
οἶτῃ Fut. Med. Eur. Heracl. 46: *οἶσας* 8.

1 öffnen, aufschliessen. 2 im Perf. wissen, inne haben, erkennen, einsehen. 3 (auf-, an) schwellen (machen), sich blähen. 4 meinen, glauben, dafür halten.

οἶκισα (< *οἶκισα*) Aor. Her. 1, 57; 5, 42 [38]: *οἶκισεν* 8.
οἶκισθην (< *οἶκισθην*) Aor. Pass. *ἀν-* Her. 1, 65 [38]: *οἶκισθην* 8.
οἶκισμαι (< *οἶκισμαι*) Perf. Pass. Her. 4, 12 [38]: *οἶκισμαι* 8.
οἶκισεν Vb. *ἀν-* Eur. Ion. 1387: *οἶκισεν* 9.
οἶκισεν Fut. Aesch. Fr. 182, 6 D.: *οἶκισεν*, hemitleiden, bedauern.
οἶκισαι (< *οἶκισαι*) 1 Sing. Praes. Pl. Prot. 312, c: *οἶκισαι* 4.
οἶκισεν Aor. II. γ, 308. 311. Od. α, 538: *οἶκισεν* 10.
οἶκισεν Fut. *-ενος* Her. 1, 62: *οἶκισεν* 10.
οἶκισμαι Perf. Pass. *-μένος* Enr. Baceh. 1266 (> *οἶκισμαι*): *οἶκισμαι* 11.
οἶκιστός Vb. Ar. Ach. 1157 Mss. Bekker; verworfen von Pors. Dind. u. A.: *οἶκιστός* 11.
οἶκισθαι Aor. s. u. *-έσθαι*, *-έσθαι*, *-έσθαι* u. *-έσθαι* 11.
οἶκισθαι Inf. Aor. *ἀν-* Soph. Phil. 278; El. 788; *ἀν-* Enr. Andr. 1159: *οἶκισθαι* 11.
οἶκισθαι Part. II. π, 490 B*: Soph. Ant. 1226: *οἶκισθαι* 11.
οἶκισθαι 3 Plur. Opt. Aor. *ἀν-* Soph. Ai. 963: *οἶκισθαι* 11.
οἶκισθαι 3 Sing. Opt. Aor. II. γ, 125: *οἶκισθαι* 11.
οἶκισθαι 2 Sing. Conj. Aor. Eur. Hipp. 1314: *οἶκισθαι* 11.
οἶκισθαι Opt. Fut. Xen. Hell. 2, 3, 56: *οἶκισθαι* 11.
οἶκισθαι (< *οἶκισθαι*) Fut. alt. Ar. *-ος* Av. 1207; Plut. 111; *-ος* Ran. 178. 706; Fr. Com. 4, 674; Lnc. Dial. M. 24, 3; Tim. 55, 172; *-ος* Ar. Nuh. 217; *-ος* Lnc. Tim. 57, 175 (374): *οἶκισθαι* 11.
οἶκισθαι (< *οἶκισθαι*) Fut. Plut. Mor. 182, d; Long. Past. 3, 19; Anth. 5, 302; Or. Lib. 5, 295; Jac. anim. in Athen. 170; Xen. Cyr. 1, 4, 16 Poppo: *οἶκισθαι* 11.
οἶκισθαι Part. Aor. Pass. Theogn. 1204: *οἶκισθαι* 11.
οἶκισθαι Part. Aor. sp. Luc. V. Hist. 1, 9: *οἶκισθαι* 12.

οἶκισθαι (< *οἶκισθαι*) Impf. II. α, 598; Od. ε, 141: *οἶκισθαι* 13.
οἶκισθαι Inf. Aor. Od. δ, 233; ε, 323; Sapph. Fr. 32 (> *-έσθαι*): *οἶκισθαι* 13.
οἶκισθαι Fut. Xen. Cyr. 1, 3, 9: *οἶκισθαι* 13.
οἶκισθαι Aor. Pass. Non. Par. 2, 44: *οἶκισθαι* 14.
οἶκισθαι Part. Aor. Pass. Od. τ, 11; Soph. Fr. 668; Anth. Pal. 7, 444: *οἶκισθαι* 14.
οἶκισθαι Fnt. Pass. sp. Dio. L. 7, 118: *οἶκισθαι* 14.
οἶκισθαι Inf. Aor. Aet. Crit. Fr. 228 Bergk: *οἶκισθαι* 14.
οἶκισθαι (< *οἶκισθαι*, *οἶκισθαι*) Aor. Her. 1, 68; 4, 143; 9, 118; *-ος*, *ἀν-* Eur. Suppl. 1205; *-ος* in *ἀν-* Med. 1313; I. A. 326; Dem. 37, 42; *-έσθαι* 59, 99; *-έσθαι* Xen. Hell. 1, 3, 20: *οἶκισθαι* 9.
οἶκισθαι Fem. Part. Aor. II. ζ, 89: *οἶκισθαι* 9.
οἶκισθαι Fut. Eur. Cycl. 502; *ἀν-* Ar. Pax. 179: *οἶκισθαι* 9.
οἶκισθαι 1 Sing. Opt. Xen. Cyr. 1, 6, 26: *οἶκισθαι* 4.
οἶκισθαι 3 Sing. Opt. Od. ε, 560; Xen. Cyr. 2, 2, 21: *οἶκισθαι* 4.
οἶκισθαι (< *οἶκισθαι*, *οἶκισθαι*) Pl. Phaedr. 264, c *οἶκισθαι* 1 Sing. Praes. Gorg. 451, d: *οἶκισθαι* 4.
οἶκισθαι (< *οἶκισθαι*, *οἶκισθαι*) 1 Sing. Praes. II. ε, 644 Γ*: *οἶκισθαι* 4.
οἶκισθαι 1 Plnr. Praes. Od. ε, 322: *οἶκισθαι* 4.
οἶκισθαι 1 Plnr. Praes. Xen. Cyr. 3, 3, 46: *οἶκισθαι* 4.
οἶκισθαι Part. Od. ε, 298; *-ος* u, 21; *-έσθαι* II. ε, 283; *-έσθαι* Od. β, 351; *-έσθαι* Od. α, 401; *-έσθαι* Theocr. 20 (22), 18: *οἶκισθαι* 4.
οἶκισθαι Part. Pl. Rep. 209, c: *οἶκισθαι* 4.
οἶκισθαι Imper. Pl. Rep. 336, c: *οἶκισθαι* 4.
οἶκισθαι Part. Aor. Med. Od. ε, 443 Polyb. 3, 94: *οἶκισθαι* 4.

5 jammern, wehklagen. 6 wohnen, hausen. 7 an-, zueignen. 8 erbauen, gründen. 9 eröffnen. 10 mit Heftigkeit ausgehen, hervorgehen, darauflosgehen. 11 wehklagen, jammern. 12 sieh Wein kaufen, sich Wein schöpfen. 13 Wein einschenken. 14 trunken machen, *Pass.* trunken werden.

οἶσσο 3 Sing. Aor. Med. Od. α, 213; τ, 390; Ap. Rh. 3, 14; Qu. Sm. 1, 132; οἶσσε 1.

οἶσ Imper. mit Praesens n. Aoristbedeut. Od. χ, 106. 481; Ar. Ach. 1099. 1101. 1122; Ran. 482; Menander; Alexis 118; Anaxippus 6: οἶσω 2.

1) οἶσσω (< οἶσθην) Inf. Fut. Pl. Crit. 120, d: οἶσω 2.

2) οἶσσω (< οἶσθην, οἶσμεν) Inf. in Praes.- n. Aoristbed. Pind. P. 4, 180 (von Böckh als Inf. Praes. angenommen): οἶσω 2.

1) οἶσμεν (< οἶσω, οἶσμεν) Inf. Fut. II. σ, 191; Qu. Sm. 3, 676: οἶσω 2.

2) οἶσμεν (< οἶσω, οἶσμεν) Inf. in Praes.- u. Aoristbed. Od. γ, 429: οἶσω 2.

οἶσμεν (< οἶσω, οἶσθην) Inf. in Praes.- u. Aoristbed. II. γ, 120; ψ, 564; Od. θ, 399; σ, 291; μ, 10: οἶσω 2.

1) οἶσσε s. n. οἶσω.

2) οἶσσε 2 Plur. Imper. mit Praes.- n. Aoristbed. II. γ, 103; 15, 718; Od. υ, 154; Theoc. 24, 48: οἶσω 2.

οἶσσο Dual. Fut. II. α, 232; Aesch. Prom. Sept. 510; Pl. Pol. 257, c: οἶσω 2.

οἶσσω 3 Sing. Imper. mit Praes.- u. Aoristbed. II. τ, 173; Od. θ, 255: οἶσω 2.

οἶσσε Fut. dor. Theoc. 15, 132 (133): οἶσω 2.

οἶσθ' 2 Sing. Perf. II. α, 204: οἶσθ' 3.

οἶσθα (< gewöhnlich neben dem selteneren οἶσας) 2 Sing. Perf. Od. θ, 465; ε, 20 B*; II. α, 662; Eur. Fr. 293; Pl. Prot. 312, α: οἶσθ' 3.

οἶσθας (< οἶσθα) Perf. als Praes. Cratin. Com. Fr. 2, 80; Eur. Ion. 999; Philemon: οἶσθ', οἶσθ' 3.

οἶσθεις Part. Pass. nur II. α, 453: οἶσθας 1.

οἶσθησμαι Fut. Pass. Dem. 44, 45; H- Enr. Suppl. 561; παρα-Diphilus Fr. Com. 4, 353: οἶσω 2.

οἶσσω Opt. Fut. οἶσθ' Dem. 53, 8: οἶσω 2.

οἶσμαι Fut. Med. Od. σ, 504; II. σ, 168. 248. 257; χ, 217; ψ, 441. 663. 667. 658; Theogn. 518; Her. 6, 101; Soph. El. 969; Pl. Rep.

537; pass. Bed. Enr. Or. 440; Xen. Oec. 18, 6; H- Her. 8, 49. 76: οἶσω 2.

οἶσσαν 3 Plur. Imper. mit Praes.- n. Aoristbed. Antim. Fr. 10: οἶσω 2.

οἶσας Perf. προ- Luc. Paras. 2 (> προδστας): οἶσω 2.

οἶσθαι Vb. Soph. Ant. 310; Pl. Soph. 237, c; Eur. Ale. 139; H- Phoen. 712; δε- 265: οἶσω 2.

οἶσθες Vb. Thuc. 7, 75: οἶσω 2.

οἶσθην Praes. sp. Achil. Tal. 2, 37: οἶσθην 5.

οἶσθηεις Part. Aor. Pass. Soph. Tr. 653: οἶσθην 5.

οἶσθημεν Partic. Perf. Pass. Lycophr. 818: οἶσθην 5.

οἶσθησα Aor. Eur. Baech. 32: οἶσθην 5.

οἶσθησθαι Fut. Theod. Athen. 7, 302: οἶσθην 5.

οἶσω Fut. II. η, 82; Eur. Ale. 336; Pl. Rep. 477, c; συν- 370; ἔν- Soph. El. 946; δε- O. T. 221;

οἶσσε Hes. Op. 40; Eur. I. T. 1000; -σε Isocr. 15, 54; Thuc. 4, 121; vgl.

οἶσσο, οἶσσω: οἶσω 2. οἶσθ' Fut. Theoc. 3, 14; 2, 163 (164): οἶσω 2.

οἶσθαι 2 Sing. Praes. Her. 2, 118: οἶσθας 6.

οἶσθαι 3 Sing. Praes. II. α, 472. B*; Aesch. Pers. 178; Soph. O. C. 894: οἶσθας 6.

οἶσθησμαι Fut. Lys. 10, 20; Pl. Phaed. 115, d; -σε Crit. 45, d: οἶσθας 6.

1) οἶσθας Conj. Praes. Pl. Phaed. 70, α: οἶσθας 6.

2) οἶσθας, -σθας (< οἶσθας) Perf. Pass. Anth. 7, 273; δε- Her. 4, 136: οἶσθας 6.

οἶσθ(ησ) Aor. Pass. ἀναισθησθαι Pl. Phaed. 59, d; ἀναισθησθαι Xen. Ath. 2, 15; Dem. 48, 51; δια- Luc. 21, 517; ἀναισθησθαι Thuc. 4, 130; -θω- οδρ 67. 68; οἶσθησθαι Pind. N. 1, 41: (ἀν)αισθησθαι 7.

οἶσθησθαι Gen. Plur. Part. Aor. Pass. Pind. N. 1, 41: οἶσθησθαι 4.

οἶσθησθαι, -ον Imperf. II. α, 190; α, 640; Pind. P. 5, 87: οἶσθησθαι 6.

οἶσθησθαι Part. Od. ζ, 157: οἶσθησθαι, gehen, kommen.

1 meinen, glauben, dafür halten. 2 (fort)tragen, bringen. 3 im Perf. wiesen, inne haben, erkennen, einsehen. 4 öffnen, aufschliessen. 5 stechen;

οἰχολατὸ 3 Plur. Opt. Eur. 1. T. 1341: οἰχόμεαι 6.
 οἰχάσα (< οἰχάσαι) Perf. Soph. Ai. 896; Her. 9, 98; 4, 127, 165; 8, 72, 108: οἰχόμεαι 6.
 οἰχάμεαι Plsperf. Her. 4, 127: οἰχόμεαι 6.
 οἶω (< οἶω) Praes. II. α, 105 B*: οἶω = οἰσμαι 1.
 οἶω (< οἶω) Praes. II. α, 59: οἶω = οἰσμαι 1.
 οἶδ Praes. Iacon. st. οἶω, οἰσμαι Ar. Lys. 81, 155, 1254; Lobbeck techn. p. 144: οἰσμαι 1.
 οἶσθαι Aor. Pass. II. ε, 1; λ, 401: οἶδω 8.
 οἰωνεῖσθαι Impf. Xen. Hell. 1, 4, 12: οἰωνίζομαι 9.
 οἰωνισαίμεν Opt. Aor. [Dem.] 25, 50: οἰωνίζομαι 9.
 οἰωνόω Aor. -αυσι [Dem.] 60, 19: οἰωνόω 10.
 οἰωνόω Fut. Pl. [Ep.] 310, d; Dem. 20, 56: οἰωνόω 10.
 οἰωνόω Vb. Pl. Leg. 891, d: οἰωνόω 10.
 οἶδω (< οἶδω, οἶδω) 3 Sing. Fut. ἀπ- Her. 1, 34; ἀπολλύει 8, 60: ἀπολλύει 11.
 οἶδω 2 Plur. Fut. II. φ, 133; ἀπ- Her. 8, 69 ὀλλύει 11.
 οἶδω Impf. Her. ion. II. ε, 135 (> οἶδω Bekker) [149]: ὀλλύει 11.
 οἶσθ' (< οἶσθ') 3 Sing. Aor. 2 Med. Od. ε, 69: ὀλλύει 11.
 οἶσθ 3 Sing. Fut. Dem. 19, 317: ὀλλύει 11.
 οἶσθ Inf. Fut. ἀπ- Dem. 19, 112; vgl. οἶσθ: ἀπολλύει 11.
 οἶσθ 2S. Fut. Soph. O. T. 448; Eur. Hipp. 440; vgl. οἶσθ: ὀλλύει 11.
 οἶσθαι Inf. Fut. Med. προαπ- Lys. 2, 24; ἀπ- Pl. Phaed. 103, d: (προ-) ἀπολλύει 11.
 οἶσται 3 Sing Fut. Med. ἀπ- II. β, 325; Eur. Med. 788; I. A. 941; ἀπ- Pl. Rep. 497, d; vgl. οἶσθαι: ὀλλύει 11.
 οἶσθαι Inf. Fut. Pl. Fr. Com. 2, 615: ὀλλύει 11.
 οἶσθαι s. u. ὀλλύει.

ὀλλύει Impf. -ον II. φ, 521; -ον λ, 150 A*: ὀλλύει 12.
 ὀλλύει Part. II. φ, 279; ο, 249; τ, 152: ὀλλύει 12.
 ὀλλύει 3 Plur. Praes. Med. II. π, 17: οἶδω 12.
 ὀλλύει Part. II. ε, 712; γ, 18: ὀλλύει 12.
 ὀλλύει Praes. -ουσι II. λ, 530 A*: -αι Aesch. Prom. 563; -ει Soph. Ant. 1245: ὀλλύει 12.
 ὀλλύει Fut. Med. ἀπολλύει Her. 8, 69: ἀπολλύει 11.
 ὀλλύει (< ὀλλύει) Part. Fut. Her. 6, 91: ἀπολλύει 11.
 ὀλλύει (< ὀλλύει) Inf. Aor. II. ω, 242; Od. μ, 349; τ, 452; ἀπ- Xen. Hell. 6, 1, 6: ὀλλύει 11.
 ὀλλύει 1 Sing. Opt. Aor. Eur. 1. A. 978: ὀλλύει 11.
 ὀλλύει (< ὀλλύει, ὀλλύει) Part. Aor. dor. Pind. O. 1, 79: ὀλλύει 11.
 ὀλλύει Opt. Aor. ἀπ- Eur. Cycl. 221: ἀπολλύει 11.
 ὀλλύει 2 Plur. Opt. Aor. ἀπ- Dem. 33, 31: ἀπολλύει 11.
 ὀλλύει (< ὀλλύει, ὀλλύει) 3 Plur. Aor. Od. φ, 319; ω, 528: ὀλλύει 11.
 ὀλλύει - Stammform des Part. Aor. ὀλλύει: ὀλλύει ans -αι II. φ, 66; -αι τ, 763; Aesch. Ag. 54; Xen. Hell. 1, 5, 14: ὀλλύει 11.
 ὀλλύει (< ὀλλύει, ὀλλύει) Part. Aor. II. φ, 498; Qu. Sm. 7, 46; Aesch. Pers. 539: ὀλλύει 11.
 ὀλλύει Fem. Part. Aor. Od. τ, 265; Aesch. Ag. 1457; Eur. H. F. 136; Med. 436: ὀλλύει 11.
 ὀλλύει (< ὀλλύει, ὀλλύει, -ε F*) Aor. ep. n. Iyr. Od. λ, 318; τ, 431: ὀλλύει 11.
 ὀλλύει 3 Plur. Opt. Aor. Aesch. Sept. 567: ὀλλύει 11.
 ὀλλύει 3 Sing. Opt. Aor. II. φ, 358; Od. δ, 668; Eur. Med. 1389; ἀπ- Xen. Mem. 1, 7, 3; ἀπ- Pl. Pol. 302, α: ὀλλύει 11.
 ὀλλύει (< ὀλλύει) 3 Sing. Conj. Aor. II. β, 4; Xen. Occ. 8, 16: ὀλλύει 11.
 ὀλλύει (< ὀλλύει) 2 Sing. Conj. Aor. II. α, 559: ὀλλύει 11.
 ὀλλύει Inf. Aor. 2 Med. II. ω, 764;

intr. unruhig, wild sein; rasen. 6 gehen, kommen. 7 eröffnen. 8 verlassen; daher οἶσθαι wurde verlassen. 9 die Vögel beobachten, ahnen. 10 anstehen, zaudern. 11 a. verderben, zerstören; δ. verlieren, wie θυμὸς, ψυχὴν sterben; Med. untergehen, umkommen. 12 verderben, vernichten; Med. umkommen, sterben.

Od. γ, 429 Γ*; Ap. Rh. 1, 60; 4, 1253; Aesch. Ag. 1602; Eur. Andr. 315, 1193; Tro. 402; ἔλλυμι 1.
 ὀλοσθῆναι Aor. Pass. Cosm. Indicopl. p. 140; Moschop. ad Hes. Op. v. 676; ἔλλυμι 1.
 ὀλόσκειτο H. Od. ἔλλυμι 1.
 ὀλόσσαι (< ὀλόσαι) Inf. Aor. II. v. 349; Od. α, 377; β, 142 (>>) > ὀλόσθαι Wolf.) Hes. Op. 666; Qn. Sm. 1, 110; ἔλλυμι 1.
 ὀλοσσαν (< ἔλοσαν, ὤλοσαν) 3 Plur. Aor. Qn. Sm. 1, 528; ἔλλυμι 1.
 ὀλόσας (< ὀλόσας) Part. Aor. II. α, 188; ἔλλυμι 1.
 ὀλόσας (< ὀλοσα, ὤλοσα, -ε) Aor. Od. δ, 446; Qn. Sm. 3, 26; ἔλλυμι 1.
 ὀλόσσει α. n. ὀλόσω.
 ὀλόσση (< ὀλόση) 3 Sing. Conj. Aor. II. α, 205; Qn. Sm. 5, 356; ἔλλυμι 1.
 ὀλόσσης (< ὀλόσσης) 2 Sing. Conj. Aor. II. α, 250; ἔλλυμι 1.
 ὀλοσσον (< ἔλοσον) Imper. Aor. 2 II. ε, 647; ἔλλυμι 1.
 ὀλόσω (< ὀλόσω, ὀλώ, ὀλώ) Fut. II. μ, 250; Od. β, 49; ἔλλυμι 1.
 ὀλώ (< ὀλόσω, ὀλώ, ὀλώ) Fut. Od. γ, 399; Hes. Op. 180; Ar. Av. 1506 (> ὀλώ); ἀπολώ Pl. Com. in Com. Fr. 2, 621, 633 (> ἀπολώ); ἀπ- Luc. Asin. 33; προκαταπ- Her. 2, 121; ἔλλυμι 1.
 ὀλώμεν 1 Plur. Conj. Aor. δ- Pl. Crit. 47, d: ἀπόλλυμι 1.
 ὀλώμεν 3 Plur. Conj. Aor. II. γ, 360; Qn. Sm. 5, 512; ἀπ- Xen. Hell. 2, 1, 2; ἔλλυμι 1.
 ὀλετ' (< ὀλεθ') 3 Sing. Aor. 2 Med. Od. ε, 247; ἔλλυμι 1.
 ὀλεῦμαι α. ὀλεῦμενος.
 ὀλεῦμενος (< ὀλεόμενος) Part. Fut. Med. ἀπ- Her. 7, 146, 209; ἀπόλλυμι 1.
 ὀλῆται 2 Sing. Conj. Aor. 2 Med. II. γ, 417; ἔλλυμι 1.
 ὀλῆται 3 Sing. Conj. Aor. 2 Med. II. v, 303; Od. β, 98; ξ, 130; τ, 143; ω, 133; ἀπ- Pl. Lys. 220, c: (ἀπ)όλλυμι 1.
 ὀλοσθάνω Praes. die bei den besseren alt. Schriftstellern allein vorkommende Form Eur. Phoen. 1383; ὑπολοσθάνειν Dem. Enc. 12; wie auch jetzt ἑλοσθάνειν Ar. Eqn. 491; ὀλοσθάνω 2.

ὀλοσθε (< ὀλοσθε) Aor. 2 II. v, 470; ω, 774; auch ion. n. sp. Pross Hippocr. 4, 302, 306; Alciph. 3, 11; ὀλοσθάνω 2.
 ὀλοσθεῖν Inf. Aor. 2 Anth. 11, 316 (Lucill. 20); ὀλοσθάνω 2.
 ὀλοσθεύς Dat. Plur. Part. Aor. 2 Ar. Ran. 690; ὀλοσθάνω 2.
 ὀλοσθών Part. Aor. 2 Anth. 9, 667; Incert. Id. 8 (Mosch. 4), 111; ὀλοσθάνω 2.
 ὀλλύσαι (< ὀλλύσαι) 3 Plur. Praes. ἀπ- Pl. Rep. 421a: ἀπόλλυμι 1.
 ὀλλύσεις 2 Sing. Fr. Com. Anonym. Fr. Com. 4, 687 (300): ἀπόλλυμι 1.
 ὀλλύμαι Praes. Pass. ἀπ- Soph. Phil. 311; Pl. Ep. 310, a poet.; -σαι Eur. Hipp. 594; -ται Aesch. Ag. 487; Eur. Med. 1067; -νται Gorg. 519, b: ἔλλυμι 1.
 ὀλλόμενος Part. Pass. ἀπ- Pl. Leg. 728, c: ἀπόλλυμι 1.
 ὀλλυμι Praes. ἀπ- in -ναι Pl. Prot. 334, b: ἀπόλλυμι 1.
 ὀλλύμαι Inf. Praes. ἀπ- Pl. Rep. 567: ἀπόλλυμι 1.
 ὀλλοίμην Opt. Praes. Pass. -ναι Pl. Parm. 163, c: ἀπύλλυμι 1.
 ὀλλων Part. ἀπ- Pl. Rep. 608, c: ἀπόλλυμι 1.
 ὀλλύμενος (< ὀλλύμενος) 3 Plur. Praes. Her. 6, 138 (232); ἔλλυμι 1.
 ὀλλύς Part. Praes. Pl. Theoc. 155, d; -νται Leg. 857, a; -νται Critas 155, d: ἀπόλλυμι 1.
 ὀλλύσας Fem. Part. II. θ, 449; ἔλλυμι 1.
 ὀλλυσθαι Inf. Praes. ἀπ- Isocr. 4, 168; ἔλλυμι 1.
 ὀλλύσθω Imper. Praes. Pass. Bion. 1, 71; ἔλλυμι 1.
 ὀλλύς 3 Sing. Praes. ξ- Eur. Hipp. 725; ἔλλυμι 1.
 ὀλλύς (< ὀλλύσαι) 3 Plur. Praes. ἀπ- Her. 4, 69; Pl. Leg. 706, c (232); ἀπόλλυμι 1.
 ὀλλύτω, ἀπ- Imper. Praes. Pl. Euthyd. 285, c: ἀπόλλυμι 1.
 ὀλοίατο (< ὀλοίατο) 3 Plur. Opt. Aor. 2 Med. Aesch. Sept. 552; ἔλλυμι 1.
 ὀλοίμην 1 Sing. Opt. Aor. 2 Med. Aesch. Ch. 438, 1006; Eur. Hipp. 1026; ἀπ- Ar. Ran. 579; Pl. Ap. 32, a; -μεθα Isocr. 11, 20; ὀλοί-

1 a. verderben, zerstören; β. verlieren, wie θυμὸν, ψυχὴν = sterben;

μαν Aesch. Suppl. 782; Eur. Alc. 864; Med. 97; (ἀπ)όλλυμι 1.
 Ὀλοιντο 3 Plur. Opt. Aor. 2 Med. ἀπ- Pl. Rep. 578, e; Aesch. Suppl. 37; Ὀλοινθ', ἀπ- Eur. 269; Pl. Pol. 299, e; ἀπόλλυμι 1.
 Ὀλοισθε 2 Plur. Opf. Aor. 2 Med. Od. α, 380; β, 145; ἔλλυμι 1.
 Ὀλοιστο 3 Sing. Opt. Aor. 2 Med. Eur. Rhés. 720; Hel. 1215; ἀπ- Hes. Op. 329; Pl. Prot. 322, e; ἀπόλλυμι 1.
 Ὀλόιντε Impf. Od. γ, 411; Ὀλούντω 3. Ὀλόινθα (< Ὀλόινθα) Aor. Od. γ, 450; Noua. 5, 310; Aesch. Ag. 487; Eum. 1043. 1047; Ar. Equ. 1327; Theoc. 17, 64; -άτω in κατ- Aesch. Ag. 1118; Ὀλούντω 3.
 Ὀλοισόμεαι Fut. Eur. El. 691 (378): Ὀλούντω 3.
 Ὀλόρμενος Part. Aor. 2 Med. Eur. Hipp. 878; Phoen. 1028; -έναι Med. 1253; ἔλλυμι 1.
 Ὀλόρην (< Ὀλόρην) 1 Sing. Aor. 2 Med. Il. 1, 197; Ὀλόρμαι Eur. I. T. 152; ἔλλυμι 1.
 Ὀλοστε (< Ὀλοστε Od. ε, 61) 3 Plur. Aor. 2 Med. Od. α, 7 Γ'; ἔλλυμι 1.
 Ὀλοσμέν 1 Plur. Fut. ἔ- Ar. Vesp. 422; δε- Pl. Pol. 254, a; ἔόλλυμι 1.
 Ὀλοσντας 3 Plur. Fut. Med. δε- Pl. Pol. 302, a; δόλλυμι 1.
 Ὀλοσσα Fem. Part. Fut. δε- Soph. Tr. 1030; δόλλυμι 1.
 Ὀλοφυρθε(ην) Aor. Pass. -θείς Thuc. 6, 78; Pl. Rep. 329, a; Ὀλοφύρομαι, wehklagen.
 Ὀλοφύρομαι Fut. Lys. p. 181, 35; Ὀλοφύρομαι, wehklagen.
 Ὀλώ (< Ὀλώω, Ὀλώωω) Fut. ἀπ- Ar. Nub. 891; Xen. Cyr. 7, 4, 5; vgl. Ὀλίς, Ὀλοφύρον; Ὀλίτν, Ὀλοφύσα (244): ἀπόλλυμι 1.
 Ὀλώια Perf. Soph. El. 674; Tr. 1144; Eur. Hipp. 1408; -ε; Il. π, 520; Aesch. Pers. 679; -αμεν Soph. Al. 791; Eur. Andr. 903; ἔλλυμι 1.
 Ὀλώι(ν) 3 Sing. Perf. 2 mit att. Red. Il. ω, 384 B'; Aesch. Sept. 586; Eur. Alc. 140; -έναι Aesch. Pers. 446; Eur. Hel. 308; ἀπ- Lys. 28, 17; Dem. 4, 4; ἀπόλλυμι 1.

Ὀλώιεν (< ἀπωλώιεν) Plsperf. Il. π, 187; ἀπ- Isoc. 6, 37; ἔλλυμι 1.
 Ὀλώικα Perf. ἀπ- Thuc. 2, 65; Lys. 19, 8; Xen. Hell. 1, 5, 10; An. 2, 5, 39; Dem. 42, 20; 19, 30; -ον Xen. An. 3, 1, 39; -ατε 2, 5, 39; -ασι(ν) Isoc. 5, 54; -ήνας Dem. 19, 149; -αίς 23, 104; -άστες Isoc. 14, 54; -ας 18, 62; -όσι Dem. 25, 66 (56): ἀπόλλυμι 1.
 Ὀλώιη (< Ὀλώιεν) 1 Sing. Plsperf. ἀπ- Pl. Ap. 31, d (128): ἀπόλλυμι 1.
 Ὀλώιωτ- Stammform des Part. Perf. 2 s. u. Ὀλώιω.
 Ὀλώιως Part. Perf. mit att. Redupl. -οτα Soph. El. 80; Eur. Cyl. 444; -ότοι Soph. Phil. 427; -ότες O. T. 126; -ότας Eur. Suppl. 16; ἀπ- Xen. Hell. 2, 2, 3; Ὀλώιότων Aesch. Ag. 346; Soph. Ant. 174; ἀπ- Xen. Cyr. 3, 1, 13; Dem. 6, 34; -όσι Dem. 19, 100; ἔλλυμι 1.
 Ὀλώμαι 1 Sing. Conj. Aor. 2 Med. Od. ο, 90; ἀπ- Dem. 19, 221; ἔλλυμι 1.
 Ὀλώντας 3 Plur. Conj. Aor. 2 Med. Il. θ, 34. 37. 354. 465; ἔλλυμι 1.
 Ὀμαλοσόμεαι Fut. Med. als Pass. -ήτας Xen. Oec. 18, 5 (374): Ὀμαλίω 4.
 Ὀμαρτεῖτον 2 Dual. ἔρ- Il. θ, 191; γ, 414; vgl. Ὀμαρτετήην (175a): Ὀμαρτίω 5.
 Ὀμαρτήσω Fut. Eur. Phoen. 1616: Ὀμαρτίω 5.
 Ὀμαρτήτην 3 Dual. Impf. Il. ν, 584 für Ὀμαρτεῖτην (> Ὀμαρτήθην Aristarch. Bekker) vgl. Ὀμαρτεῖτον [175a]: Ὀμαρτίω 5.
 Ὀμαρτόν Aor. 2 Orph. Arg. 513: Ὀμαρτίω 5.
 Ὀμεῖ 2 Sing. Fut. Ar. Nub. 247; vgl. Ὀμοῦμαι: Ὀμνυμι 6.
 Ὀμοισθαι Inf. Fut. Xen. Hell. 7, 3, 11; vgl. Ὀμοῦμαι: Ὀμνυμι 6.
 Ὀμεῖται 3 Sing. Fut. Xen. Hell. 1, 3, 11; vgl. Ὀμοῦμαι: Ὀμνυμι 6.
 Ὀμοῖσθαι (< Ὀμοῖσθαι) Fut. Ar. Lys. 183; Ὀμνυμι 6.
 Ὀμνῶ (< Ὀμνῶσι) Imper. Praes. Eur. Med. 746; Ὀμνυμι 6.
 Ὀμνύειν (< Ὀμνύειν) Inf. Praes. Dem. 383, b; Ὀμνυμι 6.

Med. untergehen, umkommen. 2 schlüpfen, ausgleiten, fallen. 3 die Stimme laut erheben; laut aufschreien. 4 glätten, besänftigen, beruhigen. 5 zusammentreffen, zusammengehen; folgen, begleiten. 6 schwören, beschwören.

ὀμνύτω 3 Sing. Imper. Praes. Il. τ, 175; ὀμνυμι 1.

ὀμνυνθαι Imper. Praes. Il. ψ, 585 [240]; Pl. ὀμνυμι 1.

ὀμνυμι (< ὀμνύν) 1 Sing. Praes. Eur. Hipp. 1026; Pl. Phaed. 236, d; ὀμνυμι 1.

ὀμνύναι (< ὀμνύνει) Inf. Praes. Xen. Hell. 1, 3, 11; Dem. 54, 39; ὀμνυμι 1.

ὀμνύνει Part. Pl. Leg. 755, d; -ίντι Symp. 183, b; -ύντα Leg. 917, c; -τας 183, a; -ύντων Thuc. 5, 47; ὀμνυμι 1.

1) ὀμνύνω (< ὀμνυμι) 1 Sing. Praes. Xen. An. 5, 9, 31; Symp. 4, 10; -ων Luc. Toxar. 38 (300); ὀμνυμι 1.

2) ὀμνύνω Conj. Praes. -ων Luc. Toxar. 38; ὀμνυμι 1.

ὀμνύομαι Fut. Med. als Pass. Her. 7, 158; ὀμνύω 2.

ὀμνύω Imperf. Il. α, 156; ω, 248; ὀμνύω 3.

ὀμνύω Imperf. Od. φ, 367; Il. ο, 685; ὀμνύω 3.

ὀμνύω Aor. Il. ψ, 363; -ήσαντες π, 714; -ήσας ω, 252 B*; -ήσαντες Il. ο, 354; ὀμνύω 3.

ὀμνύω Aor. iter. Il. β, 190; ὀμνύω 3.

ὀμνύω Aor. Pass. -θείη Pl. Phaed. 106, d; -θῆ Crat. 431, e; -θείς Leg. 644, a; -θέν Soph. 246, d; -θέντα, -θέντων, -θείς, -θέντα Pl.: ὀμνύω 4.

ὀμνύω Aor. -ήσθ Pl. Symp. 196, c; -ήσαν Isocr. 9, 40; -ήσας Isocr. 2, 9; -ήσαν Pl. Tim. 32, c; -ήσαντε Pbseid. 254, b; ὀμνύω 4.

ὀμνύω Aor. Med. -ώμεθα Pl. Rep. 436, c; -ώμετο Dem. 30, 12; -ώμεθα Pl. Crat. 439, a; -ώμενοι Rep. 544, a; ὀμνύω 4.

ὀμνύω Fut. auch pass. Pl. Tim. 57, d; ὀμνύω 4.

ὀμνύω Fut. Pl. Symp. 174, d; A* -εν Rep. 475, e; ὀμνύω 4.

ὀμνύω Vb. Pl. Phil. 37, c; ὀμνύω 4.

ὀμνύω Imperf. sp. ἀπ. . . Il. ε, 416, 798; ο, 414; ἀπομνύω 5.

ὀμνύω Aor. ἐκ δ' ὀμνύει Eur. Or. 219; ὀμνύω 5.

ὀμνύω Aor. Med. -ώμενος Od. θ, 88; -ων λ, 530; -μήνη Il. α, 124; ὀμνύω Eur. H. F. 1399; -άσθαι El. 502; (δ) ὀμνύω 5.

ὀμνύω Fut. Med. -έ- Eur. Hipp. 653; Ar. Ach. 543; ὀμνύω 5.

ὀμνύω Fut. sp. Nic. Ther. 558; -έ- Eur. Fr. Phaeth. 15 (Wagner); ὀμνύω 5.

ὀμνύω Part. Aor. Pass. ἀπομνύων Ar. Vesp. 560; ἀπομνύων 5.

ὀμνύω Aor. ἐντομνύω Thuc. 1, 71; ὀμνύω Il. ε, 40; Luc. Herm. 67, 809; -ας Il. τ, 147; Xen. Hell. 6, 5, 2; Dem. 54, 41; -ας Od. ε, 392; Xen. Cyr. 8, 3, 47; -σαντες Isac. 5, 32; Xen. Cyr. 4, 4, 71; -τας Pl. Leg. 767, c; -άντων Xen. Hell. 7, 4, 36; ὀμνύω 1.

ὀμνύω Aor. Med. ἐπομνύων Luc. Quom. h. scrib. s. 25; ὀμνύω 1.

ὀμνύω (< ὀμνύω, ὀμνύω) Aor. -ε Il. ε, 280; Od. β, 378; κ, 346; -αν μ, 304; ὀμνύω 1.

ὀμνύω Fut. Pass. Andoc. 3, 34; ὀμνύω 1.

ὀμνύω Fut. Med. Plut. Philop. 11; ὀμνύω 1.

ὀμνύω (< ὀμνύω) Imper. Eur. Or. 1516; ὀμνύω 1.

ὀμνύω (< ὀμνύω) Aor. Il. κ, 328; ὀμνύω 264; -οον 381; Hes. Th. 232; -οας, Il. τ, 265 (> -οας); ὀμνύω 1.

ὀμνύω Part. Aor. dor. Pind. O. 6, 20; ὀμνύω 1.

ὀμνύω (< ὀμνύω) Imper. Praes. Il. κ, 321; ε, 271; τ, 105; ὀμνύω 1.

ὀμνύω (< ὀμνύω) Fut. sp. Anth. 12, 201; Plut. Cic. 23; Diog. L. 1, 90; Epict. Diss. 1, 14. 15. 16; ὀμνύω 1.

ὀμνύω (< ὀμνύω, ὀμνύω, ὀμνύω) Fut. Il. α, 233; Luc. Toxar. 37; vgl. ὀμνύω, ὀμνύω, ὀμνύω.

ὀμνύω Part. Fut. Xen. Hell. 7, 1, 39; vgl. ὀμνύω; ὀμνύω 1.

ὀμνύω Part. Praes. Her. 1, 153 (> ὀμνύω Bekker); ὀμνύω 1.

1 schwören, beschwören. 2 gleich oder ähnlich machen, ähnlich darstellen. 3 zusammenschreiben, lärmern; zurufen. 4 bei- übereinstimmen.

Ὀμώμοχα Perf. Eur. Hipp. 612; Lys. 10, 32; Xen. Hell. 2, 4, 12; 6, 3, 19; Dem. 9, 34; 24, 188; vgl. -κέναι u. -κώς: Ὀμωμι 1.
Ὀμωμόκεν Plurpf. -εσαν Xen. Hell. 5, 1, 35; Ὀμωμι 1.
Ὀμωμόκεναι Inf. Perf. Xen. Hell. 1, 4, 7; Dem. 18, 7; vgl. Ὀμώμοχα: Ὀμωμι 1.
Ὀμωμόκεσαν s. u. Ὀμωμόκεν.
Ὀμωμοκώς Part. Perf. Dem. 19, 1; Xen. Hell. 6, 3, 19; -κότες Dem. 24, 2; -κότεων 24, 78; Ὀμωμι 1.
Ὀμώμορας s. Ὀμώμοτας, Ὀμώμοτας.
Ὀμώμοτας (< Ὀμώμοτας) 3 Plur. Perf. Pass. Andoc. 1, 98; vgl. Ὀμώμοτας: Ὀμωμι 1.
Ὀμώμορας s. Ὀμώμοτας.
Ὀμωμορίνος (< Ὀμώμοτας) Part. Perf. Pass. Dem. 22, 4; 24, 175; Ar. Rhet. 1, 15; Dica. Hal. Ant. 10, 22; vgl. Ὀμώμοτας: Ὀμωμι 1.
Ὀμώμοτας (< Ὀμώμοτας) 3 Sing. Perf. Eur. Rhos. 816; Aristotel. Rhet. 1, 15, p. 1377, a, 11 Bekk.; vgl. Ὀμωμορίνος: Ὀμωμι 1.
Ὀμώμοτας (< Ὀμώμοτας) 3 Sing. Perf. Pass. Aesch. Ag. 1290; Dem. 20, 159; Eur. Ar. Lys. 1007; vgl. Ὀμώμοτας: Ὀμωμι 1.
Ὀν Neutr. Sing. des Part. ὄν Pl. Rep. 537, d: οἷν 7.
Ὀνάμην Opt. Aor. 2 Med. Soph. O. T. 644; Eur. Suppl. 256; Hec. 997: ὄνιγμυ 8.
Ὀνάμτο 3 Plur. Aor. 2 Med. Simon. in Anth. 7, 516; Pl. Theaet. 151, b: ὄνιγμυ 8.
Ὀνάε 2 Sing. Opt. Aor. 2 Med. Soph. O. C. 1042; Eur. I. A. 1008; Ar. Pl. 1062 (302): ὄνιγμυ 8.
Ὀνάσθε 2 Plur. Aor. 2 Med. Eur. I. T. 1078: ὄνιγμυ 8.
Ὀνάετο 3 Sing. Opt. Aor. 2 Med. Ar. Nab. 1237 (302): ὄνιγμυ 8.
Ὀνάσθαι Inf. Aor. 2 Med. Eur. Hipp. 517, 718; Med. 1025; Pl. Rep. 528, a: ὄνιγμυ 8.
Ὀνάσθ (< ὄνισθ) Fut. dor. Theocr. 7, 36: ὄνιγμυ 8.
Ὀνείδει s. u. Ὀνείδει.
Ὀνείδεισθαι s. u. Ὀνείδεσθαι.
Ὀνείδεσθαι Fut. Med. als Pass.

-είσθαι Soph. O. T. 1500 (160, 374): ὄνείδει 9.
Ὀνείδω- Aor. -ον Pl. Theaet. 169, d; Euthyd. 272, e; -ας Her. 1, 90; -αντες Pl. Leg. 879, e: ὄνείδει 9.
Ὀνείδεσθαι Vh. Pl. Leg. 689, e: ὄνείδει 9.
Ὀνείδω Fut. Eur. Tr. 430; Pl. Ap. 29, e; -ει Hipp. mai. 293, e; -ων Soph. O. T. 1423 (160): ὄνείδει 9.
Ὀνείτας Pracs. Stob. 68, 36: ὄνιγμυ 8.
Ὀνήθ (ην) Aor. Pass. mil. pass. Bed. (391) -θῆρας Xen. An. 5, 5, 2: ὄνιγμυ 8.
Ὀνήθῆρας s. n. Ὀνήθ (ην).
Ὀνήμενος Part. Aor. 2 Med. Od. 8, 33: ὄνιγμυ 8.
Ὀνήσας Inf. Aor. Pl. Rep. 600, d (> ὄντας, ὄνῃσας): ὄνιγμυ 8.
Ὀνήσ- Aor. ὄνῃσας Pl. Gorg. 512, a; Euthyd. 288, e; ὄνῃσας Xen. An. 7, 1, 21; ὄνῃσας Pl. Rep. 496, e; Theaet. 169, e; Pl. Euthyd. 288, e; Isocr. 2, 8; Xen. An. 3, 1, 38; 5, 6, 20: ὄνιγμυ 8.
Ὀνήσα (< ὄνῃσα) Aor. II. a, 503: ὄνιγμυ 8.
Ὀνήσαι s. n. ὄνῃσαι.
Ὀνήσθαι (< ὄνασθαι) Inf. Aor. 2 Med. (Hippocr.) Epist. 3, 822: ὄνιγμυ 8.
Ὀνήσο 2 Sing. Imper. Aor. 2 Med. Od. 8, 68; vgl. ὄνάμην [150]: ὄνιγμυ 8.
Ὀνέσονται Fut. Med. II. η, 173; Od. 8, 415; Eur. Hel. 935; Med. 1348; I. A. 1360; Pl. Ap. 30, e; Lys. 210, b; ὄνῃσονται Charm. 164, b: ὄνιγμυ 8.
Ὀνήσω Fut. Eur. Herack. 1044; -ας II. θ, 36, 467; Od. φ, 24; Eur. Andr. 1004; Pl. Charm. 175, e; Rep. 541, a: ὄνιγμυ 8.
Ὀνήτο (< ὄνάμην) 3 Sing. Aor. 2 Med. Ar. Od. 1, 324; φ, 293; Ap. Rh. 1, 88 [150]: ὄνιγμυ 8.
Ὀνήτες Vb. ὄν- Soph. Ai. 758: ὄνιγμυ 8.
Ὀνίσαιτο 3 Sing. Opt. Pracs. Pl. Phaedr. 264, e (> ὄναίτο): ὄνιγμυ 8.

5 abwechseln. 6 vereinigen. 7 sein. 8 nützen, helfen, frommen, fördern.
9 tadeln, schelten, vorwerfen.

- ὀυνάται Inf. Praes. Pl. Rep. 600, d. nach Matth. u. Butlm. (ὀνήται †): ὀύνται 1.
- ὀύνανται 3 Plur. Praes. Pl. Gorg. 525, c: ὀύνται 1.
- ὀύναισα Fem. Part. Praes. Pl. Phll. 58, c (> ὀύναισα): ὀύνται 1.
- ὀύναισθαι Inf. Praes. Med. Pl. Gorg. 515, b: ὀύνται 1.
- ὀύναιται 3 Sing. Praes. Pl. Leg. 789, d: ὀύνται 1.
- ὀύνης 2 Sing. Praes. Hipp. mal. 301, c: ὀύνται 1.
- ὀύνης 3 Sing. Praes. wie ἰσθης Il. ω, 45; Hes. Th. 429; Hom. Hym. 3, 577; Isocr. 15, 264: ὀύνται 1.
- ὀύνετο 3 Sing. Opt. Il. ε, 287; Od. θ, 239: ὀύνται 2.
- ὀύναισ- Aor. -αι Eur. Or. 409; Phoen. 407; Pl. Theaet. 201, c: -ας Leg. 792, d; ὀύναιζ 3.
- ὀύναισθ(ην) Aor. Pass. -θέντα Thuc. 6, 55; Pl. Critia. 111, d: ὀύναιζ 3.
- ὀύναισθον Vh. Pl. Crat. 387, d: ὀύναιζ 3.
- ὀύναισθόν Vb. Isocr. 5, 97: ὀύναιζ 3.
- ὀύναισθ (< ὀύναισθαι) Fut. -οναι Pl. Rep. 471, a; -ων Crat. 423, d: ὀύναιζ 3.
- ὀύνην Imperf. Hes. Op. 80: ὀύναι 2.
- ὀύνηται (< ὀύνηται) -ε, -ας Aor. Il. π, 491 B⁺; Hes. Op. 80; Hes. Man. Ap. 6(3), 223: ὀύναιζ 4.
- ὀύνηται Conj. Aor. Il. β, 458: ὀύναιζ 4.
- ὀύνται 3 Plur. Pass. Od. φ, 427; Her. 2, 167: ὀύνται 2.
- ὀύνετο 3 Plur. Imperf. κατ- Her. 2, 172: κατόύναι 2.
- ὀύναι 2 Sing. Praes. Od. φ, 378: ὀύνται 2.
- ὀύναιτε 3 Sing. Opt. Aor. Il. ε, 127; φ, 399: ὀύναι 2.
- ὀύναισθαι Inf. Aor. Med. Ap. Rh. 1, 205; Qu. Sm. 6, 92; vgl. ὀύναισθαι: ὀύναι 2.
- ὀύναι Imperf. -οναι 2.
- ὀύναισθον Part. Aor. Il. ω, 439: ὀύναι 2.
- ὀύναισθαι Inf. Fat. Od. ε, 379: ὀύναι 2.
- ὀύναισθαι Fut. Il. ε, 55; vgl. -αισθαι: ὀύναι 2.
- 1) ὄντα (< ὄντα) Acc. Sing. des Part. ὄν Pl. Rep. 505, d: εἰμί 6.
- 2) ὄντα (< ὄντα) Plur. Neutr. des Part. ὄν Pl. Phaedr. 249, d: εἰμί 6.
- ὄντας (< ὄντας) Acc. Plur. des Part. ὄν Xen. Cyr. 3, 1, 20: εἰμί 6.
- ὄντες (< ὄντες) Nom. Plur. des Part. ὄν Pl. Men. 92, a: εἰμί 6.
- ὄντες (< ὄντες) Dat. Sing. des Part. ὄν Pl. Gorg. 471, a: εἰμί 6.
- ὄντες (< ὄντες) Gen. Sing. des Part. ὄν Pl. Phaedr. 65, c: εἰμί 6.
- 1) ὄντων (< ὄντων) Gen. Plur. des Part. ὄν Eur. Med. 1311; Xen. Hell. 1, 7, 24: εἰμί 6.
- 2) ὄντων (< ὄντων, ὄντων) Imperf. Pl. Leg. 819, b (314): εἰμί 6.
- ὄνταινται 3 Sing. Praes. aeol. u. dor. Tim. Locr. p. 100: ὄνταιν 4.
- ὄνταιν (< ὄνταιν) Aor. aeol. Plud. P. 2, 44; 11, 6: ὄνταιν 3.
- ὄνταινται (< ὄνταιν) Fut. Pind. P. 7, 6: ὄνταιν 3.
- ὄνταιν Inf. Aor. Soph. Tr. 176; παρ- Xen. Hell. 6, 4, 8; Dem. 21, 37: ὄνταιν 7.
- ὄνταιν(ην) Aor. Pass. -θήναι in παρ- Isocr. 6, 110; Dem. 1, 6; -θείς Her. 8, 138; ὄνταιν Isocr. 15, 265: ὄνταιν 7.
- ὄνταιναι Opt. Aor. Il. φ, -ων Od. ε, 45; ζ, 181: ὄνταιν 8.
- ὄνταιναι Part. Aor. Med. Od. κ, 59: ὄνταιν 8.
- ὄνταιν (< ὄνταιν) Aor. Od. κ, 204: ὄνταιν 8.
- ὄνταιν Imperf. Aor. Il. π, 38: ὄνταιν 8.
- ὄνταιν Fut. Od. θ, 430; φ, 214; -οναι ω, 153: ὄνταιν 8.
- ὄνταιν Inf. Praes. Il. ε, 172; φ, 159: ὄνταιν = ὄνταιν 10.
- ὄνταιν Fut. Med. sp. Schol. Il. ε, 20: ὄνταιν 10.
- ὄνταιν Aor. -αις Pl. Enthyd. 299, c; -οναι Il. ω, 190; -οναι Pl. Rep. 415, d: ὄνταιν 10.

1 nützen, helfen, frommen, fördern. 2 tadeln, schmähen, verschmähen. 3 (be)jucken, aussprechen. 4 (be)nennen, (auf)rufen. 5 schwören, beschwören. 6 sein. 7 schärfen. 8 folgen lassen, gehen; (ver)folgen, drängen. 9 sehen. 10 zurüsten, ausrüsten. 11 eine Frau haben oder nehmen.

ὀπλίσ(αμην) Aor. Med. gleicher Bed. mit ὀπλίσθην (388) -αίεσθα Od. δ, 429, 574; ὀπλίσσμενος Xen. Cyr. 6, 2 16; -αίμην Luc. Amor. 46; ὀπλίζω 10.
 ὀπλίσ(θην) s. ὀπλίσθεν.
 ὀπλίσθεν 3 Plur. Aor. Pass. für ὀπλίσθησαν gleicher Bed. mit ὀπλίσ(αμην) (388) Od. ψ, 143; ὀπλίζω 10.
 ὀπλίσσμεσθα Fut. Med. Od. μ, 292; ὀπλίζω 10.
 ὀπλίσσον Imper. Aor. Od. β, 289; ὀπλίζω 10.
 ὀπλίστιον Vb. Xen. Hipp.: ὀπλίζω 10.
 ὀπλίσ(ον) (δρατός) Vb. περι- Her. 5, 39; Thuc. 8, 48; ὄραω 9.
 ὀπλίσμεν (<-έμεται) Inf. ep. Il. ν, 379; ὀπνίω 11.
 ὀπλίσμεναι (< ὀπνίμεν) Inf. Il. ξ, 268; ὀπνίω 11.
 ὀπνίον (< ὀπνίσον, ὀπνον) 3 Imprf. -α Il. π, 157; Od. δ, 798; ὀπνίω 11.
 ὀπύσω Fut. Ar. Ach. 255; ὀπνίω 11.
 ὀπωπα Perf. gew. poet. nnd Ion. Il. ζ, 124; ω, 392; Od. φ, 94; -ας γ, 93; Hom. Hym. 3, 310, 335; 5, 71, 450; Her. 3, 63; Soph. Phil. 676; A. 1150; ὄραω 9.
 ὀπώπει (< ὀπώπει, ὀπώπη) Plaprf. Her. 1, 66; 5, 92; ὄραω 9.
 ὀπώπειν Imprf. Orph. Arg. 194, 1025; ὀπωπείω vom Perf. ὀπωπά: ὄραω 9.
 ὀπώπει (< ὀπώπει, ὀπώπη) 3 Sing. Plaprf. Od. φ, 123; ὄραω 9.
 ὀπώπειον Plaprf. Her. 7, 125; ὄραω 12.
 ὀπώπη (< ὀπώπει, ὀπώπη) Plaprf. Theocr. 4, 7; ὄραω 9.
 ὀπώπησθαι Inf. Aor. Med. Euph. in Schol. Eur. Phoen. 682; ὀπωπείω 13.
 ὄρα 3 Sing. Imprf. Il. ο, 616; ὄραω 9.
 ὄρα 3 Sing. Praes. Il. σ, 61, 442; ὄραω 9.
 ὄραφς (< ὄρας) 2 Sing. Praes. Il. η, 448; ο, 555 [201]; ὄραω 9.
 ὄρασσθαι (< ὄρασθαι) Inf. Praes. Od. π, 107; ν, 317; Mosch. Reliqu. 1, 150; εἰσ- Qn. Sm. 7, 65; ὄραω 9.
 ὄρασθην (< ὄρασθην) Aor. Pass. (Pl.) Def. 411; Polyb. 3, 58; Anth. 12, 197; ὄραω 9.

ὄρασθῆναι Inf. Aor. Pass. Polyb. u. sonst.: ὄραω 9.
 ὄρασθῆσομαι Fut. Pass. Aquilas Jes. 33, 7; ὄραω 9.
 ὄρασθ Inf. Praes. Pl. Phaedr. 266, h; ὄραω 9.
 ὄραφς (< ὄραας) 2 Sing. Praes. Il. λ, 202; ὄραω 9.
 ὄρασθαι (< ὄρασθαι) Inf. Od. λ, 156; Her. 1, 99; ὄραω 9.
 ὄραται 2 Plur. Praes. Xen. An. 1, 6, 16; ὄραω 9.
 ὄρατο 3 Sing. Imprf. Il. α, 198; ν, 390; ὄραω 9.
 ὄραταις Opt. Praes. Soph. O. T. 335; ὄραταις 14.
 ὄρασθῆναι (< ὄρασθῆσομαι) Fut. Med. Xen. An. 6, 1, 30; -εἶσθε Dem. 9, 46; -εἶσθαι 19, 45; ὄραω 15.
 ὄραση Conj. Aor. Ar. Vesp. 223, 404; ὄραω 15.
 ὄρασθ(ην) Aor. Pass. -θῆσι Pl. Prot. 346, b; -θῆται Charm. 146, d; Thuc. 1, 74; Isac. 1, 23; -θείς Pl. Ar. 34, c; Isac. 1, 14 (383); ὄραω 15.
 ὄρασθῆσομαι (< ὄρασθῆσαι) Fut. Pass. Dem. 59, 111; [Dem.] 49, 27; ὄραω 15.
 ὄρασθην Vb. Aristot. Eth. 2, 9; ὄραω 15.
 ὄρασθαι Inf. Praes. Thuc. 6, 10; Pl. Rep. 485, d; ὄραω 16.
 ὄραται 3 Sing. Praes. Pl. Phaedr. 75, a; ὄραω 16.
 ὄρασθῆναι Praes. Med. Anth. 7, 506; ὄρασθῆναι: ὄραω 16.
 ὄρασθῆναι Part. Praes. Il. α, 351; Mosch. Reliqu. 1, 111; ὄρασθῆναι: ὄραω 16.
 ὄρασθαι Opt. Praes. Pl. Leg. 661, a; ὄραω 16.
 ὄρασθῆναι Part. Praes. Pass. Thuc. 6, 16; ὄραω 16.
 ὄρασθαι Imprf. προς- Her. [40]; ὄραω 16.
 ὄραίς Part. Epist. Plutac. Diog. L. 1, 81; ὄραίς acol. st. ὄραω 9.
 ὄραίται 3 Sing. Fut. Il. ν, 140; Hes. Op. 192; ὄραίς = ὄραω 9.
 ὄραίται Inf. Aor. Il. λ, 79; μ, 174; ο, 596, 602; δ, 275; Hes. Th. 433; Qu. Sm. 3, 93, 135; Pind. P. 3, 110; ὄραω 16.

12 gleich oder ähnlich machen, ähnlich darstellen. 13 sehen. 14 (er)zürnen. 15 erzürnen; Pass. nebst Fut. Med. zornig werden, zürnen. 16 (aus-)strecken; hin-, darreichen, verleihen; Med. mit ὄρασθην sich (aus)strecken.

ὀρεξάμενος Part. Aor. Med. II. π, 322; φ, 805; -αυτήν Od. φ, 53; Ap. Rh. 4, 850: ὀρέτω 1.
 ὀρεξάμεν Aor. Med. ὀρέσασθαι II. ζ, 466; Ap. Rh. 2, 830. 580: ὀρέτω 1.
 ὀρέσας Part. Aor. II. ω, 743: ὀρέτω 1.
 ὀρέσασθαι Inf. Aor. Med. II. ε, 851; Od. ι, 392; Xen. Mem. 1, 2, 15: ὀρέτω 1.
 ὀρεξάσθαι Imper. Aor. Med. II. δ, 307: ὀρέτω 1.
 ὀρέσας 2 Plur. Aor. Soph. Phil. 1202: ὀρέτω 1.
 ὀρέσσαν Opt. Aor. Od. φ, 407; Luc. Tim. 54, 170: ὀρέτω 1.
 ὀρέξῃ Conj. Aor. II. α, 33; -πρ χ, 57: ὀρέτω 1.
 ὀρέξῃ Conj. Aor. II. γ, 57: ὀρέτω 1.
 ὀρέσμενος Fut. Med. Enr. Hel. 353; -ιν Pl. Rep. 486, α: ὀρέτω 1.
 ὀρέξω Fut. II. φ, 453; -ας Qu. Sm. 4, 87; -ων II. μ, 328; Qu. Sm. 3, 197; Eur. Med. 902: ὀρέτω 1.
 ὀρέσμεν (< ὀρέμην 1 Plur. Imprf. Her. 1, 131: ὀρέω 2.
 ὀρέων (< ὀρέων) 1 Sing. Imprf. Her. 2, 106: ὀρέω 2.
 ὀρέωντ- Part. -ες Her. 1, 82, 99: ὀρέω = ὀρέω 2.
 ὀρέωντε Imprf. II. β, 398; φ, 212: ὀρέω = ὀρέω 2.
 ὀρέωντες dor. Theocr. 9, 35 [188]: ὀρέω = ὀρέω 2.
 ὀρέωσα Fem. Part. Praes. Theocr. [198]: ὀρέω 2.
 ὀρέχθαι Inf. Ar. Nub. 1368; Theocr. 11, 41 (43): ὀρέχθω 3.
 ὀρέχθων (< ὀρέχθων) Imprf. II. φ, 30; -αι Ap. Rh. 1, 275 [150]: ὀρέχθω 3.
 ὀρέχθῃνα Inf. Aor. Pass. Eur. Ion. 842: ὀρέτω 1.
 ὀρέων Part. Praes. Her. 1, 68: ὀρέω = ὀρέω 2.
 ὀρέωντες (< ὀρέωντες, ὀρέωντες) Part. Praes. Ion. Her. [199]: ὀρέω = ὀρέω 2.
 ὀρέωσι Dal. Plur. Part. Her. 3, 157: ὀρέω = ὀρέω 2.

ὀρθας Inf. Aor. 2 Med. II. θ, 474 Wolf (> ὀρθας); ὀρθας 4.
 ὀρεσίντας 3 Sing. Fut. Med. Pl. Theact. 190, e; 208, e; ὀρέτω 5.
 ὀρεσθῆναι Fut. Med. Ion. Hippocr. 3, 7: ὀρέτω 5.
 ὀρενα (< ὀρενα) Aor. -ειν Od. ζ, 361 Γ'; -η II. α, 703: ὀρέτω 6.
 ὀρενθῆν (< ὀρενθῆν) Aor. Pass. II. α, 29; π, 280; -θείη ω, 555; -θέντες Od. χ, 23: ὀρέτω 6.
 ὀρεσθῆναι Fut. Med. -είναι Pl. Theact. 190, d. 208, b; Parm. 135, a. b; -εῖναι Leg. 737, d: ὀρέτω 5.
 ὀρίσ- Aor. ὀρίσας Pl. Charm. 163, e; ὀρίσας Isocr. 2, 2: ὀρέτω 5.
 ὀρίσασθαι(ην) Aor. Med. -άσθαι Pl. Phaed. 104, e; -άσθαι Xen. An. 7, 5, 13; ὀρίσασθαι Isocr. 15, 117: ὀρέτω 5.
 ὀρίσθῃ(ην) Aor. Pass. -αίς Pl. Tim. 51, d: ὀρέτω 5.
 ὀρίσθῆσθαι Fut. Pass. -εῖναι Pl. Theact. 158, d: ὀρέτω 5.
 ὀρίσσειν Vb. Pl. Leg. 632, α: ὀρέτω 5.
 ὀρμαίνεσθαι Imprf. iter. Qu. Sm. 7, 23: ὀρμαίνω 8.
 ὀρμάτω 3 Sing. Ion. für ὀρμήτω Her. 1, 158; 8, 36 [41]: ὀρμάω = ὀρμάω 9.
 ὀρμενος Part. Aor. 2 Med. II. φ, 738: ὀρμυς 4.
 ὀρμύωντο 3 Plur. Imprf. Her. 7, 188: ὀρμάω 10.
 ὀρμαίνοντες Part. Praes. Her. 8, 133: ὀρμάω 9.
 ὀρμηθῇ(ην) Aor. Pass. -θήναι Ap. Rh. 4, 1251; Hes. Sc. 73. 524; -θείς Thuc. 8, 3; Pl. Pol. 373, α; -θείσα Pl. Leg. 765, e; -θείσαν, -θείρα [388]: ὀρμάω 9.
 ὀρμηθῆναι Conj. Aor. Pass. Her. 1, 47; vgl. συλλεχθῆναι 2, 62, σύρθεθαι 2, 67 [125]: ὀρμάω, ὀρμάω 9.
 ὀρμήσ- Aor. -ση Pl. Tim. 79, e; -ωμεν Rep. 436, 8; -ήσασθαι Luc. Herm. 28, 767; -αι Pl. Symp. 190,

1 (aus)strecken. hin-, darreichen, verleihen; Med. mit ὀρέχθῃν sich (aus-)strecken. 2 sehen. 3 sich strecken, austrecken. 4 erregen, bewegen, Med. sich rühren, losstürmen auf...; sich erheben. 5 ein-, abgränzen, sondern, trennen. 6 erregen, erwecken, reizen, bewegen; Pass. in Verwirrung geraten. 7 (be)nennen, aussprechen. 8 heftig anregen, antreiben. 9 ausbrechen, sich erheben; Med. mit Aor. Pass. rasch eilen, sich anfmachen. 10 vor Anker liegen; still, ruhig, sicher liegen. 11 (ein)lootsen.

a; -ῆσαι Her. 1, 76: Pl. Rep. 354, b; -ας Rep. 372, c: ὀρῆσαι 9.
 ὀρμησα(μην) Aor. Med. -ωνται Il. 8, 511: ὀρῆσαι 9.
 ὀρμησομαι Fut. Xen. Cyr.: ὀρῆσαι 9.
 ὀρμησῶ Fut. Herc. Fur. 1556; Xen. Hell. 3, 4, 13: ὀρῆσαι 9.
 ὀρμίσσω Fut. -ουσι Il. 8, 77: ὀρμίσσω 11.
 ὀρμίσμενος Part. Praes. Thuc. 5, 6; Xen. An. 1, 1, 9: ὀρῆσαι 9.
 ὀρμῖντο Opt. Xen. Cyr. 2, 4, 13: ὀρῆσαι 9.
 ὀρμνθε Imper. Praes. Il. 8, 363; 4, 473; τ, 139; Od. 9, 46 [240]: ὀρμνθε 4.
 ὀρμνμεν (< ὀρμνμεται) Inf. Praes. Od. 2, 22 [241]: ὀρμνμε 4.
 ὀρμνμεναι (< ὀρμνμεναι) Inf. Praes. Il. 9, 546; ἀπ. Hes. Th. 9: ὀρμνμε 4.
 ὀρμνμενος Part. Praes. ἀπ. Ap. Rh. 4, 629; Pind. P. 4, 91: ὀρμνμε 4.
 ὀρμνντες Part. Praes. Soph. Phil. 357: ὀρμνμε 4.
 ὀρμνντ 2 Plur. Imper. Il. 8, 718: ὀρμνντ 4.
 ὀρμννται 3 Sing. Praes. Pass. Il. 8, 423; 2, 532; 3, 564; 1, 827; Aesch. Sept. 419; Soph. O. C. 1320: ὀρμννται 4.
 ὀρμννται 2 Plur. Imper. Od. 2, 437: ὀρμννται 4.
 ὀρῶθυσσι(ν) Imperf. Od. 2, 292: ὀρῶθυσσι 12.
 ὀρῶθυσσιν Imper. Aor. 2 Il. 9, 312: ὀρῶθυσσιν 12.
 ὀρῶμενος Part. Praes. Med. Aesch. Sept. 87, 110; Eur. I. A. 186: ὀρῶμεναι 4.
 ὀρῶνται 3 Plur. Praes. Od. 8, 104: ὀρῶνται 4.
 ὀρῶντο (< ὀρῶνται) 3 Plur. Aor. 2 Od. 7, 471; 8, 522: ὀρῶνται, ὀρῶνται 4.
 ὀρῶνται(α) Part. Aor. dor. Pind. N. 1, 50: ὀρῶνται 13.
 ὀρῶσαν Aor. Il. 8, 310; Hes. Sc. 412; ὀρῶνται Il. 1, 359: ὀρῶνται 13.
 ὀρῶσῶ Fut. Hom. Hym. 2, 239: ὀρῶνται 13.
 ὀρῶω 1 Sing. Praes. für ὀρῶω Il. 1, 650 B* [211]: ὀρῶω 2.
 ὀρῶω Part. Praes. für ὀρῶω Il. 2, 350; -όντες 9, 637 B*: ὀρῶω 2.

ὀρῶντο Imperf. Ap. Rh. 3, 503: ὀρῶω 2.
 ὀρῶω Fem. Part. Hom. Hym. 4, 72; Ap. Rh. 4, 1722: ὀρῶω 2.
 ὀρῶω 2 Plur. Opt. Praes. für ὀρῶω, zusammengez. ὀρῶω Il. 8, 347 [201]: ὀρῶω 2.
 ὀρῶ (< ὀρῶω, ὀρῶω, ὀρῶω, ὀρῶω) Imper. Aor. Il. 2, 109: ὀρῶω 4.
 ὀρῶω Inf. Aor. Pind. O. 4, 20 A*; — Pind. O. 4, 11: ὀρῶω 4.
 ὀρῶω Part. Aor. Il. 2, 190: ὀρῶω 4.
 ὀρῶω Aor. Iter. Il. 9, 423 [53. 150]: ὀρῶω 4.
 ὀρῶω 1) (< ὀρῶω, ὀρῶω, ὀρῶω) Imper. Aor. 2 Il. 2, 126; Hym. 4, 176 [53. 150]: ὀρῶω 4.
 ὀρῶω 1) (< ὀρῶω, ὀρῶω) Imper. Aor. 2 Il. 8, 264 [53. 150]: ὀρῶω 4.
 ὀρῶω 3 Sing. Conj. Aor. Il. 2, 703: ὀρῶω 4.
 ὀρῶω 2 Plur. Conj. Aor. 1 Il. 2, 210: ὀρῶω 4.
 ὀρῶω 1) (< ὀρῶω, ὀρῶω, ὀρῶω) Imper. Aor. Od. 7, 342; Pind. Ol. 6, (107); Qu. Sm. 2, 268 [53. 150]: ὀρῶω 4.
 1) ὀρῶωμεν (< ὀρῶωμεν) 1 Plur. Conj. Aor. 1 für ὀρῶωμεν Il. 8, 16; Pind. 9, 8: ὀρῶωμεν 4.
 2) ὀρῶωμεν 1 Plur. Fut. Soph. Ant. 1060: ὀρῶωμεν 4.
 ὀρῶωω Fem. Part. Fut. Il. 9, 335: ὀρῶωω 4.
 ὀρῶω Fut. Soph. Ant. 1060 [53]: ὀρῶωω 4.
 ὀρῶωμεν (< ὀρῶωμεν) 1 Plur. Conj. Aor. Il. 9, 38: ὀρῶωμεν 4.
 ὀρῶω Vb. Aesch. Prom. 765: ὀρῶω 4.
 ὀρῶωω Inf. Aor. 1 Xen. An. 5, 8, 11: ὀρῶωω 14.
 ὀρῶωωω Fut. Med. κατ. Ar. Av. 394: ὀρῶωωω 14.
 ὀρῶωωω Vb. Xen. An. 1, 7, 14: ὀρῶωωω 14.
 ὀρῶωωω Aor. Od. 1, 25; — Il. 9, 440; — ας in δε. Luc. Ver. Hist. 2, 1; ὀρῶωωω κατ. Ar. Av. 475; — ας, — ας Thuc. 2, 76; δε. Isocr. 4, 90: ὀρῶωωω 14.

1) Baitsman Anal. Gr. 3. 96 Ann. 18 u. 3. 110, 2.

12 anregen, antreiben. 13 mit Ungestüm sich erheben und sich stürzen auf... 14 (aus)graben.

ὀρυξ(αμιν) Aor. Med. -ασθαι Ap. Rh. 3, 1031: ὀρύσσω 1.
 ὀρύξσας Fut. κατ- Xen. An. 5, 8, 9: ὀρύσσω 1.
 ὀρύξω Fut. -ομεν Il. η. 341: ὀρύσσω 1.
 ὀρυχθήσασθαι (< ὀρυχθήσασθαι) Fut. κατ- Ar. Av. 394 Elms. Bekker. Dind.: ὀρύσσω 1.
 ὀρυχθ(ην) Aor. Pass. -θείσθαι Pl. Critia. 158, c; κατορυχθῆναι: ὀρύσσω 1.
 ὀρυχθήσασθαι (< ὀρυχθήσασθαι) Fut. Pass. κατ- Ar. Av. μ. 394; δια- Luc. Tim. 53: ὀρύσσω 1.
 ὀρυχθεασθαι Inf. Aor. Od. θ. 371; ξ, 465: ὀρυχθῆναι 2.
 ὀρύων 3 Plur. Opt. Praes. Theocr. 13, 12; προ- Xen. Lac. 12, 2: ὀράω 3.
 ὀρώην 1 Sing. Opt. Praes. Pl. Theag. 130, c; Xen. An. 3, 3, 2; -η An. 4, 6, 12: ὀράω 3.
 ὀρώμαι 1 Sing. Praes. Med. Il. ν. 99 B*: ὀράω 3.
 1) ὀρώμεν 1 Plur. Ind. Praes. Pl. Rep. 507, c: ὀράω 3.
 2) ὀρώμεν 1 Plur. Conj. Praes. Pl. Phaedr. 276, a: ὀράω 3.
 3) ὀρώμεν 1 Plur. Impf. Od. α. 99: ὀράω 3.
 ὀρών (< ὀρών) Part. Soph. Ant. 154: ὀράω 3.
 ὀρώντε 3 Plur. Impf. Il. γ. 166: ὀράω 3.
 ὀρώρει Plisprf. Il. β. 810 Γ*; Hes. Th. 70, 703; Sc. 401; Ap. Rh. 7, 475; Qu. Sm. 1, 313, 2, 469: ὀρύμι 4.
 ὀρώρεται 3 Sing. Perf. Med. Od. τ. 371: ὀρύμι 4.
 ὀρωρίζεται 3 Plur. Perf. ep. Il. π. 834 [103]: ὀρίγω 5.
 ὀρίγω 5.
 ὀρώρη 3 Sing. Conj. Perf. 2 Il. ε. 610 B*: ὀρύμι 4.
 ὀρώρημαι Conj. Perf. Il. ν. 271: ὀρύμι 4.
 ὀρώρυγμαι (< ὠρύγμαι) Perf. Pass. -μῆτον Her. 4, 195; vgl. ὀρώρυγται (36. 37): ὀρύσσω 1.
 ὀρώρυγται 3 Sing. Perf. Pass. Her. 3, 60; vgl. ὀρώρυγμαι: ὀρύσσω 1.
 ὀρώρυγτο (< ὠρωρύγη) Plisprf. Her. 1, 185 Bekker (> ὠρυγτο); 1, 156; Pl. Critia. 118, c: ὀρύσσω 1.

ὀρώρυχα Perf. redupl. κατ- Pherecr. Com. Fr. 2, 327: ὀρύσσω 1.
 ὀοσιτο Impf. Od. σ. 154: -οντο β. 152: ὀοομαι 6.
 ὀσόμενος Part. Praes. Il. α. 105: ὀοομαι 6.
 ὀσσανθ(ην) Aor. Pass. -θῆσθαι Philem. Fr. Com. 4, 26, 27; Mach. Ath. 13, 57: ὀσφραίνομαι 7.
 ὀσσαντο (< ὀσφραίνεσθαι) Aor. 1 Her. 1, 80: ὀσφραίνομαι 7.
 ὀσφραντός Vb. Aristot. ὄφτη u. Plut. Symp. 6, 8, 5: ὀσφραίνομαι 7.
 ὀσφράομαι Praes. Antiphon. Athen. 7, 299, c; Reviv. 48, 616: ὀσφραίνομαι 7.
 ὀσφράται 3 Sing. Praes. Luc. Jup. Trag. 6, 221: ὀσφραίνομαι 7.
 ὀσφρίσθαι (< ὀσφραντο) Aor. 2 Eurpol. Fr. Com. 2, 233: ὀσφραίνομαι 7.
 ὀσφρήσασθαι Fut. Ar. Pax. 152: ὀσφραίνομαι 7.
 ὀσφρητός Vb. Sext. Emp. p. 296: ὀσφραίνομαι 7.
 ὀστούξομαι Fut. Med. Ar. Lys. 520: ὀστούξω 8.
 ὀτρεῖναι Inf. Aor. 1 Od. ε. 37: ὀτρίνω 9.
 ὀτρίναντος Gen. Part. Aor. 1 Il. α. 356: ὀτρίνω 9.
 ὀτρίνεις 3 Sing. Fut. Od. β. 253: ὀτρίνω 9.
 ὀτρίνεις 3 Plur. Opt. Aor. 1 Od. θ. 90: ὀτρίνω 9.
 ὀτρίνεις 3 Sing. Opt. Aor. 1 Od. θ. 306: ὀτρίνω 9.
 ὀτρίνισσα Fem. Part. Od. ε. 3: ὀτρίνω 9.
 ὀτρίνισκος (< ὀτρίνω) Impf. Iter. Il. ω. 24; Ar. Rh. 3, 653; ἐπ- Qu. Sm. 1, 171; 7, 166; Qu. Sm. 4, 195; 9, 231: ὀτρίνω 9.
 ὀτρύνω Fut. ep. Il. α. 55; -ων ν. 209: ὀτρίνω 9.
 ὀτρύνειν 3 Sing. Conj. Od. ε. 374: ὀτρίνω 9.
 ὀτρύνων (< ὀτρίνισκος) Impf. Il. π. 495: ὀτρίνω 9.
 ὀυλόμεν(ε) Voc. Part. Aor. 2 Med. dn Schadender Il. ε. 84: ὀλλυμι 10.
 ὀυλόμενη Fem. Part. Aor. 2 Med. -ης Il. ρ. 474; -η Od. λ. 410; -η

1 (aus)graben. 2 springen, tanzen. 3 sehen. 4 erregen, bewegen, Med. sich rühren; losstürmen auf...; sieh erheben. 5 (aus)strecken; hinstrecken, verleihen; Med. mit ὀρίζθην sich (aus)strecken. 6 sehen,

- Od. ϕ , 287; -*αν* Pind. P. 4, 293; -*ης* Hes. Th. 593; -*ας* Ap. Rh. 4, 1483; ὀλλυμι 10.
 οὐλόμενος Part. Aor. 2 Med. II. ξ , 84; -*ον* Pind. P. 10, 41; Hes. Th. 225; ὀλλυμι 10.
 οὐλοοθαι 2 Plur. Praes. ep. II. ω , 241 > ὀλοοσθαι Bekker, gebilligt von Lob. Techn. p. 162): ὀλομασ11.
 οὐτομασίν Ful. Ion. Her. 4, 47: ὀτομαίνω 12.
 οὐτόμασα Aor. Her. 4, 6: οὐτο-
 μάω 13.
 οὐρεον (< οὐρέων) Imprf. Ion. Hip-
 pocr. 2, 692: οὐρέω 14.
 οὐρήσθην Aor. Pass. Hippocr. 1, 142: οὐρέω 14.
 οὐρήσει (< οὐρέσεια) Plsrf. Hip-
 pocr. 5, 354: οὐρέω 14.
 οὐρησα (< οὐρήσεια) Aor. Ion. Hip-
 pocr. 2, 696: οὐρέω 14.
 οὐρήσομαι Fut. Med. att. Ar. Pax. 1266: οὐρέω 14.
 1) οὐρήσω Fut. Hippocr. 2, 228. 611: οὐρέω 14.
 2) οὐρήσοι Conj. Aor. Ar. Vesp. 395: οὐρέω 14.
 οὐσα Fem. Part. Soph. Tr. 1062; Isoer. 1^a, 171; Xen. Cyr. 3, 1, 32; -*ης* Thuc. 7, 53: αἶμι 15.
 οὐτά 3 Sing. sync. Aor. II. α , 376 [150]: οὐτάω 16.
 οὐτας Imprf. Od. χ , 356 [192a]: οὐτάω 16.
 οὐτάμεν (< οὐτάμεναι) Inf. sync. Aor. II. α , 132. 821; Hes. Sc. 33: [150]: οὐτάω 16.
 οὐτάμενος (< οὐτάμεν) Inf. ep. Od. τ , 449; ϕ , 68. 397; α , 301 [150]: οὐτάω, -άω 16.
 οὐταμίσην Part. II. ϕ , 518 [150]: οὐτάω 16.
 οὐτάμενος Part. II. ξ , 128. 379: οὐτάω 16.
 οὐτάμενος Part. -*όντος* Qn. Sm. 1, 241; -*όντος* Hes. Sc. 363: οὐτάω, -άω 16.
 οὐτάω Aor. II. ω , 528; Eur. H. F. 199; Qn. Sm. 1, 239: οὐτάω, -άω 16.
 οὐταος Imprf. iterat. Ion. II. ω , 745: οὐτάω, -άω 16.

- οὐταομένης Part. Perf. Pass. Od. λ , 536; Aesch. Ag. 1344: οὐτάω, -άω 16.
 οὐταστας Perf. Pass. II. λ , 661: οὐτάω, -άω 16.
 οὐτδω Fut. Eur. Rhes. 255: οὐτάω, -άω 16.
 οὐτηθείς Aor. Pass. II. θ , 537: οὐτάω, -άω 16.
 οὐτήσασκε Aor. Iter. II. χ , 375: οὐτάω, -άω 16.
 οὐτησε Aor. II. δ , 469: οὐτάω, -άω 16.
 ὤφελήσω Fut. Xen. Cyr. 7, 2, 28: ὀφείλω 17.
 ὤφελον (< ὤφελον) Imprf. II. λ , 68^a; -*ει* λ , 69^a: ὀφείλω 17.
 ὤφελον Part. Pl. Rep. 520, b: ὀφείλω 17.
 ὤφελος (< ὤφελος) 2 Sing. Aor. 2 II. γ , 40: ὀφείλω 17.
 ὤφειλε (< ὤφειλε) Imprf. II. β , 420: ὀφείλω 18.
 ὤφελισεν 3 Sing. Opt. Praes. II. π , 651; Od. γ , 334: ὀφείλω 18.
 ὤφελιστο Imprf. Med. II. ν , 524: ὀφείλω 18.
 ὤφελιον (< ὤφελον, ὤφελιον, ὤφελον) Od. θ , 312: ὀφείλω 17.
 ὤφελισον 3 Plur. Praes. II. α , 510: ὀφείλω 18.
 ὤφελον, -*ει* (< ὤφελον, ὤφελιον, ὤφελον) Aor. 2 II. τ , 367: ὀφείλω 17.
 ὤφθ(ην) Aor. Pass. -*θη* Pl. Symp. 178, c; Man. Ap. 4, 16: -*θῶον* (< -*θῶον*) Thuc. 3, 51; Isoer. 15, 49; Xen. Cyr. 4, 1, 17; -*θείην* Enr. Hipp. 321; -*θείη* Thuc. 6, 34; Xen. Hell. 2, 1, 4; 4, 3, 33; -*θείης* Her. 1, 10; Xen. Oec. 21, 7; Enr. l. A. 678; Isoer. 6, 94; -*θείς*, *θῆτος* Pl. Ax. 364, c; -*τα* παρ- Dem. 10, 8; -*θείσα* Pl. Rep. 517, b; -*αν* Her. 1, 9; -*ας* Tim. 47, a; vgl. ὤφθηται: ὀφάν 3.
 ὤφθίωος (< ὤφθῶος) 3 Plur. Conj. Pass. Her. 7, 127: ὀφάν 3.
 ὤφθηται Imper. Aor. Pass. Eur. Bacchi. 914: ὀφάν 3.
 ὤφθῆσομαι Fut. Pass. Eur. Tro.

schanen, ahnen. 7 riechen, wittern, spüren. 8 jammern; Pass. bejammert werden. 9 antreiben, anregen. 10 a. verderben, zerstören; δ . verlieren, wie θυμὸν, νυχὴν = sterben; Med. untergehen, nmkommen. 11 tadeln, schmähen, verschmähen. 12 (be)nennen, (auf)rufen. 13 (be)nennen, aussprechen. 14 harnen. 15 sein. 16 schlagen, verwunden, treffen. 17 schuldig sein, zu bezahlen haben. 18. (ver)mehren, vergrössern.

487; -ας Soph. Tr. 452; Isocr. 1, 17; -εται Pl. Phaedr. 239, c; -εσθαι Lys. 12, 90; 3, 34; -όμενος Luc. de Merced. 25, 682; ὄραίν 6.
 ὀφλεῖν¹⁾ Inf. Aor. Pl. Rep. 451, a (244); ὀφλισκάνω 2.
 ὀφλῆν¹⁾ Conj. Aor. 2 Pl. Leg. 843, b; Dem. 24, 103; ὀφλισκάνω 2.
 ὀφλήσω Fut. Eur. Hec. 327; Hell. 965; Ar. Pax. 173; Pl. Rep. 506, d; Phaedr. 117, a; Luc. Deor. D. 22, 2; ὀφλισκάνω 2.
 ὀφλοεῖ¹⁾ 3 Sing. Opt. Aor. 2 Pl. Leg. 778, c A¹; ὀφλισκάνω 2.
 ὀφλόν¹⁾ Neutr. Part. Aor. 2 Pl. Leg. 873, c; ὀφλισκάνω 2.
 ὀφλοντ-¹⁾ Stammform des Part. Aor. 2 ὀφλόν -όντος Dem. 30, 8; -τα Pl. Leg. 866, b; -τα 877, c; ὀφλισκάνω 2.
 ὀφλωμεν 1 Plur. Conj. Aor. Pl. Crat. 433, a; ὀφλισκάνω 2.
 ὀφλόν¹⁾ Part. Aor. 2 Pl. Leg. 745, a; Dem. 24, 55; ὀφλισκάνω 2.
 ὀφλωσι 3 Plur. Conj. Aor. 2 Pl. Leg. 856, d; ὀφλισκάνω 2.
 ὀχίσσας Inf. Pracs. Med. II, α, 403; φ, 77; ὀχέω 3.
 ὀχίσσον Imprf. Her. Od. λ, 619; ὀχέω 3.
 ὀχίστω Imprf. Her. 1, 31 [40]; ὀχέω 3.
 ὀχίσσας (< ὀχίσσας) Inf. Pracs. Pl. Lys. 208, a; ὀχέω 3.
 ὀχίστω (< ὀχίστω) Imprf. Hom. Hym. 217; ὀχέω 3.

¹⁾ Ueber die Betonung s. Lobeck zu Soph. Al. p. 154, Anm. 10.

²⁾ Ueber die Betonung s. Lob. zu Böttm. Ausf. Sprachl. 2, p. 262; dagegen Lehrs Aristarch p. 263.

ὀχίσοντας Acc. Plur. Part. Od. η, 211; ὀχέω 3.
 ὀχίων Part. Pracs. Od. φ, 302; ὀχέω 3.
 ὀχίσσομαι Fut. Med. II, α, 731; ὀχέω 3.
 ὀχῆθ(ην) Aor. Pass. -θῆναι Hippocr. 4, 250; ὀχῆθαι Luc. Lex. 2; ὀχέω 3.
 ὀχῆσω Fut. Aesch. Prom. 143; Eur. Or. 802; ὀχέω 3.
 ὀχῆσας Part. Aor. II, α, 517; π, 48; Hes. Th. 558; ὀχέω 4.
 ὀχῆσω Fut. sp. Qn. Sm. 3, 451; ὀχέω 4.
 ὀχλύντας 3 Plur. Pracs. für ὀχλύντας II, φ, 261; ὀχέω 5.
 ὄφται (< ὄφται) 2 Sing. Fut. II, δ, 353 B¹; Luc. Vitar. Auct. 6, 545; ὄραίν 6.
 ὄφται (< ὄφται) 2 Sing. Fut. II, φ, 620; Od. μ, 101; Eur. Cycl. 463; Phoen. 616; ὄραίν 6.
 ὄφασθ¹⁾ Inf. Fut. aus ὄφασθαι Od. γ, 357; ὄφτω, ὄραίν 6.
 ὄφασθαι Inf. Fut. II, ξ, 343 B¹; Soph. Ant. 1280; Eur. Alc. 1134; Xen. An. 1, 9, 28; Cyr. 1, 4, 10; ὄραίν 6.
 ὄφται s. u. ὄφται.
 ὄφται Fut. Eur. El. 1331; I. A. 1224; Ion. 563; Ar. Equ. 73; α, -φται u. -φται; -εται Soph. El. 1310; Eur. Alc. 506; H. F. 1412; Ar. Lys. 1094; Isocr. 7, 24; -μεθα Thuc. 1, 56; Pl. Pol. 307, c; -εσθαι Eur. I. A. 1026; -εσθαι Aesch. Suppl. 906; Eur. Hipp. 1101; Isocr. 3, 63; -ονται Xen. Cyr. 4, 2, 21; vgl. -εσθαι, -όμενος (364); ὄραίν 6.
 ὄφμενος Part. Fut. Od. ψ, 360; -μένη II, ξ, 20; -ος Pl. Parm. 163, b; ὄραίν 6.

II.

παγ(ην) Aor. 2 Pass. παγῆ in παρ- Ar. Fr. Com. 2, 1072; παγῆναι Pl. Rep. 530, d; παγῆν Phaedr. 246, c; παγόντες Aesch. Eum. 190; παγόντων Pl. Tim. 87, a; πῆγνυμι 7.

πάγειν 3 Plur. Aor. 2 Pass. ep. II, λ, 572; πῆγνυμι 7.
 πάγη (< ἐπάγη) Aor. 2 Pass. II, δ, 185. 528; ν, 283. 486; φ, 577; vgl. πῆγνυμι 7.

1 schuldig sein, zu bezahlen haben. 2 schuldig sein, bes. eine Strafe zu zahlen haben. 3 tragen, bringen, führen. 4 schweres Herzens sein. 5 beunruhigen, belästigen. 6 sehen. 7 fest machen, befestigen, hineinschlagen, stossen; *intrans.* fest, hart, steif werden; bes. gerinnen, gefrieren.

παγήσομαι Fut. 2 Pass. Thuc. 4, 92; Ar. Vesp. 437; -ησόμενον in κατα- Luc. Prom. siv. Caus. 1, 196; πρήνυμι 7.

πάθ Imper. Ar. Lys. 1317: παδάω, ηθάω 8.

παθῆ 3 Sing. Praes. Sophron. Fr. 46: παδάω, ηθάω 8.

παθεῖν Gen. Plur. Part. Greg. Cor. p. 185 Koen. Dindorf. (> παιδθεῖν od παιδδωῖν): παδάω, ηθάω 8.

παθίειν (< παθεῖν) Inf. Aor. 2 II. ε, 32; v, 198: πάσχω 9.

πάθεν (< ἐπαθεν) 3 Sing. Aor. 2 II. ω, 7: πάσχω 9.

πάθετε (< ἐπάθετε) 2 Plur. Aor. Od. κ, 272: πάσχω 9.

πάθη (< πάθησι) 3 Sing. Conj. Aor. 2 II. η, 567; Pl. Crat. 432, α: πάσχω 9.

πάθηε (< πάθηθα) 2 Sing. Conj. Aor. 2 Od. ε, 596: πάσχω 9.

πάθηθα (< πάθη) 2 Sing. Conj. Aor. 2 II. ω, 551: πάσχω 9.

πάθησι (< πάθη) 3 Sing. Conj. Aor. 2 II. λ, 570 B²: πάσχω 9.

πάθει 3 Sing. Opt. Aor. 2 II. ν, 670; Pl. Crat. 432, d: πάσχω 9.

πάθειν 3 Plur. Opt. Aor. 2 II. κ, 26; Xen. Cyr. 2, 3, 19: πάσχω 9.

πάθειμι 1 Sing. Opt. Aor. 2 II. ε, 321; φ, 274: πάσχω 9.

παθομεν (< ἐπαθομεν) 1 Plur. Aor. 2 II. φ, 442; Od. γ, 113: πάσχω 9.

πάθον (< ἐπαθον) 1 Sing. Aor. 2 II. ι, 321: πάσχω 9.

παθεύε- Stammform des Part. Aor. 2 Od. β, 174 B²; -ετ II. λ, 313; -ετ Od. μ, 27: πάσχω 9.

παθεύει Fem. Part. Aor. 2 II. χ, 431: πάσχω 9.

πάθω 1 Sing. Conj. Aor. 2 Od. ζ, 173; Pl. Ap. 36, b: πάσχω 9.

πάθωμι 1 Plur. Conj. Aor. 2 II. ν, 52; Od. ρ, 321; Xen. Cyr. 4, 1, 15: πάσχω 9.

παθῶν Part. Aor. 2 Od. ε, 377; φ, 184; π, 205; Pl. Rep. 362, α: πάσχω 9.

παθῶν 3 Plur. Conj. Aor. 2 II. κ, 538; Pl. Phaedr. 233, α: πάσχω 9.

παθεῖν (θη) Aor. 1 Pass. -θη Xen.

Equ. 10, 6; -θησας Pl. Rep. 526, b; -θειμεν Isocr. 8, 63; -θηρας Xen. Mem. 4, 2, 23; -θείς Pl. Leg. 695, d; -θείτε Rep. 442, α; -τες Leg. 641, b; -των, -θείας, -θείας Pl.: παιδεύω 10.

παιδευθήσομαι (< παιδεύσομαι)

Fut. Pass. Pl. Leg. 319, c; 376, c: παιδεύω 10.

παιδευο- Aor. -εαν Xen. Equ. 13, 15: παιδεύω 10.

παιδευο(αμην) Aor. Med. -άμενος Pl. Menex. 238, b: παιδεύω 10.

παιδεύσομαι (< παιδευθήσομαι)

Fut. Med. pass. Pl. Crit. 54: παιδεύω 10.

παιδεύσω Fut. Pl. Crit. 34, α; Enthyd. 272, d: παιδεύω 10.

παιδευτίον Vb. Pl. Rep. 402, c: παιδεύω 10.

παίηω (< παίω) Fut. poet. Ar. Nub. 1125; Lys. 459: παίω 11.

παίξομαι (< παίζομαι, παίζω)

Fut. Luc. D. Deor. 4, 3; Anth. 12, 46: παίζω 12.

παίζομαι (< παίζομαι, παίζω)

Fut. -ούντας Xen. Symp. 9, 2 von Cobet als Dorismus des Syrakusaners betrachtet (161): παίζω 12.

παίξω (< παίζομαι, παίζομαι) Fut.

sp. Anacreont. 41, 8; Anth. 12, 211: παίζω 12.

1) παίσο- Aor. παίσαι Xen. An. 5, 8, 12; παίσεις 13: παίω 11.

2) παίσο- Aor. ε. ἐπαίσα: παίξω 12.

παίσατε Imper. Aor. Od. θ, 251: παίξω 12.

παίσειν Imper. Aor. Soph. El. 1415: παίω 11.

παίστων Vb. Com. Fr. 2, 630: παίξω 12.

παίω (< παίηω) Fut. Eur. El. 688; Xen. An. 3, 2, 19; Cyr. 4, 1, 3: παίω 11.

παλαίμει Praes. aeol. Harod. mon. λ p. 23, 26: παλαίω 13.

παλαίσ(θη)ν Aor. 1 Pass. (211): παλαίω 13.

παλαίσσει (< ἐπαλαίσσει) Aor. Pind. N. 8, 27; -εον Her. 8, 21: παλαίω 13.

παλαίσσειν Opt. Aor. Her. 8, 21 (> παλήσειν): παλαίω 13.

8 springen, hüpfen. 9 eine Einwirkung erfahren. (er)leiden, erdulden. 10 erziehen, aufziehen, unterrichten, bilden. 11 schlagen, hanen, stossen, verwunden. 12 kindern; scherzen, spielen. 13 ringen.

παλαιστός Vb. *δυν.* Aesch. Suppl. 468 (211): παλαιώ 1.
 παλαιώ Fut. II. φ. 621; προσ-
 Pind. I. 3, 71: παλαιώ 1.
 παλαξέμεν Inf. Fut. Od. ν. 395:
 παλάσω 2.
 παλάσσω Impf. II. φ. 357: πα-
 λάσω 2.
 πάλῃω Praes. b5ol. Her. *μον.* λ. ρ. 43, 28: παλαιώ 1.
 παλύνας Part. Aor. Od. ξ. 429:
 παλύνω 3.
 παλύνω Impf. II. σ. 560: παλύνω 3.
 πάλω (< ἐπάλω) Aor. 2 *syn.* II. ο. 645; *ἐκ.* ν. 483 (150): πάλω 4.
 παῖ- Aor. πάτω Theoc. 10, 63 (66):
 πήγνυμι 5.
 πᾶω (< πῆω) Fut. Pind. O. 6, 3:
 πήγνυμι 5.
 παρ(η) Aor. 2 Pass. Her. 4, 94
 (245): πείρω 6.
 παρίνας (< παρήνω) Impf. Her. 8, 19, 9, 17, 122: παρίνω 7.
 παρίνας Impf. Her. 8, 19, 66:
 παρίνω 7.
 παρίνω- Aor. -αίμι Eur. H. F. 1313; -αίς Luc. Tim. 48, 161:
 παρίνω 7.
 παρίνω Fut. Soph. O. C. 1181;
 Ar. Ran. 1420; Dem. 37, 11: Luc.
 Char. 20: παρίνω 7.
 παρίνω- Aor. -αίμι Dem. 20, 151:
 παρίνω 7.
 παρᾶν- Aor. ε. ἐπάρᾶνα.
 παρηγόμῃσα (< παρηγόμῃσα)
 Perf. Xen. Hell. 2, 3, 36; Luc.
 Gall. 4 [83]: παρηγόμῃ 8.
 παρηγομήσθαι Inf. Perf. Pass.
 Dem. 44, 31; 54, 2: παρηγόμῃ 8.
 παρίνας 3 Plur. Praes. ep. II. ε. 192; ξ. 299; Od. ν. 247: πᾶριμι,
 dasein 9.
 παρίη 3 Sing. Opt. Praes. Pl. Phil. 60, c B⁷: πᾶριμι 9.
 παρίθη (< παρίθη) Aor. Pass. II. φ. 868 [268]: παρίημι 10.
 παρίθησαν 3 Plur. Opt. Aor. 1
 Pass. Pl. Enthyd. 303, b (> παρηγό-
 μῃσας): παρίημι 10.

παρίημι- 1 Plur. Opt. Praes. Pl.
 Parm. 127, a; Rep. 503, a (> πα-
 ρήμις): παρίημι 10.
 παρηγόμῃς Part. Perf. Pass. -μῃς
 Pl. Leg. 931, d: παρίημι 10.
 παρίημι 1 Sing. Soph. O. C. 1666:
 παρίημι 10.
 παρίημι Inf. Praes. Pl. Prot. 335,
 b: πᾶριμι 9.
 1) παρίη Part. Aor. 2 *ἀνα.* Her. 4,
 94: ἀναπᾶριμι 6.
 2) παρίη Part. Aor. 2 Pl. Leg. 691,
 c: παρίημι 10.
 παρίη Praes. *ion.* st. παρίη
 Theoc. 5, 89; 8, 79: παρίηται,
 daneben, vorbereiten.
 παρηγόμῃσα (< παρηγόμῃσα) Aor.
 Thuc. 3, 67 (> παρηγόμῃσα); Luc.
 Amor. 20: παρηγόμῃ 8.
 παρηγόμῃς (< παρηγόμῃς) Impf.
 Aesch. 3, 37; Dem. 17, 22: πα-
 ρηγόμῃ 8.
 παρίη- Part. Aor. 2 -ήμι Pl.
 Phaedr. 236, e; -ήμι Soph. 267, a;
 -ήμι Leg. 778, a: παρίημι 10.
 παρίημι Fut. Med. Lys. 12, 42;
 Dem. 30, 32: παρίημι 11.
 πᾶρις Imper. Aor. 2 Pl. Symp. 199,
 b: παρίημι 10.
 πᾶρις (< παρίημι) 3 Plur. ep.
 II. λ. 75: πᾶριμι dasein.
 παρηγόμῃσας 3 Plur. Her. 9,
 100: παρηγόμῃσας 12.
 παρίηται 3 Sing. Fut. Pl. Parm.
 944, d: πᾶριμι 9.
 παρίη Vb. Pl. Leg. 796, c: πᾶ-
 ριμι 9.
 παρίη (< παρίη) Conj. ep. und *ion.*
 πᾶριμι, dasein.
 παρίη (< παρίη) Part. ep. u. *ion.*
 Od. θ. 491: πᾶριμι, dasein.
 παρίη 3 Sing. Conj. Praes. Pl. Symp.
 200, c: παρίημι 10.
 παρηγόμῃς Impf. Her. Ap. Rh. 4,
 1740; Mns. 39: παρηγόμῃ 13.
 παρηγόμῃσα Aor. Eur. Hec. 298;
 Pl. Ax. 364: παρηγόμῃ 13.

1 ringen. 2 besprengen, besfloeken, beschmutzen. 3 (auf, be)streuen.
 4 schwingen, schleudern, werfen; Med. sich schwingen, sich rasch, leb-
 haft bewegen. 5 fest machen, befestigen; hineinschlagen, -stossen; *ἐντράν.*
 fest, hart, steif werden; bes. gerinnen, gefrieren. 6 durchbohren, durchstechen,
 spießen. 7 zureden, (auf-, er-)muntern, warnen, raten. 8 gesetzwidrig han-
 deln. 9 dasein. 10 nach-, los-, fahren lassen. 11 darreichen, geben, schenken.
 12 zürsten, bereiten. 13 zureden, ermuntern, ermahnen. 14 verleiten;

παρηγορήσομαι Fut. Med. als Pass. Hippocr. 1, 1215; Aetiae p. 139, 29; παρηγορίω 13.
 παρήν 3 Sing. Imprf. ep. II. 9, 417; πάρεμι 9.
 παρήναι 1 Plur. Imprf. Pl. Symp. 194, e; πάρεμι 9.
 παρήν 1 Sing. Imprf. Pl. Leg. 679, b; Critia 115, a (319); πάρεμι 9.
 παρηγόησεν Aor. Pass. Hippocr. 3, 79; παραινώ 7.
 παρήναι (< παρίναι) Imprf. Thuc. 1, 139; Xen. Mem. 1, 3, 8; An. 1, 1, 2; παραινώ 7.
 παρήναι Perf. Isocr. 2, 54; Epist. 2, 1; παραινώ 7.
 παρήναι Aor. Soph. Phil. 1434; Xen. Hell. 1, 1, 27; παραινώ 7.
 παρήναι Perf. Pass. Thuc. 7, 69; παραινώ 7.
 παρηγόρηκα (< παρατέρμηκα) Perf. Dio. Cass. 39, 59; Diod. Sic. 16, 61; παραινώ 8.
 παρηγόρησα (< παρατέρμησα) Aor. Thuc. 3, 67 (> παρατέρμησα); παραινώ 8.
 παρηγόρησεν (< παρατέρμηναι) Imprf. Lys. 3, 17; Dio. Cass. 63, 18 (33); παραινώ 8.
 παρήπαε Aor. 2 Od. 5, 498 in Tim.; παραπαίω 14.
 παρήπαεν Aor. 2 Il. 5, 360; παραπαίω 14.
 παρήσω Fut. Pl. Rep. 377, b; παρήμι 10.
 παρήν 2 Plur. Imprf. Pl. Symp. 176, e; πάρεμι 9.
 παρίδω 3 Plur. Praes. Pl. Rep. 560, d; (373); παρήμι 10.
 παρίεις Part. Praes. Pl. Rep. 374, e; παρήμι 10.
 παρδν Neutr. Part. Praes. Pl. Leg. 857, e; πάρεμι 9.
 παρδν- Stammform des Part. παρδν, -δντος Pl. Symp. 200, e; πάρεμι 9.
 παρδσα Fem. Part. Pl. Leg. 680, e (319); πάρεμι 9.
 παρρησιάζεσθαι Inf. Praes. Dem. 18, 177; παρρησιάζομαι 15.
 παρρησιάζομαι Fut. Pl. Charm. 156, a; Lach. 179, e; παρρησιάζομαι 15.

1) παρδμεν 1 Plur. Conj. Praes. Xen. Cyr. 8, 1, 5; πάρεμι 9.
 2) παρδμεν 1 Plur. Conj. Aor. 2 Pl. Leg. 751, a; παρήμι 10.
 παρδν Part. Praes. Pl. Leg. 917, a (319); πάρεμι 10.
 παρδνησα (< ἐπαρδνησα) Aor. Dio Cass. 45, 26; παραινώ 20.
 παδσα Inf. Aor. δια- Hippocr. 1, 43; δμ- Pl. Lys. 210, a; παδσω 3.
 παδσαις 3 Sing. Opt. Aor. Ap. Rh. 3, 806; πάρεμι 17.
 1) παδμενος Part. Aor. Med. V. T. Macc. 3, 1, 18; παδσω 3.
 2) παδμενος Part. Aor. -μενα Aesch. Ag. 1382; παδμομαι 16.
 παδμην (< ἐπαδμην) Aor. II. 9, 76; παδμαι 17.
 παδαντες 3 Plur. Aor. Ap. Rh. 2, 1190; Qu. Sm. 9, 534; πάρεμι 17.
 παδασθαι (< παδασσθαι) Inf. Aor. II. 5, 487; ε, 160; Qu. Sm. 7, 50; Soph. Ant. 202; πάρεμι 17.
 παδ(ην) Aor. Pass. Antiphanes Fr. Com. 3, 125, 126; ἐπ- Pl. Rep. 405, e; παδσω 3.
 1) παδμομαι Fut. -μενα Aesch. Eum. 177; πάρεμι 17.
 2) παδμομαι Fut. Aesch. Sept. 1036; πάρεμι, παδμομαι 16.
 παδμενδ' Aor. Od. 5, 87; κ, 58; πάρεμι 17.
 παδμενος Part. Aor. Od. α, 124; -μεν δ, 61; πάρεμι 17.
 παδασσθαι (< παδασσθαι) Inf. Aor. Od. κ, 354; Ap. Rh. 1, 1072; πάρεμι 17.
 παδτις Vb. Ar. Pax. 1074; παδσω 3.
 παδω Fut. κατα- Ar. Equ. 99; παδσω 3.
 παταξ- Aor. πατάξ Pl. Leg. 879, e; παταξον Soph. Phil. 748; -δτω κατα- Antiphanes Fr. Com. 3, 119, 120; πατάξω Soph. Aat. 1097; Ar. Av. 759; Lys. 637; Pl. Gorg. 527, d (> πατάξαι); Xen. Cyr. 12, 6; -ας Eur. H. F. 1087; Lys. 1, 26; Dem. 21, 38; πατάσσω 18.
 πατάξω Fut. Ar. Lys. 637; Theocr. 1, 49; πατάσσω 18.
 πατήσομαι Fut. Med. (376); πατήσω 19.
 πατήσω Fut. πατ- Luc. Phis. 52, 619; Navig. 22; πατήω 19.

verlocken. 15 freimüthig, offen reden, handeln. 16 kosten von . . . , zehren. 17 erwerben; Perf. besitzen. 18 laut klopfen, schlagen; klapper(n). 19 gehen, wandeln; tr. (zer)treten. 20 sich beim Wein schlecht betragen; tr. misshandeln.

παύε Imper. Od. ω , 543: παύω 1.
 παύμενος Inf. Od. α , 22: παύω 1.
 παύεο Imper. Il. ϵ , 260: παύω 1.
 παύεσθαι 3 Plur. Imper. Od. β , 169: παύω 1.
 παύεσκον Imperf. iter. Od. φ , 315: Soph. Ant. 963: παύω 1.
 παύετο (< παύοντο) Imperf. Il. ω , 17: παύω 1.
 παύε(ην) Aor. Pass. -ῆται Thuc. 2, 77: παύω 1.
 παύεσθαι (< παύομαι) Fut. Pass. Thuc. 1, 81: παύω 1.
 1) παύσαι Inf. Aor. Il. η , 331: Soph. Ant. 280: Xen. An. 2, 5, 2: παύω 1.
 2) παύσαι Imper. Aor. Med. Pl. Phaedr. 262, ϵ : Gorg. 481, ϵ : παύω 1.
 παύσαιμην Opt. Aor. Med. Eur. Ion. 152, 153: παύω 1.
 παύσαιμην 1 Sing. Pl. Ale. I. 104, ϵ : -μεθ' Ar. Ran. 1532: Isocr. 8, 62: -μεθα 12, 14: παύω 1.
 παύσαιντο 3 Plur. Opt. Aor. Med. Pl. Symp. 190, ϵ : παύω 1.
 παύσαισθε 2 Plur. Opt. Aor. Med. Thuc. 1, 84: παύω 1.
 παύσμεθα 1 Plur. Aor. Med. Il. ω , 42: παύω 1.
 παύσμεν 1 Plur. Aor. Od. ν , 274: παύω 1.
 παύσμενος Part. Aor. -ας Il. β , 100: -ον ϵ , 55: ω , 354: -ος Her. 4, 134: Dem. 23, 122: -όντος Thuc. 1, 21: παύω 1.
 παύσαν 3 Plur. Aor. Od. δ , 659: παύω 1.
 παύσας Part. Aor. -σας Il. α , 909: Xen. Hell. 6, 2, 13: παύω 1.
 παύσασθαι Inf. Aor. Med. Qu. Sm. 3, 188: Lys. 32, 28: Xen. Cyr. 7, 2, 7: Theocr. 4, 26: παύω 1.
 παύσασθε 2 Plur. Imper. Aor. Od. ν , 180: Eur. Or. 1240: παύω 1.
 παύσατε (< παύοντο) 3 Sing. Aor. Med. Il. λ , 267: παύω 1.
 παύσατον Dual. Aor. -σας Soph. O. C. 1113: παύω 1.
 παύσε(ν) (< ἐπαυσε) 3 Sing. Aor. Il. μ , 389: Ar. Rh. 4, 777: παύω 1.
 παύσειεν Opt. Aor. Il. α , 192: Ar. Rh. 4, 712: παύω 1.

παύεσθαι Inf. Fut. Med. Od. β , 198: Isocr. 6, 48: 20, 16: vgl. -ομαι: παύω 1.
 παύσῃ (< παύσῃ) 3 Sing. Conj. Aor. Od. δ , 35: Isocr. 5, 98: παύω 1.
 παύσῃσθε 2 Plur. Conj. Dem. 8, 77: παύω 1.
 παύσῃς (< παύσῃ) 3 Sing. Conj. Aor. Il. δ , 191: παύω 1.
 παύσῃται 3 Sing. Conj. Aor. Pl. Rep. 426, α : Luc. Bis. Aceus. 24: παύω 1.
 παύσομαι (< παύομαι) Fut. Med. Od. ζ , 174: Eur. Bacch. 1360: Cyl. 341: Or. 1161: -αι Med. 1052: -σται 93: Thuc. 3, 32: Dem. 9, 1: 21, 100: -όμεθα Isocr. 4, 134: -οσθε Isocr. 15, 304: -ονται Hes. Op. 175: Isocr. 14, 18: Pl. Rep. 457, ϵ : παύω 1.
 παύσονται Fem. Part. Il. α , 207: παύω 1.
 παύσονται Vb. Pl. Rep. 391: Isocr. 15, 175: παύω 1.
 παύσω Fut. Il. ϵ , 72: Pl. Gorg. 481, ϵ : Xen. Cyr. 8, 6, 3: Isocr. 5, 121: παύω 1.
 παύσωμαι 1 Sing. Conj. Aor. Med. Xen. Cyr. 5, 1, 17: Dem. 20, 162: παύω 1.
 παύσωμεθα 1 Plur. Conj. Aor. M. Az. Equ. 579: Isocr. 8, 13: 64: Isocr. 15, 66: παύω 1.
 παύσωμεθα 1 Plur. Conj. Aor. Med. Qu. Sm. 8, 456: παύω 1.
 παύσωναι Inf. Aor. Aesch. Suppl. 618: παύω 1.
 παύσωνται Praes. Med. Luc. Vet. Hist. 1, 22: -ωνται Anach. 20: παύω 1.
 παύσῃσθε(ν) Part. Aor. Pass. $\theta\eta$ Ar. Ach. 791: παύσῃσθαι Aesch. Sept. 770: παύω 1.
 παύσῃς 3 Sing. Praes. cp. st. παύσῃ Od. δ , 380, 469: παύω 1.
 παύσῃμεν Inf. Pind. N. 7, 95: παύω 1.
 παύσῃς (< παύσῃ) 2 Sing. Imper. Il. α , 214: β , 360: παύω 1.
 παύσῃσθαι Inf. Pass. Eur. I. A. 726: παύω 1.

1 aufhören machen, abbringen; Pass. aufhören. 2 zureden, ermahnen, ermahnen. 3 fesseln, (fest)binden. 4 dick, feist, fett, stark machen. 5 bewegen, gewinnen, überreden, überzeugen. 6 trinken. 7 hungern,

πειρίθην 3 Dual. Imprf. Med. II. β, 834: *πείθω* 5.
πείθῃ 3 Sing. Conj. Od. α, 541: *πείθω* 5.
πείθῃς 2 Sing. Praes. Pl. Prot. 310, d: *πείθω* 5.
πείθουθε 2 Plur. Conj. Praes. M. Lys. 34, 5; Xen. Cyr. 5, 1, 4: *πείθω* 5.
πειθήσομαι Fut. Pass. Xen. Cyr. 5, 1, 4: *πείθω* 5.
πείθηται 3 Sing. Conj. Praes. Med. II. α, 150: *πείθω* 5.
πειθαίετο 3 Plur. Opt. Praes. Med. II. ρ, 229: *πείθω* 5.
πειθοισθε 2 Plur. Opt. Praes. M. Thuc. 6, 34; Dem. 8, 71: *πείθω* 5.
πείθον (< *πείθω*) 2 Sing. Imper. Praes. Eur. Hel. 1392; Isoer. 1, 16: *πείθω* 5.
πειθόμεθα 1 Plur. Conj. Praes. Med. II. β, 139 Γ²: *πείθω* 5.
πειθοντες 3 Plur. Conj. Praes. M. II. β, 364: *πείθω* 5.
πείν od. *πῖν* (< *πείν*, *πείνω*, *πίνω*) Inf. Aor. (Praes.) st *πείν*, *πίνω* Anth. 11, 140: *πίνω* 6.
πεισῆ (< *πεισῆ*) 3 Sing. Praes. Aristot. H. A. 9, 32 (> *πεισῆ*): *πεισάω* 7.
πεισῆν (< *πεισῆ*) Inf. Praes. sp. Plut. Aristid. 25 (219): *πεισάω* 7.
πεισάοντες Part. Praes. II. π, 758 [191]: *πεισάω* 7.
πεισάοις Opt. Aor. Anth. 11, 402; Luc. Epigr. 50, 5: *πεισάω* 7.
πεισάω (< *πεισῆ*) Fut. dor. sp. Anth. 11, 402: *πεισάω* 7.
πεισάων Part. Praes. II. γ, 25 [191]: *πεισάω* 7.
πεισῆ (< *πεισῆ*) 3 Sing. Praes. Ar. Equ. 1270; Pl. Rep. 439, d: *πεισάω* 7.
πεισήμενος (< *πεισῆ*) Od. v, 137: *πεισάω* 7.
πεισῆν (< *πεισήμενος*) Inf. Praes. Aristophan. Fr. Com. 3, 360. 361 Pl. Gorg. 496; Luc. Dial. Mort. 17, 1 (219): *πεισάω* 7.
πεισῆς (< *-άω*) Fut. Xen. Mem. 2, 1, 17: *πεισάω* 7.
πεισῆ 3 Sing. Conj. Pl. Eryx. 401, d: *πεισάω* 7.
πεισῶν Part. Praes. Pl. Leg. 936,

b; *-ών* Xen. Hell. 1, 1, 23; *-ών* Pl. Gorg. 494, b; *-ας* Rep. 521, a: *πεισάω* 7.
πείρα (< *πείρα*) Aor. *πείραν* II. α, 623; Od. τ, 422; *δρα-* Her. 4, 103: *πείρω* 8.
πείραθ(ην) Aor. Pass. gleicher Bedeutung mit *-σ(αμην)* (388) - *θῶ* Pl. Phaed. 63, b; *-θῆ* Isoer. 5, 120; *-θῶν* Rep. 189, e; Isoer. 6, 91; *-θη* Pl. Soph. 239, b; *-θῆναι* Xen. Cyr. 6, 3, 6; Isoer. 18, 39: *πείρω* 9.
πείραθης s. u. *πείραθ(ην)*.
πείρας Part. Aor. *δρα-* Her. 4, 103: *πείρω* 8.
πείρασ- Aor. *-ας* Thuc. 4, 70; *-ας* in *ἐπ-* 7, 17: *πείρω* 9.
πείρασ(αμην) gleicher Bedeut. mit *-θην* (388) Aor. Med. *-ας* Imper. Pl. Gorg. 474, a: *πείρω* 9.
πείρασας Part. Aor. Thuc. 4, 70. 121. 125; 7, 36. 42: *πείρω* 9.
πείρασας 2 Plur. Imper. Aor. Soph. O. C. 1276: *πείρω* 9.
πείρασεν Inf. Fut. Thuc. 4, 43; 7, 32. 37; 6, 90: *πείρω* 9.
πείρασθαι Inf. Praes. Pass. Thuc. 4, 92: *πείρω* 9.
πείρασθε 2 Plur. Imper. Pl. Menex. 247, a: *πείρω* 9.
πείρασθαι (< *πείρασθαι*) Fut. Pass. als Act. Aesch. Prom. 325; Soph. O. C. 959; Eur. Or. 704; Med. 724; Lys. 7, 4; *-μεθα* Thuc. 3, 54; *-σται* Pl. Leg. 715; *-μεθα* Aesch. Ag. 851; *-σμεν* Thuc. 2, 85: *πείρω* 9.
πείρασθαι (< *πείρασθαι*, *πείρασθαι*) Fut. Pass. als Act. Ar. Ach. 748: *πείρω* 9.
πείρασ Fut. Thuc. 4, 43: *πείρω* 9.
πείρατον Vb. Pl. Phaedr. 246, b: *πείρω* 9.
πείραθεις 2 Sing. Opt. Aor. Pass. II. λ, 386: *πείρω* 9.
πείραθειν 1 Plur. Opt. Aor. Pass. Od. π, 305: *πείρω* 9.
πείραθήμενος (< *πείραθῆναι*) Inf. Aor. Pass. Od. φ, 213: *πείρω* 9.
πείραθην (< *πείραθῆναι*) Aor. Pass. II. τ, 384: *πείρω* 9.

hungrig sein, wohnach dursten. 8 durchbohren, durchstechen, spießen. 9 versuchen, sich bemühen, streben; erproben, kennen lernen.

πειρηθῆναι (< πειραθῆναι) Inf. Aor. Pass. II. v. 349; Hes. Sc. 359; Her. 4, 80; πειράω I.
 πειρηθῆτον 2 Dual. Aor. Pass. II. v. 444; πειράω I.
 πειρηθῆτω 3 Sing. Imper. Aor. Pass. II. v. 553; πειράω I.
 πειρηθῆμεν 1 Plur. Aor. Pass. II. v. 381; πειράω I.
 πειρησάμεν 1 Sing. Opt. Aor. Od. v. 113; πειράω I.
 πειρησάμενος Part. Aor. Med. Her. 1, 64; 7, 35; πειράω I.
 πειρήσαντο 3 Plur. Aor. Od. v. 371; πειράω I.
 πειρήσασθε 2 Plur. Aor. Med. Od. v. 135; πειράω I.
 πειρήσατο Opt. Aor. Med. Od. v. 119; v. 410; w. 238; πειράω I.
 πειρήσασθε 2 Plur. Fut. Pass. II. v. 107; πειράω I.
 πειρήσεσθαι 3 Sing. Fut. Pass. Od. v. 150; πειράω I.
 πειρήσεται (< πειράσεται, πειρασῶναι) Fut. Med. II. β. 73 B⁺; v. 279; Her. 2, 163; πειράω I.
 πειρήσῃ (< πειράω) Fut. Ion. II. v. 30 [11]; πειράω I.
 πειρήσῃ Imper. Med. Pl. Phaedr. 272; πειράω I.
 πειρήσῃ 3 Sing. Opt. Praes. Her. 1, 68; 4, 139; 6, 138 [112, 175]; πειράω I.
 πειρήσῃ 1 Sing. Conj. Praes. Med. Pl. Symp. 212, b; Pl. Phaedr. 95, b; πειράω I.
 πειρήσῃ 1 Sing. Opt. Praes. Xen. Cyr. 2, 4, 12; πειράω I.
 πειρήσῃ 3 Plur. Opt. Praes. Thuc. 1, 25; πειράω I.
 πειρήσῃ 3 Sing. Opt. Pl. Rep. 599, b; Isocr. 5, 77; πειράω I.
 πειρ- Stammform des Aor. -πειρ Eur. Ale. 48; Med. 941; Xen. Symp. 4, 18; -η Eur. Hel. 1396; -ῶν Pl. Rep. 327, c; -τε Dem. 9, 74; -ων Xen. Mem. 2, 1, 13 a; πειρ-σας; -ας Ar. Ran. 68; -ων Thuc. 7, 58; -ων in κατὰ Eur. Hel. 825; πειρ- Soph. Phil. 624; -ον Eur. Med. 9; -ον Pl. Phaedr. 232, d; πειρ-ω 3.
 πειρ(α)ν Aor. Med. -ων Dem. 35, 43; πειρ-ω 3.

πείσας Part. Aor. dor. Pind. N. 6, 37; πείσω 3.
 πείσας 2 Sing. Opt. Aor. 1 Eur. Med. 325; πείσω 3.
 πείσασθαι Fem. Part. Aor. Pind. N. 5, 28; πείσω 3.
 πείσασθαι 2 Sing. Fut. Med. II. v. 74; πείσω 3.
 πείσας Fut. II. v. 386; -ας II. v. 132; πείσω 3.
 πείσας Opt. Aor. Od. ε. 123; πείσω 3.
 πείσῃ (< πείσῃ) Inf. Fut. II. v. 357; πείσω 3.
 πείσῃ (< πείσῃ) Inf. Fut. ep. II. v. 315; v. 37; πείσω 3.
 1) πείσασθαι Inf. Fut. Od. v. 132; Pl. Crat. 436, b; πείσω 4.
 2) πείσασθαι Inf. Fut. Med. Her. 6, 11; Pl. Theaet. 183, d; Dem. 9, 48; πείσω 3.
 πείσ(η)ν Aor. Pass. -ῆ Isac. 2, 18; -ῆτε Lys. 28, 16; Thuc. 1, 35; -ῶν Dem. 22, 63; πείσῃ Soph. El. 986; Phil. 485; -ῃ Lys. 1, 20; -τε Dem. 22, 11; -ων Pl. Rep. 415, c; Eur. Bacch. 325; -ῃ Xen. Hipp. 1, 22; Thuc. 3, 42; -ῶν Soph. O. C. 1414; Isocr. 6, 65; -ῃ Eur. Bacch. 325; -ῃ Soph. El. 409; -ων Isocr. 14, 5; -ῃ Thuc. 6, 75; πείσω 3.
 πείσῃ 3 Sing. Fut. Pass. Soph. Phil. 624; Xen. Cyr. 5, 1, 6; -ῃ Pl. Soph. 248, c; πείσω 3.
 πείσῃ Opt. Fut. Xen. Cyr. 7, 3, 101; πείσω 4.
 1) πείσῃ Fut. Aesch. Ch. 781; Soph. Ant. 67, 69, 1067; Eur. Suppl. 1008, 1227; -ων Her. 2, 146; -ῃ Eur. I. A. 829; Pl. Rep. 404, c; -ῃ Ap. 38, a; vgl. πείσονται u. 1); πείσω 5.
 2) πείσῃ Fut. Od. β. 134; Aesch. Sept. 263; -ων Pl. Prot. 318, d; Parm. 188, b; Dem. 21, 211; -ῃ Pl. Gorg. 513, a; πείσω 4.
 1) πείσονται 3 Plur. Fut. II. v. 154; v. 157; Od. π. 280; Pl. Crit. 44, c; πείσω 3.
 2) πείσονται 3 Plur. Fut. Her. 6, 9; Xen. Cyr. 5, 9, 24; πείσω 4.

1 versuchen, sich bemühen, streben; erproben, kennen lernen. 2 kosten von ..., zehren. 3 bewegen, gewinnen, überreden, überzeugen. 4 eine

πέρυσι Inf. Aor. Od. α, 524; ε, 336: πέρυσι 1.

περυσίαθ' 3 Sing. Opt. Aor. Med. Soph. O. C. 602: πέρυσι 1.

πέρυσιας 1 Sing. Opt. Aor. Od. φ, 374; Ar. Thesm. 57, 69; Pl. Ep. 314, ε: πέρυσι 1.

περυσαντ- Stammform des Part. Aor. πέρυας: -όντος Pl. Leg. 698, ε; -τες Rep. 422, δ; Od. α, 38: πέρυσι 1.

πέρυας Part. Aor. Il. ε, 27; -ον Eur. Med. 774; Pl. Symp. 198, ε; -αντες Leg. 698, ε; -ες Rep. 422, δ: πέρυσι 1.

πέρυασθαι Inf. Aor. Med. Soph. O. T. 556: πέρυσι 1.

πέρυς Aor. Hom. Hym. 5, 335: πέρυσι 1.

πέρυς 3 Sing. Fut. Od. α, 34: πέρυσι 1.

πέρυσσας 2 Sing. Opt. Aor. Od. α, 350: πέρυσι 1.

πέρυσσεν 3 Sing. Opt. Aor. Od. ι, 635; Pl. Prot. 329, ε: πέρυσι 1.

πέρυσσιν Inf. Fut. Il. φ, 48; Soph. El. 380: πέρυσι 1.

περυσμένας (< πέρυσαν) Inf. Fut. Od. α, 454: πέρυσι 1.

πέρυρας Fut. Med. Eur. H. F. 1421: πέρυσι 1.

πέρυρον Imper. Il. ε, 310; Soph. Ai. 826: πέρυσι 1.

περυσά Fut. dor. Theocr. 5, 141: πέρυσι 1.

1) πέρυσι Fut. Od. α, 93; ε, 167; Eur. Med. 947; Suppl. 357; Xen. Hell. 6, 1, 14; Pl. Ep. 313, δ; vgl. πέρυσεν, πέρυες: πέρυσι 1.

2) πέρυσι Conj. Aor. Od. ζ, 255; -τες Eur. Tro. 171; -ων Dem. 3, 31: πέρυσι 1.

πέρυσσεν 1 Plur. Conj. Aor. Il. ν, 383: πέρυσι 1.

περυσήμενος Inf. Pres. Od. α, 120: πέρυσι 2.

περυσίον Fut. Aesch. Fr. 176 (D.): πέρυσι 2.

πέρυσι (< πέρυσσι) Perf. Alcibi. 34, 2 Bergk: πέρυσι 3.

περυσίον Opt. Perf. 2 Esop. in Schol. Il. ζ, 241: πέρυσι 3.

περυσία Part. Perf. Od. φ, 355: πέρυσι 4.

πέρυσιας Perf. Pass. πέρυσσας Fr. Com. anonym. 4, 634 α Lob.

zu Phryn. p. 249, ε: πέρυσι 5.

περυσίδεναι Perf. Pl. Rep. 606; Xen. Cyr. 1, 6: πέρυσι 6.

περυσίδεναι, -τας Perf. Pass. Xen. Cyr. 2, 3, 13; -εσθαι Isoer. 5, 82; -ένος Pl. Rep. 942, ε Δ*; Isoer. 15, 306: πέρυσι 6.

1) πέρυσια (< πέρυσια) Perf. Menand. Com. Fr. 4, 237: πέρυσι 5.

2) πέρυσια Perf. simpl. ep. V. T. Num. 22, 28; ὅπερ- Ar. Eccl. 1118; Dem. 50, 34; Luc. Imag. 9; Catapl. 27; εἰς- Xenarch. Fr. Com. 3, 614: πέρυσι 7.

περυσίθαι Inf. Perf. Pass. Phaedr. 265, ε: πέρυσι 5.

περυσίθαι Imper. Perf. Pass. Pl. Phaedr. 278, b; 265, ε: πέρυσι 5.

1) πέρυσιας (< πέρυσιας) Perf. Pass. α. u. πέρυσσας: πέρυσι 5.

2) πέρυσιας Perf. Pass. ἐν- Athen. 12, 543 (211): πέρυσι 7.

πέρυσσας 3 Sing. Perf. Pass. Her. 4, 77; Ar. Thesm. 1227: πέρυσι 5.

πέρυσι (< πέρυσια) Perf. ep. Pl. Dem. 9 Lob. zu Phryn. p. 200, ε: πέρυσι 5.

περυσίμενος Part. Perf. Il. ζ, 255: Δ*; Ar. Rh. 3, 1045; Hes. Op. 731; Qu. Sm. 8, 365: πέρυσι 8.

περυσίμενος Perf. Anth. 12, 90: πέρυσι 9.

περυσίμενος Perf. Pass. Anth. 9, 411; Luc. Asin. 10 (211): πέρυσι 9.

περυσίμενος 3 Sing. Pluprf. Il. ι, 98; μ, 186; ν, 400: πέρυσι 8.

πέρυσι Perf. Pass. -τας Aesch. Ch. 410; -μένη 524: πέρυσι 10.

περυσίον Part. Perf. ἐν- Il. γ, 355 [45]: πέρυσι 10.

πέρυσι, -τας Perf. Plud. P. 8, 73, 90; Aesch. Ag. 835; Ch. 191; Hypoer. 2 (72). 2; Archyt. Pyth.

Stob. Flor. 72, 18; Xen. An. 3, 3, 18; Luc. Ion. 675: πέρυσι 11.

περυσίον Inf. Aor. Ar. Vesp. 646: πέρυσι 12.

1 schicken, senden. 2 klagen, trauern, traurig sein. 3 fest machen, befestigen; hineinschlagen, -stossen; *intrans.* fest, hart, steif werden; bes. gerinnen, gefrieren. 4 eine Einwirkung erfahren, (er)leiden, erdulden. 5 kindern; scherzen, spielen. 6 erziehen, aufziehen unterrichten, bilden. 7 schlagen, hauen, stossen, verwunden. 8 besprengen, beflecken, beschmutzen. 9 ringen. 10 schwingen, schleudern, werfen; *Med.* sich schwingen, sich

πεπαιθῆς Conj. Aor. Pass. Heracl. 159: πεπαῖν 12.
 πεπαιθῆσμαι Fut. Pass. Xen. Cyr. 4, 5, 41: πεπαῖν 2.
 πίπαρμαι Perf. Pass. II. α, 246; ε, 399; λ, 633; Qn. Sm. 3, 144; 5, 390; Hes. Op. 203; Archil. Fr. 77; Lue. Tragod. 298; προσ- Aesch. Prom. 113; ἀμ- Ar. Aeb. 796: πεῖν 13.
 πεπαρρησίασμαι Perf. aet. u. pass. Bed. Dem. 4, 51; -μεν Isocr. 15, 10: παρρησιάζομαι 14.
 πεπαρρήνηκα¹⁾ Perf. Aesch. 2, 154; Heniochus Fr. Com. 3, 563: παρρηνίω 15.
 πεπαρρήνημαι²⁾ Perf. Pass. Lue. Jur. Tr. 14: παρρηνίω 15.
 πεπάσθαι Inf. Perf. Eur. Andr. 641; H. F. 1426; Solon. St. Fl. 9, 25: πάσμαι 11.
 πίπαρμαι Perf. Pass. Diod. Sic. 1, 72; Plut. M. 505; Sulla 2; Aristot. περὶ ζῴων I, 4, 3, 2: πάσων 16.
 πεπάσμεν Plsperf. II. α, 642: πάσμαι, πατόμαι 17.
 πεπάσμαι (< πάσμαι) Fut. Pempel. in Stob. Fl. 79, 52: πάσμαι 11.
 πίπαστο (< πίπαστο) Plsperf. Long. Past. 1, 12: πάσων 16.
 πεπάταμαι Perf. Pass. Lu- Od. σ, 327: πατάσων 18.
 πεπάτηκα Perf. Ar. Av. 471; -ήμενον Dem. 7, 45: πατίω 19.
 πίπαυκα Perf. Dem. 20, 70: παύω 20.
 πίπαυμαι (< πέπαυμαι) Perf. Pass. Aesch. Prom. 615; Soph. Phil. 1250; Ar. Thesm. 709; Lys. 24, 6; Her. 2, 135; -ται Aesch. Sept. 837; -ται Lys. 16, 20: παύω 20.
 πεπαυμένος Perf. Pass. Soph. Ai. 279; Pl. Prot. 328, e; -μένος Lys. 19, 6: παύω 20.
 πεπαύσθαι Inf. Perf. Pass. Thuc.

5, 16; Dem. 18, 266; Lue. Scyth. 2, 862: παύω 20.
 πίπαυμαι (< πίπαυμαι) Perf. Pass. Her. 1, 54; Soph. Ant. 91; Tr. 587; Pl. Prot. 525; Euth. 278; Lue. Rhetor. Pracs 26: παύω 20.
 πίπαυω 2 Sing. Imper. Perf. Dem. 24, 64: παύω 20.
 πίπαικα Perf. Lys. 26, 7; Pl. Euthyd. 272, e B⁷; Xen. An. 6, 4, 10; Isocr. 14, 15: πείθω 21.
 πεπεινίαι Inf. Perf. Dem. 20, 14: πείθω 21.
 πεπεικώς Part. Perf. Dem. 19, 20, 74; -κότες 144: πείθω 21.
 πεπεινήκα Perf. Pl. Rep. 606, a: πείνω 22.
 1) πεπειράμαι Perf. Pass. Ar. Vesp. 1129; Fr. Com. 30: πείρω 23.
 2) πεπειράμαι Perf. Pass. als Aet. Soph. Fr. 516; 3, 5; Dem. 18, 59: πείρω 23.
 πεπειράντας Perf. Pass. Od. η, 37; Soph. Tr. 581 [102]: πείρω 23.
 πεπειράσθαι Inf. Perf. Pass. Fr. Com. 2, 50: πείρω 23.
 πεπειράσθω Imper. Perf. Pass. Ar. Vesp. 1129: πείρω 23.
 πεπειράτο 3 Sing. Plsperf. Her. 7, 125: πείρω 23.
 πεπειρήμαι (< πεπειράμαι) Perf. Pass. Od. γ, 23; Her. 9, 46; -ήμενος 4, 159 [11]: πείρω 23.
 πεπεισθαι Inf. Perf. Thne. 5, 40; Pl. Rep. 368, a; Xen. Oec. 6, 11: πείθω 21.
 πίπεισθαι Imper. selten Aesch. Eum. 599: πείθω 21.
 πίπεισμαι Perf. Pass. Pind. O. 1, 165; Aesch. Pers. 697; Eur. El. 578; Xen. Cyr. 6, 1, 2; Isocr. 8, 33; -ται Dem. 20, 49: πείθω 21.
 1) πίπερμαι Perf. Pass. -μένον Ar. Plut. 1126; vergl. πίπεπται: πίπτω 24.
 2) πίπερμαι Perf. Pass. πεπεμμένος Dem. 23, 159; Dio. Cass. 50, 13; 56, 22: πίπτω 1.

¹⁾ Eust. El. M. Moeris p. 332.

²⁾ Vgl. Lob. Phryn. 154.

rasch, lebhaft bewegen. 11 erwerben, Perf. besitzen. 12 weie, gar, reif machen, mildern. 13 durchbohren. 14 freimüthig, offen reden, handeln. 15 beim Wein sebleecht, übermüthig handeln. 16 (auf-, be-)streuen. 17 kosten von ... zehren. 18 laut klopfen, seblagen; klappe(r)n. 19 zer-, (be-)treten; gehen, wandeln. 20 aufhören machen, abbringen; Pass. aufhören. 21 bewegen, gewinnen, überreden, überzeugen. 22 hungern, hungrig sein, wornach dursten. 23 versuchen, sich bemühen, streben; erproben, kennen lernen. 24 πίπτω spätere Form für πίπω erweichen, weich machen.

πέμπται 3 Sing. Perf. Pass. Aesch. Sept. 473; προ- Thuc. 7, 77: πέμπω 1.
 πεπένθηκα Perf. Luc. Demon. 25; συν- (Dem.) 60, 33: πενθένω 2.
 πεπένθηκα Perf. συν- Dem. 33: πενθένω 2.
 πίμπται 3 Sing. Perf. Pass. Ar. Pax. 869: πίπτω 3.
 πεπέρακα Perf. Aesch. Pers. 65; Xen. Laced. 4, 7: περάω 4.
 πεπεράνθαι Inf. Perf. Pass. Pl. Men. 75, e; Gorg. 472, b: περαίνω 5.
 πεπεράνθω 1 Sing. Conj. Perf. Pass. Pl. Leg. 736, b: περαίνω 5.
 πεπέρανται Perf. Pass. Pl. Rep. 502, e: περαίνω 5.
 πεπίρασμαι Perf. Pass. Pl. Parm. 145, 158; Aristot. öfter; Pol. 4, 40 (235): περαίνω 5.
 πεπερημένος Part. Perf. Pass. Pl. φ. 58: περάω 4.
 πεπίσκα Part. perf. sp. δια- Diod. Sic. 17, 115: πετάννυμι 6.
 πεπίτασμαι (< πεπίταμαι) Perf. Pass. Anth. 9, 656; εκ- Her. 1, 62 (Orac.); παρα- Polyb. 33, 3: πετάννυμι 6.
 πέπυγα (< πέπαγα) Perf. -ειν) Pl. γ. 135; Aesch. Ch. 67; Soph. Ai. 819; Eur. Il. F. 1393; Pl. Rep. 530, d A*: -αι in παρα- Isocr. 1, 46: πήγνυμι 7.
 πεπηγέται Inf. Perf. Dem. 4, 8; παρα- Luc. Amor. 1: πήγνυμι 7.
 πίπηγμαι Perf. Pass. συν- Ar. An. 2, 21; 5, 12; Dion. Arch. 5, 56: πήγνυμι 7.
 πεπηγώς Part. Perf. συν- Luc. Ver. Hist. 2, 3; -γός Pl. Tim. 58, e; -γός Nonn. 3, 9, 139; -γός Nonn. 1, 59: πήγνυμι 7.
 πεπήδηκα Perf. Aesop. Fab. 14 (Heusing.); εκ- Xen. Hell. 7, 4, 37; είσ- Polyb. 12, 9: πηδάω 8.
 πεπηδηκέν Perf. είσ- Dem. 57, 49 (1314): πηδάω 8.

πίπηκτο Plsperf. Nonn. 1, 270: πήγνυμι 7.
 πεπηλάκισμαι Perf. Pass. in προ-σται Dem. 21, 7; -μένους Dem. 21, 195: (προ)πηλακίζω 9.
 πεπήλωτι Part. Perf. sp. u. selten Nonn. Dion. 14, 152: πάλλω 10.
 πίπηχα Perf. selten Dio. Cass. 40, 40: πήγνυμι 7.
 1) πεπίασμαι Perf. Pass. Aelian. N. A. 13, 25; κατα- Pl. Leg. 807; (235): παίω 11.
 2) πεπίασμαι Perf. Pass. Hippiatr. p. 121, 33: παίω 12.
 πεπίγμαι (< πεπίσμαι) Perf. Pass. Hippocr. 3, 73: πείζω 13.
 πεπίεσμαι (< πεπίεσμαι) Perf. Pass. Hippocr. 5, 196; εκ- 2, 270: πείζω 13.
 πεπιθήειν Inf. Aor. 2 Pl. ε. 184; Hom. Hym. 4, 7, 33; Ap. Rh. 3, 536 [45]: πείδω 14.
 πεπιθήσθαι Inf. Aor. 2 Med. Qu. Sm. 8, 459 [45]: πείδω 14.
 πεπιθήσω (< πεπιθήσω) Fut. Pl. γ. 323 [48]: πείδω. πείδω 14.
 πεπίθοιμεν 1 Plur. Opt. Aor. 2 Pl. α. 100; Ap. Rh. 3, 470 [45]: πείδω 14.
 πεπίθοιμι 1 Sing. Opt. Aor. 2 Ap. Rh. 4, 417 [45]: πείδω 14.
 πεπίθοιτο Opt. Aor. 2 Med. -θεισ Pl. α. 204; -δοιτο Qu. Sm. 1, 601 [45]: πείδω 14.
 πεπίθομεν 1 Plur. Conj. Aor. 2 Pl. ε. 112: πείδω 14.
 πείπιθον Aor. 2 Ap. Rh. 1, 961 [45]: πείδω 14.
 πεπιθόν (< πεθών) intr. Part. Aor. 2 Pind. 1, 3, 90: πείδω 14.
 πεπίθοιτο 3 Plur. Aor. 2 Med. Ap. Rh. 1, 163; Qu. Sm. 1, 117; 12, 84: πείδω 14.
 πεπιθούσα Fem. Part. Aor. 2 Pl. ο. 26: πείδω 14.
 πεπιθόνται 3 Plur. Conj. Aor. 2 Qu. Sm. 12, 40: πείδω 14.

1 schicken, senden. 2 klagen, trauern, traurig sein. 3 πίπτω spätere Form für πίσω erweichen, weich machen. 4 durchdringen, durchstechen, durchbohren; durchfahren, -schiffen, -reisen. 5 beendigen, vollenden; Pass. sich endigen; in Erfüllung gehen, geschehen. 6 ausbreiten, entfalten; Pass. sich verbreiten. 7 fest machen, befestigen, hineinschlagen, -stossen; intrans. fest, hart, steif werden; bez. gerinnen, gefrieren. 8 springen, hüpfen. 9 mit Koth bewerfen, misshandeln, beschimpfen. 10 schwingen, schleudern, werfen; Med. sich schwingen, sich rasch, lebhaft bewegen. 11 fett, feist machen, mästen. 12 zusammendrücken, fassen, fest nehmen. 13 (zusammen)drücken, drängen. 14 bewegen, gewinnen, über-

πεπίστευκα Perf. Antiphanes Fr. Com. 3, 91; Dem. 21, 221; 23, 147; -κῆναι Pl. Gorg. 454, d; -κῆς Dem. 21, 117; -κότες 6, 6; -ων 19, 12; πιστεύω 15.
πεπίστευμαι Perf. Pass. -ται Dem. 23, 68; πιστεύω 15.
πεπλάγισμαι Perf. Pass. Soph. O. T. 137; πλαγάζω 16.
πέπλαγμα (< πέπλεγμαι) Perf. Pass. Aesch. Sept. 896; πλήσω 17.
πέπλακα Perf. sp. Dio. Cass. 67, 7; Diod. Sic. 15, 11; πλάσσω 18.
πεπλάγηκα Perf. Pl. Leg. 655, c; πλάνω 18a.
πεπλάγημαι Perf. Pass. Pl. Pol. 263, a; Isocr. 15, 265; -ῆσθαι Her. 7, 6; πλάνω 18a.
πέπλασθαι, *πέπλάσθω* κ. υ. *πέπλασμα*.
πέπλασμαι Perf. Pass. -ται Dem. 52, 12; -μένος -ν Aesch. Prom. 1030; Eur. Ion. 830; Dem. 45, 68; Theocr. 7, 44; *πεπλάσθω* Pl. Rep. 588, d; *πεπλάσθαι* in ἀνα- Luc. Prom. κ. Cauc. 17; πλάσσω 18.
πέπλεγμαι Perf. Pass. -μεθα Eur. Baech. 500; -μένη Andr. 995; -μένα Hec. 7, 72; -ησι 7, 85; -κται Pl. Theaet. 202, b; -χθαι Soph. 240, b; πλέω 19.
πέπλευκα Perf. Eur. Hel. 407; -ας Soph. Phil. 71; -αμεν Eur. I. T. 1040; -ατε Soph. Phil. 404; -κῆναι Dem. 56, 49; -κῆς, -κότων Dem. 50, 22; -κῆς Thuc. 8, 108; πλέω 20.
πέπλευσμαι Perf. Pass. Xen. Cyr. 6, 1, 16; Dem. 58, 12 (211); πλέω 20.
πέπλεχα Perf. ἱμ- Hippocr. 1, 519; πλέω 19.
πέπληγα (< πέπληγα) Perf. 2 ll. κ, 763; Ar. Av. 1350; Xen. An. 6, 1, 5; πλήσω 17.
πέπληγμαι Perf. Pass. Aesch. Ag. 1343, 1164; Eur. Hipp. 341 B⁺; -κται Aesch. Suppl. 283; -μεθ⁺ Aesch. Pers. 1007; -μεθα Eur. Rhos. 867; vgl. -μένος, *πεπλήχθαι*; πλήσω 17.
πεπληγυμένο Part. Perf. Pass.

Aesch. Ag. 1345; Eur. Ale. 856; Ar. Ach. 1218; Thuc. 2, 60; 8, 38; -μένους in ἐκ- Xen. An. 5, 9, 12; πλήσω 17.
πεπληγόμεν Aor. 2 ep. ll. μ, 162 [45]; πλήσω 17.
πέπληγον (< ἐπέπληγον) Aor. 2 ll. ψ, 363 [45]; πλήσω 17.
πεπληγο - Staminform des Part. Perf. -ότες Qu. Sm. 5, 91; πλήσω 17.
πεπληγυῖα Fem. Part. Perf. ll. κ, 763; Od. κ, 238, 319; Qu. Sm. 3, 548; πλήσω 17.
πεπληγώς Part. Aor. 2 ll. β, 264; γ, 497; Qu. Sm. 4, 559; πλήσω 17.
πέπληθα Perf. κ. -θῆς, -θῆναι; πλέω 25.
πέπληθῆναι Inf. Perf. Pherecrates, Fr. Com. 2, 265; πλέω 25.
πέπληθῆναι Part. Fem. Perf. Qu. Sm. 9, 393; 11, 160; -αν Theocr. 20 (22), 38; πλέω 25.
πέπληθῶς Part. Perf. Man. Ap. 4, 81; πλέω 25.
πέπληκα Perf. ἱμ- Pl. Ap. 23, c; -ας Luc. Deor. Com. 14; -κῆς Dion. 3; πέμπλημι 21.
πέπληξμαι (< πληγῆσμαι) Fut. 3 Eur. Hipp. 804; Ar. Equ. 371; Pl. Theaet. 180, a; πλήσω 17.
πέπλησῖακα Perf. Pl. Theaet. 144, a; Isocr. 12, 203, 229; πλησίζω 22.
πέπλησμαι Perf. Pass. δια- Andoc. 1, 125; ἀνα- Luc. Jur. Trag. 33; κατα- Antiphanes Fr. Com. 3, 101; vgl. *πεπλήσθαι* Luc. Alex. 25; πέμπλημι 21.
πέπληχα (< πέπληγα) Perf. Xen. An. 6, 1, 5; πλήσω 17.
πεπλήχθαι Inf. Perf. Pass. ἐκ- Xen. An. 2, 4, 26; Hell. 4, 8, 5; Cyr. 7, 5, 21; κατα- Dem. 37, 43; πλήσω 17.
πεπλωκότα Part. Perf. Eur. Hell. 561; πλώω 23.
πέπνευκα Perf. ἱμ- Pl. Phaedr. 262, d; ἀντα- Iamblich. Stob. Fl. 5, 67; -κότες Eur. Phoen. 1151; πνώω 24.
πέπνευμαι (< πέπνευσμαι, πέπνευμαι) Perf. Pass. ἱμ- Schol. Ap. Rh. 4, 1381; πνώω 24.

reden, überzeugen. 15 glauben, (ver)trauen, sich verlassen. 16 in die Quere stellen, auf die Seite wenden. 17 schlagen, stossen, verwunden. 18 bilden, formen, gestalten. 18a in die Irre führen, verführen. 19 flechten, knüpfen, schlingen. 20 schiffen. 21 voll machen, (er-, an)füllen. 22 sich nähern, nahe kommen, nahe sein. 23 schiffen, schwimmen. 24 wehen, blasen, hauchen. 25 voll sein; fr. anfüllen.

πίπνυσσας (< πίπνυμαι, πίπνυμαι) Perf. Pass. sp.: πνύω 1.
 πίπνυσμαι Perf. Pass. -μένον Ar. Vesp. 511; -μένα Metagen. Fr. Com. 2, 753: πνύω 2.

πεννυμένος Part. Perf. Pass. II. γ, 203 Γ²; Hes. Op. 729; Qu. Sm. 13, 391; Ar. Vesp. 511; Polyb. 6, 47, 53: πνύω 1.

πίπνυσαι 2 Sing. Perf. II. ω, 377: πνύω 1.

πεννυθῶσαι Inf. Perf. II. ψ, 440: πνύω 1.

1) πίπνυο 2 Sing. Plsperf. Od. ψ, 210: πνύω 1.

2) πίπνυσσολμπερ. Theogn. 29: πνύω 1.
 πιπόθηκα Perf. Anth. Pal. 11, 417: ποθίω 3.

πειποίηκα Perf. Isac. 1, 21; Pl. Phaedr. 60, d; -κώς Isocr. 18, 19: ποίω 4.

πειποιῶμαι 3 Sing. Opt. Perf. Thuc. 8, 108: ποίω 4.

πειποιήσας Perf. Pass. Andoc. 4, 22; -μένη Pl. Rep. 601, d: ποίω 4.

πειποιήσας Inf. Perf. Pass. Pl. Hipp. 363, b; ποίω 4.

πειποιήσας Fut. 3 pass. Hippocr. 2, 632: ποίω 4.

πίποιθα 1 Sing. Perf. 2 II. γ, 96; Od. π, 71; ψ, 132; Qu. Sm. 2, 79; Pind. O. 1, 103; Eur. Ale. 1215; Rhcs. 991: ποίω 5.

πειποῖσθαι 3 Plur. Perf. II. δ, 325: ποίω 5.

πίποιθι 3 Sing. Perf. 2 Od. π, 98, 116; Hes. Op. 373: ποίω 5.

πειποιῖθα 1 Sing. Plsperf. Od. δ, 334; θ, 181: ποίω 5.

πειποιῖθι Plsperf. Qu. Sm. 5, 137: ποίω 5.

πειποθίνας Inf. Perf. Aesch. Prom. 225; Ch. 297; Thuc. 2, 42: ποίω 5.

πειποιῖθις 2 Sing. Conj. Perf. 2 II. α, 524; Od. γ, 344: ποίω 5.

πειποιθίη 3 Sing. Opt. Perf. Ar. Ach. 940: ποίω 5.

πειποιθόμεν 1 Plur. Conj. Perf. st. πεποιθόμεν Od. κ, 335: ποίω 5.

πειποθούτ- Stammform des Part. Perf. -θώς, -θῶτα Ar. Rh. 4, 274; -θῶτα 1463; -θῶτες II. μ, 135.

153; Qu. Sm. 2, 204; -θῶτας II. ρ, 234: ποίω 5.

πειποιῖω 1 Sing. Conj. Perf. 2 Od. ω, 329: ποίω 5.

πειποιθῶς Part. Perf. II. ε, 299; γ, 471; Qu. Sm. 4, 184; 5, 210; Aesch. Pers. 79; Sept. 530. 672; Eur. Hel. 154: ποίω 5.

πειπολίμῃκα Perf. Isocr. 4, 156; Dem. 15, 17: ποίω 6.

πειπολεμήσας Fut. δια- Thuc. 7, 14: ποίω 6.

1) πεπολίτευμαι Perf. Med. Pl. Leg. 676, b; Dem. 18, 10: ποίω 7.

2) πεπολίτευμαι Perf. Pass. Isocr. 6, 45: ποίω 7.

πίπομαι Perf. Pass. Theogn. 417; δα- Od. χ, 56; προ- Dem. 3, 22: ποίω 8.

πίπορκα (< πίπορκα) Perf. ungebräuchl. Eust. p. 790, 11; Lob. Par. 13: ποίω 9.

πίπορκα Perf. Thuc. 7, 12; vergl. -ίνας; -ώς Luc. Meretr. D. 8, 2: ποίω 9.

πειπορμέναι Inf. Perf. Xen. Cyr. 6, 2, 11; Dem. 7, 9; Luc. Symp. 27: ποίω 9.

πειπόρμαι Perf. Pass. Pind. P. 9, 93; Theocr. 13, 14: ποίω 10.

πειπορήτω 3 Sing. Plsperf. Ar. Rh. 1, 752: ποίω 10.

πειπόνῃκα Perf. Ar. Pax. 820; προ- Luc. Quom. h. ser. α. 16: ποίω 10.

1) πεπόνῃμαι Perf. Med. Her. 2, 63; Pl. Phil. 5^a, e: ποίω 10.

2) πεπόνῃμαι Perf. Pass. Soph. Tr. 955; Pl. Phaedr. 232: ποίω 10.

πειπόνῃτο Plsperf. II. ο, 447: ποίω 10.

πίπονθα Perf. Od. γ, ο; Soph. O. C. 595; Isocr. 19, 2; -ον 18, 4; -αμεν Ar. Lys. 714; Thuc. 6, 11; Isac. 5, 25; -ατο Isocr. 8, 114; -αον Xen. Cyr. 5, 2, 25; Dem. 1, 7: ποίω 11.

πειπόνθαι (< επεπόνθαι) Plsperf. Theocr. 10, 1: ποίω 11.

πειπονθίνας Inf. Perf. Eur. Suppl. 790; Ar. Vesp. 946; Thuc. 3, 65: ποίω 11.

1 wehen, blasen, hauchen. 2 (er)sticken, erwürgen, erdrosseln; dämpfen, schmoren. 3 wünschen, verlangen, begehren. 4 machen, thun. 5 bewegen, gewinnen, überreden, überzeugen. 6 kriegführen, kriegen. 7 den Staat verwalten, einrichten. 8 trinken. 9 schicken, senden.

πεπόνθη 3 Sing. Conj. Perf. Pl. Rep. 576, a: πάσχω 11.
 πεπόνθης 2 Sing. Perf. Tbeocr. 7, 83; 10, 1 [159]: πάσχω 11.
 πεπόνθοι Opt. Perf. Pl. Parm. 140, a; -οιεν Hipp. mai. 301, a: πάσχω 11.
 πεπόνθοισιν 1 Plur. Opt. Perf. Pl. Hipp. mai. 301, a: πάσχω 11.
 πεπονθοε- Stammform des Part. Perf. -θότος Soph. Ai. 523; -θότες Isoer. 14, 9; -θός Pl. Phaedr. 264, d; -θόσιν Lys. 12, 57; 19, 4: πάσχω 11.
 πεπονθυία Fem. Part. Perf. Pl. Hipp. mai. 300, b: πάσχω 11.
 πεπονθώς Part. Perf. Soph. O. C. 873; Pl. Lys. 25, 15; Isoer. 18, 9: πάσχω 11.
 πέπορδα Perf. Ar. Nub. 392: πέρδω 12.
 πέπορδειν Plsperf. Ar. Vesp. 1305: πέρδω 12.
 πέπορδυνας Perf. Med. Pl. Rep. 266, c Dem. 53, 6: πορεύω 13.
 πέπορκεν Perf. [Dem.] 26, 17: πορεύω 14.
 πέπορσας Perf. Pass. -σας Lys. 29, 7; -σας Dem. 43, 3; -μένης Isoer. 15, 278: πορεύω 14.
 πέποσθε 2 Plur. Perf. st. πεπόνθατε II. γ, 199: πάσχω 11.
 πέποσχα Perf. st. πέπονθα Stesich. bei Pbot. p. 412, 21; Epiebarm. im El. M. p. 662, 11: πάσχω 11.
 πεπόταμαι (\leq πεπότημαι) Perf. Pass. -σας Aesch. Enn. 378; Pers. 669; Eur. El. 177. 564; ἐν- Tbeocr. 11, 69 (72) vgl. πεπότηται, πεπότητο: πέτομαι 15.
 πεποτήται (\leq πεποτάνται) 3 Plur. Perf. II. β, 90 [101]: ποτάωμαι poet. = πέτομαι 15.
 πεπότημαι (\leq πεπόταμαι) Perf. Pass. II. β, 90; Ar. Rh. 1, 1097; Qu. Sm. 7, 43; Ar. Nub. 319: πέτομαι 15.
 πεπότητο Plsperf. Hes. Sc. 148; Nonn. 2, 219: πέτομαι 15.

πέπραχα Perf. 2 intr. Pind. P. 2, 73; Eur. Alc. 246; H. F. 1375; Ar. Plut. 629; Pl. Rep. 603, e; trans. -ας Ar. Equ. 683; -ότες Menand. Fr. 75 (-ä-201): πράσσω 16.
 πέπραγματ- Perf. Pass. a, πεπραγμένος und πίπρακτας: πράσσω 16.
 πεπραγμάτευμαι Perf. act. Isoer. 11, 1; Pl. Phaedr. 100, b; pass. Parm. 129, e; Ar. 22, b: πραγματεύω 17.
 πεπραγμένος Part. Perf. Pass. -μένος Thuc. 5, 46; Pl. Pol. 267, e; -μένος Isoer. 17, 3; -μένων Pind. O. 2, 15: πράσσω 16.
 πεπραγε- Stammform des Part. Perf. -ότος Eur. Rhes. 804; -ότα Suppl. 329; H. F. 707; Ar. Nub. 1269; -ότες Heracl. 499; -ότας Or. 87; -όσιν Alexis Fr. Com. 3, 429: πράσσω 16.
 πίπραχα Perf. Psend. Anacr. 14, 11; Isaac. 7, 31; Dinarch. 1, 71; Dem. 37, 19; vgl. πεπρακέναι, -λός, -κότ-: πίπρασκω 18.
 πεπρακέναι Inf. Perf. Xen. An. 7, 8, 6: πίπρασκω 18.
 πίπρακτας 3 Sing. Perf. Pass. Aesch. Ag. 551; Eur. Hipp. 680; Pl. Leg. 866, d: πράσσω 16.
 πεπρακώς Part. Perf. Dem. 19, 102: πίπρασκω 18.
 πίπραμαι Perf. Pass. Soph. Phil. 978; Andoc. 1, 79; ἐν- Dem. 9, 39; πεπραμένος Aesch. Ch. 132; -μένος Dem. 46, 6; vgl. πεπράσθαι: πίπρασκω 18.
 πεπράσμαι (\leq πρᾶσμαι) Fut. 3 Soph. O. C. 861; Eur. Heracl. 980; Ar. Av. 847; Plut. 1027, 1200: πράσσω 16.
 πεπράσθαι Inf. Perf. Pass. Lys. 30, 27; Dem. 39, 17: πίπρασκω 18.
 πεπράσσομαι Fut. 3 Ar. Vesp. 179; Theopomp. Fr. Com. 2, 822. 823; Xen. An. 7, 1, 36: πίπρασκω 18.
 πεπραυμένος Part. Perf. Pass. Aelian. N. A. 4, 16: πρᾶνν 19.

⁷⁾ Dorisch in Chören der Tragiker.

10 arbeiten, sich anstrengen; bewerkstelligen, verfertigen. 11 eine Einwirkung erfahren, (er)leiden, erndiden. 12 perdere. 13 bringen wohin, fahren, überfahren, über Wasser und Land senden. 14 führen wohin, herbeischaffen, ausmitteln, verschaffen, bereiten. 15 fliegen. 16 durchdringen, ansichten, erlangen, erreichen. 17 eine Sache, ein Geschäft betreiben, sich womit abgeben, beschäftigen. 18 verkaufen. 19 besänftigen, mildern, lindern, beschwichtigen.

πείραχα Perf. Plut. in Com. Fr. 669; Menand. Com. Fr. 4, 254; Xen. Cyr. 3, 1, 15; 5, 5, 14; 7, 5, 42; An. 5, 7, 29; 5, 2, 32; Dem. 19, 17; Aristot. Nic. Eth. P. 1110: *πείρασσι* 1.
πείραχθαι Inf. Perf. Pass. Pl. Eutyphr. 8, c; Isae. 5, 7; Isocr. 12, 127; Dem. 16, 19: *πείρασσι* 1.
πείραβεννα Perf. -ας Ar. Ach. 610; -έννας in συμ- Dem. 19, 188; *πείραβεννός* Dem. 9, 188; *πείραβένν* 6.
πείραβεννας Perf. Pass. -ένθας Dem. 19, 240; -έννεν 19, 241, 242: *πείραβένν* 6.
πείρηχα (< *πείρηχα*) Perf. Her. 2, 112: *πείρησσι* ion. n. ep. gleich *πείρασσι* 1.
πείρηχμαι Perf. Pass. Her. 9, 1: *πείρασσι* 1.
πείρηχα Perf. sp. *ἴμ*- Aleiphr. 1, 32; *ἴμ*- (Hippocr.) Epist. 3, 308: *πείρηχμι* 2.
πείρηχίνος Perf. II. *φ*, 58: *πείρασσι* 3.
πείρησμαι (< *πείρηχμαι*) Perf. Pass. Pherecr. Com. Fr. 2, 287; *ἴμ*- Ar. Vesp. 36; Lys. 322; Her. 8, 144: *πείρηχμι* 2.
πείρησσι Imper. Perf. Pherecr. Ath. 3, 15, b: *πείρηχμι* 2.
πείρησθαι Fut. -ετας in *ἴμ*- Her. 6, 9: *πείρηχμι* 2.
πείρηχα (< *πείρηχα*) Inf. Perf. ion. -έντας Her. 5, 106: *πείρησσι* 1.
πείρησμαι Perf. Pass. *ἴμ*- Ar. Pax. 1135; *ἴμ*- Pl. Symp. 193 (211): *πείρη* 4.
πείρημίνος Part. Perf. Eur. I. A. 582; -*ν* Pind. P. 4, 60; Aesch. Ag. 68; Eur. Rhes. 634; Tro. 340; Xen. Hell. 6, 3, 6; Mem. 2, 1, 33; -*μένον* Eur. Hell. 1660; -*μένον* Alexis Fr. Com. 3, 394, 395; -*μένον* Eur. Hell. 1646; -*μένη* Soph. Ant. 1337; Eur. Ale. 147; -*αν* Pind. N. 4, 43: *πείρη* 5.
πείρωται Perf. Pass. II. *ο*, 329; Ar. Rh. 1, 904; 4, 709; Pyth. Aur.

Carm. 9; Aesch. Prom. 519, 816; Eur. Ale. 21: *πείρω* 5.
πείρωτο Plsperf. Hes. Tb. 664, 476; Qu. Sm. 9, 327; *πείρωθ'* Antiph. Fr. Com. 3, 133: *πείρω* 5.
πείταμαι (< *πείτασμαι*) Perf. Pass. *ν*. *πείτανται*, *πείταται*: *πείτάννυμι* 7.
πείταμένος Part. Perf. -*μένος* II. *φ*, 531; -*μένον* Ar. Rh. 2, 407, 1148, 1273; -*μένα* in *ἴμ*- Pind. N. 9, 2; -*μένους* Ar. Rh. 4, 1621; -*οισιν* 4, 1227; -*μένους* in *ἴμ*- Xen. Hell. 4, 1, 15: *πείτάννυμι* 7.
πείτανται 3 Plur. Perf. II. *ε*, 195; Ar. Rh. 4, 634 (371): *πείτάννυμι* 7.
πείταται (< *πείτασται*) 3 Sing. Perf. Od. *ζ*, 45; Ar. Rh. 1, 1056; *πείρ*- Qu. Sm. 3, 650; 7, 333; *πείρ*- Ar. Fr. Com. 2, 989: *πείτάννυμι* 7.
πείτατο 3 Sing. Plsperf. Pass. II. *θ* 371; Ar. Av. 48: *πείτάννυμι* 7.
πείταται (< *πείταται*) 3 Sing. Perf. einzeln Her. 9, 9: *πείτάννυμι* 7.
πείτωτ' Part. Perf. II. *φ*, 503: *πείτω* 8.
πείτωτας Part. Perf. Od. *χ*, 384: *πείτω* 8.
πείτηχα (< *πείτηχα*) Perf. Anth. 7, 427: *πείτω* 8.
πείτησθαι Stammform des Part. Perf. *πείτησθαι*: -*ότας* Ar. Rh. 1, 1296; -*ότας* 4, 1662; Hippocr. 2, 701: *πείτησσι* 9.
πείτησθαι Fem. Part. Perf. Od. *ν*, 98; -*ν* Ar. Rh. 4, 93; -*ης* Qu. Sm. 1, 659: *πείτησσι* 9.
πείτησθαι Part. Perf. Od. *ξ*, 351; *πείτησθαι* 9.
πείτησθαι Fem. Part. Perf. Ar. Rh. 1, 1056; Qu. Sm. 8, 231; -*ήσθαι* Od. *ξ*, 474; II. *β*, 312; Ar. Rh. 1, 1296; -*ήσθαι* 3, 321; *ἴμ*- Man. Ar. 3 (2), 377: *πείτησσι* 9.
πείτός Vb. Eur. Fr. Cress. 13, 5: *πείτω* 10.

1 durchdringen, ansichten, erlangen, erreichen. 2 aufblasen, ansachen, anzünden. 3 verkaufen. 4 (zer)sägen. knirschen, beissen, packen. 5 geben, schenken; verschaffen, zu Wege bringen. 6 älter, der Älteste sein. 7 ansbreiten, entfalten; Pass. sich verbreiten. 8 fallen, nieder, ein-, zusammen fallen, unterliegen; irren; gerathen wohin. 9 in Furcht, Schrecken, Bestürzung setzen; *intrans.* ~ gerathen. 10 weich,

πέπνυται Perf. Pass. Aristot. H. A. 4, 9: πύσσω 11.

πέπνυκα (< πέπνυκα) Perf. Aesch. Eum. 147; Eur. Ion. 1438; -ας Bacch. 813; I. A. 1280; Isocr. 15, 159; -αμεν in Eur. Isocr. 7, 76; -ασιν in Eur. Isocr. 16, 65 Γ^α: πέπνυτο 8.

πεπνύσασιν 3 Plur. Perf. Eur. Isocr. 6, 64: πέπνυτο 8.

πεπνύμενος Inf. Perf. Aesch. Sept. 462; Pl. Phil. 22, e; παρα- Xen. Vect. 5, 8; Isocr. 17, 8: πέπνυτο 8.

πεπνύκοι- Stammform des Part. Perf. Xen. An. 1, 8, 28; -κότι in Eur. Thuc. 1, 28; -κότα Eur. H. F. 597; Pl. Rep. 604; -κότες Eur. Rhes. 769; Phoen. 881; Xen. An. 5, 2, 1: πέπνυτο 8.

πεπνύμενος Fem. Part. Perf. Xen. Hell. 3, 4, 2; συμ- Thuc. 5, 41: πέπνυτο 8.

πεπνύκοι Part. Perf. Xen. Cyr. 7, 1, 37; vgl. πεπνύκοι-: πέπνυτο 8.

πεπνύοι Part. Perf. Soph. Ai. 828; πεπνύτ' 923; Ant. 697; vgl. πεπνύτο: πέπνυτο 8.

πεπνύοι (< πεπνύοι-) Gen. Part. Perf. Soph. Ant. 1018: πέπνυτο 8.

πεπνύοι 3 Sing. Opt. Aor. 2 Pl. 5, 50; 2, 381; 2, 135: πεπνύοι 12.

πεπνύοι (< πεπνύοι-) Part. Perf. Pass. Sapph. Fr. 17: πεπνύοι 13.

πεπνύοι Perf. Pass. -οι Mosch. Reliqu. 2, 15: πεπνύοι 13.

πεπνύοι (< πεπνύοι-) Part. Perf. Pl. 5, 259; Hes. Op. 791; -μεν Th. 481; -μεν Incert. Id. 1 (Mosch. 3), 112; -ον Qu. Sm. 2, 590: πεπνύοι 13.

πεπνύοι Perf. -εχότε Arist. Probl. 11, 12: πεπνύοι 14.

πέπνυοι 2 Sing. Perf. Pl. Prot. 310, b: πεπνύοι 12.

πέπνυοι 2 Plur. Perf. Aesch. Ch. 526: πεπνύοι 12.

πέπνυοι 1 Sing. Perf. Od. 2, 505; Eur. Hel. 1172; Dem. 19, 201; -μεν Eur. I. A. 1141; -μεν Pl. Charm. 153, e: πεπνύοι 12.

πεπνύοι Part. Perf. Lys. 1, 18; Eur. Rhes. 806; -ον 628; -μεν Andr. 1101; Aesch. Ag. 1098; Suppl. 185; -μεν Soph. Tr. 292; Eur. Hel. 1076: πεπνύοι 12.

πεπνύοι Plur. Perf. Ar. Pax. 615; Thesm. 59, b: πεπνύοι 12.

πέπνυοι 2 Sing. Perf. poet. Od. 2, 494: πεπνύοι 12.

πέπνυοι 3 Sing. Perf. Od. 2, 411; 2, 510; Eur. Andr. 70; I. A. 425: πεπνύοι 12.

πέπνυοι 3 Sing. Plur. Perf. Il. 2, 521; 2, 437: πεπνύοι 12.

πέπνυοι Perf. Eur. Ar. Aesch. 1202; πέπνυοι Menand. Fr. Com. 4, 152; Theoc. 2, 56; -ον in kata- Archipp. Fr. Com. 2, 721; Ar. Vesp. 1147; -αμεν in Epit. Ar. Fr. Com. 2, 1154; -ας in kata- Alex.: πέπνυοι 15.

πεπνύοι Inf. Perf. Philem. Fr. Com. 4, 49; Tereus Fr. Com. 3, 298: πέπνυοι 15.

πεπνύοι- Stammform des Part. Perf. πεπνύοι-κότα Eur. Cycl. 588; -κότες in περ- Thuc. 2, 59; -κότας Eubul. Fr. Com. 3, 248, 249; -κότων Dem. 19, 197; πέπνυοι 15.

πεπνύοι Part. Perf. Aesch. Ag. 1188; Ar. Eccl. 948: πέπνυοι 15.

περάω Inf. ep. Il. 2, 613; 2, 454: περάω 16.

περάω Imperf. iter. Od. 2, 450 (143): περάω 16.

περάω (< περάω-) Fut. Thuc. 1, 5: περάω 17.

περάω (δην) Aor. Pass. -θήναι Od. 2, 437: περάω 17.

περάω (< περάω-) Fut. Thuc. 1, 10: περάω 17.

περάω Inf. Aor. Pl. Theaet. 187, e: περάω 18.

περάω Part. Aor. περάω Pl. Theaet. 207, e: περάω 18.

gar, reif machen, mildern. 11 (zusammen)füllen; übereinander legen, schichten; sich krümmen, biegen. 12 ertragen, erforschen, sich erkundigen; vernehmen, erfahren, merken. 13 dicht, fest machen, befestigen; dicht bedecken, umhüllen; anlegen, verwahren, verschliessen. 14 Fieberhitze haben, Fieber bekommen. 15 trinken. 16 durchdringen, durchstecken, durchbohren; durchfahren, -schiffen, -reisen. 17 übersetzen, bringen, fahren über ...; Pass. mit fut med. übersetzen, hinüber gehen. 18 beendigen, vollenden; Pass. sich endigen; in Erfüllung gehen, geschehen.

περανθε(ην) Aor. Pass. -θη Pl. Gorg.
501, c; -θῶν 297, d; -θῆναι Phil.
11, c; -θέντων Theaet. 183, c; πε-
ραίνω 1.
περαντίων Vb. δια- Pl. Leg. 715,
c; περαίνω 1.
περανθ Fut. Ar. Plut. 563; -εις Pl.
Theaet. 180, a; -ων Symp. 217, c;
περαίνω 1.
περασ- Aor. -άσης Soph. O. T.
674; -άσαι Pind. N. 11, 10; -σας
Pind. P. 3, 76; -αντες Aesch. Pers.
509; περάω 2.
περασθήσομαι Fut. Pass. dor.
Stob. 3, 74; περαίνω 1.
περάσσομαι Fut. Med. -μεθα Xen.
Oec. 6, 1; περάω 2.
περάσω Fut. Eur. Bacch. 191; Xen.
Eqa. 2, 1; περάω 2.
περήσειν (< περησέναι) Inf. Fut.
Il. ε, 646; περάω 2.
περησέναι (< περήσειν) Inf. Fut.
Il. η, 200; περάω 2.
περθέναι Part. als Aor. Il. β,
374; πέρθω 3.
περσέναι Part. Praes. Pass. Il.
σ, 292; πέρνημι 4.
πέρνας Part. Praes. Il. χ, 45; Eur.
Cycl. 271; πέρνημι 4.
περάσαι 3 Plur. Praes. Callim. Fr.
131; περάω 2.
περσ- Aor. -ων Qu. Sm. 9, 280;
-ων Soph. Tr. 233; -ων Il. ψ, 517;
πέρσαι Aesch. Pers. 175; -ας Il. β,
660; π, 57; Soph. Tr. 750; Eur.
Hel. 691; H. F. 700. 1080; -αντες
Rhes. 448; -αντες Od. ε, 107; πέρ-
θω 3.
πέρσα (< έπερσα) Il. ν, 192; πέρ-
θω 3.
περσέναι (< πέρσειν) Inf. Fut. Qu.
Sm. 12, 20; πέρθω 3.
πέρσειν 3 Plur. Fut. Soph. Phil.
612; πέρθω 3.
πέρσσομαι (< πέρσω) Fut. -εται pass.
Il. ω, 729; πέρθω 3.
πέρσω Fut. Il. φ, 584; Eur. Bacch.
1335; Eur. Suppl. 499; Phoen. 153;
πέρθω 3.
πίσει(ν) 3 Sing. Aor. Il. δ, 484 δ';
Ap. Rh. 1, 566; πίτω 6.

πεσείν (< πεσύν) Inf. Fut. Ap.
Her. Rh. 4, 388; Qu. Sm. 1, 187;
πίτω 6.
πεσεισθαι (< πεσισθαι) Inf. Fut.
Her. [138]; πίτω 6.
πεσέται (< πεσέναι) Fut. Her.
7, 163; πίτω 6.
πεσύν (< πεσύν) Inf. Aor. Aesch.
Prom. 909; Eur. Heracl. 231; Xen.
An. 3, 1, 11; πίτω 6.
πεσισθαι Inf. Fut. Med. Aesch.
Ch. 684; Eur. Thuc. 2, 84; πίτω 6.
πεσιτάι (< πεσέναι) 3 Sing. Fut.
Med. Eur. Med. 986; Antiphanes
Fr. Com. 3, 29, 30; πίτω 6.
πεσόνται 3 Plur. Fut. Il. λ, 624
[138]; πίτω 6.
πίση 3 Sing. Conj. Aor. Soph. O. C.
395; Eur. I. T. 730; έμ- Ar. Lys.
858; μετα- Pl. Leg. 895, b; πέρω
Eur. Andr. 1076; προ- Soph. O.
C. 156; πίτω 6.
πίσειν (< πέρω) 3 Sing. Conj.
Aor. Od. θ, 524; χ, 254; Qu. Sm.
11, 124; πίτω 6.
πίσαι 3 Sing. Opt. Aor. έμ... Il.
ν, 289; πέρω Eur. Alc. 1104; Her.
πίτω 6.
πίσειν 3 Plur. Opt. Aor. Eur. I.
T. 1194; έμω- Xen. Hell. 2, 4
27; πίτω 6.
πίσειν 1 Plur. Opt. Aor. έμ- Lat.
Herm. 28, 769; έμπίτω 6.
πίσομαι 1 Sing. Opt. Aor. Soph.
Aut. 240; πίτω 6.
πίσαν 3 Plur. Aor. Il. ε, 583 B';
Hes. Sc. 379; Qu. Sm. 2, 556;
πίτω 6.
πεσόν Imper. Aor. Aesch. Pers. 761;
Pl. Leg. 862, b; πίτω 6.
πεσόντ- Stammform des Part. Aor.
πεσών -όντος Il. γ, 289 B'; Ap.
Rh. 3, 1358; Pl. Rep. 399, b; -όντα
Il. δ, 463; Qu. Sm. 3, 397; Her.
7, 18; -όντες Soph. O. T. 59; έπερ-
Thuc. 2, 54; -ας Xen. Cyr. 7, 1,
36; πίτω 6.
πεσσομαι Fut. Med. σίο- Eur. Ion.
591; έμ- Luc. Tim. 30; vgl. πε-
σειτάι (388); πίτω 6.

1 beendigen, vollenden; Pass. sich endigen, in Erfüllung gehen, ge-
schehen. 2 durchdringen, durchstechen, durchbohren; durchfahren, -schiffen,
-reisen. 3 verwüsten, verheeren, vertilgen, zerstören. 4 ausführen, ver-
kaufen, veräußern. 5 übersetzen, bringen, fahren über ~, Pass. mit
fut. med. übersetzen, hinüber gehen. 6 fallen, nieder-, ein- zusammen-

πεσοῦμενος Part. Fut. Med. προσ- Eur. H. F. 79 (391): πίπτω 6.
 πεσοῦντας 3 Plur. Fut. Aesch. Ch. 971; Soph. Ai. 632: πίπτω 6.
 πεσοῦσα Fem. Part. Aor. II. v, 530; Ar. Rh. I, 1028; -ουσ' Eor. Hipp. 470; -αν Tro. 1161; Hec. 1260; -αι Soph. O. C. 1008, -ης in μετα- Isocr. 5, 44: πίπτω 6.
 πέσω 1 Sing. Conj. Aor. προσ- Eur. Andr. 860; ἐμ- Dem. 18, 59; ἐπεσ- Luc. Anach. 33: πίπτω 6.
 πέσωμεν 1 Plur. Conj. Aor. Pind. I. 7, 15: πίπτω 6.
 πεσών Part. Aor. Od. κ, 51; Pind. P. 2, 41; Soph. Ai. 325; Phryn. Fr. Com. 2, 602: πίπτω 6.
 πέσων 3 Plur. Conj. Aor. ἐκ- Isocr. 9, 27; συμ- Xen. Equ. 8, 11; προς- Luc. Column. etc. 22: πίπτω 6.
 πετάνντας 3 Sing. Praes. Med. ἀνα- Xen. Mem. 1, 4, 6: ἀναπετάννυμι 7.
 πεταννύσας Imper. ἀνα- Luc. Jur. Trag. 33: πετάννυμι 7.
 πετασ- Aor. -ης ἀνα Luc. Quom. h. scr. s.; -ας Theocr. 16, 6; ἀμ- Eur. Alc. 597; κατα- Pl. Parm. 131, b; ἀνα- Xen. Ak. 2, 17: πετάννυμι 7.
 πέτασ' (< πέτασαν, πέτασα, ἐπέτασα) Aor. Od. ε, 269: πετάννυμι 7.
 πετασθ(η) Aor. Pass. ἐκ- Eur. Cycl. 497; Luc. Prom. siv. Canc. 1; πετασθίντα, ἐπαρ- Rhet. Praes. 6; -θῆσας II. v, 538: πετάννυμι 7.
 πέτασαν Imper. Aor. ἀμ- Eur. Phoen. 297: πετάννυμι 7.
 πέτασα (< ἐπέτασα) Aor. II. ξ, 495: πετάννυμι 7.
 πετάσας Part. Aor. II. ξ, 495; v, 115: πετάννυμι 7.
 πεταστός Vb. (209. 212): πετάννυμι 7.
 πετᾶω (< πετᾶ) Fut. ἐκ- Eur. I. T. 1135: πετάννυμι 7.
 πέτασθαι Inf. Praes. Pl. Euth. 4, c: πέτομαι 8.
 πετίεθ' η Aor. Pass. II. ε, 366 Γ*; Hym. 5, 379: πέτομαι 8.
 πέτεται 3 Sing. Praes. II. v, 140; Eur. Ion. 90; Ar. Av. 373: πέτομαι 8.

πετῆσ- Aor. ἀμπετῆσας Aesch. Suppl. 781: πέτομαι 8.
 πετῆσσαι Fut. Ar. Pax. 77; ἄπο- 1126; ἐκ- Luc. Epist. Satum. 35: πέτομαι 8.
 πέτοτο 3 Sing. Opt. Ar. Eccl. 899: πέτομαι 8.
 πετόμενος Part. Praes. Pl. Theact. 197, d; Ar. Av. 169; -ους 167: πέτομαι 8.
 πέτοντο 3 Plur. Imperf. II. v, 24; Hes. Sc. 308: πέτομαι 8.
 πέτον Imper. Ar. Lys. 321: πέτομαι 8.
 πετῶ (< πετάσω) Fut. ἀνα- Menand. Fr. 190: πετάννυμι 7.
 πέτομαι 1 Sing. Conj. Ar. Av. 1456: πέτομαι 8.
 πεύθετο Imperf. II. λ, 21; Hes. Th. 463: πυνθάνομαι 9.
 πυνθοίαι' 3 Sing. Opt. Aor. Od. α, 157; δ, 70; ε, 592: πυνθάνομαι 9.
 πεύθομαι 1 Sing. Praes. Aesch. Ag. 987 Nebenform: πεύθομαι 10.
 πυνθόμενος Part. Praes. Ar. Rh. 4, 1498 Nebenform: πυνθάνομαι 9.
 πυνθοντας 3 Plur. Praes. Nebenf. Theocr. 12, 37 Nebenform: πυνθάνομαι 9.
 πεύθων 2 Sing. Imperf. Soph. O. T. 604: πυνθάνομαι 9.
 πεύσας (< πύσας) 2 Sing. Fut. II. σ, 19: πυνθάνομαι 9.
 πύσας (< πύσας) 2 Sing. Fut. II. β, 315; Aesch. Eum. 415; Pl. Phaedr. 227, b; Cratin. Fr. Com. 2, 100; ἐκ- Soph. Ai. 215: πυνθάνομαι 9.
 πεύσασθαι Inf. Fut. Her. 9, 93; Aesch. Prom. 988; Thuc. 3, 26; Pl. Euthyd. 286, c: πυνθάνομαι 9.
 πεύσομαι Fut. Od. ψ, 262; Aesch. Ag. 591; -ετας Her. 9, 58; Aesch. Ch. 765; -όμεθα Ar. Av. 1120; Pl. Rep. 538, c; -όμεθα Eur. Or. 1368; -εοθε Pl. Critia. 113, a: πυνθάνομαι 9.
 πυνστίον Vb. Pl. Soph. 244, b: πυνθάνομαι 9.
 πέτραρχα Perf. ἄπο- Dinarch. 1, 15 (Bekker. An. p. 1285 a, E): φάινω 11.

fallen, unterliegen; irren; gerathen wohin. 7 ausbreiten, entfalten; Pass. sich verbreiten. 8 fliegen. 9 Nebenform πυνθάνομαι erforschen, erforschen, sich erkundigen; vernehmen, erfahren, merken. 10 sich erkundigen und erfahren. 11 zeigen, entdecken; Pass. lenken, glänzen; erscheinen; sichtbar werden oder sein, sich zeigen, an den Tag kommen.

παράδειγμα Inf. Perf. Pass. Soph. Ant. 562; Pl. Soph. 231, b; Euthyd. 294, a; Theopomp. Fr. Com. 2, 800: παράδειγμα 1.

1) παρὰντας (<παράτας) 3 Sing. Perf. II. β. 122; π. 207; Aesch. Ag. 374; Soph. Ant. 621; Eur. Med. 769; Plat. Soph. 231, c. 233, c: παράντας 1.

2) παρὰντας 3 Plur. Perf. Pass. II. ε. 531; ο. 563: παράντας, γένω 2.

παράσθαι Inf. Perf. Pass. II. ν. 447; ξ. 471; ω. 254: παράσθαι γένω 2.

παράσθω 3 Sing. Imper. Perf. es sei gesagt. Pl. Tim. 72, b (329): γήμης 3.

παράσθαι Perf. Pass. Soph. O. T. 1184; O. C. 1543 (235): παράσθαι 4.

1) παρὰσθίνος Part. Perf. Pass. Prom. 845; Soph. O. C. 1122; Xen. Hell. 5, 1, 21: παράσθινος 4.

2) παρὰσθίνος Part. Perf. Pass. Lycophr. 269: παράσθινος, γένω 5.

1) παρὰσθαι 3 Sing. Perf. Pass. II. ρ. 164; τ. 27; Od. χ. 54; Ap. Rh. 1, 968; 2, 502; 4, 553, 556: παράσθαι, γένω 5.

2) παρὰσθαι (<παράσθαι) 3 Sing. Perf. Perict. Stob. 85, 19: παράσθαι 2.

παράσθαι Perf. Pass. Ap. Rh. 4, 658; Parmenid. 91: παράσθαι 6.

παράσθαι Inf. Perf. Luc. de Saltat. 76: παράσθαι 7.

παράσθινος Part. Perf. Pass. Luc. Quom. Hist. ser. s. 59 vgl. παράσθινος: παράσθινος 7.

παράσθινος Part. Perf. Dem. 2, 20; 19, 72. 220: παράσθινος 8.

παράσθαι Perf. 2 Her. 7, 154; Aesch. Ag. 268; Soph. O. T. 356; Ai. 102; Pl. Alc. I, 103; Prot. 318, c; Dem. 21, 126; vgl. παράσθαι: παράσθαι 9.

παράσθαι Plsperf. -σθαι in κατα- Xen. Hell. 4, 8, 28: παράσθαι 9.

παράσθαι Inf. Perf. Soph. Phil. 1044: παράσθαι 9.

παράσθαι Part. Perf. Xen. An. 2, 1, 2; -ότας Her. 1, 65; Aesch. Ag. 667; Soph. Ant. 412: παράσθαι 9.

παράσθαι (<παράσθαι) Part. Perf. Her. 9, 120; Soph. O. C. 329; El. 646; Eur. I. A. 973; Bacch. 182; Ion.

816; Hipp. 594; Phoen. 916; Dem. 19, 294: παράσθαι 1.

παράσθαι Inf. Perf. Dem. 7, 10: παράσθαι 1.

παράσθαι - Stammform des Part. Perf. -ότας Eur. Ion. 1188; -ότας 973; παράσθαι 1.

1) παράσθαι Fut. Pass. -σθαι II. ν. 829; Od. χ. 217; -σθαι II. ρ. 140 [48]: παράσθαι, γένω 5.

2) παράσθαι Fut. Pass. -σθαι II. ρ. 155 [48]: παράσθαι 2.

παράσθαι (ην) Aor. Pass. περιπαράσθαι Ar. Vesp. 668: παράσθαι 10.

παράσθαι Part. Perf. Pass. Aristot. Probl.: παράσθαι 10.

παράσθαι Inf. Aor. 2 II. ρ. 101 [45]: παράσθαι 7.

παράσθαι (<παράσθαι) Part. Perf. Pass. Nonn. 11, 417; Lehrs. Qn. err. p. 330: παράσθαι 7.

παράσθαι (<παράσθαι att.) Fut. II. σ. 215; ω. 158. 187: παράσθαι 7.

παράσθαι 1 Sing. Opt. Aor. 2 Od. ε. 277 [45]: παράσθαι 7.

παράσθαι 3 Sing. Opt. Aor. II. ν. 464 [45]: παράσθαι 7.

παράσθαι Part. Perf. Pind. P. 1, 13: παράσθαι 11.

παράσθαι Part. Perf. Pass. -μένη Theocr. 3, 3: παράσθαι 11.

παράσθαι (<παράσθαι) Fut. 3 Callim. Del. 270: παράσθαι 11.

παράσθαι Part. Pass. sp. Ephraim. in Caesar. V. 35. 1235; Maj. nov. Collect. T. 3; Tzetz. Exeg. II. p. 21: παράσθαι 11.

παράσθαι Part. Pass. Lycophr. 806: παράσθαι 12.

παράσθαι (<παράσθαι) 3 Sing. Aor. II. ν. 363 I*; Pind. I. 5, 31; P. II, 37: παράσθαι 13.

παράσθαι (<παράσθαι) Inf. Aor. 2 II. ζ. 180: παράσθαι 13.

παράσθαι 3 Sing. Conj. Aor. II. ν. 172; Od. λ. 135; -ης Od. χ. 346: παράσθαι 13.

παράσθαι (<παράσθαι) Aor. Od. λ. 500; -ον Pind. I. 4, 39: παράσθαι 13.

1 zeigen, entdecken; Pass. leuchten, glänzen; erscheinen; sichtbar werden oder sein, sich zeigen, an den Tag kommen. 2 leuchten, glänzen. 3 sich erkundigen und erfahren. 4 ausführen, verkaufen, veräußern. 5 tödten. 6 sprechen, reden; sagen, angeben. 7 (ver)schonen, sparen, sich enthalten. 8 betrügen, täuschen, hintergehen, belegen. 9 entfallen, die Flucht ergreifen. 10 weich machen, den Teig durchkneten; kochen, kochen, backen.

πεφωβήατο 3 Plsperf. II. ε, 206; φοβῶ 14.
 πεφωβήμας Perf. Pass. II. κ, 510; Her. 9, 70; φοβῶ 14.
 πεφωβήντας 3 Plur. Perf. Pl. Crat. 403, ε; φοβῶ 14.
 πεφωβήμας Perf. Pass. Pl. Tim. 52, α; φοβῶ 15.
 πεφωρημένος Part. Perf. Nonn. 1, 146; φοβῶ 15.
 πεφωρητο 3 Sing. Plsperf. Orph. 819; φοβῶ 15.
 πεφωραγ Perf. perf. Schol. Hes. Sc. 298; φράσσω 21.
 πέφραγμα Perf. Pass. -μένος Her. 5, 34; Eur. I. A. 1367; Or. 1313; -ους I. A. 826; Xen. Cyr. 2, 4, 25; φράσσω 21.
 πέφραδ' 3 Sing. Aor. 2 II. ψ, 138; Od. α, 444; φράζω 16.
 πέφραδε Imper. Aor. 2 Od. α, 273; φράζω 16.
 πέφραδε(ν) 3 Sing. Aor. 2 redupl. II. ξ, 500; Od. ξ, 3; τ, 250; Ap. Rh. 1, 267; 2, 770; 3, 550; 4, 1124. 1448 [45]; φράζω 16.
 πεφραδίην (< πεφραδῖην) Inf. Aor. 2 II. τ, 477 [45]; φράζω 16.
 πεφραδῖην (< πεφραδῖην) Inf. Aor. II. η, 49; Hes. Op. 764 [45]; φράζω 16.
 πεφραδέτην Dual. Aor. 2 Hes. Th. 475; φράζω 16.
 πεφραδμένα Perf. Pass. Hes. Op. 653 (> πεφραδμένα Herm.) [48.98]; φράζω 16.
 πεφραδος Opt. Aor. 2 II. ξ, 335; φράζω 16.
 πέφρακα Perf. Isocr. 5, 93; φράζω 16.
 πέφρακτας 3 Sing. Perf. Eur. Phoen. 733; Luc. Anach. 23; φράσσω 21.
 πέφρασμας Perf. Pass. Aesch. Suppl. 438; Isocr. 15, 195; φράζω 16.
 πεφρυγμένος Part. Perf. Pass. Pherecrat. Fr. Com. 2, 321; φρίσσω 17.
 πέφρικα Perf. als Praes. II. ω, 775; Qn. Sm. 9, 38; Aesch. Ag. 1243;

Sept. 720; Suppl. 345; Ar. Nub. 1133; Dem. 18, 323; φρίσσω 17.
 πεφρίκοντας Perf. Pind. P. 4, 183; φρίσσω 17.
 πεφρικοτ- Stammform des Part. Perf. πεφρικώς; Eur. Phoen. 1105; φρίσσω 17.
 πεφρικυῖα Fem. Part. Perf. Pind. I. 5 (6), 40; φρίσσω 17.
 πεφρικώς Part. Perf. Dem. 18, 323; Luc. Tim. 23, 136; -κός Eur. Phoen. 1121; vgl. -κοτ-: φρίσσω 17.
 πεφρόντικα Perf. Eur. Alc. 773; Ar. Eccl. 263; Eupol. Fr. Com. 2, 553; Xen. Mem. 3, 3, 8; Luc. Toxar. 35; -κός Somn. 13, 18; φροτρίζω 18.
 πεφροντισμένος Part. Perf. Pass. Ael. H. A. 7, 19; φροτρίζω 18.
 πέφρυγμα Perf. Pass. Thuc. 6, 22; Pherecr. Com. Fr. 2, 341; φρύγω 19.
 πεφύασι (< πεφύκας) 3 Plur. Perf. II. δ, 434; Od. η, 129; Hes. Th. 728; Incert. Id. 9 (Theocr. 25) 20; Ap. Rh. 2, 535; φύω 20.
 πεφυγμένος Part. Perf. Od. α, 18; ι, 455; φύγω 9.
 πέφυκα Perf. Eur. Hec. 473; Hel. 998; Isocr. 5, 82; -ας El. 1103; -ατον Soph. O. C. 1369; Pl. Pol. 282, b; Leg. 961, d; -η Rep. 829, d; -αμεν Isac. 1, 13; -κίτας Prot. 330, c; -κός Symp. 597, c; φύω 20.
 πεφύκας (< πεφύκας) 3 Plur. Perf. Pl. Leg. 819, b; φύω 20.
 πεφύκει Plsperf. Pl. Crat. 259, b; -σαν Theocr. 20 (22), 40; φύω 20.
 πεφυκέλας Inf. Perf. Soph. Tr. 721; φύω 20.
 πεφύκη 3 Sing. Perf. Theocr. 11, 1 [159]; φύω 20.
 πεφυκοτ- Stammform des Part. Perf. Pl. Rep. 442, c; -κότε, -κότες, -κότες, -κότες Pl.; -ότων Isocr. 15, 191; -οων Soph. El. 959; Isocr. 5, 127; φύω 20.
 πεφυκυῖας (< πεφυκυῖη) Fem. Part. Perf. Isocr. 15, 210; φύω 20.
 πεφυκυῖη Fem. Part. Perf. Her. 2, 56; φύω 20.

11 lieben; gut heissen, gern thun. 12 brennen, leuchten; Pass. brennen. 13 tödten, morden. 14 schenken; Pass. mit Fut. Med. fliehen, sich fürchten. 15 fortwährend, gewöhnlich tragen, bringen. 16 anzeigen, angeben; zu erkennen geben; ankündigen, sagen, befehlen. 17 rauh und uneben sein, emporstehen, -starren. 18 sinnen, nachdenken, überlegen; sich bekümmern um... 19 dörren, rösten, braten. 20 erzeugen, schaffen, wachsen lassen; Pass. wachsen, entstehen; sein, pflegen. 21 voll-, verstopfen, umzäunen.

πεινῶς Part. Perf. Soph. Phil. 1244; Xen. Ag. 10, 4: πῶν 1.
 πεφύλαγμαι Perf. Pass. II. ψ, 343; Hes. Op. 797; Xen. Hell. 7, 5, 9; Theocr. 16, 95: φυλάσσω 2.
 πεφύλακα Perf. V. T. 1 Reg. 25, 21: φυλάσσω 2.
 πεφύλαχα Perf. παρα- Pl. Leg. 632; δια- Xen. Cyr. 8, 6, 3; vgl. Buttm. Ausf. Sprachl. 2, p. 420: φυλάσσω 2.
 πεφυλάχθαι Inf. Perf. Pass. δια- Xen. Cyr. 4, 5, 45: φυλάσσω 2.
 πεφυγία Fem. Part. Perf. II. ξ, 288; Qu. Sm. 11, 195; vgl. πεφυῖασι, πεφυῖται: πῶν 1.
 πεφυῖτας Part. Perf. Od. ω, 477; vgl. πεφυῖασι, πεφυῖται: πῶν 1.
 πεφυῖται Inf. Praes. Xen. Cyn. 6, 7: πῆγνυμι 3.
 πῆγνυμαι Praes. Med. Antiph. Fr. Com. 3, 91: -νται Pl. Polit. 287, c; -νθαι Hes. Op. 807; -μένη Pl. Tim. 88, c: πῆγνυμι 3.
 πῆγνυον Imprf. Orph. Lith. 562; Nonn. Dion. 5, 50: πῆγνυμι 3.
 πηγνύουσι 3 Plur. Praes. Her. 4, 2 Bekker (πηγνύουσι Dind.); πῆγνυμι 3.
 πηγνύς Part. -όντα Pl. Tim. 46, d: πῆγνυμι 3.
 πῆγνυσι 3 Sing. Praes. Aesch. Pers. 496; Pl. Tim. 62, b: πῆγνυμι 3.
 πηγνύο 3 Sing. Imprf. Pl. Phaed. 118: πῆγνυμι 3.
 πηγνύο 3 Sing. Opt. (286): πῆγνυμι 3.
 πῆδησα Aor. II. ξ, 455; Pl. Ep. 341, c: πῆδᾶν 4.
 πηδῶσμαι (< πηδῶω) Fut. Med. Theophr. Char. 5 (21); ἐπι- Pl. Lys. 216, a; προο- Alex. Com. Fr. 3, 440 (378): πηδᾶω 4.
 πηδῶω Fut. Auth. Plan. 4, 54; App. Hisp. 6, 20; Cobet Phil. p. 54: πηδᾶω 4.
 πημαίνειν Inf. Fut. II. ω, 781: πημαίνω 5.
 πημάνθη Aor. Pass. Od. ξ, 255; -θησ Aesch. Prom. 334; -θησας Od. θ, 513; Ap. Rh. 4, 1260; -θόντι Pl. Leg. 933, c: πημαίνω 5.

πημανθήσομαι Fut. Pass.: πημαίνω 5.
 πημανῶ Fut. Soph. Ai. 1314; Eur. I. A. 525; Ar. Ach. 842: πημαίνω 5.
 πημήναντο Aor. 1 Med. als Act. Quint. Sm. 13, 379: πημαίνω 5.
 πημήναν Opt. Aor. II. γ, 299: πημαίνω 5.
 πημήνη 3 Sing. Conj. Pl. Leg. 933, c: πημαίνω 5.
 πῆξαι Imper. Aor. 1 Med. Od. ε, 163; Pind. N. 7, 38: πῆγνυμι 3.
 πῆξαιμι 1 Sing. Opt. Aor. ἀνα- Alexis Fr. Com. 3, 485. 486: πῆγνυμι 3.
 πῆξαμεν 1 Sing. Aor. Od. μ, 15: πῆγνυμι 3.
 πῆξάμενος Part. Aor. Med. Her. 5, 53; 6, 12: πῆγνυμι 3.
 πῆξας Part. II. γ, 217; Hes. Op. 428; Ap. Rh. 4, 693; Qu. Sm. 5, 324; πῆξας- Eur. Bacch. 1141; El. 898; -αντε Pl. Leg. 817, c: πῆγνυμι 3.
 πῆξαοθας Inf. Aor. 1 Med. Hes. Op. 455: πῆγνυμι 3.
 πῆξε(ν) (< ἐπῆξε) Aor. II. ν, 372; Ap. Rh. 4, 1092; Nonn. 2, 371: πῆγνυμι 3.
 πῆξω (< πᾶξω) Fut. II. χ, 283: πῆγνυμι 3.
 πῆχθ(ην) Aor. Pass. -θόντες Eur. Cycl. 302: πῆγνυμι 3.
 πῆχθεν 3 Plur. Aor. 1 II. θ, 298: πῆγνυμι 3.
 πῆανῶ Fut. Aesch. Sept. 587: πῆαίνω 7.
 πῆανθῆναι Inf. Aor. Pass. συμ- Hippocr. 5, 430; 3, 680: πᾶλῶ 6.
 πῆε (< πᾶθε) Imper. poet. Od. ε, 347; Menandr. Com. Fr. 4, 113; Luc. D. Mort. 13, 6: πῆνω 8.
 πῆειν (< πᾶειν) Inf. Aor. II. δ, 263; θ, 70; Hes. Sc. 252: πῆνω 8.
 πῆεῖναισος Part. Her. 3, 146; 6, 108; 8, 142 [-ενν 178]: πᾶλῶ 9.
 πᾶλῶν Imprf. Od. μ, 196; πᾶλῶν Bekker [-ενν 178]: πᾶλῶ 9.
 πᾶλῶναισος Part. Plut. Alc. 2: πᾶλῶ 9.
 πᾶειν (< πᾶειν) Inf. Aor. Eur. Cycl. 412; Xen. Cyr. 1, 2, 8: πῆνω 8.

1 erzeugen, schaffen, wachsen lassen; *Pass.* wachsen, entstehen; sein, pflegen. 2 wachen, Wache halten, bewahren; beobachten; sich, für sich, bei sich aufbewahren. 3 fest machen, befestigen; hineinschlagen, -stossen; *intrans.* fest, hart, steif werden; bes. gerinnen, gefrieren. 4 springen, hüpfen. 5 schaden, verletzen, verderben; *Med.* sich selbst schaden. 6 zusammendrücken, Jem. festnehmen, fassen, ergreifen. 7 fett, feist machen, mästen. 8 trinken.

πίεμεν (< *πίευν*, *πίυναι*) Inf. Aor. 2 Il. π., 825; Od. σ, 3; *πίεμεν* Hippocr. 3, 555; *πίυν* 8.
πίευσσα (< *πιούσα*) Part. Aor. 2 Hippocr. 5, 386; *πίυν* 8.
πιο-ο Aor. -ας Pind. O. 6, 61; -ασα in συμ- Ephipp. Fr. Com. 3, 326; *πιζω* 9.
πιεσθ(ην) Aor. Pass. -θείς Xen. Equ. 10, 15; -θέντας Her. 4, 11; *πιζω* 9.
πιεσθείς Part. Aor. Pass. Od. θ, 336; *πιζω* 9.
πιεστίον Vb. Hippocr. 3, 105; *πιζω* 9.
πίσω Part. Diphil. Com. Fr. 4, 383; *πιζω* 9.
πίησθα 2 Sing. Conj. Aor. 2 ep. Il. ζ 260; *πίυν* 8.
πιθειν Inf. Aor. 2 Aesch. Prom. 204; *πίθω* 10.
πιθισθαι Inf. Aor. Med. Pind. O. 13, 74; Soph. O. C. 1334; El. 429; Eur. Suppl. 854; *πίθω* 10.
πιθισθην 3 Dual. Aor. 2 Med. Il. ο, 156; *πίθω* 10.
πίθη Conj. Aor. 2 Soph. El. 938; Tr. 570; *πίθω* 10.
πίθηας 2 Sing. Conj. Aor. 2 Med. Il. α, 207; *πίθω* 10.
πιθήσω (< *πιπιθήσω*) Fut. Od. φ, 369; *πιθώ*, *πίθω* 10.
πίθητας 3 Sing. Conj. Aor. 2 Med. Il. α, 420; Ap. Rh. 3, 26; Soph. Phil. 103; Diphilus Fr. Com. 4, 4, 388, 389; -ησθε Ap. Rh. 2, 1130; Eur. Il. F. 348; Ar. Av. 164; *πίθω* 10.
πίθι (< *πιε*) Imper. Aor. 2 Com. Fr. Cratin. 2, 96; Amips. 2, 708; Menandr. 4, 182; Antiphanes 3, 88, 69; Luc. Lex. 20; *ἐπιθι* Eur. Cycl. 570 *πίυν* 8.
πιθους Opt. Aor. 2 Eur. Suppl. 1062; *πίθος* Aesch. Suppl. 940; -οιμεν Theoc. 20 (19), 64; *πίθω* 10.
πιθοίμην Opt. Aor. 2 Med. Eur. Hipp. 950; Ar. Eccl. 1011; -οιτο Aesch. Sept. 1065; -οισθε Ar. Av. 163; *πίθω* 10.
πιθόμην (< *ἐπιθόμην*) 1 Sing. Aor. 2 Med. poet. Il. χ, 103; α, 228; *πίθω* 10.

πίθον (< *ἐπιθον*) Aor. 2 Hes. Op. 817; *πίθω* 10.
πίθοντο 3 Plur. Aor. 2 Med. Il. μ, 109 B'; *πίθω* 10.
πίθοῦ Imper. Aor. 2 Med. Aesch. Suppl. 527; 1039; Soph. Tr. 1228; Eur. Bacch. 309; Pl. Phaed. 117, α (< *πίθον*): *πίθω* 10.
πίθωμαι 1 Sing. Conj. Aor. Med. Ar. Nub. 87; *πίθω* 10.
πιθώμεθα 1 Plur. Conj. Aor. 2 Med. Il. σ, 273; *πίθω* 10.
πιθών (< *πιπιθών*) Part. Aor. 2 Pind. P. 3, 28, 115; Aesch. Prom. 204, 560; Suppl. 941; Eur. Ion. 840; Fr. dub. XXIV, 112; Ar. Plut. 949; Ran. 1168; Noan. Dion. 22, 79; *πίθω* 10.
πίνάμενος Part. Aor. Man. Ap. 6 (3), 445; *πίνωμαι* 11.
πίνας 2 Sing. Praes. Hom. Hym. Cor. 115 > *πίνωσαι*, *πίνῃ*; *πίνω* 11.
πίνωται 3 Sing. Praes. Ap. Rh. 4, 950; ὑπερμ- Luc. Quom. h. scr. s.: *πίνωμαι* 11.
πίνωτο Imperf. Il. φ, 368; Hes. Th. 703; -αυτο Il. χ, 402; *πίνωμαι* 11.
πίμπλη (< *πίπλη*, *πίπληθι*, *πίμπλη*) 2 Sing. Imper. Xenarch. Com.: *πίμπλημι* 12.
πίμπλας Part. -αντες Pl. Rep. 586, b; *πίμπλημι* 12.
πίμπλασθαι Inf. Praes. Med. Pl. Rep. 442, d; *πίμπλαμαι* 12.
πίμπλαται (< *πίπιαται*) 3 Sing. Praes. Xen. Cyneg. 5, 7; ἔμ- Eubul. Fr. Com. 3, 224; *πίμπλαμαι* 12.
πίμπλεσθαι Inf. Aor. Hes. Th. 880; *πίμπλημι* 12.
πίμπλη (< *πίπλη*, *πίπληθι*, *πίμπλα*) 2 Sing. Imper. ἔμ- Sophron. 49; *πίμπλημι* 12.
πίμπλησ 3 Sing. Hes. Op. 299; *πίμπλημι* 12.
πίμπλῃσαι Part. Aor. Hippocr. 5, 344; *πίμπλημι* 12.
πίμπραμαι Praes. Med. Luc. Iud. Voc. 8; *πίμπρημι* 13.
πίμπραναι Inf. Praes. Aesch. Pers. 810; *πίμπρημι* 13.
πίμπρη 2 Sing. Imper. Eur. Ion. 974; Fr. Syl. 1, 2; *πίμπρημι* 13.

9 (zusammen)drücken, drängen. 10 bewegen, gewinnen, überreden, überzeugen. 11 sich rasch oder eilig bewegen; fliegen, sich rasch nähern. 12 voll machen, (er-, an-)füllen; Pass. anfüllen, von, für sich füllen. 13 aufblasen, anfachen, anzünden.

πίμπρησι 3 Sing. Praes. Eur. Tro. 893: πίμπρημι 1.

πίμπρησι 3 Sing. Conj. ὑπο- Ar. Lys. 348 (ὑποπίμπρησι): ὑποπίμπρημι 1.

πίν (< πίνω) Inf. Anth. Pal. 11, 140: πίνω 2.

πινύμεν (< πινύμεναι) Inf. Od. β, 305; η, 220; φ, 69: πίνω 2.

πινύμεναι (< πινύμεν) Inf. Il. δ, 346; λ, 641: πίνω 2.

πίνεσκον Imperf. Iter. Il. π, 226: πίνω 2.

πινεύμενος Part. Pass. ion. Hippocr. 3, 36: πίνω 2.

πίομαι 1 Sing. Opt. Antiphanes, Fr. Com. 3, 11: πίνω 2.

πίομαι (< πίομαι) Fut. Il. ν, 493; Pind. O. 6, 86; Soph. O. C. 622; Ar. Fr. 294; Pl. Prot. 314, a (162. 381): πίνω 2.

πιοῦμαι (< πίομαι) Fut. Xen. Symp. 4, 7 (Sauppe); Hippocr. 2, 449; Aristot. Rhet. 1, 11: πίνω 2.

πιοῦσα (< πίοουσα) Fem. Part. Aor. 2 Il. μ, 102; Her. 4, 198; καταπιοῦσα Hippocr. 5, 382: πίνω 2.

πίπλατο 3 Sing. Opt. Praes. ἑμ- Xen. Symp. 4, 37: πίμπλημι 3.

πίπλαμαι 1 Sing. Praes. Med. ἑμ- Eur. Ion. 925: πίμπλημι 3.

πιπλάς (< πιμπλάς) Part. Aesch. Ch. 63: πίμπλημι 3.

πιπλάς Praes. Her. 7, 39: πίμπλημι 3.

πιπλάς Part. Hipp. 2, 220: πίμπλημι 3.

πίπλη (< πίμπλη, πίμπλα, πίπληθι) 2 Sing. Imper. Ar. Av. 1310: πίμπλημι 3.

πίπληθι (< πίμπλη, πίμπλα, πίπλη) 2 Sing. Imper. ἑμ- Il. φ, 311: πίμπλημι 3.

πιπράντες Part. Praes. ἑμ- Xen. An. 5, 2, 3: πίμπρημι 1.

πιπράσκω Praes. Pass. Lys. 18, 20; Pl. Phaed. 69, b: πιπράσκω 4.

πιπρήσκω Praes. ion. für πιπράσκω Callim. Fr. 85; Maneth. 6, 727: πιπράσκω 4.

πίπτωσι 3 Sing. Conj. ep. Pl. Com. Fr. 2, 665 (Anapäst): πίπτω 5.

πίσω Imper. ἑμ- Ther. Al. 677: πίπλω 6.

πισθίν Part. Aor. Pass. ἑμ- Ther. 624: πίπλω 6.

πιστός (< ποτός, ποτός) Vb. Aesch. Fr. 480: πίνω 2.

πίσω Fut. Pind. l. 5, 74; Eupol. Com. Fr. 2, 471: πίπλω 6.

πιτν- Praes. πίνται Eur. Med. 1256; -οντες Eur. Andr. 358; -ουσα Andr. 573: πίνω 2.

πίτναι 3 Sing. Imperf. Il. φ, 7: πίνω 7.

πίτναν 3 Plur. Imperf. st. ἐπίναντο Pind. N. 5, 11: πίνω 7.

πίτναντο (< ἐπίναντο) 3 Plur. Imperf. Med. Il. χ, 402; Anth. 7, 711: πίνω 7.

πιτνάς Part. Praes. Od. λ, 392: πίνω 7.

πίτναι Imper. Anth. 10, 6: πίνω 7.

πίω 1 Sing. Conj. Aor. 2 Bion. 1, 45; -ουσα Pl. Prot. 347, e; Xen. Hier. 5, 3; Luc. Dion. 7: πίνω 2.

πιφάυσκεαι 2 Sing. Praes. Il. ε, 12: πιφάυσκω 8.

πιφασκίμεν Inf. Od. λ, 542: πιφάυσκω 8.

πιφάυσκεο 2 Sing. Imper. Praes. Il. φ, 99. 333: πιφάυσκω 8.

πλავ(η)ν Aor. Pass. -ῆε' in ἐκ- Soph. Phil. 226; -ειν in κατα- Thuc. 6, 34; ἐκ- Isocr. 6, 75; -εις Xen. Cyr. 7, 3, 15; An. 1, 8, 20; -εῖσα Soph. El. 1045; -έντα Xen. Symp. 4, 23; -έντες Cyr. 8, 3, 14; κατα- Thuc. 4, 9: πλῆσσω 9.

πλავῆναι Inf. Aor. κατα- Thuc. 1, 81; Luc. D. Merc. 6, 660; ἐκ- Soph. Fr. 629; Dem. 57, 13: πλῆσσω 9.

πλავήσομαι Fut. ἐκ- Luc. 5: πλῆσσω 9.

πλავτός Vb. Od. φ, 363: πλῆσσω 10.

πλᾶγξ' Aor. Od. ω, 307: πλῆσσω 10.

πλᾶγξασθαι Inf. Aor. Med. Ar. Rh. 3, 261; ἐκ- 1066: πλῆσσω 10.

πλᾶγξεν Fut. ἀπο- Ar. Rh. 1, 1220; -εις in παρα- Nonn. 431: πλῆσσω 10.

πλᾶγξομαι Fut. Med. Od. ο, 312: πλῆσσω 10.

πλᾶγξθεις Part. Aor. Pass. Il. ε, 12: πλῆσσω 10.

1 aufblasen, anfschen anzünden. 2 trinken. 3 voll machen, (er-, an) füllen. 4 verkaufen. 5 fallen, nieder-, ein-, zusammenfallen; unterliegen; irren; gerathen wohin. 6 zu trinken gehen. 7 ansbreiten, Med. sich ansbreiten. 8 anzeigen, ansagen, ankündigen. 9 schlagen, stossen, stampfen. 10 πλᾶξω

120; Eur. H. F. 1189; Rhac. 283; -θέντες Pind. N. 7, 35; πλάζω 10.
 πλαγχθέντ' Part. Aor. Pass. -θέντα Od. ζ, 278; -θέντες η, 278; πλάζω 10.
 πλάγχθη Aor. Pass. II. λ, 351; Od. α, 2; Pind. N. 7, 37; πλάζω 10.
 πλαθ(ην) Aor. Pass. -είην Aesch. Prom. 896; -είσα Eur. Heracl. 890; -είσ' Andr. 25; -έντα Lys. 12, 48; πλάζω 11.
 πλάθω (< πλῆθω) Praes. dor. Aesch. Ch. 552; πλῆθω 12.
 πλακ(η) (< πλεκ(ην), πλεχθ(ην) Aor. 2 Pass. -ήται in περι- Luc. Mer. Dial. 2; -εις in ἑμ- Eur. Hipp. 1236; Luc. Philopseud. 27; -έντες in συμ- Symp. 44; πλέω 14.
 πλανηθ(ην) Aor. Pass. -θῆται Pl. Pol. 263, α; -θέντες Tim. 86, ε; πλανῶ 13.
 πλανηθήσμαι (< πλανήσμαι) Fut. Pass. Luc. V. Hist. 2, 27; πλανῶ 13.
 πλανήσω Fut. N. T. Matth. 24, 5; πλανῶ 13.
 πλανητίας (< πλανητός) Vb. Xen. Lac. 9, 5; πλανῶ 13.
 πλανητός (< πλανητίας) Vb. Pl. Rep. 479; πλανῶ 13.
 πλάξε (< πλῆξε) Aor. dor. Pind. N. 10, 71; πλῆξω 9.
 πλάσσει(μην) Aor. Med. -σθαι Thuc. 19, 60; Xen. An. 2, 6, 26; -ένος Thuc. 6, 58; πλάζω 11.
 πλαστοίαν (< πλαστός) Vb. sp. Geop. 6, 2, 4; πλάζω 10.
 πλαστός (< πλαστός) Vb. Hes. Th. 513; πλάζω 10.
 πλίει (< πλεῖ) 3 Sing. Praes. offenso F. Thuc. 4, 28 (> πλεῖ); πλίω 15.
 πλίειν 3 Sing. Imperf. Od. ε, 278; η, 267; πλίω 15.
 πλείτε (πλείτε) 2 Plur. Praes. Xen. An. 7, 6, 37; πλίω 15.
 πλεῖθ' 2 Plur. Praes. apostroph. aus πλείτε II. γ, 71; πλίω 15.
 πλείοντες Part. Praes. Od. π, 368; πλίω 15.
 πλεκτός Vb. Aesch. Prom. 709; πλίω 14.
 πλεξ- Aor. -ωσι Nonn. 1, 506; -ασ'

in ἑμ- Eur. Or. 262; πλεξάντες Pl. Tim. 77, ε; -ασα in συμ- Theocr. 18, 19; πλίω 14.
 πλεξάμενος Part. Aor. 1 Od. α, 168; Ar. Lys. 790 vgl. ἐπλεξε; πλίω 14.
 πλέξασθαι Inf. Aor. Med. Ap. Rh. 3, 47; πλίω 14.
 πλίσμεν (< ἐπλίσμεν) 1 Plur. Imperf. Od. ε, 62, 105; α, 77; πλίω 15.
 πλίσουσα Fem. Part. Praes. Od. μ, 70; πλίω 15.
 πλίτω Imperf. synec. poet. st. ἐπλεσε; πλίω 16.
 πλέω- Aor. -αυσι in κατα- Dem. 50, 54; πλεύσαιμεν Eur. Hec. 1290; παραπλεύσαι Thuc. 5, 56; πλεύσας Pl. Menex. 240, b; -ασα Isocr. 8, 86; 17, 19; πλίω 15.
 πλέω(αμην) Aor. Med. -άντων Pind. P. 4, 122; πλίω 15.
 πλευσείσθαι (< πλείσεσθαι) Inf. Fut. συμ- Isocr. 17, 19; ἀπο- Luc. Meretr. Dial. 7, 4; πλίω 15.
 πλεύσεσθαι (< πλευσείσθαι) Inf. Fut. ἀπο- Thuc. 3, 75; ἐπι- 3, 16 πλίω 15.
 πλευσθ(ην) Aor. Pass. Arr. An. 6, 29, 6; πλίω 15.
 πλευσθήσμαι Aor. Pass. περι- Arr. An. 5, 26; πλίω 15.
 πλεύσομαι (< πλευσούμαι, πλώσμαι, πλεύω) Fut. Od. μ, 25; λ, 22; Her. 1, 29; 3, 135; 4, 147, 149 Bredow Dial. Her. p. 373; Xen. An. 5, 7, 8; Dem. 4, 44; 50, 49; ἐκ- Thuc. 4, 27 (38 f); πλίω 15.
 πλευστίος Vb. Ar. Lys. 411 (2 f f); πλίω 15.
 πλευσσώμαι Thuc. 1, 143; Xen. An. 5, 7, 8; Schäfer app. Dem. T. 5 p. 314; Et. M. p. 351, 22 (38 f); πλίω 15.
 πλεύσω (< πλεύσομαι, πλευσσώμαι) Fut. Philem. Com. Fr. 4, 41; Anth. 91, 248; Polyb.: πλίω 15.
 πλεχθ(ην) Aor. Pass. πλεχθῆν Pl. Pol. 283, α; πλίω 14.
 πλεχθήσμαι Fut. Pass. ἑμ- Aesch. Prom. 1079; πλίω 14.
 πλίω Conj. -ωμεν Dem. 4, 37; -ωσι

umhertreiben, verschlagen; verwirren; *Pass.* umher irren od. schweifen, sich verirren. 11 sich nähern, herzu treten. 12 voll sein oder werden, sich an-sammeln, anfüllen. 13 in die Irre, vom rechten Wege abführen; irre machen, zerstreuen. 14 flochten, knüpfen, schlingen. 15 schiffen. 16 sich regen und bewegen, *versari*, sein, sich befinden.

1 schiffen. 2 schlagen, stossen, stampfen. 3 erschrecken, betäuben; *Pass.* ausser sich sein. 4 voll machen, (er-, an-)füllen. 5 füllen, vermehren, vergrössern; *intr.* voll sein, sich füllen, zunehmen, wachsen. 6 voll sein oder werden, sich ansammeln; anfüllen. 7 sich nähern, herzu treten. 8 fest machen, befestigen; hinein-schlagen; *intrans.* fest, hart, steif werden; bes. gerinnen, gefrieren. 9 voll machen, füllen; *Pass.* erfüllt werden, voll sein. 10 sich nähern. 11 sich rasch oder eilig bewegen; fliegen, sich rasch

πληχθεῖσα Part. Aor. Pass. *ἐκ-*
Eur. Tro. 183; *πλήσσω* 2.
πλήσαν 3 Plur. Aor. Od. ζ, 93;
πλήσαι, δια-, ἐκ-, κατα- Ar. Fr. Com.
2, 1184; *πλήνω* 13.
πλήνεύτας 3 Sing. Fut. Med. Ar.
Plat. 1064; *πλήνω* 12.
πλήνεύουσα Part. Fut. Od. ζ, 69;
-έουσαι 31; *πλήνω* 13.
πλήνευσαν Imperf. iter. II. χ, 156;
πλήνω 13.
πλήνεις (= *πλήνω*) Fut. s. *πλήνεύουσα*
und *πλήνεύουσαι* 14.
πλήνεύμαι Fut. Med. pass. *ἐκ-* Ar.
Plat. 1064 (374); *πλήνω* 13.
πλήνῳ (*πλήνεις*) Fut. Ar. Thesim.
245; Antiph. Com. Fr. 3, 12; Dem.
39, 11; *πλήνω* 13.
πλήνεις Vb. Com. Fr. 3, 470; *πλή-*
νω 13.
πλήσωσαν Imperf. iter. *ἐκ-* Ar. Rh.
1, 549; *πλήνω* 12.
πλήσωσαν 3 Sing. Opt. Od. ε, 240;
πλήνω 12.
πλήσω Imperf. II. φ, 302; *πλήνω* 12.
πλήσω Aor. vgl. *ἐπλήσω*, *ἄντες*
Her. 4, 156; *ἐπιπλήσωσι* Batr. 31;
πλήνω 12.
πλής 2 Sing. *ἐπὶ-* II. ζ, 291; Her.
2, 116 Orac.; *πλήνω* 12.
πλήσονται (= *πλήσονται, πλενσού-*
μαι) Fut. *-εσθαι* in *ἀπο-* Her. 8,
5; *παρά-* Orph. Arg. 1278; *πλήνω* 12.
πλήσω Fut. sp. Lycophr. 1944;
πλήνω 12.
πλήσας Vb. Od. λ, 3; *πλήνω* 12.
πλήσας Imperf. iter. Ar. Rh. b. El.
M. p. 619, 41; Anth. 8, 193; *ἐκ-*
Qu. Sm. 11, 47; *πλήνω* sp. *πλήνω* 15.
πλήν (= *πλήν*) Inf. Eur. Cycl. 624;
πλήνω 15.
πλήσωντ - Stammform des Part. Praes.
- *α* II. ν, 385; - *ας* β, 536 B*; Hes.
Sc. 24; *ἀνα-* Qu. Sm. 1, 412; - *ουσα*
Od. η, 119; Qu. Sm. 5, 120; *ἀπο-*
Hes. Th. 324; *πλήνω* 15.
πλήσαν 1 Plur. Praes. Pind. N. 6,
1; *πλήνω* 15.
πλήσας Part. Praes. Theoc. 18,
56; *-όντων* Soph. Tr. 1160; *πλήνω* 15.

πλήνω (= *πλήνεις*) Fem. Part.
Praes. Aesch. Ch. 851; *πλήνω* 15.
πλήνω Eur. Aie. 493; *πλήνω* 15.
πλήν Pind. P. 4, 225 [184]; *πλήνω* 15.
πλήν (= *πλήν*) Aor. Pass.: *πλήνω* 15.
πλήν Aor. - *ας* Alexis. Fr. Com.
3, 403; - *ας* Theoc. 12, 10; - *ας*
Eur. I. A. 1321; *ἐκ-* Heracl. 565;
- *ας* Phoen. 789; - *ας* Pind. O. 11
(10), 93; - *ας* Eur. Phoen. 789;
- *ας* in *αμ-* Qu. Sm. 1, 197;
πλήνω 15.
πλήν Inf. Aor. Eur. i. A. 1324;
πλήνω 15.
πλήν (= *πλήν*) Aor. Pass.:
πλήνω 15.
πλήν Fut. Pass. *δια-*
Aret. P. 77; *πλήνω* 15.
πλήν (= *πλήν*) Fut. Pass. *δια-*
Eur. II. F. 886; *πλήνω* 15.
πλήν Fut. dor. Ar. Ran. 1221;
Aristot. Meteor. 2, 8; *πλήνω* 15.
πλήν Fut. sp. Anth. 9, 112;
- *ουσι* in *ἀνα-* Qu. Sm. 10, 228;
- *α* 13, 516; *πλήνω* 15.
πλήν (= *πλήν*) Aor. 2 Pass. *πλήν* (*ἀπο-*)
Luc. De Luct. 18; - *ει* Ar. Equ.
940; - *ει* *ἀπο-* Luc. de morte
Peregr. 24; - *ει* *ἀπο-* Luc. de morte
Peregr. 37; - *ει* [Luc.] Philopat.
22; *πλήνω* 16.
πλήν Fut. *ἀπο-* Ar. Nub.
1504; Luc. D. Mar. 6, 3; Navig.
19; *πλήνω* 16.
πλήν Aor. - *ας* in *ἀπο-* Ephippas
Fr. Com. 3, 340; - *ας* Ar. Vesp.
1134; Antiphanes Fr. Com. 3, 110;
111; Xen. Hell. 3, 1, 14; - *ας*
Her. 2, 92; *πλήνω* 16.
πλήν (= *πλήν*) Fut. Med.
reflex. Epicharm. 106; *πλήνω* 16.
πλήν Fut. *ἀπο-* Pl. Com. Fr. 2,
686; Antiph. Com. Fr. 3, 93; Luc.
Char. 23; *πλήνω* 16.
πλήν Imper. *ἀμύνω* erhole dich II.
χ, 222; *πλήνω* 17.
πλήν Aor. Pass. *ἀναποθῆ* Hip-
pocr. 3, 212; *ἐκποθῆ* Pherecrat. Pl.
Critia 111, d; *πλήνω* 18.

nähern. 12 schwimmen, schiffen. 13 waschen, spülen, reinigen; in der Sprache des gemeinen Lebens anscheitlen, schimpfen. 14 arbeiten, sich anstrengen, abmühen; tr. zu Stande bringen, bewerkstelligen. 15 wehen, blasen, hanchen. 16 (er)stickten, erwürgen, erdrosseln; dämpfen, sehmören. 17 wieder zu Athem kommen. 18 trinken.

πόθαιος (< ποθῆτός, ποθεινός)
Vb. Bion. 1, 56: ποθῆν 1.
ποθείσκει Impf. iter. Pl. α, 492:
ποθῆν 1.
ποθείον Impf. Pl. ψ, 16; ποθῆν 1.
ποθείοντες Part. M, λ, 161; -ε α,
234: ποθῆν 1.
ποθείονσα Fem. Part. Præc. Od. ε,
204; Aesch. Pers. 542; ποθῆν 1.
ποθείω-ε. ἐπόθησα: ποθῆν 1.
ποθείσαι Inf. Aor. Od. β, 315; δ,
748: ποθῆν 1.
ποθείσαν Aor. II. ε, 219 (267):
ποθῆν 1.
ποθείσκει Fut. Med. Lys. 8, 18:
ποθῆν 1.
ποθεινός (< ποθῆτός, ποθατός)
Vb. α- Od. ε, 296: ποθῆν 1.
ποθήμηναι Inf. Aor. 2 Od. μ, 110:
ποθῆν 1.
ποθήσ-ε. ἐπόθησα: ποθῆν 1.
ποθήσκει Fut. Pass. Lys. 8, 18;
κατα- Ar. Vesp. 1502: πίνω 2.
ποθήσω Fut. Xen. Mem. 3, 11, 3;
ἐπι- Her. 5, 93: ποθῆν 1.
ποθῆτός (< ποθατός, ποθεινός)
Vb. Bökh. Inscript. Vol. I. pag. 801;
Aelian. N. A. 7, 2: ποθῆν 1.
ποθείσκει Impf. iter. Her. 7, 119
[141]: ποθῆν 3.
ποθήσα (< ἐποθήσα) Aor. II. α, 608:
ποθῆν 3.
ποιῆσαι Inf. Aor. Od. α, 250; π,
127: ποίω 3.
ποιῆσαιμεν 1 Plur. Opt. Aor. II.
α, 666; Dem. 39, 12: ποίω 3.
ποιησαίμην 1 Sing. Opt. Aor. Med.
Lys. 1, 1: ποίω 3.
ποιήσας Part. Aor. Od. ε, 524:
ποιῆν 3.
ποιήσασθαι Inf. Aor. Med. II. ε,
259: ποίω 3.
ποιήσατο 3 Sing. Opt. Aor. II. θ, 2;
Hym. 4, 44: ποίω 3.
ποιήσαντες 3 Plur. Opt. Aor. Od. ν,
42: ποίω 3.
ποιήσαντων Opt. Aor. Od. α, 387:
ποιῆν 3.
ποιήσμεν Inf. Fut. Od. ε, 399:
ποιῶν 3.

ποιήσκει Fut. Med. Pl. α, 397;
Isocr. 12, 25: ποίω 3.
ποιήσον Imprec. Aor. II. ζ, 646:
ποιῶν 3.
ποιητῆς Vb. Pl. Rep. 361, ε:
ποιῶν 3.
ποιναίσκει Fut. -άμεθα Eur. I.
T. 1433: ποινῶν 4.
ποσειν Opt. Ar. Vesp. 248; Isocr.
12, 24; -η Xen. Oec. 20, 11: ποίω 3.
πομπύσκον Impf. iter. περι- Qu.
Sm. 6, 163; 7, 351: πομπύω 5.
πομπύσαντες Part. Aor. II. θ, 219:
πομπύω 5.
πομπύσκει Fut. Med. Part. Aor. Od.
ν, 149: πομπύω 5.
πομπυθήσκει (< πομπυθῆσαι)
Fut. Pass. Polyb. 2, 41: πομπυθῆν 6.
πομπυθῆσαι (< πομπυθήσκει)
Fut. Med. Thuc. 1, 68; 8, 43; Dem.
23, 110 (374): πομπυθῆν 6.
πομπυθῆς Vb. Thuc. 1, 79: πο-
μπυθῆν 6.
πομπυθῶ (< πομπυθῶν) Fut. -αμεν
II. α, 667; -ων II. κ, 451: πομπυ-
θῶν 7.
πομπυθῶν Aor. Pass. ἐκ- Her. 3,
66: πομπυθῶν 8.
πομπυθῶν Aor. ἐκ- ὄνομα Her. 4,
120; -ῶσαι ib.: πομπυθῶν 8.
πομπυθῶν (< πομπυθῶν) Aor. Pass. πομπυ-
θῶν Pl. Rep. 708, b: πομπυθῶν 9.
πομπυθῶν (< πομπυθῶν)
Fut. Pass. Xen. 4, 8, 82:
πομπυθῶν 9.
πομπυθῶν (< πομπυθῶν)
Fut. Med. als Pass. Her. 8,
49; Thuc. 3, 109: πομπυθῶν 9.
πομπυθῶν Fut.: πομπυθῶν 9.
πομπυθῶν Vb. Xen. Cyr. 7, 5,
8: πομπυθῶν 9.
πομπυθῶν (< πομπυθῶν) Aor. Pass. -θείη Xen.
Mem. 4, 4, 16; -ήναι Pl. Leg.
693, c: πομπυθῶν 10.
πομπυθῶν Fut. Med. Ar. Equ.
1365; Xen. Athen. 3, 9: πομπυθῶν 10.
πομπυθῶν Opt. Fut. Pass. Xen.
Heil. 2, 3, 311; 5, 3, 25: πομπυ-
θῶν 10.

1 wünschen, verlangen, begehren, ersuchen. 2 trinken. 3 machen, thun. 4 strafen, rächen, verfolgen, sich rächen an... 5 schnaufen, ausser, Athem sein; eifrig, thätig, geschäftig sein; sichs angelegen sein lassen. 6 Krieg führen, kriegen; mit Krieg überziehen, bekriegen. 7 (be)kriegen, (be)kämpfen. 8 verfeinden, zum Feinde machen; Med. sich Jem. verfeinden. 9 (eine Stadt) einschliessen, belagern; bedrängen, plagen. 10 zum,

πονέει Conj. Aor. Pass. Pind. O. 6, 11: πορεύω 11.

πονέεισθαι Inf. Praes. Med. H. M. 116, 117; Qu. Sm. 1, 451; 4, 370; Bion. 5 (5a): πορεύω 11.

πονέεισθε 3 Sing. Opt. H. M. 359: πορεύω 11.

πονέοντο Impf. H. M. 444 Γ*: πορεύω 11.

πονέω 3. Πόνεω.

πονέομαι (< ποτῆομαι) Fut. Med. Luc. Asin. 9: πορεύω 11.

πονέω 1) (< ποτῆω 1) Fut. Hippocr. 4, 512; Aristot. Mechan. 25, p. 866; V. T. Esai 19, 10: πορεύω 11.

πονέμεθα 1 Plur. Conj. H. M. 70; Qu. Sm. 2, 275: πορεύω 11.

πονέετε (< ποτῆετε) 3 Plur. Plurif. Orph. Arg. 1160: πορεύω 11.

πονηθ(η)ν Aor. Pass. vgl. πονησαμένη (388): πορεύω 11.

πονησ- (< πονήσ-) Aor. -ήσαις Pind. 1, 1, 40; -αντός Pl. Tim. 70, d (267): πορεύω 11.

πονησάμενος Part. Aor. Od. ε, 250, 310, 343; -ος 1, 8; μ, 151 (388): πορεύω 11.

ποτῆομαι (< ποτῆομαι) Fut. Med. Od. χ, 377: πορεύω 11.

ποτῆω 1) (< ποτῆω 1) Fut. Aesch. Prom. 343; Pl. Rep. 410, b; Hippocr. 2, 611: πορεύω 11.

πονητόν Vb. Pl. Rep. 404, d; -Isocr. 15, 285: πορεύω 11.

πόρε Imper. Pind. 1, 7 (6), 70: πόρε 12.

πορε(ν) (έπορε) Aor. 2 Pl. α, 72 Δ*: πόρε 12.

πορεῖν (< ποτῆρεῖν Pind. P. 2, 57 > ποτῆρεῖν) Inf. Aor. 2: πόρε 12.

πορευθ(η)ν Aor. Pass. -θῆμεν Pl. Tim. 69, α; -θῆται 84, ε; -θείς 24, ε (388): πορεύω 13.

πορευθ(η)ν Aor. Pass. -θῆμεν Pl. Tim. 69, α; -θῆται 64, ε; -θείς Rep. 365, b: πορεύω 13.

πορευθήσομαι (< πορευθήσομαι)

Fut. Pass. Boeckh's Inscript. 87: πορεύω 13.

πορεύσ- Aor. πορεύσαι Pl. Phaed. 107, ε; πορεύω 13.

πόρευσαι Aor. Pind. N. 7, 29: πορεύω 13.

πορεύομαι (< πορευθήσομαι) Fut. Med. Soph. Ant. 81; O. T. 676; O. C. 827; Xen. Mem. 3, 11, 18; Pl. Symp. 190, d; Phaed. 115, α; Dem. 18, 124: πορεύω 13.

πόρευοον Imper. Aor. Pind. O. 1, 77: πορεύω 13.

πορεύω Fut. Enr. Phoen. 985; Thuc. 4, 132: πορεύω 13.

πορευτός (< πορευτός) Vb. Pl. Rep. 452, ε; Leg. 968, b: πορεύω 13.

πορευτός (< πορευτός) Vb. Aesch. Ag. 287: πορεύω 13.

πόρε (< πορεύω) 3 Sing. Conj. Aor. 2 Od. χ, 7: πόρε 12.

πόρεσον Impf. Od. ε, 264; ε, 433: πορεύω 14.

πόρεσθαι Aor. Pind. N. 4, 26: πορεύω 14.

πορευθῆναι Fut. Med. Pl. Eryx. 404; Dem. 35, 41: πορεύω 15.

πορευομαι(η)ν Aor. Med. -ασθαι Xen. Mem. 1, 6, 5; Pl. Phaedr. 269, d; -αίμενος Rep. 427, d; Xen. Mem. 3, 11, 8: πορεύω 15.

πορευθ(η)ν Aor. Pass. -θείη Pl. Eryx. 404, d; -θῆται Rep. 437, ε; πορεύω 15.

πορεύ Fut. Ar. Equ. 1079, 1101; Thuc. 6, 29: πορεύω 15.

πόρε 3 Sing. Opt. Aor. 2 Od. ε, 460; π, 392: πόρε 12.

πόρε 2 Sing. Opt. Aor. 2 Od. ε, 267: πόρε 12.

1) πόρε 1 Sing. Aor. 2 Pl. α, 60; Od. τ, 255: πόρε 12.

2) πόρε 3 Plur. Aor. 2 Pl. ζ, 218: πόρε 12.

πορεύεις Plur. Part. Od. τ, 460: πόρε 12.

πορεύων Inf. Aor. Eur. Alc. 1074; El. 414: πορεύων, zubereiten.

πόρωμεν 1 Plur. Conj. Aor. H. ψ, 893: πόρε 12.

1) El. M. p. 130, 3; Choereb. in Bekker Av. p. 654, 18.

Bürger machen, den Staat verwalten; *intrans. bes. Dep. Med. mit Aor. Pass.* als Bürger leben, handeln. 11 arbeiten, sich anstrengen, abmühen; *tr.* zu Stande bringen, bewerkstelligen. 12 geben, schenken; verschaffen, zu Wege bringen. 13 bringen wohin, fahren, überfahren, über Wasser und Land senden. 14 zerstören, verwüsten, plündern. 15 in den Gang, auf den Weg bringen; hinführen; verschaffen, liefern, darreichen.

πορών Parl. II. 9, 80: πόρος 1.
 πόροις 3 Plur. Conj. Aor. II. π.
 86: πόρι 1.
 ποτίσαντο Imprf. Hcs. Th. 691: πο-
 τίσθαι 2.
 ποτίς (< ποτός, ποτός) Vb. Pl.
 Leg. 674: πίνω 3.
 ποτίσσαι Fut. Mosch. 2, 145
 Meineke: ποτίσθαι 2.
 ποτός (< ποτός, ποτός) Vb. Aesch.
 Ag. 1408: πίνω 3.
 πραγματευθ(ην) (<weniger üblich
 als πραγματευθ(ην)) Aor. Pass.
 (388): πραγματεύσθαι 4.
 πραγματευο(αμην) (< üblicher
 als πραγματευθ(ην)) Aor. Med.
 -άμενος Pl. Eryx. 398, c (356): πραγ-
 ματεύσθαι 4.
 πραθ(ην) Aor. Pass. πραθείη Lys.
 4, 13; Isac. 7, 28; Pl. Leg. 849,
 b; -θεί Soph. Tr. 252; Dem. 57,
 18; πραθεία Eur. Tro. 936; -είσης
 Pl. Ep. 347, b; -θέντα Aesch. Ag.
 1041: πατρίσθαι 5.
 παρθήσθαι Fut. Pass. sell. u. unatt.
 Sopat. Athen. 4, 160: πατρίσθαι 5.
 πρακτέον Vb. Pl. Rep. 457, a; De-
 mod. 381, c: πράσσω 6.
 πραξ- Aor. -αίς Aesch. Suppl.
 399; -αίς Pl. Rep. 353, d; -αίς
 Soph. El. 801; Eur. Andr. 463;
 -αίς Pl. Rep. 592, b; -αίς Aesch.
 Sept. 4; Xen. Cyr. 5, 3, 31; -αίς
 Eur. Ion 1360; πράξαι Thuc. 1, 70;
 Pl. Prot. 319, b; πράξαι Pind. O.
 8, 73; -αίς Pl. Gorg. 514, a:
 πράσσω 6.
 πραξαι(ην) Aor. Med. Soph. O.
 C. 497; -αίς Pind. P. 4, 243;
 Pl. Hipp. mai. 282, c; Dem. 43, 38;
 Pl. Hipp. mai. 382, c: πράσσω 6.
 1) πράξθαι (< πραχθήσθαι) Fut.
 Med. Xen. Hell. 6, 2, 36; Pl.
 Phaedr. 452, a; -άμενος in δια-
 Xen. Cyr. 7, 5, 45: πράσσω 6.
 2) πράξθαι (< πραχθήσθαι, πι-
 πράξθαι) Fut. Med. als Pass. Pl.
 Rep. 452: πράσσω 6.
 πράξω Fut. Aesch. Eum. 896; Pl.
 Rep. 519, c; Crit. 46, d; Dem. 19,
 51: πράσσω 6.

πρατός (< πρατός) Vb. Pl. Leg.
 849: πιπράσθαι 5.
 πρατός (< πρατός) Vb. Soph. Tr.
 276: πιπράσθαι 5.
 πραύν- Vraes. -αίς Pl. Pol. 268, b;
 -οντα Pol. 501, c; -ωι Xen. Hipp.
 1, 8; -εοδαι Equ. 9, 11: πραύνω 7.
 πραύνω (< πρήνω) Pres. Xen.
 Equ. 9, 6: πραύνω 7.
 πραχθ(ην) Aor. Pass. -θῆ Pl. Crit.
 445; -θεί Dem. 40, 36; θῆναι
 Dem. 19, 173; -θέν Eur. Andr.
 1050; Pl. Prot. 324, b; -θέντων Pl.
 Leg. 867, b, c; -θέντων Thuc. 1,
 22: πράσσω 6.
 πραχθήσθαι Fut. Pass. Xen. An.
 7, 6, 7: πράσσω 6.
 πρίπει Imprf. Pind. P. 2, 70: πρίπει 8.
 πρίψω Fut. sellen Aesch. Eum. 995;
 Pl. Pol. 269, c; 268, c: πρίπει 8.
 πρήξ- Aor. πρήξαντα Od. γ. 60:
 πρήσσω, πράσσω 6.
 πρήξαι Inf. Aor. II. α. 562; Od. π.
 88; πρήσσω, πράσσω 6.
 πρήξαι Inf. Fut. Her. 4, 156; vgl.
 πρήξαι: πρήσσω, πράσσω 6.
 πρήξω (< πρήξω) Fut. Hcs. Or. 402;
 vgl. πρήξαι: πρήσσω, πράσσω 6.
 πρήσ- Aor. II. β. 415; -αίς Soph.
 Ant. 201; κατα- Qu. Sm. 12, 568;
 -αίς Qu. Sm. 11, 435: πιπρήξω 9.
 πρήξω (< ἐπρήξω) Aor. II. π. 350;
 πιπρήξω 9.
 πρησθ(ην) Aor. Pass. -θέντα Qu.
 Sm. 14, 416; -θέντες κατα- Luc.
 De Par. 57: πιπρήξω 9.
 πρησθήσθαι Fut. Pass. V. T.
 Num. 5, 27: πιπρήξω 9.
 πρήσθαι (< πρησθήσθαι) Fut.
 Med. -εοδαι Luc. De Dea Syr. 7;
 ἐν- Qu. Sm. 1, 494: πιπρήξω 9.
 πρήσω Fut. Aesch. Sept. 434; Is-
 II. α. 242; Thuc. 6, 64: πιπρήξω 9.
 πρήνω (< πρᾶνω) Pres. 100.
 Hcs. Th. 254: πρᾶνω 7.
 πραιμην Opt. Aor. 2 Soph. Al. 477;
 Ant. 1171; Esopol. Fr. Com. 2, 547;
 Xen. Cyr. 3, 1, 36; Mem. 2, 5, 3;
 -αίς Cyr. 3, 1, 36 (302); -αίς
 3, 1, 41; 5, 3, 10; -μεθα An. 3,
 1, 20; -αίς Ag. 1, 18: πραιμην 10.

1 geben, schenken; verschaffen, zu Wege bringen. 2 liegen, flattern.
 3 trinken. 4 πείνω poet. Nbf. von πείλω sich nähern. 5 verkaufen.
 6 eine Sache, ein Geschäft betreiben; sich womit abgeben, beschäftigen.
 7 besänftigen, mildern, beschwichtigen. 8 hervortreten, -ragen, -stechen.
 9 aufblasen, anfaschen, anzünden. 10 erkaufen, bestechen, dängen.

πρῶτο 2 Sing. Aor. 2 Pl. Riv. 135, b (302): πρῶταις 10.

πρῶμενος Part. Aor. 2 Isae. 5, 11; -ον Xen. Cyr. 4, 3, 7; Pl. Theaet. 197; -αι Lys. 22, 15, b; -μενος Xen.

An. 6, 2, 22; -μενα, -μενον; -μενους Pl.; -ους Lys. 7, 8; πρῶταις 10.

πρῶσθαι Inf. Aor. Eur. 1 A. 342; Med. 233; Xen. Mem. 2, 5, 2; Cyr. 3, 2, 19; Pl. Rep. 333, b; Dem. 45, 71; Ar. Fr. Com. 2, 1099: πρῶταις 10.

πρῶτο (< πρῶ) Imper. Aor. Ar. Ach. 870: πρῶ 11.

πρῶτο 3 Sing. Aor. 2 Od. α, 430; ο, 483; ζ, 115, 452; Pind. P. 6, 39: πρῶταις 10.

πρῶ Imper. Praes. Ar. Ran. 927; Lachr. Fr. 777: πρῶ 11.

πρῶ Luc. Vitar. Auct. 26, 566: πρῶταις 10.

πρῶταις 3 Sing. Conj. Dem. 7, 7, 37, 37: πρῶταις 10.

πρῶτο- Aor. α: ἔπρῶτο.

πρῶτο (η) α: ἔπρῶτο.

πρῶτος Vb. Od. α, 196; ε, 564: πρῶ 11.

πρῶ (< πρῶτο) Imper. Aor. Ar. Ach. 34; Eupol. bei His p. 453 Piern., Cephisod. bei Ath. 12, p. 353, α; Hegemon. Fr. Com. 2, 743: πρῶταις 10.

πρῶταις Conj. Aor. 2 Ar. Ach. 512; Ar. Ran. 1229; Luc. Vitar. Auct. 2, 542; 9, 549 (302): πρῶταις 10.

πρῶβητα Perf. II, ζ, 125: πρῶβαινω 12.

πρῶβητη Conj. Perf. II, π, 54: πρῶβαινω 12.

πρῶβητα Part. Praes. II, ν, 18: πρῶβηται 12.

πρῶβηται Acc. Part. Praes. Od. α, 555: πρῶβαινω 12.

πρῶβηται Gen. Part. Praes. II, π, 600: πρῶβαινω 12.

πρῶτη (< πρῶτη) II, ρ, 545: πρῶταις 13.

πρῶταις Inf. Fut. Pind. P. 4, 296: πρῶταις 13.

πρῶταις (η) Aor. Pass. -θῶ, -θῆ, -θῆν, πρῶταις Plal.

Phaed. 58, d; -θῆται; -θῆς: πρῶταις 14.

πρῶταις (< πρῶταις) Pl. Phaed. 91, ο; 115, ε (> πρῶταις): πρῶταις 14.

πρῶταις (< πρῶταις) Fut. Xen. Cyr. 2, 3, 3; Pl. Phaed. 91, α; 115, ε (> πρῶταις): πρῶταις 14.

πρῶταις Vb. Pl. Phaed. 90, ε; Tim. 53, ε; -ται Leg. 770, b: πρῶταις 14.

πρῶταις 3 Sing. Imperf. II, α, 326 B*: πρῶταις 13.

πρῶταις Imper. Od. α, 419: πρῶταις 13.

πρῶταις Imperf. für πρῶταις Od. α, 100; ρ, 9: πρῶταις 13.

πρῶταις Fem. Part. Od. β, 92: πρῶταις 13.

πρῶταις Inf. Aor. κατα- f. L. Themist. 2, p. 25; B. α. EL. M. p. 495, 32: πρῶταις 15.

πρῶταις, -εσθαι v. πρῶταις 15.

πρῶταις (< πρῶταις) Fut. Ion. -ονται in κατα- Her. 5, 105; -ται 7, 17; -ται 3, 156; -εσθαι 3, 36: καταπρῶταις 15.

πρῶταις (< πρῶταις) Fut. att. καταπρῶταις aus der Volkssprache Ar. Vesp. 1366; Thesm. 366; Equ. 435: πρῶταις 15.

πρῶταις Part. Aor. erst Georg. Puchim. p. 147, ε; 264, ε: πρῶταις 15.

πρῶταις 2 Sing. Imper. Aor. 2 Med. (256, 312): πρῶταις 13.

πρῶταις 3 Dual. II, λ, 136; χ, 90: πρῶταις 16.

πρῶταις 3 Sing. Opt. Aor. Med. Her. 1, 53: πρῶταις 17.

πρῶταις Aor. 2 st. πρῶταις: πρῶταις 18.

πρῶταις Aor. 2 Med. -ον Soph. Phil. 1017; Pl. Leg. 756, ε: πρῶταις 18.

πρῶταις Aor. 2 für πρῶταις Pol. 2, 1, 3: πρῶταις 12.

πρῶταις Aor. Pass. Xen. H II. 1, 7, 39: πρῶταις 18.

πρῶταις at. πρῶταις 19.

11 durchbohren, knirschen, beissen, packen. 12 vorschreiten, vorwärts schreiten, gehen. 13 ent-, aussenden. 14 geneigt sein, gern wollen; be- streben, begehren, verlangen. 15 Gehe fordern, betteln. 16 ansprechen; anreden. 17 auftragen, auflegen, auferlegen. 18 vor-, hinwerfen. 19 Bürgschaft leisten lassen.

πύξις (< πύξω) Aor. II. ε, 40; -η Pl. Symp. 184, b; -ωμεν Ar. Thesm. 36; -ωσι Lys. 770; -ωσι Soph. Ai. 171; πύξαι Theogn. 1015; πύξας Aesch. Pers. 209; -ατες Ar. Ran. 315; πύσσω 16.
 πύξω Fut. Anth. 12, 141; πύξω 16.
 πύξωμαι (< πύξωμαι) Fut. ἀνα- Luc. Fr. 40, 751; de salut. 38; πύξωμαι 14.
 πύξται 3 Sing. Conj. Aor. II. ο, 170; πύξται 14.
 πύξται 3 Dual. Aor. 2 ep. κατα- II. θ, 136; πύξω 16.
 πύσ- Aor. πύσαντας Her. 2, 92; πύσσω 17.
 πύσθ(η) Aor. Pass. περιπύσθαι Theophr. H. P. 4, 4, 10; περιπύσσω 17.
 πύστω Opt. Aor. 2 ἀνα- Pl. Phaed. 109, c; ἀναπύστω 14.
 πύσματος Part. Aor. 2 ἱλι- Pl. Rep. 365, a; ἐναπύστω 14.
 πύσται Vb. II. η, 169; πύσσω 18.
 πύξ- Aor. πύξαι Od. α, 439; ε, 111, 252; -ας Soph. O. C. 158, 1611; ἀνα- Aesch. Pers. 294; -ατες περι- Soph. Ant. 886; Xen. An. 1, 10, 9; ἀνα- Eur. I. T. 1286; πύσσω 18.
 πύξ(αμην) Aor. Med. -ωμαι Ar. Nub. 267; -ωσθαι Eur. Med. 1400; -ατο in προσ- Ar. Rh. 4, 95; 3, 1024, 1104; Qu. Sm. 13, 532; πύσσω 18.
 πύσσω Fut. Med. προσ- Ar. Rh. 3, 781; -ται Eur. Phoen. 1671; πύσσω 18.
 πύσθω Aor. προσ- Eur. El. 1325; πύσσω 18.
 πύξω Fut. ἀνα- Eur. H. F. 1256; Tro. 662; πύσσω 18.
 πύσθ(η) Aor. 2 πύσθαι Pl. Ax. 370, a; πύσθω 19.
 πύσται Part. Aor. sp. Homil. Clem. 2, 39; πύστω 19.
 πύσ- Aor. πύσας Soph. Ant. 653; ἀνα- Aesch. Ag. 986; -ατα Andr. 607; πύξω 20.
 πύσσω (< πύξω) Fut. Hippocr.

2, 669; ἡ- Anth. 5, 197; προσ- Luc. Dial. Mort. 20, 2; πύξω 20.
 πύσται Vb. Aesch. Eum. 68; πύξω 20.
 πύξω (< πύξωμαι) Fut. Hippocr. 1, 229; Luc. Bis Accus.: πύξω 20.
 πύσθ(η) Aor. Pass. ὑποπύσθαι Hippocr. 2, 555; ἀναπύσθαι Xen. Cyr. 7, 5, 5; διαπύσθαι Soph. Ant. 709; (ἀνα-, δια-)πύστω 21.
 πύσθαι Inf. Aor. 2 II. β, 119; Od. ο, 377 Γ*; Eur. Hipp. 910; 328; Pl. Gorg. 447, c; Xen. Cyr. 2, 4, 7; Dem. 19, 319; πυνθάνω 22.
 πυνθάνω 3 Dual. Aor. 2 Od. ρ, 427; πυνθάνω 22.
 πυνθάνω Impf. Her. Ar. Rh. 4, 1530; πύνω 23.
 πύνται 3 Praes. Med. II. 1, 385; Od. α, 161; Hes. Sc. 153; πύνω 23.
 πύνθω (< πύνθω) 3 Sing. Conj. Aor. 2 Eur. Tro. 119; ἡ- Pherecr. Athen. 11, 481, c; πυνθάνω 22.
 πύνθω (< πύνθω) 2 Sing. Conj. Aor. 2 II. α, 381; ω, 592; Od. γ, 15; δ, 494; πυνθάνω 22.
 πύνθω 2 Plur. Conj. Aor. 2 Od. δ, 12; Aesch. Sept. 243; Soph. Tr. 1150; Dem. 19, 341; πυνθάνω 22.
 πύνθω 3 Sing. Conj. Aor. 2 Od. δ, 113; τ, 486; Aesch. Pers. 117; Ch. 137, 743; πυνθάνω 22.
 πυνθάνω (< πύνθω) 3 Plur. Aor. 2 II. α, 257; πυνθάνω (< πύνθω) Wolf Soph. O. C. 921; πυνθάνω 22.
 πυνθάνω 1 Sing. Opt. Aor. 2 Od. α, 147; Pl. Theat. 143, c; πυνθάνω 22.
 πύνθω 3 Sing. Opt. Aor. 2 II. α, 207, 211; Pl. Phil. 41, b; -ατο Xen. Hell. 4, 3, 2; πυνθάνω 22.
 πυνθάνω Part. Praes. Med. Od. μ, 46; πύνω 23.
 πυνθάνω (< πύνθω) Aor. 2 Od. δ, 732; ε, 321; ψ, 40; πυνθάνω 22.
 πύνθω 1 Sing. Conj. Aor. 1 Med.; Pl. Euthyd. 295, c; ἡ- Eur. H. F. 529; Qu. Sm. 5, 280; πυνθάνω 22.

in Furcht gerathen. 17 enthüllen, schreien. 18 zusammenfallen. 19 scheu machen; Pass. scheu werden, in Bestürzung und Schrecken gerathen. 20 spucken, speien; verschmähen, verabscheuen. 21 beenden, vollenden; Pass. sich eudigen, in Erfüllung gehen, geschehen. 22 sich erkundigen und erfahren. 23 verfaulen machen; Pass. verfaulen.

πύθωνται 3 Plur. Conj. Aor. 2 II. η, 195; Pl. Rep. 344, e; Isoer. 12, 221: πυθάνομαι 1.
 πυθόσας Inf. Aor. Od. 2, 320; Hes. Op. 622: πυθάζω 3.
 πυθόσας Part. Aor. II. ω, 581: πυθάζω 3.
 πυθόσασα Fem. Part. Aor. II. ρ, 551: πυθάζω 3.
 πυθόσας Praes. dor. für πυθάζω 3.
 πυθασεν Aor. II. θ, 124; α, 271; ρ, 83: πυθάζω 3.
 πυθασθ(ην) Aor. Pass. -θείς Her. 1, 197; Eur. Alc. 796: πυθάζω 3.
 πυθάνει 2 Sing. Praes. Pl. Parm. 126, b: πυθάνομαι 1.
 πυθάνεισθαι Inf. Praes. Pass. Isae. 1, 31: πυθάνομαι 1.
 πυθάνισθαι 3 Sing. Praes. Pl. Gorg. 463, e: πυθάνομαι 1.
 πυθάνηται 3 Sing. Conj. Praes. Dem. 19, 354: πυθάνομαι 1.
 πυθαυόμεν Opt. Praes. Pl. Soph. 216, α: πυθάνομαι 1.
 πυθανόμενος Part. Praes. Pl. Leg. 888, e: πυθάνομαι 1.

πυθάνειν Imper. Praes. Pl. Lach. 187, b: πυθάνομαι 1.
 πυθανέμεθα 1 Plur. Conj. Praes. Pl. Rep. 476, e: πυθάνομαι 1.
 πυθάνονται 3 Plur. Conj. Praes. Isoer. 5, 10: πυθάνομαι 1.
 πυθέτω Fut. II. δ, 612: πυθόσω 4.
 πυθω Fut. II. δ, 174: πυθώ, πυθώ 2.
 πυθίται 3 Sing. Praes. Od. 2, 189; Hes. Th. 781: πυθίται 5.
 πυθίτω 3 Sing. Imper. Praes. Pl. Leg. 849, e: πυθίται 5.
 πυθώ 2 Sing. Imperf. für πυθίτω, πυθίτω 5.
 πυθίμεναι Part. Praes. -ας Aesch. Prom. 648 [184]; Od. β, 55; ρ, 534: πυθίται 5.
 πυθόμεν Imperf. fr. Πυθαγόρου Od. χ, 352 [184]: πυθίται 5.
 πυθόσας 2 Sing. Fut II. α, 350: πυθίται 5.
 πυθώθ(ην) α. u. πυθώθην.
 πυθώτε Imperf. II. η, 257; Hymn. Ap. Pyth. 264: πυθώται 6.

P.

παγ(ην) Aor. Pass. α. παγῶ, -ῆς, -ῆ, παγήται, -εις, -ῆτω, -εισθαι: παγγνυμι 7.
 παγίς Part. Aor. 2 Pass. διαπαγίς Ar. Pax. 33; -ενος in ἀμφι- Ar. Rh. 1, 39: παγίτα Soph. Ant. 476; παγίτων Eur. Tro. 1177; Xen. Cyr. 1, 6, 16: παγγνυμι 7.
 παγεῖσθαι Gen. Pl. Part. Aor. 2 Pass. 595; vgl. παγ(ην): παγγνυμι 7.
 παγῆ 3 Sing. Conj. Aor. Pass. δια- Dem. 54, 41: παγγνυμι 7.
 παγήναι Inf. Aor. 2 Pass. Pl. Rep. 359, d; Dem. 56, 23; vgl. παγ(ην): παγγνυμι 7.

παγῆς 2 Sing. Conj. Aor. Pass. δια- Dem. 18, 21: διαπαγγνυμι 7.
 παγήσας Fut. Aesch. de- Prom. 361; δια- Alexis Fr. Com. 3, 458: παγγνυμι 7.
 παγήτω 3 Sing. Imper. Aor. Pass. δια- Ansehil. Fr. Com. 3, 351: διαπαγγνυμι 7.
 παγῶ Conj. Aor. 2 Pass. διαπαγῶ Ar. Vesp. 162; Alexis Fr. Com. 3, 459; vgl. παγ(ην): παγγνυμι 7.
 παγῶν 3 Sing. Opt. Aor. Pass. Luc. De luctu 11: παγγνυμι 7.
 παίλας 3 Sing. Conj. Praes. Od. 2, 221: παίλω 8.
 πανόμεν Inf. ep. Pind. I. 6, 21: παίλω 9.

1 sich erkundigen und erfahren. 2 versüßen machen; Pass. versüßen. 3 verdichten, befestigen. 4 Fieberhitze haben, Fieber bekommen. 5 sich an einem Orte herumdröhen, verkehren, gehen, kommen. 6 = πέταμαι, ποτάομαι fliegen. 7 (durch-, zer-)reißen, durchbrechen. 8 sprengen, zerschmettern, zerbrechen. 9 sprengen, spritzen, bestreuen. 10 leichter werden;

παίνοτο Imprf. II. 1, 282: παίνω¹) 9.
 παίνω Part. Pind. I. 8, 50; παίνω 9.
 παίνο 3 Sing. Opt. Praes. Med.
 Od. 1, 459; Soph. Tr. 268: παίνω 8.
 παίνομ Inf. Aor. Od. v. 151; δια-
 παίνομ II. β. 473: (δια)παίνω 8.
 παίσεις Fut. διαπαίσεις II. 1, 78;
 διαπαίσεις Hes. Th. 393: δια-
 παίνω 8.
 πασιμένω Inf. Fut. Od. θ. 569;
 v. 177: παίνω 8.
 πασισθας s. n. παίσσας.
 πασιση 3 Sing. Conj. Aor. Od. v.
 235: παίνω 8.
 πασισθ(ην) Aor. Pass. πασισθη Aesch.
 Prom. 189; διαπασισθéntας 236;
 -θιστος Ap. Rh. 2, 1114; vgl.
 πασισθην: παίνω 8.
 παισσας Fut. διαπαισσας II. ω.
 355: παίνω 8.
 παίσω Fut. Pl. Ax. 364, c: παίσω 10.
 πάσῃ 3 Sing. Conj. Aor. Eur. Rhes.
 73: παίνω 9.
 πασθ(ην) Aor. Pass. -θιστο Pind.
 P. 5, 100 Boekh.; -θιστο Herm.
 -ισσαν gew.: παίνω 9.
 πασον Imper. Anaxandr. bei Athen.
 2, 48, a: παίνω 9.
 πασῶ Part. Eur. Fr. Thes. 1; Lycophr.
 1104: παίνω 9.
 πατ- Aor. πατ- Soph. O. C. 1503;
 vgl. πατ-: παίνω 11.
 πατ- Fut. V. T. Esai 9, 11; Eur-
 Thuc. S. 96: παίνω 11.
 παπιοσθ(ην) Aor. Pass. -θηναι Sext.
 Emp. adv. Math. 11, 96; vergl.
 παπιοσθην: παίνω 12.
 παπίσω Fut. N. T. Matth. 5, 39:
 παίνω 12.
 παπτός Vb. Od. ω. 228. 229; Pind.
 N. 2, 2: παίνω 13.
 πασας Imperat. Aor. sprengel Od.
 v. 150: παίνω 9.
 πασιεν Opt. Aor. 1 Pass. Hippocr.
 3, 115: παίνω 13.
 πασθ(ην) Aor. Pass. s. πασθ(ην):
 παίνω 11.
 πασ- Aor. πασας Eur. Andr. 836:
 παίνω 13.
 πασαμ(ην) Aor. Med. πασαμένος Ar.
 Equ. 784; πασαμένη Nub. 538: παίν-
 ω 13.

πάσῃ (< πασῇ) Aor. II. μ. 296;
 Qu. Sm. 4, 399; καταπασῇ Luc.
 Alex. 19; πάσας Eur. Andr. 836;
 καταπασῇ Aesch. Eum. 26: παίν-
 ω 13.
 πάσῃ Fut. καταπασῇ Aeschin. 2,
 21: παίνω 13.
 πάσῃ Fut. Aesch. Eum. 53; Ar.
 Nob. 5: παίνω 14.
 πάσῃ Iakon. st. πάσῃ Eust. p. 484,
 1 Ahrens D. Dor. p. 96: πάσῃ
 Iakon. = πάσῃ 15.
 πάσῃ (< πασῇ) 3 Sing. Imprf. II. 1, 339:
 πάσῃ 16.
 πάσῃ (< πασῇ) Praes. II. γ. 149; Hym.
 25, 5; Hes. Th. 788: πάσῃ 16.
 πάσῃ (< πασῇ) Inf. προ- trans.
 Hom. Hym. 2, 202: πάσῃ 16.
 πάσῃ (< πασῇ) Imprf. II. β. 307;
 Ap. Rh. 4, 1678: πάσῃ 16.
 πάσῃ Imprf. Iter. προ- Ap. Rh. 3,
 225: πάσῃ 16.
 πάσῃ (< πασῇ) Imprf. II. φ. 217;
 vgl. πάσῃ: πάσῃ 15.
 πάσῃ 3 Sing. Praes. Od. γ. 153:
 πάσῃ 15.
 πάσῃ Inf. II. γ. 259; Od. ε. 251:
 πάσῃ 15.
 πάσῃ 2 Sing. Praes. II. φ. 214:
 πάσῃ 15.
 πάσῃ (< πασῇ) Imprf. II. θ.
 250; προ- Ap. Rh. 3, 225: πάσῃ 15.
 πάσῃ 2 Plur. Imper. Od. β. 73; v.
 314: πάσῃ 15.
 πάσῃ 3 Sing. Opt. Od. α. 47: πάσῃ 15.
 πάσῃ (< πασῇ) Imprf. Od. γ. 5;
 vgl. πάσῃ: πάσῃ 15.
 πάσῃ 3 Plur. Praes. II. δ. 32:
 πάσῃ 15.
 πάσῃ Part. Praes. II. 1, 502; ω.
 651; Od. α. 61: πάσῃ 15.
 πάσῃ (< πασῇ) 3 Sing. Praes. Thuc. 1,
 46; Pl. Phaed. 236, h: πάσῃ 16.
 πάσῃ Inf. Pl. Crat. 426, d: πάσῃ 16.
 πάσῃ Imper. Praes. Theocr. 5, 126;
 πασῇ Soph. El. 362: πάσῃ 16.
 πάσῃ Praes. für πάσῃ Hes. Fr. 237
 (Goell.); Anth. 7, 36: πάσῃ 16.
 πάσῃ Vb. πασῇ II. τ. 150: πά-
 σῃ 1.
 πάσῃ - s. πάσῃ, πάσῃ, -η, πάσῃ,
 πάσῃ, πάσῃ, πάσῃ, πάσῃ,
 πάσῃ: πάσῃ 1.

von Kranken und Krankheiten sich bessern. 11 schlagen, schmeissen, stossen.
 12 schlagen, peitschen. 13 (zusammen)nähen. 14 schnarchen. 15 thun,
 handeln, ausrichten, vermögen. 16 fliessen, rinne.

πέζαι Inf. Aor. Od. γ, 144; II. β, 802; Hes. Th. 209; Ap. Rh. 2, 457; πέζω 1.
 πέζαιμι 1 Sing. Opt. Aor. II. τ, 90; πέζω 1.
 πέζαιε (< πέζαιε) Part. Aor. Pind. O. 9, 94; πέζω 1.
 πέζαντ- Stammform des Part. Aor. -αι II. α, 586; -αι α, 455; -αι α, 525; Theocr. 17, 6; Ap. Rh. 1, 1186; -αι II. α, 282 vgl. πέζε-: πέζω 1.
 πέζαιε Part. Aor. II. α, 147; Theocr. 16, 74; Qu. Sm. 7, 291; Aesch. Ch. 315; πέζω 1.
 πέζε (< πέζε) Aor. II. α, 535; vgl. πέζε-: πέζω 1.
 πέζεαι 3 Sing. Opt. Aor. Od. δ, 205, 649; vgl. πέζε-: πέζω 1.
 πέζεαι Inf. Fut. II. δ, 102, 120; ψ, 864, 873; πέζω 1.
 πέζει 3 Sing. Conj. Aor. II. β, 195; vgl. πέζε-: πέζω 1.
 πέζειε 2 Sing. Conj. Aor. Od. δ, 478; vgl. πέζε-: πέζω 1.
 πέζεν Imper. Aor. Theocr. 23, 33; πέζω 1.
 πέζω Fut. II. α, 292; Od. γ, 382, 384; Ap. Rh. 3, 711; -αι Aesch. Sept. 105; -αι Od. ε, 62; -οναι II. η, 353; Ap. Rh. 2, 69; Soph. O. C. 1724; -οναι Hym. 34, 12; πέζω 1.
 πέζωαι 3 Plur. Aor. Od. π, 391; Qu. Sm. 14, 215; vgl. πέζε-: πέζω 1.
 πέζαι 3 Sing. Opt. Pl. Phaed. 67, d; πέζω 2.
 πέζον (< πέζον) 3 Plur. Imperf. II. μ, 159; Od. α, 70; Pind. O. 11, 10; πέζω 3.
 πέζοντ- Stammform des Part. πέζον-ος Pl. Theaet. 144, b; πέζω 3.
 πέζοντα Ace. Part. II. ζ, 172; πέζω 3.
 πέζοντε Dual. Part. II. α, 773; πέζω 3.
 πέζοντες Plur. Part. II. ρ, 751; πέζω 3.
 πέζοντος Gen. Part. II. β, 849; πέζω 3.
 πέζοντες¹) Part. für πέζοντες Her. 7, 140 (Urae.); πέζω 3.
 πέζει Imperf. (< πέζον, πέζον) II. χ, 212; πέζω 4.

¹ ου steht hier als gelingtes α.

πέζον Inf. Pl. Leg. 862, c; πέζω 4.
 πέζοντες Part. Praes. Med. od. Pass. Aesch. Suppl. 406; πέζω 4.
 πέζον N. Part. Pl. Tim. 79, c; πέζω 4.
 πέζων Part. Pl. Phaed. 247, b; πέζω 4.
 πέζοντας (< πέζοντας) Perf. Pass. verworfen von Thom. Meg. 135, 4; Herod. 459; Piers.: πέζω 5.
 πέζοντες Part. Perf. Pass. N. T. Hebr. 10, 22; Buttm. Ausf. Gr. Gr. p. 101, 4; πέζω 6.
 πέζοντες Part. Perf. Pass. Anacr. Fr. 163; πέζω 7.
 πέζοντας Inf. Perf. Pind. Fragm. 308 Bergk (angeführt von Chroboscus Bekker Anecd. p. 1287) Oppian. Cyr. 4, 350; πέζω 8.
 πέζοντες Part. Perf. Pass. Od. ζ, 59; πέζω 9.
 πέζω- Aor. selten bei Att. πέζωαι Ar. Eqn. 526; πέζωαι Lycurg. 96; πέζω 3.
 πέζωαι (< πέζωαι) Fut. Theogn. 449; Eur. Fr. Thea. 1, 3; Crates Com. Fr. 2, 238; Hippocr. 2, 687; Aristot. Meteor. 2, 2, 4; πέζω 3.
 πέζωαι (< πέζωαι) Fut. El. M. p. 381, 31 u. spät Aristot. Meteor. 2, 2, 2, 4; πέζω 3.
 πέζω Fut. (< πέζωαι) Fut. Auth. 5, 125; N. T. Ioh. 7, 39; πέζω 3.
 πέζω (ψ) Aor. Pass. πέζωαι II. ρ, 32; α, 198; -όστος α, 250; πέζω 1.
 πέζω- Aor. πέζω Pl. Phil. 46, c; -αυτα Rep. 544, c; πέζω 4.
 πέζω Fut. -ον Her. 7, 139; πέζω 4.
 πέζων Part. Thuc. 1, 46; πρσ- Orph. Arg. 1137; vgl. πέζω: πέζω 3.
 πέζοντες 3 Plur. Imperf. Ion. Arat. 517 [100]; πέζω 10.
 πέζοντες Part. Praes. II. δ, 425; Qu. Sm. 7, 19; 12, 189; πέζω Aesch. Sept. 329; πέζω 10.
 πέζοντες 3 Plur. Praes. Hes. Sol. 377; Xen. Cyr. 7, 8; πέζω 10.
 πέζοντες 3 Plur. Imperf. II. α, 55; πέζω 10.
 πέζω Fem. Part. Eur. Bacch. 1130; πέζω 10.
 πέζοντας Inf. Praes. II. μ, 251;

1 thun, handeln, ausrichten, vermögen. 2 sehnarhen. 3 niesoon, rinnen. 4 sich neigen, machen, dass etw. sich neigt. 5 sprengen, spritzen, bestreuen. 6 besprengen, bespritzen. 7 schlagen, peitschen. 8 schleudern, schmeissen. 9 beschmutzen, befecken. 10 (durch-, zer)reißen.

διαρ- Luc. Epist. Saturn. 22: ῥή-
νυμι 10.

ῥήνυσθαι 2 Plar. Imprf. II. μ, 440:
ῥήνυμι 10.

ῥήνυσσι 3 Sing. Praes. Aesch. Pers.
199; Soph. Ant. 675: ῥήνυμι 10.

ῥήνυσθαι 3 Plar. Praes. II. φ, 751
[232]: ῥήνυμι 10.

ῥήνυσσε Imprf. Herat. II. η, 141
[143]: ῥήνυμι 10.

ῥήνυσται 3 Sing. Praes. Xen. Hell.
3, 4, 58: ῥήνυμι 10.

ῥήνυστο 3 Sing. Imprf. II. σ, 67:
ῥήνυμι 10.

ῥήσας 1) Part. Aor. Pass. Xen. Cyr.
3, 3, 51; Pl. Phaedr. 243, c; -θίν-
τος Rep. 525, d; -θίνε Od. v, 322;
σ, 414; Dem. 15, 7; -θίντα Pl.
Symp. 195, b; -θίνου Pl. Tim.
17, c; -αν Isoer. 7, 62; -θίν Plind.
P. 4, 74; Pl. Phil. 48, b; -θίνων
Xen. Symp. 8, 42; Isoer. 15, 281;
-θίνος 12, 155: ῥέω, εἰπεῖν 11.

ῥήσῃ 1) Conj. Aor. Pass. Aeschin. 1,
31; Dem. 60, 4: ῥέω, εἰπεῖν 11.

ῥήσας 1) Inf. Aor. Pass. Her. 3,
9; Pl. Theaet. 202, a; Isoer. 4, 28;
Dem. 45, 49; ῥέω, εἰπεῖν 11.

ῥήσασθαι Inf. Fut. Pass. Pl.
Phaed. 84, e; Pol. 295, b; Isoer.
12, 6, 258; 15, 240: ῥέω, εἰπεῖν 11.

ῥήσασμας (< εἰρήσματος) Fut.
Hippocr. 2, 363; Thuc. 1, 73; Xen.
Hell. 6, 3, 7; Rep. 473, e: ῥέω,
εἰπεῖν 11.

ῥήσασμενος Part. Fut. Pass. Thuc.
8, 66; Pl. Phaedr. 289, e; Isoer.
5, 140: ῥέω, εἰπεῖν 11.

1) ῥήε Aor. II. μ, 185; v, 399; vgl.
ῥήε-: ῥήνυμι 10.

2) ῥήε- Aor. -ας Aesch. Pers. 468;
Eur. Baech. 292; -ας Imper. Ar.
Nub. 357; vgl. -αντες, ῥήε-, ῥή-
εαι, ῥήεαν, ῥήεας, -αντες:
ῥήνυμι 10.

ῥήεαι Inf. Aor. II. 2, 538; σ, 617;
Dem. 9, 61; ἀνωρ- Eur. Or. 864;
vgl. ῥήε-: ῥήνυμι 10.

ῥήεαι(ην) α. ῥήεαντο α. ῥήεμενος,
ῥήεμενος Part. Aor. Med. II. ν,

680; -αι μ, 90; -μενος 411; -η Ap.
Rh. 4, 28: ῥήνυμι 10.

ῥήεαν Aor. Pind. N. 8, 289; vgl.
ῥήε-: ῥήνυμι 10.

ῥήεαντο Aor. Med. II. 2, 90; Qu.
Sm. 8, 227; -ας Nonn. 4, 426;
4, 35; vgl. ῥήεμενος: ῥήν-
υμι 10.

ῥήεας Part. -ας Aesch. Pers. 468;
Eur. Baech. 292; Ar. Plut. 515;
-αντες II. μ, 341: ῥήνυμι 10.

ῥήεαι Fem. Part. Soph. Tr. 919;
ἀνωρ- Theophil. Fr. Com. 3, 628:
ῥήνυμι 10.

ῥήεαν Inf. Fut. II. μ, 262; Qu. Sm.,
7, 481; vgl. ῥήεω: ῥήνυμι 10.

ῥήεαν (< ῥερεῖαν) Aor. II. ν, 439;
π, 310; Qu. Sm. 14, 647; Nouu.
1, 127; -η Qu. Sm. 11, 403; -ης
Eur. Ion. 522: ῥήνυμι 10.

ῥήεαι 3 Sing. Conj. Aor. Med.
συρρήεας Hippocr. 2, 437: ῥή-
νυμι 10.

ῥήεμας (< ῥήεω) Fut. II. μ, 224:
ῥήνυμι 10.

ῥήεω (< ῥήεμας) Fut. II. ν, 673; Eur.
Phoen. 1256; Her. 2, 2; vgl. ῥή-
εαν: ῥήνυμι 10.

ῥήεω Fut. Thuc. 5, 85: ῥέω 8.

ῥήεον Vb. Pl. Theaet. 160, b B*:
ῥέω, εἰπεῖν 11.

ῥήεον Vb. Soph. Phil. 756: ῥέω 8.

ῥήεον Aor. Pass. διαρρηεον Hip-
pocr. 2, 483: ῥήνυμι 10.

ῥήεον Inf. Fut. II. α, 351: ῥέω 12.

ῥήεον (< ῥερεῖον) Aor. II. γ,
259; δ, 145, 150; 279 Γ*: ῥέω 12.

1) ῥήεον 3 Sing. Indic. Praes. Pl.
Theaet. 152, b: ῥέω 13.

2) ῥήεον 3 Sing. Conj. Praes. Pl.
Phaed. 85, α: ῥέω 13.

ῥήεον (< ῥερεῖον) Inf. Ar. Nub. 442;
Plat. Rep. 440, e; Xen. Cyr. 5,
1, 11; Arist. Pol. 2, 7, 1267, α, 4
Bekker (220): ῥέω 13.

ῥήεον 3 Plur. Praes. Pl. Phil. 45,
b: ῥέω 13.

ῥήεον 3 Sing. Opt. Praes. Pl. Gorg.
517, d (222): ῥέω 13.

ῥήεον 1) Opt. Plut. Mor. 293; Luc.
Luct. 12 (222): ῥέω 13.

1) ῥερεῖον ist die eigentlich attische, εἰ-
ρη, jedoch nur im Indic., die Ion. Form;
doch hat Her. auch εἰρηεον.

2) Bei den Attikern vorzugsweise in α,
φ, statt in ου, ε; zusammengezogen.

durchbrechen. 11 sagen. 12 schaudern, sich fürchten. 13 frieren.

ἐγρήν¹⁾ Opt. für ἐγοῖ Hippi cr. 1, 618 (222): ἐγόν 1.
 ἐγών¹⁾ (< ἐγόν²⁾) Inf. st. ἐγόν²⁾ Ar. Av. 935; Vesp. 446; Plut. Mor. 157: ἐγόν 1.
 ἐγών Part. Pl. Phil. 46, c: ἐγόν 1.
 ἐγώντες Part. Arrian. Epict. 3, 26, 6: ἐγόν 1.
 ἐγώσα Fem. Part. für. -ούσα Simon. Plut. 29: ἐγόν 1.
 ἐγώσιμον Inf. Fut. Od. ξ, 481: ἐγόν 1.
 ἐπτασπον Impf. iter. Il. ε, 23; Qu. Sm. Orph. Fr. 16, 3 (< ἐπτασπον) [141]: ἐπτα 2.
 ἐπιών²⁾ Nebenform v. ἐπιω Soph. Ant. 131; Tr. 750. Eur. Hel. 1096; Ar. Eccl. 507; Xen. Cyr. 3, 1, 25; Pl. Tim. 80, a: ἐπιω 2.
 ἐπιός Vb. Soph. Tr. 357: ἐπιω 2.
 ἐπι(η) Aor. 2 Pass. ἐπίντες Eur. Andr. 10; Hec. 335; Pl. Leg. 499, a: ἐπιω 2.
 ἐπιήσομαι (< ἐπεθήσομαι) Fut. 2 V. T. Esai. 34, 3: ἐπιω 2.
 ἐπιθ(η) Aor. Pass. ἐπιθῶ Soph. Ai. 830; ἀποριθῆ Aesch. Suppl. 484; -θῆντων Pl. Leg. 944, d: ἀπορίπτω 2.
 ἐπιθήσομαι (< ἐπιθήσομαι) Fut. Pass. ἀπο- Soph. Ai. 1019: ἐπιω 2.
 ἐπύ²⁾ (< ἐπύς, ἐπύον) Aor. Il. γ, 378; τ, 268: ἐπιω 2.
 ἐπύα Inf. Aor. Eur. Hipp. 220; Pl. Rep. 617, c; ἀπορ- Luc. Symp. 20: ἐπιω 2.
 ἐπύας Part. dor. für ἐπύας Pind. P. 3, 57: ἐπιω 2.
 ἐπύας Part. -αα Aesch. Ag. 1068; -ααα Pl. Rep. 473, c: ἐπιω 2.
 ἐπύε (< ἐπύον) Aor. Il. α, 591: ἐπιω 2.
 ἐπύεα Opt. Aor. Aesch. Prom. 1051: ἐπιω 2.
 ἐπύεθ²⁾ Fut. Eur. H. F. 562: ἐπιω 2.
 ἐπύη 3 Sing. Conj. Aor. Pl. Leg. 944, c: ἐπιω 2.
 ἐπύω Fut. Il. θ, 13; -εω, 735; Eur. H. F. 568; Cycl. 51; Xen. An. 4, 7, 13: ἐπιω 2.

¹⁾ Bei den Attikern vorzugsweise in eo, π, statt. ie ou, oi zusammengezogen.

²⁾ Elms. verwirft die Form, ἐπύας bei Tragikern Eur. Heracl. 150.

ἐπίτασσε Impf. iterat. Hes. Th. 835 Goutl. (> ἐπίτασσε Andere): ἐπίτω 4.
 ἐπίτησεν (< ἐπεπίτησα) Aor. Il. α, 502: ἐπίτω 4.
 ἐπεθήσομαι Fut. Med. Emsley nimmt nur die Futurform ἐπεθήσομαι als richtig u. corrigirt darnach mehrere Stellen bei Ar. (379): ἐπεθῶ 5.
 ἐπεθῶ Fut. Ar. Ach. 278; Pax. 716; In- Equ. 360 (Bekker): ἐπεθῶ 5.
 ἐπε- ἐπαγείε, ἐπαγῶ, ἐπαῖ-
 σαι u. s. w. s. u. παγείε, παγῶ, παῖσαι¹⁾, ἐπ(η) s. ἐπην.
 ἐπέα²⁾ (e) (< ἐπεθε) 3 Plur. Impf. als Aor. Il. α, 515; -το Od. ρ, 201: ἐπύμα 4.
 ἐπέε Part. Aor. 2 Pass. καταρρεῖς Ar. Pax. 71; ἐπέα Plut. Brut. 31: ἐπέω 6.
 ἐπέεθαι¹⁾ Inf. Praes. Il. ν, 195 (< ἐπέεθαι): ἐπύμα 7.
 ἐπέεα¹⁾ 3 Sing. Praes. Il. α, 250. 417: ἐπύμα 7.
 ἐπέεα¹⁾ (< ἐπεθε) 3 Sing. Impf. Il. π, 799: ἐπύμα 7.
 ἐπέη²⁾ 3 Sing. des Aor. 2 Pass. Od. γ, 455: ἐπέω 6.
 ἐπη Aor. Pass. ἐπῆ Eur. Cycl. 147; ἐπέεθαι Pl. Tim. 84, c; -επτες Rep. 495; b: ἐπέω 6.
 ἐπηέ²⁾ 2 Sing. Aor. 2 Pass. καταρρ- Ar. Pax. 145: ἐπύμα 7.
 ἐπηήσομαι Fut. 2 Hippocr. 1, 354; εἰσ- Isocr. 8, 140: ἐπέω 6.
 ἐπιότατο²⁾ 3 Plur. Aor. Her. 4, 125: ἐπύμα 7.
 ἐπύασθε²⁾ 2 Plur. Opt. Il. ρ, 224: ἐπύμα 7.
 ἐπύετο²⁾ 3 Sing. Opt. Il. α, 8: ἐπύμα 7.
 ἐπύομαι²⁾ 1 Sing. Praes. Il. α, 257; Od. ξ, 107: ἐπύμα 7.
 ἐπύομαι²⁾ 3 Plur. Praes. Il. α, 396: ἐπύμα 7.
 ἐπύοτε²⁾ Impf. Pind. I. 7, 53: ἐπύμα 7.

¹⁾ So sind alle Composita mit verdepotem -pp- unter dem Simplex zu suchen.

²⁾ Ausser ἐπύ kommt bei Homer auch Praes. and Impf. Act. vor.

³⁾ Homer hat gewöhnlich ε lang, doch auch kurz ε, wie Il. α, 29; bei den Att. ist ε stets lang.

1 scire. 2 achlendern, schmeissen. 3 besprengen, bespritzen.
 4 zischen, rauschen, schwirren. 5 schlürfen. 6 fliessen, rinne. 7 (er-)
 retten, schirmen, schützen, behüten, erhalten. 8 beschmutzen, beflecken;

- ῥυπαῖναι Med. Xen. Lac. 11, 3; ῥυπαῖν 8.
 ῥυπαῖν Fut. καταρρυπαῖν Isocr. 12, 63; ῥυπαῖν 8.
 ῥυπαῖν (< ῥυπᾶν) Praes. Ar. Plut. 266; Luc. Nic. 4; ῥυπαῖν 9.
 ῥυπᾶν (< ῥυπαῖν) Praes. Od. ψ, 115; ῥυπαῖν 9.
 ῥυπᾶντα Part. Od. ζ, 57; ν, 435; ω, 227; ῥυπαῖν 9.
 ῥύσας Imperf. Aor. II. ρ, 645; ω, 430; Her. 9, 76; Soph. O. T. 313; ῥύσας 7.
 ῥύσασαι 3 Sing. Opt. Aor. Od. ρ, 107; Aesch. Eum. 300, 129; Eur. Hel. 1066; Ion. 165; ῥύσας 7.
 ῥύσασθην 1 Plur. Aor. II. ο, 29; ῥύσας 6.
 ῥύσασθαι Inf. Aor. Her. 3, 119; 8, 65; Ar. Rh. 3, 905; ῥύσας 7.
 ῥύσασθαι Imperf. Aor. Her. 5, 49; ῥύσας 7.
 ῥύσασθην 3 Dual. Aor. II. ξ, 406; ῥύσας 7.
 ῥύσας 3 Sing. Conj. Aor. Theocr. 7, 56; ῥύσας 7.
 ῥύσας Inf. Praes. für ῥύσας II. ο, 115; ῥύσας 7.
 ῥύσας Aor. Pass. Hellod. 10, 5 und KS.; ῥύσας 7.
 ῥύσας 2 Sing. Imperf. iter. Med. II. ω, 730; ῥύσας 7.
 ῥύσας Opt. Fut. Soph. O. T. 72; ῥύσας 7.

- ῥύσας Fut. Hes. Th. 662; Ar. Rh. 3, 63; Qu. Sm. 7, 520; Aesch. Sept. 91; Eur. Or. 599; Baech. 1338; I. A. 1383; Her. 1, 86; Thuc. 5, 63; ῥύσας 7.
 ῥύσας Vb. Eur. Hipp. 123; ῥύσας 6.
 ῥύσας Imperf. sp. Nic. Ther. 351; ῥύσας 10.
 ῥύσας (< ῥύσας) Praes. Hippocr. 2, 17; ῥύσας Pl. Locr. 103, b; ῥύσας 11.
 ῥύσας 3 Plur. Praes. Pl. Locr. 103, c; ῥύσας 11.
 ῥύσας Part. Praes. (Pl.) Locr. 103, b; ῥύσας 11.
 ῥύσας (< ῥύσας) Praes. (Pl.) Locr. 103; ῥύσας 11.
 ῥύσας (< ῥύσας) Imperf. II. λ, 50; π, 166; σ, 411, 417; Ar. Rh. 4, 440; Qu. Sm. 7, 323; ῥύσας 10.
 ῥύσας Aor. 1 Med. Od. ω, 69; ῥύσας 10.
 ῥύσας Part. Aor. Pass. Pl. Symp. 210, d; ῥύσας in ἀναρ- Thuc. 7, 46; vgl. ῥύσας θην; ῥύσας 11.
 ῥύσας Fem. Part. Aor. Pass. Pl. Phaedr. 238, c; vgl. ῥύσας θην; ῥύσας 11.
 ῥύσας Fut. Pass. Luc. Somn. 18; ῥύσας 11.
 ῥύσας, ἀρ- Vb. Plut. Moral. 1692, d; ῥύσας 11.

Σ.

- σαλπύξαι (< σαλπύξαι) Aor. II. φ, 395 (18); σαλπύξαι 12.
 σαλπύξαι (< σαλπύξαι) Fut. V. T. Num. 10, 3; σαλπύξαι 12.
 σαλπύξαι (< σαλπύξαι) V. T. Jud. 7, 18; N. T. I Cor. 15, 52; σαλπύξαι 12.
 σαλ- (< σαλ-) Aor. σαλ- Alexis Fr. Com. 442, 443; σαλ- Her. 3, 7; σαλ- Xen. Cyr. 3, 3, 37; σαλ- 13.
 σαλ- Part. Aor. Med. Luc. Peregr. 30; σαλ- 13.

- σαλ- 3 Sing. Opt. Anth. 7, 109; Theogn. 868 B. 848 Bekker in einigen Ausgaben; Callim. in Del. 22 (> σαλ); σαλ 14.
 σαλ- 3 Plur. Praes. Tyrt. 8, 13 Bergk; σαλ 14.
 σαλ (ην) Aor. Pass. σαλ Pl. Phaed. 80, d; σαλ 87, c; -σαλ Her. Sc. 152; -σαλ in σαλ- Luc. De Luct. 18; σαλ 15.
 σαλ Conj. Aor. Pass. ep. II. τ, 27 [127]; σαλ 15.

Pass. schmutzig werden. 9 schmutzig, beschmutzt sein. 10 sich kräftig, mit Macht bewegen. 11 stärken, kräftigen eig. u. met.; Pass. stark, kräftig werden. 12 trompeten, ein Zeichen mit der Trompete geben. 13 bewaffnen, anrücken. 14 sieben. 15 (ver)faul(en) machen; faul sein, werden.

σαπήςομαι Fut. 2 κατα- Pl. Phaed. 80, d; σήπω 1.

σαρούμενος Part. Lycophr. 369: σάρω 2.

σαο- (< σαξ-) Aor. 1ο- Hippocr. 2, 330. 345: σάρω 3.

σάσω Fut. 1ο- Hippocr. 2, 345: σάρτω 3.

σαχθῆναι Inf. Aor. Pass. Diog. nach Meineke Anal. Alex. p. 393: σάρτω 3.

1) σάω Imprf. od. Aor. 2 Activ. wie *ἐκίλω* nur mit vorgeschlagenem *σ'* Kr. II. π, 363; φ, 238; für σάω; vgl. Buttin. Ausf. Gr. Gr. Bd. 2 p. 296; σάω, σάω 4.

2) σάω Imper. Od. τ, 230; φ, 595; Callim. in Lav. Pall. 142; Hom. Hym. Cer. 135: σάω 4.

σαώθη Aor. Pass. Pind. P. 4, 161; Ap. Rh. 3, 765; -θείς, -θέντες Qn. Sm. 3, 192: σάω 4.

σωσθῆναι Inf. Aor. Pass. II. ε, 503; Od. κ, 473: σάω 4.

σαωθήτω Imper. Aor. Pass. II. φ, 228: σάω 4.

σάω 2 Sing. Praes. aeolische Form Alcae. 92 (Ahrens): σάωμε, σάω, σάω 4.

σαώσαι Opt. Aor. 1 Od. δ, 753; Qu. Sm. 11, 439: σάω 4.

σαώσαι Inf. Aor. II. ω, 35: σάω 4.

σάωσαν 3 Plur. Aor. II. φ, 611: σάω 4.

σαώσας Part. Aor. Qn. Sm. 5, 269: σάω 4.

σαώσατε 2 Plur. Imper. II. ε, 427: σάω 4.

σάωσε (< σάωσε) 3 Sing. Aor. Od. δ, 288. 513: σάω 4.

σαώσεται 2 Fut. Med. Od. φ, 309: σάω 4.

σαώσαι 3 Sing. Fut. II. ε, 78; Qu. Sm. 6, 423: σάω 4.

σαώσαιαν 3 Plur. Opt. Aor. II. μ, 129: σάω 4.

σαώσαις 2 Sing. Opt. Aor. II. φ, 149: σάω 4.

σαώσεις 2 Sing. Fut. II. α, 63; φ, 144: σάω 4.

σαώσωμεν (< σαωσώμεν) Inf. Fut. ep. II. ε, 230; τ, 401; Qu. Sm. 7, 366: σάω 4.

σαωσόμεναι (< σαωσώμεν) Inf. Fut. II. τ, 96: σάω 4.

σαώσατε 2 Plur. Fut. II. τ, 47: σάω 4.

σαώσατον 2 Dual. Fut. II. ε, 224; φ, 452: σάω 4.

σαώση 2 Sing. Conj. Aor. II. φ, 692; Qu. Sm. 3, 39: σάω 4.

σαώσης 2 Sing. Conj. Aor. II. χ, 56: σάω 4.

1) σαώσωμεν 1 Plur. Conj. Aor. für σαώσωμεν II. ε, 469: σάω 4.

2) σαώσωμεν 1 Plur. Fut. II. τ, 406; χ, 175; Od. χ, 357: σάω 4.

σάωσον Imper. Aor. 1 Od. δ, 765: σάω 4.

σάωσω 1 Sing. Fut. Od. κ, 286: σάω 4.

σπείς Part. Aor. 2 ἀπο- Hippocr. 5, 176. 532: σπασπέννυμι 5.

σπεννύσασθαι 3 Plur. Praes. Pl. Leg. 835, d: σπέννυμι 5.

σπεννύεις 2 Sing. Praes. Pind. P. 1, 5: σπέννυμι 5.

σπεννύηται Conj. Praes. Med. κατα- Pl. Tim. 57: κατασπέννυμι 5.

σπεννύμενος Part. Med. Qn. Sm. 14, 558; Hes. Op. 588: σπέννυμι 5.

σπεννύσαι Inf. Praes. Pl. Leg. 783, d; κατα- Xen. Cyr. 5, 3, 55; An. 6, 1, 21: σπέννυμι 5.

σπέννυσι 3 Sing. Praes. κατα- Xen. Symp. 7, 40: κατασπέννυμι 5.

σπεννύω (< σπεννύω) Praes. Pind. P. 1, 5: σπέννυμι 5.

σπείσ- Aor. σπείων Qn. Sm. 10, 455; σπείω Thuc. 2, 77; σπείσας Pl. Leg. 856, α; ἀποσπείω Ar. Lys. 374; -ας Cratin. Fr. Com. 2, 126; -αρες Ar. Vesp. 255: σπέννυμι 5.

σπείσατε 3 Plur. Aor. Med. Qu. Sm. 1, 795: σπέννυμι 5.

σπεί(ν) Aor. Man. Ap. 4, 114; -σας Luc. De Dipod. 4; σπείων Luc. D. Dial. 10, 1; κατασπείω Soph. Al. 1149; -σας O. C. 422; Xen. An. 6, 1, 25: σπέννυμι 5.

σπείθ(ην) Aor. Pass. κατασπείθην Xen. Hell. 5, 3; -θῆναι Lnc. Ver. Hist. 1, 93; Jup. Trag. 16: κατασπέννυμι 5.

σπείσαι Inf. Aor. II. ε, 678; π, 621: σπέννυμι 5.

σπείσω (< σπείω) Fut. Her. 8, 77 (Orac.); Inert. Id. 5 (Theoc. 23), 26: σπέννυμι 5.

1 (ver)saul(en) machen; sanft sein, werden. 2 fegen, kehren, säubern. 3 bewaffnen, ausrüsten. 4 σάω, σάω (er)retten, erhalten, bewahren.

σβεστικός Vb. (309. 212): σβέννυμι 5.

σβίω (< σβίσω) Fut. κατα- Aesch. Ag. 958; Eur. I. T. 633: σβέννυμι 5.

σβῆ 3 Sing. Conj. ἀπο- Luc. Philopend. 21; σβέννυμι 5.

σβῆναι Inf. Aor. 2 κατα- Her. 4, 5; vgl. λαβῆν, λαβαν: σβέννυμι 5.

σβήσονται Fut. Med. ἀπο- Pl. Leg. 805 ἀποσβήσονται: σβέννυμι 5.

σβασσάσθαι 2 Plur. Conj. Aor. Orph. Arg. 554: σβάζονται 6.

σβασσάσθαι Part. Aor. Pass. sp. Theophrast. Hist. 7, 3 p. 169: σβάζονται 6.

σβασσάτω Aor. II. ζ, 167; σβάζονται 6.

σβέσθαι Inf. Praes. Pind. P. 6, 25; Soph. O. C. 187: σβῶ 7.

σβέσθαι 2 Plur. Praes. II. δ, 242; Aesch. Suppl. 990: σβῶ 7.

σβήσασθαι Inf. Fut. Diog. Laert. 7, 120: σβοναι, σβῶ 7.

σβίλλονται Praes. Pass. Empedocl. 396: σβίλλω 8.

σβίλλονται Praes. Med. als Act. Aesch. Suppl. 922: σβίλλω 8.

σβίω Aor. -ασα Soph. Ant. 942: σβίλλω 8.

σβέσθαι Part. Aor. Pass. als Act. Soph. O. C. 636: σβίλλω 8.

σβῶ Fut. att. sp. Dio Cass. 52, 40: σβίλλω 8.

σβόναι 3 Plur. Praes. für σβοναι Pind. O. 14, 17: σβῶ 7.

σβίσαι Imperf. Her. ἀνασβίσαι cp. Hym. Apol. Pyth. 225: σβίω 9.

σβίτο (< σβίσοντο) Imperf. II. γ, 805: σβίω 9.

σβίονται Praes. Med. Hes. Sc. 298; trans. Anth. 5, 273: σβίω 9.

σβόμενον Part. II. γ, 559; -α 135; -ος Hes. Th. 298, 690: σβίω 9.

σβίον Imperf. Od. γ, 486; α, 184: σβίω 9.

σβίοντ- Part. Praes. II. γ, 345: σβίω 9.

σβίω Aor. διασβίω in δια- Luc. Ver. Hist. 24; δια- Rhet. Praec. 22;

σβίσαι Xen. Hell. 4, 7, 4; -σβίω Eur. Bacch. 145; σβίσον Soph. Fr. 1087: σβίω 9.

σβίω Inf. Aor. Pind. P. 4, 272; Eur. Bacch. 185: σβίω 9.

σβίσμενος Part. Aor. Med. Ap. Rh. 4, 1365; ἀπο- Luc. Dial. Meretr. 13, 2; Toxar. 61: σβίω 9.

σβίστω Aor. Med. II. θ, 199: σβίω 9.

σβίσθ(ην) Aor. Pass. -σθ Soph. Ant. 584; -σθην Eur. I. T. 46; -σβίω Thuc. 2, 7 (211): σβίω 9.

σβιστός Vh. Ar. Ach. 346 (209): σβίω 9.

σβίω Fut. δι- Eur. Or. 613; δια- Her. 6, 109: σβίω 9.

σβίον Part. Praes. II. ε, 563; α, 385; χ, 133: σβίω 9.

σβίσμαι Perf. Pass. -μένος Aesch. Ag. 644; Theocr. 17, 94; Fr. Com. Eupol. 2, 450; Pl. 2, 650; Luc. Herm. 65, 806: σβίτω 3.

σβίστας Cercid. Stob. Flor. 4, 43: σβίτω 3.

σβίω (< σβίσω) Aor. Theocr. 5, 116; 17, 19; σβίσαι Hes. Sc. 285: σβίω 10.

σβίσθω Imperf. Perf. Antiphanes Fr. Com. 3, 130: σβίτω 3.

σβίστω Perf. κατα- Philem. Com. Fr. 4, 29; δια- Luc. Da Merced. 29, 689; -εν Luc. Ap. 1, 705; -σβίω Oeyp. 9: σβίω 9.

σβίσσθαι Inf. Perf. Pass. Ar. Nub. 1276: σβίω 9.

σβίσμενον Part. Pass. Pind. P. 8, 94 (211): σβίω 9.

σβίστας 3 Sing. Perf. Pass. δια- Ar. Ach. 344: σβίω 9.

σβίσχ' Perf. κατα- Philem. Fr. Com. 4, 29: σβίω 9.

σβήμαχα Perf. sp. Encl. Diss. 3, 26, 29; Aristas u. KS. wie Orig. bei Euseb. Praep. 291: σβίω 11.

σβήμαθαι Inf. Perf. Pass. Ar. Lys. 1198 (235): σβίω 11.

σβήματας Perf. Luc. De Dea Syr.: σβίω 11.

σβήμασμαι Perf. Pass. Her. 2, 39; -μενα 8, 11; Pl. Leg. 1954, α; 4, 21; Dem. 45, 41 (235): σβίω 11.

σβήμενος (< σβήμενος) Part. Perf. Pass. Hippocr. 2, 569: σβίω 12.

σβήμαι Perf. Pass. Luc. Philop. 20: σβίω 1.

5 (aus)löschen, stillen, besänftigen. 6 sich schenken vor . . . , sich schenken zu . . . 7 scheuen, (ver)ehren. 8 Ehrfurcht zollen, verehren. 9 schwingen, schwenken, schütteln; Pass. schwanken, schwaben, erschüttert werden. 10 fegen, kehren, reinigen; im Perf. grinsen, die Zähne flitschen. 11 bezeichnen, versiegeln. 12 sieben.

σίσηνα Perf. 2 als Pass. II. β, 135; Eur. El. 319; *δισ-* Xen. An. 4, 5, 12; *σισα-* Ar. Plut. 1035: *σίση* I. *σίσηνα* Perf. als Praes. Alex. Com. Fragm. 3, 423; vgl. *σισηρώς*, *σισηρώς*, *σισηρῶς*; *σισηρῶς* 2. *σισηρῶς* (< *σισηρῶς*) Part. Perf. Ar. Pax. 620; Vesp. 901; Fr. Com. Anonym. 4, 661; Aristot. Physiogn. p. 52 Franz. *πρῶς* Pherecrates Fr. Com. 2, 318; vgl. *σίσηνα*, *σισηρῶς*; *σίση* 2. *σισημῖνος* (< *σισημῖνος*) Part. Perf. Pass. Her. 2, 302: *σίση* 14. *σισηῖνος* (< *σισηῖνος*) Perf. Pass. Pind. O. 9, 103: *σισηῖνος* 3. *σισηῖνος* Perf. Aesch. 3, 218: *σισηῖνος* 3. *σισηῖνος* (< *σισηῖνος*) Perf. Pass. Eur. Ale. 78; Aeschin. 3, 4: *σισηῖνος* 3. *σισηῖσσις* (< *σισηῖσσις*) Part. 3 Pl. Epist. 311: *σισηῖσσις* 3. *σισηῖσσις* (< *σισηῖσσις*) Part. Perf. Pass. Pind. I. 1, 63: *σισηῖσσις* 4. *σισηῖσσις* Perf. Ar. Vesp. 944; Dem. 6, 39; *δισ-* laocr. 6, 2: *σισηῖσσις* 4. *σισηῖσσις* Perf. Pass. sp. Dio. Hall. 1, 76: *σισηῖσσις* 4. *σισηῖσσις* Perf. Ar. Vesp. 211: *σισηῖσσις* 5. *σισηῖσσις* Perf. Pass. *δισ-* Luc. Tim. 54, 170: *σισηῖσσις* 5. *σισηῖσσις* Perf. Pass. Hea. Op. 647: *σισηῖσσις* 7. *σισηῖσσις* Perf. Pass. *δισ-* Amip. Fr. Com. 713, 714: *σισηῖσσις* 8. *σισηῖσσις* Perf. Dem. 22, 74; 24, 120: *σισηῖσσις*, *σισηῖσσις* 9. *σισηῖσσις* Perf. Pass. *πρῶς* line. Philopend. 30: *σισηῖσσις* 9. *σίση* Perf. Pass. *-σσις* Aristot. Rh. Al. 18, 5; Ael.: *σίση* 6. *σίση* Perf. Pass. *πρῶς* Colnm. 10: *σίση* 6. *σίση* Perf. Eur. Ion. 1386; *-σσις* Dem. 48, 81; *-σσις* 19, 66: *σίση* 10.

σίση Perf. Pass. Xen. Cyr. 5, 4, 11; I. A. 916; *-σσις* Dem. 56, 37; *-σσις* Soph. El. 1229; *-σσις* Tr. 626; *-σσις* 125: *σίση* 10. *σίση* (< *σίση*) Perf. Pass. Pl. Critia. 109, d (> *σίση*): *σίση* 10. *σίση* (< *σίση*, *σίση*) Aor. II. v. 189: *σίση* 11. *σίση* 2 Sing. Opt. Aor. Med. II. q, 463; v. 148; v. 193 [57]: *σίση* 11: *σίση* Part. Aor. Med. II. x, 22: *σίση* 11. *σίση* 3 Plur. Aor. Od. ζ, 89: *σίση* 11. *σίση* Part. Aor. II. v. 681: *σίση* 11. *σίση* 3 Sing. Aor. Med. II. ζ, 505; q, 208; ζ, 227; v. 149; Ap. Rh. 4, 847 [57]: *σίση* 11. *σίση* (< *σίση*) Imperf. II. ζ, 133; Ap. Rh. 1, 622; 2, 522: *σίση* 11. *σίση* Imperf. Od. ζ, 35: *σίση* 11. *σίση* Imperf. Iter. Qn. Sm. 9, 216: *σίση* 11. *σίση* Perf. Pass. Soph. Tr. 645: *σίση* 11. *σίση* 3 Plur. Conj. Aor. II. 2, 415: *σίση* 11. *σίση* (v) Aor. Pass. *σίση* Pl. Phaedr. 254, b: *σίση* 12. *σίση* Inf. Aor. Hesych.: *σίση*, *σίση* 12. *σίση* (v) Aor. Pass. *σίση* Xen. Hell. 3, 2, 4: *σίση* 18. *σίση* 3 Plur. Aor. Pass. *σίση* *σίση* II. θ, 131: *σίση* 18. *σίση* Imperf. Od. x, 450: *σίση* 18. *σίση* 3 Sing. Praes. II. v, 58: *σίση* 13. *σίση* Inf. Praes. II. 2, 789: *σίση* 13. *σίση* 2 Dual. Praes. Pl. Soph. 255, b: *σίση* 13. *σίση* Imperf. II. β, 605: *σίση* 13. *σίση* Praes. Med. Her. 2, 35; Soph. Ai. 32: *σίση* 13.

1 (ver)faul(en) machen, faul sein, werden. 2 seggen, kehren, reinlegen; im Perf. grinsen, die Zähne flitschen. 3 (ver)sichweigen. 4 schweigen, still sein, verschweigen. 5 rasch oder schnell bewegen; Pass. in heftiger Bewegung sein. 6 schleppen, schleifen, ziehen. 7 unterrichten, belehren; klug, verständig, weise werden. 8 Feigen (auf)sammeln oder abbrechen; necken. 9 *σίση*, *σίση* rauhen, plündern; Med. für sich ~; heimlich wegnehmen. 10 *σίση*, *σίση* (er)retten, erhalten, bewahren. 11 ver-, weg-schenehen, Med. eilen, rennen, (an)stürmen. 12 scheuen, (ver)ehren.

σημαίνων Part. Praes. II. φ, 445: σημαίνω 13.
σημαίν- (< σημήν-) Aor. v. ἐσήμανα.
σημαίνεις Fut. Od. μ, 26: σημαίνω 13.
σημαίνεσθ(ην) Aor. Pass. -θήσεται.
Xen. Cyr. I, 4, 18 s. ἐσημάνθη: σημαίνω 13.
σημαίνῃσας Inf. Aor. Pass. Xen. Equ. 10, 15: σημαίνω 13.
σημαίνω (< σημαίνω) Fut. ion. Aesch. Ag. 26, 497; Eur. Hel. 151; Soph. Tr. 870: σημαίνω 13.
σημήν- Aor. σημήν II. φ, 358, 757; -η Xen. An. 5, 2, 20; -σε Hell. 6, 2, 28; Pl. Leg. 682, a; -ήσας Eur. Phoen. 1441; Thuc. 1, 72; 2, 7; -αυτος Her. 8, 11: σημαίνω 13.
σημήν(αμην) Aor. Med. -ατο Eur. Ion. 750; -αυθω Pl. Leg. 954, c; -άμενος Xen. Cyr. 8, 2, 17; -αυθας in παρα- Dem. 28, 5 (230): σημαίνω 13.
σημήνας Part. Aor. Her. 5, 75; -αυτος Pl. Phaedr. 62, c (230): σημαίνω 13.
σημήναισθ Imper. Aor. Med. Pl. Leg. 954, c: σημαίνω 13.
σήπεις Praes. Pl. Tim. 84, d: σήπω 1.
σηπόμενος Part. Pass. Pl. Ax. 365, c; Her. 6, 137; -μένων Tim. 66, d: σήπω 1.
σήπουσι 3 Plur. Praes. Pl. Theaet. 153, c: σήπω 1.
σηρ- Aor. σήραρτος Soph. Ant. 409: σήρω 2.
σήσας Inf. Aor. Hippocr. 2, 768; 3, 134: σάω 14.
σήσας Part. Aor. Hippocr. 2, 575: σάω 14.
σήσω Aesch. Fr. 255: σήπω 1.
σίγα Imper. II. ε, 90; Od. ε, 493; φ, 393; τ, 42, 486: σιγῶν 3.
σιγῶ 3 Sing. Praes. Pind. N. 10, 53: σιγῶν 3.
σιγῶν Inf. Praes. Pind. N. 5, 32; Hym. Merc. 93: σιγῶν 3.
σιγάς 2 Sing. Praes. Pl. Phaedr. 275, d: σιγῶν 3.
σιγάσθας Inf. Praes. Pass. Pl. Rep. 378, a: σιγῶν 3.
σιγάσω Conj. Aor. 1 Eur. Ion. 859: σιγῶν 3.
σιγάσαι Praes. Pass. Pl. Ep. 310, d: σιγῶν 3.

σιγάτω 3 Sing. Imper. Pind. I. 2, 65: σιγῶν 3.
σιγήθησιν s. u. ἐσιγήθην.
σιγήθησμαι (< σιγήσμαι, σιγήσμαι) Fut. Pass. Eur. Hipp. 1430; I. T. 1076; (Pl.) Epist. 310, c: σιγῶν 3.
σιγησ- Aor. σιγήσας Aesch. Sept. 244; Eur. Alc. 188; -ήσας I. T. 1058; -αυτος Pl. Rep. 616, a: σιγῶν 3.
σιγήσμαι (< σιγήσμαι, σιγήσμαι) Fut. Soph. O. C. 113, 960; Eur. Hel. 1017, 1023; Hipp. 604; Bacch. 808; Phoen. 908; Ar. Nub. 1058 (378): σιγῶν 3.
σιγήσω (< σιγήσμαι, σιγήσμαι) Fut. sp. Anth. 9, 27; Charito 1, 10: σιγῶν 3.
σιγητίσας Vb. Eur. Hel. 1387: σιγῶν 3.
σιγῶσθ Fem. Part. Aesch. Ag. 254: σιγῶν 3.
σιγῶσι 3 Plur. Praes. Aesch. Suppl. 178; Xen. Mem. 3, 5, 6: σιγῶν 3.
σίλ' Imperf. st. Esch. Od. ε, 394: σίλω 15.
σίλεισθαι (< σίλεισθαι) Inf. Her. 4, 123; 5, 81; 9, 13, 49, 73, 120: σίλω 16.
σίλεισθαι Inf. Praes. Her. 9, 49: σίλω 16.
σίλεισθαι Imperf. Od. ε, 6: σίλω 16.
σίλειται 3 Sing. Praes. Med. II. ω, 45 [4]: σίλω 16.
σίλειται 2 Sing. Praes. Med. Od. I, 112; μ, 139: σίλω 16.
σίλεισμαι Fut. Hippocr. 2, 276: σίλω 16.
σίλωμαι Praes. neol. Sapph. Figm. 72: σίλω 16.
σίλωται 3 Plur. Opt. Praes. Her. 9, 51: σίλω 16.
σίλωται 3 Sing. Opt. Praes. Od. μ, 114: σίλω 16.
σίλωμαι Praes. Maneth. 6, 608: σίλω 16.
σίλωμαι Act. sp. Palaeoph. 11, 4: σίλω 16.
σίλωμαι Fut. Maneth. 6, 552: σίλω 16.
σίλωμαι 3 Sing. Opt. Praes. Od. μ, 114: σίλω 16.
σίλεισθαι (< σίλεισθαι) Inf. Her. 1, 94: σίλω 16.
σίλεισθαι (< σίλεισθαι) Inf. Praes. Pl. Leg. 942, b: σίλω 16.

13 bezeichnen, versiegeln. 14 sieben. 15 zischen, hissen, Stillschweigen gebieten. 16 weggraben, wegraben. 17 beköstigt werden, essen, speisen. 18 einsperren, einschliessen.

Ch. 228; Prom. 1016; Eur. Ion. 206; Pl. Prot. 316, b: *συνάπτορας* 10.
συνφαίμην 1 Sing. Opt. Aor. 1 Pl. Hipp. mai. 293, α; *-αυτο* Dem. 2, 17; 45, 86; *-αίμεθα* Isoer. 5, 46; *-αυτο* Dem. 19, 4: *συνάπτορας* 10.
συνφάμενος Part. Aor. 1 Med. Od. μ, 247; Pl. Phaed. 95, e: *συνάπτορας* 10.
συνφασθαι Inf. Aor. 1 Lys. 25, 28; Thuc. 6, 9; Pl. Phaedr. 259, α: *συνάπτορας* 10.
συνφασθε 2 Plor. Imper. Aor. Eur. Ion. 1318; Ar. Ach. 889; Thuc. 1, 33; Pl. Ap. 21, α: *συνάπτορας* 10.
σύνφας 2 Sing. Fut. Pl. Symp. 175, α: *συνάπτορας* 10.
συνφοίμην Opt. Fut. Med. Pl. Crat. 391, α: *συνάπτορας* 10.
σύνφορας Fut. Ar. Pax. 29; Pl. Rep. 458, b; *-αι* Symp. 175, α; *-εσται* Xen. Mem. 3, 4, 11; *-όμεθα* Pl. Crat. 401, α; *-εσθε* Isoer. 15, 130; *-όμενος* Xeo. Cyr. 8, 3, 30: *συνάπτορας* 10.
συνφόμενος Part. Fut. Pl. Rep. 342, α: *συνάπτορας* 10.
σύνφορας 1 Sing. Conj. Aor. Pl. Charm. 165, e; *-όμεθα* Lys. 1, 37; Pl. Prot. 330, h; Isoer. 15, 130; Dem. 20, 20: *συνάπτορας* 10.
σύνλεις Opt. Aor. 1 Il. φ, 191: *σύνλιν* 8.
σύνλη Conj. Aor. *ἐν-* Nic. Ther. 694: *ἐνσύνλιν* 8.
σύνφθ(η) Aor. Pass. *ἐπισυνφθῆ* Pl. Leg. 937, b: *ἐπισυνήπτε* 11.
σύνφθ - Aor. *-μεν* Aesch. Ag. 866; *σύνφας* Thoe. 2, 47: *σύνφτε* 11.
σύνφασμι(η) Aor. Pass. α. *ἐπισυνφάμεν*: *σύνφτορας* 11.
σύνφτορας Fut. Med. Her. 7, 28: *σύνφτε* 11.
σύνφασ - Aor. *σύνφασ* Il. φ, 232: *σύνφτω* 12.
σύνφασ Conj. Aor. Il. φ, 232: *σύνφτω* 12.
συνδάρμενος Part. Med. Hes. Th. 42; Her. 8, 23; Luc. Nigr. 37: *σύνδην* 13.
σύνδνασθ' 2 Plor. Praes. Od. β, 252: *σύνδην* 13.

σύνδνασθαι Inf. Praes. Med. Od. α, 274; *κατα-* Qn. Sm. 12, 309; *ἀπο-* Thoe. 6, 98: *σύνδην* 13.
σύνδνασθῆ Conj. Aor. Pass. Hippocr. 1, 601: *σύνδην* 13.
σύνδναται 3 Sing. Praes. Med. Il. λ, 308; π, 375; Od. η, 130: *σύνδην* 13.
σύνδνημι Praes. Hes. Th. 875; Her. 2, 25 [260]: *σύνδην* 13.
σύνφαστε Aor. Med. Pind. P. 4, 399: *σύνφαστε* = *σύνφαστε* 11.
σύνδντε Imperf. Od. β, 388; γ, 487. - 497; α, 185. 296. 471: *σύνδν* 14.
σύνδνεν 3 Sing. Opt. Praes. Il. ν, 226. 228 [205]: *σύνδνεν* 15.
σύνδ Fut. att. *κατα-* Soph. O. C. 406: *σύνδτω* 12.
σύνλη Opt. Aor. *ἀπο-* Hesych.: *σύνλιν* 18.
σύνλναι Inf. Aor. 2 als Med. *ἀπο-* Ar. Vesp. 160: *σύνλναι* 18.
σύνλναι Fut. *ἀπο-* Anth. 11, 37: *σύνλναι* 18.
σύνλναι Inf. Pl. Rep. 343, d: *σύνλναι* 17.
σύνλναι Part. Aor. *περι-* Polyb. Fr. 90, vol. 2, 1182 Bekker: *περι-* *σύνλναι* 17.
σύνλναι Imper. Aor. Bahr. Fab. 98, 10: *σύνλναι* 17.
σύνλναι 1 Plor. Conj. Aor. Aristot. *περι* *σύνλναι* 7; *ἐν-* Luc. Herm. 59: *σύνλναι* 17.
σύνλναι Inf. Praes. Il. α, 40: *σύνλναι* 19.
σύνλναι Opt. Praes. *-όμεθα* Pl. Crit. 46, c: *σύνλναι* 17.
σύνλναι Med. Eor. I. T. 68; *-όμεθα* Pl. Leg. 62, d; Ar. Ecc. 207: *σύνλναι* 17.
σύνλναι Part. Med. Pl. Leg. 645, d: *σύνλναι* 17.
σύνλναι Conj. Praes. *-ήται* Isoer. 12, 19; Pl. Theaet. 196, b; *-όμεθα* Prot. 314, h; *-όμεται* Alc. 107, c: *σύνλναι* 17.
σύνλναι Inf. Praes. Il. α, 502: *σύνλναι* 16.
σύνλναι Fem. Part. Il. δ, 23; θ, 460; -ης θ, 483; -η Il. ε, 198: *σύνλναι* 16.

herschauen, sich umsehen; beobachten, betrachten. 11 stützen; Med. sich stützen, lehnen. 12 beschatten, hedecken. 13 verhreiten; Med. sich zerstreuen, sich vertheilen, sich vertheiteo. 14 heschatten; Pass. schattig oder dunkel werden. 15 hüpfen, springen, tanzen. 16 finster, mürrisch, zornig sein. 17 spähen, in die Ferne sehen, sich nach etwas umsehen, erwägen, überlegen. 18 verdorren, zusammenschrumpfen. 19 ausspähen.

σχύσαστο Aor. 1 Med. *ἐπι*- Od. η, 306; *ἐπισχύσας* 1.
σχυθῆναι Inf. Aor. Pass. Xen. Cyr. 5, 2, 18; *σχύπτο* 2.
σχυψ- Aor. *-ατα* Ar. Ran. 391; *-ατε* in *ἀπο*- Somo. s. Gall. 19; *σχύπτο* 2.
σχύψας Inf. Aor. Pl. Meo. 77, α; *σχύπτο* 2.
σχύψας (< *σχύψω*) Fut. Ar. Ach. 564; *σχύπτο* 2.
σχύψω (< *σχύψομαι*) Fut. *-αις* Ar. Nub. 296 (> *σχύψας*): *σχύπτο* 2.
σχύψ (< *σχύψω*) Praes. *νία* bei All. vor Luc.; *σχύψ* 3.
σχύς (< *σχύς*) 2 Sing. Praes. *νία* bei All. vor Luc. Lob. Phryn. p. 62; *σχύς* 3.
σχύται Praes. Med. Her. 9, 110 (193); *σχύς* 3.
σχύω Praes. *ιον*. Her. 2, 37; *σχύω* 4.
σχύωντας Part. *δια*- Her. 2, 37; *σχύω* 3.
σχύ 3 Sing. *ἐπι*- Ar. Thesm. 389 (wegen der Contr. 219); *ἐπισχύω* 4.
σχύθ(η) Aor. Pass. *διασχύθεις* Ar. Nub. 1237; *σχύω* 3.
σχύτης Vb. *νισσχύτης* Il. v, 342; *σχύς* 3.
σχύν (< *σχύω*) Inf. Praes. Luc. Lex. 3 Lob. Phryn. p. 61 (wegen der Contr. 219); *σχύω* 3.
σχύ- *σχύται*, *ἀπο*- Nonn. 4, 209 s. *ἐσχύται*; *σχύς* 3.
σχύ- s. *ἐσχύ*.
σχύς 2 Sing. Praes. Lob. Phryn. p. 61; *σχύς* 3.
σχύσαστο Part. Aor. Med. Her. 4, 73; *σχύς* 3.
σχύθ(η) Aor. 1 Pass. *διασχύθεις* Ar. Nub. 1237; *διασχύω* 3.
σχύω Praes. *σπ*. Lycophr. 576; *σχύω* 3.
σχύ(η) Aor. 2 Pass. *ἀποσχύντας* Luc. Dial. M. 6, 3 s. *σχύ(η)*; *σχύ* 3.
σχύ Inf. Aor. Il. ε, 653; *σχύ*, *σχύ* 4.
σχύθ(η) s. *ἐσχύθ(η)*.
σχύσαστο Opt. Praes. Med. Il. χ, 411; *σχύ* 4.

σχύσαστο Part. Praes. Med. Ar. Fr. 326; *σχύ* 3.
σχύ 3 Sing. Conj. Il. ε, 424; *σχύ* 5.
σχύ Conj. Il. ε, 681 (> *σχύ* Aristarch. *σχύς* Bekker); *σχύ*, *σχύ* 6.
σχύ Imper. Ar. Vesp. 209; *σχύ* 7.
σχύ 3 Plur. Praes. Aesch. Pers. 24; *σχύ* 7.
σχύ 2 Plur. Praes. Aesch. Suppl. 236; Ar. Vesp. 457; *σχύ* 7.
σχύ Inf. Praes. Plut. Mor. 362; *σχύ* 7.
σχύ 2 Plur. Praes. Aesch. Suppl. 836; Ar. Vesp. 458; *σχύ* 7.
σχύ 3 Sing. Imper. Soph. Al. 1414; *σχύ* 7.
σχύ 3 Sing. Conj. Il. ε, 424 in MS. Ven. n. Bekker (> *σχύ*); *σχύ*, *σχύ* 6.
σχύ 2 Sing. Conj. *ἐπι*, *σχύ* Il. ε, 681 Aristarch; mit verändertem Accent *σχύ* Bekker; *σχύ* 6.
σχύ 3 Plur. Conj. Il. ε, 393; *σχύ*, *σχύ* 6.
σχύ 3 Sing. Praes. Aristot. H. An. 5, 6; *κατα*- Antiphanes Fr. Com. 326; *κατα*-Luc. Hermot. 3, 543; *σχύ* 8.
σχύ Inf. Praes. *ἀπο*- Xen. Cyr. 1, 1, 6; *ἀπο*-Dem. 24, 197; *σχύ* 8.
σχύ Aor. Pass. *-σίου* Pl. Rep. 492, α; *-σίου* Leg. 839, α; *-σίου* Leg. 863, ε; *-σίου* in *δια*- Soph. Tr. 782; *σχύ* 9.
σχύ Fut. Med. Eur. Andr. 1209; *σχύ* zerschneiden, zerschneiden.
σχύ Fut. *σπ*. V. T. Deut. 29, 23; *σχύ* 9.
σχύ Fut. Pass. *δια*- V. T. Zach. 14, 2; *σχύ* 9.
σχύ Vb. Soph. O. C. 1534; *σχύ* 9.
σχύ 2 Sing. Praes. *κατα*- Soph. Ant. 792; *σχύ* 8.
σχύ- Aor. *σχύ* in *ἀπο*- Eur. Hec. 277; *-σίου* in *δια*- Luc. Pisc. 45; *-σίου* in *δια*- Dial. Mario. 12, 1; *σχύ* Eur. Suppl. 530; *δια*- Xen. Cyr. 6, 1, 45; *-σίου* Eur. Or. 1458; *σχύ* Eur. I. A. 777; *δια*- Hel. 413; Ar. Rsn. 962; Xen. An. 7,

1 murren, zürnen, onwillig sein. 2 nachschaffen, verhöhnen, scherzen. 3 schmieren, streichen, einreiben. 4 durch Schmochefeuer verzehren; durch Schmochefeuer verzehrt werden. 5 *σχύ* = *σχύ*, *σχύ*, erhalten, erretten. 6 *σχύ*, *σχύ* (er)retten, erhalten, bewahren. 7 sich heftig oder schnell

2, 11; -αίτες Eur. Andr. 567; σπάσις Luc. Herm. 60, 801; -αίμεν in ἀνα- Pisc. 51; σπᾶν 8.
 σπασ(αμν) Aor. Med. σπασάμην Od. π, 286; διασπᾶσθαι Eur. Hec. 1126; -αίμεθα Or. 1148; παρασπᾶσθαι Dem. 1, 3; ἔμπε Xen. Equ. 7, 8; συν-, ἐπισπᾶσθε Dem. 19, 224; διασπᾶσιντο Luc. Dial. M. 13, 6; ἐπισπᾶσιντο Qu. h. ser. x. 9; ἐπισπᾶσμένη D. Deor. 16; σπᾶν 8.
 σπᾶσθε Aor. Med. Od. β, 321; σπᾶν 8.
 σπασθ(ην) Aor. Pass. -θῶμεν in ἀπο- Xen. An. 2, 2, 12; -θείη in δια- Thuc. 5, 70; -είσαν Xen. Hell. 4, 2, 16; -θῆναι κατα- Luc. Dem. 50; δια- D. Dial. 18; ἀποσπᾶσθαι Eur. Hec. 406; -είσα Tro. 617; Ale. 251; -είσα Xen. Cyr. 5, 5, 21; -είτες Eur. Heracl. 15; σπασθῆναι Il. 2, 458; σπᾶν 8.
 σπᾶσθαι Inf. Pass. Pass. δια- Xen. An. 3, 4, 20 (209); σπᾶν 8.
 σπασθῆναι Part. Aor. Pass. Il. 2, 458; σπᾶν 8.
 σπασθῆσθαι (< σπᾶσθαι) Fut. Pass. δια- Xen. An. 3, 8, 20; Luc. Char. 17; σπᾶν 8.
 σπᾶσθαι (< σπασθῆσθαι) Fut. Med. Lycophr. 605; Aesch. Sept. 1036; δια- Ar. Ran. 477; (δια)σπᾶσθαι.
 σπασσάμενος Part. Aor. Med. Il. π, 473; κ, 439; 2, 231; σπᾶν 8.
 σπᾶσασθε 2 Plur. Aor. Med. Od. γ, 74; σπᾶν 8.
 σπᾶσαν Vb. Hippocr. 2, 6; σπᾶν 8.
 σπᾶσθαι Vb. ἀντι- Soph. Tr. 770; σπᾶν 8.
 σπᾶω Fut. Lycophr. 484; ἀπο- Soph. Ai. 1024; δια- Eur. Bacch. 929 (926); σπᾶν 8.
 σπᾶτε 2 Plur. Praes. Ar. Pax. 498; σπᾶν 8.
 σπᾶν Inf. Aor. ἰν- Il. η, 32; περι- Her. 2, 64; ἔμπε 11.
 σπᾶν Imper. Aor. 2 Med für σπᾶ, σπᾶν; σπᾶν 10.
 σπᾶν- Aor. -ης in δια- Isocr. 5, 104; σπᾶσαι Eur. Med. 718; σπᾶ-

σαι Aesch. Sept. 753; -αίτα Eur. Bacch. 264; -αίτες Ale. 1098; σπᾶν 9.
 σπᾶσθαι Inf. Aor. Med. Ar. Rh. 3, 1028; σπᾶν 9.
 σπᾶσθαι Imperf. Iter. Her. 4, 42; σπᾶν 9.
 σπᾶσθαι Aor. Med. -αίμε Ar. Nub. 426; -αίτα Xen. Ag. 1, 10; An. 1, 9, 7; -αίτα Ar. 3, 5, 12; -αίτα Thuc. 5, 30; Hell. 3, 4, 5; ἄμενος Ar. Ach. 291; Isocr. 4, 43; -οι 5, 4; An. 1, 9, 8; σπᾶν 10.
 σπᾶσαν 3 Plur. Aor. Od. γ, 342; σπᾶν 10.
 σπᾶσαντες Part. Aor. Il. 2, 657, 712; Her. 4, 157; σπᾶν 10.
 σπᾶσαι Part. Aor. Od. σ, 151; Xen. Cyr. 7, 1, 1; -αίτα Enr. Or. 1322; σπᾶν 10.
 σπᾶσαι Imperf. Iter. Od. θ, 69; σπᾶν 10.
 σπᾶσθαι Inf. Fut. Xen. An. 7, 4, 22; σπᾶν 10.
 σπᾶσθαι 2 Sing. Conj. Aor. Il. ζ, 259; σπᾶν 10.
 σπᾶσθ(ην) κ. ἐπισπᾶσθ(ην); σπᾶν 10.
 σπᾶσθαι Fut. Med. Dem. 49, 163; σπᾶν 10.
 σπᾶσθαι 1 Plur. Conj. Aor. Od. η, 165; σπᾶν 10.
 σπᾶσαν Imper. Aor. Il. ω, 287; σπᾶν 10.
 1) σπᾶω Fut. V. T. Num. 28, 7; κατα- Eur. Or. 1187; Her. 2, 151; σπᾶν 10.
 2) σπᾶω 1 Sing. Conj. Aor. Theocr. 1, 131; σπᾶν 10.
 σπᾶσθαι Imperf. Iter. Il. π, 227; Od. η, 137, 138; σπᾶν 10.
 σπᾶν 3 Sing. Conj. Praes. Od. θ, 432; σπᾶν 10.
 σπᾶσθαι 2 Sing. Conj. Praes. Od. θ, 591; σπᾶν 10.
 σπᾶσαν Part. Praes. für σπᾶσθαι Od. σ, 258; σπᾶν 10.
 σπᾶσαντες Part. Praes. Od. η, 137; σπᾶν 10.
 σπᾶσαντες Part. Praes. Od. π, 363; σπᾶν 10.
 σπᾶσαν Part. Il. 2, 575; σπᾶν 10.

bewegen, rennen, laufen, fliehen. 8 ziehen, zerren, zupfen, rupfen. 9 ziehen. 10 spenden, ein Trankopfer bringen. 11 mit, um etwas beschäftigt sein.

σπερχύν (< σπέρχυν) Praes. περι-
Her. 7, 207; σπέρχυν 1.
σπέρχθ(ην) Aor. Pass. -θείς Her. 1,
32; -θείς Pind. N. 1, 40; σπέρχυν 1.
σπερχθείς Part. Aor. Pass. Pind.
N. 1, 40; Her. 1, 32; σπέρχυν 1.
σπερχοίατ' 3 Plur. Opt. Od. γ, 253
Wolf; II. σ, 317; Od. γ, 22; σπέρ-
χυν 1.
σπέρχουσιν 3 Plur. Opt. Od. γ, 253;
σπέρχυν 1.
σπέρχουμαι Praes. Med. II. τ, 317;
Eur. Med. 1133; σπέρχυν 1.
σπερχομένη Fem. Part. Praes. Od.
γ, 115; σπέρχυν 1.
σπερχομένης Gen. Part. Praes.
Med. II. α, 245; σπέρχυν 1.
σπερχόμενος Part. Praes. Med. II.
ω, 322; σπέρχυν 1.
σπέρχουσιν 3 Plur. Conj. Praes. II.
τ, 334; σπέρχυν 1.
σπερῶ Fut. (223): σπέρω 2.
σπέρ Imper. Aor. gebild. wie σπέρ,
σπέρτε zu δυν Apollon. Adv. p. 557,
9; Et. M. p. 740, 11; Schol. Harl.
Od. ε, 155; vgl. Lob. zu Buttim.
Ausf. Sprachl. §. 15; σπέρω 4.
σπέρθαι Inf. Aor. 2 Od. γ, 324;
Eur. Phoen. 426; ἔμ- Aesch. Eum.
Soph. El. 1037; ἔμω 4.
σπέρθε 2 Plur. Imper. σπέρθε- Pl.
Critia. 107, b; ἔμω 4.
σπέρθε Imper. Pind. N. 9, 21; P.
3, 110; σπέρθε 3.
σπέρθουσιν Inf. Praes. Od. ω, 324;
σπέρθε 3.
σπέρθεν 3 Sing. Imperf. Pind. N. 9,
21; σπέρθε 3.
σπέρδοντα Acc. Part. II. δ, 225;
σπέρθε 3.
σπέρω - Aor. -ον Soph. Ai. 1164; Eur.
Med. 183; -αεν Pl. Crit. 45, ε;
-ατες Pol. 264, α; -αον Eur. Ion.
1220; σπέρθε 3.
σπέρσαι Inf. Aor. Eur. Suppl. 594;
σπέρθε 3.
σπέρσατε 2 Plur. Imper. Aor. II.
ω, 253; σπέρθε 3.
σπέρω Aor. Od. ε, 250; σπέρθε 3.
σπέρουμαι Fut. II. ω, 253; σπέρθε 3.
σπέρουσιν 1 Plur. Conj. Aor. cp.
II. ε, 121; σπέρθε 3.

σπενσίων Vb. Ar. Lys. 320; σπέρ-
θε 3.
σπέρω Fut. Aesch. Ag. 601; Eur.
Hec. 66; I. A. 3; Ar. Equ. 926;
Xen. Cyr. 5, 3, 27; σπέρθε 3.
-σπῆ 3 Sing. Conj. Aor. 2 ἔμ- II. β,
359; -ης γ, 39; ἔμω 4.
σπέρην Opt. Aor. 2; ἔμ- Xen. An.
4, 1, 6; ἔμω 4.
σπέρην Part. Aor. 2 Pind. P. 4,
40; ἔμω 4.
σπέρηναι Part. Aor. 2 Med. Thuc.
4, 35; 5, 3; 7, 52; Pl. Rep. 611,
ε; Xen. Cyr. 4, 5, 52; 7, 1, 32;
ἔμω 4.
σπέρ (< σπέρ) Imper. Aor. 2 ἔμ-
σπον 17. Theact. 169; ἔμω 4.
σπέρω - Aor. -α Pl. Gorg. 500,
ε; -αται Theact. 168, d; -ατες
Symp. 116, ε; vgl. -ατες σπέρ-
δαίω 5.
σπέρωσιν 2 Duol. Aor. Plat.
Euthyd. 289, d; σπέρδαίω 5.
σπέρωσιναι Fut. Med. Pl. Euthyd.
3, ε; Dem. 21, 213; -αται Luc.
De sal. 24; σπέρδαίω 5.
σπέρωσιν Vb. Eur. I. A. 902;
Pl. Rep. 608, α; σπέρδαίω 5.
σπέρωσιν Fut. Polyb. 3, 5; Diod.
1, 58; Dion. Rhel. 7, 2; Dio. Cass.
44, 36; 45, 6; σπέρδαίω 5.
σπέρωσιν Conj. des Aor. 2 ἔμω
ἔμ- Soph. El. 967; ἔμω 4.
σπέρωσιν Part. Praes. M. περι-
Deor. Dial. 3, 10; -α in δα- Xen.
Mem. 3, 10, 7; σπέρω 2.
σπέρ Part. Aor. 2 II. ε, 190; μετα-
II. ε, 190; ἔμω 4.
σπέρ Part. κατα- Luc. Philopseud.
13; ἀνασπέρωσιν 7; παρασπέρω
de Merc. 21, 277; ἀνασπέρωσιν
8, 92; σπέρω 2.
-ατα Imper. in Comp. παρῶ- Menan-
der; ἀνασπέρω Theor. 24, 36 [240];
τοτῆς 7.
σταθρομαι Praes. Med. Soph. O.
T. 1111; Pl. Lys. 205; σταθρῶσιν 3.
σταθρῶσιν Imperf. Pind. O. 10, 53;
σταθρῶσιν 8.
σταθρομαι Praes. Med. Ion. Her.
2, 150; σταθρῶσιν 8.

1 treiben, zum Laufen bringen, drängen. 2 ziehen, zerren, rupfen,
rupfen. 3 beeilen, beschleunigen, gew. *intr.* eilen. 4 mit, um etwas be-
schäftigt sein; *Med.* folgen, nachgehen, verfolgen. 5 eifrig, emsig, thätig
sein; eifrig betreiben. 6 sagen, sprechen, reden, nennen. 7 setzen, legen,

σταθμῆσας⁸ Part. Aor. Eur. Ion. 1137: σταθμώσας 8.
 σταθμῆσεν⁹ Fut. Med. Luc. Hist. 63; pass. Ar. Ran. 797: σταθμώσας 8.
 σταθμῆτέ⁹ Vb. Pl. Charm. 154, b: σταθμῶ 8.
 σταίεν (< αἰῶσαν) 3 Pl. Opt. Aor. 2: ἰστέμ 7.
 σταίη 3 Sing. Opt. Aor. 2 Od. α, 256; -ης 1 Sing.; -ης 2 Sing.: ἰστέμ 7.
 σταίμεν (< σταίμεν) 1 Pl. Opt. Aor. 2: ἰστέμ 7.
 σταίμεν (< σταίμεν) 3 Pl. Opt. Aor. 2 Il. ε, 133: ἰστέμ 7.
 σταίμεν (< σταίμεν) 2 Pl. Opt. Aor. 2: ἰστέμ 7.
 σταίμεν (< αἰῶμεν) 1 Pl. Opt. Aor. 2: ἰστέμ 7.
 σταίτε (< αἰῶτε) 2 Plur. Opt. Aor. 2: ἰστέμ 7.
 σταίσι⁹ Part. Aor. Pass. Pind. O. 13, 69: στάλι 9.
 σταίσι⁹ Fut. 3 ἀπο- Polyb. 3, 17; ἀπο- Philo. 2, 351, 27: στάλι 9.
 στάμεν (< στάμεν, στάμεν) Inf. Aor. 2 Pind. P. 4, 2: ἰστέμ 7.
 στάμεν⁹ Part. Aor. 2 Med.: ἰστέμ 7.
 1) στάν 3 Plur. Aor. 2 Il. π, 601; φ, 359; Ap. Rh. 2, 695; Pind. I. 7, 58: ἰστέμ 7.
 2) στάν Neutr. des Part. Aor. στάς; ἀπο- Xen. Cyr. 5, 4, 9: ἰστέμ 7.
 στάν⁹ Part. Dual. Aor. Il. λ, 622: ἰστέμ 7.
 στάντες Plur. Part. Aor. 2 Il. ε, 490: ἰστέμ 7.
 1) στάντων (< στάνωσαν) 3 Plur. Imper. Aor. 2: ἰστέμ 7.
 2) στάντων Gen. Part. Aor. 2 Il. λ, 622: ἰστέμ 7.
 στάσι⁹ Inf. Aor. Ap. Rh. 2, 1216; Eur. Heracl. 1041 (17): στάλι 10.
 στάσι⁹ Inf. Fut. Luc. Luc. de Lnet. 10 (17): στάλι 10.
 στάσι⁹ 3 Sing. Aor. Pind. N. 10, 82 (17): στάλι 10.
 στάσι⁹ Pind. P. 9, 63 (17): στάλι 10.
 στάσι⁹ Fut. dor. Theoc. 18, 46 (17): στάλι 10.

στάς Part. Aor. 2 Il. φ, 141; Eur. El. 840; Pl. Prot. 310, b: ἰστέμ 7.
 στάσ- Fem. Part. Aor. 2 Il. v, 49: ἰστέμ 7.
 στάσα Fem. Part. Aor. Il. δ, 129, B⁹; Eur. Alc. 162; I. A. 1367: ἰστέμ 7.
 στάσας (< στάσας) Fut. Med. Pind. N. 5, 16; -σας Eur. I. A. 762: ἰστέμ 7.
 στάσας Imperf. Pind. P. 4, 144: στάλι 11.
 στάσας Imperf. Her. On. Sm. 1, 352; 13, 326: στάλι 12.
 στάσας Part. Praes. Pass. Xen. An. 1, 9, 13: στάλι 12.
 στάσι⁹ Imperf. Il. v, 299; Od. ζ, 92; Ap. Rh. 3, 435: στάλι 12.
 στάσι⁹ Part. Praes. Il. λ, 534: στάλι 12.
 στάσι⁹ (αἰῶσι) Aor. Med. -άμεθα Eur. Baech. 669: στάλι 9.
 στάσι⁹ Part. Aor. Luc. Philopseud. 32; ἀπο- Isocr. 9, 39: στάλι 9.
 στάσι⁹ Part. Praes. Pass. Od. σ, 386; Il. φ, 220: στάλι 13.
 στάσι⁹ Aor. vgl. στάσι.
 στάσι⁹ 1 Plur. Conj. Aor. 2 Med.: ἰστέμ 7.
 στάσι⁹ Fut. Od. β, 287: στάλι 9.
 στάσι⁹ Imper. Praes. Med. Il. v, 285: στάλι 9.
 στάσι⁹ Opt. Il. π, 325: στάλι 9.
 στάσι⁹ Part. Praes. Il. δ, 294: στάλι 9.
 στάσι⁹ Fut. Lycophr. 604 (223): στάλι 9.
 στάσι⁹ Fut. Eur. Baech. 827; Soph. Phil. 983; ἀπο- Soph. Phil. 125; Eur. Cycl. 468; κατα- I. A. 934 (223): στάλι 9.
 στάσι⁹ Vb. Eur. Suppl. 291 (17): στάλι 14.
 στάσι⁹ Vb. Eur. Here. Fur. 914 (17): στάλι 14.
 στάσι⁹ Aor. -σας Dem. 23, 169; -σας Eur. Tro. 1229; H. F. 875; Alc. 234; ἀπο- Luc. Tox. 15; στάσι⁹ Med. 1154 (17): στάλι 14.
 στάσι⁹ Fut. Lycophr. 973; κατα- Eur. I. T. 656: στάλι 14.

stellen. 8 (ab)messen, absehätzen. 9 (in Ordnung) stellen; fertig machen, anrücken; Med. sich stellen, sich fertig machen. 10 trans. (ein)träufeln; intrans. tröpfeln, trüben. 11 (be-, ver)decken, verwahren; abhalten; Med. von sich abhalten. 12 (zer)treten. 13 eng machen, verengen; intr. eng werden, sich verengen. 14 senken, stöhnen. 15 senken, wehklagen.

στενάχους Imprf. Her. II. τ, 132; στεναχίζω 1.
 στεναχῆσαι Inf. Aor. II. α, 124; στεναχέω, στεναχίζω 1.
 στενάχης Imprf. Hes. Th. 858; στεναχίζω 1.
 στεναχίζετο Imprf. II. η, 95; στεναχίζω 1.
 στέρας Praes. Med. Aesch. Pers. 62; Eur. Ion. 721; στέρω 2.
 στερέ- Aor. s. u. στερέω.
 στερεός Part. Aor. 2 Pass. Eur. Alc. 623; -είας Eur. El. 736; στερέω 3.
 στερέωμαι Praes. Med. Eur. Suppl. 793; στερέω 3.
 στερεθ(η) Aor. Pass. -θη in αποδοκ. 5, 26; στερεθῶμεν Pl. Critia 112, c; -θείη Isocr. 19, 32; -θείμεν Pl. Soph. 261, α; -θήναι Eur. I. T. 1058; Thuc. 4, 73; 6, 40; Lys. 21, 11; -θείς Lys. 9, 30; Isocr. 17, 6; στερέω 3.
 στερεθῆσμαι Fut. Pass. Isocr. 6, 25; απο- Lys. 12, 70; Dem. 1, 22 (374); στερέω 3.
 στερεῖν- Aor. απο- Lys. 24, 22; στερέω 3.
 στερεῖσθε 3 Sing. Fut. Med. Xen. (An. 4, 5, 28 (374)); στερέω 3.
 στερεῖσμαι Fut. Med. als Pass. Soph. Ant. 890; El. 1210; Thuc. 3, 2; Eur. Hipp. 1460; Phoen. 1188; απο- Dem. 20, 10 (374); στερέω 3.
 στερεῖω Fut. Soph. Ant. 574; Thuc. 4, 64; στερέω 3.
 στερέωμαι Frequent. Eur. Suppl. 1093; Her. 4, 159; στερέω 3.
 στερετός Vb. Dinarch. 1, 91; στερέω 4.
 στερετός Vb. Soph. O. T. 1338; στερέω 4.
 στερέ- Aor. -αισι Soph. Tr. 992; -ας Her. 7, 69; -αρες O. T. 111; στερέω 4.
 στέρεω Fut. Eur. Or. 1023; Phoen. 1085; Hipp. 461; Pl. Hipp. maj. 295; στερέω 4.
 στερεθ(η) Aor. Pass. Lycophr. 1190; στερέω 4.
 στέρας 1 Pers. Praes. Orph. Lith. 52; στέρας 5.

στέρας 3 Plur. Praes. Aesch. Pers. 49; στέρας 5.
 στέρας 3 Sing. u. Plur. Praes. II. γ, 83; Od. ε, 525; Ap. Rh. 3, 337; Aesch. Pers. 49; στέρας 5.
 στερε(θη) Aor. Pass. -θεία Eur. Hel. 1360; στέρω 6.
 στερε- Aor. στέρω Pl. Phaed. 58, c; στέρω 6.
 στέρω Fut. Soph. Ai. 93; Eur. Bacch. 341; El. 872; στέρω 6.
 στέρωμεν 1 Plur. Conj. Aor. 2 II. θ, 318; γ, 251; Her. 4, 115; Ισχυρ. 7.
 στέρας 3 Plur. Conj. Aor. 2 απο- Her. 3, 15; Ισχυρ. 7.
 1) στέρω 3 Sing. Conj. Aor. 2 Pl. Ap. 28, b; παρ- Lys. 12, 62; Ισχυρ. 7.
 2) στέρω 2 Sing. Conj. Aor. 2 Med.; Ισχυρ. 7.
 στέρω 3 Sing. Conj. Aor. 2 II. ε, 595; Pind. P. 4, 155 [286]; Ισχυρ. 7.
 στέρης 2 Sing. Conj. II. ε, 30 [236]; Ισχυρ. 7.
 στέρω 2 Sing. Imper. Aor. 2 Od. ε, 447; Ισχυρ. 7.
 στέρω 2 Sing. Imper. Aor. 2 II. γ, 222; ε, 97; Ar. Vesp. 1150; Luc. Dial. Marin. 10, 2; vgl. στέρω; Ισχυρ. 7.
 στέρω 1 Plur. Aor. II. λ, 777; Ισχυρ. 7.
 στέρωμαι (< στέρας) Inf. Aor. 2 ep. II. κ, 55; ε, 167; γ, 253; Od. κ, 414 [241]; Ισχυρ. 7.
 στέρω (< Ισχυρ.) 1 Sing. Aor. 2 II. λ, 743; Ισχυρ. 7.
 στέρας (< στέρωμαι) Inf. Aor. 2 Eur. Med. 251; Thuc. 5, 102; Luc. Ar. Vesp. 477; Ισχυρ. 7.
 στέρεϊς Inf. Aor. Od. μ, 434 (17); στέρεϊς 8.
 στέρεϊσθαι Inf. Aor. Med. Od. γ, 242; Thuc. 2, 49 (17); στέρεϊς 8.
 στέρεϊς Aor. II. λ, 25; Hes. Th. 495; στέρεϊς 8.
 στέρω- Aor. -ση Eur. Andr. 694; -ητε Aesch. Eum. 825; -ας Soph. Ant. 666; -ααν Phil. 463; Ισχυρ. 7.
 στέρε 2 Sing. Conj. Aor. 2; Ισχυρ. 7.
 στέρω 1 Sing. Aor. 1 für Ισχυρ. Od. δ, 582; ε, 1255; Ισχυρ. 7.
 στέρας Inf. Aor. 1 II. σ, 344, 346;

1 stöhnen, (he)-enfzen, wehklagen. 2 seufzen, stöhnen. 3 (he)rauben; Pass. beraubt werden, um etwas kommen. 4 lieben, gern haben. 5 sich anstellen, versprechen, versichern. 6 umgeben, umschliessen; bekränzen, krönen. 7 setzen, legen, stellen. 8 stämmen, aufstellen, aufrichten, 9 brandmarken.

χ. 443; φ. 40; θ. 434; Thuc. 1, 69: *ἰστέμης* 7.
στήσανεν 1 Plur. Aor. 1 Il. α. 350: *ἰστέμης* 7.
στήσαντες Part. Aor. 1 Med. Od. η. 402: *ἰστέμης* 7.
στήσαν 3 Plur. Aor. 2 Od. β. 425; ο. 259: *ἰστέμης* 7.
στήσαντες Part. Aor. 1 Il. ε. 247; η. 232; Xen. Hell. 1, 5, 14: *ἰστέμης* 7.
στήσανσα Fem. Part. Aor. 1 Il. ε. 755: *ἰστέμης* 7.
στήσανσθαι Inf. Aor. Med. Il. φ. 432; Xen. Ag. 11, 7; κατα- Xen. Cyr. 5, 1, 30 (▷ *στήσανσθαι* Wolf): *ἰστέμης* 7.
στήσαντων Imper. Aor. 1 Ar. Ach. 243; κατα- Xen. Cyr. 6, 3, 34: *ἰστέμης* 7.
στήσαντων Inf. Fut. Od. 1, 314: *ἰστέμης* 7.
στήσαν 3 Sing. Aor. Il. δ. 298: *ἰστέμης* 7.
στήσανσθαι Inf. Fut. Med. Il. α. 480: *ἰστέμης* 7.
στήσαν 3 Sing. Conj. Aor. Eur. Andr. 694: *ἰστέμης* 7.
στήσανθαι 2 Plur. Conj. Aor. 2 Med.: *ἰστέμης* 7.
στήσανθον 2 Dual. Conj. Aor. 2 Med.: *ἰστέμης* 7.
στήσανθον 3 Dual. Conj. Aor. 2 Med.: *ἰστέμης* 7.
στήσανσθαι Fut. Med. Il. ν. 90; Qu. Sm. 5, 149; Eur. Andr. 763; Tro. 367; Ar. Thesm. 697 (374): *ἰστέμης* 7.
στήσαν Imper. Aor. 1 Il. ζ. 433: *ἰστέμης* 7.
στήσαν Fut. Soph. O. C. 1041; -σμεν Eur. I. A. 676; -σμεν I. A. 788: *ἰστέμης* 7.
στήσαντας Conj. Aor. *συστήσαντας* Dem. 14, 31; -σμεθα in παρα- Thuc. 1, 124: *ἰστέμης* 7.
στήσαντες 3 Plur. Conj. Aor. 1 Il. χ. 350: *ἰστέμης* 7.
στήσαν 2 Plur. Imper. Aor. 2 Il. 1, 586: *ἰστέμης* 7.
στήσαν 3 Sing. Conj. Aor. 2 Med.: *ἰστέμης* 7.
1) *στήσαντε* 2 Plur. Conj. Aor. 2: *ἰστέμης* 7.
2) *στήσαντε* 2 Plur. Imper. Aor. 2 Od. ζ. 199: *ἰστέμης* 7.
στήσαντων 3 Dual. Aor. 2 Il. α. 332;

χ. 344; ο. 155; φ. 285; ψ. 261: *ἰστέμης* 7.
στήσαντων 2 Dual. Imper. Aor. 2: *ἰστέμης* 7.
στήσαντων 2 3 Dual. Conj. Aor. 2: *ἰστέμης* 7.
στήσαν 3 Sing. Imper. Aor. 2 ἀνα- Thuc. 1, 87: *ἰστέμης* 7.
στήσαντων 3 Dual. Imper. Aor. 2: *ἰστέμης* 7.
στήσανσθαι (< *στανσθαι*) 3 Plur. Imper. Aor. 2: *ἰστέμης* 7.
στήσαν 3 Plur. Conj. Aor. 2 παρα- Il. ε. 95 (286): *ἰστέμης* 7.
στήσαντων Vb. Schol. Ar. Plat. 220: *στίλω* 9.
στήσαντες Vb. Soph. Phil. 184: *στίλω* 9.
στίλω Fut. Her. 7, 35: *στίλω* 9.
στοναχίζετο Imperf. Hes. Th. 159: *στοναχίζω* 2.
στορεῖται Fnt. Eubul. Athen. 12, 553, b: *στορέννυμι* 10.
στόρεσαν Aor. Il. α. 660: *στόρέννυμι* 10.
στόρεσαντε Aor. Theocr. 13, 30: *στόρέννυμι* 10.
στορέσαι Part. Aor. Il. ε. 613; Aesch. Prom. 190: *στόρέννυμι* 10.
στόρεσαν Imper. Aor. Od. ψ. 171, 177: *στόρέννυμι* 11.
στορέσω Fut. Theocr. 6, 33; 7, 57; ἐπι- Hippocr. 3, 201: *στόρέννυμι* 11.
στόρεσθαι 2 Sing. Imper. für *στόρέννυμι* Ar. Pax. 844; Fr. 844: *στόρέννυμι* 10.
στορέσθαι Part. κα(τα)- Od. ε. 32: *στόρέννυμι* 10.
στόρέννυμι Praes. Eur. Heracl. 702: *στόρέννυμι* 10.
στορέω Fut. att. παρα- Ar. Equ. 451; ὥπο- Com. Fr. 3, 247: *στορέννυμι* 10.
στραφ(ην) Aor. Pass. -ῆς Soph. O. C. 1271; -ῆρας Her. 3, 129; Thuc. 5, 97; -σιν in ἐν- Thuc. 7, 43: *στέλω* 6.
στραφήσας Fut. 2 ἀνα- Isoer. 5, 64; μετα- Pl. Rep. 518, d (389): *στέλω* 6.
στρεβλώσει Part. Aor. Pass. Lys. 13, 54: *στρεβλῶ* 11.
στρεβλώσαντες Part. Aor. Dem. 18, 30: *στρεβλῶ* 11.
στρεβλώσας Fut. Med. als Pass. Pl. Rep. 361, c. 613, c: *στρεβλῶ* 11.

10 *στόρέννυμι*, *στόρέννυμι*, *στορέννυμι* aus-, auseinanderbreiten; bestreuen, bedecken; mildern, beschwichtigen. 11 winden, drehen, verdrehen, verrenken.

G. Traut's Verbalformenlexikon.

συνατήσω Fut. sp. Maneth. 4, 554; N. T. Act. 22, 20: συνατάνω 9.
 συνατήσωνται 3 Plur. Conj. Aor. II. ρ, 134: συνατάνω 9.
 συνατήτην 3 Dual. Imprf. ap. Od. π, 323: συνατάνω 9.
 συνείκα Perf. Pol. 5, 101: συνέικα, verstehen.
 συνείλεσμαι Perf. Pass. Pl. Ax. 270, c; -μέναν Xen. An. 4, 5, 12; ds-Rep. 57, d: συλλέγω 8.
 συλλέγω Aor. 2 Pass. Ar. Eccl. 116; Thuc. 7, 58; Xen. An. 4, 1, 11; Xen. Cyr. 5, 3, 24; Pl. Phaed. 59; Isoer. 9, 56: συλλέγω 8.
 συλλέξθην Aor. Pass. Ar. Lys. 526; Pl. Leg. 784, a; Her. 4, 87: συλλέγω 8.
 συνεωπημένους s. Ιωπημένους.
 συνεπτεκα Perf. sp. Polyb. 4, 61; Luc. Philop. 1: συνατάνω 9.
 συνεπτεκα Aor. Eur. Ion. 534; Ar. Plut. 41; Xen. An. 1, 8, 16: συνατάνω 9.
 ενσχωπής Part. Perf. ep. rednpl. II. β. 218; Qu. Sm. 7, 502: ενσχωπα 10.
 εθρ- Aor. διασύρας Dem. 19, 313; vgl. Ισυρα: ενσω 11.
 σφαιρμαι Part. Aor. δρα- Dio. Sic. 1, 85: διασύρω 11.
 σφαιζω (< σφαιρτω, σφαιδω) Praes. Aesch. Sept. 463; Eur. Ion. 501: σφαιζω 12.
 σφαιζας Part. Aor. Ar. Plut. 689 (17): σφαιζω 12.
 σφαιζαμαι (< σφαιρτω, σφαιδω) Fut. Med. Luc. Nigr. 10; Bis Acc. 12 (17): σφαιζω 12.
 σφαισας Inf. Aor. sp. Luc. Harm. 2: σφαιζω 12.
 σφαιδω (< σφαιρτω, σφαιζω) Praes. dor. Theoc. 1, 3: σφαιζω 12.
 σφαιρω (< σφαιρμαι, σφαιδω) Fut. Mechan. Vett. p. 194: σφαιζω 12.
 σφαιρτω (< σφαιζω, σφαιδω) Praes. Pl. Theat. 203: σφαιζω 12.
 σφωμαι Praes. Med. Xen. Ven. 5, 13: ενσω 11.
 εσω (< Ισω, Ισυτω) Plaprf. od.

anch Aor. 2 Med. II. ρ, 167; Pind. O. 1, 20; Eur. Hel. 1133: σείω 7.
 σφαι(ην) Aor. Pass. -ῃ Eur. I. T. 726; Hec. 571; -ῃς Hec. 1037; EL 961; -είη in κατα-Soph. O. T. 730; -ῆται Eur. I. T. 598; -είς Aesch. Eum. 305; Eur. Hec. 24; -είο I. T. 770; -έντα Phoen. 933; -έντες Ar. Equ. 343: σφαιζω 13.
 σφαιγήσμαι Fut. Eur. I. A. 1464; -εται Andr. 315; I. A. 935. 1360, 1367; Hec. 583: σφαιζω 13.
 σφαιγίσθαι Dep. Med. Xen. An. 6, 5, 8: σφαιγίσθω 14.
 σφαιγασσθην Aor. Med. σφαιγασσάμενος Hec. 6, 76; Xen. Ag. 1, 31; An. 6, 2, 25; Hell. 3, 4, 23: σφαιγίσθω 14.
 σφαιγασθ(ην) Aor. Pass. σφαιγασθίς Her. 7, 180: σφαιγίσθω 14.
 σφαιζόμενοι Part. Praes. II. v, 31: σφαιζω 13.
 σφαιζάμενων Gen. Plur. Part. Praes. Od. v, 312: σφαιζω 13.
 σφαιζονας 3 Plur. Praes. Od. α, 92; δ, 320: σφαιζω 13.
 σφαιζω (< σφαιρτω) Praes. Od. δ, 320; Soph. Al. 292; Thuc. 7, 84: σφαιζω 13.
 σφαιρός Vb. Eur. Hec. 1077: σφαιζω 13.
 σφαι(ην) Aor. Pass. -ῃ Her. 7, 168; Soph. Tr. 297; Thuc. 2, 92; -είης Xen. Cyr. 5, 2, 35; -είησαν Thuc. 6, 11; -ῆται Xen. Lac. 5, 4; -είς Eur. Phoen. 725; -είσα Hipp. 671; I. A. 1521; δρα- Xen. Hell. 4, 5, 11; Thuc. 6, 86; -είας Soph. Tr. 727; -έντα Thuc. 1, 69; -έντας Eur. Suppl. 128; -ες Thuc. 4, 85; -έντων Xen. Hell. 7, 2, 2 (221): σφαιζω 15.
 σφαιρήσμαι (< σφαιρῆμαι) Fut. 2 Thuc. 3, 14; 5, 113; 6, 80; Soph. Tr. 719 (374): σφαιζω 15.
 σφαιλας 3 Sing. Opt. Aor. Polyb. 6, 9 (> σφαιλλαστο): σφαιζω 15.
 σφαιλῆμαι (< σφαιρήσμαι) Fut. Med. reflex. Soph. Fr. 513 (D.); Xen. Symp. 2, 26 (374): σφαιζω 15.
 1) σφαιλω Fut. Thuc. 7, 67: σφαιζω 15.

scheuchen; Med. eilen, rennen, (an)stürmen. 8 zusammenlesen, sammeln; Med. für sich sammeln, auflesen; Pass. sich sammeln, zusammenkommen; sich eufinden. 9 zusammentreffen, entgegen kommen, begegnen. 10 zusammenstossen, sich vereinigen; zusammaufallen, niedersinken. 11 schleppen, schleifen, ziehen; Pass. mit sich fortziehen, strömen. 12 pfeifen. 13 schlachten, bes. opfern. 14 Opferthiere schlachten, opfern. 15 fallen, stürzen; Pass. fallen, stürzen.

2) σφαλῶ Conj. Aor. Pass. Soph. Tr. 621; -ῶμεν Eur. Phoen. 637; -ῶσι Thuc. 6, 33; Xen. Cyr. 1, 6, 24; σφαλλῶ 1.

σφαλλόντας 3 Plur. Conj. Aor. Pass. Thuc. 6, 23 (> σφαλλόντας); σφαλλῶ 1.

σφαλ- Aor. σφαλας Eur. Andr. 625; Heracl. 490; I. A. 1348; Cycl. 448; σφαλας Her. 5, 25; Eur. Phoen. 1010; Pl. Euthyd. 301, d: σφαλῶ 2.

σφαλα(μην) Aor. Med. -ασθαι in Iliad. Xen. An. 1, 8, 29; σφαλῶ 2.

σφαλεν Aor. Od. γ. 454; -αν Ap. Rh. 1, 432; σφαλῶ 2.

σφαλῶ Fut. Eur. Heracl. 493; Ar. Pax. 1018. ἀπο- Ar. Ach. 327; ἔπι- Eur. Hec. Fur. 602. 995; σφαλῶ 2.

σφαραγίζω 3 Plur. Imperf. Od. ε. 390. 440 [181]; σφαραγίω 3.

σφαττω (< σφαλῶ) Praes. gew. in att. Prosa Xen. Cyr. 7, 3, 14; Isoer. 6, 68; Pl. Gorg. 468, c: σφαλῶ 2.

σφαχθ(ην) Aor. Pass. σφαχθείσα Her. 5, 5; Pind. P. 11, 23; -σθαι Eur. I. T. 177; σφαγιάω 4.

σφατερίζω Dep. Med. Xen. Hell. 5, 1, 36; Dem. 18, 71; σφατερίζω 5.

σφατερίζωσιν Part. Aor. Med. Aesch. Suppl. 39; σφατερίζω 5.

σφηλ- Aor. σφήλας II. φ. 719; -αντι Eur. Alc. 34; -αντες Thuc. 6, 11; σφαλλῶ 1.

σφήλεν Aor. Od. ε. 464; σφαλλῶ 1.

σφίγξ- Aor. -σας Nonn. 1, 30; περι- Nonn. 5, 585; σφίγγω 6.

σφίγξω Fut. V. T. Exod. 28, 28; σφίγγω 6.

σφίγξθ(ην) Aor. Pass. s. ἐσφίγξθην.

σχάν Inf. Praes. κατα- Hippocr. 2, 471; κατασχάω 7.

σχάω- Aor. σχάσας Eur. Phoen. 960; vgl. σχάσασθαι σχάω 7.

σχάσθ(μην) Aor. Med. -ασθαι Pl. Fr. Com. 2, 626; σχάω 7.

σχάσασθαι Part. Aor. Pind. N. 4, 104; σχάω 7.

σχάσασθαι Fem. Part. Aor. Xen. Cyueg. 3, 5; σχάω 7.

σχάσων Imper. Pind. P. 10, 79; Eur. Phoen. 454. 960; σχάω 7.

σχῆ Imper. παρῶχε Eur. Hec. 841; Luc. Tim. 40; παρῶχω 8.

σχέθω (< σχεθῶμεν) Inf. Aor. 2 Aesch. Prom. 16; Sept. 75; κατα- Soph. Ant. 1200; παρῶ- Ar. Equ. 320; σχίθω 9.

σχέθωμεν (< σχεθῶμεν) Inf. Aor. 2 Pind. Ol. 1, 71; σχίθω 9.

σχέθω 3 Sing. Imper. Od. γ. 537; σχίθω 9.

σχέθωσμαι Fut. Pass. -μένη in κατα- Luc. Herm. 4, 788; ἔχω 10.

σχίθωσμαι 1 Sing. Opt. Aor. 2 Eur. Rhos. 602; σχίθωσ: Pind. P. 10, 62; σχίθω 9.

σχίθων (< σχίθων) Imperf. Od. ε. 95; σχίθω 9.

σχίθω 1 Sing. Conj. Ar. Lys. 425; σχίθω 9.

σχίθων Part. Aor. 2 Pind. P. 6, 19; σχίθω 9.

σχῆν (< σχῆν) Inf. Aor. 2 II. π. 520; φ. 341; Thuc. 2, 48; 6, 69; Lys. 7, 36; ἔχω 10.

σχῆμεν (< σχῆμεν) Inf. Fut. Ion. II. δ. 254; ἔχω 10.

σχῆ 2 Sing. Aor. 2 II. φ. 379; ἔχω 10.

σχῆ 2 Sing. Imper. Soph. O. C. 1169; παρῶχε Pl. Prot. 348; (> παρῶχε); παρῶχε Xen. Conv. 8, 4 (> παρῶχε) Eur. H. F. 1210 (> παρῶχε); μέταχε Eur. Or. 1337 (> μετῶχε); ἔχω 10.

σχίσθαι Inf. Aor. 2 II. δ. 422; Xen. An. 6, 4, 11; Isoer. 11, 6; Eur. Rhos. 174; ἔχω 10.

σχίσθαι 2 Plur. Imper. Aor. 2 II. χ. 416; Od. β. 70; ἔχω 10.

σχίσθω Imper. Aor. 2 Med. παρῶ- Luc. Qu. h. eum. p. s. 51; ἔχω 10.

σχῆς 2 Plur. προῶ- Pherecrat. Fr. Com. 2, 283; ἔχω 10.

σχῆτο (< σχῆτο) 3 Sing. Aor. 2 II. γ. 248; ἔχω 10.

σχῆτω 3 Sing. Imper. μετα- Eur. Ion. 1468; παρῶ- Phoen. 1654; παρῶχω 8.

σχῆ Conj. Aor. Dem. 57, 37; ἀπο- Isoer. 5, 104; Luc. Pisc. 14; ἔχω 10.

σχῆς 2 Sing. Conj. Aor. παρῶ- Dem. 56, 38; Luc. Ap. 3, 710; ἔχω 10.

σχῆσθαι 3 Sing. Fut. Od. χ. 70; Soph. Ai. 684; ἔχω 10.

1 fällen, stürzen; Pass. fallen, stürzen. 2 schlachten, bez. opfern. 3 zischen, prasseln; strotzen. 4 Opfertiere schlachten, opfern. 5 Fremdes sich zueignen, anmassen, sich vorbehalten. 6 einschneiden, festbinden, einengen. 7 stechen, ritzen, schlitzen, eröffnen. 8 darboten, gewähren.

σχέσειν 3 Sing. Opt. Aor. Nonn. 17, 177: *ἔχω* 10.
 σχήσειν Inf. Fut. II. μ. 4; Aesch. Pers. 746; Eur. Cycl. 697; Thuc. 4, 59; Dem. 13, 128: *ἔχω* 10.
 σχήσεις 2 Sing. Fut. Od. λ. 70; Ap. Rh. 1, 895; Eur. Med. 862: *ἔχω* 10.
 σχήσοιθα 2 Sing. Fut. Hom. Hym. 5, 366: *ἔχω* 10.
 σχήσοιθας Inf. Fut. Med. II. φ. 639; Ap. Rh. 4, 1054: *ἔχω* 10.
 σχήσοιθε 2 Plur. Fut. Med. II. α. 235; Soph. Phil. 1355: *ἔχω* 10.
 σχήσῃσθα 2 Sing. Conj. Aor. Hom. Hym. Cer. 366: *ἔχω* 10.
 σχήσῃθε 2 Plur. Conj. Aor. ἀνα- Xen. An. 1, 7, 4; ἔπο- 7, 6, 5: *ἔχω* 10.
 σχήσοι 3 Sing. Opt. Fut. Pind. 9, 205: *ἔχω* 10.
 σχήσομαι 1 Plur. Fut. II. α. 235; Od. x. 172: *ἔχω* 10.
 σχήσουσι 3 Plur. Fut. II. ν. 151: *ἔχω* 10.
 σχήσω Fut. II. φ. 182; ω. 670; Aesch. Eum. 692; Soph. El. 223; Eur. I. A. 1365; ἀποσχόμεν Dem. 14, 24; οὐχόετα Dem. 19, 272; παρὰ οὐχόετα Isocr. 18, 248: *ἔχω* 10.
 σχήτε 2 Plur. Conj. Aor. παρὰ- Isocr. 5, 136: *ἔχω* 10.
 σχίσας Part. dor. Pind. Fr. 45, 2: *οὐχίω* 11.
 σχίσας Part. Aor. -αρες Pl. Tim. 77, d: *οὐχίω* 11.
 σχίσσω Imper. Aor. Xen. Cyr. 5, 3, 49: *οὐχίω* 11.
 σχίσθ(ην) Aor. Pass. ὀφείτω Aesch. Ag. 623; -θήτω Pl. Pol. 263, a: *οὐχίω* 11.
 σχίσσας Part. Aor. Hes. Sc. 428: *οὐχίω* 11.
 σχίσουσ 3 Sing. Aor. Pind. N. 9, 21: *οὐχίω* 11.
 σχίσω Fut. κατα- Xen. An. 7, 1, 16: *οὐχίω* 11.
 -σχος Opt. Aor. παρὰ- Pind. P. 1, 27; ἔπο- Dem. 54, 22: *ἔχω* 10.
 σχίσαιτο 3 Plur. Opt. Aor. 2 Med. II. β. 98: *ἔχω* 10.

σχίσεν 3 Plur. Aor. μετα- Dem. 18, 89: *ἔχω* 10.
 σχίσεν Opt. Aor. Dem. 23, 117 (138): *ἔχω* 10.
 σχίσην Opt. Aor. Med. ἀνα- Xen. Cyr. 7, 2, 6; ἀπο- Isocr. 15, 74; παρὰ- Luc. Adv. Indoct. 24: *ἔχω* 10.
 σχίσιν Opt. Aor. μετα- Soph. O. C. 1485; παρὰ- Luc. Saltat. 5; ἀπο- Dem. 20, 62: *ἔχω* 10.
 σχίσια Fem. Part. Aor. κατα- Pind. N. 10, 10: *ἔχω* 10.
 σχίτω 3 Sing. Aor. 2 ἀνα- Luc. Qu. h. conscrib. s. 7; ἔπο- Xen. An. 1, 9, 7: *ἔχω* 10.
 σχομένη Fem. Part. Aor. 2 M. Od. ε. 141; κατα- Ap. Rh. 3, 128: *ἔχω* 10.
 σχόμενος Part. Aor. 2 Med. II. μ. 298; ἀνα- Ap. Rh. 1, 495; ἔπο- 7, 472: *ἔχω* 10.
 σχομένην Aor. Med. ἔπο- Soph. Ant. 467: *ἔχω* 10.
 σχομεν Part. Aor. -τα Isocr. 12, 72; -τες in παρὰ- Thuc. 3, 105; -τας in κατα- Isocr. 5, 145; οὐχόετα Isocr. 10, 20; οὐχόετα Dem. 11, 45: *ἔχω* 10.
 σχοῦ Imper. ἀνα- Xen. Symp. 4, 4: *ἔχω* 10.
 σχοῦσα Fem. Part. Aor. Soph. El. 551: *ἔχω* 10.
 σχῶ 1 Sing. Conj. Aor. Soph. El. 636; παρὰ- Eur. Hel. 612, 1248: *ἔχω* 10.
 σχώμα 1 Sing. Conj. Aor. 2 M. παρὰ- Dem. 19, 240; 39, 5; 59, 79: *ἔχω* 10.
 σχώμεν 1 Plur. Conj. Aor. II. φ. 309; παρὰ- Isocr. 8, 20: *ἔχω* 10.
 σχών Part. Aor. Soph. El. 551; Lys. 7, 41; παρὰ- Aesch. Pers. 321: *ἔχω* 10.
 σχώντα 3 Plur. Conj. Aor. 2 M. Od. ν. 151: *ἔχω* 10.
 σχῶς 3 Plur. Aor. Pl. Eeg. 958, α; παρὰ- Isocr. 9, 190; κατα- 12, 53; Dem. 33, 6: *ἔχω* 10.
 σῶθ(ην) Aor. Pass. σῶθῃ Xen. An. 5, 3, 6; Eur. Hel. 292; -θῶν Dem. 16, 30, 31; -θείη Pl. Rep. 502, b; -θείημεν Menandr. Fr. Com. 4, 295; θείημεν Eur. Hel. 615; -θείη Pl. Phaed. 58, b; Xen.

geben, schenken, von sich, aus eigenen Mitteln darbringen, bieten. 9 festhalten, haben, abhalten, zurückhalten. 10 halten, haben. 11 spalten, zerapalten; Pass. sich spalten, sich trennen, sich theilen.

Cyr. 4, 4, 2; -θείς Soph. Ant. 331; -θεία Pl. Leg. 692, a; -θείας Dem. 32, 5; Isocr. 18, 67; -θείων Xen. An. 5, 8, 16; -θέντος Her. 4, 97; -θέντος Pl. Leg. 961, a; οὐδ' 1.
σωθῆσθαι Inf. Fut. Pass. Pl. Leg. 697, c; οὐδ' 1.
σωθῆσμαι Fut. Pass. Eur. Cycl. 479; Or. 309; Ar. Nub. 77; -εται Eur. Andr. 409; Pl. Ap. 31, e; Dem. 5, 3; -όμεθα Ar. Lys. 497; -όμεθα Eur. Hel. 1060; -ονται Pl. Rep. 467, c; οὐδ' 1.
σωθόμενος Part. Fut. Pass. Pl. Theaet. 176, d; οὐδ' 1.
σωσ- Aor. -η Pl. Gorg. 511, d;

-ων Dem. 16, 21; -ων Eur. Phoen. 867; I. T. 582, 595; -ων Pl. Rep. 621, c; σωσον Soph. Phil. 501; σωσαι Pl. Rep. 493, a; σωσαι Soph. Ant. 1162; Thuc. 1, 63; σωσαι Eur. I. T. 757; σωσαι Aesch. Ag. 603; σωσαι Eur. Andr. 751; σωσαι Thuc. 5, 10; Pl. Crit. 45, a; σωσαι 1.
σωσαι 3 Plur. Praes. Herod. 1, 200; Et. M. p. 710; 41, Lob.; Techn. p. 93; σω = σφω durchsieben.
σωσμαι Fut. Med. Eur. Bacch. 793; οὐδ' 1.
σωστικός Vb. Eur. H. F. 1385; Ar. Lys. 501; οὐδ' 1.
σωσ Fut. Eur. Cycl. 202; Pl. Rep. 497; -ων Ar. Thesm. 1014; οὐδ' 1.

T

ταγ(η) Aor. Pass. ἑτα- Phryn. Fr. Com. 2, 603; τάσσω 2.
ταθείς Part. Aor. 1 Pass. II. v. 655; v. 119; Od. x. 200; ταθείς Pl. Leg. 887, a; ταθείς Rep. 410, d; ταθείς Eur. Or. 302; τα- 706; -ης in περι- Pl. Tim. 66, b; (τα- τα) τάσω 3.
τάθη Aor. 1 Pass. II. v. 375; Qu. Sm. 1, 623; τάσω 3.
τάθη 3 Sing. Conj. Aor. 1 Pass. Aesch. Pers. 708; τα- Pl. Phaed. 86, c; τάσω 3.
τάθησας Inf. Aor. 1 Pass. τα- Xen. Cyr. 7, 5, 82; τάσω 3.
τάθησμαι Fut. Pass. τα- Eur. Alc. 349; Pl. Lys. 204, c; τα- Pl. Luc. Meretr. Dial. 3; τάσω 3.
τάθησθαι Inf. Aor. Pass. Ar. Ecc. 1039; Ran. 393; τάσω 7.
τα(η) Aor. 2 Pass. ταῖ Pl. Tim. 83, a; τα- Eur. Or. 805; ταῖς Dioc. Ep. 24; τα- Eur. Or. 34; Suppl. 1106; ταῖς Hel. 3; τα- Soph. Tr. 833; τάσω 4.
τάσμαι 1 Sing. Praes. Med. dor. Pind. Fr. Scol. 2 (89), 10; Eur. Andr. 116; τάσω 4.

τάσμενος Part. Praes. Med. dor. -αι Aesch. Eum. 353; -αι Eur. El. 208; τάσω 4.
τάσσω Imper. Praes. dor. Eur. Med. 159; τάσω 4.
τατικός Vb. Pl. Leg. 631, d; τάσω 2.
τατικός Vb. Pl. Leg. 909, c; 631, b; τάσω 2.
τάσω Praes. dor. st. τάσω Eur. Med. 141 (194); τάσω 4.
τάσσω Fut. sp. Lycophr. 746; τάσω, τάσω, (er)tragen, (er)dol- den.
τάσω 3 Sing. Aor. 2 II. v. 390 (244); τάσω 5.
τάσσω (> τάσω) Inf. Aor. 2 II. v. 501; π. 761; τ. 197 (194); τάσω 5.
τάσσω (< τάσω) Inf. Fut. Hes. Op. 505; τάσω 5.
τάσθαι Inf. Aor. 2 Med. II. v. 580; Her. 5, 82 (194); τάσω 5.
τάσσω 3 Sing. Conj. Aor. 2 Od. v. 339; τάσω 5.

⁴ ταῖσιν ist auch schaltisch, aber selten, wie Eur. Hel. 1234; Thuc. 1, 81; Her. 4, 201; τα- Aesch. Ag. 1030.

1 erhalten, bewahren, behüten, (er)retten. 2 (an-)verordnen, festsetzen, bestimmen; Med. für sich festsetzen, einen Termin bestimmen. 3 spannen, ausdehnen, ausstrecken. 4 (zer-)schmelzen, auflösen, zerühren, zetören, erschöpfen. 5 schneiden, spalten, zerhacken, trennen, sondern.

τάμνται 3 Sing. Conj. Aor. 2 ll. γ, 262 (≡ τάμνται Wolf) (194): τάμνω 5.
 τάμνται 2 Plur. Conj. Aor. 2 ll. γ, 262 Wolf (≡ τάμνται) (194): τάμνω 5.
 ταμνύσας Impf. iter. [148]: ταμνύω, wirthschaften, verwalten.
 ταμνύσθαι Inf. Praes. Pass. Her. 4, 201: τάμνω 5.
 ταμνόμενος Part. Praes. Pass. Her. 4, 201: τάμνω 5.
 ταμνόντων Part. Praes. Pass. Her. 2, 65: τάμνω 5.
 ταμνών Part. Praes. Pass. Her. 9, 89: τάμνω 5.
 τάμνος¹⁾ 3 Sing. Opt. Aor. 2 ll. ε, 214; ρ, 126; Od. π, 102 (194): τάμνω 5.
 τάμνους¹⁾ 3 Plur. Aor. 2 ll. ζ, 194; ν, 184, 185; Pind. O. 1, 79: τάμνω 5.
 ταμνέσθ¹⁾ Part. Aor. 2 ll. ο, 177 (194): τάμνω 5.
 ταμνέσθαι Part. Aor. 2 ll. β, 124; γ, 73, 256; Her. 4, 201 (194): τάμνω 5.
 ταμνόμεν¹⁾ 1 Plur. Conj. Aor. 2 ll. γ, 94; τ, 191: τάμνω 5.
 ταμνών¹⁾ Part. Aor. 2 ll. ω, 409; Od. ε, 162; Ap. Rh. 3, 378; Qu. Sm. 8, 358; Her. 9, 89; Pind. N. 3, 33; I. 4, 54 (194): τάμνω 5.
 τάμνω 3 Sing. Impf. Pind. O. 8, 49; P. 4, 129: τάμνω 6.
 ταμνύσθαι Inf. Pass. Od. φ, 254: τάμνω 6.
 ταμνύσας Praes. Med. A. Hippocr. 4, 226: τάμνω 6.
 ταμνύστω 3 Plur. Impf. ll. ε, 468; π, 375; Od. ζ, 83: τάμνω 6.
 ταμνύσται 3 Plur. Praes. Od. φ, 174: τάμνω 6.
 ταμνύσας (< ταμνύσας) Part. Aor. Pind. O. 2, 91: τάμνω 6.
 ταμνύσας (< ταμνύσας, ταμνύσας) Part. Aor. Pass. Eur. I. A. 791; Ap. Rh. 4, 888: τάμνω 6.
 ταμνύσας (< ταμνύσας, ταμνύσας) Aor. Od. φ, 409: τάμνω 6.
 ταμνύσας (< ταμνύσας) 3 Sing. Conj. ll. φ, 324: τάμνω 6.
 ταμνύσθαι Part. Aor. Pass. ll. ν,

392; ν, 488; Qu. Sm. 8, 484; 6, 522: τάμνω 6.
 ταμνύσθαι 3 Plur. Aor. Pass. ll. π, 475; Od. π, 175 [110]: τάμνω 6.
 ταμνύσθαι Aor. Pass. Qu. Sm. 2, 182: τάμνω 6.
 ταμνύσθαι Aor. Pass. Qu. Sm. 8, 484; -θείς 6, 522: τάμνω 6.
 ταμνύσθαι Inf. Aor. Od. φ, 171: τάμνω 6.
 ταμνύσθαι Part. Aor. Med. ll. δ, 112; Ap. Rh. 1, 564; 4, 769: τάμνω 6.
 ταμνύσθαι Aor. Med. Hom. Hym. 51; Callim. Dian. 27; Ap. Rh. 4, 1569; α. ταμνύσθαι: τάμνω 6.
 ταμνύσθαι (< α. ταμνύσθαι) 3 Plur. Aor. ll. ε, 389: τάμνω 6.
 ταμνύσθαι Part. Aor. ll. φ, 547; Ap. Rh. 4, 599; Qu. Sm. 8, 315: τάμνω 6.
 ταμνύσθαι Inf. Aor. Med. Hom. Hym. Merc. 51; Ap. Rh. 2, 991; 4, 771: τάμνω 6.
 ταμνύσθαι 3 Sing. Opt. Aor. 1 Od. α, 92: τάμνω 6.
 ταμνύσθαι (< ταμνύσθαι, ταμνύσθαι) 3 Sing. Aor. ll. ε, 213: τάμνω 6.
 ταμνύσθαι Fut. Med. Archil. Fr. 3: τάμνω 6.
 ταμνύσθαι (< ταμνύσθαι) 3 Sing. Conj. Aor. ll. φ, 761: τάμνω 6.
 ταμνύσθαι (< ταμνύσθαι) Fut. Orph. Lith. 1:9: τάμνω 6.
 ταμνύσθαι (< ταμνύσθαι, ταμνύσθαι) Fut. Paul. Sil. in Anth. 5, 262; ε. Od. φ, 127: τάμνω 6.
 ταμνύσθαι 3 Sing. Praes. ll. φ, 393: τάμνω 6.
 ταμνύσθαι (< ταμνύσθαι, ταμνύσθαι) Fut. Od. φ, 174: τάμνω 6.
 ταμνύσθαι Part. Od. φ, 436: τάμνω 6.
 ταξ- Aor. ε. ταξ-, -ης, -ως, -ας, -ον, -α, -ας: τάξω 2.
 τάξας Inf. Aor. Pl. Rep. 392, α; Xen. Hell. 1, 5, 4: τάξω 2.
 ταξάμε(ν) Aor. Med. -όμεθα Pl. Leg. 733, ε; -όμεθα 737, ε; Xen. An. 6, 3, 9; -όμεθα 844, b, -ε, -ας, -ας: τάξω 2.
 1) ταξάμεν 3 Plur. Imper. Aor. Pl. Leg. 828, b: τάξω 2.
 2) ταξάμεν Gen. Plur. Part. Aor. Pl. Leg. 762, c: τάξω 2.
 τάξας Part. -ας: Pl. Leg. 753, b;

¹⁾ ταμνός ist auch ähnlich, aber selten, wie Eur. Hec. 1221; Thuc. 1, 81; Her. 4, 201; dx. Aesch. Ag. 1410.

-ας 799, b; c. -αίων 1 und 2: τάσσω 1.
 ταξάσθω Imper. Aor. Med. Pl. Leg. 844, c: τάσσω 1.
 τάσσεαι 3 Sing. Opt. Aor. Pl. Leg. 810, c: τάσσω 1.
 τάξῃ 3 Sing. Conj. Aor. Eur. Suppl. 460; Pl. Ap. 29, d; τάσσω 1.
 τάξετε 2 Sing. Conj. Aor. Xen. Mem. 3, 3, 4: τάσσω 1.
 τάξετε 2 Plur. Conj. προσ- Isaac. 4, 27: τάσσω 1.
 τάσσεσθαι Fut. Med. Inf. Eur. Suppl. 521; δρα- Eur. Phoen. 622: τάσσω 1. A.
 τάξον Imper. Aor. Pl. Rep. 511, c: τάσσω 1.
 1) τάξω Fut. Aesch. Sept. 284; Xen. Cyr. 8, 3; Mem. 2, 1, 7; Pl. Leg. 863, d; Euthyd. 279, c: τάσσω 1.
 2) τάξω Conj. Aor. -άμεθα Pl. Leg. 733, c; -ωσι 784, c: τάσσω 1.
 τάξω (< τάξω) Fut. aor. Theocr. Epig. 6, 1: τάξω 2.
 τάξωσι 3 Plur. Conj. Aor. Pl. Leg. 784, c: τάσσω 1.
 ταράξ- Aor. -ας Eur. H. F. 605; -ας Pl. Leg. 797, c; -ας Eur. Bacch. 797; -αυτες Xen. An. 6, 2; ταράσσω 3.
 ταράσσεσθαι Fut. Med. pass. Thuc. 7, 36, 67; Xen. Cyr. 6, 1, 43 (374): ταράσσω 3.
 ταράξω Fut. Eur. Tr. 88: ταράσσω 3.
 ταράσσειν Inf. Praes. Pind. P. 11, 42: ταράσσω 3.
 ταράσσειντε Part. Praes. Od. 2, 291: ταράσσω 3.
 ταράχθ(η) Aor. Pass. -ειν Xen. Cyr. 2, 1, 27; -θῆναι 5, 3; -θῆναι Ap. 4; -θῆναι Pl. Leg. 397, c: ταράσσω 3.
 ταράχθησθαι Fut. Pass. -η Menander Fr. Com. 4, 268; -ειν Luc. Catapl. 19, 642: ταράσσω 3.
 ταρβήσας Dual. Part. Aor. II, a, 331: ταρβίω 4.
 ταρβήσας Part. Aor. II, a, 286; ξ, 469; 1, 384: ταρβίω 4.
 ταρβήσας Opt. Aor. II, a, 586: ταρβίω 4.

ταρβήσας Aor. II, β, 268; Hym. 4, 181; Man. Ap. 4, 618: ταρβίω 4.
 ταρβήσας Fem. Part. Aesch. Suppl. 773: ταρβίω 4.
 ταρπήμεν 1 Plur. Aor. 2 Ind. Pass. II, λ, 780: τέρω 5.
 ταρπήμεναι (< ταρπήμεναι) Inf. Aor. 2 Pass. II, λ, 3: τέρω 5.
 ταρπήμεναι (< ταρπήμεναι) Inf. Aor. 2 Pass. Od. 9, 212: τέρω 5.
 ταρπήμεν 3 Plur. Aor. 2 Ind. Pass. Od. 9, 70; δ, 47; ε, 201; κ, 181: τέρω 5.
 ταρπόμεθα (< τεταρπόμεθα) 1 Plur. Conj. Aor. 2 Med. II, ω, 636; Od. 8, 295; φ, 255: τέρω 5.
 τάρσαν (< ἐτέρωσαν) 3 Plur. Aor. 1 Pass. Od. 7, 99: τέρω 5.
 τάρσαν (< ἐτέρωσαν) Aor. 1 Pass. Od. 7, 213, 251; φ, 57: τέρω 5.
 τατάρμενος (< τετατάρμενος) Part. Perf. -μεν Pind. N. 10, 446: τέρω 5.
 τάρ(η) Aor. Pass. -ειν Eur. Tro. 1736; -είσας Xen. An. 5, 7, 21; -ήναι Xen. Hell. 1, 6, 22; Ar. Eccl. 592; Phoen. 770; Tro. 1193: δάω 7.
 ταρτήσσεσθαι Fut. Med. Eur. Alc. 56; 632: δάω 7.
 τάρων Part. Perf. II, α, 193; 1, 545, 777; κ, 806; φ, 101; ω, 360: δάω 7.
 ταχθ(η) Aor. Pass. ἐπεταχθῆναι Xen. Cyr. 4, 5, 21; ταχθεῖς Eur. I. A. 1363; Xen. An. 5, 8, 5; -θείσας Eur. Heracl. 479; -είσας Heracl. Fur. 191; -θέν Soph. Al. 528; -θέν Pl. Leg. 836, a: τάσσω 1.
 ταχθήσας Fut. Pass. Inf. Thuc. 1, 140: ἐπεταχθῆναι 1.
 ταχτέος Vb. Aristot. Met. 4, 9; ἀπεταχτός Eur. H. F. 833: τέρω 8.
 ταχέ- s. u. ἐταχέω.
 τήξω Fut. Pind. O. 4, 17; Eur. Suppl. 979; Hec. 520: τέρω 8.
 ταχθ(η) Aor. Pass. ἐταχθείς Pl. Leg. 880, α; τέρω 8.
 τίξις (< τίξις) Perf. 2 dor. als Praes. Pind. Fr. 95: δάω 9.

1 (an-)verordnen, festsetzen, bestimmen; Med. für sich festsetzen, einen Termin bestimmen. 2 (zer-)schmelzen, auflösen, verzehren, zerstören, erschöpfen. 3 (un-) an(r)ühren, verwirren, bestürzt machen, erschrecken. 4 fürchten, scheuen, (ver-)ehren. 5 sättigen, vergnügen, erfrischen. 6 in Schaden bringen, berauben; Schaden leiden, in Schaden kommen. 7 bestatten, begraben. 8 benetzen, anfeuchten, erweichen, rühren, zum Mit-

τεθαλότα Acc. Part. Perf. Pind.
P. 11, 80: θαλλῶ 9.

τεθαλπτας 3 Sing. Perf. Pass.
Aesch. Prom. 650: θαλπω 10.

τεθαλυῖα Fem. Part. Perf. Od. ζ,
293; Hes. Th. 902: θαλλῶ 9.

τεθαλυῖαν Fem. Part. Perf. Il. ε,
208; Od. ν, 410: θαλλῶ 9.

τεθαλνῖη Dat. Part. Perf. Od. λ,
415: θαλλῶ 9.

τεθαλῶσαι Inf. Perf. Pass. Aesch.
Prom. 650: θαλπω 10.

τεθαλῶς Part. Perf. Aesch. Suppl.
105: θαλλῶ 9.

τίθαρμας Perf. Pass. -μένης Pl.
Crat. 400, ε; -ας Xen. Hell. 2, 4, 33;

-ας Luc. Scyth. 2, 861: θάπτω 7.

τίθαπτας 3 Sing. Perf. Isae. 6, 65;
Dem. 57, 37: θάπτω 7.

τεθάρασκα Perf. -ήσας Il. ε, 420.
657; Thuc. 4, 35: θαρώ 11.

τεθαύματα Perf. Xen. An. 3, 13,
3; Mem. 1, 4, 2; Dem. 20, 143;
24, 160; Com. Fr. 3, 475: θαυμά-
ζω 12.

τεθαύμασας Perf. Pass. Polyb.
4, 82: θαυμάζω 12.

τεθαράτας 3 Plur. Perf. Ion Her.
6, 103: θάπτω 7.

τεθάσθω Imper. Perf. Pass. Aesch.
Ch. 366; Luc. Dial. Mar. 9, 1: θάπτω 7.

τίθαπας 2 Sing. Perf. Pass. Aesch.
Ch. 366: θάπτω 7.

τεθάφσας Pub. 3 Eur. I. T. 1461;
Soph. Ai. 577: θάπτω 7.

τεθῆαμας Perf. Ar. Nub. 730; Pl.
Pol. 264, ε; -μεθα Xen. Cyr. 7,
5, 7; -μένος Pl. Rep. 400, α: θαύο-
μας 13.

τεθαμένος Part. Perf. Pl. Rep.
400, α: θαύομας 13.

τεθῆσας 2 Sing. Perf. Pass. Mag-
nes, Fr. Com. 2, 10; Hermipp. 394;
Pl. Rep. 601, b; Xen. Mem. 2, 1,
31; τεθῆμας Luc. Imag. 4: θαύο-
μας 13.

τεθῆσθε 2 Plur. Perf. Aesch. Iliad. 4,
82 (25); Pl. Leg. 711, d: θαύο-
μας 13.

τεθέστας 3 Sing. Perf. Pl. Phaedr.,
249, ε [107]: θαύομας 13.

τεθεῖεν 3 Plur. Opt. Aor. Pass.
Isae. 6, 36; δια- Isoer. 4, 162.
275: τίθημι 14.

τεθείη 3 Sing. Opt. Aor. 1 Pass. Xen.
Cyr. 5, 1, 11; Dem. 24, 28: τίθημι 14.

τεθείης 2 Sing. Opt. Aor. 1 Pass.
δια- Isoer. 11, 46: τίθημι 14.

τίθεικα Perf. -ας Eur. Rhes. 60;
Dem. 24, 99; -ει(ν) 24, 76; Eur. El.
7; -αμεν Dem. 20, 55; -ασι 3, 12;
-έναι 24, 141. 59; -κώς 24, 67;
27, 26; κατα- Lys. 4, 16 (297):
τίθημι 14.

τίθειμας Perf. Pass. -νται Dem.
39, 40; -νται 21, 49; -μένων in προ-
Xen. Hier. 9, 11 (297): τίθημι 14.

τίθειντας s. n. τίθειμας.

τεθείς Part. Aor. Pass. Dem. 20,
152; Xen. Hell. 5, 3, 19; -θείς
Eur. El. 1266; -ης in δια- Isoer.
4, 28; -θείς Pl. Leg. 684, b: τί-
θημι 14.

τεθεῖσθαι Inf. Perf. Pass. Ar. Fr.
Com. 2, 1083; δια- Luc. Nigr. 24,
64 (337): τίθημι 14.

τίθειται s. u. τίθειμας.

τεθῆλκα Perf. 2 sp. Sext. Emp.
adv. Rh. 2, p. 296: θῆλκα = θηλυ 15.

τεθεντ- Stammform des Part. Aor.
1 Pass. τεθείς; -θέντα Dem. 24,
16; -θέντας 24, 42; -θέντων 43,
10: τίθημι 14.

τεθεράπνευκα Perf. Thuc. 4, 67;
θεραπεύω 16.

τεθεράπνευμας Perf. Pass. Pl. Ep.
309, d; Leg. 763, d: θεραπεύω 16.

τεθέρμακα (< τεθέρμακα) Perf.
(234): θερμαίνω 17.

τεθέρμακα (< τεθέρμακα) Perf.
Plur. (234): θερμαίνω 17.

τεθέρμασας Perf. Pass. Hippocr.
-αντας in ἐν- Soph. Tr. 368: θερ-
μαίνω 17.

τεθεώρηκα Perf. Ar. Vesp. 1188;
θεωρῶ 18.

τεθῆ 3 Sing. Conj. Aor. Pass. Eur.
Suppl. 541; H. F. 1245; Dem. 24,
44: τίθημι 14.

leid bewegen. 9 blühen, grünen, gedeihen. 10 erwärmen, erhitzen,
glühend machen. 11 dreist, muthig sein, guten Muth haben, getrost, un-
besorgt, zuversichtlich sein. 12 schauen, betrachten, wahrnehmen. 13 be-
schauen, betrachten. 14 setzen, legen, stellen. 15 wollen, wünschen.
16 dienen, warten, pflegen. 17 (er)wärmen, heiss machen. 18 anschauen,
betrachten, zusehen.

τέθνημαι Perf. Pass. -μένος Luc. Tox. 11; -ον Tim. 19; -ους Aesch. Prom. 311; -μένη Soph. Ai. 584; Eur. El. 1142; -ας Xen. Cyr. 1, 6, 41; τέθνη 1.
 τέθνηλα (< τέθαλα) Perf. 2 Hes. Op. 227; Soph. Phil. 259; θαλλω 2.
 τεθήλες Plaprf. Od. ε, 69; Qu. Sm. 5, 45; θαλλω 2.
 τεθήλδους Perf. Pass. ἐκ- Luc. D. Deor. 5, 3 (237); θηλέων 3.
 τεθήλυμαι (< τεθήλυμαι) Perf. Pass. Pol. 27, 2; θηλύτω 3.
 τεθήλυσθαι Inf. Perf. Pass. Polyb. 32, 2, 3; θηλύτω 3.
 τεθήλυμαι (< τεθήλυμαι) Perf. Pass. Hippocr. 2, 60; θηλύτω 3.
 τεθήλυτας 3 Sing. Perf. Pass. ἐκ- Dio. Cass. 50, 27; θηλύτω 3.
 τεθήλως Part. Perf. Od. η, 163; -ώς Theocr. 20, 25 (106); θαλλω 2.
 τεθῆναι Inf. Aor. 1 Pass. Thuc. 1, 135; Ar. Nub. 1425; Dem. 20, 95; 24, 140; τίθηναι 4.
 τίθηνα Perf. 2 Od. ζ, 168; Qu. Sm. 4, 491; Her. 2, 156; τίθηπεν Od. ψ, 105; Luc. Rh. 34, 603; Rhet. Praec. 20; θάπτω 5.
 τέθηπον - Stammform des Part. Perf. τεθηπός - στα Qu. Sm. 1, 299; -πότες Od. ω, 392; Qu. Sm. 5, 83; Luc. Tim. 56, 172; -πότας Il. φ, 29; -πότως Luc. Rhet. Praec. 14; θάπτω 5.
 τεθηπώς Part. Perf. Qu. Sm. 14, 605; Luc. Seyth. 8, 867; θάπτω 5.
 τεθήρανα (< τεθήρευνα) Perf. Xen. Cyr. 2, 4, 16; θηρεῖω 6.
 τεθήρευνα (< τεθήρανα) Perf. Pl. Phaedr. 262, c; θηρεῖω 6.
 τεθήσμαι Fut. Pass. -σται Eur. El. 1268; Ar. Plut. 932; τεθήσασθαι Dem. 24, 17; -μένος Pl. Leg. 793, b; -μένους Dem. 61, 2; τίθηναι 4.
 τεθλαγμένος Part. Perf. Theocr. 22, 45, jetzt geändert [9]; θλάω 7.
 τίθλασμαι Perf. Pass. Theocr. 19 (22), 45 (> τίθλαμαι); -μένος,

συν- Alexis, Fr. Com. 3, 520; θλάω 7.
 τίθλασμαι Perf. Pass. Anth. 7, 472; θλίβω 8.
 τίθλιφα Perf. Polyb. 18, 7; θλίβω 8.
 τεθνάσαι (< τεθνάσαι) 3 Plur. Perf. Il. η, 328; χ, 52; θνήσκω 9.
 τεθνάθει Imper. Perf.; θνήσκω 9.
 τεθναίην 3 Plur. Opt. Perf. Xen. Ag. 1, 5; θνήσκω 9.
 τεθναίη 3 Sing. Opt. Perf. Xen. Hell. 4, 3, 10; 7, 1, 32; θνήσκω 9.
 τεθναίην 1 Sing. Opt. Perf. Qu. Sm. 7, 291; Luc. D. Enc. 46; θνήσκω 9.
 τεθναίμεν 1 Plur. Perf. Theocr. 2, 5; θνήσκω 9.
 τεθναπέτων Gen. Plur. Part. des Perf. τίθναται dor. Pind. N. 7, 32; θνήσκω 9.
 τεθναπός (< τεθνηπός) Part. Perf. dor. Pind. N. 7, 32; θνήσκω 9.
 τεθνάμεν (< τεθνάμεναι, τεθνάται, τεθνάται) Inf. Perf. Il. ο, 497; Qu. Sm. 1, 433; 13, 270; θνήσκω 9.
 τίθναμεν 1 Plur. Perf. Pl. Gorg. 492, c; θνήσκω 9.
 τεθνάμεναι (< τεθνάμεν, τεθνάται, τεθνάται) Inf. Perf. Il. ω, 223; Tyr. 7, 1; θνήσκω 9.
 τεθνάται (< τεθνάται, τεθνάται, τεθνάται, τεθνάται) Inf. Perf. Xen. Hell. 7, 3, 11; Men. 1, 2, 16; Dem. 8, 49; θνήσκω 9.
 τεθνάται (< τεθνάται, τεθνάται, τεθνάται) Aesch. Ag. 539; Minn. Fr. 2, 10; θνήσκω 9.
 τεθνάται (< τεθνάται, τεθνάται, τεθνάται) Inf. Perf. (ä nur bei Theogn. 181 mit schwankender Lesart); θνήσκω 9.
 τεθνάστος (< τεθνηστός, τεθνηστός) Gen. Part. Perf. Qu. Sm. 2, 392; 7, 65; Pind.; θνήσκω 9.
 τεθνάσαι (< τεθνάσαι) 3 Plur. Perf. Od. ο, 350; Aesch. Sept. 505; Eur. H. F. 913; Med. 1309; Lys. 13, 38; Xen. Cyr. 5, 5, 23; θνήσκω 9.
 τεθνάτω 3 Sing. Imper. Pl. Leg. 963, c; Dem. 9, 44; θνήσκω 9.
 τίθνηκα Perf. böot. wie τίθνηκα von τίθηναι; θνήσκω 9.

1 zerschmelzen, auflösen. 2 blühen, grünen, gedeihen. 3 verweilichen, verzärteln; erweichen, besänftigen; sich nach Weibart brüsten, kleiden, oder betragen. 4 setzen, legen, stellen. 5 bestatten, begraben. 6 erjagen, fangen, treffen. 7 (zer)quetschen, zerdrücken, zermalmen. 8 drücken, pressen. 9 sterben; Perf. τίθνηκα häufig: tot sein.

τεθνεώσις¹⁾ (< τεθνεώς, τεθνεώσις) Part. Perf. II. ε. 161 (> τεθνηώς Wolf); θνήσκω 9.

τεθνεώστας (< τεθνεώστας, τεθνηκώς) Acc. Plur. Part. des Perf. τίθνηται II. ζ. 71; Xen. Hell. 6, 4, 15; θνήσκω 9.

τεθνεώτε (< τεθνεώτε) Dat. Part. Perf. Ap. Rh. 3, 461; Qu. Sm. 5, 502; θνήσκω 9.

τεθνεώτης (< τεθνητός, τεθνηκός) Gen. Part. des Perf. τίθνηται II. ε. 633; γ. 659; σ. 173; τ. 210; ω. 244; Od. α. 299; Incert. Id. 9, (Theocrit. 25), 273; θνήσκω 9.

τεθνεώτων (< τεθνεώτων, τεθνηκόντων) Gen. Plur. Part. des Perf. τίθνηται Hom. Batr. 234; θνήσκω 9.

τεθνεός (< τεθνητός) Neutr. Part. Perf. Her. 1, 112; Aristot. de gen. An. 1, 23; θνήσκω 9.

τεθνεός (< τεθνεώς, τεθνηκός) Part. Perf. Lys. 12, 18; Pl. Leg. 874, a; Dem. 3, 5; Luc. Jup. Trag. 45 (61); θνήσκω 9.

τεθνεώσα (< τεθνηνία, τεθνηία) Fem. Part. Perf. Lys. 31, 22; Dem. 40, 27; θνήσκω 9.

τεθνεώσαι (< τεθνηκῶσαι) Dat. Plur. Part. Perf. Pl. Men. 100, a; Xen. Hell. 6, 5, 10; Dem. 19, 313; θνήσκω 9.

1) τεθνεώτα Acc. Part. Aor. Perf. Pl. Gorg. 523, e; θνήσκω 9.

2) τεθνεώτα Neutr. Part. Perf. Pl. Rep. 469, d; θνήσκω 9.

τεθνεώστας (< τεθνεώστας, τεθνηκώς) Acc. Plur. Part. Perf. Pl. Phaed. 72, a; θνήσκω 9.

τεθνεώτε Dual. Part. Perf. Pl. Symp. 192, e; θνήσκω 9.

τεθνεώτες (< τεθνηκότες) Nom. Plur. Part. Perf. Thuc. 4, 40; Pl. Ap. 40, e; θνήσκω 9.

τεθνεώτις (< τεθνεώτις, τεθνηώτις, τεθνηκῶτις) Dat. Part. Perf. Od. ε. 331; Isac. 4, 6; Isocr. 6, 23; θνήσκω 9.

τεθνεώτης (< τεθνητός, τεθνηκός) Gen. Part. Perf. Lys. 1, 14; Pl. Gorg. 524, e; Isocr. 19, 3; θνήσκω 9.

τεθνεώτων (< τεθνεώτων) Gen. Plur. Part. Perf. Lys. 12, 88; Thuc. 1, 8; Pl. Phaed. 72, d; Xen. Hell. 5, 4, 9; 5, 9, 7; Dem. 36, 17; θνήσκω 9.

τίθνηται Perf. -α II. ο. 12; Od. α. 196; β. 132; δ. 110. 199. 834; 2, 461. 464; ν. 208; ω. 264; Aesch. Ch. 594; Eur. Andr. 334; Phoen. 1076; Lys. 13, 84; -νέρας Eur. Hel. 1050; θνήσκω 9.

τεθνηκός (< τεθνεός) Neutr. Part. Perf. Pl. Phaed. 71, d; θνήσκω 9.

τεθνηκῶσαι (< τεθνεώσαι) Dat. Plur. Part. Perf. Aesch. Sept. 684; Ag. 568; Pl. Ax. 368, b; θνήσκω 9.

τεθνηκῶτα (< τεθνεώτα, τεθνηκῶτα) Eur. Hel. 1529; Xen. An. 1, 10, 16; θνήσκω 9.

τεθνηκότες (< τεθνηκότες, τεθνεώτες) Part. Perf. Thuc. 2, 6; θνήσκω 9.

τεθνηκόντων (< τεθνεώτων, τεθνεώτων) Gen. Part. Perf. Eur. Andr. 1270; θνήσκω 9.

τεθνηκυία Fem. Part. Perf. Od. δ. 734; Soph. Phil. 435; Eur. Or. 109; Lys. 11, 10; θνήσκω 9.

τεθνήκω Conj. Perf. -ωσι Thuc. 8, 74; θνήσκω 9.

τεθνηκώς (< τεθνακώς, τεθνεώς, τεθνεός) Part. Perf. Aesch. Ag. 569; θνήσκω 9.

τεθνήξομαι (< τεθνήξω, θνήξομαι, θανοίξομαι, θανίσομαι) Fut. Plut. M. 1082; Luc. Char. 8; Dial. Mort. 6, 5; 7, 1; Tyrann. 6; θνήσκω 9.

τεθνήξω (< τεθνήξομαι, θνήξομαι, θανοίξω, θανίσω) Fut. Aesch. Ag. 1279; Ar. Nub. 1436; Vesp. 654; Ach. 325. 590; Pl. Gorg. 469; θνήσκω 9.

τεθνηκῶτα (< τεθνεώτα, τεθνηκῶτα) Acc. des Part. Perf. τίθνηται II. ε. 300; θνήσκω 9.

τεθνηκῶτας (< τεθνεώστας, τεθνηκῶτας) Acc. Plur. Part. des Perf. τίθνηται Od. ψ. 84; θνήσκω 9.

τεθνηκός (< τεθνεώτος, τεθνεώτος, τεθνηκός) Gen. des Part. Perf. τίθνηται II. ρ. 435; Od. ο. 23; θνήσκω 9.

τεθνηκῶτα (< τεθνεώτα, τεθνηκῶτα) Acc. Part. des Perf. τίθνηται II. μ. 10; θνήσκω 9.

τεθνηκῶτις (< τεθνεώτις, τεθνηκῶτις) Dat. Part. des Perf. τίθνηται Od. κ. 494; θνήσκω 9.

¹⁾ τεθνεώσις vgl. τίθνηται von Zenod. in den hom. Gesängen gegeben, aber von Aristarch verworfen, welcher τεθνηκῶς schrieb. Wern. Tryph. 178.

τεθνώς (< τεθνός) Part. Perf. st. τεθνός, τεθνώτα, τεθνώτων; θνήσκω 1.
 τεθνώτα Part. Perf. poet. st. τεθνώτα Hes. Sc. 158; θνήσκω 1.
 τεθνώτων Part. Perf. poet. st. τεθνώτων Eur. Suppl. 273; θνήσκω 1.
 τεθοινάμας Perf. Pass. Eur. Cycl. 377; Luc. Charid. 1: θοινάμα 15.
 τεθορεῖν Inf. Aor. redupl. st. θερεῖν; θρώσκω 3.
 τίθραμας Perf. Pass. Ar. Equ. 293; -μεθα Eur. Heracl. 578; Phoen. 498; -μίνος Pl. Rep. 391 A⁴; Xen. Cyr. 7, 3, 2; Isocr. 7, 41. 43; Dem. 23, 141; -μίνος Eur. Rhos. 176; -μίνη El. 65; Aesch. Eum. 685; Dem. 59, 50; -ην Xen. Mem. 2, 1, 22; -ος Eur. H. F. 300; vgl. τίθραπται, τεθράφθαι: τρέφω 4.
 τίθραπται 3 Sing. Perf. Pl. Men. 85, e; Dem. 20, 82; vgl. τίθραμμαι, τεθράφθαι: τρέφω 4.
 τίθραμμαι (< τίθρανομαι) Perf. Pass. παρα- Pl. Leg. 757, c (> παρατίθρανομαι); θραύω 5.
 τίθρανομαι (< τίθραμμαι) Perf. Med. ovn- Xen. Ag. 2, 14: θραύω 5.
 τεθράφθαι Inf. Perf. Xen. Hell. 2, 3, 31; vgl. τίθραμμαι, τίθραπται: τρέφω 4.
 τίθραφθα 2 Plur. Perf. Pass. Pl. Leg. 625, a; τρέφω 4.
 τίθραφθα 2 Sing. Perf. Pass. ξυν- Eur. Hel. 1036: συντρέφω 4.
 τίθρυνμαι Perf. Pass. Luc. Charid. 4; Muson. in Stob. Flor. 84, 19; δια- Xen. Mem. 1, 2, 25: θρέπτω 6.
 τίθναι Perf. Ar. Lys. 1062; Pl. Rep. 328, c: θύνω 7.
 1) τίθυμαι Perf. Pass. Ar. Av. 1034; Xen. Hel. 3, 5, 5: θύνω 7.
 2) τίθυμαι Perf. Med. Xen. Hel. 5, 1, 18: θύνω 7.
 τίθυμμαι Perf. Pass. έπι- Pl. Phaedr. 230, a: τύφω 8.
 τίθύφα Perf. Crobyl. bei Athen. 6, 258, c nach Meinecke: τύφω 8.
 τεῖλα (αμην) Aor. Med. έπιστελάμενος Od. φ, 21; έπιστελάμενος Her. 1, 90.

118; έπιστελάσθαι Xen. An. 5, 1, 13: έπέλλω 9.
 τεῖλα Aor. άπτεσθαι Pind. L. 7, 8: άπτεσθαι 10.
 τεῖλα Inf. Aor. έπι- Pl. δ, 64; α, 56: έπιστέλλω 9.
 τεῖλεν Aor. έπτελεν Pind. O. 7, 73: έπέλλω 9.
 τεῖλη 3 Sing. Conj. Aor. άνα- Pl. Crat. 409, a: άπτεσθαι 10.
 τεῖλον Imper. Aor. Pind. N. 10, 145: έπιστέλλω 9.
 τεῖλω 1 Sing. Conj. Aor. έπι- Pl. γ, 753: έπιστέλλω 9.
 τεῖν- Aor. τεῖναι Soph. Phil. 198; Eur. Suppl. 672; τεῖνας Il. α, 262. 322: τεῖνω 2.
 τεῖναι (ην) Aor. Med. -ατο Ap. Rh. 2, 1045; τεῖνασθαι in άνα- Dem. 14, 153; -μίνος Ap. Rh. 1, 1009; 4, 1153; δια- Xen. Cyr. 1, 4, 23: τεῖνω 2.
 τεῖναιεν 3 Sing. Opt. Praes. Il. γ, 101: τεῖνω 2.
 τεῖναισθαι Inf. Fut. Med. Xen. Cyr. 6, 1, 19: τεῖνίζω 11.
 τεῖνισ Fut. Dem. 6, 11: τεῖνίζω 11.
 τέλει (ν) 3 Sing. Aor. 2 τέλει Od. ε, 174; τέλειν Od. λ, 285; Ap. Rh. 1, 55; τέλει Enr. 1, A. 198; Pind. O. 1, 89: τέλειω 12.
 τελεῖν Inf. Aor. Il. ω, 695; Hym. 34, 4: τέλειω 12.
 τέλειθ' 2 Plur. Aor. 2 Il. β, 548: τέλειω 12.
 τέλειθ' 3 Sing. Aor. 2 Med. Il. ζ, 154: τέλειω 12.
 τελεῖν (< τελεῖν) Inf. Aor. 2 Pind. O. 2, 168; Her. 6, 131; Ar. Thesm. 741: τέλειω 12.
 τελεῖσθαι 2 Plur. Fut. Med. Hom. Hym. Ven. 127: τέλειω 12.
 τελεῖμεν (< τελεῖν, τελεῖν) Inf. Aor. Pind. O. 6, 30; 1.8 (7), 70: τέλειω 12.
 τέλεις 2 Sing. Aor. 2 Il. α, 875: τέλειω 12.
 τελεῖσθαι Inf. Aor. 2 Med. Hom. Hym. 1, 116; 5, 136; Qu. Sm. 7, 184; Hes. Th. 478: τέλειω 12.

1 sterben; Perf. τίθνηται häufig: todt sein. 2 spannen, ausdehnen; intrans. sich ausdehnen, sich erstrecken, sich hinziehen. 3 springen, hüpfen, eilen. 4 diek machen, füttern, ernähren, erziehen. 5 zerbrechen, zermalmen, zerschmettern. 6 zerreiben, zermalmen, zerbröckeln, zerfallen, schwächen, entkräften, antreiben. 7 opfern. 8 räuchern, anzünden, verbrennen. 9 auftragen, befehlen, heissen. 10 aufgehen, entstehen

τέκετ' 3 Sing. Aor. 2 Med. II. ε, 564; τίκτω 12.
 τέκετο 3 Sing. Aor. 2 Med. II. β, 741; Hym. 4, 42; Theocr. 17, 133; τίκτω 12.
 τέκη 3 Sing. Conj. Aor. 2 Od. τ, 266; Soph. El. 771; Pl. Rep. 467, b; -ης Eur. Andr. 202; τίκτω 12.
 τέκῃς 2 Sing. Praes. Med. Ap. Rh. 1, 905; τίκτω 12.
 τεκναίρες 3 Sing. Praes. Pind. O. 6, 123; τεκναίρω 13.
 τεκναίρας 3 Sing. Praes. II. η, 70; Od. η, 347; τεκναίρωναι 13.
 τεκναίρωναι 1 Sing. Praes. Od. λ, 112; -οντα Pl. Leg. 792, a; -όντες Thuc. 1, 1; τεκναίρωναι 13.
 τεκνασρόμενος Part. Praes. Pind. O. 8, 4; τεκναίρωναι 13.
 τεκνασθῆναι Fut. Xen. Cyr. 4, 3, 21; τεκναίρωναι 13.
 τεκνήραμ(ην) s. u. τεκνήρατο, τεκνήραντο, τεκνήρασθαι: τεκναίρωναι 13.
 τεκνήραντο 3 Plur. Aor. II. ζ, 349; τεκναίρωναι 13.
 τεκνήρασθαι Inf. Aor. Pl. Phaedr. 230, b; Qu. Sm. 12, 21; Dem. 15, 4; τεκναίρωναι 13.
 τεκνήρατο 3 Sing. Aor. Od. κ, 563; Hym. 2, 107; τεκναίρωναι 13.
 τέκνηρον Imper. Aesch. Prom. 608; τεκναίρω 13.
 τέκος 3 Sing. Conj. Aor. 2 II. ν, 826; Pind. O. 6, 82; τίκτω 12.
 τέκοιεν 3 Plur. Opt. Aor. 2 Od. δ, 64; τίκτω 12.
 τέκοιτο 3 Sing. Opt. Aor. 2 Theocr. 18, 21; τίκτω 12.
 τεκόμενος Part. Aor. 2 Aesch. Ch. 419; τίκτω 12.
 τεκόμην Aor. 2 Med. Hom. Hym. 2, 146; -μεθα II. χ, 53; Od. ω, 293; τίκτω 12.
 τέκον 3 Plur. Aor. 2 Od. η, 55; τίκτω 12.
 τέκοντ - Stammform des Part. Aor. 2 τεκόν-τε Pl. Symp. 212, a; -τες II. ν, 450; τίκτω 12.
 τεκοῦμαι s. τεκῶσθαι.
 τεκοῦσα Fem. Part. Aor. 2 II. α,

414; Hes. Th. 471; Aesch. Ch. 913; Soph. El. 619; Eur. I. A. 1337; Ion. 1324; Isae. 3, 13; τίκτω 12.
 τέκωνται 3 Plur. Conj. Aor. 2 Med. Pind. P. 4, 92; τίκτω 12.
 τέκωας 3 Plur. Conj. Aor. 2 Od. θ, 554; τίκτω 12.
 τέλειε 3 Sing. Praes. II. θ, 415; τέλλω 14.
 τέλειεν Inf. Praes. -ειν- Her. 1, 90, 115, 157; ἀπειτέλλω 14.
 τέλειεσθαι (< τελεῖσθαι) Inf. Praes. Paus. Od. α, 201; β, 156; ο, 173; Hes. Th. 552; Ap. Rh. 2, 1137; Theocr. 19 (24), 67, 66; τέλλω 14.
 τελλέονοι Imperf. iter. Qu. Sm. 8, 213; τέλλω 14.
 τέλειτο 3 Sing. Imperf. Her. 9, 64; ἀπειτέλλω 14.
 τελέθεοντ Imperf. iter. Hom. Hym. Cer. 241; τελέθω werden, entstehen.
 τέλειον 3 Sing. Opt. Praes. Od. ε, 127; τέλλω 14.
 τέλειον Imperf. II. ψ, 373, 768; τέλλω 14.
 τελλόντες Plur. Part. Praes. Od. γ, 262; -ειν- Her. 2, 63; τέλλω 14.
 τελλόνος 3 Plur. Praes. II. ε, 156; -ειν- Her. 2, 63; 4, 186; τέλλω 14.
 τελλίαι (< τελλίαι) Inf. Aor. II. ε, 195, 196; σ, 426, 427; Pl. Theag. 121, d (26); τέλλω 14.
 τελλισαίμεθα Opt. Aor. Med. -ειν- Pl. Phil. 27, c (26); ἀπειτέλλω 14.
 τελλισαμεν 1 Plur. Opt. Aor. II. ν, 377 (26); τέλλω 14.
 τελλισαίμε 1 Sing. Opt. Aor. II. ε, 157; Qu. Sm. 6, 78; Hes. Th. 170 (26); τέλλω 14.
 τελλισας Part. Aor. Pind. P. 4, 250; 6, 41 (26); τέλλω 14.
 τέλειαν Aor. Pind. P. 4, 246; I. 7, 30; τέλλω 14.
 τέλειας Part. Aor. -ειν- Her. 1, 51; τελέσαντα Soph. O. T. 465; ἀπειτέλλω 14.
 τελλίσαις 2 Sing. Opt. Aor. Od. ο, 195 (26); τέλλω 14.
 τελλίσειεν 3 Sing. Aor. II. κ, 303; Od. β, 34 (26); τέλλω 14.

lassen; intr. und im Med. aufgehen, zum Vorschein kommen. 11 eine Mauer errichten, befestigen, schützen. 12 gebären, zur Welt bringen, (er)zeugen. 13 endigen, vollenden; festsetzen, bestimmen; schliessen, vermuthen. 14 vollenden, vollbringen; erfüllen, beendigen. 15 schmausen, verzehren; speisen, beköstigen.

τελεῖν (< τελέω) 3 Sing. Conj. Aor. II. ξ, 44; Hes. Th. 799; Aesch. Sept. 791 (26): τελέω 1.
 τελεσθ(ην) Aor. Pass. τελέσθη Qu. Sm. 5, 123; -θῆναι Soph. Tr. 742; Tbuç 3, 2; Dem. 39, 18; -θέντα Aesch. Ag. 754; -θέντων Pind. O. 6, 15: τελέω 1.
 τελεσθήσμαι Rhet. Praec. 24: τελέω 1.
 τελέσω Praes. iter. Nic. Fr. 2, 10; Callim. Fr. 434: τελέω 1.
 τέλειον Imper. Aor. Od. κ, 483 (26): τελέω 1.
 τελέσας (< τελέω) Inf. Aor. II. ξ, 262; α, 362; τ, 22 (26): τελέω 1.
 τέλεισαν (< τέλεισας) Aor. Od. η, 327: τελέω 1.
 τελέσῃ (< τελέω) 3 Sing. Conj. Aor. II. α, 82 (26): τελέω 1.
 τελέσω (< τελέω, τελέω, τελέω) Fut. II. ψ, 559 (26): τελέω 1.
 τελεστίος Vb. ἔμ- Isocr. 12, 37 (26): ἐκτελέω 1.
 τελέω (< τελέω, τελέω, τελέω) Fut. Pind. N. 4, 43; Xen. Cyr. 8, 6 (26): τελέω 1.
 τελέωσιν 3 Plur. Conj. Aor. II. σ, 8; Od. α, 134 (26): τελέω 1.
 τελέυτα 3 Sing. Imperf. Od. α, 253; ω, 126: τελέω 1.
 1) τελευτᾷ 3 Sing. Praes. II. σ, 325; Pl. Symp. 181, c: τελευτάω 1.
 2) τελευτᾷ 3 Sing. Conj. Praes. Pl. Leg. 865, b: τελευτάω 1.
 τελευτάσαν Aor. 1 dor. Pind. P. 7, 68: τελευτάω 1.
 τελευτάσαι Aor. 1 dor. Pind. P. 1, 106: τελευτάω 1.
 τελευτάσμαι Fut. dor. Pind. O. 2, 33: τελευτάω 1.
 τελευτάτω 3 Sing. Imper. Praes. Pl. Leg. 812, a: τελευτάω 1.
 τελευτίοντες Part. Praes. Her. 3, 38: τελευτάω 1.
 τελευτήθῃσιν Inf. Aor. Pass. II. σ, 74; Od. β, 151: τελευτάω 1.
 τελευτήσα Aor. II. ξ, 280; Od. β, 378; κ, 346; μ, 304; ο, 438: τελευτάω 1.
 τελευτήσας Inf. Aor. Od. γ, 56; Her. 9, 17; Aesch. Ag. 635; Isocr. 1, 43; Pl. Leg. 869, a: τελευτάω 1.

τελευτήσας Part. Aor. Od. δ, 585; ε, 168; Pl. Rep. 614, b: τελευτάω 1.
 τελευτήσας(ν) Fut. Od. λ, 80; -σας II. ν, 375; -ας Od. α, 524; -σων Od. β, 306; Pl. Euthyd. 285, d: τελευτάω 1.
 τελευτήσας 2 Sing. Conj. Aor. Od. φ, 200: τελευτάω 1.
 τελευτήσσειν 3 Sing. Opt. Aor. Od. η, 331; Isae. 1, 10; Pl. Prot. 351, b: τελευτάω 1.
 τελευτήσθαι Inf. Fut. II. ν, 100; Od. θ, 510: τελευτάω 1.
 τελευτήσῃς 2 Sing. Conj. Aor. Od. α, 293; -ῃ Pl. Symp. 211, c; Phaedr. 249, a: τελευτάω 1.
 τελευτήσαι Opt. Fut. Pl. Symp. 179, c: τελευτάω 1.
 τελευτήσμαι Fut. Med. Pass. Eur. Hipp. 370; vgl. -σθαι: τελευτάω 1.
 τελευτήσω 1 Sing. Conj. Aor. Od. θ, 9; Pl. Rep. 330, d: τελευτάω 1.
 τελευτήσῃν 1 Sing. Opt. Praes. Pl. Gorg. 522, d; -ῃ Tim. 72, c: τελευτάω 1.
 τελευτῶν Part. Praes. -ῶντες Pl. Pol. 273, d: τελευτάω 1.
 τελευτῶσα Fem. Part. Praes. Pl. Tim. 67, b: τελευτάω 1.
 τελέω (< τελέω, τελέω, τελέω) Fut. ion. II. η, 415: τελέω 1.
 τελέωμεν 1 Plur. Conj. Praes. Od. δ, 776: τελέω 1.
 τέλειται 3 Sing. Praes. Pind. O. 1, 76; 10, 6: τέλειται 2.
 τέλειτο Imperf. Pind. P. 4, 457: τέλειται 2.
 τελεῖν 3 Sing. Opt. Praes. ἔμ- Xen. Symp. 1, 14; -όμεν in δια- Isocr. 11, 20; Xen. Cyr. 8, 1, 1: (ἐμ-, δια-)τελέω 1.
 τελεσῶμαι Fut. Med. ἔμ- sp. Schol. II. ω, 117; V. T. Ps. 90, 11; N. T. Matth. 4, 6: τέλειται 2.
 τελέω (< τελέω, τελέω, τελέω) Fut. att. Soph. El. 1435; Pl. Prot. 311, c; Eur. Bacch. 822: τελέω 1.
 τελεῖ 3 Sing. Fut. II. ν, 707: τέλειται 3.
 τελεῖν Inf. Aor. 2 Pl. Pol. 287, b; Legg. 944, b: τέλειται 3.

1 vollenden, vollbringen; erfüllen, beendigen. 2 vollenden, zum Dasein bringen; werden, entstehen. 3 schneiden, spalten, zerhauen, trennen, sondern. 4 gebären, zur Welt bringen, (er)zeugen. 5 (ab-)reiben, er-

τίμνω Inf. Praes. Od. γ, 175: τίμνω 3.
 τίμνισκον Imprf. Iter. Ap. Rh. 1, 1215: τίμνω 3.
 τίμνηται 3 Sing. Conj. Praes. Med. Is. Pl. Gorg. 473, c: τίμνω 3.
 τίμος 3 Sing. Opt. Aor. Pl. Symp. 190, c: τίμνω 3.
 τιμόμενος Part. Aor. 2 Med. Pl. Leg. 695, c; Aesch. Isocr. 5, 122: τίμνω 3.
 τιμοντ- Stammform des Part. Aor. 2 -όντος Thuc. 3, 88; -όντων Pl. Menek. 241, c: τίμνω 3.
 τιμῶ Fut. Pl. Symp. 190, d; -οῦμαι Pol. 261, b; -οῦσι Xen. Ath. 2, 14: τίμνω 3.
 τίμω Conj. Aor. 2 -ωμαι Eur. Hel. 1235: τίμνω 3.
 τιμών Part. Aor. 2 Ar. Av. 1560; Aesch. Xen. An. 3, 1, 12; τιμόντες Pl. Critia 118, c: τίμνω 3.
 τίττω Part. Aor. 1 Orph. H. 41 (40), 8: τίττω 4.
 τίττωθαι Inf. Aor. Hes. Th. 589: τίττω 4.
 τίττωθε Dor. 2 Plur. Fut. sp. Aral. 124: τίττω 4.
 τίττω 3 Sing. Conj. Aor. 2 -τω Ar. Lys. 553: τίττω 4.
 τίττωθαι Fut. Med. Pl. τ, 99; Od. 1, 249; Hym. Apol. 101; Hes. Th. 469, 898; Her. 7, 49; Pind. P. 8, 59; Aesch. Prom. 768; Eur. Fr. Dan. 15 (Wagn.); Ar. Lys. 744; Xen. Cyr. 1, 5, 33; Luc. Fugit. 318 (381): τίττω 4.
 τίττω Fut. Od. 1, 249; Hom. Hym. 3, 493; Aesch. Prom. 851: τίττω 4.
 τίττωθαι 2 Sing. Praes. Pass. Od. δ, 372: τίττω 6.
 τίττωθαι Inf. Praes. Od. α, 347: τίττω 6.
 τίττωθαι 2 Sing. Praes. Pass. Od. ε, 61: τίττω 6.
 τίττωθαι Inf. Praes. Pass. Pl. α, 400; Soph. Phil. 460; Eur. Alc. 53: τίττω 6.
 τίττωθε 2 Plur. Praes. Pass. Od. δ, 239: τίττω 6.
 τερεθ(ην) 3 Dual. Imprf. Od. ψ, 301: τερεθ(ην) 6.
 τερεθ(ην) 3 Sing. Imper. Praes.

Pass. Pl. α, 337; Isocr. Orph. Epigr.: τερεθ(ην) 6.
 τερεθ(ην) Imprf. Iter. Qu. Sm. 7, 378: τερεθ(ην) 6.
 τερεθ(ην) 3 Sing. Praes. Pass. Od. 1, 603; Pind. P. 3, 74; Hes. Op. 356; Eur. Suppl. 490: τερεθ(ην) 6.
 τερεθ(ην) 2 Plur. Imper. Praes. Od. ο, 315: τερεθ(ην) 6.
 τερεθ(ην) Imprf. Pl. τ, 313: τερεθ(ην) 6.
 τερεθ(ην) 3 Sing. Praes. Od. ε, 385: τερεθ(ην) 6.
 τερεθ(ην) 3 Sing. Conj. Praes. Pass. Od. δ, 429: τερεθ(ην) 6.
 τερεθ(ην) 3 Sing. Opt. Praes. Pass. Pl. ψ, 298: τερεθ(ην) 6.
 τερεθ(ην) Praes. Pass. Od. φ, 105: τερεθ(ην) 6.
 τερεθ(ην) 1 Plur. Praes. Pass. Od. δ, 160; Qu. Sm. 7, 63: τερεθ(ην) 6.
 τερεθ(ην) Part. Praes. Pass. Pl. α, 186; Hes. Sc. 47; Qu. Sm. 13, 584: τερεθ(ην) 6.
 τερεθ(ην) 3 Plur. Praes. Pass. Pl. α, 760; Pl. Phaed. 85, b: τερεθ(ην) 6.
 τερεθ(ην) Part. Praes. Pl. τ, 312: τερεθ(ην) 6.
 τερεθ(ην) 3 Plur. Imprf. Od. α, 422: τερεθ(ην) 6.
 τερεθ(ην) 1 Plur. Praes. Pass. Od. α, 369; φ, 542; Batr. 190; Mosch. Reliqu. 1, 103: τερεθ(ην) 6.
 τερεθ(ην) Inf. Aor. Nic. Ther. 96: τερεθ(ην), τερεθ(ην) 7.
 τερεθ(ην) Imprf. Ap. Rh. 4, 1405: τερεθ(ην) 7.
 τερεθ(ην) 2 Sing. Opt. Aor. Med. Nic. Ther. 709: τερεθ(ην), τερεθ(ην) 7.
 τερεθ(ην) 3 Sing. Conj. Qu. Sm. 9, 385: τερεθ(ην), τερεθ(ην) 7.
 τερεθ(ην) (< τερεθ(ην)) Inf. Aor. 2 Od. ζ, 98: τερεθ(ην), τερεθ(ην) 7.
 τερεθ(ην) Aor. Pl. π, 529: τερεθ(ην) 7.
 τερεθ(ην) (< τερεθ(ην)) Inf. Aor. 2 Pl. π, 519: τερεθ(ην) 7.
 τερεθ(ην) Praes. -τας Od. η, 124: τερεθ(ην), τερεθ(ην) 7.
 τερεθ(ην) Imper. Aor. Nic. Ther. 693: τερεθ(ην), τερεθ(ην) 7.
 τερεθ(ην) Fut. aorl.: τερεθ(ην), τερεθ(ην), τερεθ(ην) 7.
 τερεθ(ην) Aor. Pass. -θη Pl. Hym. 27, 11; -θαι Od. ε, 74; -θαι Xen. Mem. 2, 1, 24; τερεθ(ην) 7.

schöpfen, entkräften. 6 sättigen, vergnügen, erfreuen. 7 τερεθ(ην), τερεθ(ην) trocken, abweisen.

- lon. 1376; -θείς Soph. O. C. 1140; Eur. lon. 541; -θείς Hel. 1352; -θείς Qn. Sm. 9, 53; τίρω 1.
 τετρ- Aor. Pass. τίρωη Pl. Leg. 658, a; -αι Heracl. 663; Or. 1174; τίρω 1.
 τετράμενος Part. Aor. Med. Od. μ, 185; τίρω 1.
 τετράμας Fut. II v, 23; Qo. Sm. 551; Soph. Ant. 691; Eur. Andr. 1180; τίρω 1.
 τίρωη Fut. Soph. Tr. 1246; Eur. H. F. 1377; lon. 232; Thuc. 2, 51; τίρω 1.
 τίταγμα Perf. Pass. Aesch. Pers. 381; Eur. Cycl. 30; -μεθα Alc. 49; Her. 9, 15; vgl. τίταχται, τίταχθαι: τάσω 2.
 τεταγών Part. eines redupl. sonst angebräuchl. Aor. 2 II. α, 591; ο, 23; vergl. Buttin. Lexil. 1, p. 163 [45]; τεταγών fassend, packend: ΤΑΓΩ.
 τίταχα Perf. Eur. Suppl. 1141; V. T. Prov. 7, 16; ἐν- Orph. Fr. 1, 20; ἀπο- Gorg. 465; προσ- Soph. Tr. 837; τίρω 3.
 τίταχται 3 Sing. Perf. Pass. Aesch. Sept. 44; Soph. Phil. 1150; Eur. Tro. 264; Xen. Cyr. 8, 5, 4; Dem. 19, 129; τάσω 2.
 τίταλχα Perf. ἀνα- Arist. Met. γ, 5; Polyb. 9, 15, 10; τίλλω 4.
 τεταλκίτω Imper. Perf. ἀπαρ- Aristot. Meteor. 3, 5; ἀπαρτάλλω 5.
 1) τίταλμας Perf. Pass. ἐν- Eur. Rh. 1648; Her. 1, 60; Xen. Cyr. 5, 5, 3; τίλλω 4.
 2) τίταλμας Perf. Pass. act. ἐν- Polyb. 17, 2; τίλλω 4.
 τίταλτο Plisprf. II. β, 643; τίλλω 4.
 τίταμας Perf. Pass. Od. λ, 19; Pind. P. 4, 54; παρ- Ar. Fr. Com. 2, 1151; τεταμναι Eur. Or. 983; -τη Hel. 1673; -ον Her. 2, 8; ἀνα- Xen. An. 1, 10, 13; τίρω 3.
 τεταύσομας Fut. 3 Pass. sp. Orph. Lith. 329; τανύω 6.
 τεταύσεται Perf. Pass. Od. ε, 116; τανύω 6.
 τεταύσεται Plisprf. Od. δ, 135; α, 68; II. ε, 156; Ap. Rh. 3, 606; 4, 224; Qn. Sm. 11, 485; Incart. Id. 9 (Theocr. 25), 157; τανύω 6.
 τετάσμαι Fut. 3 Eur. I. T. 1040; Ar. Av. 637; Thuc. 5, 71; Xen. Hier. 6, 7; τάσω 2.
 τετάσμαι Perf. Pass. -μναι Xen. An. 6, 3, 9; Pl. Soph. 241, c; -ος Thuc. 4, 25; Dem. 4, 43; -μναι Xen. Cyr. 3, 1, 30; ταράσσω 7.
 τετάραχται 3 Sing. Perf. Pass. συν- Aesch. Prom. 1088; ταράσσω 7.
 τετάραχτο s. τεταράχτο.
 τετάραχα (< τέτραχα) Perf. nicht belegt: ταράσσω 7.
 τεταρβήνως Part. Perf. Eur. I. A. 557; ταρβέω 8.
 τεταόθη 3 Dual. Plisprf. II. ε, 404; τίρω 3.
 τεταόθω Imper. Perf. Pass. ἐν- Hippocr. 3, 253; τίρω 3.
 τίταται 3 Sing. Perf. Soph. Phil. 631; Pl. Rep. 432, a (233); τίρω 3.
 τίτατο 3 Sing. Plisprf. Hes. Th. 635; τίρω 3.
 τίταχα Perf. Xen. Oec. 4, 5; συν- Pl. Leg. 625, c; δὴ Polyb. τάσω 2.
 τετάχαται 3 Plur. Perf. gelegentl. alt. Thuc. 3, 13; ἀνα- Xen. An. 4, 8, 5; τάσω 2.
 τετάχαι s. ἐταράχαι.
 τετάχθαι Inf. Perf. Pass. Pind. O. 2, 30; Xen. Cyr. 4, 3, 3; 6, 3, 23; Pl. Rep. 555, b; Xen. Lac. 13, 6; Dem. 5, 25; τάσω 2.
 τετάχθω 3 Sing. Imper. Perf. Pl. Rep. 561, c; τάσω 2.
 τίταγμα Perf. Pass. sp. selten und in klass. Autor. zw. Aelian. II. A. 412; Pans. 3, 7; τίρω 10.
 τεταίχια Perf. Dem. 19, 112; συν- Xen. Symp. 3, 7; τρυγίω 9.
 τεταίχισμαι Perf. Pass. -ισθαι Xen. Mem. 3, 2, 1; -μναι Thuc. 6, 106; τρυγίω 9.

1 sättigen, vergnügen, erfreuen. 2 (an-)verordnen, festsetzen, bestimmen; Med. für sich festsetzen, einen Termin bestimmen. 3 spannen, ausdehnen, ausstrecken. 4 vollenden, vollbringen; erfüllen, beendigen. 5 auftragen, befehlen; Med. verheissen, verhängen; intr. aufgehen vom Gestirn, erscheinen. 6 (aus-)spannen, ansdehnen. 7 an-, aufrühren, in Unordnung, Verwirrung bringen, verwirren. 8 fürchten, scheuen, (ver-)zittern. 9 eine Mauer errichten, befestigen, schützen. 10 gehören, zur Welt bringen, (er-)zeugen.

τεταχίσμην Plsperf. -οτο Her. 1, 181: ταχίζω 9.

τετίληκα Perf. Pl. Ap. 20, α; Polyb. 6, 19, 4; Diod. 4, 29; δαα- Xen. Mem. 4, 2, 5 (167): τελέω 11.

τετέλεσμαι Perf. Pass. Od. γ, 40; Hom. Hym. 3, 572; Aesch. Suppl. 19; Her. 7, 119; Pl. Euthyd. 277, d: τελέω 11.

τετελέσμεν Plsperf.: τελέω 11.

τετέλεσται 3 Sing. Perf. Aesch. Suppl. 19; Pl. Euthyd. 977, d: τελέω 11.

τετέλεστο Plsperf. Qu. Sm. 12, 147: τελέω 11.

τετελεύτηκα Perf. Isac. 8, 44; Pl. Men. 246, α; Dem. 43, 60: τελευτάω 11.

τετίληκα (<τελέληκα) Perf. C. Inscrpt. 2865, 7: τελέω 11.

τεταυγμένος Part. Perf. Pass. έπω- Polyb. 6, 53: τυγχάνω 12.

τετεύχεται 3 Sing. Fut. Med. II. μ, 345. 358; φ, 322. 565 [48]: τυγχάνω 12.

τετεύχεται 2. τετεύχεται.

1) τίτευχα Perf. trans. jetzt auch τε- τεύχε Dem. 21, 150: später häufig wie Menand. Fr. Sent. 44; Maeho. Athen. 13, 44; Polyb. 4, 77: τυγχάνω 12.

2) τίτευχα Perf. Od. μ, 423: τεύχω, hereiten.

τετεύχεται 3 Plur. Perf. Ion. n. alt att. II. γ, 22; ε, 53. 220; Od. β, 63; ε, 138; τ, 563; Ap. Rh. 3, 137; Qu. Sm. 10, 19; 11, 320 [103]: τυγχάνω 12.

τετεύχαιτο 3 Sing. Plsperf. II. σ, 574; Moseh. Rel. 1, 43; Qu. Sm. 6, 256 [103]: τυγχάνω 12.

τετεύχαιτο Dual. II. γ, 346 > τε- τεύχαιτο): τυγχάνω 12.

τετεύχε 2. έτετεύχε.

τετεύχαιτο Dual. für έτετεύχαιτο von Spitzner hergestellt II. γ, 346: τυγχάνω 12.

τετευχῆσθαι Inf. Perf. Od. γ, 104, bewaffnet sein; τεύχεω, sonst nicht gebräuchlich: τεύχω 13.

τετένημαι Perf. Pass. -ημενος Hip- pocr. 1, 26: τετηνέμαι 14.

τετηγμένος Perf. Pass. Plut. Consol. 10; Anth. δ, 273: τέγω 15.

τέτηκα (<τίεκα) Perf. II. γ, 178; Soph. El. 283; Pl. Tim. 85, e; Ar. Plut. 1034: τέγω 15.

τετήναι Plsperf. Xen. An. 4, 5, 15 (> έτετήναι): τέγω 15.

τετήρηκα Perf. Arist. ούρ. β, 2; Polyb. 5, 77; Luc. Abdic. 22: τη- ρέω 16.

τετήρημαι Perf. Pass. Dem. 23, 181: τηρέω 16.

τετηγμένοι Plur. Part. Perf. II. θ, 437: τέγω 17.

τετηγμένη Fem. Part. Perf. Od. δ, 804; Hom. Hym. 5, 19; Hes. Th. 163: τέγω 17.

τετηγμένος Part. Perf. Pass. II. ρ, 484; ω, 283; Ap. Rh. 3, 92; 4, 1248: τέγω 17.

τετηγότες Plur. Part. Perf. II. ε, 30. 695: τέγω 17.

τετηγότε Dual. Part. II. λ, 555: τέγω 17.

τετήκοθον Dual. Perf. II. θ, 447: τέγω 17.

τέτινα Perf. Lycophr. 765; Dio. Hal. θ; Lx- Dinarch. 2, 18; Dem. 21, 91; 27, 49; Luc. D. Dial. 1, 1; Hermot. 81, 825 (233): τίγω 18.

τέτελμαι Perf. Pass. παρσ- Ar. Ran. 516; Lys. 89; Pl. Fr. Com. 2. 684. 685; άπο- Fr. Com. Anachilas 3, 347. 348; Mnesimachns 3, 578: τίλλω 19.

τετεμένος Part. II. ω, 533; Od. γ, 28; -ον υ, 426; Hym. 4, 205; Qu. Sm. 3, 116; -μένη Hes. Th. 415: τίω 20.

τετίμηκα Perf. Lys. 26, 17; Pl. Rep. 545; Luc. Charid. 15: τεμίσω 21.

τετίμημαι Perf. Pass. -μεσθαι II. μ, 310; -ηται Thuc. 2, 45; Dem. 53, 1; 18, 114; -ηται Soph. O. C. 1304; -ησθαι Pl. Alc. 150, α; -μειν Pl. Leg. 962, e; -μειν Thuc. 4, 26; τεμίσω 21.

zeugen. 11 vollenden, vollbringen; erfüllen, beendigen. 12 treffen, erlangen, erreichen; sich treffen, sich ereignen, zufällig sein. 13 bewaffnen, rüsten. 14 Trug üben. 15 zersehmelzen, auflösen. 16 (he-, ver)wahren, beobachten. 17 nur im Perf. τετήναι betrübt, traurig (sein). 18 hüsen, bezahlen, entrichten. 19 anpfen, zansen, wupfen, abpflücken. 20 schätzen, werthschätzen, achten, (ver)ehren. 21 aneblagen, schätzen, würdigen, werthschätzen, ehren.

τετμήσομαι Fut. 3 selten Lys. 31, 21; τίμαι 1.
 τέτιορας Perf. Pass. &- Pl. Phaedr. 257, a; Dem. 24, 187; 40, 22; τίτω 2.
 τέτλαθαι vgl. θλάθαι Imper Perf.; ist syne. wie bei τίθασθαι Od. v. 18; Hes. Op. 716: τλάω, τάλω 3.
 τετλάμεν (< τετλάμεναι) Inf. Aor. Od. ζ. 190: τλάω, τάλω 3.
 τέτλαμεν 1 Plur. Perf. für τετλήκαμεν nicht sicher zu helegen durch Od. v. 311; Hym. 5, 148. 217: τλάω, τάλω 3.
 τετλάμενας Inf. Od. v. 307: τλάω, τάλω 3.
 τέτληκας 2 Sing. Perf. Il. α. 228. 543; Ar. Plut. 280 (5): τλάω, τάλω 3.
 τέτληκε 3 Sing. Perf. Od. τ. 347: τλάω, τάλω 3.
 τετλήοντας Aec. Plur. Part. Perf. Man. Ap. 6 (3), 502: τλάω, τάλω 3.
 τετλήότες Nom. Plur. Part. Perf. Il. ε. 873; Ap. Rh. 2, 544: τλάω, τάλω 3.
 τετλήοις Dat. Part. Perf. Od. δ. 447. 459; ε. 435; λ. 181; π. 37; ο. 135; υ. 100; Orph. Epigr. 4, 14: τλάω, τάλω 3.
 τετλήνῃα Fem. Part. Perf. Od. v. 23: τλάω, τάλω 3.
 τετλήωτος Gen. Part. Perf. Orph. Arg. 1358; Lith. 375: τλάω, τάλω 3.
 τέτμη 3 Sing. Conj. Ap. Rh. 1, 908: τίττω 4.
 τέτμηκα Perf. Aristot. Soph. 1, 22; Dio. Hal. A. R. 8, 31; άπο- Pl. Men. 85, α: τίττω 18.
 τέτμημαι Perf. Pass. Od. ρ. 195; Pind. l. 5, 22; Pl. Leg. 803, e; -ήσθαι Isocr. 6, 66; -ήσθω Pl. Soph. 266, α: τίττω 18.
 τετμημένος Part. Perf. Crates, Fr. Com. 2, 241; Ar. Ach. 153; Dem. 42, 30: τίττω 18.
 τέτμης 2 Sing. Conj. Od. α. 15: τίττω 4.
 τετμήσομαι (< τηθήσομαι) Fut. 3 Pind. l. 5, 22; &- Pl. Rep. 564, c: τίττω 18.

τετμήως Part. Perf. pass. Ap. Rh. 4, 156: τίττω 18.
 τίτμομεν 1 Plur. Opt. Praes. Incert. Id. 9 (Theocr. 25), 61: τίττω 18.
 τίτμον (< έτερον) Imperf. Il. ζ. 374: τίττω 4.
 τίτογμαι Perf. Pass. selten u. in klass. Autor. zw. Synes. Epist. 141: τίττω 5.
 τίτοκα Perf. -ε Xen. Cyneg. 5, 13; -ε Luc. D. Dial. 9, 1; -άσαι De Merc. 34; -άσαι Ar. Vesp. 1033; -ίης Hes. Op. 591 (201): τίττω 5.
 τίτορε Perf. Hesych.: τείρω 6.
 τετορεῖν Inf. redupl. Hesych.: τείρω 7.
 τετορημένος Part. Perf. Pass. ep. Nonn. 5, 26; 13, 493: τείρω 7.
 τετορήσω Fut. Ar. Pax. 381: τείρω 7.
 τίτορθας Pass. Favorin p. 224, 54: τείρω 6.
 τέτραμαι Perf. Pass. 1) s. τετραμένος, τετράσθαι, τετράσθαι, τετράσθω: τείρω 8.
 τετραμένος Part. Perf. Pass. 2) Il. ρ. 227. 595; Hes. Op. 724; Pl. Symp. 210, d; -ον Aesch. Sept. 905; Theocr. 13, 23; -ον Il. v. 542; Thuc. 2, 15; -ος Xen. Cyr. 8, 8, 5; -ον Hes. 9, 34; -μένα Thuc. 3, 9; -ας Pl. Sm. 9, 501; -η Ap. Rh. 2, 263 (180): τείρω 8.
 τετρανθ(η) s. τετρανθείς.
 τετρανθείς Part. Aor. Pass. Lycophr. 781; Anth. 6, 296: τετραίνω 9.
 τετραίνωσι Conj. Aor. Theophr. 2, 7, 6: τετραίνω 9.
 τέτραπται 3 Sing. Perf. Pass. 3) Pind. l. 4, 22; Eur. Hipp. 246; Ar. Lys. 127; Fr. Com. 2, 1008; Pl. Rep. 519, α (180): τείρω 8.
 τέτραπτο Plsperf. 4) Il. ζ. 403; Od. δ. 260: τείρω 8.
 1) τέτραφα (< τέτρωφα) Perf. Dinarch. 1, 108; άνα- Dem. 18, 266 (169): τείρω 8.
 2) τέτραφα (< τέτρωφα) Perf. Imperf.

1) Zuweilen in reflex. Sinne, wie Il. p. 273; Ar. Ach. 207; Pl. Rep. 533, b.

1 anschlagen, schätzen, würdigen, werthschätzen, ehren. 2 büssen, bezahlen, entrichten. 3 τλάω, τάλω, τίχθαι ertragen, erdulden, ausharren, wagen zu..., sich unterfangen zu... 4 antreffen, erreichen. 5 gehören, zur Welt bringen, (er)zeugen. 6 (ab-)zerreiben, erschöpfen, entkräften. 7 durchhohlen, durchbrechen, durchtossen, 8 drehen, wenden, kehren. 9 hohlen, durchbohren. 10 dick machen, füttern, ernähren, erziehen.

Simmlas, Tietz, Chll. 7, 705; s. Lob. Phryn. p. 577: *τετρώω* 10.
τετραράται 3 Plur. Perf. Pass. Ion. Theognis. 42; Pl. Rep. 533, b; *ἐπι-* II. β. 25. 62 [103]: *τετρώω* 8.
τετραράτο 3 Plur. Plsperf. Pass. II. κ. 189: *τετρώω* 8.
τετραρίνας, -ώς s. *τέτραρα*.
τετραράθαι Inf. Perf. Pass. Thuc. 7, 73; Pl. Phaed. 61, e; Xen. Hell. 2, 3, 21: *τετρώω* 8.
τέτραρα 2 Plur. Perf. Pass. ov. Xen. Cyr. 6, 4, 14: *τετρώω* 10.
τετραράθω 3 Sing. Imper. Perf. Pass. II. μ. 273; Pl. Leg. 936, a: *τετρώω* 8.
τετραράνκα Perf. dno-Dio. Hall. C. Verb. 22 (234): *τετραράνω* 11.
τετραράνμαι (< *τετραράνμαι*, *τετραράνμαι*) Perf. Pass. Aristot. H. A. 4, 9; Plut. Num. 8 Lob. Phryn. p. 34; vergl. *τετραράνται* (237): *τετραράνω* 11.
τετραράνμαι (< *τετραράνμαι*, *τετραράνμαι*) Perf. Pass. Schol. Ap. Rh. 3, 276; vgl. *τετραράνται*: *τετραράνω* 11.
τετραράνθαι Inf. Perf. Pass. Pl. Prot. 333, e: *τετραράνω* 11.
τετραράνται 3 Sing. Schol. II. β. 210 (241): *τετραράνω* 11.
τετραράνται Perf. Pass. *ἐκ*-Luc. Pisc. 51: *τετραράνω* 11.
τέτρηται Perf. Pass. -ται Her. 4, 155; -ηται Luc. V. Hist. 33; -ησθαι Eupol. Fr. Com. 2, 445; -μην Ar. Lys. 680; -η Pax. 21; -ων Diocles. Fr. Com. 2, 839: *τετραράνω* 7.
τετρώμενος s. *τέτρηται*.
τέτρηται Aor. II. χ. 396; Od. ε. 247; ψ. 198: *τετραράνω* 7.
τετρήνται 3 Sing. Praes. Med. Hippocr. 1, 311: *τετραράνω* 7.
τετρήσθαι Inf. Perf. Pass. Pl. Phaed. 111, d: *τετραράνω* 7.
τετρήτω 3 Sing. Plsperf. ov. Pl. Critia. 115, e: *οὐτετραράνω* 7.
τέτρηχα Perf. -χα II. η. 346; -ασεν Ap. Rh. 4, 447; Nic. Th. 267: *τετραράνω* 12.
τετρήχει Plsperf. II. β. 95; Ap. Rh. 3, 1393: *τετραράνω* 12.

τετρήχοντα Part. Perf. mit ange-nommener Praesensendung Nic. Ther. 72: *τετραράνω* 12.
τετρήχων s. -όντα.
τετρηχώς Part. Perf. -όντα Ap. Rh. 3, 1392. 1393; -όντα Nic. Ther. 367: *τετραράνω* 12.
τέτρηγα Perf. als Praes. Epicharm. 9, 3; Her. 3, 110; Hippocr. 2, 227: *τετρώω* 13.
τετρίγαι Plsperf. als Impf. II. ψ. 714: *τετρώω* 13.
τετρηγοτ- Stammform des Part. *τετρηγώς*; -όντα Eupol. Fr. Com. 2, 469; -όντες Qu. Sm. 4, 248; Arat. 1132; Luc. Tim. 21: *τετρώω* 13.
τετρηγυία Fem. Part. Perf. II. ψ. 101; Od. ω. 5. 7. 9; παρα- Qu. Sm. 6, 109; 12, 431: *τετρώω* 13.
τετρηγωτ- Part. Perf. -όντα Qu. Sm. 7, 331; -όντα II. β. 314: *τετρώω* 13.
τέτρημαι Perf. Pass. -μην Ar. Rau. 123; κατατέτρημαι Ar. Fr. Com. 2, 1037; -έται Plut. 1119; -μεθα Lys. 1090; *τετρώμενος* Her. 2, 93; 6, 12: *τετρώω* 14.
τέτρηπται 3 Sing. Perf. Pass. Pl. Phaed. 116, d: *τετρώω* 14.
τέτρηφα Perf. ov. Com. Fr. 3, 235; *ἐπι*- Ar. Lys. 952; *δια*- Pl. Theaet. 143; Isocr. 4, 141: *τετρώω* 14.
τετρήσται 3 Plur. Perf. Her. 2, 93 (111): *τετρώω* 14.
τετρήσθαι Inf. Perf. Pass. *ἐκ*- Ar. Plut. 351; κατα- Xen. Mem. 1, 2, 37: *τετρώω* 14.
1) *τέτρησθαι* Perf. Aesch. 1, 190: *τετρώω* 15.
2) *τέτρησθαι* (< *τέτρησθαι*) Perf. Ar. Nub. 858; *ἀνα*- Soph. Tr. 1008; Andoc. 1, 131 (169): *τετρώω* 16.
3) *τέτρησθαι* (< *τέτρησθαι*) Perf. intrans. Od. ψ. 237; Hippocr. 1, 603; trans. Soph. O. C. 186; Com. Fr. 3, 191 (169): *τετρώω* 10.
τέτρημαι Perf. Pass. Simon. Fr. 146, 3 (Bergk); Auth. 9, 549: *τετρώω* 17.
τετρώμενος Part. Perf. Pass. Her. 6, 12; 2, 129; Pl. Leg. 761, d: *τετρώω* 17.

η Dem. 18, 296 wird jetzt *ἀνατετρησμένος* gelesen.

11 rauh machen, erbittern. 12 um-, aufrühren, in Unordnung, Verwirrung bringen, verwirren. 13 knarren, knirschen, schwirren. 14 (zer-, auf-)reiben, entkräften, schwächen. 15 sättigen, vergnügen, erfreuen. 16 drehen, wenden, kehren. 17 *τερώω*, *τερώω*, (durch)bohren, aufreiben, erschöpfen, quälen. 18 schneiden.

* τετρεῖσθαι Inf. Perf. Pass. Her. 1, 22; κατα- Xen. Cyr. 5, 4, 6; τρύω 1.
 τετρεύω Perf. Pass. -ένος Thuc. 4, 60; Plut. Pomp. 10; τρύω 2.
 τετρευνώμενος Part. Perf. Pass. Thuc. 7, 28; Pl. Leg. 807, b; Is- Luc. Toxar. 30; τρύω 2.
 τέτρωμαι s. τέτρωκται.
 τέτρωκα Perf. Nilus: τετρώσω 4.
 τέτρωκται Perf. Pass. δια- Ar. Vesp. 371; παρ- Eubul. Fr. Com. 3, 212; τρύω 3.
 τέτρωμαι Perf. Pass. -μένος Xen. An. 5, 2, 17; Ag. 2, 13; -ον Her. 2, 129; Xen. An. 3, 1, 31; Isoer. 19, 39; -ω Pind. P. 3, 48; Xen. An. 3, 4, 32; τετρώσω 4.
 τετρεῖσθαι Inf. Perf. Pass. Pl. Symp. 219, c; κατα- [Dem.] 11, 22; τετρώσω 4.
 τετρεῖσθαι (< τρώωμαι) Ent. Luc. Vol. 37: τετρώσω 4.
 τέτρωται 3 Sing. Perf. Aesch. Ag. 808; Eur. Rhes. 547; vgl. τέτρωμαι, -μένος: τετρώσω 4.
 τίτνωμαι Perf. Theocr. 2, 20: τρύω 5.
 τετυγμένος Part. Perf. Pass. Od. v, 110; Qu. Sm. 9, 397; Theocr. 19 (24), 135; Bion. Reliqua. 1, 44; Mosch. Reliqua. 1, 54; vgl. τίτνωμαι: τυγγάνω 5.
 τετύγην 1 Sing. Plsperf. Od. ξ, 234; Ap. Rh. 3, 2357: τυγγάνω 5.
 τετυκίασθαι Inf. Praes. Med. II. (45): τύκω 7.
 τετυκοίμεθα 1 Plur. Opt. Aor. 2 Med. II. μ, 283 [45]: τυγγάνω 5.
 τετύκοντο 3 Plur. Aor. 2 Med. II. α, 467; β, 430; γ, 319; Od. θ, 61; π, 478; ω, 384 [45]: τυγγάνω 5.
 τίτυκται 3 Sing. Perf. Pass. II. γ, 101; ξ, 246; ο, 207; Hym. 3, 196; 4, 32; 5, 140; Hes. Op. 743; Ap. Rh. 2, 719; Qu. Sm. 2, 557; Theocr. 3, 26: τυγγάνω 5.
 τίτυκτο 3 Sing. Plsperf. II. ζ, 7; λ, 77; φ, 332; Hes. Sc. 154; Ap. Rh. 1, 727; 3, 237; Qu. Sm. 3, 117; 5, 9: τυγγάνω 5.
 τίτνωμαι Perf. Pass. -μένος II. γ,

782; Qu. Sm. 2, 26; Aesch. Eum. 509; -ω Sept. 888: τύκτω 12.
 τίτυκται 2 Sing. Perf. Pass. II. π, 622: τυγγάνω 5.
 τετύπηται Perf. Pollux. 9, 129: τύκτω 12.
 τετύπηται Perf. Pass. sp. Luc. Demon. 16: τύκτω 12.
 τίτυπα Perf. Chorobosc. in Theodos. p. 564, 20: τύκτω 12.
 τετύφθαι Inf. Perf. Pass. Her. 3, 64: τύκτω 12.
 τετύχηται Perf. Hom. intrans. II. ε, 476; Od. κ, 88; Thuc. 1, 32; Pl. Eryx. 396; trans. Xen. Cyr. 4, 1, 2; Isoer. 3, 59; Dem. 18, 129: τυγγάνω 5.
 τετύχθαι Inf. Perf. Pass. II. ε, 110; Od. α, 391; Ap. Rh. 3, 605; Qu. Sm. 9, 95; 10, 27; Eur. El. 457: τυγγάνω 5.
 τετύχθω 3 Sing. Imper. Perf. Pass. Od. β, 356; φ, 231; Qu. Sm. 12, 300: τυγγάνω 5.
 τεύξαν 3 Plur. Aor. Od. θ, 579; Hes. Th. 149; Ap. Rh. 1, 1068; Pind. O. 7, 48: τεύξω 7.
 τεύξας Part. Aor. Od. λ, 409; Eur. I. A. 1453: τεύξω 7.
 1) τεύξασθαι Inf. Aor. sp. V. I. 2 Macc. 15, 7: τυγγάνω 5.
 2) τεύξασθαι Inf. Aor. Med. Hom. Hym. 2, 67: τεύξω 7.
 τεύξει 3 Sing. Aor. Od. θ, 276; Hym. 3, 52; Hes. Th. 162; Op. 79; -ον Hes. Th. 570; Ap. Rh. 1, 112: τεύξω 7.
 τεύξεαι Opt. Aor. Od. θ, 177; Non. 5, 529: τεύξω 7.
 τεύξμεν Inf. Fut. Qu. Sm. 13, 338: τεύξω 7.
 τεύξομαι Fut. -εσθαι II. π, 609; -η Od. ε, 314; -ομαι Soph. Phil. 1096; Ar. Equ. 112; Isoer. 15, 32; Dem. 37, 60; -εσας Aesch. Ag. 175; Eur. Andr. 742; Tro. 1249; Dem. 51, 11; -όμεθα Xen. An. 3, 2, 19; -εσθαι Thuc. 3, 20; -όμενος Pl. Phaed. 66, α: τυγγάνω 5.
 τεύξω Fut. Aesch. Ag. 668; Soph.

1 (durch)bohren, anreiben, erschöpfen, quälen. 2 τρύω anreiben, vergehen, erschöpfen, plagen, quälen. 3 nagen, knappern, zerbeissen. 4 verwunden, verletzen, beschädigen. 5 treffen, erlangen, erreichen; sich treffen, sich ereignen, zufällig sein. 6 bewaffnen, rüsten. 7 bereiten, verfertigen,

Phil. 1189; -α Il. 2, 240; -αμεν Od. μ. 327; -ουσι ω, 197; Ap. Rh. 4, 1745; τεύχω 7.

1) τευχθεῖς Part. Aor. Pass. Polyb. 35, 6; τευχάσω 5.

2) τευχθεῖς Part. Aor. 1 Pass. -θέν Anacr. 10, 5; τεύχω 7.

τεχθ(ην) Aor. Pass. -θήναι Luc. Dial. M. 13, 1; -θέντα Alex. 14;

-ας Man. Ap. 4, 299; τίτω 8.

τεχθήσομαι Fut. Pass. V. T. Ps. 21, 34; Man. Ap. 4, 459. 464; τίτω 8.

τηξ- Aor. -αμεν in -Ar. Nub. 772; τήξας Her. 3, 96; τήξω 9.

τήξω Fut. έν- Eur. Cycl. 459; -ουσι in συν- l. A. 399; τήξω 9.

τηχθ(ην) Aor. Pass. συν- in -θείς Eur. Suppl. 1029; -θέντα Pl. Tim. 61, b; τήξω 9.

τῖ Imperf. für τίτω Il. ω, 575; τίω 10.

τίειν Imperf. Il. ρ, 576; τίει π, 146; τίω 10.

τίεις 2 Sing. Imperf. für τίεις Od. ω, 78; τίω 10.

τίεισθαι Inf. Praes. Med. Aesch. Ag. 531; τίω 10.

τίεισιν Imperf. iter. τίεισιν Il. ν, 461; -ον Hes. Se. 9; Qu. Sm. 14, 19; 7, 15. 627; τίω 10.

τίειρας 3 Sing. Praes. Med. Od. η, 67; Hes. Th. 428; Ap. Rh. 4, 482; Eupol. Fr. Com. 2, 577; τίω 10.

τιθείμεν 1 Plur. Praes. fehlerhaft gebildet nach Analogie der 3 Plur. τιθείας; τίθημι 11.

τιθείας (< τιθείς) 3 Plur. Praes. Xen. Cyr. 8, 8, 16; Pl. Rep. 339, c; προς- Menand. Fr. Com. 4, 243; Isocr. 2, 11; Dem. 24, 142; τίθημι 11.

τίθει (< τίθει) Imperf. Il. α, 441. 446; σ, 412; ψ, 597; τίθημι 11.

τίθει Imper. Il. ν, 509; Aesch. Sept. 201; Soph. Ai. 363; Eur. Hel. 346; Ar. Lys. 243; Pl. Phil. 43, d; Rep. 510, α; προς- Thae. 6, 14; δια- Xen. Cyr. 5, 3, 21 (374); τίθημι 11.

τιθεί 3 Sing. Praes. Il. ν, 731 (Bekker); Minerm. 1, 6; 3, 7 (Bergk); προς- Her. 1, 133; προςτιθέν, προς- τίθημι 11.

τιθείεν 3 Plur. Opt. Praes.: τίθημι 11.

τιθείη 3 Sing. Opt. Praes. Hes. Th. 468; Pl. Theaet. 169, c; Dem. 22, 29; τίθημι 11.

τιθείμεν (< τιθείμεν) 1 Plur. Opt. Praes. Pass.: τίθημι 11.

τιθείην 1 Sing. Opt. Praes.: τίθημι 11.

τιθείης 2 Sing. Opt. Praes. Pl. Rep. 343, c; τίθημι 11.

τιθείητε (< τιθείητε) 2 Plur. Opt. Praes.: τίθημι 11.

τιθείητεν (< τιθείητεν) 3 Dual. Opt. Praes.: τίθημι 11.

τιθείητον (< τιθείητον) 2 Dual. Opt. Praes.: τίθημι 11.

τιθείμεθα 1 Plur. Opt. Praes. Pass.: τίθημι 11.

τιθείμεθον 1 Dual. Opt. Praes. Pass.: τίθημι 11.

τιθείμεν (< τιθείμεν) 1 Plur. Opt. Praes. Pass. Pl. Rep. 605, α; τίθημι 11.

τιθείμην 1 Sing. Opt. Praes. Pass. Pl. Leg. 674, α; τίθημι 11.

τιθείητο 3 Plur. Opt. Praes. Pass. Pl. Leg. 922, b; τίθημι 11.

τιθείω 2 Sing. Opt. Praes. Pass.: τίθημι 11.

τιθείς (< τιθήσθαι) 2 Sing. Praes. Pind. P. 8, 11 (231); τιθέν, τίθημι 11.

τιθείς Part. Praes. Hes. Op. 525; Lys. 1, 33; Pl. Crat. 416, b; τίθημι 11.

τιθείσα Fem. Part. Praes. Eur. I. A. 614. 1335; Tro. 1305; Or. 961; Pl. Menex. 249, b; τίθημι 11.

τιθείσθε 2 Plur. Opt. Praes. Pass.: τίθημι 11.

τιθείσθον 2 Dual. Opt. Praes. Pass.: τίθημι 11.

1) τιθείσι(ν) (< τιθείσιν) 3 Plur. Praes. st. τιθείας Aesch. Ag. 453 Chor. (273); τίθημι 11.

2) τιθείσι(ν) Dat. Part. Praes. Dem. 24, 211; τίθημι 11.

τιθείτε (< τιθείητε) 2 Plur. Opt. Praes.: τίθημι 11.

τιθείτο 3 Sing. Opt. Praes. Pass.: τίθημι 11.

einrichten. 8 gebären, zur Welt bringen, (er)zeugen. 9 zerschmelzen, auflösen. 10 schätzen, werthschätzen, achten, (ver)ehren. 11 setzen, legen, stellen. 12 schlagen, hauen, stechen.

τιθεμας 1 Sing. Praes. Pass. Pl. Crat. 433, b; Dem. 23, 24: τιθημας 1.

τιθιμεθα 1 Plur. Praes. Pass. Pl. Theaet. 178, a: τιθημας 1.

τιθιμεθον 1 Dual. Praes. Pass.: τιθημας 1.

τιθιμεν (< τιθιμεναι, τιθημεναι, τιθιεναι) Inf. Praes. Hes. Op. 762; Pind. P. 1, 40; 5, 23 [240]: τιθιμας 1.

τιθιμεν 1 Plur. Praes. Pl. Critia 115, b: τιθημας 1.

τιθιμεναι Inf. Praes.: τιθημας 1.

τιθιμενος Part. Praes. Pass. Eur. Baech. 1081; El. 61; Her. 7, 236; Pl. Phil. 60, d: τιθημας 1.

τιθεν 3 Plur. Aor. Pass. Pind. P. 3, 65 [234]: τιθημας 1.

τιθιεναι (< τιθιμεν, τιθιμεναι, τιθημεναι) Inf. Praes. Pl. Crat. 398, e; Isocr. 15, 83; Dem. 33, 15 [337]: τιθημας 1.

τιθεντ- Stammform des Part. Praes. -εντα Pl. Soph. 245, d; -εντες 241, b B*; Aesch. Ag. 562; -εντας Pl. Theaet. 207, e: τιθημας 2.

τιθηται 3 Plur. Praes. Pass. Pl. Phaedr. 267, d; Symp. 181, d; Xen. An. 6, 3, 3; Dem. 8, 8: τιθημας 1.

τιθενται Praes. dor. [253]: τιθημας 1.

1) τιθιενται (< τιθιενται) 3 Plur. Imper. Praes.: τιθημας 1.

2) τιθιενται Gen. Plur. Part. Praes. Isocr. 15, 81: τιθημας 1.

τιθεσας 2 Sing. Praes. Pass. Pl. Crat. 396, b: τιθημας 1.

τιθεσαν (< τιθιενται) 3 Plur. Imperf. Il. χ, 456 [234]: τιθημας 1.

τιθεσθαι Inf. Praes. Pass. Pl. Theaet. 189, d; Xen. Cyr. 1, 3, 17: τιθημας 1.

1) τιθεσθε 2 Plur. Praes. Pass. Od. ω, 476; Isac. 7, 45; Eur. Med. 573: τιθημας 1.

2) τιθεσθε 2 Plur. Imper. Praes. Pass.: τιθημας 1.

1) τιθισθον 2 Dual. Praes. Pass.: τιθημας 1.

2) τιθισθον 3 Dual. Praes. Pass.: τιθημας 1.

3) τιθισθον 2 Dual. Imper. Praes. Pass.: τιθημας 1.

τιθισθω 3 Sing. Imper. Praes. Pass. Pl. Leg. 909, a: τιθημας 1.

1) τιθισθω (< τιθισθωσαν) 3 Plur. Imper. Praes. Pass.: τιθημας 1.

2) τιθισθων 3 Dual. Imper. Praes. Pass.: τιθημας 1.

τιθισθωσαν (< τιθισθων) 3 Plur. Imper. Praes. Pass.: τιθημας 1.

τιθεσκον Imperf. iter. [143]: τιθημας 1.

τιθεσο 2 Sing. Imper. Praes. Pass. Pl. Soph. 237, b (282): τιθημας 1.

τιθεται 3 Sing. Praes. Pass. Pl. Phaedr. 252, a; Parm. 133, c: τιθημας 1.

1) τιθετε 2 Plur. Ind. Praes. Eur. Or. 141: τιθημας 1.

2) τιθετε 2 Plur. Imper. Praes. Pl. Rep. 450, a; 860, e: τιθημας 1.

1) τιθιεντον 2 Dual. Imper. Praes.: τιθημας 1.

2) τιθιεντον 2 u. 3 Dual. Praes.: τιθημας 1.

τιθιεν 3 Sing. Imper. Praes. Xen. Equ. 7, 2: τιθημας 1.

τιθιενον 3 Dual. Imper. Praes.: τιθημας 1.

τιθιενων (< τιθιενων) 3 Plur. Imper. Praes.: τιθημας 1.

τιθη 3 Sing. Conj. Praes. Soph. O. C. 1525; Pl. Phaedr. 277, e; Soph. 244, d; Dem. 28, 13: τιθημας 1.

τιθημεναι (< τιθιμεναι, τιθιεναι, τιθιεναι) Inf. Praes. Il. ψ, 274 [241]: τιθημας 1.

τιθημενος Part. Praes. Pass. for τιθιμεναι Il. α, 34 [246]: τιθημας 1.

τιθημας 1 Sing. Praes. Pl. Phaedr. 100, a: τιθημας 1.

τιθηται Inf. Praes. Hom. Hym. 5, 291: τιθημας 1.

τιθης (< τιθισθω) 2 Sing. Praes. Eur. Andr. 210; Pl. Theaet. 184, e: τιθημας 1.

τιθης 2 Sing. Conj. Praes. Aesch. Sept. 237: τιθημας 1.

τιθησθα (< τιθης) 2 Sing. Praes. Od. ε, 404; ω, 476: τιθημας 1.

τιθησθε 2 Plur. Conj. Praes. Pass. Dem. 21, 34: τιθημας 1.

τιθησι (ν) 3 Sing. Praes. Pl. φ, 750; χ, 490; Pind. P. 2, 10; Pl. Crat. 389, e: τιθημας 1.

τιθησomas Fut. (Hippocr.) 3, 146: τιθημας 1.

τιθηται 3 Sing. Conj. Praes. Pass. Pl. Phil. 55, a; Eupol.: τιθημας 1.

τιθηται 2 Plur. Conj. Praes.: τιθημας 1.

τιθηται (< τιθηται) 3 Sing. Praes. Theocr. 3, 48 [253]: τιθημας 1.

1) τιθητον 2 Dual. Conj. Praes.: τιθημας 1.

- 2) *τίθῃτον* 3 Dual. Conj. Praes.: *τίθῃς* 1.
τίθαιτο 3 Sing. Opt. Praes. παρ-
 Xen. Cyr. 8, 2, 3 (301): *παρτί-*
θῃς 1.
τίθου 2 Sing. Praes. Aesch. Eum.
 217; Eur. Dict. 15; Gnom. 89: *τί-*
θῃς 1.
τίθω 1 Sing. Conj. Praes. Aesch.
 Suppl. 515; Pl. Leg. 501, a: *τίθῃ-*
ς 1.
τίθῶμαι 1 Sing. Conj. Praes. Pass.
 (301): *τίθῃς* 1.
τίθόμεθα 1 Plur. Conj. Praes. Pass.
 Pl. Phil. 32, b: *τίθῃς* 1.
τίθόμεν 1 Plur. Conj. Praes. Pl.
 Rep. 360, e A': *τίθῃς* 1.
τίθονται 3 Plur. Conj. Praes. Pass.
 Xen.: *τίθῃς* 1.
τίθωσι (ν) 3 Plur. Conj. Praes. Pl.
 Soph. 252, b: *τίθῃς* 1.
τίκτε (< *τεκτε*) 3 Sing. Imprf. Il.
 β, 629; λ, 224; Pind. O. 6, 70,
 145: *τίκτω* 2.
τίκτες 3 Sing. Praes. Od. δ, 86:
τίκτω 2.
τίκτεν Inf. Praes. Pl. Symp. 206,
 c: *τίκτω* 2.
τίκτη 3 Sing. Conj. Pl. Symp. 210,
 d: *τίκτω* 2.
τίκτουσα Fem. Part. Praes. Pl.
 Theat. 149, b: *τίκτω* 2.
τίλλαι Inf. Praes. Thoor. 3, 9; dno-
 Ar. Lys. 578; Fr. Com. 2, 1184:
τίλλω 3.
τίλλῃ Conj. Aor. Pass. Ar. Nub.
 1063: *τίλλω* 3.
τίλλε 3 Sing. Imprf. Il. χ, 406; vgl.
τίλλισθην: *τίλλω* 3.
τίλλισθην 3 Dual. Imprf. Il. ω, 711;
 vgl. *τίλλε*: *τίλλω* 3.
τίλλαντο (< *τίλλαντο*) Imprf. Od.
 η, 567; vgl. *τίλλε*: *τίλλω* 3.
τίλλων Part. Praes. Il. χ, 78: *τίλλω* 3.
τίλλω Fut. Cratin dno- Com. Fr. 2,
 89: *τίλλω* 3.
τίμω Imper. Praes. Il. ο, 612: *τι-*
μῶ 4.
 1) *τιμῶ* 3 Sing. Conj. Praes. Pl. Soph.
 227, b: *τιμῶ* 4.
 2) *τιμῶ* 3 Sing. Ind. Praes. Il. φ,
 99; Pl. Rep. 468, c; -*ς* Pl. Gorg.
 462, d: *τιμῶ* 4.
τιμῶν Inf. Praes. Pl. Phaed. 64, d:
τιμῶ 4.
τιμῶσθαι Inf. Praes. Pass. Pl. Ap.
 36, d; Thuc. 2, 44: *τιμῶ* 4.
τιμῶσθω Imper. Praes. Eur. Ale.
 999; -*δέντος* Pl. Leg. 954, b; -*ς*
 953, d; -*θῃ* Her. 5, 5: *τιμῶ* 4.
τιμῶτε 2 Plur. Praes. Pl. Ap. 32, a:
τιμῶ 4.
τιμῶτω 3 Sing. Imper. Praes. Pl.
 Leg. 932, a: *τιμῶ* 4.
τιμῶθ(ην) Aor. Pass. -*θίς* Pl. Leg.
 850, c: *τιμῶ* 4.
τιμῶσθωμαι Fut. Pass. selten
 Thuc. 6, 80: *τιμῶ* 4.
τιμῶσ- Aor. *τίμησ* Hes. Th. 399;
 -*σω* Pl. Symp. 196, d; -*ως* Leg.
 880, e; -*σαντες* Rep. 415, e; vgl.
τιμῆσθς, *τιμῆσας*, *τιμῆσαι*,
τιμῆσας: *τιμῶ* 4.
τιμῶσα(μην) Aor. Med. -*αντο* Od.
 ε, 280; φ, 339; Dem. 30, 18;
 -*ήσασθαι* Il. χ, 235; Dem. 30, 18;
 -*άντας* Pl. Ap. 37, b: *τιμῶ* 4.
τιμῆσαι Inf. Aor. Il. θ, 372; Pl.
 Ap. 38, b; vgl. *τιμῶσ-*: *τιμῶ* 4.
τιμῆσας Part. Aor. Il. α, 454; Aesch.
 Ch. 509; -*αντες* Pl. Rep. 415, e: *τιμῶ* 4.
τιμῆσαι 3 Sing. Opt. Aor. Pl. Phil.
 59, d; vgl. *τιμῶσ-*: *τιμῶ* 4.
τιμῆσθς Conj. Aor. Il. α, 559; vgl.
τιμῶσ-: *τιμῶ* 4.
τιμῆσθωμαι (< *τιμῶσθωμαι*) Fut.
 Med. Hom. Hym. 307; Aesch. Ag.
 587; Soph. Ant. 260; Thuc. 2,
 87; Pl. Ap. 37; Xen. Hier. 9, 9;
 Dem. 19, 106 (374): *τιμῶ* 4.
τίμησαν Imper. Aor. Il. α, 505; vgl.
τιμῶσ-: *τιμῶ* 4.
 1) *τιμῆσω* Fut. Il. α, 175; Hes. Op.
 190; Rep. 468, d; 386, a; Phaedr.
 292, d: *τιμῶ* 4.
 2) *τιμῆσω* Conj. Aor. s. u.: *τιμῶσ-*
 Il. χ, 235: *τιμῶ* 4.
τιμητίς Vh. Xen. Mem. 1, 4, 10:
τιμῶ 4.
τιμῶσα Fem. Part. Pl. Leg. 792, e:
τιμῶ 4.
τιμῶσι 3 Plur. Praes. Il. φ, 788;
 Eur. El. 194; Pl. Symp. 179, d:
τιμῶ 4.
τιμῶτο 3 Sing. Opt. Praes. Pl. Leg.
 696, c: *τιμῶ* 4.

1 setzen, legen, stellen. 2 gebären, zur Welt bringen, (er)zeugen.
 3 zupfen, zausen, rupfen, abpflücken. 4 anschlagen, schätzen, würdigen,
 werthschätzen, ehren.

τίναξ- Aor. τίναξε Qu. Sm. 14, 460; Pind. O. 9, 30; -ξη Il. 2, 368; τίναξος Ap. Rh. 1, 1196; Eur. Or. 342: τίναξου 1.

τίναξάσθην 3 Dual. Aor. Med. Od. β, 151: τίναξου 1.

τίνασσε Imperf. Il. v, 163: τίνασσω 1.

τίνασσεσθαι 3 Sing. Praes. Med. Od. ζ, 43: τίνασσω 1.

τίνασσεσθε 3 Sing. Imperf. Il. α, 609; τίνασσω 1.

τίνασσων Part. Praes. Il. μ, 298: τίνασσω 1.

τίνασιν Inf. Praes. Il. ο, 407: τίνω 2.

τίνασκον Imperf. Iter. Ap. Rh. 1, 477: τίνω 2.

τινύμενος Part. Praes. Od. ω, 3.6: τίνω 2.

τινύμεσθαι 3 Plur. Praes. Il. ς, 260: τίνω 2.

τινύσθον 2 Dual. Praes. Il. γ, 279: τίνω 2.

τινύσθαι 3 Sing. Praes. Med. Od. ν, 214: τίνω 2.

τίνωσ Part. Praes. Od. β, 193: τίνω 2.

τίος 3 Sing. Opt. Praes. Aesch. Suppl. 705: τίω 3.

τίονος 3 Plur. Praes. Od. ξ, 84; Qu. Sm. 2, 444: τίω 3.

τιο- Aor. τιόη Pl. Leg. 573; -αιμα Ap. Rh. 3, 989; -μων Il. α, 42; Xen. An. 7, 6, 16; ἀπότιον Eur. Or. 635; Eur. Fr. Com. 1, 489;

τιοαντες Soph. Ant. 1352; Eur. I. A. 1352; -άτων Suppl. 733: τίνω 2.

τιο(αμην) Aor. Med. -ασθε Soph. Phil. 1041; -αίμην Eur. El. 599;

-αίατο Her. 3, 75; -αίρο Hes. Sc. 17; Th. 472; -αίμεθα Hes. Th. 165;

Ar. Av. 370; -αίρο in ἀπο- Xen. An. 3, 2, 5; vgl. τίοασθαι: τίνω 2.

τίοας Inf. Aor. Od. μ, 378; Ap. Rh. 4, 1351; Her. 7, 134; Aesch. Ag. 1430; Pl. Leg. 946, c: τίνω 2.

τίοασθαι Inf. Aor. Med. Il. γ, 58 (> τίοασθαι Wolf); γ, 351; Aesch. Ch. 18; Sept. 638; Her. 1, 73;

Xen. Cyr. 1, 6, 11: τίνω 2.

τίοσμαι Fut. Med. Qu. Sm. 2, 448; Eur. Or. 1170; -όμεσθαι Hel. 1624;

-οσθαι Her. 1, 10: τίνω 2.

τιοσ(αμην) Aor. Med. -αρο δα- Pind. O. 11 (10), 25; Fr. I. 4 (4), 4: τίνω 2.

τίσω Fut. Hom. Hym. 3, 385; -α Aesch. Ch. 435; Soph. Ai. 113;

-αυς Qu. Sm. 1, 586; -αω Aesch. Ch. 277: τίνω 2.

τταίνετον 2 Dual. Imperf. Il. ς, 704; ν, 403: τταίνω 4.

τταίνεσθε 3 Sing. Opt. Praes. Od. φ, 259: τταίνω 4.

τταινόμενος Part. Praes. Med. Il. χ, 23; -μένη Od. β, 149: τταίνω 4.

τταίνων Part. Praes. Il. β, 390; μ, 58: τταίνω 4.

ττρωθῶσιν (< ττρωθῶσιν) 3 Plur. Conj. Aor. redupl. Hippocr. 1, 320:

ττρώσκω 5.

ττρώσκει 3 Sing. Praes. Pl. Phil. 13, c; Xen. Cyr. 5, 4, 5; An. 1, 8, 25: ττρώσκω 5.

ττρώσκεσθαι Praes. Med. Luc. De Dea. Syr. 8: ττρώσκω 5.

ττρώσκοντες Part. Praes. Pl. Rep. 555, b: ττρώσκω 5.

ττρώσκετο Imperf. Med. Il. ν, 159. 370; φ, 582; Ap. Rh. 1, 531; Qu. Sm. 1, 239; Hom. Baitr. 216: ττρώσκω 6.

ττρώσκεισ Part. Praes. Med. Anth. 5, 221: ττρώσκω 6.

ττρώσμενος Part. Praes. Med. Il. λ, 350; -ος γ, 80; Orph. Arg. 249; Qu. Sm. 1, 25; Theocr. 20 (22), 107: ττρώσκω 6.

ττρώσκω Praes. Lycoph. 1403; Antim. Fr. 26; Arist. 418; Opp. Hall. 2, 99:

ττρώσκω 6.

τίω 1 Sing. Praes. Il. δ, 257; α, 378: τίω 3.

τλάθαι (< τλῆθαι) Imper. dor. Pind. P. 4, 276: τλάω, ταλάω 7.

τλάττω 3 Plur. Aor. 2 für τλαιοσθαι Il. φ, 490: τλάω, ταλάω 7.

τλαιο 3 Sing. Aor. 2 Il. α, 307; ω, 365; Od. α, 384; Ap. Rh. 3, 389;

Eur. Ion. 44; Soph. Ai. 817: τλάω, ταλάω 7.

τλαιοι 1 Sing. Opt. Aor. 2 Od. β, 219; Eur. Hel. 945; Phoen. 192:

τλάω, ταλάω 7.

τλαιοις 2 Sing. Opt. Aor. 2 Il. α,

1 schwingen, schütteln, rütteln, erschüttern. 2 büssen, bezahlen, entrichten. 3 schätzen, werthschätzen, achten, (ver)ehren. 4 (aus)spannen, ausstrecken. 5 verwunden, verletzen, beschädigen. 6 bereiten, zurecht machen. 7 τλάω, ταλάω, τλῆσθαι ertragen, erdulden, ausharren, wagen zu

178; λ. 376; Eur. El. 278: τλάω, τάλαν 7.
 τλάς Part. Aor. 2 Soph. O. C. 1640; Eur. I. A. 96; H. F. 1153; Phoen. 1726: τλάω, τάλαν 7.
 τλάσ⁸ Fem. Part. Aor. 2 Eur. Ilec. 53; Phoen. 1725: τλάω, τάλαν 7.
 τλάσσα Fem. Part. Aor. 2 Aesch. Ag. 408; Eur. Alc. 537: τλάω, τάλαν 7.
 τλάσσομαι (< τλήσσομαι) Fut. Med. dor. Pind. P. 3, 41: τλάω, τάλαν 7.
 τλή (< θλή) 3 Sing. Aor. II. ε, 385. 392: τλάω, τάλαν 7.
 τλήθω (< τλάθω) Imper. Ap. Rh. 1, 300; Soph. Phil. 475; Eur. Ilec. 1251: τλάω, τάλαν 7.
 τλήμων 1 Plur. Aor. 2 II. ε, 353: τλάω, τάλαν 7.
 τλήμενος (< τλήνω) Inf. Qu. Sm. 3, 8; Incert. Id. 9 (Theocr. 25), 174: τλάω, τάλαν 7.
 τλήνας (< τλήνεται) Inf. Aor. 2 Aesch. Prom. 704; Ag. 1041; Soph. Phil. 870; Eur. Ilec. 603; I. A. 95; Or. 1527: τλάω, τάλαν 7.
 τλής 2 Sing. Conj. Aor. 2 Aesch. Suppl. 425; Soph. Ai. 1333; Eur. Alc. 275; Cycl. 288: τλάω, τάλαν 7.
 τλήσαν 3 Plur. Aor. Qu. Sm. 2, 175; 14, 626: τλάω, τάλαν 7.
 τλήσομαι (< τλάσομαι) Fut. Med. Od. ε, 222, 362; Ap. Rh. 3, 429; Aesch. Ag. 1290; -ει Ag. 1542; -εσσι Qu. Sm. 2, 79; Soph. Ai. 463; Eur. I. T. 617; -οντα Qu. Sm. 1, 333: τλάω, τάλαν 7.
 τλήτε 2 Plur. Imper. Aor. 2 II. β, 299; Ap. Rh. 2, 344; Qu. Sm. 8, 261: τλάω, τάλαν 7.
 τλήτός Vb. Aesch. Prom. 1065; Soph. Ai. 466: τλάω, τάλαν 7.
 τλήτω (< τετλήτω) 3 Sing. Imper. Aor. 2 Od. λ, 350: τλάω, τάλαν 7.
 τμάγ(ην) s. ἐτμάγη.
 τμάγον 3 Plur. Aor. 2 Pass. ion. für ἐτμάγησαν II. π, 374; δε- π, 354; η, 302: τμήγω 8.
 τμηγ(ην) s. ἐτμήγη.
 τμηγόντες Part. Aor. 2 ἀπο- Ap. Rh. 4, 1052: ἀποτμήγω 8.
 τμήγοντας 3 Plur. Praes. ἀπο- Qu. Sm. 7, 106; Man. Apol. 6(3), 550: τμήγω 8.

τμήγοντες Part. Praes. δια- Qu. Sm. 12, 130: διατμήγω 8.
 τμήγονοι 3 Plur. Praes. ἀπο- II. π, 390: ἀποτμήγω 8.
 τμήγων Part. Praes. ὑπο- Qu. Sm. 9, 454: τμήγω 8.
 τμηθ(ην) Aor. Pass. κατατμηθείην Ar. Equ. 768; ἀποτμηθείης Luc. Toxar. 35; -είησαν Xen. An. 3, 4, 29; Thuc. 1, 143; 2, 20; -θείο' in ἀπο- Qu. Sm. 11, 75; κατα- Ar. Equ. 769; -θείσα Eur. Med. 5; -θέντα in δε- Xen. Cyr. 5, 3, 8; -ειν ἀπο- An. 2, 6, 29: ἀπο-, κατα-, ἐκτίμνω 9.
 τμηθήσομαι Fut. Pass. Aristotel. ουσ. ἀκρ. 6, 8, 12; π. Iερμ. 9, 10 bis: τίμνω 9.
 τμηθείς Inf. Aor. δια- Od. θ, 507: διατμήγω 8.
 τμηξάμ(ην) Aor. Med. -ασθαι Anth. 7, 480: τμήγω 8.
 τμηξαντε Dual. Part. Aor. II. κ, 364: ἀποτμήγω 8.
 τμηξαντες Plur. Part. Aor. ἀπο- II. λ, 465; ἀπο- Qu. Sm. 13, 290: ἀποτμήγω 8.
 τμηξας Part. Aor. δια- Od. ε, 1109; μ, 174; Qu. Sm. 4, 360; Hes. Th. 188: διατμήγω, διατίμνω 9.
 τμηξίαν 3 Plur. Opt. Aor. δια- Ap. Rh. 3, 1047: διατμήγω 8.
 τμηξίαι Opt. Aor. ἀπο- II. σ, 34; δια- Ap. Rh. 3, 1046: τμήγω 8.
 τμηξην 3 Sing. Conj. δια- Qu. Sm. 14, 76: τίμνω 9.
 1) τμηξω Fut. Passm. 90; ἀπο- Ap. Rh. 4, 1118: ἀποτμήγω 8.
 2) τμηξω Conj. Aor. -ωσι in δια- Qu. Sm. 8, 979: τίμνω 9.
 τμήων¹⁾ Fut. Nonnus. Par. 15: τμήγω 8.
 τμήσσω¹⁾ für τμήγω Praes. Mosch. 2, 51; τμήγω 8.
 τμητίον Vb. Pl. Soph. 219, b: τίμνω 9.
 1) τολμᾷ 3 Sing. Praes. Pl. Phaedr. 241, a: τολμᾶω 10.
 2) τολμᾷ 3 Sing. Conj. Pl. Gorg. 482, c: τολμᾶω 10.

¹⁾ Loback und Andere verwerfen die Form.

... 8 schneiden, hanen; Pass. sich theilen, sich trennen. 9 schneiden, spalten, zerhauen, trennen, sondern. 10 sich unterfangen, versuchen, wagen.

τολμᾶς 2 Sing. Praes. Pl. Lach. 197, a; τολμᾶν 1.
 τολμᾶτω 3 Sing. Imper. Praes. Pl. Leg. 879, d; τολμᾶν 1.
 τολμησ- Aor. s. -ης, -αις, -ειεν, -ον, -αντ, -ήσας; τολμᾶν 1.
 τολμησας Inf. Aor. Lys. 15, 6; Pl. Theset. 190, c; τολμᾶν 1.
 τολμησας 2 Sing. Opt. Aor. Pl. Symp. 202, b; τολμᾶν 1.
 τολμησαντα Acc. Part. Aor. Od. θ, 519; τολμᾶν 1.
 τολμησειεν Opt. Aor. Od. ε, 332; Pl. Rep. 360, b; Isocr. 5, 29, 78; 11, 38; τολμᾶν 1.
 τολμησεις, -εις s. τολμήσω.
 τολμησεν Aor. Od. ω, 261; τολμᾶν 1.
 1) τολμῆσω 1 Sing. Conj. Aor. Pl. Theset. 197, a; τολμᾶν 1.
 2) τολμῆσω Fut. -εις Il. θ, 424; -ει Pl. Rep. 569, b; τολμᾶν 1.
 τολμηγέτον Vb. Pl. Phaedr. 247, c; τολμᾶν 1.
 τολμῶ 1 Sing. Praes. Pl. Ap. 31, c; τολμᾶν 1.
 τολμῶν Praes. Opt. Isocr. 5, 105; -η Pl. Symp. 182, c; τολμᾶν 1.
 1) τολμῶμεν 1 Plur. Ind. Praes. Pl. Rep. 474, b; τολμᾶν 1.
 2) τολμῶμεν 1 Plur. Conj. Praes. Pl. Soph. 235, c; Isocr. 7, 83; τολμᾶν 1.
 τολμων 3 Plur. Imprf. Il. μ, 51; τολμᾶν 1.
 τολμῶν Part. Praes. Pl. Pol. 300, b; Thuc. 5, 76; Pl. Rep. 576, a; -όντων Her. 7, 10; τολμᾶν 1.
 τολμῶσι 3 Plur. Praes. Pl. Leg. 895, a; Dem. 38, 6; τολμᾶν 1.
 τολυπέννα Aor. Od. ω, 95; τολυπέννυ 2.
 τορεῦντα Part. ἀντι- Hom. Hym. Merc. 283; τορεῦ 3.
 τορεῖω Praes. ist nicht gebräuchlich, vgl. τορήσω, τορεῦντα, ἐτόρησα, τετορημένος, ἐτορον, τετορεῖν, τετορήσω.
 τορήσας Aor. Hom. Hym. Merc. 119; τορεῖω 3.
 τορήσων Part. Fut. ἀντι- Hom. Hym. Meic. 178; ἀντιτορεῖω 3.

τορεῖν θ(η) Aor. Pass. -θήντων Pl. Ep. 343, a; τορεῖν 4.
 τόσσαις dor. für τόσας Pind. P. 3, 27; ἐπιτόσας 10, 33; (ἐπὶ)τόσω 5.
 τράγε Aor. ἰν- Ar. Vesp. 612; τράγω 6.
 τραγεῖν Inf. Aor. δα- Ar. Vesp. 367; ἰν- Menander, Fr. Com. 4, 299; ἀπο- Luc. Herm. 71; τράγω 6.
 τραπ(η)ν Aor. Med. -ῃ Ar. Eccl. 416; -ῆται in ἐπὶ- Xen. Hell. 6, 3, 24; ἀνα- Aesch. Sept. 1076; τρέπω 7.
 τράπτω 3 Sing. Aor. 1 Pind. O. 10 (11), 19; τρέπω 7.
 τράπτειθ' (< ἐτρέπτε) 3 Sing. Aor. Med. Il. ο, 135; τρέπω 7.
 τραπτῖν Inf. Aor. 2 Pind. .I. 8 (7), 88; τρέπω 7.
 1) τραπέμενος 1 Plur. Conj. Aor. 2 Pass. für τραπέμεν Od. θ, 292; τρέπω 7.
 2) τραπέμενος 1 Plur. Conj. Aor. 2 Pass. ep. st. τραπέμενος, τραπέμεν, τραπεῖμενος Il. γ, 441; ζ, 314; τρέπω 12.
 τραπένοσα Fem. Part. Od. η, 125; ἔπν- Il. κ, 421; τραπέω 8.
 τραπένοσι 3 Plur. Praes. ἔπν- Il. κ, 421; τραπέω, τρέπω 7.
 τράπες 2 Sing. Aor. 2 Pass. Il. ε, 676; τρέπω 7.
 τραπέοθαι Inf. Aor. 2 Med. Aesch. Ch. 1039; Eur. Suppl. 883; Ar. Ran. 37; Xen. Cyr. 4, 2, 25; τρέπω 7.
 τράπετο 3 Sing. Aor. 2 Med. Il. ε, 73; τρέπω 7.
 τράπηται 3 Sing. Conj. Aor. 2 Med. Xen. Mem. 2, 1, 21; τρέπω 7.
 τραπητέος (< τραπέος) Vh. Luc. Rhet. Praec. 8; τρέπω 7.
 τράπος 3 Sing. Opt. Aor. Pind. P. 1, 136; τρέπω 7.
 τραποίμην Opt. Aor. 2 Med. -οντο Xen. Mem. 2, 9, 3; -μεθα Pl. Euthyd. 290, a; -οντο Aesch. Pers. 459; Xen. Mem. 2, 3, 18; τρέπω 7.
 τραπέμενος Part. Aor. 2 Med. Thuc. 2, 51; 3, 98; Pl. Rep. 553, c; τρέπω 7.

1 sich unterfangen, versuchen, wagen. 2 auf einen Knäuel wickeln, anzetteln, bereiten. 3 durchbohren, durchstechen, durchstoßen. 4 runden, zurunden, dreheln. 5 zufällig darauf stoßen, treffen. 6 benagen, abfressen, essen. 7 drehen, wenden, kehren. 8 treten, pressen, Trauben

τραπέμην Aor. 2 Med. -ετο Ap.
 Rh. 4, 618: τρέπω 7.
 τρέποντο 3 Plur. Aor. 2 Med. II.
 γ. 422: τρέπω 7.
 τρέπωμας Conj. Aor. 1 Med. Eur.
 Med. 502; Rhos. 871; Phoen. 722;
 Pl. Hipp. mai. 297, d; -μεθα Eur.
 El. 604; Phaed. 66, e; Isoer. 11,
 46; vgl. -ται: τρέπω 7.
 τραπών Part. Aor. προς- Pind. N.
 4, 58: τρέπω 7.
 τρέπωντας 3 Plur. Conj. Aor. 2
 Med. II. φ. 53: τρέπω 7.
 τρέπωντας 3 Sing. Conj. Aor. 2 Med.
 Ar. Lys. 676: τρέπω 7.
 τραφ(ην) Aor. 2 Pass. -ῃ Pl. Rep.
 401, d; -ειν 538, a; -ων 401, d;
 -ῃς Eur. Bacch. 295; Suppl. 911;
 Ar. Equ. 334; Xen. Mem. 2, 3, 4;
 Aeschin. 1, 33(194): τρέφω 9.
 τραφεῖν, τραφεῖς s. u. τραφ(ην).
 τραφεῖν 3 Sing. Opt. Aor. Pass. Pl.
 Rep. 538, a: τρέφω 9.
 τραφεῖς Part. Aor. 2 Pass. Eur. Ion.
 1190; El. 525; I. A. 1055; Pl. Rep.
 401, e; 801, d; -είς, -έτων, -έτων,
 -έτας: τρέφω 9.
 τραφεῖσθ Part. Aor. 2 Pass. Pind.
 O. 6, 57: τρέφω 9.
 τραφεῖσθαι Dat. Pl. Part. Aor. 2
 Pass. Pl. Theat. 175, e: τρέφω 9.
 τραφίμεν Inf. Aor. 2 für τραφῆναι
 II. η. 199: τρέφω 9.
 τρέφει 3 Plur. Aor. Pass. für τρέφ-
 οναι aeol. II. α. 251; Od. δ. 723;
 Pind. P. 4, 115; Ar. Ach. 787:
 τρέφω 9.
 τραφέν Part. Aor. 2 Pass. Pl. Rep.
 410, d: τρέφω 9.
 τραφέντ- Part. Aor. 2 Pass. -τα
 Pind. 1. 7, 17; Aeschin. 1, 36 (11);
 -ας Ar. Ran. 729, 910; Pl. Tim.
 18, b; -έτων Pl. Leg. 813, d; -έτων
 Pl. Theat. 175, d: τρέφω 9.
 τραφέντα Part. Aor. 2 Pass. Pind.
 1. 7, 17; Aeschin. 1, 36 (11); Eur.
 I. A. 1292; -ας Ar. Ran. 729, 910;
 Pl. Tim. 18, b; -έτων Pl.: τρέφω 9.
 τρέφει 3 Sing. Aor. Pass. II. β. 661;
 B'; γ. 201 A': τρέφω 9.
 τραφῆ s. u. τραφ(ην).
 τραφῆσθαι Fut. Med. (Dem.) 60,
 32; Maneth. 4, 596: τρέφω 9.

τρέφουσα Fem. Part. Aor. 1 Pind.
 P. 2, 44: τρέφω 9.
 τρέφω Praes. dor. II. ε. 52; Pind.;
 Ar. Ach. 727: τρέφω 9.
 τραχύνθ(ην) Aor. Pass. -θέντα Pl.
 Tim. 66, e: τραχύνω 10.
 τράφουμαι (< τρέφουμαι) Fut. 3 Ion.
 ἐπι- Her. 3, 155: τρέπω 7.
 τραφῶ (< τρέφω) Fot. ἐπι- Cret.
 Inscript. 255: ἐπιτρέπω 7.
 τρέψ Impf. II. φ. 288: τρέπω 11.
 τρέψω Praes. poet. st. τρέψω Op. Cyn.
 1, 417; 4, 117; ἐπι- Timon. Phil.
 bei Plut. Mor. p. 507, d: τρέπω 11.
 τρέψω 3 Sing. Impf. II. ν. 18; γ.
 507: τρέπω 11.
 τρέψω(ν) Impf. II. θ. 482: τρέπω 7.
 τρέψωθαι Inf. Praes. Pass. Xen.
 Hell. 6, 5, 23; Dem. 9, 14: τρέπω 9.
 τρέψωθε 2 Plur. Imper. Praes.
 Med. Pl. Tim. 41, e: τρέπω 7.
 τρέψωσκε Impf. Iter. Her. 4, 128:
 τρέπω 7.
 τρέπεται 3 Sing. Praes. Pass. II.
 ν. 284: τρέπω 7.
 τρέπτο Impf. II. ρ. 733 (> τρέ-
 πτο): τρέπω 7.
 τρεπίμην Opt. Aor. 2 Med. -οστο
 Pl. Rep. 493, b; -οστε Aesch. Eum.
 434: τρέπω 7.
 τρέπωμαι Praes. Pass. Pl. Prot. 339,
 e; Leg. 680; Her. 4, 60: τρέπω 7.
 τρέπον Aor. -η Pl. Rep. 505, e; -ητε
 in ἐπι- Dem. 34, 52: τρέπω 7.
 τρέπον Imper. Praes. Med. Pl. Symp.
 175, e: τρέπω 7.
 τρεπτός (> τραπητός) Vb. Pl.
 Leg. 747: τρέπω 7.
 τρέπω Conj. Aor. 2 -ωσι Dem. 35,
 52: τρέπω 7.
 τρέπωμαι 1 Sing. Conj. Aor. 2 Med.
 -ωμεθα Pl. Leg. 887, a: τρέπω 7.
 τρεσ- Aor. -αις Aesch. Sept. 397;
 -ης Eur. Med. 307; Ale. 328; He-
 racl. 654; Or. 1104; -ητε Soph. O.
 C. 1537; τρέσας Aesch. Sept. 436;
 Eur. Med. 1225; -αστα Alc. 506
 (26): τρέπω 11.
 τρέσαι(ν) (< τρέσαι, τρέσαι) Aor. II. α.
 591; Qu. Sm. 3, 43(26): τρέπω 11.
 τρέσαι Inf. Aor. II. ν. 515 (26):
 τρέπω 11.

keltern. 9 dick machen, füttern, ernähren, erziehen. 10 rauh machen, er-
 bittern. 11 zittern, beben, zagen, sich fürchten, flüchten. 12 sättigen, erfreuen.

τρέσσει (< τρέσει, *τρέσει*) Aor. II. 1, 546; τρέτω 1.
 τρέψω (< *τρέψω*) 3 Sing. Imperf. II. 5, 142; Hym. 4, 114; Ap. Rh. 1, 996; τρέψω 2.
 τρέψω 3 Sing. Praes. Od. 4, 52; τρέψω 2.
 τρέψεται 3 Sing. Conj. Pass. Pl. Rep. 492, a; τρέψω 2.
 τρέψθην Aor. 1 Pass. *τρέψθηναι* Od. 4, 80 (> *τρέψθηναι*); *τρέψθεις*, *έπι-* Antiph. 1, 8, 4, γ, 5, 8, 3; *-θόντος* Xen. Cyneg. 12; *-θόντος* Orph. Epigr. 14, 7; τρέψω 3.
 τρέψω 3 Sing. Opt. Praes. Pl. Theaet. 197, c; τρέψω 2.
 τρέψων 1-ergk. Rel. Com. att. p. 62; Loh. Elem. 1 p. 330; τρέψω 2.
 τρέψω 2 Sing. Opt. Pl. Rep. 534, d; τρέψω 2.
 τρέψω 3 Sing. Opt. Praes. Pl. Rep. 401, c; τρέψω 2.
 τρέψω 3 Part. Praes. Med. Pl. Prot. 313, c; Phaedr. 246, d; *-όντος* Theocr. 20 (22), 159; τρέψω 2.
 τρέψω 3 Part. Praes. Pl. Phaedr. 247, d; τρέψω 2.
 τρέψω 1 Sing. Imperf. II. 5, 69; τρέψω 2.
 τρέψω Part. Praes. Pl. Rep. 273, c; *-όντος* Theaet. 180, d; *-όντος* Rep. 412, a; τρέψω 2.
 τρέψω Inf. Aor. 1 Pind. N. 9, 91; Pl. Epin. 985, d; *έπι-* Thuc. 1, 28; τρέψω 3.
 τρέψω Opt. Aor. Med. *-αίρω* in *προ-* Xen. Mem. 3, 3, 8; *-αίρω* in *προ-* Xen. Mem. 3, 5, 7; τρέψω 3.
 τρέψω Opt. Aor. *-ας* Pind. P. 3, 35; *-αίρω* Xen. Mem. 1, 5, 2; τρέψω 3.
 τρέψω (ην) Aor. Med. *-αίρω* Od. 4, 422; 4, 305; Thuc. 1, 49; Xen. Hell. 2, 4, 13; τρέψω 3.
 τρέψω (< *τρέψω*) Part. Aor. 1 Pl. Enthyd. 275, b; τρέψω 3.
 τρέψω Opt. Aor. 1 II. 4, 601; Aesch. Ag. 1328; *-αν* Dem. 8, 290; τρέψω 3.
 τρέψω Aor. II. 5, 645; 5, 349; τρέψω 3.
 τρέψω Fut. Med. Eur. Alc. 943; Hipp. 1066; Ar. Equ. 275; Xen.

Cyr. 5, 5, 42; *-οθε* Lys. 8, 19; *-οθε* Isocr. 12, 111; τρέψω 3.
 τρέψω Imperf. Aor. Aesch. Sept. 255; Pl. Phaed. 257, b; τρέψω 3.
 τρέψω Fut. Med. Eur. Med. 359; Pl. Parm. 135, b; τρέψω 3.
 τρέψω (ην) Aor. Pass. *-όντος* Luc. De Par. 52; *-όντος* in *ον-* Luc. D. Deor. 13, 3; *έπι-* Ar. Eccl. 1068; τρέψω 5.
 τρέψω Inf. Praes. II. 5, 496; τρέψω 5.
 τρέψω Inf. Praes. Pass. Aesch. Eum. 195; τρέψω 5.
 τρέψω 2 Plur. Praes. II. 5, 735; τρέψω 5.
 τρέψω Fut. Med. *έπ-* Soph. O. T. 428; *έπ-* Luc. Cyn. 6 (376); τρέψω 5.
 τρέψω Praes. Med. Aesch. Eum. 195; τρέψω 5.
 τρέψω Inf. Praes. Hippocr. 1, 99; τρέψω 6.
 τρέψω Conj. Praes. II. 5, 311; τρέψω 6.
 τρέψω Fut. sp. Nilus (17); τρέψω 6.
 τρέψω (ην) Aor. 1 Pass. *-θόντος* Antiph. Fr. Com. 3, 54; *-θόντος* in *δω-* Isocr. 4, 14; 5, 82; τρέψω 5.
 τρέψω Fut. Pass. Ap. B. Civ. 4, 65; τρέψω 5.
 τρέψω Inf. Aor. Od. 4, 333; *έπ-* Soph. O. T. 245; *έπ-* Ar. Av. 96; *κατα-* Thuc. 8, 46; τρέψω 5.
 τρέψω (ην) Aor. Med. *-αίρω* in *απο-* Dem. 1, 12; *-αίρω* in *Luc. D. Dial. 20; τρέψω 5.*
 τρέψω Part. Aor. Pl. Enthyd. 299, b; *-όντος* Ar. Av. 534; τρέψω 5.
 τρέψω Fut. Med. pass. Soph. Fr. 429; Thuc. 6, 18; 7, 42; τρέψω 5.
 1) τρέψω Conj. *έπ-* Ar. Vesp. 846; *-αίρω* in *έπ-* Ar. Ran. 571; *έπ-* τρέψω Thuc. 4, 11; τρέψω 5.
 2) τρέψω Fut. *-αν* Ar. Av. 636; *έπ-* Luc. Tim. 34; τρέψω 5.
 τρέψω Imperf. Her. Qu. Sm. 1, 579; 3, 150; *έπ-* 5, 394; τρέψω 7.
 τρέψω 3 Plur. Opt. II. 5, 492; τρέψω 7.
 τρέψω Part. Fut. Od. 4, 357; τρέψω 8.
 τρέψω Fut. Od. 4, 357; τρέψω 8.

1 zittern, beben, zagen, sich fürchten, flüchten. 2 dick machen, füttern, ernähren, erziehen. 3 drehen, wenden, kehren. 4 treten, pressen, Trauben keltern. 5 reihen, zerreiben, dreschen. 6 knarren, knirschen, schwirren.

τρύτος Vb. ἀτρυτός Soph. Ai. 788; Her. 2, 52; τρύω 9.
 τρύχοτοθας Inf. Praes. Pass. Soph. Tr. 110; τρύχω 8.
 τρύχουσαν Impf. iter. Ap. Rh. 2, 473; τρύχω 8.
 τρύχουρας Praes. Pass. Solon. Fr. 3, 22; Soph. Tr. 111; Ar. Pax. 989; τρύχω 8.
 τρυχόμενος Part. Praes. Pass. Od. α, 258; Soph. Ai. 605; Thuc. 1, 126; τρύχω 8.
 τρύχουρας 3 Plur. Praes. II. α, 248; π, 125; τ, 133; τρύχω 8.
 τρυχούτας Praes. Med. Mimnerm. 2, 12; τρυχάω 8.
 τρυχούτας 3 Plur. Conj. Praes. Pass. Od. α, 117; Theogn. 752; τρύχω 8.
 τρύχω Praes. Orph. Fr. 31, 5; Soph. Tr. 124; τρύω 9.
 τρωθ(ην) Aor. Pass. -θῆ Hom. Batr. 194; -θείης Luc. Dial. Mort. 14, 5; -θείς Eur. Andr. 616; Phoen. 1397; -θεία Pl. Leg. 877, α; τειρώσκω 10.
 τρωθήσκω Fut. Pass. Pl. Crit. 51, b; Luc. Herm. 28; τειρώσκω 10.
 τρωτός Vb. Xen. An. 5, 3, 12; τρώω 11.
 τρώει Conj. Aor. Hippocr. 2, 536; τρώοντες Timon. Fr. 7; τρώω 11.
 τρώομαι Fut. Ar. Ach. 506; Xen. Symp. 4, 8; κατα- Cratin. Com. Fr. 2, 95 (381); τρώω 11.
 τρώω- Aor. τρώει Pl. Leg. 876, e; τρώοντα 875, d; -αα 877, b; -αα Enr. Hipp. 703; τειρώσκω 10.
 τρωτίον Vb. Soran. Obst. p. 118, A; τειρώσκω 10.
 τύχαις Impf. Od. ξ, 231; τυγχάνω.
 τυγχάνεις 3 Sing. Imper. Pl. Leg. 916, c; τυγχάνω 12.
 τυγχάνει 3 Sing. Conj. Praes. Pl. Crat. 394, e; τυγχάνω 12.
 τυγχάνος 3 Sing. Opt. Praes. Pl. Leg. 717, α; τυγχάνω 12.
 τυγχάνοιμι 1 Sing. Opt. Praes. Pl. Ep.; τυγχάνω 12.
 τυγχάνοντα Part. Praes. Pind. P. 3, 186; τυγχάνω 12.

τυγχάνων Part. Praes. Pl. Rep. 473, b; τυγχάνω 12.
 τυθ(ην) Aor. Pass. -θῆς Philemon. Fr. Com. 4, 55; -θείας Aesch. Ch. 242; θύω opfern.
 τυθήομαι Fut. Pass. Deor. Dial. 4, 2; θύω opfern.
 τυπ(ην) Aor. 2 Pass. τυπείς II. λ, 191, 206; α, 495; Ap. Rh. 4, 595; Pind. N. 1, 53; Pind. Fr. 1. 5 (9), 1; Aesch. Prom. 361; Soph. O. C. 811; Eur. Andr. 1120, 1150; Ar. Ach. 1192; Bion. 1, 8; τύπτω 13.
 τυπ(ον) s. δτυπον.
 τυπείς 2 Sing. Opt. Aor. 2 Pass. II. π, 288; τύπτω 13.
 τυπύτα Acc. Part. Aor. 2 Pass. Pind. N. 9, 62; τύπτω 13.
 τυπτήομαι Fut. Med. pass. Ar. Nub. 13, 79; τύπτω 13.
 τυπτήσω Fut. Ar. Nub. 1443; Plut. 20; Pl. Gorg. 527; Hipp. mai. 292, b; Dem. 21, 221; τύπτω 13.
 τυπτητός Vb. Dem. 54, 44; τύπτω 13.
 τυφῇ Conj. Aor. 2 Pass. Ar. Lys. 221, 222; Dem. 37, 36; τύπτω 13.
 τυφον Imper. Praes. -ε Ar. Vesp. 457; τύπτω 13.
 τυφῶν Inf. Aor. 2 Pind. O. 7, 26; P. 2, 92; Her. 3, 14; Soph. O. T. 598; Ant. 465; Pl. Phaedr. 256, α; Eur. I. A. 1337; Thuc. 2, 97; τυγχάνω 12.
 τυφίτω 3 Sing. Imper. Aor. 2 Med. Xen. Hell. 5, 4, 31; τυγχάνω 12.
 τύχη 3 Sing. Conj. Aor. 2 II. θ, 436; Soph. O. T. 80; Pl. Rep. 332, b [5]; τυγχάνω 12.
 τυχησ- Aor. τυχῆας Part. Aor. II. θ, 106; α, 579; μ, 189, 394; Qu. Sm. 2, 238; τυχών, τυγχάνω 12.
 τύχῃ (< τύχη) 3 Sing. Conj. II. λ, 116; τυγχάνω 12.
 τύχητε 1 Plur. Conj. Aor. 2 Pl. Symp. 192, e; τυγχάνω 12.
 τύχοιμι Opt. Aor. 2 Lys. 24, 26; Soph. Phil. 223; -οις Od. μ, 106; -οι Aesch. Pers. 706; -οιμεν Pind. I. 3, 61; Aesch. Ch. 418; -οιτε Dem. 6, 8; -οιεν Aesch. Sept. 550; τυγχάνω 12.

7 zittern, beben. 8 τρύχω aufreiben, vergehen, erschöpfen, plagen, quälen. 9 (dureb)bohren, aufreiben, erschöpfen, quälen. 10 verwunden, verietzen, beschädigen. 11 benagen, abfressen, essen. 12 treffen, erlangen, erreichen; sich treffen, sich ereignen, zufällig sein. 13 schlagen.

τυχοῖσα Part. Aor. 2 dor. Pind. I. 8 (7), 79: τυγγάνω 1.
 τυχόν Neutr. Part. Aor. 2 Pl. Rep. 491, d: τυγγάνω 1.
 τυχόν 3 Plur. Aor. 2 Pind. N. 2, 72; Pl. Rep. 491; d: τυγγάνω 1.
 τυχόντ- Stammform des Part. Aor. 2 -όντος Pl. Crat. 420, c; -όντε Hes. Th. 973; Isocr. 12, 208: τυγγάνω 1.
 τυχόντα Part. Praes. Pind. P. 10, 40: τυγγάνω 1.
 τυχοῖσα Fem. Part. Aor. 2 Aesch. Eum. 719; Eur. Andr. 749; Pl. Phaedr. 241, a: τυγγάνω 1.
 τυχοῖσαι Dat. Part. Aor. 2 Pl. Dem. 385, c: τυγγάνω 1.
 τύχω (< τύχωμαι) 1 Sing. Conj. Aor. 2 Isocr. 7, 71; Dem. 29, 49: τυγγάνω 1.
 τύχωμαι (< τύχω) 1 Sing. Conj. Aor. 2 Il. η, 243: τυγγάνω 1.

τυχών Part. Praes. Aor. 2 Il. ε, 963, 582, 558; π, 371, 397; π, 603; Aesch. Suppl. 805; Thuc. 1, 137: τυγγάνω 1.
 τύχουσι 3 Plur. Conj. Aor. 2 Isocr. 15, 292; Pl. Theaet. 172, d: τυγγάνω 1.
 τύψας Part. Aor. 1 Pl. χ, 65; Od. χ, 98: τύπτω 2.
 τύψας Aor. II. v, 446; φ, 117, 180; Hom. Batr. 210; Ap. Rh. 2, 20; Qu. Sm. 1, 743; τύψας Qu. Sm. 8, 312; 11, 50: τύπτω 2.
 τύψη 3 Sing. Conj. Aor. 2 Il. v, 358: τύπτω 2.
 τύπων Imper. Aor. 2 Il. ε, 830: τύπτω 2.
 τωθάσσω Fut. Theocrit. 16, 9: τωθάσω 3.
 τωθάσσωμαι Fut. Med. -σται Pl. Hipp. mai. 290, a: τωθάσω 3.

Y.

ύβριεῖν Inf. Fut. Dem. 21, 221: ύβριζω 4.
 ύβριζεις 2 Sing. Praes. Od. σ, 381: ύβριζω 4.
 ύβριζομαι Praes. Pass. Xen. Plat. Dem.: ύβριζω 4.
 ύβριζοντες Part. Praes. II. α, 227; λ, 695: ύβριζω 4.
 ύβριζων Part. Praes. Od. ρ, 245: ύβριζω 4.
 ύβριζα Perf. Ar. Iys. 400; Dem. 21, 128, 169; Luc. Pisc. 6, 575; πατα- Dem. 21, 7: ύβριζω 4.
 ύβριζει Plsperf. Dem. 3, 14: ύβριζω 4.
 ύβρισομαι Fut. Med. pass. Ar. Eccl. 606 (574): ύβριζω 4.
 ύβρισα Aor. Eur. Andr. 995; Pl. Symp. 222; Dem. 21, 147: ύβριζω 4.
 ύβρισας Part. Aor. Her. 1, 189; Dem. 21, 34; Luc. D. Dial. 18, 1: ύβριζω 4.
 ύβριδω Praes. dor. st. ύβριζω Theocrit. 14, 9: ύβριζω 4.
 ύβρισαις Fut. Ar. Thesm. 719 (> ύβρισαις): ύβριζω 4.

ύβριση 3 Sing. Conj. Aor. Soph. Al. 560; Dem. 21, 47: ύβριζω 4.
 ύβρισθαι Inf. Perf. Pass. Xen. Cyr. 6, 4, 35; Dem. 54, 1: ύβριζω 4.
 ύβρισην Aor. Pass. Soph. Al. 367; Dem. 21, 108, 126; 54, 10; 56, 5; -η 21, 6; -θησας 54, 15; -θείς 21, 106; -θίσα 43, 84; -θείσαν Eur. Tro. 69: ύβριζω 4.
 ύβρισθήσονται Fut. Pass. -σαι Dem. 21, 222: ύβριζω 4.
 ύβρισται Perf. Dem. 21, 6; -μεθα Eur. Cycl. 665; -μενος Ar. Thesm. 993; -μένη Xen. Cyr. 2, 4, 5; -μενοι Dem. 23, 121; vgl. ύβρισθαι, ύβρισται: ύβριζω 4.
 ύβρισμην, ύβρισμηνος s. u. ύβρισμα.
 ύβρισται 3 Sing. Perf. Pass. Dem. 21, 31; 22, 58; vgl. ύβρισμα, ύβρισται: ύβριζω 4.
 ύβριστός (< ύβριστός) Vb. Dem. 54, 44: ύβριζω 4.
 ύβριστο Plsperf. Plat. Mor. 993, c: ύβριζω 4.
 ύβριστός (< ύβριστός) Vb. Pherecr. Com. Fr. 2, 347: ύβριζω 4.

1 treffen, erlangen, erreichen; sich treffen, sich ereignen, zufällig sein.
 2 schlagen. 3 (ver-, aus-)lachen; hohnnicken. 4 übermüthig, frech sein.

ὑβρίσω Fut. Soph. Al. 560: ὑβρίσω 4.
 ὑβρίσας Imperat. Grassoformel; sel
 gegrüst: ὑβρίσω 5.
 ὑβρίσας Perf. -s V. T. Levit. 13, 37;
 ὑβρίσω 6.
 ὑβρίσας (< ὑβρίσας) Aor. Dem. 54,
 1: ὑβρίσας 5.
 ὑβρίσας Cl. Al. Protr. 1, 8 (228):
 ὑβρίσας 5.
 ὑβρίσας Part. Aor. geheilt, genesen
 Dem.; Philostr. v. Ap. 1, 10: ὑβρί-
 σας 5.
 ὑβρίσας (vergl. ὑβρίσας) Aor.
 Pass. Hippocr. 1, 10; 2, 8: ὑβρί-
 σας 5.
 ὑβρίσας (vergl. ὑβρίσας) Aor.
 Pass. -ίσας Hippocr. 1, 9, 17; 3,
 3: ὑβρίσας 6.
 ὑβρίσας Perf. Pass. -μένη Ammon.
 p. 107: ὑβρίσας 6.
 ὑβρίσας (< ὑβρίσας) Aor. I Ion. Hip-
 pocr. 5, 86: ὑβρίσας 5.
 ὑβρίσας 2 Sing. Praes. Ar. Nub. 781:
 ὑβρίσας 7.
 ὑβρίσας Opp. Cyn. 1, 449: ὑβρίσας 8.
 ὑβρίσας 3 Sing. Praes. Il. v. 15 (1926):
 ὑβρίσας 8.
 ὑβρίσας 3 Sing. Conj. Aor. I Dio. Glu.
 9, 290: ὑβρίσας 8.
 ὑβρίσας Part. Praes. Theocr. 20
 (25), 70: ὑβρίσας 8.
 ὑβρίσας Imperf. Med. dep. Od. π.
 162 (1926): ὑβρίσας 8.
 ὑβρίσας 3 Plur. Praes. Il. π. 9
 (1926): ὑβρίσας 8.
 ὑβρίσας Opt. Praes. Aesch. Suppl.
 877: ὑβρίσας 8.
 ὑβρίσας 3 Plur. Perf. Pass. -st.
 ὑβρίσας Her. 5, 67: ὑβρίσας 9.
 ὑβρίσας Part. Praes. Hym. Hom.
 Ap. 190; Hes. Th. 37, 111 (184):
 ὑβρίσας 9.
 ὑβρίσας 3 Plur. Praes. Ion. Hes.
 Op. 2 (184): ὑβρίσας 9.
 ὑβρίσας Imper. dor. st. ὑβρίσας Ar. Lys.
 1320: ὑβρίσας 9.
 ὑβρίσας (vergl. ὑβρίσας) Aor. Pass. -θείμεν Eur.
 Tro. 1244: ὑβρίσας 9.

ὑπείς 3 Sing. Fut. Pass.
 Eur. Ion. 1590: ὑπείς 9.
 ὑπείς 3 Plur. Perf. Thuc. 1, 91:
 ὑπείς 9.
 ὑπείς Aor. -αίς Theocr. 17, 8:
 ὑπείς 9.
 ὑπείς Aor. Thuc. 2, 42; Soph.
 El. 382; Pl. Theat. 176, a; Eur.
 H. F. 355; Med. 543: ὑπείς 9.
 ὑπείς Fut. Hom. Hym. 1, 19; Pl.
 Rep. 663, c: ὑπείς 9.
 ὑπείς Vb. Pl. Epin. 983, c: ὑπεί-
 σας 9.
 ὑπείς 1 Plur. Conj. -ίς. Ar.
 Lys. 1305: ὑπείς 9.
 ὑπείς Imperf. Il. μ. 25: ὑπείς 15.
 ὑπείς Imperf. Il. λ. 163: ὑπείς 10.
 ὑπείς 3 Plur. Imperf. Od. ζ. 73:
 ὑπείς 10.
 ὑπείς Fut. Il. θ. 126: ὑπείς-
 τας, ὑπείσας; ὑπείσας II.
 ὑπείς Part. Aor. Soph. Al. 301:
 ὑπείσας 11.
 ὑπείς Vb. Pl. Rep. 467, c:
 ὑπείσας 12.
 ὑπείς (αμην) Aor. Med. Pl. Tim.
 41, c: ὑπείσας 12.
 ὑπείς Inf. Aor. Pl. Pol. 310, a:
 ὑπείσας 12.
 ὑπείς Fut. Pl. Crat. 434, b: ὑπεί-
 σας 12.
 ὑπείς 3 Plur. Praes. Il. ε. 204:
 ὑπείσας 13.
 ὑπείσας Part. Opp. Hal. 5, 500:
 ὑπείσας 14.
 ὑπείσας Opt. Praes. Soph. El.
 361; Pl. Ap. 32: ὑπείσας 14.
 ὑπείσας (< ὑπείσας) Imperf. Xen.
 Ages. 11, 10: ὑπείσας 14.
 ὑπείσας Aor. Xen. An. 7, 7, 31; Pl.
 Tim. 56: ὑπείσας 14.
 ὑπείσας (< ὑπείσας) Fut. Med.
 als Act. Il. α. 294; Od. μ. 117:
 ὑπείσας 14.
 ὑπείσας (< ὑπείσας) Fut. Aesch.
 Ag. 1362; Soph. O. T. 625; Her.
 7, 160; Dem. 15, 24: ὑπείσας 14.
 ὑπείς Part. Aor. Her. 1, 156; -είσας.

reden, (be)handeln; freveln. 5 gesund sein, sich wohl befinden. 6 heilen,
 Pass. genesen. 7 schwatzen, plappern. 8 ὑβρίσας, ὑβρίσας, ὑβρίσας, ὑβρίσας
 ὑβρίσας (an)bellen. 9 singen, anstimmen, besingen, preisen; auch im
 schlimmen Sinn schmähen, schelten. 10 darunter bringen, führen; ver-
 fahren, verleiten; (an-) verklagen. 11 darunter hervorspringen oder
 fahren. 12 anfangen, da sein, bereit sein. 13 darunter oder darin sein.
 14 ὑπείσας, ὑπείσας allmählig weichen; nachgeben. 15 begießen, regnen.

- ας Her. 3, 126; -αντες: ὑφίη-
 μ 1.
 ὑπέστα Aor. setzte nieder ὑπέστας
 Her. 3, 126; 6, 103: ὑπέστα, setzte
 nieder.
 ὑπερνήμυκε Perf. II. χ, 491: ὑπε-
 μύμ 2.
 ὑπέσχεο 2 Sing. Imperf. II. ν, 81;
 Od. ν, 133: ὑπεσχόμεας 3.
 ἵπισχετο 3 Sing. Imperf. II. ν, 366.
 368: ὑπεσχόμεας 3.
 ὑπέσχημαι Perf. Pass. Xen. Oec.
 3, 1: ὑπεσχόμεας 3.
 ὑπεσχήμην Aor. 2 Med. II. ν, 366;
 Soph. O. C. 1490; Eur. Andr. 969;
 Xen. Cyr. 3, 1, 31; Pl. Euth. 278:
 ὑπεσχόμεας 3.
 ὑπῆν Imperf. Her. 1, 31: ὑπέμει 4.
 ὑπῆντεον Imperf. Anth. Pl. 101:
 ὑπαντάω 5.
 ὑπῆρχμαι Perf. Pass. Pl. Ep. 981,
 α: ὑπάρχω 6.
 ὑπῆρξάμην Aor. Med.: ὑπάρχω 6.
 ὑπῆσαν 3 Plur. Praes. II. λ, 681;
 Her. 9, 4: ὑπέμει 4.
 ὑπῆσω Fut. ion. st. ὑφῆσω Her.:
 ὑφίημ 7.
 ὑπῆλα Aor. -ασ' Enr. Oedip. Fr. 1,
 D. nach Valek. Diatr. p. 193: ὑπῆλ-
 λω, nach unten wickeln.
 ὑπνέοντας Parl. II. ω, 344; Od. ε,
 48; μ, 4; Luc. De saltat. 85: ὑπ-
 νέω 8.
 ὑπνέουσιν 3 Plur. Praes. Qu. Sm.
 12, 45: ὑπνέω 8.
 ὑποείκαοθε 2 Plur. Imperf. ep.
 Orph. Arg. 709: ὑπεικάθω 9.
 ὑποείκομαι (< ὑπειζομαι) Fut. II.
 φ, 602: ὑποείκω 9.
 ὑποείκω (< ὑπεικω) Fut. ep. II. δ,
 62; ο, 211: ὑποείκω 9.
 ὑποθίστο 3 Sing. Opt. Aor. 2
 Med. Her. 7, 237 [244]: ὑποτίθη-
 μ 10.
- ὑποτίθασαι 3 Plur. Praes. Dem.
 35, 21: ὑποτίθημ 10.
 ὑποτοπίζομαι Praes. Med. Ar.
 Thesm. 496; Ran. 958: ὑποτοπιώ,
 αῖω 11.
 ὑποτοπῇθίντες Parl. Aor. 1 Pass.
 trans. Her. 6, 70; 9, 116: ὑποτο-
 πῶ, αῖω 11.
 ὑποτοπῆσαι Inf. Aor. Thuc. 3, 24:
 ὑποτοπιώ, -αῖω 11.
 ὑποτοπῆσαντες Plur. Parl. Aor.
 Thuc. 1, 20: ὑποτοπιώ 11.
 ὑπολλίσθησθαι Aor. 1: ὑπολλισθά-
 νω 12.
 ὑπολλισθῶν Aor. 2: ὑπολλισθάνω 12.
 ὕα Aor. Pind. O. 7, 50; Her. 1, 87;
 2, 22; Luc. Dips. 2: ὕω 13.
 ὕσθην Aor. Pass. Her. 3, 10; Plat.
 Rom. 24 (211): ὕω 13.
 ὕσμαι Perf. Pass. ἰφυσμένος Xen.
 Ven. 9, 5 (211): ὕω 13.
 ὕσμαι Fut. Med. pass. -εται Her.
 2, 14: ὕω 13.
 ὕστερήθη Aor. Pass. sp. Joseph.
 Ant. 15, 7: ὕστερώ 14.
 ὕστερηκα Perf. sp. N. T.: ὕστερέω 14.
 ὕστερηκας Plsperf. Thuc. 3, 31:
 ὕστερέω 14.
 ὕστερησα Aor. Her. 7, 89; 1, 70;
 Thuc. 8, 100; Eur. Ph. 976: ὕστε-
 ρῶ 14.
 ὕστερήσομαι Fut. Med. Eur. I. A.
 1203: ὕστερέω 14.
 ὕσω Fut. Cratin. Com. Fr. 2, 92; Ar.
 Nub. 1118, 1129: ὕω 13.
 ὕσχα Perf. sp. ον- Dio. Hal. De
 Comp. V. p. 16; Artemid. 4, 40;
 Lob. Phryn. p. 34 (234): ὕφαινω 15.
 ὕφαινεσκον Imperf. iter. Od. β, 104;
 τ, 149: ὕφαινω 15.
 ὕφαινεσκον 3 Sing. Conj. Praes. Od.
 ε, 356: ὕφαινω 15.
 ὕφαινομαι Praes. Med. trans. Soph.
 Fr. 604: ὕφαινω 15.
 ὕφαινον Imperf. Od. δ, 678: ὕφαινω 15.

1 darunter, heimlich senden. 2 die Augen schamhaft, schüchtern nie-
 dersenken. 3 versprechen, zusagen, verheissen; geloben. 4 darunter oder
 darin sein. 5 entgegengehen, begegnen. 6 anfangen, da sein, bereit sein.
 7 herab-, nieder-, nach-, überlassen. 8 einschläfern; Pass. und intr. ein-
 schlafen. 9 ὑπείκω, ὑπεικάθω allmählig weichen; nachgeben. 10 setzen,
 legen, stellen. 11 vermuthen. 12 saechte, allmählig, unvermerkt gleiten,
 fallen. 13 begiessen, regnen; Med. mit Fut. Pass. besegnel werden, segnen.
 14 später kommen, versäumen, vorbeilassen, ermangeln. 15 wehen,
 anspinnen, anstiften, verfertigen, bereiten. 16 niedersetzen, in Hinterhalt

ὕγαίνουσιν 3 Plur. Praes. Od. ν , 108; ὑγαίνω 15.
 ὑγάνα (< ὑγηνα) Aor. sp. Auth. 6, 265; Lob. Phryn. p. 26: ὑγαίνω 15.
 ὑγάνθη Aor. Pass. Pl. Tim. 72, c; *ἐν* Her. 1, 203; *συν*- 5, 105: ὑγαίνω 15.
 ὑφανται 3 Sing. Perf. Sext. Emp. adv. Math. 8, 129: ὑγαίνω 15.
 ὑφαντός Vb. Od. ν , 136; Thuc. 2, 97: ὑγαίνω 15.
 ὑφανῶ Fut. Ar. Eccl. 654: ὑγαίνω 15.
 ὑφασμαι (< ὑφήσασμαι) Perf. Pass. -μένος Luc. V. H. 1, 18; Phintys. in Stob. 74, 61; *ἐν* Her. 3, 47; *παρ*- Xen. Cyr. 5, 4, 48; Polyb. 3, 32, 2 (235): ὑγαίνω 15.
 ὑφίσας Part. Aor. Nicol. Dam. bei Suid.: ὑφίστα 16.
 ὑφίλκω Imprf. II ξ , 477: ὑφίλκω 17.
 ὑφίλκισσα Part. Aor. 2 dor. Pind. N. 7, 117: ὑφαίλκω 18.
 ὑφηγ(αμην) Aor. Med. ὑφήγαοθαι Xen. Mem. 3, 11, 7; -άμενος 6: ὑφαίνω 15.
 ὑφηγα (< ὑφᾶνα) Aor. 1 Od. ν , 303;

Eur. I. T. 817; Ion. 1417; Pl. Hipp. min. 368, c: ὑφαίνω 15.
 ὑφηγας Inf. Aor. Pl. Hipp. min. 368, c: ὑφαίνω 15.
 ὑφηγάμην Aor. Med. Pl. Fr. Com. 2, 620; Xen. Mem. 3, 11, 6; Pl. Phaed. 84, b: ὑφαίνω 15.
 ὑφηγας Part. Aor. 1 Od. δ , 739: ὑφαίνω 15.
 ὑφηγασα Fem. Part. Aor. 1 Od. ω , 147: ὑφαίνω 15.
 ὑφηγαν Imper. Aor. Od. ν , 386: ὑφαίνω 15.
 ὑφήτω 1 Sing. Conj. Aor. 1 Od. ν , 303: ὑφαίνω 15.
 ὑφήσασμαι (< ὑφασμαι) Perf. Pass. alt alt. Et. M. p. 785, 46; Suid.: ὑφαίνω 15.
 ὑφώωσι 3 Plur. Praes. Od. η , 105: ὑφώω = ὑφαίνω 15.
 ὑφύφασμαι Perf. falsch. Et. M. p. 785, 46; Eust. p. 1430, 51: ὑφαίνω 15.
 ὤω Praes. Hes. Op. 552; Alcae. 434, 1; Ar. Nub. 365; Xen. Hell. 1, 1, 16: ὤω 13.

Φ.

φᾶ (< φα, φη) 3 Sing. Imprf. dor. st. φα Pind. I. 2, 17; Theocr. 17, 65: φημί 19.
 φανθεις Part. Aor. 1 Pass. Mosch. Reliqu. 1, 89; Man. Ap. 4, 97; vgl. φάνθη, φάνθεν: φαίνω 20.
 φάνθαι 3 Plur. Aor. 1 Pass. II. α , 200; Mosch. Reliqu. 1, 33; vgl. φάνθη, -θεις: φαίνω 20.
 φάνθη Aor. 1 Pass. Ap. Rh. 2, 1288; Qu. Sm. 14, 62; vgl. φάνθεν, -θεις: φαίνω 20.
 φαιλεν (< φαιεῖν) Inf. Aor. 2 Qu. Sm. 8, 391: φαθίω 21.
 φαιεῖν (< φαιλεῖν, φαιμεν) Inf. Aor. 2 Eur. Cycl. 339; Ar. Pax. 26; Av. 76; Xen. An. 7, 3, 23; Pl. Gorg. 503, a: φαθίω 21.
 φαιμέν (< φαιλεν, φαιεῖν) Inf.

Aor. 2 Od. ν , 386; ϕ , 378; Eubul. Fr. Com. 3, 208: φαθίω 21.
 φάγες 2 Sing. Aor. 2 Od. ϵ , 347: φάγω, φαθίω 21.
 φάγης 2 Sing. Conj. Aor. 2 Ar. Eccl. 1092: φάγω, φαθίω 21.
 φάγῃς (< φάγη) 3 Sing. Conj. Aor. 2 Od. ϕ , 477: φάγω, φαθίω 21.
 φάγος 3 Sing. Aor. 1 Pl. Phaed. 81, 6; Luc. De Paras. 12: φάγω, φαθίω 21.
 φάγοιεν 3 Plur. Opt. Aor. 2 *ἐν*-Xen. Cyr. 8, 1, 44: φάγω, φαθίω 21.
 φάγοιμι 1 Sing. Opt. Aor. 2 An-tiphanes Fr. Com. 3, 103; Ar. Vesp. 511: φάγω, φαθίω 21.
 φάγοιτε 2 Plur. Opt. Aor. 2 Od. β , 46: φάγω, φαθίω 21.
 φάγομαι (< ἐδομαι) ein sp. hellen-ist. Fut. auch Praes. LXX. N. T.

legen. 17 darunter oder heimlich wegziehen. 18 von unten oder unvermerkt ergreifen. 19 sagen, reden, (ver)sprechen, versichern. 20 an's Liebt bringen, anzeigen, verkündigen; Pass. leuchten, glänzen, erscheinen, sich zeigen, an den Tag kommen. 21 essen, fressen, (ver-) aufzehren.

Luc. 17, 8; Lob. Phryn. p. 327; Wiener, Neutest. Sprachid. p. 101: *φάγω, ἐσθίω* 1.
φάγομεν 1 Plur. Aor. 2 Od. μ, 310: *φάγω, ἐσθίω* 1.
φάγον 3 Plur. Aor. 2 H. ω, 411; Pind. O. 1, 51: *φάγω, ἐσθίω* 1.
φαγοῦν-Stammform des Part. Aor. 2 *φαγόν*; -όντα Pl. Prot. 314, a; -όντα Od. δ, 33; -οῦσαν in ἐμ- Xen. Hell. 4, 5, 8: *φάγω, ἐσθίω* 1.
φάγω Conj. Aor. 2 -ωσαν Xen. Hier. 5, 3: *φάγω, ἐσθίω* 1.
φαγών Aor. 2 Od. ω, 254; Aesch. Suppl. 226; Fr. Com. Pl. 2, 648; Alexis 3, 436; Pl. Leg. 815, c: *φάγω, ἐσθίω* 1.
φάει Imper. Aor. Od. ξ, 502 (192a): *φάω* 2.
φαινομένη Fem. Part. Praes. H. 4, 618: *φαίρω* 3.
φαίρω Praes. intrans. poet. Od. μ, 385: *φαίρω* 3.
φάθ' Imper. Praes. Ar. Vesp. 539; Theocr. 19 (24), 41: *φημί* 4.
φάθι Imper. nach der Lehre der Alten *φαθί* 1; Pl. Prot. 349, c; Ar. Equ. 22; Xen. Cyr. 4, 5, 34; Antiphanes Fr. Com. 3, 21, 27: *φημί* 4.
φαίειν (< *φαίειν*) 3 Plur. Opt. Praes. Her. Pl. Phil. 63, c; Dem. 38, 18 (288): *φημί* 4.
φαίη 3 Sing. Opt. Soph. El. 548; Lys. 31, 13; Xen. Mem. 1, 1, 2; Cyr. 1, 6, 14; Dem. 23, 47: *φημί* 4.
φαίμεν (< *φαίμεν*) 1 Plur. Opt. Praes. Eur. Ion. 913: *φημί* 4.
φαίην 1 Sing. Opt. Praes. Ap. Rh. 4, 834; Pind. O. 13, 103; Xen. Vect. 5, 13; Pl. Prot. 339, c; Dem. 23, 164 (332): *φημί* 4.
φαίης 2 Sing. Opt. Praes. Pind. 1, 5, 72; Eur. Med. 568; Xen. Mem. 3, 10, 12; Hier. 6, 14: *φημί* 4.
φαίησαν (< *φαίειν*) 3 Plur. Opt. Praes. sollen Thuc. 8, 53 (288): *φημί* 4.
φαίμεν (< *φαίμεν*) 1 Plur. Opt. Praes. H. β, 81; ω, 222; Pind. N. 7, 128; Pl. Prot. 330, d; Phil. 63, c; Xen. Mem. 4, 5, 7: *φημί* 4.

h Götting Accentelehre p. 87-89, Lob. Phryn. p. 60, 172, Buttm. Ausführl. Sprachl. I. p. 563.

φαίει Imper. Praes. Od. θ, 499: *φαίω* 3.
φαίει 3 Sing. Praes. Od. τ, 74: *φαίω* 3.
φαίειν (< *φαίειν*) Inf. Praes.: *φαίω* 3.
φαίειν 2 Sing. Praes. Od. υ, 114: *φαίω* 3.
φαιίνεμεν (< *φαιίνεμεν*) Inf. Praes. Pind. P. 4, 171; παρα- Hes. Op. 732: *φαίω* 3.
φαιίνεσθε Imper. iter. H. λ, 64; Od. λ, 587; Hes. Fr. 44, 3: *φαίω* 3.
φαιίνεσθε Imper. iter. Od. υ, 191: *φαίω* 3.
φαίειν 3 Sing. Praes. Pass. Od. τ, 557: *φαίω* 3.
φαιίνεσθε 3 Sing. Praes. Pass. Od. λ, 326: *φαίω* 3.
φαιίνεσθε 3 Sing. Imperf. H. ρ, 372: *φαίω* 3.
φαιίνεσθε 3 Sing. Imper. Praes. Od. υ, 309: *φαίω* 3.
φαιίνεσθε 3 Sing. Conj. Praes. Pass. Od. ξ, 106: *φαίω* 3.
φαινομένην Opt. Praes. Med. Luc. Somn. 3, 5; -μεθ' Isoer. 18, 30; -οιστο Thuc. 7, 44; Dem. 1, 39: *φαίω* 3.
φαινοσθε 3 Plur. Praes. Pass. Od. η, 201: *φαίω* 3.
φαινοσθε 3 Plur. Imperf. Pass. Od. μ, 404: *φαίω* 3.
φαίω (< *φαίω*) Praes. H. β, 353: *φαίω* 3.
φάμεν Inf. Pind. O. 1, 35; 7, 66; P. 9, 43 (290): *φημί* 4.
φάμεν 1 Plur. Praes. Thuc. 1, 38; Xen. Cyr. 1, 1; Isoer. 8, 49: *φημί* 4.
φάμεναι (< *φάμεναι*) Inf. Praes. Theocr. 19, 10: *φημί* 4.
φάμενος Part. Aesch. Ch. 315; -ον Qu. Sm. 6, 429; -ος Pl. Ale. 142, d; -μην Pind. 1, 5, 71; Her. 2, 22; -ης Qu. Sm. 2, 623: *φημί* 4.
φάμι (< *φημί*) Praes. dor. Pind. P. 2, 116; 3, 75; 4, 102; Theocr. 2, 160: *φημί* 4.
φάν (< *ἐφάν, ἐφασαν*) 3 Plur. Praes. H. ζ, 108; Ap. Rh. 4, 1355; Pind. Fr. 58, 1: *φημί* 4.
φάρας (< *φάμεν, φάμεναι*) Inf. Her. 3, 35; Pl. Parm. 130, c: *φαίω* 3.

1 essen, fressen, (ver-) aufzehren. 2 leuchten, glänzen. 3 an's Licht bringen, anzeigen, verkündigen; Pass. leuchten, glänzen, erscheinen, sich zeigen, an den Tag kommen. 4 sagen, reden, (ver)sprechen, versichern.

φανεῖν (< φανείσαν) 3 Plur. Opt. Aor. 1 Pass. Xen. Cyr. 1, 6, 43; Isocr. 12, 99: *φαίρω* 3.
 φανείην Opt. Aor. 2 Isoer. 12, 87; -ης Soph. Ai. 70; Eur. Ale. 92; Hipp. 529; -είη Hes. Op. 678; Xen. Hell. 4, 8, 4; -ημεν Dem. 13, 2; -ησαν Xen. Hell. 6, 5, 42; vergl. *φανείμεν*, *φανείεν*: *φαίρω* 3.
 φανείμεν (< φανείμεν) 1 Plur. Opt. Aor. 2 Pass. Aesch. Pers. 786; Isoer. 8, 89; 15, 84: *φαίρω* 3.
 φανείς 2 Sing. Fut. Soph. Ai. 1362: *φαίρω* 3.
 φανείς Part. Aor. 2 Pass. Soph. Ai. 462; O. C. 974; -εῖς Aesch. Sept. 81; Eur. Or. 391; -εῖσα Hes. Op. 575; -εῖσαι Ap. Rh. 4, 1413; -εῖσι Aesch. Ag. 500: *φαίρω* 3.
 φανείσθαι Inf. Fut. Med. Aesch. Ch. 417; Pl. Crat. 425, d; Xen. Hell. 7, 3, 12: *φαίρω* 3.
 φανείρας Fut. Med. Aesch. Suppl. 55; Soph. Ant. 662; Ar. Plut. 923; Thue. 1, 22, 40; φανείσθε Xen. Cyr. 7, 1, 18; Dem. 20, 120: *φαίρω* 3.
 φανείτε 2 Plur. Fut. Soph. Ant. 325: *φαίρω* 3.
 φάνεν 3 Plur. Aor. 2 Pass. Od. σ, 68: *φαίρω* 3.
 φανεντ- Stammform des Part. Aor. 2 Pass. -τος Pind. l. 5, 83; -τα Thue. 8, 102; Soph. Ai. 627; -τα Nentr. Pl. Tim. 72, a; -τες Aesch. Ag. 116; -ων Xen. Cyr. 1, 6, 1: *φαίρω* 3.
 φανόντας (< φανοῦνας) Fut. Med. Ion. Her. 3, 35: *φαίρω* 3.
 φάντορον Aor. iter. Il. λ, 64 [143]: *φαίρω* 3.
 φανέωσι 3 Plur. Conj. [125]: *φαίρω* 3.
 φάνη 3 Sing. Aor. 2 Pass. Il. α, 477; ω, 788; Od. β, 1; γ, 404; δ, 306; ρ, 1: *φαίρω* 3.
 φανήη 3 Sing. Conj. Aor. 2 Pass. Il. τ, 375 B* [127]: *φαίρω* 3.
 φάνηθαι 2 Imper. Aor. 2 Pass. Il. σ, 198; Aesch. Pers. 666; Soph. Ai. 696; Eur. Phoen. 1747; Rhes. 370: *φαίρω* 3.
 φάνημεν 1 Plur. Aor. 2 Pass. Od. ε, 466: *φαίρω* 3.

φανῆρας Inf. Aor. 2 Pass. Aesch. Ch. 143; Soph. El. 172; Thue. 1, 91; Dem. 19, 116: *φαίρω* 3.
 φανῆσθον 3 Dual. Conj. Aor. 2 Med. Pl. Eryx. 399, e: *φαίρω* 3.
 φανῆσονται 3 Plur. Opt. Fut. Med. Isae. 6, 23: *φαίρω* 3.
 φανήσομαι (< φανοῦμαι) Fut. Med. Soph. Tr. 666; Eur. Phoen. 1005; Lys. 25, 16; Isoer. 3, 30; -εται Soph. O. C. 662; Dem. 2, 13; -μεθα Isoer. 4, 120; -εσθε Isoer. 15, 42; -ονται Isae. 5, 4; Isoer. 15, 62; -εσθαι Pl. Pol. 290, b: *φαίρω* 3.
 φανήτην 3 Dual. Aor. 2 Pass. Il. η, 7: *φαίρω* 3.
 φανήτω 3 Dual. Imper. Aor. 2 Pass. Od. υ, 101; Her. 6, 9; Soph. Ant. 1280: *φαίρω* 3.
 φανθην Aor. 1 Pass. Eur. H. F. 804; -θῆναι in απο- Dem. 19, 44; -θείσαν Isae. 4, 79; -θέντων Dem. 5, 9: *φαίρω* 3.
 φανοῦμαι Fut. Od. λ, 230; Soph. Phil. 906; Eur. Phoen. 1623; Pl. Ap. 33, a; -εῖται Aesch. Suppl. 55; Dem. 24, 61; -οῦμεθα Soph. Ant. 1195; -εῖσθε Dem. 20, 120; -οῦνται Eur. Heracl. 769: *φαίρω* 3.
 φαντασθ(ην) Aor. Pass. -θῆναι Pl. Phil. 38, d; -θείσαι 51, a: *φαντάω* 5.
 φαντασθήσομαι Fut. Pass. Pl. Symp. 211, a: *φαντάω* 5.
 φαντί (< φαντί) 3 Plur. Praes. dor. Pind. P. 1, 52; 4, 58. 287; Theoc. 4, 8; 7, 27: *φημί* 4.
 1) φανῶ Fut. Aesch. Ch. 515; Soph. O. T. 710; Ai. 1362; Xen. An. 5, 6, 4; Pl. Leg. 745, a (223): *φαίρω* 3.
 2) φανῶ Conj. Aor. 2 Pass. -ῶμεν Isoer. 6, 51; Dem. 1, 15; -ῶσιν Isoer. 5, 57: *φαίρω* 3.
 φάο 2 Sing. Imper. Praes. Med. ep. für φάσο Od. π, 168; σ, 171 [242]: *φαίρω* 3.
 φάουσα Fem. Part. Praes. Arat. 607: *φάω* 2.
 φαρκτός¹⁾ Vb. st. φαρκτός bei Sp.: *φράσσω* 6.

¹⁾ Vgl. Melncke p. 149.

5 sichtbar, offenbar machen, (vor- dar)stellen; *Pass.* sich zeigen, erscheinen. 6 aneinander drängen, vollstopfen; umzäunen, einbegen; *Med.* sich verwalten, schützen.

φάρξασθαι Inf. Aor. Med. st.
 φάρξασθαι bei Sp.: φάρξω 2.
 φάσ Part. II. α, 35; Her. 9, 70; φάν-
 τες γ, 44; ε, 126; φάσα Pind. N.
 1, 66 [329. 290, 295]; φημί 1.
 φάσαν (< φασαν, φάν) 3 Plur. Aor.
 Od. φ. 366; Ap. Rh. 1, 247; 4,
 682 [291]; φημί 1.
 φάσε Aor. Pind. N. 1, 66; φημί 1.
 φάσσε Fut. Pind. N. 7, 150; -εις
 Theoc. 15, 79; φημί 1.
 φάσθαι Inf. II. α, 187; Ap. Rh. 1,
 313; Aesch. Pers. 701 (329); φημί 1.
 φασί (< φασσι) 3 Plur. Praes. Aesch.
 Suppl. 291; Isocr. 14, 25; φημί 1.
 φάσσε 3 Sing. Imprf. iter. Hes. Th.
 209; Hym. 4, 126; 'φάσα' Eur. I.
 T. 294; φημί 1.
 φάσσει Inf. Praes. Soph. O. T. 162;
 Isocr. 8, 1; Xen. Mem. 1, 2, 52;
 Dem. 8, 35; φάσσω 4.
 φάσσω 3 Sing. Opt. Praes. Dem.
 30, 27; φάσσω 4.
 φάσσωσα Part. Praes. Thuc. 3, 70;
 Pl. Theaet. 190, α: φάσσω 4.
 φάσσω Conj. Praes. Aesch. Ch. 93;
 Isac. 10, 11; φάσσω 4.
 φάσσω Fut. Med. Pind. N. 9, 43,
 101 [293]; φημί 1.
 φασσόμεν 1 Plur. Fut. dor. Diolog.
 Stob. 43, 130; φημί 1.
 φάσω Pind. N. 7, 22 [295]; φημί 1.
 φάρ' 3 Sing. Imprf. Med.: φημί 1.
 φάτε 2 Plur. Praes. Pl. Prot. 330,
 d; Luc. Pisc. 38, 607; Eur. Cycl.
 210; Xen. Cyr. 5, 3, 12; An. 5,
 5, 19; φημί 1.
 φαιτός (< φατός, φαιτός) Vb. Hes.
 Th. 310; Sc. 144, 161; Menophil.
 bei Stob. 65, 7; φημί 1.
 φαίλον Vb. Pl. Phil. 40, b; φημί 1.
 φατός (< φατός, φαιτός) Vb. Hes.
 Th. 310; Sc. 144, 161; φημί 1.
 φαί 3 Sing. Praes. für φησίν Pind.
 P. 9, 91; Theoc. 1, 50; Ar. Ach.
 771 [293]; φημί 1.
 φαίλω Fut. Parm. 119; φαίλω 5.
 φαισ- Aor. -αιμι Soph. Al. 715;
 φαίλω 5.

φαισθ(ησ) Aor. Pass. s. u. φαι-
 τισθην.
 φάτο (< φαστο) 3 Sing. Imprf. Med.
 II. α, 185; Hym. 5, 370; 5, 74;
 Pind. P. 4, 33; I. 7, 45; Hes. Th.
 545; φημί 1.
 φάτον Dual. Pl. Euthyd. 304, c;
 φημί 1.
 1) φατός (< φατός, -είος) Vb. Pind.
 O. 6, 62; φημί 1.
 2) φατός Vb. Hesych.: φάω, φέρω
 getötet.
 φάτω 3 Sing. Imper. Pl. Leg. 902,
 b; φημί 1.
 φέβασθαι Inf. Praes. II. θ, 107;
 φέβομαι 6.
 φέβοιτο Imprf. Pass. II. λ, 121
 φέβομαι 6.
 φέβομαι 1 Sing. Conj. Praes. II. λ,
 404; φέβομαι 6.
 φεβόμεθα 1 Plur. Conj. II. ε, 232;
 Qu. Sm. 1, 419; φέβομαι 6.
 φείδο 2 Sing. Praes. Od. π, 155;
 Hes. Op. 602; Her. 8, 68; Bion.
 12 (2), 12; φείδομαι 7.
 φείδομενος Part. Praes. II. ε, 202;
 Pl. Phaed. 117, α: φείδομαι 7.
 φείσ- Aor. φείσας Eur. Med. 1057;
 φείδομαι 7.
 φείσαστο Opt. Aor. 1 Pl. Phil. 16,
 α: φείδομαι 7.
 φείσμενος Part. Aor. Med. Xen.
 Cyr. 5, 5, 18; φείδομαι 7.
 φείσασθαι Inf. Aor. Pind. N. 9,
 20; Lys. 31, 9; Menander Fr. Com.
 4, 242; φείδομαι 7.
 φείσαστο Aor. 1 II. ω, 236; Pind.
 I. 5, 33; φείδομαι 7.
 φείσασθε 2 Plur. Conj. Aor. Lys.
 30, 27; φείδομαι 7.
 φείσσω Fut. Ar. Ach. 312; -η
 Soph. Phil. 749; -εσθα Av. 369;
 -εσθε Xen. Hell. 7, 1, 21; φείδο-
 μαι 7.
 φείρ' Imprf. II. λ, 61; φέρω 8.
 φέρβει 3 Sing. Praes. Pind. O. 2,
 3; φέρβω 9.
 φέρβεται 3 Sing. Praes. Pass. Pind.
 P. 5, 145; φέρβω 9.
 1) φέρε 2 Sing. Imper. II. ν, 105;
 Lys. 12, 34; φέρω 8.

1 sagen, reden, (ver)sprechen, versichern. 2 anzeigen, angeben, be-
 zeichnen, bei sich anzeigen, wahrnehmen. 3 aneinander drängen, voll-
 stopfen; unzünnchen, einhegen; Med. sich verwalten, schützen, 4 behaupten,
 bejagen. 5 sprechen, reden, sagen, angeben. 6 fliehen. 7 (ver)schonen;
 sparen, sparsam sein. 8 tragen. 9 weiden, büten, füttern, ernähren.

2) *φέρω* 3 Sing. Imperf. II. μ. 453; *φέρω* 8.
φέρων Inf. Praes. Od. ο. 103; *φέρω* 8.
φέρεις 2 Sing. Praes. Od. φ. 362;
φέρω 8.
φέρειν Inf. Praes. II. ν. 411; *φέρω* 8.
φέρων 3 Sing. Imperf. Od. δ. 516; φ. 317; *φέρω* 8.
φέρουσιν Imperf. Iter. Od. κ. 108;
 προ- Qu. Sm. 4, 275; Theocr. 20
 (22), 183; *φέρω* 8.
φέρεις 2 Plur. Praes. II. ρ. 718;
φέρω 8.
φέρετον 2 Dual. Pl. Gorg. 524, α;
φέρω 8.
φέρετω 3 Sing. Imper. Praes. II. η.
 78; Pind. O. 11 (10), 17; *φέρω* 8.
φέρετωσαν 3 Plur. Imper. μετα-
 Dem. 21 (νόμος); δια- Luc. Tim.
 43; *φέρω* 8.
φέρη 3 Sing. Conj. Praes. II. λ. 2;
φέρω 8.
φέρησιν 3 Sing. Conj. Praes. Od.
 κ. 507; *φέρω* 8.
φέρηται 3 Sing. Conj. Praes. Med.
 Eur. Hec. 308; *φέρω* 8.
φέρεις 3 Sing. Opt. Praes. Od. ζ. 59;
φέρω 8.
φέρουσιν 3 Plur. Opt. Praes. II. ε.
 303; Her. 6, 42; Pl. Leg. 768, α;
φέρω 8.
φερείμαν Opt. Praes. Med. Aesch.
 Eum. 266; *φέρω* 8.
φέρεις 2 Sing. Opt. Praes. II. α.
 301; *φέρω* 8.
φερέμεθα 1 Plur. Praes. Med. Pl.
 Phil. 13, α; *φέρω* 8.
φέρουν 1 Plur. Praes. II. ω. 556;
φέρω 8.
φέρων 3 Plur. Imperf. II. ζ. 514; ν.
 515; ο. 405; π. 700; Od. ο. 555;
φέρω 8.
φέροντες 3 Plur. Praes. II. ο. 420;
 Pl. Rep. 586, α; *φέρω* 8.
φέροντες Plur. Part. Praes. II. ε.
 574; *φέρω* 8.
φέρουσα Fem. Part. Praes. Od. α.
 136; *φέρω* 8.
φέρουσιν 3 Plur. Praes. II. τ. 378;
φέρω 8.
φέρετε 2 Plur. Imper. Praes. II. ε.
 171; *φέρω* 8.
φερέδς Vb. Eur. Hec. 159; *φέρω* 8.
φέρω 1 Sing. Praes. II. ω. 502; *φέρω* 8.
φέρων Part. Praes. II. α. 13; *φέρω* 8.

φέρωντας 3 Plur. Conj. Praes. Med.
 Pl. Rep. 584, ε; *φέρω* 8.
φεύγε Imper. II. α. 173; Mosch. Re-
 liqu. 2, 27; Bion. 12 (2), 13; *φεύ-
 γω* 10.
φεύγεις 3 Sing. Praes. II. ο. 588;
φεύγω 10.
φεύγεις (< *φευγίμην*) Inf. Praes. II.
 φ. 580; *φεύγω* 10.
φεύγεις 2 Sing. Praes. II. θ. 94;
φεύγω 10.
φευγίμην (< *φεύγεις*) Inf. Praes. II.
 κ. 147; Theocr. 19 (24), 26; Lucert.
 Id. 9 (Theocr. 25), 74; *φεύγω* 10.
φεύγεσθον Imperf. Iter. II. φ. 256;
 Qu. Sm. 3, 54; *φεύγω* 10.
φεύγεις 2 Plur. Praes. Od. ζ. 199;
φεύγω 10.
φεύγεις 2 Plur. Imper. Praes. II.
 π. 422; *φεύγω* 10.
φεύγον Imperf. Od. γ. 166; *φεύγω* 10.
φεύγοντα Acc. Part. Praes. II. ζ.
 36; ο. 342; ν. 402; *φεύγω* 10.
φεύγοντας Acc. Plur. Part. Praes.
 II. ζ. 82; *φεύγω* 10.
φεύγοντες Plur. Part. Praes. II. θ.
 344; *φεύγω* 10.
φεύγοντι Dat. Part. Praes. II. θ. 95;
φεύγω 10.
φευγόντων Gen. Part. Praes. II. ε.
 532; *φεύγω* 10.
φεύγων Part. Praes. II. ν. 190; *φεύ-
 γω* 10.
φενκτίος Vb. Eur. Hel. 860; Xen.
 Mem. 2, 6, 4; προο- Dem. 37, 38;
φεύγω 10.
φενκτός Vb. Soph. Ai. 222; *φεύ-
 γω* 10.
φενέασθαι Inf. Aor. Ap. Rh. 2,
 172; *φεύγω* 10.
φενέεισθαι (< *φενέεσθαι*) Inf. Fut.
 Med. Eur. Bacch. 798; *φεύγω* 10.
φενέεσθ' 2 Plur. Fut. Med. II. λ.
 589; *φεύγω* 10.
φενέεσθαι (< *φενέεισθαι*) Inf. Fut.
 Med. II. φ. 93; *φεύγω* 10.
φενέεσθαι (< *φενέεισθαι*) Fut. Med.
 II. σ. 307; Ap. Rh. 3, 1080; Eur.
 Bacch. 1363; -εσθαι Aesch. Suppl.
 456; Eur. Med. 1300; -εσθαι Pl.
 Thaeet. 181, α; -εσθ' Eur. Or. 1594;
 -εσθαι Pl. Thaeet. 168, α; *φεύγω* 10.
φενέομαι (< *φενέομαι*) Fut. Med.
 Eur. Med. 604; Ar. Ach. 203; -εσθαι
 Plut. 496; Pl. Leg. 635, b; -οίμαιθα

- Eur. Bacch. 659; Med. 341, 346; *φύγω* 1.
- φῆ 3 Sing. Imprf. ion. u. ep. st. *ἔφῃ* Od. φ. 142; Hes. Th. 550; Dem. 22, 23, 33; *φῆμι* 2.
- φῆ 3 Sing. Praes. enclit. = *φῆσι* Anacr. bei Apollon. Synt. p. 238; Schol. B. L. II. ε, 256; Göttling. Accentlehre S. 96 u. 392; *φῆμι* 2.
- φῆ 3 Sing. Conj. Praes. Od. τ. 122; Pl. Phaed. 83, d; Xen. Mem. 1, 2, 15; Dem. 39, 35; *φῆμι* 2.
- φῆη 3 Sing. Conj. Od. λ. 128; φ. 275 [236. 290]; *φῆμι* 2.
- φῆμ' 1 Sing. Aesch. Ag. 1615; *φῆμι* 2.
- φῆμι (< *φῆμι*) 1 Sing. Praes. Pl. Rep. 338, c; *φῆμι* 2.
- φῆμιξ- Aor.-*ωσι* Hes. Op. 762; Dem. 19, 243; *φῆμιξ* 3.
- φῆμιξ(αμην) s. *ἰφῆμιξάμην*.
- φῆμιξο- s. *ἰφῆμιξοα*.
- φῆμιξ(αμην) s. *ἰφῆμιξάμην*.
- φῆν (< *ἔφην*) 1 Sing. Imprf. II. ο, 326; Od. β. 174 [291]; *φῆμι* 2.
- φῆναμ(ην) Aor. Med. -*αοθα* Soph. Phil. 944; -*άμενον* ἀπο- Isocr. 12, 25; *φάινω* 4.
- φῆνω 1 Sing. Conj. Aor. ἀνα- Eur. Ion. 860; ἀναφαίνω 4.
- φῆσ- Aor. -*αισι* Dem. 18, 293; -*αυτε* 24, 51; -*ειν* Aesch. Prom. 503; Isocr. 7, 2; 1, 21; Dem. 38, 25; -*ειαν* Isocr. 15, 46; *φῆσας* Pl. Dem. 382, c; *φῆμι* 2.
- φῆς (< *ῆσθα*) 2 Sing. Praes. Pl. Prot. 309, c; *φῆμι* 2.
- φῆς 2 Sing. Conj. Aesch. Pers. 439; Eum. 892; Soph. Tr. 349; Dem. 20, 129; 24, 189; *φῆμι* 2.
- φῆσες 2 Sing. Conj. Sim. Fr. 2; Pl. Prot. 349, c; vgl. *φῆσω* 2; *φῆμι* 2.
- 1) *φῆσθα* (< *φῆς*) 2 Sing. Praes. Od. ε. 149; 4, 34 [290]; *φῆμι* 2.
- 2) *φῆσθα* (< *ἔφεςθα*, *ἔφης*) 2 Sing. Imprf. II. φ. 186 [291]; *φῆμι* 2.
- φῆσι(ν) (< *φῆσι*) 3 Sing. Praes. II. α, 321; ε, 119; ε. 366; *φῆμι* 2.
- 1) *φῆσω* Fut. -*ομεν* Eur. Alc. 238; Pl. Theaet. 195; Eur. Hel. 1065; I. T. 1033; Dem. 20, 56; 54, 35; -*ετε* Dem. 9, 17; -*ουσι* Eur. Hipp. 980; *φῆμι* 2.
- 2) *φῆσω* Conj. vgl. *φῆσες* -*ομεν* Pl. Rep. 479, b; Isocr. 1, 49; -*ουσι* Dem. 56, 49; *φῆμι* 2.
- φθαιη 3 Sing. Opt. Aor. 2 II. ε, 815; Ap. Rh. 1, 1189; 4, 1766; *φθάνω* 5.
- φθαίης 2 Sing. Opt. Aor. 2 Ar. Av. 1018; *φθάνω* 5.
- φθαίησι (< *φθαίη*) 3 Sing. Opt. παρα- II. κ, 346 [73]; *φθάνω* 5.
- φθάμενος Part. Med. II. ε, 119; ε, 357; φ. 576; Hes. Op. 568; ὑπο- Qu. Sm. 1, 729; 7, 178; *φθάνω* 5.
- φθάν 3 Plur. Aor. 2 st. *ἔφθοσαν* II. λ, 51; *φθάνω* 5.
- φθαρη(ην) Aor. Pass. -*ῶμεν* δια- Thuc. 3, 56; *φθαρήναι* Soph. O. T. 1502; δια- Thuc. 6, 18; Isocr. 6, 40; Dem. 18, 247; *φθαρείς* Soph. Phil. 506; -*έντες* Aesch. Pers. 451; -*τας* Thuc. 8, 73 (245); *φθείρω* 6.
- φθαρίσμαι Fut. 2 Her. 8, 168; 9, 42; *φθείρω* 6.
- φθαρήσομαι Fut. Med. Hippocr. 1, 598; -*ετας* in ἀπο- H. F. 1290; δια- in -*εσθας* Thuc. 8, 75; -*ορται* Isocr. 4, 124; *φθείρω* 6.
- φθάς Part. Aor. 2 Her. 3, 71; παρα- Qu. Sm. 13, 447; *φθάσας* Thuc. 3, 82; Dem. 15, 8; 21, 141; *φθάνωντος* Aesch. Pers. 752; -*αντες* Thuc. 4, 127; *φθάνω* 5.
- 1) *φθάσω* Fut. Xen. Cyr. 5, 4, 38; 7, 1, 19; *φθάνω* 5.
- 2) *φθάσω* Conj. Aor. -*ομεν* *φθάσω* Dem. 6, 19; 8, 15; Eur. Phoen. 975; -*ουσι* Thuc. 3, 69, 83; *φθάνω* 5.
- φθίγγω 2 Sing. Imprf. II. κ, 67; *φθίγγομαι* 7.
- φθίγγωμεθα 1 Plur. Conj. Praes. Od. κ, 228; *φθίγγομαι* 7.
- φθεγγέως Vb. Plut. M. 1017; *φθίγγομαι* 7.
- φθειγξ(αμην) Aor. Med. -*ηται* Her. 3, 84; -*ώμεθα* Ar. Ran. 212; -*ωρται* Pl. Rep. 505, c; *φθίγγομαι* 7.
- φθίγξαι Inf. Aor. Pind. N. 5, 52; Eur. Hipp. 300; *φθίγγομαι* 7.
- φθερξαίμην Opt. Aor. Med. -*αυτο* Eur. Or. 1336; Dem. 21, 79; *φθίγγομαι* 7.

1 (ent)sprechen. 2 sagen, reden, (ver)sprechen, versichern. 3 aussprechen, durch's Gerücht verbreiten. 4 an's Licht bringen, anzeigen, verkündigen; Pass. leuchten, glänzen, erscheinen, sich zeigen, kommen. 5 zukommen, zuvorthun. 6 verderben, entkräften, verwüsten; vernichten, tödten.

φθιγγαμένη Fem. Part. Aor. 1 ll. ω, 170; φθιγγομαι 7.
 φθιγγάμενος Part. Aor. 1 Med. ll. π, 139; λ, 603; Isoer. 10, 13; 11, 48; φθιγγομαι 7.
 φθίγγασθαι Inf. Aor. Pl. Phaed. 93, a; Isoer. 15, 192; Dem. 21, 95; φθιγγομαι 7.
 φθίγγασθαι Imper. Aor. Eur. I. T. 1073; φθιγγομαι 7.
 φθίγγατο 3 Sing. Aor. 1 Med. ll. φ, 213; φθιγγομαι 7.
 φθίγγομαι Fut. Med. ll. φ, 341; Pind. O. 1, 36; Theocr. 17, 138; -ται Dem. 19, 217; -όμεθα Pl. Soph. 227, d; φθιγγομαι 7.
 φθιγγ- Aor. -ειν δια- Thuc. 3, 74; -ιαν Isoer. 15, 252; φθίγγας in ἀπο- Aesch. Ch. 258; φθίγγασα Thuc. 1, 23; φθίγγω 6.
 φθίγγω (< φθιγγώ) Fut. ep. δια- φθίγγω ll. π, 625; διαφθίγγω 6.
 φθιγγώ (< φθίγγω) Fut. ἀπο- Eur. Suppl. 1106; δια- Med. 1055; (ἀπο-, δια-)φθίγγω 6.
 φθίμμεν 1 Plur. Conj. Aor. 2 ll. ψ, 805; φθάνω 5.
 φθίμμεν 3 Plur. Conj. Aor. 2 Od. π, 383; ω, 437; φθάνω 5.
 φθῆ 3 Sing. Aor. 2 Od. χ, 91; φθάνω 5.
 φθῆ (< φθῆν) 3 Sing. Conj. Aor. 2 Eur. Andr. 990; Or. 1220; Pl. Euthyd. 275, b; φθάνω 5.
 φθῆν (< φθῆν) 3 Sing. Conj. Aor. 2 ll. π, 861; φθάνω 5.
 φθῆναι Inf. Aor. 2 Thuc. 3, 89; Isoer. 3, 22; προ- Eur. Phoen. 1385; φθάνω 5.
 φθῆς 2 Sing. Aor. Pl. Pol. 266, b; φθάνω 5.
 φθῆσομαι Fut. Med. ll. ψ, 444; -οσθα Thuc. 5, 10; -ορται 7, 15; 8, 12; Isoer. 4, 79 (381); φθάνω 5.
 φθίεται 3 Sing. Conj. für φθίγται ll. υ, 173; φθίω, φθίρω 8.
 φθίγς 2 Sing. Conj. Praes. Od. β, 365; φθίω, φθίρω 8.
 φθίμμενος Part. Aor. 2 sync. ll. θ, 359; Hym. 5, 482; Aesch. Ch. 364; -μνον ll. π, 581; Pind. 10, 59; -οσο Od. λ, 358; -ον Eur. Alc. 899; -ον Hec. 137; -ην Alc. 80; -ης

278; -μνους Xen. Cyr. 8, 7, 18; φθίω, φθίρω 8.
 φθίμην 1 Sing. Aor. 2 sync. Med. Od. α, 51; φθίω, φθίρω 8.
 φθιμήσαντες Part. Aor. Luc. Paras. 57; κατα- Pl. M. 117; καταφθίρω 8.
 φθινύδεσσι Imperf. iter. ll. α, 491; Qu. Sm. 7, 231; φθινύθω 8.
 φθινύθω Imperf. ll. ρ, 364; φθινύθω 8.
 φθινύθω Praes. Od. α, 204; -σι Qu. Sm. 11, 277; -οσιν Od. α, 250; π, 127; -οσας Ap. Rh. 4, 900; φθινύθω 8.
 φθιόμεσθα 1 Plur. Conj. Aor. 2 für φθιόμεσθα ll. ξ, 87; φθίω, φθίρω 8.
 φθισ- Aor. -η Qu. Sm. 3, 454; -ωμεν Od. π, 369; -ον Soph. O. T. 202; -σι in ἀπο- Hes. Op. 661; κατα- Qu. Sm. 3, 482; φθίω, φθίρω 8.
 φθίσαι Inf. Aor. Od. δ, 741; π, 428; φθίσαι mit kurzem ι, ἀπο- Soph. Tr. 709; 1045; φθίω, φθίρω 8.
 φθίσαν 3 Plur. Aor. 2 Od. υ, 67; φθίω, φθίρω 8.
 φθίσας Part. Aor. Aesch. Enm. 172; Soph. Tr. 1043; κατα- Aesch. Eum. 727; φθίω, φθίρω 8.
 φθίσασθαι Inf. Aor. Med. ἀπο- Qu. Sm. 14, 545; φθίω, φθίρω 8.
 φθίσσαν 3 Plur. Opt. Aor. 1 Ap. Rh. 4, 1292; φθίω, φθίρω 8.
 φθίσσθαι Inf. Fut. Med. ll. τ, 329; ω, 86; Od. γ, 384; vgl. φθίσσομαι; φθίω, φθίρω 8.
 φθίσθαι Inf. Aor. 2 sync. Pass. ll. ι, 246; γ, 667; Od. ξ, 117; ο, 354 [150]; φθίω, φθίρω 8.
 φθίσθω 3 Sing. Imper. Aor. 2 Med. Ap. Rh. 3, 778; ἀπο- ll. θ, 429; (ἀπο)φθίω, φθίρω 8.
 φθίσσομαι Fut. Med. -όμεθα Qu. Sm. 10, 36; -ορται ll. λ, 821; φθίω, φθίρω 8.
 φθίσω Fut. -σι ll. χ, 61; -ειν π, 461; ἀποφθίσουσιν Soph. Ai. 1027; (ἀπο)φθίω 8.
 φθίτω (< φθίτω Eur. Alc. 422) 3 Sing. Opt. Aor. 2 sync. Pass. Od. λ, 330 (> φθίττ-); φθίω, φθίρω 8.
 φθιτός Vb. Aesch. Pers. 523; ἄφθιτος ll. β, 186; φθίω, φθίρω 8.
 φθονέεις 2 Sing. Praes. Od. α, 346; -σι lles. Op. 26; -ίως ll. δ, 55;

7 schreien, brüllen; (er)löhnen, (er)klingen. 8 hinschwinden, verzehrt werden, nmkommen, sterben; trans. aufreiben, verzehren, verderben. 9 beneiden, missgönnen, vorenthalten, wehren.

- λοῖμα Od. 1, 381; τ, 348; -οῦ Dem. 42, 22: φθορίω 1.
 φθονεσ- (< φθονη-) Aor. vgl. ἐφθονησα: φθορίω 1.
 φθονηθ(ην) Aor. Pass. -θείη Eur. El. 30: φθορίω 1.
 φθονηθήσομαι (< φθονήσομαι) Fut. Pass. Xen. Hier. 11, 15: φθορίω 1.
 φθονη- (< φθονεσ-) Aor. -ης Aesch. Prom. 584; Pl. Prot. 320, c; -ωσιν Isocr. 15, 142; -ει Isocr. 19, 23, 45: φθορίω 1.
 φθονήσομαι (< φθονηθήσομαι) Fut. Med. [Dem.] 47, 70: φθορίω 1.
 φθονήσω Pl. Prot. 320, c; Isocr. 15, 62: φθορίω 1.
 φίλας Imper. II. x, 250: φίλωμαι, φίλω 2.
 φίλαστο Aor. Med. Ap. Rh. 3, 1002: φίλωμαι, φίλω 2.
 φίλαμενος Part. Aor. 1 Med. Anth. Ap. 311: φίλωμαι, φίλω 2.
 φίλάσας Part. Aor. Pind. N. 7, 29 (▷ jetzt φίλησας): φίλω 2.
 φίλασε Aor. dor. Pind. P. 2, 30; 9, 34 (▷ jetzt φίλησας): φίλω 2.
 φίλατο 3 Sing. Aor. 1 Med. II. v, 304: φίλωμαι, φίλω 2.
 φίλες 3 Sing. Praes. Her. 3, 82: φίλω 2.
 φίλεισιν Inf. Theocr. 23 (29), 4 [170]: φίλω 2.
 φίλεισας Imperf. iter. II. γ, 388; ζ, 14, 15; Od. α, 264; Anth. 5, 285: φίλω 3.
 φίλησεν 3 Sing. Conj. Od. α, 70: φίλω 2.
 φίλειμι (< φίλειμι) Praes. būot. st. φίλω: φίλω 2.
 φίλεις Part. als dorisch erwähnt in El. M. p. 20, 30: φίλω 2.
 φίλειμι Praes. acol. st. φίλω aus Heracl. angeführt von Eust. p. 1408, 1; bezw. v. Ahr. de Dial. acol. p. 60, 51.
 φίλεόντων 3 Plur. Imper. att. für φίλειτωσαν Od. ω, 185: φίλω 2.
 φίλεῖν Praes. dor. Theocr. 5, 60; -ούρας [180]: φίλω 2.
 φίληθ(ην) Aor. Pass. Eur. Hec. 100; Theocr. 12, 15: φίλω 2.
 φίλημ(α) Praes. Sappho Fr. Athen. 15, 687, a (▷ φίλειμι): φίλω 2.
- φιλήμενας Inf. st. φίληται nach East. 1269 II. γ, 269: φίλω 2.
 φιλήω- Aor. -αμ' Eur. Cycl. 561: φίλω 2.
 φίλησα Aor. II. γ, 267: φίλω 2.
 φίλησας 2 Sing. Fut. Med. Od. α, 251: φίλω 2.
 φιλήσειν Inf. Fut. Od. δ, 171: φίλω 2.
 φιληοθα 2 Sing. Praes. acol. Sapph. 25 (89); -μοθα (Ahrens, Bergk): φίλω 2.
 φιλήσομαι Fut. Med. pass. Od. α, 123; α, 251; Antiph. 1, 19: φίλω 2.
 φιλήσω Fut. Soph. O. C. 1131: φίλω 2.
 φιλοίη 3 Sing. Opt. Praes. [188]: φίλω 2.
 φιλοφρονήσθ(ην) Aor. Pass. neben -οάμην schwankend zwischen med. u. pass. Bed. (385): φιλοφρονέω 3.
 φιλοτιμήθ(ην) Aor. Pass. bei Sp. wie Herod. 1, 13: φιλοτιμέω 13.
 φιλοτιμήσομαι Fut. Pl. Phaedr. 234, a: φιλοτιμέω 13.
 φιλοφρονησα(μην) Aor. Med. neben -αμην schwankend zwischen med. u. pass. Bedeut. (385): φιλοφρονέω 3.
 φιλοφρονήσομαι Fut. Med. Luc. Tim. 48: φιλοφρονέω 3.
 φίλωντας 3 Plur. Conj. Aor. 2 Med. Hom. Hym. in Cer. 117; Hes. Th. 97: φίλωμαι, φίλω 2.
 φεινυ- Aor. -ας Soph. Ai. 1296; Tr. 311; Eur. Alc. 1137; -ύας Aesch. Prom. 233; Pl. Crit. 579, d: φεινύω 4.
 φεινέοιτο 3 Sing. Opt. Aor. 1 Med. Ap. Rh. 4, 805: φεινύω 4.
 φεινέοιτο 3 Sing. Aor. 1 Med. Hes. Th. 986: φεινύω 4.
 φεινύσομαι Fut. Med. -σαι Mosch. 2, 160: φεινύω 4.
 φεινύσω Fut. Eur. Alc. 294: φεινύω 4.
 φιλάσαν 3 Plur. Aor. Pind. N. 10, 65: φίλω 5.
 φιλασθ(ην) Aor. Pass. -Θῆ Hippocr. 2, 123, 187; -ῆται 3, 208, 358; -θείς 3, 359, 297, 661: φίλω 5.
 φιλέω Fut. Hippocr. 3, 358: φίλω 5.
 φλάται 3 Sing. Hippocr. 2, 657; 3, 131: φίλω 5.

1 beneiden, missgönnen, vorurtheilen, wehren. 2 lieben, guthiessen, billigen. 3 freundlich, liebevoll begegnen. 4 säen, pflanzen, zeugen. 5 quetschen, zerdrücken, zerschmettern, zermalmen. 6 brennen, trans.

φλεγ(ην) Aor. 2 Pass. -εισα in δια-
Luc. De Dipsad. 2; -ειγ Anach.
26; Anth. 12, 178; φλέγω 6.
φλεγασθαι 3 Plur. Opt. ion. für
φλεγεσθαι Il. v. 197; φλεγθω 6.
φλεγασθον Dual. Soph. O. C. 1695;
φλέγω 6.
φλέγεται 3 Sing. Praes. Med. Pind.
N. 10, 2; φλέγω 6.
φλεγοός Vb. φλεγοός Eur. Hel.
1334; φλέγω 6.
φλέγ- Aor. -ον Aesch. Prom. 582;
καταφλέγω Ap. Rh. 4, 392; επι-
Thuc. 2, 77; φλέγω 6.
φλέγω Fut. Anth. 5, 1579; φλέγω
Ap. Rh. 3, 582; επι- Incert. Id. 8
(Mosc. 4), 109; φλέγω 6.
φλέγθ(ην) Aor. 1 Pass. -θειγ Hom.
Epigr. 14, 23; καταφλεγεσθαι Thuc.
4, 133; (κατα)φλέγω 6.
φλέβεται 3 Sing. Praes. Pass. Theocr.
15, 16; φλέβω 7.
φλεβόμενος Part. Pass. Hippocr. 2,
119; φλέβω 7.
φλέβεται 3 Sing. Fut. Od. p. 221
(> jetzt φέβεται); φλέβω 7.
φλεβή Aor. Pass. ex- Hippocr. 2,
113; φλέβω 7.
φλεβίω Inf. Aor. ex- Ap. Rh. 1, 275;
φλεβίω 8.
φλεβίω Part. Hippocr. 3, 302;
φλέω 5.
φλέω Conj. Ar. Plut. 784; φλέω 5.
φλέω 2 Sing. Praes. st. φέβω
Her. 1, 39; φέβω 9.
φλεβίσκον Impf. iter. Hes. Sc. 142;
φέβω 9.
φλεβίσθω 3 Sing. Imper. Qu. h.
conscr. s. 38; φέβω 9.
φέβω Imper. st. φέβω Her. 1, 39;
7, 52; φέβω 9.
φλεβόμενος Part. Praes. Il. θ, 149;
φέβω 9.
φλεβόντο Impf. Il. ζ, 41; π, 304;
φ, 4; φέβω 9.
φλεβόντων Imper. st. φεβίσκων
Her. 7, 235; φέβω 9.
φλεβήθ(ην) Aor. Pass. -θῆς Eur.
Andr. 994; Menander Fr. Com. 4,
272; -θῆναι Pl. Leg. 835, d; -θέν-
τες Xen. Hell. 7, 3, 5; -θέντα Pl.

Ap. 32, c; -θείσας Thuc. 6, 21;
φέβω 9.
φλεβήθων 3 Plur. Aor. 1 Pass. Il. π,
163; φέβω 9.
φλεβήσασθαι (< φεβήσασθαι) Fut.
Pass. (374); φέβω 9.
φέβω (< φεβήσων) Aor. Il. v, 187;
φέβω 9.
φλεβήσασθαι Fut. Med. Luc. Philops.
29; Pl. Ap. 29, b (> φεβήσασθαι)
(374); φέβω 9.
φλεβήτων Vb. Pl. Rep. 452, b;
φέβω 9.
φλεβήσας Praes. Med. Soph. Al.
229; Eur. Hecel. 766; φέβω 9.
φλεβίω Fut. Her. 8, 77; φεβίω,
φλεβίσκω 10.
φλεβίσκων 3 Sing. Praes. Med.
Bion. 1, 24; φεβίω, -ίσκω 10.
φλεβίθ(ην) Aor. Pass. Ap. Rh. 3, 725;
-θων Qu. Sm 9, 119; φεβίω 10.
φλεβίσκον Impf. iter. bei Athen.
12, 526; φεβίω 11.
φλεβίω (< φεβίω, φεβίσκω)
3 Plur. Praes. [199]; φεβίω 11.
φλεβήσ Inf. Praes. Hippocr.: φε-
βίω 11.
φλεβήσθων 3 Dual. Praes. st. φε-
βίω Il. π, 266 [193]; φεβίω 11.
φλεβίσκων (< φεβίσκων) 3 Plur.
Praes. Od. β, 182; Pl. Prot. 314, d;
φεβίω 11.
φλεβίσκων (< φέβων) Impf. iter. Il.
β, 770; Qu. Sm. 4, 281; 9, 293;
14, 294; φέβω 12.
φλεβίω 3 Sing. Conj. Praes. Od. s,
10; φέβω 12.
φέβων (< φεβίσκων) Impf. Od. γ,
448; φέβω 12.
φλεβόντο Impf. Ap. Rh. 4, 477;
φέβω 12.
φέβω (< φεβίω) Fut. sp. V. T.
Prov. 16, 23; N. T. 1 Cor. 15, 49;
Schol. A. B. Il. p. 207; φέβω 12.
φλεβήθ(ην) Aor. Pass. -θῆ in δια-
Ar. Av. 355; -θῆναι φέβω 12.
φλεβήσθαι (< φέβων, φεβήσθαι)
Inf. Il. o, 310; φέβω 12.
φλεβήσθαι (< φέβων, φεβήσθαι) Inf.
Il. β, 107; 7, 149; φέβω 12.

anzünden, verbrennen. 7 drücken, pressen, (be)drängen. 8 übersprudeln,
süthen, aufwallen. 9 scheuchen, in Schrecken setzen. 10 röthen, roth
werden, erröthen. 11 (hin u. her, herum)gehen, umherrasen, schwärmen.
12 fortwährend, gew. tragen, von Kleidern, Med. zu sich nehmen, essen.
13 Ehrliche, Ehrgeiz haben.

φορέσμαι Fut. Med. Plul. Mor. p. 398, d: φορέω 1.
 φορέω (< φορέω) Fut. Xen. de Vect. 4, 32: φορέω 1.
 φορέτης Vb. Aesch. Prom. 979: φορέω 1.
 φορέω 3 Sing. Opt. Praes. st. φορέω Od. ε, 320: φορέω 1.
 φορέντο (< φορέντο Qu. Sm. 2, 356) Imperf. Od. χ, 21: φορέω 2.
 φορέσμαι Fut. Med. N. T. 2 Cor. 11, 10; ἐμ- Galen. De Meth. Med. 5, 3, 314: φορέω 3.
 φορέντας 2 Sing. Praes. Med. ἀπο- Soph. Ant. 241: φορέντας 3.
 φορέντας 3 Sing. Praes. Med. Plut. Cacs. 24: φορέντας 3.
 φορέντας 2 Plur. Praes. Anth. 7, 391: φορέντας 3.
 φορέτας 2 Sing. Praes. Med. Il. α, 554: φορέτας 4.
 φορέτω (< φορέτω) Imperf. Il. ε, 3, 470; π, 446; ρ, 144: φορέτω 4.
 φορέτωτο Imperf. Iter. Hym. Ap. 168: φορέτω 4.
 φορέτω (< φορέτω) Imperf. Il. ε, 251: φορέτω 4.
 φορέτωτας Praes. Med. ἀμειβω Od. γ, 129; λ, 510; ὅρας Il. β, 14; Od. β, 367; ἀμειβω π, 199; ὅρας β, 168: φορέτω 4.
 φορέτω Aor. φορέτω Pind. I. 1, 66; ὅρας in ἐμ- Xen. Hell. 1, 1, 7; φορέτωτας in ἐμ- Thuc. 7, 34: φορέτω 3.
 φορέτω(ην) Aor. Med. Il. α, 566; ὅρας in ἐμ- Luc. Tim. 19; ὅρας in ἀπο- Thuc. 8, 104; φορέτωτας ὅς Hom. Batr. 166; Luc. Nigr. 19, 57: φορέτω 3.
 φορέτω Aor. αἰμα Soph. Phil. 551; Ar. Av. 1544; ὅρας Soph. Phil. 1222; Eur. I. T. 505; Ar. Av. 121; ὅρας Soph. O. C. 1657; ὅρας Aesch. Pers. 333; Soph. El. 1346; Eur. Cycl. 102; φορέτω Pind. O. 2, 100; Soph. Ant. 1060; O. C. 35; Al. 1265; Hor. 5, 66; φορέτω Soph. El. 1102; Thuc. 6, 58; Pl. Enthyd. 10, α: φορέτω 4.
 φορέτω 2 Dual. Aor. Hes. Th. 892: φορέτω 4.

φορέσθαι (< φορέσθαι) Inf. Aor. Med. Her. 1, 45; 5, 9: φορέτω 4.
 φορέτω (< φορέτω) 3 Sing. Aor. Med. Il. α, 339: φορέτω 4.
 φορέτω Aor. Aesch. Ag. 231: φορέτω 4.
 φορέτω(ην) Aor. Pass. -θείς Her. 7, 46: φορέτω 4.
 φορέτω (< φορέτω) Fut. Med. Il. α, 234; Od. ε, 501: φορέτω 4.
 φορέτω Opt. Aor. Med. ἀπο- Man. Ap. 6 (3), 705; ὅρας 2 (1), 83; ἐμ- 6 (3), 18: φορέτω 4.
 φορέτω Aor. Med. ἀπο- Il. α, 671; ὅρας π, 126; Od. α, 391; Qu. Sm. 11, 143; φορέτω Od. α, 217; ὀρας Hes. Sc. 218; Th. 471; ἐμ- Ap. Rh. 3, 720: φορέτω 4.
 φορέσθαι Inf. Aor. Med. Her. 3, 57 (Orac.): φορέτω 4.
 φορέτω (< φορέτω) 3 Sing. Aor. Med. Il. φ, 126; ὀρας Od. α, 391: φορέτω 4.
 φορέτω (< φορέτω) Aor. Hes. Fr. 125: φορέτω 4.
 φορέτω (< φορέτω) Fut. Med. ἀμειβω Od. φ, 140; ὀρας in ἐμ-: φορέτω 4.
 φορέτω Vb. [Pl.] Epist. 312, d: φορέτω 4.
 φορέτω Vb. ἀπο- Aesch. Suppl. 94: φορέτω 4.
 φορέτω Fut. Aesch. Prom. 824; Eur. I. A. 113; Ion. 516; Phoen. 95; Pl. Phil. 25: φορέτω 4.
 φορέτω(ην) Aor. Pass. -θείς Il. ρ, 268; φορέτω Qu. Sm. 10, 47; φορέτω in ἀπο- Hippocr. 2, 150, 666: φορέτω 4.
 φορέτω Part. Aor. ἐμειβω- Eur. Fr. Phaeth. 2, 50: φορέτω 5.
 φορέτω Imperf. wie von φορέτω Simonid. Fr. 83 (Sch.): φορέτω 5.
 φορέτω Fut. Med. ἀπο- Dem. 8, 15: φορέτω 5.
 φορέτω Fut. Ar. Vesp. 156: φορέτω 5.
 φορέτω Aor. αἰμα Pind. I. 1, 13: φορέτω Od. ε, 446; Eur. Suppl. 31; φορέτω Nonn. 1, 19; 2, 240: φορέτω 6.
 φορέτω 2 Sing. Praes. Il. ε, 195; α, 426; Od. ε, 59; φορέτω Il.

1 fortwährend, gewöhnl. tragen, von Kleidern; Med. zu sich nehmen, essen. 2 einrühren, kneten. 3 aneinander drängen, vollstopfen; um- zulenken, einhegen; Med. sich verwahren, schützen. 4 anzeigen, angeben; heissen, befehlen; Med. wahrnehmen. 5 durchlassen. 6 rauh und nachen

θ, 553; π, 258; σ, 567; -*εσσε* v.
 343; -*έντα* ε, 554; ξ, 217: *φρονέω* 7.
φρονέσις 3 Sing. Praes. Od. ξ, 313;
 η, 74. 75: *φρονέω* 7.
φρονήθ(η) Aor. Pass. -*θείμεν* in
 κατα- Isocr. 15, 219: *φρονέω* 7.
φρονήσ- Aor. -*ήσαι* Soph. Phil.
 1098: *φρονέω* 7.
φροντισμαί Fut. Med. Eur. I. T.
 343: *φροντίζω* 12.
φροντίς Fut. att. Eur. I. T. 344;
 Tro. 1234; Xen. Mem. 2, 1, 24;
φροντίζω 12.
φρονώ 1 Sing. Praes. Soph. Ai. 1088;
φρονώ 7.
φρουρήσας Fut. Med. Eur. Ion.
 605: *φρουρός* 8.
φρουρήσω Fut. Soph. El. 1402; Eur.
 El. 695: *φρουρός* 8.
φρύγ 3 Sing. Conj. Aor. 2 Pass.
 Hippocr. 3, 214: *φρύγω* 9.
φρύξ- Aor. -ας Graun. Fr. Com. 2,
 95: *φρύγω* 9.
φρύξω (< *φρυξώ*) Fut. Her. 8, 96
 Orac.: *φρύγω* 9.
φρυξέω (< *φρυξώ*) -ας Theocr. 7, 65:
φρύγω 9.
φρυχθ(η) Aor. 1 Pass. -*θήνας* Hom.
 Epigr. 14, 4: *φρύγω* 9.
φρδ Praes. *φρδω*- Eur. Alc. 1056;
φρδ- Soph. Fr. 294: *φρδ* 5.
φδ 3 Sing. Aor. 2 *φδ*- II. ξ, 253,
 406: *φύω* 10.
φύεσσ (< *φύειν*) Inf. Fut. II. β,
 393; Ap. Rh. 4, 739: *φύω* 11.
φύειν (< *φύεσσ*) Inf. Fut. II. β,
 401; Pl. Tim. 86, c: *φύω* 11.
φύγω 3 Sing. Aor. 2 Od. α, 64; π,
 131 Γ⁺; Ap. Rh. 4, 1501: *φύγω* 11.
φύγεσας Impf. iter. Od. ε, 316;
φύγω 11.
φύγη (< *φύγῃς*) 3 Sing. Conj. Aor.
 2 II. ε, 103: *φύγω* 11.
φύγησιν (< *φύγη*) 3 Sing. Conj.
 Aor. 2 II. ε, 256: *φύγω* 11.
φύγητε 2 Plur. Conj. Aor. 2 Soph.
 Phil. 780: *φύγω* 11.
φύγῃς 3 Sing. Opt. II. ξ, 507: *φύγω* 11.
φύγοιεν Opt. Aor. 2 *φύγοι*- Xen. Hipp.
 5, 1: *φύγω* 11.
φύγοιμεν 1 Plur. Opt. Aor. 2 II. α,
 60: *φύγω* 11.

φύλαμα 1 Sing. Opt. Od. ξ, 312;
 Pl. Ap. 19, c; -*μ* Aesch. Prom. 906:
φύγω 11.
φύγον Aor. 2 Od. ξ, 170; -*ομεν* μ,
 260: *φύγω* 11.
φύγοι- Stammform des Part. Aor. 2
φύγοι; -*τι* Od. ε, 47; -*τα* π, 21:
φύγω 11.
φύγομαι Fem. Part. Aor. Xen. Hell.
 1, 6, 22; *φύγο*- Theocr. 20 (22), 27:
φύγω 11.
φύγον Part. Aor. κατα- Thuc. 5,
 60: *φύγω* 11.
φύσ 3 Sing. Impf. II. ξ, 347: *φύω* 10.
φύν Part. Men. bei Stob. 36, 12;
 Hippocr. 1, 404: *φύω* 10.
φύσθας Inf. Med. Pl. Phaedr. 251,
 b: *φύω* 10.
φύη 3 Sing. Conj. Aor. 2 Geop. 15,
 1, 2; *φύη* Xen. Hier. 7, 3: *φύω* 10.
φύη Conj. Eur. Eurypt. 5; Pl. Rep.
 415, c B⁺: *φύω* 10.
φύη Opt. nach Buttm. bei Theocr.
 15, 94 (*φύη* gewöhnl.; *φύη* Spohn
 u. Herm. N. Lpz. L.-Z. 1007 n.
 110, c. 1751: *φύω* 10.
φύσας Inf. Aor. 2 Pass. in einer
 Handschrift von Aesop. 197 ed. Fr.
 s. Valek. diatr. 262; Hippocr. 3,
 51: *φύω* 10.
φύσας (< *φύσας*) Fut. bei Sp.
 Geop. 2, 37: *φύω* 10.
φύσας 3 Sing. Conj. Med. Theocr.
 8, 71 (68): *φύω* 10.
φύλακτιον Vb. Pl. Tim. 89, ε;
φύλασσ 8.
φύλακτος Vb. Soph. O. C. 1180;
φύλασσ 8.
φύλαξ- Aor. -*εν* II. π, 686; -*η* Pl.
 Rep. 415, c; -*ομεν* Leg. 783, c;
φύλαξ Pind. P. 4, 73; -*ον* Pl.
 Symp. 201, a: *φύλασσ* 8.
φύλασιν 3 Plur. Opt. Fut. Xen.
 Cyr. 7, 5, 14: *φύλασσ* 8.
φύλασας Fut. Med. auch pass.
 Soph. El. 1012; Phil. 49, 455; Eur.
 Med. 289; Rhes. 571; Xen. Oec. 4,
 9 (37f); *φύλασσ* 8.
φύλαξ Fut. -*ας* Od. γ, 195; -*ομεν*
 Eur. Bacch. 497; I. A. 1028; Pl.
 Rep. 530, c: *φύλασσ* 8.

sein, starren, sich emporsträuben. 7 gesinnt sein, gedenken, denken, Ein-
 sicht haben, klang sein. 8 wachen, bewachen, (be-, ver-)hüten. 9 *φύγω*,
φύσσω dörren, rösten, braten. 10 (er)zeugen; *intr.* entstehen; *Pass.* entstehen
 sein, pflügen. 11 (ent)fliehen. 12 sinnen, (nach)denken, sorgen für.

φυλάσσεσθαι Inf. Hes. Op. 692;
Aesch. Suppl. 763: φυλάσσω 1.
φυλάσσεται 3 Sing. Praes. Med.
Soph. Al. 539: φυλάσσω 1.
φυλάχθ (ην) Aor. Pass. -θήναι Dem.
21, 3; Luc. Pisc. 15; -θήν Hippocr.
3, 751; -θείη in δια- Xen. Cyr. 5,
1, 2: φυλάσσω 1.
φύμεται Inf. Praes. Theocr. 20 (25);
39: φύω 2.
φύν Nentr. Aor. 2 Pl. Leg. 771, b;
φύω 2.
φύν (< φύναι) Inf. Aor. 2 Parm.
nach Buttmann antiquar. Stud. u.
Ausführl. Sprachl.: φύω 2.
φύνας (< φύναι) Inf. Aor. Aesch.
Ag. 1342; Soph. Ant. 721; Al.
1375; O. C. 1223; Her. 1, 189;
Xen. Cyr. 1, 2, 1: φύω 2.
φύντω Neutr. Plur. Part. Aor. 2 Pl.
Pol. 273, c: φύω 2.
φύντας Aec. Plur. Part. Aor. 2 Pl.
Ale. 120, c: φύω 2.
φύντας Nom. Plur. Part. Aor. 2 Xen.
Ephes. 18, 13, bei Soecilla anech
φύντας betont.
φύντε Dat. Part. Aor. 2 Pl. Leg. 172,
c: φύω 2.
φύσμενος -ν Part. Pl. Rep. 561, b;
-η, -ην, -αι, -αν, -ας, -ους, -α Pl.:
φύω 2.
φύον Nentr. Part. Pl. Phaedr. 251,
c: φύω 2.
φυνύσσης Gen. Part. Praes.: φύω 2.
φυσάθεισα (< ἐνφύθην) Part. Aor.
Pass. Pl. Theact. 147, c: φυσώω 3.
φυσασαμ (ην) Aor. 1 Med. -άμενος
Ar. Nub. 979: φύω 4.
φύσσαι Inf. Aor. Ap. Rh. 2, 39: φύ-
ω 4.
φύρω Conj. Aor. Od. σ, 21: φύρω 4.

φύρεός Verb. Heayeh.: φύρω 4.
φύς Part. Aor. 2 Soph. O. T. 1154;
Pl. Rep. 396, c: φύω 2.
φυσ- Aor. 1 -ωσαν Eur. Suppl. 546;
Luc. Deor. Cons. 10: φύω 2.
φύσαι Inf. Aor. Ar. Av. 783: φύω 2.
φύσαι Dat. Pl. Part. Aor. 2 Pl. Rep.
431, c: φύω 2.
φύσομαι (< φύσημαι) Fut. Med.
-εσθαι Aesch. Prom. 871; -εσθαι
Pl. Leg. 831, a: φύω 2.
φυσώσαν 3 Plur. Praes. Soph. Al.
1412: φύσώω blasen.
φύτενθ (ην) Aor. 1 Pass. -θίντες
Pind. P. 256; -θείσα Pl. Rep. 492,
a: φύτεύω 5.
φύτευθεν 3 Plur. Aor. 1 Pass. Pind.
P. 4, 123: φύτεύω 5.
φύτευσ- Aor. φυτεύσθ Hes. Sc. 29;
φυτεύσαι Pl. Phaedr. 248, d; φυ-
τεύσας Leg. 691, d; -αντας Soph. O.
C. 1377: φύτεύω 5.
φύτευσ(αμην) Aor. Med. -άμεν Xen.
Mem. 1, 1, 8: φύτεύω 5.
φύτεύσεσθαι Inf. Fut. Pind. P. 4,
15: φύτεύω 5.
φύτεύσω Fut. Xen. Oec. 19, 13:
φύτεύω 5.
φυτός Vb. Pind. P. 5, 42: φύω 2.
φύωσι 3 Plur. Conj. Pass. Pl. Rep.
597, c; Phaedr. 251, c: φύω 2.
φῶ 1 Sing. Conj. Aesch. Prom. 561;
Ch. 91; Eur. I. A. 643; Hel. 656;
[Dem.] Ep. 5, 4 (332): φημί 6.
φῶμεν Pl. Phil. 35, c; Rep. 274, c:
φημί 6.
φῶσι 3 Plur. Conj. Dem. 8, 23; 38,
26; Pl. Gorg. 489, c; Luc. Herm.
33, 773: φημί 6.
φῶτε 2 Plur. Conj. Luc. Sup. Trag.
212: φημί 6.

X.

χάδε (< χθαδε) 3 Sing. Aor. 2 Il.
λ, 462: χανδάνω 7.
χάδεις Inf. Aor. 2 Il. ξ, 34: χαν-
δάνω 7.
χάδεσ 2 Sing. Imper. Il. α, 440; π,
707; ρ, 13: χάζομαι 8.

χάζεσθε 2 Plur. Imper. Il. α, 426:
χάζομαι 8.
χάζετο 3 Sing. Imperf. Il. γ, 32; λ,
585; ξ, 408; ν, 165: χάζομαι 8.
χάζομαι 1 Plur. Praes. dor. Blom.
7 (5c), 11: χάζω 8.

1 wachen, bewachen, (be-, ver)hüten. 2 (er)zeugen; *intr.* entstehen; *Pass.* entstehen, sein, pflegen. 3 einrühren, kneten; *Med.* (für) sich einrühren, kneten. 4 rühren, kneten, *gew.* besudeln. 5 (an)pflanzen; *Med.* (er)zeu-
gen. 6 sagen, reden, (ver)sprechen, versichern. 7 (in sich) fassen, be-

- χάζοντο 3 Plur. Imprf. II. ε, 702; 1, 504; χάζομαι 8.
 χαζώνομαι 1 Plur. Conj. Praes. II. ε, 34; χάζομαι 8.
 1) χάζει (< ἔχάζει) Imprf. II. ε, 277
 Γ^α: χάζει 9.
 2) χάζει Imper. sei gegrüßt II. ε, 462; χάζει 9.
 χάζεσθαι Imprf. Iter. II. ε, 259; Od. μ, 380; χάζει 9.
 χάζεσθαι Fut. -εις Pl. Phil. 21, ε; -εις Ar. Plut. 60; -ερον Equ. 235; -ειν II. ε, 360; Andoc. 1, 101; χάζει 9.
 χάζεσθαι Imper. st. χάζεσθαι Eur. H. F. 575; χάζει 9.
 χάζω- Aor. -ως Pl. Rep. 329, ε; -ον Men. 86, ε; χάζω 10.
 χάζω Fut. Suid.: χάζω 10.
 χάζεσθαι Praes. Pass. Pl. Rep. 337, α; Xen. Cyr.: χάζεσθαι 11.
 χάζεσθαι Aor. 1 Pass. -ης Xen. Cyr. 3, 1, 38; χάζεσθαι 11.
 χάζεσθαι Fut. -ομεν Pl. Rep. 383, ε; Pl. Rep. 480; χάζεσθαι 11.
 χάζεσθαι Inf. Aor. II. σ, 108; χάζεσθαι 11.
 χάζεσθαι 3 Sing. Conj. Aor. II. π, 386; σ, 193; χάζεσθαι 11.
 χάζεσθαι Aor. χάζεσθαι Ap. Rh. 4, 1504; Qu. Sm. 14, 60; χάζεσθαι 12.
 χάζεσθαι Inf. Aor. 2 Soph. Ai. 1227; Ar. Vesp. 342; χάζεσθαι, χάζεσθαι 13.
 χάζεσθαι Fut. Med. -ει- Ar. Lys. 271; Equ. 1313 (381); χάζεσθαι 13.
 χάζεσθαι Part. Aor. II. π, 350; Od. μ, 350; χάζεσθαι, χάζεσθαι 13.
 χάζεσθαι Aor. -η Nonn. 5, 227; -ας 1, 6; χάζεσθαι 14.
 χάζεσθαι Inf. Praes. Hes. Op. 571; χάζεσθαι 14.
 χάζεσθαι Praes. Pass. Aesch. Pers. 683; χάζεσθαι 14.
 χάζεσθαι 3 Sing. Opt. Aor. Pass. II. ζ, 481; χάζεσθαι 9.
 χάζεσθαι Fem. Part. Aor. 2 Pass. Eur. I. A. 1525; Ar. Nub. 274; χάζεσθαι 9.
 χάζεσθαι Part. Aor. 2 Pass. II. ε, 541; χάζεσθαι 9.
 χάζεσθαι (< ἔχάζεσθαι) Aor. nach Analogie der Verba auf -αι (280) II. ε, 682; ν, 609; -εσθαι ε, 541; -εσθαι Pind. I. 5, 10; -εσθαι Eur. I. A. 1525; χάζεσθαι 9.
 χάζεσθαι Inf. Aor. 2 Pass. Simonid. 82; χάζεσθαι 9.
 χάζεσθαι Fut. Med. Luc. Philop. 24; συγ- Polyb. 30, 10; Schol. B. L. zu II. α, 254; V. T. Ilab. 1, 15; 3, 17; N. T. Ioann. 16, 22; χάζεσθαι 9.
 χάζεσθαι Fut. Gregor. Cor. 262; χάζεσθαι 9.
 χάζεσθαι Fut. Med. Ar. Thesm. 756; Pl. Prot. 360, ε; -εσθαι Pl. Euthyd. 275, ε; -εσθαι Thuc. 3, 40; -εσθαι Dem. 9, 64; χάζεσθαι 15.
 χάζεσθαι Aor. Med. -σας Pl. Prot. 335, d; -εσθαι Euthyd. 274, d; -εσθαι Isocr. 10, 30; -εσθαι Menex. 236, d; -εσθαι Xen. Cyr. 3, 1, 29; -εσθαι Dem. 19, 48; χάζεσθαι 9.
 χάζεσθαι Vb. Pl. Phaedr. 227, ε; χάζεσθαι 15.
 χάζεσθαι Vb. Soph. El. 1457; Pl. Prot. 338; χάζεσθαι 9.
 χάζεσθαι (< χάζεσθαι, -εσθαι, χάζεσθαι, -εσθαι) N. T. Apoc. 11, 10; χάζεσθαι 9.
 χάζεσθαι Inf. Aor. Aristot. Probl. 11, 44; χάζεσθαι verletzen.
 χάζεσθαι Part. Aor. II. δ, 535; ε, 626; ν, 148; χάζεσθαι 9.
 χάζεσθαι Inf. Aor. Med. II. μ, 172; δια- Xen. Cyr. 4, 1, 31; χάζεσθαι 8.
 χάζεσθαι (< ἔχάζεσθαι) 3 Sing. Aor. II. ν, 193; χάζεσθαι 8.
 χάζεσθαι -εσθαι 3 Plur. Fut. II. ν, 153; χάζεσθαι 8.
 χάζεσθαι 3 Plur. Praes. II. ε, 518; Od. ω, 280; χάζεσθαι 17.
 χάζεσθαι Aor. χάζεσθαι in -ει- Pherecrat. Fr. Com. 2, 298; χάζεσθαι 16.
 χάζεσθαι Inf. Aor. συγ- Eur. Hipp. 813; χάζεσθαι 16.

greifen. 8 weichen, zurückgehen, sich zurückziehen. 9 sich freuen, heiter, fröhlich sein. 10 (nach-, los-)lassen; Pass. erschlafen. 11 schwierig sein, hereinbrechen von Gewittern, grollen, zürnen. 12 bedrücken, verfolgen, verletzen, beschädigen. 13 gähnen, klaffen. 14 eingraben, zerschneiden. 15 angenehmes erweisen, willfahren; angenehm lieb sein. 16 (aus-, er-, ver-)gossen; (aus-, auf-)schütten. 17 verlangen, begehren.

χάιμι Opt. Aor. *ονγ-* Eur. Hipp. 1063; *δγ-* Ar. Ach. 1055; *χέω* 1.
χέαντες (< *χέαντες*) Part. Aor. Luc. De Merced. 28, 687; *χέω* 1.
 1) *χέας* 2 Sing. Aor. für *συνέχας* II. α, 366; *χέω* 1.
 2) *χέας* Part. Aor. *δγ-* Xen. Cyr. 1. 3, 9; Pl. Symp. 214, α; *χέω* 1.
χέασα Part. Aor. *ααα-* Ar. Thesm. 487; *έχλασα* Diphil. Fr. Com. 4, 424; *χέασα* Qu. Sm. 3, 735; *χέω* 1.
χέασθαι Inf. Aor. Med. Qu. Sm. 3, 555; Aesch. Pers. 220; Soph. O. C. 477; Ar. Vesp. 1020; *χέω* 1.
χέαιτο Imper. Aor. *δγ-* Xen. Symp. 2, 23; Philem. 4, 6; *χέω* 1.
χέε Imperf. II. α, 220; *χέω* 1.
χέε Fut. nicht contrahiert II. ζ, 147; Hes. Op. 421; *χέω* 1.
χέη 3 Sing. Conj. Eur. Cycl. 329; *χέω* 1.
χέηται 3 Sing. Conj. Med. *δωγ-* Qu. Sm. 2, 231; *χέω* 1.
χέεις 2 Sing. Fut. *έπι-* Ar. Pax. 169; *χέω* 1.
χέισσας Fut. Od. σ, 17; *χαράσσειν* 2.
χέιτε Fut. Theocr. 1, 118; *χέω* 1.
χέμεν 1 Plur. Praes. Od. λ, 26 (> *χέμεν* Wolf); *χέω* 1.
χέμενος Fut. att. Isoer. 6, 24 (162); *χέω* 1.
χέον Imperf. Od. λ, 588; *χέω* 1.
χέον Imper. *δγ-* Eur. Cycl. 568; *δγ-χέω* 1.
χέοντες Part. Praes. II. η, 426; *χέω* 1.
χέοντο 3 Plur. Imperf. Od. δ, 523; *χέω* 1.
χέω- Aor. *έχχέας* Ar. Eccl. 320; *έχχέαιμι* 347; *χέω* 3.
χέω(μην) Aor. Med. *-ααα* Ar. Equ. 1057; *χέω* 3.
χέειν Inf. Aor. Ar. Thesm. 570; *χέω* 3.
χέομαι (< gewöhnlich *χέομαι*) Fut. selten *-ομαι* in *ααα-* Ar. Fr. Com. 2, 1011; *χέω* 3.
χέομαι (< selten *χέομαι*) Fut. Ar. Pax. 1235; Vesp. 941; *έπι-* Lys. 440; *χέω* 3.
χέω Fut. Anth. 7, 683; *χέω* 3.
χέω Conj. Aor. Eupol. Fr. Com. 2, 519; *χέω* 3.
χέω Aor. Od. δ, 584; *χέω* 1.

χέω(μην) Aor. Med. Qu. Sm. 10, 417; *χέω* 1.
χέω Inf. Aor. II. α, 45; Od. α, 291; *ααα-* II. η, 461; *χέω* 1.
χέωμεν 1 Plur. Aor. Od. α, 81; *χέω* 1.
χέωτες (< *χέωτες*) Part. Aor. II. α, 257; Od. α, 14; *χέω* 1.
χέωτων 3 Plur. Imper. für *χέωτων* Od. δ, 214, 216; *χέω* 1.
χέως (< *χέως*) Part. Aor. Od. γ, 384; η, 314; *χέω* 1.
χέωτο (< *έχέωτο*) 3 Sing. Aor. Med. II. α, 24; Ap. Rh. 3, 291; Qu. Sm. 10, 417; II, 291; *χέω* 1.
 1) *χέω* Imper. Od. δ, 554; *χέω* 1.
 2) *χέω* Imperf. Od. α, 210; *χέω* 1.
χέωται Part. dor. *δγ-* Theocr. 10, 53; *χέω* 1.
χέωτο Imper. Od. β, 254; *χέω* 1.
χέω (< *χέω*) Fut. Eur. El. 181 kann auch als Conj. Aor. gefasst werden; *χέω* 1.
χέωμεν 3 Plur. Conj. Aor. II. η, 56; *χέω* 1.
χέω Fut. *έπ-* Eur. Suppl. 773; vergl. *χέεις*; *χέω* 1.
χέω Fut. *έπ-* V. T. Jerom. 6, 11; N. T. Act. 2, 17; *χέω* 1.
χέωτο (< *έχέωτο*) 3 Sing. Aor. I Med. II. ε, 210; *χέω* 4.
χέωμαι Fut. nach Buttm. Lexil. Hom. Hym. Ven. 252; *χέω* 1.
χέωται Part. Praes. Pind. P. 4, 179; *χέω* 5.
χέωται (< *αχέωται*) Fut. Med. Eur. Tro. 730; *χέω* 6.
χέωται Fut. Med. II. θ, 407; *-ται* 421; *χέω* 6.
χέωθι Aor. Pass. II. δ, 494; *-θείς* α, 9; Qu. Sm. 3, 393; Pind. O. 7, 30; *χέω* 6.
χέω(μην) Aor. Med. *-ααα* Od. α, 136; Od. ε, 480; γ, 224; *-ααα* Od. ζ, 147; *-ααα* II. β, 195; *-ααα* Hes. Op. 53; Qu. Sm. 11, 486; *χέω* 6.
χέωται 2 Sing. Fut. Med. II. ε, 510; *χέω* 6.
χέωται Inf. Fut. II. α, 48; *χέω* 6.
χέω Vb. II. δ, 241; Luc. Lex. 20; *χέω* 6.

1 (aus-, er-, verglissen); (aus-, auf)schütten. 2 gähnen, klaffen.
 3 *cacare*. 4 sich freuen, heiter, fröhlich sein. 5 strotzen, rausehen.
 6 zornig machen; *Pass. u. Med.* zornig werden. 7 im Reigen, Chor tanzen;

χορεύσας Inf. Aor. Soph. Al. 701; Ar. Plut. 288: χορεύω 7.
 χορεύουσαι Fem. Part. Praes. Her. 31: χορεύω 7.
 χορεύω Fut. Eur. Here. Fur. 571; Dem. 39, 23: χορεύω 7.
 χορεύειν Vb. Eur. Bacch. 324: χορεύω 7.
 χοῦν Inf. Praes. Her. 2, 137; Pl. Leg. 958, c: χῶν, χώννυμι 8.
 χῶ 3 Sing. Praes. Her. 1, 55, 62, 63; 4, 150, 155; 7, 220; Luc. Dial. Mort. 3, 2; Phalar. 2, 12; Xanth. Her. 1, 164 [195]: χῶν 9.
 χραίσμι Impf. II. 9, 144: χραίσμι 10.
 χραίσμεν Inf. II. 9, 249: χραίσμι 10.
 χραίσμη Conj. II. 7, 54: χραίσμι 10.
 χραίσμησιν Inf. Fut. II. 9, 316: χραίσμι 10.
 χράν Inf. Praes. ἀπο- Her. 6, 137; 9, 94; Luc. Herm. 60; Alex. 19 [195]: χράν 9.
 χράς 2 Sing. Praes. Ion. Her. 4, 155 [195]: χράν 9.
 χράσθαι (< χρεσθαι) Inf. Praes. Her. 1, 187; 3, 99: χράσμαι 11.
 χράσθω Imper. Her. 2, 123: χράσμαι 11.
 χράσαντα Qu. Sm. 11, 76: χράν 14.
 χράσση 3 Sing. Conj. Aor. II. 4, 138: χράν 14.
 χρεσθαι (< χρεσθαι, χρεσθαι) Inf. Her. 1, 21, 157; οὐ- Kleinias Pyth. in Stob. Flor. 1, 68, 31: χρεσμαι 11.
 χρεῖη 3 Sing. Opt. Aesch. Prom. 213; Soph. Ant. 684; O. C. 268: χράν 9.
 χρεῖν Nebenform st. χρεῖν, χράν Od. 7, 79; Hym. Ap. 369: χρεῖν, χράν 9.
 χρενέειν Impf. II. 4, 51: χρενέειν 11.
 χρενίσαν Aor. Hes. Sc. 348: χρενέειν, χρενέειν 11.
 χρεῖ (< χρεῖν) Imper. Ion. Hipp. 2, 638, 663, 677 [197]: χράν 9.
 χρεόμενος (< χρεόμενος) Part. Praes. Med. Her. 1, 62: χράν 9.

χρεόνται 3 Plur. Praes. Her. 1, 34: χρίσμαι, χρίσμαι 11.
 χρεῖνσθαι Fem. Part. Praes. Her. 7, 111: χρεῖν, χράν 9.
 χρεῖν (< χρεῖν) Imper. Ion. Hippocr. 2, 638, 663, 677 [197]: χράν 9.
 χρεόμενος (< χρεόμενος) Part. Her. 1, 14; -ος 7, 236 [197, 204]: χρίσμαι, χρίσμαι 11.
 χρεῖν Indec. Part. Hom. Hym. Ap. 253; Aesch. Ch. 918: χρεῖν, χράν 9.
 χρεῖνται 3 Plur. Conj. Her. 1, 172, 215 [197]: χρίσμαι 11.
 χρεῖ 3 Sing. Praes. II. 4, 216; Her. 1, 32; Pl. Symp. 190, a: χρεῖ 12.
 χρεῖ 3 Sing. Conj. Soph. Phil. 999; El. 35; Pl. Rep. 432, c: χρεῖν, χράν 9.
 χρεῖδω Praes. megar. Ar. Av. 1, 734: χρεῖν 13.
 χρεῖσθαι Part. Aor. Her. 5, 45: χρεῖν 9.
 χρεῖν (< χρεῖν) Impf. Soph. El. 529, 579; Eur. Med. 586, 600; Ar. Equ. 535; Pl. Symp. 181, d; Rep. 328, c: χρεῖ 12.
 χρεῖν Inf. durch Contract. entstanden aus χρεῖν Eur. Hac. 258; Here. 828: χρεῖ 12.
 χρεῖν Inf. Aor. Ar. Eccl. 210; Thuc. 5, 78; Xen. Rep. Ath. 3, 6: χρεῖ 12.
 χρεῖ (< χρεῖ) 2 Sing. Praes. Cratin. Fr. Com. und hergestellt von Dind. Soph. Al. 1373: χράν 9.
 χρεσ(αμν) Aor. Med. -αμν Isocr. 5, 94; Dem. 53, 13; -αμν Eur. Med. 616; Xen. An. 4, 1, 22; -αμν Isocr. 16, 9; Dem. 40, 16; -αμν Isocr. 18, 58; -αμν Xen. Cyr. 5, 5, 1: χρίσμαι 11.
 χρεσθαι (< χρεσθαι) 2 Sing. Opt. Aor. Her. 7, 38: χρεῖν, χράν 9.
 χρεσόμενος Part. Aor. Med. Thuc. 3, 3; Dem. 4, 6: χρίσμαι 11.
 χρεσσθαι Inf. Aor. Od. 7, 266; Thuc. 1, 26, 53; Xen. Cyr. 5, 1, 14; Aeschin. 1, 29; Dem. 21, 17: χρίσμαι 11.
 χρεσθω (< χρεσθω) Praes. Theoc. 8, 11: χρεῖν 13.

Pass. im Reigen gefeiert werden. 8 (au)schütten, dämmen; Pass. verschüttet werden. 9 anpacken, anfallen, (her-) befallen, Schaden zufügen, sich an etwas machen, sich bestreben, gewöhnl. vom Orakel einen Anspruch, einen Bescheid erteilen; Med. ein Orakel befragen. 10 nützen, helfen, schützen. 11 sich geben lassen, gebrauchen, sich bedienen. 12 es ist nöthig, man braucht, muss oder soll. 13 nöthig haben, brauchen, verlangen, fordern, bitten. 14 zu Leibe gehen, anfallen.

χρήσιαις (< *χρήσιαις*) 2 Sing. Opt. Aor. Her. 7, 34; *χρῶν*, *χρῶν* 1.
χρήσιαις 3 Sing. Conj. Aor. *χρη-* Luc. Abdicat. 9; *χρῶναις* 2.
χρήσιθα (< *χρήσι*) 2 Sing. Praes. Ar. Aeh. 776; *χρή* 3.
χρήσιθα (< *χρῶσιθα*) Inf. Praes. Thuc. 4, 98; Pl. Rep. 333, b; Xen. An. 2, 1, 14; selten ion. Her. 7, 18; *χρῶναις* 2.
χρησθῆ 3 Sing. Conj. Aor. 1 Pass. Dem. 21, 16; act. Soph. Ant. 24; *συγχρησθῆναι* Polyb. 2, 32; *χρῶν*, *χρῶν* 1.
χρησσο 3 Sing. Opt. Fut. Xen. Cyr. 3, 1, 3; Dem. 50, 44; *χρῶν* 1.
χρησσομαι Fut. Med. Od. π, 492; 1, 165; Her. 1, 46; *χρῶν* 1.
χρησσομαι Fut. Med. Xen. Cyr. 1, 4, 13; Isocr. 15, 261; *-μεθα* Ar. Lys. 476; Dem. 3, 6; *-μεν* Soph. Phil. 1133; *χρῶναις* 2.
χρησσομενος Part. Fut. Od. ε, 81; *χρῶν*, *χρῶν* 1.
χρηστικός (< *χρηστικός*) Vb. Xen. Mem. 3, 2, 11. (210); *χρῶν*, *χρῶν* 1.
χρηστικός (< *χρηστικός*) Vb. Soph. Tr. 3 (210); *χρῶναις* 2.
χρησώ Fut. Hom. Hym. 1, 132; Aesch. Ag. 1083; Her. 3, 19; *χρῶν*, ein Orakel befragen.
χρησώμαι Conj. Aor. Ar. Eccl. 518; Isocr. 8, 38; 15, 140; Pl. Phil. 56, c; *-μεν* Eur. Heracl. 714; *χρῶναις* 2.
χρησταις 3 Sing. Conj. Thuc. 1, 77; Dem. 50, 16; *χρῶν* 1.
χρῶν 3 Sing. Praes. Aesch. Prom. 850; *χρῶν* 4.
χρῶν 3 Sing. Imprf. II, v, 186; Bion. 16 (12); 3; *χρῶν* 4.
χρῶσιθα Inf. Praes. Med. Od. α, 262; Pind. P. 4, 395; Luc. Men. 63; *χρῶν* 4.
χρῶταις 3 Sing. Praes. Med. Od. α, 194; Xen. Symp. 2, 3; Luc. Nigr. 37, 19; *χρῶν* 4.
χρησθίστατος Part. Aor. Pass. Qu. Sm. 14, 470; *χρῶνταις*, knicken.
χρῶν Imprf. Od. δ, 254 (31); *χρῶν* 4.

χρῶν (Aor. Med. *-μεν* Hes. Op. 521; *-μεν* Lexiph. 4; *-μεν* Theocr. 18, 23; *-μεν* *ἐν* Luc. Bis Accens. 8; *χρῶν* 4.
χρῶν Part. Aor. Med. Od. ζ, 96; *χρῶν* 4.
χρῶν Aor. Qu. Sm. 9, 467; *χρῶν* 4.
χρῶν Fem. Part. Od. α, 172; Aor. Luc. Catapl. 12, 634; *χρῶν* 4.
χρῶν 3 Sing. Aor. II, π, 650; *χρῶν* 4.
χρῶν Vb. Aesch. Prom. 450 (210); *χρῶν* 4.
χρῶν Part. Aor. Pass. Nicand. Fr. 2, 26; *χρῶν* 5.
χρῶν Fut. Med. Theocr. 10, 15 nach Meineke, Ziegl.; *χρῶν* 5.
χρῶ Imper. Soph. Al. 115; Menand. Fr. Com. 4, 271; *χρῶναις* 2.
χρῶν 1 Sing. Praes. Ar. Fr. Com. 2, 1142; Lys. 24, 12; Eur. Hipp. 98; *-μεθα* Isocr. 8, 47; 15, 256; Thuc. 2, 37, 40; *χρῶναις* 2.
χρῶν Part. Thuc. 1, 126; *χρῶναις* 2.
χρῶν Part. Xen. Mem. 1, 2, 40; Hier. 6, 1; Isocr. 15, 322; *-μεν* 6, 49; *-μεν* 3, 9; 4, 184; *χρῶναις* 2.
χρῶν 1 Plur. Conj. Eur. Heracl. 348; Hec. 312; *χρῶναις* 2.
χρῶν 1 Sing. Opt. Praes. Pl. Rep. 385, c; *χρῶναις* 2.
χρῶν 3 Sing. Praes. Xen. Cyr. 3, 1, 39; Dem. 16, 29; *χρῶναις* 2.
χρῶν 3 Plur. Opt. Praes. Xen. Cyr. 1, 6, 34; *χρῶν* 1.
χρῶν 3 Sing. Opt. Pl. Leg. 648, b; *χρῶναις* 2.
χρῶν Imper. Aor. Luc. Imag. 7; *χρῶναις* 2.
χρῶν (Aor. Pass. *-θείς* Antiphanes Fr. Com. 3, 125, 126; *χρῶν* 1.
χρῶν Fut. Hesych.; *χρῶν* 1.
χρῶν (Aor. Pass. *-θείς* Qu. Sm. 3, 70; *-θείς* Eub. Fr. Com. 3, 248, 249; *συγχρῶν* Eur. Med. 1065; *-θείς* Soph. Tr. 704; *-θείς* in *χρη* Eur. Hipp. 854; *χρῶν*, *χρῶν* 6.
χρῶν 3 Sing. Conj. Aor. Pass. Eur. Or. 1398; *χρῶν*, *χρῶν* 6.

1 anpacken, anfallen, (her-, be-)fallen, Schaden zufügen, sich an etwas machen, sich bestreben, gew. vom Orakel einen Ausspruch, einen Bescheid ertheilen; Med. ein Orakel befragen. 2 sich geben lassen, gebrauchen, sich bedienen. 3 es ist nöthig, man braucht, muss oder soll. 4 ritten, verwunden, stechen, salben; Med. sich salben. 5 berühren. 6 (aus-, er-)

χυθήσομαι Fut. Pass. *συγ-* Dem. 23, 62; *δα-* Luc. Tim. 18; Catapl. 17: *χύνω* 6.
χυνέτω Part. Aor. 2 Med. *συνε.* II. τ, 294; Od. θ, 527: *χύνω* 6.
χύνωνος Part. Med. *-μύνας* Aesch. Ch. 401; *-ωο* in *δα-* Qu. Sm. 13, 357: *χύνω* 6.
χύντο Aor. 2 Med. *συνε.* II. ψ, 355; *συγ-* π, 471: *χύνω* 6.
χύνω 2 Sing. Imper. Od. ε, 215; ψ, 213: *χύνωναι* 7.
χύνω Part. Her. 1, 162: *χύνω* 6.
χύνωνσθαι Inf. Polyb. 4, 40: *χύνωνται* 8.
χυνώνω Praes. Polyb. 1, 47: *χύνω* 8.
χυνώνος Part. II. α, 380; Ap. Rh. 1, 2263; *-μύνω* II. β, 782; *-μύνω* φ, 354; Ap. Rh. 3, 110; *-ης* II. θ, 475; φ, 519: *χύνωναι* 7.
χωρήθ(η)ν Aor. Pass. *συγ-* [Dem.] 12, 23: *χωρύνω* 9.
χωρήσ- Aor. *-αντα* Soph. Tr. 304; *-αντος* Her. 3, 42; *-αιμεν* in *συγ-* Isac. 1, 25: *χωρύνω* 9.
χωρήσομαι Fut. Aesch. Sept. 476;

Eur. Suppl. 589; Soph. El. 404; *-εται* Eur. El. 575 (379): *χωρύνω* 9.
χωρήσω Fut. II. π, 629; Her. 3, 59; 8, 68; Hippocr. 1, 69: *χωρύνω* 9.
χωρητίων Vb. Dion. Hal. 1, 56; *άντα* Pl. Crit. 51, b: *χωρύνω* 9.
χωρηστίων Vb. Pl. Pol. 303, d: *χωρύνω* 10.
χυσάμενος Part. Aor. Med. II. θ, 397; φ, 212; Her. Tb. 12; *-μύνω* Hom. Hym. 5, 91; Ap. Rh. 4, 866: *χύνωναι* 7.
χύνω (< *δύνω*) Aor. Med. II. ε, 449; π, 165; Qu. Sm. 6, 406; Hes. Th. 554: *χύνωναι* 7.
χύνω 3 Sing. Conj. Aor. II. α, 80: *χύνωναι* 7.
χυνόθ(η)σομαι Fut. Pass. Eur. I. A. 1443: *χύνωναι* 7.
χύνω Fut. Lysophr. 362: *χύνωναι* 7.
χυντός Vb. Eur. Rhes. 414 (211): *χύνω*, *χύνωνται* 8.
χύνω Fut. Soph. Ant. 81; Xen. Cyr. 7, 3, 11: *χύνωνται*, *χύνω* 8.

Ψ

ψαλίξω Fut. *-εις* Lycophr. 139: *ψαλίξω* 11.
ψανο- Aor. *-η* Eur. I. A. 1559; *-ης* Or. 1567; *-εις* Her. 3, 30; Soph. O. C. 1639; Tr. 906; Eur. Hel. 522; *-ον* Andr. 589; *-ον* Phoen. 1694: *ψάνω* 12.
ψάνω Fut. Soph. O. C. 1131; Eur. Phoen. 1693; *-αις* Med. 1320: *ψάνω* 12.
ψεί- Aor. *-αντα* *-αιμε* Soph. O. C. 1170; *-μεν* Pl. Phaedr. 240, b; *-η* Leg. 634, c; Pol. 286, c: *ψέγω* 13.
ψέξω Fut. Pl. Gorg. 518, d: *ψέγω* 13.
ψεύσα(μ)ην Aor. Med. in verschiedener Bedeut. von *ψευσθ(η)ν* *-αοθαι* Dem. 19, 172; 20, 12; 27, 53; *-άμενος* Xen. An. 1, 3, 5; *-μύνω*

Lys. 31, 16; Dem. 19, 320: *ψεύδω* 14.
ψευσθ(η)ν Aor. Pass. *-θη* Thuc. 1, 132; *-θείην* Her. 7, 9; *-θείτης* Isoer. 4, 58; Thuc. 8, 103; *-θείτης* Isocr. 6, 108; Dem. 61, 52: *ψεύδω* 14.
ψευσθ(η)σομαι (< *ψεύσομαι*) Fut. Pass. Soph. Fr. 712: *ψεύδω* 14.
ψεύσομαι Fut. Med. Aesch. Eum. 615; Rhes. 189; Isac. 5, 3; Dem. 19, 202; 52, 9; *-όμεθα* Xen. Hell. 1, 7, 6: *ψεύδω* 14.
ψεύσω Fut. Soph. O. C. 628: *ψεύδω* 14.
ψήλας Inf. Aor. Pl. Lys. 209, b: *ψάλλω* 16.
ψῆν Inf. *παρ-* Ar. Equ. 909: *ψών* 15.

ver)glessen; (aus-, auf)schütten. 7 *χύνωναι* zürnen, unwillig sein, sich betrüben. 8 *χύνωνται*, *χύνω* (auf)schütten, dünnen; *Pass.* verschüttet werden. 9 Raum geben, weichen, (fort-, hin-)gehen. 10 absondern, trennen, entfernen. 11 zupfen, berühren, betasten. 12 (be-, an)rühren, streifen, belasten. 13 verkleinern, tadeln. 14 belügen, täuschen, betrügen; *Pass.* belogen u. s. w. werden; *Med.* lügen, trügen, täuschen, falsch oder treulos sein. 15 streichen, glatt machen, abreiben, schaben; *intr.* zerfallen, zerstreuen. 16 zupfen, rupfen.

ψῆξω Fut. Xen. Equ. 4, 4: ψῆξω, ψῆξω 1.

ψῆξω - Aor. -ατα in κατα- Xen. Ap. 28; συμ- in -ασα Eup. Fr. Com. 2, 479: ψῆξω 1.

ψῆξω Fut. dpo- Ar. Lys. 1035: ψῆξω 1.

ψῆξω Fut. Med. -ισθα Lys. 27, 2; Thuc. 7, 48; -ισθε Dem. 32, 22: ψῆξιω 2.

ψῆξωσιν (ην) Aor. Med. -ασθε Isaac. 4, 31; -ησθε Dem. 21, 312; -ασται Xen. An. 1, 4, 15; -ασθε Dem. 19, 51, 123; -ασθαι Isoer. 14, 63; Thuc. 1, 109: ψῆξιω 2.

ψῆξωσθ (ην) Aor. Pass. -θείας Isoer. 5, 8; 8, 52: ψῆξιω 2.

ψῆξωσθήσονται Fut. Pass. Isoer. 6, 92: ψῆξιω 2.

ψῆξωσιν Part. Aor. Pass. κατα-

Nican. Al. 265; -ισα Ther. 53: ψῆξω, ψῆξω 1.

ψυξ (ην) (< ψυχθ (ην)) Aor. Pass. -ισα Ar. Nub. 151; sp. dpo- ψυγισα Heliod. 2, 3, 55: ψύξω 3.

ψυκτός Vb. Hippocr. 2, 159: ψύξω 3.

ψυξ - Aor. -ασι Inscr. Id. 8 (Mosch. 4), 51; ψύξον in ἀνα- Eur. Hel. 1094; ψύξασα Il. v, 440; -αστα in dpo- Sosipater Fr. Com. 882. 884: ψύξω 3.

ψύξαι Inf. Aor. ἀνα- Hes. Op. 606; δα- Thuc. 7, 12; Luc. Char. 23 (321): ψύξω 3.

ψύξω Fut. Alex. Com. Fr. 3, 395: ψύξω 3.

ψυχθ (ην) Aor. Pass. dpo- Il. v, 561; ψυχθῆ Pl. Tim. 60, d; 76, c; ψυχθείς Hippocr. 3, 32: ψύξω 3.

Ω

ὦ 1 Sing. Aor. 2 dpo- Dem. 19, 117: ὦλεται 4.

ὦγνωσας Perf. ἔ- Her. 6, 126 [41]: ὦγνώω 5.

ὦγνωτο, ἔ- Her. 6, 125 [41]: ὦγνώω 5.

ὦδαγμαι Perf. Pass. Soph. Fr. 708: ὠδάσμαι, ὠδάω 6.

ὠδαξάμην Aor. Med. Anth. 9, 86: ὠδάω 6.

ὠδῶν Impf. Od. ε, 455: οἰδάινω, οἰδάω 7.

ὠδοπόρεον Impf. Her. 4, 110. 116 (ὠδοπόρειον) [40]: ὠδοπορέω 8.

ὠδύραμην Aor. Med. Isoer. 12, 9; δν- Xen. Cyr. 5, 1, 6: ὠδύρομαι 9.

ὠδύρεθην Aor. Pass. Plut. Cons. 31: ὠδύρομαι 9.

ὠδύσαντο (< ὠδύσαντο) 3 Plur. Aor. Il. σ, 292: ὠδύσσομαι 10.

ὠδύσσω 2 Sing. Aor. Med. Il. α, 62; Orph. Epigr. 6, 8; vgl. -αντο: ὠδύσσομαι 10.

ὠδύσαντο 3 Sing. Aor. Med. Hes. Th. 617: ὠδύσσομαι 10.

ὠύοθι 2 Plur. Pass. Lys. 15, 12; Dem. 6, 29: οἴομαι 11.

ὠύτο 3 Sing. Impf. Xen. Cyr. 5, 2, 23; Pl. Rep. 572, d: οἴομαι 11.

ὠήθην Aor. Pass. Lys. 19, 42; Xen. Cyr. 3, 1, 20; Dem. 1, 21 (354): οἴομαι 11.

ὠήθημεν 1 Plur. Aor. Pass. Thuc. 4, 63; Isoer. 7, 6: οἴομαι 11.

ὠήθησαν 3 Plur. Aor. Pass. Xen. An. 4, 7, 22: οἴομαι 11.

ὠήθησθην Dual. Aor. 1 Pass. Pl. Euthyd. 278, c: οἴομαι 11.

ὠύον Impf. Pind. Fr. 11, 44: ὠύω 12.

ὠύονον Impf. Her. Od. 1, 596: ὠύω 12.

ὠήσω (< ὠώω) Fut. Soph. Al. 1248; Eur. Cycl. 592; Ar. Eccl. 300: ὠήω 12.

ὠήσονται 3 Plur. Xen. Mem. 3, 1, 8: ὠήω 12.

1 strecken, glatt machen, abreiben, schaben, *intr.* zerfallen, zerstieben. 2 (be)rechnen; *Med.* (ab)stimmen. 3 hauchen, athmen. 4 entsenden. 5 hoch machen, vergrößern, aufhaken, aufwerfen. 6 beissen, stechen, kratzen, schaben. 7 οἰδάω, sp. οἰδάινω, οἰδάω, οἰδέω, (auf)schwellen. 8 reisen, wandern, gehen. 9 (be)weinen, (be)klagen, (be)trauern. 10 betrübt werden, zürnen, grollen, hassen. 11 glauben, meinen, dafürhalten, denken,

ὠδύνοντο 3 Plur. Imprf. II. β. 819;
 θ. 58: ὠδύνει 13.
 ὠδύετο Imprf. Od. κ. 248: ὠδύει 11.
 ὠδύσαν 3 Plur. Aor. Od. ψ. 370; ω.
 501: ὠδύνει 13.
 ὠδύε (< ὠδέ) 3 Sing. Aor. II. ζ.
 248; ω. 446; Od. α. 436; γ. 392;
 κ. 230: ὠδύνει 13.
 ὠδύσθαι Aor. 1 Pass. Od. δ. 453:
 ὠδύει 11.
 ὠδύσαν Imprf. Od. ε. 400: ὠδύει 14.
 ὠδύσθαι 3 Plur. Aor. 1 Pass. II. β.
 668: ὠδύει 14.
 ὠδύσα Aor. Aesch. Prom. 250; Eur.
 Hel. 928; -αμεν Thuc. 2, 64; -ησαν
 Thuc. 5, 4: ὠδύει 14.
 ὠδύσα Perf. συν- Strab. 12 p. 544:
 ὠδύει 15.
 ὠδύει Aor. Lnc. Qu. h. scrib. sit. 31
 (2, 42): ὠδύει 15.
 ὠδύσθαι Inf. Aor. Pass. Eur. I. A.
 662, 706: ὠδύει 15.
 ὠδύσθαι Aor. Pass. -ησαν Isocr. 6,
 32: ὠδύει 15.
 ὠδύσμαι Perf. Pass. -μένη Pl. Rep.
 427, c: ὠδύει 15.
 ὠδύσται 3 Sing. Perf. Pass. Pl. Rep.
 427, c: ὠδύει 15.
 ὠδύθ' 3 Sing. st. ὠδύει II. ε. 411;
 642, 655; Od. γ. 235: ὠδύει 16.
 ὠδύει 2 Sing. II. ω. 725: ὠδύει 16.
 ὠδύει (< ὠδύει) Aor. 1 Pass. Od.
 γ. 431; γ. 104: ὠδύει 16.
 ὠδύσμαι Aor. 1 als Act. Callisthe-
 nes: ὠδύει 16.
 ὠδύει 2 Sing. Aor. Od. ω. 93: ὠ-
 δύει 16.
 ὠδύει 2 Plur. Aor. Aesch. Sept.
 1056: ὠδύει 16.
 ὠδύει (< ὠδύει, ὠδύει) Aor. II. λ.
 342; ν. 412 B*: ὠδύει 16.
 ὠδύσθαι Perf. Hippocr. 3, 222.
 227, 243. 250. 260. 380: ὠδύει
 17.
 ὠδύσθαι Conj. Perf. Hippocr. 3,
 243. 250: ὠδύει 17.
 ὠδύσθαι Aor. Hippocr. 3, 242:
 ὠδύει 17.

ὠδύνην Imprf. Med. Eur. Alc. 633:
 ὠδύει 16.
 ὠδύνην Imprf. ἀπ- Soph. O. T. 1454;
 El. 1360; Pl. Men. 243, c: ὠδύει 16.
 ὠδύσαν 3 Plur. Imprf. Aesch. Pers.
 461: ὠδύει 16.
 ὠδύει 3 Sing. Imprf. Soph. El.
 927; Tr. 652: ὠδύει 16.
 ὠδύει Aor. ἀπ- Aesch. Ag. 587;
 Eur. Tr. 1000: ὠδύει 18.
 ὠδύει 1 Plur. Aor. 1 Ap. Rh.
 4, 1259: ὠδύει 16.
 ὠδύει 1 Plur. Aor. 1 Med. δι-
 Aesch. Suppl. 907; ἀπ- Eur. Alc.
 825; Hipp. 575: ὠδύει 16.
 ὠδύει 1 Sing. Aor. 2 Med. ἀπ-
 Soph. El. 677; Eur. Alc. 386; Andr.
 71; Hec. 683: ὠδύει 16.
 ὠδύει 3 Plur. Aor. 2 Med. Soph.
 Ant. 171; ἀπ- Xen. An. 1, 2,
 25: ὠδύει 16.
 ὠδύει Aor. Med. üblicher
 als der pass. Aor. ὠδύει (386):
 ὠδύει 19.
 ὠδύει (< ὠδύει) Aor.
 Pass. weniger üblich als der me-
 diale Aor. (388): ὠδύει 19.
 ὠδύει Plsperf. ἀπ- Xen. Cyr. 6, 1,
 2; Dem. 19, 125; 39, 33: ὠδύει 16.
 ὠδύει 1 Plur. Conj. Aor. 2 Med. συν-
 αν συνάει II. ν. 381: ὠδύει 20.
 ὠδύει 1 Plur. Conj. Aor. 2 ἀπ- Hom.
 Hym. 8, 22: ὠδύει 21.
 ὠδύει 3 Sing. Imprf. II. τ. 298: ὠ-
 δύει 22.
 ὠδύει Aor. Od. ξ. 331: ὠδύει 22.
 ὠδύει 1 Plur. Aor. II. ν. 313:
 ὠδύει 22.
 ὠδύει Aor. Med. δι- Soph. Al.
 1233: ὠδύει 22.
 ὠδύει (< ὠδύει) Part. Praes. Aesch. Prom.
 62: ὠδύει 23.
 ὠδύει (< ὠδύει) Aor. Pass. Theocr.
 15, 55: ὠδύει 24.
 ὠδύει (< ὠδύει) Aor. 2 Med.
 Eur. Herc. F. 1308: ὠδύει 24.
 ὠδύει (< ὠδύει) Aor. Theocr. 5,
 69: ὠδύει 24.

vermuthen. 12 (an- ab)stossen, drängen, stürzen; Pass. gestürzt werden;
 Med. von sich stossen, zurückdrängen. 13 öffnen, aufschliessen. 14 be-
 wohnen. 15 erbauen, gründen; Med. sich wo ansiedeln. 16 verderben,
 zerstören, vernichten, tödten; Med. zu Grunde gehen, ankommen; verloren
 gehen. 17 schläpfen, (aus)gleiten, fallen. 18 die Stimme laut erheben,
 ein Geschrei zu den Göttern erheben. 19 wehklagen, jammern. 20 sen-
 den. 21 weg-, entsenden, 22 (be)schwören, durch den Eid bekräftigen.
 23 sein. 24 nützen, helfen, frommen, fördern, unterstützen.

ὀνοασίτας Fut. Med. dor. Lycophr. Fr. 99 (Ahrens): ὀνοασίται 1.

ὀνοατο 3 Sing. Aor. Med. Il. ρ, 25: ὀνοάται 3.

ὀνεαδικώς Part. Perf. Lys. p. 147, 14: ὀνεαδίζω 3.

ὀνεόμην (< ὀνεοῖμην) Imprf. Ion. -έτο Her. 3, 139; -όντος, 69; ge-legendl. Att. Lys. 7, 4: ὀνεόμαι 1.

ὀνήθην Aor. Pass. Xen. An. 5, 5, 2; Theocr. 15, 55: ὀνήτης 2.

ὀνήμεθα 1 Plur. Imprf. Eur. Alc. 342: ὀνήμευ 2.

ὀνήμην (< ὀνώμην) Aor. Med. Theogn. 1380; -ήμεθα Eur. Alc.; -ητο Pl. Men. 84, c: ὀνήτης 2.

ὀνήσα Aor. Pl. Gorg. 512, a; Euthyd. 288, c; -ατο Xen. An. 6, 1, 32: ὀνήσης 2.

ὀνησοῖμην (< ὀνησοῖμην) Aor. Med. Eupol. Fr. Com. 308; Luc. Herm. 51; Dial. Mort. 4, 1: ὀνησομαι 1.

ὀνησο 2 Sing. Imprf. Aor. 2 Prom. 20: ὀνήσης 2.

ὀνητερος Vb. Pl. Leg. 849, c: ὀνητομαί 1.

ὀνητο (< ὀνητο) Aor. 2 ἄπ- Her. 1, 168; Pl. Men. 84, c: ὀνήτης 2.

ὀνέαντο 3 Plur. Imprf. Pl. Rep. 380, b: ὀνήτης 2.

ὀνήτης 2 Sing. Pl. Hipp. mai. 301, c: ὀνήτης 2.

ὀνομάζετο Imprf. Soph. O. T. 1021: ὀνομάζω 4.

ὀνομάκα Perf. Pl. Leg. 654, a; Luc. Tim. 52, 168: ὀνομάζω 4.

ὀνομάσα Aor. Aesch. Prom. 597: ὀνομάζω 4.

ὀνομάσθην Aor. Pass. Isac. 2, 41; Pl. Tim. 63, a: ὀνομάζω 4.

ὀνομασμαι Perf. Pass. -μένος Pl. Eur. 1. T. 492; οι- Soph. O. C. 61; Thuc. 2, 49: ὀνομάζω 4.

ὀνομήσα Perf. Isac. 3, 33: ὀνομάσω 5.

ὀνοσάμην Aor. Med. Il. ε, 95; ρ, 173: ὀνοάται 3.

ὀνοσμήτην Aor. Corrin. Fr. 4: ὀνομαίνω 5.

ὀνοχόει (< ὀνοχοῖ) Imprf. Il. α, 698: ὀνοχοῖω, -εῖω 5.

ὄξει (< ὄξε) Aor. Il. α, 457: ὄξυνται 22.

ὄξυνται Perf. Polyb. 31, 9: ὄξυνω 7.

ὄξυνμας (-νομας) Perf. Pass. παρ- Lys. 4, 8; Aesch. 1, 43; Dem. 14, 16; ἄπ- Polyb. 8, 1: ὄξυνω 7.

ὄξυνμας (< -νυμας) Perf. Pass. Polyb. 1, 22; ουν- 6. 22: ὄξυνω 7.

ὄξυνμένος Part. Perf. Pass. Dem. 14, 16; Aesch. in Tim. p. 68: ὄξυνω 7.

ὄξύνθαι Inf. Perf. Pass. παρ- Pl. Prot. 333: παροξύνω 7.

ὄπασα Aor. Hes. Th. 442; -ε Pind. O. 6, 65; 7, 50; Bion. 6 (56), 2: ὀπάω 8.

ὀπίστω Aor. Med. Qu. Sm. 2, 619: ὀπίσθαι 9.

ὀπται Perf. Pass. Dem. 24, 67; κατ- Pl. Rep. 432, b: καθοπτάω 10.

ὀπνίσαν (< ὀπνίσαν, ὀπνίσαν) Imprf. Il. α, 383: ὀπνίω 11.

ὀπνίσμαι (< ὀπνίσμαι) Perf. Pass. Dionys. Epil. p. 502 (> ὀπνίσμαι): ὀπνίω 11.

ὀπνισ (< ὀπνίσαν, ὀπνίσαν) Imprf. Luc. Gall. 19: ὀπνίω 11.

ὄρα 3 Sing. Praes. Her. 1, 4; 3, 72: ὄραω 12.

ὄρατε 2 Plur. Praes. Her. 78: ὄραω 12.

ὄρασθε 2 Plur. Aor. Pass. 6: ὄραγίω 13.

ὄρασθην Aor. Pass. Batr. 239; -ημεν Lys. 32, 21; -ητε [Dem.] 47, 79: ὄραγίω 13.

ὄρασμαι Perf. Pass. -μένος Pl. Theaet. 194, c: ὄραγίω 13.

ὄρασμαι Fut. Med. -μένος Pl. Phaedr. 267, d: ὄραγίω 13.

ὄρασμήν Imprf. Med. -ορτο Dem. 16, 22: ὄραγίω 14.

ὄρασθην Imprf. Pind. P. 4, 240: ὄραγίω 14.

ὄραστο (< ὄραστο) Aor. Med. Il. φ, 99: ὄραγίω 14.

ὄρατε Aor. Il. φ, 406; ω, 102: ὄραγίω 14.

ὄραμεν (< ὄραμεν) 1 Plur. Imprf. Her. 22, 131: ὄραω 12.

ὄραον (< ὄραον, ὄραον, ὄραον)

1 kaufen, pachten; seilschen. 2 nützen, helfen, frommen, fordern, unterstützen. 3 tadeln, schelten, schmähen. 4 benennen, herzhählen. 5 (be-) nennen, (auf-)rufen. 6 Wels einschicken, Mundschinken sein. 7 schärfen, spitzig machen. 8 verfolgen, nachsetzen. 9 Rücksicht nehmen auf. 10 hin- unter sehen. 11 eine Frau haben, nehmen. 12 sehen. 13 erzürnen, Pass.

- Imprf. Her. 4, 3 (ὄρων Bekker); ὄρων 12.
 ὄρωτο (< ὄρωτο) Aor. 2 Med. II. 7, 102; ὄρων 15.
 ὄρωθην Aor. Pass. -η Luc. Bis. Accus. 29; Dial. Mort. 29, (2, 449); Enr. Hel. 1238; -όητην Xen. Mem. 1, 2, 16; ὄρων 14.
 ὄρωμαι Perf. -ατο Luc. Philopatr. 25; ὄρωμαι 16.
 ὄρωσάμην Aor. Med. -ει Dem. 33, 11; ὄρωσάμενος Qu. Sm. 4, 511; ὄρωμαι 16.
 ὄρωσασθαι Inf. Aor. Med. -ειν Luc. Qu. h. scrib. s. 38, (2, 51); ὄρωμαι 16.
 ὄρωται 3 Sing. Perf. Pass. Luc. Catapl. 1, 620; -ατο Luc. Tyrann. 8; ὄρωμαι 16.
 ὄρωννυτο 3 Plur. Imprf. Hes. Sc. 190; ὄρωννυται 23.
 ὄρωα (< ὄρωα) Aor. -ας Od. 9, 175; ὄρων 17.
 ὄρων (< ὄρων) Aor. II. 7, 272; ὄρων 17.
 ὄρωθην Aor. Pass. II. 7, 509; vgl. ὄρωθις, -όωντες; ὄρων 17.
 ὄρωα (< ὄρωα) Aor. Soph. Ant. 452; Enr. Hel. 128; Pl. Leg. 864, c; ὄρων 18.
 ὄρωσάμην Aor. Med. Pl. Phaedr. 263, d; ὄρωσάτο Eur. I. T. 969; ὄρων 18.
 ὄρωσθαι Inf. Aor. Pass. Pl. Euthyd. 9, d; ὄρωσθαι Thuc. 1, 71; Luc. Merc. 19, 675; ὄρων 18.
 ὄρωθην Aor. Pass. Pl. Charm. 171, a; ὄρων 18.
 ὄρωμαι Perf. Pass. Pl. Euth. 9, c; ὄρων 18.
 ὄρωμαι Aor. Pass. Soph. El. 197; ὄρων 20.
 ὄρωατο 3 Sing. Imprf. Pass. Xen. An. 1, 2, 5; ὄρων 20.
 ὄρωατο 3 Sing. Imprf. Her. 9, 61; ὄρων 20.
 ὄρωντο Imprf. Her. 7, 188; ὄρων, ὄρων 20.
 ὄρωατο 3 Plur. Imprf. Med. [197]; ὄρων, ὄρων 20.
 ὄρωθην Aor. Pass. II. 7, 182; Enr. 488; -όων α. 359; φ. 317; Her. 6, 56; Pl. Phaedr. 255, c; Eur. Alc. 1040; Xen. Cyr. 5, 1, 25; Luc. Men. 3, 454; ὄρων 20.
 ὄρωθην Dual. Aor. Pass. II. 7, 12; φ. 530; ὄρων 20.
 ὄρωμαι Perf. -αται Pl. Leg. 641, d; ὄρων 20.
 ὄρωμαι Perf. Pass. -μινος Pl. Leg. 962, c B*; -μινος Xen. An. 3, 2, 24; ὄρων 20.
 ὄρωα Aor. -ον II. 7, 137; -αν Od. 9, 156; ὄρων 19.
 ὄρωντο 3 Plur. Plaprf. Thuc. 2, 9; ὄρων 20.
 ὄρω Aor. II. 7, 338; ὄρων 20.
 ὄρωσάμην Aor. Med. -ομαι Eur. Bacch. 435; ὄρων 20.
 ὄρωσθαι Inf. Perf. Pass. Pl. Rep. 581, a; ὄρων 20.
 ὄρωντο 3 Sing. Plaprf. Her. 5, 50; ὄρων 20.
 ὄρωα Aor. Od. 7, 11; d. 755; -αται μ. 317; ὄρων 18.
 ὄρων Imprf. -ειν II. 7, 613; Od. 9, 100; ὄρων 15.
 ὄρων (< ὄρων) Imprf. Med. II. 7, 63; ὄρων 15.
 ὄρωντο 3 Plur. Imprf. Od. 9, 131; α. 496; Od. 9, 397; ὄρων 15.
 ὄρωντο Imprf. II. 7, 142; ὄρων 15.
 ὄρωντο Imprf. Od. 7, 405; d. 307; β. 2; d. 2; ὄρων 15.
 ὄρωντο Imprf. Med. II. 7, 13, 267; ε. 13 Γ*; ὄρων 15.
 ὄρωα Aor. Lycophr. 693; ὄρωθην 21.
 ὄρωατο Imprf. Aesch. Prom. 200; ὄρωθην 21.
 ὄρωθην (< ὄρωθην) Imprf. II. 7, 332; ὄρωθην 21.
 ὄρω Aor. 2 redupl. gew. trans. II. 7, 146; Od. 9, 712; intrans. II. 7, 78; ὄρων 15.
 ὄρω 3 Sing. Aor. 2 Med. sync. II.

rühren. 14 ausstrecken, Med. sich strecken, sich ausdehnen. 15 erregen, bewegen, aufwecken; Med. sich rühren, sich bewegen. 16 aufrichten, aufrecht stellen; Med. sich aufrichten, sich erheben. 17 erregen, erwecken, reizen. 18 (be-, er-, ab-)grenzen, festsetzen, sondern, trennen. 19 heftig antreiben, anregen. 20 anbrechen, sich erheben; darauf losgehen, stürmen; Med. mit Aor. Pass. und Med. rasch eilen, aufbrechen. 21 aufrufen, antreiben, anreizen. 22 öffnen. 23 sich recken, strecken.

- 2, 590; Ap. Rh. 1, 156; 306. 557
 Aesch. Ag. 957 [150]: ὄρνυμι 1.
 ὠρυγμαί (< ὠρύεργμαι) Perf. Pass.
 ἔποικας Sophr. Fr. 33; u. sp. δῶ-
 ρυκται Luc. Tim. 53; (δῶ)σπρσσω 2.
 ὠρυγμίστος Part. Perf. δῶ- Diod. Sic.
 4, 43; ὄρυσσω 2.
 ὠρυντα (< ὄρυντα) Aor. Her. 3, 39;
 Soph. Al. 624; Thuc. 2, 76; ὠρύν-
 σω 2.
 ὠρυνξάμην Aor. Med. Her. 1, 186;
 ὄρυνσσω 2.
 ὠρύνσμαι Med. dep. Callim. Fr. 423;
 Theocr. 2, 35; Her. 4, 75; ὠρύνω 3.
 ὠρύνσμαι Praes. nur Pl. Com. Fr. 2,
 659; Dion. Per. 83; ὠρύνω 3.
 ὠρύνον Impf. Anth. 11, 31; ὠρύνω 3.
 ὠρύνσας 2 Sing. Aor. Med. Pind. O.
 9, 109; ὠρύνω 3.
 ὠρύνσάμην Aor. Med. Theocr. 471;
 ὠρύνω 3.
 ὠρύχθην Aor. 1 Pass. Her. 2, 158;
 Pl. Crit. 118, c; ὄρυσσω 2.
 ὠρύχτετο Impf. Her. 6, 129; ὄρυσ-
 σμαι 4.
 ὠρύχυντο Impf. Med. Il. σ, 594;
 Theocr. 6, 44 [181]; ὄρυσσμαι 4.
 ὠρύχσας Aor. ion. Athen. 1, 37; ὄρ-
 χύω 4.
 ὠρύχσασθαι Inf. Aor. Med. Il. θ,
 371; ὄρυσσμαι 4.
 ὠρύχσας 3 Sing. Aor. Her. 6, 129;
 ὄρυσσμαι 4.
 ὠρύνμεν (< ὠρύνμεν, ὠρύνμεν) 1 Plur.
 Impf. Her. 1, 120; ὄρυνω 5.
 ὠρύνετε (< ὠρύνετε) 3 Sing. Plsperf.
 Il. σ, 495; Soph. Ant. 1060; ὄρνυ-
 μι 1.
 ὠσα Aor. Od. ε, 498; -αρες Lys. 1,
 24; vergl. ὠσαι: ὠθίω 6.
 ὠσαι Inf. Aor. Il. ν, 685; Qu. Sm.
 8, 169; 13, 176; ὠθίω 6.
 ὠσαίετο 3 Plur. Aor. Eur. I. T.
 326; ὠθίω 6.
 ὠσαιμεν 1 Plur. Opt. Aor. Il. π,
 45; ὠθίω 6.
 ὠσαισθε 2 Plur. Opt. Aor. Il. λ, 803;
 ὠθίω 6.
 ὠσαιτε 2 Plur. Opt. Aor. Il. ε, 691;
 ὠθίω 6.
 ὠσαιτο 3 Sing. Opt. Aor. Med. Il.
 π, 655; ἀπ- Soph. El. 1325; Eur.
 Hec. 742; ὠθίω 6.

- ὠσάμεθα 1 Plur. Aor. 1 Il. θ, 295;
 ὠθίω 6.
 ὠσάμεν Aor. Med. ὠσάμενος in
 ἀπ- Eur. Med. 1402; ὠσάμενος Thuc.
 8, 25; Her. 8, 3; Incert. Id. 3
 (Theocr. 21), 21; vgl. ὠσάμεθα:
 ὠθίω 6.
 ὠσαντο 3 Plur. Aor. Med. Il. π,
 592; Qu. Sm. 6, 363; ὠθίω 6.
 ὠσασθαι Inf. Aor. Med. Il. μ, 430;
 ο, 418; Her. 7, 136; ἀπ- Eur. Heracl.
 1242; Thuc. 3, 44; Dem. 19, 317;
 ὠθίω 6.
 ὠσαντες Impf. iter. Od. 1, 599;
 ὠθίω 6.
 ὠσατο 3 Sing. Aor. Med. Il. ζ, 62;
 ὠθίω 6.
 ὠσάμεν Inf. Fat. ἀπ- Il. π, 367;
 ὠθίω 6.
 ὠσαν 3 Sing. Aor. ἀπ- Il. ρ, 629;
 Hym. 2, 204; Qu. Sm. 11, 234;
 ὠθίω 6.
 ὠσῃ 3 Sing. Conj. Aor. παρα- Il. ν,
 138; Qu. Sm. 2, 281; Soph. Phil.
 1121; ὠθίω 6.
 ὠσῶσθε 2 Plur. Conj. Aor. Med.
 ἀπ- Thuc. 1, 37; ὠθίω 6.
 ὠσθ(η)ν Aor. 1 Pass. ὠσθῆν in ἀπ-
 Thuc. 5, 45; ὠσθίς Xen. Cyneg.
 10, 18; Pl. Tim. 60, c; -θῆναι in
 ἀπ- O. T. 670; Luc. De Merc. 40,
 700; ὠθίω 6.
 ὠσθίσσμαι Fut. Pass. -ss Eur. Med.
 335; -σμαι in ff- Dem. 24, 61;
 ὠθίω 6.
 1) ὠσεν (< ὠσεν) 3 Plur. Conj. Praes.
 Od. ω, 491 [276]; ὠθίω 6.
 2) ὠσεν Dat. Part. Thuc. 6, 85; Xen.
 Hell. 5, 3, 20; Dem. 18, 227; ὠσῆν
 sein.
 ὠσμαι (< ὠσμαι) Perf. Pass. ἀπ-
 μένος Her. 5, 69; ἀπ-
 ὠσμαι Fut. ἀπ- Soph. El. 914; Pl.
 Rep. 366; δῶ- Eur. Andr. 869;
 ὠθίω 6.
 ὠσταιν Vb. ἀπ- Eur. H. F. 794;
 ὠθίω 6.
 ὠσασθαι Fut. Ar. Ach. 944; Plur.
 330; Luc. Lexiphr. 4; ὠσῆν 7.
 ὠστέος Vb. ἀπ-
 ὠστέος Soph. Al. 1019;
 ἀπ-
 ὠσφράνθη Aor. Pass. Philem. Com.
 Fr. 4, 27; Machon. Athen. 13, 577;

1 erregen, bewegen, aufwecken; Med. sich rühren, sich bewegen.
 2 (auf-, aus-)graben. 3 heulen, brüllen, laut schreien. 4 in Bewegung
 setzen; Dep. Med. in Bewegung sein, tanzen, springen. 5 sehen. 6 (an-,

Hipp. 1, 468; Aristot. de Anim. 2, 12: Ὠσφρησόμενος 8.
 Ὠσφρησόμεν Aor. Med. Arat. 955; Aelian, H. A. 5, 49: Ὠσφρησόμενος 8.
 Ὠσφρῶμεν Aor. 2 Med. Ar. Ach. 179; Philem. Com. Fr. 2, 422: Ὠσφρησόμενος 8.
 Ὠσω (< Ὠσφῶς) Fut. Pl. Rep. 415; Eur. Andr. 344; Hel. 1564; ἀπ- II. 8, 96: Ὠσῶ 6.
 Ὠσφῶνα Aor. Od. 8, 430; II. 7, 219: Ὠσφῶνα 9.
 Ὠσφῶναι II. 7, 420: Ὠσφῶναι 9.
 Ὠσφῶμεν Impf. Med. Od. 8, 183: Ὠσφῶμεν 9.
 Ὠσφῶμεν Plsperf. Dem. 45, 33: Ὠσφῶμεν 15.
 Ὠσφῶμεθα Aor. Ar. Av. 115; ἀπ- Thuc. 8, 5: Ὠσφῶμεθα 10.
 Ὠσφῶμεν Impf. Hes. Op. 174; Fragm. 172: Ὠσφῶμεν 10.
 Ὠσφῶμεθα Inf. Aor. Med. Thuc. 6, 89; Xen. Oec. 20, 29; 21, 139: Ὠσφῶμεθα 15.
 Ὠσφῶμεθα 3 Sing. Praes.: Ὠσφῶμεθα 15.
 Ὠσφῶμεν 3 Sing. Aor. 2 Eur. I. A. 70: Ὠσφῶμεν 11.
 Ὠσφῶμεν 2 Sing. Aor. 2 Ar. Thesm. 865: Ὠσφῶμεν 11.
 Ὠσφῶμεθα Aor. Pass. -θη Thuc. 6, 12; -θῆναι Thuc. 5, 90; Dem. 50, 15: Ὠσφῶμεθα 15.
 Ὠσφῶμεθα Fut. Pass. Lys. 29, 4 (374): Ὠσφῶμεθα 15.
 Ὠσφῶμεθα Perf. Pl. Rep. 599, e: -θήναι Plsperf. Ap. 31, d: Ὠσφῶμεθα 15.
 Ὠσφῶμεθα Part. Perf. Aesch. Prom. 222: Ὠσφῶμεθα 15.
 Ὠσφῶμεθα Aor. -μεν Isoer. 13, 21; 15, 214; -μεν 2, 12; -μεν 2, 53; Xen. An. 1, 3, 6: Ὠσφῶμεθα 15.
 Ὠσφῶμεθα Fut. Med. Xen. Mem. 3, 11, 3; Xen. Cyneg. 12, 1 (374): Ὠσφῶμεθα 15.
 Ὠσφῶμεθα Fut. Xen. Cyr. 5, 4, 32; Isoer. 10, 25: Ὠσφῶμεθα 15.
 Ὠσφῶμεθα Vb. Xen. Mem. 2, 1, 28: Ὠσφῶμεθα 15.
 Ὠσφῶμεθα (< Ὠσφῶμεθα) Impf. II. 8, 84; ω, 764: Ὠσφῶμεθα 10.

Ὠσφῶμεθα Opt. Aor. 2 Xen. An. 1, 3, 4; Mem. 3, 6, 15; -οίη Thuc. 8, 23: Ὠσφῶμεθα 15.
 Ὠσφῶμεθα Opt. Aor. 2 Med. Isoer. 15, 98: Ὠσφῶμεθα 15.
 Ὠσφῶμεθα Opt. Aor. 2 Soph. Ant. 552: Ὠσφῶμεθα 15.
 Ὠσφῶμεθα Impf. Eur. Phoen. 402: Ὠσφῶμεθα 15.
 Ὠσφῶμεθα Inf. Aor. Pass. περ- Dem. 19, 66: Ὠσφῶμεθα 5.
 Ὠσφῶμεθα Aor. 1 Pass. Lys. 19, 55; -θης Eur. H. F. 593; Baceh. 823; Ar. Av. 680; -η Thuc. 3, 33; -ημεν Eur. I. T. 933; -ημεν in παρ- Loe. Dial. Mar. 1, 2 p. 288; -ημεν Lys. 7, 3; Thuc. 4, 74: Ὠσφῶμεθα 5.
 Ὠσφῶμεθα Aor. 2 Pl. Ap. 34, a: Ὠσφῶμεθα 12.
 Ὠσφῶμεθα Perf. Ar. Nub. 34; -μεν Dem. 19, 280; -μεν Dem. 24, 30; -μεν Dem. 24, 169; -μεν 4, 42: Ὠσφῶμεθα 12.
 Ὠσφῶμεθα 3 Sing. Conj. Perf. Ar. Av. 1457: Ὠσφῶμεθα 12.
 Ὠσφῶμεθα 3 Sing. Opt. Perf. Lys. 23, 3: Ὠσφῶμεθα 12.
 Ὠσφῶμεθα Perf. Pass. -μεν Dem. 29, 55: Ὠσφῶμεθα 12.
 Ὠσφῶμεθα 3 Sing. Aor. ἀπ- II. μ, 340 (> ἐπῶμεθα Wolf): Ὠσφῶμεθα 13.
 Ὠσφῶμεθα Impf. iter. Od. 2, 619: Ὠσφῶμεθα 14.
 Ὠσφῶμεθα (< Ὠσφῶμεθα) Impf. Xen. Cyr. 7, 3, 4: Ὠσφῶμεθα 14.
 Ὠσφῶμεθα 2 Sing. Impf. Od. π, 24; 8, 42: Ὠσφῶμεθα 13.
 Ὠσφῶμεθα 3 Sing. Impf. II. α, 360; -τ' 8, 361: Ὠσφῶμεθα 13.
 Ὠσφῶμεθα Perf. παρ- II. η, 252: Ὠσφῶμεθα 13.
 Ὠσφῶμεθα Fut. Aesch. Prom. 143: Ὠσφῶμεθα 14.
 Ὠσφῶμεθα 3 Plur. Aor. 1 Pass. II. α, 570; σ, 101: Ὠσφῶμεθα 14.
 Ὠσφῶμεθα Aor. Med. -μεθα Od. 8, 109; -μεθα ω, 225: Ὠσφῶμεθα 13.
 Ὠσφῶμεθα Perf. Aesch. Pers. 13: Ὠσφῶμεθα 13.
 Ὠσφῶμεθα 2 Sing. Perf. Pass. Dem. 18, 263: Ὠσφῶμεθα 5.

abstossen, drängen, fortreiben. 7 hin und her stossen, treiben, drängen. 8 zu riechen geben, riechen lassen. 9 anregen, anspornen, aufmuntern. 10 schuldig sein, zu bezahlen haben. 11 vergrössern, mehrten, erhöhen. 12 ὦψαι, ὦψαίμεθα schuldig sein, beschuldigt werden. 13 gehen, kommen, dahinfahren. 14 ὦψαι tragen, fortbewegen, bringen, führen. 15 nutzen, helfen, unterstützen, beistehen.

I. Verzeichniss

der

Declinations- und Conjugations-Endungen.

S. Vorrede.

A.

α Fallform des Nom. u. Acc. Plur. der Stämme auf $\alpha\tau$: Nom. $\alpha\varsigma$: $\gamma\acute{\iota}\rho\alpha$: $\gamma\acute{\iota}\rho\alpha\varsigma$ [18, 7, 1].

$\tilde{\alpha}$ (< $\alpha\omega$, $\acute{\alpha}\omega$, ω) Gen. Sing. d. Subst. auf $\alpha\varsigma$ u. $\eta\varsigma$ dor. [15, 3, 3].

α Dual, der 1 Deel. [15, 4].

$\tilde{\alpha}$ Nom. u. Acc. Pl. der N. contr. auf $\acute{\alpha}\omega\upsilon$.

$\alpha(v)$ - Stammform des Nom. $\alpha\upsilon\varsigma$: $\gamma\rho\acute{\alpha}\upsilon\varsigma$, $\eta\gamma\rho\acute{\alpha}\upsilon\varsigma$.

α 2 Sing. Imper. Praes. u. 3 Sing. Imperf. der V. contr. auf $\acute{\alpha}\omega$, aus $\alpha\epsilon$: $\tau\acute{\iota}\mu(\alpha-\epsilon)\alpha$, $\acute{\epsilon}\tau\acute{\iota}\mu(\alpha-\epsilon)\alpha$.

1) $\tilde{\alpha}$ 3 Sing. Praes. Indic. der V. contr. auf $\acute{\alpha}\omega$, aus $\acute{\alpha}\alpha$: $\tau\acute{\iota}\mu(\acute{\alpha}-\eta)\tilde{\alpha}$; im Conj. aus $\alpha\eta$: $\tau\acute{\iota}\mu(\acute{\alpha}\eta)\tilde{\alpha}$.

2) $\tilde{\alpha}$ 2 Sing. Praes. Indic. u. Conj. Med. der V. contr. auf $\acute{\alpha}\omega$, aus $\acute{\alpha}\eta$: $\tau\acute{\iota}\mu(\acute{\alpha}\eta)\tilde{\alpha}$.

$\acute{\alpha}\alpha$ 3 Sing. Praes. contr. aus $\acute{\alpha}\alpha\epsilon$ mit vorgeschlagenem langen $\tilde{\alpha}$ in $\mu\acute{\alpha}\alpha\epsilon$ [34, 6, 1; 201].

$\acute{\alpha}\alpha$ 3 Sing. des Fut. att. mit vorgeschlag. α [134] (157. 159).

$\alpha\alpha\upsilon$ Inf. Fut. aus $\alpha\epsilon$ [1] mit vorgeschlag. α : $\acute{\alpha}\acute{\alpha}\alpha\upsilon$ [34, 6, 2; 202].

$\acute{\alpha}\acute{\alpha}\varsigma$ 2 Sing. contr. aus $\acute{\alpha}\alpha\epsilon\varsigma$ mit vorgeschlag. α [34, 6, 1; 201].

Anhang.

$\acute{\alpha}\alpha\sigma\theta\alpha\iota$ Inf. Pass. contr. aus $\acute{\alpha}\epsilon\sigma\theta\alpha\iota$ mit vorgeschlagenem α [34, 6, 1; 201].

$\acute{\alpha}\alpha\sigma\iota\nu$ 3 Pl. Perf. mit Verkürz. des vorangeh. Voc. [29, 3, 2; 62].

$\acute{\alpha}\alpha\tau\epsilon$ 2 Plur. Perf. in verkürzter Form; in $\gamma\epsilon\gamma\acute{\alpha}\tau\epsilon$ [29, 3, 1; 61].

$\acute{\alpha}\delta$ Stammform des Nom. $\alpha\varsigma$: $\lambda\alpha\mu\pi\acute{\alpha}\delta\alpha\varsigma$, $\eta\lambda\alpha\mu\pi\acute{\alpha}\delta\alpha\varsigma$.

$\alpha-\epsilon$ 2 Sing. Imper.

$\alpha\epsilon$ 3 Sing. Imperf. der V. auf $\acute{\alpha}\omega$ mit kurzem α [34, 5, 2, a), b); 192 a. b.]; $\alpha\omega$ 1 Sing.

$\alpha\alpha$ 3 Sing. Praes. der V. auf $\acute{\alpha}\omega$ uncontr. mit langem α [34, 5, 1; 191; mit kurzem α [34, 5, 2 a) b) c); 192 a. b. c].

$\acute{\alpha}-\epsilon-\sigma\theta\epsilon$ 2 Plur. Imper. Med.

$\alpha-\acute{\epsilon}-\sigma\theta\omega$ 3 Sing. Imper. Med.

$\alpha-\acute{\epsilon}-\sigma\theta\omega\upsilon$ (< $\alpha-\acute{\epsilon}-\sigma\theta\omega\sigma\alpha\upsilon$) 3 Plur. Imper. Med.

$\alpha-\acute{\epsilon}-\sigma\theta\omega\sigma\alpha\upsilon$ (< $\alpha-\acute{\epsilon}-\sigma\theta\omega\sigma\alpha\upsilon$) 3 Plur. Imper. Med.

$\acute{\alpha}\epsilon\sigma\iota\nu$, $\acute{\alpha}\sigma\iota\nu$, $\acute{\alpha}\sigma\iota\nu$ Fallform des Dat. Plur. der Stämme auf $\alpha\tau$ [18, 7, 1].

$\acute{\alpha}-\epsilon-\tau\alpha\iota$ 3 Sing. Praes. Med.: $\acute{\alpha}-\epsilon-\mu\alpha\iota$ 1 Sing.

1) $\acute{\alpha}-\epsilon-\tau\epsilon$ 2 Plur. Imper.

2) ἀέτε 2 Plur. Imperf. der V. auf ᾄω unecontr. mit langem ᾱ [34, 5, 2a); 192a].

ἀέ-το 3 Sing. Imperf. Med.: α-ο-μην 1 Sing.

α-έ-τω 3 Sing. Imper.

α-έ-τωσαν (<α-ό-ντων) 3 Plur. Imper.

ἀ-η 3 Sing. Conj.: α-ω 1 Sing.

ἀ-η-ται 3 Sing. Conj. Med.: α-ω-μαι 1 Sing.

ἀδ-ι verkürzte Form des Imper. Perf. [29, 3, 1. 2; 61. 62].

αἰδ Stamm von Nom. auf αἰς.

αἰη verkürzte Form des Opt. Perf. in τεθναίνην [29, 3, 1. 2; 61. 62].

1) αἰς Inf. Praes. dor. der Verba auf ᾄω [34, 7, 5; 212].

2) αἰς (<αἰσιν, ησιν, ησι, ης, αἰς) gew. Dat. Plur. der 1. Decl. u. neol. Acc. Pl. [15, 6, 4].

αἰς (αἰσιν, ησιν, ησι, ης, αἰσιν) Dat. Plur. [15, 6, 2].

αἰσα Fem. Part. dor. st. αἰσα [33, 1, 10; 164].

αἰσιν (<ησιν, ησι, ης) ursprüngl. Dat. Plur. der 1 Decl. [15, 6].

αἰτ- Stamm von Nom. auf αἰς.

αἰμεν 1 Plur. Perf. in verkürzter Form: in μέμαμεν: [29, 3, 2; 61].

ἀμεν, ἀμηναι verkürzte Form des Inf. Perf. [29, 3, 1. 2; 30, 2, 2; 61. 62].

ᾄμες 1 Plur. Praes. dor. st. ᾄμεν contr. aus ᾄομες [34, 7, 2; 209].

1) ᾄν Stamm von Nom. auf ᾄν.

2) ᾄν- Stammform des Nom. ας: μέλαρος, μέλας.

3) ᾄν dor. Form der dual. Endung ην [155].

1) ᾄν Gen. Plur. der 1 Decl. dor. [15, 5 u. 6].

2) ᾄν Gen. Plur. der 3 Decl. dor. [17, 4, 10].

3) ᾄν Inf. Praes. der V. contr. auf ᾄω, aus αἰεν: τιμ(ᾱ-εν)ᾄν.

ᾄουα, ᾄουαι Aor. 1 der V. auf ᾄω, dor. [34, 10, 3, 223].

1) ᾄντ Stammform des Nom. αν: παντός, τὸ πᾶν.

2) ᾄντ Stammform des Nom. ας: γίγατος, ὁ γίγας.

ᾄντι dor. Form der 3 Plur. [33, 1, 7; 161].

ᾄντι Praes. dor. contr. aus ᾄοντι [31, 7, 2; 209].

ᾄω (<εω, ᾄ) Gen. Sing. der Subst. auf ας u. ης [15, 3, 3].

ᾄουν 3 Plur. Opt. Praes. der V. auf ᾄω mit langem α [34, 5, 2, b); 192b]; αἰ 1 Sing.

ᾄομεν 1 Plur. Imperf. der V. auf ᾄω mit langem α [34, 5, 2b; 192b].

ᾄοντο 3 Plur. Opt. Praes.: α-οί-μην 1 Sing.

ᾄοντο 3 Sing. Opt. Praes.: α-οί-μην 1 Sing.

ᾄον Imperf. der V. auf ᾄω mit langem ᾱ [34, 5, 2a, b; 192a, b].

ᾄοντ- Stammform des Part. auf ᾄων der V. auf ᾄω unecontr. [34, 5, 2, e; 192c].

ᾄοντα Part. Praes. der V. auf ᾄω unecontr. mit langem ᾱ [34, 5, 1; 191]; mit kurzem ᾱ [34, 5, 2, e); 192, c].

ᾄονται 3 Plur. Praes. Pass. der V. auf ᾄω unecontr. mit langem α [34, 5, 2, b; 192, b].

ᾄοντε Part. Dual. der V. auf ᾄω unecontr. mit kurzem α [34, 5, 1; 191].

ᾄοντο 3 Plur. Imperf. der V. auf ᾄω unecontr. mit langem ᾱ [34, 5, 2, b; 192b].

ᾄοντων(α-έ-τωσαν) 3 Plur. Imper.

ᾄος Fallform des Gen. Sing. der Stämme auf ατ- Nom. ας [18, 7, 1].

ᾄου 2 Sing. Imper. Med.

ᾄουσα Fem. Part. der V. auf ᾄω unecontr. mit langem ᾱ [34, 5, 2, b); 192b].

ἀοῦσι 3 Plur. Praes. der V. auf ἄω uncontr. mit kurzem α [34, 5, 2, a), b), c); 192 a, b, e].

ἀρ Stammf. des Nom. ἀρ: ἄρος, ἄρ. ἄς dor. Ace. Plur. mit kurzem α [15, 6, 4].

ἀς 2 Sing. Imperf. der V. contr. auf ἄω, aus ἀς: ἐτίμ(α-ς)ας.

1) ᾄς 2 Sing. Conj. Praes. der V. contr. auf ἄω, aus ἄης: τιμ(ᾱ-ης)ᾄς.

2) ᾄς 2 Sing. Ind. Praes. der V. contr. auf ἄω, aus ἄης: τιμ(α-ς)ᾄς.

ἄσαν 3 Plur. Plusperf. in verkürzter Form [29, 3, 1. 2; 61. 62].

ἄσθαι Praes. Inf. der V. contr. auf ἄω, aus ἄσθαι: τιμ(ᾱ-ε)ἄ-σθαι.

1) ἄσθε 2 Plur. Praes. Ind. u. Conj. Med. der V. contr. auf ἄω, aus ἄσθε, ἄσθε: τιμ(ᾱ-ε)ἄ-σθε, τιμ(ᾱ-η)ἄ-σθε.

2) ἄσθε 2 Plur. Praes. Imper. u. Imperf. M. der V. contr. auf ἄω, aus ἄσθε: (ε)τιμ(ᾱ-ε)ἄ-σθε.

ἄσθω 3 Sing. Praes. Imper. der V. contr. auf ἄω, aus ἄσθω: τιμ(α-ε)ἄ-σθω.

ἄσθων 3 Plur. Praes. Imper. der V. contr. auf ἄω, aus ἄσθων: τιμ(α-ε)ἄ-σθων.

ἄσθωσαν 3 Plur. Praes. Imper. der V. contr. auf ἄω, aus ἄσθωσαν: τιμ(α-ε)ἄ-σθωσαν.

1) ἄσι(ν) (< αισιν, ησιν, ησι, ης) Dal. Plur. d. 1 Decl. altatt. [15, 6, 3].

2) ἄσι(ν) (< αισσι(ν), ασι(ν)) Fallform des Dal. Plur. d. Stämme auf ατ- [18, 7].

ἄσι 3 Plur. Perf. in verkürzter Form [29, 3, 1. 2; 61. 62].

ἄσιν (< αισσιν, ἄσιν) Fallf. des Dal. Plur. der Stämme auf ατ- [18, 7, 1].

ἄσιν, ἄσμαι, ἄσαι bei den Doriern auch themat. Ch. der V. auf ἄω,

zuw. auch der auf ἔω [27, 3, 2; 13].

ατ-(α[ρ]τ-) Stammform des Nom. ατ: ἡρώτας: τὸ ἡρώτ.

(μ)ατ- Stamm der Nom. auf (μ)α.

αται 3 Plur. für ται in der pass. Formation; nicht in den Fut., im Ind. Aor. 1 Med. u. den Conj. [30, 4, 1—12; 100]; in der att. Prosa (118).

ἄται 3 Sing. Praes. Ind. u. Conj. Med. der V. contr. auf ἄω, aus ἄται, ἄται: τιμ(ᾱ-ε)ἄται, τιμ(ᾱ-η)ἄται.

1) ἄτε 2 Plur. Ind. u. Imper. Praes. u. 2 Plur. Imperf. der V. contr. auf ἄω, aus ἄτε: τιμ(ᾱ-ε)ἄτε.

2) ἄτε 2 Plur. Conj. Praes. der V. contr. auf ἄω, aus ἄτ: τιμ(ᾱ-η)ἄτε.

1) ἄτην 3 Dual. Imperf. der V. contr. auf ἄω, aus ἄτην: ἐτιμ(α-ε)ἄτην.

2) ἄτην 3 Dual. Plusperf. in verkürzter Form in γράτην [29, 3, 2; 62].

ατο 3 Plur. für ττο in der pass. Formation [30, 4, 1—12; 100].

ἄτο 3 Sing. Imperf. Med. der V. contr. auf ἄω, aus ἄτο: τιμ(ᾱ-ε)ἄ-το.

1) ἄτω 3 Sing. Imper. Praes. der V. contr. auf ἄω, aus ἄ-τω: τιμ(α-ε)ἄ-τω.

2) ἄτω verkürzte Form des Imper. Perf. [29, 3, 1. 2; 61. 62].

ἄτωσαν (< ὄντων) 3 Plur. Imper. Praes. der V. contr. auf ἄω, aus ἄτωσαν: τιμ(α-ε)ἄ-τωσαν.

ἄντα Fem. Part. Perf. mit Verkürz. des vorang. Voc. [29, 3, 2; 62].

1) ἄων (< ἔων, ἄν) Gen. Plur. der 1 Decl. [15, 5].

2) ἄων Fallform des Gen. Plur. der Stämme auf ατ-: Nom. ας [18, 7, 1].

3) ἄων Part. Praes. der V. auf ἄω uncontr. mit langem ᾱ [34, 5, 1;

191; mit kurzem $\tilde{\alpha}$ [34, 5, 2, a), b), c); 192 a-c].

ἀωνται 3 Plur. Conj. Med.: ἀ-ω-μαι. αὐός Part. Perf. mit ausgefallenem α und Verkürzung des vorangehenden Vitals [29, 3, 2; 62].

ἄωσι 3 Plur. Praes. contrah. aus αωνσι mit vorgeschlagenem α [34, 5, 9; 199].

ἀ-ω-σι(ν) 3 Plur. Conj.: α-ω 1 Sing. ἄωτ- Stamm des Part. Perf. mit Verkürzung des vorangehenden Vitals [29, 3, 2; 62].

B.

β Stammform des Nom. auf ψ: χάλυβος, χάλυψ.

Γ.

γ Stammform des Nom. auf ξ: γλόγος, ἡ γλόξ.

Δ.

δε locales Suffix, auf die Frage „wohin“ οὐκὼνδε nach Hause [19, 4; C. § 178].

E.

ε 2 Sing. Imper. Praes. u. Aor. 2. ε(ν) 3 Sing. Imperf. u. Aor. 2: ον 1 Sing.

1) ε(σ)- Stammform des Nom. ες: σάφους, σαφές N.

2) ε(ς)- Stammform des Nom. ος: γένους, τὸ γένος.

3) ε(ς)- Stammform des Nom. ης: τρεῖς, ἡ τρεῖς.

ε(ν) Stammform des Nom. ους: φορέως, ὁ φορέως.

1) εα Acc. Sing. der 1 Decl. auf ης heterocl. nach der 3. gebildet [15, 7, 1].

2) εα Fallform des Acc. Sing. der Stämme auf ε(ς): Nom. ης [18, 1].

3) εα (< ἤα) Fallf. des Acc. Sing. der Stämme auf ε(ν). Nom. ες.

4) εα (< ειν) 1 Sing. Plsperf. ep. u. ion.: ἤδεα, πεποῖδα [122].

εαι 2 Sing. der V. auf εω mit ausgesprochenem ϵ ποῖσαι st.-δεαι [30, 3, 1; 89].

1) εας Fallform des Acc. Plur. der Stämme auf ν: Nom. υς [18, 6].

2) εας (< εις) 2 Sing. Plsperf. ep. u. ion.: ερεθίπεις [122].

εαται (< αται) Plur. für νται in der pass. Formation [30, 4, 7; 107].

εατε 2 Plur. Plsperf. ion. συνεθέατε Her. 9, 58 [122].

εατο (< ατο) 3 Plur. für ντο in der pass. Formation [30, 4, 7; 107, 108].

ε-ε 3 Sing. Imperf. u. 2 Sing. Imper. Praes.: ε-ον 1 Sing.

εε(ν) (< εε) 3 Sing. Plsperf. ep. u. ion.: ἤδεε(ν) [122, 123].

ε-εε 3 Sing. Praes.: ε-ω 1 Sing.

έει, έεις als Fut. ohne σ [23, 2, 4; 58].

έειν (< εῖν) Inf. Aor. 2: πῶεν, ἰδέεν [124]; 2) Inf. Fut. att. [135].

1) εες Fallform des Nom. Plur. der Stämme auf ε(ς): Nom. ης [18, 1] τρεῖς, τρεῖς.

2) εες Fallform des Nom. Plur. der Stämme auf ν: Nom. υς [18, 6] πῆχες, πῆχες.

3) έεις (< ἤεις) Fallform des Nom. Plur. der Stämme auf ε(ν): βοοῖδες, -έες.

έεσθαι Inf. 1) Fut. att. Med. ὀλέσθαι Il. ο, 700, 2) Fut. dor. in πεσέσθαι Il. ε, 235 [138].

έεσθι 2 Plur. Imper. Med.

έεσθω 3 Sing. Imper. Med.

είσθων(ε-ε-σθωνσαν) 3 Plur. Imper. Med.

είσθωνσαν(ε-ε-σθων) 3 Plur. Imper. Med.

1) έεται 3 Sing. Praes. Med. έ-ο-μαι 1 Sing.

2) έεται 3 Sing. Fut. dor. Med. in ποείται [136].

έετε 2 Plur. Imper.

έετο 3 Sing. Imperf.: ε-ό-μην 1 Sing.

έτω 3 Sing. Imper.

έτωσαν(ε-ό-ντων) 3 Plur. Imper.

έ-η 3 Sing. Conj.: έ-ω 1 Sing.; έη in den V. selten oder nie contr. bei Hom. u. Her. [34, 4; 186].

ήται 3 Sing. Conj. Med.: έ-ω-μαι 1 Sing.

1) εε 3 Sing.: ω 1 Sing.

2) εε 3 Sing.-Imperf. der V. contr. auf έω, aus εε: έποι(ε-ε)ει.

3) εε 2 Sing. Imper. Praes. der V. contr. auf έω, aus εε: ποι(ε-ε)ει.

1) εε Fallform des Dat. Sing. der Stämme auf ε(ς): Nom. ης [18, 1].

2) εε Fallform des Dat. Sing. der Stämme auf υ: Nom. υς [15, 6].

3) εε Dat. Sing. der 1 Decl. auf ης heteroclit. nach der 3. gebildet [15, 7, 1].

1) εε, έε (< εε, ήε) Fallf. des Dat. Sing. der Stämme auf ε(υ): εός [18, 4].

2) εε 3 Sing. Praes. Ind. der V. contr. auf έω, aus έε: ποι(ε-ε)ει.

εεαι 2 Sing. aus έεαι [34, 3, 8; 185].

εεας Fallf. des Acc. Pl. in ένλετας Stamm εε(ς): Nom. εες.

εεδ- Stammform des Nom. εες: κλειδός, κλεις.

εεη 3 Sing. Opt. Aor. 2 Pass.: εειν 1 Sing.

εεη (< έη) 3 Sing. Conj. Aor. Pass.: μενέηη [126].

είης 2 Sing. Conj. Aor. Pass.: δαμείης (-ήης) [126].

είησαν 3 Plur. Opt. Aor. 2 Pass.: εειν 1 Sing.

είν Inf. Praes. der V. contr. auf έω, aus έιν: πο(ε-ει)ειν.

είω, έίω 2 Sing. der hist. Temp. bei Hom. gedehnt aus εω nur in έπειο Il. λ, 611 u. σπείο x, 285 [30, 3, 4; 92].

είως (< ήως) Fallf. des Gen. Sing. der Stämme auf εε(ς) Nom. εης.

είωτ- Stamm des Part. Perf. εώς in verkürzter Form [29, 3, 1. 2; 61. 62].

εωρ- Stammform des Nom. εωρ: χειρός, χείρ.

εις 2 Sing. Imperf. der V. contr. auf έω, aus εε: έποι(ε-ε)εις.

είς 2 Sing. Praes. Ind. der V. contr. auf έω, aus έεις: πο(ε-εις)εις.

είσθαι Praes. Inf. der V. contr. auf έω, aus έσθαι: πο(ε-ε)ει-σθαι.

είσθε 2 Plur. Ind. u. Imper. Praes. u. Imperf. Med. der V. contr. auf έω, aus έσθε: (ε)ποι(ε-ε)ει-σθε.

είσθω 3 Sing. Praes. Imper. der V. contr. auf έω, aus έσθω: πο(ε-ε)ει-σθω.

είσθων 3 Plur. Praes. Imper. der V. contr. auf έω, aus έσθων: πο(ε-ε)ει-σθων.

είσθωνσαν 3 Plur. Praes. Imper. der V. contr. auf έω, aus έσθωνσαν: πο(ε-ε)ει-σθωνσαν.

είται 3 Sing. Praes. Ind. Med. der V. contr. auf έω, aus έται: πο(ε-ε)ει-ται.

είτε 2 Plur. Ind. u. Imper. Praes. sowie Imperf. der V. contr. auf έω, aus έτε: πο(ε-ε)ει-τε.

είτω 3 Sing. Imperf. Med. der V. contr. auf έω, aus έτε: πο(ε-ε)ει-τω.

είτω 3 Sing. Imper. Praes. der V.

contr. auf *έω*, aus *εἶ-τω*: πο(ε-δ) *εἶ-τω*.

εἶπων 3 Dual. Imper. Praes. der V. contr. auf *έω*, aus *εἶπων*: πο(ε-δ) *εἶ-των*.

εἶπωσαν (< *οὐντων*) 3 Plur. Imper. Praes. der V. contr. auf *έω*, aus *εἶπωσαν*: πο(ε-δ) *εἶ-τωσαν*.

εἶω 1 Sing. Conj. Aor. Pass.: *δυσείω* [126].

εἶω- Stammform des Part. Perf. *εἰώς* in verkürzter Form [29, 3, 1. 2; 61. 62].

1) *εν* Stammform des Nom. *ην*: *λεμένος, ὁ λεμένος*.

2) *εν* Stammform des Nom. *εν*: *ἄρρενος, ἄρρεν*.

3) *εν* Stammform des Nom. *εις*: *ένος, εἷς*.

4) *εν* Inf. Act. dor. st. *εν* [162].

5) *εν* 3 Plur. Pass. bei Dichtern neben *ησαν* [30, 5, 1. 2; 114. 115].

1) *εντ*- Stammform des Nom. *εν*: *λυθέντος, λυθέν*.

2) *εντ*- Stammform des Nom. *εις*: *λυθέντος, λυθείς*.

1) *εο* (< *ευ*) 2 Sing. der hist. Temp.

2) *έο* 2 Sing. Imperf. der V. auf *έω* mit ausgestossenem *ε*: ποίέο, st. *-έω* [34, 3, 5; 93].

1) *έοι* in den Verbis selten od. nie contr. bei Hom. u. Her. [34, 3, 8; 196].

2) *έοι* 3 Sing. Opt. Praes. der V. auf *έω*: *έ-οι* 1 Sing.

έοιεν 3 Plur. Opt. Praes. der V. auf *έω*: *έ-οιμε* 1 Sing.

έοιντο 3 Plur. Opt. Praes. der V. auf *έω*: *ε-οί-μην* 1 Sing.

έοιτο 3 Sing. Opt. Praes. der V. auf *έω*: *ε-οί-μην* 1 Sing.

έων 3 Plur. Imperf. der V. auf *έω*: *ε-ον* 1 Sing.

έονται 3 Plur. Praes. Med. der V. auf *έω*: *έ-ο-μαι* 1 Sing.

έοντο 3 Plur. Imperf. der Verba auf *έω*: *ε-ό-μην* 1 Sing.

έόντων (*ε-έ-τωνσαν*) 3 Plur. Imper. der Verba auf *έω*.

1) *εος* heterokl. als Gen. Sing. der 1 Decl. auf *ης* [15, 7, 1].

2) *εος* Fallform des Gen. Sing. der Stämme auf *ε(ς)*: Nom. *ης* [18].

3) *έος* (< *ἦος*) Fallform des Gen. Sing. der Stämme auf *ε(υ)*: Nom. *εως*.

4) *εος* Fallform des Gen. Sing. der Stämme auf *ε*: Nom. *ες* [18, 6].

έ-ου 2 Sing. Imper. Med. der V. auf *έω*.

έ-ου-σι(ν) 3 Plur. Praes. der V. auf *έω*: *έ-ω* 1 Sing.

ερ- Stammf. des Nom. *ηρ*: *αιθέρος, αιθήρ*.

εσθε 2 Plur. Praes. u. Aor. 2 Imper. Med.

έσθω 3 Sing. Imper. Praes. u. Aor. 2 Med.

έσθωσαν 3 Plur. Imper. Praes. u. Aor. 2 Med.

εσι Fallf. des Dat. Plur. der Stämme auf *ε*: Nom. *ες* [18, 6].

εσι(ν) (< *εσσι, σσι, σι*) Dat. Plur. selten bei Homer.

εσσι (< *εσι, σι*) ursprüngl. Dat. Plur. [17, 4].

εται 3 Sing. Praes. Med.: *ομας* 1 Sing.

ετε 2 Plur. Imper. Praes. u. Aor. 2.

ετο 3 Sing. Imperf. und Aor. 2 Med.: *όμεν* 1 Sing.

έτω 3 Sing. Imper. Praes. u. Aor. 2.

έτωσαν (< *όντων*) 3 Plur. Imper. Praes. u. Aor. 2.

ευ (< *εο*) 2 Sing. der hist. Temp. bei Her. neben *εο* [30, 3, 4; 92].

ευ, *ενν* Imperf. der Verba auf *έω* bei Her. [34, 8, 3; 216].

εῦ (< *έο*) 2 Sing. Imper. der Verba auf *έω* für *έο* zuw. bei Her. [30, 2, 6; 94].

εἶμαι (< εἶμαι) 1 Sing. 1) des Praes. Pass. der V. contr. auf εἶαι ion. aus εἶμαι 2) des Fut. dor. der Formen auf εἶω, εἶω [136 (157. 158); 34, 3, 4].

(εἶ, σ)εἶμεν 1 Plur. Fut. dor. [33, 2; 166].

εἶμενος Part. Praes. Pass. contr. aus εἶμενος [34, 3, 4; 181].

εἶμην 1 Sing. Imperf. contr. aus εἶμην [34, 3, 4; 181].

εἶν 1 Sing. u. 3 Plur. Imperf. contr. aus εἶν [34, 3; 3, 1; 177. 178].

εἶνται, εἶντας, εἶντες Part. contr. aus εἶνται, εἶντας, εἶντες [34, 3, 3; 180].

εἶνται 3 Plur. Praes. Pass. contr. aus εἶνται [34, 3, 4; 181].

εἶντε 3 Plur. Fut. dor. [33, 2; 166].

1) εἶντο 3 Plur. Imperf. Pass. contr. aus εἶντο [34, 3, 4; 181].

2) εἶντο Imperf. der V. auf εἶω bei Her. [34, 8, 3; 216].

εἶντος Part. der Verba auf εἶω bei Her. [34, 8, 3; 216].

εἶς Fallform des Gen. Sing. der Stämme auf ε(ς): Nom. εἷς [18, 2, 2].

εἶσαν s. u. εἶσαι.

1) εἶσαι 3 Plur. contr. aus εἶσαι: Hom. selten; ebenso εἶσαν [34, 3, 5; 182].

2) εἶσαι 3 Plur. Praes. der V. auf εἶω bei Her. [34, 8, 3; 216].

1) εἶω (< εἶω, εἶω) Gen. Sing. der Subst. auf ες u. εἷς [15, 3].

2) (ῥ)εἶω 1 Sing. Conj. Aor. Pass. Her. ἀπαιδεῖω 3, 65 [125].

3) εἶω als Fut. ohne σ [29, 2, 4; 58].

4) εἶω in den V. selten oder nie contr. bei Hom. u. Her. [34, 4; 186].

(ῥ)εἶωμεν 1 Plur. Aor. Pass. Her. ἐσσωθῶμεν [31, 1, 4; 125].

εἶόμενος Part. contr. aus εἶόμενος

mit vorgeschlagenem ε [34, 5, 9; 6, 4; 199. 201].

1) εἶων (< εἶων, εἶων) Gen. Plur. der 1 Decl. [15, 5 m. A. 1—3].

2) εἶων Fallform des Gen. Plur. der Stämme auf ε(ς): Nom. εἷς [18, 1].

3) εἶων Fallform des Gen. Plur. der Stämme auf υ: Nom. υς [18, 6].

1) εἶω-νται 3 Plur. Conj. Med.: εἶω-μαι 1 Sing.

2) εἶωνται 3 Plur. Praes. contr. aus εἶωνται mit vorgeschlagenem ε [34, 5, 9; 199].

εἶωντες Part. Praes. contr. aus εἶωντες mit vorgeschlagenem ε [34, 5, 9; 199].

1) εἶω-σι(ν) 3 Plur. Conj.: εἶω 1 Sing.

2) (ῥ)εἶωσι 3 Plur. Aor. Pass. Her. ὀφειλέωσι, φειλέωσι, μύλωσι [125].

II.

η 3 Sing. Aor. 2 Pass.: ην 1 Sing.

η 3 Sing. Imperf. u. 2 Imper. st. α contr. aus ας: ὄρη [34, 7, 1; 208].

η dor. Form. 1) der 3 Sing. Ind. Act. für α [158]; 2) der 3 Sing. Ind. Perf. Act. [159].

η 3 Sing. Conj. Praes. u. Aor. 2: ω 1 Sing.

ῆ 2 Sing. Praes. Ind. u. Conj. Med. der V. contr. auf εἶω, aus εἶη: ποδ(ε)ῆ ῆ.

ῆ 3 Sing. Praes. st. ῆ contr. aus ας: ὄρη [34, 7, 1].

ῆαι (< εἶαι) Fallf. des Acc. Sing. der Stämme auf ε(ς): Nom. εἷς.

1) ηαι (< η) 2 Sing. Conj. st. des zusammengez. η bei Hom. u. Her. [30, 3, 1; 89; im Perf. [30, 3, 3; 91].

2) ηαι 2 Sing. Perf. st. ηαι: βέλβηαι Il. ε, 284 [30, 3, 3].

ῥας Fallf. des Aec. Plur. d. Stämme auf ε(v): Nom. εως [18, 4; C. §. 121].

ῥεῖς Fallform des Nom. Plur. in ἀκλεις Stamm ε(ς): Nom. εῖς.

ῥες (< εες) Fallf. des Nom. Plur. der Stämme auf ε(v): Nom. εως [18, 4; C. §. 121]: βασιλῆες, βασιλεῖς.

ῥεσσιν(εὔσειν) Fallform des Dat. Plur. einiger Stämme auf ε(v): Nom. εως [18, 4; C. §. 121]: ἀριστήσσειν, ἱππῆσσει.

ῥη (< εῖη) 3 Sing. Conj. Aor. Pass. δαμῆη, σπηῆη [127].

ῥησι s. [34, 5, 4.]

ῥη 2 Sing. Imper. Aor. 2 Pass.

ῥε (< εῖ) Fallform des Dat. Sing. der Stämme auf ε(v): Nom. εῖς.

ῥμεν (< ῥμεναι) Inf. Aor. Pass. dor. διακρεδῆμεν Thuc. 5, 79 [30, 2, 6; 86].

1) ῥμεναι Inf. Act. der Verba auf αω u. έω; ῥ entstanden aus dem Charakter α, ε und dem Bindevocal [30, 2, 4].

2) ῥμεναι (< ῥμεν) Inf. Aor. Pass. [30, 2, 6; 86].

ῥν- Stammf. des Nom. ῥν: ἄλλῃος, δ' ἄλλῃν.

ῥν (< ειν) Inf. Perf. Act. dor. [33, 1, 9; 163].

ῥν Inf. Praes. dor. der V. auf έω, αω st. αῖν contr. aus, εε[ε]ν, αε[ε]ν st. εῖν, έεν, αέεν [33, 1, 8; 163]: δ-ῥν [34, 7, 1, 3; 308, 310].

ῥναι, ῥναι Aor. 1 der Verba auf αινω ep. u. ion. [34, 10, 1].

1) ῥος (< εῖος) Fallform des Gen. Sing. der Stämme auf ε(ς): Nom. εῖς.

2) ῥος (< έος) Fallf. des Gen. Sing. der Stämme auf ε(v): Nom. εως [18, 4]: βασιλῆος, βασιλεῖος.

ῥός Stamm d. Part. Perf. ῥαῖς in verkürzter Form [29, 3, 1, 2; 61, 62].

ῥ- Stammform des Nom. ῥ: θῆ-ρος, δ' θῆρ.

ῥς dor. Form der 2 Sing. Ind. Perf. Act. [169].

ῥς (< ῥσιν, ῥσι, αῖσιν, αέσιν) Dat. Plur. ep. u. ion. [15, 6, 1].

ῥς 2 Sing. Conj. Praes. der Verba contr. auf έω, aus εῖη: ποι(ε-ῥς)ῥς.

ῥσαν 3 Plur. Aor. 2 Pass.: ῥν 1 Sing.

ῥσθαι Inf. Pass. in θῆσθαι Od. δ, 84 [34, 5, 6 mit A. 3; 190, 193].

ῥσθι 2 Plur. Praes. Conj. der V. contr. auf έω, aus εῖη: ποι(ε-ῥ)ῥσθι.

ῥσι(ν) (ῥσιν) alte Endung der 3 Sing. im Conj. [30, 1, 4; 69]; im Ind. [30, 1, 4; 69].

ῥσιν (< ῥσι, ῥς, αῖσιν, αέσιν) Dat. Plur. ep. u. ion. [15, 6, 1].

ῥτ- Stammform des Nom. ῥ: βαρύ-τητος, ῥ βαρύντης.

ῥται 3 Sing. Praes. Conj. der V. contr. auf έω, aus εῖη: ποι(ε-ῥ)ῥται.

ῥται 3 Sing. Conj. Praes. Med. u. Aor. 2: αῖμαι 1 Sing.

ῥτε 2 Plur. Imper. Aor. 2 Pass.

ῥτε 2 Plur. Conj. Praes. der Verba contr. auf έω, aus εῖη: ποι(ε-ῥ)ῥτε.

ῥτε 2 Plur. Praes. st. αῖν contr. aus αέτε: όρῃτε [34, 7, 1; 308].

ῥτην 3 Dual. Imperf. unregelmässig contr. aus αέτην [34, 5, 3; 193].

ῥτω 3 Sing. Imper. Aor. 2 Pass.

ῥτωσαν 3 Plur. Imper. Aor. 2 Pass.

ῥυα Fem. Part. Perf. in verkürzter Form [29, 3, 1, 2; 61, 62].

ῥως Part. Perf. mit ausgestossenem α [29, 2, 4].

ῥός- Stammform des Part. Perf. ῥας in verkürzter Form [29, 3, 1, 2; 61, 62].

Θ.

θα als Endung der 2 Sing. im Conj.

[30, 1, 1; 69]; im Opt. [ib. 1, 2; 70].

Θ-είη 3 Sing. Opt. Aor. 1 Pass.:

Θ-είην 1 Sing.

Θ-είησαν 3 Plur. Opt. Aor. 1 Pass.:

Θ-είην 1 Sing.

Θεω locales Suffix, auf die Frage „woher“? ὁκοθεν von (zu) Hause [19, 3, 3; C. §. 178].

Θέω s. u. έω.

Θέωμεν s. u. έωμεν.

Θ-ῆ 3 Sing. Aor. 1 Pass.:

1 Sing.

Θ-ῆ 3 Sing. Conj. Aor. 1:

1 Sing.

Θ-ῆσαν 3 Plur. Aor. 1 Pass.:

1 Sing.

Θ-ῆτε 2 Plur. Imper. Aor. 1 Pass.

Θ-ῆτε 2 Sing. Imper. Aor. 1 Pass.

Θ-ῆτω 3 Sing. Imper. Aor. 1 Pass.

Θ-ῆτωσαν 3 Plur. Imper. Aor. 1 Pass.

Θι locales Suffix auf die Frage „wo“? ὁκοθι, zu Hause [19, 3, 1; C. §. 178].

Θ-ῶσι(ν) 3 Plur. Conj. Aor. 1:

1 Sing.

I.

ι Stammf. des Nom. ι: ἰδριος, ἰδρι.

ι Stammform des Nom. ις: πόλιος ion. u. dor., εως att.: ἡ πόλις.

ι Fallf. des Dat. Sing. der Stämme auf ι: Nom. ις [18, 5]; πόλις, πόλις.

ιας (< ις) Stammform des Acc. Plur. der Stämme auf ι: Nom. ις [18, 5]; πόλιος, πόλις.

ιδ Stammform des Nom. ις: ἐλπίδος, ἡ ἐλπίς.

ισq Fallform des Nom. Plur. der Stämme auf ι: Nom. ις [18, 5]: πόλιος, πόλις.

πόλιος, πόλις.

πόλιος, πόλις.

πόλιος, πόλις.

πόλιος, πόλις.

πόλιος, πόλις.

πόλιος, πόλις.

πόλιος, πόλις.

πόλιος, πόλις.

πόλιος, πόλις.

πόλιος, πόλις.

πόλιος, πόλις.

πόλιος, πόλις.

πόλιος, πόλις.

ίεσσαν Fallform des Dat. Plur. der Stämme auf ι im Dor. Nom. ις [18, 5, 7]: πόλιεσσαν.

ιθ Stammform des Nom. ις: ὄρνιθος, ὁ, ἡ ὄρνις.

1) ιν Stammform des Nom. ιν: δελφίνος, ὁ δελφίν.

2) ιν Fallform des Acc. Sing. der Stämme auf ι: Nom. ις [18, 5]: πόλιν, πόλις.

3) ιν Stammform des Nom. ις: δελφίνος, ὁ δελφίνος.

ιςq Fallf. des Gen. Sing. d. Stämme auf ι: Nom. ις: πόλιος, πόλις.

ις (< ιας) Stammf. des Acc. Plur. der Stämme auf ι: Nom. ις [18, 5]: πόλις, πόλις.

ισει(ν) Fallf. des Dat. Plur. d. Stämme auf ι: Nom. ις [18, 5]: πόλισει(ν), πόλις.

ιτ- Stammform des Nom. ι: μέλιτος, τὸ μέλι.

ιτ Stammform des Nom. ις: χύριτος, ἡ χύρις.

ίων Fallf. des Gen. Plur. der Stämme auf ι: Nom. ις [18, 5]: πόλιων, πόλις.

πόλις.

πόλις.

πόλις.

πόλις.

πόλις.

πόλις.

πόλις.

πόλις.

πόλις.

πόλις.

πόλις.

πόλις.

πόλις.

πόλις.

πόλις.

πόλις.

πόλις.

K.

κ Stammform des Nom. auf ξ: φύλακος, ὁ φύλαξ.

κ-ασιν (< κ-ασιν, κ-ασιν) 3 Plur. Perf.: κ-α 1 Sing.

κ-ε(ν) (< κ-ε(ν), κ-ε(ν)) 3 Sing. Perf.: κ-α 1 Sing.

κ-ε (< κ-ε, κ-ε) 2 Sing. Imper. Perf.

κ-ει (κ-ει, κ-ει) 3 Sing. Plsperf.: κ-ειν 1 Sing.

κ-εσαν (< κ-εσαν, κ-εσαν) 3 Plur. Plsprf.: κ-ειν 1 Sing.

κ-ετε 2 Plur. Imper. Perf.

κ-έτω 3 Sing. Imper. Perf.

κ-έτωσαν (< κ-όντων) 3 Plur. Imper. Perf.

κ-έτωσαν (< κ-όντων) 3 Plur. Imper. Perf.

κ-έτωσαν (< κ-όντων) 3 Plur. Imper. Perf.

κ-έτωσαν (< κ-όντων) 3 Plur. Imper. Perf.

κ-έτωσαν (< κ-όντων) 3 Plur. Imper. Perf.

κ-έτωσαν (< κ-όντων) 3 Plur. Imper. Perf.

π-η (<χ-η, φ-η) 3 Sing. Conj. Perf.:
π-ω 1 Sing.

π-οι (<χ-οι, φ-οι) 3 Sing. Opt.
Perf.: π-οιμι 1 Sing.

π-οιεν (<χ-οιεν, φ-οιεν) 3 Plur.
Opt. Perf.: π-οιμι 1 Sing.

π-όντων (<π-έτωσαν) 3 Plur.
Imper. Perf.

πτ Stammform des Nom. auf ξ:
πυκτός, ἡ νύξ.

π-ωσι(ν) (<χ-ωσιν, φ-ωσιν)
3 Plur. Conj. Perf.: π-ω 1 Sing.

A.

λσ(ω), λσ(α), σ als Tempuscha-
rakter mit Liquiden verbunden;
vgl. -φς [29, 2; 54. 55]: πλσω,
πλω.

M.

μαν dor. Form der pass. Endung
μην; auch bei den Trag. in Ch.
[155].

μεν (<μεναι) Endung des Inf.
ep. [30, 2; 60].

μεναι (<μεν) Endung des Inf.
ep. [30, 2; 60].

μες dor. Form der 1 Plur. Aet. [33,
1, 6; 160].

μεσθα 1 Plur. Pass. Med. bei den
Dor. u. Dichtern neben μεθα [30,
3, 11; 99].

μι 1 Sing. Praes. im Conj. erhalten:
ἰθιμι u. s. w. [30, 1, 1; 69].

N.

νται 3 Plur. Perf. Med.: ναι 1 Sing.

ντο 3 Plur. Plusperf. Med.: μην
1 Sing.

Ξ.

ξαι (ξαι(ν)), ξαις (ξαις), ξαιμι
3, 2, 1 Sing. Opt. Aor. der St.
auf γ, π, χ.

ξαιεν (ξαιεν), ξαιτε, ξαιμεν 3,
2, 1 Plur. Opt. Aor. der St. auf
γ, π, χ.

ξαιντο, ξαισθε, ξαιμεθα 3, 2,
1 Plur. Opt. Aor. 1 Med. der St.
auf γ, π, χ.

ξαιτο, ξαιω, ξαιμην 3, 2, 1 Sing.
Opt. Aor. 1 Med. der St. auf
γ, π, χ.

ξαν, ξατε, ξαμεν 3, 2, 1 Plur.
Aor. der St. auf γ, π, χ.

ξαντο, ξασθε, ξαμεθα 3, 2, 1
Plur. Aor. 1 Med. der St. auf
γ, π, χ.

ξασθω, ξαι 3, 2 Sing. Imper.
Aor. 1 Med. der St. auf γ, π, χ.

ξασθωσαν (<ξασθων), ξασθε
3, 2 Plur. Imper. Aor. 1 Med. der
St. auf γ, π, χ.

ξατο, ξω, ξαμην 3, 2, 1 Sing.
Aor. 1 Med. der St. auf γ, π, χ.

ξάτω, ξον 3, 2 Sing. Imper. Aor.
der St. auf γ, π, χ.

ξάτωσαν (<ξάντων), ξατε 3, 2
Plur. Imper. Aor. der St. auf
γ, π, χ.

ξε(ν) ξας, ξα 3, 2, 1 Sing. Aor.
der St. auf γ, π, χ.

ξει, ξεις, ξω 3, 2, 1 Sing. Fut.
der St. auf γ, π, χ.

ξέμεν, ξέμεναι auch als Inf. Aor.
s. [29, 2, 2; 56].

ξεται, ξη, ξομαι 3, 2, 1 Sing. Fut.
Med. der St. auf γ, π, χ.

ξετε auch als 2 Plur. Imp. Aor. s.
[29, 2, 2; 56].

ξη, ξης, ξω 3, 2, 1 Sing. Conj.
Aor. der St. auf γ, π, χ.

ξηται, ξη, ξομαι 3, 2, 1 Sing.
Conj. Aor. 2 Med. der St. auf
γ, π, χ.

ξοι, ξοις, ξοιμι 3, 2, 1 Sing. Opt.
Fut. der St. auf γ, π, χ.

ξοιεν, ξοιτε, ξοιμεν 3, 2, 1 Plur.
Opt. Fut. der St. auf γ, π, χ.

ξοιντο, ξοισθε, ξοιμεθα 3, 2, 1

Plur. Opt. Fut. Med. der St. auf γ, κ, χ.
 ξοιτο, ξοιο, ξοίμην 3, 2, 1 Sing.
 Opt. Fut. Med. der St. auf γ, κ, χ.
 ξονται, ξεσθε, ξομεθα 3, 2, 1
 Plur. Fut. Med. der St. auf γ, κ, χ.
 ξουσι(ν), ξετε, ξομεν 3, 2, 1 Plur.
 Fut. der St. auf γ, κ, χ.
 ξονται, ξησθε, ξώμεθα 3, 2, 1
 Plur. Conj. Aor. 2 Med. der St.
 auf γ, κ, χ.

Ο.

ο Stammform des Nom. ως: αἰδοῦς,
 ἢ αἰδώς.
 ο(ν) Stammf. des Nom. ους: βοός,
 ὅ, ἢ βοός.
 οδ- Stammf. des Nom. ους: ποδός,
 ὁ ποός.
 οε 3 Sing. Opt. Praes. Aor. 2: οἰμι
 1 Sing.
 οε Sing. Locativ. οἶκος C. §. 179.
 οἷ 3 Sing. Praes. Ind. der V. contr.
 auf ὦω, aus ὦω: μισθ(ὀ-ει)οἷ.
 οἷ Fällf. des Dat. Sing. der Stämme
 auf ο nach der 3. Deel. [18, 3;
 C. §. 162].
 οἷ(οι) Nom. Pl. der N. contr. auf
 ὄος, ἑός.
 οἷ 3 Sing. Opt. Praes. der V. contr.
 auf ὦω, ὦω, aus ὦω, ὦω: ποι(ῶ-οι)-
 οἷ, μισθ(ὀ-οι)οἷ.
 οἷ 3 Sing. Conj. Praes. der V. contr.
 auf ὦω, aus ὦω: μισθ(ὀ-οι)οἷ.
 οἷ 2 Sing. Praes. Ind. u. Conj. Med.
 der V. contr. auf ὦω, aus ὦω:
 μισθ(ὀ-οι)οἷ.
 οἷατο 3 Plur. Opt. [30, 4, 6; 106;
 12; 112].
 οἷεν 3 Plur. Opt. Praes. u. Aor. 2:
 οἰμι 1 Sing.
 οἷεν 3 Plur. Opt. Praes. der Verba
 contr. auf ὦω, ὦω, aus ὦω, ὦω:
 ποι(ῶ-οι)οἷ-εν, μισθ(ὀ-οι)οἷ-εν.
 οἷη 3 Sing. Opt. Att. der V. contr.

auf ὦω, ὦω, aus ὦω, ὦω: ποι(ῶ-
 οἷ)οἷ-η, μισθ(ὀ-οἷ)οἷ-η.
 οἷμεν 1 Plur. Opt. Att. der V.
 contr. auf ὦω, ὦω, aus ὦω, ὦω,
 οἷμεν: ποι(ῶ-οἷ)οἷ-μεν, μισθ(ὀ-
 οἷ)οἷ-μεν.
 οἷην 1 Sing. Opt. Att. der V. contr.
 auf ὦω, ὦω, aus ὦω, ὦω: ποι-
 (ῶ-οἷ)οἷ-ην, μισθ(ὀ-οἷ)οἷ-ην.
 οἷης 2 Sing. Opt. Att. der V. contr.
 auf ὦω, ὦω, aus ὦω, ὦω: ποι-
 (ῶ-οἷ)οἷ-ης, μισθ(ὀ-οἷ)οἷ-ης.
 οἷητε 2 Plur. Opt. Att. der V. contr.
 auf ὦω, ὦω, aus ὦω, ὦω: ποι-
 (ῶ-οἷ)οἷ-ητε, μισθ(ὀ-οἷ)οἷ-ητε.
 οἷεν Gen. u. Dat. Dual. der 2. Deel.
 b. Ep. [16, 2]; auch der 3. [17,
 3]: ποδοῖν, Σειρηνοῖν.
 οἷμεθα 1 Plur. Opt. Praes. Med.
 der V. contr. auf ὦω, ὦω, aus ὦω,
 οἷμεθα: ποι(ῶ-οἷ)οἷ-μεθα,
 μισθ(ὀ-οἷ)οἷ-μεθα.
 οἷμεν 1 Plur. Opt. Praes. der V.
 contr. auf ὦω, ὦω, aus ὦω, ὦω,
 οἷμεν: ποι(ῶ-οἷ)οἷ-μεν, μισθ(ὀ-οἷ)-
 οἷ-μεν.
 οἷμην 1 Sing. Opt. Praes. Med. der
 V. contr. auf ὦω, ὦω, aus ὦω, ὦω,
 οἷμην: ποι(ῶ-οἷ)οἷ-μην, μισθ(ὀ-οἷ)-
 οἷ-μην.
 οἷμι 1 Sing. Opt. Praes. der Verba
 contr. auf ὦω, ὦω, aus ὦω, ὦω:
 ποι(ῶ-οἷ)οἷ-μι, μισθ(ὀ-οἷ)οἷ-μι.
 οἷν 1 Sing. Opt. bei den Trag. [30,
 1, 6; 7]: τρέφειν, λείπειν.
 οἷν (οἷν) Gen. u. Dat. Dual. der N.
 contr. auf ὄος, ἑός, ἑός.
 οἷντο 3 Plur. Opt. Praes. Med.:
 οἷμην 1 Sing.
 οἷντο 3 Plur. Opt. Praes. Med. u.
 Aor. 2 der V. contr. auf ὦω, ὦω,
 aus ὦω, ὦω: ποι(ῶ-οἷ)οἷ-ντο,
 μισθ(ὀ-οἷ)οἷ-ντο.
 οἷο (< οἷ) Gen. Sing. der 2 Deel.
 bei Ep. u. Lyr. [16, 1].
 οἷο 2 Sing. Opt. Praes. Med. der

- V. contr. auf *έω, έω, aus έωο, έωο: ποι(έ-οι)οῖ-ο, μισθ(ό-οι)οῖ-ο.*
οις Inf. Praes. dor. der V. auf *έω: γέλοις, ἔφοις* [34, 7, 5; 212].
οῖς(οις) Dat. Plur. der N. contr. auf *έος, έος, έον.*
οῖς 2 Sing. Ind. Praes. der Verba contr. auf *έω, aus έως: μισθ(ό-οις)οῖς.*
οῖς 2 Sing. Conj. Praes. der Verba contr. auf *έω, aus έης: μισθ(ό-ης)οῖς.*
οῖς 2 Sing. Opt. Praes. der Verba contr. auf *έω, έω, aus έοις, έοις: ποι(έ-οις)οῖς, μισθ(ό-οις)οῖς.*
οισα Fem. Part. dor. st. *ουσα* [33, 1, 10; 164].
οῖσθες 2 Plur. Opt. Praes. Med. der V. contr. auf *έω, έω, aus έοισθες, έοισθες: ποι(έ-οι)οῖ-σθες, μισθ(ό-οι)οῖσθες.*
οισι (< *ουσι*) 3 Plur. aeol. für *ουσι* [33, 1, 7; 161].
οισιν (< *οις*) ursprüngl. Dat. Plur. der 2 Decl. [16, 3].
οῖτε 2 Plur. Opt. Praes. der V. contr. auf *έω, έω, aus έοιτε, έοιτε: ποι(έ-οι)οῖ-τε, μισθ(ό-οι)οῖ-τε.*
οῖτο 3 Sing. Opt. Praes. u. Aor. 2 Med.: *οῖμην* 1 Sing.
οῖτο 3 Sing. Opt. Praes. Med. der V. contr. auf *έω, έω, aus έοιτο, έοιτο: ποι(έ-οι)οῖ-το, μισθ(ό-οι)οῖ-το.*
ορ- Stammform des Nom. *ορ: εὐδαίμωνος, εὐδαίμων* N.
ορ 3 Plur. Imperf. u. Aor. 2: *ορ* 1 Sing.
ορτ- Stammf. des Nom. *ορ: λείωντος, λείων* N.
ορτ- Stammform des Nom. *ορς: ὀδόντος, ὀδόντης.*
ορται 3 Plur. Praes. Med.: *ορμαι* 1 Sing.
ορται 3 Plur. dor. st. *ορσι* [33, 1, 7; 161].

- ορτο* 3 Plur. Imperf. u. Aor. 2, Med.: *ορην* 1 Sing.
 1) *ορτων* Gen. Plur. Part.
 2) *ορτων (ετῶσαν)* 3 Plur. Imper. Praes. u. Aor. 2.
ορ Stammform des Nom. *ορς: πεφυκός, πεφυκός.*
οτ- Stammform des Nom. *ος: πεφυκός, πεφυκός.*
οτ 2 Sing. Imper. Praes. Med.
οτ 3 Sing. Imperf. der V. contr. auf *έω, aus ος: έμισθ(ο-ε)οτ.*
οὔ (ου) Gen. Sing. der N. contr. auf *έος, έος, έον.*
οὔ 2 Sing. Imper. Aor. 2 Med.
οὔ 2 Sing. Imper. Praes. der V. contr. auf *έω, έω, aus έον, έον: ποι(έ-οι)οὔ, μισθ(ό-οι)οὔ.*
οὔ 2 Sing. Imperf. Med. der V. contr. auf *έω, έω, aus έον, έον: έποι(έ-οι)οὔ, έμισθ(ό-οι)οὔ.*
οὔμαι 1 Sing. Praes. Ind. Med. der V. contr. auf *έω, έω, aus έομαι, έομαι: ποι(έ-ο)οὔ-μαι, μισθ(ό-ο)οὔ-μαι.*
οὔμεθα 1 Plur. Ind. Praes. und Imperf. Med. der V. contr. auf *έω, έω, aus έόμεθα, έόμεθα: (έ)ποι(ε-έ)οὔ-μεθα, (έ)μισθ(ο-έ)οὔ-μεθα.*
οὔμεν 1 Plur. Praes. Ind. u. Imperf. der Verba contr. auf *έω, έω, aus έομεν, έομεν: (έ)ποι(έ-ο)οὔ-μεν, έμισθ(ό-ο)οὔ-μεν.*
οὔμενος Part. Praes. Med. der V. contr. auf *έω, έω, aus έόμενος, έόμενος: ποι(ε-έ)οὔ-μενος, μισθ(ο-έ)οὔ-μενος.*
οὔμην 1 Sing. Imperf. Med. der V. contr. auf *έω, έω, aus έομην, έομην: έποι(ε-έ)οὔ-μην, έμισθ(ο-έ)οὔ-μην.*
 1) *οὔν* Nom. Sing. der Nom. contr. auf *έον.*
 2) *οὔν (ουν)* Acc. Sing. d. N. contr. auf *έος, έος, έον.*
 3) *οὔν* Neutr. Part. Praes. d. V. contr.

auf *έω, έω*, aus *έον, έον*: ποι(έ-ον) οὖν, μισθ(έ-ον)οὖν.

4) οὖν Inf. Praes. der V. contr. auf *έω*, aus *έον*: μισθ(έ-ον)οὖν.

ονν 1 Sing. u. 3 Plur. Imperf. der V. contr. auf *έω, έω*, aus *εον, εον*: ἐποι(ε-ον)ονν, ἐμισθ(ε-ον)ονν.

οὖντ- Stammform des Part. Praes. der V. contr. auf *έω, έω*, aus *έω, έω*: ποι(έ-ο)οὖντ-, μισθ(έ-ο)οὖντ-.

οὖνται 3 Plur. Praes. Ind. Med. der V. contr. auf *έω, έω*, aus *έονται, έονται*: ποι(έ-ο)οὖνται μισθ(έ-ο)οὖνται.

οὖντο 3 Plur. Imperf. Med. der V. contr. auf *έω, έω*, aus *έοντο, έοντο*: ἐποι(έ-ο)οὖντο, ἐμισθ(έ-ο)οὖντο.

οὖντων (< εἰπῶσαν, οὐπῶσαν) 3 Plur. Imper. Praes. der V. contr. auf *έω, έω*, aus *έόντων, έόντων*: ποι(ε-έ)οὖντων, μισθ(ο-έ)οὖντων.

οὖς 2 Sing. Imperf. der V. contr. auf *έω*, aus *οες*: ἐμισθ(ο-ες)οὖς.

1) οὖς (οὖς) Nom. Sing. u. Acc. Pl. der N. contr. auf *έος, έος*.

2) οὖς Fallform des Gen. Sing. der Stämme auf *ο* nach der 3. Decl. [18, 3; C. §. 162].

οὖσα Fem. Part. Praes. der Verba contr. auf *έω, έω*, aus *έουσα, έουσα*: ποι(έ-ον)οὖσα, μισθ(έ-ον)οὖσα.

οὖσθαι Praes. Inf. der V. contr. auf *έω*, aus *έεσθαι*: μισθ(έ-ε)οὖσθαι.

οὖσθε 2 Plur. Praes. Ind. u. Imper. Med., sowie Imperf. Med. der V. contr. auf *έω, έω*, aus *έεσθε*: μισθ(έ-ε)οὖσθε.

οὖσθω 3 Sing. Praes. Imper. der Verba contr. auf *έω, έω*, aus *έεσθω*: μισθ(ο-έ)οὖσθω.

οὖσθων 3 Plur. Praes. Imper. d. V. contr. auf *έω*, aus *έεσθων*: μισθ(ο-έ)οὖσθων.

οὖσθωσαν 3 Plur. Praes. Imper.

der V. contr. auf *έω* aus *έεσθωσαν*: μισθ(ο-έ)οὖ-σθωσαν.

ουσι(ν) 3 Plur.: ω 1 Sing.

οὔσι(ν) 3 Plur. Ind. Praes. der V. contr. auf *έω, έω*, aus *έουσι(ν), έουσι(ν)*: ποι(έ-σι)οὔ-σι(ν), μισθ(έ-σι)οὔ-σι(ν).

οὔται 3 Sing. Praes. Ind. Med. der V. contr. auf *έω, έω*, aus *έεται*: μισθ(έ-ε)οὔ-ται.

οὔτε 2 Plur. Praes. Ind. u. Imper. u. Imperf. der V. contr. auf *έω, έω*, aus *έετε*: (έ)μισθ(έ-ε)οὔ-τε.

οὔτο 3 Sing. Imperf. Med. der V. contr. auf *έω, έω*, aus *έετο*: ἐμισθ(έ-ε)οὔ-το.

οὔτω 3 Sing. Imper. Praes. der V. contr. auf *έω, έω*, aus *έε-τω*: μισθ(ο-έ)οὔ-τω.

οὔτων 3 Dual. Imper. Praes. der Verba contr. auf *έω, έω*, aus *οὔτων*: μισθ(ο-έ)οὔ-των.

οὔτωςαν (< οὐγῶν) 3 Plur. Imper. Praes. der V. contr. auf *έω, έω*, aus *οὔτωςαν*: μισθ(ο-έ)οὔ-τωςαν.

1) *έω* 1 Sing. Praes. aus *έω* mit vorgeschlagenem *ο* [34, 6, 1. 2; 201].

2) *έω* 1 Sing. 1) des Ind. u. Conj. Praes der V. auf *έω*, 2) des Fut. att. mit vorgeschl. *ο* [vgl. 29, 2, 4].

έωεν Opt. contr. aus *έωεν* mit vorgeschlagenem *ο*.

οὔμην 1 Sing. Opt. contr. aus *οὔμην* mit vorgeschlagenem *ο* [34, 6, 5; 205].

έων Part. von V. auf *έω*, mit entlehntem *ω* u. vorgeschlagen. *ο* [34, 8, 2; 215].

1) *έωντο* 3 Plur. Imperf. von V. auf *έω*, mit entlehntem *ο* u. vorgeschlag. *ο* [34, 8, 2; 215].

2) *έωντο* 3 Plur. Imperf. contr. aus

- ἀοῖο mit vorgeschlagen. ο [34, 5, 9; 199].
 οἶο 2 Sing. Opt. contr. aus οἶο mit vorgeschl. ο [34, 6, 6; 205].
 1) ὄωσι(ν) 3 Plur. Praes. von V. auf ὄω, mit entliehnem Contractionslaut ω u. vorgeschl. ο [34, 8, 2; 215].
 2) ὄωσι(ν) 3 Plur. Fut. aus ὄωσι mit vorgeschlagenem ο [34, 6, 2; 202].
 ὄωτε 2 Plur. Opt. contr. aus ὄωσι mit vorgeschl. ο [34, 6, 1; 201].
 ὄωτο 3 Sing. Opt. contr. aus ὄωσι mit vorgeschlagen. ο [34, 6, 5; 205].

Π.

- π Stammform des Nom. auf ψ: γυ-
 πός, γυψ.

P.

- ρσω, ρσα, σ als Tempuscharakter mit Lique. verbunden [29, 2; 54, 55]; vgl. λσω, λσα.

Σ.

- 1) σ-αι 3 Sing. Opt. Aor. 1: σ-αιμι 1 Sing.
 2) σ-αι 2 Sing. Imper. Aor. 1 Med.
 σ-αιεν (< εαιεν) 3 Plur. Opt. Aor. 1: σ-αιμι 1 Sing.
 σ-αιτο 3 Plur. Opt. Aor. 1 Med.
 σ-αίμην 1 Sing.
 σ-αιτο 1 Sing. Opt. Aor. 1 Med.: σ-αίμην 1 Sing.
 σ-αν 3 Plur. Aor. 1: σ-α 1 Sing.
 σ-αντο 3 Plur. Aor. 1. Med.: αμην 1 Sing.
 σ-άντων (< σ-άτωσαν) 3 Plur. Imper. Aor. 1.

- σ-ασθι 2 Plur. Imper. Aor. 1 Med.
 σ-άσθω 3 Sing. Imper. Aor. 1 Med.
 σ-άσθων (< σ-άσθωσαν) 3 Plur. Imper. Aor. 1 Med.
 σ-άσθωσαν (σ-άσθων) 3 Plur. Imper. Aor. 1 Med.
 σ-ατε 2 Plur. Imper. Aor. 1.
 σ-ατο 3 Sing. Aor. 1 Med.: άμην 1 Sing.
 σ-άτω 3 Sing. Imper. Aor. 1.
 σ-άτωσαν (< σ-άτων) 3 Plur. Imper. Aor. 1.
 σ-ε(ν) 3 Sing. Aor. 1: σ-α 1 Sing.
 σ-ει 3 Sing. Fut.: σ-ω 1 Sing.
 σ-εαι(ν) 3 Plur. Opt. Aor. 1: σ-αιμι 1 Sing.
 σέμεν Inf. Aor. in οισέμεν [29, 2, 2; 56].
 σέμεναι Inf. Aor. in οισέμεναι [29, 2, 2; 56].
 σ-εαι 3 Sing. Fut. Med.: σ-ομαι 1 Sing.
 σέτε 2 Plur. Imper. Aor. in οιδεσ [29, 2, 2; 56].
 σέτω 3 Sing. Imper. Aor. in οιδεσ [29, 2, 2; 56].
 σ-η 3 Sing. Conj. Aor. 1: σ-ω 1 Sing.
 σ-ηται 3 Sing. Conj. Aor. 1 Med.: σ-ομαι 1 Sing.
 σθα 2 Sing. Acl. dor. st. ε: εθελησθα [157].
 σθε 2 Plur. Perf. Med.
 σθον auch als 3 Dual. im Pass. bei Hom. [30, 1, 7].
 σθω 3 Sing. Perf. Imper. Med.
 σθωσαν 3 Plur. Perf. Imper. Med.
 σθ(ν) (< εσσθ(ν), σσι(ν), εσι(ν)) Dat. Plur. nach Vocalen u. Cons. [17, 4].
 σιν Plur. Locativ Αθήνησιν C. §. 179.
 σμε, σκον Form iterat. des Imperf. u. Aor. [139—148].
 σκέτε 2 Plur. des Iterat. vereinzelt.

σκομεν 1 Plur. des Iter. vereinzelt [146].

σο 2 Sing. Imper. Perf. Med.

σ-οι 3 Sing. Opt. Fut.: σ-οιμι 1 Sing.

σ-οιεν 3 Plur. Opt. Fut.: σ-οιμι 1 Sing.

σ-οιεντο 3 Plur. Opt. Fut. Med.: σ-οιμην 1 Sing.

σ-οιτο 3 Sing. Opt. Fut. Med.: σ-οιμην 1 Sing.

σ-ον 2 Sing. Imper. Aor. 1.

σονται 3 Plur. Fut. Med.: σ-ομαι 1 Sing.

σ-ουσιεν 3 Plur. Fut.: σ-ω 1 Sing.

σσα, σσω, σσ(αμην), σσομαι Tempuscharakter σ bei den Ep. [29, 1; 52]; bei den Dram. [29, 2; 52].

σσι(ν) (< εσσι(ν), σσ(ν), εσσι(ν)) Dat. Plur. nach Vocalen [17, 4].

σ-ωνται 3 Plur. Conj. Aor. 1 Med.: σ-ωμαι 1 Sing.

T.

ται 3 Sing. Perf. Med.: μαι 1 Sing.

το 3 Sing. Plsrf. Med.: μην 1 Sing.

τον auch als 3 Dual. bei Hom. [30, 1, 7].

Y.

ν Stammform des Nom. υς: ἔχθρος, ὁ ἔχθρς.

υδ Stammform des Nom. υς: χλαμύδος, ἡ χλαμύς.

1) νν Stammform des Nom. νν: μόστος, ὁ μόστων.

2) νν Fallform des Acc. Sing. der Stämme auf υ: Nom. υς [18, 6].

3) υν in πολύν Acc. Femin. von πόλις.

1) νντ- Stammform des Nom. υς: δεικνόντος, δεικνός.

2) νντ- Stammform des Nom. νν: δεικνόντος, δεικνός.

ύω als Fut. ohne σ [29, 2, 4; 58].

Φ.

φ Stammform des Nom. auf ψ: κατήλιφος, κατήλιφ.

φ-ασιν (< φ-ασιν, φ-ασιν) 3 Plur. Perf.: φα 1 Sing.

φ-ε (< φε, φε) 3 Sing. Perf.: φα 1 Sing.

φ-ει (< φ-ει, φ-ει) 3 Sing. Plsrf.: φειν 1 Sing.

φ-εσαν (< φ-εσαν, φ-εσαν) 3 Plur. Plsrf.: φειν 1 Sing.

φ-η (< φ-η, φ-η) 3 Sing. Conj. Perf.: φη 1 Sing.

φει(ν) ein hom. Suffixum, das dem Stamm der Nomina angefügt wird und ein Genitiv- oder Dativverhältniss bezeichnet, sowohl im Sing. als im Plur. [19, 1, 2; C. §. 178 D].

φ-οι (< φ-οι, φ-οι) 3 Sing. Opt. Perf.: φοιμι 1 Sing.

φ-οιεν (< φ-οιεν, φ-οιεν) 3 Plur. Opt. Perf.: φοιμι 1 Sing.

φ-ωσι (< φ-ωσι, φ-ωσι) 3 Plur. Conj. Perf.: φω 1 Sing.

X.

χ Stammf. des Nom. auf ξ: ὄνυχος, ὁ ὄνυξ.

χ-ασιν (< χ-ασιν, φ-ασιν) 3 Plur. Perf.: χα 1 Sing.

χ-ε (< χε, φε) 3 Sing. Perf.: χα 1 Sing.

χ-ει (< χ-ει, φ-ει) 3 Sing. Plsrf.: χειν 1 Sing.

χ-εσαν (< χ-εσαν, φ-εσαν) 3 Plur. Plsrf.: χειν 1 Sing.

χ-η (< χ-η, φη) 3 Sing. Conj. Perf.: χα 1 Sing.

- χ-οι (< χ-οι, φ-οι) 3 Sing. Opt.
Perf.: χοιμι 1 Sing.
χ-οιεν (< χ-οιεν, φ-οιεν) 3 Plur.
Opt. Perf.: χοιμι 1 Sing.
χ-ωσι (< χ-ωσι, φ-ωσι) 3 Plur.
Perf.: χω 1 Sing.

Ψ.

- ψαι(ψαι(ν)), ψαις(ψαις), ψαιμι
3, 2, 1 Sing. Opt. Aor. der St.
auf β, π, φ.
ψαιεν(ψαιεν), ψαιτε, ψαιμεν
3, 2, 1 Plur. Opt. Aor. der St.
auf β, π, φ.
ψαιετο, ψαισθε, ψαιμεθα 3, 2,
1 Plur. Opt. Aor. 1 Med. der St.
auf β, π, φ.
ψαιτο, ψαιο, ψαιμην 3, 2, 1 Sing.
Opt. Aor. 1 Med. der St. auf
β, π, φ.
ψαν, ψατε, ψαμεν 3, 2, 1 Plur.
Aor. der St. auf β, π, φ.
ψαντο, ψασθε, ψαμεθα 3, 2,
1 Plur. Aor. 1 Med. der St. auf
β, π, φ.
ψασθω, ψαι, 3, 2 Sing. Imper.
Aor. 1 Med. der St. auf β, π, φ.
ψασθωσαν(ψασθων), ψασθε
3, 2 Plur. Imper. Aor. 1 Med.
der St. auf β, π, φ.
ψατο, ψω, ψαμην 3, 2, 1 Sing.
Aor. 1 Med. der St. auf β, π, φ.
ψάτω, ψον 3, 2 Sing. Imper. Fut.
der St. auf β, π, φ.
ψάτωσαν(ψάτων), ψατε 3, 2
Plur. Imper. Fut. der St. auf β,
π, φ.
ψει, ψεις, ψω 3, 2, 1 Sing. Fut.
der St. auf β, π, φ.
ψεν, ψεις, ψα 3, 2, 1 Sing. Aor.
der St. auf β, π, φ.
ψεται, ψη, ψομαι 3, 2, 1 Sing.
Fut. Med. der St. auf β, π, φ.

- ψη, ψης, ψω 3, 2, 1 Sing. Conj.
Aor. der St. auf β, π, φ.
ψηται, ψη, ψομαι 3, 2, 1 Sing.
Conj. Aor. der St. auf β, π, φ.
ψοι, ψοις, ψοιμι 3, 2, 1 Sing.
Opt. Fut. der St. auf β, π, φ.
ψοιεν, ψοιτε, ψοιμεν 3, 2, 1 Plur.
Opt. Fut. der St. auf β, π, φ.
ψοιετο, ψοισθε, ψοιμεθα 3, 2,
1 Plur. Opt. Fut. Med. der St.
auf β, π, φ.
ψοιτο, ψοιο, ψοιμην 3, 2, 1 Sing.
Opt. Fut. Med. der St. auf β, π, φ.
ψονται, ψοσθε, ψοιμεθα 3, 2,
1 Plur. Fut. Med. der St. auf
β, π, φ.
ψουσι(ν), ψετε, ψομεν 3, 2, 1
Plur. Fut. der St. auf β, π, φ.
ψωνται, ψησθαι, ψοιμεθα 3,
2, 1 Plur. Conj. Aor. der St. auf
β, π, φ.

Ω.

- ω (< αο, εω, α) Gen. Sing. der
Subst. auf α; η. ης [15, 3, 1].
ω Stammform des Nom. ως: ἥρωος,
ὁ ἥρως.
ω Nom. u. Acc. Sing. der Stämme
auf ο nach der 3. Decl. [18, 3;
C. §. 162].
ώ(ω) Nom. u. Acc. Dual. der N.
contr. auf ὄος, ῥος, ῥον.
ώ(ω) Fallform des Gen. Sing. u.
Nom. Acc. Voc. Dual. d. Stämme
auf ω (der att. Decl.) [16, 3; C.
§. 132].
ὦ(ω) Dat. Sing. u. Nom. Plur. der
Stämme auf ω (att. Decl.) [16, 3;
C. §. 132].
ὦ 1 Sing. Ind. u. Conj. Praes. der
V. contr. auf ἄω, ἔω, ὀω, aus ἄω,
ἔω, ὀω: τιμ(ἄ-ω)ω; ποι(ἔ-ω)ω;
μυθ(ὀ-ω)ω.
ὦ 2 Sing. Praes. Imper. der V. contr.
auf ἄω, aus ἄων: τιμ(ἄ-ων)ω.

ω 2 Sing. Imperf. der V. contr. auf
 άω, άω auch bei Her. (30, 3,
 7; 95).

ω(ω) Dat. Sing. der N. contr. auf
 όος, όος, όον.

ώατο 3 Plur. Opt. Praes. Pass.
 πεφώατο [34, 2, 5; 175].

ώεν 3 Plur. Opt. Praes. der Verba
 contr. auf άω, aus άοιεν: τιμ(ά-
 οι)ώ-εν.

ώη 3 Sing. Opt. Att. der V. contr.
 auf άω, aus αοη: τιμ(α-οι)ώ-η.

ώημεν 1 Plur. Opt. Att. der Verba
 contr. auf άω, aus αοημεν: τι-
 μ(α-οι)ώ-ημεν.

ώην 1 Sing. Opt. Att. der V. contr.
 auf άω, aus αοην: τιμ(α-οι)ώ-ην.

ώης 2 Sing. Opt. Att. der V. contr.
 auf άω, aus αοης: τιμ(α-οι)ώ-ης.

ώητε 2 Plur. Opt. Att. der Verba
 contr. auf άω, aus αοητε: τι-
 μ(α-οι)ώ-ητε.

ώήτην 3 Dual. Opt. Att. der Verba
 contr. auf άω, aus αοήτην: τι-
 μ(α-οι)ώ-ήτην.

ώήτων 2 Dual. Opt. Att. der Verba
 contr. auf άω, aus αοήτων: τι-
 μ(α-οι)ώ-ήτων.

ώμαι 1 Sing. Praes. Ind. u. Conj.
 Med. der V. contr. auf άω, aus
 άομαι, άωμαι: τιμ(ά-ο)ώ-μαι, τι-
 μ(ά-ω)ώ-μαι.

1) ώμεθα 1 Plur. Praes. Ind. u.
 Conj. Med. der V. contr. auf άω,
 aus αόμεθα, αώμεθα: τιμ(α-ό)-
 ώ-μεθα, τιμ(α-ώ)ώ-μεθα.

2) ώμεθα 1 Plur. Praes. Conj. der
 V. contr. auf έω, όω, aus εώμεθα,
 οώμεθα: ποι(ε-ώ)ώ-μεθα, μι-
 σθο-ώ)ώ-μεθα.

ώμεθα 1 Plur. Opt. Praes. Med.
 der V. contr. auf άω, aus αοίμεθα:
 τιμ(α-οι)ώ-μεθα.

1) ώμεν 1 Plur. Praes. Ind. der V.
 contr. auf άάω, aus άοιμεν: τιμ(ά-ο)-
 ώ-μεν.

Anhang.

2) ώμεν 1 Plur. Imperf. der Verba
 contr. auf άάω, aus άοιμεν: έτι-
 μ(α-ο)ώ-μεν.

ώμεν 1 Plur. Opt. Praes. der V.
 contr. auf άάω, aus άοιμεν: τι-
 μ(ά-οι)ώ-μεν.

ώμενος Part. Praes. Med. der V.
 contr. auf άάω, aus αόμενος: τι-
 μ(α-ό)ώ-μενος.

ώμην 1 Sing. Imperf. Med. der V.
 contr. auf άάω, aus αόμην: τιμ(α-ό)-
 ώ-μην.

ώμην 1 Sing. Opt. Praes. Med. der
 V. contr. auf άάω, aus αοίμην:
 τιμ(α-οι)ώ-μην.

ώμι 1 Sing. Opt. Praes. der Verba
 contr. auf άάω, aus άοιμι: τιμ(α-
 οι)ώ-μι.

ων Fallform des Nom. und Aec.
 Neutr. der Stämme auf ω (deratt.
 Decl.) (16, 3; C. §. 132).

ων Gen. Plur. der 2. Decl. bei den
 Dor. auch das ω der Baryl. cir-
 cumeß. [16, 2, 3].

ων Inf. Praes. dor. der V. auf άω
 contr. aus οε: ύπνων [34, 7, 3;
 211].

ων(ων) Fallform des Ace. Sing.
 u. Gen. Plur. der Stämme auf ω
 (deratt. Decl.) (16, 3; C. §. 132).

ων(ων) Gen. Plur. der N. contr.
 auf όος, όος, όον.

ων 1 Sing. Imperf. der V. contr.
 auf άάω, aus αον: έτιμ(α-ον)ων.

ων Neut. Part. Praes. der Verba
 contr. auf άάω, aus αον: τιμ(ά-
 ον)ων.

ων Part. Praes. der V. contr. auf
 άάω, έω, όω, aus άων, έων, όων:
 τιμ(ά-ων)ων, ποι(έ-ων)ων, μι-
 σθ(ό-ων)ων.

ων 3 Plur. Imperf. der V. contr.
 auf άάω, aus αον: έτιμ(α-ον)ων.

ων(ων) Fallform des Gen. u. Dat.
 Dual. der Stämme auf ω (deratt.
 Decl.) (16, 3; C. §. 132).

ὤντ- Stammform des Part. Praes. der V. contr. auf *ὤν*, aus *ὤο*: *τιμ(ᾶ-ο)ῶ-ντ-*.

1) **ὤνται** 3 Plur. Praes. Ind. u. Conj. Med. der V. contr. auf *ὤν*, aus *ὤονται*, *ὤονται*: *τιμ(ᾶ-ο)ῶ-νται*, *τιμ(ᾶ-ω)ῶ-νται*.

2) **ὤνται** 3 Plur. Praes. Conj. der V. contr. auf *ὤν*, *ὤω*, aus *ὤονται*, *ὤονται*: *ποι(δ-ω)ῶ-νται*, *μισθ(δ-ω)ῶ-νται*.

ὤνται 3 Plur. Conj. Praes. u. Aor. 2 Med.: *ωμμι* 1 Sing.

ὤντι 3 Plur. Conj. dor. für *ωσι* [33, 1, 7; 16f].

ὤντο 3 Plur. Imperf. Med. der V. contr. auf *ὤν*, aus *ὤοντο*: *τιμ(ᾶ-ο)ῶ-ντο*.

ὤντο 3 Plur. Opt. Praes. Med. der Verba contr. auf *ὤν*, aus *ὤοντο*: *τιμ(ᾶ-οι)ῶ-ντο*.

ὤντων (< *ἄνωσαν*) 3 Plur. Imper. Praes. der V. contr. auf *ὤν*, aus *ἄντων*: *τιμ(ᾶ-δ)ῶ-ντων*.

ὤο 2 Sing. Opt. Praes. Med. der V. contr. auf *ὤν*, aus *ὤοιο*: *τιμ(ᾶ-οι)ῶ-ο*.

ὤοιμι 1 Sing. Opt. erweitert aus *ὤμι*: *ἡβῶοιμι*, *δρῶοιμι* [34, 6, 5; 205].

ὤοντα Part. offene Form der V. auf *ὤω* mit gelängtem Ch. [34, 8, 1; 214].

ὤοντες Part. offene Form der V. auf *ὤω* mit gelängtem Ch. [34, 8, 1; 214].

ὤοντες Part. Praes. contr. aus *ὤοντες* mit eingefügtem *ο* [34, 6, 5; 205].

ὤουσα Fem. Part. offene Form der V. auf *ὤω* mit gelängtem Ch. [34, 8, 1; 214].

ὤς Ace. Plur. der 2 Decl. dor. [16, 4].

ὤς (ὤς) Fallform des Nom. Sing. der Stämme auf *ῶ* der att. Decl.

ὤς (ὤς) Fallform des Acc. Plur. der Stämme auf *ω* (der att. Decl.) [16, 3; C. §. 132].

ὤς (ὤς) Fallform des Dat. Plur. der Stämme auf *ω* (der att. Decl.) [16, 3; C. §. 132].

ὤσα Fem. Part. Praes. der V. contr. auf *ὤω*, aus *ὤουσα*: *τιμ(ᾶ-οι)ῶ-σα*.

ὤσιν 2 Plur. Opt. Praes. Med. der V. contr. auf *ὤν*, aus *ὤουσιν*: *τιμ(ᾶ-οι)ῶ-σιν*.

ὤσιν 2 Plur. Praes. Conj. der V. contr. auf *ὤν*, aus *ὤουσιν*: *μισθ(δ-η)ῶ-σιν*.

1) **ὤσι(ν)** 3 Plur. Conj. Aor. 2 Pass.: *ῶ* 1 Sing.

2) **ὤσι(ν)** 3 Plur. Praes. Ind. der V. contr. auf *ὤν*, aus *ὤουσι*: *τιμ(ᾶ-οι)ῶ-σι(ν)*.

3) **ὤσι(ν)** 3 Plur. Conj. Praes. der V. contr. auf *ὤν*, *ὤω*, *ὤω*, aus *ὤουσι(ν)*, *ὤουσι(ν)*, *ὤουσι(ν)*: *τιμ(ᾶ-ω)ῶ-σι(ν)*, *ποι(δ-ω)ῶ-σι(ν)*, *μισθ(δ-ω)ῶ-σι(ν)*.

ὤσι(ν) 3 Plur. Conj. Praes. u. Aor. 2: *ω* 1 Sing.

ὤτ- Stammform des Nom. *ὤς*: *ἔρωτος*, *ἔρωτες*.

ὤται 3 Sing. Praes. Conj. der V. contr. auf *ὤν*, aus *ὤηται*: *μισθ(δ-η)ῶ-ται*.

ὤτε 2 Plur. Conj. Praes. der V. contr. auf *ὤν*, aus *ὤη*: *μισθ(δ-η)ῶ-τε*.

ὤτε 2 Plur. Opt. Praes. der Verba contr. auf *ὤν*, aus *ὤητε*: *τιμ(ᾶ-οι)ῶ-τε*.

ὤτην 3 Sing. Opt. Praes. der V. contr. auf *ὤν*, aus *ὤήτην*: *τιμ(ᾶ-οι)ῶ-την*.

ὤτο 3 Sing. Opt. Praes. Med. der V. contr. auf *ὤν*, aus *ὤοτο*: *τιμ(ᾶ-οι)ῶ-το*.

ὤωσα Fem. Part. Praes. contr. aus *ὤουσα* mit vorgeschlagenem *ω* [34, 6, 1; 201].

ὤωσι 3 Plur. Praes. contr. aus *ὤουσι* mit vorgeschlagenem *ω* [34, 6, 1; 201].

II.

Grammatischer Schlüssel.

S. Vorrede, pag. V. VI.

Erste Abtheilung.

() ()		
11. §. 27, 7.	Kh. §. 131. 136, 4.	43. §. 28, 4, 4.
Kh. §. 139, 1.	C. §. 301.	Kh. §. 120.
C. §. 249. 250.	28. §. 27, 9, 5.	C. §. 235.
13. §. 27, 7, 2.	Kh. §. 154, 2.	44. §. 28, 4, 5.
14. §. 27, 7, 3.	C. §. 264.	Kh. §. 121, a, d, e.
15. §. 27, 7, 4.	29. C. §. 27, 9, 6.	C. §. 235.
16. §. 27, 7, 5.	Kh. §. 154, 2.	45. §. 28, 4, 6.
C. §. 250 Anm.	C. 253. 260.	Kh. §. 128, 1, b.
17. §. 27, 7, 6.	30. §. 27, 9, 7.	C. §. 235.
C. §. 251 Anm.	Kh. §. 131.	46. §. 28, 4, 7.
18. §. 27, 7, 7.	C. §. 301, 2.	Kh. §. 121.
19. §. 27, 7, 8.	31. §. 27, 9, 8.	C. §. 235.
20. §. 27, 7, 9.	Kh. §. 131.	47. §. 28, 4, 8.
Kh. §. 137, 6.	37. §. 28, 3, 1.	Kh. §. 121, 4.
21. §. 27, 8.	Kh. §. 123.	C. §. 237.
Kh. §. 149, 1.	C. §. 275.	48. §. 28, 4, 9.
C. §. 252. 253.	39. §. 28, 4.	Kh. §. 121, 3.
23. §. 27, 9.	Kh. §. 120.	C. §. 237.
Kh. §. 129, 2.	C. §. 235.	49. §. 28, 4, 10.
24. §. 27, 9, 1 (A.).	41. §. 28, 4, 1.	Kh. §. 121, 5.
25. §. 27, 9, 2.	Kh. §. 121.	C. §. 237.
C. §. 244, 2).	C. §. 235.	50. §. 28, 4, 11.
26. §. 27, 9, 3.	42. §. 28, 4, 3.	51. §. 28, 5.
Kh. §. 131. 136, 4.	Kh. §. 121, 2.	Kh. §. 123.
C. §. 301.	C. §. 236.	C. §. 275.

52. §. 28, 5 A.
 Kh. §. 123, 2, A.
 53. §. 28, 6.
 Kh. §. 123, 2, b).
 54. §. 28, 6, 1.
 55. §. 28, 6, 2.
 56. §. 28, 6, 3.
 Kh. §. 123, 2, b).
 57. §. 28, 6, 4.
 59. §. 28, 7, 1.
 Kh. §. 119, 2, Anm.
 C. §. 234, Anm.
 60. §. 28, 7, 2.
 63. §. 28, 9.
 Kh. §. 122.
 C. §. 274, 3).
 65. §. 28, 10, 1.
 C. §. 274.
 66. §. 28, 10, 2.
 Kh. §. 122, 1.
 C. §. 174 Ausn.
 67. §. 28, 10, 3.
 Kh. §. 122, 1, A. 1.
 68. §. 28, 10, 4.
 Kh. §. 122, 2, 2.
 C. §. 274.
 69. §. 28, 10, 5.
 Kr. §. 122, 3.
 C. §. 274 Ausn.
 70. §. 28, 11.
 C. §. 283.
 79. 80. §. 28, 14, 4, 5.
 81. §. 28, 14, 6.
 Kh. §. 124, 3 A.
 83. §. 28, 14, 8.
 84. §. 28, 14, 9.
 C. §. 239.
 85. §. 28, 14, 10.
 86. §. 28, 14, 11.
 Kh. §. 125, 1.
 C. §. 240.
 87. §. 28, 14, 12.
 Kh. §. 125, 2.
 88. §. 28, 14, 13.
 Kh. §. 125, 2.
 89. §. 28, 15.
 Kh. §. 124, 3.
 C. §. 239.
 90. §. 28, 15, 1.
 Kh. §. 12, 2.
 C. §. 241.
 91. §. 28, 15, 2.
 Kh. §. 124, 2.
 C. §. 235.
 92. §. 28, 15, 3.
 97. §. 29, 2, 1.
 98. §. 29, 2, 2.
 99. §. 29, 2, 3.
 Kh. §. 175, 2.
 C. §. 310.
 100. §. 29, 2, 4.
 101. §. 29, 2, 5.
 C. §. 269.
 102. §. 29, 3.
 Kh. §. 139, 5.
 C. §. 279, 280.
 103. §. 29, 3, 1.
 vgl. C. §. 277.
 104. §. 29, 3, 2.
 Kh. §. 139, 5.
 105. §. 29, 4.
 C. §. 298.
 106. §. 29, 4, 1.
 C. §. 298.
 107. §. 29, 4, 2.
 C. §. 300.
 109. §. 30, 1, 1.
 110. §. 30, 1, 2.
 112. §. 30, 2, 1.
 C. §. 286.
 114. §. 30, 2, 3.
 Kh. §. 139, A. 2.
 C. §. 286.
 115. §. 30, 2, 4.
 C. §. 286, 4.
 116. §. 30, 2, 5.
 Kh. §. 139, A. 1.
 118. §. 30, 3, 7.
 Kh. §. 116, 8.
 C. §. 187.
 126. §. 30, 5, 2.
 127. §. 30, 6.
 C. §. 283.
 128. §. 30, 6, A.
 Kh. §. 116, 4.
 C. §. 283.
 136. §. 30, 9, 1.
 137. §. 30, 9, 2.
 138. §. 30, 9, 3.
 Kh. §. 116, 5.
 139. §. 30, 10.
 Kh. §. 116, 6.
 140. §. 30, 10 A.
 Kh. §. 116, 7.
 C. §. 231, 3.
 151. §. 31, 3, 1.
 157. §. 31, 3, 7.
 Kh. §. 117.
 C. §. 263.
 158. §. 31, 3, 8.
 Kh. §. 117.
 C. §. 263.
 159. §. 31, 3, 9.
 Kh. §. 117.
 C. §. 263.
 160. §. 31, 3, 10.
 Kh. §. 117.
 C. §. 263.
 161. §. 31, 3, 11.
 Kh. §. 154, 4.
 C. §. 264.
 162. §. 31, 3, 12.
 Kh. §. 154, 3.
 C. §. 265.
 167. §. 31, 5, 2.
 168. §. 31, 5, 3.
 169. §. 31, 5, 4.
 Kh. §. 147, 1, a-d.
 C. §. 278.
 180. §. 31, 9, 3.
 Kh. §. 147.
 C. §. 285.
 182. §. 31, 9, 5.
 Kh. §. 154, 8.
 C. §. 289.
 186. §. 31, 11, 1.
 187. §. 31, 11, 2.

191. §. 31, 13.
 C. §. 254.
 192. §. 31, 13, 1.
 193. §. 31, 13, 2.
 Kh. §. 146.
 C. §. 257.
 194. §. 31, 13, 3.
 Kh. §. 147, 1, b.
 C. §. 257.
 195. §. 31, 13, 4.
 Kh. §. 147, 1, c.
 C. §. 295.
 198. §. 31, 13, 7.
 199. §. 31, 13, 8.
 200. §. 31, 14.
 201. §. 31, 14, 1.
 Kh. §. 146.
 C. §. 278.
 202. §. 31, 14, 2.
 Kh. §. 153, 2.
 203. §. 31, 14, 3.
 C. §. 278*.
 209. §. 32, 2.
 Kh. §. 132.
 C. §. 258, 299, 300*.
 210. §. 32, 2, 1.
 Kh. §. 132, 1.
 C. §. 288, 298, 300.
 211. §. 32, 2, 2.
 Kh. §. 132, 2.
 C. §. 288, 298, 300.
 212. §. 32, 2, 3.
 Kh. §. 132, 3.
 C. §. 288.
 213. §. 32, 2, 4.
 vgl. Kr. §. 132, 3.
 vgl. C. §. 265.
 214. §. 32, 2, 5.
 215. §. 32, 3.
 Kh. §. 134, 1.
 216. §. 32, 3, 1.
 Kh. §. 154, 2, 165, 5.
 C. §. 260*.
 217. §. 32, 3, 2.
 Kh. §. 136, 2.
 C. §. 244.
 219. §. 32, 3, 4.
 Kh. §. 136, 3.
 C. §. 244, 2.
 220. §. 32, 3, 5.
 Kh. §. 136, 3, b.
 C. §. 244, 3.
 221. §. 32, 3, 6.
 222. §. 32, 3, 7.
 223. §. 33, 1.
 Kh. §. 149, 3—5.
 C. §. 262.
 224. §. 33, 1 A.
 C. §. 262*.
 225. §. 33, 2.
 Kh. §. 149, 5.
 C. §. 270.
 226. §. 33, 2, 1.
 Kh. §. 153, 1.
 C. §. 270.
 227. §. 33, 2, 1, 1).
 Kh. §. 153, 1.
 C. §. 270.
 228. §. 33, 2, 1, 2).
 Kh. §. 153, 1.
 C. §. 270.
 229. §. 33, 2, 1, 3).
 Kh. §. 153, 1.
 C. §. 270.
 230. §. 33, 2, 2.
 232. §. 33, 3, 1).
 C. §. 282.
 233. §. 33, 3, 2).
 Kh. §. 153, 3, 4.
 C. §. 282*.
 234. §. 33, 3, 1.
 235. §. 33, 3, 2.
 Kh. §. 149, 7.
 236. §. 33, 3, 3.
 Kh. §. 149, 7*.
 C. §. 286, A*.
 237. §. 33, 3, 4.
 Kh. §. 149, 7, 152.
 238. §. 33, 3, 5.
 Kh. §. 149, 7.
 239. §. 33, 3, 6.
 240. §. 33, 3, 7.
 241. §. 33, 3, 8.
 242. §. 33, 3, 9.
 243. §. 33, 4.
 C. §. 256.
 244. §. 33, 4, 1.
 Kh. §. 153, 5.
 245. §. 33, 4, 2.
 C. §. 299.
 254. §. 34, 3, a).
 Kh. §. 126, 3, a).
 255. §. 34, 3, b).
 Kh. §. 126, 3, b).
 270. §. 36, 2, A.
 Kh. §. 177.
 C. §. 308, 312.
 272. §. 36, 4.
 Kh. §. 174.
 C. §. 302.
 273. §. 36, 4, 1.
 274. §. 36, 4, 2 (1).
 Kh. §. 174, e), A. 3.
 C. §. 307.
 275. §. 36, 4, 3 (2).
 Kh. §. 174, e A. 3.
 C. §. 307.
 276. §. 36, 4, 4.
 Kh. §. 174, e, A. 3.
 C. §. 307.
 277. §. 36, 5.
 Kh. §. 167, 1, 172, 2.
 C. §. 302*, 303.
 280. §. 36, 5, 1.
 Kh. §. 172, 2.
 C. §. 303.
 281. §. 36, 5, 2.
 C. §. 307*.
 282. §. 36, 5, 3.
 C. §. 307*.
 283. §. 36, 5, 4.
 Kh. §. 174, 2.
 284. §. 36, 6.
 285. §. 36, 7 [6].
 286. §. 36, 7 A.
 287. §. 36, 8 [7].
 Kh. §. 173, 2.
 C. §. 302, 4.
 288. §. 36, 8 (7), 1 (A).
 289. §. 36, 8, 2.

290. §. 36, 9.
 Kh. §. 174, f. 172, 2.
 292. §. 36, 10 [8], 1.
 Kh. §. 175, 2. 3.
 C. §. 310.
 293. §. 36, 10 [5], 2.
 C. §. 317.
 294. §. 36, 10 [8], 3.
 Kh. §. 170, Anm.
 C. §. 311. 317, 4.
 295. §. 36, 10 [5], 4.
 296. §. 36, 10 [5], 5.
 297. §. 36, 10 [8], 6.
 298. §. 36, 11 [9].
 299. §. 36, 11 [9], 1.
 300. §. 36, 11 [9], 2.
 301. §. 36, 11 [9], 3.
 302. §. 36, 11 [9], 4.
 303. §. 36, 11 [9], 5.
 C. §. 329.
 304. §. 36, 11 [9], 6.
 305. §. 36, 11 [11], 7.
 306. §. 35, 1.
 Kh. §. 180.
 C. §. 308. 313.
 307. §. 38, 1, 1.
 Kh. §. 175, 2, 3.
 C. §. 310.
 308. §. 38, 1, 2.
 309. §. 38, 1, 3.
 310. §. 38, 1, 4.
 311. §. 38, 1, 5.
 312. §. 38, 1, 6.
 313. §. 38, 2.
 314. §. 38, 2, 1.
 315. §. 38, 2, 2 [1].
 316. §. 38, 2, 3 [2].
 C. §. 115, A. 1.
 317. §. 38, 2, 4 [3].
 C. §. 115, A. 1.
 318. §. 38, 2, 5 [4].
 Kh. §. 181, A. 2.
 C. §. 315, A. 3.
 319. §. 38, 2, 6 [5].
 320. §. 39, 3.
 321. §. 38, 3, 1.
 322. §. 38, 3, 2.
 323. §. 38, 3, 3 [2].
 Kh. §. 181, A. 3.
 324. §. 38, 3, 4 [3].
 §. 181 Anm. 4.
 C. §. 314.
 325. §. 38, 3, 5 [4].
 327. §. 38, 3, 6.
 328. §. 38, 4.
 329. §. 38, 4, 1.
 330. §. 38, 4, 2.
 Kh. §. 178, A. 1.
 332. §. 38, 4, 4.
 333. §. 38, 4, 5.
 335. §. 38, 5 A. 1.
 337. §. 38, 5, 3.
 339. §. 38, 6, 1.
 Kh. §. 125, 3.
 C. §. 240.
 340. §. 38, 6, 2.
 341. §. 38, 6, 3.
 342. §. 38, 7.
 Kh. §. 193.
 C. §. 317.
 343. §. 38, 7, 1.
 344. §. 38, 7, 2.
 345. §. 38, 7, 3.
 346. §. 38, 7, 4.
 347. §. 38, 7, 5.
 350. §. 39, 2.
 Kh. §. 165.
 C. §. 326.
 352. §. 39, 3.
 Kh. §. 164.
 C. §. 325.
 353. §. 39, 3 A.
 354. §. 39, 4.
 Kh. §. 160.
 C. §. 322.
 355. §. 39, 5.
 Kh. §. 161.
 C. §. 322.
 357. §. 39, 5, 2.
 358. §. 39, 5, 3.
 Kh. §. 158, 153.
 C. §. 321.
 359. §. 39, 6.
 Kh. §. 162.
 C. §. 324.
 360. §. 39, 6 Anm.
 361. §. 39, 7.
 362. §. 39, 7, 1.
 363. §. 39, 7, 2.
 364. §. 39, 8.
 366. §. 39, 9.
 Kh. §. 187.
 C. §. 319.
 367. §. 39, 9, A.
 C. §. 319, 20.
 368. §. 39, 10.
 Kh. §. 156.
 C. §. 282.
 369. §. 39, 10, 1.
 Kh. §. 156.
 370. §. 39, 10, 2.
 Kh. §. 155.
 371. §. 39, 10, 3.
 372. §. 39, 10, 4.
 373. 374. §. 39, 11 u. 11A.
 Kh. §. 251, 2, A. 1.
 C. §. 366.
 375. §. 39, 12.
 Kh. §. 154, 1. 195.
 C. §. 328, A. 1).
 376. §. 39, 12, 1.
 C. §. 266.
 377. §. 39, 12, 2.
 378. §. 39, 12, 3.
 Kh. §. 195.
 C. §. 328, A. 1.
 379. §. 39, 12, 4.
 380. §. 39, 12, 5.
 Kh. §. 195.
 381. §. 39, 12, 6.
 382. §. 39, 13.
 Kh. §. 194.
 C. §. 328, A., 2).
 383. §. 39, 13, 1.
 Kh. §. 194.
 C. §. 328, A., 2).
 384. §. 39, 13, 2.
 Kh. §. 104.
 C. §. 328, A., 2).

385. §. 39, 13, 3.	435. §. 52, 6, 3.	451. §. 52, 10, 1.
386. §. 39, 13, 4.	436. §. 52, 6, 4.	452. §. 52, 10, 2.
387. §. 39, 13, 5.	437. §. 52, 7.	453. §. 52, 10, 3.
388. §. 39, 13, 6.	438. §. 52, 8.	454. §. 52, 10, 4.
Kh. §. 194, A. 3.	439. §. 52, 8, 1.	455. §. 52, 10, 5.
389. §. 39, 14.	440. §. 52, 8, 2.	456. §. 52, 10, 6.
C. §. 328, A., 4).	441. §. 52, 8, 3.	457. §. 52, 10, 7.
390. §. 39, 14, 1.	442. §. 52, 8, 4.	458. §. 52, 10, 8.
391. §. 39, 14, 2.	443. §. 52, 8, 5.	459. §. 52, 10, 9.
392. §. 39, 14, 3.	444. §. 52, 8, 6.	460. §. 52, 10, 10.
C. §. 328, 4.	445. §. 52, 8, 7 [9].	461. §. 52, 10, 11.
396. §. 52, 1, 3.	446. §. 52, 8, 8 [7].	462. §. 52, 11.
432. §. 52, 6.	447. §. 52, 8, 9.	463. §. 52, 11, 1.
433. §. 52, 6, 1.	448. §. 52, 9.	464. §. 52, 11, 2.
434. §. 52, 6, 2.	449. §. 52, 9, A.	465. §. 52, 11, 3.
	450. §. 52, 10.	

Zweite Abtheilung.

[] []	18. §. 28, 1, 1.	36. §. 28, 4.
3. §. 27, 1.	C. §. 234.	C. §. 235.
4. §. 27, 1 Anm.	19. §. 28, 1, 2.	37. §. 28, 4, 1.
5. §. 27, 2.	20. §. 28, 1, 3.	38. §. 28, 4, 2.
C. §. 251.	C. §. 274.	39. §. 28, 4, 3.
6. §. 27, 2, 1.	21. §. 28, 1, 4.	40. §. 28, 4, 4.
C. §. 251.	22. §. 28, 1, 5.	41. §. 28, 4, 5.
7. §. 27, 2, 2.	23. §. 28, 2.	42. §. 28, 4, 6.
C. §. 251.	C. §. 234.	43. §. 28, 5.
8. §. 27, 2, 3.	24. §. 28, 2, 1.	C. §. 235.
9. §. 27, 2, 4.	25. §. 28, 2, 2.	44. §. 28, 6.
10. §. 27, 2, 5.	26. §. 28, 2, 3.	45. §. 28, 6, 1.
11. §. 27, 3.	27. §. 28, 2, 4.	C. §. 257.
C. §. 260.	28. §. 28, 2, 5.	46. §. 28, 6, 2.
12. §. 27, 3, 1.	C. §. 237.	47. §. 28, 6, 3.
13. §. 27, 3, 2.	29. §. 28, 2, 6.	48. §. 28, 6, 4.
14. §. 27, 3, 3.	30. §. 28, 2, 7.	49. §. 28, 6, 5.
15. §. 27, 3, 4.	31. §. 28, 3.	50. §. 28, 6, 6.
16. §. 27, 3, 5.	32. §. 28, 3, 2.	C. §. 273.
17. §. 28, 1.	33. §. 28, 3, 3.	51. §. 28, 6, 7.
C. §. 234.	34. §. 28, 3, 4.	
	35. §. 28, 3, 4.	

52. §. 29, 1.
 C. §. 260.
 53. §. 29, 1, A.
 54. §. 29, 2.
 C. §. 262.
 55. §. 29, 2, 1.
 56. §. 29, 2, 2.
 57. §. 29, 2, 3.
 58. §. 29, 2, 4.
 59. §. 29, 2, 5.
 60. §. 29, 3.
 C. §. 277—280.
 61. §. 29, 3, 1.
 C. §. 277—280.
 62. §. 29, 3, 2.
 C. §. 277—280.
 63. §. 29, 3, 3.
 64. §. 29, 3, 4.
 65. §. 29, 3, 5.
 66. §. 29, 3, 6.
 67. §. 29, 3, 7.
 69. §. 30, 1, 1.
 C. §. 233.
 70. §. 30, 1, 2.
 C. §. 233.
 71. §. 30, 1, 3.
 72. §. 30, 1, 4.
 C. §. 233.
 73. §. 30, 1, 5.
 C. §. 233.
 74. §. 30, 1, 6.
 75. §. 30, 1, 7.
 C. §. 233, 7.
 76. §. 30, 1, 8.
 78. §. 30, 1, 10.
 79. §. 30, 1, 11.
 80. §. 30, 2.
 C. §. 233, 3.
 81. §. 30, 2, 1.
 82. §. 30, 2, 2.
 83. §. 30, 2, 3.
 84. §. 30, 2, 4.
 85. §. 30, 2, 5.
 86. §. 30, 2, 6.
 87. §. 30, 2, 7.
 88. §. 30, 3.
 89. §. 30, 3, 1.
 90. §. 30, 3, 2.
 C. §. 233, 2.
 91. §. 30, 3, 3.
 C. §. 233, 2.
 92. §. 30, 3, 4.
 C. §. 239, 2.
 93. §. 30, 3, 5.
 C. §. 233, 2.
 94. §. 30, 3, 6.
 95. §. 30, 3, 7.
 96. §. 30, 3, 8.
 97. §. 30, 3, 9.
 98. §. 30, 3, 10.
 99. §. 30, 3, 11.
 C. §. 233, 5.
 100. §. 30, 4.
 C. §. 226, 287.
 101. §. 30, 4, 1.
 102. §. 30, 4, 2.
 103. §. 30, 4, 3.
 104. §. 30, 4, 4.
 105. §. 30, 4, 5.
 106. §. 30, 4, 6.
 C. §. 233, 6.
 107. §. 30, 4, 7.
 C. §. 233, 6.
 108. §. 30, 4, 8.
 C. §. 233, 6.
 109. §. 30, 4, 9.
 110. §. 30, 4, 10.
 111. §. 30, 4, 11.
 112. §. 30, 4, 12.
 113. §. 30, 5.
 114. §. 30, 5, 1.
 115. §. 30, 5, 2.
 116. §. 30, 5, 3.
 117. §. 30, 6.
 C. §. 292.
 118. §. 30, 6, 1.
 119. §. 30, 6, 2.
 120. §. 30, 6, 3.
 121. §. 31, 1.
 C. §. 263.
 122. §. 31, 1, 1.
 123. §. 31, 1, 2.
 124. §. 31, 1, 3.
 125. §. 31, 1, 4.
 126. §. 31, 1, 5.
 127. §. 31, 1, 6.
 128. §. 31, 1, 7.
 129. §. 31, 1, 8.
 130. §. 31, 2.
 131. §. 31, 2, 1.
 132. §. 31, 2, 2.
 133. §. 31, 3.
 134. §. 31, 3, 1.
 135. §. 31, 3, 2.
 136. §. 31, 3, 3.
 137. §. 31, 3, 4.
 138. §. 31, 3, 5.
 139. §. 32, 1.
 C. §. 334.
 140. §. 32, 1, 1.
 C. §. 335.
 141. §. 32, 1, 2.
 142. §. 32, 1, 3.
 C. §. 337.
 143. §. 32, 1, 4.
 C. §. 337.
 144. §. 32, 1, 5.
 145. §. 32, 1, 6.
 146. §. 32, 1, 7.
 147. §. 32, 1, 8.
 148. §. 32, 1, 9.
 149. §. 32, 2.
 150. §. 32, 2, 1.
 151. §. 32, 2, 2.
 152. §. 32, 2, 3.
 153. §. 32, 2, 4.
 154. §. 33, 1.
 155. §. 33, 1, 1.
 156. §. 33, 1, 2.
 157. §. 33, 1, 3.
 C. §. 233.
 158. §. 33, 1, 4.
 159. §. 33, 1, 5.
 160. §. 33, 1, 6.
 161. §. 33, 1, 7.
 162. §. 33, 1, 8.
 163. §. 33, 1, 9.
 164. §. 33, 1, 10.
 165. §. 33, 1, 11.

166. §. 33, 2.
 C. §. 264.
 167. §. 33, 2 A.
 168. §. 33, 3.
 169. §. 33, 3, 1.
 170. §. 34, 1.
 171. §. 34, 2.
 172. §. 34, 2, 1.
 173. §. 34, 2, 2.
 174. §. 34, 2, 3.
 175. §. 34, 2, 4.
 175a. 176. §. 34, 2, 5.
 177. §. 34, 3.
 178. §. 34, 3, 1.
 179. §. 34, 3, 2.
 180. §. 34, 3, 3.
 181. §. 34, 3, 4.
 C. §. 243, 2.
 182. §. 34, 3, 5.
 C. §. 243, 2.
 183. §. 34, 3, 6.
 184. §. 34, 3, 7.
 185. §. 34, 3, 8.
 186. §. 34, 4.
 187. §. 34, 4, 1.
 188. §. 34, 4, 2.
 189. §. 34, 4, 3.
 190. §. 34, 5.
 C. §. 243, 1.
 191. §. 34, 5, 1.
 192. §. 34, 5, 2.
 192a. §. 34, 5, 2, a).
 192b. §. 34, 5, 2, b).
 192c. §. 34, 5, 2, c).
 193. §. 34, 5, 3.
 C. §. 243, 1.
 194. §. 34, 5, 4.
 195. §. 34, 5, 5.
 196. §. 34, 5, 6.
 197. §. 34, 5, 7.
 198. §. 34, 5, 8.
 199. §. 34, 5, 9.
 200. §. 34, 6.
 201. §. 34, 6, 1.
 C. §. 243, 1.
 203. §. 34, 6, 3.
 204. §. 34, 6, 4.
 205. §. 34, 6, 5.
 206. §. 34, 6, 6.
 207. §. 34, 7.
 208. §. 34, 7, 1.
 209. §. 34, 7, 2.
 210. §. 34, 7, 3.
 211. §. 34, 7, 4.
 212. §. 34, 7, 5.
 213. §. 34, 8.
 214. §. 34, 8, 1.
 215. §. 34, 8, 2.
 216. §. 34, 8, 3.
 217. §. 34, 8, 4.
 218. §. 34, 9.
 219. §. 34, 9 A.
 220. §. 34, 10.
 221. §. 34, 10, 1.
 222. §. 34, 10, 2.
 223. §. 34, 10, 3.
 224. §. 34, 10, 4.
 225. §. 34, 10, 5.
 226. §. 34, 10, 6.
 230. §. 36, 1, 1.
 231. §. 36, 1, 2.
 232. §. 36, 1, 3.
 233. §. 36, 1, 4.
 234. §. 36, 1, 5.
 235. §. 36, 1, 6.
 236. §. 36, 1, 7.
 237. §. 36, 1, 8.
 238. §. 36, 1, 9.
 239. §. 36, 1, 10.
 240. §. 36, 1, 11.
 241. §. 36, 1, 12.
 242. §. 36, 2, 1.
 243. §. 36, 2, 2, 2.
 244. §. 36, 2, 3.
 245. §. 36, 2, 4.
 246. §. 36, 2, 5.
 247. §. 36, 2, 6.
 248. §. 36, 3.
 249. §. 36, 3, 1.
 250. §. 36, 3, 2.
 251. §. 36, 3, 3.
 252. §. 36, 3, 4.
 253. §. 36, 3, 5.
 254. §. 37, 1.
 255. §. 37, 1, 1.
 256. §. 37, 1, 2.
 257. §. 37, 1, 3.
 258. §. 37, 2.
 259. §. 37, 2, 1.
 260. §. 37, 2, 2.
 261. §. 37, 2, 3.
 262. §. 37, 2, 4.
 263. §. 37, 2, 5.
 264. §. 37, 2, 6.
 265. §. 38, 1.
 266. §. 38, 1, 2.
 267. §. 38, 1, 2.
 268. §. 38, 1, 3.
 269. §. 38, 1, 4.
 270. §. 38, 1, 5.
 271. §. 38, 1, 6.
 272. §. 38, 1, 7.
 273. §. 38, 2.
 274. §. 38, 2, 1.
 275. §. 38, 2, 2.
 276. §. 38, 2, 3.
 277. §. 38, 2, 4.
 278. §. 38, 2, 5.
 279. §. 38, 2, 6.
 280. §. 38, 2, 7.
 281. §. 38, 2, 8.
 282. §. 38, 2, 9.
 283. §. 38, 2, 10.
 284. §. 38, 3.
 285. §. 38, 3, 1.
 286. §. 38, 3, 2.
 287. §. 38, 3, 3.
 288. §. 38, 3, 4.
 289. §. 38, 4.
 290. §. 38, 4, 1.
 291. §. 38, 4, 2.
 292. §. 38, 4, 3.
 293. §. 38, 4, 4.
 294. §. 38, 5.
 295. §. 38, 5, 1.
 296. §. 38, 5, 2.
 297. §. 38, 5, 3.
 298. §. 38, 6.
 299. §. 38, 6 Anm.
 300. §. 38, 7, (1).

301. 302. §. 38, 7, 1.
 303. §. 38, 7, 2.
 304. §. 38, 7, 3.
 305. §. 38, 7, 4.
 306. §. 38, 7, 5.
 307. §. 38, 7, 6.
 342. §. 2, 3, 2, d).
 368. §. 2, 5, 2.
 371. §. 3, 6.

372. §. 2, 6, 1.
 C. §. 233, 2.
 373. §. 2, 6, 2.
 C. §. 233, 2.
 374. §. 2, 6, 3.
 381. §. 3, 7, 3.
 386. §. 3, 1, 1.
 388. §. 3, 1, 3.
 393. §. 3, 2, 3.

424. §. 4, 1, 2.
 466. §. 6, 2, 1.
 487. §. 7, 4, 4.
 488. §. 7, 4, 4, a).
 489. §. 7, 4, 4, b).
 496. §. 7, 5, 1, d).
 517. §. 10, 5.
 551. §. 12, 1.
 553. §. 12, 2, 4.

0056642

1 . . . 3

In gleichem Verlage sind erschienen:

Auerbach, Dr. B. H., Lehrbuch der israelitischen Religion. 2. Aufl.
12 Sgr.

Bergk, Th., Beiträge zur griechischen Monatskunde. 15 Sgr.

Braubach, Prof. Dr., Grammatik des Styls und Organismus der Sprache.
1 Thlr.

— — — Grammatik des Styls oder der Rede, für die Hand
der Schüler. 5 Sgr.

— — — Stylistisches Lern-, Lehr- und Lesebuch. 10 Sgr.

Eckhardt, Dr., Neue Sternkarte. 4. Aufl. 1 Thaler.

Falkenberg, B., Anleitung zur Erlernung der höheren Kalligraphie.
15 Sgr.

— — — Tactschreibmethode für junge Kaufleute. 10 Sgr.

Fischer, Dr. Ph., Lehrbuch der höheren Geodäsie. 3 Theile. 2 Thlr.

Grandhomme, H., französisch-deutsches Vocabulär oder Unterrichtsstoff
zu den ersten Sprechübungen. 2. Aufl. 15 Sgr.

Lauer, Fr., Die Weltgeschichte für die unteren Klassen der Gymnasien.
15 Sgr.

Lehr, S., Hebräische Fibel für israelitische Schulen. 5 Sgr.

Möller, Dr. Fr., kurze hochdeutsche Sprachlehre für untere Gymnasial-
klassen. 8 Sgr.

Niepoth, H., Methodisch geordnetes Lehr- und Aufgabebuch zum
Kopfrechnen. 3. Aufl. 15 Sgr.

— — — praktisches Rechenbuch I—IV. Lehrgang. 4. Aufl. 14 Sgr.

— — — — — V. Lehrgang. 3. Aufl. 5 Sgr.

— — — Auflösungen II—V. Lehrgang. 6 Sgr.

Reich, Dr. E., Die allgemeine Naturlehre des Menschen. 3 Thlr.

Schenckel, Dr. J., Elementargeometrie für Gymnasien. 2. Aufl. 15 Sgr.

Schilling, G., Generalbasslehre. 3. Aufl. geb. 1 Thlr. 15 Sgr.

Schirlitz, Prof. Dr., Griech. deutsches Wörterbuch zum Neuen Testa-
ment. 3. verbesserte Auflage. 2 Thlr.

— — — Grundzüge der neutestamentlichen Gräcität. 2 Thlr.
Jetzt ermäßigter Preis 1 Thlr.

Schmid, Prof. Dr. L., Das Gesetz der Persönlichkeit. 10 Sgr.

— — — Grundzüge der Einleitung in die Philosophie. 1 Thlr.
15 Sgr.

Soldan, C., Vorlegeblätter zum Zeichnen. 17 Sgr.

•

•

•

•

•

